

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

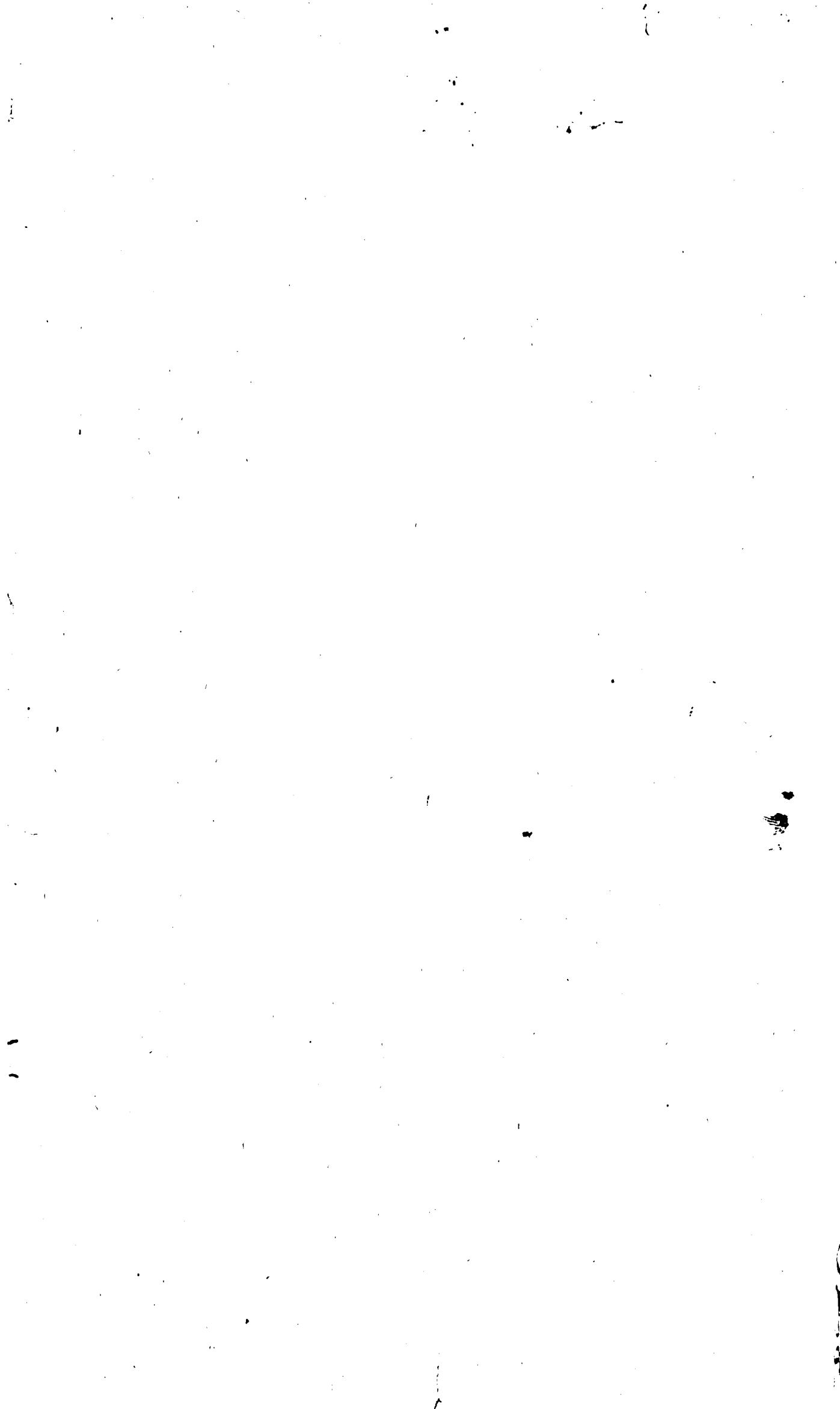
Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

*Epe evanide
concepita in
Utrum compari emulatio
CONSECRAVIT SUPERSTITI GEORGIO CAMPANO.
Quem ut Deum optimus Maximus servet
et aptum ad hoc legendum
descendat faciat*

H. Matthisi Georgius R. Brodny

~~✓~~

HOMERI OPERA GRAECO- latina, quæ quidem nunc extant, omnia.

HOC EST:

ILIAS, ODYSSEA, BATRACHO
MYOMACHIA, ET HYMNI: PRAETEREA HO-
meri uita ex Plutarcho, cum Latina item interpreta-
tione, locis communibus ubiqꝫ in
margine notatis.

In hac operam suam contulit SEBASTIANVS CASTA-
LIO, sicuti in Praefatione uerso mox folio
uidere licet.

Editio tertia, superioribus longè & emendatior, & auctior:
adiectis etiam, qui in prioribus alicubi desiderabantur, uer-
bus aliquot, & uaria lectione: ad fidem postre-
mæ editionis Henrici Stephani dili-
genter expressa.

a maly a la sen-
in sony tie b
libra ff. f

BASILEAE, PER HAEREDES
Nicolai Brylingeri. 1567.

*Ex libris Homericis dono Regum loco numeris hoc opus hoc
anno 1567. anno regni domini a. i. Junij oblatum a. C. Th. v.
Joh. Bryng. Confess. Prim. D. Matthei Kurf. aue. R. L. f.
anno D. M. nobilissim. erit.*

HENRICI PANTALEONIS IN HO-

MERVM GRAECA PHRASI LATINE LOQVENTEM,
ad Reuerendum & illustrem virum D. C A S P A R V M ,
celeberrimi monasterij S. Blasij Abba-
tem, Epigramma.

GR AECIA Musarum cultrix, bellisq; superba,
Magnanimos duces, lumina clara, tulit.
Hec Oratores, Medicos, celebresq; Poetas
Protulit, et Pallas quoptquot amare solet.
Ingenio hæc nitidos: ait utrum misit Homerum,
Credite qui solus mille referre potest:
Omnia que retinent illustria scripta Sophorum:
Magniloqui Vatis sic monumenta canunt.
Omnibus hic doctis pater est, et fons, et origo:
Gentibus hicq; dedit dogmata sancta simul.
Lingua orare docet facilis Colophonius heros:
Quo sine, que nosti, nil tamen esse putas.
Per Vatem rerum sollers Natura locuta,
Dicere que multos, aut agitare uetus.
Cælorum, Solisq; uias, et sidera monstrat,
Monstrat inauditæ plurima regna plage.
Clarissus hic alijs uirtuis præmia certa
Explicat, et Diuûm munera magna docet.
Pandit quid pulchrum, quid turpe, quid utile pandit,
Mittat et ut nobis maxima dona Deus.
Hinc noster Vates reliquis excelluit unus,
Huius ut è cœlo carmina lapsa putas.
Vnde huic si qua potest preclaras illa per artes
Gloria summa dari, gloria summa data est.
Zoilus haud poterit clamosa scindere lingue,
Laudatoreq; opus nec Cicerone puto.
Præsto semper adest, à quo ceu fonte perenni
Vatum Pierijs ora rigantur aquis:
Semper adest idem diuinus semper Homerus:
Profectissé sciat, cui ille Poeta placet.
Propterea toto nunc decantatur in orbe,
Quamvis terra grauis corpus inane premat.
Hunc Reuerende Pater, Græco ore Latina loquentem
Ut uerbum uerbo reddere quisque queat,
Grato animo offerimus: labor utilis, estimo cunctis
Qui optatam metam tangere mente uolunt.
Nunc doctiles pueri, iuuenes, remula atque senectus,
Difficiles libros perleger; Abba uale.

SEBASTIANI CASTELLIONIS
DE SVA IN HOMERVM OPE-
ra, *Præfatio.*

FFLAGITAVIT à me Oporinus, primum ut in Homerū operam aliquam nauarem: deinde, ut eidem meum nomē apponi paterer. id quod equidem utruncq; ei cōcessi: sed, si uerum fatēdum est, εὐώπειον τιγεθυμῷ, ut ipsius Homeri uerbis utar. maluissem enim in meliora operam impendere. Igitur quid præstiterim, paucis percipe. Primum, in Iliadem nihil nisi locos cōmunes in margine signavi. Quoniam enim opus illud Græcè & Latinè superiore anno impresserat Crispinus Genevensis typographus, nos illius diligētiæ confidentes (quam singularem solent alioquin adhibere illius urbis typographi) eius exemplar nobis imitandum duximus. In Odyssea uero, & cæteris quæ in titulo commemorantur, ego hanc operā præstiti. Græca infinitis locis deprauata, emendaui. Latina uero ita correxi, ut innumeris in locis non tam correctorem, quam interpretem præstiterim, præsertim in tota Odyssea: exceptis paucis libris ultimis, quorum erat translatio aliquanto melior, sicut & cæterorum deinceps operum. Neq; tamen (ut uerum fatear) tantum præstiti, quantum res ipsa postulare uidebatur: fuisset enim alioquin noua planè cudenda translatio. sed certè eam operam nauauit, quam omnes æquos iudices approbaturos esse confido. Ingressus eram præterea scribere in eiusdem Homeri dicta quedam & sententias Animaduersiones, & quidem iam ad undevigesimum Odysseæ librum peruenoram: sed extitit causa quædam, quæ mihi abortum intulit. Restat ut senioris iudicij hominibus, & religionis amantioribus (quorum potissimum rationē habeo) huius mei facti (ne fortè offendantur) causam reddam. Mirabuntur enim forsitan, uel potius mirabuntur omnino, & quidem non ab re mirabuntur, me, qui sacrarum literarum studium hactenus usqueadè euexerim, ut profanas si non nihili, at certè non magni (si cum illis conferatur) fecisse uidear, nunc etiam Homericis fabulis manum admouere sustinuisse. Verūm, si quod iam dicturus sum, penitus persperixerint, spero eos pro sua æquitate non solum ueniam mihi, sed etiam misericordiam esse tributuros. Ego ante annos circiter uigintidos, adolescentis, Homeri celebritate nominis & orationis cultu illectus, in eius lectio nem diligentius quam debèbam incubui: & sacris literis (earum incultu offensus, quamvis alioquin in eas prop̄fus essem) segnus quam par erat operam dedi. Nunc, cum iam animus superiore Christi luce collustratus meliora, & ea sola tractare cupit, in eam deuentū est conditionē, ut quam iuuenis artem didici, ea exercenda sit adulto. Atq; ita mihi usuuerit, quod

P R A E F A T I O.

Israëlitis, qui cum Chaldæis uolētes seruiuissent, ijsdem postea seruire coacti sunt. Hæc est nimirum diuina iusticia, ut in quo quisq; genere peccauit, in eodem plerunq; pœnas luat. Hæc ego hanc ob causam commemo-ro, ut exemplo meo discant adolescentes ea obiter tractare, quæ obiter tractari debent: & ijs ex professo operam dare, quibus ex professo opera dari debet, ne forte ex ancilla dominam, & ex domina faciant ancillam: hoc est, ne humanis disciplinis ex professo, diuinis obiter operam nauent. nam diuinas humanis im-perare, humanas diuinis seruire par est.

RERVM ET VERBORVM IN HOMERI
ILIADE MEMORABILIVM INDEX. CVIVS
numerus prior paginam, alter uero lineam denotat.

- A
 Camas occiso Baeo
tio Græcis etiam
conuicta dicit, p4
gina 166.49
Achilles immo-
nus. ur 4. 2
achilles fortissimus ille Græcorum
lacrymat, & causam fletus sue
matercula refert 7. 40
achilles Hectorē sibi inimiciorē ait
babere portis infernorum 99.53
achilles gloriatur Hectorē sibi nun-
quam congregidi assūm 100. 38
achilles Agamemnonis renuit om-
nia oblata munera 101. 10
achilles mauult apud Troiam cum
bonore perire, quā saluus sine
gloria in patriam redire 101.42
achilles superbis 106.50
achilles sperat Græcos ad genua e-
ius casuros, ut illis sit auxilio 129.
22
achilles Patroclum uoti atq; precis
compotem facit, insuper illi mul-
tum successus in prelio optat
182. 37
achilles uidens iam Græcorum na-
ues flagrare, hortatur Patroclū
ut se quām celerrimē ad pugnā
expedit 184. 2
achilles armat Myrmidones ad bel-
lum 184. 33
achilles libans Ioui, precatur ut so-
cio Patroclo magnū det robur,
& facultate hostes à nauibus re-
pellendi 185. 43
achilles uetus Patroclum cum He-
ctorē prelio committere, ex-
pertus scilicet eum Hectori non
fore parem 212. 7
achilles iugēs luctus ob mortē Patro-
cli describitur 212. 15. 217. 33
achilles timet ne corpus Patrocli
musce corrumpat, Thetis ei am-
brofiam infundit 223. 27
achilles concionem Græcorū con-
nocat, exprobratq; Agamēnoni
quā sibi iniuriam intulerit: Aga-
memnon errore in louem ex B-
- rynnem Aten reiicit 224. 10
achilles dum luget interitum Patro-
cli, recordatur et alij reges suarū
miseriarum, et Minerua, ne A-
chilles ieiunus ad bellum profi-
ciscatur, coelestem ambrofiam
instillat 229. 16
achilles maxime desiderat Hecto-
rem, contra ipsum uero Aeneam
concitat Apollo 232. 36
achilles Græcos hortatur ad pu-
gnā ualde seuens: Hector ē cō-
tra Achillem ne timeat Troiani,
non enim ei omnia ad uotum suc-
cessura 237. 38
achilles incipit multos maciare ni-
ros, quos uide 238. 12. 239. 31
achilles de moni simili 240. 14.
244. 45
achilles et Myrmidones rursum Pa-
trocli mortem lugent, luctusq;
preses ipsa Thetis est 261. 10
achilles ipse Hectorē prius bene
purgatum et lotum pheretro im-
ponit, precaturq; Patroclum ne
hoc egrē uelit ferre, ob hoc enim
dona accepisse quibus eum non
expertem uelut simere 288. 33
achilles Priamo coenam insuauem
præbet 288. 25
achilles præmijs in medium consti-
tuis uaria certamina adornat
in honorem demortui Patrocli
166. 21
achillis oratio ad Agamemnonem
pro auerſione pestis ab exercitu
Græcorum 2. 24
achillis, Xantiq; equi sui, confabu-
latio 230. 33
achillis currus totus sanguine occi-
forum foedatus, tantus hominū
maculator fuit secundum Home-
rum, at facile apud Athenienses,
Athenienses laudare 240. 19
achillis crudelitas in Lycaonem fi-
lium Priami 241. 17
achillis ex Græcorum in Hectoris
mortuū corpus crudelitas 258. 40
adrestus à Menelao nūius capitur
65. 40
- eneas Pandarum incitat ut aliud
iāculū Diomedi immittat 51. 7
aeneas acris pugna cum Idomeno
151. 30
aeneas à Diomede grauiter lapide
petitur, Venus cum eripit 53.30
aeneas à suo uulnere reuuluit, redi-
ens ad prelium, Græcorum mul-
tos occidit 57.23
aeneas ueluti Deus à Troianis ho-
noratur 119. 22
aeneas ab Apolline fortificatur, ir-
ruit in hostes, Liocritūq; statim
trucidat 20. 42
aeneas Achillem hasta aggreditur:
Neptunus aut eum ē manibus A-
chillis eripit, atq; admonet ne ei
posthac in bello occurrat 236.2
aeneas ex Achillis in certamine ho-
stis fabulatio, & geneologia
134. 29
scribea Martis nouerca 55. 10
aefymnus ab Hectore occisus 123.4.7
agamede filia Augæ regis 131. 42
agamemnon avarus 3. 33
agamemnon ebrius 5. 26 ceru-
num cor habet Ibid. rex de-
uorator populi 5. 32
agamēnoni à Ioue immittitur per-
nicioſum somnium 13. 10
agamemnon hortatur Græcos som-
nio deceptus, ut in patriam rena-
uigent 15. 6
Agamemnon Græcorū duces ad cō-
uium uocat 20. 23
agamemnon Græcos hortatur ad
fugam in patriam 94.20
agamemnon aureos mōtes promit
et Achilli, si se iterū iuerit ad
uersus Troianos pugnare 96.20
agamemnon ex Menelaus confu-
lunt de salute exercitus 108. 1
agamēnonis armatura 118. 20
agamemnon solūm non seſe defen-
dentes ſeu animo occidit 120.
per totum
agamēnon à Neptuno ignauit
dicitur 144. 4.0
agamemnon ualde angit ne mina
Hectoris sibi uerē eueniāt, atq;

I N D E X.

- cum Nestore consulit de fuga
 158. 44. et seq.
 agamemnonis fortia facta 120. per
 totum
 agamemnonis et Achillis amicitie
 redintegratio 227. 36
 agamemnonem non caput somnus
 pre officio boni magistratus
 107. 3 (124. 26)
 agastrophus a Diomede occisus
 agenor subornatur ab Apolline con-
 tra Achillem, ut ipsum remo-
 tur a captione Ilij, ille uincit, A-
 pollo eripit, doloq; ab urbe auer-
 tit Achillem 250. 32
 Ajax Telamonius interficit Acani-
 tem Thracem Ensori filium 65. 3
 ajax Grecorum munimen 28. 20
 78. 39
 aiacus et Hect. monomachia 78. 40
 ajax cogitur a Troianis in fugam
 128. 10
 ajax secundum Homerū Hectorem
 lapide miserè prosternit, ita ut se
 mimortuus a socijs sit subtrahen-
 des 164. 36
 ajax Hectorem prouocat (cuitamē
 nō sepe occurrit, licet Homerius
 ualde metiat, Aiacem Hectore
 prestariorē fuisse) atq; ab eo bla-
 terator, qualis procul dubio fuit,
 uocatur 157. 25
 ajax patreuelm Hectoris Clytium
 haja transfigit, et propter hunc
 fit acris pugna 175. 32
 ajax quam pulchre suos hortatur
 ad pugnam 177. 4. et 187. 16
 ajax non potest amplius Troiano-
 rum telis resistere, et inclive He-
 ctoris ui, et fugit. Troiani naues
 incendunt 183. 45
 ajax Cleobulum capite obtrūcauit
 187. 43
 ajax acciamat Menelao se absque
 mortis periculo Patroclicadauer
 non posse defendere, atq; iubet ut
 fortissimos quoq; iubeat sibi opē
 ferre 202. 1
 aiacus in Troianos uehemens impe-
 tus atq; cædes mulitorum 172. 10
 aiaces duo non potuerunt Hectore
 a mortui Patroclicadauerere repel-
 lere 214. 46
 aiacum adhortatio ut Greci pu-
 gnent 138. 44
- alca: hous Aesyeti filius transmittitur
 ab Idomeneo 150. 30
 althea Meleagri mater 104. 17
 alestis filia Peliae 26. 8
 alexander ab Hectore fratre turpi-
 ter increpatur ob mulierositatem
 70. 33
 alexander confuetur quidē se uelle
 omnia Menelao reddere que ab
 studerit, at uxorem non 81.
 alexander trisulco telo uerberat Ma-
 chaonem 127. 30
 alexandri et Menelai certamen
 29. 18. 35. 16
 amisodarus Chimerae educator
 187. 41
 amphimachus ab Hectore occidi-
 tur 146. 7. nepos Neptuni
 amyntor Phoenicis pater 102. 24
 amythaon Hyppasides a Lycome-
 de soluitur 204. 4
 andromache filia Actionis 72. 5
 Hectorem maritum deprecatur,
 ne eam cum filio paruulo dese-
 rat Ibid. 17
 anima semel amissa nulla recuperabili-
 lis preda 101. 30
 antea uxor Preti furtuum con-
 cubitum a Bellerophonte petis
 67. 45
 antenor suadet Troianis ut Helen-
 nam reddant Atridis 81
 antilochus Nestoris filius occidis-
 Mydonem aurigam 58. 36
 antilochus Menalippum spoliens,
 ut uidit uenientem Hectorem, sta-
 tim in pedes se se coniicit 178. 30
 antilochus nūciat Achilli mortem
 Patrocli 211. 50
 antima: bus bellicosus 120. 47
 eiusdem bonum consilium sine
 obsequitione 120. 47
 aphareus Caletorides ab Aenea oc-
 ditur 152. 33
 apisaon Phausiades occiditur ab
 Eurypy: o 128. 46
 Apollo mittitur a Ioue ad Hectore
 ut ipsum a iactu sanet, et ad bellum
 cum preparans postea quoq;
 in bello defendat 172. 15
 Apollo specie formosi iuuenis astat
 Hectori, atq; admonet, ne bello
 desistat, hoc persuasus ruit ite-
 rum rectam in Patroclum: ille uero
 Cebrionem Hectoris aurigā lan-
- pide equo deturbat, in eum q; fa-
 ceta quidem scōmata iacit, fitq;
 acris pugna circa eius cadauer,
 atq; tandem ab Hectore fortiter
 occiditur 196. 10 et sequentib.
 apollo astat Aenea Periphanti si-
 milis, atq; hunc obiurgat quod
 bellum deserat 203. 38
 apollo, quia uidebatur contra faccio-
 nem suam Hectoris misererit, ab
 Iunone malorum soda: is et per-
 fidus dicitur 279. 20
 archelochus Antenoris filius occidi-
 tur ab Aiace 166. 36
 arelycus prosternitur a Patroclo
 187. 21
 arma Achillis que ei Vulcanus fa-
 bricauit describuntur 220. 21
 arne uitifera 22. 20
 ascalaphus filius maris 22. 25
 ascalaphus a Deiphobo percuti-
 tur 152. 10 (149. 40)
 Asius occiditur ab Idomeneo
 asius non absg; comite ad inferos
 pergit 150. 17
 asseus ab Hectore occisus 123. 45
 asteropei et Achillis pugna 143. 13
 atymnius ab Antilocho occiditus
 187. 30
 augurium quoddam euenit Troia-
 nis ab aqua la: d. terrente eos de-
 missio serpente a pugna, quod ta-
 men Hector ut uanum cōtemnit
 137. 34
 augurium optimum pro patria pu-
 gnare 138. 28
 aule siue arcis descriptio Priami
 69. 17
 aurigandi scientia et certamen
 267. 16
 automedon auxilio Alcimedontis
 regit Achillis equos et currū, atq;
 traiicit Aretum hasta 206. 14
 axilus Theutrantis filius interfici-
 tur a Diomede 65. 7
 B
 Bellerophon filius Glauci 67. 40
 boum pelle ueterum strata no. 14
 Bryseis adducitur Agamemnoni ab
 Achille ui 7. 11. et 36
 bryseis ut mortem Patrocli defeat
 228. 25
- C
- Cadauera cesorū sepeliuntur 80. 45
 Caneus 6. 10
 Casti

I N D E X.

- cestuum pugna 273. 30
 caistri cygni 21. 26
 calydonis aper 104. 1
 camander quem alij Astyanacta uo-
 cant 72. 12
 capis pater Anchise 235. 35
 cebriones Hectorem hortatur ut
 Troianis succurrat aduersis A-
 iacem 127. 45
 certaminum uarias species quarelli-
 bro uigfimo tertio, folio 266. 21
 et deinceps
 chalcas Græcorū uates 2. 35. ab A-
 gamemnone uates malorum cul-
 patur 3. 17
 Chalcis alias Cymindis uitis 163.
 29
 charops Hippasides ab Vlyffe uul-
 nerat 126. 5
 cheridamas ab Vlyffe occisus est
 126. 2
 chimere descriptio 68. 9
 eboon Antenorides Agamemnonē
 lanceauulnerauit 224. 16
 cbryses sacerdos petēs suam filiam
 redimere, ab Agamemnone, du-
 ram est passus repulsam 1. 14
 cbryseis remittitur ad patrem 7. 1
 et 9. 20
 cinguli Veneris descriptio 162. 7
 caryres thorace hospitali munere
 Agamemnonem donauit 118. 21
 cisseus Iphidamāta educuit 122. 22
 clonius ab Agenore occisus 174. 8
 confiliarium virum non conuenit
 integrā dormire noctem 13.
 26
 coon transuerberat hasta manum
 Agamemnonis 122. 47
 coon occiditur ab Agam. 123. 1
 cbrion ab Aena occisus 57. 52
 curetes et Aetoli pugnaces 103. 46
 currus Achillis mortalibus diffici-
 les consensu esse 114. 40
 cursu pugna 275. 8
 cyclo 129. 54
- D
- Danasus occiditur à Polypete 137.
 16
 dardani pater Iupiter 235. 11
 deorum maris nomina 212. 30
 deiobū Paris telo trāfixit 174. 9
- dephobus à Merione percutitur
 145. 36
 deiphobus accipit uulnus in bra-
 chium à Merione 152
 deipyron ab Heleno occiditur 153.
 13
 delphos petricosa 101. 37
 deo inuitu quod fū firmum non est
 134. 6
 dijpanem non edunt, neq; uinum
 bibūt, idcirco exangues sunt 54.
 17
 dij minimè nobis omnia nostra con-
 filia rata faciunt 109. 8
 deorum confilium de perdēdo Ilio
 38. 1
 deorū pugna in bell. Troian. 232. 17
 deorum contētionem magnā pro-
 pter perditionem Troianorum
 ridet Iupiter. Mars Palladem ha-
 sta petit: illa lapidem corripiens
 Martem humi posternit 247.
 44
 deorum ingens negotiū quo Hecto-
 rem cuius tum omnes miseraban-
 tur, è manus Achillis eripiant,
 et cōdonetur Priamo ad deflen-
 dum et sepulturam 278. 19. Et
 in sequentibus
- diana à Minerua diuersa 231. 41. so-
 ror Apollinis 232. 33
 diana agrestis Apollinē frātrem ob-
 iurgat quōd se adeō facilem Ne-
 ptuno præbuerit in auertēdo au-
 xiliandi Troianis 249. 13
 diomed. cōcupina Achillis 106. 16
 diomedes uulnatur 49. 49
 diomedes et Pandarus prælio com-
 mituntur 53. 8
 diomedes potitur Aenee spolijs 52.
 50
 diomedes seruator Græcorū 62. 50
 diomedes laudatur ab Hectore 66.
 36
- diomedis allocutio ad Glaučū 67.
 7
 diomedis et Glauci permūtatio
 69. 10
 diomedis fugam Homerus quā ho-
 norificis excusationibus descri-
 bat uide 86. 20
- diomedes Agamemnoni Græcos
 ad fugam hortanti contradicit
 94. 33
- diomedes atq; Vlyffes eunt explo-
 ratum Troianorum castra 111.
 50
 diomedes precatur Tritoniam ut
 sibi adstet quemadmodum etiam
 suo parenti 112. 33
 diomedes horret Hectoris presen-
 tiam 124. 34
 diomedes uulnatur à Paride 125.
 10
 diomedes Paridi contumeliosa uer-
 ba dicit 125. 18
 diomedes gloriatur à sua genealo-
 gia, subiectiq; Græcis cor, ne tam
 inhonestam capiant fugam 160.
 12
 diomedis fortitudo insignis 48. 1.
 50. 30
 dione mater Veneris 54. 46
 dolia bonorum et malorum in li-
 mine louis 287. 44
 dolops Clytides ab Hectore occi-
 sus 123. 46
 dolon Eumelei filius semet expo-
 nit exploratori fore rerum ho-
 stilium 113. 8
 dolon petit ab Hectore ut sibi pro
 explorationis premio Achillis
 currum promittat 113. 15
 dolon inscius deprehenditur ab V-
 lyffe 113. 34. cogitur ad castra
 Gecorum 114. 12
 dolon non solum, non Græcorū
 res indagat, uerum etiam Troia-
 norū secreta prodit 115. 10
 dolon accipit explorationis et
 proditionis mercedem 115. 30
 dolops à Megide et Menelao in-
 terficitur, fūq; acris pugni cir-
 ca corpus eius 137. 28
 dona describuntur que Priamus de-
 dit Achilli pro redēptione filij
 sui 282. 20
- B
- Enipeuentosa
 epicles ab Aiace aspero marmore
 prosternitus 140. 46
 epigus Agaclei Myrmidonis: filius
 ab Hectore lapide cōteritur
 192. 8
 erychthonij regis pater Dardanus
 235. 15
- 4 ory

I N D E X.

- erynnes flagellant hominū animos
ob perpetrata facinora 102.30
- euryptylus sagitta percutitur ab A-
lexandro 128.50
- euchenor Corinthius à Paride telo
transuerberatur 154.45
- eurybates 7.11
- exadus 6.10
- F
- federis feriendi modus 94.12
- foedifragis Iuppiter non auxiliatur
40.11
- funus deflere domum est quod mor-
tuis posuit dari 261.11
- G
- garymedes à Diis raptus ut sit Io-
ws pocillator 237.28
- glauci genealogia 67.29
- glaucus vulneratur à Teucro 140
55
- glaucus hortatur Troianos ut pu-
gnent pro cadauere fidi Sarpe-
donis, ne præda fiat Myrmidoni
bus 191.7
- glaucus obiurgat Heclorem ut sua-
rum rerum non satagentem, et
ingratum erga socios 200.18
- grei iustrantur 7.4
- greci ad concionem ueniunt
14.1
- greci et Troiani sedus percutiunt
34.1
- greci cū Troianis committunt pre-
ium 46.1
- greci non fugiunt sed recedunt 66.
47
- greci preces fundunt ad iouem ne
Heclor ipsos permat 78.30
- greci sua uirtute frangunt ordines
119.54
- greci omnes quos ex Troianis occi-
idunt etiam spolijs exiunt: Tro-
iani uero nullos Græcorum 137.
28
- greci consument igni cōparantur
12.99
- greci dormiente Ioue uires recipi-
unt, magnoq; impetu Troianos
adoriuntur 164.47
- greci Heclore rursus cōspecto uel-
- de tristantur, et parant se ad fu-
gam 172.2
- græci certiorem faciūt Achillem de
morte Patrocli, ut mortem eius
ulciscatur postquā Hectoris im-
petum sustinere non possunt
209.10
- græcorum et Troianorum primus
congressus 29.1
- græcorum res in acie nouaculæ cō-
stituta 110.32
- græcorum desperata fuga 90.1
94.10
- græcorum equestris pugna 267.16
- et sequentibus.
- græcos magna pestis inuasit, et qua
causa 1.2
- græcos Homerus laudibus ad coc-
los quidē euhit, quemadmodum
fortius pugnarint aduersus Tro-
ianos, at tandem eorum fortitu-
dinem fuga claudit 201.40
- H
- halictos herboſa 22.6
- harpalion aggreditur Menelaum,
et ab Merione occiditur
154.26
- bastam Achillis nemo aliis preter
quam ipse Achilles Græcorum
mouere potuit 230.22
- decabe Heclore per mamillas quas
suxerit pugnatur ut se se in tutum
recipiat, sed nihil efficit 253.
30.
- hecabe atque Andromaches uxor
Hecloris miserabilis luctus ex
plancit ob Heclorem occisum
259.30
- becamede Arsinotis filia Nestori ob
præstantiam consiliorum dona-
ta 129.37
- hecatombes peracte apud Chrysam
sacerdotem descriptio 9.28
- hector Alexandrum obiurgat 30.
1
- hector obiurgatur à Sarpedone
56.37
- hector occidit Menesten Anchia-
lumq; 59.10
- hector multos Græcorum trucidat
60.30
- hector fugitiuos Troianos iterū ad
- bellum incitat 66.56
- hector matrem adhortatur ut Mi-
nerue sacrificet pro auerſione
Diomedis 69.38
- hector suū fatū ipse præuidit, enar-
rans uxori omnia euētura 73.1
- hector lugetur adhuc uiuens in sua
domo 73.34 (90.12)
- hector gorgoneos oculos habet
- hector fallitus suarū rerum Dol-
nē mittit exploratum quid aga-
tur in Græcorum castris 112.48
- hector prosternitur à Diomede
124.44
- hector cum Nestore et Idomeno
pugnat 127.26
- hector potitur Græcorū munimen-
to 141.50
- hector lapidi qui à torrente fertur
ad similator 145.14
- hector omnibus Græcis inuictis la-
cerat et perrumpit eorum mu-
tiones, atq; ad naues penetrat i-
gnem inlecturus 155.6
- hector quoq; ingreditur, ibi ui-
ctoria atq; defensio suorū 157.8
- hector telum quidem in Aiacem ie-
cit, sed Homerus debilitauit, ut
ei minime nocuerit 165.30
- hector fugientes Græcos usq; ad na-
ues persequitur 174.14
- hector Græcos in tantam salutis de-
fperationē cogit, ut supplices diis
manus tendant ibid. 4.3
- hector Aiacem rursus aggreditur,
atq; circa nauem quandam acer-
rimē pugnant 175.28
- hector suos hortatur ut strenue pu-
gnent, et si moriendum sit, nec ad
lum mortis genus honestius esse
quam pro patria mori 176.42
- hector precidit gladio Aiacis ba-
stam, atq; Barbarum hunc in fu-
gem cogit 183.45
- hector Achillis arma induit, atque
suos omnes admonet ut secun-
truant in hostes, gloriā aut mor-
tem relaturi 201.20
- hector robore et impetu flama fi-
milis, et leoni compar 414.37
- hector truci aspectu intuetur Poly-
damanta iudentem Troianis ut
se se in urbem recipient 217.2
- hectoris

I N D E X.

befforis preatio ad Iouem ex reliquo deos pro incremēto filij 73.
31
befforis atq; Aiacis munera quibus se inuicem donant 80. 20
befforis prouocatio ad Troianos 67. 4
befforis egregia persecutio in Grecos 90. 1.
befforis ad Dardanos concio 92. 50
befforis leui, etiam ab inimicis 108. 16
befforis praestantia describitur 199. 25
befforis in hostes seuitia 123. 39
befforis egregia laus 134. 37
befforis generosum cor nunquam territum est 134. 4
befforis furor et impetus incampa rabilis in perfringendis munimētiis ngluis 142. 10
befforis adueniu omnes timidi atq; lassati reuiniscunt, et sunt aceres ad pugnandum 157. 3
befforis trux aspectus, et furor pugnandi contra Grecos apud naues 178. 53 ex sequentibus befforis audax cōfiliū um obtinet sibi atq; omnibus Troianis pertiosum 217. 2
befforis sera paenitentia, quod non Polydamanis bono consilio paruerit 253. 47 eiusdem fatū ug; interitum lege ibidem
befforis corpus à canibis Achillies defenditur, atq; unguitur rosaceo oto 265. 2
befforis miserentur omnes ferè dij, et præstimum Apollo, qui maxime condonat Achillis in mortuū superbam crudelitatem 278. 19
befforem animositas perdidit 134. 44
befforem omnes Grecitimen, atq; ipse etiam Achilles ibid.
beffore iuente Troia incolumis erat 134. 8
beffore denicto valde exclamant atque gratulantur Greci 258. 54
helena exprobrat Paridi fugā 37. 1
helena Hectorē leuirū uocat 71. 9
helenes sera paenitentia 31. 26. et 36. 29. 71. 9
helenus angurum præstantissimus. 66. 16

helenus à Menelao vulneratur 153. 29
hiderus suo tēpore fortissimus 104. 20
hippocoon Thracum consiliarius experrectus à somno, ut uidit suo rū cedem, magnum in Troiano tum castris tumultum excitauit 116. 47
bippodamus ab Vlyffe occisus 142. 24
bippolochus. Glaucipater et Bellerophontis filius 68. 36
bippomachus trucidatur à Leonete 137. 21
hipponous ab hectore occisus 123. 47
hippothous Lithij filius condatur cadaver Patrocli à Græcorū manibus trahere, suecessibus carens trahiicitur hasta ab Aiace 203. 1
Histera uitifera 22. 50
Homerus inuocat deos deaq; ut sibi res incertiores ut gestæ sint manifestent 21. 50
homine et unnosius nihil usquam 205. 49
hora coeli ianurices 91. 2
hypenor bippasides telo transuerberatur à Deiphobo 150. 15
hypsipile mater Eunei 83. 20
hypothebe oppidum 22. 18
hyrtacides dux Afis suo malo damnato non obtemperat Polydamanitis consilio 13. 53
hyrtacides occiditur à Lepibis 236. 50
hyrtion Gyrtiades vulneratur ab aiace 167. 29

Idalmenus filius Martis 22. 25
Ida mons alde aquosus ex multitudinem ferarum productor 163. 21 et 84. 40
Idomeneus aprostalis 42. 29
Idomeneus Cretensiu dux 146. 41
Idomeneus gloriatur à genere suo 150. 53 uocat cōmilitones suos ut se iuuent contra Acheam pugnare 151. 23
illoheus à Peneleo iaculo peremptus 167. 5
Illi Afferocijs et Garrymedis patet Tros 235. 27

ilithrye Iamonis filia parturientibus dolorem facientes 123. 13
imbris Priami gener valde honoratus 145. 47
impij à filijs non uocantur patres 55. 29
inferni Baratri descriptio 84. 6
inflati si rogentur inflatiores fuisse 106. 52
iniopae filius Thebeli, auriga Hectoris de equo cadit 86. 3
in bello non uerbis sed strenuis uerberibus opus est 193. 13
in nefastisibus uir apparat 147. 40
ionis cum lunone et Minerua expostulatio 91. 50
iphidamus Thrax ab Agamēnone occiditur 122. 20
iphidamus centum bobus sponsane emit, mille promisit 12. 43
ipbis concubina Patrocli 106. 18
ipb. tis Archeptolemos Hectoris auriga 85. 12
iris sola pugne Grec. aig; Troiana rum spectatrix 119. 37
iris it nuncia Iouis ad Neptunum, et miraria illi herba à loue dicit, nisi deficiat auxiliari Grecis. 179. 46
iris clavis alijs dijs à lunone multatur ad Achillem, ut uel taniū Troianos suo asperga terreno, ne ipsa se uiant in Grecos 214. 50. Concio Troianorum de uicendo aduentu Achillis 216. 19
iris militat à loue ad Priamum, in belg; ut ab Achille redumat corpus filij sui Hectoris 281. 6
iuno subornat Minerua que debetur Grecos nauigere in patria 15. 52
iano in maxilla vulnerata 55. 13
iuno Grecis fugam improprias 62. 20
iuno miseratur Grecos fugientes et misere perenniter, acclamat fortissimis ex ijs magna exprobrationis ut se se defendant 27. 20
iuno et Minerua Grecorum fugam valde miserantur, ex iupiter 90. 15 ipsius probiberet ipsi auxiliuum ferrent 11. 20
iuno Iouis consilia semper impediat 91. 30 iuno

I N D E X.

- Iuno accepta occasione ab auxiliis
 Neptuni, et ipsa conatur Graecis
 opem ferre contra Troianos, pul-
 chre se ornat, et deceptione à Ve-
 nere cingulum amoris impetrat,
 pergit ad Iouem, pelliciens eum
 ad concubitum, et post inducit
 somnum Troianis pernicioſi-
 sum 161.1
 iunonis profectio ad Somnum, ab eo
 potentis cui munera ad sopian-
 dum Iouem 162.25
 iuno ab Ida reveritur ad celum, et
 dijs narrat Iouis institutum, et
 munciat Marti suū filium in bel-
 lo esse occisum. Iridiq; atq; Apol-
 lini, ut pergant ad Iouem in Ida
 sedentem 169.22
 iuno quemadmodum Iouem decepe-
 rit circa partum Herculis 225.
 3
 iuno Xanthum equum Achillius lo-
 quētē fecit, ut prediceret ei iam
 iam instantem mortem 290.38
 iuno obiurgat Dianam nentricem,
 quod ausit ei refidere. atq; com-
 prehēs illius manibus, reptisq;
 ab humeris illius arcubus bene
 contundit illi capillos 249.22
 Iupiter à dijs ligatus, resoluit à
 Thetide 8.34
 Iupiter coniunctione abiit ad Aethio-
 pes 9.4
 Iupiter noctem Iunonem timet. 10.
 4.3
 Iupiter Martem scriber obiurgat
 64.13
 Iupiter omnibus dijs deabusq; uer-
 bera minatur, ni abstineant aut
 Graecis aut Troianis auxiliari.
 83.50
 Iupiter à Iunone et Minerva sub-
 fannatur 92.10
 Iupiter iubet Heslorem cedere Aga-
 memnoni, donec sauciatur: tum
 ei daturum se robur Graecos fu-
 gandi usq; ad naues 121.4.0
 Iupiter apud Iunonē gloriatu, qui-
 bus eum concubuerit 164.1
 Iupiter somno ex amore dominus
 dormit. Troiani miserē pereunt.
 164.37
 Iupiter è somno experfctus, et ui-
 dems Troianorum grauem affli-
 tionem, ualde Iunoni trascitur:
 malum effugere melius quam capi.
 ibidem
 Mars à Thrasymede perimitur 187.
 52
 mars uincit ab Oitho et Ephialte
 55.6
 mars Troianos ad bellum concitat
 56.20
 mars ignarus omnis iusticie 61.51
 mars Palladem apud patrem Iouem
 accensat impietatis erga Deos
 63.53
 martis impetuofitas 63.4.9
 meicitem Polydamas interficit 174.
 7
 medeon urbs Graecie instructissime
 22.14
 medicina veterum ualde rudit, et du-
 ra 133.36
 Medon et Iason ab Aenea spoliati-
 tur 173.55
 menelaus homo bellicofus
 menelaus vulneratur 40.10
 menelaus ire furis in Heslorem 76.
 36. uerū sedatur ab Agamem.
 menelaus, ut per est, ualde anxius est
 pro salute sibi gratificantū Gre-
 corum 107.27
 menelaus graniter in Troianos in-
 uebitur 154.2
 menelaus et Euphorbus pugnare
 de cadavere Patrocli, et Euphor-
 bus à Menelaus occiditur 197.2
 et sequentibus
 menelaus nō quidē diu moratur ca-
 dauer Patrocli, adueniēt Heslo-
 re fugiēt cōuocat Aiaces, ut se in-
 uent corpus ex hostib. trahere: et
 deferre ad Achille 199.7. et seq.
 menelaus mollis bellator 208.26
 menepolemus armat Diomedē ad
 exploratorem 112.2
 menestheus horret Serpedonis atq;
 Glauci impetu, atq; mittit cum
 eum uocatū Aiaces ut sibi subue-
 niant 139.54
 mercurius uenit ad Priamū, ut ipſū
 deducat securē per exercitū Gra-
 corū ad Achillis tētoria 284.21
 meriones armat Ulyssē ad explo-
 ratorem 112.9
 meriones atq; Idomenēt ualde glo-
 riantur de spolijs que Troianis
 abstraxerint, si non mēciunt Ho-
 merū, qui omnia ad Graecorum
 suorum

I N D E X.

fluorem scriptis torquet 147.13
Merops artis uaticinandi peritissimus 124.18
Minerva lunoq; armatur aduersus uim Hectoris, ne Graecos prorsus perimat 61.5
Minerva Diomedem in Martem incitat, et vulneratur 63.6
Minerva Menelaum ad bellum incitat, datq; ei in pectus audaciam muscae 208.1
Minyeus fluvius prope Arenā 131.25
moliōnes 131.12 et 53
moneta qua utebantur Graeci apud Troiam 83.25
mors et somnus gemelli 194.10
mortuorum crematio 82.30
mortuorum nulla cura 82.16
Munera recensentur que Agamemnon Achilli promisit, si se iuuet contra Troianos 99.4

N

Nauium Graecorum numerus, ac Praefecti eorum 225. 158.33
naves Achillis cum ducibus earum describuntur, quos hortatur ut strenue fese gerant, ne nomini suo sint dedecori 184.46
nelet filij omnes excepto Nestore ab Hercule occisi 130
Neptunus miseretur Graecos oppresos atq; illis clam auxilium fert. 143.2
Hortatur Aiaces ut sue fortitudinis sint memores. ibid.
31. alios etiam Graecorum increpat, atq; ad bellum excitat 144.20
Neptunus magnum robur Graecis oppressis iam immisit, atque horatur altum clamans ut pugnent 160.38

Neptunus grauiter fert Iouis imperium 171.17
Neptunus adeò terre fundamenta quatit, ut Pluto timeat ne regna sua inferna corruant 232.18
Neptunus et Pallas Achilli Hectoris anima promittunt 246.4
Neptunus Apollinem levitatis accusat, ut qui iā oblicus sit iniuriarū quas eis fecerat Laomedon pro mercede intulerit 248.33

nereus formo ijsamus uir qui ad Ilium peruenit 25.19
Nestor duarum etatum senex immēsam Agamemnonis et Achillis contentionem sermonis sui mellifluentis grauitate sedat 5.48
Nestor Hectori nouē ex Graecis antagonistias excitat 77.5
Nestor et Diomedes cōmittunt preliū cum Hectore 85.40 et 50
Nestor indefatigabilis senex 110.22
Nestor magna pollicetur præmia si quis Troianorum castra explorator accedat 111.8
Nestor reenset Patroclo sua iuuenilia et egregia facta aduersus Eleos, et quātum inde præde abegrit 130.13
Nestor exprobrat Patroclo quid ipse et Achilles adeò non carent parentū suorū mandata 132.10
Nestor procedit ad uidendū quid geratur cum tanto clamore apud naues Graecorum 158.1
Nestoris prudentia cōsilia 95.14
Nestoris poculum quante magniuī dinis 129.45
Nestori Diomedes mortem auerit. 85.20
Niobes fabula 289.9
nomina equorū Achillis, Xanthus Balias et Pedasus 184.27
Nestor manus ad cœlum extendit, iōuem implorans ut ipsum incolument seruet 174.37

O

Oenomaus ab Idomeneo percutitur 151.53
Onchonestus lucus 22.19
Ophelius et Agelaus ab Hectore occisi 123.46
Opites et Antinous ab Hectore occisi 123.45
Orchomenus pecorosus 24.8
Ordeum album 51.37
Orionis sydus febrem hominibus ad fert 252.30
Orsilochus ab Aenea occisus 57.52
Orus ab Hectore occisus 123.47
Otrioneus, cui Priamus filiam suam poponiterat ob commiliū iam aduersus Graecos, occiditur ab Idomeno 149.19

otus Cyllenius spoliatur a Polydamante 177.21

P

Peoni les spoliatur a Diomede 125.2
pallas Achillis iram sedat 4.53
Pandarus a Diomede occiditur 53.21
paridis armatura 35.16
Patroclus Menœtij filius mittitur ad tentorū Nestoris exploratū, quis ex Graecorum principibus vulneratus sit 129.20
Patroclus a Nestore dimissus occurrit Eurypilo vulneratus ueniēti ē bello, a quo rogatur ut sibi medeatur 131.2
Patroclus relicto Eurypilo quem fabulis mulcebat ad Achillem pergit tentatū an ipsum ad pugnam posuit concitare 175.3
Patroclus lacrymans orat Achillem ut descendat ad pugnam, aut si nolit uel saltē ipsum dimittat pugnare 182.8
Patroclus fortiter hortatur suos ut Achilli dignum pugnen; atque ipse primus Pyrgmen occidit 186.37
Patroclus naues ardentes iterum extinguit 187.6
Patroclus duos Aiaces inuocat ut sebi sint auxilio in deplorādo Sarpedone 191.47
Patroclus post mortē ingens Graecis et Trojanis concitauit prælium utri nam cadauere suo portirentur 204.34. 207.36
Patroclia matus 184.8
Patrocli præstatiā et cædes supra cœlos Homerus extollit 194.13
Patrocli cadaver Luatur 218.6
Patrocli manes Achilli apparent, ac quid illi commendent 262.48
Patrocli corpus crenatur 263.31
265.10
Patroclo auxiliante magna fit Troianū strages et fugiunt urbē uersus 187.20 et sequentib.
Pedasus Achillis equus perit 190.15
Phoenix Achillis alumnus 103.3
Phoenix concubuit cum patris suis pellice 102.27 et quis pena puniatur uide

ibid.

I N D E X.

- phœnix ab exēpto Meles grī persua
 det Achilli ut Gr̄ecis nunc grāti
 ficans ad bellum procedat, non
 postea fortē accepta magna re
 rum iactura cogente necfitate
 104.1
 phœnici sternitur lectus in Achillis
 tentorio 106.11
 phthia glebosā & mater ouii 102.
 51
 pirithous 6.9
 pisander à Menelao occidit 153.38
 pisander & Hippolochus filij An
 timachi occiduntur ab Agamem
 none 120.30
 pluto telo per humerum percussus
 55.16
 plutoris & Neptuni opera Idome
 neus & Meriones Troianos for
 titer aggreduntur 148.40 &
 sequenti
 poculo h̄norare 42.35
 polydamis dat consilium utile Tro
 ianis, sed ei non obtemperarunt.
 216.19
 polydamantis salutare consilium a
 pudifissim Gr̄ecorum 135.3
 polydamantis salubre consiliū, quo
 furentem Hectorem hortatur ut
 disperforum militum per naues
 Gr̄ecorum receptum canat 155.
 52. & sequenti
 polypoetes filius Perithoi 136.17
 polyphemus 6.10
 pylon atq; Ormencus occiduntur à
 Polypoete 137.20
 python saxosa 22.32
 priamus quātum potest maximē fi
 lium suum Hectorem adhorta
 tur ut seſe in urbem recipiat, fer
 uaturus omnem Troianorum fa
 lutem, neq; expectet Achillis ad
 urbem aduentum, et pereat 252.
 27
 priamus ultrò inducias ab Achille
 sepeliendi filij assequitur, it cubi
 tum, & excitatur iterum à Mer
 curio, ab eoq; usq; ad Xanthum
 fluvium comitatur 290.1
 priam. impetrato filij sui Hectoris
 corpore, uenit tādē ad urbē, fitq;
 illi à populo magnus occursus,
 magnusq; luctus: & præsertim
 deflent Hectore uxor, m̄ster, He
 lena: comburitur, sepelitur, &
- conuiuitur populus 291.1
 priamus quomodo filios suos aibuc
 superjites obiurget 282.40
 prismis & Mercurij in itinere con
 fabulatio 284.40
 priami adūctus ad Achillis tētoria,
 et eorum mutuus luctus, et de mi
 serabili rerum humanarum con
 ditione confabulatio 286.40
 proethus rex Bellerophontē in Ly
 ciam mittit ut ibi pereat 67.51
 prothoenor Arelycti filius à Poly
 damante occidit 166.22
- R
- Rhesus rex, Eionis filius, proditur
 115.19
 rhesus & Antipho filij Priami ab
 Agamem. occiduntur 120.10
- S
- Sanguine pluit 119.17
 sarpedon propugnaculum Gr̄eco
 rum manibus perfringit atq; hu
 mi prosternit 141.10
 sarpedon ut uidit Patroclum tot e
 gregios uiros neci dare, non
 tulit, atq; cum Patroclo in certa
 men descedit, ab eoq; occisus est
 189.22
 sarpedon accepto iam letali uul
 nere, hortatur Glaucum ne se fi
 nat à Gr̄ecis spoliari 190.40
 sarpedonis & Tlepolemi certamen
 59.30
 sarpedonis filij Iouis præstantia in
 capiendo munimēto Gr̄ecorum
 136.15 141.20
 satnius Enopides trucidatur ab A
 iace 166.15
 scamander 21.33
 scamandri irati ad Achillem oratio
 244.30 eiusdem ad Apollinem
 obiurgatio 46. eiusdē in A
 chillem mundatio, quō ne Troiā
 cum omnibus qui eam inhabita
 bant deuoraret 245.9
 schedius Epistri filius Niocensis ab
 Hectore trajectur 203.17
 schedius dux Phocensium ab Hecto
 re interficitur 177.18
 serpens qui nouem passerculos de
 uorauerat 18.40
- T
- filigo 51.37
 simois atq; Scamandrus cōnſcen
 tur 62.10
 sisyphus Aeolifilius & Glauco pa
 ter ex Epyra 67.37
 focus ab Vlyffe hastā transuerbera
 tur 126.20
 somnus mortis frater 126.25
 somnus Iunoni non libenter obtem
 perat, enarrans se etiam prius
 ab ea deceptum non sine suo ma
 gno periculo 162.35
 somnus seſe occultat sub frondibus
 altissimē in Ida abietis 163.25
 stenclus Diomedē dehortatur à pu
 gna 52.27
 stentoris ærea vox 62.21
 stichius & Arcesilaus ab Hectore
 occiduntur 173.52
- Talibybius Agamemnonis prece
 7.11
 teucer ab Hectore lapide proster
 nitur 89.40
 teucer imbrium occidit 145.47
 teucer Clitum Pisenoris filium ia
 culo fixit 176.1
 teucrī egregia certamina 88.39
 thebe Aetonis deuastatæ 8.2
 therites 26.53
 theseus 6.11
 thetis Ioui supplicat pro ulciscendâ
 ignominia filioli Achillis 10.29
 thetis cum comitatu Deorum uenie
 ad Achillem filium, ac consola
 tur eum, ne tantopere tristetur
 ob mortem socij, cum ipse quoq;
 non diu post Hecloris fatum ui
 clurus sit 212. 4.5
 thetis ad cœlum ascendit deprecans
 Vulcanum, ut Achilli alia fabr̄
 cet arma 214. 21. 218.32
 thetis Achilli fert arma, qualia non
 ullus unquam habuit 223.1
 thisbe columbis abundat 22.15
 thoas à Menelao uulneratur 187.
 24
 thoon ab Antilocho occidit 152.
 37
 thoones atque Ennomus ab Vlyffe
 occiduntur 126.1
 thracia Gr̄aci exercit⁹ nutrit⁹ 95.
 33, :
 thymo

I N D E X.

ibymbreus à Diomede de curru
suo deturbatur 124. 9
tibareius amnis Peneo non misce-
tur 26. 4
tēpōlemi et Sarpedonis duellum
59. 30
troiani fœdfragi 40. 2
troiani Græcos fortiter pellūt, Mi-
serua et Apollo dirimunt bellū
75. 1
troiani Græcos fugant, usq; ad fos-
san 89. 54
troianorum et Græcorum uche-
mens pugna 119. 30
troianorum ingens fuga et cædes
121. 13
troianorum atq; equorum eorum
furor in transiliendo munimēto
Græcorum 134. 44
trois pater Erychthonius 235. 26
tydeus apud Thebas sepultus 160.
17
tydeus parvus corpore, sed ualde pu-
gnax 62. 37

V

Venus Paridi auxilium fert 36. 13
venus Helenam obiurgat 36. 46
venus vulneratur à Diomede 54. 6
venus Martem prostratum humo le-
uat, atq; graviter adflictum abdu-
cit, eos pro sequitur Minerua,
etq; ambos præcipitat 248. 14
veneti non sunt tradita bellica ope-
ra 55. 49

uentre ieiuno mortui non lugendi
227. 23
uerbum quale dixeris, tale audies
235. 46
ueterum superflitio dijs sacrifican-
di 98. 15
ueterum regum dimitie in pecoribus
consistebat 230. 30
uinum robur est et fortitudo 226
14
uir fortis et uir timidus describun-
tur 147. 40
uirum omnem bonum amare suam
coniugem 100. 25
ulysses patri restituta Chryseide re-
uertitur ad Græcorū castra 10.
4
ulysses continet Græcos sua facun-
dia ne in patriā renauigēt, et se-
dat Thersites regū conuiciato-
rem 17. 30
ulysses refert Agamemnoni legatio-
nis ad Achilleū responsum 106.
28
ulysses gratias agit pro rebus bene-
gestis 115. 46
ulysses ac Diomedes inuadunt Thra-
cēsium castra, latrocinātur eos,
atq; omnia diripiunt 115. 54
ulysses ac Diomedes redeūt magnus
spolijs ad Græcorum castra, atq;
ut res gestae sint Nestori narrant
117. 7
ulysses hortatur Diomedem ut for-
titer resistat infecutioni Hecto-
ris 124. 2

ulysses alloquitur suum magnū ani-
mum ne fugiat 125. 36
ulysses uulneratur à Soco Charopi
fratre 126. 7
ulysses Agamemnoni grauia conui-
cia dicit propter ignauia et me-
ditationem fugae 159. 40
ulysses suadet Græcos in bellum iei-
nos nō abducendos, Agamemno
nemq; iubet ut in medium ferat,
que se legato Achilli promiserat
226. 7
ulyssis descriptio 33. 2
ulyssis fortitudo 60. 20
ulyssis turpis fuga 85. 30
ulyssis precatio ad Mineruam, ut
sit sibi profectionis comes 112. 27
ulyssis fortitudo, solus sustinet to-
tum Troianorum exercitum
125. 46
ulyssem ex hostibus eripiunt Ajax
et Menelaus 126. 40
vulcanus inundationem Scamandri
in Achillē igni combusit, neque
mirum est Achilleū tam ingentia
facinora perpetrasse, cūm omnes
dij illi semper presto et auxilio
fuerint 246. 32
vulcanū Eurynome et Thetus quō
dam abiectum uiuum seruarunt
219. 1

X
Xanthus Balusq; filij Podarge
230. 33

F I N I S.

B

INDEX IN ODYSSEAM ET RELIQUA
HOMERI OPERA COPIOSISSIMVS. IN QVO
prior numerus paginam, posterior uersum denotat.

A	B
Ccipitris augurium 144. 43	amicitia paterna 138. 45
accipiter timendus muri-	cum Amicis non pugnandum 68. 24
bus 227. 30	amor coniugum ex liberis 178. 30
acastus rex 131. 23	amoris exemplum 145. 48
acheron 95. 24	amor seruorum in Vlyssem 188. 35
achilles 19. 36	amphiarau populus 139. 36
achillis anima 105. 13	amphimedon interfactus 205. 27
achillis exequie 217. 37	amphialus saltator optimus 66. 55
achiouru reditus à Troia cantu ce	amphinomus 151. 51. procorum opti-
lebratus 7. 13	mus à Telemacho occisus 172.
achiui conuocati 9. 40	202. I
acroneus 66. 37	amphion 101. 28
actor ancilla 213. 43	amphitea 181. 16
adomas filius Alcinoi 61. 11	amphitrita Dea 233. 44
adresta 29. 10	amphitrite 50. 13
adulterium Aegisthi 22. 26	amphitrio 101. 32
æcaëasor Circe 88. 33	anchialus Mentis filius 8. 50. C
ægida filius Louis 78. 17	66. 38
ægyptus fertilis 31. 6	ancilla Vlyssem obiurgat 171. C
ægyptius heros 9. 47	174. 37
ægiochi monstru 151. 20. et 139. 37	ancille libidinosæ suspicæ 208. 143
æolus 86. 7	anabesmeus 19. 66
æolia insula 86. 5	animalia Venere delectantur 253
æneas ex Venere ortus 256. 9	anima qualis 293. 14
ægisthi adulterium 22. 126	animarum apparitio 97. 24
ægisthi fœturies 36. 31	animæ tangi nequeunt 103. 49. C
ægistus occisus 1. 33	100. 28
æthiopum situs 1. 26	animæ procorū ad inferos 216. 42
æthonem se uocat Vlysses 177. 13	anchises cum Venere congressus.
ætolus deceptor 132. 11	253. 28. C 255. 24
æsculapius medicus 260. 44	annulus sagitta tangentus 184. 113
affectione causa 294. 20	annos 4. procilius 11. 12
agamedes amicus deorum 237. 26	anopea avis 7. 7
agamemnon 20. mors 21	anseribus collati procii 183. 26
agamēnonis mors 23. 11. 36. 104. 10	anticlus 32. 8
agamemnonis anima 103. 43	anticlea mater Vlyssis 98. 17
agelaus prokus 190. 41	antilochus 30. 19
agni cornuti 28. 26	antilochus filius Nestoris 19. 39
aiax occisus ¹ 19. 36	antilochi anima 105. 14
aiacis Oilei exitus 36. 11	antinous prokus 8. C 10. 15
aiacis anima irata 106. 35	antinoi dolus 153. 28
alcandre 29. 13	antinoi superbia 161. 53. et 195. 17
alcinous Pheacensium dux 51. 54	antinous sagitta traiectus 200. 33
alcim. Vlyss. generu optat 63. 44	antiph. 139. 36. rex Lestryg. 88. 10
alcippe 29. 11	antiphus bellator 9. 52
alcmena 11. 42	anitus 155. 43
alcmenæ anima 101. 32	antrum polyphemi 78. 45
alitherses senex 12. 74. et 224. 42	apollo Dijs terrori 232. 9
elector 27. 7	apollo rex 80. 29
allegoria fabularum 285. 30	apollo augur 22. 41
alpheus 26. 31	apollo iratus Mercurio 246. 37
	apollinis nativitas 234. 15
	apollinis templum 237. 24
	apparitio anumarum 97. 24
	aper uulnerat Vlyssem 181. 50
	aphidas rex 222. 5
	aqüile uolatus 12. 13
	aqüile Aug. 138. 9
	arbores pueris donare 222. 40
	arcadia dux pecorum 242. 7
	arcifius 128. 34. pater Laert. 147. 38.
	arcus Vlyssis 192. 26 à solo Vlysse
	tensus 199. 37
	arete uxor Alcinoi 59. 5
	arethusa fons 124. 20
	arginecator nūcius inferni 218
	argonauta 109. 38
	ariadna filia Minois 102. 32
	aries liberat Vlyssem 83. 20
	aritus filius Nestoris 25. 11
	arma Vlyssis 202. 30
	arneus qui C Irus 165. 46
	ars exercituum et Musa simul 250. 7
	artacia fons 88. 4
	artebibulus mus 231. 16
	artophagus mus 230. 25
	asteus insula 42. 18
	astutia Vlyssis 83. 14. C 121. C 122
	C 124. 129. 150. 29
	astutia Penelopes 11. 12. C 176. 14
	astutia Vulcani 70. 4
	astutia Mercurij 243. 23
	athene 59. 31. C 232.
	15
	atrides 20. 36. C 21. 12
	augurium aqüile 12. 13. C 189. 18
	aurora 25. 1. uxor Tithanis 42. 30
	anthiopis anima 101. 26
	autolicus avis Vlyssis 180. 49
	autonoe ancilla Penelope 169. 2
	auxilium promissum Vlyssi 63. 58
	azameda puella 235. 49
	B
	Bacchi forma 258. 24
	Bœotes stella 47. 28
	bouis mactatio 25. 47
	borborocetes 230. 43
	Boreas 47. 52
	boves solis 115. 3
	boves Deorum ubi 243. 17
	C
	Cecus cantor 65. 45
	coena tempestiu bona 157. 40
	calypso detentus Vlysses 1. 17
	calypso

I N D E X.

- calypso Bea amat Vlyssem 44. 50
 calypso Atlantis filia 62. 31
 calypsus descriptio 143. 38
 callirhoe fluxum sifit 50. 42
 calamithius 230. 38
 canis Vlyssem redeuntem cognouit 159. 55. 46
 canes ad custodiam pecoris nutriti 125. 46
 cantilenas Deus inspirat 206. 35
 cantilena ex uirtute orte 220. 8
 cantus ornamentum coniuicij 4. 4
 cantus ex commoto animo 65. 44
 cantus non omnib. gratus 74. 24
 cantus Laudatus 75. 33
 canus post coniuicium 65. 48
 cantus Deo cure 251. 4
 capra lou:m nutriuit 28
 capra Pallidem nutiuit 40. 34
 cassandre cedes 104. 23
 caucanes 24. 18
 carpathus Insula 232. 49
 castor Hy'acides 129. 1
 castor filius vindari 102. 11
 castor & Pollux 260. 50. & 265.
 30
 centauri 197. 34
 centaurorum exercitus 229. 41
 ceres amica Iasonis 44. 46
 ceres dea 260. 20
 certaminis proposita 66. 26
 ceruus confixus ab Vlysse 89. 3
 certamen procis propositum 192. 17
 cetibus 101. 28
 charybdis descriptio 110. & 112
 chius 20. 44
 chius foecundissima Insularum 232.
 43
 chromius 101. 52
 chloria uxor Nelei 101. 47
 chorearum saltus 69. 214
 choree amabiles 259. 30
 eicones pugnant cū Grecis 76. 20
 cicatrix prodilit Vlyssē 183. & 182
 cimmerij populi 97. 1
 circe 12. 44.
 circe Dea 88. & 90. 32
 circe futura dicit Vlyssi 109. 17
 circe uenifica 90. et 91. & 95.
 circus accipitrī genus 118. 38
 clymenus anima 102. 37.
 elyce etenestra adulera 22. 28.
 elyce etenestra celus 104. 27
 elyceonius filius Alcinoi cursor 66.
 245
 elyceus ab aurora rapitus 139. 43
 colum current mulieres, nō alia 198.
 35
 comparatio elegans 205. 42
 concordie bonum 55. 4
 concubitus Vlyssis & Penelopes 215. 5
 concubitus descriptio 255. 24
 coetus fluvius 92. 25
 coniugium honam famā parat 52.
 6
 coniuges sint concordes 55. 4
 coniugum amor 213. 22
 consilium Deorū inscrutabile 211. 7
 consilium Vlyssis 212. 4
 consilium senis 22. 4. 42
 coniuicij descriptio 3. 40
 & 28. 7
 coronis mater Aesculapij 260. 146
 crambophagus 230. 32
 craugafides 231. 1
 cr. ta 22. 55. trigesinta habet
 ciuitates 176. 49
 creteis m. ter Scyllē 110. 47
 cretēs sc. liores Apollinis 240. 35
 ciuentium Peones 241. 28
 crissi insula 240. 2
 chrysodictes 230. 45
 ctesippus procus impius occisus 190. 8. 205. 28
 ctesius Ormenidis 142. 41
 cura hortum secundum efficit 221.
 3
 cubuli descriptio 22. 19
 cura Vlyssis 185. 5
 currus stella 47. 24
 curu ceriatum 66. 46
 canea jaxa 109. 37
 cyclopum Insula 77. 24
 cyclopes contemptores Deorum 80. 28
 cyclones 22. 54. in Creta 176. 51
 cyllenes Deus 244. 33
 cynthium collis 232. 22
 cyperissus 43. 40
 cypris Domina Venus 257. 52
 cyphara Mercurij 249. 40
 D
 Demon illustris 245. 14
 dalia seruus Penelopes 40. 17
 deas contemnere obest 256. 1
 decipula mures capit 228. 42
 deiphobus 31. 53
 delphino simili Apollo 238. 20. &
 241. 5
 Deus Apollinem suscepit 233. 11
 delphusa 236. 29
 demoptolemus interfictus 25. 9
 deus consulendus in factis nostris 185. 38
 deus non tentandus 258. 45
 deo uolente nihil difficile 22. 48
 deus optimus auxiliator 250. 15
 deorum mens non mutatur 20. 19
 deos iniusti in malis accusamus 1.
 36
 dijs in uitilis nil conandum 26. 6
 dij omnia sciunt 33. 46
 dij sibi inuicem noti 43. 55
 dij non omni uidentur 67. 37
 dij non ab omnibus uidentur 148.
 26
 dijs grata que cito fiunt 23. 43
 dijs omnia possibilia 149. 22
 oiana Dea 233. 43
 diana qualis 259. 45
 diana filia Latone 232. 20
 diana studium 53. 24. & 263. 20
 dicendi genera 280. 50
 dijlio Homerique 270. 22
 difficile nihil Deo 21. 48
 doreclus filius Orsilochi 138. 34
 diomedes 20. 53
 discordie max'um 20. 8
 disco certatum antiquis 63. 2
 dipidium Grecorum 20. 8
 diuitiae Vlyssis 127. 6
 dodoneus lupi er 179. 6
 dolius 171. 32 senex 223. 23
 dolores ad mortem adiungit 100. 10
 domus Vlyssis irreprobabilis 5.
 29
 domus adu:ntui procorum parate 18. 36
 domus subuli descriptio 125. 23
 domus descriptio 56. & 59. 30
 domus esse optimum 242. 37
 donum non respendum 270. 52
 dona Dei maria 67. 37
 dorenses in Creta 176. 52
 daco occisus 237. 29
 dulichium 16. 47
 E
 Elrietus Cyclopi obest 82. 17
 ebrius perijt 96 & 97
 etheneus 102. 53 senex 60. 51
 eslephrus filius Nestoris 25. 10
 echetus rex 167. 15
 elatreus 66. 37
 elatus interfictus 205. 10
 elementa qua uor 285. 25
 eleemosyna pī cognoscitur 161. 7
 elpenor ebrius perijt 96. 8
 B a elysius

I N D E X.

elysius campus	37. 10	F	helene unica filia	27. 11	
embasichyirus mus	229. 7	fabularum allegoria	285. 30	helene genus pernicioſum	126. 30
enceladus ligatus	231. 37	fabulis cur utatur Homer.	269. 44	helicone	226. 35
enepeus fluuius	101. 4	fames sociorum Vlyſis	114. 31	hercules quantus	260. 34
enſis donatus Vlyſi	7. 2	farina medulla uirorum	14. 47	hercules proditor hospitiij	192. 48
epæana canere	241. 10	fatum omnia regit	62. 38	herculis mater	101. 32
ebritus Vlyſes dictus	222. 7	felem timent mures	227. 30	herculis idolum	107. 37
epetus fabricator equi	106. 14	figura quid	274. 26.	bermione unica filia Helene	27. 11
ephialtes	102. 19	figuræ Homero familiares	27. 5	beros Aegyptius	9. 47
epicastes anima	101. 37	filie Pandari	186. 6	hesperus niger	8. 58
epiſ lectores Elida	122. 6	filius unicus generationem seruat	147. 138	bippodamia ancilla	196. 2
equus Troianus	31. 49	filij paucisimiles patribus	14. 33	bomeri nomen unde	266. 48
equus Troianus cantu celebratus	73. 44	flamma ardenti Minerua appetet	174. 10	bomeri patria incerta	266. 11
erembi	28. 26	fluctuum maris uis	50. 19	bomerus quando uixerit	267. 45
erethmeus	66. 38	forma mulieris uenusta que	159. 15	homerus cecus	235. 12
eridanus	227. 1	formam Minerua mutat	3. 25	homerus author ornatus	272. 10
erynnis dea	239. 27	formam mutat Pallas	14. 25	homerus physicus	287. 32
eriphylis anima	102. 37	fratribus sorores nubunt	86. 13	homerus orator	905. 14
esopus	101. 26	fruges sua sponte proueniunt	77. 28	homeri modestia	266. 6
eteoneus seruus	27. 19	G	homicida aufugere soleat	211. 45	
euboea	10. 46	garrymedes	256. 13	homo sibi causa malorum	1. 10
eubola	63. 52	genitalia homini extracta	208. 54	hominis fragilitas	268. 5
eumelus	41. 23	gerenius eques	19. 51	homines indigent dijs	18. 32
eumeus Subulcus	125. 30	gerestum	20. 49	homines comedit à Cyblope	80. 45
euphimedia anima	102. 16	glandes sues nutrunt	124. 30	homines in porcos uerti	98. 29
eupithe dux hostium Vlyſis	225. 5	gorgonis caput	208. 15	hore serpentes	235. 34
eupithe à Laerte occisus	226. 4	gratiae	235. 34	bore deo	258. 8
euryades interfictus	205. 10	gratiae lauāt uenerem	71. 19	hortus Alcinos	60. 9
euryalus optimus luctator	66. 41	gratitudo	73. 6	hos̄pes non tentandas	68. 24
eurybates proco Vlyſis	178. 12	graci beati qui occisi ad Troiam	48. 7	hos̄pes praesens diligendus, molens	
euriclea nutrix	9. 6	gratitudo	73. 6	dimittendus	136. 32
euriclea custos theſauri	15. 46	gracorum ad Troia difidium	20	hos̄pites à loue sunt 55. 30. et 126. 19	
euriclea ut agnouerit Vlyſis	180. 45	gyrea petra	36. 9	hospitalis Jupiter	80. 24
euridice uxor Nestoris	25. 49	H	hospitalitas	61. 10 et 126. 7	
euridamas occisus	205. 26	habitacula Iouis immortalis	28. 21	hospitalitas grata dijs	132. 22
eurylochus dux sociorū Vlyſis	89. 48	halius tripudiator	71. 22	hospitalitas Nestoris	24. 40
eurymachi inclemencia	172. 49	halius filius Alcinoi	66. 45	humanitatis exemplum	126. 8
eurylochus perdit consilio Vlyſis		harmonia	235. 35	humilitatis exemplum	146. 19
socios	114. 42	hasta Minerue	3. 11	hydrocharis	230. 40
eurymachus:procus	8. 31	hebe filia Louis	207. 39	hydromedusa rana	226. 55
eurymachus optimus procornū	135. 130	hebe puella	256. 35	hydrus	228. 7
eurymachus occiditur	261. 45	hecatombe gratæ dijs	99. 8 et 62	hymni in Apollinem	232. 2
eurymedon	59. 9	43 et 18. 42 et 155. et 180. 21 et	I	laones populis	234. 43
eurymedusa nutrix	58. 14	214. 39. et 236. 34 et 237. 19 et	iasida	101. 49	
eurynome gubernatrix	163. 29	238. 42	iason fulmine precessus	44. 46	
eurynomus procus	9. 24	belena auguriū interpretatur	138.	iason Charus	109. 50
euryphaessa mater Solis	264. 43	20	icmalius faber	174. 42	
eurytiona à Nio leſus	197. 34	helene ornatus	29. 8	idamons	232. 39 et 253. 49
euſto sagittarius	68. 40	helene liberalitas	37. 29	idomeneus	21. 8 rex 177. 2
euſteraptus	228. 4		idothea filia Protei	93. 33	
eurus uentus	47. 51		igne lustrantur edes	209. 5	
exequiarum ritus	217. 24		igne mortuorū corpora consumpta		
exercitia corpor. honesta	66. 68. 2		iliū excidium	31. 22 et 217. 47	
			iliū non nominandum	209. 34	
			imbriles		

I N D E X.

<i>tabrus insula</i>	232. 42.	<i>latona mater Apollinis</i>	232. 19	<i>megapentheus</i>	137. 3
<i>immortalitas promissa Vlyssi</i>	46	102. 29		<i>melanthius custos caprarum</i>	158. 21
20		<i>laodamas optimus luctator</i>	67. 1	<i>melanthius uinctus à subulcis</i>	203.
<i>impietas filie in parētē</i>	34. 52	<i>latrones capiunt Bacchum</i>	258. 34.	42 occisus	208. 55
<i>incantationis usus</i>	182. 2	<i>lectus Vlyssis coniugalis</i>	213. 4	<i>melanthio ancilla</i>	171. 31
<i>inclemencie exemplum</i>	162. 52	<i>laudare seipsum turpe</i>	194. 15	<i>melefigenes Homer. dictus</i>	266. 25
<i>infantium studium</i>	246. 46	<i>leda uxor Pindari</i>	102. 9	<i>melicratus</i>	95. 30
<i>inhumanitatis exemplum</i>	162. 52. et 190. 19	<i>leonis robur</i>	707. 33 et 33. 2	<i>membrorum Vlyssis robur</i>	166. 53
<i>ino Cadmifilia</i>	48. 34	<i>lēbus</i>	20. 43	<i>memnonis pulchriudo</i>	106. 13
<i>insule Greorum</i>	232. 40	<i>lestrygones</i>	87. 31	<i>memorie donum</i>	37. 39
<i>iouis oratio</i>	2. 33	<i>leucippus</i>	235. 52	<i>mendacium Vlyssis</i>	162. et 176. 177
<i>iouis dicta seruanda</i>	44. et 45. 25	<i>leucothea iuuat Vlyssem</i>	48. 45	<i>mendacium absit à prudente</i>	23. 35
<i>iouis adulteriū</i>	101. 34. uide Jupiter	<i>liberalitatis exemplum</i>	37. 39	<i>mendacium officiosum</i>	150. 43
<i>iphicleā</i>	102. 1	<i>liberi causa amoris coniugum</i>	178.	<i>mendacium opportunū</i>	80. et 82. 35
<i>iphilus Eurytides</i>	192. 29	<i>lodes Oenopis filius</i>	194. 49	<i>mendacium astutum</i>	122. 22 et 221.
<i>iphima filia Icarij</i>	41. 24.	<i>lichenor mus</i>	230. 18		
<i>tra Vlyssis in solum</i>	94. 9	<i>lichomyle mus</i>	227. 10	<i>mendax ab hoste non differt</i>	128. 8
<i>tra cohibenda</i>	258. 47	<i>lichopinax mus</i>	228. 25	<i>mendici descriptio</i>	115. 2
<i>iris Deus</i>	234. 2	<i>liocritus procus</i>	13. 50	<i>mendici laborare nolunt</i>	172. 12
<i>īrus mēdicus</i>	165. 47	<i>liocritus occisus</i>	201. 37	<i>mēdico inutilis pudor</i>	160. 51
<i>īsmarus urbs uastata</i>	76. 13	<i>lōdes occisus</i>	206. 17	<i>mēdicorum certamen</i>	166. 8
<i>ībaca insula</i>	8. 27	<i>loti herbae uis</i>	77. 11	<i>mēdicorum locus</i>	154. 40
<i>ībacea insula equalitas</i>	37. 50	<i>lotophagi</i>	77. 2	<i>menelaus flauus</i>	6. 27
<i>ībaceas terra</i>	121. 26	<i>lucina spelunca</i>	177. 8	<i>menelaui familia</i>	27. 20
<i>ībaceas uicti ab Vlysse</i>	226. 9	<i>lucina dea parturientium</i>	233. 46	<i>menelaui humanitas</i>	137. 23
<i>ītulus filius Zetbi</i>	183	<i>luctus satietas molesti</i>	28. 45	<i>menelaui labores</i>	28. 25
<i>īuno que</i>	260. 14	<i>lugere semper obest</i>	168. 49	<i>menta dux</i>	3. 12
<i>īuno pulcherrima Dearum</i>	253. 15	<i>luctus honos mortuorum</i>	220. 1	<i>mentor similis Minerua</i>	225. 39
et 233. 45		<i>luctus certamen</i>	66. 52	<i>mentor Vlyssis socius</i>	13. 40
<i>īuno irata loui</i>	238. 19	<i>luna Pallantis filia</i>	243. 46	<i>meonia</i>	235. 19
<i>īniores despiciunt</i>	63. 25	<i>lune studium</i>	265. 10	<i>mercurius</i>	95. 261. 3
<i>īupiter bona et mala distribuit</i>	55. 10	<i>lybia</i>	28. 27	<i>mercurius nuncius Iouis</i>	243. 5
<i>īupiter omniscius</i>	186. 15	<i>lycia</i>	235. 19	<i>mercurius Maie filius</i>	42. 8
<i>īupiter plectit peccantes</i>	20. 55	<i>lymisius</i>	230. 37	<i>mercurij descriptio</i>	43. 20
<i>īupiter Venere delectatur</i>	153. 11	<i>lyra Mercurij</i>	243. 10	<i>mercurij opera</i>	242. 19
<i>īstrumentum magnum quod</i>	45. 44			<i>mercurij astutia</i>	249. 5
et 16. 24. et 114. et 143. 10. et 233. 33 et 246. 55 et 251. 21				<i>mercurius seruat Vlyssem</i>	91. 12
<i>īstitia Deorum</i>	174. 28			<i>mercurio ultimo libatum</i>	60. 34
<i>īstitia senum</i>	221. 11			<i>mercurij Imperium in que</i>	252. 14
L				<i>meridarpax mus</i>	231. 17
<i>Labores Vlyssis</i>	62. 30			<i>mesaulius seruus subulci</i>	133
<i>laborum Vlyssis repetitio</i>	215. 12			<i>miletus urbs</i>	235. 20
<i>lacedēmona diuina</i>	23. 33			<i>mimanta insula</i>	20. 43
<i>laconica terra</i>	239. 30			<i>mine dominorum difficiles</i>	157. 53
<i>laerces aurifex</i>	25. 22			<i>minerua intercedit pro Vlysse</i>	2. 10
<i>laertes pater Vlyssis</i>	147. 39			<i>minerua disparēt</i>	24. 23
<i>laertis paupertas</i>	100. 9 et 4. 42			<i>minerua formam mutat</i>	41. 23. et 3. 25
<i>laertes agnoscit filium</i>	222. 48			<i>minerua appetet Vlyssi</i>	122. 32 et 121. 7
<i>laertis austera uita</i>	220. 39			<i>minerua pro Vlysse pugnat</i>	204. 4.
<i>lacchia</i>	235. 37			et 225. 39 et 185. 31	
<i>lampetea nancius solis</i>	215. 23			<i>minerua mutat formā</i>	58. 15 et 52. 9
<i>lampus equus Aurora</i>	214. 6	<i>megarē anima</i>	101. 35	<i>mine uix seruatrix Telemachi</i>	16
		<i>megapenthes</i>	27. 8	<i>minos filius Iouis</i>	107. 4 (46)
				<i>minos rex Cretē</i>	176. 53

I N D E X.

mirmidores	21. 5	néritus mons	123. 37. C 75. 50	patria nil dulciss	76. 9
mole à mulieribus acte	186. 51. C 59. 55	nestor	18. C 19. 15	patroclus bellator	10. 36
molus herba ueneficium fallit	91. 35	nestoris etas	22. 7	patrocli anima	105. 4
mors molesta	21. 53	nifus Dulichius	168. 2	pauper in ciuitate medicet.	154. 49
mortui res uiuentium norūt.	99. 24	niuis liquefactio unde	177. 31	pauperes à Ioue sunt	55. 30
mortuis omnibus sacrificatū	97. 13	noemon nauē dedit Telemacho	38.	peccatores Deus punit	120. 55
mortuorum bonos	221. 52	nomen omni homini datur	74. 38	pedū lotione Vlysses agnitus.	18. 45
mortuos deflere honor	30. 28	nomen uirtute eternum paratur	218. 16	pelasgi in Creta	176. 52
muliebris astutia	176. 14	notus	47. 51	peleas filius Neptuni	101. 20
mulier non sola uiris astet	169. 4	nox perpetua Cimmerijs	97. 3	peleus	105. 51
mulieres colum curent	198. 35	nymphæ quales	257. 13	peleus rana	226. 55
mulieres non intersint uiris	7. 44	O		pelionis anima	217. 1
mulieres molas agunt	186. 51	Oceanus	17. 30	pelobates	230. 50
mulius famulus Amphinomi	173. 23	oculus effossus Polyphemo	82. 29	peloponnesus	239. 39
munera facilius plures dant quam		odygia insula	2. 47	pelusius	230. 48
unus	117. 21	œstrus dolosus	205. 43	penelope filia learij	7. 16
murium cibus	227. 18	ogygia insula	62. 30	penelopes pulchritudo	169. 15
murium arma	228. 50	oileus	139. 36	penelopes tela	7. 44
murium cum ranis pugna	226. 42	olec ungendim os	27. 6 C 212. 24	penelopes astutia	11. 12
mus à rana per aquam lata	227. 48	olympus	102. 26	penelopes fletus	855. 53
musarum cantus	235. 30	oncheslus lucus Deorum	245. 22	penelopes dolor ob filij discessum,	
musarum potestas	261. 50	operatio bona melior mala	207. 7	39. 40	
mus, ars ex exercitum simul exi-		oratio Telemachi	10. 17	penelopes somnium	183. 36
stunt	250. 7	oratio Alcinoi	65. 7	penelope irata Antino	153. 21
musæ inuocatio	1. 2	oratio omnis duplex	281. 23	penelope filium Telemachum fusci-	
musices confederatio	300. 4	orchilochus	26. 31	pit	155. 12
musical uata	65. C 69. 14	orestes occidit Aegisthum	1. 33	penelopes matrimonium qua condie	
musici alij hominibus preferendi.		oresles ulciscitur patrem	23. 24	tione procis propositum	195. 37
73. 20		orion à Diana peremptus	44. 45	penelope aduentum Vlyssis credere	
mycala insula	232. 47	orionis magnitudo	102 C 107	nequit	210. 4
mycene	11. 43	orsilochus filius Idomenei	221. 46	penelope cum ignoto marito lequi-	
N		ortilochus bellicosissimus	192. 31	tur	175. 34
Naides nymphæ	118. 55	ossa mortuorum seruata	217. 50	penelope agnoscens Vlyssis ne affe-	
naubolides Phæacū fort. β.	66. 42	oibus	202. 19	cio	213. 22
nauigatio celerrima	118. 34	ostripelles quid	231. 43	pera Vlyssis pane repleta	162
nauis in saxummutata	120. 4	otreus rex Phrygie	254. 31	pregrinatio famam p. rat	524. 44
nausicaa filia Alcinoi	52. 4	P		peribœa	59. 3
nausithous	51. 49 C 59. 7	Peones Cretensium	241. 28	perimedes socius Vlyssis	97. 10
naues parate ab Vlysse	46. 45	pallas formam mutat	14. 25	perseus filius Nestoris	25. 11
naufragium Vlyssis	48. 20	pallas scd. clarat Vlyssi	122. 32	persphone	100. 48
navigatio Grechorū discors	20. 29	pallas Vlyssi fauit	125. 7	pheacensium origo	51. 45
nauteus	66. 38	palladis studium	26. 8 C 252. 38	pheacensium hospitalitas	119. 17
naxus insula	232. 49	palma adaram orta	54. 40	pheaces perùfimi maris	60. 4
nebula legit Vlyssem	58. 47	pandarus	183. 8	phœbus cythareodus	231. 41
nectar potus Deorū	44. 14	parcae	61. 38	phedra	20. 32
neera solis uxor	11. 1	parca dea	707. 46	phedon rex	178. 52
neleus filius Neptuni	101. 20. consi-	parcae quales	251. 55	phaenix senex	130. 30
liarius	25. 6	parcam nemo aufugit	217. 7	phaeton equus Aurora	214. 6
neoptolemus fortis	106	pan Deus pastoralis	261. 16	phaetus filia solis	210. 55
neptuni odium unde	- 85. 15	parnasus	181. 11	pharmacum triflitiā abigit	30. 54
neptunus infensus Vlyssi	1. 23 C 49. 12	paphus sacra Veneri	71. 14	pharum insula	33. 22
neptuni officium	262. 31	pater senex dictus.	164. 32 C 167. 5	phidon rex	131. 3
neptuni adulterium	101. 7	parentem suum nemo novit	5. 13	philætius Bubulcus	188. 20
nericum captum à Laerte	223. 15	phemius Cantor seruatus	206. 43	phemio Cythareodus	4. C 7. 6
		philo		philo	29. 12

I N D E X.

pilotetes sagittarius	68. 35 et 21. 7	procis arma allata	202. 52	semeles filius	25. 826
porcynis portus	218. 47	procorum mortis causa	219. 15	senectus unde	180. 2
pronius	16. 33	procis ad infernum	216. 42	senectus abest à cōtemporibus deo-	
pharontis nauclerus	22. 44	procis sepulti	224. 8	rum	255. 55
phoce	34. 16	procris	220. 32	senectus odiosa omnibus	257. 2
physignathus rex ranarum	226. 53	propinandi mos	18. 24	senex pater dictus	188. 28 (39)
pieris	236. 1	proserpina	95. 2 C 260. 21	senex facile iuene vincitur	166.
pierie montes	243. 16	proteus deus marinus	33. 32 et 66. 39	senes prudentes	22. 6 et 60. 51
pietas Vlysis	2. 23	proteus uarius captus	35. 15	senes bellatores necessarij	225. 35
pile lusus	71. 23	prudētē ex stulto dīj faciūt	209. 47	senum iustitia	221. 11
Pielerano	250. 21	psycharpax mus	227. 5	sepulturam curant anime	98. 7
pindarus	102. 9	psyria insula	20. 43	sepulchrālium usus	13. 35
pireus Cotius Telemachus	155. 29	pteroglyphus	230. 38	sepulchrorum apparatus	218. 3
pītī boī umbra	108. 12	pterophagus	230. 40	serui duo tantum Vlysis mansere si-	
pīsandrus interfictus	205. 11	pterotracfamus	227. 10	deles	196. 5
pīsenor prāco	10. 15	pudor inuilius mendico	160. 51	seruitus tollit ingenium	100. 22
pīsīfratus filius Nestoris	18. 19	pudor rusticus	17. 15	scrītlæus	230. 24
pleiades à nautis obseruātur	41. 30	puella nulli rubat inuitis suis paren-		fīdoniorum rex	38. 10
plutonis domus	95. 2	tibus	57. 54	signum de coelo datū Vlysi	186.
poculo ualedicendi mos	118. 9	pugna ranarum et murium	230. 18	43	
poetae non sui iuris	7. 35	pylus	26. 27	signum agnitionis Vlysis	213. 40
poetae ex Musis	262. 49	pyrenus comes Telemachi	145. 1	signa coniugum abscondita	211. 35
polycaste filia Nestoris	26. 6	pytho sol	238. 47	silentij usus	32. 12
polyctor	158. 16	R		silenus	257. 18
polynicus	66. 40	Rādamanthus	37. 11	simulachra Deorum	22. 36
polybus occisus	205. 27	rana murem portat	227. 48	sirenum cantus	109. C 111. 52
polydama uxor Ioue	36. 5	ranarum et murium pugna	226. 42	sisamida	227. 17
polyphemus Cyclops	2. 32	ranarum arma	229. 31	sisyphonis poena	107. 30
polyphemī antrum	78. 45	rea Ded	233. 43	sitophagus	231. 5
polypbem. irrisus ab Vlysse	84. 37	reditus Vlysis p̄edicitur	4. 51	socius bonus non inferior fratre.	
polyphonus	230. 25	reduplicatio	275. 7	75. 15	
polypbideus	139. 42	reges ex Ioue	262. 52	socij 6. Vlysis absorpti	113. 4
polytes socius Vlysis	90. 10	reges decet misericordia	162. 10	socij Vlysis omnes pereunt	116. 10
pollux filius Pandari	102. 12	regrefio	275. 23	cur perierint	1. 11
pollux et Castor qui	260. 50	relatio	275. 15	solis habitus	264. 49
C 65. 30		res familiaris claros filios facit		solis officium	17. 30
ponētus	66. 39	rexenor	59. 14 (129. 20	solis boues uiolati	114. 46
pontonous preco	61. 25	S		solyma mons	47. 39
porci ex hominibus	90 et 93. 11	Sacrificatum dijs	233. 10	somnium Penelopes	183. 26
preces Vlysis	186. 38	Sacrificatum mortuis	97. 13	somnus omnib. necessarius	184. 26
preces exaudite	57. 40	Sacrificandi mos	25. 26	somnus abigit curas	186. 25
precationis uis	50. 40	Sacrificium	17. 24 C 24. 34	somnus multus dolor	142. 22
precepta Deorum retinenda	33. 20	Sacrificatum Ioui	85. 30	somnū captare parentis descriptio	
primneum unum	90. 21	Sacrificium Minerue	25. 40	9. 12	
pr̄fessus	231. 12	Sacrificia oblata Palladi	40. 43	stelle inserviunt nauigantib.	47. 28
pr̄fisiphagus	230. 45	Sagittādi ars in usu antiquis	184.	stratius filius Nestoris	25. 10
primneur	66. 38	13 C 199. 50		stygia palus	45. 51
procōrum numerus	150. 2	Saltatio est ornamentum conuiuij.		suillinum dorsum in precio	73. 18
procōrum luxuries.	3. 10 et 127. 4	4. 4		C 133. 14	
procī contēnunt Telemachū	15. 26	Saltatio puellarum	171. 14	sunium promontorium	22. 40
procī insidias strūt Telemac.	41. 5	Saltus certamen	66. 54	T	
procī dona offerūt Penelope	171. 2	Famus	5. 43	Tēda prelata coniugib.	214. 54
procī certamē propositum	192. 17	Schematū autor Homerus	273. 10	Tantali dolores	107. 18
procī penelope coniugii ut pro-		Scheria fertilis	43. 10	Taphij	8. 51
missum	143. 37	Scuta Pallas inuenit	252. 43	Tartarus	238. 11
procī dementes redditū	191. 12	Scylla decriptio	109 C 710. 5	Tela	

I N D E	X.
tela Penelopes 11. 16 Cr 176. 14 Cr 218. 51	ad Troiam occisi beati 48. 7
telemachus filius Vlyssis 3. 15	troiani belli occasio 267. 50
telemachus iussus inuestigare pa- trem 6. 23	troiani belli pericula 21. 43
telemachi oratio 10. 17	troiani belli series 268. 16
telemachi fortitudo 190. 26 et 194. 24	troiani dijs proximi 256. 11
telemacho infidiae parate 39. 6 Cr 152. 30 Cr 189. 16	trophonius amicus Deorum 237. 2
telemachus reuocatur domū 136. 3	troxartemus 227. 9
telemachus patrem Vlyss. agnoscit. 199. 23	tumultus in Ithaca ortus 224. 7
telemus uates 84. 43	tycius filius Terra 107. 12
tempestatis descriptio 47. 48 Cr 216. 3	tydeus 20. 39
templum Delphicum 257. 24	tyro Cryhei uxor 101. 1
tenedus 20. 31	tyroglyphus unus 229. 7 et 230. 37
teocretes in Creta 176. 51	V
testudinē Mercurius inuenit 242. 25	Valedicendi mos 177. 45
theba urbs 236. 11	uaticinium 157. 15 et 109. 17 Cr 98. Cr 100
thebarum fundatores 101. 29	uaticinium contemptum 12. 45
themis dea 10. 15	uaticinium Circes 95. 2
thesauri custos 25. 46	uenationis descriptio 181. 31
thesei umbra 108. 12	uentorū causa malorū 163 Cr 150. 41
thesproti 131. 2	uentorum cauſa 288. 34
theoclymenus uates 139. 49 et 144. 46	uēlorū utrem Vlysses capit. 86. 26
theoclymenus procul effugit malū 191. 26	uenus à Marte uitiata 70. 2
theosa nymphe 2. 33	uenus omnibus grata 253. 7
thesei uxor 102. 33	ueneris pulchritudo 254. 5
Thoas Adræmonis filius 134. 21	ueneris opera 252. 33
thoon 66. 39	ueneris illicite poena 208. 22
thrasimedes filius Nestoris 18. 22 Cr 52. 11	uespertilio 216. 39
thyestes 36. 19	uesta dea inuocata 262. 42
titana occisus 231. 36	uesta ueneris opera dispergit 252. 52
tityus terre filius 63. 55	uesta dea interest coniuixis 264. 9
terra mater omnium 264. 23	uestes ornant hominem 52. 13
tiresia Thebanus 98. 22	uestes preciosas contemnit Vlysses. 179. 47
tithan 42. 30	uestitus Vlyssis ad Troiam abiens 277. 45
tolerantie exemplum 162. 54	uiaticum Telemachi 16. 2
trichaces in Creta 176. 52	uigilie dolores pariunt 185. 48
trinacrium 98. 38	uinum immodicē sumptum malorū causa 197. 33
trinacria insula 110. 50	uinum memorabile 79. 16
triopus 235. 53	uinum rubrum 45. 32
tristicia potuſemota 30. 53	uinum nigrum laudatum 223. 10
troglodytesmus 230. 21	uinum Polyphemum perdidit 81. 152
troia non nominanda Grecis 178. 184. 25	uinum uetus 24. 44
troie excidium cantu celebratum. 66. 14	uini effectus 133. 40
	uir fortis ubiq; clarus 59. 2
	uirga Mercurio data 151. 32
	uirga Mercurij que 43. 23
	uisa omnia non dicenda 245. 37
	uita beatior morte 105. 35
	uitis orta in nauis 259. 3
	ulyssis nomen unde 181. 9
	Xenia data Vlyssi 72. 12
	Xenia data Telemacho 38. 5
	Z
	Zacynthus 5. 43
	Zephyrus 47. 51
	Zetus rex 183. 12

F I N I S.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

HOMERI ODYSSEAE

ODYSSEAE HOMERI PRIMAE
RAPSODIAE

argumentum.

Deorum concilium sic de Ulyssse in Ithacam mittendo à Cæsus Insula: post quod Pallas in Ithacam proficiscitur ad Telemacum, similis facta Menœ regi Taphiorum. Facto autem colloquio, Pallas abortata Telemacum ut proficisceretur ad patriis inquisitionem, in Pyrum quidem ad Nestorem, in Spartanum uero ad Menelaum discedit, indicio dato quod deus esset. Et procorum sic coniuvium.

ODYSSEAE HOMERI A.

RAPSODIA.

In primo libro est Deorum concilio, Ulyssca Palladi confidentia.

IRVM dic mihi Musa uerbi,
qui halde multum
errauit, postquam Troiae sacram uro-
bem euerit:
multorum autem hominum uidit ur-
bes, et mentem cognovit.

plurimos uero ille in mari passus est dolores suo in animo;
magna cura seruans suamq; animam et rediutum sociorum:
sed neq; sic seruauit socios tametsi cupiens.

Malorum sua enim ipsorum insipientia perierunt,
fiorum bo stulti, qui bones sublimi solis
mo fibi cau comederunt: ille uero eis abstulit reditus diem.
sa. bæc aliqua ex parte dea filia Iouis dic et nobis.

Iam alij quidem oes quoq; effugerant saham mortis,
domi erant, belloq; elapsi atq; mari:
bunc solum rediutus indigentem atq; uxoris,
nympha ueneranda delinebat Calypso diua Dearum
in specubus cauis, cupiens maritum esse:
sed quando tempus uenit circummeantibus annis,
quo ei deflinarunt dij domum redire
in Ithacam, neq; cum expers erat certaminum,

etiam inter suos amicos, dñ uero miserebantur omnes,
prater Neptunum: ille uero inde nenter irascebatur

Neptunus folis Ulyssi diuino Ulyssi, ante quam suam in terram uenisset.
infensus. sed ille quidem Aethiopas accesserat longè semotos,
(Aethiopas quis bifariam diuini sunt, ultimi hominum,
alij quidem occidentalis folis, alij uero orientalis,) ad futurus taurorumq; et agnorum sacrificio.
bic ille delebat arat coniunctio assidents: at alij
Iouis in regia Olympi congregati erant.
bis autem sermones cœpit pater hominumq; deorumq; recordabatur enim in animo boni Aegisti,
quem Agamemnonides inclitus occiderat Orestes:
huius ille memor inter immortales orationem habuit:

Iouis uerba. Ebeu, ut deos mortales culpant.
in deorum ex nobis enim aiunt mala esse: quin uero dñ
concilio. sua insipientia præter fatum calamitates patiuntur.
In iustitia quemadmodum et nunc Aegistus præter fatum, Acriæ
malis deos duxit uxorem sponsam, ipsumq; occidit renuersum,
accusamus. scens grauem mortem. quoniam illi prediximus nos,
Mercurium mitentes speculatorum Argicidam,

ODYSSEAE

ODYSSEIAS OMEROY THES A
R A Y O D I A S

πόδεσις:

Θινρ ἀγορά γίνεται περὶ οὐκαίτηντον περιφέλλει
πάντα τὸν καλυψόντος μηδὲν οὐκέτι οὐκέτι περιθέτει πρὸς
τοιμάχου, διαπιθανάτου θύτην ταφίων. γρομένος ἐπὶ ιριδίας,
περιποσασκάν οὐκέτι τοιμάχον περιγρίθει πατέσιν τὸν
πρὸς στέσιν, οὐκέτι πύρον μὴν, πρὸς Μίσθρα, οὐκέτι πάρτην ἐπὶ τοῦ μητέρην γίνεται
τὰ σύνχια.

ODYSSEIAS OMEROY H A

R A Y O D I A

Αλφα, θινρ ἀγορά, οὐκανθίδι πατέσι
λάδι θάρος.

Ν Δ Ρ Α μοι γίνετε μάστι πο-
λύτροπον, οὐκέτι πολλὰ
πλάγχθη, επει τροίνειερού πῆ-
λιεθρού επορτε.
πολλῷ μὲν αὐθρώπωμιδην ἀ-
σεῖα, οὐ νόσην εγγνω.

πολλαὶ δὲ οὐκέτι πόντα τάθην ἄλγεα δικαῖα θυμόν,
ἀρνύμενοι τοὺς τε Λυχίας οὐκέτισμον επαίρων.
ἄλλος δὲ τοις εἰπέτεστρούστορος οὐκέτισμός πορ.

10 αὐτὴν γάρ σφετέρην πεπαδαλίσιν οὐλοντο,
νηπιαι, οἱ κατέβατες υπορίον οὐκέτισμο
ποδιού· αὐτὴρ ο τοιστηράφελος νόσιμον ημαρ.
θινρ ἀμόθην γε θεατήν γάρ τοις εἰπέτεικήμι.

Ενδέντοις λιταντεσσοσι φύγοντες πολεύοντο,
σίκοι επαν, πολεμόν τε τεφθύστες καὶ δάλασσον.
τούτοις οιου νόσον περιμένοντες γένεται γιασκός,
νημφα πότνιοι δρυκες Καλύψη διαθέσσαι

διντασι γλαφυροῖσ, λιλαιομένη πόση επον.
ἄλλος δὲ δικαὶος πολεμόνων γνιασθήν,
20 τοῦ οἰκειλόστοιτο θεοί οικόνθεις νειδόται
εἰς θάλκια, δέλλος γένθα τεφθύμενοι οὐκέτιλων,
κύμετα οῖσι φίλοισι. Θεοί δὲ εἰλεαρού απαντούσι,
νησφι ποσειδάσσοντο· ο δικαστερέσι μηνέασνυν

αὐτεδέω ο διυσποντο, τάξεθοι οὐκέτισμα.
ἄλλος δὲ οὐκέτισμας μετεκάθετο πιλόθεοντας,
(Αιδιοπας τοι διηθά μετοιάσται, εχεστοι αὐδέων,
οι μὲν διυσποντο γένη πορίον, οι δικαστούσι),

ρητούσι ταύρους τε οὐκέτισμαν έκαστον.
διδούσι εγε τορπέοις μετατιπούσιονος οι δικαστούσι.

30 Ζώνδος δὲ μεγάροισι διλυκπτίσ αἴθροις ισταν.
τοῖσι δικαστούσι ταύρους αὐδρῶν τε θειῶν τε
μηνόστοι γαρ κατέθυμον άκμέμοντο· Αἰγιάδοιο,
τούτοις δὲ γαμεμενούσις τηλεκλυτούς εἰπάντος ορέσκεις
διδούσι αὐδηνθέσι, επει άθανάτοισι μετηδότα,

35 πότοισι, οιου μὲν τον θεατής βροτοί αετιόωνται.
διδούσι μεμηρού γαρ φασκάκει μηνάς· οι δικαστούσι
σφῆσι ταύρας αἴθρας λέπραι εἶχοσι.
ώς οὐντινού Αἰγιάδος οὐπέμεροι μετρέσθαο

γῆντοι αλεχομ μηντίλι, τούτοις δὲ εκτανει νοσήσαντα,
40 εἰδόταις αὐδηνθέσι οὐλεθρού, επει πρόσοις ποτόμενοι μηδέ
βριέσαν τεμαχούσι τεύσκοπει αργειφόντων.

Τὸν δὲ πρέσβετον ἐπιτελεῖ θεά γλωσσῆς Αὐθίμ,
οὐ τάχτη λέμε τοῦτον Κρονίδην, ὑπάστα πρεσόντων,
εἰ μὲν δὴ καὶ τῶν φίλοιν μετάφερεις θεοῖσι,
τοσοῦται οὐδινός πατέρος οὐδὲ μόνον δὲ,
Εἰ γνέαν μὲν ἐπειτα διάκυρρον ἀργειφόντιο
τηνήσου δὲ οὐ γυγίσαν ὅτε ώρα μὲν, ὁ φρεστάχιστα
τύμφης θυπλοκάμψι απειπερεπτα βλλήρ,
τόσον οὐδινός ταλασίφερον, ὃς κεντποτού^τ
αὐτάρ εὔώθι θάκις δι' οὐλόνσυμαλ, ὁ φρεστός οἱ γόμ
ματλοντεπτριώθι, καί οἱ μέλοις δι' φρεστόθείσι,
εἰς ἄγορίην καλέσαν τακαρικομόωτας ἀχεισ,
τῶσι μυτηρίεσιν απειπέμπειν, οἵτε οἱ αἰτι
μῆλοι ἀστινά σφάζονται, οὐ μέλιστας ἔλικες βέται,
τῶσιν δὲ διεπάρτην ταὶ δὲ τινάλογον πριεύθονται,
τόσον

neq; ipsum occide; nec due mortem.
ex Oreste enim erit ultio Atridae,
postquam pubuerit & suam desiderabit terram.
sic ait Mercurius: sed non mentem Ægisti
persuasit bona sentiens: nunc simul omnia luit.
Huius respondit postea dea casia Pallas:
ô pater noster Saturnie, summe regum,
& ualde ille quidem decenti iacet morte:
sic pereat & alius quicunq; talia fecerit.
20 uerùm mihi pro Vlysse bellico/cruciatur cor
infelice, qui sanè diu procul ab amicis calamitates pati
insula in circumflua, ubi umbilicus est maris, (tur
insula syluosa: dea uero intra domum habitat
Atlantis filia multiscy, quiq; maris
omnis profunditates nouit, sustinet aut columnas ipse
longas, que terramq; & cælum disternant:
eius filia infortunatum lugentem deimet:
semper enim mollibus & dulcibus sermonibus
demulces, ut Ithace obliniscatur: uerùm Vlysses
20 cupiens uel fumum exilientem uidere
sue cerce, mori cupit, an non tibi tandem
curat charum cor Olympie, nonne Vlysses
Argiorum apud naues gratificabatur sacrificando
Troia in lata? quid illi tantum irascetis Æ Jupiter?

*Huic respondens alloquens est nubium congreg. Iup. Iupiter Ma-
mea filia, qualis tibi sermo excidit septum dentium?
quomodo unquam ego Vlyssis diuinis obliuiscerer?
qui superat quidem mente mortales, præq; sacra dijs
immortalibus dedit qui cælum latum inhabitant?
30 sed Neptunus terram continens incessanter semper
ob Cyclopem irascitur, quem oculo obcacauit,
diuum Polypbemum, cuius robur est maximum
inter oes Cyclopas: Thoosa ante eum peperit Nymphae,
Phorcynis filia maris irrequieti regis,
in specubus eauis Neptuno mixta.
ex eo tempore Vlyssem Neptunus terra quassator
nequitiam occidit, sed summoet à patria terre.
sed agite, nos nerò consultemus omnes
reditum, quo pacio contingat, Neptunus autem deponas
40 suam iram, neq; enim poterit contra omnes
immortales, iuritus dijs contendere solus.*

Huic respondit deinde dea casia Minerua:
ô pater noster Saturnie, supreme regnantium,
si quidem nunc hoc gratum beatis diis,
redire Vlyssem prudentem ad suam domum,
Mercurium quidem internuncium Argicidam
insulam in Ogygiam incitemus, ut celerrime
Nymphæ pulebricome edicat certum confilium,
reditum Vlyssis prudentis, quo pallo redeat:
50 porro ego in Ithacam proficiscar, ut ei filium
magis excitem, & illi robur in mente ponam,
ut in concionem vocatis comatis Achius,
omnibus procis interdiscat, qui ei semper
pecora pinguis mactant, & flexipedes nigras boves
mittam autem in Spartam & in Pylkan arenafam,

HOMERI ODYSSEÆ A.

reditum fasciatum patria chari, sic ubi audierit,
atq; ut eum gloria insignis inter homines habeat.
Sic fata, per dubius subligavit pulchra talaria,
immortalia, aureas, que ipsam fercent super mare
et super ingentem terram simul cum flatu uenti:
sumpsit autem fortens hastam, acutam acuto ferro,
grauem, magnam, validam, qua domat acies uirorum
terrorum quibus utiq; iuaficitur fortem patrem habens:
descendit autem ab olympi uerisibus ruens:
stetitq; Ithaca in populo, ad uestibulum Vlysios
panimeto in aulico: in manu aut gerebat ferream hastam,
et similata hospiti Taphiorum duci Mente:
inuenit autem procos superbos: qui quidem deinde
talie ante ianuam animum oblelabant;
sedentes inpellibus boum quos occiderant ipsi.

præcones autem ipsis et sedulî famuli,
alij quidem uinum miscebant in crateribus et aquam,
alij rursum spongijs foraminosis mensas (bant:
abstergebat, et præparabat, atq; carnes multas diuide-
banc uero longè primus uidit Telemachus Deo similiis:
sedebit enim inter procos charo dolens corde,
eogitans patrem eximium in mente, sic ubi ueniens
procorum quidem dispersionem per domos faceret,
honorem autem ipse haberet, et bonis suis imperaret.

Miner. Mē bæc cogitans, procis adsidens, uidit Palladem:
te regis ha iuitq̄ recta foras, indignatus est autem animo
bitum men hospitem diu ad ianuam stare. propè autem astans
tua à Tele- manum prebenidū dextram, & accepit ferream bastam:
macho bo- & ipsam alloquitus uerba alata dicebat:
spitio exci- Salue hospes: apud nos hospitio accipieris, ac deinde
pitur. coniuiso refectus loquere quid tibi opus sit.

Sic fatus præbat, atq; sequebatur Pallas Minerva:
illi uero ubi intra domum uenerunt excelsam,
bastam quidem statuit ferens ad columnam longam,
intra armarium bene politum, ubi uia alia
bastis Vlyssis prudentis stabant multe: . (nens
ipsam uero in thorū collocauit dicens, Aragulū subster-
pulchrū, ingeniose factum, sub aū pedib; scabellū erat.
ipſi autem sellam apposuit uariegatam, seorsum ab alijs
procis, ne hospes offensus tumultu,
coniuicium fastidiret, inter superbos conuersans,
arquit ipsum de patre absente interrogaret.
aquam uero ancilla ex guttunio infundebat ferens
pulchro, aureo, super argenteum lebetem,
ad lauandum: iuxta autem politam stravit mensam.
panem uero ueneranda protra apposuit ferens,
fercula multa apponens, gratificans præsentibus.
coquus autem carnium lances apposuit tollens
omnigenum, ipsis autem apponebat aurea pocula.
treco autem eos sedulā obibat minum fundens.

Proci Pene ingressi autem sunt proci superbi: qui continuo quidem lopes epu, ordine sedebant per sedilia thorosq; lantur. His uero trigesimae quidem eamini meritis infundebat

bis uero precones quidem aquam manibus infundebat, panem autem ancillæ acerubabant in canistris, illi autem ad edulria apposita parata manus protenderant.

*sive p̄ ip̄o y. R̄i
tus pr̄scus bibens
di, nō merum, sed
dilutū bic d̄ poe-
ta exhibetur.*

αδροί δὲ κρητικές ἐπεινένθαντο ποτοῖο.
αὐτάρ επεὶ ποσὶ θεῷ εἰπεῖτε Θεόδηδροι γῆ το
μητρῶσι, τοῖσιν μὲν γὰρ φρεσιν ἀλλα μετέλε,
μολπά τ' ὀργητούς τε (τὰ γάρ τ' αὐτοῖς μεταστίλειος)
κηρυξὲ δ' γὰρ χροσικήθαιρι πορικαλέα θῆκε
Φειδιώος β' οὐδεὶς ποτὲ μητρικούς αὐτόγετον·
πτοι οὐδορμίζων αὐτεβάλλει πατέλομόν τε στίλειον.

Αὐταρ τηλέμαχος πεθόει φεγγιλακῶπιν Αθήνην,
φῆγε αὖτε εφαπλῶντα μὲν τὸν θοῖον οἱ ἄλλοι,

Ξένι φίλ', οὐ καὶ μοι νημεσόποτε ὁ, πῆ κον ἔπω;
τὰ τοιού μὲν τῶι πεμέλει, κίθαρις καὶ ἀστοῖ,
ρῆ. ἐπεὶ ἀλλότριου βίστοι νήποινεν ἔδυσι
αὐτῷ θεραπεύειν τὸν λόγον ὃς εἰς τὰς ὥμερας,
κάμην ἐπ' ἀπέργα πάντη ἀλι κύμασκυλίνδ' α'
ει πεντόν γ' ἑθάκλω μειδοίαστο νοσήσαντα,
τῶατον πάρεσσαίσταιτο εἰλαφρότορος ποδίας εἴν
η ἀφενότοροι χρυσοῖο τε ἐδύπτος τε.
υιώ δ' ὄμηδος ἡστοπλωλει κακοὺ μόροι, δομένης τοι πιμηῆ
Θαλπωρη, ἐπέρ τις αὐτοχθονέων αὐθερώπων
φυσιμέλαβοντα. τὸ δ' ὄλεθρον νέσιμον πάμαρ.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἴπει καὶν ἀτρεκέτως κατάλεξον,
τίς, ποθεν ἔης αὐτὸρῶν; πόθεν τοι πόλις οὐδὲ τοκτόν;
ὅπποίνδις δ' ἀλι γνός ἀφίκεο; τῶας δὲ σε ναῦς τας
πηγαγούς εἰς ἑθάκλω; τίνος ἐμμέναι δυχετόων τας;
ἢ μηδὲ γέρτιστας πεζῶν σοματοῦθάδ' ἵκεδων;
καί μοι τοτέ ἀγύροβον σομέτητικομ, ὅφρεν εἰδοῖω
πεντορ μεδέπεις, οὐ καὶ τατράσιος ἐστι;
ξένι θεραπεύεις, οὐ καὶ πατρώσιος ἐστι;

Τὸν δὲ αὐτὸν περὶ τοῦ γλαυκῶπις Αἴθιου,
ποιητὴν τοῦ ταῦτα μάλα ἀτρεκέως σύγορεν σω,
πλήντος Αἴγυχιάλιον διάφρονθεν οὐχομαι εἰν
ψός, αὐτὰρ ταφίοισι φιληρέτησιν καὶ φέσιν.
υπὸ δὲ ὁδῷ ξύνην κατέλυθον οὐδὲ οὐτέροισι,
πλέων οὐνοπαπόντομέπ' ἀλλοθέρεος αὐθερώποις,
ἔπει τε ξύνησιν μετὰ χαλκοῦ ἄγων δὲ αἰδηνων σίδηρον
οὐκέτι μὲν οὐδὲ ξύνησιν εἶπ' ἀγράνθοντι πόλινθον,
γάλικάν δέ θερώ, οὐδὲ γηνίω οὐληντι.
ξύνειοι δὲ ἀλλόλαφι πατρῶοι δύναμεν, τοῦ
ἄρχοντος, ἐπέρε περιφροντι εἴρησαν επειλθεύμ
λαίρετων πρωατοῦρον δικέτι φασι πόλινδε .
δρῆσθε, ἀλλ' ἀπανθίσθεντεπ' ἀγράνθοντι πάχεψ
γρινοῖσιν ἀμφιπόλων, οἵ Βρεστοι περιστοι πε
παρτιθέν, εὐτ' ἀντιμηνάκατοντο κατὰ γῆστρας λάβεισ,
ἐρπίζοντος αὐτὸν γενόντος ἀλωντος οινοπέδηοιο.
υπὸ δὲ ἀλλοφορδέη γάρ μητέφαντος πάλιμμιον τοῦ
σὸν πατέρος ἀλλάντι τοῦ γεθεοὶ βλάπτοις κελεύθιον
ἀγράνθοντι πέθυνκεν ἀθίχθονοι μίσθιοι οἱ μναστεύεις,
ἀλλ' εἴ τι περιθώριον κατορύκεται δύνεται πάντω,
οὐκοστραγήτησιν πάχεψεποῖσι μην αὐδεῖς ἔχοτοι
περιφροντοι, οἵ περ κανένομερικανόωστος ἀσκοντα.
αὐτὰρ γάλινη τοι εὔπολις κατέβισμα εἴς τοὺς θυμεῖς
αἰθαλέστοι βάλλεται, καὶ οὐς πελέειδης οἰω,
ἔπει τι μαύτις εἴημεν, τοῦ οἰωνῶμη στέφα πάλιμμον
ἔπει τοι δικούοντος φίλης ἀποπεποιήθη αὖτε

*pueri uero crateres ad summum implerunt portae.
sed postquam potus erat esca desiderium exemerunt
procii, ipsis uero alia in mente curie erant,
canticus salutisque (hac enim sunt ornamenta coniuncti)
praeceps autem in manus cytharam per pulchram posuit
Phemio, qui quidem canebat inter praeceps necessitate:
uidelicet ille fides pullans caput pulchre canere.*

*At Telemachus alloquitur est glaucis ocnis Palladē,
prop̄e admonens caput, ut non audirent alij:*

*Hospes chare, nunquid mihi irascēris si quid dixeris? Telenactis
bis quidem hæc curæ sunt, cibaria et cantus,
facile: quoniam alienum cibum impunè absimunt
mirs cuius certè alicubi alba ossa phirescunt imbre,
iacentis in continentee, aut in mari fluebus uolunt:*

*Si illum utiq. in Thacam uiderent rem sum,
omnes optarent celeriores pedibus esse
quam diiores auroq. uestesq.*

*nunc uero ille sic periret malo fato, ne quulla nobis
spes est, etiam si quis terrestrium hominum*

*dicat redditurum esse: eius herò perijt redditionis dies.
sed age mihi hoc dic & nerè enarrā,*

quis, unde es hominum? ubi tibi urbs atq; parentes?
qualis animus in nauis aduenisti? quo pacto te nania
duxerunt in Ithacam? quimam esse se proficentur?
neq; enim illo pacto te pedirem existimo hoc uenisse:
et mibi hoc discerere ut bene cognoscam
an recens uenisti aut heteros ex.

*an recens uenit, aut paternus es
hos pes, quoniam multis adierunt nri nostram domum
ali, quoniam etiam ille uer fabatur inter homines.*

Hunc rursus alloquuta est dea casia Minerua:
enim uero ego tibi huc ualde necè narrabo,
Menses Anchiali prudens gloriòs esse
filius, ceterum Taphis nauigandi peritus impero.
nunc uero huc cum naki ueni atq; socijs,
nauigans per obscurū ponū ad aliena lingue homines,
ad Temesem ad as:duco autem splendidum ferrum.
nauic autem mihi stat ad agrum ante urbem,
in poru flutisono, sub Neio sylwo.

*hospites autem innicem paterni nos proficiemur esse
ab initio, si modò senem interroges aggressus*

*Laeretem heroem: quem non amplius asunt in urbem
uenire, sed seorsim in agro dolores pati
metula cum ancilla, que illis cibumq; potumq;
apponit, quandocumq; labor membra inuadit,
serpentem per fertilitatem soli uinifera.*

nunc autem ueni; sed ipsum aiunt peregrē esse
iuum patrem: uerūm hunc dīj impediānt in itinere.
nō enim adbuc mortuus est super terrā diuinus Vlysses,
sed adhuc alicubi uiuus detineatur in lato ponto
insula in circumflua: sicut autem ipsum uiri detinens
agrestes, qui alicubi illum arcent inuictum.
potrō nunc tibi ego uaūcinabor quemadmodū in animo
immortales suggerūt, et quēadmodū perfelbū iri puro,
neutiquam uates existens, neq; auguriorū clarē peritius:
non iam dīu chara à patria terre.

erit, neq; si etiam ferrebat hancula deim erent:
uidebitur redeat, quoniam uerius est,
sed age mibi hoc dic ex uero enarrato,
num ex ipso tantus filius sis *Vlysses*,
uobis ementer enim ex capite ex oculis pulchris similius ex
illi: quoniam frequenter ad eum modum uersabatur in uicem
antequam in Troiam concenderet, quo uisq; alij
Græcorum optimates ierunt causis in nauibus:
ex hoc tempore neq; *Vlysses* ego uidi, neq; me ille.

*Hanc rufus Telemachus prudens alloquebatur:
enim uero ego tibi ò hospes nulde uerè enarrabo,
mater inquit me eius esse: ceterū ego*

Nulli suus nescio: non ullo pacto quisquam suis parētem ipse cognoscit, utimam ego beatis alius esset filius (ut. tuis est paternus, quem in suis bonis senectus inuenisset:

nunc uero ille infelissimus est mortalium hominum,
ex hoc me dicunt natus esse: quoniam tu me hoc interrogas.
Hunc autem rursus alloquuta est dea cassia Minerua:
non sicut tibi nativitate utiq dū ignobilem in posterum
fecerunt: postquam te tales peperit Penelope.
sed age mihi hoc dic et uero enarrato,
qua epula, qua uero hæc turba? quid uero tibi opus est?
coniuiniū, an nuptiæ? quoniam non symbolum hæc sunt:
quam mihi supra modum contumeliose uidentur
coniuiari per domum. indignè ferat mir
turpia multa uidet, quicq intelliges utiq interuenierit.

Hac u. rursum Telemachus prudēs cōtra alloctus est:
d hospes, quando certe me hac interrogas atq; percōraris,
solebit quidem quondam domus hac diues et integræ
esse, quamdiu adhuc ille vir superstes erat:
nunc uero aliter uisum est dīs, mala machinantibus,
qui illum quidem ignobilem fecerunt supra omnes
homines: si quidem non ob mortuum utiq; sic lugerem,
si inter suos socios occisus fuisset Troianorū in populo,
aut amicorū in manib. postq; bellū egregie administrasse
itaq; ei tumulum fecissent omnes Greci, (uit:
atq; etiā suo filio ingeni gloriā reportasset in posterum:
nunc uero ipsum sine gloria Harpyæ discerpserunt:
perit inueni difficultis, inglorius, mibi u. dolores luctuq;
reliquit. neq; amplissim illum lugens defeo
solum, quoniam mibi alia dī tristia mala conciliarunt.
quotquot enim insulis dominantur optimates,
Dulichioq; Samoq; et syluso Zacyntho,
atq; quotquot aspera Ithaca dominantur,
tot matrē meam in connubium petunt, uexant a. domum.
illa uero neq; abnuit odiosas nuptias, neq; finem
facere potest: hi uero corrumpunt epulantes
domum meam: fortassis me discerpent et ipsum.

Hunc dolore afflita alloquebatur Pallas Minerua:
Papa, n̄a tu multum absentis Vlys̄sis
indiges, qui procia impudentibus manus injiciat,
si enim nunc ueniens, domus in primis feribus
flaret, habens galeam et scutum et duo basilia,
zalis existens qualem ipsum ego primum cognoui
domo in nostra bibentemq; gaudentemq;

Ἐστε τοι, δέδη ἐπέρ τε σιλήρια δέσμωτος ἔχοντος
φρίσονται ως καὶ νέγραι, ἐπεὶ πολυμηχανός δύνα-
σθαντος ἀγέ μοι πόδες ἐπέντεκα τριάκισιν κατέλαβον,
εἰδεις δέ τοιού τούτους πάσις εἰς οὐλονθόν.

αἰνῶς γαρ κεφαλή τε Κλεόμεττην καλά τοικαζε
καίνων ἐπεὶ θάψακα τοῖον ἄιστογύμνεδον ἀλλά λόιοι
πορίν γε πάρα δύντροισιν αὐλαῖσιν θάψαντες, γῆβέ τοιού τούτου
ἀργείων οἱ ἀρίστοις ἐβαν κοιλικά δύντροιν στίμην·
ἐκ τοῦ δέ στον οὐλονθόν εἰς τούτον οὖν οὐλονθόν.

τοι τὴν δὲ αὐτὴν παραχρήσεων πεπυκαλόντος αὐτίου καὶ δια-
τοι γάρ ἐγώ τοι φένει μάλιστά τρεπέσθαι σύγορθον σω,
μάτην μὲν τὸν ἄμεινον φησι τὸν εἰκαναντίον τὸν πάρετον
τοῦ οἴδητον· διότι γάρ τοι τοις ἑστούντοις αὐτὸς αὐτοῖς γένονται.
Ἄνθει δὲ τοι γένονται οὐδεὶς μάκαρος τούτῳ τοι εἰκαναντίον γένεται
αὐτοῖς· διότι καὶ πατέτοσι γένοις ἐπιγῆρας ἐπιτιμεῖ·
τυπὸν δὲ τοις, ἀποτιμώσατος γένοντος θυτῶν αὐθεόπων,
τοῦ μὲν εἰκασίον γένεσθαι· ἐπειδόμενος δὲ τοις τρεπέσθαι.

Τόν δὲ αὐτὸν περιέπει θεά γλωκῶσις Αὐθίνη,
ἢ μὲν τοι γέρειών γε θεοὶ νάνυμον δύπτίσω
20 θῆκαν· ἐπεὶ σέ γε τοῖον τούτον πάνελόπεικον,
ἄλλον ἄγε μοι τόδε εἰπεῖν ἀπεργέων κατέλεξον,
τίς δαρεῖ, τίς ἡ ὄμηλος δόλος ἐπλέσθη; τίποτε μὲν στρεψάει
ἐλασπίν, μὲν γάμος; ἐπεὶ δὲ δράνος τάσσει γε τούτῳ
ώστε μαινέοντες ὑπόρφιάλλοις διοκέσθαι
διένυσαν κατέτελον μάκαρις πειστός τοῦτον
αἴρεσθαι πόλιν δόρον, δύτης πινυτός γε μετέλθει.

Τὰς δ' αὐτὰς ταλέμαχος πεπυμένος αὐτίσιον καὶ μίσα.
ἔει, ἐπεὶ ἂρδηλὸν τοῦτο μὲν αὔτερεαι πόλεις μεταλλάξει,
μέλλον μὲν ποτε οἰκοῦσθαι ἀφυειός μῆχα μύωρ
30 ἔμμεναι, ὅφελετικανθάνεις δημιοῦρος.

νιῶ δὲ τοῖς ταῖς λόγοις θεοῖς, κακά μητρίων τοῖς
οἱ κανονικοὶ μὲν αἴσους ἐποίεσσαν τέρει ταῦτα ωρ
ανθρώπων ἐπειδὴ καὶ θανόντες περιώδει ἐκαχούμενοι
οἱ μετά τοῖς ἐπάρθροισι μάκρη τριῶν καὶ διήμεροι,
τὸν φίλακα γάρ οὐδὲν τρέψαντες πολεμοὶ τολυπόνοις.
Τοῦτον οἱ τύμβοι μὲν ἐποίεσσαν Γαναχούμενοι,
ἀλλ' εἰ καὶ ὁ πατέρας μέγατος οὐδὲ τοιούτος
νιῶ δὲ μητρίκαλεῖσθαι ἀργυραῖον κανονέαν ταῦτα.

οιχετ' αὐτὸς, ἀπνοσος, οὐκοὶ δὲ σοιωνας τε γόρτε
40 καλλιπργ. δὲ εἰς τοῦνος ὅμιλούμενος τοναχέων
οἰου, εἰς τοῦ μοι ἀλλαθεοί πακά κόδε εἰς τοῦξα.
σοσος γαρ ιπποσιη τῷ πρατέστοι φέρεσον,
Δαλιχιώ τε Σάμη τε ήγειρης Ζακιώθω,
καὶ δὲ σοσος κραναλίς τοῦτον κατακοιρανέσσος,
τόσος μητρής τοις μνάνταις τερψύχοστος είσκου.
καὶ δὲ διὰ τοις συγρόν γάμου, εἰς τολμητῶν
ποιησας μίναται τοις εἰς τοῦ φύεινθεσιν εἰδοντας
οῖκους τούς ταῖνα δίκια με σταρδαίσσοντας αὐτούς.

Τοῦ δὲ επαλασίου περιήλατας οὐδέποτε
πάντας, οὐδὲ πολλοὺς ἀποιχούμενός οὐδεποτέ.
εἰδέναι, οὐ καὶ μητινῆρι τοι αὐτοῖς ἐστι χερας ἡ φειν.
Ἐγαρνιών ἐλθεῖν, δύο μετ' αὐτῷ τρεῖς τοι θύεσσος
ταιν, εχωμενά πάλικας μὲν απόδεικνυτε, δύο δέ,
τοι Θεῶν οὐδέ μη τοι πρῶτον φένεσσος
οἰκεῖ σὺ πεμπετορει πανορτατε τοι πόμπην οὐδέ τε,

*agm. De herc
pyis Verg.lib.iij.
Ocypose. Cello.
Celeno. Hoc lo-
co tamen inec-
pres significari
et quae agmine
sic admoneat.*

ex Ephyro reuersum ab Ilo Mermerida,
(profecius enim erat illuc celeri in naui *Vlysses*;
nenuniorum mortiferum inquirens, ut posset
sagittas ungere ferreas; sed ille quidem non illi
dedit, quoniam deos uerebatur semper entes:
sed pater illi deus meus: amabat enim uebementer)
talis ens inter procos uersaretur *Vlysses*,
omnes & brevis fati fierent & amaris nuptijs.
uerum enim uero bac deorum in genibus posita sunt;
utrum reuersus uelicitatur an non,
suis in adibis: te autem considerare iubeo
quo modo procos expellas ex adibis.
sed age nunc intellige, & meam cura orationem,
cras in concionem ut uocaueris Heroes Achiuos,
orationem proloquere omnibus, dñ herò testes sint:
procos quidem ad sua abire iube:
matrem autem si ipsi animus impellit nubere,
rursus eat ad domum patris multum potentis:
bi herò nuptias perficiens, & apparabunt dolem
sanè eximiam, quantam decet charam in filiam eroga
tibi autem ipsi prudenter consulam, si quidem parueris
nauem componens remigibus uiginti que optima est,
proficiere interrogaturus de patre diu absente,
si quis tibi dicat mortalium, aut famam audiueris
ex Ioue, que potissimum gloriam adferit hominibus.
primum quidem ad *Pylu* abi, & interroga Nestorē diu
illinc in Spatiam ad flauum Menelaum:
hic herò nouissimus uenit Achiuorum loricatorum.
si quidem patris uitam & redditum audiueris,
sanè quantumuis tristis adhuc sustinebis annum:
si uero morium audieris, neq; amplius uiuentem,
reuersus continuò charam in patriam terram,
monumentum illi erige, & parentalia perfice
eximia ualde, qualia decet: & uiro matrem dato.
porro postquam certè haec finieris & perficeris,
considera deinde in mente & in animo
quo paulo procos intra aedes tuas
interficias, siue dolos, siue palam, neq; te conuenient
puerilia sequis, si quidem non amplius puer es.
an non audisti qualem gloriam ceperit diuus Orestes
omnes per homines, postquam interfecit patris occisi
Agisthū dolosum, qui illi patre inclyatum interemeret
& in amice, (te enim uideo eximium q; magnum q;))
strenuus sis, ut aliquis te etiam posterorum lauderet.
ceterum ego ad nauem celerem descendam iam,
atq; ad socios, qui fortassis me plurimū expellant ma
tibi autem ipsi cura sit, & meas serua sermones.

Mimeria
iubet Tele-
machum in
uestigare
patrem.

HÖMERI ODYSSEÆ

*Huc respondebat deinde dea casia Minerua:
ne me amplius decine, cupidum ad iter:
donum autem quodcumq; mibi dare charum cor iubet;
rursum redempti dato domum ferre,
et sane eximiū excipiens: tibi aut digna erit retributio;*

*Illa quidem sic loquuta abiit cæsia Minerva;
auis autem ut Anopea auolanit: hicq; in animo
invidit robur & audaciam, recordariq; suis patriis
magis longè quam antea. hic aut mente sua considerans,
obstupuit in animo: putauit enim deum esse.*

continuo autem procos adibat deo aequandus uir:
phemius ea illis autem cantor canebat insignis, hi uero tacit
nre redditum sedebant audientes: ille uero rediit Achinorum canebat
Achiorum. difficultem, quem ex Troia prebuisset Pallas Minerua.
huius est supernis mente intellexit diuinam cantilenam
filia Icaro prudens Penelope:
scalas uero alias descendit sue domus,
non sola, una cum hac ancilla due sequebantur.
illa uero quando iam ad procos peruenisset diuina mulierum,
stetit sanè iuxta limen ante bene fabricatae,
ante maxillas babens tenues uitias:
ancilla uero ei pudibunda uiriliter adslabat.

*Pheleope lacrymäs uero statim alloquebatur diuinum cantorem:
Phemio. & Phemio, multa sanè alia mortalium oblectamenta noui-
gesta hominumq; deorumq; que celebrant poetae, (flis,
borum unum ipsis cane adsidens: illi autem silentio
uinum bibant. ab hac uero quiesce cantilena
molesta, queq; mihi perpetuo in pectoribus charum cor
affigit: quando me imprimis uexat dolor immensus.
sæle enim caput desidero, memor semper
uiris chius lata est gloria per Græciam & mediū Argos.*

Telemach⁹ Hanc rufus Telem. prudens contra alloquantus est:
matrem re- mater mea, quid sanè rursum inuides incundum cantore
prehendit. oblectare quoquā illi mens impellitur? non sanè poeta
in causa fuit, sed interdum Iup. in causa est, qui suggestis
uiris ingeniosis ita ut nullus singulis.
buic autem non reprehensio quid Græc. aduersa canit:
eam enim cantilenam magis celebrant homines
quaecunq; auditoribus recentissima existat.
tibi uero suslineas cor & animus audire.
non enim Ulysses solus perdidit reditus dient
in Troia, multi uero alij uiri perierunt:
sed in domum profecta tua opera administras
telamq; columq; & ancillis impera
opus accelerare: oratio uero uiris curæ erit
omnib; potissimum uero milii: cuius imperium est in domo:

*Illa quidem attonita rursus in domum iuit:
filij enim dictum prudens ponebat in animo.
ad superioraq; conscendens cum ancillis mulieribus;
stebat deinde *Vlyss*. dilectu maritum, donec illi somnum
dulcem palpebris immisit casia Minerua.*

Proci autem tumultabantur per domum obscuram,
omnes autem cupiebant leculis dormire:
illis autem Telemachus prudens incepit sermonem:

Matri mea proci immensa iniuria praedita,

Τὸν δὲ πλέαςτες ἐπειτα δεῖ γλωσσῆς Αἰγαίου,
μή με τοι νῦν πατέρικε, λιλαιόμενόν πορ ὅδοιο·
δῆροι δέ ὁ, οὐ κέ μοι δύναε φίλημά πορ αὐγύει,
αεύθις αὐδροχολένω δύμεναι σίκοντε φερεώδει,
καὶ μέλλει πατέλοις ἐλάων· σοὶ δὲ ἀξιον ἔσαι φυσικῆς.

Η' μὲν ἄρ' ὡς εἰπεῖσθαι πέτεῖν γλωσσάπτεις Αὐθίμη,
ὅρνις δὲ ὡς αὐτόπτεια διεπίστατο τοῦδε γνήθυνται,
θηκε μάλιστα καὶ θάρσος, ὑπέμνησθε τε εἰπατρέος
μάλλου εἴτε πάρα ταχέοισθησθε, φρεσὶ δὲ τούτοις οὐκετεῖ,
εἰδούσης γὰρ πάτερ θυμόντος οὐδὲν.

κατίκα ἡ μνησῆρες ἐπώχησθε φώς·
τοιούτῳ ἀστιδός ἔσθε προσκλυτός, οἱ δὲ σωπῆ
έντες ἀκάροντες ὁ δὲ ἀχειῶντας ἔσθε
λυγρός, δημήτρεοίς ἐπετάλατο ταλλάς Αἴγαιον.
Ἵ δὲ ὑπόρεωιόθη φρεσὶ σωπῆσθε αὐτῷ ἀστιδίῳ
κέρα τὸ καρέοι πορίφραν πίψειόπεια
κλίμακα δὲ ὑπερβαλλώντες στοῦν δόμον,
ἄντοι, ἀμάτη γε τὸν ἄκμαφί πολεις μὲν ἐπεντο,
ἵδη ὅτε μὲν μνησῆρες ἀφίκεται μία χωρικῶν,

ειν ἡσα πράξα σεβμόν τέ γε Θωνρά ποιητοίο,
ἀν τα πράξαις αὐχ χρημάτι λιπαρά κρήδειμαν
ἄκμφίτολος δ' ἄρρενοι κείμενά εκάστοτε πρέση.
δικαρύουσαστο δ' ἐπειτα πθωκίδια θεούς αἴσιδην,
οἵκις, πολλὰ γαρ ἀλλα βροτοῖν θελατήριασιοίδεις;
εργ' αὐδρῶν τε θεῶν τε, τὰ πεκλάσιμη αἰσιδην,
τὴν ὥγει σφι φέαστε πρήμενοι οἱ Ἰωαπῆ
οινογ πτυνόντων. τάντης δὲ ἐποπάνει αἴσιδης
λυχρᾶς, πέτε μοι αἰσιέ γνή σινθεσι φίλεψι καὶ
τερετεπέ με μάλιστα καθίστη πρώτη θάλασσαν.
τοῖσισ γαρ κεφαλίσ ποδέω, κειμημένην αἰσι
αὐδιρός τε κλεος διηρύν καθ' ελλεδαίκιμεσον Αἴγυος.

Τίν δ' αἱ τύλειαχος πατρυμένος αὐτίοιηνδι,
μητρὸς εἰμι, τί τ' ἀρέσκει φθονεῖες τρέπομενοι
τοῦτον εἰρ ὅπερ γίνεται; οὐ νῦ τ' αὐτοὶ οἱ
αὐτίοι, ἀλλά ποθεζεὺς αὐτιού, ὅστε μίδισμη
αὐτὸν ἔστιν ἀλφινῆσμη ὅπερ εἰδεῖσθαι ἐκάστω.
τόπῳ δ' ὃ τέμενος μελανᾶν κακόμη οἶκον ἀείστει.
τίν γαρ ἄστοις μᾶλλον μᾶλλον εἴσοδον ἀνθρώποι
ἢ τις ἀκρόντεος ιτεωπάτην ἀμφιπέληται.

40 οὐδὲ δὲ ἀπολυμάτω κραδίκιν οὐ θυμός ἀκέειν.
ἢ γαρ οὐδενατέν εἰς ἀπώλεσην νόσιμον πάπαρ
ἢ τρούχη, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι φεῦται οὐδενατρ.
Ἄλλος εἰς οὐκον οὔσσε περ σκυρῷ δργα κόμιζε,
Ισόγυτος πάλαιστής πε, οὐδὲ μαρτιπόλειστ κάλβε
δργανος επούχειδας μῆνθος δὲ διαδραστικελίσε
πάποι, μάλιστα δὲ επούχειδας γαρ καταθετος εἰς οὐδεικον.

Η' μὲν θεμέλισσα τὰς λιγοκόνδυλας θεάσικε.
παιδίος γαρ μῆνον της πυριδέων γένθεται θυμῷ.
Μὲν δὲ ὑπόρων ἀναστάσας σώματι φιτόλεισι χαλαρεῖ,
καλαύγη επέφερε οὐδεποτὲ φίλον πόσην, ὅφελοις ὑπνοὺς
ἡδὺς εἰς ἄπιθε βλεψάροις ταῖς γλαυκῶπις άθετί.

Μηντερδόν οὐ μάθησαν αὐτὸν μέγαρο σκιόντα,
ταῦτα δὲ πρόσαντο πρὸς λεχέεσι κλιθῶσι.
θοῖσι τοιλέματος ταπτυμένοι πρὸς μύθου,

ΕΛΛΗΝΩΝ ήταν μυστηριώς ο πάτερ τους ο θεός της ελληνικής έκπτωσης.

*χείλιοι. Ος πλέον
επιμέρος ιππατοῦ, δέ quod Proterbo.
Μονάρχη λαβοῦ.* Τὸν δὲ αὐτὸν θεόν τον ποθεῖ φύει οὐδέ,
*Et Mordicus te
nunc. Di. l. quin
καὶ τοι τὰ χείλια,
επιφονή. Σα.* Τὴν αὐτὸν θεόν τον ποθεῖ φύει οὐδέ,

αὐτὸς οὗκος Pro*s* αὐτάς ἐγώ εἰκοσί αὐτάς ἐσσούμενος τέρποι,
ιετβ. *Rex in suo* ή δύμώσυντος πολύτεροι οὖντος.
regno Etymolo- *gi* αὐτάς dici Τόμος αὐτὸς Εὐρύμαχος πολύτερος αὐτίου τοῦδε,
scribunt, quasi sicut Τελεμάχος, οὐτοι τοῦτο θεῷν γνωστοι καὶ τοι,
οὐκοῦ, quod regis ὅστις γνῶσθαι λέγεται Βασιλεὺσι αὐτοῖς.
interfici, populariter κτήματα δὲ αὐτὸς ἔχοις, μήδώμασην οὐτοι αὐτοῖς.
scribit, medet, οὐτοι γέροντες, οὐτοι γέροντες, οὐτοι γέροντες.
imbecillitatis sub- οὐτοι γέροντες, οὐτοι γέροντες, οὐτοι γέροντες.
menire, unde cibis κτημάτας απεργάσει, οὐτοι γέροντες.
οὐτοις dictus οὐτοις δὲ οὐτοις φέρεται πολύτεροι σφέδεσι,
rex, quasi βάσιος οὐτοις στρατοῖς οὐτοις πολύτεροι δέ δικητοι εἴη
λαός. γάντις τοις οὐτοις γέροντες, οὐτοις πολύτεροι σφέδεσι,
οὐτοις πολύτεροι σφέδεσι, οὐτοις πολύτεροι σφέδεσι.

καὶ εορταῖς τρεῖς οὐκέπισται πόλις ἀνάστησε
οὐδὲ μηδέποτε πόλις τοιούτης τοιούτης πόλις.
Οὐδὲ μηδέποτε πόλις τοιούτης τοιούτης πόλις.

Ἄλλος φάστο Τικλέμαχος· φρεσί δὲ ἀθανάτῳ θεόμηγνος.
οἱ δὲ εἰς ὁρχηῖς τῷ Σειμερόσοσαν αὐτὸν λίων
τρεψάμενοι τῷ ποντού μελῶν δὲ ἄδικον επορχέλθειν.
τοιούς τοι πομφάντους μέλας ἄδικον φράζει λίβε.

nunc quidem conuiuentes deleblemus, neq; clamor
ad sit: (nam hoc honestum est audire cantorem
talem qualis hic est, dij; assimilis noce)
mane uero ad concionem sedeamus uenientes
omnes, ut uobis sermonem audenter renunciem,
exire ex adib; alijsq; sequimini dapes,
uera bona abjungentes, uicissim per domos.
si uero uobis uidetur hoc satius & molestius
esse, uiri unius uictum impunè perdere,
absumite, ego uero deos invocabo sempiternos,
si unquam Iupiter det uicissitudinaria opera fieri,
multi deinde intra aedes peribitis.

*Sic ait illi uerb omnes mordicus labia prebidentes,
Telemachū admirabātur, quōd audacter loquuntur effet:
Hunc a.rufus Antinous alloquuntur est Epibei filius: Antinous
ô Telemache, quām sanē te docuerunt dī ipsi
sublimiloquum esse, et audacter concionari,
ne te utiq in circumflua Ithaca regem Impiger
constituant: quod tibi genere paternum est.*

20 Huc rursum Clemachus prudēs cōtra alloquuntur eis:
Antinoe, tametsi mīhi irascitur si quid dixerō?
et sānē hoc uellem Ione utiq̄ concedente accipere.
an putas hoc pessimum inter homines esse?
non enim ullo pacto malum est regnare; statim ei domus
diues sit, et honoratior ipse sit rex.

*sed certe reges Achinorum sunt etiam alij
multi in circumflua Ithaca, iuvenes et uereres,
horū aliquis hoc habere poterit, postq̄ morenus est dñmne
cæcerū ego domus rex ero nostra,* (Vlysses.

Hunc statim Eurymachus Polybi fil. contra alloq. est: Eurymachus Telephorus circumflua Ithaca dominabitur Gracorum: bona uero ipse habeas, et domini tue imperes. non enim ille ueniat uir qui iniurium uis bonis depredaturus sit, Ithaca adhuc habitata. sed uolo te optimè de hospite interrogare, unde ille uir, qualis autem gloriantur esse

è terra: ubinam ei genus & patria tellus:
40 an tibi nuncium patris adfert uenientis, .
an suum ipsius debitum expertens buc uenit.
ut factio impetu statim abiit, neq; sustinuit (erat.
ut cognoscetur: non enim ulla pactio ignau. aspectu sim.

Hunc autem rursus Telemachus prudens alloquitur est: *Telemachus Euryalus*,
Eutymache, certe redicis perij patris mei,
certe nec nunc ium amplius audio, sic unde ueniat,
neq; uaticinium curo, si quem mater
in regiam uocans diuinatorem sciscitur.
hosper uero hic meus paternus est Tapho est,
50 Mentes Anchiali cordatis gloriatur esse
filius ceterum Taphus nauigandi perire imparet.

Sic ait Telemachus: mēte uero immorale deū cognobi uero ad saltationem et suauem cantum (uis. cōuersi oblectabantur: expectabant a. uesperū aduenire. his autem se oblectantibus niger uesperus superuenit.

*Iam cum dormieris ibus ad domum singulis.
Telemachus autem ubi ipsi thalamus per pulchra anla
sublimis adspicatus erat, cooperio in loco,
illuc iuxta in lectum, nulla mente reputans.
similis cum eo ardentes faces ferebat pudica dobla*

Euryclea Euryclea, Opis filia Pisces noridae:
matris, quam olim Laertes emerat facultatibus suis
impubis cum adhuc esset, preciisque nigrinii boum dederat.
ex quo autem ipsam pudica uxori honorabat domi sua:
in lectulo ueroque cōgressus est, ita scilicet fugiebat uxoris:
hac illi simul ardentes faces ferebat, et ipsum maximè
ancillarum amabat, et enutrierat parvulum existentem.
apernit autem iannas ibalamis benefacti:
sedebatque in lecto, molle autem exiit indusum:
et id quidem anicula sedula imposuit in manus.
illa quidem plicans et aperte indusum,
pacillo suspendens iuxta perforatum lectum,
festina iussit ire ex ibalamo: iannam a. attraxit annulo
argenteo: in super autem pessulum obiendit loro.
hic ille pernot, zettus omis florida lana,
consulabat mentibus suis usum quam dixerat Minerva.

ODYSSEAE HOMERI IL
Rapodia argumentum.

Congregato concilio Telemachus denunciat procul exire e de
reto Vtjiss. Acceptis autem ab Eustycles que ad peregrinationem
accessoria traxit, d' Pallade socijs & navi ad navigationem soluit post
solle occasum.

ODYSSEAE HOMERI B.

R A P S O D I A.
*Eccundus Leber concionem habet, iustica annus,
-anitionum cum Pellede.*

*V*ando uero manegenita apparuit roscis
gitie aurora,
*S*urrexit ex lectulo *V*lyssis dilectus fia-
lius,
*U*nusquisque induit gladium uero suspendit ab humeris.
pedibus uero sub splendidis ligavit pulchra sandalia,
instititq; exire e cubiculo deo similiis occursum:
continuo autem fraconibus acutis onis imperavit
connocere ad concionem comatos Grecos.

*Conuocan bì nérò connocarunt, illi autē congregabantur celerrime.
tut Aebiū. porrò postquam congregati sunt, in unum conuenerunt,
iussi autē ad concionē, manus autē tenebat ferreā bastam:
non solus, simul cum hoc duo canes albi sequebantur:
dixinam certè huic gratiam circumfudit Pallas.*

Hunc sanè omnes populi aduenientem admirabantur.
sedebat autem in patris sella, et cesserunt autem scnes.
bis uero continuò heros Aegyptius capi concionari,
qui ob tenetum incurvus erat, et multa scribat:
enenim huius dilectus filius cum diuino Vlysse
ad Ilium equosum concenderat causis in nauibus,
Antiphis bellator: illum uero saevis interfecit Cyclops
in spelunca causa, ultimamq; paravit caenam.
tres autem illi ali⁹ erant, et unus inter procos uersabatur
Eurynomus, duo aut⁹ perpetuo exercebat paterna opera:
sed neq; sic illius oblitus erat lugens et dolens.

Διὰ τότε κακάσαιοντες ἔβαν οὐκόνδιες τας.
Τηλέμαχος δὲ οὐδεὶς θάλαττα περιπατήσας αὐλῆς
ἔγινε δίδυλος, ποδοσκέπτω γένεται χώρω,
ὅτις ἐκεῖ εἰς Σπάρτην, πεπλά φρεσὶ μερμαρίζων.

Θεοὶ δὲ ἀρχῆις αὐτοκράτορες θεοῖς πέπλοις φέρεται τείχην ἐδίψα
Εὐρύκλει, οὐποθεν γυάττηρε πειστωροῦ διοίσι.
τίσι ποτε λατέρτιοι πρόστιοι κτίστοισιν ἑδίσιην
προσθίσιαν ἔτι ἐπέσαν, ἐπικοστήσοισι δοῦλοις ὁμογν.
ιοτε μὲν μητρὸν ἀλλόχω τίσιν εὐ μεγάφοροισι.
10 θεοὺς δὲ σποτεῖς αὐτοῖς, χόλοις δὲ αλείσιν γεναικός.
καὶ οἱ αὖτες αὐτοκράτορες θεοῖς φέρεται, πατέρες μάλιστα
μισθώσι φιλέσισκον, καὶ εἰ τρεφεται τυπθόντα.
αἴτιον δὲ θυραῖς θαλάσσιας ποιεῖσθαι
ἔχοντο δὲ γῆν λέκτρων, μαλακούν δοῦλοις χιτῶνα.
ποὺς τούς μὲν γραπτούς ποιεῖσθαι θεοῖς θεοῖς,
καὶ μὲν τούς πτυχαῖσιν μὲν ἀσπάσοσι χιτῶνα,
πασοσάλων ἀγκυρωμάσποις πρᾶξι τριπτοῖσι λέγεσται,
βαθὺς ἵδη εἰς δαλάμους θύρης δὲ ἀπέρονται κορώνην
ἀργυροῦς. ἀλλὰ καλοῖς δοῦλοις αὐτοῖς θεοῖς εἰτανύονται θεοῖς.

**ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ ΤΗΣ Β.
ρευστικής ιστορίας.**

Σωαγκούνικαιοῖς Τελίμαχοῖς, περιγγίλλα τοὺς μυστῆροις
θύειαν οὐ δίνεις ή Οὐδαίοις. λαβήσθε τοῦτα μηδὲ Εὐρυλέας τὰ
πρὸς τὴν ἀποδείξιν διατάσσει, περὶ αἷς οὐ Λίθωνται τάχεις καὶ
ταῦτα, ἂς πλινθεῖσθαι εἴλις διώσεις.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ ή Β. ΡΑΥΩΔΙΑ.

Βέβ· ἄγομέν ἵσταται γράπει, πλέον
μετ' Αἰαντας.
ΜΟ· οὐδὲ προγέμισε φανή δοσθεῖται τοιούτος
καὶ τοι,
ἄγεντας· αὐτὸς δὲ θυνταφίη οἱ μυστῶν· φίλος
τοι εἶσαι.

είμαστα έτοιμοι ως πολινής στην εργασία των θεών. Προσέδει την λαζαρίστη στην καλαθωμένη λαζαρίστη. Βλέπει την θαλάσσιο θεά γιατί την ουρανό. Αντίτοι, απέκτει την κηρύκεια της λιγυφθόγγου στην κέλευση περνάσειν αγύρων δε καιρικομόστηκες σχεδόν.

οι μὲν ἐκρυπτοῦσι, τοῖς δὲ πράγμασι μελλόνται.
αὐτέρεπτέ εἰ δὲ προθύμη, διμηγερέσι τῷ ἔγραφον,
εἴτε δὲ μὲν εἰς ἀγοράν, πελασματίῳ ἔχει χαλκεοῦ ἄγκος·
ἔπειτα, ἀμαλέκει γε δύνακαί σιν πέμψει ἐποντα·
πειστοῖσιν δὲ ἄρα τοι γε καχέριμον Αἴθιον.

Τόδι δὲ ἄρκτων τε λαος ἐπορχόμενου θεοῦ σύντο.
ἔχει δὲ γὰρ ταπεῖος θάλκω, εἴγαντες γέροντος.
τοίσι δὲ ἐπειδ' πρώτοις αὐγύντις προχειροφύλαι,
θεοὶ δὲ γένηται κυφος ἔβη, καὶ μυρισταὶ ποτὲ.
τούτῳ γάρ τοι φίλος γάρ ἀντιθέων οὐδὲν σπένδει
Γλιοφ εἰς μῆτων τοῖς ποιήσεις τηνιστή,
Αἴτιος δὲ αἰχματέος τοῦ δέ οὔχει τοις τεταυτικόντων
γὰρ αὐτῷ γλαφυρῶν, τούματον δὲ ἀπλύσαστο δέρπου.
τρέψεις οὖτε οἱ ἄλλοι ἐσαν. Καὶ δὲ μητροφύλαις
Ευρώπην οὐδὲν δέ αἰσχὺν έχουν ταπεῖοις δέργα.
ἄλλον δὲ δέ τοι λαβετες οὐδενόμενον τοις ἀκριβοῖς.

namus sibi. Yerba in aui, apud Gracos desiderium denicas quodammodo, quemadmodum apud nos in Rio. Sic etiam usum, bellicatio, & ruanum dormitio; pro ruanum per syncopen.

*ávrg. Guidas con-
gmen interpreta-
er ex molli lana
mopobtrax 3
ávrg. vire.*

*Hypoth. Bocca.
persona, pro iure
lucr. etia plu-
ralis, indefiniti
primi congrega-
ti sunt, collecti
sunt, ab argute-
ria fricodatis.*

*yērāi xugia ūdā,
Attribut senea
Etatis, incursum
ess̄, multasum
retum cognitionis
ne claret.*

ποῖς ὅγειραιρυχέων ἀγορίστη πάκι μετάπτων,
Κεκλυτε δίκιαναὶ μὲν θακόποι ὁ, τίς καν εἴπω,
ὅδε ποδ' ἡμετορή ἀγορή γράψει τὸ δίκεδονθ,
Ἄλλος δέ οὐδετέρος διέφερε κοίλης γένει τηνιοῦ.
ταῦτα ἐτίσ αὖτις ἔγειρε; τίνα χρεώ πόσσημ ἔκει
πεντέων αὐλῆρῶν, ποιοὶ γέμιστοι εἰσηγοῦ;
πεντέτην ἀγγελίων στρατὸν εκλύγη ερχομένοιο,
Λίβοις χ' αὐτοῖς στέφα εἴποι ὅτε ταρότερος γε τῶνδειτο;
πεντέτην μὲν αὔλοι ποιητάσκεται αὖτις ἀγορόντες;
ἔπειτας μοι δύοκε εἴναι, ὄντα μὲν τρεῖς· εἴδε δι' αὐτῶν
Ζεὺς ἀγαθόν τελέσειν ὁ, τι φέρεται μόνοιντες.

Ως φέτο χαῖρε Ἰησοῦς οὐ μυστικόν φίλος γέσαι,
ἔδοι αὐτῷ επιστήματο, μελεούσιον δὲ σχῆμα γέγορθεν
εἰς ἡμέσην ἀγορῆν· σκηπτρὸν δὲ οἱ ἐμβάλει χερεῖ
κῆρυξ Γεστίων ἀπεπνυμένα μάνθανεν.
πρώτην ἵππαν τούτην καθαπλόμενος προσέπιε,

πρωτεύει τον γένος τα καθηπτικά πάθητα,
Ω γέρον, ἔχεις σῆς αὐτό, (τάχα δ' εἴσαι αὐτὸς)
ὅς λακόν μύερας μάλιστα δὲ μὲν ἀλγείαν·
ἔπει τοι ἀγγελίων τραῦτον εἰλνοντος οὐδεμίαν,
ἴση χάμηρη σφάσπισθαι, ὅπει πρόστορος γε ταυθοίμια,
ἔπει τοι οίνουν ἄλλο πτφάστομα δὲ δέ τοι γορδών·
ἄλλον μόνον αὐτὸν χρεία, ὃ μοι πακόν εἰπεισγνοῖσκω,
δοιάς τοι μή πατέρες ἐδιλόμενοι πάλεσσον, ὃς ποτε γένη μηδε-
ποιεῖσθαι τοι βασιλεὺς, πατέρος δέ ὡς ἄπιστος.

νιῶ δ' αὐτῷ πολὺ μεῖζομ, οὐδὲ τέχνα οἰκου ἀπάντα
τάγχυν μαρτύρισε, βιοτοῦ δ' ἀπὸ τῶν πατῶν ὀλεσθεὶς
μηδέποτε μοι μνησῆρε εἰπεῖχασον σκέψεις της,
τὴν αὐδὴν φίλοις οὐδὲ οἱ γνήθασε γ' αὐτοῖς ἄριστοι·
οἱ ταπεινοὶ μὲν οἰκου ἀπερρίγαστον οὐδὲ μετε-
ταξεῖσθαι τὸν πόλεμον θύματα,

πλοίοι δὲ πώποτε οὐδέποτε καί οἱ κεχειρισμένοι ἔλθοι
οἱ δὲ εἰς ἀνέτορον τωλύνειν οὐ μάται ταῦτα,
βέβης ἰστρίου τούτου καὶ οἱ πίστεις αὗται,
εἰλεπτινάζοτε, πίνουσι τε αἴθοπτα οινον
μακριδίως τὰς ἐπολλὰ κατανέτας, γάρ τοι ἐπ' αὐτῷ
οἱ θεοὶ οὐ μνασεῖν εἰσκρην, ἀλλὰ ἀπό οἴκους αἴματα.
πάμεν δὲ τὸ νῦν τι τοιόν ἀμυνόμενον καὶ ἐπειτα
λεγούσας τὸν σύμμεδυτον, καὶ τὸ σειρασκότον ἀλλαγή.

π τ' αν αμιανεις, ει μοι διωματις γε πρεσβει,
δι υαρετ' ανχεται δρυα τε συνχαται οδης ετι καλλις
οικις θεμος διολωθεν, νεμεσος ινθη τε και αντοι,
αλλας τ' αεισιδητη πολικτιονας ανθραπτος
οι ποδεναιτεταξον. Θεων δι' αναστεστε μελικ,
κιν τι μετακροεν φωση φυσοστημονοι καικαι δρυα
λιονομαι μηδε λιωσις ολυμπισ ινδε Θεμις Θρ,
π τ' ανδενη φυγορεις μηδε λιγει πδε καθιζει,
χρεδε φιλει, και μιοιμι εστε τωνιθεις λυγρω

τερισθ' εἰ μὲν ταῦτα ποτε οὐκέταις
μητρίαν καὶ δρέπην εὔκνήματα ἀχειρός·
τὸν μὲν ἀποτινύμνους καὶ δέξετε μητρίαν τοῦτον,
τὸ τέλος ὁ τρίτος θυμοῖς μὲν καὶ κέρδοις εἴη
ὑπέτασθε μητρίαν πειμάλια τε τρόφωσιν τε·
εἰ χ' ὑμεῖς γε φάγοιτε, ταχ' αὖ ποτε οὐ τίστε εἴη.
τόφρα γαρ αὖ κατέταξεν ποτε πήνασσοι μετεβακύθω,
οὐ μητράς αποτινύμνους, ἐνώπιον τῶν τε πλοεῖν.

bis ille lacrymans concionatus est ex fatus:

*Andite sanè nunc me Itacenses quodcumq; dixeris,
nunquā nostrum concilium factum est neq; cōgregatio,
ex quo Vlysses diūmus abiit canis in nauibus:
nūc aut quis hoc cōgregauit? quē necessitas tanū urget
sive ex iunioribus uiris, aut qui seniores sunt?
an aliquem nuncium exercitus audiuit uenientis,
quē nobis palam discere queat quoniam prior andinerit?
an quippiam publicam aliud dicturus est aut loqueretur?
bonitus mihi uideatur esse, adiutor: utinam illi ipsi
Iupiter bene uerat quacumq; mente sua cogitat.*

Sic ait. gaudebat autem laude *Vlyssis charus filius*,
neq; amplius diu sedis, aggreditusq; est concionari:
stetit aut in media cōcione: sceptrū a. ei imposuit manus
præco *Pisenor* prudentia consilia edocitus.
primum deinde ad senem conuersus loquutus est:
O senex, nō pcul abest ille vir (*statim a. ipse cognoscet*)
qui populum congregauit: poniſſimum me dolor urget.
neq; ullum nuncium exercitus audiui uenientis,
quem uobis palam enarrerem, quod prior audierim,
neq; quicquam publici aliud enarro neq; dico:
sed meū ipsius negotiū, quod mibi malū incidit domui,

*duplex est: alterū p̄ patrē exīmū p̄didi, qui quōdā inter
ip̄sos imperabat, erat autem uelut pater mitis. (nos
nunc autē longē maius, quod mox citò domū univerſam
funditus enearet, nictumq; omnino perdet:*

*matri meæ procæ instant nolenti,
eorum uirorum chari filij qui hic utiq. sunt optimi:
qui patris quidem in domum horrent proficisci*

Icarij, ut ipse doret filiam,
de q̄ cui uoluerit et qui ipsi gratus uenerit:
illi uero in nostram uenitantes quotidie,
boves sacrificantes et oves et pingues capras,
splendide coniuuantur, bibuntq; atrum uinum
gratia plurima uero absumunt. non enim adest uir
qualis Vlysses erat, qui detimentum à domo arceat:
nos uero ne uitiquam qui auertere queamus: præterea
ambellesq; sumus, et neq; peritis pugnandi.
nam sanci auerterem, si mibi uis adesse.

non enim iam tolerabilia facinora fiunt, neq; honeste
domus mea perit. indignamini et ipsi,
aliosque reveremini vicinos homines
qui circum habitant: deorum uero timete iram,
ne quid mutentur irati ob mala facinora.
oro sancte Iouem Olympium aut Thetidem,
qua hominum conciones et soluit et consiliis,
abstineat amici, et me solum finite dolore molestio
affligi: si unquam pater meus bonus Vlysses
hostilibus malis affectis fortis Grecos:
ob hac mibi talionē reddentes male afficite hostiliter
istos incitantes: mihi uero satius esset (gentes)
uos absumere possessionemque prouentumque:
quod si uos comederitis, fortassis aliquando etiam solut
randiu enim per urbē cōueniremus colloquio, fieri
bona reperientes, donec omnia persoluerentur.

Pisces
preco,
Telemachus
concionatur, et suæ
fortunæ Achius ex-
ponit.

ex patre siquidem mala patiar, alia autem deus
dabit: postquam mater odiosas imprecata fuerit furia
a domo discedens, inuidia autem mibi ex hominibus
erit, sic itaq; hunc ego sermonem nunquam dicam.
ne ster uero siquidem animus indignatur his,
exite e domo mea, alias autem curate dapes,
uestra bona absumentes, uicissim per domos:
si uero uobis uideretur satius et melius
esse, uiri unius uictum impunè perdere,
10 corrodite: ego uero deos invocabo sempiternos,
si unquam Iupiter dabit talionis opera fieri:
multi deinde intra domum pereatis.

Sic ait Telemachus, huic aquilas latè uidentes Iupiter, Augurium
ex alto à uertice montis misit uolare.
haec usq; quidem uolabant ad flatum uenti,
propinquæ inuidem extendentis alas:
sed cum iam ad medianam concionem celebrè peruenissent,
hic conuersæ quatierbant alas densas,
asperierunt aut omniū capita, portendebant autē morte:
20 laniantes uero unguibus maxillas circum antem colla,
ad dextram uolarunt et per aedes et per urbē ipsorum.
admirati sunt autem aues postquam uiderunt oculis,
agitabant autem in animo quæ perficienda erant.

His uero interfatus est senex heros Alitherses,
Masterides, hic enim solus coenos uicebat,
in auibus dijudicandis, et utilia proloquendo,
qui inter eos bene sapiens concionatus est et dixit:
audite nunc me Ithacenses quodcumq; dixerō:
procis autem potissimum præsagiens ista dico,
30 illis enim ingens periculum imminet: non enim *Vlysses*
diu seorsim à suis amicis aberit, sed alicubi iam
propè ens, ipsis cædem et fatum conflat
omnibus: pluribus etiam alijs malè erit,
qui habitamus Ithacam claram, sed longè antea
consideremus ut quiescamus, aut etiam ipsi
quiescant: etenim ipsi statim hoc utilius est.
non enim inexpertus uaticinor, sed bene doctus:
etenim illi puto perfecta esse omnia
queadmodū illi prædixerā quādō ad Iliū concenderunt

40 Graci, cum ipsis etiam concidit uersutus *Vlysses*,
dixi postq; mala multa passus esset, amissi et q; oēs socios,
incognitum ab omnibus uicesimo demum anno
domum uenturum: hæc autem omnia perficiuntur.

Huc rursus Eurymachus Polybi filius contra loq; est: Euryma-
chus uatici
ô senex, age nunc uaticinare tuis liberis,
domū profectus, ne forte quid mali patiatur in posterū: nū elenat.
in his autem ego te longè melior sum ad uaticinandum.
aues sancē multæ sub radijs solis
uolitant, neq; omnes augurales: cæterū *Vlysses*
50 periret longè, utinam tu perijisses cum illo,
non tanta uaticinans diceres,
neq; Telemachum iratum sic incitaret,
sua in domo donum expellans si quod præbeat:
sed tibi edico, quod etiam perfectum erit,
si iuuenem uirum, et eteraq; multaq; doctus,

decipiens uerbis incitaueris ad irascendum,
illi quidem ipsi primum perniciuos erit,
efficere tamen nibil poteris horum gratia,
tibi herò ò senex panam infligemus, quam in animo
luens indignè feras; gravis autem tibi erit dolor.
Telemacho autem in primis ego suadebo ipse,
matrem suam ad patrem iubeat redire,
illi uero nuptias facient, et component dotem
insignem, qualem conuenit charam in filiam expendere.
non enim antea quieturos pho filios Achiuorum
a procazione molesta: quoniā nemine timemus omnino,
neq; sanè Telemachum tame si multiloquus sit:
neq; uaticinum curamus quod tu senex
loqueris imperfectū, in odium aut duceris ab his magis.
bona herò rufus male absument, neq; unquam fors par
erit, donec hac impedierit Achinos
suis nuptijs: nos herò rufus expectantes diebus omnibus,
gratia eius uirtutis contendimus, neq; ad alias
ibimus quas decens ducere est unicuique.

Telemach. Hunc autem rufum Telemach. prudens contra loq. est: 20
procu. Eurymache, nec non alij quoiquot procu generoh,
ista quidem non uos amplius precor, neq; obtundam:
iam enim hac sciunt dij et omnes Achini.
sed age mihi date nauem celerem et uiginti socios,
qui mihi hinc atq; binc perficiant iter.
profiscitor enim in Spartam et Pylum arenosam,
reditum interrogaturus patris diu absentis,
si aliquis mihi dicat mortalium, aut famam audiam
ex Ioue, que potissimum fert gloriam hominibus.
si quidem patris uitam et redditum audire ero,
sanè quantumvis afflictus ab his sustinebo annum:
si herò mortuum audire ero neq; amplius superstitem,
reversus continuo charam ad patriam terram,
sepulchrum illi condam, et sepulchralia celebrabo
eximia qualia conuenit: et uiro matrem dabo.

Igitur ille sic loquutus confedit: bis autem surrexit
Mentor, qui Ulyssis incalpati erat socius,
et illi cum profisceretur comisit totam familiam,
obedire q; seni, et firma omnia custodire.
qui inior eos bene sapiens concionatus est et dixit:

Mentor Te Audite certè me nunc Ithacenses quodcumq; dixer. 20
Ithacum nec quisquam amplius benignus, mansuetus et mitis fit
ueri filii sceptriger rex, neq; in mente utilia discernens,
det. sed semper gravis fit, et iniqua faciat.
quandoquidem nullus recordatus Ulyssis domini
populorū quib. praefuit, et uelut pater mansuetus erat.
uerum enim herò procos enerosos bandi in video
committere facinora uolentia, malis consilij mentis:
sua enim obiectantes capita, consumunt uolenter
domum Ulyssis, que non amplius pertinet redditum esse: 30
nunc autem alij populo succenso: ut omnes
sedetis muti, ac non redargentes uerbis,
panciores protos compescitis cum fitis plures.

Lioctrius Huc herò Euenorides Lioctrius contra alloquebas: 30
Mentori. Mentor coniicator, ingenio solide, ut loquuntur es,

προφέμενος ἐπίτεσι μέπτρων χαλεπαίνει,
αὐτῷ μὲν οἱ προστημένοι ἔσαι,
προφέμενος δὲ εμπνεύστε θεάσιον τῶνδε,
οὐδὲ γέρονθώλιον ἕπεται τῶνδε θυμῷ
τίνων ἀχάλλες χαλεπὸν δέ τοι ἔσεται ἄλγος.
Τυλεμάχον δὲ πάσην ἡτοῦθεν συμπλεκόντος,
μητόρα πῆγε δὲ πατέρος αὐτογένετον ἀποθέσαται,
οὐδὲ γάμου τελέσαται, οὐδὲ τελέσαται
πολλὰ μάλιστα φίλης ἀδειάς πεπλεθερεῖσα.

25 δὲ γάρ περι πάσης διόρου μέσας ἀχειρῶν
μητρόν Θάρηαλίην· ἐπέτετηνα δέσμοι μένει εμπνεύστε
τοῦ δὲ τελέμαχον μάλα περ πολύμηνον ἔσται·
τοῦ διεποθέτηνει μπαζόμενον ἀντὶ σὺ γεράτε
μέθειαν ἀπρόσαντον, ἀπέχθαντει δέ τοι μάλλον.
χρήματα δέ αὖτε πακῆς βεβρώσται, δέδει ποτε διετείνεται,
οὐφράκτην γέ ματρέσιον ἀχειρῶν
δημούρημένον δέ αὖ ποτε μεγάλον μάλα πάντα,
εἴπεια στάθμην τερπίδεινον, δέδει μετ' ἄλλας
ἐρχόμενος ἀντιτείνει τὸ πάντα δέδει ἐπέκτεινα.

Τὸν δέ αὖ τελέμαχον πάσην μηδέτε,
Εύρυμάχον, καὶ μὲν οὐδὲ ποτε μητρόν δέ τοι μάλλον,
πάντα μὲν δέ τοι μέσας ἔτι λίστοιαι, δέδει μάγορέν τοι.
καὶ μηδὲ τοῦ γέ τοπος θεοῖ οὐδὲ πάντας ἀχειρῶν.
ἀλλ' αὔτε μοι δέ τοι πᾶν δολὸν γέ εἴκοστε τούρες,
οὐκέτε μοι γένθειται δέ τοι πατέρος πάντας πέλβιθον.
εἴπει γάρ δέ περιτίτην τε οὐδὲ πύλον μητρόν πάντα,
νόσον παθεῖται δέ πατέρος δέλιον εἰχθύνειο,
ἴστις μοι ἐπικοτθρόν, δέδει μετέστησι
ἐκδίοις, καὶ μάλιστα φέρει κλέψαται μάρτυρόν ποιει.

30 εἴ μην καὶ πατέρος βίοτοι γένοσιν ἀκάστω,
πάτερ αὐτοῦ μηδένος περ εἴτε τλαίσα γνώστην
εἴδε καὶ τεθνεώτης δέ τοι μάλιστα μηδέτε τούτο,
νοσήσας δέ πετει φίλης δέ πατέρος γάμαν,
σπῆτα τοι χρήσω, οὐδὲ πατέρος κατορθέσθω
πολλὰ μάλιστα φίλης εἴσαι μητρόν δέλιον.

τούτοις δέ περιπέμψει κατέρρει εἴσαι τούτοις αὐτοῖς
μάγυτας, δέ δέδει οὐδέν τοι μάλλον δέ τοι μάλλον,
καὶ οὐδὲ μηδὲν τηντίτης δέ τοι μάλλον δέ τοι μάλλον,
τάντεδε τε γέροντι, οὐδὲ πεπειθείτε φυλάσσει.
40 οὐδεφίτε δέ φρονέσθω μηδέποτε τούτοις μετέσπει,

Κεκλυτε διάνυις μετ' οὐδὲν θεάσιον, οὐδὲ καὶ εἴπειον.
μέτεις εἴτε πρόφεων, αὐγανόσική πατέρες εἴσαι
σκηπτόχοις δέ πατέρες, μηδέ φρεσι μάστιξ εἰσαι,
ἀλλ' αὖτε χαλεπέτε τούτοις μάλιστα φίλης δέδει.
ώς τοτε μέμνηται οὐδενάδει δέ τοι μάλλον
λαῖψι οἰστη μάστιξ, πατέρος δέ μάλλον δέ τοι μάλλον.
ἀλλ' αὗτοι μητρόποτες ἀγέλλονται τούτοις μεγάλεω
ορδέψει φύγειαν, κακοφύγειαν πάντα.
σφάς γάρ πολύθελοντες περιφέλατο, κατέτιθον βιαίων
οίκον οὐδενάδει, τὸν δέ τοι μάλλον τούτοις μεγάλεω
νιών δέ μηδέ φίλης τηντίτης περιστρέψασθε
τοῦ δέ μηδέ φίλης τηντίτης περιστρέψασθε
ταύτης μητρόποτες πατέρες τούτοις μετέσπει.

Τὸν δέ βίντωρίδης λειάρετης αὐτοῖς μάλιστα, διορειτε.
μάγυτος ἀπαγετηρίδης, φρενίας μάλιστα, ποιητης τετέσπει.

πολλὰ εἰ πάντα:
Τροπεῖς. Εὐ^πρεπεῖς. Εὐ^πρεπεῖς
prudentia.

τε οἰδηματ. Eu^ρymache bic a-
guicacum sumul ac
domo perdidi.

δάδιστη, φ δι-
δικτυο, δ διδού-
να, μελ διδια,
ετ.

τιθετητ, δ δι-
ση, τιθετητα ο
τιθετητ. Ion.

παπύραφια, Ma-
llie, quiesciuile,
διπληνοιράτ-
ηρ, id est, con-
suendis malleis. Et
Latinis suetis &
suendo dicitur.
Proceris. Capiti-

Ως τέρτιος γένος δὲ πάγκην αὐτούς
οἱ μὲν ἄρτι επικίνδυνοι τὸ έπει πάθος δὲ ώματος ἐπειτα
μητηρός δὲ αὐτὰρ δάματος ἵστανθεν οὐδέποτε
Τυλέμαχος δὲ ἀπάνθισθαι τῷώρᾳ θέτινα θελάσσας,
χειρας τινάκα μεν ηποτε πολιτικός αἰλος σύλλητος Αἴθιος,
καλυψθει μοι οὐ χρισθεις θεος μῆλυθες πάντες πόρον μετεῖ,
καί με γάρ την κελευσθεις επειδή προειδέας πόντου
νόσου πασισθειμένοι πατερός δικαίου οἰχομένοιο;
δρῆματος τοῦτο τούτων τοι μετετρέψεσθαι ἀχειρού,
μητηρός τούτη μάλιστα πακτῶν πρόβλημαρεοντας.

Ως ἔφεστος οὐχόμενος. χρησθέντος δὲ οἱ πλάθη Αἴγαίων,
ποιήσει εἰδομένην τὴν μὲν λίμναν καὶ τὸν αὐλαῖον,
καὶ μηδ φωνήσασ' ἐπειπούσην τὰ πεθανόντας.

Τυλέμαχος, οὐδὲ ὅπιθεν κακός εἴτε αὐτός αὐτόνημασι
εἰ μή τοι σὺ πατέρος γνώσακτος μέν θέτε,
οἱ δέ εκεῖνοι εἰς ταῦτα δρύγοι ταῦτα πεποίησι,
εἰ τοι επειδ' ἀλλίν οὖν τοις εποιησάς δέ τέλειος.
εἰ δέ κανένα γένοις γόνος οὐ πίπιτε πόνησι,
εἰ σ' εἰς τὸ πειτεῖν ξολπα τελοῦταις εἰς μελοντάς.

ταῦται γάρ τοι, τῶντοι πᾶσι δικοῖοι ταπεῖται
Celebris senten-
tia, quae innuit po-
steriora plenius
eiusmodi, ut dege-
nerent. Et dectio-
ra prioribus sint.
Evidens respexit
Euryp. in Hel. - ἀφεσθεωμ, ἐπειδὴ τούτους δικεσθεο-
ῦται καὶ οὐ πολλοῖς διδέται στοιχεῖον, μὲν καὶ μέλαναν,
ἴσος εὑρεῖται ὁ
τις καὶ μέχρι ταῦτα τοις δικοῖοι ταπεῖται.

τοῖς Θεοῖς ταῖς θεῖαις ἐγώ πατρώιος εἰμι,
οὐ τοῖς νησίοις ταῖς νησίαις, οὐδὲ αὖτις ἐνθουμαὶ εἰστός.
ἀλλὰ σὺ μὲν πάτερ δέ μουτας ἵνα μνησθοῦ διμέλει,
ὅπλιασόν τ' οἵτις, καὶ τὴν γε εἴσιν ἀρσοῦ ἀπάντα,
εἰνούσιν ἀκμφιφορεῖσιν, τὸν ἀλφιτηνούσιν δὲ μελέθη,
πλέρωμασιν δὲ πυκνινούσιν τούτοις δέ αὐτὸις διημορέσσεις
αἱ τοιχείες τῆς πόλεως συντάξομεν. εἰσὶ δέ τοιχοί
πολιάς δὲ ἀκμφιάλων οὐδὲν τούτοις αὐτοῖς ταλαιπωτοῖς
τάξαυτοι μὲν τοῖς ἐγών μηδένθουμαὶ ποτε στέρειν·
ῶνται δέ τοιχοπόλιαστρα τούτοις μηδέντες ποτέ.

ΩΣ ἐφασ' Αἴθιαστον καὶ τὸν Διόσδεῖον ἄρ' ἔτι μὲν
Τηλέμαχον πέπλευτην, ἐπεὶ δεῖχε λυγῆν αὐτὸν.
Βῆ δὲ ἴμβλας πέθει δῆμας, φίλου γε τετικελόντα πάτερν
εὗρε

*nos abortans defistere? difficile ducem erit
cum viris pluribus pugnare in coniunctio.
etiam si enim Ulysses Ithacensis ipse adueniens
coniugantes per domum suam procos eximios
expellere e domo cogitauerit in animo,
non sanè illius latabantur uxori, quantumvis malde egenis
ulementis, sed hic sicutam mortem innuerit,
si pluribus pugnarit: tu uero non ex officio es loquimur:
sed age, populi quidem dispergantur ad opera quinque;
buic autem disponat Mentor uiam & Aliubenses,
qui illi a principio paterni sunt amici.
sed (puto) & aliquandiu sedens, nuncios
audiet in Ithaca, perficietq; uiam nunquam banc.*

Sic ille loquutus: soluit concionem celerem.
bi quidem dispergebantur ad domum quisq; suam:
proc i autem ad domum ibant diuinis Vlyssis.
Telemachus autē seorsim profectus est ad littus mari,
manibus lotis ē cano mari supplicauit Palladi:
audī me quis heri deus aduenisti ad domum meam,
20 et me in naui insīstī per obscurum ponem
redīsum interrogaturum patris diu absentis,
ire:bac autem omnia impediunt Græci,
proc i autem potissimum, malè superbientes.

Sic ait precatus, propè autem illum nenie Pallas,
Mentori similis facta cum corpore cum etiam noce,
et ipsum compellans herba molatilia alloquuta est:
Telemache, neq; in posterū ignarus eris, neq; stolidus:
si quidem tibi tui patris instillatum est robur bonum,
qualis ille erat ad perficiendum opusq; dictumq;
30 non sanc deinde manum iacet eris, neq; imperfictum:
si uero non illius es fisius et Penelopes,
non sanc deinde sperare te perfecturum esse que molitis.

pauci enim filii similes patri sunt:
plerique peiores, pauci uero parentibus meliores:
sed quoniam neq; in posterum ignauus eris, neq; stolidus, miles fave.
neq; te penitus consilium Vlysxis reliquit,
spes deinde tibi est te perfecturum esse haec opera.
t;eo nunc procorum sine consiliumq; mentemq;
insipientium, quoniam neutquam prudentes, neq; iusti:
40 neq; ullo pacio sciunt mortem, et faciun nigrum;
qua illus imminet die uno omnes perire.
tibi uero via non amplius aberit quam tu cogitas:
talism enim tibi socius ego paternus sum,
qui tibi nauem celerem parabo, et simul sequar ipse.
sed tu quidem ad domum uadens procic colloquere,
apparaq; uaticata, et uafis conde singula,
uinum in amphoris, et farinam medallam hominam,
utribus in densis: ego autem per populum socios
statim uoluntarios colligam. sunt autem naues
50 multa in circumflua Ithaca nouae necnon ueteres:
harum quidem ego despiciam que cunq; optima est:
statimq; paratas immittemus lato mari.

Sic ait Pallas filia Louis, neq; amplius dñs
Telemachus immorauer, postquam deo audiens vocem
festinabat ire ad dominum, cibaro tristatus corde:

innenit autem procer superboꝝ in eſdibꝝ
capras excorianteꝝ porcosq; glabrantे in atrio.
Ancimus autē reb̄a ridens obuiā ueniebat Telemacho,
manuq; illius inbāſt, aerbuq; dixit, et nomine nomina
Telemache altiloque, indomite, ne tibi aliud (uit:
in præcordijs malum ſe cura uel opus uel aerbum,
ſed egregiè comedere et bibo, ut ante:
iſta enim omnino omnia perficien tibi Grati,
nauem et electos remiges, ut ocyus uenias
ad Pylium diuinum ad inctyis parentis famam.

Respondit Hunc autem rursus Telemachus prudens cōtraloc. est:
Telemachus! Antimoe, ventiquam deces cum nobis superbis
cōsumiari inuisum, et latari quietum.
an non facie quid ante quidem absumpfis eximia
bona mea proci, ego autem parvulus eram?
nūc autē quādo grādior fui, et aliorū orationē audiens
disco, et sānd mibi inuisus angescit animus,
Mine Te, tenabo ne nobis malam mortem inferam,
lemechi ad sine ad Pylum profectus, aut hic in populo.
Ierūs pro (nudo quidem, neq; nana mia erit quam dico)
mercator, neq; enim namis rector neq; remigium
fio, ut nobis uisum est melius esse.
dixit, et ex manu manum auxilis Antimoi
faciē, proci autem per domum cōsumiam apparabant,
bi uero caniballabant et incessabat herbis,
tum uero aliquis dicebat iuuenium superbientium:

*Camilla Na sanc Telemachus cadem nobis cogitat:
procorum aut aliquos ex Pylo ducet ulores arenosa,
in Telemachus aut ex Sparta: quandoquidem sanc cupit uebementer.
ebium nauis aut et in Ephyrum nulis fessilem terram
gaturum. proficiisci, ut inde mortifera uenena afferat,
injiciatq in craterem, et nos omnes perdat.*

*Alius rufus dicebat inuenimus excellentium:
quis scit si etiam ipse profectus caus in nave,
longe ab amicis peribit, errans ut V hysses?
sic et magis augere poterit nobis laborem.
bona enim omnia dividemus, dominum uero
illius matre dabitur habere aut illi cui nubet.*

Sic dicebat ille u. excelsum ibalamū intrabas patētis
latum, ubi cuncta ex ante curia erat es iacebat,
nestisq; in cistis, abundeq; odoriferum oleum.
intus etiam dolia uisn̄ ueteris dulcis
stabant, merum diminutum potum habentia,
ordine ad murum aptata, si quando Vlysses
in patriam reueneret ex ea, etiam dolores mulieris passus.
clausa uero erant portae ingeniose aptatae,
bifores: intus autem mulier custos noctesq; diesq;
erat, qua omnia afferuabat mentis solertia.

*Euryclea, Opis filia Pisenorida: (caram:
hanc iunc T elemachus alloquens est in thalamum no-
Nutrix, age mihi unum in amphoris bauri;
suave, quod quidem post illum dulcius est quod in seruas,
illum expellens infelissimum, si quando neceris
generosus Ulysses, moriem et facum fugiens.
duodecim uero simple, et operculo ebdac omnes.*

Telemach. Nutrix, age mihi unum in amphoris hauri;
Euryclae suave, quod quidem post illum dulcius est quod tu sernas,
nutrici. illum expellans infelicitatum, si quando neneris
generosus *Vlysses*, mortem et faciem fugiens.
duodecim uero imple, et operculo obduc emines.

εὐστόθησαν οὐδὲ τίς γένεσιν
αἴγας αὐτούς εἶπεν, σπάλγεις δὲ τὸν πόλεμον
Αὐτῶν οὐδὲ οὐδὲ τίς γενέσιν καὶ τοιαύτην
οὐδὲ τὴν αρχήν τοῦ θεοῦ, ἐπειδὴ τὸν πόλεμον
τοιαύτην οὐταγορεῖ, μενος ἀρχῆτε, μάτι τοιαύτου
οὐ εἰθεοτι πακέρω μελέτω δρύον τε ἐπειδὴ,
ἀλλὰ μαλλὲ ιδεία μεταγένεται πανεύκλι, ὡς τοπάρθυ-πόρ.
τοῦτο δὲ τοιαύτα ταῦτα πελεύτησιν ἀχειοι,
νησική βέλτιστα τετεκά, οὐαθεῖσαν οὐκέτε
το διπλού παραδίκην μετ' ἀγανάτησιν ἀκούει.

Τού δ' αὐτοῦ τελείωσαν οὐ πεπνυμένος αὐτίσιον κύδιον,
Αὐτίνον, ὅπερ εἰς τὸν υπόρφυρον φίλον μεθ' ὑμῖν
πλάνην πάντα τὸν εἰκονατά, οὐδὲ φρεσίνεσθαι ἐκπλαγή.
Ἐδώλιος ὁς τοπέρεσθην ἐκέρητε πολλάκις ἐδίλλο
κτίματος ἡμάτιον πῆρεν, ἐγὼ δὲ ἔτι νήπιος ήταν;
νυῦ δὲ στέλλει μέγας εἴμι, οὐ ἀλλοιος μένθοιο ἀπόρθημ
πανθανόμενος, οὐδὲ μοι ἀπέβεται γῆδοις θυμός,
πειρόστοις καὶ υἱοῖς πατέρων ἀλλὰ κύριος ἐγώ,
οὐδὲ πύλορος ἀλθάγω, οὐδὲ μοι ὁρμὴ δύναται σύντιμη.
20 (Εἴμι μὲν, δέοντος ἀλλίνοις δόλος εἰσετελεῖ πᾶν ἀγορεύοντα)
παπορφύρα, οὐ γαρ νοὸς ἐπιβολοῖς δόλῳ ἐρεπτεῖσθαι
γίνομεν, ὃς τὸν πόρον ὑμικοῦ εἰσποτε πέριτοις εἴη.
Ἐδόθα, οὐδὲ χειρός λαθεῖσα πατέσσην Αὐτίνοοιο
ρέπει μετεπέρεσθη ἢ διόμειν πατέσση μάστιχα τὸν γάνγραν,
οἱ δὲ ἐπιτιλάθεινοι οὐδὲ φρεστόμενοι ἐπέεσται,
ἄστειοι δὲ τοις ἐπιτικενέων υπόρφυροις οὔτων,

Η μάλα τηλέμαχος φόνοι ήμερη μερμησίζει.
η τισθείκη πύλας ἄξει θειώτορες ήμαθόντος Θ.,
η δύτε Κι Σπάρτηηγν· ἐπεινύ πόριετοι αἰνεῖσ.
30 οὐ Κι εἰς Εφύρια οὐλει πλειρων ἄρχορα
ἰλθεῖν, ὅφε γύθον θυμοφθόρα φέρμασκ' ὑπέκει,
γνήτη βάλει κρητῆρα, Κι ήμέτεις τωντας ὀλεοσκ.
ΑΠΘ-δ' αὖτ' ἀπεισκι τεινηρ ήγιπτοβίωσεόντων,
τίς δ' οἰδει; ἐκειγι αὐτὸς ίσημοι κοιλινοὶ ώθητον,
τῆλε φίλωρ ἀπόλιν, ἀλώμυν Θ. ὡς πρὸ Οἰλιοσθίει;
δέτω κανοὶ Κι μᾶλλον ὁφέλειει πόνου αἴματι.
κτήμασε γέρε κρηναῖσι δασαίμεθα, οικία δὲ στήτη
τόττηκητορι δοιμην εχειη, οὐδὲ δέ τις δηπίσοι. (τρὸς
ΩΣ φέτε. ὁ δὲ ιντόροφοι θέλαμοι κατεβούσει πα

4ο δένεώ, οὐδὲ τητέρας χρυσός μήχαλκός ἐπειτα,
ἴδιτε τὸν χαλκούν, ἀλλις τὸν θηλαστόν.
οὐδὲ πίθαι σινοιο ταλαιπόνθιστον
ἔστασιν, ἀκριτεψίθαιον ποτέ καὶ τός ἔχοντος,
ἔξιν ποτε τοῖχον ἀφρότον, εἰποτε' οὐδινοτέν
οικαδίη νοσάσειν, οὐδὲ λγεια ποταμούντος.
κλωτταὶ δὲ ἑπτεσιν τανίσθιαντακινῶν ἀπεργα,
δικλιδίσθε· οὐδὲ τὴν γαστὴν παρέπινκτες ταῖνα μερε
ἔσκηναι ταῦτα· ἐφύλαξε τὸν πολυνῆδεςκοτη,
Εὐρύκλα·, οὐ ποτε θυάτηρ θεούσιωρίδεο·
5ο τῇ τότε ταλέμαχος πεθερόπιθάλαμόνθειεπελέσεις,
Μαῖ, ὅγε μή μοι οἶνος γὰρ ἀκμφιφροσθιτη ἄφυσον
ἥδιαν, ὃς τις μετέ τούτον περιέτροπος· οὐ σὺ φυλάσσεις,
κανονού διοικεῖν τὸν κάμμιορον, εἰποθνηντὸν
μηδημάς οὐδινοτέν, θανάτου τοι κῆρας αλένεται.
διδίκεια δὲ μητρόποδη, οὐ τανάτου αρσομάτηταις.

σύνταξις. τὸν τὸν
μαδαῖον ὑθετεῖσθαι
εἰτί, ὅπερ ὑπέραριστον
γεγένεται, τὸν χοῖ
ποιοῦντα, id est
deglubere, uel
glabratu feruida
aqua.

*Māx. Patris, ma
ris sic maler, nra
trix, & cū bone-
la appellatio ad
uctus grandiore
vici.*

γῳ μὲν μοι ἀλφιτάχθομεν οὐρανοφέος οὐροποιῷ.
εἴκοσι δὲ τοι εἰσιν μετρηταὶ μυλυφάται ἀλφίται ακεῖ.
αὐτῶν δὲ οὐτὸι τοι εἰσὶ δέ ἀλφοί ταῦται τετύχθαι.
εἰσέριθροι γαρ εἴγαντες αἵρησομαι, ὅππότε καὶ διὰ
κάτηρε εἰς ψυχρῶν αὐτοῖς, κοίτας τε μεθυσται.
εἰμι γαρ δὲ Σπάρτης τε τοι δὲ γινόμενος αἴδεντε,
νόσοιν ταῦτα σύμβους τακτέος φίλων τοι ἄκοντα.

Ως φάστε κώκισγν ἐφίλη τροφός Εύρυκλαια,
καὶ δὲ ὁ λόφος μελίνη επέκα πίστρογν τα πθωκύδια,
τι πίλε δὲ τοι, φέλε τέκνου, γνί φρεσι τῶσσα νόμιμα
ἐπλέο; ταῦ δὲ θέλεις ἴγναι πολιτικὴ γαῖαν,
μῆνας ἐκείνην ἀγαπητούς; οὐδὲ δὲ ἀλλέο τηλέθι τάστρις
διογύμης οὐδιστεύς, ἀλλογνώτω γνίσθιμα.
οἱ δὲ τοι αὐτίκ' ἔοντι κακὰ φρεάζονται ὅπτοσω,
ῶς κε δόλω φθίης, ταῦδε δὲ αὐτοὶ ταών τα μάστρων;
ἀλλὰ μὲν αὐδῷ ἀλλισθετικαθίμηνος· οὐδὲ τι σε χρή
ποιοῦμεντούτοις. Θριμακά τούτους, οὐδὲ ἀλλά γε

ποντούειτε απρομηκακωσθείει, όσι ολαληοι).
Τώι δ' αὐ τηλέμαχος πεπνυμένος αντίοι γύμια,
θάρσουμαι· ἐπεί τε αὖ θεός οὐδεὶς γε βολή·
αλλ' ομοσού μη κιντρί φέλε τάδε μιθίσσεις
ταρίγ γ' ὅτις αὐτὸν κατέτη τε μυωδεκάτη τε γρύπι),
η αὐτώι ποθεσαι, καὶ αφορμηθύντες αἰσθανται·
οὐδὲ αὖ μη κλαίσσοντες κατέτη γέσσασθεντες.

Ως ἀρ̄ε ΕΦΗ. ΥΡΗΝΤ̄ θεῶν μέγαν δρκού απώλυν.
αὐτάρ επέν δ̄ ομοσύν τε πελβίτεσσν τε τῷ δρκού,
αὐτίκ̄ επειτά οὐδενὸν γρ̄ αμφιφορόντησι αἴφνισην,
γν̄ δὲ οἱ ἀλφίται χθνητ̄ εὔρρεα φέτεσι δοροῖσι.
Τηλέμαχος δ̄ δὲ δ̄ώματ̄ ιώμη μνησήσησι οὐδέλει.
γν̄ δ̄ αὐτὸν γνόντες θεὰς γλωσσῆς πιτίλια,
Τηλέμαχος δὲ εἰκόνα κατέπλοιψ ἦχο τωντη,
καὶ ἔτι ἐκάστω φωτὶ πτυσιαμένῳ φάστο μνθοι,
ἔπειρός δὲ ἀλινᾶς θοιώς αγέρεμας αἰνώγει.
ἄδης αὖτε φρονίσιον νέκμουνα φαίδημοι γόμη
τῆτες ηνας θοιώς ὁ δὲ οἱ τρόφρωρ ύπειλεκτο.
Δύστοτε τὸ πέλιθος, σκιώσων τὸ τε ταῖσαι ἀγγεῖ.
καὶ τότε ηνας θοιώς ἀλασθεὶς εἴρυσε, τωντας δὲ γν̄ αὐτῷ
ὅπλον εἰθειτά τε ηνδεῖτεσελμοι φορέσσην.
τῆστος δὲ τὸν εσχατινὸν λιμένον πρὶς δὲ εἰδολούτεταῖρος
ἀκθρούσι μηγερέθοντο θεῶν δὲ ὡτρωνηγέκασον.
γν̄ δ̄ αὐτὸν γνόντες γλωσσῆς πιτίλια,
Βῆδης ιώματο πέτρες δ̄ώματ̄ οὐδεσῆς θείοιο.
γν̄θε μνησήσαται ἀλι γλυκώς ὑπνοῦ ἔχσιν,
πλάξεται πίνοντας χειρῶν δὲ εἰκαλλε κύπελλα.
οἱ δὲ τύμφηις ἀρνιστο κατέπλοιψ δὲ ἀρ̄ετει μιώ
ειατ̄, εἰπει σφιση υπνος ἀλι βλεφάροισι επιπίγνη.
αὐτάρ τηλέμαχον πεισέθη γλωσσῆς πιτίλια,
ἐκπεικαλλεσαμένη μεγάρεων δηνατετάντων,
Μηντοριαδομένην δὲ μὲν δέματος πολέος οὐδεμίων.
Τηλέμαχος δὲ μὲν τοιεύκηνημισθετεταῖρος
τιστονεπειρετοι, τὰς σιως ποτοιδεγμένοις δρεμίων,
αλλ' οὐδεν, μηδιναδατονεωμένοις οὖσι.

Ως μέρα φωνήσκε' ὑγκόστο τακλὰς Αἴθιν
καιροπαλίμως· οὐδὲ πειτα μετ' ἔχυσε βάντε θεοῖς.
αὐτὸρεπέει δὲ μὴ τηνα κατέκλυθον καὶ δάλασσαν,
εὐρον ἐπειτι· ώτι θηινικαιροπομάντες ἐτοίσσε.

*mibi uero farinam infunde bene consutis utribus:
uiginti autem sint mensura molita farina cibi.
ipsa uero sola scias: haec quod congregata omnia sint.
sub noctem enim ego accipiam, quando certe iam
mater ad superiora domus concenterit, lettique curam ha-
uado enim ad Spartam et Pylum arenosam, (buerit.
reditum interrogaturus patris chari sicubi audiero.*

*Sic dixit. eiulauit uero chara nutrix Euryclea,
et sanè lugens uerba uolatilia dixit:*

cur uero tibi, chare fili, in mente hac sententia
est? quoniam uis ire multam per terram,
solus existens dilectus? perire uero longe à patria terra
generosus Vlysses, ignoro in populo:
illi u. tibi statim prefecto mala machina buntur post hac,
ut dolo pereas, hec uero ipsi omnia dividant:
sed mane hic apud iuos sedens: neq; se aportet
per pontum indomitum mala pati, neq; creare.

Hanc u.rursus Telemachus prudens contra allog.eft: Solatut Te
confide nutrit: quoniā ne uitiquā absq; deo hoc cōfūmū: lemachus
sed iura ne matri chare hac dixeris Eurycleā.

*jea iura ne matr' chara bac' dixerit
priusquam undecimaq' duodecimaq' dies aderit,
aut ipsa desideret, & abeuntem rescuerit:
uidelicet ne flens pulchrum corpus deformet.*

Sic dixit. anus uero deorum magnus iuramentum iurans.
ceterum postquam iurauit perfecitq; iurandum,
statim postea illi uinum in amphoras bauit,
farinam autem illi infudit bene consutis in utribus.
Telemachus a domo ingressus cum procis colloquebatur.
tum rursus alia excogitauit dea casia Minerva,
Telemaco autem assimilata per urbem obibat,
et singulis uiris adstantis dicebat sermonem,
sub noctem uero ad nauem celerem congregari iubebat.
ipsa rursus Phronij prudentem fortem filium
poscebat nauem celerem: illi uero ipsi benevolus promisit.
occidit sol obueniabantur omnes uici.

*et tunc nauem celerē in mare protraxit, omniaq; in ipse
arma posuit que naues bene tabulatae ferunt.
Statimq; in extreum portum: circum autem eximiū socij
frequētes congregabantur: dea uero concitauit singulorū*

tunc alia cogitauit de a casia Minerua,
conculit se ad domum V kysis divini:

bic procis dulcem somnum infudit,
decepit autem bibentes: è manibusq' excusit pecula.
hi uero dormitu' fessinabant per urbem: neq; amplius diu
sedebant, postquam ipsis somnus palpebris incidit.
caterum Telemachum allocuta est cæsia Minerua,
euocatum ex ædibus bene habitatis,

Mentori similis factatum corpore tum noce:
Telemache, iam sanè fortis sociū

*et elemache, ram Jane fortis joch
sedent remiges, illam tuam expectantes alacritatem,
sed carnis ne diutius differamus item.*

sed camus, ne asinus differamus iter.
Sic certè locuta præcessit Pallas Minerua
subito: ille autem continuò ad uestigia securus est deas
ceterum postquam ad nauem peruenerunt atq. mare,
inuenierunt continuò ad littus comatos socio:

Telemachus socijs. *ut nero interfatio est aliis & elemachus:*
Adeste amici, iuncta feramus: omnia enim iam
congregata sunt in ebus: mater uero nequit scire,
neg. alia ancille: unica sola orationem audiuit.
Sic uero loquutus praecepit: illi simul sequebantur.
ipso uero simul omnia ferentes, pulchre tabulata in nauis
depositarunt ut praecepit. *Vlyssis charus filius.*
Telemachus uero nauem consedit, duxit autem Mimerua.
nauis autem in puppe consedit: prope autem eam
sedebat Telemachus. ipso uero rudentes soluerunt:
etiam ipso ascendentibus, per transstra federunt:
bis uero secundum uentum misit caesia Mimerua,
in superficie flante zephyru, resonante pobscuru polum.
Telemachus. Telemachus autem socios bortatus infissit
uaxigat Py arma optare. bi uero adhortantem audierunt,
lum. malum autem abiegnut canam intra basem
constituerunt: elevantes: rudentibus autem colligarunt,
traxeruntq. uela alba bene tortis loris.
implens autem uentus medium uelum: circa autem fluctus
proram purpureus insonabat name eunte:
illa uero currebat per fluctus conficiens iter.
ligantes autem arma celerem per nauem nigrum,
constituerunt crateras plenos umi.
libabant autem diis immortalibus sempiternis:
ex omnibus autem potissimum Iouis glaucis oculis filie,
per totam noctem quidem illa ex aurora fecit iter.

ODYSSEAE HOMERI III.

Rapsodia argumentum.

Telemachum uenientem cum Pallade hospitio suscipit Nestor,
Enarrat illi que acciderint Gracis, ex Troia navigationem.
ut autem audiret ea que de proctis dixit, cognoscens Palladem di-
scendenter sacrificium illi facie. ut accepit uicem Telemachus cur-
sum cum Pisistrato filio in Spartam discedis. nocte autem facta
hospitio excipiens apud Diocleum in Pheris.

ODYSSEAE HOMERI r.

RAPSODIA.

*In tertio Libro Nestor excepit, ab his uero hic
cum filio Dea uero uolavit.*

So L uero surrexit, linguis pulchrius la-
cum,
cœlum ad firmum, ut immortalibus illuce
scerer,
et mortalibus hominibus super fertilem terram:
illi uero ad Pylum, Nelei bene edificatum oppidum,
peruenierunt: ipsi uero in littore maris sacra faciebant,
tauros totos nigros Neptuno cœrulea cæsarie.
nouem autem sedilia erant, quin genti q̄, in singulis
sedebant, et præbebant singulis nouem boues.
hic illi hiscera comederunt, deo autē femora incēderunt,
ipsi uero recta appellare, atq; uela natis aqua
contrabunt tollēter, illāq; applicat: ipsi uero egressi sunt,
et uero Telemachus name exsūti: duxebat uero Pallas. 5
illum prius alloqua est dea cæsia Minerua:

Minerva Telemache, non quidem te decet amplius pudor:
Telesma, cius enim gratia est ponum pernavigasti ut audires
Tho. patrem, ubi occulset terra, et quodnam fatum obicerit.
; sed age nunc rebâ uade ad Nestorem eorum domitorum;

τοῖσι τοῦ Κατέπειροφ θέρην τοῦ Τιλεμάκου,
Δεῦτε φίλοι, καὶ αἱ φρεσώμεθα· τῶν τοῦ γαρ τὸ δῆμον
ἀθέρον γνὲ μεγάρων μήτηρ δὲ ἐμὰ στέπαις τε πυραῖς,
ἔτι δὲ ἄλλαι σκληραῖς· μίσσε δὲ οὐδὲ μῆθον ἔκτασε γν.

ΩΣ ἄρεται φωνάστες ἡγένετο τοις δὲ ἀκμαῖς ἐπεντέλει.
οἱ δὲ ἀκματῶν τὰ φέροντας ἔνστατα μηδὲ τις
κάτεβεσσαν ὃς ἐκέλεσι σφι οὐδὲν πάθει φίλες γένοις.
αὐτὸς δὲ ἄρα Τιλέμαχος τοὺς βαῖσιν, προχειρὶ δὲ Αἴθιον,
τυνόδην γάρ τι πρύμνην κατέ-ἄρετος Κροῖς ἀγγεῖον δὲ ἄρετον
εἰς τοῦ Τιλέμαχος. τοι δὲ πρύμνην τὴν εἶλυσαν.
αὐτὸς δὲ τῷ αὐτοῖς βαῖσιν, ἀδειάς τοι κλιπτοῖς κάθιστον·
τοῖσιν δὲ ἵπποις οὐδὲν οὐαὶ γλαυκῶπις Αἴθιος,
ἀκρατὴς φύροις, καλαδόντος ἀδειάς οὐνοτα πόντον.
Τιλέμαχος δὲ ἐπέρροισιν ἐποτρυπάεις ἐκέλεσι σφι
ὅπλων ἀπέβασι. τοι δὲ ὁ τρυπώντος ἀκροσταν,
ἰσούς δὲ εὐλάττινοι κοίλης γύνεις μετόσθιτος
εἵστανται τοις κατά τὴν ποτόνοισιν ἐμποσταν,
ἔλκοντο δὲ ισία λόνηας ἐύστρεπτοισιν βοσσίσιν.
Ἐπρυσσούσι δὲ ἀνεμού μέσου ισίου ἀμφὶ δὲ κύματα
20 σάρκη πορφύρεομενούς ταχεῖς ηὔστρες
πᾶς δὲ βάθυν κατά τούς μαστίχας πρεπεῖς τοις κέλεσι βούς.
Μητέρινοι δὲ ἄρετοις τοις θεοῖς τῆς πάντας μέλαιναν,
εἴσαντο κροτῆσας ἀτεφέας οἴνοιο.
λέπειοι δὲ ἀδανάτιστοι θεοίσις ἀειγνήστοιρ
ἐκ τωντων δὲ μάλιστα διοργανώπιδεις κάρη,
τωντων μὲν δὲ γε τοῦτον τοις κέλεσι θούσιον.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ ΤΗΣ Γ.

πατωδίας πόθεος.

Ταίνιαχεὶς ἐλέστησα οὐκ Αἴθιαξ φρίσαι Νίσηρ, καὶ Διγύπτας αὐτῷ τὰ συμβίβατα τοῖς ἀλλοιοῖς τὴν Τρίας ἀπέστεψε. πουθίστη
φρίστες μεταπέρας, καὶ γυνώσκεται τὸν Αἴθιαξ ἀπίστοντα, δυσίαν
αἰτήσατελά. λαβὼν δέ ταίνιαχεὶς ἄρμα οὐκ Παισιτρόθεον
Νίσηρος γά, μὲν ξεπάτελα πάρη, εντελεῖς δὲ πατρομέλεις φρίστες
παρὰ Δικλάδηι φησάν.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ ή Γ.

P A Y Ω Δ I A

Γάμη, γένε Νίκηρ θεά σωτήρας ούτος δ' οὐ
γίη· θεά δ' ἡ πήποι.

Ελ^Θ. δ' αὐθόρσος, λιπάνη ποθκαλίες
λίμνησι,
σέρανόν δὲ πολύχαλκον, οὐ' ἀθανάτοις
αύτινον.

φρενί,
Επιντεῖσις Βροχίσηι ἀδί γέμων ἄργραν·
οἱ γέγυλεψ, Νικῆς έντεκτίμενος πολούεθρον,
ἴζουρ τοι δ' ἀδί θεῖνε θαλάσσοντος ἵερας ἡγεῖον,
τάρρας ταμιεύλαντος εὐοσίχθοντι κυανοχάρτη.
γύνεται δ' ἐδραὶ ἔσαν, πρυτανόσοι δὲ γύνεται
εἶται, καὶ τερράχοντος ἐκάσθοι γύνεται τάρρας.
γύνεται οἱ σταλάκυχνεπάσαντο, θεῶν δὲ ἀπο μηρίστηκαίσου,
οἱ δὲ ιθὺς κατάγονται, ιδίησιαν τὸς ἔσαν
σεῖλαν ἀειραντες, τῇ δὲ ἀρμισαντες ἐκ δὲ ἔσαν αὔτοι,
ἐκ δὲ ἄρτα τιλέμαχον τὸν βαῖνον πρεξεῖ δὲ Αἴθιών.
τὸν δὲ πεθανόν πεσόντες διὰ γλαυκῶπις Αἴθιών.

Τελέμαχος οικέτης τον διάδοχο ήταν ο Αργείος.
Τόντος γαρ καὶ πόντους ἐπέπλωσε φρεάτων
παθέσθε, ὅπτι κύνες γαῖα, οἱ δυντινες πόστοι μοι εἰπεῖσαν
ὅτι σὺ εἶ καὶ ίδες καὶ Νίσορος ἵπποδάμενος.

*banquas prædones per mare? quæ errant
animas exponentes, malum alienis ferentes.*

*Hunc rursus Telemachus prudēs contra loquuntur eis,
confidens ipsa nō intra praecordia confidētiam Minerua
posuit, ut ipsum de patre absente interrogaret:*

*Telemach. & Nestor Neleide, ingens gloria Achiuorum,
respödet, et interrogas unde sumus: ego herò tibi enarrabo:
interrogat nos ex Iebaca subnecia nemimus,
Nestorem. negotiū aut̄ hoc priuatum est, non publicū, quod dicam.*

negotij aut̄ hoc priuatum est, non publicū, quod dicam.
patris mei gloriam magnam inquirō si eub̄ audiero,
dus Vlys̄is patientie: quem pridem aiunt
nāq̄a tecum pugnantem Troianorum urbē euertisse.
alios quidem oīnes quoiquot cum Troianus pugnarū,
audīsimus quo in loco unusquisq; perierit seu morte:
illius uero mortem incognitam fecit Iupiter.
neq; quisquam potest clare dicere ubinam perierit,
an ille in continentē domitus sit à uiris hostib;,
an in pelago inter fluctus maris.

eius gratia nunc ad tua genua uenio, si uelis
illius saeum mortem dicere, sicuti uideris
oculis eius, an alterius orationem audieris
errantis, per quam enim ipsum etrumnosum peperit mater.
neq; uero pabo me uerius blandire, neq; misertus,
sed plane tibi narrato uacunq; contigit uidere:
supplico, si unquam tibi pater meus bonus Vlysses
fue dictum siue factum pollicitus perfecit
populo in Troianorum, ubi passi estis clades Achivi,
hunc uoce mihi memor sis, et mihi ueritatem dicere

Nestor Te. Huic respondit deinde Gerenius eques Nestor:

6 amice, quoniam me mones calamitatis quam in illo
populo passi sumus robore indomabiles filij Achivi orum,
fue quecumq; cum natis per obscurum ponsum
errantes ad pradam qua dux erat Achilles,
fue quecumq; circa urbem magnam Priami regie
pugnauimus, ibi deinde occisi sunt quoiquat optimis:
illuc quidem Ajax iacet Martis, illuc Achilles,
illuc uero Patroclus diu aequiparandus,
illuc meus dilectus filius simul fortis et inculpatus,
Antilochus, admodum currendo uelox, atq; pugnator.
alioq; multa præterea passi sumus mala. quis illa
omnia utiq; enarrare cinter mortales homines?
neq; si quinquennio utiq; et sexennio hic permanens
in ueritate uero illuc nasci sunt mala divi. Achivis:

interrogaueris que sunt proposita quoniam non nobis tamen sed alienis
prius tributus tuam ad patriam terram perheneris.
non enim ipso male machinatus sumus enociti
omnigenis dolis: mix tandem fuisse dedit Iupiter
ibi nullus unquam prudenter aquari contra
potuerit, nam nulde mulierum nincebat diuus *Vlysses*
omnimodis dolis pater tuus: si nec quidem
illius filius es: admiratio me tenet aspicientem:
profecto enim sermones quedem similes, neq; tu dices
mirum inniorem usq; adeo similia loqui.
ibi sane habentus ego et diuus *Vlysses*

οία τε ληστήριον ὑπέρ αλλα; τόιον γ' αἰλούστιον
ψυχής πρᾶγματινον, κακούν αἱλοῦστηποῖσι φέροντες.
Τούτον δὲ τὴν λάχανον τεπτυκεῖνος αὐτοὶ οὐ τύχει,
θερόποτε. αὐτὸν γαρ γνί φρεσις θέρος οὐ Αἴγαιη
τύχει, οὐκ μη: ποδὶ ταττρούς αποχομένου εργάτη,
οὐκέτε πηγαδόπη, μεγακύδος ἀχεισθε,
ἄργεισιν οὐτούσιν εἰδίνει γε τοικαττελέξω·
οὐκέτι θέτι οὐδὲν τετονέται αἱλοῦστημενον,
τηρεῖσις δὲ τοῦτον, οὐδὲν μητεριοῦ, μηδὲ γερεβάσιον.

Τού δ' ἀμείβεται πεπτικού γεύσιος οὐ πότε νέστη;
30 ὁ φίλος, επάμυνται ταῦτα οὐδὲν θητεῖν τούτων
θήτερον αὐτοῦ ληφθεὶς μάλιστα προστασίαν αχρεών,
ἢ μάλιστα θεραπείαν τηνακαταστήσειν προσειδέεια ποντού
πλαζόμενοι κατὰ λιόντα σπηλαῖς αργεῖν Αἰγαίους,
τὸ δέ διατελεῖσθαι μέγε τοι πράξεις οὖν αἴσιατε,
μετανάστει, γίνεται δέ επί τοι κατέκτηθεν δύοις αριστοῖς
γίνεται μὲν Λίας κατέτασσεντοι, γίνεται δέ Αἰγαίους,
γίνεται δέ τάσσοντος θεόφυη μίτισθράπταλαντοι,
γίνεται δέ μόρος φίλος ίψος αἷμα κρατήρος κατέκυνειν,
Αἰγαίους. ποθεὶς μὲν θάνατον ταχύτερον, οὐδὲ μαχητής.
40 ἀλλα τε ποτὲ μὴ οὐδὲ τάσσοντος κακού τοι προέκειται
ταῦτα γε μηδέποτε κατά θυγατρίνα αἰθρώπων;
Ἐπειδὴ δέ προτετέται γε τοι οὐδέποτε μηδέποτε μηδέποτε
μηδέποτε μηδέποτε πάντα μηδέποτε μηδέποτε μηδέποτε.

τοις φύσεσσιν καὶ τοῖς πάντας συντίθεσσιν
πρὸς τὴν αὐτούς θέσην σὺν τῷ πατρὶ μὲν γαῖαν ἔχον.
εἰνάτετος γέρες σφιν πακὰ ῥάπτουμεν ἀμφιεπούντος
τῶν τούτων διόλογον μόγις δὲ ἐπέλιστος Κρονίων.
γέρες ἔτεις ποτε μᾶτιψ ὄμοιωθείηναι ἀντίτια
πέθεται ἐπεὶ μάλα πολλῷ γένεται δὲ οὐδὲ οὐδενὸς
τῶν τούτων διόρθωσις τετέλεται· εἰ ἐπέρηγε
το κάνει τούτον τοντούς τετέλεσεν μὲν γέρες εἰσορίησεται·
ητοις γέρες μῆνοι γενέσθαι, οὐδὲ τι φάσις
ἀνδρεαπώλεορα μῆδις τοιότητα μηδέποτε μάστιξ.
ἔνθα τοις εἴναις μὲν γεγένεται δὲ οὐδενὸς
τοτὲ ποτε εἴης ἀγροῦ μίδιχ' ἐπέζουμεν, τοτὲ γάρ βαλεῖ,
αλλὰ γῆπενθυμητὸς ἔχεται, γάρ τοι ἐπίφρενοι βαλεῖ

λόσιν ἵφει δικαιούμενοι
γράψασκεν. εἰς τούτην
τητὴν πόλιν οὐτε τούτο
ρα οἱ μέν γραφεῖν
υπάλλιγοισιν, οἱ δὲ
δεξιῶν ιπλῆται φίλοι
γοντα τὸ χωρίον,
ἐνίκα Πύλῳ θάλασσα
οκτώ τε καὶ Ήρα
επίλευσται.

Augusti. Ful-
gentibus. An-
phitriem Nept.
coniugem depu-
tat, eo quod a
pius circum signifi-
cat, & aque reli-
quias tribus ele-
matis conclusis.

*al. iſāt̄r̄b̄t̄' ū
ga m̄ur̄n̄*

φραζόμεθ' ἀργείοισι μῆπως ὅχ' ἄριστα γέμιτα.
κατέρεπεν Πριάμοιο πόλιμη μιστήσατε μέλιται,
βῆμα δὲ γῆ νήσοις θεός δὲ εκέδασσεν ἀχεέος·
καὶ τότε δὲ ζεὺς λυγέρου γῆν φρεστικῆν δρόσοι
ἀργείοις ἐπεὶ βατηνόμονθε διδεῖ δίνεσσι (αποι,
ταῦταν ἔσαν· οὐδὲ σφέωρ πολεῖς κακοῦ οἰσθεὶς ἐπεί-
μάλι· οὐδὲ ὀλοῦς γλωσσώπολι· Οὐρανοπάτρας,
πατὴρ ἀτρέψθιμος μετ' ἀμφοτέροισι ἔθηκεν.
ταῦτα καλεσαμένα ἀγορίων δύο τῶν ταῖς ἀχεοῖς
μαζῷ, καὶ τὰρ δὲ κατέτανόσι μοι, δύο δὲ λιονταῖς αἴτη, ιο
(οἱ δὲ ἀλθοῦσιν οἶνον βιβερερότερον δύο δὲ ἀχεοῖς)
μῆθοι μυθισθῶσι τίνεται λαοὶ ἀγεραντοί.
γεδεῖς καὶ τοι μηνέλαοι· αὐλάγει ταῖς ταῖς ἀχεοῖς.
νόσοι μικρήσκεδαστεράπερ δύρεσσιν τὰ δακτεσσικά.
τὸ δέ Αὐγαμένονι τάκτην εἰλίσαντες Βάλιθος γάρ ἡ
λαοῦ ἐρυκακεῖεν, ἥτειπεν δὲ οἰστρὸς ἐκατόμβας,
ώστορ τοῦ Αὐλιανοῦ διενόρχοι μέλιται θάκεσσατο.
νάπι· οὐδὲ δέ καλέσθηται τοι μεταλλαγή.
τὸ γάρ τοι αὐταῖς θεῶν τρέπεται νόος· αἰσχύνεται τοι.
ώστα μὲν χαλεποῖσι μετεβολήν ἐπείεσσι
ἔσασται, οἱ δὲ αὐλόργανοι εὔκνημοι δὲ ἀχεοῖς
τοῦ δεσποτοῖς πλίχαδεις σφισι τῷδε τοι Βολλί,
νύκτα μὲν ἀετοῖς μετεπάτησι φρεστοῖς δρμάνοντες
απλήλοις· (ἀθήναρ ζεὺς ἔπρεψε τῶν μασκανοῖς)
πλέθρον δὲ οἱ μὲν νέας εἰλοκούνεις ἀλατοί,
πτήματά τοι γίνεται, βαθύζωντες γυμνάκες·
πλίσεσθε δέ αὖτας ἐρπτύνοντες μέλοντες
αὐθίς πτοχεῖδη· Αὐγαμένονι ποιεῦντες λαοῦ·
πλίσεσθε δέ αὐλαντες τοι λαονόμοιν. αἱ δὲ μάλισται
ἐπλεοντοις ἐσόρεσσιν γέθεος μεγακίτεα πόντοι.
τὸ τενέδηκον δὲ ἀλθόντες ἐργασμένην ἕρα θεοῖσι,
οἰκαδελεῖς μελνοί. Ζεὺς δὲ σπάτη μηδέ δρόσοι,
ρήτλιος, οἵ δὲ δρέπανοι κακοῖς ἀπλάντιστοι τοῖς
οἱ μὲν ἀποστρέψαντες ἔβαινεας μετιελίσσεις,
αἷμφ' οὐδισκα ἀνακτηταῖς αἴφρονας ποικιλομάτιοι,
αντιτιστεράπερ αὐτοῖς πρα φέροντες.
αὐτάρεπεν σων ηνησιης ἀπλέστηρι αἱ μοι ἐποντο,
φοίνιον, ἐπεὶ γίνεται ποικιλομάτιοι πλάκων.
φοίνιετο τοῦδε· Κύος ἀρνί· οὐρανοῖς, ὁροῖς δὲ ἐποίησε.
οὐτέ δὲ μὴν ταῖς νεαῖς καί τε ξανθὸς Μάγιαλα,
γνὲ λεσβῶν δὲ ἀποκατεχεῖν δολιχῷ πλόῳ δρμάνοντες,
πακαύπορθε Χίοιο ηνεκενθα παπαλέοντες,
τόσοις ἀπλύνειν, καὶ τὰν ἐπ' ἀριστέρην ἔχοντες
πάντην δέ τοι λιγὺς δροσάκιμον αἱ δὲ μάλισται
οὐχινόνται κέλσιθα μετειρασμοῦ, διετὸς δὲ γραστού
γνὺψικας κατάγοντο. Γάστειδάσωνι ταῖς αἴρων
πόλλα, οὐδὲ μηδὲ εθεμέναι, τελαγος μεγακίτεα παντες.
τετραπτυνημέναι τοις ὅτι γέργεις νησες τίσσεις
τυδείσθειας ἀπεροι διοικήσθε· οὐ ποδάμοιο
ἔσασται. αὐτάρεπεν γένελον δὲ ἔχοντες ποτὲ ἔστι
τρόπος· ἐπεὶ δὲ τρωται θεός μεθεγκράτων.

consultabamus Achinius ut quād optimè fieret,
at postquam Priami urbem depopulati sumus excelsam,
ab iuniorum in nauibus: deusque dispersit Achinius:
et tūc sane Iupiter tristē in mēte machinabatur redditū De Achino
Achinius: nam neq; prudentes neq; insti- rum dīsi,
omnes erant: ideoq; ipsorum plures malum fātū obierunt, dio.
ira ex perniciose Minerva fortē patrem habens,
qua contentionem Atridas inter ambos fecit.
hi uocatis ad concionem omnibus Achiniis
frustra, ac non ritē, ad sollem occidentem,
(illi uero uenerunt nūmo grauati filij Achiniorum)
sermones explicabant cuius gratia populi cōgregarant.
ibi tum Menelaus iubebat omnes Gracos
reditus memorē esse super lata dorsa maris.
neq; Agamemnoni penitus placebat: nōlebat enim
populum detinere, facereq; sacras hecatombas,
ut Palladis uehementem iram placaret.
Rultus, neq; istud nouerat quid non persuasurus erat.
non enim statim deorum uertitur mens sempiternorum.
sic hi molestis uicissim contendentes uerbis
stabant, ipsi uero surrexerunt ocreati Achinius
clamore diro: bifariam autem ipsis placebat consilium,
per noctem quidem dormiūimus trifilia mēte cogitantes
uiuicem: (insuper Iupiter parabat damnum mali)
mane autem quidem naues traximus in mare diuinum,
resq; imposuimus, profundas zonas habētesq; mulieres:
dimidiū autem populi retentis sunt manentes
ibi apud Atridem Agamemnonem pastore populorum:
dimidiū a cōscendētes remigauimus. hi a. ualde uelociter
30 nauigabant: stranit autem deus uastuum ponit.
in Tenedum autem uenientes, sacrificauimus sacra dīs,
domum cupientes. Iupiter autem nō dum curabat redditum,
infestus, qui contentionē cōciebatur malam secūdo iterū.
hi q; auerītes ascēderunt naues remis utrinq; impulsas,
qui circa Vlyssē erant regem cordarum uarij consilijs,
rūsus Atrida Agamemnoni grata ferentes.
sed ego cum nauibus congregatis qua me sequebantur,
fugi, quoniam cognoscēbas q; iam mala meditabatur deus.
fugit et Tydei filius bellicosus, excitauitq; socios.
40 sero autem ad nos uenit flauus Menelaus,
in Lesbo a. offendit longā nauigationē animo molientes,
an supra Chium iremus aperam,
ad insulam P̄siriam, ipsam à finistris habentes,
an sub Clio, ad uentosum Mimantem.
rogabamus autem deum ostendere signum: sed hic nobis
ostendit, et iussit pelagus medium in Eubœam
fulcare, ut quād celerrimē in fortunum effugeremus.
cœpit a. Irudulus uentus spirare: hæ autē ualde uelociter
piscosas vias percurrerunt, et ad Gereſtum
50 nocturnæ deductæ sunt. Neptuno autem taurorum
multa femora posuimus, pelagus magnum mensi.
quartus dies erat quando in Argis naues æquales
Tydidae socij Diomedis bellicosi (desisti
cōstituere, sed ego Pylū uersus cursum tenuis: nec inquit
uentus postquam premum deus misceflare.

¶ nec addebet filiorum suis nec scio
illorum qui servati sunt Achinorum quique perierint.
quicunque autem in domibus sedens nostris
audio; quatenus fas est furies, neque te celabo.
bene quidem Myrsidonas dicunt insisse lanceator,
quos duxit Achilleus magnanimi praeclarus filius:
bene autem Philectetum Paeanis illustrem filium:
omnes autem Idomenus in Cretam duxit socios
qui fugerunt ex bello, ponitis autem ipsi nullum abstulit:
Atridem autem ex ipsi anditis procul existentes,
utque uenire, utque Egisthus molitus est tristem mortem.
sed ille quidem etiam innicuus persoluit,
quem bonum ex filium interempti relictum esse
nisi: quoniam ex ille ultus est parricidam.
Egisthus dolosum, qui eius patre inclitam interfecera.
et tu amice (uale enim te video bonumque magnumque)
fortis sis, ut aliquis tibi ex posteriorum bene dicat.

Telem. Ne *Huc rufus Telemachus prudēs contra alloquuntus est:
flori.* **N**estor Neleide, magna gloria Achinorum,
Co*rum* iure ille quidem ultus est, et ei Achius
ferent gloriam lasam, et posteris praecōnium.
utinam enim mībi tantam dij uim dediffent
ulcisci in procos iniuriam molestam,
quis me conuicelia afficiens iniqua machinantur?
sed nequitam mībi huiusmodi destinarūt dij felicitatē
patriq; meo et mībi: nunc autem opus est pati tamen.

Nestor Te. Hunc autem exceptis Geienius eques Nestor:
Iamachos. ò amice, quandoquidem de his me admones et loquuntur es,
ferunt processum tuam matrem propter multos
domini te iniusti mala machinari;
die mihi an lubens uiclus es, an te cines
odio habeant publicè sequentes dei uaticinium.
quis non sit an aliquando eos uerbis ulciscatur uenientis
sive ille solus existens, sive uniuersi Achini?
Si enim te sic uellet amare casia Minerua (gloriosum
quemadmodum Vlyssem quondam supra modum curabat
populo in Troianorum, ubi passi sumus dolores Achini.
non enim unquam uisdi usq; adeò deos manifeste amates
quemadmodum illi manifeste assistit Pallas Minerua.
Hoc adeo uellet amare, curareq; in animo,
sanè quib; illorum utiq; obliuisceretur nuptiarum.

Hunc rursus Telemachus prudēs contra allocutus est:
d̄ senex, nunquam hunc sermonē perfectum iri existimō.
supra modū n. magna dixisti: stupor me tenet: neq; mibi
sperans ea coniungerent, neq; si dū sic uellent.

Hunc cursus alloquita est dea cæsia Minerua:
Telemacbe, quod tibi dictum effugit septum dentium?
Volète deo facile deus sanc poteſt uel ex longinquuſ uirum ſeruare.
nibil eſt diſ mallem uero ego etiam dolores multos paſſus,
ſecile. domum redire eſt reditus diem uidere,
potius quam ueniens perire incola, ueluti Agamemnon
perij ab Egisthi fraude eſt ſur uxoris.
uerum enim uero mortem omnibus molestam neq; dij iſpi
etiam ab amato uiro poſſunt arcere, quando cuq; tandem
faſum pernicioſum corripiuerit aſpera martis,

καὶ ἀλθεύ φίλε τίκνου ἀποδίδεις, δόδε τι οἰδέ
κάτινην οἱ τ' ἐσπειθη ἀχρεῶν οἱ τ' ἀπόλοντο.
δοσαδός γνίμεγχροισ πατέμενοι Θάμετορόισι
πανθεμα, ἔθεμις δὲ θάλασσαν, δόδε τε καβσω.
τὸν μὲν παρμιδόνας φέσ' ἐλθέμεν εὐχεσμώρες,
ἔτι τούτῳ Αχαλλόντε μεγαθενέκα φαῖδιμόν τος·
εὐ τῷ φιλοπτήτῳ Γοιαντιορ ἀγαλαχὸν τόρ.
ταῦτας δὲ Γοιαντιος Κρότων εσπήγαγεν ἐπαύρες
οἱ φύγομεν πολεμει, πόντοι δέ οἱ ὅτιν' ἀπηνύρα.

^{εθ} απραδίσσιον τον σφι μόνον,
ότι τ' ἀλλ', οὐτ' Αἰγαίων ἐμάστετο λυχνόν ὅλεθρον.
ἀλλ' ἔτοικεν Θεού μὲν ἀπομνηθεῖσαν εγισχνή,
ὅς ἀγαθὸν καὶ πᾶσιν κατεκφύγειντο λιπέσθαι
αὐθεός· ἐπειγήκεν Θεότοπο τατροφούντα,
Αἴγαίων δολομητιψ, ὃς οἱ τατρά κλυτὸν ἔκπει.
ἴγου φίλος (μάλε γάρ σ' ὁρέων καλέομεν τι)
ἄλκιμος· οὗτος, ίντας τις σεμνὴ φύγοντα εὐθύπλ.

Τόγ δ' αὐτὸν τιλέμαχος πεπτυρίδος αὐτίου γῆσθαι
ων Νεστορ Νηλιάδον, μή γε καὶ θράχειαν,
καὶ λίσα κανθρά μὲν επίστετο, παῖς οἱ σάχειοι
οἰστοι κλέθροι θύραι, οἱ ἐσομένοισι γάστισι.
αἱ γαρ οὐραὶ ποτῶν οἵτε θεοί μάγιστροι προσέλεγον
τισσόδαι μυντηῖσις ὑπορέασιν ἀλεγενῆς,
οἵ τέ μοις οὐρίζοντες ἀπέσθαλα μηχανόων τοις
ἄλλοις μοις ποτέ στομῷ εἰπελασσαν θεοῖς ὅλβοι
πεπτρίταις ἐμοῖς γυναιχερν τετλάμενοις πτυσί.

Τόπῳ δὲ πλεύσεται τοῦ θάλασσαν οὐκέτι πότες Νίσιωθι
ἄφοι, ἐπειδὴ ταῦτα μὲν αἰτίαι μηδενὸς εἴπειν,
φασὶ μητιῆρες σὺν μητρῷ οὐκέτι πολλοῖς
30 γὰρ μεγάροις αἰκίηται σύζυγον κακὰ μηχανάσαδει·
ἐπεὶ μοις οὐκέπειρ ψυχήν μάματασαι, οὐδέ γε λαοῖς
ἐχθροῖσιν αὐτὸς δὲ προμηθεῖσας θεῶν ὄμφην.
τοῖς δὲ οἷσιν ἐπειδὴ ποτὲ σφι βίτας ἀποτίσται ἐλθεῖν
πόγια μάστιγος ἐσθιεῖν, οὐδὲ σύμπτωτοις ἀχρεοῖ;
Ἄγαρ δὲ οὐ μόνον φιλίειν γλωσσιῶπις Αἴθιος
ἔντοτε οὐδὲν ποτέ ποθεκαὶ μέρος κυδιλαίμοιο
δίλμων γένεται τραχών, οὐδὲ πατέροις ἀλλαγεῖς ἀχρεοῖ.
Οὐ γάρ τοι μόνοι οὐδὲν θέτειν αὐταφανδὲ φιλεῖσθαις
ἔντεντοι αὐταφανδὲ προσίστων τακτάς Αἴθιος.
40 Εἰ δὲ ταῖς γένεσιν φιλίειν, κάτισται τε θυμοῖς,
τοῖς καὶ ταῖς κένων γένεσιν φιλεῖσθαις.

Τόμ δ' αὐτὸν τιλεμαχος πεπτυμένος αὐτίοις γύρισται,
οὐ γέρον, ἔπειτα τοῦτο ἐπὶ τελεσθεῖσιν.
λίθινος γάρ μεγάλος ἀπόστητος ἔχει· σὸν αὖτε μογύν
ἀλπομένω πάτε ψήσατο, οὐδὲν αἴθεοις ὡς τελεσθεῖσιν.
Τούτῳ αὐτῷ πεπτυμένῳ γλωσσάτις Αἰθίλιος,
Τελεμαχος, ποιέει τοῦτο φύγειν εἰκόνα θεόντων;
φάσκεν θεός γε τελελεπτοῦτο τηλέθεντος τοιούτου.
Βελούδινος δὲ αὖτε γενετὴν ἀλλούτε πολλὰ μογύντες,
οἱ οἰκαδεῖς τοῦτο ελέθειμενας καὶ νόσιμοι πικροὶ ιδεῖσθαι,
πεπλεύθησαν πολλές αἵρετες θεοῖς, οὐδὲ Αἴθιλέντειν
ἄλλων ὑπὸ Αἴγυαδοις δόλῳ μῆλον ἀλλόχοιο.
ἄλλος τονιζάντας τοὺς μὲν ἐμοίσσουν τούτοις πορεύεται
καὶ φίλων αὐτοῖς διάσπαν ταῦτα ἀλλαγήμενη, ὅπερ τε καὶ
μοιρῶν δόλῳ καθέλευτο ταυταλεγεῖται· θαυμάσσωι. (μι)

*Claudit narratio
sionem, et transfir-
ad nonam narratio-
riunculam, isáma-
lys φ iorábus dix.*

λατα προιτανε,
εποκορεια συνε
ει διν προ διμα,
λιπα φ λιταρη,
ηρι προ κρειον, με
ποσθι.

*ταραθήσ, pro
ταραθίνος, in-
definit. secundus
opinat.*

*enitentia laboris. In-
nitione est usurpa-
re augmenta perso-
norum in aori-
bus; & in laboris;*

*poissp. Proverb.
Ne Dij quidem
l morte liberans.
sicut illus. etich.*

Hausf

Τόγδιον τοῦ Τιλέμαχος πεπυκεύνος αὐτίσιον κύριον,
Μητρόπολις οικέτι τῶν τα λεγούμενα, κυρθόμενοι πόροι.
καίνων διὸ ὅπερ εἴτε νός Θεότητα μεταβολή, ἀλλὰ οἱ ἄλλην
φράσσονται τοῖς αἰθανάτοις θάνατοις οἱ κῆρα Μελαναν.
τοῦ δὲ θέλεων πόρον ἀλλομετατλίσσει καὶ δρεπότες
Νέσορος ἐπειδὴ προσιδεῖ μίκας ἡδίς φρόνιμης ἀλλων.
τρεῖς γαρ δέ μητρα φασιν αὐτές εἰδοντες γέμεις αὐτορῶν·
ὅς τε μοι ἀθανάτοις ινδιάλλεται εἰσοράσσεται.
ῷ Νέσορος Νηλιαίστη, σὺ δέ ἀληθεῖς γίνεσθαι,
τωδεῖς εἴθενται ἀτρέμης θύρην κείειν Αὐγαμέκυναρ;
τῷ Μηνέλαος θέλω; τίνα δέ αὐτῷ μήποτε οὐλεθροῦ
Αἴγιαλος θόλομόντις; ἐπειδὴ πτάνει πολλοῦ ἀρέσι.
ἡ σκάρηγε Θεόν ἀχειπόδης ἀλλά τοι ἀλλα
πλάτετος ἐπ' αὐθρώποις, δέ τοι διαρρόποτες κατέπειφνες;
Τὸρ δέ μητρέτος ἐπειτα γερείνοις ιππότας Νέσωρ,
τοι γαρ ἔγων τοι τέκνοντος ἀληθεῖς τωνται τοῖς ἀγορόντοις.
ἥτοι μὲν τόδε καὶ αὐτὸς δίεται αἵκην ἐτύχον·
εἰς ζώοντα Αἴγιαλον γνὲι μεγάροισι μητέτερην
ἀτρέμης τροίνθην οἴκηξενθός Μηνέλαος,
τοῦτο οὖν δέ θανόντι χυτών ἀδι γαστραν ἔχειν,
ἀλλ' ἀρετόν γε καίδεν τε καὶ οιωνοῖς κατέδεσθαιν
κείμενον γνὲι τελείωντας Αἴργεις θόλοις κατέτις μητρα
πλάτην ἀχειπάθων. μάλα γαρ μεγαλύτερον δρυον
μητρές μὲν γαρ καθειτο πολέας πελεόντος τοῦ ἀτεβλητού
μηδέδηδος δύνης μηχάνης Αἴργεις ιπποβόστοιο
πόλλος Αγαμέμνονος λεπτοχονθέλγεσκεις ἐπέεισις,
μήδε τοι τοπρίψ μὲν αὐταῖς δρυοῖς δρυοῖς
δίκα Κλυτομένηρον (φρεσὶ γαρ κέχεντος ἀγαθῆνος)
τῷρ γαρ ἔβη οἱ οἰστοίσιοι μηδέποτε δρυοῖς
ἀτρέμης τροίναδε κιάλη, σύρυματα ἄκοιτιν)
ἀλλ' ὅτε μήν μητρα φειδεῶντος μητρέτος
οὐκέτη ποτὲ τῷρ μὲν αἰοιδόμητραν δέ ησσοντες έρόμενοι,
κάλλιπτην οἰωνοῖσι μηδέποτε έλωρος οἱ κύρματα γενέσσαι.
τὸν δέ θέλεινος θέλεσσαν αὐτούς γράμμην οὐδεὶς δόμονον οὔτε
πολλὰ δέ μηρος ἐκείνης θεῶντος οἴσοις ἀδι βαμοῖς. (πτ.,
πολλὰ δέ ἀγάλματας αὐτούς γράμμην, οὐφάσματα τε, χρυσούς
ἐκτελέσσεις μέγα δρυοῖς, οὐδέποτε έλπεις θυμικῶν.
μητρές μὲν γαρ αἵματα πλεομένη τροίνθην οἴντος
ἀτρέμητος οὐδὲν φίλα εἰλέσθησαν ἀλλά λοισιμοῖς.
ἀλλ' ὅτε Σονιού ιρού ἀφικόμενος ἀκρον Αἴθισην,
εὐθα κυθρόντινος Μηνέλαος φοίεις Αἴργαλοι,
οῖσις ἀγανοῖσις βέλεσσι μητρέτος μητρέτος
τῷρ δάλιοις μετάχερσι θεστηνός εχοντας,

Hunc rursus Telemachus prudētē contrā alioem est.
Mentor, ne amplius bac dicamus, tristis quamvis
illi uero non amplius redditus ueris, sed etiam
destinarunt immortales mortem et farum nigrum.
nunc uero holo dictum aliud inquirere et interrogare
Nestorem: quoniam plus intra nonis est prudētiam alijs
ter enim ipsum dicunt regnasse secula uirorum:
itaq; mibi immortalibus aequiparant aspectu.

*ô Nestor Neleide, tu uero uerum die,
quomodo mortuus est Atrides latè imperas Agamēnon?
ubi Menelaus erat? quam uero illi machinatus est moriē
Ægisthus dolosus? quandoquidem occidit se multo præ
an nō in Argo erat Achāico, an alieni alibi (stantiorē.
errabat apud homines, ille nū sumpto animo interfecit?*

Huic respondit deinde Gerenius eques Nestor:

*profelò ego tibi fili uera omnia dicam.
equidē hoc ipse quoq; suspicaris quemadmodum accidit:
si uiuentem Ægilium in adib⁹ inuenisſe
Arris à Troia profectus flanus Menelau⁹,*

sancè ei s.cq. mortuo fusilem terram infudissent,

*sed certè canesq; et aues comedissent
iacentem in campo procul ab Argis: neq; ulla ipsum
deplorasset Achiuarum, ualde n. nequā admisit facinus:*

nos etenim iuc multa obenentes certamina (eis)
*Sedebamus: ille u. desidiosus in secessu Argi equos pasce-
crebro Agamemnoniam uxorem demulcebat uerbis,
et illa quidem primò abnuebat facinus indignum
diua Clytemnestra (mente enim utebatur bona:
præstare n. aderat præcantor uir cui plurimū mendacē*

*Attrides ad Troiam proficiscens, seruare uxorem)
sed cum iam ipsum fatum deorum irreverit perire,
cum uero ipsum poetam dñclum ad insulam desertam,*

*dereliquit aribus lacerationem et rapinam fieri:
ipsam uero uolens molentem duxit suam domum.
mulier uero armos adolebat deorum super lacra altaria.
multa simulachra suspendit, uestimenta, aurumque
q. perfecisset magnu negotiu, quod nūquam sperasset in
nos quidē simul nauigabamus à Troia profecti (animo.
Atrides et ego, amicè affecti inuicem:*

*sed cum ad Suniū sacrū puenimus fmōtoriū Athenarū,
illīc gubernatorem Menelai Phœbus Apollo
suis suauibus telis superueniens occidit,
etiam in milite aperte invictus lachonum*

clamum in manibus currentis nauis habentem,
Phrontem Oneoriden, qui uincebat genera hominum
in nauem gubernando quoties inguebat procellæ.
sic ille quidem illic detentus, festinans licet ad iter,
ut socium sepeliret, & parentalia parentaret.

*sed quando etiam ille profectus in obscurum pontum
in nauibus cauis, Malearum montem excelsum
peruenit currens, tum certè inuisum iter latè tonas Iup.
destinauit, stridulorumq; uentorum flatum immisit,
fluebusq; nutritos, ingentes, & quales montibus.
illic separatus, partem quidem Cretæ admouit,
ubi Cydones habitant, lardani circa fluentia.
est autem quadam plana excelsaq; in mari petre*

In finibus Gortynis, in obscuro ponio, (lebas
buc Auster ingētē fluctū ad sinistrū promontorii pello-
ad Phaeum: parvulus autē scopulus ingētē fluctū diuidit.
illi quidem buc uenerunt, nix autem effugerunt mortem
uirū, at naues sāue ad saxa fregerunt
fluctus: at quinq; naues caruleis proris

*Egypto admouit ferens nentusq; et aqua.
sic ille quidē illic platinū nictum et aurū congregans,
errabat cum nauibus apud alterius lingue homines:
interea Nerb̄ illa *Egyptib; molitus est domi tristis,**

*Agamēno- occiso Atreus subactus est autem populus sub illo.
nis interi- septennio nero imperavit dimitibus Mycenis.
tus. ei nero iphi offano in perniciem venit dñmus Orestes
Orestes p̄d rursus ab Albenia, occidit autem patris interfecitorem
trem ulci, Egisthum dolosum, qui illi patre inclytū interfecit,
scitur. atq; illo occiso dedit cānam sepulchralem Arginis*

atq; illo occiso dedit cænam sepulchralem Arginiis
matrisq; inuisæ et imbecillis Agistib;.
in ipsa uero die superuenit uoce bonus Menelaus,
plurima dona ducēs, quæta illi names pondera portabat,
ut tu amice ne diuinus à domo longè aberres;
bonia relictio, virisq; in tuis adib;us
sic superbientibus, ne tibi omnia absumant
bona diuisides, tu uero uanum iter feceris.
sed ad Menelaum quidem ego adhortor et iubeo
proficiens ille enim nuper alicunde uenit
ex eis hominibus, unde non speraret in animo
redire, quemcunq; primum abegerint procella
in pelagus tam magnum, unde utiq; nec aues
intra annum uenire possunt, quoniam ingens borreduq;.
sed uade nunc cum naue tua et tuis socijs.
si uero uelis pedes, aderis tibi currusq; et equi,
aderunt tibi etiam filii mei, qui tibi duces erund
ad Lacedemonem diuinam, ubi flauus Menelaus.
precare autem eum ipsum ut uera dicat.
mendacium autem non dicet: ualde enim prudens est;

Sic ait, sol autem occubuit et tenebra aduenet non: bis uero et dixit dea cæstia Minerua:

Primerus O senex, profecto huc ex officio dixisti:
Nestori, sed agite dñsidite quidem linguas, miscetq; minimo;
ut Neptuno & alijs immortalibus
libantes, lectum curemus: eius enim hora adeat.
iam enim lumen iuit sub tenebras: neq; deceat
diu deorum in epulis sedere, sed reuerti.
dixit sancte Louis filia, bi uero audierunt admonentem
bis quidem praecones aquam manibus infuderant,
iuvenes autem crateres coronarunt potu:
dimisérunt autem omnibus exorti poculis.
linguas autem in ignem cōiecerunt, surgentesq; liberunt.
at postquam libarūt biberūt q; quācū desiderabat animus,
cum Minerua & Telemachus deo similiis
ambo desiderabant canam ad nauem redire.
Nestor autem statim detinuit reprehendens uerbis:
Iupiter hoc prohibeat & immortales dij alij,
ut nos à me celerem ad nauem eatis,
tanquam ab aliquo uel prorsus pannoso uel pauperculo

ἐχατινὶ Γόρτωι Θ., διὸ κύρεισθε τὸν τόπον
γνθε νότος μεγακύματος τοι σπαιδὺ φίου ἀνθε
τὸν θεατόν· μηκέτι δὲ λίθος μεγακύμη ἀποτελεῖται.
αἱ μὲν ἄρδες διῆδονται οὐδεῖσθαι, αἱ δὲ πάνται
ἄνθεις, ἐπειδὴ υἱός γε ποτε τοι εἰλέσθεται πάντα
κύματα· ἀπέτρεψε τὰς τοι γυναικείας κυανοπεριφύλακτος
Αἰγύπτων ἐπέλιαντε φερειών αἴνιγμάτων τοι διένεισθαι.
ὅς ἡ μὲν γνθε πολιῶν Βίοτου μὲν χρυσόπομπος ἔργων,
πλαστοῦ διεύθυντος τοι εἰπεῖται.

τοῦ φραζὴ ταῦτ' Αἴγιδθε ἐκποτε σίκοις λυγρᾶς,
κτένας ἀτρέψαλως μίσμυρο ἢ λαὸς ὑπ' αὐτῷ.
Ἐπίτετο δὲ πολυχρύσουσι μυκίνως.
Τερψίδης οἱ δημοσίταις κακοὺς ἀλυθεὶς δίκη-Ορέας
ἀντέπι Αἴθιαν κακά δι' ἐκταῖς τατερφονῆς.
Αἴγιδος δολόμητιμ, ὃς οἱ ταταῖς κλυτόμενοι
ποιεῖ δὲ τοὺς κτένας δάσιν τάφους ἀργύριοισι μητρός τε συγδράσκην ἀλλαχιδίθεοις.
αὐτῆμαρτδεοὶ οἱ ἀλυθεὶς θοιῶν ἀγαθὸς Μηνόλαχθε,
πολλὰ κτέματα ἄγακι, διστάσιον τοῦτον ἀχθεούσαις.
20 Καὶ νῦν φίλες μὲν δινθάδε μόρια μάρτιον τοῦτον ἀλλάξιον,
κτέματα τούτα πολιτικῶν, αὐτὸς δεῖται τοῦ συῖτος μόριοισι
διτεῖς υπερφιάλεις, μάτιοι κατέται ταῦτα φάγυσσοι
κτέματα μαστάθλου, σὺν ἡτούσιας ὁδῷ ἐλθεις
καὶ τὸν μὲν Μηνόλαχον ἔγως κέλεμας καὶ ἀνωγα
ἐλθεῖν. καὶ θεού ἀποθηγενεῖται λόγοι
ἐκ τοῦτον ἀνθρώπων, οὗτον τοῦτον ἐλπιοτέρα γε θυμιῶν
ἐλθεῖν, οὐτινα τράπεζην ἀποσφίλωσην αἰτεῖσθαι
δέ τολμαῖ θεού μεγαλεῖα, οὗτον τοῦ περὶ διδούσιον
κατέτοισιν οἰχυνθῆσι, εἰπειτα γε τοῦτον τοῦ.

τοῦ ἀλλὰ τοῦ ιναῖοῦ σώματος τὸ σῶμα τοῦ οὐρανοῦ
εἰ δὲ οὐδὲ λέπις περίσσεις, πάρα τοι διάφραγμα τοῦ οὐρανοῦ
πάχει τοι οὐδέποτε μοι, οὐ τῷ πομπῆσθαι οὐντος
ὅτι λακεῖδαί μους μίσαν, οὐδὲ ξανθός Μούνελατο.
λίστας δέ μη καὶ τῷ ίνα τυμερτές γνήσια.
Ἄλιδον δὲ τοῦ τρίτου μέλλει γαρ πατρικλήνωσις
οὗτος εφαστ. πέλλος δὲ τρέψει οὐκέτι οὐδὲ κνήφας πλήστης
ποτε τοῦ οὐρανοῦ περιττεῖς γλαυκόπιτες Αἴθιοι.

εἰ γέρον, ἄττα τοῦτα πατέ μοῖσαν κατέλεξας·
ἄλλος δὲ τάκιστη μὲν γλώσσας, περίσσαπε δὲ οὐνόμα·
40 οὐδέποτε ποσειδάσσων καὶ ἀλλοις ἀθανάτοισι
απέσταυτος, κοτύριοι μεταλλεύεται· τοιού γέροντος
ἄπλι γερά φάσθι οὐχεῖδος οὐδὲ γόφομ· εἰδέ τοικε
οἰνος θεᾶμψ γνῶ ματιτιθακος εύμην, ἀλλὰ τένεδος·
ἴρρα διὸς θυγάτηρ, τοιού δὲ οὐκέτιστος·
τοιού δὲ κήρυκες μὲν οὐδεως ἀδίκηρος ἔχοντας,
περίοντος δὲ κριτῆρας ἐπεισέκαντο πορτοῖ· (πτ.
νόμισται δὲ δέρα τοῦτον τοῦτον διεπάστο· (Βερ.
γλώσσας δὲ γνῶ τυριθάλασσα, αὐτισάμενοι δὲ τοπελει-
αστέρεπτα επεισάν τοῦτον δὲ σον πηγελεθυκές,
50 οἵτινος τοῦ Αἴθιωνάντι τούτους φέρειτος
ἄμφω θεάδις κοίλιας ἀδίκηντα τένεδος·
Νίσιωρ δὲ αὐτὸν τούτον τονθάλασσαν· τοπελει-
αστέρεπτα επεισάντος τοῦτον δέλλοι,
ὅς υμεῖς πρότιμον θεόντων ἀδίκηντος,
πεπτέ τοι μηδέ τάκισταν αὐτόμοντος τοῦ πορτοῦ,

*adversis prodiit.
da. Mos fuit tri-
scis moribibus,
ut paulo ante quā
cubulum irem me-
rum libarent: et
Mercurio pafio
disomni ling... as
sacrificantes ignis
in iacerē. De
quo lib. vii.*

Ὥ τοι χλαινεῖται ἐρήγυεται πόλις οὐκέτι εἰκασία,
Ἐτ τοι τῶν μαλακῶν ὅτε γένονται γνῶνται.
αὐτάρεις οὐκέται μὲν χλαινεῖται ἐρήγυεται κατάσ,
ἢ θεῖα μητέρα αὐτόρεις οὐδιαστή φίλες γένει

ἀλλ' ὅτι θεοὶ μὲν νῦν σις ἀκούεται, ὅφρα καὶ τοῦδε
σινοῖς γνῶμεν ἀρχοίσιν· τὸ γὰρ δὲ ἀδίηγον μέλαιναν
εἶμι, πάντας θεούς οὐδέ τις φέρει, πάντα τε ἐπεισεις.
οἱ θεοὶ γάρ μετέ τοῖς γερασιτοῖς θεοῖσιν
οἱ δὲ ἄλλοι φιλότεροι τε καὶ πορειῶντες
πάντοις ὁμιλικόν μεγαθύμοντες τοιαύτους
γνῶντες πελεγάμενοι ποιέουσιν μελαινὴν
νῦν ἀπέπειρον μετέ ταῖς κακωνίαις μεγαθύμοις
εἶμι, γνῶντες μετέ φίλιτα, ὅτι τοιούτοις γε
ὅδι ἀλλογονοῖς γνῶμεν τούτοις (τοιούτοις δὲ πάνται)
πάντας θεούς σινοῖς φέρει πάντας δέ εἰσι πάντες
οἱ τοιούτοις θεοί πάντας θεούς, πάντας δέ εἰσιν.

Ως οὖτε φωνήσασ' ἀπέβη γιλασκῶπις Αἴθιος,
φίλης εἰδομενός. Θάκυρος δὲ ἐλε παντας ἴδεντας
Θάκυρον δὲ ὁ γραμματέας ὅπως ιδῇ γνώσθει τοι.
Τηλεμάχος δὲ ἐλε χειρα, ἔπος τ' ἐφαστ', ἐκ τ' ὀνόμα-
ο φέλος, ὃ σε ἐολπα κακούν γάλακτιν θεοῖς, (ζην,
εἰδή ποιεύων) έθεοι πομπῆς θεοῖς ποντού.
Ἐκ μὲν γάρ τις οὐδὲ ἄλλος ἐλύτης δίκαιος ἐγόντων.

προσγένεα. Η
pollonij Comen-
cius lib. a. scis ha-
bent Tritione,
nisi palude η
phrica, acerbas sic
habent, triticeas
græs frumentas,
diatricias, non tamen
βίαις, ἵντι την πα-
τὰ λυβίων ιτάχ-
θεισσαν.

ούτοις γε ταῖς αὐτοῖς σκληροῖς καὶ πυκνοῖς,
οὐδὲ διὸς θυγάτηρ ἀγελέην Τριτογύμνεια,
ἢ τοι εἰ ταταρφ' ἐδλόη τῷ ἀργείοισι μετέτιμε.
ἀλλὰ οὐκέτος ἔλαθε, δίδισθε δὲ μοικλέθε Θεδλόν,
αὐτῷ η ταῖς οισι η αἴσθοις πῦραστι,
οὐδὲ δι' αὐτὸν ἐγένετο Βενηζεψι, θυρυμέτωπον,
ἀλλά μάτισι, ἥπατον ἢ τοῦ ἡγεμονὸς πυραστρούσης.
Ως ἔφατ' θυρυμένος. Φέλις ἐκλυτὸς ταταράς Αὐθίλη,
τοῖσι μὲν ἀγελόνδεις γεράσι. Θεπόπτες Νεστορ,

Ως ἐφασ' θύχομένος. δ' δὲ εκλεψατλάς Α' θύλη
τοῖσι μὲν ἀγεμόνεις γεράπι. Θ ἵππότα Νίσαιρ,
ὑάκιντι γαμβροῖσιν ἐὰν πέθεις δώματα καλά.
ἄλλ' ὅτε οὐδεμαδίκοντο ἀγκαλυπτό τοιοῦ ἄνεκτο,
ἔξειντος τοιούτου κατάκλισμας τε Θράντες.
τοῖς δὲ ὁ γέρων ἀλθεστι μάκρης κέρασος γη
οῖνται ἀδιπτοτοιο, τοὺς εὐδεκτάτων γῆισιστε
ῳδές ταμίν, καὶ ἀπὸ κρήνεμνον εἰλυστε.
 Ξ ὁ γέρων κρητῆρε κεράσεστο πολλάδες Α' θύλη
σύχετο ἀποστριψθει, κόρην Διός αὔγιόχοιο.
αὐτῷ τέτοιος εστάσαι τοῦ πτού δ' ὅσημα πεθελεθυμός,
οἱ μὲν κακοκέντοι δε εἴσαιοικόνδες ἔκαστο,
τοὺς δὲ αὐτῷ κοιμηστε γεράπι. Θ ἵππότα Νίσαιρ
Τηλέμαχον φίλον γόμον Ο' θυσατο, Θ Θέοιο,
τρητοῖς γὰρ λεχέσσεις μη, ὑπ' αὐθέστη ἐριθέπτω
τῷρ δὲ στρέμματεις προσίρασθι σχεσμονικὸν θηρῶν
ὅς οἱ εἴτε πίθεοι. Θ ταῦτα μεταλλεύειν μεγάροισι μη
αὐτὸς δὲ αὖτε καθεύδει μυχῷ δόμοις οὐ φελεῖο,
τοῖς δὲ ἀλογοῖς δέσποινται λεχοῖς πόροσις καὶ θυλάσση.

cui neq; uestes et operimenta mulce in domo,
neq; ipsi mollier neq; hospitibus dormiendo copia.
at mihi ad sunt uestes et operimenta pulchra,
nunquam certe buius iuri. V lysis charus filius
nauibus in tabulatis pernoctaverit, donec ego
nixero, donec liberi in regia linquenter,
qui hospites suscipiant, quicunq; domum meam ueneris.

Hunc rursum alloquia est dea casia Minerva:
bene sanè hac dixisti senex amice: te uero deceat
Telemacho persuadere, quoniam longè melius sic:
sed hic quidem nunc te sequent, ut dormias
domi tue: ego autem ad namem nigrum
uado, ut confirmem socios, præcipiamq; singula.
solus enim inter illos senior gloriatur esse,
alij uero ob amicitiam inniores uiri sequuntur sive
omnes coeui magnanimi Telemachis:
illic cubabo canam nani nigra
nunc: sed mane ad Caenonas magnanimos
uadam, ubi debitum mibi dabunt, neq; nouum
neq; parum tu uero hunc (postquam peruenit domum)
mitte cum currus et filio: da autem illi equos
qui tibi celestissimi currendo, et robore fortissimi.

*Sic certe loquuntur ab ijs cæsis oculis Macerina,
aquila similio. Stupor autem in usus omnes uidentes:
admiratus etiam est senex postquam uidit oculis.
Telemachiq; prebendit manū, herbuq; dixit, et loq; eū*

O amice, neq; te spero ignavum et imbellem fore,
siquidem te iuuenem sic dij duclores sequuntur.
nō enim quisquā hic est alius celestes domos habieātū,
sed Iouis filia prædatrix Pallas,
qua tibi et patrem bonum inter Arginos honorabae.
quare regimā propria sis, da autē mīhi gloriām bonam,
mībi ipſi et filijs et ueneranda uxori,
tibi autem sacrificabo bonem legitimam, lata fronte,
indomitam, quam nullus sub ingue duxit uir.
banc tibi ego sacrificabo, auro cornibus circumfuso.

Sic ait supplicans. hunc a. audiuit Pallas Minerva.
illis autem dux erat Gerenius eques Nestor,
filius et generis suam ad domum pulchrem.
sed postquam ad domum uenerunt inclytam regis,
ordine sedebant per sediliaq; sellasq;
bis uero senex uenientibus craterem misericit
uini dulcis, quod undecimo anno
aperuit promta, et operculum remonie.
huius senex craterem misericit: plurimum uero Pallade
supplicauit libans filium Iouis agidem habentis.
at postquam libarūt biberūt q; quantum uoluit animus,
bi quidem dormit uirientes abierunt ad domum singuli,
illuc uero cubitum iusit Gerenius eques Nestor
Telemachum charum filium Vlyssis diuini,
perforatis in lectis, sub porticus sonora:
iuxta eum uero bellicosum Pisistratum ducem uiornum,
qui ei adhuc adolescentis filiorum erat in regia:
ipse uero rursus dormiuit in secessu domus excelsa,
hunc uero coniux lectum preparauit et cubile.

Difesa Minima.

Nelor Te
Lancho.

quando eis manegemita apparuit roseis digitis aurora,
surrexit sane ex lecto Gerenius eques Nestor.
egressus autem, sedis super politos lapides,
qui illi erant ante fores excelsas,
albi, resplendentes unguento: quibus quidem antea
Neleus se debat, dijs confiliariorum equiparandus:
at ille quidem iam fato dominus ad inferos descendens,
Nestor autem cum insidebat Gerenius, custos Achinorum,
sceptru habens. undique a filiis frequenter congregabantur,
ex ihalamis egressi, Ecbepronq; Stratiusq;
Perseusq; Aretusq; et dñminus Tbrasynedes:
bis uero continuo sextus Pisistratus uenit heros:
iuxta uero Telemachum deo similiter collocarunt ducentes.
illis uero loqui caepit Gerenius eques Nestor:

Nestoris filii. E nestigio mibi filij chari perficite desiderium
lij iussu pa... ut certe primam deorum placem Mineriam,
tris Miner que mibi palam uenit dei ad coniuinum celebre
ue sacrum sed alius quidem rus ad bonem eat, ut celerrime
apparante. uenias, adducat autem bonem bubulus nix:

unus autem ad Telemachum magnanimi naem nigrum
omnes prefectus socios adducat, relinquit a. duos solos:
Laertes an unus rursum antifiscem Laerceum hic iubeat
ratus fu- uenire, ut bonis aurum cornibus circumfundat.
bet. nos herò alij manete bic uniuersi sedulò, dicere aut intus
ancillia per domum celebre conusium apparare,
sediliad lignaq undiq, et limpidam ferre aquam.

Sic autem illi a. omnes administrabant: uenit quidem bos ex agro, uenerunt etiam celeri à naue aequata Telemachis socij magnanimi: uenit autem faber, arma in manibus tenens fabrilia, summa artis, incudemque, malleumque, benefactamque forcipem, quibus scilicet aurum faciebat. uenit autem Minerva sacris participans. senex autem eques Nestor aurum dedidit: ille uero deinde bonis cornibus circumfudit apians, ut simulacrum dea gauderes uidens: bone a. duebant cornib. Stratus et ducus Echepbron: aquam autem iphis Areus in florido lebete uenit ex thalamo ferens: altera uero gestabat molas in canistro. securim autem bellicosus Thrasymedes acutam gestans in manu astabat, bouem casurus. Perseus autem lagenam tenebat: senex a. eques Nestor aquamque molasque accepit: multis autem Minervae supplicabat incipiens, capitis pilos in ignem iuiciens. ceterum postquam precatis sunt, et molas porrexerunt, statim Nestoris filius generosus Thrasymedes

Bonis mæ- percussit propè flans: securis autem abscidit nervos
flatio. cervicales, soluit autem bonis robur. ipsa herò ululabante
filiaq; nervusq; et pudica uxor

Eurydice *Nestoris Eurydice, maxima natu Clymeni filiarum.*

**Nestoris u. bi quidem deim attollentes à terra spacioſa
xor.** tenebant: at singulariter Piflustratus præclarus uisorum.
ex illa postq; niger sanguis fluxit, reliquitq; ossa animus,
celericer ipsam diuiserunt: statim autem ossa exciderunt
omnia de more, insuper pīn quedam cooperuerunt,
bisariam facientes, super ea uero cruda posuerunt,

πάμφι δ' ἀργυρίεια φάνη ροδοδάκτυλος κάλι,
ἄρντος ἄρδες θυρῆφι γρύλιών Θ. ἡ πότα Νέσσω.
Ἐκ δ' ἐλλάμψ, κατ' ἄρδες τοῖς ξεσοῖσι λίθοισι,
οὗ οἱ ἔσαι πεπτάροιει θυράων ὑψηλάσω,
λαμπον, ἀποσίλβοντες ἀλέφατος· οἵς μὲν μὲν πρῶτη
Νιλεὺς ἵεσκον, Θεόφική μάτισσε ἀπάλαυτος.
ἄλλ' οἱ μὲν πόλις κηρί μασμεῖς αἰδίσσεις Βενίκες,
Νισσών τότε ἐφίξει γε εἰώνι Θ., σφράγις ἀχειῶν,
σκῆπτροι μέχρων. ποσὶ δ' οὐδεὶς ἀπολέσει μῆτρέθοντο,
10 ἐκ δακτύλων ἐλέντες, Εὔχερων τε, Στράτιος τε,
Πρόσθις τοι, Αἴρυτος τε, Καντίθε Θ. Θρασυμήνοις
τοῖς δ' ἐπειδή ἐκτο Πεντέροις Θ. ἀλυθηνάρων
πάρε δ' ἀρετὴν τηλέματον θεούκελον ἔσαι σύγιοντο.
τοῖς δὲ μυθωνάρχης γρύλιών Θ. ἡ πότα Νέσσω,

Καρπαλίμως μοι τέκνα φίλα προσώπατ' εἰλιμω,
ἄφε πάντα περιττά θεῶν ἀλάσσομ' Αἴθιοις,
η μοι γνωρίγυνς ἀλλεθεάς δὲ δάστα πέλεσσα.
ἀλλά γ' οὐ μὴ πεισόντες αὖτε βαῆται, ὅφετε πάχιστα
ἐλθεσιν, ἐλάσσην δὲ βοῶπι μητρούσκολες αὐτῷ.
20 οὗτος δὲ Τιλεμάχος μεγαθύμος γῆπα μέλαιναν
παντας ἴσιμον ἐπέρριξε καύεται, λιπέται δὲ οὐδέποτε
οὗτος δέ αὐτὸν χρυσοῦσθομοὶ λατερίκια μεσόροι κελίδας
ἐλθεῖν, ὅφετε βοσσούσθομοὶ κέρασην ποδούσθιν.
οἱ δέ ἄλλοι μελέτης αὐτῷ ἀντίστοισιν, ἔπειτα δέ εἴσοντες
διμακήσουσι κατὰ δάσματαν ἀγακλυτά δάστα πεινεσθίν,
ἔσθρας τε ξύλα τῷ ἀμφι Στραγγαλίον οἰστέμενον θύλιστρο.

Ως ἔφατ". οἱ δὲ ἄρε πάντες ἐποίησαν· ἀλλεὶ μὲν ἀριθμὸς
ἐκ πεδίων, ἀλλθύν ἡ θοῖς πῆγε τυπὸς ἐστιν (Βούτης
Τηλεμάχος ἐπαροι μεγαλών τοῦ Θεοῦ). ἀλλεὶ ἡ χαλκεύσι,
30 ὅπλον ὑπέχειν χαλκεῖσι, πείραστα τέχνης,
ἄκμονά τε, σφύραν τ', ἐποίησάν τε πυραγρίαν,
οἵσιν τε χυτόν εἰργάζεσθαι. ἀλλεὶ δὲ Λαθύνη
ἴρημα αὐτιώσατε. γέρων δὲ ἐπηπλάτα Νίσαρη
χρυσόν τε Εἰλιώχον· οἱ δὲ ἐπειτα Βοός πέρασμι πολύχειρες
ἀσκήσατε, οὐδὲ γαλματίας τε κεχάρεστο ιδεῖσαν·
Βεῦν δὲ σύγεττων περάσμι Στράτιοι καὶ διοις Εὐχέφρωμοι
χέρνισαν δὲ σφές Αργετος γῆν αὐτεπόρουτι λέβητι
πλυθύνειν θαλάσσιοι φέρων· ἐπορέησαν δὲ ἔχειν δλάσις
γὰν κακέων. πελεκεῖσιν ἢ μετεπόλεμον Θρακούμανδης
40 ὅρμῶν ἔχειν οὐ γενερί περισσετο, βεῦν αὖτον κόψαν.

Γρόσεις δ' ἄμνιοι εἶχε γέρεων δ' ἵππηλάτα Νίστωρ ἐμπιστ. Didy. uis
χρεούσατ' ἀλοχύτας τε κατέκεχε πολλὰ δ' Αἴγιψ de non negligens
εὐχεῖ ἀποδρόμεος, κεφαλῆς βέχεις γνῶντος βάλλων.
αὐτὰς ἐπειρόθεν οὔτεντο, καὶ ἀλοχύτας ποθεάλοντο,
αὐτίκα Νίσορος ψός ὑπερβυνούσθε Θρασυμίδης
πλαστον ἄγκιστας τελεκυνδ' ἀπέκοψε τένοντας
αὐχνίσσεις, λῦσθαι δὲ Βοὸς μήνθε. αἱ δὲ δι' ὀλόλυχαν
θυγατέρας τε νυσσί τε, καὶ αἰδοῖος πράξαιστις
Νίσορος Εὐρυδίκη, τῷρεστας Κλυμένοιο θυγατρῶν, τοιην ἀρρέπει.
50 οἱ μὲν ἔπειται αὐλεόντες ἀπὸ χθονὸς θύρου δίκειος
ἔχοντες τοῖς σφράγειν πειστρατος σχεδιασμος αὐθρῶν.
θέλουσι ἐπειτα ἐκ μέλουσιν αἴματα δύναι, λίπει δὲ ὅστια θυμός,
αἷς δέ τοι μηδὲν οὐχίσαι· ἀφαρ δὲ ἐκ μηδίας τέμνετο
ταῦτα κατά μοισικαν, κατά τε κνίσιν ἐκάλυψαν,
διπλήν τοικόσιαντον, ἐπειτα δὲ ὁ μοδεστοστοι,

καὶ δὲ δὸς ἀδικίας ὁ γέρων, ἀδικία δὲ αὐθεντικοῖς οὐκ
λαβεῖται ἐπειδὴ πάρα καὶ τὸν εἷχον πειράσθεντα χερού.
αὐτῷ δὲ ἐπειδὴ κατέτακτος εἴηται, μή αὐτῷ λάγχην ἐπάστατο,
μίσουσθον τὸν ἄρχα τὸν ἄλλα, μή ἀμφὶ ὅθεντον ἐπειραν,
ἀπῆλθον δὲ, ἀκροπόρρητος ὀδελέσθαι χεροῖν ἔχοντες.
Τόφρα δὲ τολμαχοῦ λαζαγὸν καλεῖται Πολυκάστη,
Νείσορος ὁ πόλος ταπεινούσης Νείσορος Καλλιάσσος.
αὐτῷ δὲ ἐπειδὴ λαζαγὸν τε, τοιούτοις γάρ λίπος ἐλαῖο,
ἄμφι δὲ μητρὸς φᾶρος καλλονή βάλλεται πολέμοις,
ἔπειτα δὲ σπασμὸν βαθὺ δέκατος ἀθανάτοισι κόμοις.
ταῦτα δὲ ἄρτα Νείσορος ἰώμην κατέτινεν ποιμάνιον λαῶν.
οἱ δὲ ἐπειδὴ πήνοτος αὐτοῦ ὑπέρτεροι, τοιούτοις αὐτῷ,
διάνυσθεντος δέ τοιούτοις ἀδικίας ὀρούσθαι
οἶνοι γνωστοὶ οὖν οὐκέτι λαζαγὸν δέπιάσαντο.
αὐτῷ δὲ ἐπειδὴ πόσος οὐδὲ μητύρης δέ τοιούτοις
τοῖσιν ἡμίνθινος ἀδικίας γεγένεται ποτέ πόσος
ποτέ δὲ ἀδικίας, τοιούτης τολμαχοῦ καλλίτριχας ποτέ πόσος
ζεῦσθεντος δέ τοιούτης τοιούτης, οὐταρκότερον οὐδεὶς οἶσθαι.
Ως εφαίδησθε. οἱ δὲ ἄρτα τοιούτης καλλονής ποτέ πόσος

μερπταλιμως δι' εγενέκαν οφ' αρμασιψ ωκεας ιππας.
ι. Ιππη, γι' ου μη ταχιν στοχη μη οινορ τ' έχουσιν,
οντα πε οις έδιπτο διατρεφεις βαστλησιν.
αι δι' αρτα τηλέμαχος ποδικαλίτια βίστη το μίσφρον
παρ δι' αρετησορίδης πειστράτος ορχαμος ανθιραμ
δις μίσφρον τ' ανίβασιν, μη λίσια λάζιορχερσί.
μέτεστην δι' ἐλάσαι τώ δι' σκάκοντε τετέλισι
δις αεδίοιη, λιπέτην ἡ πύλας απτν πολιτεθεον.
οι δι, πανικεριοι σειση γυγόμαφις έχοντες.
το, forbes δύστετ τ' ηλιος, σκιώνωντο πε τασσαι άγγα.
hoc exprimιοις, cum ουρα, εις ορτιαλόχοιο, τομ Αλφειος τέκε παῖδα.
τε: Vespaeum εις θαλή νύκτας εεσαν δι' ου τοις παρ ξένιατο θηκην.
ασσαν ποχ. πιμ δι' πειριγμέναια φάνη ροδοδάκτυλες ηώι,
luctus umbra ιπποτος τ' εγενέγυναι, ανάθη αρματα ποικίλ εβανου.
ται terramq; εις δι' ἐλασσαν πεθεντοιο μη αεθόσης έρισιδπα.
μέτεστην δι' ἐλάσαι τώ δι' σκάκοντε τετέλισι.
έξοι δις δις αεδίοιη πυρεψφόροι γηθε μη' επειτε
λιων οδόμη ποιοι γαρ ιππεκφερον ωκεις ιπποι.
μίστητο τ' ηλιοισ σκιώνωντο πε τασσαι άγγα.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ ΤΗΣ Δια
έστωσίς την θεού.

Περὶ Μεγίλαρίου διεῖπεν οὐκ Παιστράτῳ Τολέμαχος, ἀλλαγήν· ἀλλὰ τὰ πατέτα τὸν ἕβδον ώραν τὸν τοῦ μυντάρου πρατήσθη, εἰπεν. ἐπειδὴ γένθησεν αὐτῷ ὁ Μεγίλαρις τὸν τρόπον τοῦ Εργάλειον, καὶ οὐ Προτιμούς μυντάρους, οἷς ἦν τὸν Αἴγαρκα μετονομάσθητον. Θεάστατον, καὶ οὐ διενεπεινετον παρὰ Καλυψοῖν. Βούλον ἡ γίνεται τοῦ μυντάρου τρόπον τοῦ Τολέμαχον αὐτὸν ἄπολαν. παραμυθάσταιον ἡ Αἴγαλα δὲ ὑπέρ τὸν Πλούτον, τὸν δὲ τῆς των αποδημίας Διοχρυσίστου, διὰ τὸ μάλα, εἰπεν. Ιστορία τοῦ θεοῦ τῆς τῶν Πλούτονος αὐτοφέρη.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ ή Δ.

P A Y Ω Δ E A.

Δίλταμάδ' ἀμφὶ πατρὸς παρέστησα λοχώμηνος γέει

Ι οὐδὲν κοίλια λεκκειλαίμους επιτάθεται.

Ὥῃ μὲν εὐρομέναις ταῖς γάμοις πολλοῖσιν τετέλεσκεν,

*torrebant a super ligna senex griseus minu- (manib.
libabant. iuvenes et iuxta eum tenebant uerba quinque tripl.
sed postquam armi cibusti sunt, et hiscera comederunt,
minutatim disseuerunt, aliaq[ue] ueribus transfixerunt,
assurant autem, acuta uerba in manibus tenentes.*

*interea uero Telemachum lauit pulchra Polycaste,
Nestoris minima natu filia Neleida.*

at postquam lanit, et unxit pinguis oleo,
circa ipsum autem indusum pulchrum iecit alq. tunicam,
et lauacro exiit corpore immortalibus similius:
apud Nestorem uero profectus recessit pastore popolorum.
hi uero postquam affarunt carnes exteriores, et detraxerunt,
epulabantur sedentes: deinde usque boni surgebant
uinum infundentes in aureis poculis.
at ubi potius et cibi desiderium posuerunt,
inter illos sermonem cepit Gerenius eques Nestor:
filij mei, agite Telemacho pulchros crines habentes equos
coniungite sub currum ducentes, ut conficiat iter.

*Sic ait. hi uero illum statim audierunt atq; paruerunt
celeriter autem iunxerunt sub currum celeres equos.*

muli uero pro*ma* panem et uinum infusab,
obsoniaque qualia edunt a Ioue nutriti reges.
Telemachus autem per pulchrum condescendit currum:
iuxta eum uero Nellorides Pisistratus dux niorum
in currumque condescendit, et habens cepit manu:
uerberauit ut impellerentur: illi uero non inviti uolabat
ad campum, reliquerunt autem Pyli arduam urbem.
illi uero tota die quatiebant iugum utring tenentes:
occiditque sol, obumbrareque sunt omnes uiae.

ad Pheras autem uenerunt, Diocles ad domum filii Ortiochi, quem Alpheus genuit filius. ibi per noctem quieuerunt: ille u. illis hospitalia apposuit, quando uero manegenita apparuit roseis digitis aurora, equosque iuxterunt, eutrusque pulchros consenderunt: extra limen duxerunt et porticum sonoram: flagellauit autem ut irent: illi uero non iniurii uolabant, uenerunt autem in campum frugiferum: hinc aut deinde perficiebant iter: usque adeo ferebant uelaces equi, occidit sol in umbra et sunt omnes uiae.

ODYSSEAE HOMERI III

Ratsföderatium.

Apud Menelaum hospitio excepte cum Pisistrato Telmessus, nunciat ea quae in Iubac a procis fiebant. Deinde narrat ipsi Menelaus de reditu Graecorum, & Protei uaticinio, per quod coagrouit Agamemnon mortem, & quo pacto Pythies apud Calypso effecit. consilium autem fit procorum de Telmacho occidendo. Consolauerit autem Pallas per somnum Penelopen, de filij profetione grauitate striglatam, per simulachrum, similis facta Iphibima Penelopes soror.

ODYSSEAE HOMERI 4.

RAPSODIA.

In quarto, discit de patre ab Alrida insidijs circumdatos filios.

hero uenerunt canam Spartam am-
plam:
ad domum autem dixerunt Menelai gle-
riosi.

bunc inuenient apparcent nuptias multis cimibus,

filij atq; filia inculpata, sua in domo.
banc quidem Achillis truculentis filio mittebat:
(in Troia enim primum spoponderat atq; annueret
dare; illis uero dñi nuptias efficiebant.
eam ipse illuc cum equis & curribus mittebat ire
Myrmidonum ad urbem inclytam, quibus imperabat.
filio autem ex Sparta Alechoris tradidit filiam,
qui ei in senectute natus erat fortis Megapenthes
è seru: Helena aut dñi prolem non amplius exhibebant,
ex quo semel genuerat filiam amabilem
Hermionem, que speciem babebat aurea Veneris.
sic bi quidem epulabantur per sublimem altam domum
uicini & cines Menelai gloriofi;
oblettates se. inter eos autem cantabat diuinus cantor,
cytharam pulsans: duo autem saltatores inter eos
cantum moderantes saltabant in medio.
hic rursus in vestibulo adsum ipsoq; ex equi,
Telemachus heros & Nestoris inclytus filius
steterunt: ipse uero procurrens uidit potens Eteocles,
sedulus famulus Menelai gloriofi:
iustq; annuncians per domos pastoris popularum:
prope autem stans uerba alata dixit:

*Hospites quidam ad sunt à loue nutritie Menelae,
uiris duo, proli uero Iouis magni similes sunt:
sed die si ipfis solnere debeamus ueloces equos,
aut ad alium micramus ire qui eos amplectatur.*

Iabet Mene Hunc graniter ingemiscēs allocutus est flamus Mene
laus adue- non quidem stultus eras Boethides Eteonee (laus:
nas hospि- ante, at nunc quidem puer ueluti puerilis facis.
tio suscipi. utiq nos hospitalibus multis esis
aliorum virorum buc uenimus, sic ubi Jupiter
in posterum saltē liberaret ab eternitate, sed solue equos
boſſitum, ipsos uero deinde introduc ad epulandum.

Sic ait ille uero ex eis qui proruit, uocabat artem alios
fidos famulos una sequi ipsum.
bi uero equos quidem soluerunt sub ingo sudantes:
et hos quidem alligerant ad equum praesepia,
apponebat aut avenas, et ordeum album commiscerunt:
currus uero posuerunt ad parietem splendidum,
ipsos aut duxerunt diuinam domum. bi autem uidentes
admirabantur per domum a luce nutriti regis.
in star enim solis splendor erat atq. luna
domum per excellam Menelaus gloriose.
caterium postquam saturati sunt uidendo oculis,
ad labra descendentes per palata lauabant.
hos postquam igitur ancilla lauauit, et unixerunt oleo,
circa uero uelles uilloas posuerunt atq. tunicas,
in sellas collocarunt prope Acridem Menelaum.
quam autem ancilla in gutturo fudit ferens
pulcro, aureo, super argenteo lebete,
lauare: iuxta uero politam excendit mensam.
cibum uero ueneranda proma apposuit ferens,
fercula multa imponens, gratificans presenibus:
striclos autem carnium lances proposuit tollens
dinersarum: id si autem addosuit arcea pocula.

τὸν τοῦ Διακονίου θεοῖς φυγανθός μηνέλαθ,
στρατεῖαι' ἀπέδοκεν, καὶ χρύσεις τοι. αὐτὰρ ἐπειπε
διέπινε τασσαμένω, ἀριστούμενος οἶτιν δὲ τὸν
αὐτοῦ πόνον τὸν γαρ σφῆν γε γάρ θεοπόλισθε πεκάνω,
αλλ' αὐτοῖς γάρ γάρ θεοῖς εἰς διωγμοφέωμα βασιλέων,
συγχρίσωμεν· επεὶ τοι κακοῖς τοισθεὶς τέκοιν.

Ως φάστο· καὶ σφιψ ωῶτα θεός πρὸς πίστιν αὐτῆν
ὅπλην χρογίην ἐλάψ, τὰ δέ οἱ γέρα τάρθεσται αὐτῷ.
οἰ δέ ἐπ' ὄντας ἐπιτίμα πικρέωνται κακάρχες ἵστοι.
αὐτές επειδὴ πάστι θυμέσθηται πρὸς δρόου γύρῳ,
διὰ τόπος τηλέμαχος πικροφώνεις Νεισορθοῦς,
πληγεὶς χαλκεοφαλάνη, εἶναι μὲν τοινθείσθε οἱ ἕποι,

Φραγτὸς Νεισορίδης τῷ μῷ κακάρεισμένες θυμῷ,
χαλκῷ τε επροτίψῃ μὲν οἰωναστι πήχηντα,
χειροῦτ', ἀλλεκτρῷ τε, καὶ αργύρῳ, ἀλλοὶ ἐλέφαντο.
Ζωιός τοι τοῖνδε γ' ὀλυμπίας γῆμοθεν αὐλή.
Ἴσσας τούτῳ ἀσπεττα πολλά σθνατος καὶ ἔχει εὐθρόσωντα.
Ἐπί δὲ αγυρούσινον τοντούς τοὺς Μαγνελατούς,
καὶ σφραγίσας ἐπιτεπλόρθυται πεσονόσια,

Τέκνα φίλ', οἳ τοι γάιοι Βροτοῦ ἐπειδή τις ἔργοις·
(ἀδαιναστοι γαρ οὐ γε σόμοις οὐκτίματ' ἔστι)
αὐθίζειν δὲ πάντας τίς μοι ἕρσος τοι, οὐδὲ μόνη,
οἰκτίμασιν, οὐ γαρ πολλὰ παθεῖν οὐ πολὺ ἐπιτελεῖν
πάντας γάιοις δινυσοῖς, οὐδὲ μόσαῖς ἐτει πλευραῖς
κύπεροι φοινίκαις τε καὶ αἴγυπτοις ἐπιτελεῖν,
Αἴθιοπάς δὲ ικόμιλας, καὶ Σιδώνιος, οὐ Β' εὔμενος;
Οὐ λιβύων, οὐκ τ' ἄρνους ἀφερει κεραοῖς τελείθεστο.
τρεῖς γαρ τέκνει μηλα πελεσφόρους εἰς γύναιστού·
γῆθε μὲν οὖτις αὐτὸς θεοῖς, οὖτε τι ποικιλίαι,
τυρεῖς οὐ πρεσβύτεροιο γέλαστοι·
αλλ' αὖτις προέχουσιν επινετανόμην γέλασθεντο.
Ἐως ἐγὼ ποιεῖ κέντα πολιῶν βίστρην σωσαγέρειν
πλάκιλα, τέιως μοι ἀδειλφείην ἔλλοι· ἐπειφύτο,
λάθρον, αὐτοῖσι, δόλωστοι μέντος ἀλόχοιο·
Ἄς οὖτοι χάριν ποιεῖτε κτείνεσιν αὐτούς.

ἡ τατόρῳ πέδῃ μὲλετ' ἀκτίφιλος, οὔτινδυ υἱῷ
εἰσὶκι· ἐπεὶ μάλα πολλ' ἐπικεφος, Στάπλωντος οἰκου,
εὐ μάλα ναιετάκοντα, κεχανδότης πολλὰ Στάπλων.
ῶν ὄφελον τριτάτης πρὸ ἔχων γὰρ δύναμιν κοιταν
ναίειν, οἱ δὲ ἀνδρεῖσθοις εὐμελεῖνοι τότε ὄλοντο
Τροίας γὰρ θύραν, ἑκάς Αἴγει Θέτηπτούστοιο.
ἄλλοι τε κατέτασι μὲν δὲ μυρόμενοι καὶ ἀχειμένοι,
πολλάκις γὰρ μεγάροισι καθάπλευσι οὐκετοροισι,
ἄλλοτε μὲν τε γάρ φρύνε τῷρ πομακ, ἄλλοτε δὲ αὐτὸι
παίομαται τε φύρος δίε πάρος κρυπτεῖο γόσιο,
τὴν παύτωμα τὸ σασον δὲ μυρομένοι, ἀχνύμενοις πορ,
ἄσενὸς, οἵτε μοι ὑπνον ἀπειχθαίρει καὶ εδῶσιν
μυωμένων· ἐπεὶ τοτεις ἀχθεῶν τοσοῦ ἐμόγησον
ὅσας οὐδινεῖς ἐμόγησον καὶ πρώτος· οὐδὲ δὲ ἀρέτη μετέπει
αὐτῷ καὶ δὲ· ἐσεδησα, οἷοι δὲ στάθη θεοὶ αἴσιν ἀλασον.
κέντη, ὅπερος μηδὲν δηρόν επιπέχεται. οὐδὲ τοιδημένος
ζώει σὺ γάρ τέθνηκαν· οὐδὲνύσονται νῦν πειθατένη
λατερτης δέ οὐ γέρωμι καὶ ἔφερε μηπλελόπειος,
Τηλέμανός δέ· οὗτοι ελειπεινέοντες γενεῖσθαι τοιούτους.

Ως φάσει μὲν ἡρα πατρὸς υφ' οὐδερού σπειρ γόσιο.
μάκρη

*hos etiam data dextra alloquutus est flauus Menelaus:
cibum simul attingit, & gaudete: ceterum deinde
cibo saturat, interrogemus quinam sitis
uirorum, non enim uestrorum utiq. genus per yte pareium,
sed uirorum genus estis à Ione nutritorum regum,
sceptris ferorū: siquidē nequitā ignari huiusmodi gen-*

Sic ast: et iphiis terga bonis pinguis apposuit (erunt).
affata in manibus capies, quæ cū munera apposuerat ipsi.
hi uero ad edulia parata apposita manus extenderunt.
caterum postquam posui et cibi desiderium ademerunt,
tum Telemachus alloquitus est Nestoris filium,
propè admonens caput, ut ne audirent alijs:

Considera Nestoride meo gratissime animo,
et quisq; splendorem et domum sonoram,
auriq; electriq; et argenti, atq; eboris.
Iouis nimisrum talis est olympij incus aula. (centem.
quaerat hanc infinita multa: admiratio me occupat inspici
bunc autem alloquenter intellexit flauus Menelaus,
et ips@ compellans herba nolarilia dixit:

28 *Filiū eberi, quidē cum Ioue mortaliū nemo cōtēderit: Menelāus
(immortalia enim huius habitacula et facultates sunt) Telemachos
hominū uero an aliquis mibi contend. possit, an minus,
facultatibus. certè multa passus et multum errans
uectus in nauibus, et oclauo demum anno ueni*

*Cyprum Phoenicemq; & Egyptios oberrans,
Aethiopesq; adij, & Sidonios, & Erembos,
& Lybiam, ubi agni protinus cornutis sunt.
ter enim pariunt oves per annum perfectum:
ibi enim neq; berus indigens est, neq; pastor,*

30 *casii et carnium, neq; dulcis lactis:*
sed semper præbet durantes in totū annum lac mulgere.
interea dum ego circa illa multum uictum congregans
errabam, interea mibi fratrem aliis interfecit;
elam, insperato, dolo pernicioſe uxoris:
sic non gaudens istis facultatibus impero.

*er expatribus ista debebatis audiuisse, qui quidē nobis
sunt: quādoqđe ualde multa passus sum, et pdidi domū
perquam bene habicatam, capientē multa et preciosas
quorum utinam uel tertiam habens in domo partem
40 habicarem, illi uero uiri salui essent qui tum perierunt
Troia in lata, longè ab Argis equos pascentibus.*

*sed tamen omnes quidem lugens et deflens,
crebro domi desidens nostra,
interdum quidē luctu mente oblector, interdum rursum
quiesco. breuis autem satietas molesti lucus,
borum omnia non tantum lugeo, tamen tristis,
ut natus gratia, q̄ mibi somnū inuisum facit et cibum
recordenti. quoniam nullus Gracorum tanta elaborans
quot Vlysses elaborauit et sustulit: huic fuitri erant
go ipsi dolores fieri, mibi uero tristitia semper incessabilis
ob illum, quoniam diu longè abest. neq; scimus
an uiuat ille an mortuus sit: deflent utiq; illum
Laerterq; senex et prudens Penelope,
Telemachusq; ouem reliquit recens matrum in domo.*

Sic sit. hic autem ob patrie desiderium excusavit Iustus.

lachrymas uero à palpebris humi fudit patrem audiens,
uestem purpuream oculis obtendens
utraq manu agnouit autem Menelaus ipsum.
deliberavit uero deinde in mente et in animo,
an ipsum patris fineret meminisse,
an prior interrogaret singula diceret.

Helenæ or natum. interim dum ille ista deliberabat in mente et in animo;

Diana aureum arcum habentis similius:
buic statim Adrasta sellam benefactam apposuit:
Alcippe uero tapetem ferebat mollis lana:
Phylo autem argenteum talarium ferebat, quem illi dedit
Alcandre Polybij uxori, qui habitabat in Thebis
Egyptiacis, ubi plurima in eadibus bona iacent.
qui Menelao dedit duo argentea labra;
geminos uero tripodas, decem uero auri talenta:
prinatum uero rursum Helenæ uxor dedit pulchra dona,
aureamq colum, cistellamq rotundam præbuit,
argenteam, auro uero labia immixta erant:
banc sane ei ancilla Phylo apposuit ferens,
filo pulchre elaborato repletam: ceterum super eam
colus extensa erat violaceam lanam habens.
sed uero in sella, scabellum uero sub pedibus erat:

continuò autem illa uerbis mariti interrogabat singula.
Helena cū Menelao de aduenis fabulatur. Scimus ne Menelae diuine qui nam hi
uiri glorientur uenisse nostram domum?
mentiar, an uerum dicam: inbet me animus.
nullum enim unquam puto similem adeo uidiisse
neq uirū, neq mulierē, (admiratio me tenet aspiciētem)
ut iste Ulyssis magnanimi filio similis
Telemacho, quem reliquit recens natum domi sua
ille uir, quando mei impudentis gratia Achini
menisti ad Troiam, bellum ingens excitantes.

Hæc uicissim respondens allocutus est flamus Menelaus:
sic nunc ego quoq cogito uxor ut tu putas.
illius enim eiusmodi pedes, eiusmodi manus,
oculorumq iactus, caputq, et supernè come.
et nunc sane ego recordatus de Ulyssis,
loquebar quantas ille aerumnas patiens tolerauit
pro me: at hic amaras à palpebris lachrymas stillauit,
uestem purpuream oculis pretendens.

Huc rursus Nestorides Pisistratus cōtra allocutus est:
Atride Menelae à Ioue nutrita, dux populorum,
illius uero hic filius est uero, quemadmodum dicit:
sed pudens est, indignumq putat in animo,
buc ueniens primum, iactantes uerborum ostentare
coram te, cuius nos dei tranquam delectamur uoce.
ceterum me misit Gerenius eques Nestor
bunc simul comes sequerer: cupit enim te uidere,
ut ei aut uerbis consulias, sine re ipsa.
plurimos enim dolores patiuit ob patrē filius absentem;
domi sua, cui non multi auxiliatores sunt:
sic nunc Telemacho: hic quidem abest, neq ei alijs
sunt qui per populum auerant malum. (laus)

Hunc a. uicissim respondens allocutus est flamus Menelaus
pare

δάκρυον δ' ἀπὸ θλεφάρων χαμέδης βάλε πάφρος ἀκό^{τις}
χλαιναι πορφυρίου αὐτὸς ὄφθαλμοῖς ἢ αὐτοχώρῳ (στε,
ἄμφοτε δέ τοι πορφυρίῳ φρύνα κατά πάνυ μόρον,
πει μηδὲ πάτερός τοι ἔστει μηδίλιας;
πάπρωτος δέ τοι πορφυρίῳ φρύνα κατά πάνυ μόρον,
τοι δέ τοι πορφυρίῳ φρύνα κατά πάνυ μόρον,

τοι δέ τοι πορφυρίῳ φρύνα κατά πάνυ μόρον,
τοι δέ τοι πορφυρίῳ φρύνα κατά πάνυ μόρον,

τοι δέ τοι πορφυρίῳ φρύνα κατά πάνυ μόρον,
τοι δέ τοι πορφυρίῳ φρύνα κατά πάνυ μόρον,

τοι δέ τοι πορφυρίῳ φρύνα κατά πάνυ μόρον,
τοι δέ τοι πορφυρίῳ φρύνα κατά πάνυ μόρον,

τοι δέ τοι πορφυρίῳ φρύνα κατά πάνυ μόρον,
τοι δέ τοι πορφυρίῳ φρύνα κατά πάνυ μόρον,

τοι δέ τοι πορφυρίῳ φρύνα κατά πάνυ μόρον,
τοι δέ τοι πορφυρίῳ φρύνα κατά πάνυ μόρον,

τοι δέ τοι πορφυρίῳ φρύνα κατά πάνυ μόρον,
τοι δέ τοι πορφυρίῳ φρύνα κατά πάνυ μόρον,

τοι δέ τοι πορφυρίῳ φρύνα κατά πάνυ μόρον,
τοι δέ τοι πορφυρίῳ φρύνα κατά πάνυ μόρον,

τοι δέ τοι πορφυρίῳ φρύνα κατά πάνυ μόρον,
τοι δέ τοι πορφυρίῳ φρύνα κατά πάνυ μόρον,

τοι δέ τοι πορφυρίῳ φρύνα κατά πάνυ μόρον,
τοι δέ τοι πορφυρίῳ φρύνα κατά πάνυ μόρον,

τοι δέ τοι πορφυρίῳ φρύνα κατά πάνυ μόρον,
τοι δέ τοι πορφυρίῳ φρύνα κατά πάνυ μόρον,

τοι δέ τοι πορφυρίῳ φρύνα κατά πάνυ μόρον,
τοι δέ τοι πορφυρίῳ φρύνα κατά πάνυ μόρον,

τοι δέ τοι πορφυρίῳ φρύνα κατά πάνυ μόρον,
τοι δέ τοι πορφυρίῳ φρύνα κατά πάνυ μόρον,

τοι δέ τοι πορφυρίῳ φρύνα κατά πάνυ μόρον,
τοι δέ τοι πορφυρίῳ φρύνα κατά πάνυ μόρον,

τοι δέ τοι πορφυρίῳ φρύνα κατά πάνυ μόρον,
τοι δέ τοι πορφυρίῳ φρύνα κατά πάνυ μόρον,

τοι δέ τοι πορφυρίῳ φρύνα κατά πάνυ μόρον,
τοι δέ τοι πορφυρίῳ φρύνα κατά πάνυ μόρον,

τοι δέ τοι πορφυρίῳ φρύνα κατά πάνυ μόρον,
τοι δέ τοι πορφυρίῳ φρύνα κατά πάνυ μόρον,

τοι δέ τοι πορφυρίῳ φρύνα κατά πάνυ μόρον,

αἰδον ἐπιμήν
διῆσι,

Τὸν δ' ἀπαγόμβονος πορφύρῃ ξανθὸς Μογέλας,

6 3 6 πό-

ως πόποι, οἱ μάλλα δὲ φίλοι αὐτῷ Θεῷ· κὸς τούτοις δῶ
ἴκετος, ὃς εἰνεκὲς ἐμέσοι πολεῖς τούτοις συνέθλεσε.
καὶ μητρόφων ἐλθόντα φιλοποέμενος ἔξοχον ἀλλον
ἀργείων, εἰ τῶντοι ὑπὲρ ἀλλανόσους ἐδωκε
τηνυστέοντος γρέεσσας οὐλύμπιος θύμος τούτος·
καὶ καὶ οἱ Αἰγαῖοι τάσσονται πόλιψι, καὶ δώματας ἐτούτας,
ἥτις ἡ θάκνεις ἀγαγών τοις κτήμασι μὲν τέκτει πᾶς,
εἰ τῶντοι λαοῖσι, μίαν πόλιψι μέχεται πάσας,
αἱ πολιναετάσσομεν, αὐτέσσονται δὲ ἐμοὶ αὐτῷ·
καὶ καὶ θάκνεις γύνακος ἐνότες ἐμισγόμενος· δοθεὶς καὶ ἀμέτας
ἄλλοι διεκρίνεται φιλέοντες τοις τοποῖς τοις, (ψ. ν.
τούτῳ γ' ὅπερ διὰ θανάτου μέλαν νέφος ἀμφεκάλυ-
πταί τοις μὲν τοῖς μέλανος ἀγένεστοις θεοῖς αὐτοῖς,
ὅς κανονος μίστημα μάστιγμα οἶνος ἐδηκόν.

Ως φάτο. τοιούτῳ τῶντοι μέρος φέρεται γόσιο.
κλαῖει μὲν ἀργεῖον Εἰλγήν Διός ἐκεγεγαγά,
κλαῖει ἡ Τηλεμάχος τοις ἀτρέμοις μηνίελας·
ζεῖται ἄρα ΝεισορΘεός ἵδις ἀδημαρύτω ἔχειν δύοτε.
μηνόπετον γαρ πατέται θυμόμενος ἀμύμονος Αὐτίλοχοιο,
τούτῳ δὲ οὐδὲ τοις μέλανοις τοις πίθεοις.
Τοῦτο γ' ἀλιμνοδεῖς τε πίθεοις πίθεοις ἀγάρβινον,
Αὐτρέμοις, τοῖρι μὲν σε βροτῶν τε πετυμένοις εἴη
Νεισορφάκχοις ὁ γερεωμένος, στρατιώταις αἵματος σείσο
οῖσιν γνήσιοις μεγάροισι, καὶ ἀλλοπλοταὶ ἐρεοίσι μὲν.
Εἰναι τοις τοῖς τοῖς πίθεοις δὲ γαρ εὔωγε
πίθεοις ὀδυσσέροις οὐ μεταπλόετος ἀλλαγὴ πάντως
ἔστεται περιγένεται. νεκροσώματε γε μὲν δοθεὶς
κλαῖειν οὐ καὶ θανάτοις βροτῶν μήποτε μορέπιστα.
Τοῦτον γέρας οἷον διῆγοισι βροτοῖσι,
κάραδας τε κόμισι, βαλεντητὸν ἀπὸ μάκρου πτερῶν
μήγαρθμὸς τέθνηκεν ἀδελφεός, στικάκης οὐ-
πεγεινορ μέλλεις ἐστὶν ἔδιμναν, στρατηγεύωγε
Ιωτηνός, δοθεὶς ἴδιοιο πίθεοι δὲ ἀλλοι φαστοὶ γένεται
Αὐτίλοχοι, ποθεὶς μὲν θέτειν παχιών, ποθεὶς μαχητῶν.
Τούτῳ δὲ παρεμβόλινος περιέφθη ξυνέλασος,
ῶφιλος ἐπὶ τὸ σπέστιον δὲ αὐτὸν πεντελέων
ἀποιητὴρ εἴτε, καὶ διὰ περιγένετο εἴτε.
(τοῖς γαρ μήποτε τοις πίθεοις δὲ τε πετυμένοις βάζεται
ἔρεται δὲ ἀργυρωτὸς γόνος οὐδέποτε πίκρονίων
στένοις ἀποκλώσῃς γεμέοντί τε γενομένων τοις
δια τοις Νεισορφάκης μέμπτρες ἀκατάτωντα,
αὐτοὺς μὲν λιπαρῶν γυραστήνειν γνήσιοισι,
γένεται αὖ πινυτός τε μήποτε εὔχεστη εἴτε
πίθεοις ἐκλαυθμόν μὲν ἀποστέλνεται πίθεοις)
πίθεοις ἐκλαυθμόν μὲν ἀποστέλνεται πίθεοις
δόρπος δὲ μέχαιτις μηνοσώμεθα, χροστόδορφος δὲ
χρυσάντων μήνιοις ἐκλαυθμόν ποτὲ εποντας
Τηλεμάχος εἰμοι, στασιπέμνης ἀλλοιοισι. (ψ.
Ως εφατ. Αὐτοῖς φαλλοῖς δὲ ἄρδενδις ἀπὸ τοῦ θεραπευτοῦ
διερρός διεράπτωμεν Μηνελάσκυνταλίμοιο.
οἱ δὲ πίθεοις οὐδεὶς ἐποικια περιέμενος τούτοις
γένθησαντος οὐδέποτε Εἰλγήν Διός ἐκεγεγαγά,
αὐτοῖς δὲ εἰς οἰνοῦ βάλλε φαρμακοῦ γνήσιον επινοι,
ηπεγνθεῖς τοις ἀχολούσι τοις, κακῶν επιλιθονοπαντάτων
διετὸς κατεβρέθειν ἐπὶ τῷ κρηπτηρίῳ μεγάνει,
τοις αὐτοῖς τοις οὐδεὶς τοις βάλλει κατεπίπτειν πάντα.

pape, quām certe amici niri filias meam domum
uenit, qui mei gratia plurima subiūt certamina.
atq; ipsum putabam reuersum amaturum esse praecipue
Argiuorum, si nobis super mare redditum dedisset
nauibus uelocibus fieri Olympius latē uidens Jupiter:
et sanè ei in Argo habitassem urbē, et ades adūscassem,
ex Ithaca adducto cum facultatisbus et filio suo,
et omni populo, unam urbium euacuans,
qua circum habitabantur, regnauerat autem mibi ipse:
et sanè crebrō hic existētes confuetudinē habuissimus:
aliud separasset amantesq; oblectantesq; (neq; nos
donec certe iam mortis nigra nebula obrusisset.
sed hæc fortasse iniurias erat deus ipse,
qui illum infelicem absq; redditu solum reddidit.
Sic ait, his uero omnibus desideriū excitamit luctus.
slebat quidem Argiuia Helena ex Ioue nata,
slebat etiam Telemachusq; et Atrides Menelaus:
neq; sanè Nestoris filius absq; lachrymis habebat oculos
recordabatur enim in animo inculpatis Antilochis,
quem sanè Aurora interfecit splendida melyius filius: Antilochus
buius ille recordatus herba uolatilia dixit: à Memno-
ne occisus.
Atride, supra alios mortales te prudentem esse
Nestor dicebat ille senex, quando recordarentur iñ
suis in domibus, et nos mutuo loqueremur.
quare nunc si forte licet, pare mihi: non enim ego
decector flens post cenam, sed cum aurora
erit manegenita, indignor nec quicquam
slere quicquid, mortuus fuerit mortalium et fatum obierit.
hoc nimis munus est solum misericordia mortalibus,
tondereq; comam, profundereq; lacrymas à maxillie:
etenim meus mortuus est frater, neutiquā ignauis̄rmus
Argiuorum: debes autem scire, non enim ego
obusam fui, neq; uidi, supra autem alios ferunt fuisse
Antilochū, supra alios qdē currēdo uelocē, et bellatorē.
Hunc autem excipiēs allocutus est flamus Menelaus:
ô amice, quandoquidē talia dixisti quacunq; prudēs uir
diceret et faceret, et qui maior natu esset:
(eius etenim patris qui etiam prudentiam loqueris:
facilis autem cognitum proles uiri cui Saturninus
opes destimat et uxorem ducenti et nascenti:
quēadmodū nūc Nestori dedit assidue diebus omnibus
ipsum quidem molliter senescere domi sua,
filios rursus prudentes et habla esse optimos)
nos uero sletum relinquimus, qui prius incidit:
cenæ autē rursus memores sumus, manibus uero aquam
infundant: sermones autem etiam mane erunt
Telemacho et mihi, ad colloquendum inuicem.
Sic ait, Asphalio uero aquam manibus infudit,
sedulus famulus Menelai gloriōs.
ibi uero ad edulia parata apposita manus mittebant.
ibi tum alia excogitauit Helena à Ioue nata.
protinus sanè in uinū misit medicamentū unde bibebat, Pharmacū
luctus iraq; sedans, malorum obliuificum omnium.
qui illud biberit postquam crateri mixtum est,
non uisa tota die profuderit lacrymas à palpebris.

neq; si ei mortis fuerint materq; paterq;
neq; si ei coram fratrem aut charum filium
ferro trucidarent, ipse uero oculis uideret.
talia Ionis filia babebat pharmaca uilia
bona, que illi Polydama prabuerat T bonis uxori
Aegyptia, qua plurima producit fertilis terra
pharmaca, plurima quidem bona mixta, multaq; mala.
medicus uero unusquisq; peritus supra omnes
homines: sane enim Paonis sunt generis.
ceterum postquam immisit, iussitq; uinum infundere,
denou uerbis excipiens allocuta est:
Atride Menelae à Ioue nutrita, atq; etiam hi
uirorum bonorum filij, (enim uero deus alias alij
Iupiter bonumq; malumq; dat: potest enim omnia)
quare nunc coniuiamini sedentes in domibus,
et sermonibus delestanti: decētia enim ordine dicam.

Helena de omnia quidem non ego enarrare queam neq; nominare
Vlysses et l, quo Vlyssis patientis sunt certamina:
uix excidio. sed qualiter istud fecit et sustinuit durus uir
populo in Troianorum, ubi pauci estis arumnas Achini: 20
seipsum plagi indecentibus domans,
laceras uestes circumiectiens humeris, feruo similis,
uirorum hostium ingressus est urbem latam:
alij uero seipsum uiro disimilans assimilauit
mendico, qui neutiquā talis erat apud naues Achinorū:
buic similis ingressus est Troian. urbē. illi u. ignorabant
omnes: ego uero ipsum sola agnoui talem entem,
et ipsum interrogabā: ille uero astuta tergiuersabatur.
sed quando certè ipsum lani et unxi oleo,
uestibus autem indui, et iurari ualidum iuramentum,
non prius Vlyssem apud Troianos ostensurum
priusquam is ad naues ueloces tentoriaq; uenisset:
et tunc mihi omnem mentem aperuit Achinorum.
plurimos autē Troianorum cum interfecisset longo ferro,
uenit ad Arginos: despectum uero induxit multum.
ibi aliae Troiana stridule eiulabant: sed meum peccus
gaudebat, nam iam mihi cor uersum erat redire
rurus domum: damnum uero deslebam, quod Venus
dederat quando me duxit hinc ebara à patria terra,
filiamq; meam priuans, thalamumq; maritumq;, 40
nullius indigentem, neq; mente, neq; forma.

Hanc u. dictis excipiēs allocutus est flamus Menelaus:
certè hac omnia uxor ut decet dixisti:
iam quidem multorum cognomi consiliumq; mentemq;
uirorum Herorum, multamq; peragraci terram:
sed nondum talem ego uidi oculis

Vlysses in qualis Vlyssis patientis erat charum cor.
equo Troia quale etiam illud fecit et sustinuit fortis uir,
equo in polito, ubi insidebamus omnes optimi
Argiuorum, Troianis cædem et fatum ferentes.
uenisti deinde illuc: iusserat nimirum te
deus, qui Troianis uolebat gloriam præbuisse,
et te Deiphobus deo similis sequebatur uidentem.
ter autem circumlustrasti causas infidias attrectans,
nominatim uero Danaorum nominabas optimos,

et d' ἔοικα πατερεύαιν μήτηρ τε πατέρες,
τὸις ἐοί πεπάρσιθν ἀστελφεόν ἢ φίλου ύψον
χελκῶν θειόων, ὁ δ' ὁρθοκλιμοῖσιν ὄρων το.
τοῖς Διὸς θυγάτηρ τε φέρει Καίστρῳ ἀεραρα
φάρμακα, πολλὰ μὲν ἐδῶ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυ-
πτρὶσθες ἥκας θεοῖς ἀπιστάμενος πολὺ πανταχού (γρά.
αὐθρώπων) γαρ Γαλένον εἰσι γραμμέθλις.
το αὐτῷ επέν δ' ἡμένη, κελύσσε τε οινοχόησας,
ζεῦτις μύθοισι μέμενοι πεπάντησας,
ἀπερέσθι μηδὲν πάσιν, καὶ τέλος ἀλλοτ' ἐπ' ἄλλῳ
Ζεὺς ἀγαθόν τε πακόρι τε διδοῖς θεάσιν γαρ ἀπα-
ντοι νῦν οἴνοις πανταχούς μεγάροισι, (πτ)
ιδι μύθοις τορπεδες· τοικότα γαρ πατελέξω,
παντα μὲν σκοτεινὸν εγώ μυθίσσομαι τοδ' ὄνομάν το
οἶνοι οἰνοτῆσιν ταλασίφρον θεοῖσι τεθλοι·
ἄλλος οἷος τό δ' δρεψε το ετλη παρτορός αὐτῷ
20 Λίμνων γύνι τρώων, στοι πάχετε πάντας ἀχεισις·
αὐτῷ μητὶ πληγῆσιν ἀειελάσσοντας,
απειρσικάκη μηφ' ὕμοισι βαλλόν, οἰκλητοις τοικότε,
αὐτὸρας μηδεμένων πατέσθι πόλιν διγνάγγαν,
ἄλλω δὲ αὐτῷ φωτικαπρόπολιν οἵσκε
διεκτηδ' οὐδὲν γοῖς θεοῖς θεάσιν ἀχεισις·
τελεσθετέδην τρώων πόλιν, οἱ δὲ ἀβάποσαν
πανταδ' εγώ μὲν οἴησιν αὐτεγνώμην ποιομένοντα,
καὶ μητὶ αὐθρώπων δέ τοιεροσιών ἀλεισην.
ἄλλος δὲ μητὶ εγώ μηδένων μηχαῖον ἐλαῖσι,
30 ἀμφὶ τῇ ειματικῇ οσα, μὴ ὕμοστα παρτορόν δρκομ,
μη μὲν τριγύρον οἰνοτῆσιν μετά τρέψεος αὐτοφίνας
περιγετοῦ δὲ τοῦ δινῆτος τε θοάς κλισιας τ' ἀφικεδατο,
οὐ τότε δὲ μητὶ παντα μόνον πατέλεξην ἀχεισις.
πολλὸς δὲ τρώων κτενίκεις χαλκοῖ,
πλεινετος ἀργεῖσος πατέλεξη φρόνιμη γαγγειον.
γύνις ἀλλα τρώων λίγη ἐκάκουον αὐτῷ ειδόν περ
χαρέ, επεὶ δηλι μοι κραδίκιν τέτραπον οὔειδας
αὐτοῖς οἰκόνδι· αὖτις δὲ μετέγνομ, μη ἀφροδίτης
λιῶχ' δε το μηγαγεικέστο φίλος ἀπο πατέλεξης,
40 παῖδες τ' εικαστοις φρονέοντες, θετε το εθέλω. (πε,
τίλι δὲ ἀπακθόμενος πεπάντησας Μηνέλαος,
ναὶ δὲ τοῦτο γε παντα μόνον ποιειν επειδες,
οὐδὲ μὲν πολέμου εδέλισι βαλλίσ τε οὔον τε
αὐτὸρας μηδένων, πολλῶν δὲ επεληλυθε γαῖαν
ἄλλος περ ποιειδον εγώ μηδομ ὁρθοκλιμοῖσι
οῖσι οἰνοτῆσι ταλασίφρον θεοῖσι τοικότα φίλου περ.
οῖσι τοδὲ δρεψε το ετλη παρτορός αὐτῷ,
πεπάντησι γύνι τεθλοι, οὐ δημειετο πανταχού
50 ἀργεῖσος, τρέψεοι φρόνιμοι τοικότα φέροντα.
πλεινετος ἀπειτηστο κελεύσμενοι δὲ στρεμμέλε
πλαίσιον, δι τρέψεοι μηδέλωρον θεοῖς,
καὶ τοις Διόφοβοις θεούσκελοις επειδες, ιστοι
τεις δὲ πορίσεις κοιλού λόχου ἀμφεφόστε,
επδ' οὐομεκλαδίων διακομη θεούσκελον ἀρίστος,
καὶ φίβων ιγραμένα διλίπη.

*Voluerunt cubare imbecilles ipsi entes.
quemadmodum si quando in lustro cerna fortis leonis
bimbulos collocans nuper genitos latentes,
colles inuestigat et nalleis herbosis
pascens, hic deinde suum ingreditur cubile,
et utrisq; illis indecentem mortem immittit:
ista Vlysses illis immite fatum immittet.
utinam Iupiterq; pater et Minerva et Apollo,
talis ens qualis olim bene condita in Lesbo,
contentione cum Philomelide lucifatus est insurgens;
prostrauit uero fortiter, gauisq; sunt omnes Achini:
talis ens cum procius uersaretur Vlysses,
omnes sanè breuis uita fierent amariq; matrimonij:
ista uero simul interrogas et precaris, non equidem
alia extra dixero declinando, neq; decipiām:
sed qua misi dixi senex marinus uerax,
borum nullum te ego celabo dictum neq; occultabo.
in Etruria me adhuc huc diu cupidum redire*

Nenelai n:auigatio. in *Egypto* me adhuc *huc dij cupidum redire*
detinuerunt, quoniā nō ipsis exhibuerā pfecta sacrificiās
ipsi uero semper uolebant dij memores esse praecepiorum.
insula deinde quedam est ualde undoso in ponto,
Egyptum ante (Pharum uero ipsam uocant)
tancum sc̄mota quantum iora die caua nauis
confecit cui stridulus uentus aspirat à puppi:
in ea autem portus opportunus, unde naues aequales
in pontum deducunt, postquam hauserunt nigrā aquā.
illic me uiginis dieb. detinuerūt dij: neq; unq; ueti secūdū
spirantes apparuerunt marini, qui sanè nauium
duclores sunt supra laeta dorsa maris. (rorum,
et fortissime uiatrica omnia consumpta effēt et robur ui-
ni si me aliqua dearum respexisset et mei misera esset,
Protei glorioſi filia marinī ſenis,
Idothea, huic enim maximē animum commouit,
qua mihi ſoli inter eundum occurrit ſeorsim à ſocys.
Semper enim circa insulam errantes pifcabantur
curuis hamis: domabat uero uentrem fames.

*Hac me prope astans uerbum dixit, et prolocuta est:
Idothea Rultus es ô boþes usque adeo, aut fatuus,
Menelao an sponte cessas, et delectaris dolores ferens,
erranti dat qui diu in insula detineris, neq; ullum finem
confilium. inuenire potes, minuitur autem tibi cor sociorum.
Sic ait. at ego ipam mutuis excipiens allocutus sum:
sane tibi dicam, quæcumq; tandem sis dearum,
quod ego neutiquam uoluntarius detineor, sed fortassis
immortales offendit quis cœlum latum habitant,
sed tu mibi dic (dij enim omnia sciunt)
quis nam me immortalium impedit et moratur iter:
reditumq; ut in poncum deueniam piscosum..*

Sic dicebam, illa uero statim respodebat diua dearum:
enim uero ego tibi ob hospestes ualde uerè enarrabo,
habitat quispiam hic senex marinus uerax,
immortalis Proteus Aegyptius, quiq[ue] maris
totius profunditates nouit, Neptuni subminister:
bunc meum inquunt patrem esse, atq[ue] genuisse:
quem si quo pacto tu poteris ex insidias capere,

Ajax quidē in nauibus dominus est longos remos habet
ad Gyras quidem primum Neptunus aduexit (cibas.
petras ingentes, & seruauit ē mari.
et sancē effugisset mortem, quantumvis iūisius Palladii;
nisi impīu dīctum protulisset, & plurimū lāsus fuisset.
dixit iūisius dīs effugere īgentes flatus maris:
bunc Neptunus magnifica audiret iactantem.
Statim deinde tridentem arripiens manu forti,
percussit Gyream petram, absciditq; ipsam:
et unum quidē illic manū, alterū frustum īcidit mari:
buic sanē Ajax primum īsidens ualde lāsus est,
bunc anicē decrūsi ī mare īgens undōsum.
sic ille quidem ibi perīit, postquam bībit salīam aquam:
tūs uero uīq; effugie mortem frater atq; elapsus est,
ī nāti concava: seruauit uero neneranda Iuno.
sed quando statim erat ad Malearum montem ardūnum
peruenientius, tum ip̄sum abripiens procella
ponēt per pīcosum tulit, ualde īgemiscētēm,
agri ad extremam oram: ubi domos habitat Thyeſtes
prius, ceterum tunc habitat Thyeſtiades Āgīſbus.
sed cum iam et illīc apparet reditus illāsūs,
retro uero dī uentum uerterunt, et domum uenerunt.
ille quidem gaudens cōfscendit ī patriam terram,
et osculabatur aſtingens suam patriam: multaq; ab ipſo
lacrīma calētes effundebātur, postq; libēter uidit terrā.
bunc sanē ī ſpecula confexit ſpeculator, quē cōſtituerat
Āgīſbus dolofus ducens: promisit autem mercedem
auri duo talenta. cuiſodiuſ uero bic toto anno,
ne ip̄sum lateret fieriēs, remīſcereturq; impēt. roboria.
inſtituit autem ire annūciaturus ad domos pāſt. popul.
statim Āgīſbus dolofam excogitauit artēm:
elettis ex plebe uiginti uīris exīmīs,
conſtituit infidias, alibi autē iūſſi coniūniūm apparari.
at ipſe iūit inuitans Agamemnonē paſtore populorum,
equis et curribus, nefanda deliberans.
hunc imprudentem mortem deduxit et trucidavit Agamēno.
cēna exceptum, ut si quis interficiat bohem ad praefēpe. nō exīm.
neq; quisq; Atrida ſociorū relictus est q; eū ſequebātur,
neq; quisquam Āgīſbi: ſed trucidati ſunt in regia.
Sic ait. at mihi concuſſus eſt charus animus.
ſlebam autem arenis ſedens: neq; mihi cor
uolebat amplius uiuere et uidere lumen ſolis.
ſed postquam flensq; uolutandoq; ſaturatus ſum,
tum me allocutus eſt ſenex marinus uerax:
Ne amplius Atri fili longo tempore continentē ſic
ſlebas, quoniam nō remedii aliquod inueniemus: ſed citiſſi
rēta quo pacto iā tuā ad patriā terram peruenias. (mē
aut enim ip̄sum uīsum deprehendes, aut Orestes
interfecit praeueniens: tu uero ſepulvra intereris.
Sic ait. at mihi cor et animus generofus
tursus intra peclūs, etiam dolenti, reſtoruit,
et ip̄sum alloquutus uerba uolatilia dixi:
iſtos quidem nomi: tu uero tertium uīrum nomina
qui adhuc uiuus detinetur in lao mari,
aut mortuus holo autem quamvis dolens audire.

*Sic dicebam ille n. me rursus excipiens allocutus est:
filius Laertes in Ithaca domos habitans.
bunc uidi in insula lacrymas uberes fundentem
nympham in edibus Calypsus, que ipsum necessitatem
detinet: illeg. nō potest suam patriam terram peruenire,
non enim ei ad sunt nubes remiges, et socij
qui ipsum reducant per lata dorsa maris.
tibi uero non à fato detretum est diuine δ Menelae
in Argo equos pascere morti em et fatum obire.*

Campus sed se ad Elyfium campum et fines terre
Elyfiae. immortales miteant, (ubi flamus Radamantibus est;
ubi utiq; facillima niuendi ratio est hominibus,
non nix, neq; byems multa, neq; unquam imber:
sed semper zephyri suauiter spirantes auras
Oceanus immittit, ad refrigerandum homines)
et quod babes Helenam, et ipsius Iouis gener es.

Proteus di... Sic loquimur, subiij in pontum fluctuosum. sparet. et ego ad names simul cum dñm sc̄ijs

ibam multaque mihi cor deliberabat incidenti.
celerum postquam ad nauem nemimus atq. mare,
etiamque apparerimmoꝝ supernis immortalis nox,
ibi tum dormiuimus in luctore mari.
quando autem menegenea apparuit roseis digitis aurore,
naues quidem ante omnia deducimus ad mare diminuto,
malos autem imposuimus et nela nauibus aequis:
ipſi ex iam ingressi super transstra federunt,
ordine a. confidētēs sumosum mare herberabent remis.
rursum ad Aegyptum à lone fluens flumen
constituit naues, et perfeci legitimas hecatombas.
ac postquam sedans deorum iram semper entium,
didi Agamemnoni tunulum, ut inextincta gloria esset.
bac ut perfeci redij: dederunt autem mibi uentum secundū
Dij, qui me celeriter celerum ad patriam miserunt:
sed age nunc mane in aedibus meis
donec undecimaꝝ duodecimaꝝ fias dies:
et tunc te bene mittam, dabo autē tibi splendida dona,
tres equos et currum bene poliūm: ac posca
dabo pulchrum poculum, ut libes dij:
immortalibus, mei memor diebus omnibus.

Telam. Ma *Hunc rursus Telemachus prudēs contra allocnus est
velia.* **Atride.** *ne sanguine multo tempore hic deime.*

et enim ad annum ego apud te utiq. sustinerem
sedens, neq; me domus caperet desideriū, neq; parentum:
(ne beweinter enim herbis sermonibus q; uis audiens
obletor) sed iam mibi affliguntur socij
in Pylo dñina, su auctore me aliquandiu hic detimes.
donum autem quodcumq; mibi dabis, tib; satrū sit:
equos autem in Ithacam non ducam, sed tibi ipfi
hic relinqnam in deliciojs: tu enim campo imperas
lato, in quo quidem locus frequens, in quo cyperus,
tricicum, speltæ, atq; latè germinans bordenm album,
in Ithaca autem neq; sanè curricula lata, neq; pratum
est capripascua, et magis amena quam equipascua.
nulla enim insularum est equis idonea, neq; bonis pratis
que mari clauduntur: Ithaca etiam supra omnes.

Six

ΩΣ ΤΕΡΑΙΛΙΟΝ. ὁ δὲ μὲν αὐτὸς ἀμφόμορφος πεσόντα
ἔχει λαείρεται τὸ βάσικη γένος εἰκάσια ναΐσκη. (πγκ.
τοῦ δὲ ἔδομος γὰρ τὸ σῶμα διατελεῖθαι πατεῖται πάλαιρυ χρόνος
τύμφων γὰρ μεγάροισις Καλυνθῆς, πατεῖται πατεῖται
ἴσχει. ὁ δὲ ὁ μείναστος πάντη πατεῖται γένειαν ἐκέδει,
ἢ γάρ οἱ πάσσαντες ἐπέκριντοι, μή επεῖδεις
οἱ κακοὶ μερικοὶ πατεῖνται εἰπεῖν πατεῖται πατεῖται πατεῖται.
συῖδες δὲ θεόσφατον δέδι μιστριέφεις ἡ Μητέλλας
ἄγνωστον πατεῖται πατεῖται πατεῖται πατεῖται πατεῖται.

το ἀλλά σ' δύνη λύσιον πεδίου καὶ πάρεστε γάικς
ἀπαιτοῦσαν τὸν θεόν, (ὅθει Γανθός Ραδέμανθυς)
τὴν πόρφυρην βιωτὴν πάλεις αὐθεράποιοντι,
ἢ περιττὸς, ὅτε ἀργούχει μόλις, ὅτε ποτὲ ὄμβρῳ
ἄλλ' αὖτε (? φύροι λιγυπτνώστας ἀντας
ἢ πεταρός αὐτίκοις, αὐτούχεις αὐθεράπτες)
δινεκ' ἔχεις εἰς λύγισι, καὶ σφι γυανεβρός Διός οντι.

Ως επειδή, τόσο πόντος ήδη στο χυμαίνοντα,
επέτρεψε γάλα από την αρχή αὐτών τοις επέροισμ
ταῖς· πολλὰ δὲ μετακορεῖσθαι πόρους κινάται.

τοι αὐτῷ ἐπέρθη ὅτι γάνε κατέβοκεν ἡδὲ θάλασσαν,
λόγοποδός ὁ σπουδαιώδης, επὶ τὸν λιθὸν ἀμφορεῖν τοῦ
δια τόπον κοιμήθυμος ὅτι δημιούργος θάλασσας.
τοι δέ μιν προγένετο φάνη ροδοστάστης λόχος,
τῆτος μὲν τακτορῶν τούτων οὐδενὶ φίλος,
γινόμενος τοι τακτορῶν τούτων σὺν εἰσηγήσεις
τοι δέ μιν προγένετο φάνη ροδοστάστης λόχος,
τῆτος μὲν τακτορῶν τούτων οὐδενὶ φίλος,
αὐτῷ δέ εἰσόμενοι πολιών ἀλλα τύποις εργασμοῖς
αὐτῷ δέ εἰσαγόμενοι ποταμοῖο
στοῖαν τελέσας καὶ δρέπανα τελέσας.

καὶ τὰς ἐπικατεπιπλωσα θυλῆ χόλου αὐγὴν ἔνταγμα,
χοῦ Ἀγαθεύμανον τύμβου, οὐ κατέταξεν τὸν
τοῦ πατέρα τελετάσσεις νομίμων εἰδέσσαν δὲ μοι γέρον
ἀθανάτου, τοι μὲν δικα φίλων δύναται τριῶν ἐπειμήταν
ἄλλον τοι εἰς τίκτενον γνῖνη μυάρροισιν ἀκοΐσιν
ὅφελόν τοι εὐδαιμόνεστη τε δύναται κατεῖται τε γρύπης
οὐ τόπος τενταρέμενος, δώσω δὲ τοι ἀγαλαῖον δῆρας,
τρεῖς ἵπποις διίφροφοι εὔξοισμοι αὐτὸς τὰς ἐπιφύτε
διώσω καλόδη μάλιστην, οὐταν γάρ διδασκεῖσθαι
ἀθανάτοις, εὐέθυν μεμνούμενός σηματεῖται ταῦτα.

40 Τόπῳ δὲ αὐτῷ ταλέμαχος πεπτυκεδόν αὐτίοις κύδια,
ἀτρεμῆ, μὴ δέ με πολιώ χρόνον γνθέω δρύκη,
καὶ γέρεκ' εἰς γνίσιαν τὸν ἐγώ πρᾶσσοι γ' αὐτοχοίμει
πέμπωθε, δέ δὲ καὶ μὲν οἴκας ἔλοι πόθε, δέ δὲ τοκήσουμ.
(αὖν ὡς γάρ μύθιστη ἐπεισί τε σοῖσιν ἀκάρων
πορτομασα) αὲλλ' οὐδὲν μοι αὐτοῖσιν μὲν πάτεροι
γὰρ πύλων πάγκαθέα, σὺν δέ με χρόνον γνθέω δέ ερύκεις.
δέρροι μὲν δέ, οὐκέτι μοι δύοντες, καμέλοιον ἐσω.
ἐππεις δὲ εἰς Ιθάκην τὸν ἄξοματα, ἀλλὰ σοὶ κάτιν
γνθέω λέψιν τὴν αὐλικατόν γάρ πειθίοισι αὐτοῖσιν
50 δύσρεθε, ὃ γάρ μὲν λεπτὸς πολὺς, γάρ ἂν κύπειρον,
περιφοι τε, ζειαί τε, οὐδὲ δύρυφοντες κρεῖ λοικόν.
γάρ δὲ ιδίακες τοῦτον δέρροι μετανέστησαν, στέτε τι λεπιόν
αἰγιβοτθε, καὶ μᾶλλον εἰπέρρετθε, ἐππεισόσαια.
τὸν γάρ τις οὐδέποτε πέπλολαστθε, δέ δὲ σύλλεμαν,
αἱ δὲ ἀλλακταὶ τοιαὶ Ιθάκηι δέ τι φέρει πανταρι.

Ως φάτο μέδικογνὸς Βολῶ ἀγαθὸς Μηνίελαθ·
χρή τέ μιν κατόρεξεν, επειστὸν ἐφατ', ἔκτ' ὄνομαζεν,
αἴπατος οὐ εἰς ἀγαθοῖο φίλον τίκτος, οὐ ἀγορόβιος·
τοι γαρ ἐγώ τοι τοῦτο μετακόσιον μίσθιμαι γέρε.
μίσθω μὲν δὲ δοσ' οὐτὶ μίσθιον κεκλίσα κέπται,
μίσθω δὲ καλλισουμένη τιμήσεστού μίσθιον.

μίσθω τοι κρητῆρα τετυγμένον ἀργύρον· ἐ
ἔσι μὲν πάτας, χρυσῷ δὲ τῷ χειλεσκεψάσας·
δργον δὲ Η φαιστοιο. πόλις οὐτε εἰς φαιστίμος πέρας
Σιδονίωνικού βασιλεὺς, οὐδὲ οὐδεὶς θεός οὐτε αὐτοὶ οὐτε
κατέμενος σαντατεῖν μὲν δὲ θέλω τοῦτον ὅπασαν.

Ως οἱ μὲν ποὺς δὲ πηπονοῦντες ἀλλάζοντες ἀγόρευον.
ματευμόντες δὲ δέ μάματες ιστανθέντες βασιλῆς
οἱ δὲ ποὺς μὲν μῆλα, φέροντες δὲ δύνασθε οἴνον·
σιτούντες δὲ σφι ἄλεχοι καλλικρέπειμον τὸν κύκλον.

Ως οἱ μὲν ποὺς δὲ πηπονοῦντες ἀγόρευον τῷ οὔτον·
μητηρέσθετος ἡ τάρειθεν οὐδὲν οὐτε τοιούτος
δέσποιος τορποντοῦτον ἀγανέκοτι ιόντος,
διὰ τυκτοῦ δὲ πατέμα, οὐδὲ πορταράς θέρην τεχεσκού.
Αὐτίνος οὐτοῦ καθῆσον γένερον μαχθεῖσον,
περικομητήσωμεν, ἀρετὴν δὲ εἵσαντες τεχεσκού.
τοις δὲ Κόστοιο Νόμιμον εγγένθην ελθόντι,
Αὐτίνοος μύθοισικούς αἰερόμενος περιστρέψας.

Αὐτίνος, οὐτε τοιούτοις διάφεστος οὐτε τοιούτοις,
ἐππότε τηλεμαχοῦ νεῖτος ἐκ πύλας μαθόντος;
νῦν μοιοίσχετος ἀγαθούς εἰπεῖς χρειώντες αὐτοῦ
Η λίδης μὲν διερύχοσαν μαθητηναί τούτα μοι ἵπποι
δέλεκτα δίλεισαν, τῶν δὲ πάντων ταλαργοῖς
ἀπλιπτούσι, θην καὶ τίνεις εἰλασσόμενος ματαστάμενος.

Ως ἐφαδός οἱ δὲ αὐτούς μούδεντες θέγαρτος τούτος
διὰ πύλας οὐχέδην τελείοιμος, ἀλλὰ τοιούτοις
ἀγράμμην μὲν λοιποῖς πρέμενοι μαντεύονται, οὐ συνάπτονται.

Τόμοι δὲ αὐτοῖς Αὐτίνοος περιστέρεος Κόστος,
τημερέτες μοι γίναστε πότερον οὐτοῦ, οὐτε τίνος αὐτοῦ
καρρούς εποντούς· οὐτακτούς δὲ αύρετοι, οὐτοί αὐτοῖς
τοῦτος τε μηδεῖς τε. μισθίστη γε καὶ τὸ τελέσας
καί μοι τοῦτο ἀγόρευον συμπέτετυμον, οφρέ εὖ εἰσιστε,
ποτε βίη ἀπέκοντος ἀππύρατο τηνα μέλαιναν,
ποτε έκών οἱ μίκης, οὐτε τοιούτοις μύθων.

Τόμοι δὲ Κόστοιο Νόμιμοι αὐτοῖς οὐδὲν,
αὐτοῖς έκών οἱ μίκης, τίκην δέξετε οὐτοῦ,
ἐππότε αὐτοῖς τοιούτοις ἀγαθούς μελεσθήματες θυμῷ
αὐτοῖς, χαλεπότερον καὶ μηδεναδέσποτον εἴη.
καρρούς δὲ οἱ κατά τούτους μηδεμίοντες θερέτης μηδέ,
οἱ οἱ εποντούς δὲ ἀρχόμενοι βαίνοντες γύνοπε
τηγάτορας, οὐ θερέτης δὲ αὐτοῖς τανάτοις τάκης.
ἀλλὰ τὸ θωμακέως οὐδὲν γύναδες μηδέτορας δὲ τούτοις
χθιζόμενοι ποιοῦνται τοτε δὲ οὐδὲν τούτοις γύλονδε.

Ως ἄρα φωνησες ἀπέβεντος δέ ματα τοιούτοις
ποτούς δὲ ἀμφοτορύσιους ἀγάπαστον θυμός ἀγύλωφος.
μητηρέτος δὲ ἀμυδηστούς τοιούτους, οὐ ταῦτας αἰελλοι.
ποτούς δὲ Αὐτίνοος μετέφη Εὐπέθεος Κόστος,
ἀχνύμενος οὐδὲν τοιούτοις λαμπετόνται τούτων.
οὐ πόποι, οὐ μέγα δργον υπέρφιλλος ἐπλέωπτος

Τηλεμά-

Sic ait, risit uero uoce bonus Menelaus:

manuq; ipsum prehēdit, uerbumq; dixit, et q; nominauit:

sanguinis es boni charē fili, qualia loqueris:

Xenia den-

atq; ego tibi talia commutabo: possum enim.

tur Telem-

dorum autem quicunq; in mea domo thesauri iacent,

cho.

dabo quod pulcherrimum et preciosissimum est:

dabo tibi craterem elaboratum: argenteus autem

est torus, auro autem labra immitata sunt:

opus a. est V ulcani, dedidit autem ipsum glorioissimus heros

10 Sidoniorum rex, quando eius domus suscepit

illuc me profectum: tibi autem uolo id præbere.

Sic bi quidem buis secmodi inter se se loquebantur.

coniuic uero in domum ierunt diuinis regis.

illi uero adducabant oves, efferebantq; forte nimis:

panem uero iphis uxores pulchris uitis attulerunt.

Sic illi quidem circa canam in domo laborabant,

procii autem ante V lyssie ades

discis delectabantur et amantis caprinis iaculantes,

in apparato panimeto, ubi ante a insulam exercabant.

25 Antinous u. cōfederat et Eurymachus deo forma simus Proci de

duces, procoram, uirtute n. erant longe opimi.

lis, Telemacho-

bis filius Phronij Noemon propè accedens,

colloqui-

Antinous uerbis interrogans alloquebatur:

Antinoe, an quid scimus in mente nostra an non,

quando Telemachus redit ex Pylo arenosa?

nauem mihi abiit abducens: mihi uero opus fit illime

Elidem in spacio sam traiçere: ubi mibi equa

duodecim feminæ, subtus autem muli patientes operio

indomiti, ex quibus aliquem adigens subiugarem.

Sic ait, hi u. in animo obstupecebant: non n. putabant

et Pylum abiisse Neleiam, sed alicubi in ipsum

agris aut ouibus adesse, aut subulco.

Hunc rursus Antinous allocutus est Eupitheci filium:

uerè mihi dicit quando abiit, et quinam illum

iunuenes sequuntur: ex Itaca electi, an suūpīne

mercenarij, tancipiaq; posset autē hoc etiam perficere,

et mihi hoo die uero, ut bene sciam,

an te per uim inuitum primaveri nane nigra,

an libens ei dedisti, postquam connueit te sermone.

40 Hunc a. filius Phronij Noemon contra allocutus est:

ipse sponte ei dedi, quid faceret etiam aliis,

quando uir talis habens curas in animo

petere? difficile sane abnegare dationem effet.

iunuenes autem qui in populo opimares apud nos,

illi eum sequuntur: ducē uero ego conséderent agnous

Mentorem, aut deum, his n. ipsi omnimodo similes erat.

sed hoc admiror: uidi hic Mentorem diuinum

heri sub aurora, tunc autem conséderit nane ad Pylium.

Sic lotatus abiit ad domum patris.

bis uero utrisq; compulsus est animus generosus.

procii uero simul sederunt, et quicuerunt à certaminibus.

bis uero Antinous interfatus est Eupitheci filium,

dolens: furore uero multum mens obtenebrata

impliebatur, oculi uero ei igni splendenti similes erant.

Eben, quam ingens facinus superbè factum est

Tel-

*Telēm. profēctio iſthāc: pūlābāmus ei nōn pēfēctū iri.
ex tōt uero inūstis atātē puer abijt impunē
naue dedūcta, eleclisq; per populum opūmis.
incipiet et ulterius malum eſſe: ſed illi ipſi
Iupiter perdat uim ante quām nobis malum fiat.
Procorum ſed agite mihi date nauem celere et uiginti ſocios,
de occiden- ut eum ipſum uenientem inſidijs excipiāt atq; obſeruen-
do Telemā in freto Ithacæq; Samijsq; aſperet:
ebo eos filiū: ut laborioſe nauiget properat patrem.*

*Sic ait illi uero omnes laudabant, atq; iubebant.
statim deinde exurgentes ibant in domum Vlyssis.*

Negsanè Penelope longo tempore erat inscia sermonum quos proci in mente profundè cogitabant. præco enim illi dixit Medo, qui audierat consilia, extra aulam ens: illi uero interius consilium texebant. festinabat uero ire annuncians per domum Penelopæ: bunc autem à lumine euntem alloquebatur Penelope:

Penelopo Præco, cur te præmisserunt proci incliyis?
Medoni de an dicere ancillis Vlyssis diuinis
procis. à labore cessare, his ipfis autem conuiuium apparare?
ne procati, neq; unquam conuersati,
ultima & postrema nunc hic utinam cœnarent.
qui simul congregati, uifum absumitis multum,
facultatē Telemachi prudentis: neq; unquam à patribus
uestris antea audistis pueri entes
qualis Vlysses erat inter ueſtros parentes:
neq; ullum tracians inique, neq; quicquam locutus
publicè: que consuetudo est diuinorum regum,
alium odere mortalium, alium amant.
ille uero nunquam prorsus improbè chiquam fecit.
sed ille quidem ueſter animus est indigna facimora
apparet, neq; ulla est gratia post beneficia.

*Medon Pe. Hanc rursus allocutus est Medon prudentia doctus:
ne lope Te utinam sanè ò regina hoc maximum malum effet:
le machum sed multo maiusq; et perniciosius aliud
nunciat nd procissentant, quod non perficias Saturnius:
vicio. T*

*Telemachum cupiunt interficere acuto ferro,
domū reuertentem: ille uero profetus est ad patris famā
ad Pylum sacram, atq; ad Lacedaemonem dūinam.*

Penelope Sic art. eius illuc soluta sunt genua & amicum cor:
dolet clam diuq ipsam silentium uerborum cepit; ipsius uero oculi
se filiu esse lachrymis impletis sunt, tenella autem ei detentia est nox:
prosternit. tandem uero ipsum uerbis excipiens allocuta est:
praeceo, cur mibi filius abiit? neq ipsum necessitas erat

*naues celeres descendere, quæ maris eque
bominibus sunt, penetrant a. immensum humidū mare,
an ut ne quidem nomen eius inter homines relinquatur?*

*Hanc uero exceptis deinde Medon prudenter doctus:
blandus scio an aliquis ipsum deus impulsit, an ipsius
animus impulsus ire ad Pylum, ut audiat
patris sui aut redicere, aut quod nam fatum obierit.*

*Sic locutus abiit ad domum V. yffsis: (sustinuit
hanc a. dolor circumfudit animū crucians, neq; amplius
in sella sedere, pluribus in domo entibus:
uerū super limen sedebat elaborati balamī;*

Τικλεμάχων ὁδὸς πόλες φάγκηστοί εἰσι τὰ λέπτα.
ἐκ τούτων δὲ αὔκητοι οὐ τοῖς αὐτοῖς
νῦν εργασάμενοι, κρίνεται τούτοις δῆμοι μόνοι εἰσιν.
ἄργειν πετρών πακούρι εμμένεις ἀλλά οἱ αὐτῷ
Ζεὺς ὀλέσει βίσυα πρεμένην τῆκτα γρίβαδα.
ἀλλ' αὐτοὶ δότε νῦν θεοῖς ήτοι τούτους,
οφράξαντο τούτους λοχήσουμενοὶ δὲ φυλάξει
ἢ πορθμῶν ήτάκης τε Σάμοις τε πατερούσοις
αὐτοῖς μὲν σμυγρεῖσιν ταυτίλλεται εἴνεκα πατέρος.
10 Οὗτοι εφασθεῖσι δὲ αἴρεται πάντες οὐκέτι λόγοι
αὐτοῖς επειταντοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς εἴδεντο μόνοι εἰσι Οδυσσεῖοι.

Οὐδὲ ἀρε πλειστόνα πολιών χρόνον ἤγειρας
μύθων δέ μητρῶν γνέι φρεσί· Βινοσοδόμοις οὐ,
πῆρεν γάρ οἱ ἔκπει Μεδιών, δέ πεδίθέρο Βελάς,
αὐλης ἐκτὸς ἐώμενοι δέ γῦμοις μητρὶς ὑφανούν.
Βῆ δέ ιδεν ἀγγελεῖσιν σῆμα σώματα πλειστά·
τὸν δέ κατ' οὐδὲ βαντα περιστάντα πλειστά·
Κήρυξ τίππει δέ σε πρόστατη μητρῶν ἀγανοί;

Τίλι μ' αὐτε ποσιεπε Μέδωμ τε πυκνέα εἴ-
αι· γάρ δ' οὐ βασιλεὺς τόδε πλεῖσμα κακού εἴη· (διὸ,
ἄλλα πολὺ μεῖζόν τε Σεργουαλέωτορού ἄλλο
κυνηγῶν φράζονται, οὐ μια τε λέσσει Κρονίῳ·
Τηλέμαχον μεμάσσεις κατάκτημα δέξει χαλκῶν;
οἵκαδε νεισόμενον· οὐ μὲν τε πατρὸς ἀκολιώ-
δη πύλου πύγαδεσσι, οὐδὲ διετελάμονα διατ.

Ως φάστο. τὸ δὲ αὐτὸν λύτο γέννατανή φίλοι καὶ πόροι
διών δέ μιν ἀμφαστικέπειρη λάβεται, τῷ δὲ οἱ οἵσει
διακριόφυ πληθύνει, θαλαρρὴ δέ οἱ ἔχει φωνή.
ὁ δέ τοι δέ μη μιν ἐπειστημένοις πλούσεις,
κῆρυξ, τίπτει δέ μοι τάξις οἰχεται; δέ τοι μιν χρειώ
τηνδην ὠκυπόρων ωτοβασιέμενην, αἴδεν ἀλλός ιπποις
αὐδηράστη γίγνονται, πορόσωτεροι τοι λαλῶντες;
πάντα μηδὲν οὔνομον αὐτὸν γνωσθεῖται τοις λίπιν ταῖς;

ὤς ἄρε φωνήσεις ἀπέιθε κατάδιψις οὐδὲν ποτε
τύλι δι' ἄκος ἀμφεχύθη θυμοφθόροι, γὰρ ἄρετε εἴτε λι-
μίφρε εφίζεται, πολλῷν κατάσικον ἐόντων
ἄλλα ἄρεις· τὸν δὲ τούτοις πολυκαμάττε θαλεμοῖς,

οίκτρη ὁλοφυρόμενη. πέδι λίμναι μετρύσομεναι
ταῦται δσαι κατά πλάνατ' ἐσαν νέας πήγαναι.
τῆς ἀδινώκ γούωσαι μετρύσας Γιαντόπεια, (κασ

Κλύτη φίλαι· τέρει γάρ μοι ὅλυμποι αἴγες· εἰδε
ἐκ τασσέων μοναχοὶ οὐκ τράφην πᾶν· εὔθυνον το·
ν τρεῖς μὲν πόσην ἐδιλόυμεν πάλεσσε θυμολέοντες,
ταυτοῖς ἀρετηῖσι κεκασμένοις γνῶμαν αἰσθῆμεν,
ἐδιλόυμεν τὸν λέοντα βίρυν καθ' ἕταξαν καὶ μέσον την προσο·
ντιν δ' αὐτὸν πᾶσιν ἀγαπητοῦτον ἀποκτεῖνας μεμακούμενοι
ἀκλέατες ἐκ μεγάρων παῖδες δεκτοί τοισι.

al. abnige
d'vlnnau

χέτλιαι, δοῦμεν πόργυί φρεσὶ θέωδε ἐκάστη
ἐκ λεχέων μ' αὐτούς φρεσαῖς τοιςάμεναι σύφα θυμῷ,
δόποτ' ἔκεινοι εἰποίλισι ἀντησσε μελαναν.
εἴ γαρ ἐγώ τωνθόμιας ταύτης δόλῳ δρμαίνοντε,
τοῦτο κε μάλιστ' ἡ κρήτη μεινε, καὶ τούτηνός πόργοντος,
ἡ κέ με τεθνηκάν γύνι μεγάροισι τελειπγε.
ἀλλὰ τις ὄτρυγρος Δολιόμη καλέσετε γέροντας
δικῶν ἐμόν, (οὐ μοι εἴδωκε ταττόμενοι δύνασθε,
καὶ μοι καππούρεχει πολυνδύνομεσσον) ὅφρα τάχισα
ταῖρον τάχιδι ταῦτα πρέσβολοι οὐ κατατίξει,
εἴ δὲ ταῦτα τινὰ κείνοι φρεσὶ μῆτιψήν φέννας,
θύελθωμη λαοῖσι μὲν ὑρετον, οὐ μεμάκου
οὐ καὶ οὐδεισθε φείσας γάρον αὐτὸν θέσσα.

Τίς δ' αὐτε προσέπιε φίλη τροφὸς Εὔρυκλεω,
νύμφα φίλη, σὺν ἡ ἀρμεταπάντας ηγέτῃ χαλκῶ
ἢ ἐεὶ γένι μεγάρῳ μῆθοι δὲ τι δὴ ὥπλον σώ.
Ἄδεὶ ἐγὼ ταῦτα πόρου μὲν οἴδας ἐκέλεισθαι,
στίτου καὶ μέθυντος ἀνέβη δὲ ἐλέφω μέγαν ὄρκον,
μη τῷριν στιξέειν τῷριν δωλεκάτην τε γένεσθαι,
ἢ σ' αὐτῶν ποθέσαι, οὐ ἀφορευθεῖντος ἀκεστας·
ὅς αὖ μηκλαίσσοντας τρέχοντα λόγῳ ἵστηκε·
ἄλλος ὑδρεύναμενος, πανθερά λροῖ εἶμαδ' ἐλθεῖσθαι,
εἰς ὑπόρῳ αὐτεβάσσοντα σών ἀμφιπόλειστον γωναξίν,
μῆχε. Αὐτώναν πάρει διός αὐγέρχοιο·
ἢ γαρ κανύμιψ ἔπειτα μὲν ἐκ θαυμάτου σπάσει
μηδὲ γέροντα πάκτοντα πεπακωμένον. οὐ γαρ διά
ταγμούν θεοῖς πακάρεσσι γονιών Αὐρησιαῖσιο
“εὐθεῶν” ἀλλ’ ἐτι τῷτις ἐπέσειται οὐ κανέχοντος
δώματά δ’ ὑψερεφεια καὶ πότεροι πίονες ἀγρέσι.

Ως φαστοφίλι μνηστε γεομη, χειρε δέ οὗτοι γεοοι.
καὶ δέ υδρυνασθενή, καθαράχροι εἴμαδός ἐλθοτε,
εἰς ὑπόρω τούτον εἴσεβαντε σωτήματι πόλεισι γυναιξίν.
γένοιτο τοῦτον σλοχύτες κανέω πρῶτον δέ Αὐθίλη,
Κλῦθε μοι αὔγιού οιο Διὸς πέκθετο τρυπώνη.
ἔποντε τοι πολύμεντις γύνη μεγάροισι φύσις οὐδενός
η βοός η δέ πατέ πίστον μηρύς τε καὶ,
τὴν γυναῖκα μοι μηνήσακε, καὶ μοι φίλομη θύτασσασμη,

μηνιστήρας δὲ απόστολοις κακοῖς υπόριψαντο ταῦτα.
Ως ἐπίσθ' ὄλόλυγε, θεά δέ εἰς ἔκλυνται πρᾶπες.
μηνιστῆρος δὲ διμάδιος σαν αὐτὸς μέγαρα σκιόσυνται
ἄνθετος τοῖς ἐπιστοκέντρων υπόριψαντο ταῦτα,
πιμάλα δὲ γάμουροι ἀμφιπολυμήνησι βασιλεὺες
ἀρτιώνεται τοιούτοις οἱ φόνοι· ὃς τέτυκται,
οὗτος ἄρα τις ἐπιστοκές τοιούτοις οἱ φόνοι· μηνιστήρας,

miserabiliter lugens. undiq; autem ancillæ ei labant omnes quotquot in domo erant iuueniæ atq; uetulae. illas uehementer lugens alloquebatur Penelope:

*Audite amicæ: supra modū mibi cœlestes dolores dedes
ex oīb. quoiquor una mecum nutritæ acq. natae sunt: (runt
quæ antea quidem maritum bonum amissi animosum,
omnibus virtutibus ornatum inter Græcos,
eximius, cuius gloria laeta per Graciā & mediū Argos:
nunc rursum filium dilectum occidere cupiunt*

10 *inglorium ex audibus: neq; abeuntem audiri.*
improba, neq; uos quidem in mente induxitis singule
è lectulo me suscitare, scientes manifestè in animo,
quando ille conscendit cauam ad nauem nigram.
si enim ego audiuissem istam profectionem molientem;
sancè statim aut mansisset, quantumvis festinans ad iec;
aut me mortuam in domo reliquisset.

*sed alius famulus Dalium vocet senem,
mancipium meum, (quæ mihi dedit pater iam bu-
et mihi hortum babet arboriferum) ut celestissime*

Daliss Pe-
nolopes fer
ens.

20 *Laerte hæc omnia assidens ex ordine dicat,
si fortassis aliquod ille in mente consilium excogitans,
progressus à mulgo lugeat, qui cupie
suam & Vlyssis perdere prolem diuini.*

*Hanc rursus allocuta est chara nutritrix Euryklea:
domina chara, tu quidem me interface crudeli ferro,
sive relinquas in ædibus: sermonem certè non celabo.
nous ego ista omnia: præbus aut illi quaçūq postulanit,
panem & uinum dulce: mei autē magnum iuramentum,
non prius tibi dicerem quād duodecimaq adessef dies,
30 aut te ipsum desiderare, & diximus audisse:*

ut non flens corpus pulchrum laderes:
sed lota puras corpori uestes induens,
ad solarium confundens cum ancillis mulieribus,
uota fac Palladi filia Iouis à capra nutriti:
hac enim ipsum deinde ex à morte seruabit.
neq; senem afflige afflictum. non enim existimo
penitus dijs beatis sobolem Laeræ
inuisam esse: sed alicubi aliquis supererit quis possideat
domos excelsas et porrectos fertiles agros.

40 Sic ait. huius a. sc̄dauit luctū, cohibusq; oculos à luctū,
ipsa uero lora, puras corpori uestes induens,
in superiora conscendit cum seruis ancillis.
imposuitq; molas canistris, supplicauitq; Palladi;

*Audi me à capra nutriti Iouis filia indomita;
si unquam tibi uersutus in cibis Vlysses
aut bouis aut ovis pinguia femora adoleuit,
horum nunc memor sis, et misericordia charum filium serua,
procos uero auerte malè superbientes.*

Sic locuta eiulauit dea artem illius audiuit preces.

50 proci autem tumultuabantur per atria obscura:
rum uero aliquis dicebat iuuenum superbientium:
profecto iam nuptias nobis a multis cupita regina
apparet: neq; illo pablio nouit q; suo caedes fil. constituta e.
sic quispiam dicebat. ea autem nesciebant ut aetla erant.
illis uero Antinous concionatus est et interfatus:

Antinous procius. ò félices, sermones quidem arrogantes fugite,
omnes pariter, ne forte quispiam annūciet etiam intus:
sed age silentio bic exurgentes perficiamus
confilium quod etiam omnibus in mente placuit nobis.

Proci par-
rant nauē ad infidias Telemu-
cho struen-
das. Sic locutus, elegie usq; inti uiros optimos:
festimantes uero profecti ad nauē uelocē et littus maris:
nauem quidem principio mariis in altum traxerunt:
malum uero imposuerunt et uela nauis in nigra:
aptabant autem remos scalmis è corio factis,
omnes decorè ac uela alba expanderunt.

Proci ena-
wigant. alte in humidum banc traxerunt: ingressi sunt ipsi,
illuc eora sumperirent, expectarunt. a. nesperi aduentum.

In solario uero illuc prudens Penelope
iacebat sane ieiuna, non gustans cibum neq; potum,
cogitans an eius mortem fugeret filius innocens,
an ipse sub procis impijs domaretur:
quantaq; cogitat leo uirorum in turba
timens, cum ipsum doloso in circulo agitant:
tanta ipsam cogitantem corripiuit dulcis somnus.
dormit uero recumbēs: solutaq; sunt ei compages omnes,
ibi tum alia excogitauit dea casua Minerua:

Minerua sub Iphthi-
me perso-
na solatur
Penelope in somnis. idolum effinxit, corpore autem assimilatiū erat mulieris,
Iphtimæ filia magnanimi Icarij,
hanc Eumelus duxerat Pheris in domo habitans.
misit uero ipsam ad domum Lysis diuini,
si quo pædo Penelope lamentantem lugentem
compesceret à luctu, fletuq; lacrymoso:
in thalamum uero ingressa est seræ ad lorum.
steitur aut supra caput, et ipsam sermone allocuta est:

Dormis Penelope charo afflita corde?

nequaquam te finunt dij facile uiuentes
flere, neq; tristem esse, quoniam adhuc redituras est
tuus filius: minime enim quicquam deorum offensor est.

Hanc uero exceptit deinde prudens Penelope,
malde suauiter dormiens in somniorum portis:
cur ô soror bue uenisti? non antea quidem
aderas, quādoquidem malde multū longe domū habitas:
et me inbes cessare crumna, et doloribus
multis, qui me irritant in mente et in animo.
que ante quidem maritum bonum amisi magnanimum,
omnibus uirtutibus ornatum inter Græcos,
eximium: cuius gloria late per Graciā et mediū Argos:
nunc rursus filius dilectissimus abiit causa in nauis
flultus, neq; laborum probēgnarus, neq; commerciorum.
bius causa iam ego etiam magis lugeo quam illius.
ob hunc undiq; tremisco et timeo ne quid patiaretur,
aut is horum in populo quo abiit, aut in ponto.
hostes enim multi in ipsum moliuntur,
cupientes occidere antequam ad patriam terram ueniat.

Hanc respondens allocurus est simulachru obserum:
confide, neq; prorsus in mente timeas tantopere,
zaliz enim comes una sequitur, quam etiam alijs
nisi optarint adesse, (potest enim)
Pallas Minerua: se uero lamentantem miscrevit.

μακρόνιοι, μύθες μὲν ὑπὸ φιάλης ἀλέκθει
ταῦταις ὅμως, μή τως τις ἐπαγγέλκυσι θέσσω.
ἀλλ' ἄγε στῦντος τοῖον αὐταντὸν τελέσωμεν
μῆνον ὁ μὴ θέσσωμενος φρεσὶν ἔμιμον:

Ως εἰπών, ἔκρινατ' εἰκοσι φῶτας ἀρίστες.
Βαῦ δὲ ἴσχαι ἀδίπτη θοῖσι θέσσω θαλάσσης.
υπά μὲν ἀρρέπετο τοῦ ἀλός βρυθοσδέ δρυσαν.
γὰρ δὲ ισάρτηθεντο καὶ ισίαν μηλάνην.
ποταμὸν τοῦ ἔρετηκτροποῖς γὰρ περιμετίνοισι,
20 πάντα τα κατέ μοιραν, αὐτὰ δὲ ισία λόνην ἐπέταξαν.
τόνχα δὲ σφρῷ γνάσκαν ὑπέρθυμοι θεραποντούσι.
ἔνθε δὲ γνωτέω τάχις γ' ὀρμιστερῶν δὲ εἴσαν αὐτοῖς,
γνήθε ἢ δύρου ἐλευθερούσι, μένον δὲ ἀδίπτης δρυφοῦ τελθεῖν.

Ηὲ δὲ ὑπὸραιών αὐτῇ πορίφεων πίλελόπεια
κέπτεται ἀρρέπετο, ἀπατεται ἐδυτέται ἀδίπτητο,

δρυμάντος εἰς οι δαύατον φύγοις ψός ἀκύμανη,
πόδι γ' ζεῦντοντορπόντροφιάλοισι δάμεν.

ὅσα τοι μεριμνέεται λέων μὲν θεῶν γάρ οὐδέλων
δέσσας, ὅππότε μηδόλιον ποθεὶ κύκλον γάρωσι.

30 τόσακα μηδέμαντοσι εἰπέλαβε τόδινον ὑπνότο,
εὐδέλων δὲ αὐτοκλινθεσταί λύθην δὲ εἰς αὐτα τάχις.
ἔνθε δὲ τοῦ γνόσσος θεά γλωσσῆς Αὐλίσση.

ἔνθελη ποτίσσει, δέμας δὲ πίκτο γυανίκε
ἰσθίειν κάρη μεγαλήτορετος τοιούτοις,
τάχις Εύκυπλος ὅπης φερεται γνίσικια γαίων.

τεμπετεδέσσα μηδέποτε δάμαστος οἷς μαστούς θέσσοι,
ἄπτως πίλελόπειαν δέμυροκάλησι γούσσαν
ταύσειε κλαυθμοῖο, γούσσο τε δάκρυσσυτο.

γάρ δάλαμον δὲ εἰσῆλθε πράκτηνδος ιμαντε.

35 εἰς τοι μηδέποτε κεφαλῆς, καί μη πόδες μῆνον εἰπόντες
εὐδέλων πίλελόπεια φίλοι πετιμέλην πότο;

ἢ μέν σ' δέδειται θεοῖς γένεται γάνωντο
πλάσιεν, δέδειται κάκχηδει, εἰπέ γέτεται νόσιμός δέδειται
σὸς τάχις: εἰ μὲν γάρ τι θεοῖς ἀλετημένος δέδειται.

Τάχις δὲ μηδένειται εἰπέται πορίφεων πίλελόπεια,
δέδειται μάλα κνωστός δέδειται οὐερέμετοι τάχις,
τάχις καστυντητος δέδειται κληνθότος δέδειται γέτεται.

τάχις δὲ εἰ μάλα πολλόμητος δέδειται πάστηται τάχις:
καί με κέλει ταύσαδης διέποτε, δέδειται δέμασσον

40 πολλέων, αλλ' εἰςθεστο κατά τοιούτοις γένεται κατά τοιούτοις
δέδειται τοιούτοις κατά τοιούτοις γένεται κατά τοιούτοις

παντοῖς αρετητοῖς κακασμένοις δέδειται πάνασσοι,
δέδειται πάλομος δέδειται πάλομος δέδειται πάλομος

νήπιοτε, στετονωματού δέδειται πάλομος δέδειται πάλομος
πάλομος δέδειται πάλομος δέδειται πάλομος δέδειται πάλομος

πάλομος δέδειται πάλομος δέδειται πάλομος δέδειται πάλομος
πάλομος δέδειται πάλομος δέδειται πάλομος δέδειται πάλομος

πάλομος δέδειται πάλομος δέδειται πάλομος δέδειται πάλομος
πάλομος δέδειται πάλομος δέδειται πάλομος δέδειται πάλομος

πάλομος δέδειται πάλομος δέδειται πάλομος δέδειται πάλομος
πάλομος δέδειται πάλομος δέδειται πάλομος δέδειται πάλομος

πάλομος δέδειται πάλομος δέδειται πάλομος δέδειται πάλομος
πάλομος δέδειται πάλομος δέδειται πάλομος δέδειται πάλομος

πάλομος δέδειται πάλομος δέδειται πάλομος δέδειται πάλομος
πάλομος δέδειται πάλομος δέδειται πάλομος δέδειται πάλομος

πάλομος δέδειται πάλομος δέδειται πάλομος δέδειται πάλομος
πάλομος δέδειται πάλομος δέδειται πάλομος δέδειται πάλομος

କିମ୍ବା ମେଟ୍‌ରେ ତାପି ତାମ୍ର ମୁଖୀଷୁଦ୍ଧ.

τίσι μὲν αὐτῷ τε περιφρωμητίναις λόποις,
εἰ μὲν οὐκ θεός εστι, θεοῖστε ἐκλυσίας αὐθιᾶς,
εἰ δὲ ἄγε μοι καὶ καίνου διήγρομη καταλίξομαι,
εἴπει τις ζώει, οὐδὲ φάσθε πελίσιο,
ηδούτη ζεύνηκε, οὐδὲ μέλισκο δύομοισι.

Τών δὲ ἀπαμειβόμενη περίσταται εἰδῶλοι καὶ μαυρόμ,
ἢ μὲν τοικένοι γε οὐκισκέως ἀγοράνσω,
ἢ εἰς ὅγ' οὐ τέθηκε, κακὸν δὲ αὐτεμπλια βάζειν.

Ως ἐπὶ πόμπη, σαθυμοῖο πέρι τε κλειστία λέγεται

δὲ τανοὶς αὐτέμωρ. καὶ διὸ ὑπνος αὐτόρερος
κάρη οὐκαρίστοι· φίλοιν μὲν εἰς πᾶσαν ιανθήν,
αἵς οἱ γνωρίγενες σύνεροι επέσαυτο νικήσας καθολγῶ.
μηνικῆρστος δὲ αὐτοῦ τετέλεσθαι ὑγραπέλευθερος,
τηλεμάχω φόνοι αὐτῷ ψύχει φρεσιγνόντας δέ.
εἰσι δέ τις οὗσθαι μέσον ἀλλα τετράνοσα,
μεσοηγὺς οὐδὲκις τε Σάμιοιστε πατεραλέσσις,
αὐτούς δέ τις, σεμειώτη λιμενίδες διὸ γνώνταί λοχοι αὐτῷ
ἀμφιστικοὶ τῇ τούτῳ γε μελέουν λοχάντων διὸ ἄχρεοι.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ ΤΗΣ E4

ράχωσίας ἀνάθετος.
Εκκλησίαν τὸ γῆινον θεότηταν ποιεῖσθαι μὲν Θεόν, Εἰρυλόν πέμπει τὴν Καλυψόν, καὶ σύντριπτον φατεῖ τὸν Οὐδαίαν, εἴ τὸ πειραθεῖν ποιεῖται ἐξ αποκαλύπτου θύμρωσιδιόν αὐτὸν δὲ Ποσειδῶν, προς χαλιπέργαστην πλάνην πλούσιαν σχεδίασε. Τὸν δὲ αὐτῷ διδινοικρόδιμον, ιτετοπλακέντα θεάθετον τὸ γῆινον θεότηταν ποιεῖσθαι μὲν Θεόν, εἰρυλόν πέμπει τὴν Φακελλήν χώραν ἵρχεται διασυνάσσει.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ Η' Ε. ΡΑΤΩΔΙΑ.

· Επλέκατο σχιδίνες ο δυναστευτικός πόντος.

Ω Σ δι' ἐκ λεχέων παρ' ἀγωνοῦ τίθω-
νοις
ἀρνυθ', οὐ ἀθανάτους φόις φέροις καὶ δὲ
Βροτοῖσιν·
οἱ δὲ θεοὶ θῶπον δεκαδίζανον, γὰρ δὲ ἄρα τοῖς
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, δὲ τὸ κράτος δὲ μέγιστον.
τοῖς δὲ Αἴθιαίν λέγει καὶ δὲ τὸ πόλιν οὐδυστῆ-
μνηστεύλινον μέλεται γάρ οἱ ἐώκειν θεοί μετανύκτησιν.
Ζεὺς τὰς τοῦ, δὲ δὲ ἀλλοι μάκαροι θεοί αὖτε ένταντον,
μή τις ἔτι τῷ πρόφρεων ἀγωνὸς Καππαριθεοῖς
σκητῆσκετο· βασιλεὺς, μηδὲ φεροτιμὴ αἰστησιται ἀδελφός,
αλλὰ αἰτεῖχαλεπός τ' εἴη, μηδέ συνλαβέσθεις·
ἔνθιτις μετηντελεῖ οὐδ' οὐδενὶ θέσιο
λαῖπει οἴστη μάκαρον, τακτηρὸς δὲ ὡς ἄπιθεν πόρον
αλλὰ δὲ μὴν γὰρ τὴν πάτηται κρατοῦς ἀλγεται τάξιν,
τύμφης γάρ μεγάροισι Καλυψός, δὲ μηδὲ μάγης
τῆχει, δέ δὲ μιώτατα μή τατρεῖδες γαῖαν ἱκέτεια.
Ἐν γάρ οἱ τάξιοι τὸν τε πάτηται μετατοπιστοί,
οἵ τοις μηδεποτοιγνὲπτον δύρεσσιν νῶτην θαλάσσαις.
νιᾶς αὖτη πάσι δὲ γατητοῦτον ἀποκτεῖναι μεμάκαστον,
οἵ πακτεινεσθομένοι. δὲ δὲ τοῖς τατρεῖδες ἀκολαί
δὲ πύλοι μηγαδίτεσσιν καὶ δὲ λακειμαλέμονας δίασ.
Τοῦ δὲ ἀπαμιθόμενος περιστρεψετεφελεγερέται Ζεὺς·
τεκνομέμορ, ποιόμητε τοπος φύγειος ἔρκος δούτησιν;
δὲ γάρ δὲ τοῦ μὲν ἀνέβληστεσ ιόσην αὐτῆι,
ως ποτε κάνεται οὐδ' οὐτενὸς ἀποτίσται τοπος ελθόμη;

Tulā

qua nunc me præmisit tibi hæc dicere.

Hanc rursus allocuta est prudens Penelopë:
siquidem tu dea es, dec̄q; audiūisti uocem,
age mibi & illum crumnosum enarrā;
si fortasse adhuc uisit, & uidet lumen folia,
an iam mortuus est, & in Plutonis adib⁹.

*Hanc respondens alloquysum est idolum obscurum:
non quidem tibi illum continuò dicam,
nisi ut ille an mortuus sit, malum nec nana loqui.*

10. Sic loquitur, postium apud seram euanus
in flatus ventorum ipsa vero ex sonno proruit
filia Icarij: amicum autem illi pellus resloruit,
ut ipsam evidens sonnum adiij noctis in conticino.

*proci uero conscientia nauigabant humidas vias.
Telemachus cedem arduam in mente meditantes.
et autem quudem in filio medio mani testicof.*

*est autem quædam insula mea in mari petroso, a
inter Ithacamq. Samumq. asperam,
Asteris, non magna: portus uero ad insidias apti in ipsa
ab utroq. latere uiroit, habetēs: ibi huc expect. insi. Acb.*

Proci Telmacho insidiaturi negligant.

ODYSSEAE HOMERI V.

Rapfodia argumentum.

Concilio deorum secundo factō, Iupiter Mercurium mittit ad Calypso, iubens dimicere Phryssum. Ipse uero iussum facit. Decima uero oclaua die uidens eum Neptunus, & indignatus, solitatem. Ino uero ei das uitram, præcipiens ut postquam terram appalifess abiecere tam, & mula passus, in Phœacum regionem uenit seruatus.

ODYSSEAN HOMERI E.

R A P S O D I A.
E. naviat in rata Vlysses fractamari.

AVROR. Autem ex letis ab generoso Tiberio surrexit, ut immortalibus lumen ferret atque mortalibus: ipsi uero dū ad confessum confederant, inter illosq. Jupiter altitonans, cuius potentia est maxima. illis autem Pallas dicebat pericula multa Vixis memor: cura enim ei erat ens in domo Nymphae.

Iupiter pater, atq; alij beati dñj semper entes,
nullus amplius benignus mitis et mansuetus sit
40 scepter rex, neq; mente iusta doctus,
sed semper durus sit, et iniusta facias:
quoniam nullus memor est Vlyssis diuinis
populoru; quisibus præfuit, pater autem ceu mansuetus erat:
sed ille quidem in insula jacet graves dolores patiens,
Nymphae in ædibus Calypsus, qua ipsum u;
detinet, hic uero non potest suam in patriæ terram uenire.
non enim ei ad sunt naues remiges, et socii,
qui ipsum comitantur super lata dorsa maris.
nunc rursum filium dilectissimum occidere cupiunt,
50 domum reuertentem alle uero abiit ad patris famam
ad Pylum diuinatus atq; ad Lacedæmonem claram.

*Hanc excipiens alloquitus est nubicogus Iupiter:
filia mea, quale tibi dictum excidit septem denium?
an non iam hoc quidem consultabis mente ipsa,
ut sanctas Vtyses uincisceretur reuersus?*

*Minerua
cælitibus.*

*Telemachum autem in deduc accurate, (potes enim)
ut illas in patriam terram ueniat,
procu uero in naui retrogradè redeant.*

*Dixit sane, et Mercuriu[m] dilectum filiu[m] alloquebatur:
Mercurius Mercuri (tu enim in alijs nuncius es)
mittitur ad Nymphae pulchricomae dicto uerum consilium,
Calypso. reditum Vlyssis patientis, ut redeat,
neq[ue] deorum ductu[n], neq[ue] mortalium hominu[m]:
sed ipse in rate colligata dolores patiens
die uicepsima ad Scheriam fertilem perueniat,
Pheacum ad terram, qui propinquique diu sunt,
qui ipsum ex animo deum ueluti honorabunt:
mittent autem in nau[em] charam in patriam terram,
et q[ui] aurumq[ue] abunde uestemq[ue] exhibentes,
plurima quanta nunquam ex Troia sustulisset Vlysses;
etiam si illas uenisset, portionem ex præda sortitus:
sic enim ei fatatum est amicosq[ue] uidere, et adire
domum ad excelsam et suam in patriam terram.*

Sic sit. neq; renuit internuncius Mercurius:

**Descriptio statim deinde pedibus subligauit pulchra sandalia,
Mercurij. immortalia, aurea: que ipsum ferebant sine per mare,
sine per immensam terram, pariter cum flatiibus uenti:
cepit autem uirgam qua niorum oculos demulceret
quorumcunq; uult, eos autem ipsos sospitos excitat.
banc in manibus tenens uolabat foris Mercurius.
ad Pieriam autem appulus, ex aethere incidit in mare.
ruit autem deinde super fluctus, laro cui simili,
que circum magnos sinus maris irrequiebat
pisces uenans, densas alas mergit salugine:
buic similis plurimis uocibus est fluctibus Mercurius:
sed quando iam in insulam peruenisset longe sciam,
sum ex ponto consendens cœruleo, ad continentem
ibat: donec ad ingentē specū peruenit, in qua Nympha
habitabat pulchrica. banc uero intus inuenit enim:
ignis quidem ad focum ingens ardebat, procul uero odor
cedriq; fragilis thuriq; per insulam olebat;
ardentium ipsa uero intus cantillans uoce pulchra,
telam percurrentes, aureo radio textorio texebat,
Descriptio sylva autem specum circumcreuerat, uirescent,
specus Cæ- clebraq; populusq; et odorata cyprissus,
lypus. ibi amoenas extensas alas habentes nidulabentur.**

Descriptio sylva autem specum circumcreuerat uirescens,
specus Car. celebraq; populus q; et odorata cyparissus,
lupus. ibi quoq; aues extensa alas habentes nidulabantur,
bubones, accipitres q; latas q; linguas habentes cornices
marinae, quibusq; marina opera curae sunt.
atq; illuc extensa erat per speluncam cauam,
nitis pubescens, florebat uero uinis:
quatuor uero ex ordine fontes fluebant aqua limpida,
uicini inter se uersi alius alio:
circum uero prata mollia viola atq; apij
uirebant: ibi tametsi immortalis accedens
admiraretur uidens, et oblectaretur mente sua:
illio stans admirabatur fortis internuncius Mercurius.
caterum postquam omnia suo admiratus est animo,
statim in latam speluncam perrexit: neq; ipsum coram
ignorauit conspicata Calypso diua dearum.
(non enim ignoti uera dū inuicem existunt

Τι λέμαχον ἢ σὺ τέμενος ἀδισταμένως, (διώσας
ὅς κε μάλ' ἀσκηθῆς ήπι παῖδιδαγαῖσαν ἵκι), (γαρ)
μυητῆρος δὲ γύναι ταλαιπωτέτες ἀπονέωνται.

Η ἦτα, Σὲ ἡμέαν φίλειν γάρ αὐτίοι καὶ δ' α,
Ε ἡμεῖς (σὺ γάρ αὖτε τὰ τ' ἄλλα πορ ἀγγελός εἰσι)
νημφεῖς πλοκάμω εἰπεῖν νημερτέα βασιλίσση,
νόσους οἷς μναστής ταλασιφρον, ἐπειδὴ σέντοις,
ὅτε θεῶν πομπῇ, ότε θυντήν αὐθρώπων.
ἄλλον δὲ ἀδι γεδίνεις πολυνήσιμος τάκιμαται ταύχων
το ἕματικ ἄκοσιών σχετίσια ἑρβελοικούτοις,
Φαινόντων δὲ γαῖαν, οἱ ἀγριόθεοι γεγκάσιμοι,
οἱ κηρύκειοι ποδὲν κῆρυξ θεόμοι τοιμήσσοντο
τείματος δὲ γνώντοι φίλειν τατερίδα γαῖαν,
χελκόν τε χρυσόν τε ἀλιτεύοντα τε πλαντάν,
τόντος δέσποτος τοτεύοντος τοις Τροίνοις δέσποτος οδυνατεύοντος,
ἔπορος ἀπίμωνος ἀλλοθεοί, λαχάνων ἀπό λινοῦ οἶσται.
ῶς γέρεοι μοιρέοι φίλοις τοιδίτειμοι, Σὲ πικάδε
οικού δὲ νήφοροφορητέων δὲ τατερίδα γαῖαν.

σχέριον. σχέρια
ικαλέστον τὸν θεόν
τῷ φυλάκῳ. τὸ
δικτάτωτον
πλέον περιφέρει. τὸ
ἔργον τοσούτον
καλέστο οριστάνε.

ἀθανατοῖς, ὃς ἔτις ἀπότολει μάρματα ναιέι
ζεῖ ἀρέ οὐδυσσαμηγαλίσσεις γῆς οὐκ ἐπειδή,
ἀλλ' οὐκ ἐπ' ἀκρὶ κλαῖει καθίκειν θεούς τούτους πρᾶ-
μάκρων Εἰ σοναχῆστι μὲν αἴλυτος θυμόμενος ἐρέθθω,
πόνημα ἐπ' ἀτρεγυέρη μερκέστερος δάκρυντα λέβωμα.
Εἰρητέαν δὲ τρεπεῖν καλυψόντα μία θεάωμα,
γὰρ θρόνων οὐδενόποτε φρενώση συγκλεύσῃ,

Τίπτει μοι Ερμάνα χυνόσφραπτε εἰλλάλθεσ,
αελούσις τε φίλος πε; ωάριγκε γέμην θτι θαμίζεις.
αῦδια δέ, τισφρονέεις τελέσαι δέ με θυμός αὐγυρού,
εἴ δέ μάκραι τελέσαι γε, κύετε τετελέσαι μήνου τείμη·
εἰλλή, ἐπειο ποτορώ, ινκ τοις ωαρέσαινα θέω.

Ως ἄρα φωνήσεως θεά πρέβεντε τράπεζα,
αὐτορροτική πλησιότερη κύριας ἡ γένεται τρέψιθρά.
αὐτέρ διώνει καὶ μᾶς μίστηρος οὐ γειφόντες.
αὐτέρ επειδή αἰπυκνούμηντρε θυμοὺς ἐμωδῆ,
καὶ τότε διὰ μητρεστηρούμενού πεσεπτεν.

Εἰρωτᾶς μὲν εἰλθόντα θεάθεόμενούς τοι
ηπιώρτεως πορείαν μῆνον γίνεσθαι καὶ λεπτεῖς γέρας.
Ζεὺς δὲ τὴν ἀνάγεισθαι τοῦτον εἰλθέντας σπάζει τὸν εἰλοντα.
τις δὲ αὐτὸν ἐκάψατο οὐδὲ μηδεπάκτιος ἀλλαγὴν ὑπέβαψε,
ἄστρος δὲ τοιούτου γένους οὐδὲ τοιούτου πόλιος οὐτε θεοῖσιν
εἰρήτης τε ἔργον φέρει τοιούτος ἐκπατίμενος.

ἀλλὰ μαλές πεπονιάς δέ τις Διός νόοις αὔγιόχοιο
ἔτει προφετείαν ἀλλού θεόμην, γένθ' ἀλιωσας,
φυσὶ τοι ἀνδραῖον προέντας δῆληρώτατον ἄλλων
τὴν αὐδὴν ποιεῖν ποθεὶς πριάκουοιο μάχοντο
εἰνάετεν, δεκάτῳ δὲ πόλιμη τερροσαντὸν ἔβησαν
οἰκαδῶν ἀπέτρεψαν νόσων Αὐθίωσαίνης ἀλίσχοντο,
ποσφιῷ επιτρόπῳ ἀνεκμόν τε κακοῦν ἡγκύματα πακρέα.
γένθ' ἄλλοι μὲν ταῦτας ἀπέφθιθον ἀλλοιέταιροι,
τὸ δὲ ἀρρεστὸν δινέργοντας τε φέρων ἡγκύματα πέλασαν,
τοῦντιν στίλωγεις ἀποπειμπεύμενοι δέ, τῇ τάχισα.
τὸ γάρ οἱ πόλεις αἰσθαντο φίλων πόνον φημι διλαδας,
ἄλλοι τε οἱ μοιρής εἰς φίλοντας τούτοις εἴπουν, οὐκ ίκεν δια
οἰκον διενέφοροφον τούτων παταρίδα γαῖαν.

Ως φάστο. ξέγυπσην ἡ Καλυψώ οὐδὲ τείχα,
καὶ μικρού ποτε^ο ἐπεις πέρος γά τα περιστά,
δεῖται οὐτε εἰς θνότο, ζηλόμενον ἐξοχοῦ ἀλλων,
οὐ τε δεῖται ἀγάπαδε πῆ^ο αὐδράση πληνάζειδης
ἀμφαδίλια, τις τε φίλον ποιήσετ^ο ἀκοίτης.
Ἄς μὲν ὅτ^ο οὐρίων^ο ἔλεος δοθεῖται τοιούτοις,
τόφρας οἱ πήγαναδε θεοί ήσαν ζώντοι,
Ἂς μικρὸν οὐρανού χρυσόθερον^ο. Αὕτη μισάγυν
οῖς ἀγανοῖς βελεεστηρ^ο εποιχριδίη κατέπειθην^ο
Ἄς δέ^ο ὄποτε Γαστιώνιεύπλοκαμ^ο Δημήτηρ,
ῷ θυμῷ εἴρεσσαμίγη φιλόσητε μή δύνη,
νεῶν γά τοι πόλιν· οὐδὲ μίλια μήνταπτυ^ο
Ζεὺς, οὐ μικρατέπειθεν βιλάμη ἀργῆτι κεραυνῶ.
Ἄς δέ^ο αὖτις μοι ἀγαδει θεοί βρεοτ^ο αὐδράση πῆγαν
ὤρη μὲν ἐγώμετοσσα ποδὶ τρόπο^ο. Βεβαῶται
οῖον· ἐπεις οἱ ητανθοῖς ἀενῆται κεραυνῶ

Ζεύς τὸν ἐλάσσας ἐκέσσοτε μέσω γῆς σίνοπη πόντῳ.
γῆδ' ἄλλοι μὲν τῶν τετρακόσιοι εἰδέλθεις εἰσὶ ταῦται,
τὸ δὲ ἄρρεν οἰδεῖν ἀνέμος τε φέρειν καὶ κυματελάσσει.

immortales, neq; si quis longè procul domos habile)
neq; uero *Vlysscm magnanimum intus offendit,
sed ipse ad lictus flebat sedens: ubi ante etiam
lacrymis & gemitibus & doloribus animum macerās,
ponum in irrequietum prospiciebat lacrymas stillans.
Mercurium autem interrogabat Calypso diua dearm,
in chrono collocarum splendido stupendo:***

*Cur ad me Mercuri aurea virga uenisti,
uenerandeq; chareq; ante quidem uentiquam solebas.
loquere quodcumq; cupis: perficere a. me animus iussit,
si possum perficere, & si perficiendum est:
sed sequere ulterius, ut tibi hospitalia apponam.*

*Sic locuta dea apposuit mensam,
ambrosia impletam: miscuit autem nectar rubrum. (rius.
caterum ipse bibebat et comedebat internuncius Mercurii
at postquam cœnauit, et exhilarauit animum cibis,
et cum ipsam uerbis excipiens allocutus est:*

*Interrogas me uenientē dea deum? cāterū ego tibi
uerē sermonem enarrabo: iubes enim.*

*Iupiter me insit hic ire in iuatum.
quis enim uolens tantam percurret falsam aquam,
immensem? neq; ulla propè mortalium urbs quiq; dījs
sacra faciant et legitimas becatombas.
sed nullo modo fas est Iouis mentem ægida habentis
neq; prætergredi alium deum, neq; uanam facere,
aut ubi uirum adesse erunt nos si summū aliorum
uirorum qui intra urbem Priami pugnarunt
nouennio, decimo uero urbem depopulati concenderunt
domum: ceterum in reditu Palladem offenduerunt,
qua ipfis excitauit uentumq; malum et fluctus ingētes.
ibi alij quidem omnes perierunt boni socij,
bunc herò buc uentusq; ferens et fluctus appulit,
bunc nunc te iubet dimittere quam celerrimè.
non enim ei hic fatale est ab amicis seorsim perire,
sed adhuc ei fatale est amicosq; uidere, et peruenire
ad domum excelsam, et suam patriam ad terram.*

*Sic ait. extinxuit uero Calypso diua dearum
et ipsum compellans uoce, uerba alata dixit:
improbi effis dii, iniudi pra alijs,*

*quiq; deabus inuidetis cum uiris dormire
palam, si qua charum fecerit maritum.*

*sic quidem cum Orionem capie roseis digitis aurora,
tamdiu illi inuidebatis dy facile uidentes,
donec ipsum in Ortygia aurea sella Diana casta
suis miris sagittis aggrediens occidit:*

*sic etiam quando Iasioni pulchricoma Ceres,
suo animo cedens, commixta est in amicitia et leffulo,
nouali in tertiano: neq; diu erat ignarus
Iupiter, qui ipsum occidit feriens candenti fulmine.
sic rursum nunc mihi inuidetis dij mortale virum adesse,
illum quidem ego seruani à carina susceptum
solum: quoniam illi namem celerem corusco fulmine*

*Iupiter iclam diffidit medio in nigro ponto.
tum alij quidem omnes perierunt boni socij,
hunc uero buc uentusq; ferens ex fluctus q; adgit.*

*Calypso ad
Mercurium.*

*Calypso in
dignatur
in deos.*

Oriō à Di-
ane perem-
ptus.

bunc ego amici et emutriui, atq; promiseram
facere immortalem et absq; senio diebus omnibus:
uerū quādoquidē nullo pacto fas est Iouis mētē agiobī
nec prætergredi alium deum, neq; manam facere,
ualeat, si illum ipse excitat et iubet
pontum per irrequietum: dimisero uero ipsum nunq; ego
non enim mihi preflō sunt naues remiges, et sociū
qui ipsum deducant per lata dorsa maris.
ceterum ei libens consulam, neq; celabo,
ut planè illas suam in patriam terram perueniat.

Hanc statim allocutus est internuncius Mercurius:
sic nunc dimitte, Iouis autem enita iram,
ne fortassis tibi in posterum iratus succenseat.

Sic locutus auolanit fortis Mercurius:
ipsa uero ad Vlyssem magnanimum ueneranda nymphā
ibat, postquam Iouis audierat mandata.
hunc a. in littore inuenit sedentem: neq; unquam oculi
à lacrymis siccabantur: confusus baturq; dulcie aetas
ob rediū lugēti, quoniā non amplius placebat nymphā.

Vlysses in sed nocte quidem dormiebat etiam coactus
mitis à Cas in speluncis canis apud nolens uolentem:
lypo deten dies uero in petris et littoribus sedens,
tue lacrymis et gemisibus et doloribus animum macerans,
pontum in irrequietum prospiciebat, lacrymas stillans.
propè autem atlans allocuta est diua dearum:

Calypso ad Infelix, ne amplius hic lugeas, neq; tibi aetas
Vlyssen consumatur: iam enim te halea prompta dimittam,
sed age, ligna longa abscondens, apta ferre
latam ratem, at tabulata fige super eam
sublime, ut te feras per obcurum pontum.
porro ego panem et aquam et uinum rubrum
imponam abundē, que tibi famem arceant.
uesterq; induam: mittamq; tibi uenit a tergo,
ut oppido illas suam in patriam terram peruenias,
si modo dī utiq; uoluerint qui cœlum latum habitant,
qui me fortiores suni in cognoscendoq; indicandoq;.

Sic ait exborruit autem patiens diuis Vlysses,
et ipsam allocutus herba alata dixit: (Etionem,
aliud quippe sanè tu dea hoc moliris, neutiquam profecta
qua me subes rare traiçere ingentes undas maris,
borrendas difficilesq; quas neq; naues aquales
ueloces traiçunt, latantes Iouis uento.
non ego te inuita ratem concenderim,
nisi mihi digneris dea magnum insurandum iurare;
ne illum mihi ipsi damnum malum consulere aliud.

Sic ait risit uero Calypso diua dearum,
manuq; ipsum demulsi, herbumq; dixit, et compellavit:
profetō improbus es, et non inculta sciens:
qualem certè bunc sermonem excogitasti proloqui.

Calypso inf. sciat nunc hoc terra et cœlum latum superne,
iurandum. et ipsa subierabens slygis aqua, (quod maximum
iurare Sty- iuramentum grauiſſimumq; est beatis dīs)
giā paludē non ullum tibi ipsi damnum malum consulere aliud:
dīs iurantē sed ea quidem cogito et suadeo, quæcumq; tibi ipsi
tuum, utiq; suaderem si me necessitas tanopere uigeret.

τὸν μὲν ἐγώ φίλεσθαι τὴν ἔτρεφομ, καὶ μὲν ἐφαστομ
διάσεψι ἀθανάτου μῆτην πρέποντα πάντας.
ἄλλος ἐπεὶ σπῶτες δέσι Διός νύσματος οὐχιόχοιο
τὸν προεξελθεῖν ἄλλου θεοῦ, δέδος ἀλιώσας,
ἐρέστω, εἰ μη καί τοι θεοῦ ἐπετράψας τοι αὐτῷ γέγονε
ποντοῦ ἐπ' ἀτρύγονον τοι μέντος δέ μη σπῶτη γέγονε
ἢ γάρ μοι πάρα πολὺς ἐπέρετοι, τοι ταῦτα πάντα πάλιά
οἱ κύριοι μητέρεις γέγονεν πάλια πάλια πάλια.
20 οὐδέ τοι μάλιστα πάλια πάλια πάλια.

Τὸν δέ αὖτε προσέδετε διάσκορπος Αἴγαιοφόρτιος,
ὅτῳ οὐδὲν ἀπότελε, Διός δέ ἐποπτήσιο μέτωπον,
μήπως τοι μετόπισθε ποτε αὔλιος χαλεπόνιν.

Ως ἂρε φωνήσεις ἀπέτειν κρατὺς Αἴγαιοφόρτιος
ἡ δέπτη οὐδενὸς μεγαλύτορα πόστυα τούμφη
τοι, ἐπειδὴ Ζεὺς ἐπέκλινεν ἀγγελιάωμα.
τὸν δέ ἄρετέ τοι καθημένον ὅδε ποτε οὐτε
διακρύσσῃ τοῦρον τοι κατέβησθο γε λυκόν αὐλῷ
νόσοιο διλυρούμενον, ἐπειδήκεται λύσαιεν τούμφην.

20 ἄλλος τοι νύκτας μὲν ἀσέσκην μῆτην αὐτῷ
γὰρ αὐτοῖς γλαφυροῖς πᾶς τοι εὐέλαυμα ἐδελόσκει:
πάμετα δέ γάρ πετρησομένης καθίσσων,
διάκρουσιν τοναχητού ἀλγεστούμορέρχεσθαι,
πόντον δέπτητερον προσεφάνεις διαδεάσωμενον,
ἄχρι δέ τοι πάλια πάλια πάλια πάλια.

Κακομορέ, μή μοι ἐπ' οὐθέαδε διδύρεο, μηδέ τοι αὐλῷ
φύινεται πόλιν γάρ σε μάλα πρόφρασος ἀποπτήσκει:
ἄλλος ἄγε, δέργατε μακρὰ ταμώμα, ἀρμότεο χαλκῷ
ζυρέων χρεῖται, ἀτάρητος τοῦτον εἶπεν αὐτῷ

30 οὐδέ, οὐδέ σε φεγγισμένη πόροισθε εἰς πάντας.
αὐτάρεγών τοι τοῦ θεοῦ οὐδενὸν εὔνυρον
δύνηστε μένοντες, ἀ κύριοι μηδέ τοι λιμόν ερύκοι.
εἴμετά τοι ἀμφισσωτού μέντοι δρόμον σπάδην,
οὐδέ τοι μάλιστα πάλια πάλια πάλια πάλια,
αὐτεπειδού γε πάρα πολὺρού μέρους ἔχεσθαι,
οὐδέ μοι φέρτοροι εἰσι τοῦτον τοι πρανότατον.

Ως φάτο, δέγυπον ἐπολύτλας Διός οὐδεναί,
καὶ μη φωνήσεις ἐπειδή πρόσωπα προσκύνει,
ἄλλος τοι διάστημα πάλια πάλια πάλια,
40 οὐδέ τοι μετέλεσαι χεδίκη ποράσαι μέγα λαῖτμα πάλια πάλια,
διενόμητο τοι ἀργαλέον τοι διάστημα πάλια πάλια
ἀκίντοροι πορώσαι, ἀγαλλόμενοις διός δρόμοι.
δέδος αὖτε γένεται σεθητού χεδίκης μῆτην βαίλω,
εἰ μή μοι ταῖς γενεταῖς μεγαλούργον διέβοταις,
μή τοι μοι αὐτῷ πάμετα πακόμιον βελούσεμένον ἄλλο.

Ως φάτο, μείδησην ἐπαλυνθεῖσαν πάλια πάλια πάλια,
χειρὶ τέ μη πατέρεξεν, εποτε τοῦ ἐφατού, εἰ τοῦ ὀνόματος
άλλη ἀλιτρόστι γένεται, μή τοι ἀποφάλιται εἰδώς
οἶμεν δέπτη μένθον ἐπεφράδης ἀγορεύσας.
50 Εἰσα νῦν τόδε γαῖαν πάρα πάλια πάλια πάλια πάλια,
τοι κατεβόμενοι τούς δέδος, (στέμματα Θρησκευτοῦ)
μή τοι τοι αὐτῷ πάμετα πακόμιον βελούσεμένον ἄλλο.
ἄλλα τοι μηδὲν τοι τοι φράσομεν, οὐδέ τοι εὔσθητο
αὐτῷ μηδεὶς μηδέ τοι μεγεθεῖσαν πάλια πάλια πάλια.

καὶ γέρεις οὐδὲν θέλειν φύσιστιμον, σπλέμενος αὐτῷ
θυμοὸς γνῆς σύνθετος τοῦ μήρεος, ἀλλ' ἐλεπίκωμ.

εἰς ἄρτα φωνήσασ' ἡγύπτεω διαθέάω
καρπαλίμωσό δὲ ἐπειτα μετ' ἔχνια βαῖνει θεοῖς.
ἔξοι τὸν ἀσθέατο γλαφυρῷ θεὸς πόλει Θεᾶντος·
καὶ δὲ ὁ μὲν γύναιος καθίζειν ἀδελφὸν γύναιον αὐτεῖη
Ἐρμέιας τούτῳ δὲ τίθει τάραχα πολεμῶν, ἐδοκειν
εἰδειν καὶ πίνειν, οἷα Βεροτοί αὐτοῖς εἰδεῖσθαι·
αὐτῷ δὲ αὐτίοις ἔγνοια διαστήθειοι,
τῷ δὲ πρώτῳ μετροῦσί τελείωντα πάντα ταῦτα.
οἱ δὲ ἐπ' ὅνειρον ἐποίησαν πολεμῶν αὐτοῖς ποτῆτοι,
αὐτέρετέπει τάρπεισαν διπτύχοντες ποτῆτοι,
ποτὶς ἄρτα μεθάων προχειραντεῖσθαι.

Διογόρες λαζαρτιάδη πολυμέχανος ο Διονασίου,
ὅτῳ μηδείκανθε φίλιων δύναται γένεσιν
αὐτικανῶν ἐθελεῖσθαι; σὺ δὲ καὶ τοῦ Εμπειροῦ.
Ἐγε μὲν εἰδέναι σῆστο φρεσιήν δοσά τοι αὐτού
καὶ δὲ αὐτοπλῆσαι τῷριψιν τατερίδα γένεσιν ἱκέδασι,
δινέβασι αὐθί μενων σύνημοι τούτοις μάκρα φυλάσσονται,
ἀθανατός τούτους διαφορόμενος πόροι δέδησται
στὴν ἀλλοχού, τῇ αἰσχρῇ λόγοισιν τομετεπι ταύτη.
Ἐκ μηδὲν καίνης γε χερέων μηδέχομενος τούτην,
ἢ δέμετας, δὲ δὲ φυτών. επεὶ διπλῶς δοθεῖσικαν
Βιντάτες ἀθανατός δέμετας καὶ εἰσι θρόνοι.

Τῇ δὲ ἀπαμειβόμενος πεθέφη πολύτιμος οὐδεὶς
πόντια θάψε, μή μοι τόδε χάρος οἰδακή αὐτὸς (σὺν,
τῶντα μᾶλλον τεκνα σένο πριφρῷ γίγαντόπεια
εἴδιθε ἀκεδυτοτῷ, μεγεθός τούτου εἰς αὖτα ιδεῖσθαι.
(ἴ μὲν γάρ, Βρεττός θεῖ, σὺ δέ ἀθανάτος καὶ ἀγύρως)
αὐλαῖς αὖτις, ἐθέλω τούτοις ματα τῶντα
οἰκαδεῖς τούτοις ματα τῶντα
εἰλθείμεναι, τούτοις ματα τῶντα
αὐτοῖς αὖτις φέναις θεῶντα πόντα,
τηλέσυμαι, γὰρ εἰθεστι τούτοις εἶχων ταλαπγήες θυμόν.
ἴδητι γάρ μάλλα πόλλα ἐπαθημένοις τούτοις εἰμόντοις
αύμαστοι πολέμων μετά τούτοις τούτοις γνωμένω.

Ως ἔφετ^θ. οὐλι^θ-δ' ἄρ^θ τὸν Σίληνον καὶ εφεσίν^θ
ἐλέβοντας δὲ ἄρσετών γε μυχῶν απέστη γλαφυροῖο,
τοπεόδιλον φιλόστητον πρόστιλον τοιούτοις μάνοντε.
Πίλι^θ-δ' προγέμνεικ φαύλον ροδοδιάκτυλος ἡώς,
αὐτή^θ ὁ μὲν χλαιναί τε χιτῶνά τε φύντ^θ οδυσσεύς,
αὐτήδ' ἀργυρίφεον φάει^θ μέγα γύντυτονύμφη,
λεπτούν κύχαρισην, ποδεῖ γένωντο βάλετ^θ ἕρνι
καλλιών, χρυσούσιν· καὶ φαλῆρ^θ δὲ ἐπέθινη καλύπτριαν·
μήτορ^θ οὐδυσσεῖ μεγαλητορι μάνδρο πομπῶν·
δῆκε μὲν οἱ πέλεκυν μέγαν, ἀρμηνοῦν ταλάκιμον,
χάλκεον, ἐμφοτορθον ἀπαχαλίδον. αὐτὰς γένεται
επιλειόν ποδοκαλλές, εἰλέσιον εὖ τε παρορός·

*etenim mibi mens est aqua, neq; mibi ipsi
animus intra præcordia ferreus, sed misericors.*

*Sic loquuta praecepsit diua dearum
celeriter ille deinde post nestigia iuxit dea.
peruenient autem ad speluncam cauam dea atq; uir:
er ille quidem illic re sedis in solio unde surrexerat
Mercurius: Nympha uero apposuit omnem cibum,
edere et bibere, qualia mortales uiri edunt:
ipsa uero e regione sedis Vlyssea diuini,*

*biuic uero ambrosiam ancilla et nectar apposuerunt.
bi uero ad fercula parata apposita manus exenderunt.
caterum postquam saturati sunt cibo et potu,
bis sermones capiri Calypso dina dearum:*

*O inclite Laertiade ueritate Vlysses,
succine domum charam ad patriam terram
protinus nuc uis proficiisci? tu uero gaude nibilominus.
si quidem scires tua mente quantos tibi fatale
dolores implere priusquam ad patriam peruenias,
cum certe hic manes una mecum hanc domum custodires,*

*immortalisq; effe: quanumvis cupidus sis uidere
tuam uxorem, cuius usq; desiderio tenerie dies omnes.
non quidem certe illa inferior glorijs esse,
nec corpore, neq; in dolo, quandoquidem nequam decet
mortales cum immortalibus corpore & forma certare.*

Hanc respondens allocutus est ueritus *Vlysses*:
ueneranda dea, ne mibi ob hoc succenscas; scio enim ipse
omnia planè quod te prudens Penelope
forma inferior est, magnitudineq; coram aspectu.
(illa quidē mortalis est, tu u. immortalis et insenescens)
sed etiam sic uolo et desidero diebus omnibus
domumq; redire, et redditus diem nidere.
quod si quispiam scierit deorum in nigro ponte,
patiar, in pectore habens patientem animum.
iam enim ualde multa passus sum et multa laborans
fluctibus et bello: post illa hec quoq; fiat.

Sic sit. sol autem occidit et tenebra aduenierunt:
uenientes autem hi in secessum speluncæ caua,
oblectatis sunt amore alter apud alterum manentes.
quando autem manegenita apparuit roseis digitis aurora,
continuo ille palliumq; tunicamq; induit *Vlysses*,
ipsa uero candidam stolam ingeniem induit *Nympha*,
tenuem et gratiosam, tonam autem circumposuit lumbis
pulchram, auream: capiti autem imposuit calanticam:
et iam tandem *Vlyssi* magnanimo molita est pfectio[n]e:
dedit quidem ei securim magnam, habilem in manus,
ferream, utrumq; acutam. ceterum in ipsa
manubrium herbipulchrum, oleaginum, fabrefactum:

*manubrium per pulchrum, oleaginum, fabrefactum:
dedit uero deinde asciām politam. dux uero via erat
insula ad extremā orā, ubi arbores procerā succrenerūt,
cletbraq; populus q; abies q; in cælum pertingens,
arida pridem nebenter, quæ ei nauigarent leviter.
caterūm postquam ostēdit ubi arbores longæ crevissene,
redijt quidem ad domum Calypso diuia deasram:
at ipse scindebat ligna: celeriter q; et absolutum est opus.
uiginti autem desecit omnino: dolanit q; sane ferro,*

poliusc uero sciebat, et ad normam direxit.
interim autem attulit terebras Calypso diua deorum,
terebrauit uero omnes, et composuit inter se:
clavis autem banc et compagibus aptauit.
quantum quosque fundum nauis circumscribit faber
queraria latet, bene peritus fabrilius,
tancam latam ratem confecit Vlysses.
tabulata uero erigens, coaptans frequentibus trabibus,
faciebat, ceterum longis asperibus perficiebat.
in uero malum fecit, et antennas congruentes ei.
praeterea sanè temonem fecit, ut gubernaret.
obsepsit uero ipsam uirginem undique salignio,
fluebū propugnaculum esse: multamq; ingessit syluam.
interea uero linteum attulit Calypso diua deorum,
uel a confidere ille uero bene confecit et ista.
in autem funesq; rudentesq; pedesq; ligauit in ipse:
ne cibisq; hanc deduxit in mare diuinum.
quarta dies erat, et ei perfecta erant omnia:
quinta uero dimisit ab insula diua Calypso,
nestesq; amiciens odoratas, et lauans.
in uero ei urnam posuit dea nigri uini
aliam, aliam uero aqua magnam: et uiatice
in peram, in uero ei obsonia posuit fortia plurima,
uentum uero dimisit innocuum mollemq;.
lactu uero uento extendit uela diuus Vlysses:
ceterum ipse temonem gubernabat artificiose
sedens: neq; ei somnus per palpebras cadebat
Pleiadesq; contemplanti et sero occidentem Booten,
ursamq;, quam et currum cognomento vocant,
qua ibidem uertitur, atq; Orionem obseruat:
sola uero expers est lauacrorum Oceanj.
banc enim eum insit Calypso diua deorum
ponto nauigare ad seniastram manum habentem.
Septendecim quidem nauigabat dies iter faciens,
octodecima uero apparuerunt montes umbrosi
terra Phaeacum, qua proximum erat illi:
apparuit autem ueluti scurum in obscuro ponto.

Huc u. ex Aethiopibus rediēs imperator Neptunus,
procul ex Solymorum montibus uidit: apparuit enim ei
ponitum nauigans. ille efferbuit ex corde magis:
mouens autem caput ad suum dixit animum:
beu, profectio consultarunt dij aliter
de Vlysse, me apud Aethiopas ente:
et iam Phœcum terram prope, ubi ei fatum est
effugere magnā metā arum harum que ipsum occupat.
sed adhuc quidem eum dico affatim passurum mali.

Nept. Vlys. Sic fatus, collegit nubes, et communis pontum,
sem tenebris manibus tridetem capiens: omnes a. concitauit procellas
te quatuor. omnium uentorum: nubibus autem operuit
terram simul et pontum: ruit autem e caelo nox,
simil Eurusq. Notusq. incidit, Zephyrusq. nehemens;
et Boreas serenus, ingentem fluctum prouoluens.
et iunc Vlysseis soluis sunt genna et amicum cor:
tristatus sane dixit ad suum magnanimum animum:
ben me miserum, quid mihi tandem restat.

ἔτος δὲ ἀπό τε φίλων, καὶ ἀπό τε βικάριον
τοῦ φραστοῦ γένεται πόρετρα Καλυντὸν διὰ θεάων,
πέτρην δὲ ἄρα τῶν ταῖς, καὶ προσθήσθαι τοῖς
γόμφοισι δὲ ἄρα τῶν γε κύαρμονικούν φέροντα.
οὐαργής τοις δὲ αφθονοῖς τορνάσται αὐτῆς
φορτίδι τοις δημητρίοις, εἰς τοὺς τεκτονικάς,
τεσσαροῖς τοις δημητρίοις ποιήσαστος διὰ ναυαρίνας.
ἴκρια τοῖς στότοις, ἀρχαράνθη διαμέτοις τεκτονικάς,
ποιεῖ, ἀπό τοῦ μακρού πομπέην γεγνίσθαι τελεῖται;
20 γὰρ δὲ τοῖς ποιεῖ, καὶ τοῖς τεκτονικοῖς φέρειν τοὺς αὐτούς.
πάθεις δὲ ἄρα τοῦ μέλλοντος ποιήσαστο, ἀφρέτωνίσθαι.
φραγῆς δὲ μηδέποτε οὐδεμίην πρότερος οὐσιών γε,
κινητοῦ ἀλλαρέψεων πολλών δὲ επιχειρήσθαι γέλων.
τοῦ φραστοῦ φάρες γένεται Καλυντὸν διὰ θεάων,
εἰς τοὺς ποιήσαστος δὲ διὰ τοῦ τεχνήσαστος καὶ τούτου.
γάρ δὲ τοῦ πέρας τε κάλος τε πόδιας τοῦ γένετος δημητρίου
μοχλοῦ τοῦ δὲ ἄρα τῶν γε κατέρευσθαι εἰς ἀλλαρέψεων
τετρατοῦ μαρτίου, καὶ τοῦ πεντέτεο ἀπαντά.
τερψίδιον δὲ ἄρα τεμπτῷ τεμπτῷ ἀπό τοῦ στολὴν διὰ Καλυντὸν
25 εἰκαστοῦ τοῦ ἀμφιστοποσθιτοῦ ἀσθετικοῦ, καὶ λασπονοῦ.
γάρ δὲ εἰς ἀσκοῦμενον τε καὶ μέλανον τοῦ οἴνου
τοῦ ἐπιφρού, ἐπιφρού δὲ ὑδατοῦ τοῦ μεγάνθητον γένεται
καρύκων, γάρ δὲ οἱ ὄφατα τίθενται μένοντας πολλά.
τροφοῦ τοῦ θεραπευτοῦ ἀπό τομονά τε λιαρόμενοι τε.
γιθόσιον τοῦ δὲ σφράγεω τοῦ πατοῦ εἰς τοῦ μίσθιον τοῦ θεοῦ
αὐτοῦ δὲ τοῦ μελανοῦ ιθώματος τεχνητήτων
πεπλεύσαστο τοῦ σρόντητον γένεται διὰ τοῦ στολὴν τοῦ βοῶτος,
ἄρκτου δὲ, καὶ τοῦ μαρτίου επικλινούσθαι τοῖς
30 πόδισσαῖς, καὶ τοῦ ἀρέτητος, καὶ τοῦ ἀρέτων τοῦ οἰκονόμου.
οἷς δὲ ἀμμοφροῦ διὰ λατερρῶν μάκεσαν οὖσα.
τῶν γάρ δὲ μηδὲν αὐτοῖς Καλυντὸν διὰ θεάων
ποντοποροῦ εἰμιναί εἰπεν ἀριστοράχειρος ἔχοντα.
ἐπιπλασματίδες μὲν πλέον ματατοὺς ποντοποροῦσιν αὐτοὺς
δικτυωκεδεκάτη δὲ ἐφαντήσεται σκιάζοντα
γαίης φαίνεται, οὗτοι τοῦ ἀγχιστοῦ πάλην αῦτοῖς
εἴσποτο δὲ ὡς ὅτε γένομεν περισσεῖτε τὸν τόπον.

Ως εἰσῆλη, σωματεῖον νεφέλαις, ἐπάρθετε τὸ πόντον
χορσίτριαν ανέλωκτάσσεις δι' ὄρδιναν καὶ λας
παντοῖσιν αὐτῷ μοι. Σῶι ἡ νεφέλαις πάλιν τε
το γαιαν ὅμες οἱ πόντοι· ὁρώμετε δὲ τὸ πρανάθεν τοῦτο.
Φῶι δέ εὑρότας τὸ νότος τὸ ἔπειστ, τὸ φυρός τε πλυστέος,
καὶ βορέους αὐθηγμούς τε τοσού, μέγα κῦμα κυλάνθησεν.
Πρώτος οὐδὲν τοιούτοις λύτο γένεσται οἱ φίλοι γῆτοι·
οὐχίσσας δέ τοιούτοις λύτοις ὅμη μεγαλήτορες θυμοί,
ἄλλοι τοιούτοις μελεότες, τοῖς νύ μοι μάκιστα γένονται.

πλέονται μηδὲ πάντα θεά τημερήσα ἀπόγι,
πατέφαστον πόντου, περί πατερίδας γαῖαν ἱκέδεται,
ἄλληγε αὐτακτήσεων πέδη μηνιν πάντα τελέσται.
οἰοιστε φέτεοι ποθεῖσθαι δραυνὸν Κύρων
Ζεὺς, ἐπερχεῖτο πόντου, ὥλιτρον εχοντος δὲ ἄπλας
παντούσιν αὐτομονῆναι μοι σῶν αἰεπὺς ὅληθρος.
τρισ μάκαρος δ' ανασι: Οὐ πετρέεις οὐ τότε ὅλητο
τροπήν διηρέεις, χάριν ἀτράπειος φέροντας.
ὅτι δὲ εὔγονος φελονον θανάτου Οὐ πόντους ὥλιτρον εἶπε
πιμπτο: Τοῦτο μοι πλεῖστοι χαλεπήτα δέξει
τρωμάνεπερβίβαν ποθεὶς πράσσει θανόντι:
Τοῦτο καὶ λασχον κατόρθειμ, καί μεν κλέος πογονού ἀχεισσός
τοῦτο δὲ μεταγενέστεον θανάτου εἴμαστο ἀλλάνται.

ΩΣ ἄρει μιν εἰπόντων ἐλασσονέμηγα καὶ μετα πατέ
μίθρου ἐπειούμενοι, ποὺς ἡ χειρίσια ἐλέλιξεν. (κρης,
τὴλε δὲ ὅτι ἀπὸ χειρίσια αὐτὸς τεστε, ταπιάλιοι ἡ
ἐκ χειρῶν πεθενεκείμενοι δὲ οἱ ιτόι τεστε
διεννή μισθομένων αὐτούς τερψτε δινέλλα.
τηλε ἡ ταῦταιροι τε ἐπίκριον ἐμπειρε πιντω.
Τὸ δὲ ἄρετον δρυχα θάκη πολιώ χρόνον, τῇ Διωκέστη
αὐτούς μέλει αὐτοῦτοι μεγάλη ταῦτα κύματος ὁρμῆς,
εἴκαστα γέρες ἢ τεστερωτε τὰς οἱ πόρες Μίλεις Καστρού.
ἔτετε ὅτι δὲ αὐτοῖς, τόσατε θεοῖς θεέπεινοι ταῦτα
πικρεῖς, ποιοὶ πολλὰ ἀπὸ κρατοῦ κελάρευστοι.
ἄλλος δὲ τοις χειρίσιες πειλάθε τειχόμενός πορ,
ἀπλακαὶ μεθορμητεῖς δὲν κύμασιν, ἐλλαβεῖτε αὐτῷ.
γνώμεστε τῇ κάθετε, τέλος θανάτους ἀλείνωμεν.
τὰς δὲ ἐφόρει μεγακύματα πατέτε βόοις γύναις γύνθα.
Ἄν δὲ στὸ πορειούς Βορέους φορέοισι καναΐθας
αὐτοὺς θείοις, ταυκιναὶ τὸ πέδον ἀλλάλιστοι ἔχονται.
Ἄν τὰς αὐτέλασγε θάνεμοι φερούμεναι γύνθα καὶ γύνθα.
ἄλλοτε μὲν τε νότος Βορέους πολέμεστε φερεταῖς,
ἄλλοτε δὲ αὖτε τενήρος ζεφύρων ἔξαστε μιωκειμ.
Τούτη δὲ τοις Κάδμις θυματτεροῖς πατέστη φερετοῦ Ινδὸν
ποδικοθεν, ποτριψ μὲν τεστε θεοτος αὐθητεστα,
τινῶν δὲ ἀλλότρην τελείγεστε θεῶν θεέπειμορες τικηῖς,
ποτριψ δὲ τοις θεοτοστεροῖς ἀλλάλισθενοι, ἄλλητε τεστε,
αὐθητεστοῦ εἰκῆς ποτριψ αὐθητεστορο λίμνης.

• οὐδὲ δέ ἄλλο χειρίνις, τὰ καὶ μητρῶς μῆθαρ εἴπειν,
Κάμμιορε, τί πή τοι ὁδε ποσειδάωμι γιοστήθωμ
ἄδυντοτε ἐκπάγουλος, ὅτι τοι κακά πολλά φυτόνει;
Ἐ μὲν δέ σε καταφύγεις μάλα πορτούλειν αὐτῷ.
ἄλλα μάλιστ' ὡδοῖς δρόξαι, (δικείδες δέ μει ὅπλα πινύσσουν) ν
εἰματα τοῦτον ἀποδῆνε, χειρίων αὐτοῖς φέρεσθαι
κάλλιστον ἀπό τοῦτον χειρέσται νεκρού, ὑπομάκειν νόσο
γάνης φαίνειν, οὗτοι μοιρές δύνης ἀλύξας.
τῇ δέ τοδε τε κρόνοι μενον τὸν σέργονο ταῦνον τε
η ἀκμέστηρον δέ τοι τοι ταῦταιν μένειν, δέ τοι ἀπολιθώσαι.
αὐτάρεπτιών χειρέσται μέφατειν περίροιο,
ἀντί ἀποδυσάμενοι βαλέειν εἰς οἴνοπατόντομ,
πολλούν ἀπό περίροιο, αὐτὸς δέ ἀπό τούσδε φειτοπέντε.

Ως ἀρχα φωνήσοτε θεές κρίδε μενογέδωσιγν,
αὐτὴ δὲ ἀντὶ δύο τόντων αὐτοκυμάνοντα,
αὐθηγείκηγα· κέλαν δὲ εἰς κύματα πάλυ φυγεῖ.
αὐτὸς δὲ μεριμνήσει πολύτλας θεός οὐδὲ μορεύς.

*uereor ne omnia dea uera dixerit,
qua me dicebat in mari, priusquam ad patriam per-
dolores impleturum esse: ea certe nunc omnia perficiuntur.
qualibus nubibus operis cælum latum*

*Iupiter, communis ansae more, stramine herbo procelle
omnium ventorū: nunc mihi præsens est gravis pernicie-
ter beati Danae et quater quis quondam perierunt
Troia in lata, gratiam Atridis ferentes.*

*utinam ego mortuus fuissim et fatum obijssim
die illo quando mibi plurimi ferretas bastos
Troiani iniecerunt circa Atridem morium:
sum sortitus essent parætalia, et meâ gloriâ celebrassent
nunc me tristi morte fatatum est perire. (Acibini:*

*Sic ipsum loquitum pepulit ingens flus à uertice,
torrentum irruens concusit autem ratem.*

*longè nero à rate ipse excidit, clausus autem
ex manibus excidit: medium autem malum ei fregit
borrenda commixtorum uentorum irruens procella.
longè autem uelut ex antenna incidit tonto.*

*illum uero sub aqua detinuit longo tempore, neq; potuisse
ualde statim emergere magni sub flutibus imperu.
uestes enim grauabant quas illi præbueras dina Calypso.
sero tandem emersit, ex ore autem exuuit saluzinem
amaram, que ei copiosa ab capite desuebat.*

*sed neq; sic ratis oblius est iametsi afflictus,
sed impetu factio in fluctibus apprehendit eam:
in medio autem sedet, finem mortis uitans:
hanc aut ferebat ingens fluctus per flueta buc atq; illuc,
quemadmodum quoque autumnalis Boreas feri spinas
ter campum, densa autem in vicem herent:*

per campum, dum in auro et rubore luceat.
sic illam per mare uenti ferebant hac atq; illuc.
interdum quidem uentus Boreæ præbebat ut ferret,
interdū u.rursus Eurus z ephyrō cedebat ut psequeretur.
bunc autem uidit Cadmī filia pulchris talis Ino
Ieuonthea qua entè quidem erat mortalis vocelis.

*Eamque ante quacumque mortales uolantis,
nunc uero maris in Pelago deorum fortita erat honore,
haec Vlyssem miserta est uagabundum, dolores habetem,
mergo uero ad similis uolatu emersit e gurgite:
sed it autem in rate, et ipsum sermone allocuta est:*

*Infelix, quid tibi sic Neptunus terram concutiens
iratus est uehementer, quod tibi mala multa serit?
non tamen te corrumpet quantumvis insaniens.
sed certe sic fac, (uideris autem mibi non sultus esse)*

*uestes istas exuens, ratem uentis ferre
relinque: cæterum manibus natans, quære redditum
in terra Phœacum, ubi tibi fatale est effugere.
accipe autem hanc uitam et sub pœliore extendas*

*immortalem: neq; quicquam tibi pati timor, neq; perire.
porro postquam manibus contigeris littus,
rursum exutus projice in nigrum pontum,
longè à littore: ipse autem aliò se conuertas.*

*Sic loquuta dea uitam dedit,
ipsa uero rursus in ponum ingressa est fluituantem,
mergo ad similis: niger uero ipsam fluctus obirexit.
caterum id se cogitabat dattens diuina V lyses.*

όγθισες **πέστη-**

ac ingemiscens dixit ad suum magnanimum animum:
Hei mibi, ne quis mibi struat dolum rursus
immortalium, quando me à rate descendere iubet.
sed omnino nondum parebo: quoniam longè oculis
terram ego uidi ubi mibi dixit effugium esse:
sed omnino sic faciam, uidetur uero mibi esse optimum:
quamdiu sanè ligna in compagibus habebunt,
ramdiu hic manebo et sustinebo dolores patiens:
at postquam mibi ratem fluens disperserit,
natabo: quandoquidem nihil adeat prospectu melius.

*Neptunus
in Vlyssen
seu.* *Dum ille hac cogitabat in mente & in animo,
immissit ingentem fluctum Neptunus terra quaſſator,
borrendumque moleſtumque ex imo: impulit autem ipſum.
uelut autem uetus uehementer ſpirans acerū diſſipat
ſtipularum, quas quidem diſſipat ultro citroque:
ſic ipſius ligna longa diſpergit. porro *Vlyſſes*
in unum lignū conſcedit, ſolum uelut equum impellēt,
ueſtis autem exiit quas ei præbuerat diua *Calypſo*.
ſtatim autem uitam ſub peclis extendit:
iþe autem pronus in mare cecidiſ manus extendens,
natare cupidus. uidit uero imperator Neptunus,
mouens uero caput ad ſuum locutus eſt animum:
*Sic nunc mala plurima paſſus erra in mare,
donec hominibus à Ione nutritis appuleris:
ſed neque ſic re ſpero uilipendium malum.**

*Sic locutus, impulsi pulchricomos equos,
uenit autem ad Aegas ubi ei inclytæ domus sunt.
At Pallas filia Iouis alia cogitauit:
illa quidem aliorum uentorum obstruxit vias,
quiescere uero insit et consopitos esse omnes:
excitauit autem uelocem Boream, fluctus autem fregit,
donec ipse Phœacensibus remigandi studiosis misceretur
inlytus Ulysses, mortem et fatum effugiens,
bic duas noctes duosq; dies fluctu uasto
errabat: plurimum uero ei cor praenidebat perniciem.
sed quando iam tertii die pulchrica adduxit aurora,
et tunc statim uentus quidem quieuit, atq; serenitas
erat tranquilla: ipse uero propè confexit terram,
mal de acute prospiciens, et magno fluctu levatus.
quic madmodum autem cum iucunda ualeudo filius apparuit
patris, qui in morbo decubuit immēsos dolores patiens,
dū contabescens, odiosus uero ei ingratis demonis,
gratē uero hunc dū à morbo liberarunt:
sic Ulyssi gratē apparuit terra et sylua:*

Vlysses ad natabat uero nisens pedibus littus ut conscederet.
Phaeaces sed cum tantum abeisset quantum auditur clamans,
desertur. sanè sonum audiret ad scopulos maris.
murmurabat enim ingens flutius ad aridam continentis
borredum eructans, operuit autem omnia maris aspergo.
non enim erant nauium portus capaces, neq; secessus,
sed littore proiecta erant, scopuliq; saxaq;
et tunc Vlyssi soluta sunt genua et charum cor,
ingemiscens uero dixit ad suum magnanimum animum:
bei mihi: postquam terram insperatam dedii uidere
Indier, et sanè has undas sulcans denebravi.

δοχθίσας δὲ ἀρετή ποθεὶς ὅμηρον τελέσθειαν μόνον,
Ωὐ μοι ἐγώ, μὴ τις μοι ὑφαίνεις μόλορ ταῦτα
ἀθανάτων, ὅτε με χρεδόντες ἀποβίωσαν αὐτῷ.
ἄλλα μάλα τοπω τασσού· ἐπεὶ ἔκαστος ὁ φίλος μοιος
γένεσαι ἐγών οὐδέμιων οὐδεὶς μοι φάστο φύξειμοιο
ἄλλα μάλα ὡδὸς δρέπω, μοκέεις δὲ μοι εἴη ἄριστον
ὅφες αὐτὸν μελέτην δέσκεται γράμματον καὶ λόγον,
τόφρος αὐτὸν μελέτην καὶ τληνοματίαν λαγεῖς παρέχων·
αὐτὰς ἐπεινὰ δὴ μοι χρεδοίσω μέχρι κύματα τινάξει,
το νήπιον· ἐπεὶ δὲ μελέτην τις αὔρα πενοντας αἴμενον.

τῆχε δὲ τοι εγόμενος ποσὶν ἀπέρρητον οὐδείς.
ἀλλ' ὅτι τὸ σὸν οὐ πάλιν οὔσον τε γεγωνεις Βούσας,
Εἰ δὲ δύναμις ἄκρως ποτε απειλάσθεται θαλάσσας.
ἔρχεται γαρ μέγα κύμα ποτε ἐξούτῳ πάπεροιο
πλευρὴν οὐρανού, ἔλυτο δὲ ταῦθ' ἀλός ἄχρης.
50 οὐ γαρ ἔσται λιμένισθαι νηῶν ὅχις, δολίη τοι φαίνεται,
ἀλλ' ἄκραις περιβλήτεσται, απειλάσθεται τὰ πάγοις τοι.
Εἰ τότε οὖλον τοι φίλον πήτορα,
οὐκέπειτε δέ τοι τοιούτου πάθος οὐ μηγαλύτορα δυναμόν,
φύσιος εἰπειτανεῖ γάλανον ἀπειλέσθαι διώκειν ιδεῖσθαι
Ζεὺς, καὶ δέ τοδέ λαῖτης μαρτυρίας εἰπειτα.

τεκνάσις ἡ τη φάνετο ἐλός πολοῖο θύραζε.
Ἐκποδηγὸν μὲν γαρ τάχας σῆσθε, ἀμφὶ ἡ κῦμα
θεέρυχων ρόβιον, λισσᾶ δὲ αὐτῷ εἰδούτῳ τέττα,
αὐχεταντὸς ἡ θάλασσαν ὑπτιώτα πόλεσσι;
τημέναι ἀμφοτοροῖσι, καὶ ἐκφυγήσιν κακότητα,
μήπως μὲν τεκνάνοντα βάλῃ λιθανί ποτε τέττα
κῦμα μέγε ἀρπάξῃ, μελένθει μοι τοι εἰσετο θύρα.
εἰ δὲ καὶ τεττα ποτερῷ προσανήσουμε, λιπτα ἐφρόνεω
πίστιν τε προσπληγας λιμνίας τε θαλάσσης,
λίστια μὲν μὲν ψάριτος αὐτερπάξεως θύμα
πόντου οὐ πέρι ιχθυόντα φέρειν θαρετα συνάχοντα,
η ἔτι μοι τε κητῷ ἀλισσάνη μεγαλειμνωμα
ἔχειλος, οἵτε τε πολλὰ τρέφειν κλυτὸς Αμφιτρίτη.
οἵτις γαρ ὃς μοι ὅδη ὀδυσσαε κλυτὸς Εὐνοούμα.
Ἐντος δὲ τοῦδε ὄρμαντε κατά φρεάτα τε κατά θυμόν,
τόφρα δὲ μητρα κῦμα φέρειν τοιχεῖαν εἰπεντέλει.
ψύχει ἀπὸ ρίνος τε μεγάφθι, σωτερίοντες τοιχεῖαν,
αὶ μηδὲ φρεσι τοιχεῖαν τελευτα ποτέ.
ἀμφοτοροῖσι ἡ χροσίμη πειστόμενοι τοιχεῖαν, ι
θεὶ τε ψυχάρι, εἴως μέγα κῦμα πρῆπε.
καὶ τὸ μὲν ὃς υπάλυνε ταλιρρόβιον μέμηται
πληγῇ εἰπεισάνθημον, τολθεῖ μὲν μητρα πόντα.
ὅς δὲ ὅτε ταλιρύπειτο θαλάσσης ψελκούμενοι
πέποικοτυληνούροφιψι ταυκινὰς λαίγγυσθεντο.
ῶς τοῦ ποτε τέτταντο φρεάτηνοι μητρα
ρίνοις ἀπέμεινε φθεγχει, ποὺς τε μέγα κῦμα καλυνθεῖ.
γνθέει κείλη μέντην τε πάτερ μόρον ἀλετεῖ οἱ μητραί,
αὶ μηδὲ φροσωπία μῶκε γλωκάπτις Αθίλια.
κύματα τε μέγαντος τοιχεῖαν τοιχεῖαν πειρόντες,
οὐκέτε πρεστεῖς γαῖαν ὄρμαντο, πατερόφθιρος
πίστιν τε προσπληγας λιμνίας τε θαλάσσης.
αὐτοὶ δὲ μητραὶ ποταμοῖο κατά σόμα καλλιρόοιο
ρίνεινθαν, τὴν δίκιοντο εἴσεπειχωράδεις,
λέπτη τε τετράκων, κύλιθη σκεπαστὴν αὐτῷ μοιο.
Ἔγνωτε τορέοντα, καὶ μέγατον ὅμη κατά θυμόν,
κλῦθει ἀναξέος τοιχεῖαν· πολύτλανοι δὲ στικάνω,
φρεάτην πόντοντο Γοσειδάνειρος τοιχεῖα.
αἰδοῖοι τοιχεῖαν τοιχεῖαν τοιχεῖαν τοιχεῖαν
αὐτῷρων ὅστις ἵκηται ἀλέμενοι, ὃς τε ἐγὼ νιᾶ
σύν τε ρόσον στέτε γένεται ἵκανον πολλὰ μογόποτες.
αλλ' εἰλειπει ἀναξέος τοιχεῖαν τοιχεῖαν τοιχεῖαν.

egressus nusquam appetet ex mari cano foras;
extra enim saxa acuta, undiq; autem flucus
fremit murmurans, plana uero emmet petra,
prope autem profundum mare: et nullo modo licet pedib;
confistere ambobus, et effugere malum,
ne fortasse me egredi tem proiectat lubricam ad petram
flucus magnus abripiens, manus uero mibi eris conasue
si uero adhuc ultra natabo, si alicubi inuenio
littora procurrentia portus q; maris,
10 uero ne me rursus abripiens procella
pontum in pisco sum ferat grauster ingemisceremus,
aut etiam mihi et cete immittat magnus deus
ex mari, qualia multa nutrit melyta Amphitrite.
noui enim quoniam mihi infensus fit inclytus Neptunus:
Dum ille hoc deliberabat in mente et in animo,
interea ipsum magnus aestus tulit ad asperum littus.
ibi sancte ceterum lacerasset, simulq; offa confregisset,
nisi in mentem indidisset dea caesia Minerva:
ambabus uero manibus irruens apprehendit petram,
20 hic adhuc sit ingens, donec ingens flucus praterij
et hunc sic effugit: sed refluxus ipsum rursus (set.
percussit irruens, longe autem ipsum iniecit ponto.
ut autem dum polypus ex cubili extrahitur
capillamentis crebri calculis adhaescunt:
sic huius ad scopulos fortibus a manibus
cutis lacerata erat, hunc uero ingens flucus obduxerat.
ibi tandem infelix prater fatum obiisset Vlysses,
nisi prudenter indidisset caesia Minerva:
ex fluviu emergens qui eructantur ad littus,
30 praternatabat in terram, obseruans sicuti ignavires
litoraq; depresso portus q; maris.
sed quando certe fluuij ad ostia pulchrituentis
perueni natans, illic ei uisus est locus optimus,
lauis petris, et teles erat a uentis:
agnouit autem prouidentem, et uota fecit suo in animo:
audi rex quisquis es: ualde supplex autem ad te uenio,
fugiens ex ponto Neptuni iras.
uenerabilis quidem est etiam immortalibus diis
ex hominib; quicunq; uenit errans, quemadmodum ego nunc
40 ad tuum fluentum tuaq; genua accedo plurima passus:
sed miserere rex, facio ut ibi supplicem esse. (fluctus:
Sic ait. ille u. continuo sedauit suu fluentu, cotinuit et Ad naufract
ante eum fecit tranquillitatem: hunc autem fernauit gi Vlyssis
in fluuij hostia: ille uero utrumq; genu contraxit. preces Cal
manusq; fortes: mari enim afflictus charo corde erat. liore fluctu
tumebat uero corpore toto: mare autem manabat copiosum fuisse.
per osq; naresq; ille uero absq; anhelitu et noce
iacbat debilitis, uebemens autem ipsum labor inuaserat.
sed postquam respirauit, et ad precordia animus coiuit,
50 tum sanè uitiam a se soluit deo:
et ipsam ad fluuium mare fluentem immisit, (Ino
rurus autem ferebat ingens flucus per flumen: statim autem
suscepit manibus charis. ille uero ex fluvio secedens vlysses ex-
in iuncto recubuit, osculatus uero est aliam tellurem. ponitur tex
ingemiscensq; dixit ad suum magnanimum animam: re.

*beu mihi, quid agam, quid mibi denique restat.
si etenim in flumio difficultem per noctem excubero,
ne me simul frigus malum et fæmineus ros
ex imbecillitate conficiat afflictum animum.
aura autem ex flumio frigida spirat matutino tempore.
si uero ad altam descendens et umbrosam syluam,
arbustis in densis dormiero, erisam si remiserit
frigus et labor, iucundus uero mibi somnus irrepas,
uereor ne feris laceratio et præda siam.*

Sic sanè ei deliberanti uisum est satius esse:
in statu ire in syluam: hanc autem prope aquam inuenit
in circumspicio loco, duo autem subiit arbusta
ex uno loco enata: hoc quidem oleastri, alterum a. oleæ,
hic neq; uentorum perflat uis humida spirantium,
neq; unquam sol lucens radib; percussit:
neq; imber penetrarat penitus: sic sanè densa
in uiscem creuerant contigüe: qua Vlysses
Subiit, statim uero cubile mefuisit manibus charis
latum. foliorum enim erat copia affatim ingens,
quantumq; duos aut tres uiros tegeret
tempore hiberno: etiam si admodum sensiat.
illam quidem uidens latatus est patiens diuisus Vlysses:
in medio a. procubuit, copiā uero superingessus foliorū.
utq; cum quispiam torrem cimere abscondit nigro,
agro in extimo, cui non adsunt uicini aliij,
semen ignis seruans, ut ne aliunde intendat:
sic Vlysses folijs absconditus erat. huic sanè Pallas
sonnum in oculis fudit, ut ipsum quiescere faceret citio
ab difficultate labore, charas palpebras abscondens.

ODYSSEAE HOMERI VI.

RAPSODIE

argumentum.

*Minerva inflans somnum Nausicae Alcinoi filia, iubet illi
uestes ad flumen ducendi laetare; instare enim ei noptis. Illa uero
iuissa facit deinde ludit cum ancillis. Audiens autem ipsa Vlisses
experciscitur, et precatus Nausicaam, uestem et cibum ab ipsa ac-
cipiens, sequens est eam in urbem.*

ODYSSEAE HOMERI Z.

RAPSODIA.

Sexto libro Nausicaa excipit in Scheria Phylem.

C quidē illīc dormiebat patiēs diuīs *V-*
lyses,
somno et labore granatus : interea Miner-

*Phœcœfū qui ante quidem habebant in spaciose Hyperia,
origo. prope Cyclopas uirios superbientes,
qui ipsos prædabantur, uiribus enim potiores erant.
hinc exurgens abduxit Naufragios deo similis,
concedit uero in Scheria procul ab hominib. ingeniosis:
circum uero murum duxit ciuitati, et domos adfiscavit,
etiam templo fecit deorum, et diuisit agros.
sed hic iam fato domitus ad inferos descendebat:
*Alcinous uero tunc imperabat, a diis consilia docitus:
busus quidem perterritus ad dominum dea cræsia Minerua,**

304

ῷ μοι ἐγώ, τί πάθει, τί νῦν μοι μήκισα γέμισται.
Ἐπλέκει ποταμῶν πυκνοῖς εὐρύκτη φυλάξω,
μή μὲν ἄμυνδις σίει τε κακὸν οὐ διῆλυτος ἔρση
ἢ διηγητείνος οἰστρός τε κεκαφθότα δυμόν.
αὔρη δὲ οὐκέποτα μήτε πάθει τορέο.
Ἐπλέκει δὲ κλιτιὸν αὐτοῖς οὐδέσκιον υἱόν,
Θάκυοις δὲ πουκινοῖς καταστρέψθεν, εἴ τε μετέπει
ρίγη. Καὶ κάματος, γυλικερὸς δὲ μοι ὑπνὸν ἡπέλθε,
δέσμῳ μηδέπεστιν ἐλωρ οὐ κύρια γένομαι.

Ως ἄρα οἱ φρονεόντι διοάστατο κερδοῦσιν.
Βῆρ' εὖλος τὸν υἱόν τὸν Ἰησὸν ὑπέστηθεν
γὰρ ποθεφανερωμένῳ, οἰνοῖς δὲ ἄρετὸν πάλινθε θάκυντος
δέσμονθεν τεφυῶτες· δὲ μὲν, φυλίνει, οὐδὲ τελείων.
αὐτὸς μὲν ἄρετός τε αὐτούς μοι διάστημάθεντος
τὸν πατέρα οὐδεὶς φρασθεών ἀπτίσημενον.
τότε δὲ μερόθεν πράσσετε μέμνηστε· οὐδὲ ἄρα πυκνοῖς
ἀπλήνεται τούτη φωνὴ παταύοισθεντος· διὸ τόπος οὐδενὸς
διέστητε. ἔφασθε δὲ δύναμις τοπαύοντος τοῦ φερού φίλου σου
διέστηται, φύκου γαρ οὐκέτι χύνεται πολλά,
20. οὔσαρην τὸν δύναμα τοῦτον αὐτούς φέρεισθαι
ἄρετον οὐδὲ μάλιστα πορχαλεπταίνοις.
τὸν μὲν δέδικτον γένεται πολύτλας διοίηθεν· οὐδενὸς
γὰρ δὲ ἄρετον μέσον λεκτον, χύσιν δὲ επεχθύνετο φύκοις.
αὗτος δὲ τοις διαλόγοις αποδιηγεῖται εκρυπτεῖ μελαίνην,
περιγράψει τοις ἐργαστηῖς, ὡς μὲν τάξεις γένεταιντος ἄλλοι,
απεριμετρούσις σώματος, οὐδὲ μὲν ποθεν ἀλλοθεν αὔτοις·
αὗτος οὐδενὸς φύκοις παλύτερος τῷ δέ ἄρετος θύμη
πεπνομένης οὐκοποτείχεται, οὐδὲ μηδεποτε περιχειστα
διέστητος καρδίᾳ, φίλα βλέπει φάρε ἀμφικαλύψας.

ΟΑΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ ΤΗΣ 2.

ΠΑΤΩΔΙΑΣ

ପାଠ୍ୟକର.

Αθηναὶ τὴν ἀστούντιαν Ναυοπίτερά την Αἰγαίου ποταμοῦ ἐναγκάρι, πειραιών τοι
τῆς πόλεως ἀδέστη τὴν ποταμὸν ἀρχαγένην πλαϊόντα πλαϊόντα γένος αὐτῷ ἀ-
νατολὴν τὸ γένος. ὃ τὸ πλαϊόντα ποταμὸν ποταμόν παταίνα μετὰ τὸ δραπε-
τῶν, ἀπέσσας δὲ αὐτὸν ὁ ποταμός οὐκ εἶναι τοιούτος, οὐδὲ τοιούτης Ναυοπίτερος.
ἰδεῖται καὶ τροφὴν παρὰ αὐτῷ λαβεῖν, ἐπιτετταὶ αὐτῷ εἰς τὸν πόλιν.

**ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ Η' Δ.
ΡΑΤΩΔΙΑ.**

Σύταχτο Ναυσιμάλαιόνειρος ἐν σχετικῷ θυσίᾳ.

 Σ ὁ μὲν γῆθα κάθεσις πολύτλας δῖΘ-
Ο' μνασεὺς,
Ἴπνων καὶ κακάπω αἴσημεν⑥· αὐτὸς Α'-
τὸν θύμῳ
Βῆρ' ὅτε φαινόμενοι αὐτοῖς ἀπέστησαν τοῖς πόλιψι τε:
οἱ πρῶτοι μὲν ποτ' γῆσαισον γεῦσεν χόρων γ' πορέαν,
αὐγῇ Κυκλώπων αὐτοῖς ὑπέρβασιον τοιων,
οἱ σφεας σινέσκοντο, Βίηφι ἢ φέρετεροι οἵσαν.
γῆθην αὐτεσκόπες ἄγεινασιθεούς θεοειστήσ,
εἰσηγεῖν διὸ γῆν Σχερέην ἔκαστας αὐτοῖς γῆν ἀλφικάσαμν.
ἀμφιττῆρούς ελεασον τώλει, Θεῖδεικατο οἰκειος,
Ει τοιος ποιεισθε θεῶν μὲν εἰδέσαστας ἀρέσκας.
ἀλλ' ὁ μὲν πολικηρίδης μακεσις ἄσθεσις θεούκε.
Α' λκινόούριος τότες ἀρχε, θεῶν ἀπο μάθεια εἰλίσ.
Ὥ μὲν δειπνός δ' ὥμας θεὰ γλαυκῶπις Α' θύμῳ,

abi: ceterum tibi famuli apparabunt currum
altum, rotundum, contabulatione instrutum.
Sic locutus, sernis praecepit: bi uero paruerunt.
ille quidem extra currum uelocem mulum
instruebant, mulos uero subegerunt, iuxterque sub currus:
filia uero e thalamo ferebat uestem splendidaam,
et eam quidem composuit bene polito in currus:
mater uero in cista collocabat iucundum cibum,
multifarum, obsonia amie imposuit, nimis uero infudit
utre in caprino: (puella uero concendi currum)
dedit uero aureo in lecytho humidum oleum,
ut ungeretur cum mancipijs fæminis.
illa uero cepit flagellum et babendas suspendas,
flagellante a. ut currerent: strepitus autem fiebat a mulis.
bi a. continenter extendebantur, ferebatur uelle et ipsam,
non solam: simul cum illa ibant ancilla alia.
illa uero quando iam fluij ad alueum permenerunt,
ibi lauacra erant perennia, multa autem aqua
pulchra profluebat, ad personam purganda:
ibi illa mulos quidem soluerunt a currus,
et eos quidem egerunt fluminum ad mortuosum,
Nausicaa ut ederent gramen dulce: ipsa uero a currus
et ministra uelles manibus ceperunt, et afferebant nigrum aquam.
finsu lau- calcabant autem in aliis celeriter certamen proferentes,
tur. at postquam lauarentur purgariuntq; sordes omnes,
ex ordine extenderunt ad littus maris, ubi potissimum
lapillos ad littus abluebat mare.
illa uero lota, et uicta pinguis oleo,
prandium deinde sumperunt ad littus fluij:
uelles autem solis praefolabantur siccari splendore.
ceterum postquam cibo satiata ancillaq; et ipsa,
pila ipsa ludebant redimiculis depositis.
bis autem Nausicaa pulchris ulnis incepit cantilenam.
Comparat. qualis autem Diana incedit per montana sagittis gaudens,
tur Diana aut per Taygetum arduum, aut Erymanthum,
Nausicaa. oblectans se capris et uelocibus cervis,
similis cum illa Nymphe filiae Iouis Aegiochi
agrestes ludunt: gaudet uero mente Latona,
omnes uero ipsa capite supereminet atq; fronte,
facilia uero cognitum est, pulchra uero omnes:
sic illa inter ancillas excellebat uirgo indomita.
sed quando iam reditura retro domum erat,
iungens mulos, plicansq; uelles pulchras,
sum statim alia excogitauit dea cœlia Minerva,
ut Vlysses excitaretur, uideret q; pulchris oculis puellas,
que illum ad Pbaacum uirorum urbem duceret.
pilam deinde iecit ad ancillam reginam:
ab ancilla quidem errauit, profundū a. incidit in uortice:
illa uero altè clamauit, et excitatus est diuus Vlysses:
sedens autem deliberabat in mente et in animo:
hei mihi, quorum' nam hominum ad terram deuenit?
an/unt perulantes et agrestes, neq; iusti,
an hospitales, et ipsis est mens deum timens?
ut me puellarum circumuenit fæmina uox
Nympbarum, que habitant montium summos uerices,

63χοι ἀπέτοι μαῦρον ἐφοπλίσασικαπλίσι
ὑγειλίσι, δύκυκλοι, ὑπόρτορις ἄρασημα.
Ως ἐπάρη, θιμώσεσικαπλίσι
οἱ μὲν ἄρητοις ἀμαξῖαι εὐτροχοὶ μιονέλισ
σπλιογ, καμόντος δ' ὑπαγομ, ζεῦξαι δ' ὑπ' ἀπλίκη
κέρη δ' ἐκ Δαλάμοιο φέροντες φαενίλισ,
κύτλισ μὲν κατέβικην εὐθέτωπ' ἀπλίκη
μπτηρ δ' ψύκεια εἰτία μενοεικ' ἐδ' αδλίσ,
ταυτοίλισ, γν' δ' ὄφετίθει, γν' δ' οἴνομ' ἔχοντες
10 ἀσκῶνται αὐγέων (κάρη δ' ἐπεβόστερ' ἀπλίκης)
δάκη ἡ χρυσέηντο λυκύθωντερόμενοι,
εἰς τοις χυτλώσασι σώμαφιπόλεισις γυμαεῖν.
ἡ δὲ ελασθν μάσιγακηλίσια συαλόσιτα,
μάσιγν δ' ελάσαν καναχή δ' λιμιόνοιν.
αὐδὲ ἀματογυτανόντο φερομ δ' εδηταὶ κύτλισ,
ἐποιησι γε Καμφίπολεις κίονιοι ἄλλαι.
αὐδὲ ὅτε δ' ἀπάτημοιο ὁρού ποδικαλέεις ἕποτε,
ψύδεται τοις οἵσιν επινετανοι, πολὺ δ' ὑδωρ
καλόφυπτεκποθέεις, μάλα πορ φυτόντας καθηῆρος.
20 ψύδεται γένει μὲν τοντοντελυσαν ἀπλίκης,
Καὶ τόντο μὲν σύντον πρόσθια μενίγντα,
τρώγυμ ἀγρωτιμελιποτες τοι δ' ἀπ' ἀπλίκης
εἰματεκχερσιγέλοντο, Καὶ τοφόρεομ μέλαν ὑδωρ.
σέντον δ' ψύδεται δεόντος δριδατες ποθέρεσσα.
αὐτὸντεπει τοις πλιωντες τε κάθηραν τε φύτα τωντε,
εἴκεις τετεσαν πρόσθιαν ἀλόσ, μχιμάλισα
λάγγας ποτιχερσικαποπλιώσκεις ἀλασσα.
αὐδὲ, λεοντάμνας, Καὶ χιονάμνας λίπτελασσα,
δεπνορεψεπειδετολόντο πρόσθια ποταμοιο.
30 εἰματεκ δ' μελίσιο μέλον ποθέρειμνας αύγη.
κατέρεπεται σίτοτερέφθων διμωντε τε κύτλισ,
σφαιρη τούτο τούτο επισηματεποθέρειμνας καλλιδας.
τούτο γε Ναυσικάς λοικώλην Θεομολπης.
οὐδὲ δ' Αργειμις εἰσοκατέρεψειχιασσα,
κατέτε τηύγετομ ποθέρεικερο, μερύμανθομ,
τορπομένη καπθοιτε κύτλισ ελάσφειο,
τηδέδεται ἀματύμφαι πρόσθια διός αγιόχοτο
ἀγρονόμοις ταῖζοτε γέγινθε δέ τε φρονταλητά,
ταστέων δ' ὑπόρη μητερηεχει κόμετωπα,
40 ρεῖα δ' αργιγνώτη τελετα, καλαὶ δέ τε ταῖσα.
ως μηδετέρεισι μετέπειπε πρόσθια θεομήν.
ἄλλοτε δὲ μηδέτερεισι ταλλιμοκόνδετετεδας,
ζεῦξαι καμόντος, πλύξασι τε εἰματα καλά,
ψύδεται κάτηδρόντος δετερηλακάπτος αύθισ,
άντο οἷλοντες εργοτε, ιδοιτ' διώπιδα κόρησ,
ποστέων δ' ὑπόρη μητερηεχει κόμετωπα.
σφαιραν επειδετολόντερέψειμεταφιπόλευ βασιλεια.
αμφιπόλευ μηδετέρεισι ταλλιμοκόνδετετεδας,
αὐδὲ ἀδιμακρόμετοσκον. δέ εργετε διοιοσ οδυνοσί.
50 είρημη θεομήν δέ φρεατε κατέφρασι πρόσθια,
μοιεγώ, τέλη μητερηεχει κατέφρασι ικανός;
πρόοιγεισι τε κύτλισ, θεομήντησι,
πεφιλόξεινοι, κατέφρασι θεομήντησι;
μετεποτερηεχει μηδετέρεισι ταλλιμοκόνδετετεδας,

*Si aliquod fortasse regmē pannorū habebas buc nem̄is.
tibi nero dīj tanta dent quanta animo concupis̄cis;
maritum & familiam & concordiam pr̄beant,
bonam. nou enīa hoc quicquam prestantis & melius
quām cūm concordes consilijs rē familiarē administrante
sit atq. coniunx: muli dolores osoribus,
gandia autem benevoli: maximē autem exaudiunt ipſi.*

Kaufleut
respondet
Vlysi.

*Hunc a.rursus Nausicaa albis ulnis contra allocuta:
bospiis,quædoquidem nō ignauo nec sluto niro similius es,
Imperier ipse distribuit felicitatem hominibus
bonis atq; malis,prout uult unicuique:
et fortasse tibi istibac dedit, te autem oporeet pati tamq;.
remne postquam ad nostram et terram et urbem ueniu,
neq; uelut in indigebis, neq; alterius alicuius rei
que decent supplicem multa expertum obniantem.
urbem autem tibi ostendam, et dicam nomen populorum.
Pbaacenses banc urbem et terram habitant:
Sam autem ego filia magnanimi Alcinoi,
caius inter Pbaaces supereminet et imperium et potestia.
dixit, et ancillis pulchricomis imperauit: (Spec. 21. 8)
Festice mibi gradum ancille: quo fugitis postquam uirum cono-
an scilicet aliquem bosrium puluis esse mirorum?
non est hic uir uinus homo, neq; nascerur,
qui Pbaacum ad terram ueniat
bosilia inferens: nulde enim charis sunt dijs.
habitamus autem seorsum undoso in mari
extremi, neq; alijs nobiscum homo commerci babet alius.
verum bic aliquis infelix errans hue uenit:
quem nunc oportet curare, à Ioue enim sunt omnes
bospiis et egeni, donum autem et exiguum et grau est.
quare dare ancilla bosipi cibum et potum:
et lauate in fluvio ubi apricum est à uenio.*

Sic sit illa uero slabant et inuicem nocabant:
Vlyssesq; collo carunt in aprico, quemadmodum iusserat
Naupacta filia magnanimi Alcinoi:
eiq; pallium et tunica uellesq; apposuerunt.
dederunt uero ei aurea in ampulla liquidum oleum.
duxerunt uero ipsum lauare in fluvij fluento.
tunc cum ancillis locutus est diuus Vlysses:
Ancilla state sic seorsim, ut ego ipse
saltuginem ab humeris abluiam, circum autem oleo
ungar. iam enim diu à corpore est uictio.
coram uero non ego lauero: mereor enim
nudari, inter puellas pulsbriscomas uersans.

Sic ait illa uero secesserunt, retuleruntq; puellæ.
at ipse ex flumine à corpore lauabat diuisus V lyses
salsuginem, quæ ei terga & latos tegebat humeros.
à capite autem exierat mari sordes steriles.
caterum postquam omnia lauit et oleo unxit,
uestes autem induit quas illi præbuerat virgo intacta:
bunc quidem Minerua reddidit ex Ioue nata
maioremq; aspectu & spissiorem: in capite uero
crispas demisit comas, hyacinthino flori similes.
utq; quis aurum circumfundit argento mir
solers, quem V ulcanus doçnit & Pallas Minerua

ετι των ἄλυμα πατέρων ἔχον γίνεσθαι οὐκον.
σοις ἡ θεοὶ τόποι δοῖσην στοιχεῖα φρεσὶ σῆσι μηνοινάδες,
αὐτὸς δὲ τε Καί οἰκου καὶ ὁμοφροσύνης ὑπάστειαν,
ἴσθλών. τὸ μὲν γαρ τὸ γε κρεπαστοῦ καὶ ἀρέσιον
τὸ δὲ ὁμοφροσύνης τε γένη μαστοῦ οἰκου ἔχοντο
αὐτῷ πάσι τοῖς πόλιν ἀλγεσσι μηνοινάδες,
χάρματος δὲ γένη μηνοινάδες μάλιστα δέ τοι ἐκλυνον αὐτούς
Τοῦ δὲ αἱ Ναυσικάλα βασιλέων αὐτοῖς γενθε,
ξένον, ἐπεὶ δέ τοι παῖδες στὸν ἀφρονι φωτι τοικασες,
20 Σειν δὲ αὐτὸς νέκας ὅλοις ὀλύμπιος αὐθεάποιστο
ἴδιλοις πάλικας κακοῖσι, ὅπως ιδέλεστοι ἐκάστω
καὶ τοισι ταῦτα ἔδικτοι, σὲ δὲ γρήγορος τε πελάμην ἐμπινεις
νῶν δὲ ἐπεὶ μητέρων τε τολόγην γαῖαν ικανεις
στὸν δέδητον οὐδὲ μητέρων τε παλαπέριον αὐτιάσαντα.
αὖτις δὲ τοι δέξιον, ἐρέω δὲ τοι εὔνοματα λασθε.
Φαικτος μὲν τοῖς δέ πόλιψ Καί γαῖαν ἔχοντο
αὖτις δὲ γένη μηνοινάδες μεγαλίτορες Αὐλικινόσιοι
τοῦ δὲ Φαικτοῦ ἔχεται κάρτος τε βίον τε.
20 Εἶρε, καὶ ἀμφιπόλειστο γένη πλοκάμοισι κέλδε,
επτά μοι ἀμφίπολεις πόσι φεύγετε φωτεινοὶ δέδησαι;
λοιπὸν τοισι μηνοινάδες φέδον ἐμπλεσαι αὐτὸν δέ
τοι δέδητοι αὐτὸς θυσίες Βροτότες, δέδητοι γένηται,
δέκανον Φαικτον αὐτὸν δέ γαῖαν ικαντα
Φεύγοντες φέρων μαλακοὺς γαρ φίλοις ἀθανάτοισι;
οἰκισμένοι δὲ ἀπανθύνετε πολυκλύνοντα γνήσιον το
ἔργοντον, δέδητοι τις αὖτις Βροτός πλημμύρης τε ἀλλοίος ο. βροτός
ἀλλοίος τις δέδητοις οὐδὲ μηνοινάδες μηνοινάδες ικανεις
τούτων γένη κομέτεροι. πέθετο γαρ διος εστιν ἀπαντόν
30 ξένοις τε πτωχοῖς τε. Μόσιοις δὲ ὀλίγην τε φίλην τε.
ἀλλα δέδητοις ἀμφίπολεις ξένων βρῶσιν τε τοσοῦν τε.
λόστετο δὲ διὰ ποταμῶν δέδητοι σκέπτας εἰς αὐτούς οιοιοι.
Ωδὴ φρεσι, αὐτὸς δέδητοι τε Καί ἀλκηλοισι κέλδεσαι
καὶ δέδητοις οὐδεναὶ εἴσαιντοι σκέπτας, φῶς ἐκέλευσε
Ναυσικάλα βασιλέων μηνοινάδες Αὐλικινόσιοι
τούτοις οἱ φάροις τε χιτῶνας τε τίματας ἐβικκανει
δικαῖαι δὲ οἱ χειροτεκνίαι λακύθων ὑγρόφυτοι.
ἴωνογορ δὲ ἀρέα μηρού λόδησι ποταμοῖο βούνοι.
δέ δέδητοις ἀμφιπόλεισι μεταπύσιοι διος οδυνεύεις

40 Αμφιπολεῖς τὸν δὲ πόλεμον, ὃς φέρεται τὸν
ἄλματον ἀποτελέσθω μακρά, ἀμφίδει τὸν ἐλαῖον
χρίστονται γαρ διηρέουν ἀπὸ χροὸς δύνανται φέρειν.
αντὶ τοῦ δὲ τοῦ αὐτοῦ γεγονότοις αὐτὸν εἶναι φέρειν
γυμνόθεα, καρύνην ἔπιπλον κάμιοι στεπελθόντες. (ρω.
Ως ἔφεστι, αἱ δὲ ἀπαντήσθησαν, ἀποκεῖνται δὲ τὰς κά-
τατάρες ὁ ἵκι ποταμὸς χρίστος οὐδὲ φέρει τὸ δυνατόν
ἄλματον, οὐδὲ τὴν τάσσην θυρέας ἀποτελεῖν ἄκινθος;
ἴκι κιφαλῆς δὲ τοῦ μηκοῦς ἀλός χροὸς ἀπρυγέσθιο.
αὐτάρες πεισθέντες ταῦτα λοεστατοῦνται λίπιν ἀλειφθεῖν,
50 ἀμφίδει τὸν εἰματταῖσαντας οἱ τούροι πρύγχοις ἀδικοῦνται·
τοὺς μὲν Λ' θύλακιν θηκηντούς τιστούς τεκτυγαῖς
καίροντες τὸν εἰσιθεῖν τοῦ πάσσοντος κατέλαβον τοῦ
τολματοῦ πάπικον, ὑπεκινθίνονται θεῖοι οἵμοις.
Ἱσι δὲ ἀπὸ τοις χρυσοῖς πορτιχοῖς τοις ἀργύρω αὐτοῖς
ἴσιρις, μηδὲ φαίνεται διεμένειν τοις

πέχυλως παντοῖων, χαρίσυνται δὲ δρύα τελέειν
ῶς ἄργειος κατέχεινε χάρειρ κεφαλὴ τεκμῆ ἀμοισ.
ἔτετ' ἐπειτ' ἀπάνθιθε πιῶμεν ἀδίδινα θαλάσσας,
καλλειήγηχάριος σιλεωμενός. Θησεῖτο μή κάρη.
διάρρεε τότε ἀμφιπόλεισιν ὑπλοκάμοισι μετηνόδε,
Κλύτε μοι ἀμφίπολει λευκώλαγνοι, ὅφετε τι εἴπω.
διπάντωμεν ἀκητεῖς θεῶμεν οἱ ὄλυμποι ἔχοται,
Φαινέος ὅδος αὐτὴν ἀπίστηται αὐτιθέοισι.
τρόποδίην μὲν γαρ δέ μοι ἀκεκέλιθος πόστες ἔπι,
νῦν δὲ θεοῖσιν τοικετοῖς ὄρανοις δύριαι ἔχοται.
αἰ γαρ εὔμοις τούσδε πόσις κεκλημένης ἔπι
γύνθαδε ναυτεπάνων, καὶ οἱ ἄδειοι αὐτοῖς μίμηνεν.
ἀλλὰ μότε ἀμφίπολεις ξένων βρῶσιν τε πόσιν τε.
Ως ἐφαίνεται. αἱ δέ ἄρα δέ μάλα δὲ κλύνου, μή πίθονος,
πάρε δέ ἄρε δέ θυσιτθεοῖσιν βρῶσιν τε πόσιν τε.
ἡ τοιούτων εὐηγένεια πολύτλας μίθος οὐδιούσεν
ἀρπαλέως θηρόμενος γαρ εἰδητός ηγένεται.
αὐτῷ τῷ Ναυσικάκῳ λειχάλαγνος ἀλλ' γνόνοσον
είμαστε ἄρα πίνεσσοι τίθει καλῆς ἐπ' ἀπίστης,
ζεῦξην δέ καὶ οὐδενὸς κρατοράνυχες αὐτὸν εἴβη αὐτά.
ἄτρωγνοι δέ οὐδιούσεν εποτες τούτων,
Ορθοδίην δέ μίνινα δέ πόλιν δέ ιμεν, ὅφρας σε πέμψω
ταῦρος ἐμπόθεος οὐδεμία δάσιφρονος γίγνεται σε φυμά
ταῦτων Φαινέοις εἰδούσι μέντος οὐδοις ἄρεισι.
ἀλλὰ μάλιστα δέ ερδόφυτοι (Πλοκίδης δέ μοι δικαπινύσας)
ὅφραν αὖ μὲν καὶ ἄργες ίουλος δέ δρύς αὐτερώπων,
τοφρασσών αὖτε πόλεισι μετόπισιν δέ οὐδενός δέ αὐταξιαν
καρπαλίνων δρύξειδος, εγώ δέ δέδημον δέσποτος τούτων.
αὐτῷ τῷ πόλιν πολύτλας μή τις τάξει ταύγε,
νύψιλος, κακλὸς δὲ λικίων ἐκάτερθε πόλιν,
λεπτήν δέ εὐσίμην. νῦν δέ δέ δέδημον αὐτερώπων
ερύαται. ταῦτην γαρ επίσιμον δέδημον εκάτω.
γίγνεται δέ τε σφι ἀγρού, καλέ, ποστόποιον ἀμφίσ,
ρυκτοῖσιν λάσσος η πατωρυχέος ἄραρη.
γίγνεται δέ ηγένεια πόλας μελανάων αὐτερώπων,
τούτην μεταπέτηται απέρας, μή ἀπέξιαστην ἐρετμά,
διγαρ Φαινέοις μέλει Βίος, δέ δέ φαρέτην,
ἀλλ' οὐδεὶς δέ ερετμά τενάντι, μή νῦν δέσποτος,
μηδικαὶ μάλλονοι πολιών πρώωσι δάλασσαν.
τίνας αὐτείνω φῆμιν ἀδεισκέα, μή τις ὁ πίσος
μωμόνης (μάλα δέ εἰσιν ὑπόρφιαλει πατάδημοι)
καὶ νύτις αὖτε πακάτορθος αὐτιθέοισι,
τίσ δέ δέδημον Ναυσικάκης πετεται κακλός τε μέγεται τε
ζεῦξης; τοδέ μινεῦται, τόσις νῦν τοι εοσεται αὐτῷ
η τινάς πλαγυθεῖται κοιμίσαστος ἀπό τηνός,
αὐτορωμένης παλεσταπόμηνος τούτης εγγύθην εἰσίμη.
η τις οἱ ζεῦξιμοι πολυάργυροι θεοὶ πάλθεν,
τρανόθην καταβάσις ἔξει δέ μη μητεται ταύτη.
Βέλτωροι εἰ καὶ αὐτήν πορέποιχομένη πόσιν εὑργην
ἀλλοθην. παραγένεται γέται μάλισται κατάδημοι
Φαινέοις τοι μη μην ται πολεσθει τεκμῆ έδηλοι.
ῶς ερέσιμοι είμοι δέκα δέδημοις τοιαῦται γέρζοις
μή δέ αλλονεμεσῶν τοιαῦται γέρζοις
η τούτης αἴκητη φίλων πατρούς δέ μητρούς τούτων
αὐτορωμένης, πορείη γέται μάλισται μηδεμονούση.

ξένε

artem omnifariam, elegantia uero opera perficiunt:
sic huic infudit gratiam capitiq; et humeris.
Sed autem deinde seorsim incedens ad littus mariis,
pulchritud. et gratijs splendens. admirabatur a. puella:
ac tunc ad ancillas pulchricomas loquebatur:

Audite me ancillæ candidis lacertis, ut aliquid dicam:
non omnibus inuitis diis qui cælum tenent,
ad Phæacas hic uir peruenit diis aequiparandos.
antea certe mihi nihil uidebatur esse,
nunc uero diis similiis qui cælum latum inabitant.
utinam mihi talis maritus uocatus esset
hic habitans, et ipsi placaret ibidem manere.
sed date ancilla hospiti cibumq; potumq;

Sic ait illæ u. h. hac diligenter audiuerunt, et parcerunt,
Vlyssi uero apposuerunt cibumq; potumq;
atq; ille bibebat et edebat prudens diuus Vlysses
rapaciter: diu enim à cibo erat ieiunus.
caterum Nausicaa albis lacertia alia egit:
uelest certe plicans posuit pulchrum in currum;
20 iunxitq; mulos fortibus ungulis: descendit aut et ipsa:
adhortataq; est Vlyssem, uerbumq; dixit, et compellauit:

Surge nunc hospes: ad urbem ire, ut te mittam
patris mei ad domum prudentis: ubi te puto
omnes Phæacas uisurum esse quotquot optimi.
Vlyssi pa-
sed omnino sic facito: (uideris a. mihi nō parum sapere) tri domi
donec quidem per agros iuerimus et culturas hominum,
describunt tamdiu cum ancillis post mulos et currum
celeriter ambula, ego uero uiam ducam:

caterum postquam ad urbē conserderimus circa quā murus
30 altus, pulcher autem portus utring; urbis,
arctus autem introitus: naues per miam utring; agitate
subducuntur. omnibus enim sua statio est unicuiq;:
ibi uero ipso forum est, pulchrum Neptuni circa templū,
ueclitijs lapidibus excisis aptum.

ibi uero nauium armamenta nigrarum referuant,
rudentes et catenas, et poliunt remos.
non enim Phæacibus cura est arcus neq; pharetra,
sed malii et remi nauium, et naues aquatae,
quibus freti penetrant spumosum mare:

40 horum euiso famam amaram, ne quis post
carpat: (ualde enim sunt superbis uulgo)
et fortassis quis sic diceret malignior obuiam factus:
quis ille quis Nausicaam sequitur pulcherq; magnusq;
hospes? ubi illum nauia est? maritus uizq; erit ipsi,
aut aliquem errantem excepit a sua naui,
uirorum exterritorum: quandoquidem nulli propè sunt:
aut qui spiam supplicantis multis exoratus Deus uenit,
et calo digressus: habebit uero dies omnes.

reclius si ipsa adiens maritum inuenit
50 aliunde, nam hos quidem spernit in populo
Phæacas qui ipsam ambiunt multi et nobiles.
sic dicent, mihi uero probroso haec fierent:
atq; alij succenserent quæcumq; talia faceret,
qua inuitis charis patre et matre inuentibus
uiris miseretur, priusquam palam nupera aduenissent.
hosper

hos pes, tu autem sic meum percipe sermonem, ut celerrime
deductum et redditum assequaris a patre meo:
inueniemus pulchrum lucum Palladis prope niam
ex populis: fons autem effluit, circa autem pratum.
ibi uero patri mei et predium et florentes horti,
tantum ab urbe quantum audetur clamans:
ibi desidens praestolare aliquandiu donec nos
ad urbem uenerimus, et peruenierimus ad aedes patris;
ceterum postquam nos speraueris ad aedes peruenisse,
et cum Phaeacum eas ad urbem, atque require
aedes patris mei magnanimi Alcinoi.
faciles autem cogniti sunt, et si puer diceret
infans, neq; enim similes illis sunt
aedes Phaeacum, qualis domus Alcinoi
Herois, sed postquam te aedes celauerint et aula,
uale de celeriter ex regia penetra, ut peruenias
ad matrem meam: haec autem sedet ad focum in ignis splendore,
pensum uersans purpureum, mirabile uisu,
columnae recumbens, ancilla uero sedent pone illam.
hic uero patri mei solum incumbit ei,
quo ille conuiuatur insidens immortalis cen:
hoc praterito, matris ad gen: ua manus
extende nostre, ut rediotionis die fruaris
gaudens, statim, etiam si ualde procul hinc es:
si quidem tibi illa utiq; bene uoleat in animo,
spes tibi deinde amicosque uideret, et peruenire
domum ad pulchram aedificata et tuam in patria terram:
Sic loquuta, flagellauit flagello lucidae
mulos, hi uero celeriter reliquerunt flumij, uenta:
illi scite quidem currebant, et pulchre penetrabant pedib.
illa a. sanè aurigabatur, quomodo simul sequerentur pedi-
ancillae Vlyssesque arte uero impegit flagellum: (res
occidit autem sol, et illi inclivium ad delubrum perueniunt
sacrum Palladis, ubi sedet diuinus Vlysses:
statim deinde supplicauit Iouis filie magni:

*Audi me à capra nutriti! Iouis filia indomita,
nunc sanè me exaudi, quoniam antea nūquam exaudiuisti
iactatum, quando me iactabat inclitus Neptunus.
da me ad Phœbas gratum uenire atq; miserabilem.*

*Sic ait supplicans, hunc autem audiuit Pallas Minerua.
ipsi uero neuisquam apparebat palam: uerebatur enim
patrum. is uero uehementer irasciebatur
divino Vlysbi, antea nam suam ad terram uenire.*

ODYSSEAE HOMERI VII.

R E P S O D I A
argumentum.

Nausicaa in urbem peruenit, & paulo post Ulysses supplicavit Arcten Alcinoi regis uxorem. Et post cenam intercesserunt unde uestimenta haberet, (cognovit enim ea) omnia que acciderant illi in navigatione ab Ogygia usque ad Phaeacum certe non habebat.

ODYSSEUS

ΩΑΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ ΤΗΣ Η'

P A Y Ω Δ I A X

సంఖోద.

Ναυσιπάτα ἐστὶν τὸ πλίνθινὸν ἀργινύνθιτα, οὐδὲ μητὶ διήγεται οὐδὲ συνέπεια τὸν Αράτων τὸ βασιλικόν γεννώντα. Ή μετὰ τὸ δέκατον πενταετίαν ἔπειτα τὸν ιδεῖτα ίσχει, (ιγνώρους γε κατότιν) τὰ συμβάντα πάντη πατέται τὴν πλῆρη ἀπό τοῦ οὐργίσασμάχει τοῦ φαντασμάτος.

ΟΔΥΣ-

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ ή Η
ΡΑΞΩΔΙΑ.

Ηταδ' εὖ φρεσίνος οὐδεαὶ Σχιζίνε
βασιλέως.

Τὸν δὲ αὐτὸν προσέπιε θάγλακώπις Αὐλίων,
τοιχῷ ἐγώ τοι ἔστιν ταῖς τοῦ δόμου ὅν με κελθεῖς
διέξω. ἐπέ τις μοι ταττός ἀσύμμονος εὔγυνθι νάει.
ἄλλον οὐδὲ συγῆ τοιοῦ· ἐγώ δὲ ὁδὸν πρεμονέσσω.
μηδὲ τινὶ αὐθεώπικῳ πεθαίσσεο, μηδὲ ἄρτενε.
Ἐγαρέσσεις οὐδὲ μᾶλλον αὐθεώπικος αὐτοῖς τοι,
δοῦ ἀγαπαζόμενοι φιλέσθε· οὐ καὶ ἀλογον ἔλθοι.
ηνήσις θολητὴ γέ τε ποιθότεν ὡκέανον, (αὐτὸν
λαῖττα μείγε· ἐκπορόσωσμ, ἐπέ τις σφιστὸν τὰς Κρονί-

Τὴν νέστην ἀκεῖαν ὥστε πόροις οὐ νόμιμα.
Οὐτοὶ ἄρτι φωνήστεροί πυγμαστοὶ ταπελᾶς Αὐθίλιο
καρπαλίμωρ· ὁ δὲ ἐπειτα μετ' ἔχνισι βαῖνε θεοῖς.
τὸν δὲ ἄρτι φαύκεβον ναυσικλυταῖς εἰς γύναισι σαν
ἐρχόμενον κατέβασιν σῆμα σφίσεις. Φαῦκες οὐτοὶ Αὐθίλιο
εἴας εὐπλόκαιμοι· μεινάντες δὲ τὰς αἱ ἀχλαῖς
θειαντοῖς κατέχοντες, φίλας φρενούεσσοί γνίθυμιδοι.
Θαύμαζον δὲ οὐδὲντες λιμενάντες μήνας ἐποιεῖ,
αὐτὴν δὲ ἡρῷωμενοράς κατέχεται μακραῖ,
ἐν πλάκῃ, σκολόπεταις οὐκερότητι. Θαῦμας οὐδὲντες
ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆς οὐγακλυτά δώματος ἕκοντα,
τοῖσι τούτῳθιμοῖς οὐρχεῖ θεάτρου λαϊκῶπις Αὐθίλιο,
ἔτι δέ τοι ξενεταύτης πόροις οὐ μετελθεῖσις
ταφραδέμει, δέκας τοι μητροφόρες βασιλῆς

Digitized by

ODYSSEAE HOMERI H.

RAPSODIA.

*Septimo libro bene volumus Vlyssi Schatiae
reges.*

*I C quidem illic supplicabat prudens dñus
Vlysses,
puellam uero ad urbem ferebat robur mulo-*

*illa uero quædo iam ad sui patris inclytas ædes peruenit,
10 constituit in uestibulo: fratres uero ipsam undiq.
circumstabant immortalibus similes, qui sanè à curru
mulos soluebant, uestemq. portarunt uero.*

*ipsa uero ad thalamum suum ibat: accedebat autem illi ignem
anus Apirea cubicularia Eurymedusa,
quam olim ex Apira naues duxerant biremes:
Aliaeque suorum in domum elongavimus, et quidam nubibus*

*Nicmoo autem in donum elegavit, eo quod omnibus
Pbœacibus imperabat, et ueluti deum populus audiebat:
qua enutriuit Nauficaam pulchris uinis in regia:
qua ei ignem accendebat, et intus coenam adornabat.*

20 et tunc *Vlysses* surrexit ad urbem ire, at Pallas
multam caliginem circumfudit bene uolens *Vlyssi*,
ne quis *Pbæcum* insolentium obuiam factus

*conusaretur herbis, et interrogaret quis nam esset.
sed cum iam urbem ingressurus erat amabilem,
hic ei obuiam facta est dea cæsia Minerua,
uirgini similiis iuuenculæ urnam regalitatem*

stetit uero ante eum. interrogabat autem diuus Vlysses:

*O filia, an non mihi domum uiri ostendere poteris
Alcinoi, qui inter hosce homines imperat?
30 etenim ego hospes multa passus huc uenio
procul ex aliena terra: quare nullum noui
bominum qui hanc urbem & terram inhabitant.*

Hunc contra allocuta est dea cæsia Minerua:
equidem tibi hospes pater domum quam me iubes
monstrabo: quoniam mihi patre inculpatu*m* iuxta habite.
sed eas tacere sic: ego uero uiam monstrabo.
neq; quenquam hominum alloquere, neq; interrogare.
non enim hospites hi admodum ferunt,
nec amantes diligunt quicunq; aliunde uenerit.
40 nauibus uelocibus isti freui uelocibus
undas ingentes tranant, nam ipfis dedit Saturnius:
borum naues ueloci pennæ & cognitatio.

*Sic sanè locuta præibat Pallas Minerua
celeriter: ipse deinde post uestigia ibat dee.
hunc autem Phœaces inclytii nauigandi non nouerunt
uadentem per urbem per ipsos, non enim Pallas
sinebat pulchricoma ueneranda dea, que ei caliginem
diuinam infudit, bene uolens in animo.
mirabatur autem *Vlysses* portus et naues æquatas,
50 ipsorumque Heroum fora et muros longos,
sublimes, uallis munitos, mirabile uisu.
sed quando iam regis ad inclytiam domum peruerterunt,
bis uero sermonibus coepit dea cæstia Minerua:
hac sanè tibi hospes pater domus quam me inbes
indicare, inuenies uero à Ioue nutritios reos*

Eurymedon
sa nutrix
Nausicæ.

10

Vlypsi mi-
nerua for-
mā mētūs
Neenidis
fit obnūm.

Vlysses à
Minerva
in aedes Al-
cinoi per-
ducitur se-
ptus nebu-
la.

294

*epulas epulantes. tu uero intro eas, nene quid animo
tunc aszendens enim uer in omnibus potior.
rebus est, etiam si alicunde aliuinde ueniat:
reginam quidem primò inuenies in regia,*

*Arete uxor Aretus uero nomen est cognomine: ex parentibus autem
Alcimo. eisdem est qui quidem genuerunt Alcinoum regem.
Nam sibi uonum quidem primum Neptunus terra quassator
genuit et Peribea, mulierum forma pulcherrima,
minima nacu filia magnanimitate Eurymedontia,
qui olim superbis gigantibus imperitabat.
sed hic quidem perdisidi populum stratum, periret et ipse.
cum bac uero Neptunus congressus est, et genuit filium
Nam sibi uonum magnanimum, qui Phaeacas rexerit.
Nam sibi uero genuit Rhexenoremq; Alcinoumq;
hunc autem prole carentem peremit argentarius Apollo
sponsum in regia, unicam solam filiam relinquenter
Aretam: hanc Alcinous fecit uxorem,
et ipsam honorauit ut nulla super terra honoratur alia;
quotquot nunc mulieres sub uiris domum habent,
quemadmodum illa ex animo honorata est et est,
aq; oboris liberis aq; ipso Alcinoo,
et ciuib; qui ipsam sancte ueluti deam sufficietes,
excipiunt uerbis, cum incedit per urbem.
minime enim mente etiam ipsa eget bona,
quibus bene uult etiam uiris lites soluit.
Si tibi illa bene uoleat ex animo,
spes est tibi postea amicosq; uidere, et peruenire
domum in excelsam et iuam in patriam terram.*

Sic loquuta abiit casia Minerua
pontum per infructuosum: deseruitq; Scheriam amabilē:
uenit autem ad Marathonem et latuicas Athenas,
ingressaq; est Erechthei bene munitā domū, sed Vlysses
Alcinoi ad domum ibat inclivam, plurima uero illi cor
cogitabat stāti, prius quam ad aēnū pavimentū uenisset.
Alcinoi re- instar enim solis splendor erat aut luna
gia descri- domum per excelsam magnanimi Alcinoi.
tur. aēs etenim muri firmati sunt bīc atq; bīc,
in penetrale à limine: pinnaculum autem ex Cyano.
aurea uero fores firmam domum intus cludebant:
argentei autem postes in aēro stabant limine,
argenteum uero superius limen, aureus autem circulus.
aurei autem uirinq; et argentes canes erant,
quos Vulcanus fecerat peritiss praeordiis,
domum ut custodirent magnanimi Alcinoi,
immortales existentes et infenestentes dies omnes.
intus sedilia circa murum firmata erant bīc et bīc,
ad insitum secessum à limine penitus: ibi pepis
tenues bene neci reconditi erant, opera mulierum.
bie autem Phœacum primates sedebant,
bibentes et edentes: toto anno enim habebant.
aurei uero iuuenes fabrefactas ad aras
stabant, ardentes faces in manibus gestantes,
illucentes nocte per domum conuiantibus.
quinquaginta autem ei ancillæ per domum fæmina:
alii quidem molunt sub mola flauum fructum,

λαίτων λαειρυθίνος. σύ δὲ οὐκ εἰσί τι θύμι
τάξει· θαρσαλέος γαρ αὐτῷ γνώ πάσην ἀμένων
δργοῖσι τελέθει, ἐκαὶ ποθητὸν οὐκέτι οὐκέτι.
διαπονιαν μὲν τρῶται κακόνται γνώ μεγάροισι;
Αὐτός τοι δὲ οὐκοῦ οὐκέτι πάντα μοι· οὐκέτι τοκτώμεν
τὴν αὐτὴν οὐκέτι τέκοι Αὐτόνομον βασιλέα.
Ναυσιθεοῦ μὲν τρῶται πάσει δέων γνώστηχον
γένεστο Σεπτέμβριοι, γωνιακῶν θέσθι Αρίστη,
ἐπιλογήτη θυγάτερος μεγαλέτηρος Εύρυκεδοντος;
οὐ ποδὸς ὑπόρθυμοισι γιγαντοτοις βασιλεύνειν.
εἰλέος μὲν αἱλεστοὶ λαστὶ πάταδαλοι, αἱλέος δὲ αἴτες
τῆς δὲ ποσειδίσαμενεύση, καὶ ἔγενετο πᾶσικα
ναυσιθεοῦ μεγάροισι, δε γά φαίνειν αἴτες.
Ναυσιθεοῦ δὲ οὐκέτι πάντα μοι· Αὐτόνομον τε·
τὸν μὲν τρῶται τέκοι Βάλλαργυρότονος Αὐτόνομον
τυμφίους γνώ μεγάροις, μίαν οἰσιν πᾶσιν αἱλετοντας
Αὐτόνομον τέλος δὲ Αὐτόνομον ποιόντας ἄστοις,
καὶ μηδὲ τετρεος ὡς τέτις ἀδειοῖς τέτετας ἄλλη,
δοσαντοῦ τε γωνιακούς ὑπὸ αὐτοῦ οἰκούντος
20 ἦς τε κείνη ποδὶ τῆρε τετίμηται, τεκέντητη,
εἴκε τε φίλων ταΐσιων γένεται τοῦ αὐτοῦ Αὐτόνομοι,
Σεπτέμβριοι, οἵμιμοι γένεται θεοί τοις εὐσεβούσισι,
οἰειδέστεροι μεθοισι, ὅτε τάχητοι τινὰς.
οὐ μὲν γάρ τε νόσος γε τούτοις μόνονται ἐπιλέοι,
οἰσιού τοῦ εὐφρονεπονηγού αὐτοῦ γράπτοντες τάκησα λύσιν.
εἰκονί τοι κείνη γε φίλα φρονεούσης γνώθιμοι,
ἐλπισθήτοις πεικτα φίλοις τοῦ ιδίου ειμι, καὶ τέλος
οἰκού δέ οὐτόροφοι γένει σιν δέ ταπερίδα γαγαῖσι.
οὐδὲ αἱρα φωνητούς ἀπείση γλωσσῆς Αὐτόνομον
30 ποντοῦ εἶπεν ἀτρόγενον· λίπετε Σχερίσιαρχετεῖλα.
ἴκετο δὲ εἰς Μαραθώναν καὶ θύραν γανταν Αὐτόνομον, (σὺν
οἰωνοῖ δὲ Ερεχθίῳ τονκινού μόνοιο, αὐτόρος οὐδενός
Αὐτόνομον ποθεὶς μάρματος εἰκλυτα, ποταὶ δὲ οἱ καρδιῶν
αἱρεμαντοῦ εἰσαμένω, τρεψί χελκεούς δηλούς ικέδατο.
οὐδὲ τοι γαρ τελίσ αἴγαλην πελεγή πέτερλίνης
θάματα καθ' οὐτόροφες μεγαλέτηρος Αὐτόνομοι.
χάλκειοι μὲν γαρ τοῖχοι εἰρηταί μάτος γνήθα Σεπτέμβριοι,
δέ μιχθός δέ τοισι ποδὶ ποσειδίσατο.
χρύσειατο δέ θύραι τονκινού δέσμοιο γνήτος εἰργασμοῦ.
40 ἀργυροῖοι δέ τονκινού γνήτος μάτος εἰργασμοῖς,
ἀργυροῖοι δὲ οὐφορίου οὐστρούριοι, γρυσσοῦ ἁποράντη.
χρυσεοι δὲ οὐκαπθειμένης ἀργυροτοικίων ποσαν,
δέ Ηφαεις οὐτοῖσι δέψιον εἰδυνοι τορπίδεστοι,
μέλμεται φυλασσειμέλμεται μεγαλέτηρος Αὐτόνομοι;
αθανάτος οὐτεστούτης μάτατα ταῦτα.
γνήτος δέροντοι ποδὶ τοῖχοι εἰργασμοῖς γνήθα καὶ γνήθα,
δέ μιχθός δέ δάλοιο μάτηπορεῖς γνήθα γνήθα τεπλοιοι
λεπτοῖοι σύντοις βεβλατοῦ, δρυγαρχωνικῶν.
γνήθει τοικεκαρχάντηροι δέρισσοντα,
50 ποντοῦ δέ τοικεκαρχάντηροι δέρισσοντα,
χρύσεοι δὲ αἴρει καρδοῖς εὐθυμίατοι μάτη βωμῶν
εἰσαστον, αὐθομένεις δέσμοις μετάχερσοι εἰργασμοῖς,
φαύλοντα νόκτες κατά δέσμοις ματυμόνεστοι.
τονκινούς τοι δὲ οἱ μικραὶ κατά δέσμοις γωνιακῶν
οἱ μικραὶ κατεργαθεῖσοι μάτης εἰπολοκα καρποῖ,

αὶ δὲ οὐδὲς ὑφόμενοι καὶ λάκαται συγγένειαι
ἥμεναι, οἵ τε φύλα μακεδονῶν αὐγέροιο.
καρυστοῖς δὲ θάνατοις ἀπολέθεται ὑγρῷ ἐλασμῷ
τόσοντος φαίνεται τέλος τοῦ ιδίου τοῦ αὐτοῦ
τῆς θολίας ψεύτη πόντων εἰλανέμενον, οἷς ἐγγιώντος
ἴσομεν τεχνήσας τέρει γάρ σφιστοῖς λάκην Αἴθιον
σφρυγαντοῖς τε ποικιλλέας, οἱ φρεγάς ἐλατές.
ἐκπελάγη δὲ αὐλῆς μέγες ὄρχατος Θάγης θυράων
τετράγυνος πολὺ δὲ ἔρκος ἐλλακτατος ἀμφοτέρωνθην.
γύνθας δὲ σύνδεσμον μακρὰ τε φύκει τηλεθόωνται,
οὐχὶνας οὐδὲ τοῖς αὐτοῖς τοῖς τελεθόωσας.
τάκημα διπλοτεκαρτός ἀπόλυται, διὸ δὲ λέπτε
χείματος θάλεος θέρβις ἐπετέρησθαι, ἀλλὰ μάλιστα
τεφυρίνη τηνέντων τὰ μὲν φύκει, μάλιστα δὲ μάλιστα,
οὐχὶνας δὲ σύγχυτην γηράσκει, μάλιστα δὲ μάλιστα,
αὐτάρις δὲ ταφυλάκια φυλάκια, συκοφάντης δὲ ταφυλάκια.
φύγει ποροφύλακας, φειλόπτερος δὲ λαβρός γάνθι χώρῳ
τορσοτοιχίων, ἐτορκαῖς δὲ ἄρα τε τρυγούσσου,
ἄλλας δὲ τραπέζοις ταφρούσσους δὲ τε ὄμφακες εἰσι,
ἄνθης ἀφιεῖσαι, ἐτορκαῖς δὲ ταστορκάζονται.
γύνθας δὲ κοσμιταῖς ταφασιάς πέρι νείστορος ὄρχου
ταντοῖαι τεφυάσιμη, ἐπετακούνησσαν οὐδέποτε.
γάνθι δὲ μέντοι κρίνων, οὐδὲν τούτοις τοιούτοις
σκίμνια ταῖς, οὐδὲ τορκαῖοις θεῶντας αὐτοῖς τοιούτοις.
τοῖς δέ γάνθι Αἰλινοῖο θεῶντας αὐτοῖς τοιούτοις.
γύνθας δὲ ταφετοῦ πολύτλας θεῶντας αὐτοῖς τοιούτοις.
αὐτάρις ἐπειδὴν ταῦτα ἐώ θεῖστο τοῦντοι,
καρπαλίμως ὑπὲρ διδύμου ἐβίστετο διώματος ἕστω.
εὗρε δὲ φαίνεται μήντορας πολὺ μείον ταῖς
απογόνοις ταῖς δεπάνεστραις εὔσκόπω Αἴρυε φόντη,
φανιμάτω ταφύδεστρον ὅπερι μηνσάτετο κοίτη.
αὐτάρις δὲ Βῆδρά διώματα πολύτλας διηθεῖς οὐδὲν,
πολύτλας δέ τοις ἔχωντι τοῦ πορίχθιον Αἴθιον,
ὅφροντες Αἴρηται τε καὶ Αἴλινοιο φεστιλλῆ.
αὐτοῖς δὲ ἄρις Αἴρηταις βάλε γάνθασι καρπεῖς οὐδὲν,
οἱ τόπει δέ διότοις ταύλιψυχότε θεοφάτος ἀλλοί.
οἱ δὲ αὐτοῖς εὐγένειον τοῦ διώματος κατέπι φῶτει διόντες
θεάματος δὲ ὄροσιν τεξεῖσθαι ταταρίδιον θεονταί,
Αἴρηται θέγγατορ Ρήγειώρος οὐδὲν τιδέοιο,
σόμη τε τόσημη σκέψη τε γάνθι ἵκανός, πολλὰ μογήσαι,
τάξις δὲ τε διατυμόντας τοῖσιν θεοῖς ὅλεισι δοίσιν
ταφετοῦ φέρεινται ταῦτα ταφετοῦ οὐδὲν τοιούτοις.
αὐτάρις μοιοὶ πομπών ὀτρωύετε ταταρίδιον ἵκεδος
θεάσοντο· ἐπειδὴν δινθά φίλων ἀπό τοῦντο ταῦτα ταφετοῦ.

65

*alie telas nent et pensum uerstant
sedentes, qualia folia excelsa populi:
bene texis autem à límite distillat humidum oleum:
quantum Phæaces supra omnes perit. Sunt homines
namē celerem per pontum agere, tantum mulieres
telam texere; supra modum enim illis dedit Pallas
operaq̄ scire per pulchra, et ingenium bonum.*

*extra uero anlam ingens hortus prope ianuas
quacumque geruntur; circa autem septum deductum est utrinque.
Hortus A2
cimoi.*

10 ibi uero arbores proceræ creuerant florentes,
pirus et malus punica, et malii dulcibru fructu ferentes.

*pirum & malum primum, & malum puerorum, rursum, et ceteros,
ficus quoque dulces, et olea uirescentes:
ex ipsis fructus nunquam perit, neque deficit
bycme neque astate perennans, sed sancè semper
zephyrus spirans hoc crescere facit, alia quoque maturare
pirum post pirum senescit, malum post malum,
et post unam uua, ficus autem post ficum.*

*ibi autem ei fructuosa uinea facta est:
huius alterum quidem solum late in loco*

²⁰ arescit sole, alias autem uideant,
alias autem calcant: antè autem nra immittere sunt.

*floreū immittentes, non nullæ uero māurescunt.
ibi exulti tulūni ad extēmūnū ordinēm.*

*ibi excutit pulvrum ad extremum oram
omnis generis consiti sunt, toto anno uirentes:
duo autem fontes, alter quidem per horum omnem
dispersetur, alter a. ex altera parte sub aulae limen nadie
ad domum excelsam, unde aquaneur ciues.* (na,

*italia uidelicet in Alcimo domo deorum erant splendida de
ibi flans admirabatur patiens diuus Vlysses.*

30 ceterum postquam omnia suo admiratus est animo,
celeriter super limen ingressus est domum intra.

*inuenit autem Phœacum duces atq; consiliarios
libentes poculis speculatori Mercurio.*

*cui ultimo libabant quando cogitabant de leflo.
et tunc ipso invicem per dominum et sime diuina V. b. T. C.*

ceterum ipse iurit per domum patiens diuus & lyssam
multam caliginem habes quam ei circumfuderat Par-

*donec peruenit ad Areten & Alcinoum regem.
Aretas autem circumiecit genua manus Vlysses:*

40 hi uero muti facti per dominum ut mirum conflexeruntur.

admirabantur auidentes. ipse autem supplicauit Vly
Arcto filia Rhenanorum divinitati.

*Arete filia Khexenoris auius,
ad tuum maritum & ad tua genua uenio, multa passus,*

*et ad hosce connivas: quibus dū feliciter dent
uiuere, et liberis committant singula*

*bona domi, honoremq; quemcunq; populus dederit:
ceterum mihi deductionem parate ad patriā perueniēd*

*oculus: quoniam diu procul ab amicis aerumnas patior.
Sic Fatus excedit ad fatus in tulueribus.*

*Sic fatus, rejeat an fucum in palueribus
50 iuxta ignem. illi uero omnes muti facti sunt silentio.*

*serò tandem fatus est senex heros Echeneus,
qui sancè Phœacum virorum maximus natu erat,*

*et eloquentia pollebat, priscaq; et plurima doctus:
qui eis bene sapiens concionatus est ex fatus:*

Alcimo, non sanè hoc honestum, neq; conuenit,

hospitum

hospitem quidem hunc sedere ad focum in pulueribus,
isti uero tuum iussum expellantur cunctantur.
Sed age certe hospitem in sede argenteis clavis distincta
colloca erigens: tu autem praeconibus impera
uim infundere, ut et Ioni fulminatori
libemus, qui supplices nenerandos comitatur.
cænam uero hospiti proma det de penu.

At postquam hoc audierat sacrum robur Alcimo,
Vlysses cle manu prebensum Vlyssem prudentem uarium confilio,
menter ab leuante à foco, et in sedem locauit splendidae,
Alcimo ex filium exuscitans humanum Laodamantem,
capitur. qui ei proximus se debet, maximè autem ipsum amabat.
aquam autem ancilla gutturing super infudit ferens
pulchro, aureo, super argenteum lebetem,
lauare: iuxta autem poltam extendit mensam.
panem uero uercunda proma apposuit ferens,
fercula multa inferens, gratificans præsentibus rebus.
caterū ipse bibebat et comedebat prudens diuus Vlyss.
et tum præconem alloquitur est robur Alcimo:
Pentonoe, craterem miscens uim distibue
omnibus per domum, ut Ioni fulminatori
libemus, qui supplices honoratos comitatur.

Sic ait. Ponitonus autem dulce uim miscet:
distribuit autem omnibus propinans poculis.
caterū postq libarūt, biberūtq quæcūt cupiebat animus,
bis uero Alcimo concionatus est et fatus:

Alcimo audite Phæcum duces atq consiliarij,
Phæcibus ut dicam qua me animus in peccore iubet.
de hospite. nunc quidem pasti dormiatis ad domum uadentes:
mane autem senibus pluribus aduocatis,
hospite in eibis hospitaliter tractabimus, atq dij
faciemus sacra pulchra: deinde etiam de reductione
cogitabimus, ut hic hospes absq labore et tristitia
reductione sub nostra suam in patriam terram deuenias
gaudentis, celeriter, etiam si ualde procul sit:
neq quicquam interea malum est danni patiatur
antequam ipse suam terram descendat. hic autem deinceps
patiatur quæcumq ei fatum parcæq graues
nascenti nerunt filio, quando ipsum peperit mater.
quod si quis immortalium utiq de celo uenit,
aliud quippiam hoc utiq dij meditantur.
Semper enim etiam antea dij apparent manifestis
nobis, quando facimus inclitas becatombas:
coniuaniq apud nos sedentes ubi et nos.
si autem aliquis et solus iens occurrit uiator,
hanc occulat: quoniam ipsos prope sumus,
quemadmodum Cyclopesq et agrestes gætes gigantum.

Vlysses in. Hunc autem respondens allocutus est prudens Vlysses:
terrogatus Alcimo, aliud quid tibi cura sit mentibus. non enim ego
Arete suos immoribus simili sum qui cælum lacum habitant,
labores ex ponit. neq corpore neq in dolo, sed mortalibus hominibus.
quos uos scitis maxime portantes arumnam
bominum, quibus in doloribus æqualis sum:
et adhuc etiam plura ego mala dicerem,
qua quidem omnia deorum uoluntate passus sum.

ἔνορ μὲν χαμαὶ πόδες ἐπ' ἔχαρε φύκοντι,
οὐγέ τὸ σὸν μυθον ποτὶδ' εγμένοι ἕρανται.
ἄλλ' ἄγε δικένορ μὲν ἀδιθρόντος ἀργυρούλων
έσσομ αὐτεποτες· σὺ δὲ κηρύκεας τελεσθείμενος
οὐνομ ἀπληρῶσα, ἵνα καὶ διτή τορπικεράνω
απέσσυλος, οὐδὲ ἀκτεποτε ἀμέλοιοισι διποδῆ.
δόρπον δὲ κενω τεμέντων γύδοις ἐόντων.

Αὐτὰρ επεὶ τὸ γέ ἄκαστοιρά μένος Αἰλινόσιο,
χειρὸς ἐλάμψον οὐνοτες λαζίφρονα ποικιλομάτης,
20 ὡρσην ἀπ' ἔχαροφιψ, οὐδὲ θρόνον εἴτε φαεινό,
ἥραν αὐταῖνοτες ἀγαπίωρα λαοδάμαντες,
οὐδὲ πλησιούτες μάλιστα δέ μη φιλέστηκε.
χειρίβα δὲ ἀμφίπολος ποχόντεπεχονε φέρσοτε
χαλκή, χρυσάνη, ὑπὲρ ἀργυρούσιο λεβιτό,
νίναδας· πάρα τὸ διετέλεστο τράπεζαν.
στοῦ δὲ αὐδοντεμένη τεμέντη φέρσοτε,
ἔνδιστα τώλαντοντε, χειρίζομεν πρεσόντων.
αὐτὰρ δι τὴν εἰδή πολύτλας διτό οὐνοσύνες
καὶ τὸ κέρυκα πιθοφέρι μένος Αἰλινόσιο,
20 ποντόνες, κρητῆρα περασάμενος οὐδὲν νέμονται
τάσσου αὐδοντε, ἵνα καὶ διτή τορπικεράνω
απέσσυλος, οὐδὲ ἀκτεποτε ἀμέλοιοισι διποδῆ.
Ως φέτο. ποντόνος δὲ μελίφρονα οῖνον ἐκέρυνε·
τύλιπον δὲ ἀρεταῖσιν παρεξάμενος οὐδεπάτοις.
αὐτὰρ επεὶσεται τ', επιου δὲ οὐσην ἀθελεθυμός,
τοῖσιν δὲ Αἰλινός οὐγορόσκοτον μετέσπει,
κεκλυτε φαινόμενον πάνταροντε αὐδοντε,
οὐφρέσση πάτητε μηδενὸς γνίσθεοτε κελβύει.
τυῶ μὲν διαστέμενοι κατακέετε οἴκαστοιοντε.
30 καὶ θύραν δὲ γέροντας ἀδι πλεονας καλεσαντε,
ἔνονομ φύτευάσιοις φεύγοντε, καὶ δὲ θεοῖσι
ρέξομεν ιερά καλά· επειτα τὸ σὸν πομπῆς
μηδούμεν, οὐδὲ χρέενος αὐδοντε ποντόνη αὐδοντε
πομπῆς οὐφρέσση πάτητε πατρίδα γειτοναὶ εἰκατοντα
χειρῶν, παρπαλίμενος, εἰ δὲ μαλα τηλόθυντει·
μηδὲ τι μεσοκηνός γε κακόν καὶ τῆμα τῶθνος
τῷρ γε τὸν δι γάστραντε, οὐθα δὲ επειτε
τωστας αὖσα οἱ αὔστε πατακλῶδετε τε βαρεῖα
γενομένων πόσαντο λίνω, οὐτε μη τέκε μάτηρ.
40 εἰ δε τις ἀβανάτωμ γε κατέρρειας εἰλήλυθη,
ἄλλο τι δι τόδι· επειτα θεοὶ πορικηανόσωτε,
αὐτει γαρ τοπάρος γε θεοὶ φαινονται φύραγες
άμημ, εὐδέρεστοις ἀγαπλετές εκατόμβας·
διάνισται τε πᾶντας καθημένοις γνήσεις πρέμετοι·
εἰ δὲ ἀρατις καὶ μενος οὐκέ μεληνται οὐδέτες,
διτικατακρύπτοτε· επεὶσε φισιηνε γεγύθην εἰδολος,
οὐτορ κύκλωπες τε καὶ ἄγρια φύλα γεγάντων.

Τὸν δὲ ἀπακιθόμενος πιθοφέρι πολύτλας οὐνοσός
Αἰλινός, ἄλλο τοις μελέτω φέρσοις. οὐδὲ τεγετε (σεύς,
50 ἀβανάτωμενοις εἵστας τοις ἔρωντοις βροτοτεστοι.
τοις τινας οὐδὲ φυλα, ἄλλα θνητοις βροτοτεστοι.
οὐδὲ τινας οὐδὲ φυλα, ἄλλα θνητοις βροτοτεστοι.
οὐδὲ τινας οὐδὲ φυλα, τοισιν καὶ οὐδὲτεστοι οὐδέτες,
οὐδὲ τινας οὐδὲ φυλα, τοισιν καὶ οὐδέτεστοι οὐδέτες,
οὐδὲ τινας οὐδὲ φυλα, τοισιν καὶ οὐδέτεστοι οὐδέτες.

επλ' εκεί μὲν δορσῆσαι τέλος απειπει καὶ δύμανόν πορ,
χ' γάρ τι ενυγρῷ ἀπί γατέρι καί περιφρονάλλο
ἔπλευτο, τὸν τεκμηδονήσιον μηνοσεῖδας αὐτάγκε,
Εἰ μάλα τειρόμενον, καὶ σὺ φρεσὶ πεγμέθε καὶ ξενόπολον
αἴτιον εγώ πεγμέθε μὲν εἷς φρεσὶκα, τὸν δὲ μάλα αὖτε
ιδεῖμεναι πέλεται Εἰ πονεύμενος εἰς δὲ μετωπήν
λιθιανές οὖς ἐπικεφαλή, Εἰ δύναπλάσεις αὐτάγκε.
ὑμεῖς δέ διατριβὴν ἔχετε φαναρολίκρηφι,
Ἄς καὶ με τοῦρ μάντεων εὔκατον αὐτόντες πάτερες,
καὶ τῷ πολλὰ παθόντες ιδόντες με τῇ λόποις αὐτῷ
πτησηὶ ἐψελῶ, μάνατος τοῦ, Εἰ ὑπερφέρεις μεγάθωμα.
Οὗτος εφαδός, οἱ δὲ ἄρτες παύτες ἐπιπονοῦν, πολὺ ἐκέλευσον
τακτικάλους τοὺς βεναρούς τε καὶ κατά ποιησανταί πεπτάντα.
αὐτούρεπετεστέσσαν τὸν επιπονόν δέ σοιρ πέλετε θυμός,
οἱ μὲν κακκάνωντες οἴεντες οὐκέντοις ἐκασθόντες.
αὐτούρεποδὸν μεγάρων ὑπειλάπτερος δίος οὐδιοστέντος,
πατέρος δὲ οἱ Αράτη τοὺς καὶ Αλκίνοοθεούσιοις.
πολιωνάκμαφιπολοιδέλαπτεστέσσαντες πατέρος.
τοισημένος δέ Αράτη λατικάληνθερχόμενον,
εγγνωγαρέφαρός τε χιτῶνας τε, εἴμαστε μὲν τοις
καλλα, τοῖς δέ αὐτούτοις δέ σων ἀκμαφιπολοιοις γινεται
καὶ μη φωνήσασος ἐπιπεπίρροντες πεθανοῦσι,

Τίσι δ' ἀπαυξένουσι περίστη πολύτιμης οὐδεις
ἀργεῖται βασιλέας δικαιόωντας ἀγρούς σας (σὺντι-
κάδι), ἐπειδὴ μοι ποτὲ μόσχον θεοῖς δρανίσαντο.
Εἶτα δὲ τοι εἴρεω ὡς μ' αὐτέρταις πόλεις μεταλλάχει.
Ωγυηὶ τις ἦν οὐ-ἀπόπειθην εἴη ἀλλά καὶ ταῦ,
γῆθα μὲν Αἴτλαντος θυγάτερε δολέσσα καλεῖται
οὐαίει τύπλοκαμού διενήθεός οὖδε τις εἰπεῖ
μίσγεται στε τε θεῶν τε θυτῆν αὐθεάπων
πέλλας εἰς τῷ μνύσιων εφέσιον ἄγγειον αἴματο
οῖσιν, ἐπειδὴ μοι τῆς θεοῖς ἀργυρᾶς τε κεραυνῶν

*sed me quidem coenare finire dolentem quamvis;
non enim odio so uentre impudenter aliud
est, qui iubet suu recordari necessitate, (benrem.
etiam ual de afflictum aliquem, et in mentibus dolorē ba-
sic et ego luctu quidē babeo mentibus; hic et ual de semp
comedere iubet et bibere: et me omnium
oblivisci facit quacunq; passus sum, et repleri iubet.
nos autem festinate simul atq; aurora apparuerit,
ne me infeliciem meam imponatis in patriam,
10 quānis multa passū ubi cōspicacū me uel uita relinqueret
possessionē meam, famulosq; et aliam magnam domum,*

Sic dixit. hi autem omnes laudabant, et bortabantur
deducere hospitem, quoniam recte dixisset.
sed postquam libarunt biberuntque quantum uoluit animus;
hi quidem dormiunt iherunt domum uniusquisque.
sed in domo reliktus est diuus *Vlysses*,
apud a. ipsum *Areteq; et Alcinous* divina specie peditas
federunt: famula autem auferebant uasa coniuxq;
bis autem *Arete albiulna* incepit herba,
20 agnouit enim pallium et tunicam, vestimenta uidentes
pulchra, que ipsa fecerat cum ancillis mulieribus:
et ipsum alloquens herba pennata dixit:

*Hospes, hoc quidem te primum interrogabo ipsa,
quis? ungle uenit uirorum? quis tibi huc vestimenta dedit?
an non dicas in mare errans hic uenisse?*

*Hanc autem respondens allocutus est prudēs Vlysses:
difficile regina perpetuō dicere
dolores, quandoquidē mībi multos dederunt dīj cælestes:
boc autem tibi dicam quod nō interrogas ex iugurta.*

Ogygia quædam insula longè in mari iacet,
ubi Atlantis filia dolosa Calypso
habitat pulchricona granis dea: neq; aliquis ipsi

miseretur neq; deorum neq; mortaliuum bonum;
sed me infelicem peregrinum duxit fortuna
solum, postquam miseri nauem uelocem canderis fulmine
Jupiter iaculatus frugis mediis in nigro mari.

*ubi alij quidem omnes persere boni socij:
at ego carinā ulnis capiens nanis uiring, remis agitare,*

*nouem diebus ferebar: decima autem nocte nigra
et insulam Ogyziam appulerunt dij, ubi Calypso
habuit tubulum, et nubes et fumus*

*habitat pulchricoma granis dea, que me suscipiens
accurate exceptit & alebat, et dicebat (omnibus:
facturam immortalem et nuncquam senescentem diebus*

*sed meum nunquam animum in peccatis persuasit.
illic qđe sepič annos p̄mēti firmiter, uestimēta a. semper
lachrymis madefaciebā que mibi immortalis dedit Ca-
sa, quando iam s̄lūne nōdūcebat nōm̄ ueris.*

*sed quando iam octauus revolutionis annus uenire, (hypses
et) tunc iam me insit concicans redire,
Ionis ex insu, sine etiam animus mirans ipsum est:*

**o misit autem in ratiō colligata multa autem dedit,
panem et suane uirum: et diuinis uerbis inducit:
uentum autem immisit innocuum suanemq.**

*sepiendecim quidem nauigabam dies mare sulcans,
decima octava nocte apparuerunt mones umbrosi
terre nefasti: leporum est uero mihi charum con-*

*infelici. certe enim consuetudinibus eram abhuc aerumna
multa, quam mihi immisit Neptunus terra quassator,
qui mihi excitans uentos, impediuit iter,
commouit uero mare immensum: neque flutus
sinebat in rate uehementer ingemiscerem ferri.
hanc quidem deinde procella dispersit, ceterum ego
natans has undas transnuisi: donec me terra
uestre adegit ferens uentusque ex aqua.
ibi me egredientem coegeret flutus ad terram,
petras ad magnas iacens et inamabilem locum.
sed resiliens natani rursus, donec uenit
ad flumen, qui mihi uisus est locus optimus,
expers petrarum, et apriciterat a uento.
excedi auctem animum colligens: diuina uero nox
aduenit: ego autem seorsim a leuisimo flumine
egressus in arbustis dormiui: circumquaque autem folia
concessi: somnum autem deus immensum infudit.
hic quidem in folijs dilecto adflictu corde,
dormiui tota nocte usque ad auroram et meridiem.
inclinabatur sol, et me dulcis somnus dereliquit.
auillae uero in littus tua agnoui filiae
ludentes, inter eas autem ipsa erat similis dii:
ei supplicavi: illa uero neutiqua ab inde abfuit bona,
ut non sperare posset iuniorum obhiantem
facturum, semper enim iuniores desipiunt.
qua mihi cibum dedit affatim et ardens umum,
et lauit in flumine, et mihi has uestes dedidit.
hac tibi tametsi afflictu uero enarrauit.*

*Huic rursus Alcimus respondit dixitq;:
hos̄p̄es, certe quidem hoc decens non considerauit
filia mea, quod te neantiquam cum ancillis feminis
duxit in nostram domum, tu uero prima supplicasti.
Huic excipiens allocutus est uersus V lyses;
beros, ne mihi ideo insontem reprobende pueram.
bac quidem me iussi cu[m] ancillis subsequi;
Sed ego nolui, timens, reveritasq;
ne fortassis tibi animus commoueretur nidenti.
Subspicaces enim sumus supra terram penus hominum.*

*Huic rursum Alcimous respondit, dixitq;:
hos pes, non mibi huiusmodi in praecordijs ebarum cor,
temperè irasci: potiora autem honesta omnia.*

Alcimous nimam Iupiter pater et Minerva et Apollo,
optat Vlys talis existens qualis es, eaq; sapiens que ego utiq;
sem sibi ge filiam meam babeas; et meus gener uoceris,
verum. hic manens: domum autem ego et bona darem,
si modo uolens manbas. in uitium enim te nullus retinebit
Pheacum: neq; sic grauem lous esset.
reductione uero in hoc ego perficiam (ut bene intelligas)
promittit eras: in id temporis autem tu quidem dominus somno
Vlyssi auxi dormias: illi captabunt tranquillitatem, ut peruenias
lumen. in patriam tuam et domum, et si forte quid gyratum est:
et si omnino multo longius est Eubaea.
eam enim longissime auint abesse qui eam uiderunt
ex populo nostro, quando flauum Radamanthum
duxerunt in uitium Tylium terre filium:

πλυσμός. ἡ γαρ ἐκελλοῦ ἔτι διώσθεντί τοι γένεται πολλή, τίσι μοι ἐπωρηστε ποσειδάων γνοστήθων, οἵς μοι εἴφορμίσας αὐτούς, κατέδηντε κελεύθετος, ὥρινη γένεται λακονικόν αὐτοῖς φαστοῦ γένεται τοι κύματα
ἔτα ἀδί γεστίνας αὐτοῖς σγνάχοντα φέρεσθαι.
τὸν μὲν ἐπειτα διέλειται εἰσκιδαστόν, αὐτῷ γένεται πολλή
νηγόμενον θόλον λαττικαὶ διειπαγον ὄφρες με γαλλ
ὑμετέρην ἐπέλαστον φέρειν διαμόρτοντα θόλον ὁρ.
γῆθε κείται ἐκβαίνοντα βιόστεκυντο γένεται χέρσα,
10 τοτέρην πέθει μεγάληντον βαλλόντα ἀπότροπον χέρσα.
ἀλλ' αὐτοχεισάμενος θηκον τάλιμον, ἐντος ἐπιληθού
τὸν ποταμόν, τῷ δὲ μοι εἴσοτον καρπόν θόλον θάρις,
λαττικαὶ ποταμών, μὲν ἀπό σκέπτας λίθον είμιον.
ἐκ δέ επεισού θυμηγέειν μὲν δέ αὐτοροσιν τούτη
πλυνθεῖν δέ απόστιθε διπειπέτη ποταμοῖο
ἐκβαίνοντα δάμνοιον πατέσθεσθον αὐτοὶ γένεται φύλακα
πλυντάμενον τηνούντο γένεται κατέπεισαν θάλασσα.
γῆθε μὲν γένεται φύλακοι ποταμοῖον τηνούντο,
εὖθος πλανήτης τούτος τοι γένεται ποταμόν.
20 διέστρεψεν τὸν πελού, καί με γλυκὺν ὑπνοντος αὐτῆκην.
αὐτοφιπόλεις δέ ἀδίθινον τεντούντος θυματρὸς
παγίσσεις, γένεται δέ αὐτῷ τοι εἴλιον ἐκψαθεοῖσι.
τὸν εἰκετούντοντον δέ διτινόματος ἡμέρατον ἐδλαδή,
ῶς ἐκ αὐτοῦ ελποιον τεώτορον αὐτοὶ σαντατα
ἔργον μέλον. αἱ δὲ γάρ τε τεώτοροι ἀφραδίτοισι.
ἄλλοι στιτοῦνται μάχην ἀλισ πόλιν αἴθουσαν οἴνου,
καὶ λαζούντο γένεται ποταμόν, καί μοι πάσιε είμαστε ἐδωκόντο
τοῦτο τοι ἀχνύμενός πορ ἀλιθεύσων κατέλεξε.
Τούτον δέ αὐτὸν Αἰγαίοντα ἀπαμείβει φάνησθε τούτον
30 γενίν, ἦτοι μὲν τὸ γένεται φάνησιν τούτον τον
πάσις εἰπεῖ, τονεκά σ' ὅτι μετ' αὐτοφιπόλεισιν χωραῖς
άλλοι δέ νόμετοροι, σὺν δέ αρρενοφόροις εἰκετοῖσι.
Τούτον δέ απαμείβομενος ποτεσθε πολύμηκος οδηγεῖ
πόρος, μὲν μοι τὸνεκά σ' ἀμύμονα τονεκες κόρησι.
(σεὺς,
αἱ δὲ γάρ μετ' ἐκελούσεσσιν αὐτοφιπόλεισι τηνούντο
ἀλλ' εὐθὺς ἐθελούσιντος, αἴστες, αἴσχυλομένοις τοι,
μὴ πωτεύσοις θηκούσιντο σκύνσατο ιδόντοις.
Δινόκλοις γάρ τοι εὔμελον ἀδίχθοντο φύλον αὐτορώπων
Τούτον δέ αὐτὸν Αἰγαίοντας απαμείβει φάνησθε τούτον
40 γενίν, δέ μοι τοιστού γένεται φίλον κῆρε,
μακριδίωσις κεχολοθότα ἀμέντω δέ αἴσιμα τωντα.
αἱ γαρ γένεται πεταστὴ ή Αἰγαίοντα ή Αἴγαλον,
τοι τούτῳ οὐ έστι, τοι τε φρονεῖν μετ' εγών πορ,
παντοτε τούτῳ τούτῳ τούτῳ, οὐδὲ μοι γαμβρός καλεεσθαι,
αὐτοὶ μὲν μετ' αὐτούς δέ εγώ οὐ κτηματασθοίσι,
αἴτιον δέ ελαυνει γε μένοισι. αἴσκοντα μέν σ' ὅτις ερύξει
φαίνεται μηδέτω φίλον διέτωτερον γένοντα.
πομπηῖσι δέ τούτῳ τηνούτῳ τεκμαίρομεν (όφρες εὐαίδης)
αὐτοῖσιν δέ τηνούτῳ τηνούτῳ μέν δειμηθείσας οὐ πικρόν
50 λέγεται οἰ δέ ελώσογε γαλινίσια, ὄφρες αὖτις
πατρόδασσιν οὐδάμα, οὐ διπτεττοφίλον τηνούτῳ.
ἔπορη μὲν μάλα ποταμόν εκεστέως εἶναι Εὐβοίον.
τὸν γαρ τηλετάτω φέροντες εμπλέοντες μεριδοντα
λαζῶν πικροτορώμα, διπε τε εαυθούσιον παραδίδασθαι
ποντοφόρους τηνούτῳ γαλινίσιον γένον.

Ἐπι μὲν οἱ φίλοι τὸν λόγον, ἐγένετο καμάτωσι τέλεσαν
πάμπας. Τοῦτον τὸν μὲν ἀπόγονον οἴκασθε! δύπλιον.
Ἄδην τοις δὲ τοῖς φρεσὶν ὅσους φέρεις
μήτε τοι πάντας ἔμεινεν τὸν κρότον τὸν αὐτοῦ πάτερα.

Ως φάτο. γαθεσσον δὲ πολύτλας δίος οὐδενός
θυμέψινος δὲ ἀρεταῖς, ἐπος τὸ ἔφεστον, εἰκόνη
ζοῦ πάτερ, αἵδε δοκεῖ πεπονθεὶς τελευτήσθαι ἀπαντίται,
Αἴλινος Θεοῦ μὲν καὶ ὁδὸν γένεδωρον ἀργετον
ἔσθετον κλεοπάτην, εἰγώ μέν κε πατερίδοις τοιούτου.

ΩΣ οἱ μὲν τοιαῦτα πάθεις ἀπλάνες ἀγύρωδιοι·
κέκλισθε δὲ Αἴγατη λαμπτώλην Θεοῦ αὐτοῖς πόλεισι
δίαισιν· ὑπὸ αὐτῆσσιν θεμένουσιν, ἥπετα καλὰ
πυρφύρες ἄμβραλέδην, σορεύσας τὸν φύρβην τάπητας,
χλαινεῖς τὸν θεμένουσιν ψλας, καθέναν πήρθην ἐπειδήτη.
αἱ δὲ ίσται ἐκ μεγάρου οἰδαί· θεταὶ χροσίριν ἔχουσας·
αὐτῆσσιν ἐπὶ τῷ βόρειον πυκνινῷ λέχῳ ἐγκονίσαται,
ἄτρωμα οὐδὲν σπᾶται πριν αἱ μηλαὶ ἐπέτεσται,
ὅρσιν καὶ οὐδὲν ἔχειν, ταπεινήτας δὲ τοις δύναμις·

Ως φαν. τῷ δὲ ἀστακῷ τένετο κοινωνίαις.
Ἄς οὐ μὴ γίνεται κάθεσθε πολύτλας διό. Οὐδεὶς
τρυπαῖς γὰρ λεχέσσαις, οὐδὲ σεβτόντα.
Αὐλικόνθ δὲ ἄρα λέκτη μυχῷ δέκις ἐντηλεῖο.
πατέρες τοι μέτασοντα λέγεται πόρους καὶ δύναμις.

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ ΤΗΣ Q.
πατωσίας γρύθεστ.

Επειδούσια γίνεται τὸ θεάσιον τῷ δρὶς ή δίνει, ηγετος παρέλπεται πρὸς ἕκπομπὴν ή ὀντογένης γίγνεται τοιαντα τῷ αριθμῷ τῷ Α' λικανίῳ τὸ θεῖον πυροῦ εἰπεται τοιαντα δίσισην ἀγνοήστε τοιαντα τῷ αριθμῷ τῷ Β' λικανίῳ τὸ θεῖον σόδει, περὶ ὃ Διηρέσθαι Θ' οὐδεποτε μηδὲ τὰ πρᾶτα τοιαντα τῷ αριθμῷ τῷ Αγρινίῳ τῷ Α' φρούριον, ἵσταται τὰ πρᾶτα τοιαντα τῷ αριθμῷ τῷ Β' λικανίῳ τὸ θεῖον σόδει τῷ Ανωνίνα κλαίνεις, πανθάνεται τοιαντα τῷ αριθμῷ τῷ Β' λικανίῳ τὸ θεῖον.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ Η^ε Θ.

P A T Ω Δ I A

Θέτει δέ ἄλλης Φάνατος οὐδενίθεν
πάραπτο.
ΜΟ. διὸ προτερήνεστα φαίνεται σοδόντες τοιούτοις
πάσις,
ἄρρωτος ἀρχὴν θυντῆς ἐργόν μὲν οὐ Αἰλι-
νόσιον.
ιογύρηκες μέσητο πολέμουροθείον οὐδενὸν είναι
επονέστηρον μὲν οὐ Αἰλινόσιο
ορθίωντο, οὐδὲ σφι φησί την γυναικείην τετυκτο.
ασθείοιν ἀδειέσοντος λαθοῖσα
οὐδὲ τέσσερι μετάγγιξι τατταὶς Αἴθιναι,
ρυκισθαίφρον οὐ Αἰλινόσιο,
ταῦτη μεγαλειτορι μετατοίσασσε.
οφωτις προτεινειδίν φάτο μηθον.

Δεῦτ' ἄγε φαιμένῳ πάγκτρού μὲν εἰπεῖν τὸν
εἰς ἀγορὰν ἴσχει, ὅφει βίνοιο παύθει,
ὅς νεον Λ' λικνόσιο δ' αἴφρον Θεοῖς δ' ἄμα,
πάντην τούτην πλαγχθεῖς, δέμας ἀθανάτοισι όμοιοι.

παρτιλίως δοκιμήσαντες την πόλην
πολλοὶ γέρας θάνατον ιδόντες
φέρου λατέρτιο μαζί φροντικά. τῷ δὲ αὐτῷ Λαύριῳ
Ἐπεισοδίων πατέρες καὶ μάρτυρες της πόλεως

atq; illi quidē illuc nenerunt, & absq; labore transmarū
die eodem, et abduxerant domum retro.
cognosces etiam ipse in mente quam optimæ
nauis mea et innenes in sulcando mare remie.

*Sic autem ganisus est auctor et amnosus diuus Vlysses:
supplicans uero dixit uerbum, orationemque habuit:*

*Iupiter pater, utinam quæcumq; dixit perficiat omnia
Alcimous: huins quidem per aliam terram
immortalis gloria sit, ego autem in patriam ueniam.*

20 Sic illi quidem huiusmodi inicem colloquebantur.
in his autem Arcos albis leonis emillie.

*suisit autem Aretē albis lacertis ancilia
cubilia sub porticum ponere, & stragula pulchra
purpurea ut insicerent, insternerentq; de super tapetas,
chlænasq; imponere uilloas, de super induere.
illæ uero ibant ex adibus facem in manibus gestantes:
caterū postquam strauerūt pulchrū leclū accelerantes,
excitarunt Vlyssēm astantes uerbis:
surge dormitorus hospes, paratus est tibi leclū;*

Sic dicebant. huic uero gratum uisum est dormire.
sic ille quidem illuc dormiuit diuus Vlysses
tessellatis in lettis, sub porticu sonante.
Alcmous uero cubuit in penetrali domus excelsa:
iuxta uero mulier regina lettum parauit et cubile.

ODYSSEAE HOMERI VIII.

Rapsodiae argumentum.

Concio sū Phæcum de holpī, & nauis deducitur ad reduc-
tionem Vlyssis: & conuiuio suscipiuntur ab Alcinoo Phæcum opti-
mūes. Et post hæc disco certant Phæaces & Vlysses. Et Demodo-
cus c.uit. primum quidem ea que acciderunt circa adulterium Martis
& Venetris, deinde ea que circa intro luctuonem ligni equi: & V-
lysse stenche, inuestigauerit quis ex unde sū.

ODYSSEAE HOMERI e.

RAPSODIA.

Oclaus ex ceraminiibus Phœaces de Vlysse experimendum sumptuare.

*Vando uero manegenita apparuit roseis d^o
gitis aurora,
surrexit ex lecto sacrum robur Alci-
noi*

• *præterea inclitus surrexit urbium enensor Vlysses:*
40 *illis uero praebat sacram robur Alcinoi*
Phæacū ad cōcionē, que ip̄is apud nauē cōstiuēta erat.
uenientes uero confidebant in politis lapidisbus
propè ip̄a uero per urbem obibat Pallas Mimerus,
assimilata praeconi prudentis Alcinoi,
reditum Vlyssi magnanimo meditans.
& sancit euq[uam] uiro assilens dixit uerbum:

Huc age Phœacum principes atq; rectores
ad concionem ite, ut hospitem audiatis,
qui recens Alcinoi prudentis uenit ad domum,
ponto pererrato, corpore immortalibus simili.

Sic loquuntur, incitatuit robur et animum singulorum, cito uero implebantur hominibus forumque et sedilia congregatis, multi enim admirati sunt uidentes filium Laeria prudentem, hic autem Minervam dixinam super infusio[n]e gratiam capitum et humeris:

*et ipsum longiorum et crassiorem reddidit aspectum,
ni Phæacibus gratus omnibus fieret,
gravisq; et uenerabilis, et ut perficeret ceramina
multa, quibus Phæaces experirentur Vlysses.
ceterum postquam conuenerunt congregatisq; erant,
illis Alcinous concionatus est et locutus;*

Alcimous *Audire Phœacum duces atq; principes,*
Pheaces in *ut dicam quæ me animus in pectoribus iubet,*
coucione *hos p̄p̄tes hic bandū scio quis nam errando uenit meā domū,*
bortatur, *sive ab Eōis sive Hesperijs hominibus:*
ut vlyssem *deductionem flagitat, ex precatur ratem esse.*
iuuent.

*nos herò ut antea quidem mactemus deductionem.
neq; enim quisquæ alius quicunq; meè domū peruerteret,
hic lugens diu manet propter deductionem.
sed age namē nigrām deducamus in mare diuinum
recentem: iuuenes autem duo et quinquaginta
eligantur e populo quicunq; antea sunt optimi.
ligatis autem bene omnes ad scalam remis
exit, ac deinde subitum apparate coniunctionem,
ad nostrā domū profecti: ego aut laute omnib; p̄tabebo
iuuenibus herò bēc p̄cipio: ceterū ceteri
sceptigeri reges ad meam domum pulchram
ueniatis, ut hospitem in regia amplectamur:
neq; quisquam recuset, aduocare herò diuinum cantorem
Demodocū: huic quidē deus excellenter dedit cantilenā
oblectare, quoties animus incitat ad cantandum.*

*Sic loquuntus præbat. illi uero simul sequebantur
sceptriteri: præco uero eucurrerit ad diuinum musicum.
iunenes uero elefts duo et quinquaginta
ibant ut præceperat ad littus maris infructuosi.
ac postquam ad nauem descenderunt atq; mare,
nanè quidē ipsi nigram in maris profundū deduxerunt,
malumq; imposuerunt et uela nauis nigra.
aparuit autem remos uincula per coriaria
omnia ut decebat, uela autem alba extenderunt:
alè uero in humidum banc protraxerunt. ac posse
contenderunt ire Alcinoi prudentis in magnam domū.
implebantur autem porticusq; et sepra et domus uiris
congregatis, multis autem erant iuuenes atq; senes.
illis uero Alcinous duodecim oves immolavit,
oblo autem albis dentibus fues, duosq; flexipedes boues:
quos degluberūt curarūtq; et apparauit conuiuiū ama-*

Demodo; præco autem propè uenit ducens amabilē cantorem, (bile-
cus cantor. quē supra modū Musa dilexit, dedit uero bonūq; malūq;
oculis quidē priuaniit, dedit autem dulcem canitatem.
hunc sanè præco posuit sedem argenteis clavis distinctam
in medio coniumentum, columnæ longæ innixam.
ex paxillo autem suspendit cytharam sonoram (deret
iphis supra caput, et mōstrat quo pacio manibus pren-
præco: iuxta autem apponebat canistrū pulchrāq; mensam,
iuxta autem poculum nīni, ut biberet quoties animus iube-
illi: u. ad edulia parata apposita manus mittebant. (ret.
caterūm postquam potus et cibi desideriū expulerunt,
Musa cantorem excitauit ut caneret gloriam uirorum,
cantilena cuius tunc gloria ad cælum latum ibat:

καὶ μιν μετέροις καὶ τάσσονται θάλην ἀλισσαῖ,
ὅς καν Φαίμικεος φίλος τῶν τεας γέμοισθ,
δινός τοῦ αἰδοῖος τε, καὶ ἐκπλεσσειαν ἀεθλος
πολλὰς, ὃς Φαίμικος ἐπειρόγαντ' οὐδυσπῆθ.
αὐτέρεπτει δὲ πρερβόν ὄμηγερέων τούτουντε,
τοῖσιν δὲ Αἰλίνοθού ἀγορόποτον καὶ μετέπειτε,

Κεκλυτε Φαίνηκω πρύγιος δειπνόντες,
οφρέστης τά με θυμός φύι σύνθεσι κελύει,
ξενού-οδί^τ εποιεῖ^τ οστις ἀλώμανος ίκετ^τ έμοι δῶ,
και πθος αἰσθαν^τ ή επερίσιων αὐθεράπωμ.
πουπιών δυ^τ οτρώσιν, καί λίσσαται ουπιεμού εἴη.
άμας δή^τ ος πουπάρος πρέποντες αώμεθα πουπιών
θείει γαρ δέ^τ τις ἄλλος θείεις καί έμας δώμαδ^τ ίκητοι,
γρίβασ^τ οδηγόμενος δηρόμιοι μλίνει είνεκα πουπιής.
ἄλλ^τ σχει τακτείλανταν έρυσομεις εἰς ἄλλα δίαν
πρωτόπλοιον κάριον ή δύνα μή παντάκοντα
κρινάδωμιν κατά^τ δημοιού οσσι τακέρ^τ εισιμή^τ αρίσοι.
μητομένοις δ^τ εν ταντες άδι κληποιη^τ έρετης
τεκνιτ^τ. αιτάρε^τ επειτικ^τ θοιών^τ ἀλεγχύετε δάστη,
τημέπορού δυ^τ ελθόντες· έγα^τ δ^τ εν τασσ^τ πρέξι.
κάροισι μὲν ταῦτ^τ ἀλτέλομαι^τ αὐτάρ^τ οι ἄλλοι
σκηπτήσοις βασιλῆν^τ έμας πθος δώμαται παλά^τ
δρήματ^τ, δρφα^τ ξενού φύι μεγάροις φιλέωμεν.
μηδ' εις τις αρρενάδω. καλέσαδε^τ θείοις αποιδόμη^τ
Δημόδοσκομ^τ τῷ γάρ^τ ρά^τ θεὸς πούδ^τ ἀκη^τ ξειδ^τ ιώ^τ
τορπνίων, σππ^τ δυνμός εποτρυνομη^τ αἴσθει.

Ως ἄρα φωνήσεις ἀγύποτετο. τοὶ δὲ ἀμέτηντα
σκυπῆσχοι κῆπεντεῖ μετώχοι θέσιοι πάσιδόμ·
κέρεω ἤ κρεβύντει μένων καὶ ταγντήκοντα
Βεττίων ἀστέκελιστος ἀλλιθινὸς ἀτρεγυέπνιδ.
αὐτέρεπτεν δὲ ἀλλιθινα κατέλινθον πάλιθε θάλασσαν,
τῆνα μὲν οἱ γε μέλαναι ἀλλὸς Βγύθοσθεις δρυσαν,
ἡνδὲ ισόυ τ' ἐτίθυντο Κισίσιαν τὴν μελανή.
πρτώντων το δὲ ἔρεται τροποῖς γνῶμερατίνοιστ
ταῦτα κατέπιοραν, αὐτὰρ δὲ ισία λιπικὰ τετράσκεψεν
ἔνθετο δὲ γνωτίω τάλις γ' ὕδωμασαν. αὐτέρεπτεντε
Βανδὲ ίψεις Αλκινόοις διάφρονος δὲ μεγαλώματος
πολιών το δὲ ἄρδενθεσσαί τε καὶ ἔρκεστο μόσιοις αὐθίρωμ
ἄχρομλνων, πολλοῖς δὲ ἄρδεσσαν νέοις πλέονταί.

40 τοισιν δ' Α' λκίνοος δυοκαίδεκα μῆλ' ἵρεσισγν,
οκτώ δ' ἀργιόσδοντες ὑπε, δύο δ' εἰλιποδέας βόες
καὶ δέρεον ἀμφί δ' ἐπει, πετύκοντες μᾶταις ἔρατα
κῆρυξ δ' ἐγγύθην πληθυν ἄγων ἀγωνορούς αὐοιδόμ', (τιλ.
τ' ἀερί μεσού ἐφίλησε, δίδιζε δ' ἀγαθόν τε κακού τε
διφθαλιμῶν μὲν ἀμερος, δίδιζε δ' ἀδεῖαν ἀοιδίλων.
Θεῖ δ' ἄρει Γουντόνοι. Θάκης θρόνον ἀργυρόκλειψ
μέσων διατυμόνων, πθος κίσαν μακρόντερον.
καὶ δ' ἐκ τασσαλόφιψ κρέμασσην φόρμιγγα λιγῆ-
αντέ περ κεφαλῆς, μήτε φραστεῖ χερσὶ μέλεδις (αν
50 κῆρυξ ταχές δ' ἐτίθει καύεον καλίων πετράπεζαν,
ταχές δ' επεις σύνοιο, πτεῖν στε θυμός ανάγοι.
οι δ' ἐπ' ὄνειαδί ἔχοντα πολεύμενα χειρες ἵκλαον.
αὐτέρες πέτε πόσι. Καὶ έδικτνοι. Ήδε δρον γύτω,
μεσού ἀρέ αοιδόν αὐτηκην αειδέμεμναειλειανδρῶν,
οικης θεί τότες ἀρακλει. Θρακὸν θυριών ικανε.

νέκτρος οδύσσεως την πυλέας τον αχιλλέα,
ὅς ποτε διηρίσαντο θεῶν γένος τοῖς θεοῖς
ἐκπάγοντος επεισοδίου ἀναξεῖς τὸν Αἴγαμένην
χαρεῖ νόν οὐτοὶ αχαιοὶ μηρίσαντο.
ώς γάρ οἰχείων μιθίστησα φοῖς Θεοὶ πόλων
Πυθοῖς γένος αδείας, οὐδὲ οὐ πέρειν λάσσον δύο δύο
χρηστούλοις Θεοῖς τοῖς γάρ ξακουλίνδροι τούματος ἀρχή
τρωοῖς τοῖς δικαστοῖς, διός μεγάλος θεός Βαλάς.
τοῦτον ἄρετοντος αἰειδεῖς πριναλντός. οὐταρεῖς οδύσσεως
πορφύρεον μέγα φᾶρος θελῶν χερσὶ σιβαρῆσι,
κακοφαλῆς εἴρυστε, κάλυψε τὸν πατέρα πρόσωπα.
οὐδὲ θεός γάρ φαινεται, οὐδὲ οὐφρύνος δάκρυα λέβων.
πτοι δέ τοι λιξεινούς αἴματον θεῖον οὐδεῖδος,
δάκρυν διοργάνων, κεφαλῆς ἀπὸ φᾶρος ἐλεσκε,
οὐδὲ πατέρας ἀμφικύπελλον δέλων, απέστοσκε θεοῖσιν.
οὐδὲ πάρος ἄντες αὔχοντο, οὐδὲ στρωματαί αἴδεισι
φαινομένοις αἵρισοι, (επειδὴ ποτε τούτοις επέστοι)
ἄντες οδύσσεως κατακράττει καλυνθάκενος γούσσακον.
οὐδὲ ἄλλος μὲν πατέρας ἔλανθανε δάκρυα λέβων,
Αἴλινος οὐδὲ μηδεὶς οὐδὲ πρεσβύτερος οὐδὲ νόνος,
πάλιν οὐδὲ γάχακός θεός. Βαρύντης γάνχοντος οὐδεῖδος
αἴσθατο τούτοις φαινετοι φιληρέτμοισι μετκύδα,
κακολυτες φαινομένης τορδούντοις μεδοντούσι,
πάλιν μὲν μαίαντος κεκορήμετες θυμόρεις εἰσιν,
φόρμιγγός δέ, οὐδαιτοι σωμάτορες δέ τοιλαντί^τ
νιν δέ θελθωμένοις, οὐδὲ θλωματερηθωμένοις
παντων· ὡς χρέος δέ τοι θνάτην οιοις φίλοισιν,
οικαδεινούσις, οσορ μεριγινόμενος οὐδεῖδος
παντες, παλαισμοσιών τε, οὐδαμασιν, οὐδὲ ποδεστού^τ
οὐδὲ φωνήσεως ήγοντο. τοι δέ οὖν επειδή παλύντος δάκρυα,
καὶ δέ επιπασαλόφημα πρέμεστο φόρμιγγας λιγέν-
δημοσίκος δέ έλεχησε, οὐδὲ τεχνητος μεγάροιο (αὐτού),
καὶ προτερεῖτο οὐδὲ τοιούτοις οὐδούμοις λαπόροις οἴδητοι
φαινομένοις αἵρισοι, αὐθεντικαντοις θαυματεούσι.
Εαν δέ οὖν εἰς ἀγοράν τοιούτην αἴσθατο παλύντος δάκρυα,
μυρίοις· αὐτὸς δέ οὐδεντοντοι πολλοῖς τοιούτην οὐδεῖδοι.
ἄρτον μὲν Αἴλινος τε, οὐδὲ οὐκέτε, οὐδὲ Ελατρεὺς,
Ναυτόντος τε, πρυμνόντος τε, οὐδὲ Αἴγιαλος, οὐδὲ Ερετμεὺς,
Γοντόντος τε, πρωτόντος τε, Θεών, Αἴγαστροντος τε,
Αἴμφιαλος δέ οὐδὲ πολύντος τεκτονίδας·
οὐδὲ Τεκτονίδας Εὐρύαλος βροτολογιῶν οὐδὲ αἴρει,
Ναυβολίδης δέ οὐδεῖσθε οὐδὲ εἰσόμενος τοιούτην
παντων φαινομένος μετ' αἰμάτοντος λασθανατού.
πλάκιστος αὐτὸς δέ εστι τοιούτην τοιούτην αἴματον,
λασθανατούς δέ, Αἴλιός τε, οὐδὲ αὐτίθεος Κλυτόντος·
οὐδὲ δέ τοι πρωτόντου μηδὲ επειρόσαντο πόδεστοι·
τοιούτος δέ αἴτηνος τε τοιούτοις μερόμοις, οὐδὲ οὖν αἴματος τοιούτην
καρπαλίμως επέτεντο κονίοντον τοιούτοις.
τοιούτην δέ εἰσιν αἱρεῖσθε οὐδὲν κλυτόντος αἰμάτον·
οὐδειστοντος γάρ τοιούτην δέροντας ημενονοῖμοι,
προσομοιώντος δέ τοιούτην πατέρας ικεδόν, οὐδὲ οὐδέποτε.
οὐδὲ τοιούτην προσομοιώντος αἴλεγεντος περισταντο,
πηδούστος οὐδὲ Εὐρύαλος αἴτεκαίνυτο παντες αἵριστος·
αἴματος δέ Αἴμφιαλος παντων πεφρέτερος δέ τοιούτην Ελατρεὺς,
παντες δέ αὐτοῖς παντων πεφρέτερος δέ τοιούτην Ελατρεὺς,

contentionem Vlyssis et Pelide Achilleum,
ut quondam contendenter deorum in coniunctio celebrari
fauis herbie; rex autem virorum Argamennon
gaudebat animo cum optimi Achiuorum contendenter
sic enim illi naticimans predixerat Phœbus Apollo
in Pythia divina, quando ingressus est lapidem limen
oraculum petitus: tunc numerabatur malum principium
Troianumq; et Danae, Iouis magni per consilia.
ista sane cantor cantabat inclytus. at Vlysses
10 rurpurca ingenio uestis prebens manibus granibus,
in capite traxit, obtegitq; pulchram faciem.
uerebatur n. Phœaces, sub superciliis lacrymas stillans: Vlyssi mo;
sed quando definebat canere diuinus cantor,
lacrymis abfleris, a capite uestem demebat;
et poculum rotundum accipiens, libabat dūs:
at quando rursus incipiebat, et incitabant ut caneret
Phœacum optimates, (quippe qui oblectabantur uerbis)
rursus Vlysses capite obnoluto lugebat.
hic alios quidem omnes latebat lacrymas stillans,
20 Alcinous uero solus ipsum aduerit atq; animaduertit,
sedens prope ipsum: grauiterq; suspirantem audiuit:
continuo autē Phœacibus studioſis remorum loquebatur
audite Phœacum duces atq; rectores,
iam quidem coniunctio saturninus animum aequalis,
citharaq; que coniunctio congruens est celebri:
nunc autem exeamus, et certamina experiamur
omnia: ut hospes narret suis amicis,
domum reuersus, quantum supererimus alios
castibusq; luctaq; et saltibus, atq; pedibus:
Sic locutus praebat: illi uero anā sequebantur:
ad paxillum autem suspedit citaram stridulam:
Demodoci ueroprehendit manum, et eduxit adibus
præco: praebat uero his eandem uiam qua et alij
Phœacum optimates, certamina admiraturi.
institerunt a.ire ad forū: simulq; sequebatur ingēs turba,
in finibus surrexerunt autem iuvenes multisq; et boni.
surrexit quidem Acronius, et Ocyalus, et Elatreus,
Nautesq; Prymneusq; et Anchialus, et Eretmeus,
Ponteusq; Proteusq; Thoon, Anabessineusq;
40 Amphialusq; filius Polyei Tectonidae:
surrexit etiam Euryalus homicida similis Marti;
Naubolidesq; qui optimus erat corporeq; specieq;
omnium Phœacum post inculpatum Laodamantem:
surrexerunt et tres filii boni Alcinoi,
Laodamas, et Halius, et diuinus Clytoneus:
hi quidem primum periculum fecerunt pedibus:
eisq; a carceribus extensus est cursus, bi simuli omnes
teleriter uolabant puluerem excitantes in campo.
horū currēdo longè optimus erat Clytoneus incipiens:
50 quantumq; in nouali spaciū est mularum,
tantū præcurrentes ad populu uenit, aliij u. relinquuntur.
aliij uero lucre moleste periculum fecerunt,
in hac rursum Euryalus uicit omnes optimos:
saltu uero Amphialus omnium optimus erat:
disco autem omnium præstantissimus erat Elatreus.

Alcinous
pertinet
Phœaces
ad certa-
men.

Certamen
cursus, et
celera.

ρρηγνία τυρσος Λαδαματ; εξιμιος filius Alcinoi.
επειδη postquam omnes oblectarunt animū certaminib.
bis Laodamas locutus est filius Alcinoi:
Agite amici, hunc hospitem rogemus si quod certamē
et scit et didicis. in dolo sane non malus est,
famoribusq; curibusq; et utraq manu desuper,
ceruiceq; firma, ingentiq; robore: neq; vigoris
caret, sed malis debilitatus est multis.
non enim ego existimo peius aliud mari
ad hominem afflendum, etiam si malde fortis sit.

Hunc rursus Euryalus exceptit, dixitq;
Laodama, sane hunc sermonem ritè dixisti:
tu ipse nunc prouoca uadens; et conueni sermone.
at postquam hoc audiuit bonus filius Alcinoi,
Rexit in medium profectus, et Ulysses allocutus est:
buc age et tu hospes pater periculum fac certaminum,
staliqd fortassis didicisti. conuenit n. te scire certamina.
neq; enim maior gloria hominis quoad fuerit,
quād quod pedibus praefliterit et manibus suis.
sed age tanta, pelle autem mortitiam ab animo.
tibi uero profectio non iam diutius aberit, sed tibi iam
et namis deducta est, et preparati sunt socij.

Hunc excipiens allocutus est prudens Ulysses:
Laodama, quid me ista inuictis taxantes?
dolores mibi etiā magis in præcordijs quam certamina,
qui anteā ualde multa passus sum, et multa pertulerim:
nunc uero in uestro confessu reditu indigens
sedeo, precans regemq; omnemq; populum.

Huic rursus Euryalus respondit, obiurgauitq; contra:
minime te hospes perito uiro assimilo
certaminum, qualia multa inter homines sunt:
sed huic qui simul nani transfrata frequens,
princeps est nautarum, qui negotiatores sunt,
uectureq; memor, et speculator est uaticorum,
lucridq; rapacis acquistii, neq; athlete similis es.

Hunc autem toruē intuitus allocutus est prudens Ulysses:
hospes, non honeste dixisti: sulto uiro similis es.
ex aequo non omnibus dū munera dederunt
miris, neq; indolem, neq; prudentiam, neq; eloquentiam.
alius quidem forma inferior est uir,
uerū deus formam uerbis ornat: alij uero in ipsius
oblectati aspiciunt: is uero securè loquitur
modestia sua, eminet autem in multitudine:
incidentem autem per urbem, ueluti deum aspiciunt.
alius autem rursus forma quidem similis immortalibus:
sed non ei gratia uersatur in sermonibus.
sed et tibi species quidem decora, neq; aliter
neq; deus fecerit: sed mente imperitus es.
lacefisti mibi animum in præcordijs charis,
locutus non ut deceat: ego uero non ignarus certaminum,
ut tu loqueris, uerū in primos puto
esse, donec iuuentia fresus fui uiribusq; meis.
nunc autem teneor malo et doloribus. multa n. passus sum,
uirorumq; bella, saevisq; fluctus penetrans:
sed etiam sic, ualde multa passus, experiar certamina.

τοῦ δ' αὐτὸν λαοδάμας, ἀγαθὸς τῶν Αἰλινόοιο.
αὐτῷ ἐπειδὴν τῶν τε ἔτοφθισται φρῷρος ἀεθλοῖς,
τοῖς ἄρα λαοδάμας μετέφη πᾶς Αἰλινόοιο,

Διῆτε φίλοι, οὐκέτι γένονται ἐπινέθεται τοῖς ἀεθλῶι
οἴστε τε Κλεοδάκης. φύλι γε μὲν δὲ κακός θάν,
μηρός τε κυνίας τε, καὶ ἀμφω χαῖρεται ὑπορθύη,
αὐχήνα τε σιβερῷ, μεγάτη δὲ φύγεται τοῖς ἀεθλοῖς
λέντοις, ἀλλὰ κακοῖσι σωτερόνται πολέεσσι.
ἢ γέρεγε τι φυική κακώστροι καὶ λοθαλάσσια
οὐδὲδὲ τε συγχόναι, εἰκῇ μέλα καρτοφόρος ἐπι.

Τὸν δ' αὐτὸν Εὐρύνατος ἀπαμένει, φάνησεν τε,
λαοδάμας, μέλα τῷρετο πότῳ κατέπι μοῖσαν ἐπιπονοῦ.
αὐτὸς νῦν πλοκάλεσαι ιδεῖ, καὶ τοῖς φραστές μέθῳ.
αὐτῷ ἐπεὶ τούτῳ ἄκρος ἀγαθὸς πᾶς Αἰλινόοιο,
εἰ δὲ δὲ μετονοῖσιν οὐκέτι φύσια πλοστέα πρότην,
διῆτε δὲ μέλα τῷρετο πότῳ πολέμου, καὶ πόλλα ἐμόγυσται
νῦν δὲ μεθ' ὑμετέρην ἀγορῆν νόσοιο χατίζωμ
πικα, λιασόμενος βασταῖς τε τῶν τε πλημμυρῶν.

Τὸν δ' αὐτὸν Εὐρύνατος ἀπαμένει Κρόνεκος τὸν αὐτὸν
τοῦ δέ οὖτε τοῦτο οὐκέτι φέρεται ἀπέρονται
ἀλλὰ τοῦ δέδε μέλα τῷρετο πότῳ πολυκληπότει θαμίζωμ,
ἀρχότειν τούτων, οὐ τε πρωτητρούτος τούτοις,
φροτα τε μηνιαῖς, Κλεοδάκης πότῳ δέδε μέλα τῷρετο
καρδίεων δέ δέρπατεισιν, δέδε μέλατηρι τούτοις.

Τὸν δέ αὐτὸν Εὐρύνατος οὐδὲν πολύτιμον οὐδὲν
ἔνιν, τοῦτο μέλα τῷρετο πότῳ πολύτιμον οὐδὲν πολύτιμον.
τοῦτος δὲ τῶν τε τούτων θεοί χαρίσιν τούτοις δέδε μέλα τῷρετο
αὐδεράσιν, τοῦτο φύλι, τοῦτο μέλα τῷρετο πότῳ πολύτιμον.

40 Τὸν δέ αὐτὸν Εὐρύνατος μέλα τῷρετο πότῳ πολύτιμον οὐδὲν
ἄλλος μεριφίας ἐπιπονοῦσι δέ τούτοις δέδε μέλα τῷρετο πότῳ πολύτιμον
τοῦτος δέδε μέλα τῷρετο πότῳ πολυκληπότει θαμίζωμ,
αὐδεράσιν τούτοις δέδε μέλα τῷρετο πότῳ πολύτιμον οὐδὲν πολύτιμον.

Τὸν δέ αὐτὸν Εὐρύνατος μέλα τῷρετο πότῳ πολύτιμον οὐδὲν πολύτιμον.
τοῦτος δέδε μέλα τῷρετο πότῳ πολυκληπότει θαμίζωμ,
αὐδεράσιν τούτοις δέδε μέλα τῷρετο πότῳ πολύτιμον οὐδὲν πολύτιμον.
τοῦτος δέδε μέλα τῷρετο πότῳ πολυκληπότει θαμίζωμ,
αὐδεράσιν τούτοις δέδε μέλα τῷρετο πότῳ πολύτιμον οὐδὲν πολύτιμον.
τοῦτος δέδε μέλα τῷρετο πότῳ πολυκληπότει θαμίζωμ,
αὐδεράσιν τούτοις δέδε μέλα τῷρετο πότῳ πολύτιμον οὐδὲν πολύτιμον.
τοῦτος δέδε μέλα τῷρετο πότῳ πολυκληπότει θαμίζωμ,
αὐδεράσιν τούτοις δέδε μέλα τῷρετο πότῳ πολύτιμον οὐδὲν πολύτιμον.

quicunqu scit sua mente commoda dicere:
sed age, nunc meum intellige sermonem, ut etiam atque
discas Herorum, quando tuis in adibus
epulaberis apud tuamque uxorem et tuos liberos,
nostra virtutis memor, qualia etiam nobis
Iupiter opera imponat perpetuo iam inde a maioribus.
non n. pugiles sumus irreprensibiles, neque palæstræ,
sed pedibus celeriter corrimus, et nanib. opimi sumus.
Semper autem nobis coniunctumque gratuum, citharaque, chorique,
uestesque mucatoriae, lauacraque calida, et cubilia.
sed age Phœcum salatores quoque optimi,
Iudice: ut hospes dicat suis amicis,
domum reuersus, quantum supereremus alios
arte nauigandi et pedibus et saltatione et canitu.
Demodoco u. aliquis statim profclius cytharam sonoræ
afferat, que alicubi iacet in nostris adibus.

Sic ait Alcimus deo familiis, surrexit autem prae-
latus citharam sonoram domo ex regis.
prefecti autem ludorum nouem omnes surrexerunt
publici, qui in ceream inibus administrabant singula:
complanarunt aut locum, pulchrumq; dilataruntq; ludum.
praeceps autem propere meni ferens citharam sonoram
Demodoco: ille a. deinde ibat in mediu. circu a. iuuenes
iam pubescentes stabant, dolli saltationis:
quasiiebant autem diuinum locum pedibus. at Vlysses
motus admirabatur pedum, obliquebatq; animo.
Demodo- ceterum ipse citharam pulsans cepit pulchre canere
cus canit fa de Martis amore pulchre coronata Veneris,
bulam de ut primum commixti fuerint in Vulcani domo
Veneris & clam: plurima autem dedit, leclumq; deturpauit et cubile
Martis am plexu. Vulcani regis. Statim autem illi nuncius menit
Sol, qui ipsos animaduertit commixtos amore.
Vulcanus autem ubi tristem sermonem audiuist,
inficit ire ad officinam, mala animo profundè cogitans:
imposuit autem basi ingenie incudem, eundis autem uincula
infracta, insoluta, ut firmisier illuc manerent.
deinde postquam struxit dolum iratus Marti,
inficit ire in thalamum ubi ei chara cubilia stabant:
circum autem fulcrum fudit uincula undiq; omnia:
multa autem et superiore parte domus fusae sunt
perinde atq; tela araneæ subtilis, quæ nemo uidere queat
neq; ex diis beatiss; sic enim dolosa fabla erant.
ceterum postquam omnem dolum circa leclum fecit,
simulauit se ire in Lemnu pulchre fabricati oppidum,
quod illi terrarum multo charissimum est omnium.
neq; uanam uigiliam tenuit aurato freno uensis Mars,
utq; uidet Vulcanum inclitem arte scorsim enirem:
inficit ire ad domum incliti Vulcani,
cupidus amoris pulchre coronata Veneris.
illa uero iam recens a patre prepotente Ione
uensis resedit: ille uero intra domum iuic,
illiusq; manus imbascit, uerbumq; dicit atq; compellauit:
age chara, ad leclum diuerlamus dormituri.
non enim amplius Vulcanus domi est, sed alicubi
proficiuntur in Lemnum ad Sintimas barbaros.

Ως φάρ. τῇ δὲ ἀσταξόῳ ἐίστε τοι μηδίαια.
τὰ δὲ τὸς δέμαντα κατέδραυον ἄμφι τῷ δέσμῳ
περιγένεται εχαστο πολύφρον Θ. Η φάσισσο.
ὅδε τικιπάσαι μελέωρ λίθοι αὐτοῖς φασι.
μή τότε δηγίνωσκον θεόντες τι φυκτά τιλεντά.
ἀγχέμολεγον δέ σφι ἀλλε πομικλυτός Α' μφιγύνεις,
αὐτοῖς ἀποτρέψας περὶ λόμπυγαῖαν ἵκεδηκ.
Η' εἰς Θ. γάρ οἱ σκοπτίων εχγν, ἀπέ τι μῆθορ.
Βῆ δὲ ἴμινα πέθεισιλῶμα, φίλοι τε τιμητόντος
ἔστι δὲ γνωσθεῖροιστο χόλος δέ μιν ἄγριον πέρι,
σμερδαλέομεν δὲ εἴσοντες, γέγωντε τε πάσι θεοῖσι,
Ζεὺς τάτορ, πολ' ἄλλοι μάκαρεσσι θεοῖς αὖτις έόντες,
διδύνθινα δργα γελασταί γνωτικτά ιδομένει.
ώς ἐμὲ χωλόμενόν τα διος δηγάτηρ Α' φροδίτη
αέριν ἀτιμάζει, φιλεει δὲ ἀσθητοι Α' γυα^α
ἄνεχ' ὁ μὲν, καλός τε καὶ ἀρτίποτος, αὐτὸς ἔγωγε
ἀπειδίαισις γρυπόιλα, ἀπάρστικοι αἴτιοι ἄτοι,
ἄλλας τοκτε δύνωτώ με γενέαδει ὄφελοιμ.
ἄλλος δέ τοι πεινατός θεος τοι φιλέοντες,
εἰς ἡμέτερον τοι τοι φιλέοντες.
ὁ μὲν σφας ἔτεις εολπα μινισθά γεκειμενός τοι,
Οὐ μάλα πορ φιλέοντες. ταχ' ὅπειδειν σθοντος φω
εῦδειρον ἄλλας σφας μέλοσιν δέσμοις ἔργεις,
εἰσόκει μοι μάλας τωντα τωντης ἀποδιώσει εἰδηνα
ασσάοις γυνάλιξα πιαώπιδος Θ. εἰνεκα κάρην.
Ἐνεκάοις πιαληδηγατηρ, ἀπάρστος τοι εἴθεντος.

Ως ἐφαθ. οἱ δὲ ἀγέροντες θεοὶ ποτὶ χαλκοῖσι τείλονται.
Ἄλλες ποσειδάνιοι γαίησι, ἄλλες ἡριόντες
Ἐργάσεσθαι, ἄλλην ἡ αὐταῖς ἐπάρθρυ οὐκ ἀπολλωμένη.
Θελήντορες δὲ εἰς μήνυμα ποσειδάνιοι εἴκαστον.
Ἵστων δὲ γύνη ποθεύσοιτο θεοὶ διώτηροι δέξαμεν·
Ἄσθεες Θ. δὲ ἀργοῦ ἀργοῦ το γέλως μακάρεσσι θεοῖσι,
τέχνης εἰσηρθώστη πολυφρον Θ. Ή φαίσειο.
Ἄλλες δὲ τις ἐπιεικῆς ἀδύτης πλησιόν τοι ἀλλοι,
ἀνταρρετάς κακὰ δρύγας κιχάνει τοι βραδύτης ὥκιμός·
Ἄντη γε τοῦ Ή φαίσειος τοι βραδύτης ἄλλην άρια,
ἄντη τοῦ Η φαίσειος τοι βραδύτης ἄλλην άρια,
χωλὸς ἔωνται, τέχνης τοι Καὶ μοιχάγεις ὁφέλεια.

Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πθές ἀλλὰς ἀγύρεσιν·
Εὐγεῖν ἂν περιεπίγνων αὐτοῖς Αἴπολλαμ,
ἔρμεστα Διός γέ, Διάκτορε, διώτερον ἔργα,
πρὸς κανὸν δὲ σημοῖσι θεοῖσι κρατοῖσι πειθεῖσι
εὐθείαιν διάλεκτροιστ πρᾶτε μεσῆν Αἴφροδίτη;

Τόν δ' ἡμέετες ἐπειτα διάκτρες Αὐγυδφόντικ,
αἱ γαρ τοῦ θύνοιτο ἀναξ ἐκατηβόλι Αὐτολογ.
διεσκοι μὲν τρίς τόσοι απέριρον δύναμις φεις ἔχοισι,
ὑπεῖς δὲ συρροώπε θεοί, πατέσαι τε θεάντας,
απτάρε εὐάων εὐθοεις πάσα κρυστὸν Αὐροδίτην.

Ως ἔφαδ'. γν̄ ἐγέλως ὡργ̄ ἀθανάτιοις θεοῖσιν.
Ἄδει ποτειδάκων τε γέλως ἔχει, λίστροι δὲ αἱ
Ηφαιστοφύλακες εργάζονται λύστειν Αἴγαιον.
καὶ μηδ φωνήσει επειδὴ δρόσων τα πεστάντα,

Λῦσομέγωδες τοι ταῦτα πίσχουμας (θεσυκελούς)
τισειν αἵστηται μετ' ἀθανάτοις φεοῖσι.

Τόη δ' αὐτε ποσέπις πουκλυτάς Αμφιγύνεις,

Sic ast. huic autem gratum nūsum est dormire.
illi u. in lectum ut conscenderunt dormierūt: uincula a.
fabrefacta circumfūm debauit prudentis Vulcani.
neq; ullum mouere membrum erat, neq; attollere:
et cum quidē agnouerūt qud non iam effugia patebāt.
propè autem eis uenit inclitas Vulcanus,
rursus reuersus antequam ad Lemni terram neniſſet.
sol enim illi custodiam habuit, dixitq; orationem.
contendit autem ire ad domam, cibos afflictus corde:
10 stetit autem in vestibulo: ira autem ipsum dira cepit,
horrendum autem clamauit, audireq; fecit omnes deos:
Iupiter pater, atq; alij dñi beatissimpernentes,
uenite ut opera ridicula et non tolerabilia videatis.
ut me claudum entem Iouis filia Venus
semper debonofiat, amat autem pernicioſam Martem:
eo qud ille quidem pulcher et sanus pedibus, sed ego
imbelliſ factus sum. ut neutiquam mihi causa alia est,
quā parentes duo: qui non genuiſſe debabant.
sed uidete ut illi dormiunt in amore,
20 meo conſenſo leſto: ego autem afficiens tristor.
non tamen eos iam ſpero paulisper iacere ſc,
licet admodum amantes. foriſſe nolent ambo
dormire: sed ipſos dolus et uinculum detinebit,
donec mihi omnia pater reddat dotalia
quecumq; illi præbiūt impudentem ob pueram.
qud illi pulchra filia, ſed non pudica.

Sic ait. ipsi autem congregatis sunt dij aream per dominum.
uenit Neptunus terra quassator, uenit et' utilis deus
Mercurius, uenit autem rex iaculator Apollo.
30 fæmina autem dea manebant pudore domi singula.
Stabant autem in vestibulo dij dатores bonorum:
immenitus autem risus excitatus est dij beatis,
artes inspiciens prudentis Vulcani.
tum uero quispiam dicebat uidens in proximum alium:
non sunt uirtuti mala opera: asequitur tardus celerem:
ut nunc Vulcanus ens tardus cepit Martem,
uelociissimum licet deorum entem qui Olympum tenent,
claudus ens, technis: ppiter quod et adulterij malitia de-
Sic illi quidem talia inuicem dicebant. (bet.

40 **Mercurium autem allocutus est rex Iouis filius Apollo:**
*Mercuri Iouis fili, internuncie, dator bonorum,
num in uinculis uelles fortibus compressus
dormire in letulo iuxta auream Venerem?*

*Huc respondit deinde internuncius Mercurius:
utinam fieret rex iaculator Apollo:
uincula quidem ter tot infinita circumfusa essent,
nos autem inspicceretis dij, omnesq; dea,
at ego dormirem apud auream Venerem.*

Sic ait. risus autem excitatus est immortalibus diis.
50 neq; Neptunus risum tenebat, precabatur autem semper
Vulcanum inclytum artificem ut solueret Martem:
et ipsum allocutus uerba alata dicebat:

*Solve: ego autem tibi ipsum promitto (ut tu iubes)
soluturum esse aqua omnia inter immortales deos.
Huc rufus alloculus est inclitus artifex ambiclaudus:*

*ne me Neptunus terre quæflator hac iube:
misera pro miseriis etiā spōniones sunt ad spōndendum.
quo pacto ego te nūcire possem inter immortales deos,
si quidem Mars abierit debilum et nūcula effugient?*

*Huc rursus allocutus est Neptunus terra quassator:
Vulcane, etiam si Mars debitum rennens
abierit fugiens, ipse tibi ego hæc persolnam.*

Hic respondit continuo inclitus ambiclandus: non est neq; decent tuam orationem abnuere.

Sic locutus, nincta soluit robur Vulcani.

illi postquam eū in cūlo soluti sunt fortis licet ente,
statim impētus factō, ille quidem in Thraciam ruit;
illa nō ad Cyprum peruenit libenter ridens Venus,
in Paphum, ubi illi lucus eratq; odorata:
hic autem ipsam Gratiā lauauit, et unxerunt oleo
immortali, qualia deos refrigerant semper entes:
nubes anemū induerunt amabiles, mirabile nūsū.

*Solus tristipulare, quoniam ipsi nemo contendebat.
Lafus pile. hisigitur postquam pilam pulchrā in manibus acceperunt
pūrpuream, quam ipsis Polybus fecerat prudens,
banc alter iacebat ad nebulas umbras;
flexus retro. alter autem à terra in alium elevatus,
facile accipiebat, antequam pedib. ad pavimentū venisset.*

Baltatio. at postquam pilam in rectum experti sunt,
saltanterunt postea in terra pascenti multa
frequenter alternantes: iuvenes autem applaudebant alijs
stantes in certamine: multus autem strepitus ortus est.
unc Alcinoum allocutus est dinus *Vlysses*:

*Alcinœ rex, omnium clarissime populorum,
utiq; pollicitus es tripudiantores esse optimos;
utiq; planè factum est: stupor me habet inspiciensem.*

*Sic dixit. latata autem est sacra nis Alcinoi:
statimq; Phaeaces amantes tremorum allocutus est;*

*Alcimous Andite Phæcum dulciores ac principes,
Phæcibus. hospes mibi nulde videtur prudens esse:
sed agite ei deus tu hospitale munus uti decet.
duodecim enim in populo præclaris reges
principes imperant, tertius decimus autem ego ipse:
ex his ei singulis uestem bene lotam & tunicam,
& aurum talentum ferte preciosi:
statim autem omnia portemus cōgregati, ut in manibus
hospes habens, ad cœnam ueniat latrus in animo:
Euryalus autem seipsum conciliat uerbis
& dono, quoniam nequaquam us decuit locutus est.*

*Sic dixit omnes autem laudaverunt, et iusserunt:
dona autem ut ferret præmisserunt præconem singulis:
hic autem rursus Euryalus respondet locutusq; est:*

Euryalus *Alcinœ rex, omnium clarissime populorum,*
Vtissim en tibi equidem hunc hospitem conciliabo sicut tu imbes,
se donat. *dabo ei huncensem totum arenum, cui est manubriane*
argenteum marina saltem regens sefti choris.

καὶ με ποσέιδασθαι γενέθλιο τοῦτο κείλεις·
δειλάσε τοι μειλῶμενή ἐγγύας ἐγγυάσαδε.
πόσις αὐτὸγώ σε δέοιμε μετ' ἀθανάτων οὐδεῖστι,
ἔκεινος οὐχεῖτο κατέθετο μετεκμόρτων.

Τὸν δὲ αὐτὸν περιέβη οὐσίαν τοῦ στόχου
Η' φαῖς', ἐπεὶ γένεται Αἴγας χεῖθεν οὐ παλύεται
οἰκηταὶ φύγων, αὐτὸς τοι εἰών ταῦθεν τίσω.

Τόη δὲ μείζετε^{επί} τα ποικιλυός Αἰφιγύνης,
οὐκ εἰς δὲ ἔοικε τεὸρ^{επί} θέρησθαι.

10 ος ἐπὶ ἀρ., τὸ μεσημῶνιον μὲν Θ.-Η. φαίσοντο. α. λιγκός
τῷ δὲ ἐπειδὴν διεσμένῳ λύθην πρατεῖρε πορτόντων,
κύτικ' αὐτοῦ βαστάντε, ὃ μὲν Θρύλωσις Βενίκη,
ἡ δὲ ἄρτα Κύπρου ἴκανη φιλοκυνεύσθαι Α' φροδίστη,
ὅν Γαλφού. γῆνθα δὲ εἰς τέκναν Θ. βακός τε θύνεις.
γῆνθα δὲ μηχάνητες λόγοι, κύρχεισαν ἐλαίω
ἀκμέροτε, οἷς θεοὺς ἐπιγένεσθην αἰγὺν τόντας.
ἀκμής τοι μετατρέπεται ἐπιμέρεστε, θαῦμα μὲν δεσμός.

Ταῦτ' ἔργοντος ἔργον πεικλυτόν αὐτῷ οὐδὲν τοῖς
τορπεῖς γνίσθησιν οὐδὲν αἰσθανεῖν καὶ οὐδὲν εἴπειν.
Οὐαὶ γάρ τοι πολιχήμετροι, γνωστοὶ λαζαρίται,
Αἰλικίνοις δὲ Αἰλιοῖς Λαζαρίταις καὶ λαζαρίταις
εἰσαγέτε οὐρανούς στοιχίους τούς τοις δούλοις.

οί δέ ἔτει διασπασμούς, οὐ τοῦ φυγεῖσαν αἰρετούσης.
οἱ δέ ἔτει διασπασμούς, καλεῖσθαι μετὰ χρονίου ἐλεύθεροι
πορφυρεῖσι, τινίσι σφι Γόλυνθος ποιήσεις λαίφρεων;

τῶν εἰσόρθων διπλακούσι πόσιν φέρεις σκυρούτα,
ἔμνυθες ὅπισταν δὲ ἀπὸ χθονὸς ὑψός αὔρθεις,
ἔγινθισ μεθέλεσκε, ταῦτα δὲ ποσὶν ζώδιαν οἰκεῖα.

αὐτῷ ἐπιβολή σφαιραν ἀν' θειώ τειρήσαντο;
περιέδικα μὲν ἡ πειτα ποτὶ χθονί τελυτοτέρη
ταρφεῖ ἀμειβομένω κέροι δὲ ἐπελάκειοι ἄλλοι
ἔσσοτες κατ' ἀγῶνα πολὺς δι' οὗτοῦ κόμπου ὅρθρει
δὲ τότε ἔρει Α' λκίνεον πειθεφάνεε δι' οὐδὲν

Αλλίνος κρέοιη, παύτωρ ἀριδάκεται λαῶν,
πολὺ σπέλλυσας βιττέρμους εἰς ἀρίστης,
οὐδὲ ἄρετον ματέτυκτο σέβας μ' ἔχει αὐτοφόρωτα.

Ως φάστο γύνθιστη δ' ιερόρ μὲν ΘΑ' λχινόσιο·
αὐτή τε φαινέσσι φιληρέτμοισι μετπίδια,

Κέλυτε φαινόμενού τούτο διότι μέδοντας
όξεινού μάλε και ποκείων τεπτυμένος θάνατον.
Ο δέλτα, την οποία διατίθεται εστίν οντος
την αρχήν την οποίαν οντος

απομένεια γάρ κατὰ σῆμαν πρεπέσθαι βασιλεῖς
ἄρχοις κρατήσοι, τρισκυρίας οὐδὲ πόλεων εἴγε αὐτός.
Τὴν οὖτε φάρον φέρει ἐπιλαβεῖς πόλεις χιτῶνα,
Ἐπειδή τέλεων τούτην εἴκαστε τηλεόγντα.
αὐταὶ δὲ πάντα φέρουσιν ἀπόδειν, οὐφράγιοι χρεοί
ἔχουσιν, μηδὲ μεριποῦν ἵνα χειρέων φέρει θυμῷ.
Εὐρύταλος δὲ ταῦτα αρισταῖς μάλιστας εἰστί τοις;
καὶ διώρων πεπάσθετε πάτερε, κατέκοιραν τοπον.

Ως εφαθ. οι δὲ ἄρτα παντες ἐπίνεον, καὶ ἀκελέσθησαν
δὲ ὥρα μὲν ἀρχὴ σινάρουσαι πρότεροι καὶ σύγχρονοι τοις θεοῖς.
χρυσὸν αὐτὸν Κύροντας ἐπανείβοι φάντομον τον.

Α' λίκνοις πρεσόι, παῖς τῷ μέρει δέκετε λαζάμ,
ποιητὴ ἐγώ τὸν ξεῖνον φέρεσσομαι ὃς σὺ πελθίεις,
πλάσω οἱ τέσσερις αὐτῷ παγχαλκεού, ἣντι πάντη
ἐγνεισ, καλέσον τὸν ποπείαν ἐλέφαντο.

ακμφιδεδίνηται πόλε^ς Θράσοι αξέιοι εἰσαγ.

Ως εἰπὼν, γάρ χρηστί τίθει ξίφος ἀργυρόστλιρον,
καὶ μικρὸν οὐκέτι πέρισσον τούτῳ πεποιήθει,

Χαρέτωτος ἐσίνε, ἐπιθέλη ἐπέδει τι βίβλου
μενού, ἀφαγὸν φέροις αὐτοπάξασαι αἰλιαι·
σοι οἱ θεοὶ ἀλοχόου τοῦ μὲν τοῦ πατρός δὲ ικενῶς
δοῖσιν ἐπιειδὴν δικήτα φίλων ἐπον τοιαύτην ταχείαν.

Τόπος δ' ἀπανεγκόμενος περιέφη πολύτιμος οὐδυστής
ἥγεντος φίλος μάλα χαρέρε, θεοί δὲ τοι οὐλεῖσαν δοῖ- (σεὺς
μηδὲ τι τοι εἰσφέρεις γε ποθί μετόπισθε γένοντο (ρω.
πάτης δ' οὐ μοι δώκας ἀρεστάμενος ἐπέεισαμ.

Η ἑά, Κλάκμφ' ἀλιοιστ θέτο ξίφθ οὐργυρόσηλον.
δύσετό τ' ηέλιθ, κύ θελυτα οώρα πέπην.
κύ ταγ' δέ Α' λκινόσιο φέρομ κάρυκεν ἄγασος.
δέξεκμενοι δ' ἄρα πτελεις καμύμον ΘΑ' λκινόσιο
μητρό πῆ αελοίν εβεσαν ποδικαλέκ οώρα.
τοῖση μ' ήγεμόνοιν ισρόμ μελν ΘΑ' λκινόσιο
ἐλθόντες ἡ κάβιζουν γνέντηλεισ θρόνοιστ.
οίν οά το τ' Α' ρητίων πτερέψη μελνος Α' λκινόσιο,

Δεῖρο γυμάσα, φέρε χηλόν ἀριπρεψόν τοτις ἀρίστην
γνόν δ' αὐτῷ θέεις φέρεθε έυπλισίας ιδείχιτῶν αὐτούς
αἱμαφί οἵτινες χαλκού μέντοι, θερμετε οἵτινες οὐδὲ φρεσί,
ἔφρατ λεπτοτελείλινος τοι, ιδίων τούτην κειμενα των τοι
διάφρατα πάντα οι φάνεκτοι ἀμύνοντο γνήσια δ' οὐεικαν,
διατί τε τορπικούς καὶ ασθενῆς ὑμενοφ απάνωθι.
καὶ οἵτινες τόδι οὐλεισομένοι ποθικαλλές ὅπασιν,
χριστοφοροῦσσοις οὐειθεν μεμνησμένοις οὐ μαστα των τοι
απογνόντων μεγάρεων Διοττούς αλλοιούς τε θεοῖσιν.

ΩΣ ἔφαδ³. Αὐτήτη ἡ μετά διμιωνού τετρων
ακμφί ταυρὶ εἰσαγένεσιν τρίποδα μέγαν ὅπλα ταχιστα.
αἱ ἐλευτροχόοι πρώτοι τετράστιοι τοις αὐτοῖς ταχέων
γνὶ δὲ ἀρχὴν θεωρεῖν σαν, τῶν ἐξέλασθαις εἰσαγεῖσαι.
γάρ την μὲν τρίποδος ταῦτη ἀκμφεπτε, θερμεῖσθαις ὁδῷ αρι-
στήρεσσιν τοις αὐτοῖς, τίθεται δὲ γνὶ καλλιμαθῆσθαι,
θέτεις φέρειν θελατίμοιο, τίθεται δὲ γνὶ καλλιμαθῆσθαι,
ἐκδητα, χρυσόν τε, ταῖς οὖσαν φάνκαδις ἐδικαστα.
γνὶ δὲ αὐτῇ φέρει θελημα, καταλόγον τε χιτῶνα,
καὶ μηρὸν προστεταγμένον τε πεπονιστα,
αὐτὸς νῦν ἕδεις τῶντα, θεῶν δὲ ἄλλοι δεσμοὺς ἔχουν,
μή τις τοι καθ' ὅδοις διηλέγεται, ὅππόταν αὐτες
εὐθύνοντα γλυκιὰν πνονού τιναν την μελαίνην. (σεν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τούτῳ ἀκοστολύτας δίπλος οὐδενός
αὐτίκινος πάρτυνε ωμακι, θωράκιον δέ τοι μεσιάρην ἔγινε
ποικίλου, διη ποτὲ μηδέδει φρεσὶ πότνιῃ Κίρκη.
αὐτόδιον δέ τοι ἄρεται μηδεπατεῖν αὐτογένη
τοιότερον οὐδενός. οὐδέ τοι ἀπάντασσιν ιστε Θυμῷ
Θρησκαὶ λεπτέροι· ἐπεὶ γάτε κομιζόμενος γένεδάματιν
ἐπειδή λίπει μῶμα καλυψός κακούμοιο·
τόφρα δέ οἱ κομιδήν γε θεῶν μᾶς ἐμπειδόσηγεν.
τοῦ δέ ἐπειδήν διμωσία λεπταν, μῆχισαν ἐλαῖω,
ἀμφιδίει μηδὲ κλαίναν καλιών Βάλερην δέ τοι κιτῶνα,
τοιότερον οὐδενός βαστάντες μετά τοιοντοπήρας
ποτε. Ναυσικάσα τοιόδην ἀπό κάτιον δέ τοι
τοιότερον πρᾶτος ασθεμόν τέ γε φρεσὶ ποιητοῖς·
Θαυματῶν δέ οὐδενός γένεδάματιν

circumvoluta est: multo autem ei dignus erit.

*Sic dicens, in manibus ponitensem argenticlanium,
et ipsum alloquens uerba pennata dixit:*

*Gaudet pater ob hospes, herbum si aliquod effutitum est
grauem, statim ferant rapientes turbines:
tibi autem dij uxorem uidere, eo in patriam redire
dendent: quando dñs ab amicis mala patet.*

Hunc autem respondens allocutus est prudens *Vlysses*:
et tu amice ualde gaude, dij autem tibi felicia dent:
neq; amplius tibi ensis desiderium in futurum fiat
busus, quem iam mihi dedisti concilians uerbis.

Dixit, et circa humeros posuit ensemble argenticlavis.
occidit autem sol, et huic inelyra dona effuerunt.
et hæc in domum Alcinoi tulernunt precones illustres:
suscipientes autem filij eximij Alcinoi
matrem ixia uenerandam posuerunt per pulchra dona.
illis autem praebat sacra uis Alcinoi:
uenientes vero se derunt in altis folijs.
runc Areten allocuta est uis Alcinoi:

*Age mulier, fer arcum pulchram que optima:
impone autem uestem bene lotam et tunicam:
circa igne autem lebetem calefacite, calefacite a. aquam,
ut lotus, uidensq; bene posita omnia
dona que ei Praeaces eximij buc tolerant,
et coniugio oblectent et cantilenae laudem audiens:
atq; ei ego hoc poculum meum pulchrum præbebo,
aureum, ut mei memor diebus omnibus
libet domi sue Ioniq; alijsq; dix.*

Sic ait. Arete autem ancillis dixit
30 ut ad ignem abenum poneret magnum quām celerrimō.
haec autem lauacrum abenum locarunt ad ignem ardenteū:
aquā u. infuderūt, subiectus autē ligna accendebat sumpta.
alii quidē tripodis ignis circūlē dedit, calefiebat a. aqua.
interea uero Arete hospiti pulchram cistam
exulisi è thalamo, imposuit uero pulchra dona,
uestem, aurumq; qua ei Phaeaces dederant:
ipsa uero pallium posuit, pulchramq; tunicam,
et ipsum alloquita uerba uolatilia dixit:
ipse nunc uide operculū, statim uero uinculū circūlige,
40 ne quis tibi in itinere damnum afferat, cum fortiē
dormieris dulcem somnum profectus in naue nigra.

At postquam hoc audiret prudens diuus *Vlysses*,
statim aptauit operculū, celeriter autē uinculum ligauit
uarium, quod olim docuit ingenio ueneranda Circe.
è uestigio autem ipsum ancilla lauari iussit
in lauacrum ingressum. ille uero libenter uidit animo
calida lauaca: quoniam ne uitium curari solitus fuerat
ex quo reliquerat domum *Calypsus pulchricomæ*:
interea ei commeatus tanquam deo praestò erat.
50 hunc postquam antillæ lauarunt et uixerunt oleo,
circa ipsum pallium pulchrum iecerunt atq; tunicam,
ex labro egressus uiros ad potores
ibat. Nausicaa autem à diis pulchritudinem babens
stetit iuxta postes telli pulchre fabricati:
admirata autem est *Vlyssem* oculis aspiciens.

*& ipsum alloquuntur herba alata dicebat:
Salve hospes, mihi etiam olim ens in patria terra
memor sis mei, quod mihi prima premium uita debes.
Hanc mutuus dicitis alloquutus est uersus Vlysses:
Nausicaa filia magnanima Alcimo,
sic nunc Iupiter faciat alitionans maritus Iunonis,
domumque uenire, & redicione diem uidere.
certe tibi etiam illuc uelut deo uota faciam
semper diebus omnibus tu enim me seruasti puella.*

*Dixit, et in thronum sedit ad Alcinoum regem.
bi uero iam offas dividebant, miscebant quinum.
Pracco uero propè uenit, ducens amabilem cantorem
Demodocum, populo uenerandum: collocauit autem ipsum
in medio coniumentium, ad columnā longam inclinans,
ac tunc praconem alloquutus est ueritus Vlysses,
de ieso abscondens frustum: mulierumque supererat
albidentis suis, multa autem erat circum pinguedo:*

*Præco, iam hanc præbe carnem ut comedat.
Demodoco, et ipsum complector tame si tristis.
omnibus enim hominibus terrestribus cantores
bonore digni sunt et reverentia, eo quod ipsos
cautus Musa docuit: amat aurem genus canorum.*

*Sic ait praeceps autem ferens in manibus posuit
Heroi Demodoco. ille suscepit: gaudebat autem animo:
illi uero ad fercula apparaata apposita manus extenderunt.
ex alterum posquam posuit ex cibi esuriem posuerunt,
tunc Demodocum alloquutus est uersus V lyses:*

*Demodoce, longe te supra mortales laudo omnes,
fusse te musa docuit Ionis filia, sine Apollo.
ualde enim ornatae Græcorum fatum canis,
quæcūa fecerint passq; sunt, et quanta laborarint Achius;
tanquam alicubi aut tu ipse præsens, aut ex alio audiueris.
sed sane transi, et equis apparatum canta,
lignis, quenos Epeus fecit auxilio Palladii,
quæ quondam in arcem per dolum duxit diuus *Vlysses*,
uiris implens quis illium cuerterunt:
si quidem mihi haec rite enarraueris,
cum ego omnibus pronunciabo hominibus
quod tibi benignus deus prebuit diuinam cantilenam.*

Sic ait ille n. aggressus à deo cœpit, exhibuitq. carmen,
in deo exorsus, quo pacto illi quidem bene tabularis nauib.
conscensi nauigabant, igne in tenuoria inicita
Argiui: alij uero iam in celatum circum Vlyssēm
sedebant in Troianorum foro telis equo:
iphi enim eum Troiani in arcem prostraserant.
sic ille quidē stabat: illi uero inconsiderata multa dicebāt
sedētes circa ipsum: trifariam aut ipso placuisse consilium,
aut percindere cauum lignum sauo ferro,
aut de rupe deūcere tractum in arcem,
aut sinere ingens simulachrum deorum miraculum esse,
sic sanè et postea perficiendum erat.
fatale enim erat perire, postquam urbs intrasse obtexisset
lignum ingentem equum, ubi sedebat omnes optimates
Argiuorum, Troianie cadem et mortem ferentes.
cecum est ut urbem depopulari sint filii Achiuorum

καί μιν φωνήσος ἐπει πτύρογντα πθεσύμε,
Χαῖρε ΕἼν, ἵνακαί ποτ' ἐών γὰρ ταττόμενοι γάλε
μηνός εἰσει, ὅτι μοι τράπηται χάρχρο ὄφελος.
Τι λέ δ' ἀπαμβούμενος πθεσφε πολύμηλος οδυσ.
Ναυσικάς θύγατρος μεγαλίτορος Αλκινόοι, (σεύς)
ὅτι τανινή ζεὺς θέντι εἴριγμα περ ποσις ήρης,
οἰκαδίτερος εἰδέμενος. Οὐ τόσιμον πιαροῦ οὐδέποτε.
Τελέκον τοι κορκεῖθι θεῶν ἡς θυχετώμεις
αὖτη ματετωάπτε, σὺ γάρ μ' εἴσαποκέν.

10 Η ῥά, κύ δε Θρόνοις ἐσε πρό^το^ν Α' λαίνοοι βασιλέας;
οἱ δὲ πολι^ται μοίρας τ^η γῆμενοι, καρόσωντό τε δῖνοι.
καὶ θυγ^τη δ^ι ἐγγυθην^τ πλήθην, ἀγων^τερίσουμ^τ ἀσιδόμ^η
Διημοδοκούμ, λαοίστι τε τιμένοις^τ εἰσε δ^ι ἄρδε αὐτὸν
μέσω μ^ατυπούμονων, πλέο^τ κίνονται κακρόν^τ ερίστες.
οἱ δέ τε κήρυκα πλοσέφι πολύμητις ο^τ μιαστής,
νόττας^τ ἀποπεπταμέν^τ ἀδί^τ ἐπέλειπτο^τ
ἄργιόδοντ^τ ύπ^τος, θαλερη^τ δ^ι λι^τ ἀμφοίς^τ ἀλειφέν.

Κινεύεται δὲ τὸ πόδι τοῦτο καὶ οὐκέτι σφράγεται,
Δημοσίου δέ τοι πάντας τούτους μεταβολαίς
20 πάσι τοῖς γένεσιν αὐτοῦ τούτους τούτους τούτους
τιμῆς εἰκοσιού τούτους τούτους τούτους τούτους τούτους

ΩΣ ΑΓΓ' ΕΦΗΜ. ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΦΕΡΕΙ ΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΤΗΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΝ
ΑΓΩΓΗ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΟΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΕΙΔΙΚΕΣ ΧΑΙΡΕΙ ΤΗΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΝ.
ΟΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΕΙΔΙΚΕΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΛΗΡΟΥΣ ΜΗΝΟΥΣ ΧΕΙΡΟΥΣ ΙΑΙΛΛΟΥΣ;
ΑΥΤΟΙ ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΥΣ ΕΙΔΙΚΕΣ ΜΗΝΟΥΣ ΕΙΔΙΚΕΣ ΒΡΟΥΝ ΕΙΝΑΙ,
ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥΣ ΠΛΗΡΟΥΣ ΙΑΙΛΛΟΥΣ ΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣ;

ΔΗΜΟΣΙΟΥΣ, ΕΙΓΟΥΧΑ ΔΙΑ ΣΕ ΒΕΟΥ ΑΛΙΓΟΥΣ ΑΠΑΙΤΩΣΑΙ,
Η ΣΕ ΓΥΜΝΟΣ ΕΙΔΙΚΑΙΣ ΔΙΑΣ ΠΛΗΣ, Η ΣΕ Γ' ΑΠΟΛΛΩΨΗ.
ΖΟ ΛΙΣΣΑ ΥΔΡΙ ΚΑΣΤΙΚΑ ΝΟΣΙΟΥ ΑΧΕΙΔΕΩΝ ΟΙΣΤΕΙ ΑΙΓΑΛΕΙΣ;
ΔΟΣ ΒΡΕΞΑΝ Τ' ΕΠΑΒΟΥ ΤΕ, ΚΑΙ ΔΟΣ ΕΜΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΝ ΑΧΕΙΔΕΩΝ;
ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΕΙΔΙΚΕΣ ΜΗΝΟΥΣ ΕΙΔΙΚΕΣ ΒΡΟΥΝ ΕΙΝΑΙ.

ως τε τὸν κατόπιν προσελθεῖν, αλλὰ εκβάτες.
ἀλλὰ σύγε μὴ μετατίθεντε, οὐ πάπτα κόσμοις ἀστοῦ,
διηρετε τοῦτον Επειός εποίησαν σὺν Αἴθιον,
ὅν ποτε ἐς ἀκρόπολιν δόλῳ μῆναγε δίος Οδυσσέους
αὐτὸν δρῶν ἐπεπλήσσετο οἱ Ιλιοὶ μὲν αἰλάπαξεν.
αἴκαντον μὲν τοῦτα κατέκινθισαν καταλέγεται,
αὐτίκ' εγὼ τῶν πατέρων μυθίσσομαι αὐθεώποιοισι
Ἄντρας τοι πρόσφετον θεός αἴπασης οὔσοις μέν.

40 οις φάεθ. ὁ δὲ ὄρμητες θεῖς πέρι Γρ., φαίνεται ἀνοι-
γῆσθαι εἰλῶν, ὡς οἱ μὲν ἐποτέλμωνι τῇ νηῶν (Πλι.,
Βαύτετε ἀπέπλεομ, πεῦρον κλειστὸν βαλόντες
ἀργεῖοι· τοὶ δὲ πόλης ἀγαλματούνται φ' Οὐλυπᾶς
τεστ' γένετράων ἀγορὴν κακαλυμμένοι ἐππάρω.
αὐτοὶ γέρας μητρῶσθε τὸν ἀκρόπολιμφέρνσαντο.
ὡς δὲ μὲν εἰνίκει· τοὶ δὲ ἀκριταὶ πόλη ἀγέρδεσιοι
ἄμελοι οὖν φ' αὐτοὺς· τεχάζεται σφίσιμη λαθανεύει,
πεπλατυμέναι κοίλους μέσους τηλεῖς χαλκῶν,
πεπαττάται τετράων βαλέεις φέρνσανται τὸν ἀκρην, πλινθύης,
50 πεπάσαι μεγάλα μετατέλματα φελεκτήριοι τοι,
τῷ πόρῳ δὲ τὸν ἀπειπον τελεύτην σεμαῖαν ἔμελλον.
ἄποτε γέρας λιώσασθαι ἀπολέσαντα, ἐπίτω πόλις ἀμφικατάντε
πλορεῖται μέγαν ἵππον, οὗτος εἰσετελεῖται
ἀργεῖοι, τρώεσαι φόνον μήκηρας φέροντες.
πειθόν δι' ὃς τούτοις διέπερανθον τοῖς ἀχαρεῦ

ex quo effusi, causas infidias relinquenter.
alium autem alibi cecinist urbem uastare celsum:
caterum *Vlyssem* ad domum *Desphobi*
iuissē tanquam Martem, cum dixino Menelao,
illuc iam granissimum bellum dicebat ausum fuisse,
uicisse etiam continuo per magnaniam Palladē.
hac cantor cantabat eximius: at *Vlysses*
tabesceret: lacrymaque irrigabat sub palpebris genas.
ut fæmina slet dilectum mirum completens,
10 qui suam ante urbem populumque cecideris,
urbi et liberis arcens scuam diem:
aut illum morientem et palpitantem uidens,
super illum fusa querulum ululari illi herò retro
cedentes hastis tergum atque etiam humeros,
mancipium adducunt laboremque habere et calamitatem:
busus autem mirabilissimo dolore tabescunt gena:
sic *Vlysses* miserabiles sub palpebris lacrymas stillabat.
hic alios quidem omnes latebat lacrymas fundens,
Alcinous autem ipsum solus considerauit atque animaduertit
20 sedes propè ipsum, uehemeter autem ingensis est audire:
Statim autem *Phaeacibus* nauigandi peritis dicebat:
 Audite *Phaeacum* duces et rectiores,
Demodocus iam cohibeat cibaram sonoram.
non enim fortassis omnibus gratificans hac cantat:
ex quo cœnamusque et caput diuinus cantor,
ex hoc nunquam cessavit ab ærumno lucri
hospestis: ualde fortassis ipsi dolor mentem circundedit.
sed age, ille quidem cesseret, ut simul oblectemur omnes,
hosptio suscipientes hospestesque: quoniam multo melius est
30 nam ob hospitem hac uenerandum parata sunt,
celebritas et amica dona, quæ illi damus amantes.
pro fratre hospestisque supplexque est
uiro qui etiam paululum sapit mente.
ideoque nunc ne tu cela ingenio uastro,
quodcumque interrogaueris: dicere autem te melius est.
dic nomine quo te illuc vocabant materque, paterque,
alique qui in urbe et qui circumhabitant.
non enim quisquam omnino absque nomine est hominum:
neque ignarus, neque eximius, postquam primum natus fit:
40 sed omnibus imponuntur, simul atque generint parentes.
dic etiam mihi terramque tuam populumque urbemque:
ut te illuc mittant meditata mente names.
non enim *Phaeacibus* gubernatores sunt,
neque ullus pacto gubernacula sunt que alias names habent:
sed ipsi sciunt cogitationes et mente uisorum.
et omnium sciunt urbes et pingues agros
hominum: et undas celerrime maris tranant,
caligine et nebulis obteles. neque unquam ipsi
neque derimentum patiendi est metus, neque pereundi:
50 sed hac sic quondam patrem ego dicentem audiui
Nausithoum, qui dicebat *Nepturnum* succensero
nobis quod ductores inculpati sumus onanum:
dicebat aliquando *Phaeacum* uitorum beneficia nauem
ex ductione redeuntem in obscuro ponte
peritura esse, ingens autem nobis monte urbi incubavit.

Copertina

Alcim. que
rit omnes.
Vlybis con-
ditiones ex-
ficiuntur et

Precious
names seen
by sun,

HOMERI ODYSSEAE I.

75

sic dicebat senex ea uero deus uel perficiat,
uel imperfecta fuit, ne illi placium est in animo.
sed age mihi hoc dic et uerè enarra,
ubi nam aberraueris, et ad quā nam peruenieris regionē
hominum: ad ipsosq; urbesq; bene habitatas.
sine quot difficilesq; agrestes, neq; iusti:
quiq; hospitales, et quibus mens est deo placens.
dic quid nam fleas et lugeas intra animum
Argivorum, Danaorum atq; Illy fatum audisens.
hoc autē dū quidem conflareunt, destinaruntq; interitum
hominibus, ut sit et posteris cantilena.
an aliquis tibi cognatus periit ante Ilium,
qui eximius erat gener aut sacer, aut qui maximē
cura sunt post sanguinem et genus uestrū.
an aliquis forasse socius uir familiaritate iunctus
eximius, quoniam non sancè fratre inferior
est qui socius ens prudentia sciat.

ODYSSEAE HOMERI IX.

Rapsodia argumentum.

Principium Vlyssis narrationum, in quo ait se bellasse cum 20
Ciconibus, et ad Lotophagiis appulisse, et ad Cyclopem Po-
typherum uenisse, et cum postquam comedisse sex iam socios ex-
cacaesse.

ODYSSEAE HOMERI I.

RAPSODIA.

In iudea cum Lotophagiis et Ciconia
bus Cyclops est.

 *V*nc excipiens alloquimus est prudens V-
lysses:
Alcinoe imperator, omnium præstantissime
populorum,
equidem hoc honestum est, audire cantorem
talem qualis hic est, diis ad similius uoce.
non enim ego quipiam puto tandem eleganter esse
quam quam latitia quidē detinet populum uniuersum;
conniuantes autem per domum audiunt cantorem,
sedentes ordine: iuxta autem plena sunt mensa
pane et carnisbus: uinum autem ex cratere hauriens
pincerna adfert et infundit poculis:
hoc quidem mibi pulcherrimum in mente uidetur esse.
ibi uero meos dolores animus insitie lachrymosos
interrogare, ut etiam magis lugens ingemiscam.
quid primum, quid deinde, quid ultimo narrabo?
dolores quandoquidē mibi multos dederunt dū cœlestes.

Vlyss. labo nunc uero nomen primum dicam, ut et nos
res suos in- sciat: ego aut deinde postquam effugero sauum fatum,
cipit narra uobis hospes sum, etiam longè domum habitans.

re. - sum Vlysses Laertiades, qui omnibus dolis
hominibus cura sum, et mea gloria cœlum uenit.
Habito aut Ithacam meridianam: in ipso aut mons est
Neritus, multis arboribus: circum autem insulae
multæ habitantur ualde propè innicent,
Duliciumq; Sameq; et nemorosa Zacynthus:
ipsa autem humilis longè suprema in mari iacet
ad sepientr: (ille uero seorsum ad auroram solemq;)
aspera, sed bona iuuenium altrix, non quisquam ego

am aγρόδιον ογέρωμ. τὰ δὲ πάντα θεοὶ καὶ τελεσίειν,
καὶ ἀπέλειπεν εἴη, μᾶς οἱ φίλοι έπλευθυμών.

αλλ' αὐτει μοι τὸ δέ εἰπεν Κατρικέως καταπλέξον,
ὅπερ ἀπεπλάγχθη τε, Κατατιναῖς ἵκεο χώρας
αὐθρώπων αὐτὸς τε, πόλεις τε εἰναὶ τεπάνωτος.

καὶ μὲν δύοις χαλεποῖς τε μῆτραις, δύοις δίκησοι·
οἵτε φιλόβραχοι, καὶ σφινοθέτοις θεοῖς θεοῖς.

εἰπε δέ δέ, τι καλάεις μήδηρεις γῆλοις θυμῷ
ἀργεῖακ, θαυμαῖν καὶ λίγοις οὐτοῖς ἀπέσωμ.

τὸν δέ τοι μὲν τοῦτον έπεικλάσσαντο δέ οὔλευρον
αὐθρώπων, οὐταντούς οὐτοιμένοισισι τοις οὐοιδίαις.

ατίσ τοι μή τοντος ἀπώλειαν οὐλούθησε πόλει,
καὶ διότι εἴη μεταμερέσθητος οὐτοις οὐαλίσσα

πλούτους τελέθοις μεθ' αἰμάτην μῆρην θεοῦ αὐτοῦ.
καὶ τίς τοι μή τοι εἴη ταῦτα αὐτοῦ κεχαρισμένα εἰδότας
καὶ διότι εἴη μεταμερέσθητος οὐτοις οὐαλίσσα

γίνεται οὐτοις οὐτοις οὐτοις οὐτοις οὐτοις οὐτοις οὐτοις.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ ΤΗΣ Ι.

ρράψωδίας ζωδεσις.

Αρχὴ τοῦ οὐανίου διηγημάτων, οὗ οὐ φοιτικούμενον
τοῖς Κίνοις, οὐ πρὸ τοῦ Αντεφάγητος παραγράψασθαι, οὐ πρὸ τοῦ Εἴον
πληντα πολύημον παραθήναι: καὶ τοτε φαγόντα τοῦ οὐανίου
ιατροφλῶσα.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ Η¹ Ι.

ΡΑΥΩΔΙΑ.

Ιάτη, Αντεφάγητος Κίνοντος οὐανίου
ιατροφλῶσα.

 ΟΝ δέ απαμείβομεν οὐ πθόσφη πολύ-
μητις οὐδυσεύς,

Αλκίνοε κρείαψ, τωάτωμ ἀριστέατε
λασάρη,

καὶ τοι μέν τοδε καλέρη, ἀκούει μέντη διάτησθαι
τοις δέ οὐ οὐδὲ δέ, θεοῖς γίναλιγκι οὐ αὐδίλισθαι.

ζαγῆ εγωγέτει φινει τέλος καρπειεσθρού εἴη
διόταν δινφροσών μέντη εχει κατατέλημον απαντα,
διατευμόρθη δέ αὐταὶ οὐλάτας ακαδίων τοις οὐοιδίαις,
μηδενοις ξέπεις. πράττει πλήθωθε τρέπεται

οτισθι κρείαψ μεθυ δέ εκ πρητῆρος οὐ φύσιον
οινοχόθη φορέσσι μήγεχεν μετάπτεσιν.

τοῦτο μέντη καλέσσει θεοστική εἴδεται επιτηδεια.

40 τοι δέ οὐκατάθιστος οὐ πετράπερσον οὐ πονόντα
εἴρεσθαι, οὐφρέτηι μάλιστη οὐδινρόμενος οὐ σοναχίζω.

τοι τρωθού, τοι δέ επειτα, τοι δέ οὐσάτιον κατατέλεξεις,
καὶ δέ οὐπέ μοι πολλὰ μέσον τοις δρανίσασθαι.

νιῦ δέ οὐνοματερωθού μεθυσματα, οὐφρα Κάνικες
εἴρεται εγώ δέ αὖ επειτα φυγάψ οὐδού ηλεῖς ημαρ,

οὐδεν ξενοθέτω, οὐδέποτεθι δάμαστα ναίων.
εἴμι οὐλούσεις λαερτιάδης, δέ ταῦτα δόλεισιν

αὐθρώποισι μέλω, καὶ μεν κλεθέτρανθήτει.

Ναετάνω δέ ιθάκης θυμέλειον οὐ δέ οὐθη αὐτη

πολλὰν ναετάτοις μάλα καθεδίου αλλάληστη,
διδίχιον τε, Σάμην τε, οὐ λίνεσσα Ζάκιαθθη.

αὐτηντερχαμαλη τωανυπορτάτη εἴη δέλι κεῖται

περισσόφρονι (αὐτηντερχαμαλη περισσόφρονι τε)

τριχει, αλλ' αγαθηνοροτρέφθη, εἴη εγωγέ

cīus

g 2

as

πάγαίς μιώκεται γλυκερά τορού ἄλλο ίδεσσα.
ἴμην μ' αὐτῷ δ' βρύκε παλυῖνθε δίτι θέασσα
γνωσταίς γλαφυραῖσι, λιλαομένη στόμη εἰν.
ῶς δὲ αὐτοῖς Κίρκη κατέβητο γνήμεγάροισι
πιάσσι, πλοέσσα, λιλαομένη στόμη εἰν.
ἄλλη γάρ οὐδεποτε θυμὸν γνήμεσσι εἶπενον.
ῶς δὲ οὐ γλύκιον τῆς πατρίδος δὲ τοκίων
γίνεται, ἐπὶ ποτε καὶ τις ἀπόποτος πίονας οἰκου
γαίας γνήμελοισι πάντας ἀπάνθιτο τοκίων.
εἰδούσης τοις οὐδὲ μόνον πολυκινδέταις,
ὅμοιος ζεὺς ἐφίηκεν ἀπό Τροίην ιόντα.
Γλιόθηκε φέρων ἀνεμος Κίρκης οὐ πέλασσον, (τόδε)
Γριάρεω γνήματος ἔγαρος πόλιψι επράχθη, ἀλεσσε δὲ αὐτὸν
ἐκ πόλιος δέ ἀλόχοις ήκτηματα πολλὰ λαβόντος
θάσατα, ὡς μητις μοι ἀτεμβόμενος κοίτης.
οὐδὲ τοῖς μὲν ἐγνώσθηρος ποδὶ φρύγειλον πάτερα
λιώγοτας τοι ἐκτείνει ποιοὶ δὲ επίθιστοι.
γνήματα πολλού μὲν μέντοι πίνει, πολλὰ δὲ μῆλα
τεσφαζοῦ πρᾶτα θίνει, καὶ εἰλέποδας ἐλίκες βάει.
ad γιγάντιαν
τόφρες δὲ ἀπὸ οὐρανού Κίρκης Κίρκης οὐ γνώνειν, 20
οἱ σφυτοὶ γένεταις δὲ σαν ἄμμος πλεονεύοντες γάστερες,
πεπιερομέναις δὲ πολλοῖς μὲν ἀφ' ἵππων
αὐτοῖς μάρενασσα, μὲν οὖτις χρὴν τεξθούντα.
πλανούεπειδὲ πότε φύλακος μάνθας γίνεται ὁρη,
πέριοι. τότε δέ τοις πάνταις Δίος αἰτος πρέσι
καὶ μηδένομέροισι, οὐδὲ ἀλλαγεις πολλὰ τάθωμαν.
τησέμενοι δὲ ἐμάχοντο μάχησι πρᾶτανος θεοῖς
βάλλον δὲ ἀλλήλος χαλκίνεσσι μέγχεισι.
οὐφρες μὲν δὲ τὰς Λίμνας πέρι Γρεβόνημαρ,
τόφρες δὲ ἀλεξάμενοι μελέοις πλεονέας περί τοντος 30
αἵματος δὲ πέλειος δέροντον δέ,
εἰ τότε διὰ Κίρκης οὐ κλίνων θλακάσσαντες ἀχείσει.
ἔξι δὲ ἀφ' ἑκάστης νηὸς ἐγκυνίαδες ἐταῖροι
αἰλονθοὶ οἱ δὲ ἀλοι φύγομεν θάνατού τε μόρου τοι.
γνήμην δὲ πτωτῷοι πλεονεύοντες ἀκαχημένοις ἐπορ
αστελλοντες ἐν αὐτοῖς, φίλοις δὲ οὐδεσσαντες ἐποιέοντες.
δὲ δὲ αὐτοὶ πτωτῷοι πνημονίαν κινούμενοισι,
περί τινας τὴν δειλῶμέταρωμ τριστακασοράνσας,
αὐθεντοῦντος τοις Κίρκηνοι πότισθεντοι.
τηνοστοι δὲ ἐπωροῦ ἀνεμοφερόντες Ζεὺς 40
λαίλαπτον θεαστοί, στιχὸν τε φέρεσσι κάλυψε
γαῖαν δικῆντο πόντοντο δρανόντην τοῦτο.
αὖτοι δὲ επειτὴ φέροντες ἀπλάρσονται, ισίστε δὲ σφυτοὶ^{τριχθάτε} τοὺς τε καὶ τετραχθάδιεχοισιν τοις αὐτοῖς.
εἰ τότε δὲ τοῖς κατεθνάμενοις δείσαντας ὅλεθρον,
αὐτοῖς δὲ ἐτουμένοις περιθράσαμεν ἀπεβρόντες.
γνήμην δὲ τούτης δύνατος μηταστοιχεῖς αὐτοῖς
κέμειδος, οὐδὲ καμάτη τε εἰ τοῖς ἀλλαγεισι ποτε τοντος.
αὐτὸς δὲ διὰ τρίτον μητρὸν πλόκαμεν τέλεστος δὲ,
ἔστις εἰστέμενοι αὐτὸς δὲ ισίστε λόγης τερψαντοι
πιεβατέστε δὲ αὐτοὺς τε κινθρόντοις τοις θησαοῖς.
οὐδὲ τοῦτον ἀσκινθεῖς ἐκόμισε δὲ πατερίδα γαῖαν,
ἀλλὰ με κῦμα ρόθον τε ποθενάμπτοντα μέλειαν
καὶ βοσκέντα περισσούς, πρᾶτα πλαγέσθη Κινθρόν.
γνήμην δὲ γνήμην φερόμενοις θεοῖς αὐτοῖς

πόντοι

sua cuiusq; terra possum dulcissimū aliud videre.
enim meo me illic detinuit Calypso diva dea ruris
in specubus canis, cupida maritum esse:
consimiliter Circe detinuit domi sua
Aeaea, doloosa, cupiens maritum esse:
sed meo nunquam animo intra p̄r̄cordia persuaserunt.
ut nihil dulcissimū sua patria nego parentibus
est, etiamq; et quis procul diuitem domum
terra in aliena habet seorsum a parentibus.

10 age herō tibi et redditum meum lacrymosum dicam,
quem mibi Iupiter immisit a Troia profecto.
ab Ilio me ferens uentus Ciconibus appulit,
ad I/marū. ibi ego urbē depopulatus sum, occidi a. ipsos,
ex urbe autem uxores et bona multa capta
divisimus, ut non aliquis mibi expers abierit sua parte.
tum quidem ego celeri pede fugere nos
iussi: hi uero plurimum sulti non paruerunt.
hic uero multū quidem uini bibiū est, multas autē dues
mactarunt ad litters, et flexipedes nigros boves.

interea uero digressi Cicones Ciconibus acclamabant,
qui ipsis nūcī erant simul plures et meliores,
conuentem habitantes: docti quidem ab equis
bominibus pugnare, et cum opus esset pedites.
neuerunt deinde quot folia et flores crescunt in uere,
prima luce, tunc sāne malum Iouis fatum affuit
nobis infelicibus, ut dolores multos patremur.
consistentes autem pugnabant pugna ad nauis uelocias:
feriebant autem in uicem areis hastis.
quamdiu quidem mane erat, et augebatur sacra dies,
tamdiu in uicem sustinebamus plures lices entes:
quando uero sol ibat ad uesperam,
tum uero Cicones uicerunt domitos Achinos.
sex autem a singulis nauibus bene armati socij
perierunt: alij effugerunt mortemq; fatumq;
illinc uero ulterius nauigamus tristes corde
lubentes ex morte, charis amissis socijs.

neq; u. mibi ulterius nauis procedebant utrumq; agitate,
priusquam aliquē miserorum sociorū ter quisq; uocasset,
qui perierant in campo a Ciconibus trucidati.
nauibus autem immisit uentum Boream nubic. Iupiter
cum turbine diuinitus immisso, nubibusq; cooperante
terram simul et pontum ruuit uero è celo nox.
haec quidem deinde ferebant ut obliqua, ac uela ipsis
in tres quartuq; partes discidit uis uenti.
et haec quidem in nauis depositum timetis interitum,
ipsas uero certatim subduximus ad continentem.
bic duas noctes et duos dies continentem semper
iacebamus, simul labore et doloribus animū macerates,
sed quando iam teritiā diem pulchricoma praecepit aurora,
50 malis cretis uelisq; albis trallis
sedimus: illas uentusq; gubernatoresq; dirigebam.
et fortassis illas peruenisse in patriam terram,
sed me unda astusq; circumflecentem Maleam
et Boreas repulit, aberrareq; fecit Cytheria.
bīne nonem diebus ferebar aduersis uentis

De amore
patris.

In felix pra-
lium cū Ci-
conibus.

ponimus

Vlysses de y pontum per piscofum, ceterum decima die conscedimus
fertur ad terram Lotophagorum, qui floridum cibum edunt.
Lotophagi, hic littus consistendimus, et hauisimus aquam.
gus. Statimque prandium cederunt celeres apud naues socii.

gus.
Statim autem prandium cuperunt celeres apud naues socij,
at postquam cibum gustans imus et potum,
tunc ego socios pratermissi /cisi/ citatum,
(uiris duobus selectis, tertium praeconem simul præbens)
qui nam uiri essent in terra cibum comedentes.
bi statim digressi conuenerunt uiros Lotophagos.
neg, sanè Lotophagi parabant socijs malis quippiam
nostris, sed ipsis præbuerunt locum gustare.

*Loti herba horum quicunq; loti come diffent dulcissimum fructum;
mirada uis. non iam renunciare rursum uolebat, neq; redire:
sed illic uolebant cum uiris Lotophagis
lotum edentes manere, redditusq; obliuisci.
bos quidem ego ad naues ducebam flentes uis,
nauibusq; in cauis sub transstra ligauit trahens.
eaterum alios iussi iucundos socios
festinantes naues concendere celeres,
ne fortassis quis loto comesa redditus obliuisceretur:
hi uero statim ingressi sunt, et per transstra sedenterunt:
ordine uero sedentes canum mare tundebant remis.
illinc autem ulterius nauigauimus tristes corde:
Cyclopum autem ad terram superborum nefariorum
uenimus, qui sane diuis freti immortalibus
neq; plantant manibus stirpem, neq; arant:*

*Cyclopum sed hæc inseminata et marata omnia proueniunt,
insula ferti triticum et ordeum, atq; uites, qua quidem ferunt
lis.* *unum magnis uuis, et ipsis Iouis imber incremetum dat,
illis uero neq; conciones consiliaria neq; instituta:
sed ipsi celorum montium inhabitant cacumina
in speluncis cauis. ius autem dat unusquisq;
liberis atq; uxoribus: neq; se inuicem curant.
insula deinde mollis est portu obtenditur
terra Cyclopum, non propè, neq; remota,
syluosa: in ea uero capre innumeræ uascuntur
sylvestres. neq; enim semita hominum prohibet:
neq; ipsam inuestigant uenatores, qui per syluam
dolores patientur, iuga montium lustrantes.
neq; gregibus colitur, neq; aratoribus,
sed ipsa inseminata et marata diebus omnibus,
uiris caret, pascit uero balantes capras.
non enim Cyclopius naues ad sunt maculatae,
neq; uiri in sunt nauium fabri, qui fabricent
naues translatas, que perficiant singula,
ad urbes hominum ire: ueluti crebro
uiri ad se inuicem nauibus transmitunt mare,
quiq; ipsis et insulam bene habitatam colant.
neq; enim mala, ferret uero tempestua omnia.
insunt enim prata maris cani ad littus
irrigua, mollia. in primis inuitatae uites essent.
inest aruum laue: admodum profunda seges effet
suo tempore messa: quandoquidem ualde pingue solu est.
in ea portus opportunus, ut non opus fune sit,
neq; anchoras iacere, neq; rudentes alligare,*

πόντοις ἐπ' ὁχθόγυτ'. αὐτὰρ δικάστης εἴη μήδε
γαίης λωτογάγωμι, οὗτος ἀνθίνοις εἰσιλαρχέος στοι.
γίβα δὲ ἐπ' ἡπέρ τοι βῆματι, Καὶ ἀφυσάμενος ὑδωρο-
χεταχέος εἰπονοι τελευταῖς ποκάνησιν εἰπάρεσσι.
αὐτὰρ επεὶ σίτοιστ' ἐπαντάξαμενος ἀδειὴ ποτῆτος,
διὰ τότε ἔγαμον τάχρες ποιῶσιν τελείθεματα ιόντας,
(ἀνδρεῖσιν καίνας, τρίτατους κάρευχος ἀμέτοπάσας)
οιτειδὲν αὐτέρων εἶναι ἀδειὴ χθονί σίτοις εἰδοντες.
οἱ δέ αὖτε οἰχόμενοι μίγδην αὐδέσσοντες λωτοφάγοισιν.
οὐδὲν δέ τοις αὖτε λωτοφάγοις μηδενόθεν εἰπάρεσσιν ὅλεθρον
μητοροις, ἀλλὰ σφι μόσσαν λωτοῖο τάσσεσθαι.
τὸν δὲ ὄστις λωτοῖο φάγοις μελινδέας καρπόν,
τοῦτο εἰτὸς ἀπαγγύειλαι τάλαιμον ἥθελην, ὃδεν νεεδας.
ἄλλος αὐτὸς βεβλευτομενός αὐδέσσοντες λωτοφάγοισιν
λωτῷμον ἐρεπτόμενοι μελινέμελον, γόντα τε λαδεδας.
τοῦ μὲν ἔγαμον ἀδειὴ νηταῖς ἄγουν κλασσόντας αὐδάκην,
νηνιστὶ δὲ γνήτη λαφυρηστην ἄντος ζυγάδησης ἐρέντας.
αὐτὰρ τοῦ ἀλλας κελόμελον ἐρίνηρας εἰσαίρεταις
απρόχοιμέντος νηῶν ἀποβανέμενον ἀκεισθαι,
καὶ πωτις λωτοῖο φάγομεν, νόσοιο λαβεῖνται.
οἱ δέ αὖτε οἰστεινοι, Καὶ ἀδειὴ κληπτοῖς κάθειζον.
ἔξις δὲ ἔρωμενοι πολιεύσι ἀλατούτοις ἐρετμοῖς.
γίθηγε τοτερώ πλεομένοι, ἀκαχημένοις ἀποροῦ.
Κυκλώπων δὲ γαῖαν ὑπορφίαλων αὐθείμεστων
ἴκαμέθε, οὐράνιοις θεοῖσι τεποιθότες ἀθανάτοισιν,
τοτε φυτούσιτο χρόνοι φυτόμενος τοτερών.
ἀλλὰ ταῦτα ἀσταρταῖς αὐθίροστα ταῦτα φύονται,
τωροῖς Καὶ κριθαῖς, οὐδὲν ἀκτελοι, αὐτεφέρονται
οῖνοι ἐρισάσφιλοι, καὶ σφινδιοῖς διός οὐκέροις ἀτεξεῖ.
τοτοῖσιν δὲ τοτερών αὐγοράσι βοληφόροις τοτερών θεματίδεν.
ἄλλος οἰγενὴς τοτερών δρέωμιν ναίσσονται κάρικα
γνήτεσσι γλαφυροῖσι. Θεματίδεις δὲ γίτας Θ-
τωαίμων οὐδὲν ἀλοχωμόνδεν, ἀλλὰ κλωματελεύτης.
νησοὶ Θετειτα λάχεια πρέπει λιμένος τεταίνυσας
γαίης Κυκλώπων, τοτε χειδόμενος τοτερών.
ὑλήτεος δὲ δέ αἰγοντες τοτερών γεγάστηται
ἄγριαισι. τοῦ μὲν γαῖα τάτεος αὐθεώπων απορύκει.
δολέ μητεσικχιγμόντοις κινητοῖς, οὐ τε καθ' ὑλέων
ἀλλαγετα τάχαστην, κορυφαῖς δρέωμιν ἐφέποντες.
τοτερών αὐταῖς ποιμνηστην καταΐχεται, τοτερών αρότοισιν,
ἄλλος δέ γνήτης ασταρτης Καὶ αὐγορος Θητακτης ταῦτα,
αὐδέσσοντες οὐδὲν τε μηκάστας αἰγας.
τοτερών γαῖα Κυκλώπεοις νησοῖς ταχαστην μιλτοπάροις,
οὐδὲν αὐδέρων νηῶν γνήτης τέκνονθεν, οὐ κε κάπιοις
νηταῖς εὔστελλοις, αὐτοῖς τελεοιγνητασσα,
ὅτε εἰπεντο αὐθεώπων ικνδύμενας οἰστε τε πελλά
αὐδέρων εἰπεντο αὐλάλλας νηνιστην πορώσις θάλασσαν,
οἰκε σφινδιοῖς Καὶ νησοῦσι εὔκτημελέων εκάμοντο.
τοτερών μὲν γαῖα τοτερών κακήν γε, φέρεις οὐκέντρια ταῦτα.
γνήτη μὲν γαῖα τοτερών δρέωμιν αὐλάλλας πολιοίσι πρέπει οὐδέπολε
μαλακοί, μάλακοι καὶ ἀφθιτοις ακτελοι τοτερών.
γνήτη μὲν αὔροις λείπει, μάλακοι γε βαθὺ λήσιον τε εἴη
εἰς ὕδρας αὐτοῖς γε. εἰπει τοτερών μάλακοι τοτερών πρέπει.
γνήτη λιμένοις θετειτης θετειτης δρέωμιν τοτερών
τοτερών διατεταγμένοις τοτερών ποτερών ποτερών.

Sed qui appulerunt manere aliquandiu, donet nauis
animus uelit, et aspirent uenti.
ceterum ad initium portus fuit splendida aqua;
fons sub specie: circum autem alius nascitur,
huc appulimus, atq; aliquis deus uix uia fuit
noctem per obscuram: neq; licebat uidere.
caligo enim circa naues densa erat, neq; luna
e caelo lucebat: detinebatur enim nubibus.
hic nullus insulam uidit oculis:
20 neq; sanguinem fluctus magnos pronolueros ad littus
uidimus antequam naues bene tabulatas appulismus.
appulsis autem nauibus, collegimus uela omnia:
ipsi etiam egressi sumus in littus maris,
cum uero quiescentes expectauimus auroram diuinam,
quando autem manegenita apparuit roseis digitiis aurora,
insulam admirantes obambulabamus per eam,
excitarunt autem Nymphæ filia Ioxia regida habentia
capras montanas, ut prandium sumerent socij.
continuo incuruos arcus et hastas longo ferro
20 cepimus ex nauibus: trifariam herbo intriculi
petimus. statim autem dedit deus commodam ferimam.
naues quidem me sequebantur duodecim, in unaqueq; aut
nouem sortitus sum capras: mihi uero decem elegerunt soli.
Sic tum tota die ad solem occidentem
sedebamus comedentes carnes multas et uimum dulce.
non enim adhuc nauium absumptum erat uimum rubrum,
sed suppetebat: multum enim in amphoris singulis
hauseramus, Ciconum sacro oppido capio.
Cyclopum autem ad terram prospicimus propè entem,
30 sumusque ipsorumq; soncum omniumq; et caprarum.
quando autem sol occidit et tenebre aduenerant,
tunc dormiuimus in littore maris.
quando autem manegenita apparuit roseis digitiis aurora,
tunc ego concione aduocata, omnes alloquitus sum:
alij quidem nunc manete mihi dilectis socij:
at ego cum navi mea et cum meis socijs
profelius, hos homines explorabo qui nam sint,
an illi contumeliosi et agrestes, neq; iusti:
an hospitiales, et ipsis mens deo placens.
40 Sic fatus, ad nauem conserendi: inibi uero socios,
ipsorumq; descendere, et rudentes soluere.
illi continuo conserderunt, et per transstra federunt.
ordine autem sedentes canum mare uerberabant remia.
sed cum iam in locam peruenimus propè entem,
hic extrema parte speluncam uidimus prope mare,
excelsam, lauris opacam: hic autem multa
pecora ouestis et caprae quiescebant: circum autem cors
excelsa edificata erat excisis lapidibus,
longisque pini, et querubus alticomis.
50 hic uir habitabat ingens, qui quidem pecora
solus pascebat longe: neq; cum alijs
uersabatur, sed seorsim ens in fanda sciebat.
et enim monstrum erat horrendum: neq; similis erat
homini humano, sed cacumini sylvestris
excelsorum montium, quando apparet soluari ab alijs.

et cum alios iussi dilectos socios
illuc apud nanemq; manere et nauem custodire;
porro ego eligens sociorum duodecim optimos
ibam: ceterum caprinum utrem habebam nigri uini
suavis, quod mihi dederat Maron Euanthei filius
sacerdos Apollinis, qui Ismarum ruerit.
quod ipsis cum liberis defendissemus atq; uxore
reuerentia moti: babebabat enim in luco arborifero
Phœbi Apollinis. ille uero mihi dedit pulchra dona:
auri quidem mihi dedit elaborati septem talenta:
dedit autem mihi craterem totum argenteum: ab deinde
uinum in amphoris duodecim omnibus haustum,
fauie incorruptibile, diuinū potum: neq; quisquam illud +
non erat famulorum neq; ancillarum in domo,
sed ipse, exorá ebare, bromaq; una sola.

Vimū Ma-
roneū me-
morabile. hoc quoties biberent dulce unum rubrum,
uno poculo impleto, aque uirginis mensuras
infundebat; dulcis autem odor ab craterē spirabat,
distrinuit: cum non abstinuisse gratum erat.
huius ferébam impletum utrum magnum, usatice autem
in pera: sicut ad hūmī excitabatur animus generosus
utrum adire ingentis prædictum fortitudine,
agrestem, neq; iura bene scientem neq; leges.

Vl̄ḡ f̄st̄ in f̄c̄lerit̄ autem in antrū n̄enimus, neq; ipsum intus
reditur an inuenimus, sed p̄sc̄ebat p̄sc̄ua per pinguiā pecora.
trum Poly- uenientes autem in antrū admirabam̄t̄ singula
p̄bem̄. calathī quidē casēis grauabant̄, repleta erant stabula
agnorum atq; bedorum, separate uero singule
inclusæ erār̄, separati quidē grādiores, seorsim iuniores,
separatim recens nat̄a: nutabant̄ sero uasa omnia,
multālāq; sc̄apba q̄ facta, quibus mulgebat.
tum me primum socij p̄ceabant̄ uerbis
ut sumptis casēis iremus retro: ac deinde
celeriter ad nauem celerem h̄edisq; & agnis
& stabulis ab aliis nauigaremus saltam aquam:
sed ego non parui, (cerid multo satius fuisset)
donec ipsum uiderem, & si mihi hospitalia daret.
neq; Jano futurus erat socijs uisus amabilis.
tum autem igne accen̄lo manimus, & ipsi
casō sumpto comedimus: expectacimusq; ipsum intus,
sedentes donec uenit pascēs, ferrebat aut̄ ingentem fasce
ligni aridi, ut illi ad cānam effet.
extra guttē antrū deīciens strepitum fecit.
nos autem perterriti nos coniecit̄ in recessum antri.
debet̄ ille in latam sp̄luncam egit pinguiā pecora
oīa prostrū quæcūq; mulgebat: mares aut̄ reliquie foris
arietesque bicosque altam extra cortem.
deinde admonuit ostium ingens altè leuans,
grauē: non illud duo er uiginti currus
fortes quadrigiū à solo dimouere potuissent:
tantam excelsam petram admonuit ianua.
sedens autem mulfit ones & balantes capras,
omnia rit̄, & fœtum submisit singulis.
statim autem dūmidium coagulans albi lactis,
flexis in calathis constringens reposuit:

άμισυ δ' αὐτὸν εἰπόγει γῆ σύγγετον, ὅφρα οἱ εἴς πίνειρ διανυκτήν, καὶ οἱ ποτιδόροι ποὺς εἴην.

αὐτὰρ εἰπεῖν αὐτὸν πονησθέλνος τὸν ἀβρύον,

καὶ τὸ τε ωῦρον αὐτούντον, ηὔσιδην, ἔρετο δὲ μέτες,

Ωἶονοι, τίνουετε; πόθην πλέοντες ὑράκελούθε;

ητακατέτωρην, οὐ μαχίδιον ἀλλακοδεῖ,

οἵα τε ληίσησιν ὑπεῖρ ἀλλα, τοις τούτοις ἀλλώντος

ψυχᾶς προθεμνον, κακούργολοδιαπεῖστο φέροντες;

Ωὐέφαθον δέ μηδὲ αὐτὸν κατεκλάδην φίλην ποτος,

μεσσαντῷ φθόγυον τε βαριού, αὐτόν τε τούτῳ φέροντος,

ἀλλακαὶ οὐδὲ μηδὲ εἰπεῖσιν ἀμειβόμενος παρούσιον,

ημένος τοι τρούχον ἀποπλαγχθύντον ἀχρεοῖς

τωντοῖσιν αὐτοῖσιν ὑπέρ μεγάλατον μαθελόσιν,

οἷακαὶ εὔμενοι, ἀλλακαὶ οὐδὲν θεοῖς

αὐτούσιοις ἀλλούθεντος παρούσιοις.

λαοὶ δέ αὐτούσιοις Αἴγαιοις νον οὐδὲνον οὐδὲνον,

οὐδὲνον γε μεγάλον ὑπερβαντούς κλεψί.

τοσσοῖς γάρ μετόπορες πόλιμοι, καὶ ἀπόλετος λαὸς

πολλός, ημένος δὲ αὐτὸν κακανόμενος τὸ σαγρόν

ἐκόμεθον, εἴτι πόροις ξενιῶντος, περιγάλλως

οἰώνης διατίνων, οὐτε ξενιῶν θεμιστεῖον,

αλλακαὶ διοῖο φέρετε δεσμόντετοις οὐδὲνοις,

Ζεὺς δὲ αὐτούτῳ τῷρες ἱκετάωμεν τε ξενιῶν τε.

ξενιῶν, οὐδὲνοισι μηδὲν οἰοισι πότιστοι.

Ως ἐφάμιλον, δέ μηδὲν αὐτοῖς ἀμεβεῖσθαι τολεῖ θυμῷ,

οὐ ποτε οὐδὲν ξενί, οὐ τηλόθην εἰλίλλοθες,

αλλακαὶ μεθεῖσιν πειθεῖσιν πειθεῖσιν.

ζετερή Κύκλωπον διός αὐγούσθαλέγυοις.

ζετερή θεῶν μακάρων εἰπεῖν πολὺ φέρτοροι εἰμένοι,

ζετερή αὐτούσιον εχθρόντοντον οὐδὲνοις,

ζετερή σού, ζετερή τερέων, οὐδὲνοις μετελένει,

αλλακαὶ εἰφότην τε οὐδὲνοις οὐδὲνοις,

ζετερή επιχατίνης, οὐδὲνοις οὐδὲνοις.

Ως φάτο τειρέων, εἰμὲ δέ τοι λάθην εἰδότα πολλά,

αλλακαὶ μηδὲν οὐδὲνοις ποτε σφίλους μολοίσι εἰπεῖσι,

νεακαὶ μοι κατέκειτο ποσειδέσθων γνοσίχθωμ,

ποτε τειρησι τειρησι τειρησι τειρησι τειρησι τειρησι,

αἴρει ποτε πελάστος, αἴρει δέ τοι τούτον γνεκεν.

αὐτὰρ εὐάσιον τούτον πειθεῖσιν δέποτε οὐδὲνοις.

Ως ἐφάμιλον, δέ μηδὲν οὐδὲνοις οὐδὲνοις,

αλλακαὶ οὐδὲνοις οὐδὲνοις οὐδὲνοις οὐδὲνοις.

σωτὴρος οὐδὲνοις οὐδὲνοις οὐδὲνοις οὐδὲνοις.</p

illuc enim etiam nos periremus sana morte;
non enim potuissemus ab ianua excelsa
manibus mouere saxum graue quod admouerat.
itaq; tum ingemiscetes expectauimus auroram diuinam.
quando autem manegenita apparuit roseis digitis aurora,
tunc ignem accedit, & mali sit inclita pecora
omnia ritus, & suum fætum submisit singulis.
porro postquam festinauit perficiens sua opera,
simil ille rursus duobus prebensis apparauit prandium.
ut prandiat antem ex antro egit pinguis pecora,
facile amoto ossio ingenti: ac deinde
rurus admouit ueluti si pharetra operculum imponeret.
plurimo autem fibilo ad montem egit pinguis pecora
Cyclops, sed ego relictus sum mala profundè cogitans,
si quo pacto ulciscerer, daret aut mibi uictoriam Pallas.
illud autem mihi in animo optimum apparebat confilium:

Vlyssis con illud autem mihi in animo optimum apparebat confilium: silium. *Cyclopis enim iacebat in sensu clausa ad stabulum.*

Cyclopis enim iacebat ingens clava ad stabulum,
uiridis, oleagina, hanc quidem inciderat ut ferret
arefactam: bac quidem nos assimulabamus inspicientes
quanta est malus natus uiginti remis agitate nigra,
oneraria late, que penetrat ingentes flumus:
tanta erat longitudo, tanta spissitudo aspectu:
bus us circiter ulnam ego abscondi astans,
et apposui sociis, acnere autem inibi.
bi uero lauem fecerunt: ego autem acuis astans
summum, statim autem apprecepit dens tortu in igne ardore:
et hanc quidem bene deposui abscondens sub stercore,
quod per speluncam fusum erat late admodum mulcium.
at alios sorte sortiti inibi,
qui nam auderet mecum uelle in sublatum
intervere in oculu, quando illu dulcis somnus occuparet.
illi sortiti sunt quos uisq uoluisse ipse eligere
quatuor, ceterum ego quintus cum ijs electus sum. X
Nescirtinus autem rediit pulchripila pecora pascens:
continuo uero in latam speluncam egit pinguisa pecora
oia diligenter: neq uidum reliquit profundam extra coritem,
sine suspicatus, sine etiam deus sic iussit:
porro deinde admovit ostium ingens alte sublatum,
sedens autem misit omes et balantes capras,
omnia rite, et factus submisit singulis.
at postquam festinauit perficiens sua opere,
ille rursus duobus correptis apparuit coenam:
et tum ego Cyclopem alloquebar prope astans,
oculum in manibus tenens nitori uini

Vlysses Po- Cyclops accipe, bibe uinū, postquam comedili humanas
lyphido ui uiscaias quale utiq̄ potum natus occulauerat (carnes:
num offert. nostra: tibi autem rursus libamē ferebā, ut mei misertus
domum mittas. tu autem furis non iam tolerabiliter.
improbe, quomodo quisquā ad te ī posterū alius accedat
ex hominibus plurimis, postquam non ex officio egisti.)
Sic dixit, ille accepit et bibit: delectatus q̄ est uebemēter
dulcem potum bibens: et me rogauit secundario rursus
da mibi adhuc benigne, et mihi tuum nomen dic,
statim nunc, ut tibi dem hospitate quo tu gandeas.
etenim Cyclopibus fere alma terra

Τίπετοσκυπολύφιμ' αρημένος ἀδί' ἐπονοεῖ
νύκτα μὲν ἀμβροσίης, Στάυρος ἄμμετε τίθιδε;
πόμπης σὸν μῆκε βροτὴν ἀεκοντιθέλαινες;
πόμπης σ' αὐτῷ κτένει μόλωπή βίσφι; (μος,
εἰσθί! αὐτ' οὐδὲ ἀντρου πεσέφι κρατορὸς πολύφι-
Ω φίλοι, δτίσι με κτένει μόλω, ρδὲ βίσφι.
οἱ δὲ ἀπαγγέλμοι επειτα πέρογντ' αγύρεσσον,
εἰ μὲν μὲν μάτις σε βιάζεται οἷοι εόντε,
υπόστημ' γ' ζῆται διός μεγάλος ἀλέκαδε.
εἰλλὰ σύ γ' θεύχω πατρὶ Γαστελέωνι ἀνακτε,

uinum copiosis uitis, et ipsi Iouis imber dar increvit: et
uetum hoc ambrosiae et neclaris est corrugis.
Sic autem rursum ego dedi ardens uinum:
ter quidem præbus, ter autem ebibit insipientia.
at postquam Cyclopem circa mentem occupauit uinum,
tunc ipsum herbis alloquebar blandus:
Cyclops, interrogas me nomen inclytum? at ego tibi
dicam: tu autem mihi da hospitale munus, ut pollicitus es:
Nemo mihi nomen est: Neminem autem me vocant
mater atq; pater, atq; omnes alij socij.
sic dicebam, ille autem me ratus excepit saus animo:
Neminem ego extremum edam post suos socios.
alios quidem prius: hoc tibi hospitale munus erit.
dixit, et recumbens cecidit superinus: ceterum deinde
iacebat inflexus crassam cervicem: et illum somnus
cepit omnia domans. e guttureq; effluit uinum,
frustag; humanae carnis: hic a. eructabat nino granatus,
tunc ego uectem sub cinere conieci multum,
ut calefieret: uerbisq; omnes socios
confirmans, ne aliquis mihi subueritus refugeret.
sed cum mox uectis oleaginus in igne erat
arsurus uiridis licet, candebatq; uehementer,
tunc ego propius atculi ex igne, circum autem socij
stabant: ceterum audaciam inspirauit ingentem deus.
bi quidem uectem sumptum oleaginum acutum in summo Polyphe-
mico ob me-
oculo fixerunt: ego autem inferne innidus
uersabam, ueluti quis terebrat lignum usq; nauale
ceretro, illi uero infra torquent loro
renentes strinx, illud circumvoluerit aspergunt semper:
sic eius in oculo ignium uectem sumptum
uersabamus, hunc autem sanguis circumfluebat calidum:
oës autem ei palpebras circu et supercilia cremanit uapores,
pupilla ardente: crepitabant autem ei ignem radices.
ueluti cum uir faber securim magnam aut asciam
in aqua frigida mergit malum stridentem,
medicans: (hoc enim ferri atq; robur est)
sic hisus stridebat oculus oleaginam cip̄a usq; sum.
horrendè autem magnum ei inlauit: insonuit autem rupes.
nos autem perterriti recepsimus. at ille uectem
exemit oculo fædum sanguine multo:
illum quidem deinde abiecit a se manibus prædolens.
at ipse Cyclops altè vocauit, illi circa ipsum
habitabant in speluncis per cacumina uentoſa.
illi autem hocem audiētes accurrerant aliunde alius:
Rates a. interrogabat circa speluncā quid ipsum efflige-
Polyphe-
mus Cyclo-
pas aduo-
cat.

*Cur tantum Polypbeme lasus sic clamans
noctem per dinam, & insomnes nos facis? I
num quis à te oves morelrium iniurio abigit?
an ne aliquis te ipsum occidit dolo aut nisi?
hos rursus ex antro alloquuntur est fortis Polyphemus:
Amici, Nemo me occidit dolo, neq; viribus.
Uli uero respondentes uerba uolatilia dixerunt
si quidem Nemo tibi uim infert soli enti,
moxib; quidem nullo modo licet Louis magno effugere;
sed tu supplica patri Neptuno regi.*

Sie dixerunt abentes. meum autem risit charum cor
quod nomen deceperit meum et consilium inculpatum.
Cyclops autem ingemiscensq; et dolens doloribus,
manibus palpitans, lapidem quidem amonit a ianua.
Ipse autem intra ianuam sedebat manus extendens,
si aliquem fortassis inter omnes caperet exuentem foras.
sic enim me putabat in mente stultum esse.

ceterum ego deliberabam quid factu optimum esset,
si quam sociis mortis solutionem atq; mibi ipsi
inuenirem: omnesq; dolos et consilium texebam,
ut ob uitam, ingens enim malum praesens erat.
illud autem mihi in animo optimum addarebat consilium:

Menses que ex omni hunc nutriti lenosi.

*Mares ones erant bene nutriti lanosi
pulchri magni, violaceam lanam haben-*

pulchri magniq; violaceam lanam habentes:
bos tacitè colligant bene tortis funibus,
in quibus Cyclops dormiebat monstrum, infanda sciens.
tres undà constringēs qui quidē in medio uitrum ferebat,
duo autem alijs utring ibant seruantes socios.
tres autem singulos uitros oues ferebant: at ego
(aries enim erat pecudum longè optimus omnium)
buisus tergum arripiens, millosum sub uentrem uoluntus
iacetbam, at manibus lana preciosissima
firmiter implicatus hærebam audaci animo.
sic tū quidē ingemiscentes expectauimus aurorā diuinā.

quando autem manegenita apparuit roseis digitis aurora,
tum uero ad pascua exegit mascula pecora.
feminae uero balabant immulcie per slabula.
ubera enim granabantur: custos uero doloribus mulier
afflictus, omnium oviuim palpitabat terga
reclite stanizum. illud autem stultus non animaduertit
ut illi sub lanigerarum oviuim pectoribus ligati essent:
ultimus aries pecorum exibat foras,
pellere grauatus, & me astuta cogitante.

Polyphem. Hunc palpitans alloquuntus est fortis Polyphemus:
arieti. mi aries, quid mihi per speluncam exis ouium
ultimus? neuisquam antea relittus ibas ab ouibus,
sed multo primus pascebaris teneros flores herba,
magnificè incedens: primus ad fluëta flukiorū peruenis;
primus autem ad caulam desiderabas redire
hesperitus: nunc rur sus ultimus. num tu regis
oculum desideras, quem uir malus eruit,
cum molestis socijs, postquam domuit menim uino,
Nemo? quem nondum existimo elapsum esse mortem,
utinam idem sentires, uocalisq fieres,
ut dices ubi nam ille meum robur uitet: .
profecit ei cerebrum per speluncam buc et illuc
uerberato fluoret ad solum: meumq cor
quiesceret è malis que mihi nibili precij uir intulit Ne-

Sic loquutus, arietem ab se misit foras. (mo.
profelli autem paululum à speluncaq; es corte,
primus ab ariete soluebar, solvi autem socios.
celeriter autem pecora rectipeda pinguis pinguedine
multa auerentes abigimus, donec ad nauem
peruenimus: desiderati autem charis socijs uisissimus,
qui effugimus mortem, quos illi ingemiscabant fieries.

Ως αέρ' ἐφαν ἀπλόντες. οὐκού δὲ γέλασε φίλοι καὶ
ῶν σονού θέστησθεν εἰδόμενοι μῆτρις ἀμύμων.
Κύκλων τὸν συνάχακον τε καὶ ὁδὸν αὐτῷ ποιήσαντο,
Χρυσοῖς τούτοις φέροντες, ἀπὸ μὲν λίθου πλέοντες θυράων,
αὐτὸς δὲ εἰνὶ θύρην παρέδει. Καὶ χειρεῖς τε πάσας,
τεττανάς τοι μετ' οὔσια λάβοις σείχοντας θύρας.
Τοῦτο γάρ τοι μὲν λαπτεῖ τὴν φρεσίν τηπού εἴη.
αὐτῷ τοι γάρ θεός Βόλδηνος ὅπως δέξαται μηδεία,
εἴ τινες τούτοις θανάτος λύσιη πλέοντες
εὐρεῖμεν. παύτερος δέ οὖτε ήττη τοι οὐ φανερός,
οὐτε ποδὸς Φυλῆς. μεγαλεῖτερος γάρ οὐ πατέρης τοι.
πλέοντες μὲν πατέρης θυμόν τοι φέρειν φάντα Βαλέον.

Αρσενός σίδης πάσαν έγινε φέρεις μαστόν μαλακός
καλοί τε μεγάλες πε, ισοδινέφες ἐπρθέ-έχοντας.
σύν ακέωμ σωτήρ γονές τηρε φέρεις λύγοισ,
τῆς ἐπικύκλων οὐδὲν λεπτώρ, ασθενίσια εἰδότις.
σωτήρεις αἰνύμενος ὁ Λόγος μετωπίσα φέρεισκον;
τοῦ δὲ ἐπόρω εἴκατερ θυγατέρες επαΐζουσ。
τρέψις ἐπατού φῶν, σίδης φέρον γαντίρες γυγειν
20 (ἀργείος γαρ εἴσι μάλα ωροῦ φέρεις οὐ καπνωτα)
Ἐκατέρων ταῖς λαβώμ, λατοῖς τὸν γατέραν εἰνδέεις
κάμισι. αὐτάρες χρήσιμοι ἀστέρες θεατούσιοιο
νωλεμένως τρεφθεῖσις ξέχόμενα τετληνότι θυμῷ.
ῶς τόπε μὲν συνάγοντες εμέναιροι πᾶν μίαν
ημέραν πριγγίεια φάνταρος οδιάστηλος πάσσος,
εἰ τότε ἐπειτε νομόνδησθεαντα φέρουμα μῆλα.
Θύλειαι δέ εμέμηκορ αὐτικελάσια ποδούσικός.
ζήτατε γαρ σφραγαγεῖσθαντος αὐταξίδησθεαντα
τερρούμενοι, ταύτων διώμετειμαί θρυνῶντες
30 δρόπιον εἰσαόταν. τοῦ δέ νηπιού δικέ ψύχοντας
ῶς οἱ ὑπέρ εροπέκωμ διώμετειναστος Μελετεντος
νεκταρούς ἀργείος μάλα ωροῦ φέρεισκον
λαχούσια σενόμενοι, καὶ οὐκοι ταυκινὰ φρονέοντες.

Τάχις δὲ αὐτὸν μακοσάμηνος πεθέφη κατέπερ τοιλύφι
κρίει τεπου, τέ μοισιδει σῆμαστός εστινο μήλων(μοσχο-
ῦσατ Θ.; στιτακέθη γε λειταιμηνός δρχεσαι οἰσαμ,
αλλὰ πολὺ πρώτη θεμέσαι τοργήν αὐθεα ποίησ,
μακρὰ βιβάς· πρῶτος ἡ φοῖς ποταμῶν ἀφικάνεται·
πρώτη θεμέσαι λιλαίειαι απονήσαια
40 έπειτα θεμέσαι τανύσατ Θ., οὐδέ γε ἄνακτος
δρθελιμὸν ποθεῖει, τούτοντοκός θελάσσω,
σιών λυγροῖς ἐτάξειοι πλευροσάμην Θ. φρεγίας οῖνης
Οὔτις; οὐδὲ πτω φριέι πεφυγμένοις θεοῖς οἰενεροι,
εἰ δὲ οὐδεφρονέοις, ποτιφωνεις τε γένοιο
εἰπεντο πτηκεν Θ. οὐδέ θελάσκαζε.
Τοῦτο δὲ οὐκέτι φαλός γε μήτε θελανθίς αλλα
θενοιδειος δράσοιτο πρᾶτος θελεις· καθδέλεικειμόντοι ιαν-
λωφότει κακῶμ τέ μοι στιτιμανός πόρων Οὔτις.

Ως ἐπὶ ἡμῖν, τὸν κριόν ἀποθέοι πάντες θύγατε.
50 ἐλθόντες δὲ πάσαις ἀπὸ πατέρων τε καὶ αὐλῆς,
πρεσβυτης ὑπὸ ἄρχετος λυόμενος, ὑπέλυσον δὲ ἐπάρχοντας
καιροφλίμως ἢ τὰ μῆλα ταῦν ποδια πονεῖσθαι μηδῶ
πολλὰ ποιεῖται ποτέ οὐτε τελάνοισι, διφθέρην τοις
ἴνοις δὲ πατέρων σοιοις ἢ φίλοις εἰπέσθαι φαντάσαι,
οἱ φίλοι μὲν θάκεταισι, οἵτινες δὲ τοις πατέροις.

Αλλ' ἐγώ δὲ εἴωμ, αὐτὸς δὲ φρύνει νοσίοις ἔκαστο
κλαίειν· αλλ' ἐκελεῖσθαι διώστην καθλίτριχα μῆλον
πολλά· γὰρ νῦν βαλόντες αὐτὸν πλευράλμυρον θύμωρ.
οἱ δὲ αὐτῷ εἰσβαίνουσι, καὶ ἀδίκηλοι τοιαῦτοι.
Ἐγένετο δὲ ἐδίμηνος πολιών αὐλα τύπτοντες μοῖρα
αλλ' ὅπε τάσσονται ἀπὸ τῶν οὔσων τε γέγονε βούνος,
εἰ τότε ἐγώ Κύκλωπτα πλεσκόντων κερτομίοιστ,
Κύκλωψ, δικαῖος εὑμέλεις αὐτὸν κιδοῖσος αὐτὸν δέ τοιάργες
ἐδίμηναι γὰρ απότελε γλαφυρῷ κρατορῷ φίτινοι.
καὶ λίσσος γε μέλλει κιγκότες παταίσθια,
πρεστλίς· ἐπειδὴν τοιαῦτα σῶν γνώσιοικω
ἐδίμηναι· οὐδὲ σε τελείστερον εἰς θεοὺς ἄλλος.

Ως ἐφάμιλος, οὐδὲ "επειπτε χολώσατο κηρόθι μᾶλλον.
Ἱκε δὲ ἀπορρίξεις κορυφῶν ὅρεις μεγάλοι.
καὶ δὲ "εβαλε πεπτάροις τεως κνανοπέρωροι,
τυτθόρου διδύνησαν δὲ οἰνοῖον ἄπεροι ἵκεδας.
ἐκλύλική θάλασσα καταρχούμενης ἦσσα τετρην.
τὸν δὲ αὖτις πειρόνδεις ταλαιρρέθιον φέρει κῦμα
πλημμυρίσει πόντοιο, θέμωσε δέρεσσον ἵκεδας.
αὐτῷ τέ γε ὡχέρεοι λαβὼν ποθεμένης κοντὸν
ῶσσα πέφει. ἐτάροισι δὲ εποτρύνεις, ἐκελύσσεις
ἔμβλεμα κάπης, ἵνα πέπεικαστη φύγοιμεν,
κρατι κατανείωμοι ἢ πεποιησάντες δρεοσορ.
ἄλλ' ὅτε δὴ δις τόσαοι ἄλλα τρίσαοντες ἀπῆκαν,
καὶ τοῖς ἔγων Κύκλωπα πεποιηδὲς ὡμοι, ἀμφὶ δὲ ἐτάροις
μειλιχίοις επέεοσιν ἐρήτυον ἄλλοθν ἄλλοι,
ρχεταιε, τίππη ἐδέλεις ἐρεθίζειμεν ἄγριοιν ἀνθράκε,
ὅς οὐναῦ πόντονδεις Βαλάων βέλεσ, καὶ σαγενῆς
αὐτις δεις ἀπειρού, οὐδὲν φάειμεν αὐτοῦ δὲ λέδας.
εἰ δέ τις φθεγγαμένης τοι δέ τις αὐδίκησεν τοις
σωκρηταῖς, οὐδὲν κεφαλὰς καὶ νήσας μέρα,
μαρμάρω οκρυσάντες Βαλάων τοσαντοις.

Ως φάσαν, ἀλλ' ἐπειδὴ τοῦτο μέγα λιπόθεα θυμόν,
ἀλλὰ μητὸς ἀπορρίφοι περιστέφων κεκοπνότι θυμῷ,
Κύκλωψ, αἴκεντή τις σε κατά θυμόντην αὐθρώπων
σφθαλμὶς ἔχοντος ἀεικελίσια ἀλαωτῶν,
φάδης οὐδενοῖς πολιπόρθιοις ὑπάλαωσαν,
ἔμοις λαερτεω, ιθάκην δῆς οἰκίς ἔχοντες.

Ως ἐφάμιλος ὁ μὲν μὲν οἰκιώξεις πατέει τῷ μήνῳ,
ῶς πόποι, ἢ μάλα δὴ μετωπαί φαστε τὸ σφαδόν· ἵκα-
τὸ σκέπτις γύνικός εμάντις αὐτῷ ποὺς τε μέγας τε; (νε.

Τάλεμος Εὔρυμίδης, ὃς μαντοσώματος κακόσο,

καὶ μαντούμελος κατεγήρας Κυκλώπειος ἡμ-

ῆς μοι ἐφι τάσσεται ταῦτα τελευτήσεις ὀπίσσω,
χειρῶν δὲ οὐδὲν θέματα μεγάλα ταῦτα μεταβολῆς.
ἀλλ' αὐτές τινα φῶτα μέγαν καὶ καλόρι έδει γύμνη
γύνικόν εἰλέντες, μεγάλης ταῦτα μεταβολῆς ἀλλού.

υπὸ μὲν μὲν δὲν ὅτι τε μὲν στιθανός καὶ ἄκικνος,
σφραγίδης ἀλλάσσον, ἐπέ τοι μὲν αἰμάτος στοινῷ.
ἀλλ' ἄγε μετέντερον οὐδενί, οὐτα τοι ταρρέσσειν τὰς θέσις,
ποιητῶν τοῦ ὄτρων ωμόνεινε καλύτον Εὐνοούγαλον;
Ἴγαρ ἐγὼ ταῖς εἷμι, τατῆρ δὲ ἐμὸς δύχετοι εἴην·
αὐτὸς δὲ αὐτὸς εἰδέληση ἴντες τοι, δομέτις τις ἄλλος
ἢ τε θεῖν μακάρων, ὃτε θυντὴν αἰθρώπων.

εἰς ἐφατ', αὐτῷ γάρ εγώ μικρὸν δέσμονος πεθόστης πομ·

*sed ego non sinebam, supercilij aut innubebam singulis
lugere: sed iussi celeriter pulchripila pecora
multa in nauem recipientes nauigare saltem aquam.
illi statim concenderunt, et per transstra federunt.
ordine autem sedentes canum mare uerberabant remis.
sed quando ratiū aberat quantū audiri potest clamitans,
et tunc ego Cyclopem alloquebar conusitjus:
Cyclops, non eras imbellis uiri socios
comes surus in shelunca caue fortis uis:*

Vlyſſ. Poly
phemus in-
ſultat.

10 utiq te correpturæ erant mala res,
improbæ: quædoquidè hospites nō uerebaris tua in domo
absumere: id est ut huius uite est ex aliis dū.

Sic dicebā. ille a cōtinuō irascēbatur ex corde magis.
misit autem abruptum uerticem montis magni.
deiecit autem ante nauem nigrā proīam habentem,
paululum autē abfuit gubernaculū extremū pertingere.
imundauit autem mare deueniente ab petra.
hancq; statim ad terram refluxus ferebat fluētus
imundatio ex mari; propeq; terram pertigit.

20 at ego manibus apprehendens ingentem contum
destrusi ab littore. socijs autem excitans imperavi
incumbere remis, ut malum fugeremus,
capite annuens. hi autem incumbentes remigabant.
sed quando bis tanum mare sulcantes aberamus,
tunc ego Cyclopem alloquebar, circum autem socij
blandis uerbis prohibebant diuersi:
improbe, cur uis irritare agrestem uirum,
qui etiam nunc in pontum iaciens telum, deduxit nauem
rursus ad continentē? et sanè exultimabamus illic periu-
30 si uero sonantem te aut loquentem audiuiisset, ros.
collisiſſet nostra capita & naualia ligna,
saxo astero iacto: tantum enim iaculatur.

*Sic dicebāt, sed non persuaserunt meo generos. animo:
sed ipsum rursus alloquutus sum irato animo:
Cyclops, si quis te inter mortales homines
oculi interrogauerit diram priuationem,
dic Vlyssem urbium euerforem priuasse,
filium Laertæ, in Ithaca domum habentem.*

Sic dicebam, ille mihi eiulans respondebat sermone:
40 eheu, utiq. mihi præsca uaticinia accidunt.
erat quidam hic uates uir bonusq. magnusq.,
Telemus Eurymides, qui uaticinij pollebat,
& uaticinans confescebat inter Cyclopas:
qui mihi dixit hæc omnia perfæcum iri in posterum,
manibus ex Vlyssis priuatum iri iussum.
sed semper quendam uirum ingentem & pulchrum existimabam
huc uenturum esse, magna prædictum uirtute:
nunc autem me parvus & nihil & imbellis,
oculo priuauis, postquam domuit me uino.

50 sed age hoc ueni Vlysses, ut tibi hospitalia præbeam,
reditionemq; rogem dare inclytum Neptunum.
buius n. ego filius sum, pater autem meus gloriatur esse:
ipse autem siquidē uoluerit sanabit, neq; quisquam alius
neq; deorum immortalium, neq; mortalium hominum.
Sic ait. at ego ipsum excipiens alloquebar:

**Telmiss
Cyclopes
Hates.**

*nam enim anima est vita, possem
primum faciens mittere intra Pluronis domum:
nam non oculum usq; sanabit neq; Neptunus.*

Sic dicebam. ille deinde Neptuno regi

Fuplit ab manus extendens in cælum stelliferum:

*Andis Neptuniē terram cōtinens nigra casarie.
fi utiq; eius sum; pater autem meus gloriariſt eſſe,
da ut non Vlyſſes uibium exerſor in patriam ueniat
ſiluſ Laertiori Ithaca domum habens.*

at si illi farale est amicosq; uidere, & peruenire
domum ad bene adscitam ex suam in patriam terram,
sero male ueniat, postquam perdidierit omnes socios,
nane in aliena, innueniat autem detrimenta domi.

*Sic ait precans. bunc autem audivit Neptunus.
ceterum ille secundò multo maiorem lapidem tollens,
misit circumrorans: intendit autem magna vi.
deiecit autem post namum nigro rostro,
paululum defuit aut ut gubernaculū summum attingeret:
inundavit autem mare ueniente ab saxo:*

banc autem alterius ferebat flutus, ac prope terrā peritigit.
sed quando ad insulam peruenimus ubi aliae
manes bene tabulatae stabant dense, circumq[ue] socij
sedebant lugentes, nos expectantes semper,
nauem quidem illuc uenientes subduximus in arenas,
ipsi autem exiimus ad littus maris.

pecora autem Cyclopis cana ex nauis deducentes
dividimus, ut nullus mihi priuatus abiret sua portione.
arietem autem mihi soli fortis socij
dividendis omnibus dederunt praeterea, cum uero in lictore
Ioni nigrificanti nubes Saturnio qui omnibus imperat,
sacrificio offerentes, fœmora incendi. ille uero curabat sacra,
sed deliberabat quo pacto perirent omnes
naues bene tabulatae, et mibi dilecti socij.
sic tunc quidem tota die donec sol occidit
sedebamus epulantes carnes immensas et minum dulce.

*quando autem sol occidit, et tenebra superuenierunt,
eunc dorminimus in littore maris.*

*quando autem manegenita apparuit roseis digitis aurora;
cum ego socijs excilians imperauis.*

*et ipsos confondere, et rudentes solueré.
illis uero statim ingressi sunt et per transstra sedérunt:
ordine autem sedentes canum mare uerberabant remis.
hinc uero ulcérius nauigamus tristati corde,
lubentes ex morte, postquam ebaros amissimus socios.*

ODYSSEAE HOMERI X.

Rapsodia argumentum.

Ea que apud Acolum accidenterunt narrat uenitorum custodiem;
et dederit Vlysi secundum uenitum Zephyrum, alijs uenitis inclusis
in ure: quem socij soluerunt dormiente Vlyss, uidelicet in ipso austro
esse existimantes, redeunis ad Acolum. Sed non recipiente Acolo
Vlyssem, illinc nauigans ad Lastrygonas peruenit: apud quos annis
decim nauibus amissis una Aca et insula proficiuntur. Et cum Eury-
*lobo dimidiu sociorū sorte electu emisit, interrogatus qui nam es-
senti inhabitatores. Transformatis autem illis in suos a Circe pra-
ter Eurylochum, ipse ad inquisitionem egressus, accepto d' Mercurio
medicamento moly non lesus est: sed etiam socijs pristinam na-
rem adepsit, postquam annum mansu apud Circe, ad inferos de-
scendit.*

αἰ γάρ δι τούχης τε καὶ αἰώνος σε πινακίδαι
τονικού ποιήσεις τέμνεις δόμορφος οὐσίας οὐσίας.
Ἄλλος τούτοις ὀφθαλμόις γ' ἵπτεται τὸ δέ Εὔοστος θεός.

Ως ἐφάμιλλος ἐπειπτε ποσειδάνων αὐτού τοι
διῆχθαι καὶ δρέγωμεν εἰς τὸν δρόσην ταῦτα,

Κλύθι ποσείδηλαν γαλήνης κνωποχαῖται.
εἰ τεόψι γε σὸς ἀμφι, πατέρη δὲ ἐμὸς δύχει εἴη,
δός μιν οὐδυσσῆπολιτόρθιον οἴκαδ' ἵκεδωπ
φίου λατέργειον, ἱδάπη γῆσινέ τοι τὴν ἔχοντα.

τοῦ ἀλλ' εἰς οὐ μοῦρός δὲ φίλωντα ἐλέειν, καὶ οὐδέποτε
δίκου τούτου μενονάγη ἔσει δὲ πατρίδα γαῖαν,
ἀλλέ τοι κακῶν τελθεῖ, ὅλεσσας ἀπὸ παύσεως ἐποίεις,
υπὸ εἴπερ ἀλλοτρίων, εὔρει δι' αὐτῆς πατέσσεις.

Ως ἔφατ' οὐχόμενος. τὸ δὲ ἐκλυτόν κανοχέστης
αὐτῷρογύθεατις πολὺ μέίζονα λίταν ἀείρεται,
πᾶν ἀπλινόντες· ἐπέρειστο δὲ οὐκέπελεθρον.
ἴσαδηδὲ ἐβαλεν μετόπιδε τεώς κνανοπέρωροι,
τυπτοῦν ἐμβύνησαν δὲ φίλους ἄκρους ἴκεδης.

ἐκλύμενος ἡ Θάλασσα πατέρων χρυσίους τόπους τοῖς τετράειροις.
ὅτι τὸν ἥπατον φέρει κῦμα, δειμασθεὶς ἔχειροις οὐκέτι ματεί,
ἀλλ' ὅπερ οὐδὲ τὸν γηνόν αὐτῷ πάρα πολλα
τῆνθι τελεταὶ μελόνται ἀνθρώποις, ἀλλαγὴ θεοῖς ἐπαγγειοῖς
εἰστιν ὅμιλοι σφραγίδεις, λίμενες ποτιστές γημονίαι,
τῆντος μὲν διῆθεν ἐλθόντων ἐκείνοις τοῖς Καταβόθροις,
ἴσχει τοῖς αὐτοῖς βαθύτεροι οὐδὲ ἄνθρωποι θαλάσσας.

μῆλα τὸ Κύκλωπος γλαφυρός εἰς τοὺς ἐλόντες
πλεονάεις, ὡς μάτις μοι ἀπέτιμον Θεοῖς ἕστης.
ἀργεῖσι δὲ τῷοις οἷον τεκνύμιδες ἐπέρει
μῆλαρι μαλοπλέων μίσγαν τεχοχα. τῷοι δὲ ἀδειάντινοι
οἱ ζώει κελαινερέες Κρονίδης πάσιν αὐτίσσει,
ρίζεας μηρούς τεκμοῦ. ὁ δὲ σκηνητάς τοι ισχῆ,
αλλ' ἄρτη μορμάριγνος ὅπερις ἀπολείστη πάσαι
καὶ διέγειτο μοι. Οὐ τοιούτοις ἔπειται.

περισσότερον τούτην, εἰς τὸν ἀρχοντα πέμψει.
Ἄς τότε μὲν πρόπτεν ήμας δὲ πέλειον καταδιώκει
πειθάσθαι στρατίου πρέπει τὸν αὐτοτελέοντα μέσην πόλιν.
Ἴμμοι δὲ πέλειοι πεισθέντες, οὐδὲ κνήφας μὴθε,
Ἐπειδὴ τὸν πεισθέντα πέλειον οὐδὲ ἁρμόνιον θαλάσσην.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ ΤΗΣ Κ.

σατιρικές γρόθες.

exirectus, in animo eximio deliberabam
natum lapsus ex nauis perirem in ponte,
an tacitus sustinerem, et abduc uini interesset.
sed sustinuit et manu rectus auem in nauis
iacebant: illa uero ferebantur malo uenit turbine
rursus ad Eoliam insulam: gemebant auem socij.
ibi terram confundimus, et haufimus aquam.
Statim prandium ceperunt celeres apud naues socij.
ceterum postquam cibumque gustauimus atque potum,
cum ego praeconem in comitem eligens et socium,
iui ad Eoli inclyras ades: hunc uero inueni
conuiantem apud suam uxorem et suos liberos.
ut uenimus autem in domum, ad fores in limine
sedebamus: illi u. in animo obstupescet, interrogabatque:
quomodo uenisti? V lyses? quis tibi malus coflauit deus?
evidem te accurate dimisimus, ut peruenires
in patriam terram, et domum, et sibi quid gratum est.
Sic dicebant. at ego alloquebar tristatus corde:
laerunt me socij mali, et preterea somnus
improbus, sed subuenie amici: potentia enim penes nos.
Sic locutus sum, blandis demulcens uerbis:
illi uero conticuerunt pater autem excipit sermonem:
ualeas ex insula ocyu pessime uiuentium:
neq; enim mihi fas est excipere neq; dimittere
natum bunc qui diuinus est beatiss.
abeas, quoniam certe diuinus huc uenisti.
Sic locutus, dimisit domo graniter suspirantem.
binc uero ulterius nauigamus afflitti corde.
fatigabatur autem uirorum animus a remigratione molesta
nostra uenit: quoniā non amplius apparebat reditus.
Sex dierū quidem cotinē nauigauimus noctesq; et dies:
septima uero uenimus Lami ad excelsam urbem,
longe distantes portas habētem Lastryg, ubi pastore pastor
euocat intrans, alter uero exiens audit.
ibi uero in somnis uir pastor duplē caput mercedem,
unum paſcendis bovis, alterum paſcendis pecoribus.
propè enim noctisq; et diei sunt uiae.
ibi postquam ad portū inclītu uenimus, quem circū petra
excelsa erat continenter utring:
littera autem prominentia contrariae sibi inuicem
in hostijs procurrunt. angustus autem introitus est,
ibi illi intus omnes tenebant naues uersatiles.
ipse quidem intra portū concavum ligabantur
propinquæ, nunquam enim attollitur flūctus in ipso,
neq; magnus, neq; parvus: cädida erat circū trāquillitas.
ceterum ego solus tenus extrā nauem nigrā,
illic in extrema parte, petræ funes alligans.
stabam uero specula aſpera consensu:
ibi quidem neq; boum neq; uirorum apparebant opera,
fumum autem solum uidebamus à terra erumpentem.
sanè tunc ego socios præmisi sciscitatum profectos
qui nam uiri essent supra terram pane uescentes:
uirtus duos eligens, tertiu præconem unā comitem eligēs.
illi inerunt egresso planam niam, qua currus utiq;
ad urbem ab excelsis montibus uehebant materiam.

κέρη ἡ βούληστο πεδίον θέασι. Οὐδὲριόση,
Θυγατρὶς ἐφίμη λαυρυγόν Θεά τι φέστα.
Νηλὸν ἀρέθεν κρίσιν κατεβάστο καλιρρέεθρον
Αργοκίου. γῆθη γαρ οὐδὲ ποτὶ σέν φέρεσκον,
οἱ δὲ προσάμηνοι ποτε φάνεον, ἐπεὶ τερεντο
ὅστις τὴν εὐθυνήν βασιλεὺς, οὐδὲν αὐτοῖσι.
Ηγέτης αὐτικαταβάστος περιφραδῶν ὑψιφερὲς δῶ.
οἱ δὲ επεὶ τοῦ πλούτου κατεύθυντα μάστιχα, τῇ δὲ γωνίᾳ
τοῦρον σκυτεροῖς σέρεος κορυφὴν, κατὰ δὲ τοῦ ευνυχοῦ αὐτῶ.
Ηδὲ πινδήδεις αὐγορῆς ἐκέλευτο κλυτόν Αἰγαίατην,
οὐ πάσην, οἵ δικαὶοι εἴμηντο τοῦ λυγόφου ὄλεθρον.
αὐτοῖς γάρ μαρτυρίας ἐπέρρει, ὥσπερ οὐτοῖσι
τῷ δὲ πλάνῳ αὐτοῖσι τοῦ πλούτου. οἱ δὲ αἰοντες
φοίτων ἐφίμηιοι λαυρυγόν τοῦ πλούτου ἀλλαθοῦ,
μυρίοι, ἐπεὶ αὐτοῖσι τοῦ πλούτου, ἀλλὰ γέγαστο.
οἱ δὲ ἀπὸ τετράκιν αὐτοῖσι τοῦ πλούτου
βάλλον. ἀφερεὶς κακὸς κόνιας Θεά τε νησίς ὅρώσει
αὐτοῖσι οὐδὲν μηδένα κακόν, ηνθῆσθαι δέ τοις
εὐθύνεις δὲ τοῖς τερπνοῖς, ἀπερπέας μάστιχα φέροντο.
οὐδὲ οἱ δέηδεις ὄλεθροι λιμνέων πολυβρέθεις οὐτός,
τοῦρος δὲ εὐγένειος σέντερος ερυσαλήνος πράκτης,
τοῦρος αὐτοῦ τετράκινος ἐκονταναὶ νεώτεροι πρώτοι.
αἴτια δὲ τοῖς τετράκινοις εἰποτεριώτας ἐκέλευστο
ἔμβαλλεν καπτηνόσ, οὐ περὶ εἰκόνας τοῦ πλούτου.
οἱ δὲ αἰατοῖς αὐτοῖσι τοῦ πλούτου εἰποτεριώτας
ἀπαστοίσι δὲ τοῦ πλούτου εἰποτεριώτας φύγετε τοῖς
νησίσισιν αὐτοῖς αὐτοῖς αἰοντοῖς αὐτοῖς ὄλευτο.
γῆθη γέτεροι τοῦ πλούτου πλεομένοις αἰατοῖς,
αἰσπρυνοῖς ἐκ δακτύλῳ, φίλοις ὄλεσαντος ἐπούρες.
Αἰατέλαι δὲ τοῦ πλούτου ἀφίκομενοι. γῆθη δὲ γάρ
Κίρκη εὐπλόκαμος, δεινή δέσις, αὐτοῖσι τοῖς
αὐτοκαστυνότηις ὄλεσφερον Θεά τιτανοῦ.
ἄμφω δὲ εὐγεγάτην φασι μερότερην τοῖς λίοιο,
μητρός τοῦ εἰκόνης, τῶν οὐκεανὸς τέκε πάσιλοι.
γῆθη δὲ επεὶ ἀκτῆς νησίς κατηγαγόμενα ποτεπή
ναυλοχοῦ τοῦ λιμνέων καὶ τοῖς θεοῖς προμόνυμον.
γῆθη τότε εἰκόνης, δινοτερητοῖς μάστιχα τοῦ πλούτου.
αὖτε δὲ τοῦ τρίτυν μαρτυρίου πλόκαμος Θεά τοῖς
τοῖς τοῦ εγαύη ειδοῦ εγχέηται καὶ φάσγανοι δέν,
καρπαλίμων πράκτηνοι αὐτοῖς τοῦ ποδιωπίων,
εἰπως δρύγα ιδοιμενερθη, γνωπίων τε πανθούμων,
τεσληδὲ, σκοτεινῶν παπαλόεσσαν αἰονθέν,
καὶ μοι τέσσετο καπνὸς ἀπό τοῦ χθονὸς θυροδέσις,
Κίρκης γάρ μεγάροισι, δέξια μέρουματον κατέκλητην
μερούριξα δὲ εἰπετα κατέφρυστην πατέφρυστην
τοῦτον τοῦ πλούτου τοῦ πλούτου αἴθοπτα καπνόν.
ῶστε δὲ μοι φρονεοντι μοσσαστο κέρδιοι εἴην,
τορῶτε εἰλθόντες οὐδὲν θολών τοῦ πλούτου
διπτυχοῦ ετούμοισι μέμνησε, ποθεμένη τε τοῦ πλούτου.
αὖτε δὲ τοῦ πλούτου οὐδὲν καθέμενον τοῦ πλούτου
τοῦ πλούτου τοῦ πλούτου μετρόπολην εόντα,
οὐδὲ μοι εὐθύνειρελαφον μεγαντεῖσθαι τοῦ πλούτου
πάρεν. οὐ μην ποταμόνδει κατέπισην τοῦ πλούτου,

πόμην.

puella uero obuiam fabiū sunt ante urbem aquanis,
filiae fortis Lastrygonis Antiphatae.
hac quidem ad fontem descenderat limpidum
Artaciam: hinc enim aquam ad urbem ferebant.
illi uero astantes alloquebantur, interrogabantq;
quis nam eorum esset rex, et quibus imperaret.
illa ualde statim patris indicauit excelsam domum.
illi postquam ingressi mclytam domum, ipsam uero mulierē
inuenient uelut montis uerticem, horrueruntq; ipsam.
illa uero continuo ē foro euocabat mclyiū Antiphatem, Antiphates
suum maritum, qui illis conflauit saecum mortem: rex Leſtry
gonum.
statim unum corripiens sociorum, apparauit cœnam.
duo uero ruentes fuga ad naues peruererunt.
ceterū ille clamore excitauit per urbem. illi audientes
ibant fortes Laſtrygones aliunde alius,
innumeris, non hominibus similes, sed gigantibus:
illi à petris grauibus lapidisbus
iaciebant. statim a malo strepitus per naues excitatus est
uirorum pereuntium, naniusq; simul fractarum.
pisces uero sicut transfigentes, tristes epulas ferebant.
dum illi hos perdebat profundum portum intra,
interea ego gladium acutum exiraxi a femore,
eo funes abscidi natis nigra prora.
statim autem meos socios excitans iussi
incumbere remis, ut calamitatē subterfugeremus.
illi simul omnes incumbunt, timentes mortem.
libenter autem in pontum altas effugit petras
nauis mea: ceterū reliqui uniuersi illuc perierunt:
hic autem uerius nauigamus tristes corde,
lubentes ex morte, postquam dilectos amissimus socios.
Eadem autem ad insulam peruenimus: ibi autem habitabat
Circe pulchricoma, ueneranda dea, uocalis,
germana soror prudentis Eætæ:
ambo enim nati sunt hominibus luce præbente ex Sole,
matreq; ex Persa, quam Oceanus genuit filiam.
hic uero in littore nauis appulimus silentib;
naualem in portum: et deus aliquis dux erat.
ibi ium exente, duos dies et duas noctes (rantes.
iacebamus pariter et labore et doloribus animis mace-
sed quando tertiam diem pulchricoma perfecit aurora,
tunc ego meam hastam capiens et gladium acutum,
celeriter ab nave ascendo in speculum,
sicubi opera uiderem mortalium, uocemq; audirem.
stetit autem specula prærupa consensa,
et mihi uisus est fumus a terra late,
Circles in arboreis, per arbores densas et syluam.
deliberabam autem deinde in mente et in animo
profici scis citari, postquam uidi calidum fumum.
sic autem mihi reputanti uisum est satius esse,
50 primum profectum ad nauem celerem et littus mari,
ientaculum sociis dare, præmittere et ad scis/citandum.
sed quando iam propè eram ualde ad nauem uersatiliem,
rum aliquis me deorum misertus est solum entem,
qui mihi excelsis cornibus ceruum magnū in uiam ipsam
misit, qui ad flumen descendebat ex passus sylue,
potaturus

Pons Artia-
cia.Ulysses ad
Circen di-
uertit.

potaturus: (certe enim ipsum ceperat uis solis)
Vlysses cer bunc ego egredientem per spimam medio icto
num confi percussi: ipsum autem penitus hostile feruum transfix:
git. decidit autem in pulueres balans, et enolant animus.
eo ego consenserio, hastam ferream ex uulnere
extraxi: illam quidem illic reclinans in terra
reliqua, ceterum ego eualefici uirgulaq; uiminaq;
fumemq; ad nlnæ longitudinem bene tortum utrimq;
flexens, colligauis pedes ingentis monstri.
descendi autem in cernice gerens ad nauem nigrum,
hasta innixus, quoniam nullo pacto poteram in humero
manu ferre altera: nulde enim magnum animal erat:
deieci autem ante nauem: excitauisq; socios
blandis uerbis, aslando uiros singulos:

*O amici, non enim descendemus, tametsi tristes,
in Plutonia domum, antequam fatalis dies uenerit:
sed agne quendiu in nata celeri cibusq; potusq;
memores funis esca, neq; uexatum fame.*

Sic dicebam, illi nero celeriter meis uerbis parebant:
egressi ancrem ad litem maris infructuosi
admirabantur cerum: malde enim magna bestia erat.
cerum postquam oblectati sunt uidentes oculis,
manibus loris apparabant eximium conuicuum.
sic tum quidem solem diem ad solis occasum (eo:
sedebamus comedentes carnes copiosissimas et minū dul-
quando autem sol descendit, et tenebra uenerunt,
tunc sanè dormiimus in littore maris.
quando autem manegenia apparuit roscis digitiis aurora,
tunc ego concione insisterem sic uerba feci:

*Audirec meos sermones mala cifi patientes socij.
d amici, non enim scimus ubi occasus, neq; ubi aurora,
neq; ubi sol hominibus lucem præfas uadit sub terram,
neq; ubi surgit: sed consideremus celeriter
nunc quod adhuc sic consiliari. ego non existimo esse.
vidi enim, specula conscientia alpera,
insulam, quam pontus infinitus circundat:
ipsa uero humilis iacet, fumum autem in medio
vidi ochlis per arbores densas et sylnam.*

Sic dicebam, his uero fratrum est amicum cor,
recordantibus facinorum *Læstrygonis*, *Antiphate*,
Cyclopiæ, violentia magnanimi nostros denorantis.
slebat aut miserabiliter, renellas lacrymas profundentes.
sed nullus profectus siebat lugentibus.
at ego bipartiti omnes fortes socios
numerabam, ducem autem utriusque præbus.
alteroru ego dux eram, alteroru *Eurylochus* deo familius.
sortes autem in galea ferrea concussimus celeriter,
exiliit autem fors magnanimi *Eurylochi*.
festinabat autem ire, una cum eo duo et viginti socii
flemtes nos autem reliquerunt lugentes post eos.
inuenient autem in conualle adificata domum *Circei*
politis lapidibus, adico in loco.
circa ipsam autem lupi erant montani, atq. leones,
quos illa domuerat, postquam mala pharmaca dederat:
ne illi intreruerat in nos, sed iodi

πάσιμον Θ.^ο (οὐ γέρε μηδὲν πλέοντα τὸ λίστο)
τὸν δὲ ἐγώ ἀκανθοντα κατ' αὐτούς μέσον γῆπε
πλῆσαι τὸ δέ αὐτικόν πλόγυ χάλκεον ὑψητορού.
καὶ δὲ ἐπιτοῦ φύκοντος μακάρι, εἰπό δὲ ἐπίταστο θύ-
τερον δέ τοι ἐγώ ἀκανθοντα, δέρον χάλκινων δέ τοι φλέβας (μός,
ἄρνουσαν) τὸ δέ μή αὖτε κατακλίνεις ἄδι γάλα
αποτελεῖ, αὐτὰρ τοῦτο στασιαίσια δῶπικάς τε λύγος τε
πενσατο δέ σσον τοῦ ὄργανον τετρεφεῖς ἀκμαστορεύειν
πλεξάμενον, σωματικού πόδις δέ ενοιο τελεόρος.
10 Βλιστὴρτο λεφάδια φέρειν ἄδι γῆπα μέλαναν,
ἴγκει ἴρασιλόμενον, ἵπας ὑπερεος πηγὴ ἐπ' ἄλιτρο
χειρὶ φύρεψε τοῦρι μάλα χαρᾶ μέγας θηρίου πηγὴ.
καὶ δὲ ἐβαλεν τοποθέτητεν· αὐτοῦ γέρει δέ ἐποιεῖ
μελιχίοις ἐπέτεοι, πράσαειδην ἀνθρακεσον, (ρος
ἄφιλοι, τοῦ γέρετος καταπειθούσις, ἀχρύμηνοι πήρ,
αὶ αἰσθατο δόκος, τοιμὴ μόροιμον πάμερε ἐπέλθει.
ἄλλον τοῦτο, σφράγιν τοι θεον θράσοις τε πόσιος τε,
μητούσια τε βράκυσις, μινδέ τρυγώντειλα λιμαῖ.
Ως ἐφέμενος οἱ δὲ ὀπαίμοις ἐπέτεοις πίθοντα·
10 οὐκ ἔκαλυτέμενοι πῆρας διὸ ἀλός ἀτρυγέτοιο
θυσσαντο ἐλαφοφυμάλα χαρᾶ μέγας θηρίου πηγὴ.
αὐτὰρ ἐπεὶ τάξτησαν δραμέλοις οὐ φίλαλμοισι,
χαῖρεται τούτοις τοι σύχοντος ἐρυκυλίας μάστι.
Ἄς τότε μέλοι πρόστοιν ἀμαρτὸν πελιορ καταπειθεῖτε
πιειτε μαστιγίμενοι πρίσατος αὐτοτετα Στι μέτεν ἀδίν.
πιμορο δὲ πέλιον κατάδιν, καὶ μᾶλι κνέφεις πλέον,
διὰ τότε ἐκοιμηθείσι μέλοι πρυμνῖς δελάσοις.
πιμορο δὲ πριγγύεισι φαίνεται δρόσοδέσκτυλος πόδες,
καὶ τότε ἐγώντις ἀγορεῖσι θεύμενος μετέπει μῆνον τεπον,

30 Κύκλουτε μόνι μύθωμα κακά ποι τακχυότες ἐταῖροι.
ἄφιστοι, οὐ γάρ τ' ἔδηλον ὅπη Σόφος, οὐδὲ ὅπη πάσι,
ἔδει ὅπη πέλματος φαιστικήροτος οὐσοῦ οὐδὲ γάιας,
ἔδει ὅπη αἰνῆται ἀλλὰ φρεστώματα θεῶνος
ἐπτις ἵτε εἰπειν τις. οὐδὲ δὲ ὅπη οἴσματα τοῦ.
Ἄνδροι γαρ, σκοτιών τὸν πατέταλούσαν αἰνελώνη,
πάσοι, τῶν πάρι πόντος οὐ πάτερι τοῦ οὐ εἰφανίσται
αὐτῷ ἡ χθανατλή κατητα, κατηνού δὲ γειτονία
τολμεῖσκον ὁ φειδαλμοῖσιν δέ μηνικα τυκνά οὐ λύλια.
Ως ἴσταις τοῖσιν ἡ κατεπλάσιη φίλοιν ἔτορε,
40 μηνοπεριβούσι δρυγῷ παιδιρυγόν ΘΑΝΤΙΦΑΣΤΕΟ,
Κύκλωπός τε βίσις μεγαλέπτορ ΘΑΝΟΡΟΦΑΥΟΙΟ.
κλαίοντος ἢ λιγέσσος, θαλερόν κατέκινάκεν χειστού.
ἄλλο δὲ γέρτις τορῆξες οὐδὲντο μυροκλίνοισι.
αὖτέρεγώ δέχεται πάντας τούτους μετατάσσεται ἐταῖρος
πρήθυμεον, αὔρχουν ἢ μετ' ἀκμογοθρεοισιν ὅπτασα.
τὴν μὲν οὐδὲντο μέρη, τὴν δὲ Εὐρύλοχος θεοσοδίε.
αλέργος δὲ γε παικτες καλείταις πάλιοιδιν ἄκα,
ἴκιδε τεθοτε κλαῖρο θεογολέπτορ Εὐρυλόχιο.
Βασίλης ιόνται, αἴματεδηγειδέντων οὐδὲντος ἐταῖρος
τοι κλαίοντες κατέκινάκεις λίπον γούσσωντες ὅπιδην.
εὐργειδέντων οὐδὲντος τετυγμένοις λάμαται Κίρκης
Εισοῖσιν λάσσοι, ποδοσκέπτων διέ τοιον.

περὶ τοῦ μακροῦ ποδὸς ταῖσιν τε καὶ τοῖς.
τὸν δὲ ὅταν ἄμφοι ἀνακτητικῶν θεάτρων
σάνιν ωστε (αὐτὸι γέρει τε φέρει μελίγυμα ταῦθιμον)
ἀντὶ τοῦ ἀμφι λύκοι πρατερώνυχον πόλει λεοντού
σάνιν, τοι δὲ ἐδίλεισαν, ἐπειδὴ δούλου αὖντα τελεωρεῖ,
τοῖς δὲ εἰνὶ θύρησι θεᾶς κατέπλοκάμοιο.

Κίρκη δὲ γῆδοι ἄκρους ἀκειδέσσος ὅπει καλῆ,
ἴσορη ποιοχρούντις μέγαν, ἀμφροτοῦ οἵας θεάων
λεπτὰ τε καὶ χαρίντια. Καὶ ἀγαλλαῖ δρυγες τοῖς
τοῖς ἐμύθων πρήξεις πολέτης σχέχαιμος ἀνδρῶν,
ὅς μοι κάνθιστος ἐτάρωμέν, κειμόντα τοῖς τοῖς

οὐ φίλοι, γῆδοι γέρει τοῖς εποιοχρόνιοι μέγαν ισόμην,
αὐτοῦ διοιδιάφορος, (διάπειδος δὲ ἀπαντάμφιμον)
πάθος, καὶ μηδὲ ἀλλαχθείη μάθεια θάσον.

Ως ἀρτεφάνηστρος τοῖς δὲ ἐφθέγγοντο καλεῖσθαι.
αὐτὸς δὲ τοῦ θέλειδος θύρας αἴτε φαεινάς,
καὶ κάλειοι δὲ ἀματωάντες αἰδερέντοις ἐποντο.
Εὐρύλοχος δὲ ὑπέμεινεν, διοσάμηνος δὲ λόγου ἔνι.
τοῖς δὲ ἀστυγαύθοτε κατέκλισμά τε θρόνος τοῖς.
αὐτοῖς σφιν τυρῷ τε καὶ ἀλφίστα μέλι χλωρὸν
οῖνας τραμινέων ἐκάκα, αἴμισιγε ἐστα
φάρμακα λύγρον, οὐταγχυταβοίσιν πατρίδος αἴνοι.
αὐτῷς ἐπειδὴ δικάγνη τε καὶ εκπιομ, αὐτοῖς ἐπειτε
ρύζειων τεπληγῆς, κατέσυφεισι τοῖς τοῖς.
οἱ δὲ συνῷ μὲν ἔχοι κεφαλαῖς φωνάις τε,
καὶ τρίχας αὐτῷς τὸν λευκὸν πόρον, αὐτοῖς τοπάρος πόρος.
αὐτοῖς οἱ μὲν κλαίοντες ἔρεχαστο τοῖσι τοῖς Κίρκη
πάρροις ἄκυλοι βαλανοῦται, εβαλε, καρποῦ μεκρανέος,
ἔδιψαναι, οἵα σύνθραμμασινάδον αἴρεντος ἐδίπτη.
Εὐρύλοχος δὲ αὐτὸς ἀλθεθεὶσιν μὲν τοῖς μελαιναῖς,
αὐγείσιν ἐτάρωμέρεων Καθημένοις πότησι.
τὸν δὲ τοῦ ἀκρόδαια διώστερος, ἐτελέσθη πόρος,
καὶ ἄχει μεγάλω βεβολημένος. γε δὲ οἱ οὔσες
διακρύσθιψ πίκμπλαντο, γόρον δὲ αἴτηθυμός.
αὐτὸς δὲ διάμητος τούτον ἀγαστάμενος θέλειοντος,
Καὶ τόπε τοῦ ἀλλωρι ἐτάρωμη κατέλεγχον οὐλεθρού,
πομην, ὡς ἐκελσίες, αὐτὸς δρυμά, φάιδημος οὐδυσσεύ.
εὐρομένη δὲ βίσσοντο τετυγκανά δώματα καλλά
ξεσοῖσιν λάεσοι, ποδοκέπτων γνήσια.
διῆθα δὲ τοῖς μέγαις ισόντος εποιοχρόνιοι λίγοις δημηνοι,
πάθος, καὶ μηδὲ τοι δὲ ἐφθέγγοντο καλεῖσθαι.
αὐτὸς δὲ τοῦ θέλειδος θύρας αἴτε φαεινάς,
καὶ κάλειοι οἱ δὲ ἀματωάντες αἰδερέντοις ἐποντο.
αὐτῷς ἐγάγειν ὑπέμεινεν, διοσάμηνος δὲ λόγου ἔνι.
οἱ δὲ ἀμφισθίσταντο, διδέ τοις αὐτοῖς
θέφαντο. Μηροὺς Καθημένοις ἐσκοπισθορού.

Ως ἔφαττο. αὐτῷς ἐγώ ποιεὶ μέγιστος ἀργυρόστελον
ἄλμοισιν βαλόμενοι, μέγας, χάλκεος ἀμφι τοῖς τοῖς.
τοῦ δὲ αὐτοῦ λιώνεται αὐτῶν διόλοι πήγοντες.
καὶ τῷ ὄγκῳ ἀμφοτέροις λαβεῖσιν ἐλέσθησαν
καὶ μὲν διεφυρόμενος ἐπειτα πέροντα πεστούσαι,
μή μ' ἄγε κατέσκοντα μιορεφεῖς, ἀλλαζόποτος αὐτῷ.
οἷσις γέρεις ἀντὶ αὐτοῦ εἰλθεῖσαι, τοῦτο τοῖς ἄλλοι
ἄγεις σῶμα ἐπέρρεσεν. ἀλλαζόνται τοῖς θεοῖς τοῖς θεοῖς
φεύγωνται, ἐτιγκένται μεταπότισθαι.

candis longis adulantes affirre exirent:
ac uelut cum circum regem canes à coniuncto uenienter
adulantur: (semper enim fert que mulceant animum)
sic circa hos lupi fortibus ungibus atq; leones
adulabatur. hi uero timuerunt postquam uiderunt grauiā mōstra,
fleterunt autem in ianuis dea pulchricomæ:

Circen autem intus audiebant cantantem uoce pulchra,
telam percurrentem ingentem, diuinam: qualia dearum
subtilia et uenusta et splendida opera fiunt.

10 bis uero herba facere caput Polites princeps virorum,
qui mihi charissimus sociorum erat, uenerabilissimusque:

O socij, intus sane aliqua texens ingentem telam,
pulchre canit, (panimentum autem totum resonat)

aut dea, aut femina: quare loquuntur ocyus.

Sic dixit: illi uero loquuntur sunt vocantes.

illa continuo egressa ianuas aperuit lucidas,
et invitabat: illi unda omnes imprudenter sequebantur:
Eurylochus autem remansit, suspicatus fraudem esse.

20 collocauit autem introductos per sediliaque sellasque:
ipfis autem caseumque et farinam et mel uidere
nimo miti confudit: commisicit autem pani
uenena nocentia, ut prorsus obliniscerentur patriæ terræ
caterum postquam porrexitque et ebiberunt, statim deinde
uirgula percussiens, intra haras conclusit.

illi uero suum habebant capita uocemque corporisque,
et setas: caterum mens erat firma, ut antea.
sic bi quidem flentes conclusi sunt: his autem Circe
glandem juglandemque apposuit, fructumque corni,
edere, sicut sues humi cubantes semper edunt.

30 Circe pharmaco
in porcos
vertuntur
vlysses fo-
cto.

Europae autem continuo uenit celerē ad nauē nigram,
nancium de socijs relaturus et amarum fatum:
sed neq; proloqui quibat uerbum, cupidus licet,
cor dolore ingenti percussus. eiique oculi
lacrymis implebantur, lacrumum uero arguebat animus.
sed cum ei omnes instaremus interrogantes,
tunc aliorum sociorum narrauit exitium:
iuimus, ne iusseras, per uirgula, inclyte Vlysses:
inuenimus in uallibus fabricatas aedes pulchras
politis lapidibus, edito in loco.

40 illic quedam magnam telam texens stridule canebat,
aut dea, aut mulier: hi uero loquebantur vocantes.
continuo egressa fores aperuit splendidas,
socas. simul omnes illi imperitis sequebantur:
ergo subtili, ratus dolum esse.
illi simul euauierunt universi, neq; quisquam eorum
aperuit: dū autem desidens spectabam.

Sic ait, at ego quidē gladium argenteis clavis cōfixum
humoris apposui, ingētem, ferreum: circum auī arcum.
illumque continuo iussi eandem uiam ducere.

50 at ille utraq; prehensis precabatur genibus,
et me lugens herbis alatis alloquebatur:

Ne me duc illuc iniuitum oī generose, sed relinque hic.
nouit enim quod neq; ipse redibus, neq; quenquam aliorum
abducere tuorum sociorum. sed cum istis ocyus
fugiamus: adhuc enim effugere poterimus malam diem.

Sic ait. et ego ipsum excipiens allocutus sum:
 Euryloche, quidem tu mane istib[is] hoc in loco
 edens et bibens canam apud nave nigrum:
 at ego uadam, ingens uenem mibi adeſt neceſſitas.
 sic fatus ab nave ego discedebam atq[ue] mari.
 sed cum iam eram pergens sacras per ualleſ
 Circes peruenientibus uenifice ad magnam domam,
 ibi mihi Mercurius aureo caduceo obuiam uenit
 incedens ad domum adolescenti uiro similiſ
 primus pubescenti, cuius uenustissima eſt pubertas:
 manuq[ue] mihi inbaſit, uerbumq[ue] dixit, et prolocuta eſt:
 quoniam b[ea]tū infelix per iugum incedis solus,
 locorum ignarus? ſocij autem tibi illi in Circes
 clauduntur, ut ſuſe bene munita latibula inhabentur.
 an hoc liberarius huc uenis? neq[ue] te puto
 ipsum rediſurum eſſe, manebis autem tu ubi uisq[ue] alijs.
 sed age certe te ex malis ſolam atq[ue] feruabo:

Mercurij recipie hoc remedium bonum, retinens a. ad domum Circes
 remedium contra Circes, omnia autem tibi explanabo pernicioſa confilia Circes:
 apparabit tibi potionem, mittet uero uenena in panem.
 sed neq[ue] ſic domare poterit: non enim permittet
 remedium bonum quod tibi dabo. dicam uero singula:
 quando Circe te perentiet praelonga uirga,
 cum ſane tu gladio acuto extracto e femore,
 in Circes irruere perinde atq[ue] interficere cupidus.
 illa te subtimeſcens inuitabit ad concubitum:
 ibi tu nequit uam deinde abnega dea leclum;
 ut tibi ſoluatq[ue] ſocios, ipsumq[ue] benignè excipiat:
 ſed inube ipsum beatorum magnum iuramentum iurare,
 ne ullum tibi ipſi detrinitem malum paret aliud,
 ne te nudatum malum et effeminatum faciat.

Sic locutus prebuit medicamentum Mercurius,
 ex terra euulsum, et mihi naturam eius monſtrauit.
 radix quidem nigra erat, laeti uero ſimiliſ flor:

Moly berba. Moly autem ipsum uocant dij. difficile autem effoſſu
 uiria uisq[ue] mortalibus: dij autem omnia poſſunt.
 Mercurius quidem diſceſſit ad magnum olympum,
 per insulam ſyluſtam: ego autem ad domum Circes
 ibam, multa autem mihi cor cogitabat eunti.
 conflixi autem pro foribus dea pulchricomæ:
 ibi ſtans uocauit, dea autem meam exaudiuit uocem.
 illa ſtatiuſ egressa foreſ aperuit ſplendidas,

Vlyſſes ad e[st] inuitabat: et ego ſequitus ſum tristatus corde.
 Circes in- collocauit aut me introductum in ſedili argenteis clavis,
 greditur. pulcro, fabrefacto: ſcabellum uero ſub pedibus erat.
 adormauit autem mihi potionem aureo poculo ut biberem:
 et medicamentum misit, mala meditans in animo.
 ſed poſquam dedidit, et ebihi, neq[ue] me domuit,
 uirgula feriens, uerbumq[ue] dixit, et prolocuta eſt:
 abi nunc in barem, cum alijs cuba ſocijs.

Sic ait. ego autem gladio acuto ſtricto a femore,
 in Circes irruis, lanquam occidere cogitans.
 illa u. magnū exclamās ſubtercurrit, et prebedit genua,
 et me lamentans herbis uolatilibus allocuta eſt:

quies?

15 εφετ. αὐτὰρ ἐγώ μη ἀμφόμενος πεθοῖτο γε,
 Εύρυλοχ', ἄποι μὲν σὺ μέντοι τῷ δέ γενίχωρῳ
 ἔδειψη πίνων ποίλα πῆγα τῷ μελαινῷ.
 αὐτὰρ ἐγὼ ἀμφὶ ἄμην, κρατήρι δέ μοι ἔπλετ' αδάγκη.
 ὡς εἰπὼν πῆγα τῷ μὲν αὐτοῖσιν οὐδὲ θαλάσσης.
 ἀλλ' ὅτε δὲ ἀρέτη μελου ἵδη τεράς πολέμος αἱρεῖται
 Κίρκης ἴδεικα πολυφρεμάκιον δύναμις δ' ἀμαρτια,
 τὸν δέ μοι εἴρηται χρυσόρρεα ποτὸς αὐτεβόλησθαι
 ἐρχομένω πέθει δ' ἀμαρτια, νηλυία τὸν δέργη τοικάδε
 10 πεθῶτο γένεται πάντη, τὸ πόρον χαριεσάστη πᾶν.
 γε τὸ ἄρα μοι φῦ χειρί, ἐπος τὸ ἑφατ', εἰκὸν τὸ ὄνοματές
 τοι δέ αὐτὸν διδύνεις δι' ἄκριας δρύχεας οἴθο-,
 χώρας ἀδίδεις ἐσθόμην, ἔπαρος δέ τοι οὐ δέ γενί Κίρκης
 δρύχεας, ὁτε σύνδετον πονηρὸν κατεύθυντας ἔχοντας
 πένθελυσσόμενον δέ διέρη δρύχεας, δολές σε φυμένοις
 αὐτὸν τεσσάρεις, μεντόεις ἢ σύρρεις πόροι ἄλλοι.
 ἀλλ' ἄγε δέ σε πακένη ἐκλύσσομαι πολέμος τοιούτος.
 τὴν τόδε φάρμακον ἐδίλοι, ἔχων δέ τοι δάματος Κίρκης αἱρεῖται
 δρύχον, ὃ καὶ τοι κρατεῖς ἀλελυκτεῖς πακένη παρεί.
 20 παντες δέ τοι ἐρέω ὅλο φάρμακον δίψας Κίρκης.
 τούτης τοι κυκνεῖ, βαλτεῖ δέ γενί φάρμακα στήτῳ.
 ἀλλ' οὐδὲ διέλειται σε διώκεται τὸ γαρέ τάσσει
 φάρμακον ἐδίλοι ὁ τοι δάματος. ἐρέω ἢ τεκασαί
 δηπότης καὶ Κίρκη σ' ἀλάσση ποριμάκιον ἔρθειται,
 διὰ τότε σύξιφον δένυνται μελανόντον πῆγα μηρόν,
 Κίρκη ἐπαίξαι, ὁτε πάθειναι μηνεάνινοι.
 ἀλλ' οὐ διαδίλειται σε κελπόστοις δινηθεῖσαι.
 γίνεται σύ μετανοεῖσθαι τοι δινηθεῖσαι.
 δηρετε τοι λύση δέ τέρερος, αὐτότη τε πομίση.
 30 ἀλλά κέλειδα μηδέ μακάρων μέγαν δρύκον διόσονται,
 μά τι τοι αὐτὸν πάπια πακένη βαλτεῖται ἄλλο,
 μά σ' ἀπογυμνωθεῖται πακένη καὶ αὐτώρεις θέσῃ.
 οὐδέ τοι φευκότες πόρες φάρμακον Αἴγειφόντης,
 ἀλλαγέντεροτες, καὶ μοι φύσιγμα μέτερεγμα.
 διέρημέντοις ἐσκε, γάλακτοις ἢ εἴκελον ἄνθον.
 μῶλυ δέ μηδέ μακάρων δεοί. χελευπόν δέ τοι δρύνοται
 αὐδίρεστο γε θυντοῖσι. Θεοί δέ τε παντες διώκαται
 Ερμεῖς τοι δέ πειτεται πέθει πακένη δόλυπον,
 πησούμαντον δινηθεῖσαι. ἐγώ δέ δύναματος Κίρκης
 40 πάσι. πολλὰ δέ μοι κραδίον πόρφυρι κιόνται,
 ἐστι δέ γενί θύρης θεᾶς πακένη πλοκάμου
 γίνεται εἰς διόποτε, θεᾶς δέ με μετειληγεῖσαι.
 μέδε μέτερεγμα διέλειται θύρης φαεινάς,
 μή πάλαι αὐτὰρ ἐγώ μη διόποτε πακένη πλοκάμου
 εἰσ δέ μηδέ μακάρων δεοίς δρόντος ἀργυροπόλει,
 παλλά, διαιματέον. ὅτον δέ δρέπων ποσιμόνη.
 τεῦρε δέ μοι κυκνεῖ χρυσέω μέπται ὄφρε ποιοις
 γε δέ τε φάρμακον πάκε, πακένη φρονέοστος γενί διμητός.
 αὐτέρε πειτεται δάμαγνη τοι, μή εἰπον, δέ μέτερεγμα.
 50 δάδειδα πάπια πακένη, ἐπειδή τὸ ἑφατ', εἰκόνα διόματος,
 δρύχον τοῦ συφρονέομενος, μετ' ἄλλου λέξου ἐτούρει.

Ως φάτ. ἐγώ δέ δορ δένυνται μελανός πῆγα μηρόν,
 Κίρκη ἐπαίξαι, ὁτε πάθειναι μηνεάνινοι.
 μέδε μηδέ μέγατον διόποτε πακένη τοι λάβε γένων,
 καὶ μέλεφρομέλεπι πάπια πέθερογεται πεθανόται,

τίς; πόθεν εἰς αὐτὸν ἦμ; πόλις τοις πόλεσι τοκεῖται;
Θαῦματα μὲν ἔχειν οὐτι πολὺ τάσδε φέρματα εἴτε λύθησι.
ἔπειτα γὰρ τοῦτον τοις αὐτοῖς φέρειν φέρματα αὐτοῖς λη
σι καὶ πάκι, καὶ τρέψαντα τοις φέρματα εἴρηται σύντομον.
οὐδὲ τίς διὸ σάβεται φέρειν τοις φέρματα εἴπει.
ἄλλον γ' οὐδὲν δύεται πολύτροπον, οὐδὲ τέ μοι αὐτὸν
φέρειν εἰλιθυσμάται χρυσόβραχη πεπάγει φέρνεται,
ἴκ τροιάς αὐτοῖς ταῦτα θοῶσιν γε μελαίνην.
ἄλλον γέ τοι πολεῶν μὲν περιθέοντας μὲν ἐπιβατα
δυνατούς κατετορίνας παθεῖστοι μὲν, δρασταὶ γέρων τε
σύνην καὶ φιλότοπτην, τε ποιήσομεν αἰλούρεισιν.

ΩΣ ἐφατ', αὐτῷ τέρενόν με φέμοικος πεθόειποι·
Ἄντι Κίρκη, τῶς γάρ με κελεύσοι ἀπομονῶν;
Ἄλλοι σὺς μὲν εἰπαπειράντες δὴ μεγάροισιν ἐτούργατο·
αὐτῷ δὲ γίνεσθαι ἔχοσι πλοεργονεῖσον κελεύσεις
τὸν θάλασσάν τ' ἴσχας, καὶ σὺς ἀπέβημεν τὸν πόνον,
ἔφραξε με γυμνωθεύντε, κακόν μὲν αὐτῶν φαθέντες;
Ἐδί' αὖτε γούθεντες τεῖς ἀπέβημεν τὸν πόνον,
εἰ μή μοι τοτελέσεις γε δεῖται μέγαν ὅρκον διμόσατε,
μάτις μοι αὐτῷ πῆμα κακόν βιβλούσεμέν ἄλλο.

Ως έφάμιλλος δ' αὐτοίκου πάντα μηδεὶς ἀπέλθοντο,
αὐτάρ επέτειον ὁ ὄμοσθε τε πελοποννήσου τῷ οὔρου,
καὶ τότε γεώτελος Κίρκης επέβιλα πονηταλλούσα Θεοῦ πάντης.
αλλαγὴν ἵνα ἀμφίπολες δ' ἄρα τὸ τέως λῆντος μεγάροισι πεντετελεῖ
τέσσαρες, ταῦτα οἱ διάμικτα κάτιτε δρόντεραι τοσοι. (αρι,
γίνονται δὲ ἄρα ταῦτα γένεται περιγραφαὶ, ἀπό τοῦ ἀλεπ-
ειδὸς οἰδηποταμοῦ, οὗ τοῦ εἰς ἀλαζόνη περιφερεσσοτ.
πάντην μὲν ἐβαλλεις θρόνοις γνέοντας καλλί,
πορεύεται καθύπορθος, ὑπερνέφης ἡ λίθος ὑπεβαλλον·
καὶ δὲ ἐπορθεῖ ποταμόντας θρόνοντας τραπεζαῖς
ἀργυρέας, ἀδιὰ δὲ σφι τίθεται χρύσεις κανέναις·
καὶ δὲ τρίτην κερατηπέρην μελίφρονα σίνοντας
πολιών γνέαρχοντας, τέλειος ἡ χρύσεις καύπιλλος·
καὶ δὲ τετάρτην θύλακον εφόρει, καὶ τῶν αἵκουσι
πολλοὺς τὸν τρίποδον μεγάλῳ ἰανέρῳ δὲ θύλακον·
αὐτάρ επειδὴν ζεστὸν θύλακον γνέοντας ποταμούς,
τοιούτοις οὐτοποταμοῖς τοσοῖς τοιούτοις μεγάλοιο,
θυμητρὸν περάσποτα κατά προστός τε μηδὲν αἴσιον,
σφράξας τὸν οἴματον τοιούτον φθόρον εἰλέροι γύψῳ.
αὐτάρ επειδὲ λόστρον τε, καὶ ἔχοντας λόπον ἐλαῖα,
ἀμφὶ δὲ μεχλαῖναν καλλίων βάσιν τοῦτον ἔχεταιναι·
τοιούτοις μὲν σπικαγγεῖσσα τοῦ θρόνου ἀργυροπλάτη,
καλᾶς, διαδαλεῖς τὸν διεσπειρόντας ποσιμὸν·
χειρονίβας δὲ ἀμφίπολες περιχωροῦντες περιεργοτε
καλῆς, χρυσέας, ὑπέραργυρεοιο λίθοις Θεοῦ,
νίκαδοις· πρῶτος δὲ γένεσις τοσοῖς πάντας.
στίπου δὲ αὐτοῖς πρέβεικε φέρεται,
εἴλαστα πόλιν τὴν θεοῦ, χαριζομένη πρέσοντα.
ἔδιπλον δὲ τοῦτον τοῦτον αἴματον δὲ σχῆμαντες θυμῷ.
αἷλον τούτοις οὐδὲν οὐδὲν δέσποιντες θυμός.
Κίρκη δὲ ὡς γνώσην τοῦτον αἴμαντον, ὅδος ἀδίστα
χαῖρεται οὐτοντας, εὐγέροντας μεταγνθεῖται οὐτοντας,
αγκάτης τοιούτοις περιεργοτατας περιεργοτατας,

Τιφθ' στας Οδυσσύ κατ' αρέ τοισιν ιστοις ανάπλεισ,
θυμόνιον εἴδωμ; βρώμας δὲ τοῦ στάθμου διέβη περίπτερον

qui? cuius es hominum? ubi tibi urbs atq; parentes?
Stupor me tenet q; non eritis hic medicaminib. domum
nō n. quisquā alius vir bcc medicamina sustinuit (es.
quicunq; bauserit, et primū transmiserit se p̄ dētinum.
tibi uero aliqua in pectoribus invincibilis mens est.
nimurum tu V lyses es uersus, quem mībi semper
predixit uenitrum aurea uirga Mercurius,
ex Troia reuersum celeri cum nane nigra.
sed age sanc̄e in uaginam gladium pone, nos uero deinde
lectum meum conſecdamus, ut commixti
leto et amore, confidamus initium.
Sic sit, at ego ipsam excipiens alloquebar:
O Circe, quo patto me iubes tibi micere esse?
que mībi sues quidem fecisti in domib; socios:
ipsum autem hic detinens, dolosa iubes
ad thalamum ire, et tuum conſecdere lectum,
ut me nudatum, malum et effeminatum facias?
non sanc̄e ego uolo tuum conſecdere lectum,
nisi mīhi sustineas dea magnum iumentum iuraro,
ne ullam mībi detrimenemus malam machineria bland.

Sic dicebam illa nero consuevit iurare ut iubebam,
ac postquam iuravit perfecitq; infarandum,
cum ego Circes confundens per pulchrum letam.
ancilla autem interea quidem intra domum satagebant
quatuor, que ei domi operosa erant.
nata autem haec erant ex fontibus, et à sylvis,
et ex sacris fluminibus, qua ad mare profluvunt.
barum una quidem iniecit sedilibus stragula pulchra,
purpureas superne, interne lindas tenias subiecit:
3) altera nero ante sedilia excedens mensam
argentras, his autem apposuit aureas lances:
tertia nero in cratere mellifluum nimum miscebat
dulc' in argenteo, distribuit autem aurata pocula:
quarta nero aquam ferebat, et succedit ignem
magnum sub tripode magno: cediebat autem aqua.
caretum polliquam ferbuit aqua in splendido abeno,
in labrum collocatum, lanis ex tripode magno,
grat' fundens per caputq; et humeros,
ut mibi laborem animi corruptore demeret ex membris.
40 porro posteaquam lanis, et uncis pinguis oleo,
meq; pallio pulchro induit atq; tunicas:
collocauit autem me introductum in sedili argenteo,
pulchro, fabrefacto scabellum attem sub pedibus erat.
aquam autem ancilla aquali insutidebat ferens
pulchro, auro, super argenteo lebete,
lanare: iuxta autem pollicam extendit mensam.
panem autem veneranda proma apposuit ferens,
eduliaq; multa apponens, gratificans praesentibus.
edere autem iubet: meo autem non placebat animo.
50 sed sedebam aliae cogitans, mala aut prouidebat animus.
Circe autem ut agnouit me sedentem, neq; ad cibum
manum extendentem, granem autem me dolorem habetem,
propè astans herba uolatilia dixit:

*Quid sic Vlysses sedes similis muto,
enimum macerans? cibum que non accipie nec docim? lysi.* Circe V.

Vlyffes Citt
or.

an aliquem dolum alium times, neq; te oportet
timere: iam enim iurari forte iuramentum.

Sic ait, at ego ipsam excipiens dixi:

¶ Circe, quis sancte uir qui aquus est inslus sit,
prius sustineat gustare cibum atq; potum,
antequam soluerit socios et in oculis uiderit?
sed si sancte benigna bibere edereq; iubes,
solue, ut oculis uideam dilectos socios.

Sic dicebam. Circe autem ex aliibus ibat
virgam tenens in manu, fores auctem aperuit hanc:
exegitq; porcis similes nonem annorum.

illis quidem continuo stabant contrarii: illa autem per eos
Circe Ulys imcedens adunxit unicusq; medicamen aliud.

socios horum q; è mēbris pili desuebant, quos ante produxerat.
stituit pri medicamen perniciōsum, quod ip̄sis dederat Circe:
ne for/ uiri aut cōtinuo reddebat inniores q; antea fuerant,

et multo pulchriores et maiores aſpectu.
agnouerunt autē me illi, inq; haſerunt in manibus quisq;
omnibus a. suauis subortus est luctus, per domum autem
horrendum resonabat, dea uero miseria est et ipsa:
illa autem prope me stanſ locuta est diua dearum:

generofe Laeritiae multis sic Vlyſſes,
nude nunc ad nauem celerem et ad littus mari:
nauem quidē omnium primū subducite ad continentem,
facultates uero in speluncis deponite, armag; omnia:
ipſe autem statim reuertere, et adduc dilectos socios.

Vlyſſes rea- Sic ait, at mihi persuasus est animus generofus.
dit ad nauem. iſtitiq; ire ad nauem celerem et littus mari:

mueni deinde iuxta nauem celerem dilectos socios
misericiliter lugentes, tenellas lacrymas profundentes.
ac ueluti uillaria nitula circum uaccas armentales
uenientes ad mandram, postquam herba saturae sunt,
omnes simul uirulantur oppositae: neq; ipsa stabula
detinet, sed mulium mugientes circum currunt
matres: sic me illi postquam uiderunt oculis,
lacrymantes circumdabat, uidebatur aut ipſorū animus
sic esse uelut in patriam uenissent et urbem suam
aspera Ithaca, ubi nutriti sunt atq; natū
et me lugentes uerbis uolatibus alloquebantur:
tibi quidem redeunti generofe sic gratulamur
perinde atq; si in Ithacam uenissimus patriam terram:
sed age aliorum sociorum narra interium.

Sic dicebant, et ego alloquebar blandis uerbis:
nauem quidem omnium primum subducamus in littus,
bonaq; in speluncis reponamus, armag; omnia.
nos autem accelerate me una uniuersi sequi,
ut uideatis socios sacris in aliibus Circes
bibentes et comedentes, copiam enim habent.

Sic dicebam: illi celeriter meis uerbis obediebant.
Eurylochus autem solus mihi deinebat omnes socios,
et ipſos alloquuntur, uerba uolucia proloquuntur est:
ab uiseri, quod imus? quid mala desideratis ista,
Circles ad aedes descendere? que omnes
aut sues aut lupos reddet, aut leones,
qui ei magnam domum custodiāmus etiam u;

et tunc uox melolou amloū dicitur, et dicitur uox
melodiu mōliu yād̄ tui ap̄pōmoi καρπόρου ὄρεκον.

Ως ἐφετ'. αὐτάρ εγώ μη χαρέσθων ποσέδπον,
δικύρκη, τής γάρ καὶ αὐτήρ οὐ γναίστη φένη,
τερψι τλαιν τάσσασθαι εἰδητόν. οὐδὲ πεπτόν,
τερψι λύσθαι επάρεστη γνόφθαλμοῖση ιδεῖσαι;
ελλ' αὐτήρ οὐδὲ τραχόφρεα πτέρυ φαγίσθη τε κελύθε,
λύσθαι, οὐδὲ ὀφθαλμοῖση ιδεῖσαι επάρεστη.

Ως ἐφάμιλ. Κίρκη ίδει εκ μεγάροιο βεβίκει
ράσθαι εχεστη γνάχει, θύρας διαμέωγε συφεζε
εκ διατάση σπάλειση εικότες γνήσοροιση.

οὐ μὴ επειτε επισταν γνάτησι οὐδὲ θύρη
ερχομένη πθοστέλειφην εκάστω φάρμακον ἄλλο.

Τὴν δὲ εκ μὴ μελισθη τρέχει εργάτης, αὐτὸς τερψι
φάρμακον ἔλλομενον, τὸ σφιν τόρος πότνια Κίρκη·
αὐτήρος δὲ αὐτῷ εγένετο πεντηκόσιον τάχειρον ποσαν,

καὶ πολὺ καλύπονθη καὶ μάλισθον διασπάσθαι.
εγνωσαν δὲ με κένοι, εφιστη γνόφθαλμοῖση φένη.

τάσση δὲ μερόσεις ὑπέλιπον γόφθαλμοῖση, αὐτῷ δὲ εἰλέσθη οὐτί.
συμφεδαλίορ κονκύλης, θεά δὲ εἰλέσθη οὐτί.

αὐτὸς δὲ μὴ ἄγη τάσση πθεκτόν αὐτῷ θεάσθαι,
μηρυχίος λατερτιαδην πολυμεχανον οὐδενασθη,
οὐρανοῦ μὴν τῆν δολίαν καὶ δινα δαλάσσεις
τῆν μὲν αὐτῷ τάσση πολυπρεστητητελέσθαι, οὐπλατε τάσση
αὐτὸς δὲ αὐτῷ εγένετο εργάτης επάρεστη.

Ως ἐφετ'. αὐτάρ εμοιγ; επειτε θυμός αγύνασθαι
θύρας δὲ ιγνά μέν την δολίαν οὐδὲνα δαλάσσεις.

τηρον επειτε ιδεῖ την δολίαν εργάτης επάρεστη.
οὐκτρέ δὲ λοφυρομένης, θαλερόμην κατέπλακρη γένετηση

αὐτὸς δὲ σταύρωση τάσσησιας ζείστη σπικος
ερχεστη, αὐτῷ αὖτις μηκόμεναι εκφεδεσσος

υπτορες, αὐτῷ επειτε πεντηκόσιον ὀφθαλμοῖση,
μηκρούστης εχειστη, μόκηση δὲ αὔρα σφίοι θυμός

αὐτὸς δὲ μεταπέσθαι τάσση πολυτελέσθαι,
τρυχειστης ιθάκης, ιγκτη τε επειτε πεντηκόσιον ταχειροντα.

καὶ μὲν διεφυρόμενοι επειτε πεντηκόσιον ταχειροντα
οὐτοι μὲν νοσόπαντι διατρέφεις οὐδὲνα εχέρησθαι

αὐτὸς δὲ ιθάκης αἴρικομεθα τατρίδη γαῖα.

ελλ' αὐτῷ τὴν ἄλλην επέρωμην κατάλεξον διλεθερον.

Ως ἐφαν. αὐτάρ εγώ πθεσθην καλακοῖς επειταση,

τῆν μὲν αὐτῷ τάσση πολυπρεστητητελέσθαι,
οὐπλατε τάσση πεντηκόσιον ταχειροντα,

αὐτὸς δὲ τερψιάδης εμοι αἴματα τάσση επειταση,
οφρειδηδης επάρεστη γνόφθαλμοῖση κίρκης

πίνοντας οὐδὲ μόντες, επειτε την γάρ εχεστη.

Ως ἐφάμιλ. οὐδὲ τάσση εμοιση επειταση πίνοντας

Εύρυλοχος δὲ μοιοι εργάτης τάσσης επάρεστη,
καὶ σφετερ φενήσης, επειτε πεντηκόσιον ταχειροντα,

αὐτῷ μελισθη τρέχει επειτε πεντηκόσιον ταχειροντα,
κίρκης δὲ μεγάρομην καταβάμενας, οὐ καὶ αἴταση
αὐτοῖς τε λύκος ποιάστηται, οὐ λέοντας,
οὐκόν οὐδέ μέγα μηκόμεναι επειτε πίνοντας

ως πόρ Κύκλων δρέψει, οπειοί μεσανθού ἵκονται
πάντεροι ἐταροι, σινδιών διδρασσού εἰπετού Οδυσσεύς
τότε γαρ ιγκένοι ἀταδαλίκου όλοντο.

Ως ἐφατού. αὐτάρ εγεγεινει μετά φρεσι μεριμνήσει,
απασάμβλον τανάκηδεις ταχεῖς ή πάντα μηδέ,
τελούσιοις κεφαλῶν στάλασσει πελάσσει,
καὶ τοῦ πόρου έπειται μάλα χειδόμην. αλλά μὲν ἐταροι
μειλιχίους επιεισιμέρντους ἀλλοθέν ἄλλοι,
διογχεῖς, τοὺς μὲν ἔπεισμι, εἰς σύκελονται,
αὐτὸν ταρεντού τε μένειν καὶ νῆσον άρναται.
άλλοι δὲ γεγένονται οἴρα πέθεισι μάκατα Κίρκης.

Ως φάειδηνοι, πράσινοις αλινίοις πόλεις θαλάσσασι.
ἄλλοι μὲν Εὐρύλοχος κοίλη πράσινη λέπειπτο,
ἄλλοι ἐπειταίς εἰδεισην γαρ οὐλιούς εἴπταγει λόγηπιλού.
Τε φρεσί τούτοις ἀλλοις ἐταροις γνωμάκοστος Κίρκη
γινόμενοις λόσσει τε, καὶ ἔχεισην λίποντελάσσω.
άλλοι δὲ ἄρσει χλαίνεις καλλαῖς βάστην, οὐδὲ κατώνεις.
διανυμένοις δὲ εἰς τανάκης εφούρομεν γραμμέροισι.
οἱ δὲ ἐπειταίς αλλοις εἰδούμενοι, φρεσασαντο τε ταῦτα,
κλαύσοις οὐλούροις, ποθεὶς οναχίς ή δάμασι.
άλλοι μὲν ἄγχοις σάσσοις περιστύλαισια δεσσώμενοι,

διογχεῖς λαερτιαδέη πολυμίχανού οὔλυσσον,
μηκετενιαῖς θαλερού γόργοντεις οὐδεισιαὶ καὶ αὐτὴν
οὐ μὲν δέσσονται ταῦτα τάσσεται, ἀλλαγεις ἐρθυσόγνηται,
αὐτοὶ δέσσονται αὐτὸν δρόσιν εἰλισσαντος τοῦ χερού.
ἀλλοὶ ἄγεταις εἰδεισηται βράχιοι, τοι πίνεται σίνον,
εἰσόκην αὐτοῖς θυμὸν γνήσινθεσι λάβεται,
οἵοις ὅτε περιτοινούτεροι τατερίδα γαῖαν
τρηχέντος θάσκην οὐαῖς δὲ ασκελέσθαι καὶ αἴνυμοι
αἰσθαλεῖς χαλεπῆς μεμυκηλούς οὐδὲ πέθεις οὐκέτι
θυμὸς γνῶφροσσών, επεινάμαλα πολλὰ τέποδε.
καὶ οὐδὲ ἐφαθεῖς οὐδὲ αὐτοῖς ἐπειπέθεις θυμός ἀγλάσωρ.
ἔνθα μὲν οὐματα ταῦτα τελεσφόροι εἰς γνήσιαντο
οὐμεδαίσιανύμενοι πρέστεται τοι μέθυνοντο.
ἀλλοὶ οὐτε δίνοντεις γνήσιατος εἴσι, ποθεὶς δὲ ἐξαστοροφρού,
μηλῶν φθινότων, ποθεὶς δὲ οὐματα πακραί τε τελεδη,
καὶ τότε μὲν ἐκκαλέσαντος ἐφαντέροντο τούτοις,
διαμονής, οὐδειναῖς μημήσκειο τατερίδας αἴνη,
εἰς τοι θέσφατον διαίσπεισι σπεωθίσας, καὶ ίπειδας
οἴκου διεύπλοροφοι τοι σιλίδεις τατερίδα γαῖαν.

Ως ἐφαντέρειμοι, ἐπειπέθεις θυμός ἀγλάσωρ.
ώς τότε μὲν πρόποταν πισσεῖ διεύπλοροι πελούσιοις καταδιώται
πειθεῖσι διανύμενοι πρέστεται τοι μέθυνοντο.
οὐδὲ οὐδεις πατέδην, καὶ ίπειδι κανέφεις ἀλθεῖ,
οἱ μὲν ποιμήσαντο πατέστε μεγαραί σπισθεῖται.
αὐτοῖς ἐγώ Κίρκης ἀπέβας ποθειαλέος διενήσι,
γόνων εἰλιτανόντος. θεά δὲ μὲν ἐκλυντος αὐτοῖς
καὶ μηροφωνίσκος ἐπειπέθειται περιστύλαιοι,

Ως Κίρκη, τέλεσθαι μοι τούτοις οὐδέποτε
οἴκαδε τεμένει μεναι. θυμός δὲ μοις ἐσυταιεῖδη,
πολλῷ ἀλλωριετάρωμ, οἱ μετι φθινύθσι φίλοι μηδε,
αἴματος οὐδεινούσιοι, ὅτε ταῦτα σύγενος φιγύνοσι.

Ως ἐφαντίλοις. οὐδὲ αὐτοῖς ἀμείβετο διαίσπεισι,
διογχεῖς λαερτιαδέη πολυμίχανού οὔλυσσον,
μηκετενιαῖς οὐαῖς ἀμείβετο μετεπιστεισι.

ut Cyclops fecit, quando eius ad stabulum uenerunt
nostris socij, cum his audax sequitur est Ulysses.
huius enim etiam illi insipientia perierunt.

Sic ait. at ego in mente deliberaui,
extrafio longo gladio crassō à femore,
hoc ei abscissum caput ad solum deiecere,
tamen si consanguinitate proximo. sed me socij
mollibus uerbis contineuerunt aliunde alius:
diuine, hunc quidem linquamus, si quidem tu inbes,
hic iuxta nauem manere et namet custodire:
nobis autem dux esto satram ad domum Circeos.

Sic loquuntur, ab nave ascendeant atq. mari.
neq; quidē Eurylochus cauā apud nauē relinquebatur, cios ad Cir
sed sequebatur: timuit enim meas atrocēs minas.
interea herō alios socios in domo Circe
fluidoſe lauitq; et unxit pingui oleo.
circum autem pulchra pallia induit, atq. tunicas.
epulantes autem pulchri omnes inuenimus intra aedes.
hi uero postquam inuicē conspicerunt, reputaruntq; omnia,
20 siebant lugentes, undiquaq; autem resonabat domus.
illa uero prope me flans alloquebatur diua dearum:

Diuine Laertiade ueritate Ulysses,
ne amplius nunc tenellū luctū excitetis, scio etiam ipsa
nos quae in ponto passi estis dolores piscofo,
atq. quæcumq; iniusti uiri nocuerunt in terra.
sed agite comedite cibum, et bibite uinum,
donec denno animum intra præcordia receperitis,
qualem quando primum relinquebatis patriam terram
aſpera Ithaca: nunc uero exules et tristes

30 semper erroris duri memores: neq; unquam nobis (Aia.
animus est in lacertia, quandoquidē halde multa passi e-

Sic ait. nobis autem continuo paruit animus generosus.
hic quidem diebus omnibus perfectum in annum
sedimus coniuantes carnibus immensis et suavi uino:
sed quādo certè annus erat, et circumuertebantur bora,
mensibus exactis, et dies longi perfecti sunt,
tunc me nocatum allocuti sunt dilecti socij:
infelix, iam nunc memor esto patriæ terræ,
si tibi fatale est seruari, atq. peruenire

40 domum ad excelsam et tuam in patriam terram.

Sic dicebant, ac mihi persuasus est animus generosus.
sic tum quidem tota die ad solis occasum
sedimus coniuantes carnibus immensis et suavi uino:
quando uero sol occidit, et caligo aduenit,
illi quidem dormierunt per aedes obscuras:
at ego Circes consenso splendido lecto,
ad genua supplex rogaui: dea uero meam audiuit uocem:
et ipsam compellans uerba uolatilia dixi:

O Circe, perfice mihi promissionem quam promisisti,
50 ad domum missuram. animus autem mihi impellitur iam,
atq; aliorum sociorum, qui mihi affligunt charum cor,
circa me lugentes, quandocumq; tu abes.

Sic dicebam. illa continuo exceptit diua dearum,
diuine Laertiade ueritate Ulysses,
ne amplius nunc innisi mea manete in domo:

Circe pre-
dictit Ulyssē
uer ad infa

sed ros.

*Sed aliam oportet primum uiam perficere, et peruenire
ad Plutonis domum et dira Proserpina,
animam consulfuros Thebani Tiresiae,
uatis eae, cuius mentes firmæ sunt.
hunc etiam mortuo mentem tribuit Proserpina
sol sapere: reliqui umbrae feruntur.*

Sic ait. ac mihi frustum est amicum cor:
flebam autem in lecto sedens, neq; animus
uolebat amplius minere et uidere lumen solis.
ceterum postquam flevi q; prouolutus q; satur eram,
tunc ipsam uerbis excipiens alloquebar:
ô Circe, quis nam hanc uiam praebit?
ad Plutonem uero nemo unquam peruenit nauem migras.

Sic dixi illa continuo respondit diva deorum:
divine Laertiade versute Vlysses,
minime tibi ducis desiderium apud nauem cura sit:
quum malo crella, nelaq; albis expansis,
sede: illam uero tibi flatus Borea feret.
sed cum iam nauem per Oceanum transmiseris,
hic litius breve et nemore Proserpina,
longaque populi, et salices steriles,
nauem quidem illuc fistis in Oceanum uerticosum,
ipse autem in Plutonis eas domum obscuram.
hic quidem in Acherontem Pyriphlegetonique confluent
Cocytusque, qui sanc Stygis aquae est corrugis,
rupesq; confluentisque duorum fluviorum murmurantibus.
hic deinde Heros accedens propè, ut te iubeo,
fossam fode cubitalem quoquo uersum.
super illam libamen funde omnibus mortuis,
primum mulso, deinde autem suavis uino,
tertiū rufus aqua; insuper autem farinam albam misce.
multa uero supplicato mortuorum imbecillis capitisbus,
reuersum in libacam, sterilem uaccam que optima sit
sacrificaturū domi tuae, pyramque impleturū rebus bonis.
Tiresia uero separatis arietem sacrificaturum soli,
prosulta nigrum, qui inter omnes excellit uestras.
caterū postquam precib; oraueris inclytas genies moreno-
bic ouem marem sacrificia fæminamque nigram, (rum,
ad Erebum uerius, ipse autem scorsim auersus sis,
contendens ad fluuij fluentia. ibi uero multæ
animaæ accedunt mortuorum defunctorum.
et cum continuo socios incita et iube-
ones que quidem iacebunt macilæ scuo ferro
excoriatas comburere: uota uero facere dijs,
generoso Plutoni et diræ Proserpina.
ipse autem gladio acuto exerto à femore
sedear, neq; permitte moreuorum imbecillia rapiea
ad sanguinem propè accedere, antequam Tiresia audieris.
hic tibi statim uates adueniet dux populorum,
qui sanc tibi dicet uiam et modum itineris,
reditumque, ut per pontum proficisciari possit.

Sic dixit, continuo auroream sedē habēs nec aurora,
me nero pällio tunicaque uestibüs induit.
ipsa autem candidam togam ingentem induit Nympha
renum est uenustam, bona autem cinctus lumbos.

αλλ' ἄλλων χρήστου διδόμενος τέλεσθαι, καὶ οὐδὲ
αἱ Αἰδίαι πλέοντες οὐκέτης προσφοράν,
ψυχῆς γνωσθεῖσας θεοβαΐς Τειρεσίοι,
μαστιθέλλας, οὐ τε φρύνθει μπειδός εἰσι.
τοῦτο τεθνεώτι νόσῳ πόρες προσφόρειν
εἴναι τε πενίδαις τοις Ἰησοῖς σκιασθεῖσιν.
Ως ἔφατο. αὐτῷ τοις οὐκετεκλαδόντι φίλοι πάπερι
κλαδοῖς διὸ λεχέσσοις παθίμοις θάλασσας
πέθεται εἰς ζωερήν οὔρανον φάθετελόντοι.
τοι αὐτότερον επειτὴ κλασσαντε κανθανόμενος τε πορέδινον, παπαῖται
καὶ τότε διὰ μικρού επεισιψημού βασιζόμενος πεθανόντας,
εἰς Κίρκην, τίς γαρ ταῦτα οὐδὲν πάγε μονόντες;
αὶ αὐτοὶ διὸ τοις τις αὐτοῖς θρησκευτοὶ μελάντει.
Ως εφάμελον. διὸ αὐτοῖς ἀμείβετο διὰ θεάσην,
διογχοῦς λαερτικόντοι πολυμήχανον οὐδινούσην,
μάτι τοις ιγνυμόντοι γε ποθοὶ πρᾶξιν τοῦτο μετέδινον.
τοσούντος, αὐτὸς διὸ ισία λοικάτετάσσει,
ποδῶν τῶν διέκει τοις πονοῖς Βορέαο φέροντο.
αλλὰ ὅποτε αὖ διὰ τοῦτο οὐκέτι περίσσει,
τοῦτο διὸ αὐτοῖς τοις τοις πονοῖς περίσσει,
μακραῖτεροι, οὐτέται πλεονάρτοι,
τοῦτο μὲν αὐτῷ πέλσαι επειτὴν οὐκεανῶν βαθυδάνην,
αὐτὸς δὲ εἰς αὐτὸν ιγνίας πλέκει θυράργυτα.
τοῦτο μὲν αὐτοῖς σχέρεοντα πυριφλεγεῖθαι τε ἔρεσσον
Κακινότος διὸ διὰ τοῦτο θύματος θεῖμον πορρόωσι,
τοις τοις ιγνυμόντοι τε διά τοποτεμάνη φύειται πάντα.
τοῦτο διὸ επειδὴ πρωτοχριμφθεῖς πελατες, οὐτε πελάντος
Βόθρον δρύνεσσι δύσσοντες πονούσι τοις ιγνυμόντοι.
ἀμφοτέροις διὸ τοις ιγνυμόντοι πονούσι τοις ιγνυμόντοι.
τοις τοις μελικρήτοις, μετέπειτα διὸ λοβεῖς οἴνων,
τοῦτο ποτὸν αὐτὸς ὑπλατεῖσθαι διὸ ἄλφιτα λοικάτα παλάν-
πολατέρη γνοῦσθαι τεκνώμην ἀμελίωνα καρπίων, (νευ.
ἐλθὼν εἰς ίθακίαν, εἰρηναν θεῖμον πέτισαρίσει,
ρέεσθαι μὲν πεγάδεοις, περιπλάνηται μπλοστέμενοι διδλῶν.
Τειρεσίοι δὲ απαύθησθαι διηρθρισθεὶς οἴνω,
πατακιέλαν, διὸ κινέσσοις μεταπρέπει οὐκετέροισι ποτοῖς
αὐτῷ τοῦτο επεισθεῖσθαι θυμόντος λίστη πλυντες εθνικά τεκνά,
τοῦτο διηρθρισθεῖσθαι ποτοῖς θηλῶν τε μέλαινων,
εἰς Ερεβοὺς πρέψας, αὐτὸς δὲ ἀπονόσφι τραπεζίδιος
τοῦτο μεταποιεῖσθαι. τοῦτο διὸ πολλαῖς
ψυχαῖς ἐλεύθεροντα τεκνώμην παπατεθνεώτων.
διὰ τότε επειδὴ επέρροισι μεταπρέπει οὐτέται ποτοῖς
μπλε τάδε μεταποτεκνεῖσθαι εἰς φορυμένα πολεῖς καλκά
πλέσσοντας πετακῆνας εἰπεῖσθαι διεσθίου,
εἰφθίμωτος Αἰδίνηι επεισιν προσφορά.
αὐτὸς δὲ εἰσφέρει δέκινον ερυσσέμενον πρᾶξιν μπροστής
ποδῶν, μηδὲν ἐχει τεκνώμην ἀμελίωνα καρπίων
αἷματος ξανθού ἰμβρού, πράγμα τειρεσίοιο πονούσι.
τοῦτο τοις αὐτοῖς μαντίτοις ἐλέθησται σχέσεις λαῖψη,
οὐκέτης αἴποτε μολύνη μέτρα πελάνθει,
νόσοις διὸ, εἰς ἀδιπόντας πονούσι τοις ιγνυμόντοι.

Ως ἐφαστ. καὶ τίκα ἡ λευκόθρον Θεοῦ πλεύει εἴσοδο
ἀκμήσιτε με κλαῖναν τε χιτῶνά τε εἰπαστα ἔασιν.
αὐτὸν δὲ ἀργύρεον φᾶρον θέμενον τούτον καὶ φη
λεπτοντικόν χαρίσην, ποθεὶ ἡ γάνωσθε βάλετ' ἴψει,

παλιν, χρυσέως τε φαλῆρος ἐπίβητος καλύπτει.
αὐτῷ τέ εγώ σέβει λάμπεις οὐκ ὀτρεύωνται τοῖς θεοῖς,
μελιχίσις ἐπίτειος πρόσεστας δὲ αὐτῷ προσέκαστον,
μηκέτι νῦν εὐδοκεῖτε ἀστεῖτε γλυκὺν ὑπνον·
ἐλλούροις δὲ γάρ μοι ἐπέφρασθε πότνια Κίρκη.

Ως ἐφάμιλος, τοῖσι μὲν ἐπειπέθεος θυμὸς ἄγουσθος·
ἔδει μὲν δὲ διὰ γῆθην πορεπάντανας ἄγοντας τοῖς θεοῖς·
Εἰλπίσθαι δέ τις ἔσται τεττάτῳ Θεῷ, διὸ τι λίσση
ἄλκιμος γάρ πολέμων, τοτε φρεστὴν τοὺς ἄργεας,
ὅς μοι ἀνδρῶν ἐπάρεων ἕροις γὰρ δάμασι Κίρκης
ψύχει· θειάρων κατελεῖσθε οὐδεπερίσσει·
κατημέλεωμεν δὲ τοτέρων ὄμαστον καὶ πόπον ἄκαστος,
ἔδεσπίντος αὐδόντος. Εἰκάσθεος φρεστὴν τοὺς
ἔπορον κατεκτήσας ἵστη δὲ κλέματα μακρεῖ·
ἄλλας κατεπικρέντες τούτοις τοῖσιν, εἰς μὲν οἱ αὐχλῶι
ἀστραγάλων μέσην, Φυχὴν δὲ αἴσιον ὅσθε κατῆλθε.
ἔρχομεν δέ τοισιν ὑπερέστησαν οὐδεποτε,

Φάσσας εὖ τοῦ οἰκούμενος φίλια δὲ πατρίδας γαῖας
δρῆσθαι· ἄλλας δὲ πάμικον δόμον τελείναστο Κίρκη
εἰς Αἴδην δάμασι γάρ ἐπάτεις Γερσεφονέας,
Φυχὴν χρησομένης Θηβαῖον Τερεστίαν.

Ως ἐφάμιλος, τοῖσι μὲν ἐπειπέθεος φίλοι μῆτος·
ἔργοντος ἡ κατακύθι γόνων, τύλοντο τοις χέστεσσι.
ἄλλος δὲ γάρ τις τορητεῖς γένεθεος μυρομένοισι.
ἄλλος δὲ διηγέρεις οὐδὲ τῆς φοιλὸς Κίρκη θαλάσσης
πομπεῖς ἀχρύμενος, δασερόφυτος κατέπιεντος τοὺς χειρούς,
πόρφρας δὲ ἀρρένων Κίρκη πέρι τοῦ μελαίνη
ἀργειοῦ κατέδινε σφυντος, οἷς δηλῶντες μελαίναν,
ρέπει πούξει λεβδεῖσθαι τοῖς αὖ θεούς τοις θελεοντας
διφθελμοῖσι μέλοισι, οὐδὲν δὲ γῆθης κλίνεται;

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ ΤΗΣ Α.

ρότωνδιστος τοσθετος.

Α' παγγίλλω ποτὲ κατὰ ταῖς Κίρκην ἴστηλας ἀποκατέληψε·
καὶ πέντενος Ταρπείον τοῦ μαστίνης περὶ τοῦ λαυρίου στυγίας, ποτὲ δέ τοῦ Ηρίκου καὶ τοῦ Ηριάδας ἀδρὸν ἀρέσσει,
καὶ τὸν μετίριον, ποτὲ τοῦ δέ λιπον συτραπεσθάτην ιώνει, καὶ τοῦ
ἐνέδοντος ποτελείην τούτην.

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ Η' Α.

ΡΑΥΔΙΑ.

λάρνατα διακίνειν φυχῆς τοῖν τοῖς
οὐαράντοις.

Aγάπετες δέ γένεθεος κατέλθοντες δὲ
θάλασσαν,
τῆς μὲν ἀρρένων πρωτοτομοῦ ἐρύσσειν εἰς
ἄλσοιν,
γάρ δὲ τούτην μελαίνη.
γένεθε τέ μὲν λαβόντες τοῦ ποτε μελον, γάρ γένεθε αὐτοῖς
βαύνομεν ἀχρύμενοι, δασερόφυτος κατέπιεντος χειρούς,
πάμικον δρόνος τοῖς πλούσιοις, ἐδάλον δὲ ταῖρον;
Κίρκη τούτη πλόκαμος, διενέπει θεός αὐδίτος.
πάμετος δὲ σπλαγχναῖς πονητέμενοις κατέπιεν,
πάμεθα. τὸν δὲ αὐτούς τοις κυνέρνητος τοῦ θεού.
θεοὶ γάρ τοντερίν τοῖς τοῦ θεοῦ θεοῖς πονητορύζοντος,
πάντετο τοῦ θεού, σπιλόντος τοις πάσσαις γύρας
δέ δὲ τοῖς πάσσαις θεοῖς θεοῖς θεοῖς.

40

γῆθης

pulchra, aurea: capiti uero imposuit calanticam.
at ego per domum nadens excitabam socios,
mollibus herbis astendo mirum quenq;
ne amplius nunc dormientes indulgete dulci somno: vlysses so-
sed eamus: iam enim mibi edixit ueneranda Circe.
cūs.

Sic dicebam. illis uero persuasus est animus generosus.
neq; sanè illinc illas abduxit socios:
Elpenor quidam erat minimus natu, neq; malde
fortis in bello, neq; mente sua aptus,

10 qui mibi separatis à socijs sacris in aedibus Circes
refrigerium cupiens dorminuī bene potus:
momentibus autem socijs strepitu et tumultu audito,
repente surrexit, et oblitus est mente sua
retrograde descendere iens in scalam longam:
sed è regione telli decidit, cuius antem cernit
ex uertebris fracta est, anima uero ad inferos descendit.
uenientibus autem his ego sermonem dixi:

Existimat fortassis domum charam ad patriam terram
uenturos: aliam uero nobis uiam dixit Circe

20 ad Plutonis domum et dira Proserpine,
animam consulturis Thebani Tireiae.

Sic dixi. illis uero fractum est charum cor.
sedentes autem illuc flebant, euellabantq; capillos.
sed enim nullus profectus fiebat lugentibus.
sed quando ad nauem celerem et littus maris
ibamus tristes, teneras lacrymas profundentes,
interea nadens Circe ad nauem nigram
masculam alligauit ouem, feminamq; nigrant,
facile prætergressa. quis nam deum nolentem
30 oculis uideat, aut hic aut illuc euntem?

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΙ ΧΙ.

Rapsodia argumentum.

Entraat quomodo ad Circes mandata ad inferos descenderit: et
quo pacto audiuerit Tiresiam uitem de sua et aliorum salute. Ee
ut Hecuba et Heroidas uiderit apud inferos, et matrem, et co-
rum qui ad illum militarent, nonnullos: et eorum qui apud inferos
ruriantur.

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ ΗΟΜΕΡΙ Α.

RAPSODIA.

Vndecimo uero apud inferos ad animas per-
uenit Vlysses.

AETERNVM postquam ad nauem deueni-
mus et mare,
nauem quidem omnium primū deducimus et
mare diuinum,
malum autem imposuimus et uela nauis nigrae.
intra autem pecora accipientes ire fecimus, atq; ipsi
conscendimus tristes, uberes lacrymas profundentes.
nobis autem rursus a posteriori parte nauis nigrae prore-
secundū uentū immittit implētem uelū, bonum socium,
50 Circe pulchricoma, grauis dea uocalis.
nos autem armis singulis compositis per nauem,
sedimus. hanc uenemusq; gubernatorq; dirigebat. (entis,
buius aut tota die extendebatur uela per pontū iter fac-
occidit autem sol, obscurabantur autem omnes nisi
illa ad fines peruenit profundis Oceani:

bic

Vlysses ad hic uero Cimmeriorum erat uirorum populusq; cimicisq;
Cimmerios caligine et nube tecti, neq; unquam eos
dixerit. sol lucidus aspicit radys,

neq; cum uadie ad celum stelliferum,
neq; cum rursus ad terram de celo defertur:

sed nox perniciofa superuolat miseris mortalibus.

naue quidem illuc profecti subduximus: pecora autem
extraximus. ipsi autem rursus ad fluxum Oceanii
ibamus, donec in regione puerimus qua demonstrauerat

bis uictimas quidem Perimedes Erylochusq; (Circe. 10
gestabant: ego autem gladium acutum extrahens a femore,

Inferorum locus. fossam feci cubitalem quoquo uersus:

circa eam autem libamina fundebamus omnibus mortuis,
primum melicrato, postea uero dulci uino,
tertio uero aqua: insuper farinam albam commisimus.
multum enim precatus sum mortuorum infirma capita,
ueniens ad Ithacam, sterilem bouem qua optima

sacrificaturum in edibus, pyramidem implerum bonis:
Tiresias uero seorsim omen sacrificaturum sole

totam nigrum, que inter pecora excellarunt nostra. (rum 20
hos postquam supplicationib. libaminibusq; gretes mortuo

mortuos e- precatus sum, pecora uero prehensa iugulans (bantur
super fossam, fluebat u. sanguis niger: ipsa autem congrega

anima ex Erebo mortuorum defunctorum;
sponsaq; iuuenesq; et multa patientes senes;

virgunculaq; tenella, recente luclum in animo babenter:
multi autem vulnerati ferreis hastis

uiri in bello occisi, cruenta arma habentes;
qui multi circa fossam obambulabant aliunde alius

immenso clamore: me uero pallidus timor cepit:
eunc sanè deinde socios adhortatus iussi,

pecora qua sanè iacebant macilata saeo ferro,
deglubere et comburere, supplicare autem dixi,

fortiè Plutoni et diræ Proserpine.

ceterum ego gladio acuto stricto a femore
sedebam, neq; sinebam moriutorum debilia capita

ad sanguinem propè accedere, anteq; Tiresia interrogasse.

Elpenoris prima uero anima Elpenoris uenit socii.

umbra V- nondum enim sepultus erat sub terra latae uias habente.

lysii appa/ cadaver enim in edibus Circes reliqueramus nos
ret.

indeficuum et indefossum, quoniam labor alius urgetur.

illum ego sieni ut uidi, misericordia sum animo,

et ipsum allocutus uerba alara dixi:

Elpenor, quo pacto uenisti sub tenebras obscuras?

prius uenisti pedes quam ego cum nauis nigra?

sic dixi, ille me plorans exceptit sermone:

inlyte Laertiae ingeniose Vlysses,

lesit me demonis facut malum, et copia uini.

Circes in domo cubans non attendit

retro descendere, iens ad scalam longam,

sed è regione seculi decidi, ceruix autem mibi

ex iuncturis fracta est, anima uero ad inferos deuenit.

nunc te per eos qui post te sunt oro non presentes,

per uxoremq; et patrem, qui enueriuit parvulum,

Telemachumq; quem unicum in edibus reliquisti:

et uox est Kymereion uanuus dñus tuus te pôlis pôli
nepri uiru frêliu nekathu uulnus, dñs pôli auctus
H'elius φâstus uanuus dñs pôli auctus tñp' tñp' tñp'
dñs pôli auctus dñs pôli auctus tñp' tñp' tñp'
dñs pôli auctus dñs pôli auctus tñp' tñp' tñp'

et uox uanuus dñs pôli auctus tñp' tñp' tñp'
dñs pôli auctus dñs pôli auctus tñp' tñp' tñp'

et uox uanuus dñs pôli auctus tñp' tñp' tñp'

et uox uanuus dñs pôli auctus tñp' tñp' tñp'

et uox uanuus dñs pôli auctus tñp' tñp' tñp'

et uox uanuus dñs pôli auctus tñp' tñp' tñp'

et uox uanuus dñs pôli auctus tñp' tñp' tñp'

et uox uanuus dñs pôli auctus tñp' tñp' tñp'

et uox uanuus dñs pôli auctus tñp' tñp' tñp'

et uox uanuus dñs pôli auctus tñp' tñp' tñp'

et uox uanuus dñs pôli auctus tñp' tñp' tñp'

et uox uanuus dñs pôli auctus tñp' tñp' tñp'

et uox uanuus dñs pôli auctus tñp' tñp' tñp'

et uox uanuus dñs pôli auctus tñp' tñp' tñp'

et uox uanuus dñs pôli auctus tñp' tñp' tñp'

et uox uanuus dñs pôli auctus tñp' tñp' tñp'

et uox uanuus dñs pôli auctus tñp' tñp' tñp'

et uox uanuus dñs pôli auctus tñp' tñp' tñp'

et uox uanuus dñs pôli auctus tñp' tñp' tñp'

et uox uanuus dñs pôli auctus tñp' tñp' tñp'

et uox uanuus dñs pôli auctus tñp' tñp' tñp'

et uox uanuus dñs pôli auctus tñp' tñp' tñp'

et uox uanuus dñs pôli auctus tñp' tñp' tñp'

et uox uanuus dñs pôli auctus tñp' tñp' tñp'

et uox uanuus dñs pôli auctus tñp' tñp' tñp'

et uox uanuus dñs pôli auctus tñp' tñp' tñp'

et uox uanuus dñs pôli auctus tñp' tñp' tñp'

et uox uanuus dñs pôli auctus tñp' tñp' tñp'

οἵδε γαρ δέ φθεύμενοι οὐδὲ πότερον λόγος θεὸς Αἰδησσος,
υποσκεπτοὶ δὲ πάνταις χάρισταις θυεργότες εἴησαν.
χύτασσος ἐπειταὶ δὲ μετέκελομαι μάνισσοδαταῖμενος,
μάνικος ἄκλωτος τοῦ αἰθαπλοῦ ἵωψ ὁ πτίθην καταπλάκην;
τοσφιλεῖς, μάνιτοι τιθεῶν μάνινα μάνιονα.
ἄλλα μάνικαν σων τούτους οὖσαν μοι δέξιον,
σηματέμοις χάρισταις πολιῖς ἀδελφίνοις θαλάσσοις,
ανδρὸς δινούσιοι, οὐτομάνιοις τωδεῖσιν. (μάρ.
ταῦτα τέ μοι τελέσαι, πηγαῖς τῷ ἀπό τούτῳ βροχερεύτερον
τούτον τούτον μετέμποιτον μετέμποιτον τούτον.

οὐτούτοις τούτοις δύναμις τελεύτησον τούτον δέξιον.
ναὶ μὲν δέ εἰπεισαὶ αἰματομάνιον συγχροῖσθαι
πάτερ, ἐγὼ δὲ μάνισθην ἐφ' αἰματι φάσγανον ἔχων,
ἔδωλον δέ τοῦτον ἐπορθώντος πόλιον ἀγορόνδην.
πλεῖ δέ μάνιτον ψυχὴν ματρός κατατεθνεῖσθαι,
Αὐτολύκος θυγάτηρ μεγαλήτορος. Αὐτίκλεα,
τὸν τούτον κατέλειπον ἵωψ εἰς Γλυκοὺς ίστην.
τὸν μὲν ἐγὼ μάκρουσσε ιδών, ἐλέποτε τε θυμῷ
ἄλλο δέ με εἴων πετρίσια, τουκινόν πορέχοντα,
αἴματος. οὐτούς μὲν, τρύπη τερπίσκος τωδεῖσιν.
πλεῖ δέ μάνιτον ψυχὴν Θιβαῖς Τερπίσκοιο,
χύνεον σκῆπτρον ἐχώμενον τούτον δέξιον.
Τίπτειν αὐτὸν δύναμιν λιπάνει φάσι τολέσιο
πλυθεῖσι, σφραγίδιον νέκυας μάταρπτες χωροῖς;
ἄλλος ποχαίρειος Βόθρος, ἀπιχθεῖ φάσγανον δέξιον,
αἴματος. οὐφρά πτω, καί τοι νημερτέα ἔπω.
ῶς φάτο. ἐγὼ δέ αὐτοχαστάμινος, σίφος ἀργυρεόνδην
καλεώ ἐγκατέπιεν. δέ μάνιπε πίγη αἴματος κελαινόν,
μάνιτος δέ μάνικος τελεύτησον ποτενόλα μάνιτις αἴματος.

Νόσον μάζαν μελιγδέα φαίδιμον οὐδὲν οὐδὲν.
ὅτου δέ τοι ἀργυράλειμον θήσειθεός. γάρ δέων
λίστεψι Εὔνοσίγαστον, δέ τοι κότον μάνισθη θυμῷ,
χωόμινος. οὐτοὶ οἱ ζῷοι φίλοι μάταρπτεστοι.
ἄλλος εἴτε μάνιον γε τοικακά πορταχοντεῖσιοιδε,
αἴκεν δέλεικος σάρι θυμόμερον ερυκακέειμη ἐπάρωμεν,
διππότε μάνιον τρελάστης θυεργότες εἴησαν.
Θρινακίνην τούτων, περιφυάντης ιοιεδέας πόντον
Βοσκομάνιος δέ εὐρητες Βόσας καὶ τοι φάσι μάλιστα
μάνιτος, δέ τοι τούτος τούτος τούτος τούτος τούτος.
τούτος εἴμινος καὶ σούνεας τάσσεις, νόσον μέλιται,
καί καγνεῖτο εἰς τούτοις κακά πορταχοντεῖσιοιδε,
αἴτε κε σίνατε, τότε χριτεκαίδονος ὅλεθρον
νηίτητο επάροισι. οὐτοὶ δέ εἴπερ καὶ ἀλύτε,
οὐτε κακῶς νηίται, δλέστες ἀπό τοι ταῖς εἴτεροις,
νηίτεπος ἀλλοτρίοις. οὐτοὶ δέ γνωταί μάταρπτεστοι,
ανδρός τοῦ πορφιάλεων, οἱ τοι βίοτον κατέμιστοι,
μανόμινοι αὐτοιδίλια ἀλλοχοῦ μάνιτοντος.
ἄλλος οὐτοι κανένα μένεις τούτοις τούτοις τούτοις.
αὐτούρεπειμιντρας γνωταί μεγάροισι τοσοῖσι
κτένης μέλοισι, μάταρπτοις δέξιοι χαλκοῖ,
δρκεδονος δέ τοι πειτα λαβάνην δινηρότερητοι,
αἰσθετοῖς ἀφίκησαι οἱ δέκτητοι τοσοῖσι τοσοῖσι
ανδρόσι, δλέστεροις αἰλεοῖς μεταγιγνόντοις διλαρέειστοι.
δέ δέκτητοις τούτοις τούτοις φωνητοπαρέστοις,

scid enim quod binc profectus ex domo Plutonie,
insulam in Aeacum fuisse fabrefactam nauem:
ibis te continuo rex iubeo recordari mei,
ne me indestetur insepultum discedens post relinquis,
digressus, ne qua tibi deorum ira fiam:
sed me combure enim armis quacunq; mibi sunt,
sepulchrum q; mibi erige canis in littore maris,
iuri infelicit, etiam posteris audiendum.
haec tibi perfice, fige q; super sepulchrum remum,
10 quo etiam uiuus remigabam, uersans cum meis socijs:

Sic ait, at ego ipsum excipiens allocutus sum:
bac tibi hī miser perficiam et explabo.
nos quidem sic herbis excipientes tristibus
sedebamus: ego quidē super sanguine gladium tenebam;
idolum uero illinc socij multa loquebatur.
aduenit post hec anima matris demortua,
Aueolici filia magnanimi Anticlea,
banc uiam reliqui profectus ad Ilium-sacrum.
hanc quidem ego desleui uidens miseratus animo:
20 sed neq; sic permittebam priorem, tametsi mirè tristatus,
ad sanguinem propè accedere, antequā Tiresiam audirem,
superuenit autem anima Thetebani Tiresiae,
aureum scipporum tenens, me aut agnouit et allocuta est
Quid huc oī infelix relicto lumine solis
ueniūsi, ut uideas mortuos et inanam regionem?
sed retrocede à fossa, remoue autem gladium acutum,
sanguinem ut bibam, et tibi uera dicam.
sic ait, ego autem retrocedens, gladium argenticlavis
uaginata recondidi, ille deinde bibit sanguinem nigrum,
30 et cum sanè me herbis alloquebatur nates inculpabilis:

Reditum queris suauem eximie Vlysses:
quem tibi difficile faciet deus, non enim puto
desirurum Neptunum, qui iram reposuit animo,
iratus quod ei filium charum excæcasti.
sed tamen mala licet patientes peruenientis,
modò uelis tuam animum arcere et sociorum,
eo tempore quando primū appuleris fabrefactam nauem
Thrinacrie insule, effugiens obcurum pontum:
pascentes autem inuenientis boves et pinguis pecora
40 Solis, qui omnia uidet et omnia audit:
bos si illas permiseris, reditumq; cures,
sanè adhuc in Ithacam mala licet patientes peruenientis:
sin laesiris, cum tibi prædicto mortem
nauiq; et sodalibus, ipse etiam si effugies,
sero calamitoso redibis, cum perdidderis omnes socios,
nauis in aliena, inuenientes autem mala domi,
uiros superbos, qui tibi nictum consumunt,
ambientes diminam uxorem et munera dantes,
caterūm illorum uim ulcisceris adueniens.
50 at uero postquam procos domi tuae
interfeceris sine dolo, sine palam acuto ferro,
profiscere deinde sumpta fabrefacta nauis,
donc ad illos peruenientis qui non sciunt mare
uiri, neq; sale conditum cibum comedunt,
neq; sanè hi sciunt nauis proras purpureas habentes,

Vmbra IAn
uilece ma-
tre Vlyss

Tiresiae uis
bra Vlyss
omne irme
ris successe
predicū.

neq; fabrefactos remos; quiq; ala nauium sunt.
signū uero tibi dicam ualde manifestum, neq; te latebit:
quando tibi obuiam factus alios uiator
apparuerit uenit abrum habens in forti humero,
rum terrae in fixo fabrefacto remo,
ubi litaueris Neptuno regi,
arie, tauroq; suumq; marito uerre,
domqm reuertere, faciasq; sacras hecatombas
immortalibus diis, qui cælum latum habitant,
omnibus sanè ordine. mors uero tibi ex mari ipsi
debilis sanè talis adueniet, qua te occidet
senectute sub molli confectum. circum autem populi
felices erunt. haec sanè tibi certa dico.

Sic dixit, at ego ipsum excipiens allocutus sum:
Tiresia, haec fortassis scilicet decreuerunt dij ipsi:
sed age mihi hoc dic et uerè enarra,
matris hanc uideo animam demortua:
illa tacita sedet prope sanguinem, neq; suum filium
sustinet palam aspicere, neq; alloqui.
dic rex quo pacto me agnosceret talem.

Sic dicebam. ille me rursus excipiens allocutus est:
facile tibi uerbum hoc explicabo, et in mente ponam:
quemcunq; quidem sines mortuorum defunctorum
sanguinem prope accedere, ille tibi uerum dicit:
cui uero inuidet, ille tibi abiit retro.

Sic locuta anima quidē abiit in domum Plutonis intro
Tiresiae regis, postquam oracula explanauit:
caterū ego illuc manebam firmiter, donec mater
aduenit, et bibit sanguinem nigrum. statim a. agnouit,
et me lugens uerba alata dixit:

Anticlea Fili mi quo pacto uenisti sub caliginem obscuram
mater Ulysseus? difficile uero haec uiuentibus uidere.
sem alloqui intersunt enim ingentes fluij et grauis fluenta.
Utr.

Oceanus quidem primum, quem non licet transmittere
peditem, nisi quis habeat bene compatiam nauem.
num iam à Troia errans huic uenisti
nauiq; et socijs longo tempore? necdum accessisti
ad Ithacam? neq; uidisti in adibus uxorem?
Sic ait, at ego ipsum excipiens allocutus sum:
mater mea, necessitas adegit me ad Plutonis ades,
animam consulturum Thebani Tiresia.
non enim dum prope ueni Achaiam, neq; nostram
terram ascendi, sed semper habens erro aerumnam,
ex quo primum sequebar Agamemnonem diuum
Illi ad eximios equos nutriens, ut cū Troianis bellarem.
sed age mihi hoc dic et uerè narras,
quod te fatum edomuit saua mortis?
an diuturnus morbus, aut Diana sagittis gaudens
suis sauis iaculis aggrediens occidit?

Ulyss. que dic autem mihi de patre et filio quem reliqui,
rit ex ma- an adhuc in illorum manibus mea bona, an quisquam iam
tre cōditio uirorum aliis habet, me a. non amplius putat rediurum.
ne uxoris, dic autem mihi de sponsate uxoris consiliumq; mentemq;
filij, et pa- an manet cum puer, et salua omnia custodit:
tria. an iam eam duxit Græcorum quispiam optimorum.

Sic

zōl' δύναται ερετμά, τὰ τέ πτοράτηναι τέλονται.
σῆμας δὲ τοιέρω μᾶλ' ἀριφασίες, δόλες σε λάστε·
ὅππότε καὶ δέκα ξυμβλήματα ἄλλα ὁδίστης
φίνι ἀθηρολογεῖ γένει τοῦτο αὐτὸς φασίμως ὄμως,
καὶ τότε μὲν γάλα τοῖς δύναται ερετμά,
ἀρνεῖον, ταῦρον τε, συνῷ τ' ἀλιγάτορα κατέβη,
οἵκαδ' ἀπεσέχει, εἰδὲ εἴρας ἐκατόμετρας
ἄβαντοσις θεοῖσι, τοι δρανόμενος ἔχεσθαι,
τοις μάλα ἔξειν. θανάτος δέ τοι δέξας ἀλός αὐτῷ
ἀβληχός μάλα τοι ἐλένεται, δέ κε σε τεφνι
γέρατος λιπήν ἀρημάνιον. αὐτοὶ δὲ λαοὶ
οὐλεῖοι ἔσονται, τὰ δέ τοις ιητιαρέας εἶρα.

Ως ἐφατ'. αὐτάρε γάρ μη ἀμφέβομένος πεσόντοι,
Τειρεσίη, τὰ μὲν ἄρ τοις επεκλωταῖσι θεοῖσι αὐτοῖς·
ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπεὶ κατρεκέως κατάλεξον,
μητρός τοις δέ δέρωνται κατατεθεντείς·
πόδες ἀκέστος οὐσας χειδόνιον αἴματος, δέδε οὐδὲν
ἔτλη ἐσάντας ιδεῖν, δέδε πεθαίνεται οὐδείς.

20 εἰπεὶ ἀναξ τῶν καὶ μέντοις αὐτογνοίς πειθοῦνται.

Ως ἐφαμένη. οὐδὲ μέντοις πειθοῦνται, αὐτοῖς
ἔνθιδιού τοις ἐπερθεῖσι, καὶ ἀδί φρεσὶ θεάσι·
σύντινα μὲν καὶ τέκνα νεκύωμα κατατεθεντώμα
αἴματος, δέδε τοις νημαρτεῖσιν φέρει·
πόδες καὶ φθονεῖεις, δέδε τοις τάλαιψι εἰσιν οὐπίσια.

Ως φαμένην τοις μὲν ἔβη μάρμορον ἀκίδην ἐστω
Τειρεσίαν ἀναπτεῖ, εἰπεὶ κατά τὸ σφατ' ἐλεγχον·
αὐτάρε γάρ μη μάρμορον επιπεδού, οφρές ἀδί μάτηρ
πλιθε, καὶ τίχνα αἷμα κελαυνεφές. αὐτίκα δέ εὔνω,
καὶ μέντοις οὐλεψανταις, δέδε τοις τάλαιψι οὐπίσια,

τέκνου μὲν τοις μὲν τάλαιψι τὸν γόφον οὐδέρονται
Ζωὸς ἐώμην καλεστόν, δέ τέλεια ζωοῖσιν οὐρανότα.
μέσων γαρ μεγάλοις ποταμοῖς δέ είναι φερεται.
Ωκεανὸς μὲν τρέπεται, τοὺς δέ πάντας δέδε περιποτα
τεῖσον έντονται, μη μάτις εἴηνται βιεργεῖσα τηνα.

Δινιαὶ διτροίνεθναι ἀλώμενοι γνήσιοι ικανεῖσι
τοῖς τε καὶ τάραιοις πολιών χρόνον; δέδε των μὲν τάλαιψ
εἰς τούτας; δέδε εἰδίσθησι μεγάροισι γυναικαῖς;

Ως ἐφατ'. αὐτάρε γάρ μη ἀμφέβομένος πειθοῦνται,
40 μητρός τοις, χρυσού με κατέγαγεν εἰς Αἴδαο,
Τυχῆν χρυσούμενον οὐκείστε τειρεσία.

Ζυγέρω τοις χρειδόνιον μὲν τάλαιψι ἀχειδίην, δέδε των αὖτης
γῆς ἐπέβλεψαν, ἀλλ' αὐτοὶ εἴχων ἀλέλυμα διζησσόν,
δέδε δὲ τὰς τρέπεταις τάλαιψιν Αγαμέμνονος δίω
τοις λιονταῖς διπλωλού, οὐτα τρέπεταις μαχούμενοι.

ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπεὶ κατρεκέως κατάλεξον,
τοῖς νῦ σε καὶ οὐδέποτε ταντεύεται θανάτοις;

ἢ μολιχῆν τοσούτοις, καὶ Αἴτεμις ιοχέαρε

οῖς ἀγανοῖς βελετοῖσιν εποικομένην κατέπειφυν;

50 εἰπεὶ δέ μοι τατρός τοῖς γέροντοις κατέλειπου,
ἢ εἴ τι ταρπεῖνοισι μὲν γέρεας, μητις καὶ δι
αὐλέρων ἀλλ' ἀχειδεῖς δέ δικαίησι φασί τε νεράται.
εἰπεὶ δέ μοι μηντεῖς ἀλόχοις βολλεῖ τε νόον τε,
μηδὲ μὲν πρᾶπε πατεῖσθαι, καὶ εἴκεδα παντες φυλάσσεται
ἢ ἀδί μη εὐημένη ωχεωμένη οὐτις ἀριστός.

ΩΣ ἐφάμιν. ή δ^ο πότικ^ο ἀμέθητο πότνια μήτηρ,
καὶ λίσια κάνει γε μάλιστι τετλόπις θυμῷ
σπιώντις μεγάροσιν· δίζυραὶ δὲ οἱ αἰεῖ
φθίνοστινύκτιστι τε καὶ ἡμεταποτικούχεσσι.
σὸν δ^ο σπωτις ἔχει καλὸμ γέρας, ἀλλὰ ἕκκλος
τελέμαχος· πειράνθημεται, Καὶ μᾶταις εἴσοδες
διάνυνται, ἃς ἵπποιςει μικαστολογοῦ ἀνδρὶ ἀλεγχίδην·
τῶντες γαρ καλέσονται, τατῆρ ἡ σὸς αὐτόθι μίμνει
ἀγρῶδες πολινδει κατερχεται· δόμειοι δύναται
διεμνισκή χλαδεῖναι, καὶ βίγυτα σηγαλόσυνται·
ἄλλο δέ γε χειμαστιλὸν εὐθίτει οἵδιος μῶσις γῆν οἰκισα,
γῆν κόνια ἄγχι τυρψός, κακὸς ἢ χρόι εἴμασται εἴται·
αὐτάρεπιστιλέλθητος θέρος· τεβαλῆται τ' ὅπωρη,
ταῦτην οἱ κατέπι γενόνται ἀλεωῖς οἰνοποέδοιο
φύλακρι κεκλιμένων χθαμαλοῖς Βεβλίσταις θύναται.
ἄλλο δέ γε κατέπι ἀλέαμφοι μηγαρέψι τρυπήθεται,
σὸν πότνιον γοσσαμήνατεπομολίται γῆρας ικανει.
ἔτω γαρ καὶ γάωμα διλέμειναι, καὶ πότνιον ἐπειπον.
ἔττοι δέ γε μεγάροσιν εὔσκοπος· ἰσχεαρές
οἱ καγανοίς Βελετεσιφις τοιχομέλιν κατέπιεφυγού,
εἴτε τις θνατοινθσθεται· ἐπίνλυθηγη, οἱ τε μάλισται
τηκεδονιειτυγερη μελέωμηδεέλθοθυμῷ. (σδού,
ἀλλά μεσός τε πόθος, σπτε μινδεια, φαίδημος· Ο δινος,
εἴται τοινανοφροστιώτι μελινθεται θυμονειπτήρος.

Ως ἐφατ'. αὐτάρεγών γένεσι φρεσί μερμηρέας
κυπρόστειλε πυχλῶν ἐλέειν κατατεθενεύκος.
τρίς μὲν ἐφωρμήσας, ἐλέειν τέ με θυμός ἀνώγε,
τρις δὲ μοι εἰς χειρῶν σκηνῆκελον καὶ οὐ σύνεργο
ἐπῆσται· τοιοῦ δὲ ἄχθος ὅμητον καρδόθι μᾶλλον
καὶ μηδ φωνήσεις επειπόρογντα πεσούμενων,
· Μῆτρός εἰμι, τίνυ μὲν μίμνειν ἐλέειν μεμαῶται,
ὅφρα καὶ οὐ Αἴδης φίλακτος χειρες βαλόντε
ακμοτορβά κρυπτοῖς πεπερπάμεδα γόσιοι;
πάτι μοι εἴμιλον τοδὶ ἀγαπητὸν πρόφονεια
μήτρας, ὅφε τε πάλλον ὁμηρόντες εσοντίσοι;

Ως ἐφάμιλλος δὲ αὐτίκ' ἀμείβεται πότινα μήτηρ,
ῶμοι τέκνουν ἔμοι, τέρει ταῦτα ων κακμοῦ φωτίζει,
ὅτι σε Γροσφόνεια διὸς Θυάτηρος ἀπαφίσκε,
ἄλλ' αὐτὴν δίκην δῖ Βροτῆν, οὐτε καὶ τε θαύωση.
δὲ γάρ ἔτι στέρκει τε Καστανῷ εἶχεσθι,
ἄλλα τὰ μὲν τε τυρὸς κρατεῖ δὲ μὲνος αἰθομένοιο
διαμνᾶ, ἐπεὶ κε τρῶτε λίτην λόγικ' οὔτε θυμός,
ψυχὴν δὲ πάτερ τὸν εἰρθεὶς ἀποπλασίην τε ποτηταί.
ἄλλα φόνοις τεχίσα λιλαίτο· ταῦτα δὲ ταῦτα
ἴδε, μακριμετόποδε τε καὶ ἐπικαδά γυναικί.
τούτοις μὲν ὁ πετεσιψήματος δέ· αἱ δὲ γυναικὸν
πλυνθοῦ (ἀτριψαν γάρ ἄγαν τὸ Γροσφόνεια)
ἔσσαι ἀργιστώντων ἀλλοχοΐεσσαν πολὺ θύγατρον·
αἱ δὲ αἵματος κελαῖνόν τολμεῖσθαι γερέεισπο.
αὐταῖς γάρ θάλασσοις ὅπερις ἐρέομεν ἐκάστη·
ἥδε δὲ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται· Βροτηνή,
απαστέμνοντα ταῦτας ἀρ παχέος πῦρ μηρός,
δὲ εἴσωμεν πινέεις αἷμα ταύτης αἷμα κελαῖνόν.
αἱ δὲ, περιμνησαντες πότεσσαν, οὐδὲ ἐκάστη
ἔν γενοντας θύγατρον· τούτοις δὲ τετένους ἀπάσχει.

Sic dicebam, ipsa statim respondit ueneranda mater:
¶ sed illa quidem manet afflictio animo
tuis in adib⁹: arumne autem eam semper
absummi noctesq; diesq; lacrymantem.
tua u. nondū qui/quā possidet pulchra bona, sed quietum
Telemachus possessionibus uitior, et conuicia paria
agitat, quaē decet principem virum curare:
omnes enim hoc cant. pater autem tuus illic manet
in agro, neq; in urbem concedit: neq; illi lecti
¶ strata et pallia, et stragula suspenda:
sed ille hyeme quidem dormit ubi mancipia in domo,
in puluerib⁹ prope focū, laceras u. corpori uestes induit:
caterūm postquam uenit a flacq; uirescensq; animum, uis
undiq; illi per fertilem partem uincet uisifera
ex folijs delaphishumi sternitur lectulus.
hic ille iacet tristis, angentem a. in mente dolorem auger,
tuum fatum deflens: molesta autem senectus uenit.
sic enim etiam ego perī, et fatum obij.
neq; me domi iacula peritrix iacula
¶ suis mitibus telis aggrediens interemit,
neq; aliquis me morbus inuastit, qui maximè
tabe horrenda ex membris tollit animum.
sed me tuiq; desiderium, tuaq; cara, inclite Ulysses;
tuq; benignitas dulci animo trivit uirum.

Sic ait. atq; ego uolui mente deliberans
matris mea animam prebendere defuncta.
ter quidem irruit, amplectiq; me animus inuitabat,
ter autem mihi ex manibus instar umbra aut somni
auolauit: mihi u. dolor acutus exoriebatur ex animo ma-
30 & ipsam allocutus uerba uelocia dixi: (gis:
Mater mea, cur me non expellas amplecti cupidum,
ut etiam apud inferos charis circa manibus amplectores
uterq; suo delectetur luciu?
nunquid mihi idolum hoc dira Proserpina
incitare, ut adhuc magis lupent ingemiscam?

Sic dicebam ipsa rursus respondit ueneranda mater:
eheu fili mi, super omnes infelix uiros,
minime Proserpina lonis filia eludit,
sed ipsa conditio est mortalium, cujus mortui fuerint.
40 non enim amplius carnesq; est offa nerui habent,
sed ea quidem ignis force robur ardentis
absumit, statim ut primum reliquie alba offa animus,
anima uero tanquam somnium auolans euolat.
sed in lucem uiuentium celerrime contede: hae a. omnia
scias, ut etiam in posterum tue dicas uxori.
nos quidem sic uerbis cōfabulabamur: ipse autē faminae
accesserunt (incitabat enim inclita Proserpina)
quotquot optimatum uxores erant atq; filie.
illa a. circa sanguinē nigrum frequētes congregabātur.
50 ceterū ego consultabā quo pacto interrogare singulas:
illud autē mibi in animo optimum uidebatur consilium;
stricō acuto gladio crassō à femore,
non sinebam bibere simul omnes sanguinem nigrum.
illa uero deinceps accedebant, unaquaq; autem
suum oenus narrabat: ego autem interrogabam singulas.

Vlysses con-
natus ma-
trē ample-
cti frustra-
tur.

Mater V,
lysi.

Tyro. hic uidelicet primam Tyro uidi beno patre natam,
qua dicebat Salmone: inculpati se filiam esse.
dicebat autem Crescens: si ueraram aliis. **Falida**

Enipeus fl. quæ fluminum amauit Enipeum diuinum,
qui multo pulcherrimus fluminorum per terram labient:
et iuxta Enipei ierusalem pulchra fluens:
hunc assimilatus Neptunus terram continens
in os̄tis flum̄ accubuit horis cof.

caruleus autem fluebas circumstat monte aquila
enruatusq; absconditq; deam mortalemq; feminam.
Solvit autem virginem Zonam, somnusq; superinfundit.
Exterum postquam perfecit deus amatoria opera,
inbasit sanguinem manuque, uerbumq; dixit, et prolocutus est:

*Gaudie mulier amore, circumholmo auncem anno
paries pulcros liberos: quādoquidē non nani cōcubiem
immortalium, tu uero bos tolle, enutriq.
nūc auncem i domū, et tibi tempora, ne ue nominaueris:
ego uero tibi sum Neptunus terra quaſſarō.*

Sic loquutus, pontum subiectum fluitantem.

*illa autem grauidata, Peliam peperit et Neleram,
qui incliti ministri Louis magni fuerent
ambo: Pelias quidem in spacio Iaolco
babitarat pecorofus, hic uero in Pylo arenosa.
alios uero Cretbos peperit regina fæminarum,*

Aesonemq; patq; Pheret; Amythaonemq; gaudente equo.
Antiopa. post banc *Antiopam* iudi *Asopi filiam,*
que certe et *louis* gloriabatur in ulnis dormisse,
et habuit duos filios *Ampbionemq; Zetumq;*
qui primi *Thebis* fundamēta locarunt septem portarū,
turribusq; circūdederūt, postquā non ipsam absq; turrib.
habitare latā *Thebam*, quamvis fortes essent. (poterat
Alcmena. post banc autem *Alcmenam* iudi *Amphitritonis uxore,*
que *Herculem* audacem animum leonis habentem
peperit, in complexu *louis* magnanimitate congressa.

*Megari. et Megaram Creonis superbi filiam, (tus.
hanc habuit Amphitronis filius robur semper indomito-
Epicasta. matremq; Oedipodis uidi pulchram Epicastam,
qua ingens facinus commisit insipientia mentis,
nupta suo filio: ille suo patre perempro
uxorem duxit. Statim aut uulgata dij fecerunt hominib.
sed ille quidem in Theba amabili dolores patiens,
Thebanis imperabat, deorum dira per consilia:
illa abiit in Plutonis domum ualidas portas babentis,
annexo laqueo sublimi ab alia trabe,
suo dolore correpta. buic dolores reliquit post se
uulde multos, auctor et matris furie efficiunt.*

*Chloris, & Chlorin usque per pulchram, hanc olim Nereus
uxorē duxit suā ppter pulchritudinē, postq̄ dedit copio-
minimā natu puellā Amphionis Iasidā, (fissimā dotē,
qui quōdām in Orychomeno Miryeo forisiter imperauit:
atq̄ in Pylo regnauit, p̄pperit autē illi pulchros liberos,
Nestoremq̄, Chromiumq̄, Periclymenumā superbū.*

Pero. post hos eximiam Pero peperie, miraculum hominibus,
quam omnes ambebant uicini: neq; Neleus
buic dabant qui non nigras bubes laie frontibus

γένθησε ταχεότερος Τυρανός μεταποτέρων,
η φύση Σαλμονῆς ἀμύνονται τούς.
Φημὶ δὲ Κριβῆς γυνὴ εὐπλευταί Λιολίδης,
η ποταμὸς ἀρέσκειται Εὐριπῆς θέοιο,
ὅς πολὺ κάλλις ποταμῶν μὲν γαῖαν ἔνοιη
καὶ δὲ τὸν Εὐριπόντα πολέσκεψε λαζαρίθρας
τοῦ δὲ αἵρετο ποτε μήκος γαύλοχος Εὐροστογαύα,
γὰρ περιόδης ποταμὸς προελέφεται δινήνητος.
πορφύρης δὲ ἄρα κύνικα ποδεύεται δρόμοισι
κυνηγεῖν, κρύπτην τοῦ θερέου δημιουρίων της γυναικείας
λύστερος προθυμοίσις γάντια, καταστάθηται δὲ ὑπνοῖς ἐχθρού.
εἰν τούτοις δὲ τοῖς ἀπέτελεσθαις φιλοτύπια δρύας,
ἄντας τοῖς δέρμασι φυλακεῖ, ἐπειδὴ τὸν φρατόν, εἰκατοντάριον
χαῖρε γυναικαί φιλότυπη, ποθεπλοεμένη δὲ φύσιαν
τελεῖσθαι λαζαρίτεκνας ἐπειδὴ τὸ ποτέρων
ἀκενατερων, σὺν δὲ τοῖς ποιέειν, ἀποτελέσθαι τούτοις
τοῦ δέρματος πέπλος οἰλάματος, τοῦ ἵχεος, μηδὲ ὄνοματος
εἰντελεῖ γεννώντος εἰπεῖν Γοτσεμάνην φύσεσθεν.

Ως επ' αὐτῷ, ὅτῳ πόντεψεν θεῖούστα κυκλαίνοντα.
20 οἵ τοι οὐσικούσαμένη, γελίσω τέκει καὶ Νηλῆα,
τὸν πρατόρον Θεράποντες διέσι μεγάλεοι γῆραιδησ
τελφοτρόπον· Γελήσις μὲν γὰρ θυρυχόφων ἡ αὐλοχῶ
ταῖς πολύρρεψα Θ., ὁ δὲ ἄρδεν γάλων θαυμάζευτος.
εἴτε δὲ ἐπέρχεται Κένθανος τέκει βασίλεια γυανικῶν,
πλεονάτ', οὐδὲ Φερεντός, Αἰμιθόνεας δὲ πτυχοχαρησιών
τὴν ἥμετ', Αὐτιόπισις ιδούματος Αἴσαποιο δύγκατρα,
ἢ διπλύδιοις δύχεται γάρ ἀγκοίνησι τιμῆσαι,
καί δέ επεικεῖ σύνοπτοι Αἴσιοικά τε γῆθού τοι,
οἱ πρωτότοι Θύβης ἔθνος ἐκτισαν ἐπίταπτόλειο.
30 ταῦρυον σαντ'. ἐπέτειον μὲν ἀπέργυατόν γε ἐδιώσαντε
ναιεμένους θυρόχορου Θύβησι, πρατόρων πρότοντε.
τὸν δὲ μέγαν, Αἴλικάντισις ιδούματος Αἴσιοικος ἀκοιτψ,
ἢ δέ Ηρακλῆς θρασυμέμνονα δυκολέοντα
γείνεται, γάρ ἀγκοίνησι διοις μεγάλοιο μηγέσπε.
καὶ Μεγάρης, Κρέοντος Θύπορεύμοιο δύγκατρα,
τὸν εχεῖν Αἴσιοικον τὸν μὲν Θύβην ἀεργάτερον.
κατόπιν τοῦ Οἰδηπόδιος ιδούματος εἰλικρίνης,
ἢ μέγας δρύοφορος δρέπεντος θεῖούστατον θόοιο,
γηπαμέλην φέται ὁ δὲ ὅμηρος δέγναρχές
40 γηπαμέλην. ἄφεσε δὲ αὐτόπτευτον θεῖον θεῖον αὐθεώποισι
ἄλλον ὃ μὲν γάρ Θύβης πολυγράτης ἄλγεια τάπχων,
Καδμέωντι λύκοντος, θεῶν μὲν οὐδέποτε μέτε βολές.
ὁ δέ εἴτε Αἴσιος τούλαρτπον πρατόροιο,
ἄλλαμέν Βρέσχον αἴπατον αἴρειν πλοιού μελάθρου,
ἢ ἄχει χρομένη. Βεβδὺς δέ τοι ἄλγεια κάλλιπτος ὀπίσασι
πολλὰ μέλλεις οὐσά τε μητρός Ερυννύδον ἐκτελέσασι.
Εἰχλώρης εἰσὶ οἱ ποδοκαλλέες, τὰς ποτὲ Νηλεύς
γηπαμέλην ἔφη μετέκαλλος, ἐπειδή πρέμνρις θεῖον,
ἐπιποτέτης κάλλισις Αἴσιον Θύποδα.
50 οἱ ποτέ γάρ οὐρανομέλην πληνιώτι φάνατον·
ὁ δὲ γύλας βασίλειος, τέκει δὲ οἰστέγυλα τάκην,
Νησορέας τε, Χρόμιον τε, Πριγκιπάλιμνον τοῦ ἀγέρωχον.
τοῖσι δέ εἰπεῖσι θεῖοις πηρώ τέκει, θεῖοις προτοίσι,
τὰς ποτέ δέ μηνόντο πριγκιπάτης δέ τοι Νηλεύς
τὰς οἰδίδεις δέ μηλικας βάσις θυρυχόπτες.

ex custodia abegisset uis Ipbiclea
difficiles. huc solus promisit uates inculpatus
abat lirum: scium autem dei fatum impeditius;
vinculaq; sua, et pastores agrestes.
sed quando mensesq; et dies perficiebantur
rursus circumuoluto anno, et aduenierunt horae;
tunc ipsum soluit uis Ipbiclea,
uaticinia omnia loquutu: Ionis aut perficiebatur cōfisiū. Leda.
et Ledam uidi Tyndari uxorem,
qua ex Tyndaro duros peperit filios; Castor et
Castoremq; equorum domitorē et pugnis ualentē Pollucē: Castor et
hos ambos uiuentes detinet animans terra: Pollux.
qui etiam infra terram honorem ab Ione habentes,
modò quidem uiuunt alternis diebus, modò rursus
moriuntur, honorem autem sortiti sunt aqualem diis.
post banc Iphimediam Aloei uxorem Ip̄himedia.
aspxi, qua sanè dicebat se cum Neptuno rem babuisse.
et peperit duos filios (brevis autem uita fuerunt)
Otumq; virilem, inclitumq; Epbialtem, Otus et E^z
quos sanè longissimos enutritis alma terre,
et longè pulcherrimos, post inclitum Orionem.
nouem annorum enim illi et nouem cubitorum erant
latitudine, at longitudine erant nouem ulnarum.
qui sanè immortalibus minabantur, in celo
motueros certamen tumultuosi belli.
Offam Olympo conati sunt imponere, Offa uero
Pelium frondosum, ut cœlum permeabile esset.
et fortassis perfecissent si ad pubertatis mœsurā uenissent:
sed p̄didit loris filius quē pulchricoma peperit Latona,
ambos, antequam ipsis sub temporibus lanugo
floreret, ornareturq; genu florenti barba.
Phædramq; Procrimq; uidi, pulchramq; Ariadnam, Ariad.
filiam Minois prudentis, quam olim Theseeus
ex Creta in fertilissimam regionem Athenarum
duxit qdē, neq; positus est ante a ipsam Diana detinuit.
Dia in circumflua, Bacchi monitu.
Maramq; Clymenemq; uidi, mortamq; Eriphylam, Eriphyla.
qua aurum diletti mariti accepit preciosum.
omnes uero non ego eloqui possum neq; nominare
quotquot Herorum uxores uidi et filias.
ante enim etiam nox periret diuina, sed etiam bore
dormiendi sive ad nauem celarem digressum ad socios,
sive hic reductio autem diis nobisq; cura erit.
Sic ait, at illi omnes quieti facti silentio:
uoluptate autem tenebantur per domum umbrosam.
his uero Areta albis lacertis coepit sermonem:
Pheaces, qualis uobis uir ille uidetur esse
formaq; magnitudineq; atq; mente intus par?
hos pes sanè meus est: unusquisq; a. particeps est honorie.
ideo non festinantes dimittite, neq; dona
sic egenis prohibete, multa enim uobis
bona in ædibus deorum benignitate iacent.
inter illos autem interfatus est senex Heros Ecbeneus,
qui sanè Phæacum uirorum maximus natu erat:
O amici, non uisq; nobis incepit, neq; sine iudicio
loquimus.

*loquitor regina prudens. sed obedite:
Alcinos autem ex hoc sequetur opus quod dictum est.
Hunc autem rursum Alcinos exceptit, dixitque:
hoc quidem sic erit res, si modò ego
vinius Phaeacibus nauigandi peritis imperabo.
hosque autem sustineat, cametsi reditus indigus,
ramen expectet in crastinum, donec totam
donædi rationem perficiam. deductio autem viris extra erit
omnibus potissimum a: mischi. huius n. imperium est in populo.*

Vlysses Al *Huius respondens allocutus est prudens Vlysses:*
cincun al *Alcinoe rex, omnium gloriofissime populorum,*
loquitur. *si me etiam in annum iusserritis hic manere,*

*Huic respondens Alcinoeus est prudens Vlysses:
Alcinus rex, omnium gloriofissime populorum,
si me etiam in annum iusserris hic manere,
deductioneque apparaueritis, et splendida dona dederitis,
profectio illud mallem, et sane utilius esset
pleniori cum manu charam ad patriam uenire,
et magis honorandus et charior viris esse
omnibus quorundam in Ithacam uiderent reuersum.*

Hunc rursus Alcimons allocutus est, dixitq;
et Vysses, equidē nequitam te existimamus aſſipientes
impostoremq; et fallacem, ut mulcens
paſſit terra nigra errores homines,
mēdacia concinnatēs unde quis rē nō intelligere potest,
sibi mēst forma uerborum, mentesq; bona:
bistoriam uerò ut musicis ſcīt recenſuſti,
omnium Graecorum, miq; ipſius dolores tristes.
ſed age mihi hoc dic et uerè narra,
ſi quosdam eximiorum ſociorum uidisti, qui teipſum
ad Ilium ſimul ſequuntur ſunt, et illuc fatum abierunt.
nox hęc ualde longa, immensa: neq; tempus eſt
dormiendi in ædibus. tu autem mihi dic mira opera,
equidem uel auroram diuinaſ ſuſtinerem, ſi mihi tu
uelles domi tuos dolores dicere.

Hunc autem excipiens allocutus est prudens *Vlysses*:
Alcinoe rex, omnium gloriofissime populorum,
tempus quidem multa loquendi, tempus et dormiendi.
Si adhuc audire utiq. cupis, non sanè ego
bac tibi abnegaro et miserabiliores uero alios dicere
dolores meorum sociorum, qui iam postea perierunt.
qui Troianorum quidem effugerunt luciferosum bellum,
in reditu uero perierunt mala consilio feminæ.
ceterum postquam animas quidem dispersit hic atq. illus
easta Proserpina mulierum feminarum,
superuenit anima Agamemnonis Atride
stristis: circumq. alia congregabatur que cuncti simul eo
domo in Argisti perierunt et fatum obierunt.
agnonit statim me ille postquam bibit sanguinem nigrum.
flexit autem ille nebementer, teneras lacrymas distillans,
extendens ad me manus, porrigitre cupidus,
sed non amplius ei aderat uis firma, neq. illa potentia
qualis utiq. antea erat in flexilibus membris.
illum quidem ego flesi ut uidi, miseriusq. sum in animo;
et ipsum compellans uerba alata dixi:

Atride glorioſiſime rex uirorum Agamemnon;
quod nam te fatuſe domuit asperæ mortis?
an te in nauibus Nepranus domuit,

μυθῶντας θεοῖς εἰς τὸ πρότιμον. ἀλλὰ πίθεοις
Αὐληνόν δι' ἐκ Φεύγοντος δρύον τὸ ἐπώνυμον.
Τόπῳ δὲ αὐτῷ Αὐληνός ἀπαμέβεται, φάνταστον
τόπον μὲν ἀπό τοῦ οἴκου τοῦ προτάτου, αὖτις γεγονός
Ζωὸς Φαεκίεοντι φιλοφρεγτικοῖσιν αὐτόσιον.
Ἐπεινάρχονται τοῦτοι, μάλα πορ νόσοιο χατίζονται,
εμπιπλούσιοι τοῦτοι μάλα πορ νόσοιο χατίζονται,
μετωπίντων πελέσσονται. πομπὴ δὲ αὐτοῖς μελίσσει
πάσονται, μάλιστα δὲ ὕμοι. Φαεκίεοντις δὲ γάρ μάλιστα
Τόπῳ δὲ ἀπαμέβορδνος ποθεσθεὶ πολύμηκις Οδυσσεὺς
Αὐληνόν κραύονται, τοιάντεις ἀριστεῖς τε λαῆν, (σὺν τοι
εἰς μικρὴν τὸν γάιον τοῦ αὐληνοῦ στρέψαντες μίμενον,
πομπήσαντες τὸ στρατόν τε, τὸν ἀγαλακτῶντα μιδοῖστε,
καὶ τὸ βαλεούμενον, καὶ κρητικὸν πολὺ κέρδιον τὸ
πλειοτρόποντα χαριστικόν τὸν πατρόντα ἵκεδηται,
καὶ τὸν αἰετὸν τοῦ Φεύγοντος φίλων τὸν πατρόντα
πάσονται μέσον τοῦ ιδαῖον πολύτελον πατέται.

Τόπῳ δὲ αὐτῷ Αἰγαίονος ἀπάνταις θεοῖς, φῶντοι τούτοις
οἱ οὖν σοῦν, τὸ μὲν ὅπερι σ' ἐσκομιδεῖσθαι περιέστητο,
τοῦ μηδέρωπον τὸν εἰμένον επίκλεψαν, οἵτε πολλὰς
βούσκει γαῖας καὶ λαναντα πολυταπεξέντας αὐτὴρ πότας,
ψεύσιτε τὸν ἀρτώντας οὐδέν καὶ τις δεῖλε οὐδεὶς ιστο.
σοὶ δὲ γάρ μὲν μορφὴ τὸν εἶδος, γάρ τοι φρεγές οὐδὲ λασί^{τη}
μῆνθον δέ οὐδὲ οὐδὲ αἰσθαντας αἴσθατοντας κατέλεξες,
παντωμή τὸν ἀργύραν σέο τοι αὐτῷ καὶ δεῖσας λυγρα.
εἰλαίας δέ γε μοι τοῦτο εἰπεὶ καὶ μηδέρωπον κατέλεξο,
εἰ τοις αὐτοῖς θεοῖς εἰπέρων οὐδὲν οὐδὲ τοις αὖτοῖς αὐτῷ
Ιλιοφόβοις αὖτοῖς εἰπέρων, οὐδὲ τοις αὖτοῖς αὐτῷ ποτε μοι εἰπέσθον.
τυνὲ δὲ μηδὲ μάλα μακραὶ μαδείστρατος· οὐδὲν τοιοῦτο
τοῦ εὐδηλεμονοῦ μεγάρων. σὺ δέ μοι λέγε θεοκτέλεσθαι δρόγα,
καὶ καὶ οὐδὲν μηδὲ μηδὲν αὐτοχοίμελον, οὐτε μοι σὺ
τλαῖσθαι μεγάρων τοῖς σακρίδεσσι μιθίσκοντα.

Τὸν δὲ ἀπαμβούμενος πεσέφη πολύμητις οὐδεὶς
Αἰλίνοις κρέους, πάντων μέριδάκετε λαῆμι. (σεν.)
ἄρη μὲν πολέμου μύθων, ὅρη δὲ Σεπτηνία.
Ωδὴ τοῦ ἀκτεμναί γε λιλαῖται, ἐπι τοῦ ἔγωγε
τότων σὺ φθονόεις Σεπτεμβρότορ' ἀλλ' ἀγορεύσας
καὶ τετράμηνος τέτταρις, οἵ δὲ μετόπιστοι ὄλοντο,
οἱ τρέψαρι μὲν ὑπερέφυγοι τονδεσταὶ ἀπτήσι.
4. σ. θνέτω δὲ ἀπόλοντο κακῆς ἴστητι γεωμετέος.
αὐτῷ τετέταυχας μὲν ἀπεισκέδαστος ἀλυνθισάλλη
ἔγηντο Γροτηφόνεις γεωμετέος θιλυτράσαι,
πλειστὸν δὲ τοῦ θυντοῦ Αὐγαμέμνονος οὐκέτεδαστο
ἀχνυμένος· ποδὶ δὲ ἀλαστήρηγύρεαδ' οὐσαι ἀμέντο
οἰκαγνούσιος θάνοις Σεπτεμβρία πότισμον ἐπέστησεν.
ἔγηντο τοῦ θυντοῦ ἐπει τίχον αἴσια κελαινόν·
κλαῖσσον δὲ οὐδετέλειτος, θελερόμονος τεττάπλακρυον ἔβαιρε,
πιπτεῖτο εἰς τούτην χειρας, ὀρέξασθαι μεντεάνων.
ἀλλ' εἰς τούτην οὐτοῦ τοῦ θυντοῦ οὐκέτε τεκίκιος
οὖν πορτώσας οὐκέτην γνήσια μητροῖσι μέλεστο.
τόπῳ μὲν θυντοῦ τοῦ ιδίου, ἐλέποτε τοῦ θυντοῦ,
καὶ μη φωνήσεις ἐπει πτορόντας πεθούσι διώρη,

Α' τραῦδη κύδισται ἄναξ αὐδρῶν Α' γάμεμνον
τίς οὐ σε καρπόντα μαστούς ταυτελεῖεθε θανάτους;
Ἄντοις γὰρ νέας τοις ποσειδήσωνται μαστοῖς,

ὅρος ἀργαλέων αὐτεμών ἀμέγερτου ἀστυλί;
περὶ τὸν αὐτόν τοιούτον ἀνδρῶν ἐδιηλόσαντ' ὅθι χέρσος,
βῆτος πολεμικού μέλουσον, οὐδὲ οἰώνῳ πάνεπικαλά;
περὶ πόλεων θυμού μαχεύμενον, περὶ γυναικῶν; (περ.)
Ως τοφάμελος δέ με μὲν αὐτὸν ἀμφόμελον περίε-
διορθοῦς λασπριάδην πολυμήχανον οὐδενασδή,
τοτὲ τομένον γὰρ τὴν τοποθεσίαν ποσειδάνων ἀλάμακοντα,
ὅρος ἀργαλέων αὐτεμών ἀμέγερτου ἀστυλί,
τοτὲ μὲν αὐτόροις ἀνδρῶν ἐδιηλόσαντ' ὅθι χέρσος
ἀλλὰ μοι Αἴγιαλον τὸ οὔξας θανατόν τοι μόρον τε,
ἐκτροπῶν ἀλομέλην ἀλόχων, οἰκόνδει καλέσατε,
θειπνίσας, φέτις τε κατέκταντε βοῆτὴν φάστυκ,
ῶς θανάτῳ οἰκτίσω Θανάτων. ποθεὶ δὲ ἀλλοι εἴπαιροι
υπλειπόντες κτείνοντο, σύντονος δέ τοιούτοις,
οἱ δέκτηρες γὰρ αὐτοῖς μέγα διωργίδεο
ἡ γένεια, ἡ ἔρεια, ἡ ἀλαπίνη τεθαλάζια.
ποτὲ μὲν πολέων αὐτόροις φόνον αὐτεβόλησε
μεναζεκτενομέλην ωρην γὰρ τορῷ θυμάντεον
ἀλλέτε κεκένας μάλιστα ἴδιᾳν ὀλοφύρεο θυμόν,
ῶς ἀμφὶ κρηπῆρε τεταπέζεις τε πληθύσατε
κέμειθε γάρ μεγάρων μάστιλον μὲν ἀπαντεῖματιν βῆσην,
οἰκτροτάτην δὲ τοκσοπότα προάσμοιο θυγατρὸς
Κασσινδρῆς, τῶν κτενῶν κλυταγμήντρην δολομηλίς
ἀμφ' ἔμοις αὐτοφέγων ποτί γαίην χειρας ἀέρεων,
βαλλοντεποθύνοντας ποθεὶ φραγμῶν. πότες κακῶπτες
νοσφίσατε, ἀδέμοις ἔτελον ιόντες πόρον εἰς αἵδεις αο
χροτί κατέδιψατο μέλειει, σών τε σόμην ἄρεσσαε.
ῶς δὲ αὐτότοροι οὐ πιώτερον ἄλλο γυναικὸς
πτεις δὲ ποιαῖτε μετέτε φρεσὶ δρύας βάλλετε.
οὗτοι δὲ τοιούτοις τοιούτοις δρύοις ἀσπικές,
πυριδίων τοιούτοις ποτέ φόνον. πότες ἔφιλα γε
πεπάντητο παίδειοντι δὲ μημάτεις μέμοντι
οἴκαδεν ελθόντες δέ οὐτοις ξένοις λύρῃς εἰδοῦσι,
πότε κατέδιψατο οὐτοις μημάτεις, καὶ οὐδὲ διεργήθεισαν.
Θηλυτρόποι γυναικί, καὶ οὐδὲ διεργήθεισαν.

Ως ἐφατ', αὐτάρ εἴγε μιν ἀμφόμενος πεθέσπει,
Θ πόποι, καὶ μάλα διν γόνοι Α' τρέθει διηρύσκει τοις
Ἐκπάγλως ἡχητε χωακέας μέτρον.
Ἄλλος, Εἰ λγήνας μὲν ἀπώλεμος εἴνεκα πολλού·
σοις ἘΚΛΥΤΟΙΝΗΣΙΝ οἱόνται περιτειλόδειόντι.
Ως ἐφάμιν, οὐδὲ μ' αὐτίκ' ἀμφόμενος πεθέσπει,
Θεῖ νιν μή ποτε σὺν γυακί πορτῆπει, εἴη,
πιοῦσι μήθεον ἀπαντα πιφασκέμεν οὐδὲ καὶ εἰδίης,
ἀλλατὸς μὲν φέδων, τὸ δὲ τοικεκυμελόνιον εἴη.
ἄλλος τοιούτος διηνοσθία φόνος εἴη εκ τη γυακέος.
Δίκιαν γαρ πιντάτην καὶ φρεστού μάδεια οὐδὲ
κέρχιται καρίοιο πορίφρεω γίγνεται πάντοπει.
Ἴμεν μηδέ τίμιφλος γε καίσια κατελάπικει πάκει,
Ἐρχόμενος πόλεμόνδει ταῦτας δέ οι λιγάδει μετίω
την ποτε, ὃς τοινιῶν γε μετ' αὐτίρωποι ήται ἀριθμῶν.
ὅλεις θεοὶ γαρ τῷρι γε ταττόρι φίλος ὅνται τοις εἰλιθῶν,
μή καίνοτα ταττόρια πεστήνεις τοις δέμαις εἰσίν.
ἢ διάκινος δέ περι οὐτοις πιπληδάλιαι ἄσκοις τοις
ἔφελμοισι τοις ταχέοις δέ μετεπιφυένται αὐτόρι.
ἴλλοις δέ τοις ερέων, σὺν δέ γνή φρεστού βάλλειο σηστό,

ciens senorum uentorum immensa flabra?	
an te iniquis niri laſerunt in terra,	Agamemnonis um- bra ſuā exi- tium Ulyſſi refert.
bones abigentem, atq; ouium greges pulchros?	
aut pro urbe pugnante, atq; fæminis?	
Sic dixi. ille autem me ſtatim excipiens allocutus eſt:	
inclye Laertiade multoſcie Ulyſſes,	
neq; me in nauibus Neptunus edomuit,	
excitans diſſicilium uentorum immenſum flatum,	
neq; me hostiles uiri laſerunt in contidente:	
20 ſed mihi Aegilbus ſtruens mortem q; fatumq;	(pe.
occidit cum perničioſa uxore, domum uocacum,	
cōuiuio exceptū, quē admodū quia occidit bouē ad praeſe-	
fic perij miserabilissima morte. circum autem alij ſocij	
continerter necabantur, quē admodū ſues albi detibus,	
qui ſanē in locupletis uiri mulium potenteris	
aut nuptijs, aut ſymbolis, aut coniuicio celebri.	
fanē multorum uirorum cædibus interficiſti	
ſeparatim interfectorum eſt in dura pugna.	
ſed profectō illa potiſſimum uideſt ingemifce animo,	
20 ut circa craterem mensasq; refertas (debat.	
iacebamus in cædibus paumentū a. totum ſanguine ma-	
miferabilissimam autem audiui uocem Priami filie	
Cassandra, quam occidit Clytemneſtra dolosa	Cassandra
prope me: at ego à terra manus eleuans,	cedes.
iniçiebam moriens in gladium. illa aut impudentiſſima	
ſeceſſit, neq; mihi uoluit eunti ad Ditis	
manibus oculos comprimere, & atq; os componere.	Clytemne- ſtra ſeuſtia.
ut non pefilientius eſt ſenior aliud muliere	
que cunq; huiaſmodi mente facinora induxerit.	
30 quale eſt illa patrauit facinus indigniſſimum,	
legitimo ſtruens marito cædem. atq; putabam	
iucundum liberis atq; mancipijs atq; ancillis meis	
domum uenturum: illa uero ſceleratiſſima docta,	
que q; turpitudinem apergit etiam uenturis in poſterum	
mulieribus fæminis, etiam illi que benefica erit.	
Sic dixit. at ego iſpum excipiens allocutus ſum:	
eben quā ſanē genus Atrei altitonans Iupiter	
uehementer odit fæmina per confilia.	
ab initio, Helenam quidem perierunt propter mulie-	Contra u- xores.
40 tibi uero Clytemneſtra dolum ſtruxit procul absenti.	
Sic dicebam. ille autē me protinus excipiens alloq. eſt:	
ideoq; nunc nunquam etiam tu uxori mansuetus ſis,	Vxori non
neq; illi rem omnem reuela quam bene noueris,	temere cre- dendum.
ſed aliud quidem dic, aliud celatum eſto.	
ſed non tibi Ulyſſes exitium erit ex uxore.	
ualde enim prudens eſt bene in mente confilia ſcie	
puella Icarij prudens Penelope.	
profectō iſpam nupiam nouam reliquimus nos,	
abeuimus in bellum: filius autem illi erat ad mamillam	
50 paruulus, qui alicubi nunc inter uiros ſedet numero,	
beatus: certè enim eum pater charus uidebit ueniens,	
& ille patrem amplectetur ita ut ifas eſt:	
illa autem me ne uitram filio saturari uxor	
oculis permisit: prius enim me occidit eſt iſpum.	
aliud autem tibi dicam, tu autem in menue reconde,	

clam non palam edaram in patriam terram
nauem dirige: quoniam non iam fidendum est feminis.
sed age misib[us] dic et uere narra,
an fortassis abhinc nescientem audiuis sit filium meum,
aut in Orchomeno, aut in Pylo arenosa,
an alicubi apud Menelaum in Sparta late.
nondum enim mortus est in terra diuis Orelles.

*Sic ast. at ego ipsum excipiens allocutus sum:
Atride, quid me haec interrogas? neq; enim scio
minus ne ille an morenus sit. malum autem incertus loquens
nos quidem sic herbis alternantes tristibus
slabamus tristis; tenellas lacrymas profundentes;
superuenit autem anima Pelidae Achillie,
& Patrocli, & eximis Antilochi;
Atacisque qui optimus erat formaque corporeque
aliorum Graecorum post irreprobensibilem Achillem.
agnouit autem me anima pedibus uelocis Eacida,
at lugens herba alata dicitur.*

Achillis a- generose Laertiade multiscie *Vlysses,*
nima Vlysi: infelix, quid adhuc maius in mente cogitabis facinus?
si. *quod pacto sustinueristi ad inferos uenire, ubi mortui*
 multiscii habitant, mortuorum simulachra misericorum?

*Sic ait, at ego ipsum excipiens allocutus sum:
Achilles Pelei fili, excellentissime Graecorum,
ueni Tiresia indigus, si quod consilium
dicat quo pacto Ithacam ad arduam perueniam,
nec dum enim propè ueni in Achaiam, nec dum nostram
terrā conscendi, sed semper male habeo. te uero Achilles
nullus mir maiorum beator, neq; posteriorum.
antea enim te uinhū bonorabamus aequaliter dīs
Argivis, nunc rursus latē imperas mortuis,
hic degens: ideo nequitam mortuum tristis Achilles:*

Sic dicebam ille autem me proximus excipiens alloquitur:
ne sane mihi de morte loquaris inclite Volysse:
mallem rusticus mercere fernire alij
nisi mori, cui non natus multus esset,
quam omnibus moremis vita defunctis imperare.
sed age mihi de filio generoso historiam dic,
an pergit ad bellum pugnator esse, an non.
dic etiam mihi de Peleo eximio si quid audieris,
an abhuc teneat honorem multis in Myrmidonibus,
an ipsum despiciunt per Graciam Phthiamque,
eo quod ipsum seniunq; occupat manusq; pedesq;.
non enim ego ultius sub splendore solis,
talis qualis olim in Troia lata
eruditabam exercitum optimum, pugnans pro Argivis:
si talis uenirem uel paululum in patris domum,
sane alicubi offendere robur est manus instatius;
quod illius uiolant, priuantur ab honore.

Sic ait. at ego ipsum excipiens allocutus sum:
equidem de Peleo inculpato nibil audisci:
sed tibi de filio utiq. Neoptolemo charo
omnem heritatem dicam, ut me inbes.
ipse enim illum ego cana in nani æqualis
duxi ex Scyro ad caligatos Achinos.

κερύβοιη μηδ' αὐταφανδὲ φίλημες ταῦτα γαῖα
ηπα κατιχέσθαιε· ἐπεὶ δὲ τοις γενεῖσιν.
ἀλλ' οὐκοις τόδε εἰπεῖντες ἀτρεκέως κατέλεγον,
ἄπειτες ζώοντες ἀκείτε πειθόεις εμοῖς,
πτυχὴν οὐρανοῦ μάζαν τύλω μαθόντες;
ἄπειτε ταῦτα μηνάσαντες σπάρτην πύραν.
ἢ γάρ πω τέθυνκοι μήτε γένοιτε Λέσπερος οὔτε τε.

ΩΣ ἐφατ^τ. αὐτῷ ἐγώ μηρ ἀμεθόμενος πεσόντα;
ἀτρέδη, τί με τῶν τα διώρειαι; οὐδὲ τι οἰδ' ας
· οὐ γάλισθ^τ· οὐ τέθυκε· πακόψ δ' ανεμάλιτε βάζειν;
νῶι μὲν ὡς ἐπίεισιψ ἀμεθόμενος συγχροῖσιν
ἴσαιμιν ἀχρύμενοι, θαλερὸν κατέτε οὔτε πάρειν χειροτεν·
ἄλθε δ' ἀπὸ Φυχά πολυτίκοιεω ἀχρίλη^θ,
καὶ Πατροκλῆ^θ, Κλαύδιον^θ· Αὐτιτολόχοιο,
Αἰαντὸς δ', ὃς ἄρρες^θ· ἕιν εἶδός τε δέμας τε
τὴν ἄλλων δ' ανασῶμεντ' ἀμύμονα πολεμώντα
ἔγνω μὲν Φυχά με πολάκε^θ· Αἰσαίδιος,
καὶ δὲ ὁ λόφυρομένης πεπάντε πήρούντα πεσκύνθι,
μιοζηνίς λαρπτιάδη πολυμηχανός δ' οὐδενός,
· ζήτλει, τίπτ^τ· ἔτι μεῖζον εὗρε φρεσί μόσται δρύοις;
· πῶς τε τηλις αἴδεσθε κατεπλέμενι, γῆθά τε νεκρος
ἀφραστίσθν ταίσοι, βροτῆν εἰδωλα παμόντας;

ΩΣ ἐφατ'. αὐτάρ εγώ μιψ δικιβούμενος πλεσθεὶς
θ Α' χιλιόν πιλέθε φέτατ' ἀχειπή,
πλιθοη Τερεσίκο κατὰς χρίσ, εἴτινα θελλίω
ἔποι ὄπωις ίθικέως δὲ παιταλότεσαν ἵκειμέω.
ἢ γάρ τω χειδόμην πλιθοη ἀχειπή Θ., εἰδέ τω ἀμῆς
γῆς ἐπέβειω, ἀλλ' αὐτῷ ἔχω κακό. σεῖο δ' Α' χιλιόν
ττις αὐτῷ πλεπάροις θε μακάρετα τος, εἴτις ἀρρέπιος.
30 τρεῖς μιθὸν γάρ σε ρωθόν εἰσιμεν τὸν θεοῦση
ἀργεῖσον, νιῶ αὐτῷ μέγαν προστέλλειν κύριος μη,

γνούσος εἴηριστος οὐκαρπακεργον ἀχαπον.
Ως ἐφέκημεν ὁ μὲν αὐτότικός ἐμβούλευος πεθερέψηγε
καὶ δὴ μοι θάνατον γε προαύδα φαιδίκι οἰνοσάβη
θελούμενος καὶ πάρεργον ἐών θετούμενον ἀλλα
αὐτοὶ τῷ ἀκλήρῳ, καὶ μὲν βίστι θετούμενον,
καὶ ταῦτα νεκύεσσι καταφθιμένοισιν αὐτόσεμη.
Ἄλλος δέ γε μοι τὸ ποιεῖσθαι ἀγαπῶ μνήθοι γνωστε,
καὶ ἐπειτὴς δὲ πόλεμον πρόσθιμον, τεκμήσκει:
40 εἰπὲ δὲ μοι Γρηλὸν θεού μέμονον θετι τέπνοσας,
καὶ εἰτε ἔχει τιμὴν πολέστι μετὰ Μυρμιδόνεοςι,
καὶ μηδέτι μάζευσιν ἀντ' Ἀλέαδες τε Φθιώτε,
σητεκάμικατε γῆρας ἔχει χεράς τε πόδας τε
καὶ γέρεν γῆθος ἐπέργωντος αὐγαὶ πλούσιοι,
τοῖς δὲ ἑαμινοῖσιν ποτε γνέντεις οὐράνιοι
περιφρον λασθάνεισον, ἀμιώσων αὔργειοισιν.
καὶ τοῖς δὲ ἀλεύοντις μάνικαθέ ποτε διε τατορθον οἷς,
τοῖς καὶ τέων σύγκαμι μένθονται καὶ χεράς ἀπέπλασι,
οἱ καίνου Βιθύνιοι τελετούντοις τετρά τιμέσι.

50 ΩΣ ἔφατ', αὐτάρε γέν μιμ ἀμβόλωνος πθεσθημ
ἄποι μὲν Γαλῆνος ἀκέμιονος οὗτοι τε πυντακαι'
αὐτάρε τοι πανύπολος γε Νεοπτολεμείου φίλοιο
πάσσαν ἀλιθεῖσα μυθίσθουματ, ὡς μι κελδίνει.
αὐτὸς γένε μιμ κοίλης ἀπίγνωστος ἐξαπει
πηγαγούμενος σκυρε μετ' εὔκνημοις αἱ ἀχεώσι

πτοι στ' ἀκφί πόλιν τροίων φραζούμεθα θελάς,
αἰσιωρῶτθεν ἐβαζε, καὶ σχῆμα παρτανε μήβων.
Νέσωρ τ' αὐτίθεντο κατέγειτο νεκάσκομενοῖσι.
αὐτῷ στὸν ἀκφί πόλιν τροίων μαρνούμεθα ἀχροῖ,
ὅποτε δὲ πλυνθεὶς μένην αὐδρῶν, δοῦλον ὁμίλω,
ἀλλὰ πολὺ ποθεσκε, τὸ δὲ μένθος δοῦλον εἴκων·
πολλὸς δ' αὐδρεσσες επεφυγεῖς αὖν οἴτητι.
τῶντες δὲ δικαῖον εὐώνυμον συμμαχοῦσι.
οὗτοι λαόν επεφυγεῖς αὐτοῖσιν ἀργεῖσιν.
ἄλλοι δὲ τοῦ τελεφίδιου κατεγκραστοχαλκῶ
πρωτεύοντες, πολλοὶ δὲ ἀκφίσταις οἴτητος
κίτησι κτένουντο, γιναίνων εἰνεκαὶ μάρων.
κτῖνοι δὲ καλλισουρίδοι μεταπέμπονται θεού.
αὐτῷ στὸν εἰς ἵππου κατεβάνομεν δρυνάμενος
ἀργεῖαμιν οἱ ἄρεισοι, ἔμοι δὲ ἀδιτῶντας· εἰς τολοτο,
οὐ μὲν αὐτακλινατο τυχινὸν λόχον, οὐδὲ παθενας·
γένθος ἄλλοι δαναεῖαν μηντορέαν οὐδὲ μεδοντον
οἰλάκρυά τ' ὡμόργυναστο, ξέμην δὲ τὸν γῆρακέεσσε
κτῖνοι δὲ σποτε τάμπταντες μέροις ὀφθαλμοῖσιν
τὸν ἀχρόσαντα χρόας καλλιμορφοῦ, τοτε πρεστῶ
δάκρυν διαρρέα μένοντο. οὐ δέ με μάλα πολὺ τοτεστον
εἰποθεν διζήμενος· ξίφεντο δὲ επεμαίσοντας,
εἰλόρου χαλκοβαρεσσες κακά τοι τρώεστι μένοντα.
ἄλλος δέ οὐδὲ πριάμοιο τόλιν διεπέρσεμεν αὐτιών
μοιραν μήγερες ἀδιλόψεις κακοῦ οὐδὲ τοσοῦτον
ἀσκινθέστης, τὸν δὲ βεβλημένον δέξει χαλκῶν,
τὸν δὲ πορφυροῦ ποταμοῦ οἴκα πολλὰ
γίνεται τούτῳ πολέμων, πολιτεισθεὶς δέ τε μαίνεται Αἴγας.

ΩΣ έφεμίως. Φυχή ἡ ποδώκη ΘΑΙΑΚΙΔΙΑΟ
φοίτα μακρά Βιβῶσσε κατ' ἀσφοδέλου λειμῶνα,
γνωστών ὁ οἶνος ἔφιλος ἀριστερός την.
αἱ δὲ ἄλλαι Φυχή αἱ νεκύωροι κατατεθνεώτων
ταῖσαν ἀχνύμεναι, εἴροντο ἡ καὶ δέ εκάστη.
οἵκοι ΔΙΑΙΑΝΤΑ Φυχή Τελαμωνιάσθιο
νόσφιψ ἀφεισκει, κεχολωμένη εἰνεκα τίκης,
τίλιοι μηρύών τίκησον δικαζόμενη ΠΡΩΤΗΝΗΣ
ταῦχοτηράμιφ ΑΧΙΛΛΕΙΘΥΙΝΗΣ ΔΙΕ ΠΟΤΗΝΙΑ ΜΗΤΗΡ
πτῆμα διέ τρέψαν δικασταν ΚΑΙ ΤΑΚΗΛΑΣ ΑΘΗΝΑΙ.
ώς δὲ μηδέ φελομηνικάμπ τοιάδε δέπτης ἀεθλω·
τοῖσιν γάρ κεφαλίων γίνεται θην γάστρα κατέρχυν,
ΔΙΑΙΑΝΤΑ, ὃς τῷρι μὲν οὐδὲ ΘΕΑ, τῷρι δὲ δρύγα τέτυκτο
θην ἄλλων θλαυσῶν, μετ' ἀμύμονα Γηλέιωνα·
τὸν μὲν ἐγάμη ἐπέεσσι πεστνήδων μειλιχίοισι,
ΔΙΑΙΑΝ ηστὶ Τελαμων ΘΑΜΥΜΟΝ ΘΑΙΑΚΙΔΙΑΟ
ζόδε θανάτῳ λίστεδης εύοις χόλος εἰνεκα ταῦχον
ἐλομένων τὰς ἡ τοπικα θεούς θέσταν ἀργείοισι.
τοῖς γάρ σφίψ τούργη ΑΠΩΛΕΙΟ ΣΕΙΟ ΔΙΑΧΕΙΟ
ἴσου ΑΧΙΛΛΕΙΘΥΙΝΗΣ Γηλέιωνα
ἀχνύμενα φθιμένιοι στρατόπεδες. ζόδε τοις ἄλλοι
αἴτιοι, ἄλλαι ζεὺς διακεῖν στρατόψιν ἀλημητάων
ἐκπίγυλως ἥκθησε, τούρη δὲ οὐδὲ μοῖραν ἔθηκεν.
ἄλλοι ἀγειδεῖσθαι οὐδὲ οὐδὲ ΕΠΩΘΑΙ ΚΑΙ ΜΗΘΟΙ ΑΚΡΥΣΙΕΣ
πάνετοροι διάμαστον ἡμένιοι ΚΑΙ ΣΤΥΛΩΡΑΣ θυμόν.

Ως ἐφαίνη μ. ὁ θεός μ' δοκεῖν ἀμέτιθο, εἴη δὲ μετ' ἄλλας
Ψυχὰς εἰς Ερέβον τεκνάνων κατέτελεν οὐδέποτε.

ac quando circa urbem Troiam inibamus confilici,
semper primus dicebat, et non aberrabat oratione:
Nestorq[ue] eximus et ego contendebamus soli. (iii,
caterū quotiens circa urbē Troiā decerneremus Achis-
nunquā in multitudine manebat uirorum, neq[ue] in erba,
sed longe præcurrebat, suo robore nulli cedens:
multos autem uiros trucidavit in grani pugna,
omnes uero non ego eloqui possem neq[ue] nominare
quantum exercitum occiderit defendens Arginos.

10 sed ut Telephiden interfecit ferro
Heroë Eurylylum, multi autem circa eum sodales
Ceteri trucidabantur, mulierum propter dona.
illum sane pulcherrimum uidi post Memnonē dininnum,
caterū cùm in equū consedimus quē fabricauit Epeus,
Græcorum optimates, commissa aut mibi erant omnia,
cùm aperire callidas insidias, cum concludere:
hic alij Græcorum duces atq; consiliarij
lacrymas abstergabant, tremebantq; membra eiusq;
illum autem nunquam prorsus ego uidi oculis
20 neq; pallescentem corpore pulchro, neq; à maxillie
lacrymam abstergentem, ille mihi malum supplicabat
ab equo exire: gladij autem quatuebat capulum,
et hastam grauata are: mala autē Troiani moliebatur.
sed quando Priami urbem depopulati sumus celsam,
portionem et donum bonum habens nauem consendit
incolumis, neq; eminus laesus acuto iaculo,
neq; cominus vulneratus: qualiter sepius
fit in bello, permixtum namq; fuit Mars.

*Sic dicebam. anima autem pedibus celeris Aiacide
go abibat magnificè incedens per herbosum pratum,
latiticia quòd ei dixissim filium excellentem esse.
alio uero anima mortuorum defunctorum
stabant tristes, narrabantur aurem pœna ab unaquaq.
sola autem Aiacis anima Telamoniadæ
longè absistebat, irata propter uictoriā,
qua ipsum ego uiceram litigans apud naues
pro armis Achillis. posuerat autem ueneranda mater:
filij autem Troianorum iudicarunt et Pallas Minetria.
quod utinam non uicissim tali mercede:
et de amicis caput ab ille corne accepit uia.*

46 tale enim caput ob iusta terra occupauit,
Aiacē, qui præstatiſſimus et forma, et rebus gestis fuit
aliorum Gracorum, post bonum Achillem:
illum quidem ego uerbis alioquebar molibus:
Aiax fili Telamonis boni, ſiccine (ma-
ne mortuus qđem oblitorus eras aduersum me ira ob ar-
pernicioſa: qua pernicioſa dij fecerunt Arguiſ.
talis enim iphis uirris perijſti: propter te autem Graci
et què ac propter Achillis caput Pelidae
dolemus occiſum penitus. neq; quipiam aliis
50 in culpa eſt, ſed Inpuer Danao: um exercitum fortium
duriter odiſ, tibi autem fatum imposuit.
ſed age huc ueni rex, ut uerbum et orationem audias
noſtram: doma autem robur et generoſum animum.
Sic dixi, ille aut mihi nibil respondit, ibat aut ad alias
animas ad Erebū mortuorum defunctorum.

*bis tanen alloculus fuisse tratus aut ego ipsum,
sed mihi solebat animus in pectore charo
aliorum animas videre defunctorum.*

110. *ibi Minos nidi Louis Splendidum filium,*
aureum sceptrum gestantem, ius dicentem mortuis,
Sedentem: alijs herò circa ipsum causas dicebant regem,
sedentes statuti per latam Plutonis domum.

*Orion: post bunc autem Orionem ingentem animaduerti
feras simul agitantem per floridum pratum,
quas ipse occidebat in desertis montibus,
manibus babes clauam rotam ferreā, semper infractam.*

Tityus. et Tityum nidi terræ glorioſa filium,
iacentem in paumento, hic a. in nouem iacebat ingera.
militares autem ipsum uitrimq. affiſtentis iecur fodebant,
in mīscerā penetrātes. ille autem non abigebat manibus;
Lasona enim traxit lōuis glorioſam coniugem
ad Pyrdo euntem per amœnum Panopeum.

Tantalus. et ipsum Tantalum uidi graues dolores patientem;
stantem in lacu, hic accedebat ad mentum.
apperebat autem sitiens, potū autem non poterat capere.
quoisies enim inclinabat senex bibere cupiens,
roties aqua peribat absorpta: circa autem pedes
serra nigra apparebat, arescere autem faciebat dext.
arbores autem proceræ à capite fundebant fructum;
pyri, malî punica, et alia mali egregiis fructum ferentes,
ficusq; dulces, et oleæ hiscantes.
quoisies reflâ pergeret senex manibus decerpere;
huc uenire à flumine nubecula umbrosa.

*Sisypbum. ex ipsum Sisyphum aspexi, duros dolores patientem,
lapidem gestantem ingentem utraq manu.
et ille quidem innixus manibusq; pedibusq;
lapidem sursum pellebat ad cacumen: sed quando erat
summum superaturus, nunc uertebatur fortis ius,
rursus deinde in campum uoluebatur lapis asper:
at ille rursus pellebat intensius: ac sudor
desuebat ex membris duluis autem ex eadie oriebatur*

Hercules. post hunc usdi uim Herculeam,
simulachrum: ipse uero apud immortales deos

Hebe. oblectatur in coniuījs, & habet pulchrorū talorū Hevē,
filia Iouis magnanimi et Iunois aurea sandalia habet s.,
circa ipsum clamor mortuorum erat, auisum similis,
andiq fugientium. ille uero obscuræ nocti similis,
nudum arcum habens & ad neruum sagittam,
borrendum circumspiciens, semper iaculanti similis.
borrendus autem illi circumpellora balthicus,
aureū erat lorum: in quo miranda opera elaborata erāt,
arsique agrestesque apri, fulviisque leones,
praliaque, pugnæque, cædesque, homicidiaque.
nec aliud fabricatus est nec aliud fabricabitur,
qui illud lorum sua elaboravit arte.

Hercules Generose Laertiade mulierisicie **Vlysses**,
Vlyssi. bene miser, aliquod et tu malum fatum natus es,

γύθα χ' ὁμῶς πεσέφη περιολωμέν^Θ πάκτυντο γόνο
ἀλλὰ μοι πίπτετε θυμὸς γνί σήνεσι φίλοισι
τὴν ἄλλων φυχάς ιδίειμι κατατεθνεάστων.
γύθ^η τοι Μίνωας ἴδη μοι Διὸς ἀγύλασθον ζῷον,
χρύσον τον σκῆπτρον ἔχοντα, θεμιτόνοντα τε νεκύτοις;
πιμένον^ο δὲ μιμάκιφι δίκας ἔργοντο αἴσικτα,
πιμένοι εἰσάστε τε κατ' θύραν πυλές Αἴθρ^Θ οὐδῶ.
τὸν ἡ μήγ^η, οὐρίωνα τελώνιον εἰσενόσσε
θῆρας ὅμης ἀλειψάστε κατ' ασφοδελὸν λειμῶνα,
ιο τοῦτος κατέπεφυγεν δὲ οἰστολειστην ὕβροις,
χροσὶν ἔχων ρόπταλον ταυχάλκεον, αὔγην ἄκαγες.
καὶ τιτυούν εἶδη μοι γαῖας ἐρικυδέ^Θ ζῷον,
καμέλον^ο γὰρ διπάξειδων δὲ ἐπ' γύνεας κέπτω τελεθρία.
γῦπε δὲ μιμέκάτορθε προκλιών^ο πῆδης ἔκειρον,
δίερτρον ἔσω θιώνταν. οὐδὲ^ο ἐπ' ἀπαμιώ^Θ χροσί^ο
πλητών γάρ ἀλκησταί διός κυδείων πράκοστην
πυθάσι^ο τρχομελίων σῆρα καλλιχόρ^ο Γανοπῆ^Θ.
κύκλων ταύτα λοιμέσειδη μοι χαλέπ' ἄλγες ἔχοντας
εἰσάτο^ο γὰρ λίμην, οὐδὲ πεσέπλαζε γένεια.

20 σούτρι ὁ ινθάσι, πίειψι δὲ τὸ εἶχεν ἐλέαδα.
ὅσακι γαρ κύτει ὁ γέρωψ πίειψ μηνεάσιν ωρ,
Τοτάχ' ὑπεράπολεσκεῖ αὐτοροχθνίαιν φί ἥ ποστ
γαῖα μελανεῖ φάνεσκε, κατταζώσκε ἡ μάιμωρ.
δώμρα δὲ ὑπέτηλα καταπειθεῖ χρεεκαρποῦ,
ὅγκας, ηρόιας, οὐκλέας ἀγαστορπού,
συκαῖ τη γλυκεραῖ, οὐκέται τη λεθῶσας.
Ἄν δοτός θύσει ὁ γέρωψ ἄδι χροσί μέταδα,
πάντοι δινεμεθερίπτασκε ποτίνεφεα σκιόυπτα.

κυμίων Σίσυφοις εἰσεδόμη, καρατόρ' αὐγὸν εἶχον ταῖς
30 λᾶσαι βασάζοντα τελώνιοι ἀμφοτοῦρησι.
ἴπει δὲ μὲν, σκηριπτόμενοι χερσὶ τε ποσὶ τε,
λᾶσαι δῶν ὥθετες ποτὶ λόφου ἄπλου ὅπει μέλλοις
ἄκροις ὑπόβαλλεται, τότε ἀποστρέψασκε κρεπτοῖς· ἐς
αὐτοῖς ἐπειπτα τελέοντες κυλαντροὶ λᾶσαι αναστένεις·
αὐτῷ δὲ ἀποσκεπτιτανόμενος κατέδειπτος
εὔρεταις μελέων, κονιοῖς δὲ τε κρεπτοῖς δούροις.

τον ἥμετ', εἰσγνωκός Βίλια Η' φαχληῖσι,
εἴδωλον' αὐτὸς ἥμετ', ἀβαντοῖσι θεοῖσι
τερπετοῖσι γένθαλίν, μῆχεικαλίσφυρον Η' Εἴλι
40 πάσισι διός μεγάλοιον Η' ρητούσσπειλίζ.
ἀκμῇ δὲ μικρὰ κλαυγήνεκύσιμη λίσ, οἰσανῶν ὡς,
ταῦτα τὸ ἀτυχομένων. δέ, ἐρεμινὴ νυκτὶ ἐοικᾶσσι
γυμνῷ τόξον ἔχων μήδηνδροφίψι διέσον,
δεινῷ τωπταίνων, αἷς βαλεοντις ἐοικάσ.
σμερδαλέ. δέ οἱ ἄκμῃ ποδὶ σύνθετοις ἀστράφη,
χρύσε. λίσ τε λαμάν· ἵνα δέσκελα σφρυκτοῖ,
ἄρκτοις, ἀγρότοροι τε σύνδι, χαροποί τε λεοντόδι,
ὑσμῖναι τε, μάχεστε, φόνοις, αὐδροκτοῖσι τε,
μητερηπότεροι. μηδὲ ἄλλο τε τεχνίσαστο,
εο

Ἐγνω δὲ αὐτὸς καὶ ἐπειδὴ οὐδὲν
καὶ μὲν ὀλεφρόμενος ἐπειδὴ πολέμου τε πεισθείσης
Διογένης λαζαρίδην πολυμήχανον οὐδεποτε,
αὐτεῖλα, εἰ τινας δὲ σὺ κακόμη μάρομεν γύγλαζεις,
οὐ πορεύομεν ὅχιστον υπὸ αὐγὰς ήταν οιο.

ζώωσ μὲν τὰς ἵστας Κρονίου Θ., ἀντέρε διῖσιν
ἔχου ἀπειροτοίω, μάλα γαρ πολὺ χάρεσσον φωτεί
δειλικόνισι, ὅ δ' εἰς μοι καλεπός ἐπενέλετεςτ' αἴτιοις.
Εἴ ποτε μ' ἔνθαδεν ἐπειμψεικών αἴσιοντ' οὐ γαρ εἶτ' ἄλλ
φρέσκῷ θέμετοι μοι καλεπότορον ἐπιαἴτηλογ. (λογ
τοῦ μὲν ἐγών μεγάνεικανήγαγομ δέ τοι μέτασον.

αἰτιμόνες δέ με τὸν οὐλασκῶπον Αἴθιον.

Ως ἀπὸ ών, δὲ μὲν αὐτις ἔει πλόκομον ἄσθι Θ- ἄστη.
αὐτάρε τὸν ἀλλού αὐτῷ μέλοντει μετειδομον, εἰτις ἐπ' ἐλθος
αὐτοῦ ἀράων οἱ μὲν τοπρόδων διεντάσθι.
καὶ τὸν καὶ ἐτι πειθόρες ἴδομον αὐτέρας, δις ἑδελόν πρός
Θυσία, Πειρίθοον τε, θεῶν τοικυδεῖς τέκνα·
ἄλλας τῷριν ἀδεῖ ἔθνες ἀγείροις μυρία τεκρῶν
πλῆν θεατούσιν, ἐπειδὴ γένεται λαοὶ Θ- πρεσ
καὶ μοι Γοργύεις κεφαλίων διενοῦσι τελώρες
ἥδη ἄσθι Θ- τείματειν ἀγανάκτηροφόνεια.
αὐτίκ' ἐπειτα τὸν γάλακτον, ἐκέλθοντει μεταίρεσσε
αὐτός τοις μεταβαίνειν, αὐτὸς τε ωρυμανθόσια λύσασε.
οἱ δὲ αὖτε εἰσβαῖνον, καὶ ἀδεῖ κλινήσις κάθισι.
τὰς ἡ κατ' οὐκετινὸν ποταμὸν φέρει καῦμας ἕρσος,
τοῦτον δὲ τοις μεταποτείνεται τὸν πόνον τοις τούτοις.

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ ΤΗΣ ΜΑΡΙΩΝ

Ἀπόστολος.
Διηγεῖτε τὸν οὐδὲ μηρούσιν αὐτῷ ἵκανον πρὸς Κιραντίην
ὅτι τὰς Σεπτέμβριας περίπολοι, καὶ τὰς πλαγήτας πίτας Σκυλλάς
ταὶ Χάρακοις· οὐ τὸν οὐδὲν τοις ή τηταίρους ἀπόλεσαι, αὐτοὶ δε
τυρπίτας τὴν Ηλίαν βοῶν· ηώς μένονται ἐντελεῖται πρὸς Καλυψόν Διονύσῳ.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ ή μ.
ΒΑΤΩΔΙΑ

Μῆ Σερήνας ἵχη, πλαγκτάσ τι, ιδί^α
βος Ἀιγίς.

ρυποροι
υπησση μη Αιδεύων, οὐδε τ' Η' δε πριγματίς
οικίαν μη χροί εἰσι, Καὶ αὐτολακε Η' ελίσιο.
υπα μὲν διῆς, ελέβοντες ἐκέλουμεν δι' Φαμάθεοισι,
ἐκ τοῦ καὶ αὐτοὶ Βῆμα τῷ διηγμανί θαλάσσας.
διῆς δ' ἀποβεῖσαντες ἐμέναμεν μᾶλις διῆαι.
αμφότεροι πριγματεῖσα φάνη δοῦσιν ἀκτυλος μῶν,
πλήστος ἐγών ἐπάρρος περιειπεν διώματα Κίρκης
οισέμεναι τεκρόμενος Ε' λπίσσωρα τεθνεῖστα.
φρίστες δ' αἴψα τακμότες, δοθεὶς ἀκροτάτη περόνες ἀκήν,
θάπτομέν αὐχνύμενοι, θαλερόρει κατὰς δάκρου χειροτες,
αὐτάρ εἴπει τεκράτης ἐκάνει τούχεα τεκρος,
τύμβοιν χονίαντες, καὶ μὴ σύλλω τερύσσαντες,
τοκεῖσι μέν ταῖς ἔκασταις μιείσπουμεν. δοθεὶς κέρκις
θεῖς αἰσιοτελείθοντες εἰλίθοιμεν, αἰλιάς μάλις ὁπα
πλάδιον τεκράτης μέματος δοθεὶς περίπολει φέροντος αὐτῆς
σιτούμην κρέας πολλά, Καὶ αἴσποντας οἰνοντερύζοντα.
δοθεὶς δὲ μέσον τεκράτης μετρητὸν μείσας θεέων.

Σχέτλιοι, οἱ Γάνωντες ὑπάλθετε δῶμαί αἱσθα;

*Ionis quidem filius eram Saturnij, sed et rursum
babebam infinitam; ualde enim longè deteriori uiro
obnoxius eram, qui mihi gravis imperabat certamine.
et aliquando me hic misit ut canē ducerē: nō enim aliud
existimabat hoc mihi gravius esse certamen.
hunc quidem ego subduxi et traxi ex inferie:*

Mercurius autem me deducebat atq; casia Minerua.

*Sic fatus, ipse quidem rursus descendit in Ditis domī,
at ego illuc manli firmiter, si quis ueniret
to niorum Herorum qui olim perierunt.*

et adhuc priscos nidiisse viros, quos nolebam,
T hesem, Pirithoumque, deorum gloriof os filios:
sed ante multitudine congregabatur infinita mortuorum
sonitu immenso: me autem pallidus timor invasisit
ne mibi Gorgonium caput horrendi monstri
ab inferis mitteret inclita Proserpina.
statim deinde ad nauem profectus, iuspi socios
et ipsos ascendere, et rudentes solvere.
illi uero statim ingressi sunt, et per transitra sedderunt.
10 illam uero per Oceanum flumen ferebat flumus fluentis,
primum quidem remigatio, posse autem optimus uentus.

ODYSSEAE HOMERI XII.

R E P S O D I A E

argumentum.

*Narrat ab inferis factum sibi redditum ad Circen: & quomodo Se
renes præternavigauerit, & errantes petras Scyllanq; & Charyb-
dim: & sua nauis & sociorum interitum, qui occiderant quosdam Se-
lis boues: & ut solus in ligno ad Calypso cuasie.*

ODYSSEAE HOMERI M.

Rhapsodia.

*Duodecimus Sirenes complectuntur petras,
atque boues.*

*ÆTER Y M postquam fluminj reliquit flum
enium Oceani
nanis, abyseque ad fluctus maris lati-*

*insulam ad Ecam, ubi aurora manegenitæ
domicilium et chorî sunt, et solis orius.
nauem quidem buc digressi subduximus in arenam,
nos autem egressi sumus ad littus mariæ.*

40. *bic dormientes expectanimus auroram diuinam:*
quando ducē manegenita apparuit rosēis digitis aurora, Reditus ab
tunc ego socios premisi ad domum Circes inferis ad
efferre mortuum Elpenorem defunclum. Circen.
arbōribus. u. statim cæsis, quas summū prominebat littus, Elpenor tu
sepeliūmus tristes, tenellas lacrymas profundentes. mulatur.
at postquam cadauer combustum est & arma mortui,
tumulo congesto, et insuper columna eretta,
fiximus in summo sepulchro fabrefactum remum.
nos quidem singula administravimus. at non Circen
50. ab inferis regressi latuimus, sed ualde celeriter
uenit festinans: simul autem ancille ferebant cum ipsa
panem & carnes multas, & nigrum uinum.
hac in medio stans alloquebatur diua dearum:

*Miseri, qui uenientis subiustis dominum Platonis, Circe pri-
bis mortui, cum alijs semel duntaxat moriantur homines. dicit futura
sed pericula.*

*Sed agite, edite cibum et bibite unum
hic tota die: simul autem aurora illecentre
navigabitis: at ego monstrabo viam, atque singula
significabo, ne quo patto nestris malis confilijs
aut in mari aut in terra dolearis cladem passi.
Sic ait nobisque per se debatur animus generosus.
sic tunc quidem tota die ad solis occasum
se debamus coniuantes carnes immolas et dulce unum,
quando autem sol descendit et crepusculum uenit,
illi quidem dormierunt apud rudentes natibus:
illa autem me manu prehensum dilectis a socijs,
locauitque et accubuit, et interrogauit singula.
at ego illi omnia rite recensui.*

*et tunc quidē me herbis alloquebarūt uenerāda Circe:
bac quidem sic omnia transacta tu autem audi
ut tibi ego dicam, in memoriam reducet etiam deus ipse.*

Sirenes. ad Sirenes quidem primum peruenies, quae sane omnes
homines fascinant, quiscumq; ad eas peruenient.
quiscumq; imprudentia appulerit et sonum audieris
Sirenum, brūc nequitam uxor et infantes parvuli
domum reuerso abire, neq; latentur:
sed Sirenes fibridula fascinant cantilena,
sedentes in prato, ingens circā ossium aceruus
uirorum putrefactorum, circunq; cutes putrescent.
sed præternauigato: insuper abres obline sociorum,
cera molli: mellitia, nequisquam audiat
aliorum: et ipse audi si quidem uoles,
ligent te in nauis ueloci manusq; pedesq;
erectum in statione mali: ex ea autem funes alligentur:
ut cum uoluptate uocem andias Sirenum.
quod si rogaueris socios, solueretq; iusseria,
illi uero te pluribus nimulis alligent.
caterū postquam has præternauigauerint socij,
hic tibi non iam continuò dicam
utra tibi uia erit, sed tu ipse
animo considera, dicam autem tibi utrumq;.

Cyanea sa. hinc quidem petra excelsa, ad eas autem
xa. fluctus ingens resonat carulei mari:
erratiles sunt eas dij beatis vocant.
bac neq; uolatilia præteruolant, neq; columba
rimida, que ambrosiam loui patris ferunt,
sed ex illis semper adimit leuis peira,
sed aliam summittit pater ut in numero sit.
bac nondū illa nauis effugit mirorū quacūq; accesserit,
sed pariter tabulas nauium et corpora mirorum
fluctus marii ferunt ignisq; pernicioſi procella.
Sola utiq; illa præter nauigavit mare vulcans nauis
Argo omnibus cura ab Aeta nauigans:
et fortasse hac hinc celeriter iecisset magnas ad petras,
sed Iuno præterire fecit, quoniam charus erat Iason.
Describi,
tum Scylla
et Circe.

ἀλλ' ἄγετ', εἰδίστε θράμβων τοῦ πίνακος οὗ νομού
αὐθις ταντυρίος ἀμαρτία δὲ ποιηθεῖσα φέρεται
πλούσιοιδή. εἰ τὰς ἐγών μέριαν οὐδὲν, πολλὴ τακτα
σπουδαῖα, οὐκαντί τι κακοφρία φέρεται αλλεγένη
ἢ ἀλλός οὐδὲν ὑπὲρ ἀλγάστε τῷ πατέρῳ σαν.
μᾶς ἔφαθ'. ποιηθεῖσα δὲ αὐτὸν ἐπεπέλεσθε θυμὸς ἀγύινως.
Ἄντοτε μὲν τῷ πρότανον πομπῇ δύο πελιοὶ κατέτελιστε
πιμεταθεταῖσιν κράτος τοῦ ἀστετα οὐ μέντοντο.
ἄλλος δὲ πέλιος πατέσιν οὐδὲν κανέφας ἀλλογν,
10 οἱ μὲν κοινόσιστοι πρᾶγματα πάντα γίνονταν τούτοις.
ἄλλος μεχερός ἐλῶσσι φίλων ἀπονόσθιμος ἐποίειν,
ἄλλος τε, καὶ περιστερικτός, οὐ φύρειν γνῶσθαι.
αὐτὸς δὲ γένεται τῷ πατέρᾳ ποιηθεὶς πατέλειξα.
Οὐ τόποι μὲν ἐπίειστι περιστερά πότνιας Κίρκη,
τοῦτα δὲ, διτεταῖται πεπέραν τοις σὺν δὲ ἀκαρυοῖς
αἵ τοις ἐγών μέρια, μηνίστε διατετάγεσθαι.
Σειρῆνας μὲν τρεπτούς ἀφίξεις, αἵ φύτα ταῦτας
αὐθεάπτος θέλγυσσην, ὅτις σφίας εἰσφίκεται.
ὅς τις ἀειδρίν τετλάσσει καὶ φύρογνον ἀκόστη
20 Σειρῆνα, τοῦ δὲ ἔτι γαστρί τοπια τέκνα
οἰκαστε νοσήσαντι πρίσαται, οὐδὲ γαννίσται.
ἄλλα τε Σειρῆνας λιγυρὴν θέλγυσσην ἀστοῦ,
πηληναὶ γάρ λαμπάντι. πολὺς δὲ ἀμφ' ὀστόφυρος θείος
αὐθέρων πενθομέναν, ποθεὶς δέ τοις μινύθουσιν.
ἄλλα τῆρες ἐλάσσαν οὐδὲ δέ στετέλενται ἐποίειν,
κυροὶ διεψήστες μελανιέσσα, μέντις ἀκάνθη
τὴν ἄλλων ἀπτέρας ἀκατίμενον αἴκεδελαδα,
διησάντων σ' γύναις θοντοῖς χειράστε πόδας τε
δερέσθων γάρ ισοπέδην· ἐκ δέ αὐτῶν περιέστησιν
30 ὁ φρέας τορπόμενος ὥστε ἀκόστης Σειρῆνος.
αἱ δέ κε λίσταις ἐπάρχουσι, λῦσαντε τε πελούς,
οἱ δέ σ' γύναις πλεόνεοσι τότε διεγεμοῖσι πλεόνται.
αὐτὸς δὲ πειδεῖ τὰς γέ τοις ἐλάσσωσιν ἐπαΐστοι,
γύναις τοις ἐτετάπειστα σιλιωκέσσως ἀγορεύσασι
ὅπποτε δέ τοις οὐδὲν τοις τοις, ἀλλὰ μὴ αὐτὸς
θυμῷ βραλίειν, ἐρέω δέ τοις ἀμφοτερούσιν.
γύναις μὲν γαρ τετραπλεύρεφίσιν, πετρί δέ αὐτὸς
κύματα μέγα ροχθεῖ κυανώπιδης ἀμφιτρίτης
γλαυκτέας δίνει τοις τοις γέ θεοῖς μάκαρεσσον καλέσθω.
40 τῷ μὲν τοῦ δέ ποτητά πρέρχεται, οὐδὲ τοις λειτου
τρέρωντο, τούτῳ τοῦ αὐθεροσίτητος πατρὸς φέρεται,
ἄλλα τε οὐδὲν αἴτιος ἀφαιρεῖται λίστετρον,
ἄλλα ἀλλιστίστησι πατρὸς γνωρίθμου ἐπι.
τῷ δέ ἔπω τις τῆν φύγειν αὐθέρων οὐτε ίκνηται,
ἄλλα δέ οὐδὲ πίνακας τε νεώντη σώματα φωτίζει
κύματας ἀλλοι φορέεσσι τοις τοις τοις οὐδὲν θέλεται.
οἱ δέ τοις γέ τοις ποντοπόροι· τῆν
αὔριον τασσομέλεσσοι πρότεροι πλεύσονται.
μήνυτε τὰς γύναις ὀνκα βάλλεται μεγάλας ποτε πέτρας,
50 ἀλλά δέ τοις πρέπει ειπεῖν, ἐπεὶ φίλος οὖν ἕπονται.
οἱ δέ Λιών σκόπελοι, οἱ μὲν δραυνός διέρισταις ικανοί
σχέσιν κορυφῆν, νεφέλη δέ μητρὶ αὐθεντίαν
κυανέην, οἱ μὲν διπτούς ἐρεισθεῖσι, οὐδὲ πιπτούς αἴθεσθαι
κέντες ἔχει κορυφῶν, διτετάπειστα διπτούς.
οὐδὲν κανεῖται θρόνος αὐτοῖς, οὐ καταβαῖται.

όλ' εἰσίχερές γε τάκοστην πόδιν καγκύρων
πετρευτῷ λέει δὲ ποδεμένην εἰκάσι.
μέσον δ' γὰρ σκοπέλῳ δὲ αὐτῷ οὐρανοῖς
πέθεις ζόφομ ἐν δρῖσος πετραιμηλίνῳ. μήπερ αὖ θύμης
τῆς πρᾶξης γλαφυρεῖς ιθίαντε φαίδημον οὐδενὸς
ζελεκηνὸν ἐκ νηὸς γλαφυρῆς αἰγαῖον οὐδὲν
τοῦτον διδύνοντες κοιλοὺς αὐτοῖς οὐσιοῖς τοῖς.
γύνθει δὲ γνὲ Σκύλλαντις πλεινόντι λελακυψά
φίλοι τοι φωνὴ μὲν ὅστι σκύλλακον θεογύλλης
γίνεται, αὐτὴν δὲ αὐτῷ πελαρχακός θάλης τοῖς μηδί^τ
γινθεῖσην ίδιαν, όποιος εἴη θεός αὐτοῖς εἰσιν.
φίλοι τοι πόδισιν εἰσὶ δινώσικας παντες ἄφορος.
ἔξι δέ τε οἱ διειρατοι ποδαρικέσιν, γνὲ ἑκάτεις
σμερδαλεις κεφαλῆι, γνὲ ἡ τρίσοιχοι θάλης οὐτοῖς
παντοῖς ηθυμέτρη, πλειον μέλανον θανάτοιο.
μέσον δὲ τακτά αἴσις κοίλοιο διδύκην.
ἔξι δὲ γνὲς γενεφαλάς διενοιο βερβέρο.
αὐτῷ δὲ γνὲς γενεφαλάς σκόπελον πούμαμαμάωσα
δελφίνας τακτάς πε, οὐδὲ ποιει μεῖζον θελησ
κατόπι, οὐδὲ μυρία βόσκεια γάγρασον. Αὐτοὶ φιτρίται.
τῇ δὲ πάπω ποτε ναῦται ἀκήριοι σύνχετόνται
πράγματεις σων τοῦτο. φέρει δέ τε πραττείκαστο
φάστης αὔραπτάξεστε νεώς πνανοπρώροιο. (σεβή,
τὸ δὲ τοροφ σκόπελον γχαμαλώτορον οὐκού οὐδενός
πλησίουν αὔλιλαμον καὶ καὶ πλειστούσεις.
τοῦ δὲ γνὲς ερινέος διετούσεις φύλοισι πετειλάως.
τοῦ δὲ υπὸ διαχάρυθεισ αὐτόροισι μέλανον θάλωρα
τοῖς δὲ γάρ τοι αὐτοῖς οὐ πάματι, τοῖς δὲ αὐτόροισι μέλανον.
μάνσιν γε κατέδι τάχυοις στρεψόντος θρόβοις θάλωσιν.
τὸ γάρ καὶ γρύσαστο σύνπεικαστὸν δὲ διετούσιχθωρο.
ἀλλακάλατε Σκύλλης σκόπελον πεπλημάνο, οὐκα
τητα τάχρες εἰλάσαι επειδὴ πολὺ φέρτορόμ διτηψ
εἴ τε προς γνὲντο πολημέναι τὰ ματαντές.
τοις εφεπτάντοις αὐτοῖς μέλανοι πετειλάως.
τοῦ δὲ γνὲς διαχάρυθεισ αὐτόροισι θάλωρα,
εἴπως τὰς διετούσεις φύλοισι μέλανον
τοῖς δὲ τοις διεντητά, αλλακάλατον πακόντοις,
πλεινόν τοις ἀργαλέοντο πε. Οὐδὲ γριού, θάλει μαχητόν.
θάλει τοις εἰς αλκήν. φυγέεις παρτισούστηστον αὐτῷ.
αὐτῷ γάρ δινθάνιδα, κορυασόμενον πράτητον,
διείδω μάνσιον διδύσατος εφορμιθεῖστε τοῖς
τοστούς κεφαλῆσι, τοστούς δὲ τοῖς φῶτας θάλεται.
ἀλλακάλατο σφοδρέων εἰλάσαι, βωτρόντος γράτατον
μητοράσθη Σκύλλης, οὐδεν τέκνα προτοτοτού.
πάμικεπετείστηστον εἰς θερόντον δρυμοβίωσαι.
Θρινακίων δὲ τηνησούστηστον εἰρίσαι, γύνθα γράτη
βοσκοντούστηστον βοσκόντηστον εἰρίσαι,
επειδὴ βοσκόντηστον εἰρίσαι, τοστούς δὲ τοῖς πατέεις αλλακάλατο,
τοντόντηστον δὲ τοῖς πατέεις. γένοντος δὲ γίνεται αὐτῷ
διδύτη ποτε φύλινόθετος θεατούστηστον εἰρίσαι.

neg. filii manus utiq. uiginti et pedes essent:
peira enim laoris est circumpolita ad similitudinem.
medio autem in scopulo est spelunca obscura
versus occasum ad Erebum conuersa. qua nos quidem
nauem præter cauam dirigite eximie Vlysses.
neg. ex nani cana iuuenis uir
arcu iaculatus ad cauam speluncam peruenies.
bie autem Scylla inhabitat graniter uociferans:
bius quidem nox quanta catuli leonis
10 sit; ipsa autem monstrum ingens: neq. quisquam ipsam
latatus fuerit ab piciens, neq. si deus obuiam uenires.
bius quidem pedes sunt duodecim omnes deformes:
sex autem illi colla prælonga, in singulis autem
borrendum caput, oblongi autem dentes
densi et frequentes, pleni nigra mortis.
media quidem per speluncam cauam immergitur:
extra autem porrigit capita secundum barathrum.
illuc autem pescatur scopulum circuminstans
Delphini asq. canesq., et sic ubi masus capere possit
20 cete, que mille alii sonorum mare.
hac nondum unquam nauia illæsi glorianteur
præternauigasse cum nave. auferre autem capitibus singulis
uirum abripiens ex nave nigra protra.
alterum uero scopulum humiliorem uidebis Vlysses, Charybdis.
propè ad insulam: et sanè iaculo attingeres,
in hoc caprificus est ingens folijs florens:
sub hoc diua Charybdis absorbet nigram aquam.
et r. enim erubet quotidie, et uero absorbet
horrendè. ne tu uisq. illuc uenias quando absorbet.
30 non enim liberari te ex illo malo neq. Neptunus.
sed ualde Scylla scopulo appropinquans, celeriter
nauem præteruehe: quoniam longè satius est.
sex socios in nauis desiderare quam simul omnes.
Sic ait. et ego ipsum excipiens alloquens sum:
age uero mihi dic dea et uero enarr,
si quo pacto perniciosem quidem effugiam Charybdis,
illic uiciscar quod mihi laeserit socios.
Sic dicebam, illa statim respondit diua dearupta:
nifelix, adhuc tibi bellica opera cura sunt
40 et labor: nec dii cedes immortalibus?
illa uero non mortalia, sed immortale malum est,
graueq. difficileq. et immanc, neq. expugnabile.
neq. ulla est virtus: fugere optimum est ab illa.
si enim cunctaberis, armas sumens ad petram,
uereor ne te denuo irruens consequatur
tot capiibus, tot uero uiros abripiat.
sed ualde celeriter præternauiga, uoca autem Crataeum
matrem Scyllæ, qua ipsam peperit malum hominibus:
qua ipsam deinde compeget deinceps irruere.
50 Thrimacriæ autem ad insulam peruenies, hic autem multa
pascuntur Solis bones et pinguis pecora,
septem boum armenta, tot ouium pulchri greges,
quinquaginta uero singula: propagatio autem non fit ipsorum,
neq. unquam moriuntur: dea uero pastores sunt,
Nymphae pulebricæ, Phaeusq. Lampetæq.

*quas peperit Soli sublimi diuina Natura.
bas quidem us educauit peperitq; ueneranda mater,
Thrimacram ad insulam relegauit procul habitatorem,
oues custodire paternas et nigras bones.
eas si quidem illas as permittes, redditusq; memineris,
Janè adhuc in Iebacam mala licet passi uenietis:
fin autem la serio, tum tibi prædico mortem
nauisq; et socijs ipse uero si effugies,
sero male redibis, amissis omnibus socijs.*

Sic ait, statim autem aurea sella aduenit aurora.
illa quidem cōtinuò per insulā digressa est diua dearum:
caterūm ego ad nauem digressus, excitabam socios
et ipsos ascendere atq; funes resoluere.
illis statim ingressi sunt, et per transitra federunt.
ordine uero sedentes, canum mare uerberabant remis.
nobis autem in parte posteriori nauis nigra prora
secundum uentum immisi implente uela, fidum comite,
Circe pulsbris coma, grauis dea uocalis.
continuò omnibus armis compositis per nauem
concedimus, hanc uentusq; gubernatorq; dirigebat.
tunc ego socios alloquebar mæsto corde:

Vlysses socijs. O amici, non enim oportet unum scire neq; duos solos
naticinia que mihi Circe praedixit diuina dea sunt:
sed dicam ego, ut scientes uel moriamur,
aut evitata morie et fatum effugiamus.
Sirenum quidem primum iubebat diuinorum
nocem evitare, et pratum floridum.
solum me iubebat nocem audire, sed me uinculo
ligate in molesto, (ut firmiter illuc maneam)
erectum in basi mali: ex ipso autem funes alligentur.
quod si supplicaro nos, soluere q; iubebbo,
nos uero pluribus tum in uinculis constringite.
et ego quidem hac singula dicens socijs declarabam.
interea autem celeriter uenit nauis fabrefacta
ad insulam Sirenum, urgebat enim uentus bonus.
Statim deinde uentus quiuit, atq; tranquillitas
erat tranquilla, sopiaue autem fluctus deus.
assurgentes autem socij nauis uela complicarunt,
et ea quidem in naui causa collocarunt: illi aut ad remos
sedentes, dealabant aquam politis remis.
ceterum ego ceræ ingentem orbem acuto ferro
minutatim disseculum, manibus foribus premebam.
Statim uero liquefiebat cera, nam iubebat magna uis,
solisq; splendor sublimis regis:
ordine autem socijs ad aures omnibus illeui.
illi autem in naui me ligarunt pariter manusq; pedesq;
erectum in basi mali, ex eo autem funes alligarunt:
ipsi autem sedentes spumosum mare uerberabant remis.
sed cum tantum aberamus quantum audiatur clamans,
celeriter penetrantes, illas non latuit uelox nauis
prope impulsu stridulumq; insluerunt carmen:

Cantus Si; Huc age profectus laboriose *Vlysses*, ingēs gloria Achis
renum. nauem sīlē, ut nostrām uocem audias. (horum.
non n. unquā aliquis huc praternauigauit nauem nigra,
quoniam prius nostrām nauem ab ore uocem audire:

ας τέκην Ή' εἰώ γ' πορίσιν μὲν Νεαρέα,
τὰς μὲν ἄρα θρέψασκον τεκτόνες τε ποτνιαὶ μάτηρ,
Θρινακίων δὲν τῆσσαρις ἀπώκιστε τεγλάθιναις,
μηλα φυλασσέμεναις πατρώσιαν ἐλικας βός.
τὰς εἰ μὲν κ' αστινέας τέσσας, νόσος τε μέσοις,
πτ' αὖ τε εἰς ι' θάλιαν πακέ περ πάρχοντες ἵκοιδεν
εἰδεις κε σύνηαι, τοτε τοι τεκμαίρουν ὁ λεθρορ
νική τε οὐτέ τάροις. αὐτὸς δ' ἔπειρ κρήναλύξεις,
δὴ πακός νέαις, ὀλέσσεις ἀπο παύτας ἐτύμερος.
Ως ἔφατ'. αὐτίκα τὸ χρυσόθρονον Θελυθεν πάσας,
ἡ μὲν ἐπετ' αὐτὸν σοφοῦς ἀπέσιχε δίσθεάκαρψ.
αὐτῷρι γάρ τινα πιάμη, ὥτερων οὐ τούτοις
αὐτός τ' ἀμβαίνει αὐτά τε περικανόντα λυσαν
οι δ' αἰνήτ' εἰσθαινον, καὶ ἦτι κλιποις πάθειζον.
ἔπεις δ' εἰσόμενοι, πολιτιών ἀλετάπτηροις
πομηροὶ δ' αὐτότι πάδει νεώς κυανοπρώροιο
ἴκμηνον δροῦτει πλησίοις, ἐδλόμηταπτρού,
Κίρκη διπλόκαμος Θεοῖς διέσις αὐδίκεσσα.
αὐτίκα δ' ὅπλα ἔκαστα πονητέμενοι πατέτηνε
πλευθε, τίλι δ' αἴνεικός τε κυβερνήτες τ' θεῶν.
Μὴ τότε γάρ τινασκούσει μετέκινθισις ἀγνύμενος κατ.

Διεῖδεν δὲ τὸν πολὺν αὐτὸν οὐδὲν μέγα καὶ δοξάζει
την κατάκτησιν, οὐτε των τορίων ὅπ' ακόστης. (Ἄρι.
δὲ γαρ τοι τις τοῦτο πρόγραμμα την μελάνην, (ταῦτα
πειρύνειν τοι μελίγυρους ἀπὸ σομάτῳ ὅπ' αρκεῖ.

οὐλα' ὅγε πορφύραμέν Θυνταῖς, οὐ πλέονα τελόνα.
ἴστις εὖ γάρ τοι ταῦθις ὁσ' γίνεται βίρεσι
ἀργεῖος Τρώες τε θεῶν ιότητι μόγιπαν,
ἴστιλην δὲ οὐσα γενητοις αὐτοῖς χθονί ταλαντοτέρην.

Ως φάσκων, οἴεται σπάτα καλλιμεμένην
πέδελ' αἰσθετικαναι, λῦσαί τε ἐκέλσιν οὐτούρης,
οὐρανόντινον θεόντων οὐτοῖς πεποντόντος δρεσορού.
αὐτοῖς αὐταντόντος Πριάνηντος Βούρλουρός τε
πλεύσοις μὲν γὰρ θεομοῖσι δέομεν, μᾶλλον τε ἐπιτέρον.
αὐτάρ επειδὴν ταῖς γε πράγματοισιν οὐτοῖς τε
Φοργυλῶν Σερήνων ήκόνοις θάλεταις τοῖσισιλιού,
αὐτῷ ἀπὸ κηρύκου ἔλεντος έμοις τρίπορθος ἐταῖρος, (σαν.
οὐ σφιντέπτωσιν ἄλειψι, οὐτε τε ἐπιθεσμῶν ταῖνελι
αλλ' οὐτε δηλώτων ταῦτα καταρρέοντας τοῖσισιλιού,
τοῖσισι πειδὴν τε τρεταῖς πεποντοῖς χρεσίμην επειγούν.
αὐταρ εὐωθούσιον τοῖσισιλιού ἀπειπομένοις τούρης
μειλιχίοις ἐπεισοις πράσασθομένοις ταῖροι,

Ως φίλει, οὐ γάρ των τικακῶν αἰδανόμονον θεμένη,
οὐ μὴν δηλειτελέοντα μετέρηρον ἐπικακόμην, οὐ οὐτε κύκλων
ἄλειψιν τοῦτο γλαφυρῶν κρατορῆφι Βίκφι,
ἄλλος οὐδὲ γάρ οὐτοῖς οὐτοῖς ἀπεπτούσης τούρης τε
ἐπιφύγοντος καὶ των τῶνδει μενόσεων δίσιον.
ναῦ δέ ἄγειδ, οὐδὲν εὔως πεπτω ταθώματα τωντες.
ὑμεῖς μὲν κάπτησιν ἀλλούς γρηγορίαν Βαθειαν
τύπτετε, κλινόμενοισιν εφημηνοι, σέκετε ποθε Ζεὺς
μάκρη τάνδε γ' ὅλεθρον ὑπεκφυγέτειν οὐτοῖς τοῖσισιλιού.
οοὶ δέ κυκερνοῦ δηλοῦται τελοματεῖ, (αλλ' οὐδὲ θυνταῖς
βάλλοντες οὐτοῖς γλαφυρῶν οἰκίαν νοικάζεις)
τότε μὲν καπνὸν κύματος Θεοῖς εέργει γε
νῆται, σὺ δέ σκοπετλος ἀπομένειο, μή σε λαθεῖντε
καίστηρος οὐδεμίοποστο, οὐδὲ κακόμην αἴματα βάλλεται.

Ως ἐφάμιλος. οἰ δέ ἀκαέμοις ἐπεισοις πίθοντο.
σκύλλας δὲ δέκτην εμυθεόμιλος, ἀπεκηκυτον ανίλω,
μάπτωσιν δέσσαντος ἀπολλήξειν ἐταῖροι
εἰρεσίν, γάρ τοις δέ τακτάσιοισιν σφέας αὐτούς.
καὶ τότε δηλούσιος μὲν εφημησάντος ἀλειγενῆς
λανθανόμιλος, επειδή τι μὲν αὐτοὺς θάρησετο.
αὐταρ εὐωθοκαταστέλνετοντας τοῖς διχειράσι, οὐδένος δέρε
μάκρη γάρ ξεστίη έλαθη, εἰς τηρετονός εἰσενορ
τρεφόμενος. γάρ γε γάρ οὐ μηδείτερον τηρετονός
εκύλλας τετραρίλω, μηδεὶς φέρετ πῦντος οὐτάροισιν.
οὐδὲ τηνάθρησαν θειακάμιλος ἀκαμούσι δέ μοισισας
τωντι τωπλάνονται πέθηροισινεαπέτρημοι.
μάπτωσιν μὲν εινωτόρημαν αὐτοπλόκοιν γούσαντο.
γάρ γε μὲν γάρ Σκύλλα, επειδή τις δηλούσιος θάρησετο.
θειανός μηδέρροισι θειαλλάσσονται λαμπρόμηνος οὐδένωρ.
πέτοι δέ δέξιαστει, λέπινος δέ γάρ τοις πολλοῖς,
τωστούς αἰεμορμύρεστει κυκαμένην, οὐ θέσσα δέ αχνη
εἴρησισ σκοπτέλωισιν επέπλημφοτοροισιν επιπλήν.
αλλ' οὐτοις αὐταρθρέεις θαλάσσης ἀλιμηρόμηνος οὐδένωρ,
τωστούς γάρ τοις φαίνεστει κυκαμένην αἰμφί δέ τητερην
διενόμητερόχει, οὐ πρόσθετος γάρ τοις φαίνεστει

sed hic delectatus abiit, et plura doctus.

Scimus enim ubi omnia quae cuncta in Troia latet
Argius Troianiq; deorum uoluntate pertulerunt,
scimus etiam quae cuncta sunt in terra multipascua.

Sic dicebant, edentes uocem dulcem, ceterū meum cor
uolebat audire, soluereq; iubebam socios,
super cilijs innuens: illi autem anniteentes remigabant.
Statim surgentes Perimedes Eurylochusq;
pluribus me uinculis ligabant, magisq; premebant.

20 ceterum postquam illas præter nauigauimus, neq; amplius
forūm Sirenum audiebamus neq; cantilenā, (deinde
coniuicūd ceram demperunt mei dilecti socij,
quam illis auribus illegeram, meq; ex uinculis soluerunt:
sed quando iam insulam reliquimus, statim deinde
fumum et ingentem fluctum uidi, et sonitum audire:
bis sane percussis ex manibus ceciderunt remi.
insonuerunt autem omnes per fluctum: fissibat ante illie
nauis, quoniā non amplius remos prolixos manib; urgeo.
ceterū ego per nauem iens excitabam socios (bant.
20 blandis uerbis astans miros singulos:

O amici, non enim illo pablio malorum signari sumus. Exhortatio
non equidē hoc maius adest malum, quam cum Cyclops
claudebat in spelunca cana fortiui, ad socios
sed et hinc mea uirtute confilioq; prudentiaq;
effugimus: et olim horum recordaturos puto.
nunc ergo, quemadmodū ego dixero obediamus omnes
uos quidem remis maris fluctus profundos
uerberante, transitis insidentes, si foris Jupiter
det hanc saltem mortem effugere et euitare:
30 ubi uero gubernator hoc præcipio, (sed in animo
reconde, quoniā nauis cana gubernacula tenes)
bund quidem fumum et fluctum extra dirige
nauem, tu autem scopulum considera, ne te lateat
binc dilapsa, et in malum nos coniicias.

Sic dicebam, illi celeriter meis uerbis parebant.
Scyllam autē non item dicebā, immedicablem tristitiam
ne forte isimentes cessarent socij
et remigando, intra autem consilient seipso.
et cum ianè Circes quidem mandatorum tristium
40 oblitus sum: quoniā ne riquam me iusserrat armari.
ceterām ego induens inclita arma, et duas hastas
longas in manus arripiens, ad superiora nauis cōscendebam
prorū: inde cūm ipsam patibam primum apparituram
Scyllam petrosam, que mibi fereret dannum socijs.
nisi quād uide re potui: laborabant autem mibi oculi
ut dīq; circumspicientis ad obscuram petram.
et idem angustum lockm transibamus lugentes:
ab altera enim parte Scylla, ex altera dina Charybdis
horūndum absorbuit maris falsam aquam.
50 sed quando euomebarat, sicut lebes in igne multo,
tota immurmurabat conturbata, in alium autem aperge
summis scopulis uiring, irruerat.
sed quando absorbebat maris falsam aquam,
tota intus apparebat morta: cūrsum autem petram
borrendum intonabat, infra autem terras apparebat

Appropiat
quād Scyll
la et Char
ybdis.

arena cerulea. hōs autem pallidus timor in hac sit.
nos quidem ad hanc nō debamus, timentes in exercitū.
interea autem mihi Scylla cana ex nauī socias
sex abstulit, qui manib⁹ nō riteq; præstatisim⁹ erāt.
aspicicns in nauem uelocem simulq; ad socios,
iam horum paniū aduerti pedes et manus superne
in altum leuatorum: me autem vocabant vocantes
nominatim, sunc postrem⁹, afflitti corde.
quemadmodum quoies in scopulo pīscator longa uirga
pīscibus ip̄is minuti⁹ dolum per escam proīcens,
in pontum demittit bouis cornu agrestis,
palpitantem autem deinde corripiens proīcet foras:
sic illi palpitantes tollebantur ad petras:
illic autem pro foribus depascēbatur clamantes,
manus mihi porrigitentes in gravi calamitate.
misérabilissimum quidem illud meis uidi oculis
omnium que cunq; passus sum, uada maris rimans.
ceterū postquam petras effugimus, horre dāq; Charybdim
Scyllamq; statim deinde dea ad eximiam insulam
peruenimus: ibi autē erant pulchrae bones latis frontib⁹.
multa autem pinguis pecora sublimis Solis
at tunc ego adhuc in mare in nauī nigra,
mugitum audiui boum stabulantiam,
ouiumq; balacum: et mihi sermo incidit animo
natis cœci Thebani Tiresias.

*Circesq; Aea, quæ mihi ualde mulum præcepit
insulam euitare homines obleuantis Solis.
at tunc socios alloquebar inæsto corde:
audire meos sermones mala quamvis patientes socij,
ut uobis dicam uaticinia Tiresiae,
Circesq; Aea, quæ mihi ualde diligenter præcepit,
insulam effugere lucem hominibus præstantis Solis.
hic enim præsentissimum malum fore nobis dicebat.
sed præter insulam pellere nauem nigram.*

Sic dicebāt illis autem confratrum est amicum pectus.
Statim aut̄ Eurylochus molestò mibi respondit sermone:
infelix es & Vysser: abūdat tibi robur, neq; unquam mēbra
defatigari: planè omnia tibi ferrea sunt,
qui socios labore defatigatos atq; etiam somno
non permittis terram conscendere, ubi rursus
insula in circumflua lauitam paremus cœdām:
sed temere per osclem celerem errare iubes,
ab insula aberrantes in obscuro ponto.
ex noctibus autem uenti difficiles, permixtes nauium
nascuntur. quis possit effugere seuiam mortem,
si forte repente uenire uenti procella?
aut Nōti, aut Zephyri uehemēter spirātis, qui potissimum
nauem uastant dīs inuitis régibus.
uerum sane nunc quidem cedamus nocti nigre,
etnamq; apparemus celerem apud nauem manentes:
mane autem conscendentes intremus lauum transire.

**Sic ait Eurylodus: comprobarunt autem alij sc̄cū,
et tūc certe agnoscēbā q̄ certe mala machinare cū dēus:
et ipsum alloquitus, uerba uigilatilia dixit:**
Eurylode, utia me coepisti salvare.

Χάρακον πλάνερον οὐδὲ οὐχι λαρῷ μέντος πρεσβύτερον
πάντας μὲν τρόπος τίσιν δέ οὐδείς, δέ σακετούσι λεβράντος
πάφρος μέντος Σκύλλην γλαυφύρων εἰς καὶ οὐτούσις
εἴ τε λεθός, οὐχερού τοι διώνει τοιούτους πάντας.
σκεψάμενος δέ διενῆ πάντα θολῶ ακατέκατον δέ τοιράς,
πᾶν τὴν γνώσην πόδας καὶ χειρας ὑπόρθυν
εὐθότερος απερούσιν οὐκέτι φέρει γονοτον καλεῖσθαι
εὔχοντας απλάνησιν, τότε γε νεκτανάρχην μέντος πάροδον
ως δέ οὐτε οὐδὲ πεθόλαν αἱλεὺς πορκινοῦ ράβδῳ
ιχθύσιν τοῖς ἀλέγοντος διόλου κατὰ οὐδατα τούτα πεπλανεῖ
διενήσιν περιστρέψας βόδις κέρας αγραύλου,
αὖτον αἴρεντα δέ τε πειτα λαβὼν εργίνεις θύραζε
οἷς οἵγεις αἴρεντος δέ αἴρεντα ποτε τετραζεΐσθαι
αὐτὸς δέ εἰνι θύρας κατηδεικνύοντας,
χειρας ἡμοιούργειοντας γνάσην θυσίσπητι
οἰκτισμένη καίνοι εκοισιδέοντας οὐδεπαλμοῖσιν
παντωνούς αὐτούς πάροισιν, πέρος ἀλός θύραίνωμεν
αὐτάρεπτει πετρεσιν φύγοντο, δέ φύλα τοιχάρινδιν
Σκύλλην τοι, αὐτίκετε πειτα διενῆς αἰμάτονταν ποσού
ικόμενος· γῆθα δέ τοισαν καλαὶ βόδες δύρυμεταποιεῖ
ποταπή γέρασιντολλή γε πορίον Θελίοιο.
Πλάκτος· εὐθύνετε πόντας ἐώψ γνήσιη μελαίνη,
μυκηνεῖς τοῦ πάντας βοῶν καλύπτοντανάσιν,
οἰών τε θελιγχάνεις καὶ μοι επιπτωτούσιν μέν
μαντιθελάτης οὐδείς Τειρεσίας,
Κίρκης τοι Αἰαίνης, μοι μάλα πόλις· επετελέντη
πόσοντας οὐκαδέποτε τορφικέροτο Θελίοιο.
Οὐ τότε εὐώνυμέτεροισι μετρύνδιοι οὐχινύμενοι τοις,
πέκλυτε μοι μύθωμα κακά πορτάχοντας οὐταργόν,
οὐδέ οὐδεις εἴπεια μαντίξια τειρεσία,
Κίρκης τοι Αἰαίνης, μοι μάλα πόλις· επετελέντη,
πόσοντας οὐκαδέποτε τορφικέροτο Θελίοιο.
Οὐθαγηδούσιον τοι κακόν μύθων οὐκαμιγέφασκον,
αλλὰ πρέπει πάντοτε μέλανταν.

στραφή καθεύδοντι κατεκλάδῃ φίλοι τοῦ.
αὐτοῖς δὲ οὐδέποτε Στυγεῖων πίνεται μύθω,
φέτλιος εἰς οὐδὲν δι-· τῷρι τοκεύεσ, οὐδὲ τη γῆς
κακινεῖς· οὐδὲν σοὶ γε σοδόνες τῶν τὰ τέττακον,
οὐδὲν τέττακον αὐτῷ σεμνοτες οὐδὲ ιψύπνω.
40 ὅπερές γε τοις πολεμοῖς γνώσκειν αἴτιον
τὸν διαφέροντα λαζού τοτεντούτοις πόρτου·
αλλ' αὐτοῖς οὐδὲν κάτιτα θολεῖται πλαστοῖς αἴνων,
τὸν διαποτέλευθρόν τοις οὐδὲροις τούτων.
ἐκ νοτίων δὲ αἰγαίοις χαλεποῖς, οὐδὲν μάται τηῶν
γίνονται. τῷ πούτις ὑπεκφύγει αὐτῷ ὁλεθρού,
τῷ τοις θρησκεύεσ, ἐλθει αἴγαοις θύμα;
η νότιοι δὲ φέρετοι δυστέθρον, οὐ τε μάλιστα
τοῦτο οὐδέποτε θέων σέκεται αὐτοῖς τῷ.
αλλ' οὐτοις μὲν τεθωσιατικτι μελαίνη,
πόρτου δὲ δικιοσμετάξιος πέρι τοις μίλοντος
κάθεν δὲ ανάβαστος εγκινούσατε θνοῖς τούτων.

Ως ἔφατο Εὐρύπολος ὅτι δὲ πέντε αἰώνι ἐπειρρόν.
καὶ τότε διεγίνωσκον ὃ Μίκακά μεν οὐδὲ μίμηση
καὶ μικροφωνίας ἐπεισπέφροντα πεπονίσαιν,
Εὐρύλον διέβαλε διὰ μεθύσκεται τελείων τοντον.

αλλ' οὐτοῖς μοι πάντες ἐμέστατε καρτοφόρῳ ὄφκῳ,
εἴπετον μὲν θεῶντας αὐτὸν, πᾶντας μέντοι οἰωνή
εὐρώμενον, μάκρης τοις ἀποδαλίοις κακοῖος
ἡ θύμη μὲν εἴτι μῆλοι μάκρης τοις ἀποκτανθεῖσαι
ἐδίπλετε βρώμικη τὴν ἀβανάστην πόρτη Κέρκυρα.

Ως ἐφάμην, οἱ δὲ αὐτές ἀπώλυτοι τοῖς ἑλλήσιοις.
αὐτέρε περί δὲ σκοτεινοῦ τε πελούτιστα τε τὸ ὄρκον,
σίταπειν γὰρ λιμένις γλαφυρῷ θεργυτανῆς
ἄγχι θύλαξθε γλυκεροῖς οὐδὲ πεινεῖσται εἰπεῖσθαι
τοιός, ἐπειτα ἡ μόρηνις ἀτακτίως πετύκοντα,
αὐτάρε περὶ ποσοῦ καὶ ιδῆται οὐδὲ δρόμοι γῆς,
μηνοτελῶν δὲ ἀπετε φίλος ἐκλασμοὶ ταῖσθαι,
ἔνδι οὐφαγε. Σκύλλης γλαφυρῆς τοιός ἐλέσθαι.
κλαίνεται δὲ τοιοῦτον λύθειν θυμῷ ὑπνῳ.
πέιος ἐτρίχατος εἴη, μετὰ δὲ ἄσρα δεβόντα,
ῶρσην ἀνὴρ λαῖον ἀνέμοις νεφεληγερέτα ζεὺς
λαίλαπτης θεοτοκίης, σωτὴρ νεφελεστι κάλυψη
χαῖσαν οὐδὲ τοιούτου ὁράρεις δὲ σέρανθόντινος.
πατέρες δὲ περιγνωστα φάνης φοδοστάτηλος πάσι,
τηνὶ μὲν ὄρμισταμέν, κοῦλκηι πατέρες περύσκατες·
εὐθαῖστοι δὲ τοιούτου φέων καλοὶ χοροὶ πάδες θάσωκοι.
καὶ τότε τρυπάνη καγορίστηκανος μετά μῆνες εἰπεῖσθαι,

Ω φίλει, γν̄ ψαρ̄ την̄ θεον̄ Βρωσις τε ποστε τε
θέτικ, τωνδε βοώμη ἀπεγκάθμευσα, μη τι ταύθεμέν.
Θεινθ̄ ψαρ̄ θεός αἴδε βοστηγήφισ μῆλα,
Ηὲ εἰλικ, ος τωάντ' εφορξ̄ Οι τωάντ' επακάσ.

Ως ἐφάμιλλος ποίησιν δὲ ἐπεπέλει τὸ θυμός ἀγήλων.
καὶ μᾶλλον τῶντος ἀληπτος ἀνύστος, ψύχεταις ἀλλαγῆς
γίνεται, ἐπειδὴ αὐτὸν αὐτὸν, εἰς τὸν εὐρὺν τοῦτον
οἱ δὲ, ὡς μὲν στοὺς ἔχοντες οἴνον, ἐρυθρον,
τόφρα βοῶντας ἀπέχοντο, λιλασόμενοι βιότεον
ἀλλ' ὅτε δὲ τὸν εὐρὺν εἰσέβιτο καὶ τῶντα,
καὶ δὲ ἄργιλον ἐφεπεισκορού ἀληπτόντος αὐτούς γκρινού
ἔχοντος οὔρνιθας τε φίλας, οὐ τιχέρεσσινοι τοι,
γνωμηπότοις ἀγκιστροῖσιν δὲ τειχεῖς γαστέρεσσι λεμός.
δὲ τότε ἔγωγε αὐτὰν τὸν ἀπέτειχον, ἐρρωθεοῖσιν
δινέαμιλλος, επιτιμοὶ οὖθις φίνεται νεεστα.
ἀλλ' ὅτε δὲ μέσον τοῦτον ἔγειρε τούρες,
χεῖρας νιτάμιλλος δέ, ἀδι σκεπτας λιανίσμοιο,
πρώμιλλος τῶντος θεοῖς οἱ σλυμπεψεῖχοσιν. (αν.
οἱ δὲ ἄρτα μοι γλυκιῶν ὑπνου μὲν βλεφάροισιν ἔχοντες
Εὐρύλοχος δὲ ἐπάροιστος κακὸς θύγειρος βαλέες,
πέκλυτει μοι μίθησην κακά πορτῶντος ἐπαύρος.
τῶντος μὲν ευγεροῖς θανάτοις πλειστοῖς βροτοῖσι,
λιμένοις δὲ οἰκτισειν θανάτους Στούτοις μὲν ποτίσμοις
ἀλλ' ἄγεται, οὐ ελίσιο βοῶντας ἀλέσσαντος ἄρσεσι,
ῥέζομεν ἀβανάστοισι τοις σφρανόντοις σύριψεῖχοσιν.
αἱ δὲ κρητεῖς θάκλας ἀφιεκούμενες ταττείσαται γαῖαν,
αἰνεῖσαν οὐκ οὐλίων ὑποδρίσιον πάνονταν

τονέξομεν, γιθά κα θέμελιο ἀγάλματος πολεόντος εδώλατο.
Εί τού χολωστέρουνός της Βοῶν μέρονταιρέσσων,
ην τελετή ολέσσαι, από δι' εποντος τελε θεούς εδώλαι,
Βελέμεν' από την περιθώνυ μακρανέπιον θυμέλην ολίσσαι,
η μήτε τρούλη γειτονία τού θεού την περιθώνυ ερέμης.

εἰς ἔφαστ' Εὐρύλοχον· ὃδι δὲ τὸν τοῦ αἵματος ἐπαέρων
αὐτός πάσιν

*sed age nunc mibi omnes iurate sanctum iuramentum,
siquidē aliquid sine bonū armētū, aut magnū gregō omīnū
inueniamus, ne fortassis imperitū mala
aut bonam aut etiam pecudem occidat; sed quieti
comedite cibum quem immortalis prebuit Circe.*

Sic dicebam illi autem protinus invanunt insī.
perro pos̄ quam invanuntq̄ perfeceruntq̄ insirandū,
appulimus in portu cano benefaciam naem
prope aquam dulcem: et exiuerunt socij
20. ē nauis deinceps autem cēnam sc̄cē appararunt,
caterūm postquam polus et cibi saturati fuerunt,
recordati uero deinde charos flenerunt socios,
quos denotauerat Scylla causa ex nauis arripiens.
flentibus autem ijs aduenit dulcis somnus.
quando autē tertia pars noctis erat, et astra inclinavunt,
immisit uebementer foriē uenitum nubīm congreg. Imp.
nimbiis ingentibus, nimib⁹ autem coopernit
terrā simul et pontum: ingratis autem de caelo nox:
quando autē manegenita apparuit rosis digitis aurora,
20. nauē quidē subduximus, in canā speluncā introducētes:
hic autem erant Nympharum pulchri loci atq; sedilia.
et cum ego concessionem faciens, sermone allocutus sum:
O amici, in nani quidem celeri cibisq; porusq;
est, à bobus autem his abstineamus, ne quid paciamur.
sc̄i enim dei ha boues et eximia pecora,
Solis, qui omnia inspicit et omnia audit.

Sic dicebā illis a. persuadebatur animus generosus.
mēsem a. integrū perpetuū spirabat Notus, neq; q̄s alius
spirabat deinde uentorū, nisi Eurus q̄ Notus q̄.
30 illi quoad quidem panem babebant et uinum nigrum,
tamdiu à bobus abstinebant, desiderio nixa:
sed cum iam è nauis perierunt uiatice omnia,
ceriē predam sequebantur uenantes necessitate,
pisces auesq; cbaras, quodcunq; in manus uenisset,
curnis bamis: affligeret autem uentrem fames.
cerē uero ego per insulam secessi, ut dijs
supplicarem, si quis mihi uiam monstraret et uidere me.
si d. cum iam per insulam iens declinaueram à socijs,
manus lauans ubi defensaculum erat à vento,
40 supplicabam omnibus dijs qui cælum inhabitant:
bi sancē dulcem somnum cilijs infuderem.
Eurylochus autem socij malis dux erat consilij:
audite meos sermones mala quamvis passi socij.
omnes quidem iniuste mortes misericordibus,
fame autem miserrimum mori et faciū assequi.
sed agite, Solis ex bobus abripientes optimos,
sacra faciemus dijs qui cælum latum inhabitant.
quod si in Iebacam perueniri vix ad patriam terram,
statim Soli per superna gradientiē deuus templum (sa.
50 faciemus, illic sancē ponemus ornamenti multa et preciosia-
quod si iratus aliquo pablio ob bones erecta cornua baben
nauem uoleat perdere, suffragabuntur dij alijs, (ces.
malo semel ad fluctus vians uitam perdere,
quam diutius tabescere existens in insula deserta.

Vlysses mo
net ut gre-
gibus Solis
abstineant.

Violatur
praeceptæ
suis in Europa
lochi.

Solis grec. statim autem Solis ex bobus abigentes optimas
ab Vlyssis socijs uo- propè: (non enī longè à nauo nigro rostro
latur. pascebantur nigrae pulchrae bōnes latie frontibus)
cas nero circumlabant, et uota fecerunt dīs,
folia autem decerpentes tenerima quercus ulicomia:
non enim habebant ordeum albū in bene tabulata naui.
caterū postquā precati sunt, mactarunt et excoriarunt,
femoraq; conciderunt, atq; aruina absconderunt,
duplicem facientes, de super autem cruda posuerunt:
nēq; habebant uinum libare super incensa sacra,
sed aqua libantes assabant intestina omnia.
caterū postq; femora incēla sunt, et uiscera comederunt,
in minuta frusta secuerunt, et alia circa uerubus fixerūt.
et tunc mibi palpebris excidit suauis somnus.
festinabam ire ad nauem uelocem et littus maris,
sed quando certè prope eram profectus nauem,
et cum mibi nitoris obueni dulcis flatus.
lugens autem deos ad immortales clamaui:

*Iupiter pater, atq; alij beati dij semper existentes,
profecto me magnū in detrimentū sopia istis scuo somno.
ipſi socij magnum facinus perpetrati sunt manentes.
Statim autem Solis per superna meanti nuncius uenit
Læpeta lato peplo induita, q; ei boues interfecerūt socij.
Statim autem deos alloquitus est iratus corde:*

*Sol iunior. Iupiter pater, atq; alij beati dñi semper existentes,
Ioni cōque ulciscimini iam socios Laertiadi Vlys̄sis,
flis. qui meas boues occiderunt superbè, quibus ego
gaudebam quidem digressus in cælum stelliferum,
atq; quando retro ad terram è cælo diuertebam.
quod si mihi non luent bonum condignam talionem,
descendā ad Plutonis domum, & inter mortuos lucebo.*

Hunc excipiens alloquitus est nubicogus Iupiter:
Sol, certè quidem tu inter immortales lucebis
et mortales homines ad fertilem terram:
borum auctem statim nauem celerem carentis fulmine
paululum feriens incendam medio in seco punto.
bæc ego audiui à Calypso pulchricoma:
qua dicebat à Mercurio internuncio audiuisse.
caterum postquam ad nauem perueni atq. mare,
obiurgabam aliquid alium ordine, neq. remedium
inuenire potuimus. bques enim occisi erant iam.
bis continuo deinde dij prodigia ostendebant:
Serpentem quidem pelles, carnes aut ab ueribus mugiebæt,
affataq. et cruda. boum qualis erat vox.
sex diebus quidem deinde mibi chari socij
conuiuabantur Solis boves matlantes optimos.
sed quando certè septimum diem Jupiter induxit,
cum herò uentus quidem cessauit turbine sanctiss.,
nos aueem statim confendentis ferebamur lato mari,
malum erigentes, atq. ad malum alba uela collocantes.
sed quando certè insulam de seruimus, neq. uspiæ aliqua
apparebat terrarum, sed calyx atq. mare,
cum herò carnileam nebulam statim Saturnius
nauim supra cauam, obscuratus pontusq. sub iphis.
ang curribat band sane multij p tempus. Statim n. irruerunt

αὐτίκα δὲ Ηὐλίου Βοῶν ἐλάσσων τε ἀρίστης
ἔγγυθν· (εἰ χαρτὶ πλειόνος κυνουρέφεοιο
Βοσκίσκονδε ἔλεκτον καλαὶ βόδες δύρυμετωποι)
τὰς δὲ ποδεύσσαντα, καὶ διψητών το θεοῖσι,
φύλακες δὲ σερνέμενοι τορχοῖς μέροντος ὑψηλόμενοι·
εἰ γαρ ἔχουν καὶ λασικὸν ἐντελεῖμεν ἀδί νοός.
αὐταῖς ἐπειργότες δέξαντο, οἱ ἵσφαξαι Καΐσσειραν,
μηρός τοῦ θεοταμοροῦ, κατά τε κνίσεις ἐκάλυψαν,
διπλύχα ποιόσαντες, επ' αὐτήν δὲ ὁ μοδετερος
10 ἐδίπλοι μεταξὺ λέγουσι εἰπεῖν αὐθαρέντοις ἡροῖσιν,
ἀλλαδιστι αὐγύλοντες ἐπειργότων εὐκεκτητούσι τοις
αὐταῖς ἐπειργότας μηρέκαν, καὶ αὐλαγύχην ἐπέσαντα,
μίστην τοῦ ἄρατος ἀλλα, οἱ ἀμφότεροι τοις ἡροῖσιν
καὶ τόπεις μοις βλεφάρων θέτεσσαν τοῦδε μητρὸς ὑπνόθεος.
Βλῶ δὲ ιστάναι ἀδί νοτα θαλεῖν καὶ θινα θαλέσσαν.
ἐπειργότες δὲ τοις μεταξύ λέγουσιν τοῖς αὐθαρέντοις,
οἱ τοτε μοι κνίσεις ἀμφότεροι τοῦδε μητρός αὐθαρέντοις.
αἴματος δὲ τοις μεταξύ λέγουσιν τοῖς αὐθαρέντοις,
Ζεὺς ταύτης, οὐδὲ ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰγὺν ἔντες,
20 ἐπειργότες δὲ τοις κοινοποτετευχλεῖς ὑπνῷ
οἱ δὲ ἐπειργοὶ μεγαρύγονοι ἐμπτίσαντο μέλοντες
ἄκτες δὲ Ηὐλίων ὑπερβορίον τοῦ γελος ἀλλε
λαμπτεῖται πέπλος, οὐδὲ βόσις ἔκταντις τοῖς πεζοῖς.
αὐτίκα δὲ ἀθανάτοις μετηνόμαχώμενοι Θεοὶ,
Ζεὺς ταύτης, οὐδὲ ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰγὺν ἔντες,
τίσαι μὴ ἐπειργοὶ λαβρτιάσθειν οὐδὲ σοῦθε,
οἱ μὲν βοῦς ἔκτειναν ὑπέρβοιού, μῆτραν τούτην
χαρέσσοντες μὲν ἴσιψιν τοῖς δρανοῦσι ἀστερόσητας,
οὐδὲ ὅποτε ἀπέλθειν γαῖαν ἀπ' ἀραιούσην πετραποτεῖ,
30 οὐδὲ μοιοὶ τίσσοι Βοῶν μητρεῖς ἀκμοβλέας,
μένονται εἰς αἴσθατο, οἱ δὲ τεκνύεται φαέντων.

Τάπι δὲ ἀπεικεῖσθαι τὸ ποσέφι οὐ φεύγεται
Ηὔλι, ἔπει τὸ μὲν σὺ μετ' ἀβανάστοισι φάσεις
καὶ θυτοῖσι Βροποτοῖσι καὶ ζεῦσιν αὐτοῖς φέγγαν.
Τὴν δέ καὶ ἐγώ τάχα τῆς θοῖσι φεύγεται κεραυνός
τυτθά βαλλωμένος αἷς μέσω γῆς οἴνοπι πάντα.
τοῦτο δέ ἐγών ἀκοστεῖται πάντας μηδόμοιο.
ἡδίς εφί Εἰ μέντοι στρατόρες αὐτήν ἀκοστεῖ,
αὐτήρεπτά τοι τὰς κατατίλυσον καὶ δέ θάλασσαν.
4 Οὐέκτοντος ἀλλοδυνάλλον τῶν σασθίων, οὐδὲ τι μῆχθε
εὑρέσθαις Διονύσεωδας Βόστη δέ ἀποτελεσσαν πόλιν
τοῖσιν δέ αὐτοῖς ἐπειτα θεοὶ τοφεστα πρόσφαντον
έργουν μὲν φίνοι, κρέας δέ αὐτῷ οὐελεῖς ἐμπάντα,
πόλεστα τε κατακέκλιται Βοστη δέ μεγίνθε φωνή,
ἔβαντο μὲν ἐπειτα οὐαίς ἐρίσριν ἐπειδει
πλάνωστος Ηὔλιον Βοστη τὸ ἐλόωντον διερίστει,
ἀλλ' ὅτε δέ ἐβδομοράμπαντος μὲν Σεύς θεός Κρονίων,
κύτος ἐπειτα ἀνέκος μὲν ἐπάνωστο λαΐστα ποθύσι,
ημέτος δέ χειρὶ αναβαῖτες γύναικες πληρεῖ πόντα,
50 Ισόμηνος τοποθετούσι, αὐτάς δέ ισια λύνταις φύσαντες.
ἀλλ' ὅτε διὰ τὴν τῶν τησσαρέποντας, οὐδὲ τις ἄλλη
φάντα γαίακαν, ἀλλ' θρανός μὲν δέλασσας,
δέ τότε κυνούσιν τε φίλιων ἐπος Κρονίων
τησσάντερος γλαφυρᾶς, πχλυστούς τὸν θάλασσαν
αὐτοῖς ἐφεύγεις μέλα ποταμὸν μὲν γέροντος αὐτοῦ ταχαί γαρ οὐλές

**ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ ΤΗΣ Ν.
ΡΑΥΩΔΙΑΣ.**

Επιμάρμην Ο Δανία μετά τών Αδρίανος πατέρων αποτελεί
είς τίο γένος των Ιακωνίων την μεγάλη τακτή αυτών την σύριζησε,
λίθινη ποιητική ποστατή. Λίθινη δὲ τοποθετεῖται στην αγορά της Καστοριάς,
λόγιστα τοῦρι οι μεταγραφούσις καὶ τὰ χρήματα ἵνα ταχείτερα εἴπεται
προτέλης αὐτούς την πόλην μεταπομφήσειρ θυντέα.

ΟΔΥΣ-

stridens zephyrus ingenti eum turbine seniens.
mali autem funes rupit uenti procella
utroq; malus autem retro cecidit, armamentaq; omnia
in sentinelam deciderunt. ipse autem excita in nave
percussit gubernatoris caput, ossaq; confregit
omnia uno impetu. ipse autem uiratoris similis
decidit ab sede sua, deseruit autem ossa animus generosus:
Iupiter autem simul intonuit, et iniecit fulmen nauis:
ipsa autem contorquebatur tota, loris percussa fulmine,
10 sulphure autem implebatur, ceciderunt autem ex nave socii
illi autem marinis coruic similes circa nauem nigrum
in fluctibus ferebantur: deus autem absuluit redditum.
caterum ego per nauim incedebam, donec latera
soluit uis tenebratis carina: quae inermē ferebat fluctus:
euulsum aut malū fregit usq; fundū: caterum super ipso
lorum resuictum erat bouis corio factum.
hoc uirung colligauit pariter carinam atq; malum.
sedens autem super hac, ferebar perniciofis uenit.
tunc zephyrus quidem cessavit turbine sensens:
10 superuenit a. Notus celeriter, ferens meo dolores animo,
donet rursus perniciōsam meiire Charybdim.
tota nocte ferebar: simul autem sole oriente
ueni ad Scylla scopulum, horrendamq; Charybdim.
hac quidem absorpit maris salsam aquam:
at ego ad aliam caprificum altè leuatus,
buic implicitus tenebar, ueluti uespertilio, neq; nspī po
nec firmare pedem firmiter, neq; ascendere. (terram
radices enim longè erant, distantes autem erant rami,
longiq; ingentesq; bumbrabant aueem Charybdim.
continenter autem bærebam, donec euomeret retrograde
malum et carinam denuò, cupienti autem mihi aduenie
tandem. quando autem ad prandium uir è foro surgit,
iudicans lites multas litigantium iuuenium,
tum tandem ligna ex Charybdi apparebant.
demisi ego de super pedes et manus ut ferrentur,
medio autem cum sonis cecidi extra oblonga ligna,
sedens autem super hac remigauit manibus meis.
Scylla aut nō amplius permisit pater hominūq; deorūq;
aspicere: non enim effugere potuisse scuam mortem.
40 hinc autem nouem diebus ferebar: decima autem me nocte
insulam in Ogygiam appulerunt dij, ubi Calypso
habitabat pulchrica ueneranda dea uocalis.
qua me amauitq; fouitq; quid tibi haec dicam?
iam enim beri enarravi in domo
tibiq; et casta uxori: molestum autem mihi est,
rurus blane enarrata recensere.

**Tempestas
ob solis gre-
gem uiolas-
tum.**

Vlysses de,
nuo in Cha
rybdium ins
pellitur.

Vlysses ad
Calypso de
fertur.

ODYSSEAE HOMERI XUL

R A P S O D I E

argumentum.

*Dormiecentem Vlyssen cum donis exponunt Phaeaces in terram
Ithacensem. Et nauem quidem ipsorum redeuntem, lapidem fecit
Neptunus: Minerva autem in littore Vlyssi consulit de pectorum
caeces res quadam feliciter occulat, & in senum transformat V-
lyssen.*

ODYSSEUS

ODYSSEAE HOMERI N.

R A P S O D I A.

N. libacum ingressus est Phaeacum dum
dui Vlysses.

*I*C dixit. hi autem omnes taciti facti sunt
silentio,
oblectatione autem tenebantur per domos
umbrosas;

*b*uic autem uicissim Alcinous respondit, appellansque:
*O*Vlysses, quoniam uenisti meam ad aratam domum
altam; deo te non renegatum puto
rurus rediturum, eti ualde multa uisisti.
uestrum autem nro uiciniq; iubens bac dico,
quicquid in eisdem honorarium calidum uolum
semper bibitis meis, auditis autem cantorem:
nestes quidem hospiss pulchra in arca
iacent, et aurum arte laboratum, aliaq; omnia
dona quecumq; Phaeacum senatores hic attulerunt.
sed age ei demus tripodem magnum et lebetem
uirium, nos autem rurus congregati in populo
exigemus. difficile enim unum largitionem prabere.

*S*ic dixit Alcinous. his autem placuit sermo.
illis quidem dormientibus iuerunt domum uniusquisque:
quando autem matutina apparet rosa digitis Aurora,
ad nauem properabant, ferebantq; generosum et;
et bac quidem bene depositis sacra potestas Alcinoi,
ipse iens per nauem sub transstra, ne aliquem sociorum
laderet momentum, quando incumberent remis.
bis autem in Alcinoi iuerunt, ex coniuinum curauerunt,
bis autem bouem maceravit sacra potestas Alcinoi
Ioui nimbose Saturnio, qui omnibus imperat.

*D*emodocus, *p*opulus honoratus. at Vlysses
*c*ius cantor. multum ad Solem caput uerebat omnia illustantem,
occumbe optans: cupiebat enim reuerari.
sic autem cum uir cenanam concupiscit, cui perdidi
monile uerterni bones nigri compactum aracrum,
autem autem hinc occidit lumen Solis,
ceanam ad meendum, affliguntur autem genia eniti:
sic Vlyssi amicum occidit lumen Solis.

*S*tatis autem Phaeacibus studiosis remorum locutus est,
Alcinoo autem maxime appellans dixit sermonem:

*D*igressus
Vlysses ab
Alcino. *A*lcino rex, omnium excellentissime populorum,
mittite me postquam libaueritis illas: gaudere autem iphi.
iam n. perfecta sunt qua mihi charus uolebat animus,
comitatus et chara dona, que mihi Dei celestes
fornicata faciant: integrum autem domi uxorem
reuersus inueniam cum in columbus amicis:
nos autem hic manentes oblectemus uxores
puellares et liberos: Dei autem uirtutem dent
omnem, et ne quod malum publicum sit.

*S*ic dixit, illi autem omnes collaudabant, et iubebant
uici hospitem, quoniam secundum equum dixisset.
et hinc praecomenem allocuta est uirtus Alcinoi:

Pente-

ODYSSEIAΣ ΟΜΗΡΟΥ Η' Ν.

ΡΑΥΩΔΙΑ.

N. Ηλακιστίβη Φαιάνη πομπή
Οδυσσέως

*S*ε εφατ'. οι δ' ἄρα ταῦτα ἀκέψαντες
νοντό σπατή,
καλυψμένοι ἔχοντο κατέπιγμα τοῖς
υτοῖς.

*τ*ού δ' αὐτὸν Αλκίνεος ἀπανέβη, φώναζεν τε,
Ω οὐδισσέ, ἐπεὶκοντεὶ μόνον ποτέ χαλκοβατέος δὲ
ὑπέρεφες, τῷ σ' ὅτι παλιμπλαγθεῖτε γ' οἴον
ἔτι ἀπορόστοις εἰρηνεῖς, οὐ μάλα ποτὲ πονθας.
οὐδεὶς δὲ αὐτοῖς ἐκάστω τριψίμονος ταῦτα ἔργα,
οὗτοι δὲ μεγάροις γεράσονται γεράσονται.

*τ*ού δὲ αὐτοῖς τριψίμονος τριψίμονος ταῦτα
εἴμαστε μὲν δὲ γένειαν εὔρετε γένειαν χαλκῶν,
καττα, καὶ χυστὸς πολυστάλαλος, ἀλλά τε παντά
δὲ ὅπερ τοις φαιλέσθαι βολιφόροις γίνεσθαι γενεκαν.
ἄλλα τούτα οἱ μάλιστα τριψίμονοι μεγάλοι λέβητα
αὐτοῖς αὐτοῖς μάλιστα τριψίμονοι κατέπιγμα
τιούμενοι. ἀργαλέους γαρ διαποντικούς χαρίστεσθαι.

*τ*ού δὲ εφατ'. Αλκίνεος τούτου δὲ πάνταλαν μῆθος
οἱ μὲν πακέποντες ἔβαν οἰκόδει ἐκαείσθαι.
ἄλλοι δὲ πριγένειαν φαίνειν γίνεσθαι πάντας,
τοῦ δέ επειοςθέντο, φέρου δὲ πλινθοφρεχαλκού.
Οὐ τὰ μὲν εὐκατέβυντις ιερόμηνον μὲν Αλκίνεοιο,
αὐτὸς δὲν μέχεντος τοῦτο γένειαν πάντας
βλάπτοις εἰλαυνότων, σποτεις απροχοίστης εριτμοῖς
οἱ δὲ εἰς Αλκίνεοιο κίου, καὶ διατείχεισθαι.

*τ*ού δὲ τοῦτο θόρημαν μέν οὐδέποτε Αλκίνεοιο
Ζώια πελαστφει Κερούμης δε πάσην μάσσονται.
μεράρει τε κάντης διάμυστος ερικυδίτεος διαπέτε
τορπόμνοις μετά δὲ σφιριψέλπητος θεού οὐδεὶς
δικιόδοτος λαοῖστε τε τιμένος. αὐτάρ οὐδεὶς τοις
πολλά πάθεα πέλματοι καφαλίσθετο παμφανόντας,
μίανται επεγύριμος. οὐδὲ γαρ μένταινται νεοτάς.
οὐδὲ δέ τοις αὐτοῖς λόρπου λιλαίται, φέτος παντίμητος
νεόρη μετελκητευ Βόιοντε πεγκτόνυ φροτροφούς,
αὐταρτούσιοις οὐδὲ πατέσιν φάεις οὐλοίσιοι,

*τ*ού δέ πόρηρον ποτήσθετα, βλάπτεται δὲ τε γάντατ' ίόντας
οὐδὲ οὐδεποτέ οὐδεποτέ φάεις οὐλοίσιοι.
αὐταρτούσιοις φιληρέτμοισι μετρύμενοι,
Αλκίνεοιο μάλιστα πιφασκόμενοι φάεις μῆθοι;

*τ*ού δέ τοις μένταινται τοῦτο εὐφράνοιτε γεναῖκας
καριδίσκεις τούτην τοῦτο θεού δέ πρεστής οὐπάσεαν
πάντοτε, καὶ μάτια πακέποντες μεταδίμενοι εἴπονται.

*τ*ού δέ τοις εἰφέδησι οἱ δέ πρεστής οὐπάσεαν
πακέποντες μεταδίμενοι εἴπονται πακέποντες μεταδίμενοι
καὶ τότε κέρατα πεντάφρεμοι Αλκίνεοιο.

ποντόντας

Ποντόνες, κρητῆρα κερασαίμεθα ω̄ μέσυ νεύματος
πάσι γαλλικούς, σφράγεσσάμενοι διετωταρχή,
τὸν δὲ ξένον τείματον εἴπει διατετρίδα γαλλα.

Ως φάστο. Που τὸν Θ. Ἰ μελίφρονα σῖνον ἐκίρινε.
νῶμψ γὰρ δὲ αὐτὸν πᾶσαν αἰτίαν δόμ. οἱ Ἰθεοῖσι
ἔπειταν μακάρεσσι τοῖς δραυνὸς δύναις ἔχοσι,
αὐτὸθιν δὲ ἐδίστησαν, αὐτὰ δὲ δίδιστα ποτε οὐ ματενέ,
Αἴγαντι δὲ γῆρεσσι τίθεται εἰπας ἀμφικύπελλοι,
καὶ μηδ φωνήσας ἐπειτα πλεόναγκα πεθονέσσα,
χαῖρε μοι ὁ βασιλεὺς Μεγαπόρεις, εἰσάγε γῆρας
ἐλθει καὶ θάνατος, τὰ τοῦτον αὐθεώποιοι τελεόντοι.
αὐτῷρε γένεται οὐκέτι τερπτεο δεῖδε γῆρεσσα οἴκω,
παῖσι τε Σελαῖσσοι Σελαῖσσοι Αἰγανώ βασιλῆι.

Pontonē, craterē mixto temetum præbe
omnibus in domo, ut precat̄s Iōnem patrem,
hos pitem mittamus suam in patriam terram.

Sic dixit. Ponitus autem mellitum unum miscuit:
distribuit autem omnibus scite. bi autem Dei
libauerunt beatis qui cælum larum habitant.
indidem ex sedibus surrexit autem diuinus V liffes.
Arete autem in manibus posuit poculum rocambolem,
et ipsam appellans uerba uolucris dicebat:
10 gaude mibi o regina semper, donec senectus
ueniat et mors, quæq; hominibus accidunt.
at ego redeo: tu autem delectare bac in domo,
filiusq; et populis et Alcinoo tege.

Sic dicens per uiam iuit diuinus *Vlysses*:
huic autem simul præconem premisit uirtus *Alcinōs*,
præcedere ad nauem uelocem et littus maris.
Arete autem illi famulas simul misit mulieres,
hanc quidem cblamydem habetem puram et tunicam,
alteram autem arcum pīllam simul dedit portare:
26 altera autem panemq; ferebat et minnum rubrum,
at postquam ad nauem peruenerant et mare,
statim hæc in nauis concava comites leti
accepta deposuerunt, potum et cibum omnem,
sed *Vlyssi* constrauerunt culcitramq; linteumq;
nauis in subcellijs concava (ut molliter cubaret)
puppis: ingressus autem et ipse est, et recubuit
silentio. illi autem sederunt in transbris singuli
ordine. funem aurem soluerunt a pertuso lapide.
unaq; hi incumbentes iactabant mare remo:

30 et huic suavis somnus in palpebris incidit,
inexcitabilis, incundissimus, morti proxime similis.
illa autem sicut in campo quadrijuges masculi equi,
omnes simul incitati a uerberibus scutica,
alicè eleuati, celeriter emeuntur uiam:
sic quidem huius puppis tollebatur, unda autem pone
nigra magna rubeat personantis maris.
et uel de tute currebat firmiter, nea acciditer

40 *nirum ferens Deis aqua consilia habentem:*
qui antea quidē multos passus erat dolores suo in animo,
uirorumq; bella molestasq; undas transiens:
at tunc placidē dormiebat, oblitus que passus fuerat.
quando stella exiuit lucidissima, que maximē
uenit nuncians lumen Aurora manegenitæ:
tum insulae appulit per mare iens nauis.
Phorcynis autem quidam est portus marinæ senis
in aëro Ithace: duo autem proiecla in ipso
latera abrupta, in portum uergentia,
50 *bac aut uentorum defendunt stridentiū magnum fluviū*
extra: intus autem sine uinculo manent
naues bene rabulatae, cum portus spacium intrauerunt.
at in uertice portus patula olima:
prope autem ipsam antrum amabile, obscurum,
sacrum nympharumque Naiades uocantur.

Vlysses dor
miers redus
citur à Phe
acenfum.

Cooperative

*Circus do-
cipitris ge-
nus.*

**Phorcynis
portus de-
scriptio.**

*Intus autem crassioresq; et amphora sunt
lapidea: ibi uero præterea susurrant apes.
intus tela lapidea prælonge; illucq; Nympha
linea texunt purpurea, mirabile uisu.
intus autem aquæ perennes. duæ autem ei iannæ sunt:
ha quidem ad Boream permeabiles hominibus;
ille autem rufus ad Norum sunt diuiniores, neq; illas
uiri intrant, sed immortalium uia est.
huc illi eorum que et uici, hoc uiculum et illa*

Vlysses ad- buc illi egerunt antea periti, bac quidem postea
uebitur I- terra appulit quantum ad dimidium totius,
thacam dor- concitata, talum enim impellebatur manibus remigum.
miens. bi autem ex nave egressi bene transstrata in terram,
primum *Vlysson* concava ex nave suffulerunt
ipso cumque limeo et culcitra stupenda;
atque in arena deposuerunt captum somnbi.
res autem extulerunt quas Phaeaces illustres
dederat domum eunt, propter magnanimam Mineruam.
et has quod igitur apud radicem olim*et* insuferas posuerunt
extra viam, ne aliquis viatorum bominium,
antequam *Vlysses* expurgisceretur, aggressus noceret.
ipsi autem rursus domum retro iuerunt: neque Neptunus
oblitus est minarum quas diuino *Vlyssi*
prius minatus fuerat. Iouis autem rogauit sententiam:

Neptunus *Iupiter pater, non amplius in mortalibus Deis
indignatur honoratus ero, cum me homines non bonorent
Vlyssen re Phraces, qui tamen meo orti sunt genere.
fierutum es etenim nunc Vlyssen putabam mala multa passum
se patrie. domum iurum: reditum autem illi nunquam eripui
omnino, quoniam tu primum promissisti et annuisti.
bi autem dormiente in naui ueloci in pontum ducentes
depositerunt in Ithaca, dederunt autem ei ingentia dona,
et quod autumq; multum, uestemq; testam,
multa, quae nunquam Troia extulissest Vlysses,
si in columnis uenisser sortitus de preda portionem.*

*Huc autem respondens affatus est nubicogus Iupiter:
echo Neptune præpotens quid dixisti?
non te despiciunt Di, diffilile autem esse
antiquissimum et optimum ignominias prosequi.
uirorum autem si quis te usque robori cedens
non colit, tibi uero est et possea ultio semper.
fac ut uis, et ibi placitum est animo.*

*Huic autem respondit postea quassator terre:
Rasim quidem facerem nubilum sicut dixi.
sed tuum semper animum obseruo et uero.
nunc autem Phœacum uolo per pulchram nauem
ex reductione redeuntem in nigro ponio
perdere, ut iam abstineant, desistantq; à deductione
bominum: magnumq; ipsi montem urbi imponere.*

*Huic autem respondes affatus est nubicogus Iupiter:
age, sic quidem meo animo uidetur esse optimum;
cum iam omnes incitacum intuebuntur
homines ab urbe, facere lapidem prope te: ram
nauis ueloci similem, (ut admirentur omnes
homines) magnum autem ipsis montem urbi circum dare.*

*At postquam hoc andis Neptunus quæfator terre,
ingressus*

γν̄ δὲ κρητῆρίς τε καὶ ἀκμφιφορῆδες ἔσαθη
λάσσονται γῆνεα δέ ἐπειτα τιθεισάντος μελισσαῖς
γν̄ δέ ισοὶ λίθοι πορικήτειν, γῆνεα τε Νύμφας
φάρετον φάραίνυσσιν ἀλιπόρεφυρα, θάλαμοι δέ οὐδενα.
γν̄ δέ οὐδετέρας αὔγειάντει. Δύναται δέ τε οἱ θύραι εἰσοινοῦ
αἱ μὲν πέτραις βορείοι κατατιθετοῦνται αὐθεώποντοισι,
αἱ δέ αἱ πέτραις νότιοι εἰσοῦνται στροβαλλόντεις τε καίνη
αἱ μέρεις οὐτέρχουν τοις, ἀλλὰ οὐτανάτων οὐδέλος δέηται.
γν̄ δέ οὐγένεστελλασσαν τῷριμενόταν, οὐ μὲν ἐπειτα
πάπερώπεικελσηγένεστον τοῦ οὐδὲ οὐμισυντάσσεις,
απορχομένη, τοίσιν γαρ επάγγειρος τερπάσθωμ;
οἱ δέ έκ τηνός βαντετεύγενηπειραντει,
τρεπτοῦ οὐδεναστελλαφυρεῖς ἐκ τηνός ἔσεραν
αὐτῷ σωμάτιον τε λίνω καὶ ἥρητει στυγαλδεντη,
καὶ δέ δέρειται θεοῖσαν δέ εἴδει μητένομον ὑπνωθεῖ
ἐκ τοῦ κτίματος ἔσεραν δέ οἱ φάίκεδοι ἀγανοί
παπασσαν οἰκαδοῦ ιόνται, σῆμα μεγάθυμορ Αἴγαλλα,
καὶ τὰ μὲν τὸν πρώτα τωθημένον ἐλαῖνος ἀθέροις θάκασθαι
ἐκτὸς οὐδὲ, μή τοι τοις οὐδιτασθωμανθράπτωμ,
τῷριμενός τοῦ οὐδεναστελλαφυρεῖς ἐπειτα
αὐτοῖς δέ αὐτοὺς οἰκονθετει τατλινούκιον οὐδὲ Εὐνοστήθωρ
λιθετός ἀπειλάσθωμ τατσαντιθέως οὐδεναστελλαφυρεῖς
τρεπτοῦ οὐδεναστελλαφυρεῖς. Διότι δέ οὐέρειρος βγαλλω,

ζεῦ πάτερ, ἐκεῖτε οὐ μητέ ἀθανάτοισι θεοῖς
τιμᾶτες εὐσυμαλούστε με βροτοί στέτι τίσοτε
Φαινόμενον, τοῖς πάτερ τοῖς ἐκπληκτοῖς γρήματις.
καὶ γάρ τινας οὐδὲν σπάσαντα πολλὰ παθόντες
οἰκαδέλφοις ἐλθέντες τὸν θεόν μὲν οὐ κατέποτε ἀπανῆρων
παγχυνούσι, ἐπεὶ σὺ πρῶτον ὑπέρεχες Καταγύμνουσας;
οἱ δέ εὐδιόντες γένοις θεοῖς ἀδικονταρούσι γοντέοντες
κατέθεσαν εὖ τοῦ θεοῦ, ἐδίσταν δὲ οἱ αστερες διώρρεε,
χαλκόν τε χρυσόν τε ἄλις, ἐδηντάτης θεού φαντάτης,
πόλις, οὗτος δὲ ποτε τερροίσις θύμηρατος οὐδενατίν,
ἄπειρος ἀπάντημαν καὶ λασχώμενος πάπλων γένοις θεοῖς.
Τόνδι δὲ ἀπακμειόμενος πλούσιφι νεφεληγερέτε
πάπλων Εὐνοούσιας δύρυνδηγένες οἷοι οὐκέποτε; (Ζεὺς;
ὅτι σοὶ ἀπακμέζεσθε θεοί, χαλεπόγυρος καὶ κρητικός
προσβύτατοι καὶ φέροντες τητικόποιον ιαλαῖς.
αὐτῷ δὲ διότι δέπτερτις περινοὶ Καρτεροὶ σκοτεινοὶ
οὐδετέροις δέπτερτις περινοὶ Καρτεροὶ σκοτεινοὶ.
ἔπειροι δέπτερτις περινοὶ Καρτεροὶ σκοτεινοὶ.

Τόν δυ^λ ἀμέβετ^ε ἐπειπ^τ ποσειδάω φύστηθεις
αὐτή^κ τεγ^μ δρέσαις κελαυνεῖς ὡς ἀγορίεις.
ἀλλα σὸν αὐτὸν θυμόφυ δπίζομε πλ^λ ἀλεύνω.
ταῦτα αὐτὸν Φαινόντων θέλει προκαλέσαι τοις
ἐκ πομπῆς αὐτούς σαν οὐ μέρεσιν εἰς ωόντα
ράσσαι, ήν^λ δη^λ χαν^ν, ἀπολλέψωτε πομπῆς (Ψατ.
ανθρώπων· μέγας δὲ σφι φύρω^θ πόλει ἀμφικαλύ-

*sed age iam res numerem et uideam,
ne quid mihi discesserint concava in nauis ferentes.
Sic dicens, tripodas per pulchros et lebetes
numerabat, et aurum, textasque uestes pulchras.
horum quidem nihil desiderabat: hic autem lugebat patriam
repens ad littus personantis maris, (terram,
multum lamentans, prope autem eum uenit Minerua,
nigro corpore similis iuueni pastoris onus,
permolli, quales regum filij sunt:
duplici circu humerum habet pulchrum uestem. (scutum*

O amice, postquam te primum inuenio hoc in loco,
salue, et non mibi malo animo occurseris:
sed serua tum haec, serua etiam me, sibi enim ego
supplico tanguam deo, et ad tua chara genua accedo.
et mibi haec dic uerè, ut certò sciam
qua terra, quis populus, qui uiri hic sunt:
num qua insularum amæna, an aliquod litus
iacet ad mare uergens gleboſe continentis.

Hunc autem contra affata est Dea cæsia oculis Mimerne:
stultus es ô hospes, an longè uenisti,
qui banc terram interroges. neq; ualde
hic ignobilis est: norunt autem eam ualde multis,
et quidem quicunq; habitant ad Auroram Solemq;
et quicunq; poné ad noctem obscuram.

De Ithacè, quidem aspera et non equabilis est, si terrena neque, nulde sterilis, at neque lata est. cura. bene quidem enim ei triticum copiosum, bene et minime fit; semper autem pluia habet, uirescensque ros. capris autem pascendis bona et bobus: est quidem sylva omnigena, bene autem aquationes perennes adsunt. itaq; hospes Ithaca et ad Troiam nomen pernenerit, quam longè dicunt Achaeide esse terra.

*Sic dixit. Iactatus est autem patiens diuinus Vlysses,
gaudens sua terra patria, sicut ei dixit
Pallas Minerva, filia Iouis Aegiochi.
et ipsam appellans uelocia uerba dixit,
neq; hic uera dixit, sed retro conuerit sermonem,
semper in precordijs mentem peralutam mouens:*

Dissimilas audiebam de Ithaca quidem et in Creta late
se esse Vlys longe trans pontum: nunc autem ueni et ipse
sem, singit rebus cum his. linquens autem etiam filij tantundem
causam ad fugio, quoniam dilectum filium interfeci Idomenei
uentus. Osilechum pedibus uelocem qui in Creta late

*Orslochum pedibus uelocem, qui in Creta lata
uiros inuentores uincebat uelocibus pedibus:
quoniam me priuari preda molebat omni
Troiana, cuius gratia ego passus eram dolores animo,
mirorumq; bella molestasq; undas transiens:
quoniam non suo patri gratificans seruiebam
agro in Troianorum, sed alijs imperabam sociis:
hunc quidem ego descendenter percussi area lancea
ture, prope uiam infidians cum socio.
nox aut halde obscura occupauerat caelum, neq; aliquis nos
hominum*

αλλ' ἄγε δὲ πάχεμάτ' ἀριθμίσω καὶ ίδωμεν,
μή τι μοι οὐχιν τοι κοίλης ἂν τηὸς ἔγοντος.
Ως επ' αὐτῷ, τρίποδας ποδικαλλέας ἡδὲ λίβητας
ἀριθμεῖ, οὐ χυτόν, ὑφαντές τε εἴμαστε καλλέ.
Τὸν ἂν ἄρδεττον πόθεν ὁ δέ δολύρεψας πατρίδας γαῖαν,
ἔρπυζων πρᾶξαν αἰτητον φλετερού θαλάσσας,
πόλλα ὄλεφρομένος, χρεῶσθην δέ οὐ πλεψην Αἴθιον,
αὐτοὶ δέ μεμάται εἴκησαν τείχον αἰτητορες μήλων,
παναπάλω, οἵσος τε αὐτέκτων πάσιδιν ἔσασιν·
Δίπτυχον ἀμφὶ σῶμαστην ἔχειον θύεργυτα λάπτια.
ποσὶ δέ ὑπαὲ λιπτυσσεῖσαν πάσιδιλην ἔχει, χειρέδην ἄκοντας·
τὰς δέ οὐδυνατεῖς γύνθησαν ἰδώμεν, οἱ γνωντος ἥλθε,
καί μην φωνήσας, ἐπεισ περόνητα πεσονέδηκα,
Ω φίλε, ἐπεί σε προστεκτικανέοδηλον οὐχί χώρω,
χαρέσ τε, οὐ μή μοι τι πακκώ νόνταντι βολόποιας·
ἄλλα σέω μὲν τοῦτα, σέω δέ τις· τοι γαρ ἔγωγε
δῆκομαι ἀπότελεν, καὶ σοι φίλα γάναδ' ικανό.
καὶ μοι τοῦτον ἀγύρεβισσον ἐτήτυμον, ὅφει εὖ ἀδεῖ
τις γῆ, τις δῆμος, τίνοις αὐτερδεῖς ἔγγεγάσσοις·
ἐπεισ τις τηὸς αὐτοῦ δύσιδελος, καὶ τις ἀκτὴν
καθ' ἄκλι τεκτιμένη ἐριβώλαιον· οὐ πάρεστο.

Τόμος αὐτεπιθεστέων γλωσσάς Αὐθίνη,
νήπιος ἐσώντεν, πηγαδόθην εἰλάλεθες,
εἰδει τινάδε τε γαῖαν αὐτέραις, δόμει τι λίσα
ἔτι τοντυμός διειρήσσον μὲν μη μάλα πολοί,
πάλιν ὅσσιν ναίσσον πάθεις κῶτ' εἰλιόν τε,
καὶ δέ οὔσιοι μετόποδει ποτίζοφου πέρισσοντα.
Ἔποι μὲν τρυχῆσα Κύρχη πτηνόλατός διειρήσσοντα,
δόμει λίσα λυπρῷ, ἀπερρέμει διειρήσσοντα τέτυκτα.
εὖ μὲν γάρ οἱ σιτοὶ ἀδέσφατοι, εὖ δὲ τε οἰνοὶ^Θ
γεγενεταὶ αἰεὶ δὲ ὄμβροι ἔχει, τεθαλψάτε ἔργα.
αγγειοτοις δὲ ἀγγειοτοις βαθειστοις· εἴς μὲν ὑλικά^Θ
ταντοίν, εὖ δὲ ἀρδμοῖς ἐπινεγανοῖ πῆγασην.
Καὶ τοιοῦτον ιθάκην γε Κύρχη τροφίσσοντας ἵκοι,
ταῦτα πορτηλὸν φερούσιν ἀκατέσθιος εἰμιληταὶ αἵπατοι.

αὐθεώπων γνόνος ἀλάθου οὐδὲ θυμὸν ἀπέρας.
αὐτῷ εἰπεισὶ τῷ γε κατέκτανον δέξει χαλκῶν,
αὐτίκ' ἐγὼν ἀδίτηνα κιώνῳ Φοίνικας ἀγαθὸς
ἐλλισάσκων, καὶ σφι μένοντες λύσθαι λόγων
τός μ' ἐκεῖλον σαπύλονδε κατεῖσθαι τῇ φέτος,
ἢ εἰς Ήλιδαςίαν, οὐδὲ κρατέσσην Εὔπειοι.
ἀλλ' ἄποι σφέας καθέγν απώστασις αὐτέμοιο,
πόλλα ἀπεκριζομένος ἀπὸ ποθελοῦ θύσαπταστα.
καθέγν τοι πλαγήθυντος ἱκανούμενον γῆθεστε νυκτός·
απειλή δ' οὐ λιμένος πεθερόσκευος, οὐδὲ τις ἡπαῖη
μόρπος μηνὸς ἐλευ, μᾶλλα πορχετέσσην ἐλεωδα·
αλλ' αὐτῶς αποβαντες ἐκέμεισθε νὺος απαντες.
γοῦδ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὑπνός ἐπάλιθε κεκινητός·
οἱ δὲ, λγήματος ἀπὸ γλαφυρῆς ἐπιπος ἐλόντες,
κατθεσται γῆθε πορταντος ἀδίψασθοισιν ἐκέμεισθε.
οἱ δὲ διὰ σιδηνίων τὸν ναοφύλιον αναβαντες
ἄλλοντο· αὐτῷ εἰγὼν λυπόμενον ἐπακρίμενος πέτορ.

Ως φάτο, καίδησσην Ἰθεά γυλωκῶπις Αὐθίων,
χειρό τε μηροπατέξε· δέμειας δὲ πίκτο γυλωκῆ
καλύ τε μεγάλετε, καὶ σύλλαβα δρύγ' εἰδήψε·
καέ μηρ φωνήσος· ἐπικα πτύσσοντε πθωσινδέα,
κερδοπλέθρον· καὶ ἔνθε πτίκλοπον· δέ τοι πτύσσετος
γὰ ταῦτας· δόλοισι, καὶ εἰδεσ αντιάσσει.
φρέτλει ποικιλομητε, δέλωμη ἀτ', οὐκ αἴρει μετέλλον
δολ' γὰρ σῆπορ θώμη γαύκιν λόγειαι ἀπαταῖσι,
α. Κλοπίνη, Θ μύθῳ τε Τικλοπίμωι, οἵ τοι τελέθη φίλοι εἰσίν.
πλοκίνη
ἄλλ' ἦγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, εἰδήστες ἄκιφω
κερδοπλέθρον· ἐπεὶ σὺ μὲν έστι βροῦσθοχός ἀριστος ἀπαντών
βολὴν Θ μύθοισι· ἕγειρος δὲ γὰρ ταῦτα θεοῖσι
μάντις τε κλέομας Θ κέρδοισιν δολὶ σύγενος
ταῦλά δὲ Αὐθίωσίσι, κερίων Διός, πτε τοι αἰεί
γὰρ ταῦτας πόνοισι προτίσμασιν δὲ φυλάσσονται;
καὶ δέ τοι φαινόμενοι φίλοι ταῦτας ιθίκαι·
τινῶ δέ αὖ λεύκριτούμενοι τοι σωματικήν φίνουν,
χρήματά τε κρύπτωσσε τοι φαινόμενοι
ἀπασσαν οἰκαδού ἴονται μην βολὴ τε νόω τε·
ἔπικα δέ σοι σέστο πλόμοις γὰρ ποιεῖσθαι
καὶ δέ αὐτοχθόνας σύντητοι τητλάμεναι Θ αὐτόγκη,
μηδὲ τῷ ἐκφέδαι μητ' αὐτοῖσιν μήτε γυλωκῶπιν
ταῦτας οὐδεις ἀρέθησεν ἀλέργειον· οὐκτὸς τοι πάπιν
ταῦτας εἴληται πολλά, βίαιος τοσδέμενος αὐτοῖσιν

Τίων δὲ ἀπακεβούμενος περιέφη πολύμηλος οὐδεὶς
ἀργυράλειψε σεθεὰ γνῶναι βροτῷ αὐτιάσσαντι, (σεὺς,
κύματ' ἀποταμένω. σὲ γάρ αὐτὸν παντὶ ἐσκεπτος.
εἰσόρα δὲ γένεται οὐδὲ, στιμοι τάχεις θεοῖς πάντας
εἴσως γένεται. Τροική πολεμίζομενοι οὐσιν ἀχειρῶν·
αὐτέρει ἐπει γριάκοιο τόλμη μετεπέρασμένοις αἴπερ,
Βενετοί δὲ γένεται, θεοῖς δὲ ἐκέδικτοιν ἀχειρῶν,
οἵ σε γένεται ιδούμοι κάρρο Διός, δὲ δὲ γνώσοντε
ἴγεος ἀντὶς ἀπεισταντο, ὅπως τέρμοις ἄλλοι θεοὶς ἀλλαγοῖς·
ἄλλοι αὖτε φρεσὶν θούμην ἔχων μετεπέκτυγμένοις πέπον
πλάσματα, εἴσως μεθεοῖς κακότητας θεοὶς εἰλυσταν.

bonum animaduertit: latni autem ipsi anima auferens,
at postquam hanc interfici acuto are,
Nam ego in nauem tens Phœnices illustres
oravi, et ipsis suauem praedam dedi:
bos me iussi Pylum deferre et collocare;
uel in Elidem diuimam, ubi dominantur Epeis.
sed ipsis illinc repulit uis uenti,
multum nolentes: neq; uolebant fallere.
illuc uocamus uterque uenient aliove.

*sumus autem errantes uenimus huc nosce:
10 scilicet autem in portum appulimus, neq; aliqua nobis
cœna mentio erat, malde licet indigentibus sumere:
sed sic egressi iacebamus naue omnes.*

bis me quidem dulcis somnus inuasit defessum:
hi autem fortunas meas concava ex naui rollentes,
depositerunt ubi ipse in arenis iacebam.
bis autem in Sidoniam pulchram concidentes
inerunt: at ego relictus summa tristis animo.

Sic dixit. risit autem dea glancos oculos babens Minerva,
manuque ipsum demulcit: corpus a. assimilata est malis et
20 pulchraque magnaque, et illustria operascientia:
et ipsum appellans herba helocia locuta est:
dolosus esset et fallax qui te superaret
in omnibus dolis, et iam si Deus occurret.
improbe dolose, ergo non eras
ne in tua quidem tanta destitutus fallacij,
herbisque falsis, que tibi ab ortu amica sunt.

**Minerva
Vlyssens in
crepat dif-
simulatio,
nn.**

sed age ne amplius hæc dicamus, scientes ambo
dolos, quoniam tu quidem es hominum quam optimus omnium
consilio et herbis: ego autem in omnibus Deis
30 consilioque polleo et dolis: neq; tu cognovisti
Palladem Mineruam, filiam Iouis, quem tibi semper
in omnibus laboribus astro et seruo?
atque Phœacibus gratum omnibus redditidi:
nunc uero rursus buce ueni ut tibi consilium contexam,
resque abscondam quascunq; tibi Phœaces illustres
dederunt domum eunti meo consilioque menteque:
dicamque quos tibi fatale est in edibus factis
dolores tolerare, tu autem tolera et necessitate,
neq; alicui eloquere neque uirorum neq; mulierum
40 omnium quod ueneris errans, sed tacendo
patere dolores multos, iniurias sustinens uirorum,

*Huic autem respondens locutus est prudens Vlysses: Vlysses Mē
difficile te dea cognoscere homini occurrenti,
et nulde scienti. te enim ipsam unicuiq; assimulas.
hoc autem ego certò scio, quod mibi ante benigna eras
quandiu in Troia pugnabamus filii Achiniorum:
at postquam Priami urbem diripiimus altam,
iuniusq; in nauibus, Deus q; dissipauit Achinos,
non te postea nisi filia Iouis, neq; animaduerti
50 nauem meam ascendentem, ut mibi dolorem amoueres:
sed semper mentibus proprijs habens confitellum cor
erraui, quousq; me Dei malo soluerunt.
prius quam cum Phæacum uirorum in ubere popula
confirmasti uerbis, et in urbem duxisti ipsa:
nunc autem tibi per patrem supplisco, (non enim puto
menisse*

nenisse in Ithacam amoenam, sed aliquam aliam
serram repetij: te autem illud tempore
haec dicere, ut meas mentes deciperes)
dic mibi si uerè dilectam in patriam ueni.
Hinc respondit postea Dea eafia oculis Minerua:
Semper tibi talis in preceordijs cogitatio:
propterea et te non possum defrere infelicem,
quoniam facundus es et ingeniosus et prudens.
cupide enim aliis uir errans reuersus
cuperet in aedibus uidere filiosque uxoremque:
tibi autem non gratum est scire neq; querere,
antequam tuae uxoris periculum feceris, que tibi ne quicquam
sedet in aedibus: luciferos autem ei semper
pereunt noctes et dies lacrymanii.
at ego hoc quidem nunquam non credidi: sed in animo
sciebam quod reditus essem amissus omnibus socijs.
sed non uolui Neptuno obfistere
patruo, qui tibi iram induxit in animum,
iratus quod ei filium dilectum excecasti.
sed age tibi ostendam Ithaca sedem, ut credas.
Phorcynis quidem hic est portus marini sensus.
haec autem in uertice portus parula oliua:
prope autem ipsam antrum alcum obscurum,
sacrarum nympharum que Naiades vocantur.
haec autem spelunca lata coniecta, ubi tu multas
sacrificabas Nymphis perfectas hecatombas.
hic autem Nerius est mons induitus sylva.

*Sic fata dea dissipavit nebulam. apparuit autem terra,
lætatusq; est postea patiens diuinus Vlysses,
gaudens sua terra osculatus est autem aliam tellurem.
Statim autem Nymphis supplicavit manus tollens:*

*Nympha Naiades, filia Iouis, nunquam ego
uidere uos dicebam: nunc uocibus lactis
saluete. at & dona dabimus sicuti antea,
si sine præmpta Iouis filia prædatrix
ipsumq; uiuere, & mihi ebarum filium augebit.*

*Hunc autem rusus effata est cæsia oculis Minerva:
confide, ne te hac in præcordijs tuis sollicitent.
Sed age, res quidem in intimo antro mirifico
ponamus statim nunc, ubi haec ibi salutem maneam:
ipsi anitem consultemus quo patello optimè fiat.*

*Sic dicens Dea intravit speluncam obscuram,
quarens latibulum per speluncam, at Vlysses
citò omnia portauit aurum et indomium as,
uellesq; fabrefactas quas ei Phaeaces dederant.
et hæc quidem ritè dispositis: lapide a, imposuit foribus
Pallas Minerua filia Louis Ägiochi.
bi autem sedentes sacra apud radicem oliue,
deliberabant procis insolentibus mortem.
tum autem uerba incepit cassia oculis Minerua:*

Mimerus Generose Laertiade prudens *Vlysses,*
Vlyssem do cōsidera quomodo procis impudencib⁹ manus inferas,
cet de pro / qui iam tibi triennium domum regunt,
en occiden ambientes dūsinam uxorem, et dorem dantes.
dr. illa autem, cum se scoperet reditum lurgens in animo,

ἄκειψε τὸν θάλαττον, ἀπέτινε τὸν θάλαττον
γαῖαν αὐτορρέφουσαν τὸν κόρτομένος τὸν δίσω
τοῦτον τὸν γορδύεμεναν, οὐ μάτις φρεγάς ή προπόνησης
απέκτιμοι εἰπούριοι γε φίλας θνηταρίδες ικανώ.

Τόγδη ήμεσεντες επίφτα θεά για λαυκώπις Αθηνώ,
αλέ τοι τοις ποι γνί ειθεοις νόμικα.
Θεος σε τοι διάλιμα πελοπέμπει μύσιων δόντα,
δινεκ' επικτήν τ' εσις ικανού χρυσού Θεού ειχεφρωμ.
επιστοίσις γάρ κ' ἀλλα ουντος ἀλαλήμενος ἐλθών
οιτερού μεγάρους ιδίας επανιδάστες τ' ἄλοχόν τε·
σοι διαπάντα φίλοι γε διακιβεντα διδετες των δέδηπα,
ωρίμο γε τι σῆς ἀλόχος τειχόντας, ητε τοι αὕτως
πάσαι γνί μεγάρους ου· διζηραει δίεοι αλέ
φθίνοτοι νικτες τε ικανατα πλακρυχέσσον.
αὐτάρε εγώ τοι μηδεποτε απίστομ, ἀλλ' γνί θυμα
πόδες ονοσήσεις διλέσους απόν τωντας επούρες.
ἀλλά τοι ἀτελέσσα Γοσειδάκεσι μάχεσαι
Γαττροκαστριγάντω, οις τοι χόλοι γιθέοι θυμα,
χωμόμην ου ότι οι ζόνι φίλοι γεζαλέωπες.
ἀλλ' αγε τοι μείσων ιθακης έδοσ, οφρετεπούθης,
φόρκιωσις μηδε διδε διατιθει, αλίσιοιο γέροντοι Θεοι·
πόδες δηλ' άθικρατος λιμενός ταυνύφυλλοι ελαίν·
ἄγκαθί δηλ' αντιθρομεπικρατομηροειδες,
διράρη Νυμφάωμας ινιασίδεις κατέλεοτται.
επέρη δε τοι ατε· ου διηρύ κατερρεφες, γιθε σύ πολλάς
ορθοί εσκότε Νύμφησι τελείεσταις έκατομβασι.
επέρη ιη Νήριτού διηρύ ου ου καταεύμηνος υλα.

Ως ἐπίτροπος θεά σκέψεως ἀνέρα. ἐπισπεύσας όμως,
γνῶθησέ με τὸν ἔπειτα πολύτλαχο μηδέ οὐ μυστεῖς,
οὗτος φυσικοῦ κύνου τὸν γένος αὔραν.
Αὐτοκατέτη νύκτιος ἡρόποτος χειρας αὐτεχώμενος,
Νύκτιοις ημέραισις, καθραμ διος, σπότος ἔγγονος
ὅπερ εἴη μημετέφεύκων· νιψίδιον διαχωλαῖται γανήσιος
χαίρεται· ἀπέριδη δὲ φέρει διδύμοις μέν τοπάρος πεζός,
αἰκνεῖται τε φέρει φερει με διος θυγάτιος ἀγγελίαι
αὐτῷ τε τῷ θεῷ, καὶ μοι φίλοι γόρης αἴτει.

Τὸν δὲ αὐτὸν περιέφη τε οὐλακῶπις Αἴθιος,
Θάρσει, μή τοι τοῦτα μετὰ φρεσὶ σὺντι μελόντων.
ἄλλος ἔγειρεν ματα μὲν μυχῶντες θεατεοίο
40 Θάσιομέν αὐτίκα ναι, οὐτε πόρ ταῦθε τοι σύσσι μέμνυτο
αὐτοῖς ἢ φραζώμεθ' ὅπως ἄλλος ἀρριστείται.

Ως ἐπὶ πόση θεάτρῳ διέβατο οὐκέτε εἰς,
μαλακήν καὶ θυμωνίας αὐτὸς. αὐτῷ δὲ Οὐλούπιος
ἄλογον ταῦτα ἐφόρεψε χειρόποιον Κάτειρα χαλκόν,
εἴμαστε τούτην ποιούστη τὰ σιν Φαινόντες τούτων.
Ἔτη πάλιν εἰς πατέρευχε λίθου μὲν ἐπιτίνα θύρην
ταλλάς Αἴθιανέ κάρον Διός αγιστήσιον.
Τὰ δέ τοι καθιζομένων ιερῆς πρώτα ταυτικάντας,
Φραγκούδια μυνιστήριοι πάντα φριάλεισιν ὅλεθρον.
Τοῖσιν ἡ μύθων πόρχε δεῖται γλαυκῶπις Αἴθιών,

Διογῆνες λατερτιάδη πολυμηχαν' οὐδ' θυσεῖ,
φράξει ὥπως μνησῆροι αὐταιδέστηκες ἐφίστη,
οἱ δὲ τοι τρίτες μεγαροῦ κατακοιρανέσση,
μνώμενοι αὐτιδέξιαν ἄλεχον, καὶ δὲ ναὶ διδόντες.
ἄλλο, σὸν φέντος αὐθινερούλην κατέθυμού,

παντάς μέν δὲ ξεπειν, οὐδὲ πάχεται αὐτοὶ ἐκάστῳ,
ἄγγελίας πειθασθεντὸς δέ οἱ ἀλλα μετονοῖται.

Τὴν δὲ ἀπαμβούλησ τῷ στρατῷ πολύμελης οὐδέν τι
ἢ πότε, ἢ μάλα οὐκέτι γεμέμνονος ἀπείλησ (σὺνδι,
φθίσεων κακού οἰτημάντι μεγάλοισι τελεῖοι,
εἴ μη μοι σὺ ἔκατα θεές κατα μοιραν τετίπει.

ἀλλ' οὐκ εἰπεῖν ὅτι τοῦτο σύμβολον εἶναι τὸ πρῶτον τοῦτον.
παρότι δὲ μοι αὐτὸν τὴν θεωρίαν, μάλιστα πολυθεοφόρον,
οἷον ὃ τε τροίνια λύνομεν λιπήσαι κέρδη μηνα.

αλλ' οὐ μόνος ἡ πάσης γῆς τε καὶ οὐδὲν τοῦτον
καὶ τὸ τριπλούσιον τὸν ἔγουμένον τοιούτον μαχίμων
στῶν στον, πότνια θεά, ὅπερε μοι πρόφερες; ἐπέδην γοτό.

Τὸν δὲ ἡμέρετον πειστα θεα γλωσσῶπις Αὐθίλη,
καὶ λόσια τοι εὔγνως προσομοιεῖ, οὐδὲ με λόσεις
σπάσσει καὶ δὲ τούτη τογῆναι μεθαποίει τιν' οὕτω
αἰματιστήν εὔκεφάλω τε παλαζέμενην ἀστεροῦ δῆλας
αὐδρῶν μυκτήρεων, οἵ τοι βίστοι κατέδειποι.
ἀλλ' αὔγε στὸν ἄγνωστον τούτῳ ταῦτας βροτοῖσι
περίτον μὲν χρόνον παλέοντειν γνωστοῖσιν μέλεσσι,

Ἐαυτὸς δὲ ἐκ τεφαλῆς ὀλέσθω βόχεις, ἐμψίγγια ποιηταὶ
τοιαῦτα ὅπου συγκειται οὐκ ἀνθρώποις ἔχοντα.
πινγίνωστο μὲν τοις ὄντες πάρεσται ποιηταὶ,

ὅτι τὸν ἀποκέλιθον πάσον μητρόφορο φανέντα,
σὺ τὸν ἀλόχων, οὐ πατεῖς τὸν γάμον μεγάροισιν ἐλεπθεύ.
αὐτὸς δὲ τορώταισα συβάντως ἀσφικέδως,

ὅς τοι οὐκέπιστρος· ὅμως δὲ τοικάπιασίδε,
πᾶνδις τε σὸν φιλέει καὶ ιχθυφόρον γίγνεται.
δῆνες τῷ γε σύνεστι προκαθήσου· αὐτῷ δὲ νέμονται

πάρκόραπτος τετρική πλατφόρμα οντοτητών από την οποία προσβάσιμη είναι η πλατφόρμα για την προσβασιμότητα στην πλατφόρμα.

σύνθετοι μέλη εμών, καὶ των ταχαίς προκηρύχθεις, οὐδέποτε αὖτε ἐλθόντες συνάντησιν πάντας καταληγάντας, Τι λέμαχοι καλέσσοτε τερψίν φίλον γάρ, Οὐ μονάδι.

Τὴν δὲ ἀπαμβόληνος πθεῖφι πολύτιμης οὐλησ
τίπτε τὸ ἄρδε τοῖς εἴπεις, γνὲ φρεσὶ τάντοι ἐμῆψε; (σὺν,
πίνε ταχέως καὶ ἀλώμενος ἀλγυτα τάχη)

Τὸν δὲ ἡμεῖς τετέλεσθαι γένος νοεῖσθαι μάλιστα οὐδέποτε.

αὐτῆι μηδέ πόμπην, οὐτε τοι γένους πάρεστι.
αὐτήι μηδέ πόμπην, οὐτε τοι γένους πάρεστι,
καὶ σὸν ἐλθώμενον αὐτῷ τοιν ἔχει πόμπην. ἀλλὰ ἐκκλεῖ
ται σὺν αὐτῷ ρύματος πόμπην, πρὸς δὲ τὴν πάρεστι τοι.
ἴα μὲν μηδέ πόμπην τοι σωτερίαν μεταπέμψῃ,
ἴα μὲν οὐ πάρεστι τοι πόμπην ταπεινόμενον εἰπεῖν.
ἀλλὰ τάχις γένεται πόμπην, πορφυρά τινα γαῖαν καθίσταται
αὐτῆι μηδέ πόμπην μηνικτρόπου οὐ τοι βίστην πατέσθετον.

Ως ἄρα μην φαντάνε γένεσθαι ἐπειμάσσαστον Αὐγίσιον
κάρπατον οὐ χρόα πελόμενον γνωμητοῖσι μίλιοις,
ξαυθὰς δὲ τε φασλῆς ὅλεσσα τρύχας, ἀσφέδες δὲ τε
τῶν πεσούσι μελέεσσι ταλαιπώδης γέροντος.
κανύζωσαν δέ οἱ δοστατέοντες πονηκατέ, ἔστιτε.
ἀκμαῖς δὲ μην δάκρυος ἄλλο πεπούλι θάλατη, πᾶστε μητέρων,

*omnibus quidem spem dat, et pollicetur nro unicungs
nuncios mittens: mens autem ei alia nervae.*

*Huc autem respondens locutus est prudens Vlysses:
eben, usq; Agamemnonis Atrida
periturus malo modo domi eram,
nisi mibi tu queq; deariet dixisses.*

*sed age consilium texe quomodo uicifcar ipsos.
apud me autem ipsa asta, animum peraudacē immunitens,
qualem quando Troiā soluimus pīnguis sepiā.*

10 si mibi sic alacris astabitis Minervae,
uel cum trecentis ego uiris pugnauero
tecum, uenerabilis Deus, si me prompte adiunneris.

Huc autem respödist postea Dea glaucocula Minerua
et nulde tibi equidem adero, neq; me fallas
cum hac struetus: et aliquem spero
sanguineq; cerebroq; perfusurum magnum solum
nitorum procorum, qui tibi fortunas edunt.
sed age te incognitum faciam omnibus hominibus:
arefacie quidē eniem pulchram in flexilibus membris,
20 flanos aut̄ ex capite delebo crines, circum autem pallium
induam quod auersetur nident homo babentem.

*deformabo autem tibi oculos antea per pulchros,
sic turpis omnibus procis apparebis,
tuaq; uxori, et filio quem in cibis reliquisti.
ipse autem tristum subulcum adi-*

*ipse autem primum novum cum ait,
qui tibi suam custos simul autem tibi bene nule,
filiumque tuum diligit et prudentem Penelopen.
inuenies hunc suib[us] absidencem: hec autem de seminariis*

⁸⁰ *comedentes glandem suam, et nigram aquam
bibentes, que sibis nutrunt florentem pinguedinem.
illecum ergo et amnis, et idoneus intermixtus.*

*ille mane, et omnia absidens interroga,
quoniam ego eam Spariam in pulchris mulieribus,
Telemachum vocatura tuum dilectum filium, Ulysses;
qui in magnam Lacedamonem ad Menelaum
iuit, persequens tuam famam, sic ubi adhuc es.*

*Hic autem respondens locutus est prudens Vt hysse:
cur non ei dixisti, in praecordiis omnia sciens?
an ut et ille errans dolores patiar*

40 pontum in sterilem? fortunas autem ei alijs edant?
Huic respondit postea Dea glancos oculos babens Me
non iam tibi ille valde cura sit. (nerua:
ipsa ipsum misit, ut famam bonam adipiscatur,
illuc profectus, at non habet aliquem labore. sed quiesce
sedet in Atride adibus, copiosa autem adhuc.
atq; equidem illi infidiantur iunenes cum nave nigra,
cupientes interficere ante quam patriam terram menias.
sed hæc non puto, prius aliquem terra premet
uirorum procorum qui tibi fortunas deuorant.

50 Sic igitur ipsum alloquens virga tetigit Minerua:
ficcansque quidē ēt cūtem pulchra in flexibilius membris, Mutatur
flavos aures ex capite deuenit crines, circum autem pelleme Vlyssis huc-
omnibus membris antis qui posuit senio, bitus,
deformauit autem ei oculos antea perpulchros.
circum autem lacernā aliam malam iniecit, et intervala,
fractans,

Εἰδί μοι ἀλλαζόσει δόσειν ἀλγάς τε συναρχέας τε.
αὐτῷ δέ τοι γάρ ἄνακτος οἰνογόμενος οὐκ ἀχέβειν
πάντα, ἀλλοιοική σύνας πικλος ἀπίτη πάντω
ἴδει μεναεις καὶ ταῖρα κανῶντες λόγους τοις ἔθνοσιν
πλάγιοι εἰπεῖν ἀλλοθέρους αὐθιζόντες μηδέποτε τοι
πικράς εἴτε ρώσαις, καὶ σφράγεις πελοίσια.
ἀλλ' ἐπιτο, κλισίσασθι ιόντες γέρεαν, ἀφεσικύσατος
οἵτις Σοῦνοιο κοριστάμενος καταθυμού,
ἄπις ὅπτησθεν τοσικήν ὥπτωρος καὶ διετλις.

Ως ἀπὸ τῶν κλισίων δὲ γένοστο μή θεός οὐδεῖς.
Ἵστηται δὲ εἰσαγαγών, ἔργα τε δὲ οὐ πέχθειται τοιούτα,
ἴστηται δὲ ἀδίκημα ιονθάδε θεός οὐ κατέργισται γένος,
αὐτὸς δὲ διδίνει τοιούτοις, μέγα δὲ μαστίς. Χαρέται δὲ οὐδεὶς
ὄπις μηδὲ τοιούτοις εἰπεῖται ἐπος τοῦ φατού, ἐπειδὴ τὸ σύνομα τοῦ,
Ζεύς τοιούτοις δοίξειν δέ τοιούτοις αθανάτοις θεοῖς ἀλλοι
δέ, τῆς μάλιστας θεοῖς εἰπεῖται μεταφράσω μηδὲ τοιούτοις.

Τόρδ' ἀπαμβούμενος πεπονίθεις Εὔκαιε συνέπτε,
ξένον, τὸ μοι δέμιος εἰς τὸ δέ εἰ κακίων σέβηγε ἐλθοι,
ξένουν ἀττικῶσι. πόθες γάρ διός εἰσιμε ἀπαντόμε
ξένοις τε πεπονίθε. δέ μόσις δέ οὐδέγει τε φίλον τε
γίγνεται πάντοτε δέ. οὐδέ μηδένα μηδίκη δέδημος,
αὐτὸς μεῖον ιστώμενος τούτοις προστέλλεται τοις
οἰνοῖς. οὐδέ τούτοις κατά τούτοις θεοῖς θεοῖς τοις
δισκοῖς έμοι γίνεται εὐρίλεπε, ηγκτῆση ψάπαστη,
οὐδὲ τε ὡς οἰκτῆν αὐτὴν θύειν μεθολκεύει
οἰκόρον τε κληρού τε, πολυκυνίσιμον τε γυαλισκόν,
ὅς εἰ πολλὰ κάκηνος, θεοὺς δέ οὐδὲ γοῦν αἴτεν.
Ἄντη καὶ εμοὶ τόδε δργούμενος αἴτεται ως πιπίλημα.
Καθάπερ με τούτον ὄντος γενεᾶς εἰς αὐτὸδέ έγγρεστος
εἶπεν οὐδενός. οὐδὲ φειλέτης οὐδὲ γένης αὐτὸδέ έγγρεστος
πρόχνυντε πολλῶν αὐτούς οὐδέποτε ζῶσσαντες έλυσαν.
οὐδέ γάρ οὐκέντες έπειτα Αγαμέμνονος οὐδὲνεκατικῆς
Ιλιου εἰς δύνατον οὐδὲντα Τρώωντα μάχοισθ.

Ως ἐπ' ἀμφ., ζωσθεὶς θῶσ σωτεργεχίσταντα.
Βῆ δὲ τούτη δὲ συφιάσις, οὐδὲ εἴβηται δρχαστοχοῖσιν
γνήθηντα λαῷ διέγενεται, καὶ ἀμφοτέροις οἱεροῖσι γνη-
ταντας, μίσυλλην τε, μῆτραν φέρειν τοῖς πατέρεσσι.
Ἐπίποντες δὲ ἄρτα ταῦτα φέρειν προεΐθεικον οὐδὲν πᾶν,
θέρεμον αὐτοῖς οὐδελοῖσιν. οὐδὲ τὸ ἀλφόταλαν καὶ πάλιαρα
γνωστὸν δὲ ἄρτα κιατυνέων καίρου μελιποτέραν οἶνον.
Αὐτὸς δὲ αὐτὸιον ήγενετοπτερώντας περιπονέσσας,
ζειδειναῖς ὡς ἔξιντε τὰ τε θηλαστικά ταῦτα
χοίρον· ἐπειργεταὶ τούτοις γε σύνεις μητεράρειν τὸν τοπικόν,
τὰ ὅπιδα φροντίσοντες γνήθησονται φρεσοῖς οὐδὲν τοις.
Οὐ μὲν χειτλατα δρύας θεοῖς μάκαρος φιλέσσονται,
ἀλλαδὲ ικέλω τίσονται αἰσθητα δρύας αὐθρωπάρεις.
Εἰ μὲν θυσμότερον τούτον αἰσθητον οὖτις ὥδη γαίας
ἀποτρίπτει βαῖσιν, καέ σφιν Ζεὺς λαίδια δέρνει,
πληστάμνοι δὲ τε τῆς εἴσαν οἰκόνοις ἕκας Θ.
Εἰ μὲν τοῖς ὅπιδος κρατερόφυλοις γνήθησον φρεσοῖ πατέτε·
οὐδὲ δέ τι τοσσοτερότερον, θεῖς μὲν τινὲς ἐκλυνομούσι ικέλων,
κέντρον λυγρόμον ὅλεθρον, οὐτ' ὅπερ τοῦτο θειέλετον δικαίως
μηδὲδικτύοντες οὐδὲδικτύοντες σφέτερον· ἀλλὰ τοις
πτήματα τούτα διαρθρίσαντες πάπερεῖσιν, οὐδὲ τοις φερεῖσι.
Ἴσσαι γαρ νύκτας τε τούτοις ἀμφοτέροις ταῖς Διός φύσει,

at qui mihi alios Dei dederunt dolores geminausq;
dimum enim regem lugens & dolens
iaceo; alijs autem suis pingues nutrio
ad comedendam: at ille egens foris cibi
errat in diversorum nitorum populumq; urbemq;
sicubi abhinc viuist, et uidet lumen Solis.
sed sequere, ad casam eamus senex, ne et ipse
cibo & uino saturatus ex animo,
dicas unde sis, et quot dolores toleraueris.

10 Sic locutus ad casam praecepsit diuinus subiectus:
collocavit autem introductum, uirgulaque substrinxit densa.
Stranit autem pellem uillosum sylvestris capra,
suum stratum magnum et densum gauisus est. Vlysses
quod ipsum sic susceperebat: uerbumque dixit, et appellauit:
Iupiter tibi det hospes et immortales dij alij
quodcumque maxime uis, quia me alacer suscepisti.

Hunc autem respondes allocutus es Eumae subulce:
hos, non mihi fas est, neque si peior te renias,
hos item contemnere. ab enim Iome sunt omnes
20 hos quosq; pauperesq; munus aeneum exiguumq; ebarumq;
est nostrum. hoc enim seruorum ius est,
semper timentium cum dominantur reges
iuvenes. nam eius quidem dñ reditum impedierant
qui me accuratè diligebat, et possessionem praebuit;
tanquamq; suo doméstico rex benignus dedit
domumq; portionemque, dotalissimamque uxorem,
qui sibi multa laboraverit, Deus aucte negotium auxerit.
sic et mibi hoc negotium augetur quo detineor.
ideo me multum iniuriasset rex si hic sensisset:

30 sed perire, quod uicim Helene genus periret
funditus, quoniam multorum mirorum genua labefecit.
et enim ille iuit Agamemnonis gratia honoris
in illum bonorum equorum, ut Troianos oppugnaret.

Sic dicens, cingulo celeriter coercuit tunicam.
perrexit a.ire ad Iulia, ubi grec continebatur porcorum
illuc captos duos attulit, et ambos matavit:
ignemque accendit, conciditque, et ueribus infixis,
assataque omnia ferens apposuit Vlyssi,
calida cum ipsis ueribus. ipse panes albos mischnit:
40 in poculo autem miscebat dulce uinum.
ipse contra sedit. cohortans autem allocutus est:
comede nunc o hospes quae seruis adsum
porcina: al pingues porcos proci comedunt;
non uerecundia habete in metibus neq; misericordiam.
non quidem improba opera Dei beati amant,
sed fas honorant et pia opera hominum.
et quidem hostes et iniqui, qui terram
alienam inuadunt, et ipsis Iupiter pradam dat.
impletisq; nauibus eunt domum quisq;.

50 et quidem his comes potens timor in animos cadit:
hi autem sciunt, Dei autem aliquam audierunt vocent,
illius tristem mortem, quod nolunt iuste
ambire, neque ad finis: sed uacui
bona dilapidant immoderatae, neq; est parsimonia.
quoniam enim noſt̄ q; et d̄es abs luto oriuntur,

unquam unam sacrificant victimam, neq; duas solas:
niam autem consumunt immoderate haurientes.
Vlyssis diu certe enim ei facultates erant magnae: nulli tanta
tie et pos- niorum herorum, neq; continentis nigrae;
sesiones: neq; ipsius libacae: neq; uiginti niorum
sunt densitie ranta: ego autem tibi connumerabo:
duodecim in continente armenta, et greges omium,
et suum pascua, et stabula lata caprarum
pascunt peregriniq; et ipsius pastores uiri:
illuc autem stabula lata caprarum undecim omnia
in extremo agri pascuntur: insuper uiri boni custodiunt,
quorum semper ipsi unusquisque in die pecudem fere,
sagittarum caprarum quacunque, appetit optima:
et ego tuus has seruoque meorū,
et ipsum suum opimum electum mitto. (uatum)

Sic dixit ille autē attente carnes comedebat, bibebatq;
anide, dolens: mala autem procis macinabatur.
at postquam cenauit et explenuit animum cibo,
et ei explens dedit poculum quo bibebat,
uino plenum, hic autem suscepit: gaudiaq; est animo,
et ipsum appellans herba molucaria locutus est:

O amice, quis nam te emit rebus suis,
sic malde dines et foreis sicut dicas?
dicas autē ipsum perisse Agamemnonis gratia honoris
die mibi si forte cognosco ralem.
In piter enim hoc scit et immortales Dei alij,
si forte ipsum nunciem midisse: multum autem errauit.

Hinc aut̄ respondit posse a subulcus princeps niorum:
Senex, nullus illum uir peregrinus nemens
nuntians persuaserit uxoriq; et dilecto filio.
sed alioquin uictu indigentes uiri peregrini
mentiuntur, neq; uolunt uera loqui:
quicunque autem peregrinus libacae in agrum uenit,
profectus ad dominiam meam, fallacia loquitur.
hac autē benigne suscepit, diligit et singula inquirit,
et ei lugentis palpebris lacryma decidunt,
ut fas est mulierem, cum maritus alibi perire
fortassis et tu senex uerbum comminisceris,
si quis tibi penulamq; tunicamq; uestimenta det:
illius autem iam credibile est canes uelocesq; alites
eum ob ossibus traxisse: anima autem destituta:
uel illum in ponto comederunt pisces, ossa autem ipsius
iacent in terra, arena mersa multa.
sic ille quidem illuc periret: amici autem dolores post
omnib; mibi a maxime, facti sunt, non n. amplius aliud
humanum sic regem inueniam quocunque ibo,
neq; si ad patris et matris iterum irem
domum, ubi primum ortus sum, et me educauerunt ipsi
neq; uero ob illos tantum lugeo mortuis quantius
oculis ut uideam, in patria terra:
sed me Vlyssis desiderium capie absentis.

bunc quidem ego, o hospes, et non presentē nominando
renvereor: ualde enim me diligebat et curabat animo.
sed ipsum fratrem maiorem uoco etiam absentem.

Hunc autē rursus allocutus est patiens diuinus Vlysses:

et post eum iuxta uicinorum, et deinde mū, oīō
omnū j̄ φθινύθετην π̄φθινηψ δέ αφύνεται.
et γάρ οι ρων γ' ίων ἀστετοθετον: τόσοις
αὐδρῶν μέρων, στρατοι μελαίνης,
τοτ' αὐτοὶ ιθάκης: τοτε βιωτέαν φωθῆν
τοτε καρφος προστάσιον: γάρ οι τοι παπλέξεω
ελαστική φύσις φύγει λασθανεῖσαι,
τόσοις ε συνηρούσια πλατιμάνησι, αγαθή
βόσκοντο βιωτοί τε Καύθι βάστορδοι ανθερόντες.
10 γάρ οι τοι παπλέξια πλατείας αγαθή φύσις επαντάττε
εργατική βόσκοντες: αὐδροὶ αὐδρούσια πλατείας ορούται,
τόσοις αελιαστική φύσις φάνηται αριστοί,
επιτρεφεών μέρων οστοις φανένται αριστοί.
αυτάρες γάρ συντάσσονται φυλάσσω τε βίουμαί τε,
καὶ σφι συνηρούσια πλατείας αποτελεῖσθαι
οις φάσθι: οι δὲ φύσικής φύσισται πλατείας, αντίτε οινοφ
έργα πλατείων, ακένημης μητρός φύτευσι.
αυτάρες επειδέντες θέτηνται πραρεθυμένης έδρανης,
καὶ οι πλατούμενοι οι πλατείαι φύτευσι,
20 οινοφάσις πλειον. οι δὲ εδέξαστο χαρές γένουμα,
καὶ μη φωνήσεις επειδέντες πλούσιοι πλατείαι.
Ω φίλε, γάρ σε τοιάστα κατέτεστη οἰστοι,
αὐδροὶ μαλάρια φρεγείσι καρποφόροις αγαθοφύσεις;
φίλοι δὲ αὐτοὺς φθιδας Αγαμέμνονος εινεκα τιμᾶς:
επειδέντες αὐδρούσια ποθει γνωστού ούτε.
Ζεύς γάρ τοι τούτοις οιδένει μήτε αθανατοις θεοῖς ἄλλοι;
εὶς καὶ μη αγγέλουσι οἱδένει πολλά δὲ ἄλλοι.
Τόμοι δὲ πικέτει, επειδέντες συνεργάτης σχετικος αὐδρού,
θύεομ, επειδέντες αὐδρούσια πλατείαι φίλοι γόμη.
30 αὖτε αλλως κομιδῆς καρποφόροις αὐδρούσια πλατείαι
φύτευσι, διδύτες θέτηνται πραρεθυμένης μητρός φύτευσι.
οι δὲ αὖτε πλατείαι ιθάκης διαδημούσια πλατείαι,
επιτρεφεών διαδημούσια πλατείαι, απατηλίκια βαζέσι:
οι δὲ εν διεξαγόμενη φιλίας εκατεταμεταλλή,
καὶ οι οδυρούμενη βλεφάρων απόστρυμα πλατείαι,
οι Σέμης διαδημούσια πλατείαι πόσις ἄλλοι δὲ οι πλατείαι,
αὐτάκεν γένους γερασεῖς επειδέντες πλατείαι,
επειδέντες τοιχλαστά τε εικαστά δούσι.
40 Φίλοι δὲ μέλλονται καίσθια πλατείαι τοι οιωνίδια
ρύμοι απόστρυμα πλατείαι: ουχί γένεται λέλειπται
η τούτοις γένεται φάγοι ιχθύοι, οστεοί δὲ αὐτοῖς
κατατείπεται πλατείαι, θαυμάσθια ελυκάντα πολλά.
οι δὲ μηδέ γένεται πλατείαι φίλοιοι οὐδέποτε
πλατείαι, επειδέντες τετράγωνα πλατείαι,
πλατείαι απειπούσια πλατείαι, καὶ μη επειδέντες πλατείαι,
πλατείαι τοιχλαστά τε τοσούσια διαδημούρομενα πλατείαι
50 οδφαταλιστούσια πλατείαι, επειδέντες τοιχλαστά τε γαία.
ἄλλα μέν οι θυμοτατοί πλατείαι αύγουστα οικαρδίοιο,
πλατείαι εγών, οι φέντε, οι πλατείαι ονομάζειν
αὐδρούσια πλατείαι γάρ μέν εφίλεις η κάτιδος θυμού,
ἄλλα μηδέποτε πλατείαι μηδέποτε πλατείαι. (σενε)

Τόμοι δὲ καὶ πλατείαι πλατείαις οιοισι οινοφ

ῳ φίλον, ἐπειδὴ τῶν μητρῶν αὐτὸν εἰδέτι φῦσθαι
καίνουν ἐλεύσεσθαι, θυμὸς δὲ τοι αὖτις ἀπειπετός·
ἀλλ’ ἔγων δὲ τοι αὐτῆς μυθίσσομαι, ἀλλὰ σὺν ὄργαις,
ὅς νεῖται οὐδὲν οὔτε οὔτε μοι εἴσω,
αὐτίκ’ ἐπέκην κεῖνθεν ἵψῃ τὰ ἀπόλωματα ἕκκτος,
ἔνσαί με κλαῖναι τε χιτῶνά τε, εἰμαστα καλά.
τῷρι μὲν καὶ μή μάλα πορτεροφύλλον, δύτι δεξοφύλλον.
ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνθεν οὐδὲν αἰσθανόμενος
γίνεται ὃς τῷριν εἴκων ἀπατήλια βάζει.
ἴσων γάρ ζεὺς τῷρων τε θεῶν, γνώντες τράπεζα,
ξεινότερος οὐδὲν σῆσθεντος ἀμύνοντος δὲ τῷρι αὐτοῖς
ἥμελον ποιεῖσθαι ταῦτα τελείταις ὡς ἀγορεύω.
Ἴθυντος δὲ τοιούτους ἐλεύσεσθαι γύθαδός οὐδὲν οὔτε
ὢ μὲν φεύγοντος μητρὸς, τὸ δὲ ισαμφύλλονοι,
στίκαδε νοσήσας, τοιούτους ὃς καὶ οὐκέτεντο
γύθαδός ἀπιμάλει ἀλλοχρονία φαιδιμοιρά έργον.

Τόπῳ δὲ ἀπαρξάσμενος προσέφυς Εὔκαλις συβοῶ
ἄγεται, τὸν δὲ γάρ εἰ μὴ τὸν θεοῦ λιοντάριον τόδε τίσω, (πα-
τεῖται) οὐδετερούς εἶτι οἰκομένηλον σταύλον ἔκκλησι
τιθεῖται, καὶ μᾶλλον προξεψία μεμνώμενος, μηδὲ μεταστατη-
μίμωσικόν, ἢ γάρ θυμῷ γνήσιν θεοεστικόν μοιστη-
αχνυματικόν ποτε τις μνήσκηδον οὐδεποτε. αὐτοκτόνη-
αλλακτούσιον μὲν ἐάσσομεν αὐτῷ πρὸ οὐδετερού
ἔλθοντι σπόωσι μηδὲ γέγονον οὐδετερού τοιούτου,
λαερτίης δὲ οὐ γέρων φέρεται Τελεμαχος θεοειδῆς. (σεύς,
νιᾶν αὐτὸν δέ τοιούτον ἀλλασσούσιον οὐδεποτε τέκνον οὐδετερού
τηλεμαχός τὸν ἐπειδή θρεψαν θεούδρυντες ἴστοι,
καὶ μηδὲ φείδωσιες θεούδρυντες αὐτοῖς τοιούτοις
ταττόντος οὐδεποτε φίλοιο, φρεγάνας γνήσιον εἴσοδον
πεπλετείσας αθανάτων βλάψας φεγύνας γνήσιον εἴσοδον,
πεπλετείσας αθανάτων βλάψας φεγύνας γνήσιον εἴσοδον,
ζεὺς πύλοι γάγαθείσω. τὸν δὲ μηνικῆρον αὐγανούς
οἰκαδίαν ταλαχῶσι, ὅπως ἀπὸ φύλευρον οὐλυπού-
σαννυμούσι οὐδὲ θάκης Αργεσίος αὐτιθεότοιο.
ἀλλακτούσιον μὲν ἐάσσομεν, ἢ καὶ ἀλώνη,
πάκε φύγοι, καὶ καὶ οἱ ὑπέρερχοι γῆρας Κρονίων.
ἀλλακτούσιον μοι σὺ γεραίεται τὰ σαυτά κηδεῖς γνήσιατε,
καὶ μοι τοτε γάγροβον συμπέτητυμον, οὐφρέεν εἰδῶ,
τίσι, ποθεν εἰς αὐτὸν γάρ, πάθει τοι τούτοις ἀδείη τοκῆσθε
ὅποις δέ οὐδὲ νηὸς αφίκεοτων δέ σε ναῦται
πάγαγον εἰς ιθάκην, τίνσε εμμηλησε δύχετεωντο.
ζεὺς μὲν γάρ τι σε τελέσῃ διόποτε γνήσιον οἰκάδα. (σεύς,

Τὸν δὲ ἀπακρίσθιμον πεσέφη πολύτιμον οὐδενός
τοι γάρ εγώ τοι ταῦτα μᾶλλον ἀτρεκέως ἀγοράνσω,
εἴη μὲν νῦν οὐδὲν ἄλλο χρόνον πέμψει ἐδῶ αὐτῷ,
ἥδε μέσην γλυκερού κλισίου γῆτοδων ἔσται,
διάνυνθα τὸν ἀκεοντα, ἀλλοι δὲ τὴν δργούντες
ἔκπλεισι καὶ ἐπειτα τοῖς γύναιοις ἀπαντα-
ζτε στρατηγαμένοι λέγουσιν εἰς κάθιστα θυμόν,
οὗτοι γε οὐκέπιμπαντας θεῶν ιστητε μόγιοισι.
Εἴη μὲν Κρηταῖοι δργούσι μέχομεν βύρειάκαροι,
αὐτέροις ἀφνειοῖσι πάσις πολοὶ ἐμήλλοι
ψέμεν γνῶντες περιστρέψαντες τράφην πολλὴν εὔχρηστον,
γνώσοις οὐδὲν ἀλόχοσι μὲν δὲ ὁντες τέκει μεταπο-
παλλακτέοις, ἀλλά μεταστρέφοντες τετέμ

*damice, postquam omnino negas neq; dicis
illum uenitum esse, animus autem tibi semper incredulus:
sed ego non temere loquar, sed cum iuramento,
quod redit Vlysses. munus autem laeti nunc y mibi fit,
statim postquam ille ueniens suas domos peruenierit,
inducere mibi penulam et tunicam, uestimenta pulchra.
ante autem, uel ualde indigens, nihil accipiam.
inimicus enim mibi aequa ac portae Ditis
est qui egestate uictus fallacia loquitur.*

10 sciat nunc Iupiter primum deorum, hospitalisq; mensa
penatesq; Vlyssis irreprehensi quos aduenio,
ni hæc omnia perficiuntur sicut dico.
hoc ipso anno ueniet buc Vlysses:
hoc quidem inclinato mense, illo autem instante,
domum reuersus, et puniet quicunq; illius
hic probro afficit uxorem et illum filium.

Hunc autem respondens allocutus es Eumae subude:
ô senex, neque profecto ego latitiae munus soluam,
neque, *Vlysses* iam domum ueniet: sed quietius
20 bibe, et alia interim memoremus, neque mibi haec
memora. certe enim animo in pessiore meo
tristior quando aliquis meminit gloriose regis.
sed iuramentum quidem finamus: at *Vlysses*
ueniat ut ipsum ego uolo et Penelope,
Laertesque senex et Telemachus diuinus.
nunc rursus nati casum lugeo quem genuit *Vlysses*,
Telemachi: que postquam nutritur dei uirgulto aequalis,
et ipsum dicebam fore in uiris non peiorem
patre suo charo, mente et specie admirabilem,
30 huius. a. aliquis immortalium laetit menie intus aequabilem,
uel aliquis hominum. hic autem iust ad patris auditionem
in Pylum diuinam. hunc autem proci superbi
domum uenientem obseruant, ut genus pereat
sine nomine ex Ithaca Arcisii diuini.
sed age illum quidem finamus, siue opprimatur,
siue fugiat, et eum protegat manu Saturnius.
sed age mihi tu senex tua ipsius mala dic,
et mihi hoc eloquere uerum, ut bene intelligam,
quis, unde es uiororum, ubi tibi urbs et parentes:
40 qua autem in nauis uenisti: quomodo te nauis
duxerunt in Ithacam, quos esse profitebantur.
non enim te peditem puto buc uenisse.

Hunc autem respondens allocutus est prudens Vlysses:
tibi enim ego haec ualde uere dicam,
si sit quidem nunc nobis in annum et cibus,
et uinum dulce recta intra manentibus,
epularique quiete, alijs autem ad opus adeant:
facile postea et in annum omnia
non percurrerem dicens meos dolores animi,
50 quo scimus omnes deorum uoluntate laborauimus.
ex Cretensibus quidem genus praedico latissimis,
uiri diuitis filius: multi autem et alijs
filii in eadibus et educati et orti sunt,
legitimi ex uxore, me autem empta peperit mater
dellex, sed me traxiter cum trobrius charmum habebat

Vlyffes dif-
simulans
nititur Eu-
mæo Vlyf-
sem reditu-
rū persue-
dere.

Vlysses pul
chre singit
historiā ad
uentus sui.

Castor Hylacides, cuius ego genus prædico esse:
qui quondam in Cretensibus ut Deus colebatur populo,
fortunisq; dinitatisq; et filiis honestis;
sed illum quidem fata ierunt mortis ferentia
ad Ditis domos; facultates autem diuiserunt
filij magnanimi, et sorores iecerunt:
at mibi valde panca dederunt, et propria attribuerunt.
duxit autem uxorem locupletissimorum hominum,
gratia mea nesciis: quoniam non contemnendus eram;
neq; timidus, nunc autem iam omnia defecerunt.
sed tamen valde quidem te arbitror intuentem
cognoscere: certè enim me duritia renes valde multa.
certè enim audaciam Marsq; dederunt et Minerva,
et fortitudinem, cum legerem ad infidias
hiros optimos, mala iniuria ferens:
numquā mibi morte ante oculos ponebat animus usurpans,
sed multo primus adorans lancea, occidebam
uirorum inimicorum si quis mihi cederet pedibus.
talis eram in bello. opus autem mihi non gratum erat;
neq; res familiaris, que nutrit charos filios:
sed mihi semper naues remigabiles gratae erant;
et bella, et tela lenia, et sagittæ,
tristia, queq; alijs borrenda sunt:
at mihi grata erant que forte Deus in animo posuit:
alius enim alii viri delectatur operibus:
ante enim quam in Troia pede ponerent filij Achiorum,
nonies usurpator fui et uelocibus naubus
hiros aduersus exterinos: et mihi valde aderant omnia.
que optabam iucunda, multa autem post illa
essequebar: statim autem domus angebatur, et postea
granisq; reverendusq; inter Cretenses euasi.
sed cum iam odiosum iter magnus Iupiter
decrevit, quod multorum uirorum subtus genua solvis,
tunc me iusserrunt et inclytum Idomeneum
naues ducere in Illium: neq; illa ratio
eras denegandi, malus autem habebat populii rumor.
ibi quidem nouem annis belligeramus filij Achiorum,
decimo autem urbem Priami populati iunimus
domum cum naibus: Deus autem disfecit Achinos.
at mibi misero mala stauit confilarius Iupiter.
mensem enim solum mansi delectatus filiis,
nouaq; coniuge et bonis: at postea
in Aegyptum me animus impulit nauigare,
naues bene parantem cum diuini sociis.
nouem naues parauis, cito autem coacte sum copia.
sex diebus quidem postea mihi dilectis sociis
coniuici sunt: at ego sacra multa præbui,
Deisq; sacrificando, ipfisq; epulas struendo.
septimo concenderes à Creta lata,
nauigamus Borealem secundo, bono,
facile, uelut secundo flumine. neq; aliqua mibi
nauium laesa est, sed soffites et in columnas
sedebamus: has autem uentusq; nauisq; gubernabant.
quinto die autem Aegyptum pulchre irrigaram iunimus:
stauit autem in Aegypti flumio naues uersatiles.

Κάσωρ γ' λακιδίνεις, Φύγων γέρμον τηλχυματεῖν.
ὅς ποτ' γνὲ Κρήτεος θεὸς ως τίθο μάμψ,
όλβω τε πλάτω τε, οὐ γάστερι κυδαλίμοισι τοῦ.
ἄλλ' ἔποι τὸν κῆρον ἔβαν θανάτοιο φέρευσσε
οὐς αἰδίκο μόμος τοις ἐρώταις εἰλάσσαντε
πάντας ὑπέρθυμοι, καὶ τῷ κλέρος ἔβαλοντες·
καὶ τὰρ ἐμοὶ μάλα ταῦρος δύσσαν, οὐδὲνί γέμανε,
πάγκαγόμενος ἡ γυναικα πολυκλέρον μαθερόποιη,
ἴνεκ τοῦτος ἀρετῆς ἐπὶ τὸν ἀποφάλιθρον τοῖς,
10 οὐδὲν τοῦ φυγοπόλειμον· νῦν δὲ καὶ ταῦτα λέποιπον
ἄλλ' εὔκτης πελάμινα γένεσι σίσσουνται,
γυνώσκειν· ἥ γέρε κε μέν γέχει τῇλεια πολλά.
τοῦδε δὲ δάρεσσι μοι Αἴγας τοῦ ἐδοσσαν οὐ Αἴγας,
καὶ φύξιωσίνεις, σπότε τε κρίνοιμι λέχοντε
αὐδραῖς ἀριστᾶς, πακάδινοινέεσσι φυτόντων
τοποτέ μοι θάνατον πεθεῖσθαι· οὐδὲν δυκός ἄγλιστο,
ἄλλα πολὺ τρώστις οὐ πάλιμνον· τούτης τοῦτον
αὐδραῖς δινομένειν, τα μοι τέρεις τόσδειοι.
τοῦτο τοῦ πολέμῳ δρύον μοι τοῦ φίλουν ἔσκυρον,
20 οὐδὲν οἰκειφελόν, πτερύφεα σύλλαττα τέκνα·
ἄλλοι μοι αὖτε τὴν ἐπάρτητοι φίλαις πόσαι,
καὶ πόλιμοι, καὶ ἀκοντῶν εὐέξεσσι, καὶ οἶστοι,
λυγρά τοι τὸν ἄλιοντι γε κατέκειγιλα τοιλοντα.
καὶ τὰρ ἐμοὶ τὰ φύλα ἐστι τὰ τούτοις δύναμεν τοῦτον;
ἄλλον γέρε τὸν ἄλιοντι αὐτὸς ἀποτέλεσται δρύοις.
τούτῳ μὲν γέρε Τροίας ἀπέβαμεν οὐαὶς ἀχρεώπη,
ἄνεκτοις αὐδράσιν πρέσαν γάστροισι τέλεστον (ταὶς
αὐδραῖς δὲν ἀλλοστότες καὶ μοι μάλα τούγκαντος τούτοις
τοῦτον εὔχειρον μετέβαμενοις, ποταὶ δὲ διποτασσον),
30 λάγχανον· αὐτὸς τὸ οἴκον ὁ δέλτης, καὶ ἕρα ἐπεπτε
δεινός τοις οἰστοῖς τε μετά Κρήτεος τετύγκισ.
ἄλλ' οὐτε μὴ τούτων ενυγρίᾳ ὅλῳ δύριονται τούτος
ἐφράσσεθε, οὐ πολλῶν αὐδρῶν τοῦτο γένεται τὸντο,
διὸ τότε μὲν τούτῳ προίμενον τορεστατες οὐδομένης
τίκτεσσιν τούτοις· θεὸς δὲ τέκνοντος ἀχρεώς.
40 αὐτὰρ ἐμοὶ μελῶ πεκτὸν μάδεο μετίεται τούτος.
μηδαματοῖς οἰορμεναι τε ταρασσόμενον· τακτεσσι,
καριδίνην τὸ ἀλόχω οὐκτάμασσον· αὐτὰρ ἐπεπτε
Αἴγυντόνδε μεις θυμός αὐτούς εναυτίλιαδης,
τῆτος τούτων λαντετοῖς αὐτιδέσσοις ἐτάρεσσοι.
γύνεται τῆτος τοῦτο, δοῶς δὲ τοτεγμένος τοῦτο λακος.
ἔγιμπε μὲν ἐπεπτε ἐμοὶ τερέροντες τούτοις
μείνωτε· αὐτὰρ ἡγένεται τολλα τοῦτον τοῦτον,
θεοῖσι τοῦτον, αὐτοῖσι τε μεταπε τογνέδηται.
ἔβολικτον δὲ αὐτοῖσι τοῦτο Κρήτης θυρέες,
50 ἐπλεομένος θορετοῖς μετέμω ἀχρεώτες, παλαιοὶ
φυσίσιοις, οὓς τοι ταπετρέροομεν· οὐδὲ τοις τούτοις μοι
τοῦτον τομαίνονται, ἀλλ' ἀσκεδέσσοντες τούτοις
τοῦτον τοῦτον δὲ αὐτοῖσι τοις τομαίνονται τούτοις.
τομεπτάσσονται· Αἴγυντόν τοις τοῦτον τοις τομαίνονται·
τοῦτον δὲ γνὲ Αἴγυντόν τοις τομαίνονται τοις τομαίνονται.

γνθ' ἡ τοι μὲν ἐγώ κελόμεως ἐρίστρας ἐπάρχει
αὐτῷ ταῦτα νίκαις μένειν, μὴν τὰς δρῦν θάνατον.
ἐπῆρες ἢ κατὰ σκοπιάς ὀτρυναῖς τένειδες·
οἱ δὲ, υἱοὶ εἴδηντες, ἀπασθόμενοι μὲν εἰς σφῶν,
αὐτοῖς μᾶλλον Αἴγυπτίων αὐτὸς ἔρων ποθικαλλήτες ἄγρος
πόρθεοι, εἰς ἡγεμονίας ἄγοντες νίκαια τέκνα,
αὐτὸς τὸ ἔκτενον. ταχέα δὲ τοὺς πολιψίκετες ἀγρούς
οἱ δὲ, βοῦντος ἀποντόσθι, ἀμφὶ ποδαρούμενοι φί^τ
πλαθούρη πληττούσης τῶν πολιψίκετες ἀγρού,
χαλκὸς τε σεροπῆς, γνθὸς ἢ ζεύς τριπλίκεσσαν Θ^τ
φύγαν ἐμοῖς ἐτάροιστον κακῶν βάζοντες, δολές τις ἔτλη
καναλαῖς ναυτίσιοι ποδοὶ γάρ κακὰ ταῦτα ποθεῖν· τέκνη
γνθὸς ἀπέσθιν πολλὰς μὲν απτέκτανοι δέξεις χαλκῶν,
οἵ δὲ ἀγαγοῦντες, σφίσιψι ἐργάζεσθαι αὐτούκην.
αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτὸς γνθεῖται φρεσὶ τοῦτῳ νόμιμες
ποίησις, ἀνθοφελεμονίαν ποτομοφύλακας εἶπεν
αὐτῷ γνθὸν Αἴγυπτον· εἴτε γάρ τον με τῶντος ὑπότελεκτο,
αὐτίκις ἀπὸ κρατος κακῶν σύντυκτον ἔθυκε,
καὶ σάκος ὁμοιούρθοντος δὲ ἔκβαλεν ἐκτοστούχειρός·
αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆς θύνατος ἐπιλυθούμενος ἕπταρι,
καὶ κύνος γάνανδρος λέων. οὐδὲ τρεῖσσα, καὶ μὲν ἐλέκτησαν
τὸν μίσθιόν με εἰς τοσαῦτα φύγοντες διακρυχέοντα.
ἡ μὲν μοι μάλιστα πολλοὶ επινίστορι μελίστου,
τελελοιποτεῖναι· (μὴ γάρ περιχολώσατο λόγω)
ἀλλ' ἀπὸ κενοῦ δρυκεῖται διὸς δὲ ὀπίζεται μάλιστη
ξενίσις, ὥστε μάλιστα νεκροστάται κακὰ δρύα.
γνθεῖται μὲν ἐπίθετες μελόντοι αὐτοῖς, πολλαὶ δὲ ἀγειρα
χείρισται· ἀν' Αἴγυπτίσσας ἀνδραῖς μίδοσσαν γῆρας ἀπὸν
ἄλλ' ὅπερ δηδούσιοι μοι πάντα πλόμενοι ἔτες πλαθεῖσι.
τες. οὐδὲ τότε φοίνιξ ἀλλοθνα αὐτὸς ἀπατήλια εἰδὼς,
τρώκτης, οἱ δὲ πολλὰ κακά αὐθεώποισι μὲν ἀργεῖται·
οἱ μὲν ἄγε πρεπειποθών θοιμοφρεσίη, ὁφρὶ ἴκομεσθαι
φοινίκης, οἱ δὲ γε δάσκοι καὶ κτήματα ἐκείνοι.
γνθεῖται πρὸς αὐτὸν μεντας τελεσφόροις ἐτούτηντον.
ἄλλ' ὅπερ δηδούσιοι μηδὲν τε οὐδὲ τελεῶτο
πολὺ ποδετομούντες, καὶ ἐπιλύθουν ἄργας,
τὸν λιβύνια μὲν ἀδίκηνός ἐσοστο πονητούροιο,
τὸ δέλτα τοῦ λιβύνιας, ἵνα οἱ σώματοι φόρτουμ ἀγοιμι,
καὶ τοις δὲ μὲν ὡς ποράσιοι, μὲν ἀστερούν θνοντούλοιτο.
τοῦτο ἐπόμενον ἀδίκηνός ἐστιν, ὅποι μέλιστας
μέσοις ὑπέρει βαρέειν αὐτούς απεργεῖς καλῶ
μέσοις μέλιστας τελετεῖται πολλοῖς ἀπότομοι.
ἄλλ' ὅπερ δηδούσιοι Κρητίδαι μὲν ἐλείπομεν, δολές τις αὖτοι
φαίνεται γαλάχωμα, ἄλλος δρανός δὲ δέ τελασσα,
οὐδὲ τότε κνανέλιον νεφελίλιον ἐστος Κρονίων
τούτος ὑπέρει γλαφυρῷ ἀλυστεῖ πόντος ὑπὸ αὐτοῦ.
Ζεὺς δὲ ἄσπιδας βρύντησε, καὶ εὐβαλεῖ τοὺς κεραυνούς,
καὶ δὲ ἐλειλύθη ταῦτα, διὸς πληγεῖστα κεραυνούς,
γνθὸς ἢ θεές τοῦτο πληττούσης τούτος ἀπαντόσθι.
οἱ δὲ, κορώνησιν ἐκελού, ποδεῖην μέλαιναν
κύμασιν ἐκφέρεον το. Τοῦτος δὲ ἀποσάντυτον τόσον.
αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτὸς ἔχοντες πόρον γειτνιῶν,
ἴσιός αιματικὸς τοῦτο κνανοπτρώροιο
γνθεῖται εἰς θεικόν, ὅπως ἔτι τῶντα φύγοιμι.
τοῦτο δὲ ποδεπλεχθεῖται, φερόμενος ὀλοθεῖται αὐτούσιον.

ibi quidem ego iussi charos socios
illuc apud naues manere, et naues subducere.
speculatores autem per speculas misi ut irent:
hi autem intemperantia impulsi, insequeentes robore suo,
statim ualde Aegyptiorum uitrorum per pulchros agros
populabatur, mulieres et abducebant et infantes natos,
ipso scilicet interficiebant. statim autem in urbem iuit rumor.
illi autem uocem audientes, simul cum Aurora apparente
uenerunt: impletus est et totus caput pediumque et equitum,
10 acriusque fulgore. Iupiter autem fulminator
fugam meis sociis malam intulit, neque aliquis sustinuerit
manere contra: circumscaevit enim mala undique steterant.
ibi nostrum multos quidem interfecerunt acceperit.
alios autem duxerunt uiros, sibi operari uti.
at mihi Iupiter ipse in mente hoc consilium
creauit, quod utinam mortuus fuisset et factam obiussionem
illuc in Aegypto. adhuc enim me malum exceptis.
statim de capite galeam fabrefactam depositi,
et scutum humeris: lanceam autem proieci ex manu:
20 at ego regis obuiam ueniens equis, misertus est:
et osculatus sum genua complexus. hic et seruauit, et mei
in currum autem me collocatum duxit domum lacrymantem.
equidem me ualde multis adoriebanur fraxineis,
cupientes interficere: (namque irati erant ualdo)
sed ille eripuit: Ionis autem ueritus est iram
hospitalis, qui maxime aegre fert mala opera.
ibi septem annos mansi ibidem, multas autem coegerunt
pecunias inter Aegyptios uiros: dabant enim omnes.
sed cum iam octauus mihi rediens annus uenit,
30 tunc Phoenicium uenit mir fallacia sciens,
ueterator, qui iam multa mala hominibus fecerat:
qui me duxit persuadens sua mente, ut iremus
in Phoeniciam, ubi huius domus et bona erant.
ibi apud ipsum mansi perfectum in annum.
sed quando iam mensesque et dies perfecti sunt
uerentis anni, et superuenerunt tempora,
in Lybiacum me in nauis misit maritima,
falsa consultans, ut ei onus comportarem,
illuc autem me ut uenderet, et magnum precium acciperet.
40 hunc sequebar in nauis, suspicans licet, necessitate.
illa autem currebat Borea uento mero bono (mortem.
per medium supra Cretam. Iupiter autem eis deiebendebat
sed quando iam Cretam quidem liquimus, neque aliqua alia
apparebat terrarum, sed celum et mare,
tunc atram nubem statuit Saturnius
nauem supra conuexam: obscuratus est autem pontus ab ipsa.
Iupiter autem crebro tonuit, et iniecit nauis fulmen.
hac autem concussa est tota, Ionis percussa fulmine,
nidore autem impleta est, ceciderunt autem ex nauis omnes.
50 hi autem cornicibus similes, circum nauem nigrum
fluctibus inferebantur. Deus autem abstulit redditum.
at mihi Iupiter ipse habenti licet dolores animo,
malum longum nauis nigrae prorae
in manibus posuit, ut adhuc malum fugerem.
hunc amplexus, ferebar perniciofis uentis:

nouem diebus ferebar, decimæ autem me nocte nigra
 terra Thessrorum applicuit magna unda molens.
 tunc me Thessrorum rex cepit Phidon
 beros gratis: huius enim dilectus filius occurrens
 frigore et labore afflictum duxit in domum,
 manu subletans: donec uenit ad aedes patris.
 circum autem me penulam tunicamq; uelamina induit.
 ibi de Ulysse ego audiui: ille enim dixit (terram.
 hospitio suscepisse et amicis tractasse euntem in patria
 et mibi res ostendit quas coegerat Ulysses,
 ergo autumq; laboratissimumq; ferrum.
 et quidem in decimam progeniem alterum abducatur.
 rot ei in domibus thesauri iacebant regis.
 hunc in Dodonem dicebat iniisse, ut Dei
 ex queru proceru loris mentem audiret,
 quomodo rediret Ithaca in fertilis agrum,
 iam dñi absens, an palam, an occulte.
 intrauit autem coram me ipsum, libans in domo,
 nauem deduxisse, et parcos esse socios,
 qui ipsum comitaturi essent dilectam in patriam terram.
 sed me prius misit: contigit enim uenientis nauis
 uirorum Thessrorum in Dulichium frumentariam.
 tunc hic me iussit mittere regi Alcasto
 accurate, his autem malum mentibus placuisse consilium
 de me, ut abduc omnino casus calamitatem subirem.
 sed quando profecta est à terra multi pontigrada nauis,
 statim seruilem diem mihi excogitabant.
 me quidem penula tunicaq; uelaminibus exuerunt,
 circum autem me raliam aliam malam iecerunt, et inicæ,
 laceram, que et ipse in oculis uides.
 uespera autem libatoe amene ad agros peruenierunt.
 ibi me quidem ligauerunt armata in nauis,
 fune bene torto articulo: ipsi autem exscensu factio
 festinanter ad littus maris canam sumpsero.
 ut mibi uinculum quidem dissoluerunt Dei ipsi
 facile: capite autem panno amicto,
 leuis temponis nice degressus applicui mari
 peccus: deinde manibus remigauis ambabus
 natans, ualde autem citè discessi longè ab illis.
 tunc ascendens ubi quererum erat florida sylue,
 iacebam stratus. illi autem ualde suspirantes
 ibant, sed non enim ipsis uisum est melius esse
 inquirere ulterius. bi quidem iterum rediuerunt
 nauis in concava: me autem absconderunt Dei ipsi
 facile, et me stabulo applicuerunt ducentes
 uiri prudentis, abduc enim mihi fatale est nivere.
 Eumeo re. Hunc autem respondens allocuens est Eumeus subulcus:
 ditus Ulyss. & maior hospitum, certè ualde animum commouisti,
 non perfusa haec singula dicens que tulisti, et que magistrus es.
 detur. sed illa non rite puto, neq; mihi persuadebis,
 locutus super Ulysse. quid te oportet tam bonum
 temere mentiri? ego autem certò scio et ipse
 redditum mei regis, quod infestus est omnibus Deis
 prorsus, quando ipsum non in Troianis domuerunt,
 uel amicorum in manibus, postquam bellum absolvit.

qñnūmæ φερόμαι, δεκάτη δέ με νυκτί μελαίνη
 γαῖς Θεσσαλίη τελασσε μέγα κύμα κυλίνδωμ.
 σύνθε με Θεσσαλίη Βασιλεὺς ἐκομίσαστο θέματω
 πρωτόπερας τελείων τοῦ γαρ φίλος οὗτος επελθώμ
 αἴδερον καὶ καμάτω μεταμφίλον πήδω δὲ οἰκου,
 χειρὸς αὐτανθεστος ὄφει Κρήτην μάτητε πατρός.
 αὐτοὶ δέ με χλαίναν τε χιτῶνά τε εἰμεττε τοσχον.
 γνώθι οὐδ' οὐδὲ πεπόνια· καίνος γαρ ἐφεσκεν
 ξενίσαι καὶ φιλοσαίοντος δὲ πατρίδα γαῖαν.
 10 καὶ μοι πτέραις ἔδειξα δέσποτες ξυναγείσας Οδυσσεὺς,
 χαλκοῦ τε χρυσού τε πολύκητού τε σιδηρού.
 Σενόντος δὲ μεταπάτων γρυλίαν ἐποράψας εἴτε βόσκει
 πόσσας οἱ γηγέραις κειμένης καὶ τοῦ ανακτότο.
 τῷ δὲ διεράσθεντος πάντας φάτο Βάκτρην, ὄφεια θεοῦ
 ἐκ μεροῦ ἐνθάδεντος διός Βαλλίωντες τοπού,
 ὅπης εορταστούς πίνακας μημονού,
 ἀδηνίδια ἀπέτελε, πάσι φασθέντοις δὲ οἰκας,
 νῆστα ποστεύονται, καὶ ἐπερτέστειντον εἰσόρευσαν,
 20 οἵδια μητέρας φίλων δὲ πατρίδα γαῖαν.
 ἀλλ' οὐτις περιττεῖται τούχης γρήγορην γηγέραιν
 αὐθρῶν Θεσσαλίης δὲ Δελφίνιον πολύπυρον.
 γνώθι οὐτε μὲν πολύεισι τομέσι τοιούτοις
 γνηλικέσσι, τοιούτοις δέ τοιούτοις ιωλαντού
 ἀκμήσιοι, ὄφεις τελείων δύνανται πάντα γρυλία;
 ἀλλ' οὐτε γαίας πολλοὺς ἀπέπλω ποντοπότες οὐκέτις,
 αὐτίκα δέλιοι μημονοί εἰσι ποθεμαχανόσσοντο.
 ἐκ μηδὲ μεχλαίναν τε χιτῶνά τε εἰμεττε οὐδεσσαν,
 αὐτοὶ δέ μοι ἔργα Κρήτης ἀλλοκαπού βάλειν, καὶ χιτῶνας,
 30 ρωγαλέα, τὰς οὐτούς δὲ δέσποτες οὐδεβαλιστούς οργας.
 επατέριοι δέ τοιούτοις δύνανται δρύγοις ἀφίκοντο.
 γνώθι οὐτε μὲν ποτέδηποτε εὔστατοις γνήσιοι,
 ὅπηλοις εὐστρεφεῖς τερπεῖς αὐτοῖς δέ ἀποβαῖτες
 ξενιμελέσις πρᾶτος θεού τοιούτοις δέσποτοις ἐλεοντο.
 αὐτοῖς δέ μεταμφίλοι μὲν αὐτογνανθεῖσι θεοὶ αὐτοῖς
 ἔργοισις κεφαλῆς τετάρτας Κρήτης αὐτοῖς
 ξενιμελέσις πρᾶτος τοιούτοις δέσποτοις θεοὶ αὐτοῖς
 εἰσι οὐδὲ τοιούτοις δέσποτοις αὐτοῖς
 νηκόμενος, μέλει δέ τοιούτοις ἀπέκμητος ἐκείνων.
 40 γνώθι αὐτοῖς οὐδὲ τοιούτοις δέσποτοις θεοῖς, οὐδὲ τοιούτοις
 καίμιλιστα ποτίσσοις οἱ ζει, καὶ γέλα τοντούχοντες
 φούστων. ἀλλ' οὐ γάρ σφι εἴφαντο Κρήτης οὐδὲ
 μάεδοις ποτίσσοις τοιούτοις δέσποτοις θεοῖς αὐτοῖς
 τοιούτοις γλαφυρῶντος δέσποτοις θεοῖς αὐτοῖς
 δέσποτοις, καὶ μεταθεμένοις ἀπέλασονται τοιούτοις
 αὐθρῶν μητεραίναν. οὐτις γαρ τούτοις θεοῖς βιάναις.
 Τοῦ δέ ἀπαγγέλμενος πθώσφις Εὔκαλε συνεῖπτε,
 ἀδειλέ ξενιμελέσις μεταμφίλοις οὐδεινας,
 τοιούτοις τοιούτοις λεγοντοις δέσποτοις τοιούτοις
 50 ἀλλα τοιούτοις τοιούτοις κόσμοις δέσποτοις, δέσποτες τοιούτοις
 ματθεμένοις τοιούτοις δέσποτοις τοιούτοις αὐτοῖς
 νόσοις εμοῖς αἴτιοι Κρήτης, οὐδὲ τοιούτοις πατέσθεοις
 παγκαν μάλιστα οὐδὲ τοιούτοις μεταθεμένοις δέσποτοις,
 δέσποτοις φίλων γρήγοροις, επέπλεκον πολύπυρον.

τεοῦ καὶ οὐ τύμβου μηδὲ ποίησαι Γαναχεῖσι,
πόλεις καὶ καὶ ποιεῖ μέγα κλέθρον πρεστὸν ποίησε.
τυπὸς δὲ μηράκλεως ἀργῆς φαει αὐτῷ σύνθατο.
αὐτάρεγύω πρὸς ὑπεριππάποτερον Θεόν· πόλιν δὲ
βρύχομε, εἰ μη πάτε πορίφεων πίνακα λόπεια
ἐλθέμενοι διτρώμοι, ὅτι ἀγγελία ποθεν ἔλθε.
ἄλλοι οἱ μὲν τὰ ἐκαστα προμένοι μέρεσσοι,
ἄλλοι οἱ ἄχυντας διαίσθηκοινοι ἀνακτότοι,
ἄλλοι οἱ χειρεζοι βίστρην ποιονοι φέροντες.
ἄλλοι τειχοῖς φίλοι δὲ μεταλλήσαι τοι διέρχονται
μέρη δέκα μὲν αἰτωλὸς αὐτὸς μέρη παρειας μύθῳ,
ὅς τις αἴτιος πατέας, πολιών ἀνδρὶ γάσταν ἀλιθεῖς,
ἄλινθος μακρὸς δέκατης θύγατρὶς μηδὲ μηραφαγείπαζον.
φησίτε μηδὲ γάρ Κρήτεσι πρότιδοι μεληνοὶ ιδεῖσας
τηνας ἀκειόμενοι ταῖς οἱ ξενιάξαν ἀλλα.
καὶ φάτο· ἐλεύθεροι δὲ δέρθεον· δὲ ὅπωρισ,
πολλὰ χρήματα ἀγυντα, σιων αὐτιδέοις ἐπέργοισ,
καὶ σὺ γέροντος πολυπτενθεῖς, ἐπειδὴ μοι παῖσας οἰαίμωρ,
μήτε τέ μοι φύσιδεσι χαρίζεο, μήτε τι δέλγε.
Ἐγαρ τὸντερεγύω σ' αἰδίνοντας, δὲ με φιλότω,
ἄλλα δια ξενίου μέσοτες, αὐτῷ τοῦτον.

Τὸν δὲ ἀπαμφέομνος περιέφερον πολύμητος οδυσ-
τὴ μάλα τοῖς τοι θυμὸς γνὲ σύνθεται φέτος Θ., (σὺν,
οἴκῳ σ' ὅδι) ὁμόσποντος πορτεπήγαγον, θάμνες σε τείχοις.
ἄλλος ἄγε εὐωνία ἔντριψα ποιησόμενος. αὐτῷ τέ τοι πατέρων
μάρτυρος ἀμφοτέροις θεοῖς τοῖς ὅλυμποις ἔχεσθαι.
εἰ μὲν καὶ νοσήσῃ ἀλλαξ πεὸς δὲ τόδε μῶμα,
ἔσσεται μεχλανῶν τε χιτῶνές τε εἵματα, τείματα
απλέχιοι δι' ἴγνας, οὗτοι μοι φίλοι τε πλέον θυμῷ.
εἰ δὲ πει με τὴν ἐλθεσθαι σύντομον, ἀστραγαλούς,
λιμνῶν πτελοῖς δύστερας, βαλλέεις μεγάλην κατὰ τὰς τέρης,
ὅφεται τὸ ἀποπτώματος περιέβαλε ταῖς πόροις δύναμιν.

Τόμοι δὲ ἀπακρίσθιμος πεισθέντες δίνος ὑφορέονται,
ἔνειν, ὅταν γέρας καὶ μοιεὶς οὐκλέπτη τὸν
ἔγχειπον αὐτῷ προτείνει τὸν πάτερα. Καὶ μετέπειτα,
ὅς σε ἐπεὶ δύνατον θάυματον, καὶ ξένια πλώπω,
καὶ θεοὺς ἐκτείνασι, φίλοι μοι δὲ ἀπό θυμόντος ἐλόμενοι,
πρόσφροντες καὶ διὸ πάτερα Δίας Κρονίδουντα λιτούμενοι.
ταῦτα δὲ ὡραῖα πλόρπονοι. πάχισά μοι γῆδοι οὐκ εἴτε περος
έσαι, οὐδὲν δικλίσιν λαρούντα τετυκόμεθα πλόρπονοι.

Ως οι μὲν τοι αὐτὰ πέδες ἀλλήλας ἀγόρθουν.
ἀγχέμολον ἐσύ σὺ τε καὶ αὐτὸς πλέον υφορβός,
τὰς μὲν ἄπειρας κατὰ πῆθα κοιμθύνει·
κλαγγυῖδ' ἀστερός το συνην αὐλιζομένων.
αὐτῷ δὲ οὗτος ἐπάροιστη ἐκέλευθος οὐ φορβός,
ἄξεδ' ὑπὸ τῷ πρίσον, οὐτα δίστω ἴσρεντω
τικεδ' απώτελος δὲ αὐτοῦ ὁντούμενος, οὔπορος διέγιαν
μέλις ἔχομεν, ταχίζοντες ὑπὸ γῆντος ἀργυροστόντων
ἄλλοι δὲ πάντοιον κάσσιτον νάπτοντον ἐδίστην.

Ως ἄρα φωνήσεις κέσσεις ξύλα τηλεί χαλκῷ.
εἰ δὲ ὡς εἰσῆγομεν μάλιστα πίονας προντετρού·
τὸν μὲν ἔτετοντος αὐτοῦ ἐρχόμενον δὲ συνέβατος
λίθετον ἄρξαντας τῷ φρεσὶ γόργοντος ἀγαθοῖσιν
ἀλλ' οὐ πρεπέλιμος, καὶ φαλαῖς θύμησεν τοὺς βαλλόν-
τεροισιδοντας νόσοις ἐπιβύντος προσθετοῖς

quare ei sepulchrum quidem fecissent omnes Achiatæ
ac etiam suo filio magna gloria creuisset in posterum:
nunc autem ipsum sine gloria barpyiae dilaniarunt.
at ego apud suos solitarius: neq; ad artem
eo, nisi forie prudens Penelope
ire iubeat, quando nuncium aliscunde uenit.
sed hi quidem singula absidentes interrogant,
et illi diu dolent absente rege,
at hi larantur uictum impunè edentes.

10 sed mihi non gratum est inquirere & interrogare
ex quo me. Ei olos mir decepit uerbo,
qui niro interfecto, multas per regiones uagatus,
uenit meas ad aedes: ego autem ipsum amice habui.
dixit autem eum inter Cretenses apud Idomeneum uia
naues resistentem quas ei fregerant procellæ:
et dixit uenturum uel in astarem uel in auctumnum,
multas opes duecentem, cum diuinis socijs.
et tu senex multa passus, postquam te ad me duxit fortuna,
ne mihi mendacijs gratificare, neq; mulceas.

20 non enim ob id ego te honorabo, neq; diligam,
sed Iouem hospitalem ueritus, seq; ipsum miseratus.

Hunc autem respondens allocutus est prudens Vlysses: Vlysses
ne quidam tibi animus in pectoribus incredulus, fabulco.
quod neq; iuratus induxi, neq; tibi persuadeo.
sed age nunc pacatum faciamus. et postea
testes ambobus dei qui Olympum habent.
si quidem credibile rex tuus in hanc domum,
indutum me penulamq; tunicam uelles, mitces
ad Dulichium ire, quo mibi gratum est animo:
30 sin non uenerit rex tuus, ut dico,
familis iube, deicycere magna de rupe.
ut et alius mendicus caneat decipere.

Hunc autem respondens allocutus est diuinus subulcus: Subalcm
bosper, scilicet sic mihi bona fama uirtusque
esset inter homines simul nunc et in furum,
qui te postquam domum duxi, et xenia dedi,
rurus interficerem, dilectumque animum auferrem,
alacer scilicet postea Ioui Saturnio supplicarem.
nunc herò hora cænae, ocyus mihi intus socij
40 sint, ut in iugurto dulcem præparemus cænam.

Sic hi quidem talia inter se dicebant.
mox autem fuesq; et uiri uenerunt subulci,
bas quidem igitur incluserunt de more ad dormiendum:
clamor autem multus ortus est suum stabulantium,
at suis socijs iussit diuinus subulcus:
ducite suum optimum, ut hospiti sacrificem
peregrino: una et ipsi recreabimur, qui arumnam
diu habemus, patientes suu gratia habentiu dæces albos:
alijs autem nostrum laborem impunè edunt.

uit rediret *Vlysses* prudens suam domum. (niens.
percussit a. in aliū tollens tales quercus quā liquerat ut
bunc a. reliquit anima; hi a. iugulauerunt & cōbusserunt.
Statim a. ipsum diuiserunt. cruda autem posuit subulcus,
undiq. incipiens à membris, in pinguem adipem.
et parem quidem in ignem iecit, miscens farinæ flori,
minutatim u. secuerunt alia, et circum uerba fixerunt,
assaueruntq. ritè, extraxeruntq. omnia:
posuerunt autem in discis simili uniuersa. subulcus uero
fuerit diuisurus: (ualec enim mentibus aqua sciebat)
atq. quidem septifariam omnia partitus est diuidens:
pariem quidem unam *Nymphis* et *Mercurio* *Maie* filio
posuit supplicans, alias distribuit singulis:
dorsis autem *Vlyssem* integris honorauit
albos dentes habētis suis: latificauit a. animū principis:
et ipsum dicendo allocutus est prudens *Vlysses*:
utinam sic *Eumeus* dilectius *Ioui* patri esses
sicut mibi, si quidem me talem bonis honoras.
Hunc aut̄ respondēs allocutus est *Eumeus* subulcus:
comede felix hoīpium, et delebare his
qualia adsum: deus autē hoc quidem dabit, illud a. sine,
quodcumq. suo animo uult: potest enim omnia
dixit, et primicias sacrificauit Deis sempiternis,
libans autem nigrum uinum, *Vlyssi* urbium destrutoris
in manibus posuit. hic autem sedebat suā iuxta partem
cibum autem ipsis distribuit *Mesaulius*, quem subulcus
ipse possederat solus absente domino,
seorsim à domina et *Laerie* sene.
ipsū quidem à *Taphys* emerat de suo:
bi autem in cibos paratos appositos manus extendebat: 30
at postquam potus et cibi desiderium eiecerunt,
cibum quidem ab ipsis abstulit *Mesaulius*: hi a. in cubile
cibo et carnibus saturatis imerunt.
nox autem uenit mala obscura, pluit autem *Inpicer* (sur.
zota nocte: at spirabat zephyrus magnus semper aquo-
bos autem *Vlysses* allocutus est, subulcum tenans,
si quo ab eo exuta ibi ciblānā preberet, uel aliquē socio-
alium incitaret: si quidem sui curam gerebat ualde: (tū-
audiūt nunc *Eumeus*, et alij omnes socij,
ii jaclando aliquod uerbum dicant. minum enim iubet
stulcum, quod impellit sapientem etiam ualde caniare:
et leniter ridere, et saltare agit,
et aliquod uerbum profatur quod non dictum melius.
sed postquam primum garrulus esse capi, non celabo,
utinam pubescerem, uisq. mibi firma esset,
sicut quando sub *Troia* infidias duximus parantes.
duces erant *Vlysses* et *Atrides* *Menelaus*,
cum his una tertius dux eram ego: ipsi enim iubebant.
sed quando iuimus ad urbem altumq. murum,
nos quidem circa urbem in uirgultis densis,
inter calamos et paludem sub armis humi
iacebamus: nox autem aduenit mala, Borea orio,
gelida, et postea nix facta est ueluti pruina
frigida, et scutis circumuerbeatur crystallus.
iunc alij omnes uestes habebant et tunicas,

νοσῆσαι οὐ μυσῆσαι πολύφρονας ὅνδε πόμονδε.
κόψε δὲ αὐλαχόμενος χίτην δέρνος ήν λίπε κέισων.
τῷ μὲν ἐλιπεῖ Φυχίν τοι δὲ τοσφάξαν τε καὶ εὐσαν.
αὐλαχός μὲν μίχθεισιν. ὁ δὲ ὀμοθετεῖτο συβάτης,
τῶν τοθηγάρχόμενος μελέωμ, δὲ πίονας μημόν.
καὶ τὰ λόγην τωσιδεῖ βάλλε, ταλαιώμας ἀλφίτης ἀκτῆ,
μίσυλον τριπταλλα, καὶ ἀμφ' οὐελαστηράπειρον,
οὐπίσσαν τὸ ποδιφραδίεως, ἐρύσαντό τε τῶν την.
βάλλον δὲ ἐμέλεοισι φάλλεσα, αὐτὸν δὲ συβάτης
10 ισατο σλατερόνων¹ (ποδὲ γάρ φρεσίν αἴστησανδρόν)
καὶ τὰ μὲν ἐπίταχε τῶν την πιεισιεῖτο πλαΐσων.
τὸν μὲν ίαν Νύμφης Καὶ βρύν Μαλάδος Τίτιος
θάκην ἐπιβάτηκεν, τὰς δὲ ἄλλας νέμενα τέκατα
νώτοισι δὲ οὐ μυσῆσαι μίσησετοι γέραιργη
ἀργιόδοντος Θύρακον κύδανετε ιδυμόκυπακτο.
καὶ μηριά φωνήσεις πιεσέφη πολύμητης οὐ μυσῆσαι,
αὐτὸς δὲ τῶς Εὔμας φίλος Διὸς πατέρει γένουσι
νέσμοι, οὗτοι καὶ τοῖομένος ἀγαθοῖσι γεραιάεις.
Τόμος ἀπαμβόμενος πιεσέφης Εὔμας συβάτης,
20 οὐδὲ μαλεμόνις ξείνωμ, καὶ πορπειο τοιεστε
οὐα τάρπεις θεος ἡ τὸ μὲν μάστι, τὸ δὲ ἔστε,
ὅτι καὶ φύσιον τὸ θυμῷ ἐπέλει μίσησται γάρ ἀπαντε.
τὸ δὲ, καὶ ἀργυραταθάντος θεοῖς αἰεὶ γένετο.
απέστεις δὲ αἴστησα οἰνον, οὐ μυσῆσαι πολιπόθια
τὸν καρπού τοῦ θηληκρητοῦ, οὐδὲ πρᾶτο μοιρη.
στῆσην δὲ σφι φύειμε μεσαύλιος, οὐ δέ συβάτης
αὐτὸς κτήσατο οἱ οὐ αποχομένοι αἴστητο,
νόσφι φέαστοιντο καὶ λάετησο γέροντο.
ταῦτα δὲ αἴρει μηριά ταφιώμι πορίστεις μεῖση.
οἱ δὲ ἐπ' οὐέαδ' ἐπιμιτα πιεκέμενα χεῖρας ιστλού.
καὶ τὰς ἐπ' ἀπότην οὐδὲ μίτην θύρας δρόντο,
στῆσην μὲν σφι φύειλε μεσαύλιος οἱ δὲ ποτὶ κοίτῃ αλαπτο
στῆσην κρειώμι κεκορυμένοις εἰσβάντο.
τοῦ δὲ ἀρέπηλθε κακὴ σπονδυλίας, τὸ δὲ αἴρει Σεύς
πανύχος αὐτάρτην ζεφυρος μέγας αἰρὺν ζεφυρος.
τοῖς δὲ οὐ μυσῆσαι μετέπιτη συβάτης πιερκτίζω,
ἔπειος οἱ ἐκδύντος χλαῖναν πόροι, τὸ τινές ἐπέρρω
ἄλλοι ἐπιτριψειν ἐπέτειοντο λίσι.
Κέκλυθι νῦν Εὔμας, Καὶ ἄλλοι τῶν την ἐταῖροι,
40 σύβατην δὲ τὸ ἐπιθέτον οὐδὲ γάρ αὐτῷ ει
αὐλεός, οὐ τούτοις πολύφρονας πορ μάλλ' αἴστησαι
καὶ δὲ ἀπαλόνι γελάσαι, καὶ τὸ ὀρχήστερον αὐτῆκον,
καὶ τοι ἐπιθέτοντο πιενηκην ὅπορ τὸ ἀρέπητον αἴστησαι.
ἄλλος δὲ διέστην τὸ πιενηκην αὐτοκρατορ, οὐδὲ πλικόντω,
εἴδεις οὐδὲ οὐδέωιμι, βίν τέ μοι επιθέτο εἴπη,
τὸ δὲ διέστην τρούλον λόχου πορούμενον αἴτιαντο.
πιγέλωμα δὲ οὐ μυσῆσαι τε Κατράδης Μηνέλαιος,
τοῖος δὲ αὐτοτρίτος ἐρχούτε γένος αὐτοῖς γάρ αὐθαγον.
ἄλλος δὲ διέστην τὸ ικόμιοντα πιενηκην ποτέ ποτέ Τετάχος,
50 οὐ μηδὲ μὲν ποτέ οὖν πατέτηρ πιενηκης τωντην,
αὐλαχόνας μὲν εἶλος τὸν τούτον τὸν ποτέ ηστο δι
κέμεται τούτος δὲ ἀρέπηλθε κακή, Βορέας πιεσέφης,
πιγύλις, αὐτὸς εἰπειτα χαϊδύ γένετο τὸν την τῶν την
Φυχήν, Καὶ σπειρεσι πιενηκην προσαλλοτο.
τούτος δὲ ἄλλοι τῶν την χλαῖνας ἔχοις ποτὲ χιτῶνας,

ένδοιον δι' οὐκετούσι σπάντων ἀλυμνίας αἰμάτος
αὐτάρ εὐθὺς χλαιῖναν μὲν ἵππον ἐπάρσιου ἔλειπον
ἀφρεδίον, ἐπὶ δὲ τῷ φάνησε διγενέστερον ταπήν.
ἄλλον πόμβην στάκειον εἶχεν καὶ γάμια φασινόν.
ἄλλον δὲ δὴ τρίχαν κτύπειν, καὶ τὸ δὲ ἄστρον Βεζένιον,
τοῦτο εὐθὺς οὐδινακόντερον περιστάνεται,
ἄγκωνι νύξας· (οὗ δὲ αἱρεῖται πατέρες οὐ πάκτος)
διογχεῖται περιπάτησιν πολυμάχον οὐδιναδόν,
ἔτι εἴτε γωιοπετέος ομαλόν, ἀλλά μεχεῖται
δάκναντος γῆράς εἶχεν χλαιῖναν, πρόστιμον πατέρες δαίμονας,
οιοχήτωρ εἰμίντος τοῦτο δὲ εἴτε φυκτά τελεόντα.

οις ἐφάμιλιον ἀπὸ την νόσου γέθε τῷ δὲ γρίβιν μὲν
οἱ Θεῖαι οὐτε εἰς βαθύτερον πέδε μάχεσθαι.
φθεγξάμενος δὲ ὅλιγον ὅπει με πᾶς μῆνος ἔσπει,
σιγανῶν, μήτις σοι ἀχειρῶν ἄλλον ἀκόσθι.

Ἴ. Εἰ ἐπ' ἀγκῶνι Θ-τεφαλίαι χῆθυν, εἴπε τε μήδοι,
Κλῦτε φίλοι, θεός μοι γνῦπνιον πλήθυν ὄνειρΘ.
λίσια γαρ ηνάμη ἔκας πλθομένο. ἀλλά τις εἴη
επέμητρέαδη; Α' γακέμενον ποιημένη λαῶψ,
επίλεονας πάντα ναφιψ ἐποτρύνειε νεεδάσ.

εἰς ἕφατ'. ὥρο δὲ ἐπειτα Θάσας Αὐγοράσμονος ύός
καρπαλίμως, ἀπὸ ἡχλαιναν βάλε φοινικότασαν,
Βῆτὴ ἵγιας ἀδι τηνας· ἐγώ δὲ γύνι εἰμαστι κέντρο
κείμεις ἀστασιώς· φέτε ἡχνούσθρον θάσος,
ῶς τινι ἀβάσιμη, βίν τέ μοι εὔπτερον οὐτόπιον,
Μοίνη καγύτις χλαιναν γύνι σαθμοῖσι συφορέων,
ἀμφότορον, φιλότητικαὶ αἴδοι φωτὸς έκνος.
τινι δὲ μὲν ἀτιμικήσοτακαὶ χρόι εἰμαστοί εἷχοντα.

Τόμος δέ απαριθμόμενος πλοσέφης Εύμαυτες Συνώτα,
ἄγεροι, ἀντὶ μὲν τοι αἰμάντικων ὅμικατέλεξας,
ὅδε τοιωτον πῦρα μοῖραν ἐπὶ την κερδίες τε εἴπον,
καὶ στρέματος διδίσκοντας τούτη τοι ἄλλα
ἄγηπτοιχοικέντης ταλαπέριον αὐτιάσαντα
οὐαῖς ἀπόροις οὐαῖς γε τὰ σὰρκας δυνοταλίξεις.
ὅταῦ πολλαὶ χλαιναὶ, ἐπικυροῖς τε χιτῶνισ
γνήσαδε γνήνυθαι, μίσθιοι δ' οἴη φωτιὲς ἑκάστῳ.
αὐταρέπιλις ἐλθομοι οὔλιαστη φίλος γέος,
αὐτὸς τοι χλαιναῖ τε χιτῶνισ τε είμαστε δώσας,
ποιεύτε δέ σπλαγχνά κερδίαν θυμός τε κελαδίει.

Ως ἐπῶν αὐόρχοτε τίθει δοῦλος οἱ πυρὸς ἔγγυς
筵上坐, γῆδοι εἰς ἀγῶνα μέρματες ἔστησαν.
γῆδοι Οἰνοσεὺς κατέλεπτο ἄποτε χλαιναν θάλασσαν αὐτῷ
πυκνώλική μαλακώλική, οἵ περ εἰσποτεῖτο ἀμοιβάσαι,
φύγοντας ὅτε τις χαιμῶν ἐκπαγῇ οὔροιστο.
Ἄλλος ὁ μὲν γῆδος οὐδὲν συμπιπτεῖτο, τοιούτος ποτε
αὐτὸς δολοκοιμάσαν τοντούλιαν, εἰδὲ συνέπη
λιγότεν αὐτόθι κοῖτο οὐδὲν ἄποκοιμιθῶναι.
ἄλλος δὲ γῆδος εἶχε ιώμην παπλίγρο. (χαρέ δοῦλος οὐδεις
στήσεις οἱ βιστός ποθεκάνει γρόνος φιμέοντες)
πρεστούντος μὲν εἴριος σῆμαν ποθεὶς σιβαροῖς βάλετος ἀμοιβής
ἀκμφίοις χλαιναν εἶσαστο ἀλεξάνδρου μάλος πυκνώλικος,
αὐτοῦ γάρ τοις εἰλέτος αὐτοὺς εἰς τριφέτερον μεγάλοιο.
εἰλέτος δοῦλος ἀσκοντα, καισαρινοὶ ἀλκηπήρας ἀνδρῶν.
Βῆδοι μὲν πολεμανεῖσθαι πορτούσι τοις ἀργύριοις οὐδεὶς
ποτέ τριμέτρος γυλαφυρῆν αὐδούσιον βορεών υπέρ οἴων.

dormiebant autem quieti scutis cooperis bumeror.
at ego uestem quidem discedens socijs reliqueram .
Rulte, quoniam non putabam futurum ut frigerem:
sed sequebar scutum solum babens et uestem nitidam.
sed quando iam tertia pars noctis erat, trans a. astra ierat,
tunc ego Vlyssen allocutus sum propè entem,
cubito pungens: (hic autem promptè audiuit)
nobilis Laertii ade prudens Vlysses.

*non amplius cum viuis ero, sed me hyems
interficies: non u. habeo lena apud me, decepit me deus.*

Sic diss. hic ame postea mentem tenuit hæc in animo-

Sic nra. hic ante portam mentem tenet ut in animo,
qualis ille erat ad consultandum et pugnandum;
Iocundus autem at scilicet mox me illocutus est:

*loquens autem gracie noce me audirem est?
file nunc, ne quis te Achinorum alius andicet.
dixit et in cubita eatus sumus dixit et verbaverunt*

Audite amici, diuinū mibi in somnis astitit somniū.

*nam a natus longe uenimus. sed aliquis eis
nunciatum Atrida Agamemnoni pastori populorum,*

Sic dixit. motus est a. postea Thoas Andremonis si- (line
s pflures à nauibus imbeat uenire.

*Subito, à se autem lenanam iecit purpuream,
perrexitq; ire ad haunes: ego autem in ueste illius
sacri libenter: illuxit a. aureum thronū babens Aurora.
utimam nunc pubescerem, uisq; mibi firma esset,
daret aliquis lenanam in stabulis subulcorum,
uirung, et amicitia et reuerentia uiri boni.
nunc a. me in honorāt malas circa corpus uestes habeti.*

*Hunc autem respondens allocutus es Eumæe subulee:
O senex, laus quidem tibi bona quam dixisti,*

neg illum adbuc nefarium uerbum inutile dixisti.
ideo neq ueste indigebis neq alia re
quam conueniat supplici aerumnoso obuiam uenientis
nunc: at mane tuis te pannis amicies.
non enim mulie lena, mutatoria q tunica
bic ad induendum, una autem sola uiro cuiq.
at postquam uenerit Vlysse dilectus filius,
ipse tibi lanam q tunicam q uestes dabit,
mittet et quod te cor animusq iubet.

Sic locutus surrexit: posuit autem ei ignem prope lectum, in quoium et caprarum pelles iniécit. ibi Vlysses recubuit: insuper lanam iniecit ipsi densam et mollem, quæ ei erat mutatoria, cum si indueret quando aliqua bys terribilis orta esset. sic hic quidem tunc Vlysses dormiuit, apud ipsum uiri dormierunt iuvenes, neq; subulco placuit illic in lecto à suis longè dormire: sed hic extrā iens armabatur: (latabatur autem Vlysses quod ei facultates erabat absens) primū quidē ensem acutū circū fortes posuit humeros: circum a. lənam induit expellentē uenū malde densam, ac pellem sumpsit capra bene nutrita magna: sumpsit et acutā lanceā, contra canes adiuricē et niroe perrexit autem ire dormitorius ubi sues rupe sub concava dormiebant Boreas sub termine.

*affareq; carnes. hic autem non neglexit audiens.
ipse autem in thalamum descendit redolentem,
non solus, simul cum ipso Helena ibat & Megapenthes.
sed quando iam peruenerunt ubi ei preciosa iacebant,
Atrides quidem postea poculum cepit rotundum,
filium autem crateram portare Megapenthem iussit
argenteam. Helena autem astigit arcis,
ubi erant ei pepla variegata, qua laborauerat ipsa:
borum unum sumptuose Helena portabat diuina mulierū,
quod pulcherrimum erat varietatibus, et maximum,
stella a. tanquam resplendebat, iacebat a. ultimum aliorum.
perrexerunt a. ire ulterius per domū, donec peruenerunt
ad Telemachum. bunc a. allocutus est flanus Menelaus:*

*T*elema^che, *utiq* reditum ut mentibus tuis cogitas,
sic tibi *Imper*er *perficiat* personans maritus Iunonis.
donorum autem quae cuncte in mea domo *recioſa* iacent,
dabo quod optimum & honoratiſſimum est.

Menelai do dabo tibi crateram fabricatam: argentea autem num. est tota, auro autem labra perfecta sunt.

*opus autem Vulcani: præbuit autem illustris heros
Sidoniorum rex, quando eius domos cooperavit
illuc me reueersum. tibi autem uolo hoc præbere.*

*Sic dicens, in manibus posuit crateram rotundam
beros Atrides, hic autem crateram lucidam
posuit illuc coram portans fortis Megapenthes
argenteam. Helena autem aslilit pulchrigena,
peplū babens in manibus. uerbumq; dixit, et appellauit:*

*Helena Te donum tibi et ego, filii dilecte, hoc do,
Iemachum memoriam Helenae manuu, optataru in nuptiaru tēpus
xenij do- tue uxori portadum: interim aut dilectam apud matrem
nat. iaceat in domo. tu autem mibi gaudens abi
domum bene adificatam et tuam in patriam terram.*

*Sic fata in manibus posuit, hic autem suscepit gaudes.
et haec quidem in tabulata posuit Pisistratus heros
suscipiens, et omnia suo admiratus est animo.
hos autem duxit ad domum capite flamus Menelaus:
secedunt autem postea in sedibusque solijsque.
quam autem famula gutturnio infudit ferens
pulchro, aureo, super argenteo lebete,
ad lauandum: apud autem politam extendit mensam.
panem autem honesta famula apposuit ferens,
cibos multos imponens, sacrificans de presentibus.
apud autem Boethedes carnes incidebat, et distribuebat
ministrabat autem filius Menelai in clivii. (partes,
hi autem in cibos paratos appositos manus mittebant.
at postquam potus et cibi desiderium eiecerunt,
tunc Telemachus et Nestoris illustris filius
equos iunxerunt, inque currus uarios ascenderunt:
extra a. impulerunt vestibulum et porticum ualde sonante.
cum his autem Atrides ibat flamus Menelaus,
minutum habens in manu dulce dextra,
aurea in patera, ut ubi libassentarent.
Sicut autem ante eanos: præbibensque locutus est:*

*Gaudete o iuuenes, et Nestori pastori populorum
dicite: serie enim mihi pater tanquam mihi erat,
quamdiu*

οπῆσαι τε πρεσβύτην ὁ δὲ ἄρξας πίλισθη ἀκόστους.
αὐτὸς δὲ θύτης ἀλλαμον κατεβόστη καθάριτα,
τὴν οἰωνόν, ἀμαζεῖτο γένεται μεγαπτύνθη.
ἄλλος δὲ θύτης ἕπεται λαβόν ἀμφικύπελλον,
ἀτρεψάς τοι μὲν ἐπειτα πέπτας λαβόν ἀμφικύπελλον,
ἔνοιον τοι μεγαπτύνθη ἀνωγεῖον
ἀργυρέον. Εἶλγόν τοι πρίσατο φωρισμοσιη,
γνῶντας τοι οἱ τεῖπλοι τακτοποιίλει, οἵς κάμηλοι αὐτοῖς
θήνεντος αἰραμώντος Εἶλγόν τοι φέρετον μημακῶν,
οἵς κάλλιστοι εἴσισ ποικίλιμασι, οἵδει μέγιστοι,
ἀστηρίδεις ἀστερίλιμασι, οἵδει μέγιστοι,
βαῦν δὲ ιόνται πετρῷσι μέτροις μέγιστοι, οἵδεις ικοντα
τυλεμαχον, οὗτοι τοι πετρέφηται θεοί Μηνέλαοι,

Τελέσας, ἐπονέσου ἀπως φρεστι σῆστι μηνοινάς,
Ἄς τοι Ζεὺς τελέσθη τερέγηλοπ Θώστις Ήρης.
Δέργωμψ δὲ οὖσ' γὰρ ἐκώ κειμήλια κατέται,
Διώσω δὲ καλλίσου Στιμένεστρημ δῖ.

πλώσω τοι κρητῆσαι τε τυγχάνουμ' ἀργύρῳ Θ. Ἰ
δέκαν ἀπας, λευσῶ δ' ἀπὸ χείλεα πεκράσανται.
οὐδέργομ δ' Ηφαίστοιο πόργη δὲ εἰ φαίδητι μ. ἡρῷας
Σιδηνίων Βασιλεὺς, οὗτος έδεις Λόμος ἀμφεκάλυψη
κεῖσθε με νοεῖσαν τα. πειρίδιον δὲ έδειλω τόδιον ὅπασας.

Ως ἐπέστρεψεν χριστό τίθει. οὐδὲ εἰδεῖται πολλά.
καὶ τὰ μὲν δύο ταῦτα τίθει πειστρατόν πρώτως
πλεξάμενον, καὶ ταύτα τὰ δύο θησάουρον θυμῷ,
από δὲ τοῦτο δῶματα κάρερ ξενιθεὸς Μηνέλαιον·
ξενιθεὸν δέ τοι επιτικατάκλισμά τε θρόνος τε
χερνικαῖον ἀμφίπολος πορφύρων ἐπέχειν φέρεσσε
καλλιγραφίαν, ὑπὲρ ἀργυρίου λείπειν·
νικαῖαν πῆχτον δέ τοι είναι ἐταίνουσε τράπεζαν.
στοιχοὺ δὲ αἰδοῖον τακίσιον πρέπεικε φέρεσσε,
ἔπειτα πόλλον ἀπέθεσσε, χαριζομένην πρεσόντων.
ταῦτα δέ τοι εἴπειν θέλεις, πειστρατόν πρώτων,
ἀνονθεῖ δὲ πόδον Μηνέλαιον παταλίσσοιο.

οἱ δὲ ἐπ' ὄντεαδ' ἐποίησα πολέμους χεῖρας ἕκαλλα.
ἀντέρεπεν πόσιθε καὶ οἰλυτύθε δέξει δρόμον γῆτο,
εἰ τόπε τηλέμαχος καὶ Νέσορος ἀγλάσσες γός
ἴππεται τείχον γυναι, αὐτέστι ἀριατέα ποικίλη ἔβασιν
ἐκ δὲ ἐλασσαν πολεύοντο καὶ αὐθόσις ἐριγμόσπει.
σύντερος μέτ', ἀτρέσιν εκεί γανθός Μηνέλαος,
οινοῦ ἔχων γένειον χειρὶ μελίφρονα δέξει πορῆφι,
χυστῶν γνήσιπαῖ, ὁφρει λέγθαντε κιοῖτῶν. (δα
επειδὴ ἴππων πολέμοισθε δέσμοικόμηνος πολεμή-

**Χαίρετοι ὁ κόσμος, Καὶ Νέστορι ποιητών λαῶν
ἀπέστη· ἦ γάρ τιμοσύγεως ταπεῖλος ὡς πάππας θεοῦ.**

εἴσως δὲ τροίκη πολεμίζουσθαι σὺν ἀχαιοῖσι.

Τόγ δ' αὖ Τιλέμαχος πεπνυμένος αὐτῷ τούτῳ πῦθε,
καὶ λόσια κάνων γε, μιστρύφεις, ὡς ἀγυροβίαις,
παύτα τάξιδι ἐλθόντες καπελέομεν, τοι γέρητοι γάρ
νοσκοτες, οὐδὲ κλειστοί τιθέμεν, οἱ δινοστεῖοι καὶ
ἄποιμις πρότεροι συντελεῖσθαι τούτου φιλότητας
εργούμενοι, αὐτάρ τοι γάρ κειμένη πολλακή τοι εἰσλάτα.

Ως άρεσ οι εἰποντες ἐπέπλαστο δεξιός σηρις,
αὐτούς, πργγων χλων φέρειν ὄντυχεσι τελωδον,
πιμβρου δε αὐλην· οι δὲ ιὔζοντες ἐποντο
αὐτρού πολει γυαναικορ. ο δέ σφι φέγγυθον ἐλθών
δεξιός πίξει πρόσον· ἵππων. οι δὲ, ιδόντες
γινθυσαν, καὶ πάσιν οι φρεσι θυμός ιανθη.

Τοῖσι τὸ Νεσορόδην πεντίστρατος ἡγέρο μήθεμο,
φράξεοιν Μγνελαῖς διστρεφεῖς, σύρχαμε λαῶν,
εἰ ναιίν τόδι ἐφνικε θεός τοράς, καὶ σοι αὐτᾶ.

Ως φάστο, μερικήριξ δ' ἀρνίφιλος τρυνταθε
ὅππως οἱ κατὰ μοῖραν ἄστρονέντο νόντες.
Τοῦ δὲ Ελαύη τανίττη πλος ἄστροφαντίν φάστο μῆθεν,
χλυτέν μεν, αὐτῷ τέ γε μαντοδύσματα ὡς γνίθυμο
ἀπάντεις βάλλεται, οἷς τελέεθται δίσια.
Ἄντος δέ με χῆντος προτάξεις ἀστιπλομοδύνια γνίθυμο
ἐλθών τοῦ ὅρε θεοῦ, οὗτοι γένονται τόποι οὐκέτι
ἄντος οὐδεὶς κακὰ πολλὰ τακθῶν, κακὸς πόλις ἵππεις
οἰκαδεις νοσήσει, οἷς τίσταις πλεύνηδον (θεοίς,
εἴκοις, εἴτε μηνικῆροι κακά των τεσσαράς φυτούντες.

Τέλος δὲ τηλεμαχος τε πτυκηδόνος αὐτίου εἴδε,
ὅτε νῦν ζεὺς έπινεργήσθη τοις, θεοῖς δέ τοις
τελεμάχοις οὐκέτι θεῶν ἀσ σύντονώντων.
π. Καὶ οὐχὶ ιπποῖη μάσιν βάλλει οὐδὲ μάλα ἀπο-
πίξαι πεδίοντες μέχρι πόλεων μεμικάσσονται.
οἱ δὲ ταντικήριοι σένους θυγόνους φίσις ἔχοντες.
δύναστο τοις καλοῖς, σκοιωντο τε ταῦτα καύγα.
τὸν Φηράς δὲ ίκοντα, Διοκλῆν Θεόποτι δῶμα
ἔνεισθε ορσόλοχοιο, τῷ Αἰλαφείος τέκε ποιεῖσθαι.
εὑθεῖα δὲ τούτη τοις ταῦτα βάνεια θάνατον.
πατέρων δὲ προγόνεια φαντάροις οὐδὲ αὔτουλος πάσι,
ἴπποτε τοις δύναται, αὐτὸς δὲ αὔριατα ποιεῖται εβαντος
ἐπειδὴ οὐδὲ ταῦτα ποιεῖσθαι εἰργόντες.
μάστιγνον δὲ έλάσαν τοις δὲ οὐκέτοντες τοις δῶμασι.
αὐτοῖς δὲ οὐτειδίης ίκοντα πύλας αὐτὸν πύλον είρερον.
Οὐ πότε τηλεμαχος ποθεφάνες Νεισορέαν
Νεισορίδην, τῶντος μοι τοις ψυχόμενος τελέσεις
μήνθον εἴκασε; ξένοιο δέ μεταπόρες σύνχομες διπλοί
πλάνηροι, οὐ ταπειρώμενοι φιλότητος αἵτε πέρι οὐ μάλικες τοις οὐρανοῖς.
μή με προέξει τοις διοτριψεις, αλλὰ λίτης αὐτοῖς,
μή με γέρεων αἵτε πάτηται κατέχειν ὡράνιον οἴκα,
ζεύλην Θεούς οὐ πολεμεῖν εἴτε τοις θεοῖσιν θεάσαις οὐκέτονται.

Ως φάστο. Νεισαρίδης δὲ ἀρχέων συμφράσαστο θύμῳ,
Ἐππως οἱ κατίτι μοῖραι ὑποχόρμενοι τελίσθησαν.
Ἄλλες δὲ οἱ φρονήσαντες δοκεσσατο κάρδιμοι εἴησαν.
Στρέψατο πάντας αὐτοὺς θύμοις οἱ θύμαθαλάσσας
επειδὴ γενίτι τρεμόμενοι δέσμοις τοιούτοις καλλιμάς δῶρα,
ἴδιατε, χειρούμενοι τε, τοῖς οἷς Μηνέλαος ἔδωκε.

quamdiu ad Troiam pugnanimus filij Achinorum.

Hunc autem Telemachus prudens contra allocutus est:
et omnino illi generose, sicut dicitur,
omnia hac ut uenerimus narrabimus, utinam enim ego sic
reuerfus ad Ithacam nactus Ulysses in domo
dicam ut a te consequetus amicitiam omnem
uenio, afferoque preciosa multa et bona.

Sic ei dicentes uolauit dextera auis,
aquila, album anserem ferens unguibus magnum,
domesticum è corte: clamantes autem sequebantur
uiri et mulieres, bac autem ipsos prope ueniens
dextera emicuit ante equos, hi autem uidentes
lactati sunt, ex omnibus in metibus animus lactans

His autem Nestorides Pisistratus incepit sermonem: considera iam Menelac generose, princeps populorum, an nobis hoc ostendit deus ostium, an tibi ipsi.

*Sic dixit. cogitabat autem bellicosus Menelaus
quomodo ei ritè responderet considerata re.
huic autem Helena stolara praueniens dixit herbum:
audite me, at ego uaticinabor sicut in animo
immortales iaciunt, sicut perfectum iri puto.
sicut hac anserem rapuit nutritum in dome
ueniens ex monte, ubi ei prolesq; partusq;
sic V bysses mala multa passus, et multa uagatus,
domum redibit, et puniet: uel et iam
domi, et tracie mala omnibus plantat.*

Hanc autem rursus Telemachus prudentis cōtra dixit:
sic nunc Iupiter faciat ualde sonans maritus Iunonis;
ideo tibi et illuc deo tanquam supplicabo.

30 dixit, et equis flagellum adiecit: hi autem ualde celeriter
ruerunt in campum per urbem prompti.
hi autem toto die quatierbant iugum utrumq; habentes.
occidit autem Sol, obscurataq; sunt omnes uia.

Pheras autem peruenierunt, Dioclei ad domum
filij Orsilochi, quem Alpheus genit filium.
illuc nocte dormierunt: hic autem his hospitalia apposuit.
quando autem maxima apparuit rosea Aurora,
equosq; iunxerunt, currusq; uarios ascenderunt:
extra a. impulerunt uestibulum ex porticum resonantie.

40 uerberauit autem impellere: hi autem non misericordabat.
Statim autem postea uenerunt Pyli altam urbem.
et tunc Telemachus allocutus est Nestoris filium:
Nestoride, quomodo mibi pollicius perficies
uerbum meum? hospites autem omnino dicimus nos esse
ex patrum amicitia: qui et aquales sumus:
hac autem via et magis concordiam conciliabit.
ne me extra duc nauem generose, sed relinque illuc;
ne me senex inuicium sua detineat in domo,
envidens amantier tractare; me autem opus est citio ire.

*Sic dixit. Nestorides autem suo consiliariis animo
quomodo ei ritè pollicitus perficeret.
sic autem ei cogitanti usum est melius esse:
uerit equos in nauem uelocem et litus mari:
nauis autem in puppi depropmissit pulcherrima dona,
uestem aurumq; que ei Menelaus dederat.*

επέκους ερομένων κηδερτίας, μηδὲ ἀλικεύσης.
τίς; πόθης εἰς αὐλόφων; πόθι τοι πόλις οὐδὲ τοκῆσι;
Τοὺς δέ αὖ τηλέμαχος πεπυκέλνος αὐτίοις κύδεσσι,
τοι γάρ εγώ τοι ξεῖνε μάλιστρος ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
ὅτι ὁ θάκης γάρ οὐκ εἴπει, πατήρ δέ μοι θάκης οδυσσεύς,
εἴ ποτε ἔτις νῦν δέ καὶ ἀπέφευχτο λυγρῷ δέλεθρῳ.
τὸνεκαναὶ ἐπέργεται λαβὼν καὶ νῆσον μετελαναν,
ἄλλον ποδὸν σύμβολον· πατρὸς δέ λίστης οὐδόμενοιο.

Τοὺς δέ αὖτε περσέπεις Θεοκλύμενον· θεοειδέας,
ὅτι τοι δέ εγώ μὲν πατρός· αὐλόφα κατακτάς
ἔκφυλον πολλοῖς ἡκούγηντοι τε ἐπει τε
Ἄργον· αὐτὸν ἵπποβοσχυμα, μέγα τοι ἡ κρατέσσην ἀχεοῖ·
τὴν ὑπαλούσαμέν τοι θαύματον δέ καὶ φύσην μελαναν
φεύγω· επει τούς μοι πάσαι κατ' αἰθρῶπος ἀλάληδος,
ἄλλας με τοὺς ἀφεοσαν, επει σε φυγάριον ἱκέτισσα,
μάς με κατακτένωσο· δέ λιστηνας γάρ δέσσω.

Τοὺς δέ αὖ τηλέμαχος πεπυκέλνος αὐτίοις κύδεσσι,
δέ μὲν δέσσω· δέλεθρον ταῦτα γάρ απώσωντος εἴσιν·
αλλά επειδει, αὐτάρ καθεῖ φιλόποται οὐδέ καὶ ἔχωμεν.

Ως ἄρτα φωνῆσσος οἵδε τοι τοστο χάλκεον εὔχοτο,
καὶ τοῦτο επί ἱερόφυτον ταῦτα γενέσθαις ἀμφιελέσσον·
αὐτὸν καὶ αὐτὸς οὐκούς εἴσπεστο ποντοπόροιο.
γάρ τωρύμνη δέ ἄρτη πειστα καθεῖτο· τοι δέ μεοι αὐτῷ
ἐπει Θεοκλύμενον· τοι δέ τοι τωρύμνης ἔλυσαν.
Τηλέμαχος δέ ἐπέργοιστο εποτρεψάς εἰκέλθεσσον
ὅπλων ἀπέβοδας. τοι δέ τοι τωρύμνης επίθεντο.
εἰσάρη δέ εἰλάτινον κοίλην γῆτοδε μεσόδιμης
επισταν κέραντες· κατὰ τοι πετόντοις εἰδησαν.
ἔλκους δέ τοι τωρύμνης λύσατε τοστο τοστο.
τοῖσιν δέ τοι τωρύμνης δρόμον εἰς γηλακῶπις Αἴθιον,
λαέργον επιτάγειον τοι δέ αἰδερότο, ὅφει τάχισα
οὐκούς αὐτὸς εἰσεστεθείσας θαλάσσης ἀλμυρῷ γῆλωρ.
δίνουστο τοι δέλειτο, σκιόωντο τε πᾶσαι ἀγαραί.
ἡδὲ φεράς επέβαλλε, επειγομένην διός τοι δέλειτο.
ἡδὲ τοῦτο ηλιοταξίαν, οὐδὲ κρατέσσην Επειοί.
γῆθη δέ αὖτις οὐδέ τοι πετόντοις θορησαν,
ἔρμαντινον καὶ τονθαρφύγοι, πάχυν ἀλώσῃ.

Τώδε αὐτὸς δέ κλισίν οδυσσεύς δέλειτο· οὐδόρος δέ
δορπάτης· πράξας δέ σφιν εἰδόρπιον αὐτέρδεις ἄλλοι.
αὐτάρ επει ποσιθούμενος δέλειτο, δέλειτο γῆτο,
τοῖσι οὐλισσέας μετέπειτα, συνέπειτα περιπτίζων,
πάμιμος επί γηλικέως φιλέει, μέναντες κελύει
αὐτῷ τοι τοστο· καὶ ἀπριώνει πόλιν δέλειτο.
κέκλυθει τοι τοστο Εύμακες, οὐδέλλοις τοντός εἰταξος
πάθητο ποτε τοι τοστο· λιλακομας ἀπονεεδος
πτωχόντωμα, οὐδέ τοι τοστο· οὐδέ τοι τοστο.
(σοῦ,
ἄλλος μοι εἰς δέλειτο, δέλειτο γηλικόν· εἰδέλοις ὅπαστος
δέλειτο μετέπειτα· πάμιμος δέλειτο τοστος αὐτάγκη
πλάγεμα, αὐτῷ τοι τοστο· πάμιμος δέλειτο.
καὶ καὶ ἀλώσῃ ποτε πορφύρας πλάγει,
καὶ καὶ μηνέργειαν ποτε πορφύρας πλάγει,
εἴ μοι δέλειτο δοῖσι, οὐδέ τοι τοστο μηροὶ· τοι τοστο.
αὐτός τοι τοστο· δέλειτο μετέπειτα σφιστοῖς, τοι τοστο.
εἴ γέ τοι τοστο, σοῦ τοι τοστο, καὶ μοι δέλειτο,

Ερμάσσος

dicit mihi interrogans Hera, neq; occulces.

quis? unde es virorum? ubi tibi urbs et parentes?

Hunc a. Telemachus prudens contra allocutus est:
tibi enim ego hospes ualde uerè dicam.
ex Ithaca genere sum, pater autem mibi est Ulysses,
si quando erat: nunc autē iam corruptus est granī morte.
propterca nunc socijsq; sumptis est nauis nigra,
nisi interrogatur de patre diu absente.

Hunc a. rursus allocutus est Thoeclymenus diuinus: Thoeclyme
10 sic tibi et ego ex patria uiro interfecto
tribule: multi autem fratresq; socij
Argos per equiferum, multum autem tollent Achini:
borum fugiens mortem et parcam nigrum
exulo: quoniam mibi fatale est inter homines errare.
sed me nauis impone, postquam tibi exul supplicans,
ne me interficiant: persequi enim puto.

Hunc a. rursus Telemachus prudens contra alloc. est: Telemach.
non quidem te uolentem expellam nauis equalis
sed sequere, at illic diligenter qualia habemus.

20 Sic loquutus suscepit aream lanceam,
et hanc in lignis extendit nauis utring ueritatis:
ipse quoq; nauem pontigradam ascendit.
in ruppi autem postea sedet: apud autem seipsum
sedere fecit Thoeclymenum: illi autem funes soluerunt.
Telemachus autem socijs exhortans iussit
arma tangere, hi autem audiē obediuerunt.
malum autem abiegnūm concavam intra basim
statuerunt erigentes: deq; funibus ligauerunt.
traxeruntq; uela alba bene tortis loris.

30 bis autem concitatem uentum mittit cæstia Mimerha,
uebementem sonantem per aerem, ut uelociſſime
nauis expediret currēns maris saltem aquam.
occidit autem Sol, obscurataq; sunt omnes uia.
et illa Pheras appulit, urgente tempesta uento:
et apud Elidem diuumam, ubi dominantur Epeii.
binc autem rursus insulis immisit acutis,
ruens si mortem fugeret, an caperetur.

Hi autem rursus in casa Ulysses et diuinus subnictus Poeta redit
cœnabunt: apud autem ipos cœnabunt uiri aliij.

ad Ulyssen.

40 et postquam potus et cibi amorem eicerunt,

bis Ulysses dixit, subulcum tentans,

si ipsum adhuc accurate diligat, manereq; iubeat

illuc in statione, an hortetur ad urbem:

audi nunc Eumei, et alijs omnes socij.

mane ad urbem cupio ire

mendicaturus, ut non te uexem et socios.

sed me bene tone, et simul duclorem bonum prebe,
qui me illuc ducat: per autem urbem ipse necessariae
errabo, si quis poculum et panem porrigit.

50 et profectus ad domos Ulyssis diuinis,

nuncium dicam prudenti Penelope:

et procis superbis miscetor,

si mihi cœnam dent, cibos infinitos habentes.

forsitan benefaciam inter ipsos quidquid uolent.

etenim tibi dicam, tu autem consule, et me audi,

Eumei et
Ulysses col
loquium.

Mercurij

Mercurij causa intermixta, qui omnium
bonorum operibus gratiam et gloriam prabet:
strenuus autem non mihi contenderit homo aliis,
ignemque bene cumulare, siccaque ligna scindere,
dividereque et afflere et nūcum fundere:
qualia bonis præstant deteriora.

Hunc autem ualde iratus allocutus es Eumae subulce:
bes mibi hospes, cur in mentibus istud confilium
fuit? tu ne omnino capis illuc perire?
si quidem procerum uis ingredi multitudinem,
quorum iniuriaq; misq; ad fiducem cælum uadit.
non tibi tales sunt ministri illorum,
sed iuuenes lanas bene induit et tunicas,
semper autem pinguis capita et pulchros uultus,
qui ipsi administrant: bene polita autem mensa
pane et carnibus et uino onerata sunt.
sed mane, non enim aliquis te dolet præsente,
neq; ego, neq; aliquis alius sociorum qui mibi sunt.
at postquam ueneris Ulyssis dilectus filius,
ille te lanamque tunicamque uestes induet,
mitet autem quod te cor animusque iubet.

Hic a respondit postea multa patiens diuus Ulysses:
utinam sic Eumae dilectus Ioui patri fieres (grani,
sicne mibi, quod me quietu redidisti ab errore et atrox
errore autem non est pectoris aliud hominibus.
sed gratia perdidi uentris mala consilia habent
nisi, si quem inuidit error et malum et dolor.
nunc amicū quoniam detines, manereq; me hascum inibes,
dec age mibi de matre Ulyssis diuini,
patreque quem reliquit iens in senectutis limine,
si forte adhuc nihunt sub splendore Solis,
an iam mortui sunt, et in Diis domibus.

Hunc a rursum allocutus est subulcus princeps uirorum:
tibi enim ego hospes ualde uere dicam:
Laertes quidem adhuc uimittit, Ioni autem supplicat semper
animam a membris perire suis in domibus.
terribiliter enim filio dolet absente,
virgineq; nupta uxore prudente, que ipsum maximè
tristitia affectit pereundo, et in cruda senectute posuit:
qua dolore sui filii periret gloriose,
tristi morte; sic non moriatur quicunq; mibi
hic habitans amicus sit et amica faciat.
quandiu quidem igitur illa erat, dolens licet,
ramdiu aliquid mibi placebat sciscitari et interrogare,
quoniam me ipsa nutritus unda cum Ciumena flotata
filia eximia, quam postremam peperit natorum:
bac simus nutritus sum, paulo autem me minus honorabat.
ut postquam puberetate mulcet amatem uenimus ambo,
banc q; postea in Samū dederūt, et infinita accepérunt.
at me lanamque tunicamque uestibus illa
pulchris admodum indutum, pedibusq; calceis datis,
ad agrum misit: diligebat autem me corde magis.
nunc autem iam horum indigo, sed mibi ipsi
opus angustum Dei cui incedo.
ex hinc autem comedis bibiq; et uenerandis dedi.

E' emeacōēknti slactēs, δις ἔτε ταῦτα
αὐθέσπιη δρυοισ κέραψι κύδεων ὄπαζε.
δέκουσσών δ' ὅπαλοι μοι τρίσειν θεοὺς ἀλλα,
τῷρτ' εὐτυπατε, διά τε βύλα σλαβάτεσσας,
διατρόποσαι τε οὐτησαι οὐνοχοποσαι.
αἴτι τοῖς αγαθοῖσι πρᾶσδε χερύδει.

Tοὺς γάρ μεγάλησ ποσέφρεις Εύμας τινάττε,
ἄποις ξενε, τίν τοι γάρ φρεσι τοῦρ νόμιμα
τεπλαρο; καὶ σύ γέ τάχυχυ λιλάται αὐτοῦ ὀλέθρε;
τοι μητρίσθων θέλεις καταδιψασθείσιον,
τὸν οὐρανό τε βόλη τε σιδήρεον πρασσόντα
τοι τοιοῦδ' εἰσίν τανδρεργετῆρον ἐκάνων,
ἀλλὰ τοι χλαύνας εὐ εἰμένοι πόλει χιτῶνας,
πάσι γέ λιπόσι πεφαλας οὐ παλετερόσωπα,
οἱ σφιψ τανδρόσωποι εὔξεσοι ἐτράπεζας
στρατηγείων πόλεισιν οὐντας βεβρίθασι.
ἀλλά μὲν δέ γέ ταντοι πρέσονται
τοτε γέ, τοτε τοις ἀλλα, ἐτείρων οἵ μοι εάστη.
αὐταρέπιων ελευσινού οὐλατάθρον φίλος γός,
κανός σε χλαύναν τε χιτῶνα τε εἰμαστας οὐσει,
τάμφεισθε ὅπτησε πρασθείσιν θυμός τε πελούς.

Tοὺς δέ πικέσθετε πολύτλας θίος οὐλατεύεις
αὖτε δέ τοις Εύμας φίλος διά τατεργάμοιο
άποις, οὐτε μητρίσθων άλις οὐρανόθεντος.
πολυκτησθων δέ τοις κακώτορον ἀλλοβρούσηται.
ἀλλά γέ τοι ψελεμένηρε γαστρός κακά πόλεις τεχνησι
αὐθέσθε, οὐ καὶ ίκοται τοις οὐλατας οὐλαγός.
τούς δέ ἀλλά τεχνασσες, μετανά τε μετένομοι αὐθέσθε,
από τοις μοι ποδει μητρός οὐλατάθρον θάσοιο,
ταταρός δέ οὐλατέλεπτην ιδειν ἀλλά γέραθρον δέδη,
τοτε ετι γένοστην υπάρχεισι πελούς,
τοτε πελούς τελεύτης, οὐ πελούς δέδησι. (Ιεράμη)

Tοὺς δέ αὐτοις ποσέπιτε συνάττης ὅρχαμεθα
τοι γέ τοις ξενε μελλετερέψασθε γέρεδνοσα
λατερτοι μελλετερέψασθε διέ δέ πληχτα αιε
θυμόρετο πελούς μετατοιράσθε οὐσιοισι
ἐπιτάγλως γέ τοις ποσέπιτε οὐχομένοισι,
πελούς τοις τοις πλατύφρονθρον, οὐ μάλισσα
παχας τοις πλατύφρονθρον, οὐ πολιμένηρε θάκη.
τοις δέ αὐτοις ποσέπιτε απτερέψασθε κυδιαλέμοιο,
πολυγελεω θανάτου οὐσιοισι δέτις ημοιγε
πολεμετερέψασθε φίλος ειπει οὐλατα φρέδης.
δέ φρει μελλετερέψασθε ειπει ημπατα,
τοτερέψασθε φίλος ειπει μετατοιράσθε οὐλατα,
τοτερέψασθε ειπει ημπατα τερέψασθε κατατεπλα
θυματορέψασθε, τοις δέ πολοτάτην τεκε πολολωρέ
τοις δέ μητρέψασθε, οὐλαγός μετειποτετιμα.
αὐτορέψασθε μητρέψασθε πολυτραστον ιδεισούσι αὐθέσθε,
τοις δέ μητρέψασθε πολυτραστον ιδεισούσι αὐθέσθε.
αὐτορέψασθε χλαύναν τε χιτῶνα τε ειμαστας οὐσει
καλα μελλετερέψασθε, ποσέπιτε οὐτησθε ποσέ
εγρανθετερέψασθε φίλος μετατοιράσθε μελλομενοι. (Ουτε
τοις δέ μητρέψασθε μητρέψασθε αὐτοις αὐτοις
εργατερέψασθε μητρέψασθε αὐτοις αὐτοις
τοις δέ εργαγότετερέψασθε, οὐ πολιτειστον ιδεισούσι

ἐκ δὲ ἄρα στεποίντες μέλιχόν δῖσιν ἀκῆσαι
ζετεῖσαν, οὐδὲ τι βρύομεν πάντα κακοῦ ἐμπεσγεῖσιν,
αὐτὸν δὲ τὸν πορφίαλει μέγατον διμόθεν κατέστησεν
αὐτοὶ μὲν αὐτοῖντος φάσμα, καὶ ἔκαστα πυθέδων·
καὶ φαγεῖσιν πίεμεν τε· ἐπειτα ἡ καλὴ τι φέρεσσα
ἀγρόνδον, οἵα τε θυμόνιον ἀεὶ Λιμνοτοιποὶ ιαντει.

(σεύς)
Τόρος δὲ ἀπαμβόλειος ποσέφη πολύμηνος Οδυσσεὺς πόποις, οὓς ἄρα τυτθός εἴδε Εὔπατε συνθάτη,
πολλὸν ἀπεπλάγχθη σῆns πατρίδην πόλει τοκίων.
ἄλλον ἄγε μοι τόδε εἴπει Κατρεκεώς κατάλεξον,
καὶ διεπράθη πόλεις αὐτὸν διηρυάγγει,
καὶ γένι ταστάσκει πατρίδην πότνια μητηρόν·
καὶ σέ γε μενιαθύτε πρόοισιν καὶ πρᾶτος ιψίην
αὐτὸν διηνέθησεν ηνυσίν λάβον, καὶ διεπέρασσαν
τοῦ δὲ αὐδέλεος πόθεν δύναμεῖ, δέ μη ἄξιον διωνομού έστιν.

Τόρος δὲ αὖτε ποσέφη τε συνθάτην ὁρχασμόν αὐτὸν διηνέθη,
ἔπειτα ἀργεῖ δὲ τοῦτο μὲν αὐτέργει πόλει μεταλλάξ,
συγῆνιν ξεῖνος Κατρεκεώς πατρόποιο, τοῖν τε οἰνοι
πίλιν Θεού. αἴτιος δὲ γένι ταστάσκεις φατοτέρεις μὲν εὔπλευ,
εἰσὶ δὲ τῷ πομπούσιν ἀκτέψειν. καὶ δέ τοι σέ χρή
πρὶν δέην καταλέχθεις. αἴτιον δὲ πολὺς οὐτινός οὐτινός.
Τόρος δὲ ἄλλων δύντινες κραδίην θυμόντος αὐτῷ,
εὐθετῶν θύελλών αἷμα δὲ καὶ φανερούλην φί^{τη}
διεπνήσκεις, αἵματος οὐτινούσιν αὐτοκτονηστρημέπειδω.
νῦν δὲ γὰρ κατοικήσπινον τε τὸ δακτυλίνω περί,
καὶ δέσπου ἀλλάζων τῷ πάμεθα λόγια λέσσοισι,
μνωμένω. μετά τοι γέρε τε Κατρεκεώς πόλεις αὐτῷ.
δέσπου δὲ τοι ερώτοι μὲν αὐτέργεις πόλεις μεταλλάξ.
νῦν δέ τις Συρείν πικλήσκεται, (εἴπεις αὐτόν)
Ορτυγίνις καθεύπορθην, οὐδὲ τροπάλη νέλιοιο.
ἔτι ποδιπλάσιης λίσιν τόσον ἄλλον ἀγαθὸν μὲν,
σινετούσθη, οὐκαλέσ, οἰνοπλιθής, πολύπυρος·
ταῦν δὲ ποτε πλάκους τούτους ἄγαθην μὲν,
νῦν δὲ συγερίται τοις δειλοῖσι βερούσισιν·
ἄλλος δέ τοι γκράσκωσι πόλιν κατά τοῦν διηνέθη αὐτῷ,
ἐλθὼν ἀγγυρότερος Θεος· Αὐτὸν δὲ Αργείμεδος ξεῖν,
οἰς ἀγανοῖς βελεεστιμέποικόνδιος κατέπειθεν.
γῆθα δέντων τόλμεσ, μίχα δὲ σφισταῖντα δειλασσεις
τοῦσιν δὲ ἀμφοτέρησι τατηρός εἰκότες εἰκασίλιθοι
Κτηνός· Οργανίδης, οὐδὲ κελεος στανάστοισι·
γίθατζε φοίνικον ναυσίκλυτον πλυθόντον διηνέθη
τρεπτούσι, μηρίαν ἀγοντες ἀθύρματα τηνίκην μελαίνη·
ἔσκει τατηρός ἐμοῖσι μηρί φοίνιος γῆτοικω
καλλί τε μεγάλη τε, καὶ ἀγαθὰ δέρη γειτηκα.
τόλων δὲ ἄρα φοίνικες πολυπάταιοι οὐ πρόπτειν
πλιαύσητις τῷ περιποτε μήγην κοίλατες τούτοις
ζητοῦντες φιλότητα τοι τε φεργαῖς οὐ πρόπτειν
διηλυτορίσιοι γυμναῖ, Κατεῖ καὶ διεργάδες ἐκοινού.
εἰρώτας δὲ ἀπειπατιστις εἴπει καὶ τούτον ἐλθοι.
αὐτὸν δὲ μάλα αὐτοὶ πατέρος ἐπέφραστον ἐντερεφέσιον·
ἔτι μὲν Σιδηνός πολυχελιδός διχαίαις εἴη
κόρη δὲ εἴμι Αργείαν τοις εγώ διηνέθη αὐτοῖσι·
ἄλλος μὲν αὐτορπαξαν τάφοις ληστοῖσι διηνέθη αὐτὸν
αὐτορθρόν ερχομένην τοφεσσαν δέξεις δέσποτας γένεταις

ex autem domina non dulce est audire
neq; uerbum, neq; opus. quoniam malum incidit domui,
uiri superbi: ualde autem famuli indigent
coram domina dicere, et singula interrogare:
et comedere bibereque deinde et aliquid portare
ad agrum, qualia animum semper famulis laetificant.

Hunc autem respondēs alloc. est mulcū tolerans Vlysses:
papa, sic parvulus Eumae subulce,
multum aberrasti tua patria et parentibus.
sed age mihi hoc dic et uerè narra,
an uastata est urbs uirorum lata κητος,
qua in habitabat pater et alma mater:
ante derelictum apud oves uel apud bones
uiri imitici nauibus accepereunt, et transfluerunt
buius uiri ad domos, hic autem dignum precium dedit.

Vlyss. que-
rit ex En-
timo condi-
tionem ge-
neris eius.

Hunc autem rursus alloc. est Subulcus princeps uirorum
hostes, quoniam iam hac me interrogas et inquiris,
silentio nunc percipe et delectare, bibeq; uim
sedens, hæc autem nocte magna: est quidem dormire,
est autem se oblestantibus audire, neq; re oportet
ante horam dormire, molestia est etiam multus somnus.
borum autem aliarum quiescere, cor et animus iubet,
dormiat egressus: simul autem Aurora apparente
pransus, simul sues heriles sequatur.
nos autem in stabulo bibentesque comedentesque,
doloribus alter alterius delecllemur tristibus,
recordantes, inter enim dolores deleclletur uir
qui ualde multa passus est et multa errauit.
hoc autem tibi dicam quod me interrogas et inquiris.

30 insula quedam Syria uocatur, (si forte audisti)
Ortygiam supra, ubi conuersiones Solis.

non ingens uia, adeo sed bona quidem,
fertilis boum, fertilis ouium, uino plena, mulci frumenti:
fames autem nunquam populū inuidit, neq; aliquis aliis
morbus odiosus est misericordia hominibus:
sed quando senauerunt in urbe genera hominum,
ueniens argentei arcus Apollo Diana cum,
suis illustribus sagittis aggrediens interficit.
illuc duæ urbes, bisariam autem iphis omnia diuīso sunt:

40 his autem ambabus pater meus imperauit
Ciecius Ormenides, similis immortalibus:
illuc autem Phœnices naxibus melyti uenerunt uiri
uafri, infinita agentes Indsra naxe nigra.
erat autem patris mei uxor Phœnissa in domo
pulchraq; magna, et splendida opera sciens.
hanc autem Phœnices callidi deceperunt:
cum lauanti quidam primum coiū concava in nauis
lesto et amore: qua mētes decipiunt
femini mulieribus, etiam si qua benigna sit.

50 interrogabat autem postea qua esset et unde ueniret.
hæc autem ualde statim patris dixit altam domum.
ex quidem Sidone mulci aris gloriior esse:
filia autem sum Arybantis ego abunde diuīs:
sed me rapuerunt Taphij latrones uiri
ex agro uenientem: transfluerunt autem me buce ducētes
buīus

buius uiri ad domos: hic autem dignum premium dedit.

Hanc a. rursus allocutus est vir qui coinerat clam: enim uero nunc iterum rursus simul nos domum sequere, ut uideas patris et matris altam domum, ipsosque certe enim adhuc sunt, et dinites vocantur.

Hunc a. rursum allocuta est mulier, et respodit uerbo:
eris ut hoc, si mihi uelitis nautae
intervirando fidem dare, me indemnum abducenos.

Sic dixit. hi autem omnes iurauerunt sicut insit.
at postquam iurauerunt quod perfecerunt quod insurandum,
his rursus dixit mulier, et respondit herbo:
silentio nunc: ne quis me alloquatur herbis
uestrorum sociorum, occurrentis uel in via,
uel ad fontem: ne quis ad domum seni
profecitus dicat: hic autem intelligens liget
uinculo in difficile, nobis autem molliatur mortem.
sed habete in mente herbam, festim a: empionem uisati-
sed quando iam nauis plena uiclu fuerit, (corum)
nuncius mibi postea uelociter ad domos ueniat:
portabo enim et aurum quodcumq; sub manus uenerit:
quoniam et aliud onus ego uolens dabo.

filium enim uiri mei in domibus nutrio,
quaestiuum sanè hoc simul currentem foras,
bunc ducam in nauis: hic uobis infinitum precium
inueniet, quoque transibitis ad diversi lingues homines.
Hac quidem sic fata abiuit ad domos pulchras:
bi autem per annum totum apud nos manentes
in nauis concavae facultates multas lucrabantur.
sed quando iam concava nauis grauata erat illis ad redeundam
tunc nuncium miserunt, qui nunciaret mulieri, (dum,
uenit autem uir multis fuis mei ad domos patris,
auream coronam habens, quae electris cincta erat:
banc quidem in domo famula et honesta mater
manibus traclabant, et oculis uidebant:
precium pollicita: ille autem huic innuit tacite.
et qui ubi innuit concavam in nauem ius.
buc autem me manu prehensum domibus eduxit foras.
inuenit autem in vestibulo et poculum et mensas
uirorum coniuarum, qui circa meum patrem uersabantur.
bi quidem in concessionem processerunt, populique ceterum.
buc autem statim tria pocula abscondita in sinu
exportauit: at ego sequebar imperitia.
occidit autem Sol, obscurataque sunt omnes viae.
nos autem in portu inclivium uenimus celeriter eunter,
ubi Phoenicum erat uirorum uelox in mari nauis.
bi quidem postea ascendentes nauigabant humidas uias,
nobis impofitis: Jupiter autem uentum immisit.
sex diebus quidem simul nauigauimus nocte et die:
sed quando septimum diem Jupiter fecit Saturnius,
banc quod postea mulierem interfecit Diana sagittis gaudes:
sentia autem insonuit illapsa sicut marina fulica:
et hanc quidem phocis et piscibus escam futuram
eiecerunt: at ego reliquias sum dolens animo.
bos autem Ithace admouit portans uentusque et aqua:
ubi me Lacries emit facultatibus suis.

Ἐπί δέ αὐτῷ πόσ πάντας δύναμεθοῦσας ὁδὸν ἀξιού τροφὴν εἰσελαχεῖν.

Τίνι δὲ αὐτεπιθεστέρην αὐτῷ ὁ εὐμενός Θεολάθρος
πράκτειν τὸν πάλιν αὐτοῖς ἀμφὶ μητρὸν οἰκασθεῖτο,
οὐ φραΐδης πατερὸς κύμηντορθεὶς οὐτε φέρεις πλεῖ,
αὐτοὺς τε, οὐ γὰρ εἴτε εἰσι, οὐ διφυεῖσι κατέλεον τοι.

Τόη δ' αὐτὴ πεθάνειπε γυνὴ, ηγαμένη μύθῳ,
εἰκὼν Κλεοπάτρας, εἴ μοι εἰδέλοιπε γε νῦν ταῖς

ορκω πισωθίας, ἀπόμονά μ' οἴκαδ' ἀπάξειν. (γν)

Ως εφαθ. οι δ' αρχ τῶντες ἀπώλυτον ὡς ἐκτελοῦ-
αί τάρεται ἐξ ὅμοσαν τε πελόντησαν τε δὲ σύρκερον
τοῖς δ' αὐτις μετέπειτα γενόνται. Εἰ ἀμέβει τοι μυθῷ,
σιγὴν ωῶν μήτις με πεισαὶ λάτετε πεισούσι
ὑμετόρων ἐτάρων, συμβλήματα ποτίσαι γένοντες
ἴλλων θέτεις οὐδὲ διασάμενοι καταδίσκη
μεταμόρφων ἀργυραλέων, ὑπὸ δὲ ἄλλη φράσσεται ὀλιθεορ.
ἄλλος ἔχεις γὰρ φρεσὶ μυθον, ἐπέγειρε δὲ ὁνομός οὐδιαίσκη
ἄλλος τέτοιος δὲ τοῦτος πλέον βιότοιο γέμισται,
ἄγγειλόν μοι επειπτα θεῶν δ' αὐταδικεῖται.

20 οισσα γαρ ηγενούμ ὅτις χ' ἀποχέρι Θεοῦ ελθε.
καὶ δὲ κηρύξας ἐπιβαθυσε εὐάλωτον εἰδέλευσε γε μοίσιον.
πάσιν αὐτὸν εἰδότας ἐπειδὴ γὰρ μεγάροις απιτάλλων
κερδοπλεόμενος δὲ τοιοῦτον ἄμα τροχώντας θύραζε,
τόμῳ κηρύξας ἀλλ' ιητός ὁ διοίκητης μυρίου ἀνομού
ἄλφος, ὅπη ποράσιον τε πέδιον λοιπόν τοις αὐθεώποσι.

Η' μὲν ἄρδεις εἰπεῖσθαι περὶ δύο μαστικαλάς·
οἱ δὲ γνίσιαι τῷ ἀπαντεῖ πρότι μὲν οὐδένα τὸν
τοῦ γλαφύρην βίοισοι πολιιψί εἰπολόσωντο.
Ἄλλος δὲ διὸ κοίλην τυῆς ἄχθει τοῖσι τέλεσι,
καὶ τότε ἄρδειγειλομήκαν, οὐτέ τούτην εἶδοι,
πλυθεὶς αὐτῷ πολὺν οὐδέποτε εἰς τὸν δύο μαστικαλά τον.
χρύσοτοι δρόμοι εχαθη, καὶ τὰ διαλέκτροισιν εἴρητα·
τῷδε μὲν ἄρδειν μεγάρων δύο μαστικαλά τοι
χάρεσσιν ἀπικραφόσων τοντού σφιθελμοῖσιν δέσσωντο·
ἄνθροις ἀποχόμενοι· ὁ δὲ τὴν κατεγύριστον σταπην.

Ἐπέμας μὲν ὁμῶς πλεούμενον κίντας τε καὶ πικρόν.
ἄλλος δέ τοι ἐβδομορχόμενος ἀπὸ Ζεὺς θητεῖ Κρονίων,
τὸν μὲν ἐπειτα γυαλίκα βάστα Αργειμις ιοχέαρες
ἀντλῶ δέ γονδράπτην τε ποσθόντος ειναλόν καὶ.
Ἐπειτα μὲν φάκεσιν ὅχθοσ κύριμα γενέσθαι
ἐπειταλον· αὐτῷ δέ γάρ λιπούμενος ἀκακήνθενος ἡτορ.
αὖτος δέ τοι οὐδέποτε φέρειν ἀνέμος τε καὶ οὐδὲ λαρῶν
οὐδέποτε μετατεταγμένος τε περιτερογινούσιν.

ὅτα τάνδε τέ γαῖαι εὐώμηδοιού δέ φθαλμοῖσιν.
Τὸν δ' αὖ διογχὺς οἵλιος ἀμέβειροισι,
Εὔμαιοι, ἀμέλειτοι μοι γνήφρεσι θυμῷσι σρίνεται,
ταῦτα ἔκαστα λέγωμησσι οἱ τάθεις ἀλγεθεῖσι.
ἀλλ' ἦτοι σοὶ μὲν πρᾶξις κακῶν ἀλλαριθεῖσι
Ζεὺς, ἐπεὶ αὐτὸς οἰλομάτης ἀφίκει πολλὰ μογότες
ἀπόσις, ὃς οἴτοι πρέπει βροτοῖν τε τάσσην τε
γύνεταις? Γάνεις δ' ἀγαθὸν Βίον. αὐτῷ τέλεσθαι
πολλὰ βροτοῖν ἀδίστατάλλαματα γνθάσοις ικανός.

Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πέθεταιλλατας ἀγρόβινοι·
καὶ διδραστέται δὲ πολλοὶ ἄλλοι χρόνοι, ἀλλατα μένισκοι·
αἴνεις γαρ οἵτε ἀλθεῖν εὐθέσθαι. οἱ δὲ ἀδίχρεστοι
Τιλεμάχοις ἔταροι λύονταις· καὶ δὲ δὲ τοῖς Ελούισοις
καρπαλμεῖσι, τὰς δὲ ἀρμούς πετρυσαντας τριταιοῖς,
ἐκ δὲ θύντας ἔβαλον, κατέτη ταρχεύοντος ιδούσαν.
ἐκ δὲ τοῖς βαλενοῦ ἀδίχρηστοις θαλάσσαις,
διεπνόμενοις, γνήσιοντο, κεράντο τε αἰβοτάποινοι.
αὐτῷ τέπει τοῖσιν οὐδενὶ μέρει δρόντος,
τοῖσιν τοῖς Τιλεμάχοις τε πετρυμένοις πραθεῖσι,
δέστ' ἀγαθῶν κρεῶπτον τε καὶ οἴνον πότοιο.

Τὸν δὲ αὖτε πεσεῖστε Θεοκλύμενος θεοειδές,
τῷ γαρ ἐγενέφιλε τέκνοντα; τοῖς δέλμασιν ἵκισαν
αὐτὸν διερέθιστοις κρεναῖσιν τούτους κατακορανεῖσι;
αἴθρησιν δὲ καὶ οὐδειπόροις πραθεῖσι,

τοῦδε μὲν τῶν ἀστερῶν ἀλαντηταῖς μέλαιναις,
ἄλλως μὲν σ' αὐτὸν γέγονε κύκλῳ πετρόντες κελεύσις
δρχεῖται· δὲ γάρ τοι ξενίων ποθεὶς ἀλλά σοι αὐτῷ
χαροῦ, ἐπεὶ ποιεῖς γάρ τοι οἰσομαι, σδέστε τοῖς
στήταις δὲ μὲν γαρ τοι δειμάτην ποτέρος γάρ τοι
φαύεται, ἀλλ' ἀπό τοῦ ὑπόπτωτον τούτου οὐ φαίνεται.
ἀλλέτοις δὲ μὲν φάστη πτφαίστοκομαδύνην κρητίκαι,
Εὐρύμαχον, πολύβοιο διάφροντας ἀγλάζους γόμη,
τοῦντας ἐπειδὴν τούτους οὐστρόσωσται.
μή γάρ πολλοὺς ἄφειται αὐτῷ, μέμοντον τούτους
μητρός ἀμάλιγοντας, μή οὐδεισποτε γέρας εἴησι.
ἀλλέτοις γε Ζεὺς οἰδην ὀλύμπιον ποτέροις τούτοις,
εἰ καί σφι ποτε γάμοιο τελευτήσει πακέντημαρ.

Ως ἄρα οἱ επόντι επέπλετο μετέποτες σρίνει,
κίρκοι, Απόλλωνος ταχὺς ἄγγελος· γνήσιοντες
τίλλεταιεν εχθρού, κατέτη τοῖς πέτραχθεῖσιν δράζει
μετσκηντινός τε καὶ τοῦ Τιλεμάχορο.

Τὸν δὲ Θεοκλύμενος ἐπέρωμη ἀπονόσφι καλέσας,
γνήσιον γάρ οἱ φύησει, ἐπειδὴ τοῦ φατεῖ, τοῦ δὲ ὄνοματος,
Τιλεμάχος, διτοις δὲ τοῖς θεοῖς επέλαστο οἰεῖσθαι δρνις.
ἔγονοι γάρ μηδὲ οἴτης εἰσῶμησιν τούτους.
ὑπετρόπος δὲ τοῖς εἰρήνησι βασιλεύεται τορούς ἀλλο
γνήσιμων τούτους, ἀλλ' ὑμεῖς καρετοροί αὖτις.

Τὸν δὲ αὖτε πετρυμένος αὐτοῖς τοῦδε,
αἴ γαρ τοῦ ξενίου επειδή τε πετεσμένοις εἴπει.
τοῦτο καὶ τούτος γνοίσις φιλότερος τε πολλά τε διῆρε
διέψειν, ἀλλ' αὐτὸς τοῖς σωματόμενος μητραρίζει.

sic hanc terram ego nisi oculis.

Huic autem rursum dimittit Ulysses respondit herbo: vlysces Eu-

mee.

Εὔμαια, certe ualde iam mibi in metib. animū monisti,
ista singula dicens quod passus sis dolores animo.

sed cerie tibi quidem apud etiam malum bonum posuisse

Iupiter, quoniam uiri domos peruenienti multa laborans

humani, qui iam tibi præbet cibumq; potumq;

decenter: degis autem bonam uitam. at ego

multas hominum per urbes errans hic perueni.

10 Sic bi quidem talia inter se se dicebant:

dormierunt autem non mulum tempus, sed paululum:

statim enim aurora uenit pulchra sedis, at in terra

Telemach.

Telamachi socij soluebant uela: depositum autem malum

Ithacam re-

statim, hancq; in portum prostraverunt remis.

extra autem anchoras iecerunt, funes autem ligauerunt.

extra autem et ipse ierunt in littore mari,

cenamq; parabant, miscerantq; nigrum uinum.

at postquam potus et cibi desiderium eiecerunt,

bis autem Telemachus prudens incepit sermonibus:

20 Vos quidem nunc ad urbem impellere nancem nigrum:

at ego ad agrum ibo et ad pastores.

ne pertinimus autem uis meis operibus discedamus:

mane autem nobis itinericum apponam,

consummum bonum carniumq; et uini dulcis.

Hunc autem allocutus est Theoclymenus diuinus:

20 alioquin quidem te ego et nostram inberem

ire, non enim hospitio careres; sed tibi ipse

perius est, quoniam tibi ego quidem abero, neq; te mater

uidebit, non enim frequenter procis in domo

apparet, sed seorsim ab his in tabulato telam texit.

sed tibi alium uitum considero ad quem eas,

Eurytachum, Polybius prudentis inclitum filium,

quem nunc equaliter Deo Ithacensis suscipiunt.

et enim longè optimus uir est, cupitq; maxime

matrem meam ducere uxorem, et Ulyssis honore habere.

40 sed haec Iupiter seit olympius in aethere habitans,

si et ipfis ante nuptias perficiet malum dicem,

Sic ei locuto uolauit dextera auis,

accipiter, Apollinis uelox nuncius: in autem pedibus

uellebat columba tenens, deorsum a. pennas fundebat ad

in medio nauisq; et ipfis Telemachi. (terram

Hunc autem Theoclymenus seorsum a socijs vocatum, Theocly-

manu prehendit, uerbūq; dixit, ac nominauit: menu us,

Telemache, non sine Deo uolauit dextera auis.

cognoui enim eam contrā intuitus auguralem esse.

50 nescio autem non est genere dominantius aliud

in populo Ithaca, sed uos potentes semper.

Hunc et statim Telemachus prudens contra allocutus

utinam quidem hoc hospes uerbū perficiatut. (est:

utiq; ciui nosse amicitiamq; multaq; dona

et me, adeo ut aliquis te occurrentis beatum diceret.

dixit

Aquila ac

gurium.

περὶ Τομαί εἰστρόσιν νέοις ἀλλοῖσιν γῆστοις ἔσται.
ἢ μὲν γάρ τι θάμ' ἀγρόν επέρχεται δολί νομίσει,
ἄλλον μὲν θυμεύεις. ὁς γοέρ νύ τοι εὐασθεθείη θυμῷ,
αὐθεῖσῷ μητήρων πεπορράκι αὐθεῖπλοιού διμελοῦ.

Τού δὲ αὐτοῦ τηλέμαχος πεπυκμένος αὐτίσιον κύδιον,
εοντας διώρεις απόταξις σέθην δι' γῆν οὐθέᾳδε ἵπαντα,
ὅφρα σέ τον ὄφθαλμοισι τοῖς μὲν μηδονοῖς απέκρισται,
ἔτι μοις εἰς γῆν μεγάροις μάντηρ μιλέει, μέτι τεις νῦν
αὐτὸν ἔρων ἀλλοθεν εὔσμιλον οὐδινοσῆνθε οὐδὲ ταῦτα διηγεῖ,
χάρτες γύνιναισιν κάκην ἀφάγνιστα κεῖται τοιούτοις.

Τόν δέ αὐτὸν ποσέειπε συβάθτης ὅρχαμ Θ. αὐ-
τῇ λίστῃ κάνηκε μέλιστη τετληότι θυμῷ (Ιλιάδ.,
εοῖσηρ γνὶ μεγάροισι μὲν δίξιν ραῖς δέ οἱ αὐτῇ
φθίνεστι νύκτες τε καὶ ματατα δακρυζόσται.

Ως ἄρα φωνήσεις, οἱ ἐδέξατο χαλκεοφύγοις
αὐτάρ σὺν εἴσω τέρην, μὴ πέπειν λαίνους θόμούς.
Καὶ δὲ ἐμίρης αὐλόντις πατήσῃ τὸν εἰργάνον Οἰδίποδον.
Τηλεμαχος δὲ ἐπορθεῖ τρέψτυνε φώνησάν τι,
περσὸν δὲ φεῦν· νημέας δὲ τοις ἀλλοισι μηδομεῖς
ταῦθιστὸν νημέατορθω τάραχα δὲ αὐτὴν καταβήσει.

· Ως φάσ. ὁ δὲ αὐθίς ίών καὶ ἄρξεν. Κείτη συνάστηκε
χθένιγν υπὸ χλωρὰς ἔπατας ιγ καὶ τοῦ πορθμού,
γίγνεται δέ εἰτα οὐδαεῖθεν φίλος θέσ. ·
τοῖς δὲ αὐτοῖς πίνακας πρέβεικε συνάστης
ἐπίσταται, ἀ ταῦτα τοῦ ιπτέλειτου έδοιτο.
σέπου δὲ τοινιδίως πρόχι λίγεν γν κανίσιοι,
γν δὲ ἀρεταὶ πιστεῖν πέριν μελεθεῖσα οἶνοι.
αὐτὸς δὲ αὐτίον ίψη οὐδαεῖθεν θέσιο.

οι δέ επ' ὄντες έτοιμα πλεκάμενα χειράς οὐκον.
εἴτε τρέπεται τόσος μὲν πτύχης δρόμον γίνεται,
οὐκ τότε τελείωμας πεστεφώνεε διημένη φρούριον,
εἴτε δέ, τόσην τοι εἶναι φόρον ἱκέτεο; τῶν δέ εἰναι πατερῶν
προσγεγούντων θάλατταν; τίνουσεν μεταναστεύοντα;
ἢ μὲν γάρ τι εἰς τοιούτην οὐδέποτε ικέτεα,

Τόμ δύ απ ακιδεύμαστο περίφης Εύμαυε συνθέτει,
ποιορέγώ τοι τέκνου ἀλιθέα παντ' ἀγορύσω.
ἐκ μὲν Κεκτήσω γάρ Θεὸς σύχεται διερίχω.
φησί τολλάθεοτήν τῷ μέσα δινθίζει
πλαζόμενος. ὃς γάρ οἱ ἐπέκλωσαν τὰ γε δαιμόνια.
νῦν δὲ καὶ Θεῶν ποτίν τοι δημητρέας
ἀλιθὸς μόνος πέφεται πολύ. ἔγαδε μέσοις ἐγγυατέω.
εργούν ὅπως εἰδέλειται. ἵκετης δὲ τοι δύσυχεται εἴτι.

Τόμ δ' αὐτὸν ταλέμενος πεπυκάδηνος αὐτίου καὶ θε,
Εῦμας, οὐ μάλα τόπος ἐπος θυμαλγεῖς εἴστις,
πῶς γάρ οὐκὶ τῷρεῖνον ἐγὼν τύποντεξομασοῖκος
αὐτὸς μὲν νέος οὐκέτι τῷ πεποιθε
αὐτὸν δὲ ἀπαντώσας, στέ τις πρότορος καλεπήνη
μητρὶ δι' εἰπῆσθαι θυμός γνήσφρεστι μερικοῖς,
πάντες δέ τοις τε φύκις, καὶ θάνατοις,
θύντως τὸ αἷδον οὐδέποτε δικαιοί τε φῆμιν,
πάντην δέ τοις ἐπιποτε ἀχειρῶν ὅστις ἄρτιος οὐ
μνήσται γνήσθαι οὐτοις αὐτὴς καὶ πλεῖστα πόρησιν.
ἄλλος τοις τῷρεῖνον, ἐπειδὲ οὐκέτι θεοῖς μάλισται,
περιθειαν χαλαντά τε κατέναι τε, εἴμαστε καλάς·
θύρων δὲ τοῖς θεοῖς οὐδέποτε κατέναι τοῖς θεοῖς,

*delecter inspiciens recons aliunde domum reuersum.
non enim frequenter in agrum uenis neq; ad pastores,
sed peregrinaris. sic enim placuit animo,
niorum procorum perniciosem turbam intueri.*

Hunc autem rursum Telem. prudens contra alloc. est:
erit sic pater: tui enim causa bne meni,
ut te videam oculis, et verbum audiam,
nū mihi adhuc in domibus mater maneat, an aliqua ita
uirorum alius duxit uxorem: Vlysxis autem cubile,
ob uachitatem cubationis malas arancas iaceat habens.

Hunc autem rursum alloc. est Subulcus princeps mirorū: et quidem omnino illa manet patienti animo eius in dominibus: arum nosse autem eam semper corrupti noctesq; et dies lachrymantem.

*Sic usque uociferans, eius suscepit et cream lanceam.
at hic introiuit, et transiuit lapideum limen.*

hunc autem sede adeunus pater cessit V hyses.
Telemachus autem ex altera parte retinuit. locutusque est:
sede hospes: nos autem ex alibi inueniemus sedem
ad ingrario in nostro: adess autem nix qui deponet.

*Sic dixit, hic aut rursum iuit sessum. huic aut Subulens
fudit sub uiridia uirgulta & pelles de super,
illuc sedet postea Vlyssis dilectus filius.
his autem rursum carnium scutellaris apposuit Subulens
assatarum, quas priori die reliquerant comedentes:
panem autem festinante cumulauit in canistris,
in h[ab]itu poculo miscebat dulce umum.
ipse contra sedet Vlyssem diminutum.*

atq. illi in cibos paratos appositos manus mittebant.
20 at postquam potus ex cibi desiderium eicerunt,
zung. **T**elemacbus allocutus est diuinum Subulcum:
pater, unde hospes hic uenit? quomodo aut ipsum nauis
duxerunt in Ithacam? qui nam se esse gloriabantur?
non enim ipsum pedestrem puto hoc uenisse.

Hunc autem respondens allocutus es Eumeo Subulco: Telemach' equidem tibi fili uera omnia dicam.
ex Cretensibus quidem genus suum prædicat latiss: querit, et patrem nū agnoscit.

40 nunc autem rursus Thebæ priorum virorum ex nave fugientibus
venit meum ad tugurium. ego autem tibi præbebo:
fac quomodo uis. supplicem autem tibi se dicit esse.

Ilsnc autem rufus Telemachus prudēs allocutus est
Eumac, certe hoc uerbum triste dixisti,
quomodo enim hōspitem ego suscipiam domi?
ipſe quidem iuuensis sum, et nondum manib⁹ aſſine
uirum tueri, quando quis prior laceſſat:
matri autem mea bifariam animus in mērib⁹ cogitat,
ar illic apud me maneat, et domum curet,
50 leſsum uerens mariti populiq; famam,
an iam ſimil ſequatur Achiuorum quicq; optimus
procatur in domib⁹ uir et pluvima dat.
Sed equidem hōspitem, quoniam tuam uenit domum,
induam ipſum lanamq; tunicamq; uelles pulchras:
dabo autem ensem ancidiem et pedibus calcamenti.

mittamque quod ipsum cor animusque iubet.
si autem uis tu, curato in stabulis detinens:
uestes autem huc ego mittam et panem omnem,
ad edendum, ne te consumat et socios.
illuc autem non ipsum ego ad procos siuero
ire: ualde enim iniustam iniuriam habent,
ne ipsis conuicentur, nibi autem dolor erit grauis.
facere autem difficile est quid inter plures
uirum etiam fortem: quoniam multo potentiores sunt.

Hunc a. rursus alloc. est multū tolerans diuus Vlyß.

Vlysses Te ô amice, quoniam mihi est respondere fas est,
Iemacho. certe nulde mei laceratur audientis dilectum cor,
qualia dicitis procos misera machinari
in domibus inuitio te tali.
die mihi an voluntarius domaris, an te populi
oderunt per populum, sequentes Dei nocem:
an fratres accusas: quibus uir
pugnantibus confidit, et si magna contentio moueat
uermam enim ego sic iuuenia esse hoc in animo,
uel filius ex Vlysse strenuus, uel et ipse
iuueniat errans: (ad huc enim et sperare fas est)
Quam postea meum caput praecidat alienus uir,
ni ego illis malum omnibus essem,
profecitus in domum Laertiade Vlyssis.
sin me multitudine interficerent solum,
mallem in meis interfecitus domibus
mori, quam haec semper indigna opera uidere,
hospitesque quatientes, famulasque mulieres
uiolantes indignè in domibus pulchris:
et uimum exbauriri, et cibum comedentes
frustra nequicquam, sine ullo operis profectu.

Hunc a.rursus Telem.prudens contra allocutus est:

*Telemach, tibi enim ego hospes ualde herè dicam,
Vlyssi hō, neq; mihi omnis populus iratus molestus eſt,
ſpīti igno- neq; fratres accuso, quibus uir
to. pugnātibus confidit, etiamſi magna contētio moueat. ſic enim noſtrum genus ſolum fecit Iupiter:
ſolum Laerteum Arciſius filium genuit,
ſolum autem rufus Vlyſſem pater genuit: at Vlyſſes
ſolum me domib; generatum liquit, neq; fruitus eſt.
bis nunc inimici ualde inſinuiti ſunt in domo.
quotquoꝝ enim in iſulis dominantur optimi,
Dulichioꝝ Samoꝝ, et ſyluofa Zacynibo,
aut quicunq; aſpera Itbacæ dominantur,
tot matrem meam petunt, conſumunt autem domum.
bae autem neq; negat odiosas nuptias, neq; finem
facere potest. hi autem corrumpunt comedentes
domum meam: citoꝝ me deſtruent et ipſum.
ſed ea quidem Deorum in genib; iacent.*

Telemach. pater, tu uero uade cito, prudenti Penelope
Eumaeum dic quod ei saluus sum, et ex Pylo ueni.
mittit ad at ego hic manebo: tu autem buc redi,
matrem et soli nunciato: aliorum autem nulus Achiniorum
Laertem. audiatur multi enim mihi mala moluntur:

Hunc autem respondens allocutus es Emmae Subulce cognos-

πείσθω δοῦλον μηδέποτε θυμός τε κελύει,
εἰ δὲ οὐδέποτε σὺ, κόμιζον γνήσαθμοῖσιν ἐρύγεσαι·
εἴκαστα δοῦλα τὰς ἔγαστρας τελείωνται πάντα,
ἔθμινας, ὡς αὖ μή σε κατατρυχίῃ ἐταίρεσσα.
κείσε δὲ ἀντὶ μηδέγωντες ταῖς μητηράς τῶντες
δρῆσθαι λίσσων χαράσταθλουν οὐδεμίην ἔχοντες,
μη μηδέποτε οὐδεμίοις δοῦλοι οὐδεμίᾳ αἰνόν.
πρῆξαι δὲ ἀργαλέον τιμετά πλεόνεος περί τοντα
αὐτοῖς φίλοις ἐπειδὴ πολὺ διεργοδοί εἰσι.

10 Τού δὲ αὐτὸς περιέφη πολὺτλας δῆμος οδυνοτεύχος φίλος, ἐπεὶ θάνατον μοι καὶ μετέψασθαι θέμεις δόκιμος, τὸ μάλα μῦδον καταπέπτεται τὸν αἰχόντα φίλον μήποτε, οἷα φατέ μηντρας ἀπέδαστα μηχανάσαντας γὰρ μεγάροις ἀπεκτινεῖθεν τοιόττοντα. ἐπεὶ μοι περιέκαθη τοσούτα μασταῖς, οὐ σέ γε λαοῖς ἔχθραρος αὐτὸς Δῆμοις, ὥστε οὐδὲ δικῆναι. ἄτι καστυγάντις ἀπομεμφεαίς οἰστι πρὸ αὐτῷ μαργαριτώνοις τετεποιεῖ, καὶ εἰ μέγαντειν φέρετο. αἱ γάρ εὐάριθτων νέοις θάνατοῖς δὲ γνίθυμοι, 20 ἢ τὰς δέ οδυσσῆς ἀμύμονας, οὐδὲ καύχος ἐλθος ἀλλητόνων· (εἴτι γάρ οὐ κατέπισθεντες) αὐτίκις ἐπέφερεντο τάπεις αἱ λόγοι φώναις, εἰ μὲν εὐώνυμοις κακοὺς ταῦτας οὐδούμενοις, ἐλθοῦ δὲ μέγαρον λαβρτιασθείσα οδυσσῆ. εἰ δὲ αὖ με πλιθύει δακτασάστησα μενορέοντα, θελούμενα καὶ γνωμοῖσι κατεπτάμενος μεγάροις τεθνάμενοι, οὐδὲ μὲν γένεσιν αἰκίασθεργάσασθαι, γίνενται τε συφελίσκοντες, θυμῶσι τε μαῖνταις ρυσάζοντες ἀεικελίων κατέπισθα μάτατα καλά. 30 Εἰ διοινοὶ μέχριντος οὐδενὸν, καὶ στήρησθε οὐδεντας μάτι αὐτως ἀπέλεσον, αὐτεύσωνται δέργων.

Τόπῳ δὲ αὐτῷ τοι εἰπεῖν πεπτυχθέντος αὐτίορθοῦ οὐδεὶς
τοι γάρ εἴγε τοι ἔσται μᾶλλον ἀπερεκέεως ἀγορούσσω,
ἔπει τι μοι τῶς δῆμος ἀπερεχθόμενος ἀχαλεπάνει,
ἔπει κατεγγένητοις ὡς μέμφομεν, οἵσι πορτοῦσιν
μαργαριτάνοισι τοι εἴποιθε, ηγένετον δέ τοι ταῦτα.
ἄλλος γάρ πάντερ διὸ γένεταις μάρνωσε Κρονίων
μαρνοῦ διαφέρεις Αἴρκειστος ἄρδην ἐπίκτει, (σὺν
μαρνοῦ δέ αὖτε οὐδεποτε τέκνην αὐτάρδην οὐδεποτε
μαρνοῦ εἴδεις μεγάροισι τεκνών λίπην, σὺν δέ ἀπόντηρο.
τὴν τοῦ θεοῦ μηδέποτε μάλλα μαργίσιοι εἰσόργονται.
ὅσος γάρ νήσοισι τῷ κρατέροισι φέρεται,
Δελιχίων τε, Σάμην τε, ηγένετο τοις ζακιώδεις,
ἄλλος οὐδεις κραναλύς ή θάκην πατηκοιρανέσσηρι,
πόσοις μητέρες εἴμισθε μνᾶνται, τερψύχρονοιοίκου.
Ἄλλος δέ τοι αργεῖται συντρόφοις γάλαμοι, ράτε τε λεβντίων
ποιησαι μάσταις, τοι δέ φθινύθσηστο εἰδούσι
οῖκοις εἴμοις τάχα δίκια με διεξέργαστοι ηγάπτοι.
ἄλλος δέ τοι μὲν τοῦτα δειπνοῦ γένεσιν κεῖται.

50 ἀπῆκε, σὺν δὲ δρχεο δασον, ἔχεφοντι πλινθόπεπ
εἴρηστοι σῶς εἰκανή τε πύλη εἰλλάθε.
αὐτῷ γέγων αὐτῷ μήνεω σὺν δὲ δίδρο νεῖσται,
οἵτινες παραγένεται τῇ δὲ ἀλιμηνίᾳ τοιούτῳ
πεπλεύσασθαι πλοιοι γαρ οὐκοι κακαὶ μηχανονται.

Τὸν δὲ ἀπαρτιζόμενος περίφης Εὐκαὶ συβῶτα,
n 2 γιγάντα

γιγνώσκω, φρονέω τό γε μή νόσονται ελδίες.
αλλ' οὐτε ποιός εἰπεν γάτρησεως κατέτλεξον,
εἰκῇ λατέρη αὐτῶν δολοὶ αὔγειν Θέλθει
δινομέων τέλεων μὲν οὐδεις θύμοντο μέγ' αὐθίνων,
δρυάτ' ἐποκίνεισκε, μετὰ δ' μάρων τὸν οἴκον
πινεῖ. Καὶ δέ στε θυμὸς γνίσθεται αὐτῷ γε
αὐτῷ τὸν μὲν δῆ σύγει φέρειν τὴν γύλονδει,
τὸν τοιοῦ φασιν φαγέμενον οὐ πάζειν αὐτῶν,
δειλίᾳ δέργαται οὐδὲν, αλλὰ τοναχῇ τε γόνῳ τε
πᾶσαι δὲ νρόσιμον Θεονύκει μὲν αὐτῷ οἰστέφιν χρά

Η, η̄ χρυσάκη φάσιδως πεπιάσαστ' Α' θύλικ.
φάσιθ οὐ μὲν οὐ τριπάτης πλιανές οὐδὲ χετῶνε
δῆκικαμφί τινθεοις διέμετας δ' ἀφελλε πεπιάσα.
δέ τι ἡ μελαχυροῖς γρύζει, γναθοῖς ἡ ταίνιαδην
κυανέαις δ' ἡ γρύζοντο εἰράδησαμφί γρύζειον.
οὐ μὲν ἄρδεις τριπάτης, τάκλιψ κίνη· αὐτάρ οὐδυνοτεύς
πίγην δὲν κλισίσων, δάκρυκος δέ μιψ φίλος γάρ.
ταρβήσοτες δ' ἐτρώστε βάλλ' οὔμαστα, μαθέσοτες
καὶ μιψ φωνήσοτες ἐπειαπίόρογύτε πεθοκύδα,
ἄλλοιος μοι δεῖνε φάνης νέομνη τάχροιθν,
ἄλλας ἡ ειμακτ' ἔχεις, καὶ τοι χρῶς σὸν τὴν οὔμοιθ.
ἴμαλαττις θέσος εστι τοι δρανθόν μύριαν ἔχοτα.
ἄλλ' ἵλινδινα τοι κεχερισμένα διασωμένα ἴρα,
ἄλλ' εχύσαστα διώρα τετυγμένα. φάντος δ' οὔμεων.

Τόμον μάκεβετε πρότα πολύτλας δίος Οδυσσεύς,
ὅτις τοι θέος εἴμι· τι μὲν ἀθανάτοισιν οὐκέται;
ἄλλα πάτηρ τεός είμι, τοι δέ τοι σὺ σφινχῆσαι
πάλλεις ἄλγεα πολλὰ. Βίας οὖτος γε μόνος αὐτὸς τοι.
Ως ἔτη φωνήσεις ίση κύντος, καὶ δέ τοι προσεύ.

cognosco, sapio: hac iam intelligentia iubet,
sed age mihi hoc dic et uerè narra,
si et Laerti eadem via nuncius uenians
infelici: qui bacillus quidem Ulyssis male dolens,
operaq; spellerbat, cum famulisq; in domo
bibebat et comedebat quando aīus in pectorib. subebat:
at nunc ex quo tu iuisti nauis ad Pylum,
nondum ipsum dicunt comedisse et bibisse plane,
neq; opera inspexisse, sed suspicioq; luctuq;
et seder lamentans, tabetq; circum osa corpus.

Hunc autem rursus Telemachus contra allocutus est:
tristius, sed etiam ipsum finamus, dolentes licet.
Si enim aliquo modo essent arbitrii omnia hominum,
primum patris eligeremus redditus diem.
sed tu ubi nunc iaueris redito, neque agros
erra ad illum, at matri dicio,
famulam promam ut iubeat quam cito sime
clam: illa enim nunciabat seni.
dixit, et mouit Subulcum. ille cepit manib. calciamendis
ligatisque sub pedibus ad urbem iuit. neque Mineruam
latuit a tugurio iens Eumeus subulcus:
sed hanc proprieatem, corpore autem assimulata est mulier
pulchraque magnaque, et splendida opera scienti.
Sicut autem in vestibulo stabuli *Vlyssi* apparet.
neque Telemachus vidit contrarius, neque intellexit:
(non enim omnibus Dei apparent manifesti)
sed *Vlysses* canesque uiderunt: et non latrarent,
gemitu autem ex altera parte per tugurium timuere.
hac autem supercilijs innuit; intellexit autem diu *Vlysses*:
exiuitque domo apud magnum murum corris:
Sicut autem ipsam, hunc autem allocuta est Minerua:
generose Laertiae multischie *Vlysses*,
iam nunc tuo filio uerbum dic, neque occulae,
ut procul mortem et fatum machinati
eatis ad urbem incliyam. neque ego ipsa
diu procul a nobis ero prompta pugnare.

Dixit, et aurea uirga palpauit Minerva.
uestem quidem ei prius bene lauata et interulam
posuit circum pectora: corpus autem auxili et puberatatem.
et rursumque niger factus est, genae autem extensa sunt:
nigri autem facti sunt capilli circum barbam.
illa quidem sic ubi fecit, ab initio: at *Vlysses*
sicut in tugurium. Si nupuit autem ipsum dilectus filius.
timens autem ex altera parte iecit oculos, ne Deus esset,
et ipsum alloquens uerba uolucris allocutus est:
alius mihi hospes appares iam quam ante,
alia autem uestimenta habes, et tibi corpus non iam est simile.
certe prouersus aliquis deorum es qui caelum latum habitas.
sed placatus sis, ut tibi grata demus sacra,
et aurea dona facta. parce nam nostris.

Huc a. respondit postea pertolerans diuinus Vlysses: Vlysses si
non aliquis Deus sum: cur me Deis assimilas? lio se pro-
sed pater tuus sum, cuius gratia tu suspirans dit.
pateris dolores multos, uiolentias tolerans uororum.
Sic fatus filium osculatus est, per autem genae
lachrymas

*lacryma ibat humum: an è sute m tenebat continenter.
Telemachus aut (nōdū n. persuasus erat suū patrē esse)
rursus ipsum uerbis respondens alloquutus est:*

Telemach. Non tu *Vlysses* es pater meus: sed me Deus patri. decipit, ut abduc magis lugens suspirem.

*non malíquo modo mortalis uir ista machinalius fuerit
suo ipfuis animo, nisi Deus ipse adueniens,
facilè uolens faciat iuuenem et senem.
ceric enim modò eras senex et indecenter induitus eras
nunc autem Dei similis es qui celum latum habitant.*

Vlyff. filio. Hunc autem respondens alloquuntus est prudens *Vlyff.*
Telemache, non te decet dilectum patrem intus uersantem
neq; mirari supra modum neq; admirari.
non quidem enim amplius alius ueniet hic *Vlysses*.
sed bis ego talis, passus mala, multa ausem tolerans,
ueni uigesimo anno ad patriam terram.
at tibi hoc opus est Minerue predatricis,
qua me tales fecit quomodo cunq; uolueris: (potest enim)
modò mendico similem, modò rursus
aero iuueni pulebras circum corpus nestes habenti.
facilè est autem Dijis qui cælum latum habitant,
et honestare mortalem hominem et malo afficere.

Sic fatus sedit. T elemachus autem
circumfusus patrem bonum lugebat lachrymas fundes.
ambobus autem his desiderium obortum est lucius:
slebant autem striduli, abundantius quam aues
aquila uel uultures curua unguibus, quibus filios
rustici absulerunt antequam uolatiles fierent.

*Sic bi miserabiliter sub supercilijs lacrymā funde-
tur lugentibus occidisset lumen Solis,* (bant.
nisi T elemachus allocurus fuisset suum patrem statim:

Telemach. qualis enim hic pater natus te haud patrem alii duxerunt in Ithacam? quos se esse dic loquuntur. non enim re pedestrem puto hic mentem.

Hunc autem rufus alloc. est pericleras diuinus Vlysses:
equidem tibi fili ueritatem enarrabo,
Phaaces me duxerunt namibus inclyti, qui et alios
homines mutant, si quis ipsos adit.
et me dormientem haue ueloci in pontum ducentes
deposuerunt in Itbac. dederunt autem mihi splendida dona,
et quodcunq; abunde, nequemq; textam.
et bac quidem speluncis deorum consilio iacent:
nunc autem rufus buc ueni admonitionibus Mimerus,
ut inimicorum de eade consultemus.
sed age mihi procos numerans narras,
ut sciam quotque et qui uiri sint.
et meo in animo strenuo cogitans,
considerabo si nos poterimus pares esse
soli sine alijs, an et queremus alios.

Hunc autem rursus Telem. prudens contra allocutus est: sed
o pater, quidem tuam magnam gloriam semper audiui,
manibusq; bellicosum esse et prudentem confilio.
sed nulde magnum dixisti: slupor me habet: neq; licet
nitos duos multis et fortibus pugnare.
procorum autem neq; decas una neq; due sole.

μάκρουον ἀπεκριμένος τῷ πατέρες δί' ἔχειν αλεύειν αὐτόν.
Τηλεμαχοῦ δὲ (ὅ γάρ των ἐπώνυμον πατέρος οὗτος)
θέλωντις μηδὲ ἐπεισημηθεὶς προσέειπεν,
Οὐ σύ γε οὐδενὸς ἐστιν πατήρ ἐμός· ἀλλὰ μεταλά
θειγυνόφρεψιν μηλονού διδυρόμηνος συναντίζω. (μην
ἢ γάρ των αὐτῶν γενέτος αὐτὴν τάσσει μηχανών το
ῦ αὐτῇ γενέσιν, ὅπει μηδέποτε αὐτῆς ἐπειλθώμη,
ἔνιστιος εἰδέλωμα δέπινέορ πᾶς τε γέροντας.
ἢ γάρ τοι νέοις πᾶσα γέρων μηδὲ αἴσιες ἐστο,

Ως ἄρα φωνήσεις, κατ' ἄρδεύο. Τυλίμαχος δὲ
ἀμφιχυθεὶς ταῖς τοῖς οὐδὲν τὸν πόλεμον σώζει.
Ἐκποτοῦροι στέπουν ύψος ἐπικράτειαν τοῦ γόνου.
πλαισιοῦ δὲ λιγέως, ἀποιησάτο δομὴν τοῦ οἰκοῦ
φίλαιαν πάλιν ποιεῖ γαμήλαν χθεν, οἵσι τε πέκτια
ἄχροτας δέξαντο ταῖρος ταῖραν ταῖραν ταῖραν.
Ως ἄρα τούτοις δέξαντοι γένονται πάλιν ποιεῖσθαι.
καὶ νῦν δὲ οὐρανούλιοι οἴστησιν φάσαντες οἰστοι,
εἰ μὲν Τυλίμαχος πεθερόντινον δὲ ταῖρον ἀντί,
ποιεῖ γάρ τινα διάβολο ταῖρον φίλε τοῦ σε ναῦται
πῆγαντες εἰς θάλασσαν; τίνος δὲ μετανοεῖται διαχειρόντας; αἱ σύχετινοι;
ἢ μὲν γάρ τι σε ταῖρον διόματε γνωθάδεις; (στύγος,

Τόμοί δ' αὐτές περιέφερε πολύτιλας διάθεση. Οἱ μεγάλαι τοιχίαι ἐγώ τοι τέκνον ἀλιθεάσιν κατατάξω,
Φασκήτες μὲν ἄγαγον ταυτικά λυτοῖς, οἵτε μὲν ἀλλας
αὐθερώπτες πεμπτοῦν, στις σφέας ἐπισφίκται.
καὶ μὲν εὔδοντ' γὰρ τῷ θεῷ ἀδικίᾳ ποντοῦ ἄγουστον
κατέβεσσαν εἰς ἵβακλον. ἐπορούσι δὲ μοι ἀγαλλάξια πλοῖα,
χαλκού τε, χρυσού τε ἀλιτρού, ἀδητάτη δὲ οὐ φαντάσι.
Ἐπί τὸ μὲν γὰρ αὐτόν εστι θεῶν μέστητι κίονται.
νῶν δὲ αὖτις διέβρικε ἱκέτης τοῦ θεοῦ μοσαϊκόν Αἴγαλον,
ὅφρα καὶ δυσκλίνεσσι φόντος τοιούτοις βελούδοις μελινοῖ.
ἀλλ' ἄγε μοι μηγενῆς αὐτιθυμότερος κατάτελεξού,
ὅφρα εἰδένω δοσοις τε μὲν οὔτινας αὐτέρδου εἴσοι.
καὶ καὶ τὸν εὔδον κατάτελε θυμόν ἀμέν μοναχερμηνεύεται,
φρέσκον ομαλόν τοῦτον τοιούτον πούμενον αὐτιθυμότερον
μετενεῖται διάθεση ἄλλων, μὴ δὲ ικέτησινδιάθεση.

Τόπῳ δὲ αὐτῷ τηλέμαχος τε πυνθάνεις αὐτίσιον κύδιον,
οὐ τάσσει, οὐ τοι σέο μεγαλεῖθος αἰγήν ἄκρου,
χειράσσεται χιμωτών εὐλευτανής πίφρονα βολλίων.
ἄλλα λίθους μεγαλεῖπον ἀγαλμάτων εἴσελε καὶ τοι
αὐτὸς δύνα πολλοῖσιν ιφθιμοῖσι μάχεσθαι.
μνησίρων δὲ στόχος δικαίας ἀτρεκεῖς, δύο δὲ οἷα,

αλλὰ πολὺ τάχεος· τάχα δὲ στοιχεῖον ἄριθμόν
ἐκ μὲν Δαλεῖσιον δύω καὶ τριήκοντα
πέροι, πεντειδένοι, ἐξ Ἰονίσηρος ἑπτοτοις.
ἐκ Ἰ Σάμιος πέντερες τε Κάκοις πέροις εἰσιν.
ἐκ Ἰ Ζακυνθίοις τέσσερες φέτες ἄχρεισι.
ἐκ δὲ αὐτῆς Γέρεως, δυοκαίδεκα τῶν τε ἄριθμον
καὶ σφιν ἀλλά δύο μείσιν καὶ τριήκοντα τέσσερες,
καὶ πλοὸν θεράποντες μάλιστα διατροφώνεσσι.
τὴν δὲ καὶ ταῦτα μετάπομπον γένοντα,
μηδ πολύ πικραῖς Καναβίαις ἀποτίσσαι ἐλθόντι.
αλλὰ σὺ γένεται μετώπος τοῖς ἀμιγώστροις μεριμνήσαι,
φράζεν, ὁ καὶ τις ναῦις ἀμιγώστροις τρόφον θυμά.
Τοὺς δέ αὖτε περιέφερε πολύτλας δίος Οδυσσεύς,
τοιγέρε τέ γάρ εἴρεω, σὺ δέ σωμάτιο, καὶ μόνον ἄκαστον,
καὶ φράσται εἰς Καναβίαις Αἴθιοις τῷ διετέλεσθαι
ἀρκεῖσι, μέτι τοιν ἀλλοι ἀμιγώστροι μεριμνήσαι.

Τόκοι δέ αὖτε περιέφερε πολύτλας δίος Οδυσσεύς
τὸ μὲν τοικέντω γένεται πολιών χρόνον ἀμφὶ τοσαῦτον
φυλάπτεις Κρατορῆς, ὅποτε μητρόποτες ἡμῖν
τὸν μεγάροισι τύμοις μέλον θεοῖς κρίνονται Αἴθιοι.
αλλὰ σὺ μὲν νῦν δρῆσθαι ἂν τοῖς φαινομένοις
οἰκαδεῖς, Καναβίαιοις ὑπόδρομοις ὀμήλαι·
αὐτὸρέμετε περιτίσσου συνθάτης ὑπερούχεις,
πίστηχοι λινούρεις φύλαξίοις πλέοντες
αὐτοῖς μεταμόστοις μέλομον πάστρα, σού γένεται φίλον καὶ
πετλάτω γένεται σύνθεσι, κακῶς ταχέοντες ἔμεινοι,
ἴσως πορνήθη μέλισσα ποντίκη ἐλατοσύνηρε,
τὸ βίλεσιν Βάλλωσις σὺ δέ εἰσορόωμεν αὐτοχεδόνη.
αλλὰ τοι ταύτας αὐτοῖς μετροστάσιοι,
μεταλχίσις ἐπέεσσι πρᾶσιν διέρχεται, εἰ δέ τοι δέχῃ
ταχρονταῖς δέ γάρ σφι πρύσισται αἴσιμον ἄπορον,
αλλοδέ τοι εἴρεω, σὺ δέ γάρ φρεσὶ Βάλλοις σῆσθαι.
ὅππότε καὶ πολύτελος γάρ φρεσὶ θίσται Αἴθιος,
νούσος τοι γένεται κεφαλή· σὺ δέ εἰπεν τούτος
ὅσα τοι γένεται μεγάροισι ἀρνίστε τούρχειαν τοῖς,
τὸν μιχόρονταλότας θαλάμος καταβέναιαν πέρας
ταῦτα μάλλον. αὐτῷρε μηνικράτες μαλακοῖς ἐπέεσσι
πρᾶφανται, ὅπε τοι σε μεταλλώσιν ποδοτόντος,
ἐκ καπνοῦ κατέβηκε, ἐπεὶ τούτη τοῖσι τέρκει
οἵτινες τροίαν διεῖσθαι καὶ τατέλειπτον οὐδενόν,
αλλὰ κατάκινα μέσον τωρὸς ἤκειται ἀγύτην.
πάθος δέ εἰς μοι τόδε μεῖζον γένεται φρεσὶ θίσται Κρονίων,
μέποις οἰνωδίητος, δρῦις εἰσαντεῖν γένεται,
αλλά τοι τρέψοντες καταπλάκωτε τοι μάστη
Καναβίαι· αὐτὸς γάρ εἰφελκετος ἀνδρασσίδηρος.
ναῦγοι δέ οἰοισι δύο φάσγανα τε Καναβίαι
καταληπτεῖσι, καὶ δοιάς διαστριτας χερσί τοι εἰλέσθαι
ῶς αὖτις θίσταις τέλοιμεθα. τόσοι δέ τοι εἰπεῖτε
ταῦτας Αἴθιοις θίλεται μητρίεται τοινέστι.

sed multo plures: etid autem scies hic numerum.
ex quidem Dulichio duo et quinque genita
iunenes electi, sex autem famuli sequuntur.
ex Samo quatuorque et viginti iunenes sunt.
ex Zacyntho sunt viri viginti Achiuorum.
ex ipsa Ithaca, duodecim omnes optimi:
et ipsi simul est Medon praeceps et diuitus cantor;
et duo serui scientes epulas facere.
bis si omnibus congregemur intus versantibus,
ne mulum amare et graniter violentias luas profectus.
sed tu si potes aliquem adiutorem excoxitare,
animaducere, qui nobis auxilietur prompto animo.
Hunc autem rursus allocatus est pertolerans diu. Vlysses:
tibi equidem dicam, et autem considera, et me audi,
et cogita num nobis Minerva cum Ione patre
sufficiat, an adhuc alium adiutorem cogitabo.
Hunc autem rursus T elem. prudens contra allocatus est:
bonissimi sunt adiutores quos dicas,
alii in nebulis sedentes, quiq; et alijs
uiris dominantur et immortalibus Diis:
Hunc autem rursus allocatus est periclerans diu. Vlysses:
non quidem illi multo tempore abernati
a pugna forti, quando proceris et nobis
in domibus meis robur decernetur Martis.
sed tu quidem nunc uade similis aurora apparente
domum, et proceris superbis colloquere:
at me ad urbem Subulcus postea ducet,
pauperi tristis similem et seni.
si autem me in honore habuit in domo, tuus dilectus animus
toleret in peccatis, male patiente me,
etiam per domum pedibus trahent foras,
uel telis percussient: tu uero insipientis tolera:
quamquam cessare iube ab insipientia;
suauibus uerbis alloquens, illi uero tibi non
parebunt: iam enim ipsis adeat fatalis dies.
aliud autem tibi dicam, tu autem in mentibus pone tuis:
quando multi consilii in mentibus ponet Minerva,
annam quidem tibi ego capite: tu deinde eo animaduersus
quacunq; tibi in domibus Mariae armis iacent,
40 in sec. sum alti thalamis deponito fablata
omnia umbrino. at procos mollibus uerbis
alloquere, quando te interrogabunt capientes:
ex fumo depositi, quodnam non bis similia sunt
qualia quandam ad Tro. proficiens reliquit Vlysses,
sed fide data sunt quantum ignis attigit afflatue,
adhuc autem mihi hoc maius in mentib. posuit Saturnius;
ne forte inebriati, contumelie exercitata in nobis,
inter nos uulnerem, deturpetisq; conatinum
et sponsalia: ipsum enim allicit uirum ferrum:
50 nobis autem solis duos censes et duas lanceas
relinque, et duo scuta manibus capienda:
ut facta redimina sumamus. hos autem postea
Pallas Minerva decipiet et consiliarius Iupiter.
aliud autem tibi dico, tu autem in mentibus pone tuis
quidem uerè mens es, et sanguinis nostri,

Telemachus recens
set patriu
merum pro
corum.

ne quis posse *Vlyssem* audito minus esse,
ne quidem Laertes sciat hoc, neq; *Subulus*,
neq; aliquis domesticorum, neq; ipsa *Penelope*:
sed solo tuq; egoq; mulierum cognoscamus rectitudinem.
et eas famulos viros adhuc tenemus,
ecquis nos honorat et timeat animo;
quis item non curerit autem in honore talem.

Hunc autem respondens allocutus est illustris filius:
d' pater, certe meum animum et postea pro
cognosces: neq; enim ignavia me tenet:
sed non hoc nile ego fore puto
nobis ambobus te autem considerare iubeo.
Qui enim per oculum cognosces singulos tentans,
opera adiens: bi quidem in domibus quieti
res deuorant preter modum, neq; quicquam pertinuit.
sed euidem te mulieres ego discere iubeo
qua te in honore et qua saepe sunt:
viros autem nondum ego in cedibus uellem
nos sentare, sed postea haec curare,
si uenerit adduc scis *Iouis* monstrum *Aegiochi*.

Sic bi quidem talia inter se loquebantur.
postea Iubacam appulsa est nauis bene fabricata,
qua tulerat *Telemachum* a Pylo et omnes socios:
bi autem quidem iam portu valde profundu intra uenerunt,
nauem quidem bi nigrum in terram traxerunt,
arma autem eorum aportauerunt magnanimi servi:
Statim autem in *Clytij* portarunt per pulchra dona.
at praconem premiserunt domum ad *Vlyssis*
nuncium dicturum per prudenti *Penelope*,
quod *Telemachus* quidem in agro, nauem autem insesset 30
ad urbem nauigare: ut non timens in animo
potens regina teneras lachrymas fundat.
bi autem inter se occurserunt praeceps et diuinus *Subulus*,
eiusdem gratia nuncij, dictiuri mulieri.

Nunciatu Sed quando iam iacent domum diuinis regis
Telemachus quidem medys in ancillis dixit:
chum redi: iam tibi regina dilectus filius uenit
isse.

Penelope autem dixit *Subulus* proprie atlans
omnia quecumq; ei dilectus filius inserat loqui.
at postquam omne praeceptum perfecte retulit,
intulit ire ad sues, liquit autem se peneq; domumq;.
Proci autem tristali sunt, mæliq; fuerunt in animo:
atq; eximerunt domo apud magnum murum atrij,
illæ autem ante ianuas sederunt.

His autem *Eurymachus* Polybi filius incipit dicere:
d' amici, certe magnum opus superbè perfectum est
Telemacho nia haec: dicebamus autem ei non perfectu iri:
sed agite nauem nigrum trahamus quæ optima:
inq; remiges marinos congregemus, qui uelociissime
illis nuncient uelociter domum redeant.

nōdū omne dictu erat quidem *Amphimontus* uidi nauem,
Redeunt uersus ex eo loco portum profundum intra,
ab infidis uelaq; contrahentes, remosq; manibus tenentes.
proci suauiter autem ridens locutus est proci:
we aliquem nuncium moneamus: adiunt enim.

uel aliquis

μάτις ἐπειτα οὐδυσσῆος ἀκούστη ψῦχον λόρτον,
μάτις δὲ πλεύτος ίσω τόγε, μάτις συβάτη,
μάτις τις οἰκίων, μάτις αὐτὴ γίνεται πότεια.
ἄλλοι οὖτε τὸ έγώ τε μαστῶν γνώμονα θεῖον,
καὶ κτέ τέο μαστῶν αὐθίρων ἔτι περιθεῖμεν,
πολὺ δὲ τις τις γάταινή πλέοντες θυμῷ,
ἀλλ' οὖτε διάλεγει, σὲ δὲ ἀτιμά τοιον έργον.

Τὸν δὲ ἀπαμβούμενος πεστεφάνης φαίδιμος ήρός,
ἄπατφη πτοιέμον δυμόνη ἐπειτα γ' οἴω
γνώσταις δὲ μὲν γάρ τιχαλιφροσιώνεις μὲν ἔχουσι
ἄλλος τόδε περιστέρας ἔγωμεν επειδηποτε οἴω
μηδὲ ἀμφοτορθοῖσιν τε οὐρανοῖσιν αἴνωνται.
Μηδὲ γάρ αὐτῶς ἔστι έκατον περιτίκων,
βρύαμεν πορχόμενος τοι δὲ γε μεγάροισιν ἔκηλος
χηματεῖς περιστέρας ὑπέρβοιμ, δέλλιον ἐπι φειδῶν
ἄλλος τοι τε μαστῶν γάταινας δεδάσθαι αἴνωνται
αλλ' οὖτε οὐλιμένος πολυβγύνθεος ἔπειρος
ανθέστις αὐθίρων διατίτεις εἰσιν
αὐθίρων δὲ διάλεγει κατά σαβμάς θέλοις
μητέος περάζειν, ἄλλος οὐτε τοῦτο περιθεῖται,
αλλ' οὖτε γέρειον γέρειον οὐδείσιν εἴσιν.

Οι δὲ μὲν τοιούτα πέντε αἱλίλιας αγόρευον.
ἡ δὲ ἄρτη ἐπειτα ιθάπλιας κατέπιεν τούς θυεργόν,
ἡ φέρει τολέμειον πυλόθεν καὶ παντας ἐποίει.
οἱ δὲ οὗτε οὐλιμένος πολυβγύνθεος ἔπειρος
ηὔπολοι οὐδεὶς μέλαιναι εἰπέροιο δρυσαν,
τούτης δὲ σφράγειαν περιθεῖται περιποτοτε
αὐτίκα δὲ δύο κλυτοίο πέρος πολυκαλλέστις αἴρεται.
αὐτέργειρικα περιθεῖται πλόμοις εἰς Οδυσσῆος
ἄγγειλεις έρεοντα πορίφρονι πίστελοπέντε
αὐτοις ταλεμάχος μὲν ἐπ' αὐτρι, νῦν δὲ αἴνωνται
έπειρος αὐτοπλέαιρινα μηδεστοστοις θυμῷ
αλλ' οὗτος δὲ δέλλιον διόμον θέλιον βαστᾶται
περιθεῖται μέρα μεσηστικαὶ δικαίωσις εἰπεγν,
αλλ' οὗτοι βασιλεῖς φίλοις πάσις αἱλίλια.
πίστελοπέντε δὲ εἰπει τοιούτης αὐγή πύστελο
πάνθ' οὐτοι φίλοις αἴνωνται περιθεῖται.
αὐτάρτης πεισθει πάσσαντες φυμοσιώσισι απέστηται,
βῆ δὲ ιμβας μεθ' ὑπας, λίπει δὲ έργεατε μεγάρον τε
μηνυτῆται δὲ ακάχοντο, κατέπιπσαν τὸ γνήσιον δυμάν,
ἐκ δὲ πλούτου μεγάροιο πρέπει μεγάτεχίου αἱλίλια;
αλλ' οὗτος πεπάρσοιτε θυράων έμπρισθεται.

Τοιούτοις Εύρυμάχος πολύβολος πέρης αγόρευει
ἄπολοι, μεγάτερος δρυγούς πορφριάδως πετέλειται
ταλεμάχος δόθεις οὐδείς φέρειται δέ οἱ διατίτειται.
ἄλλος αὐτοις μέλαιναις έργονοι μητίστεροι
δύο δὲ οὐδέποτε αἱλίλιας αὐγάροις, οἵ τε πάχια
κένοις αὐγήσιταις θεῶν οὐκόντειται.
ἔπειτα πάνθ' οὗτος ἄρτη οὐφίνονται, φέρεθεις εἰς
χέρσης οὐλιμένος πολυβγύνθεος οὐτοις,
ισία τε σιλλονταις, φέρεται τε χερσίν έχονταις,
οὐδεὶς δὲ ἄρτης αἱλίλιας τε περιθεῖται περιθεῖται
μητίστεροι εἰς αὐγήσιταις οὐρανούς γέρας γνήσιον.

al. μεταφορικός
τετάρτης

ἢ τὸ σφὺ πᾶς εἴπει θεῶν, ἢ εἰσιτούσῃ αὐτῷ
υπό τῷ δρυχομηλίᾳ, τὸ δὲ εἰδώλων τοιχίῳ.

Ως ε' φεβ'. οι δ' αὐτῶν τες εἴσαν ἀδί θέντα δαλάσσονται.
αὐταὶ γὰρ μελανων ἐπ' ἡπέριοι δρύνοσαν,
ταῦχεα δὲ σφ' ἀπώνεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες.
αὐτοὶ δ' εἰς ἄγορικαν οὐθέσσοι, οὐδὲ τιν' ἄλλων
εἴσων στένεσιν μετέπιεν στένε γερόντων.

χριστοῦ δὲ Αὐτίνος μετέφη Εὐπέθεος,

Ω πόποι, ὡς τῷρ δ' ἀνδρεαθεοὶ κακότησος ἐλυσαν.
ἄματα μὲν σκοποῖς ξύρεπ' ἄρχεις ἵψεμοίσας
αὐγῇ ἐπασύντοροι ἀμαδ' ἔπειτα καταδώτι,
Ἐποτ' επ' ἀπέρεργοντες ἀστηρεύοντες, ἀλλ' γε τάσσωνται
καὶ φέροντες ἀντίτιτανίσκονται καὶ δίσταν.

Τηλεμάχοι λεχόωντες, ἵνα φθίσωμεν ἐλόντες (μων,
αὐτῷ· πῶν δὲ ἄρετές μη ἀπήγαγεν οἰκαδεὶς δ' αἴ-
νματις δὲ γύνακας εἰς φραζώμεθα λυγρὸν ὅλεθρον
Τηλεμάχῳ· μηδὲ νῆμας ὑπεκφύγοις. οὐ γάρ οἴω
τί τοι τοῦτο σύνηλθε; θυμός τοι δέ τις δίνει

τατογε^θωντ^θ ανυστεῖται τασ^θε^θ οργα.
αὐτὸς μὲν γάρ τινα μηδεπί τε νόμον τε·
λαοὶ δέ δικαίου τοις τακτικαῖς φύμα^θα φέρονται.
αλλ' ἄγετε τῷριν κανοφ οὐκένυνειστεθῆται ἀχαϊός
εἰς ἀγοράν, σύαρτι μεθοπέμπειν αἱ μηδεῖσι,

αλλ' ἀπομιλίσει, ἐρεις δὲ γὰρ τῷ αὐτῷ αὐτοῖς,
ὅντας οἱ φόνου λίπται ἐράσπομεν, ὃδον ἐκέχυμε.
οἱ δὲ ὅτι αὐτὸν στρατηγὸν ἀκόντων δὲ κακὰ δῆγοι,
μήτι κακόν ἔξεστο, μήδειας ὑπεράστωτ
γαίας ἡμετόρης, ἄλλοι δέ ἀφικάμενοι πλημμού.

αλλὰ φέωμεν ἐλόντες ἐπ' ἀγράνοσφι τάσκην,
πὸ γὰρ ὁδῶν· Βίστοι δὲ αὐτοῖς κτήματες ἔχωμεν,
διαστάμενοι πατέρες μοιρανθεὶς ἡμέας, οικισας δὲ αὐτεῖς
κείνους μητρές διοικεῖς ἔχειν καὶ διατησίας ὑπό τοῖς πάροις.
Εἰ δὲ ὑμῖν ὁδες μῆθος ἀφανδάνει, αλλὰ βλέπετε

αὐτῷ τε ἡ γένει μὲν ἔχει πατρόσια ταῦτα,
μήδοι χρίματα ἐπειτα ἀλις θυμηδές ἐδώμεν
γνθάστη ἀγειρόμενοι ἀλλ' ἐκ μεγάροιο ἐκαστό-
μα διωτείνοισι πληγήμενοι· τὸ δὲ αὐτὸν επειτα
γῆμανδρός καν πλείστη πόροι μὲν μέρους μετελθε-

Ως ἔφαδ'. οἱ δὲ ἄρεταις αὐτῷ ἐδόθοντες σιωπήν.
τοῖσιν δὲ Αἰμφίονος Θάγουρον πατέρον μετεπέιπεν,
Νίσσα φαῖδι μὲν θύμος Αἴγιντιαί τοις ἀνακτοῦ.

ὕς ἡ̄ εκ Δαλιχίσ πολυπύρα ποιηγντ̄ Θ-
λλεῖτο μυητῆρι, μάλισα ἡ Πίωνεπέις
Ιωδανει μύθοισ. φρεσί γέρε κέλευθ' αγαθῆσιμ.
οσφιψέϋφρονέων αγυροηστο κυμετεεπγν,

Ωφίλει, ξέκανε το γεγονός καταπτένειν εμένας
Τηλέμαχον μεινόντι γράφει Βασιλίσσοντος
κτένειν. ἀλλὰ τρεῖς ταῦτα θεᾶμα εἰρήμωνεθα βολέσ.
Εἴ μην καὶ αὐτὸν σωτισθείσας μεγάλου θέμεισθε,
αὐτὸς τε κτυγνώ, τάσσεται δὲ τοις πάντας αὐτόν.
Εἰ μὲν καὶ αποτροπῶντος θεού, τῶν συνδέσμων αὐτογε.

ΩΣ έφατ' Αὐτίνομος. τοῖση μὲν δὲ ἀπόνεσται μέθοδος
αὐτίκ' ἐπὶ φτ. αὐτῶν τε ἔβαν πόμορος εἰς οὔδησην,
ἐλθόντες δὲ ἐκάθιζον ἄδειοισι θρόνοισι.

καὶ δὲ αὐτὸς ἀλλ' γίνεσθαι πορίφρεων πλινθόπεια,
μηνικέριας φαντιῶν ὑπέρβοιο μῆδριψεν εὔχοστον

*uel aliquis eis hoc dixit deorum, uel uidetur ipsi
nauem aduenientem, sed eam non potuerit consequi.*

*Sic dixit. hi autem surgentes iuerunt in littus maris.
statim autem nauem nigram in terram traxerunt,
arma autem ipsis abstulerunt magnanimi serui.
ipsi autem in concionem iuerunt densi, neq; aliquae aliorum
suerunt neq; iuuenum loqui neq; senum:
bis autem Animous dixit Eupitheci filius:*

O amici, ut hunc usrum Dei malo solherunt

Antinei

10 die quidē speculatores sedebant in cacuminibus uentofis
semper assidui; simul autem Sole occidente,
nunquam in terra nocte dormiebamus, sed in ponto
naue ueloci nauigātes expectabamus auroram diuinam,
Telemacho insidiantes, ut interficeremus captum
ipsum: hunc aut̄ interim quidē abduxit domum Dæmō,
nos autem hic ei consultemus grauem mortem
Telemacho: neq; nos subterfugiat, non enim puto
hoc quidem uinente expediri iri hac opera.
ipse enim peritus confilioque menteque:

20 populi autem non iam omnes nobis bene volunt.
sed agite antequam ille congreget Achinos
ad concionem. non enim omis surum ipsum puto,
sed irascetur, dicet qm in omnibus surgens,
quod ei cedem grauem suebamus, neq; a sequenti sumus.
hi autem non laudabunt audientes mala opera,
ne quod malum faciant, & nos expellant
terra nostra, aliorum autem adeamus populum.

*Sed occupemus interficere in agro procul ab urbe,
uel in via: facultates autem ipsi et res habeamus,
30 diuidentes ritè inter nos, domestica autem rursum
illius matrì dabitur habere et quicunq; duxerit uxori.
Si autem uobis hoc uerbum non placet, sed multis
ipsumq; usuere et habere paterna omnia,
ne ei res deinceps affatim animo dulces comedamus
hic congregati, sed ex domo unusquisq;
petat uxorem dotibus inquirens: illa postea
nubat ei qui plurima dabit et fatalis ueniet.*

40 Nisi illius filius Aretiada regis:
Sic dixit. hi autem omnes quietè facti sunt silentio.
bis autem Ampbinomus concionatus est & dixit,

*qui ex Dulichio multifrumentis herbosâ
dux erat procis: maximè autem Penelope
placebat uerbis. mentibus enim utebatur bonis.
qui ipsis prudens concionatus est & dixit:*

*O amici, non ego interficere uelim
Telemachum: arduum autem genus regium est
interficere. sed primum deorum interrogemus consilia.
si quidem laudabunt Iouis magni iura,
ipscq; interficiam, aliosq; omnes iubebos:
eo sin auertent Dei, quiescere suadeo.*

*Sic dixit Amphinomus. his autem placuit herbum:
statim postea surgentes iuerunt domum in Lysis,
uenientes autem federunt in politis sedibus.
alia autem excogitauit prudens Penelope,
procis apparere immensam iniuriam habentibus:*

*Antimoi cō
filiū de Te-
lemacho ē
medio tol,
lendo.*

*Ampibio-
mus procerus
ceteros à
Telcmachi
nece debor
atatur*

audineras enim suis filiis in domibus moriemur.
praece enim ei dixerat Medon, qui sciebat confilia.
perrexit autem ire domum cum famulis mulieribus.
sed quando iam ad procos uenit diuina mulierum,
stet apud limen domus ornata facta;
contra genas tenens ornata uela.

Antinoum ante taxavit, uerbumque dixit, ac nominauit:
Antinoe iniuriam babens male cogitans, ac te dicunt
in populo Ithaca inter coenos esse optimum
confilio et uerbis, tu uero non talis es.
insane, cur autem tu Telemacho cedemque mortemque
suis, neq; supplices curas quibus Iupiter
testis? neq; pium est mala suere mutuo.
an nescis quando hic pater tuus uenit extorris
populum ueritus? etenim iratus erat ualde,
quoniam latrones inseguens Taphios
laerat Thesprotos: bi autem nobis amici erant:
hunc uolebant perdere, et destruere dilectum cor,
et facultates consumere dulces multas:
sed Ulysses prohibuit et cohibus licet cupientes,
huius nunc domum in gloriam comedie, procasque uxore,
filiumque interficis, me autem ualde tristitia afficit.
sed se cessare iubeo, et iubere alios.

Hac autem rursus Eurymach. Polybi filius contra alloc. est:

Euryme- filia Icarum prudens Penelope,
chi subdo, confide, non tibi hac in mentibus tuis curae sint.
La oratio. non est hic uir, neq; erit, neq; sit,
qui Telemacho tuo filio manus inferat
uiuente quidem me et in terra uidente.
sic enim dicam, idque perfectum erit,
statim eius sanguis niger fluet circum lanceam
nostram: postquam et me uirium populator Ulysses
sepe genibus suis imposito, carnem assatam
in manibus posuit, admouitque in unum rubrum.
ideo mibi Telemachus omnium multo amicissimus est
uirorum: neq; ipsum mortem timere iubeo
et procius: a Deo autem non est fugere.

Sic dixit hortans, ei autem parabat ipse mortem.
illa igitur consensis cænaculis stupendis,
slebat postea Ulyssem dilectum marium: donec eis omnium 40
dulcem in palpebris posuit casia Minerva.

Uesperinus autem Ulyssi et filio dimicatu subiulens
uenit: bi autem cænam in tugurio parabant,
sue maestato annicculo, at Minerva
prope stans Laertiadem Ulyssem
virga percutiens, iterum fecit senem:
tarpia a. uelutina induit circu corpus, ne ipsum Subile:
cognoscet contra uidens, et prudenti Penelope
iret nunciatum, neq; mentibus contineret:

Hunc et Telemachus prior uerbis allocutus est:
uenisti diuine Eumæe: que nam fama est in uibis?
num iam proci superbi intra uenerunt
et insidijs? an abhuc me rursus obseruant domum eunt?

Hunc autem respondens allocutus est Eumæus Subile:
tuu cura fuit mibi hac inquirere et interrogare.

uerbum

τούτῳ γαρ δέ πασιδός φύει μεγάροισιν ὅλεθρον.
καὶ οὐχ γάρ οἱ εἴπει Μέδωμη, οὐτε πάντες βολές.
Βιβλίον οὐχαί μεταρόντει σωτήριον ἀμφιπόλειον γυναιξίν/
ἀλλ' οὐδὲ θηλυκούς αὐτοῖς δίκαια γυναικῶν,
εἰ δέ πράσσειν τέλον τέλον ποιεῖτο;

Αὐτίνοομ δέ γεράπτυχός τος τοῦ φερᾶ, ἐκ τοῦ ὄντος μηνού,

Αὐτίνοομ δέ γεράπτυχός τος τοῦ φερᾶ, ἐκ τοῦ ὄντος μηνού

οὐδὲ μηνού ιδεῖνοις σὺν διπλάνοις εἰκόνεις ἔρισον

βολῆς καὶ μένθοις. σὺν διπλάνοις εἰκόνεις ἔρισον

μάργυρος, τὸν δέ συν ταλεμάχῳ θάνατον τε μόρον τοῦ

ράπτεις, ὃδον οὐκέτε τελείωσε οὐσιοῦ ἄρα Ζευς

μάρτυρας; διδούσαν δέ οὐσιαν ταλεμάχῳ θάνατον.

ηὔκοιδες δέ τοι μέντος μέσοποις, διδούσαν ταλεμάχῳ θάνατον

λίμους οὐδὲ μέσοποις, διδούσαν ταλεμάχῳ θάνατον

δύνακες ληιστῆριν τῷ πάντας τοῦ φερού γαλού

πάκαρχος θάτηρας οὐδὲ μέσοποις, διδούσαν ταλεμάχῳ θάνατον

uelocius pedibus procedens: mala autem procul cogitabat,
sed postquam peruenit domos bene habitatas,
lanceam quidem posuit portans ad columnam longam,
ipse autem introiit, et transiit lapideum limen.
hunc autem multo prima uidit nutrix Euryklea,
pelles sternens sedibus in affabre factis:
labrymans autem postea recta iuit: circum autem aliae
ancille Vlyssis patientis congregatae sunt,
et ueneratae sunt amplectentes caputq; et humeros.
perrexit autem ire ibalamum prudens Penelope,
Diana similis et aurea Venere.

Telemachus, circum autem filium dilectum iecit brachia lachrymata,
thus redux osculataq; est eius caput et ambo lumina pulchra,
excipitur et ingens uerba uelocia allocuta est:
suis.

Venisti Telemache dulce lumen: non te equidem
uisuram putabam, postquam iuissi naue Pylum
clam me nolente dilecti ad patris auditionem.
sed age mihi narra quidnam tibi contigerit uidere!

Hanc autem rursus Telemachus contra alloc. est:
mater mea, ne mihi lucrum excita, neq; mihi cor
in pectoribus commone, postquam effugi granum mortem,
sed lora, pars corpori uestimentis captis,
caenaculo consenso cum seruis mulieribus,
uoue omnibus diis perfectas Hecatombas
sacrificavimus, sicuti Iupiter remuneratoria opera perfec-
at ego ad concionem ibo, ut uocem (cerit.
hospitem qui me illinc simul secutus est uenientem.
hunc quidem ego premisi cum diuinis socijs;
Piraeum autem ipsum iussi ad domum ducentem
accuare tractare et honorare donec uenisset.

Sic locutus est, illi autem impennatum fuit uerbum.
huc autem lora, pars corpori uestimentis captis,
uouit omnibus diis perfectas Hecatombas
sacrificavimus, sicuti Iupiter remuneratoria opera perfec-
Telemachus autem postea ex domo iuit (et.
lancea habet: simul huc canes pedib. uelocius sequebantur
diuum autem huic gratiam infudit Minerua: (tur.
hunc autem omnes populi aduententem admirabantur.
circum autem ipsum proci superbi congregati sunt
bona dicentes, mala autem mentibus profunda cogitabat. 40
at hic horum quidem postea uitauit multam multiuidic,
sed ubi Mentor sedebat et Antiphilus et Alitherses,
qui ei a principio paterni erant socij,
illuc sed sit iens; bi autem interrogabant singula.
hos autem Piraeus lancea inclitus iuxta uenit,
hospitem, dicens ad concionem per urbem, neq; adhuc dicit
Telemachus ab hospite longe uerius est, sed astius:
quem et Piraeus prior uerbum allocutus est:

Piraeus Teles. Telemache, statim concia meam ad domum mulieres,
benacho. ut tibi dona mittam quae tibi Menelaus dedit.

Huc autem rursus Telemachus prudens contra alloc. est:
Piraeus, non enim scimus quomodo erunt haec opera:
si me Proci superbi in dominibus
clam interfesso, paterna omnia divident,
ipsum babentem te malo frui quam aliquem horum:

χραιπνά ποσὶ πλειστά κακά γι μητῆρος φύτοντα,
ωτάρε πείρηδικαν οἰκανό μάκρος εὐ ναετάκουτας,
εγχθρό μέλιρρος φέρων τρέβος κίονα μακέλιο,
ωτὸς διαστάχη, καὶ υπέρβη λάσινομ διδόνει.

τρύπη πολὺ τρωτην ἀλτεροφός Εύρυκλεις,
κάκες κατεσφρόντιστος θρόνος γνή διαδικαλέοιστο
διακρύσσοτος διαπειτα εἴδης κόρην ἀμφί διαρρέοντα,
διακαίου οδυσσέα ταλασσόφρον θερέθοντο,
καὶ κάκοντος ἄγαπαζόμναι κεφαλίων τε οὐκέτις.

10 Βη διαγένεται λαθέμοιο πορίφρων γίγαντόπεινος,
Αρτέμιδος ἵκελη πόλει χρυσή Αφροδίτη.
ἀμφί διαπολιτεί φίλων βάλει την καρδιά στακρύσσοτος.
κύνεις μειψει κεφαλίων καὶ αμφί φέσια καλά,
καὶ διόλεφυρομέλιπεποια περόγντα ποστηνία,

Η λίθος τηλέμαχος γαλυκερόν φέας· γένεται τούτη
ἔνθεται εφάμιλιο, επειδή οὐκέτι πύλονδε
λάθριον εισθετικόν φίλων μετά τατρέος ἀκούσιο.
ἄλλος δέ για μοι κατέλεξε οπως ιώτηστες σπωτῆς.

Τίτη δια τηλέμαχος πεπνυμένος αὐτίου καὶ δια
20 μάτηρ ειπει, μή μοι γάρ οὖν θρυσθί, μηδέ μοι ητορ
για τελεστούσι οὔτε, φυγόντι πορά απτών οὐλεθρον,
ἄλλον διάλειωμαίν, καθαρά χρόνοις ειμαδέλθοσι,
εἰς υπέρων αιτασσόσια σωματιπόλειον γιγαντίη,
σύχεο ταῦτα θεοῖσι τελεστασιεπατόμβας
ρέξειν, αἴκε πολις Ζεὺς αὐτίτη δρύγα τελέσει.

αὐτάρει γάρ οὐκέτι πολέμοις ελεύσσομαι, οφρει καλέσεισι
ζείνοντις μοι κατέθην αὖτις Ερέ Λαύρη πιόντι.
τρύπη μὲν γάρ τρωτην μετά σωματιδέοις έπειροισι
γέρασον μέμιψει λιώγεια πετρίοικον αγοντει
30 γνήτησις φιλέειν μή τιειλη εισόκην έλθω.

Ως δέ τε φάνησθαι τη διαπολιτεία πεπλέοντο,
νή διαγένεται λαθέμοιο, καθαρά χρόνοις ειμαδέλθοσι,
σύχεο ταῦτα θεοῖσι τελεστασιεπατόμβας
ρέξειν, αἴκε πολις Ζεὺς αὐτίτη δρύγα τελέσει.

Τηλέμαχος διαρρέει ποτε δια τοις επικέντροις Βιβλία
εύχος εχων οὐτασθει γε καίνες ταύτας αργούς επιποτούς.
Σεπτεστίων διαρρέει ποτε δια τοις επιποτούς Αθηνών.
τρύπη διαρρέει ποτε δια τοις λασούς επορχύειν θεοῖσι τοις

αμφί μειψει κυνητῆροις οὐτασθει γε περέθοντο
επιλάθλοις αὐτούς, κακά τε φρεσι θυσιούς οὐτασθει
σύχεο ταῦτα θεοῖσι τελεστασιεπατόμβας
ρέξειν, αἴκε ποτε δια τοις διαρρέειν οὐτασθει
τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο.

επιλάθλοις αὐτούς, κακά τε φρεσι θυσιούς οὐτασθει
σύχεο ταῦτα θεοῖσι τελεστασιεπατόμβας
ρέξειν, αἴκε ποτε δια τοις διαρρέειν οὐτασθει
τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο.

τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο
επιλάθλοις αὐτούς, κακά τε φρεσι θυσιούς οὐτασθει
σύχεο ταῦτα θεοῖσι τελεστασιεπατόμβας
ρέξειν, αἴκε ποτε δια τοις διαρρέειν οὐτασθει
τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο.

τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο
επιλάθλοις αὐτούς, κακά τε φρεσι θυσιούς οὐτασθει
σύχεο ταῦτα θεοῖσι τελεστασιεπατόμβας
ρέξειν, αἴκε ποτε δια τοις διαρρέειν οὐτασθει
τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο.

τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο
επιλάθλοις αὐτούς, κακά τε φρεσι θυσιούς οὐτασθει
σύχεο ταῦτα θεοῖσι τελεστασιεπατόμβας
ρέξειν, αἴκε ποτε δια τοις διαρρέειν οὐτασθει
τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο.

τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο
επιλάθλοις αὐτούς, κακά τε φρεσι θυσιούς οὐτασθει
σύχεο ταῦτα θεοῖσι τελεστασιεπατόμβας
ρέξειν, αἴκε ποτε δια τοις διαρρέειν οὐτασθει
τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο.

τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο
επιλάθλοις αὐτούς, κακά τε φρεσι θυσιούς οὐτασθει
σύχεο ταῦτα θεοῖσι τελεστασιεπατόμβας
ρέξειν, αἴκε ποτε δια τοις διαρρέειν οὐτασθει
τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο.

τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο
επιλάθλοις αὐτούς, κακά τε φρεσι θυσιούς οὐτασθει
σύχεο ταῦτα θεοῖσι τελεστασιεπατόμβας
ρέξειν, αἴκε ποτε δια τοις διαρρέειν οὐτασθει
τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο.

τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο
επιλάθλοις αὐτούς, κακά τε φρεσι θυσιούς οὐτασθει
σύχεο ταῦτα θεοῖσι τελεστασιεπατόμβας
ρέξειν, αἴκε ποτε δια τοις διαρρέειν οὐτασθει
τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο.

τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο
επιλάθλοις αὐτούς, κακά τε φρεσι θυσιούς οὐτασθει
σύχεο ταῦτα θεοῖσι τελεστασιεπατόμβας
ρέξειν, αἴκε ποτε δια τοις διαρρέειν οὐτασθει
τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο.

τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο
επιλάθλοις αὐτούς, κακά τε φρεσι θυσιούς οὐτασθει
σύχεο ταῦτα θεοῖσι τελεστασιεπατόμβας
ρέξειν, αἴκε ποτε δια τοις διαρρέειν οὐτασθει
τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο.

τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο
επιλάθλοις αὐτούς, κακά τε φρεσι θυσιούς οὐτασθει
σύχεο ταῦτα θεοῖσι τελεστασιεπατόμβας
ρέξειν, αἴκε ποτε δια τοις διαρρέειν οὐτασθει
τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο.

τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο
επιλάθλοις αὐτούς, κακά τε φρεσι θυσιούς οὐτασθει
σύχεο ταῦτα θεοῖσι τελεστασιεπατόμβας
ρέξειν, αἴκε ποτε δια τοις διαρρέειν οὐτασθει
τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο.

τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο
επιλάθλοις αὐτούς, κακά τε φρεσι θυσιούς οὐτασθει
σύχεο ταῦτα θεοῖσι τελεστασιεπατόμβας
ρέξειν, αἴκε ποτε δια τοις διαρρέειν οὐτασθει
τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο.

τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο
επιλάθλοις αὐτούς, κακά τε φρεσι θυσιούς οὐτασθει
σύχεο ταῦτα θεοῖσι τελεστασιεπατόμβας
ρέξειν, αἴκε ποτε δια τοις διαρρέειν οὐτασθει
τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο.

τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο
επιλάθλοις αὐτούς, κακά τε φρεσι θυσιούς οὐτασθει
σύχεο ταῦτα θεοῖσι τελεστασιεπατόμβας
ρέξειν, αἴκε ποτε δια τοις διαρρέειν οὐτασθει
τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο.

τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο
επιλάθλοις αὐτούς, κακά τε φρεσι θυσιούς οὐτασθει
σύχεο ταῦτα θεοῖσι τελεστασιεπατόμβας
ρέξειν, αἴκε ποτε δια τοις διαρρέειν οὐτασθει
τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο.

τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο
επιλάθλοις αὐτούς, κακά τε φρεσι θυσιούς οὐτασθει
σύχεο ταῦτα θεοῖσι τελεστασιεπατόμβας
ρέξειν, αἴκε ποτε δια τοις διαρρέειν οὐτασθει
τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο.

τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο
επιλάθλοις αὐτούς, κακά τε φρεσι θυσιούς οὐτασθει
σύχεο ταῦτα θεοῖσι τελεστασιεπατόμβας
ρέξειν, αἴκε ποτε δια τοις διαρρέειν οὐτασθει
τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο.

τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο
επιλάθλοις αὐτούς, κακά τε φρεσι θυσιούς οὐτασθει
σύχεο ταῦτα θεοῖσι τελεστασιεπατόμβας
ρέξειν, αἴκε ποτε δια τοις διαρρέειν οὐτασθει
τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο.

τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο
επιλάθλοις αὐτούς, κακά τε φρεσι θυσιούς οὐτασθει
σύχεο ταῦτα θεοῖσι τελεστασιεπατόμβας
ρέξειν, αἴκε ποτε δια τοις διαρρέειν οὐτασθει
τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο.

τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο
επιλάθλοις αὐτούς, κακά τε φρεσι θυσιούς οὐτασθει
σύχεο ταῦτα θεοῖσι τελεστασιεπατόμβας
ρέξειν, αἴκε ποτε δια τοις διαρρέειν οὐτασθει
τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο.

τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο
επιλάθλοις αὐτούς, κακά τε φρεσι θυσιούς οὐτασθει
σύχεο ταῦτα θεοῖσι τελεστασιεπατόμβας
ρέξειν, αἴκε ποτε δια τοις διαρρέειν οὐτασθει
τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο.

τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο
επιλάθλοις αὐτούς, κακά τε φρεσι θυσιούς οὐτασθει
σύχεο ταῦτα θεοῖσι τελεστασιεπατόμβας
ρέξειν, αἴκε ποτε δια τοις διαρρέειν οὐτασθει
τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο.

τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο
επιλάθλοις αὐτούς, κακά τε φρεσι θυσιούς οὐτασθει
σύχεο ταῦτα θεοῖσι τελεστασιεπατόμβας
ρέξειν, αἴκε ποτε δια τοις διαρρέειν οὐτασθει
τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο.

τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο
επιλάθλοις αὐτούς, κακά τε φρεσι θυσιούς οὐτασθει
σύχεο ταῦτα θεοῖσι τελεστασιεπατόμβας
ρέξειν, αἴκε ποτε δια τοις διαρρέειν οὐτασθει
τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο.

τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο
επιλάθλοις αὐτούς, κακά τε φρεσι θυσιούς οὐτασθει
σύχεο ταῦτα θεοῖσι τελεστασιεπατόμβας
ρέξειν, αἴκε ποτε δια τοις διαρρέειν οὐτασθει
τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο.

τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο
επιλάθλοις αὐτούς, κακά τε φρεσι θυσιούς οὐτασθει
σύχεο ταῦτα θεοῖσι τελεστασιεπατόμβας
ρέξειν, αἴκε ποτε δια τοις διαρρέειν οὐτασθει
τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο.

τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο
επιλάθλοις αὐτούς, κακά τε φρεσι θυσιούς οὐτασθει
σύχεο ταῦτα θεοῖσι τελεστασιεπατόμβας
ρέξειν, αἴκε ποτε δια τοις διαρρέειν οὐτασθει
τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο.

τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο
επιλάθλοις αὐτούς, κακά τε φρεσι θυσιούς οὐτασθει
σύχεο ταῦτα θεοῖσι τελεστασιεπατόμβας
ρέξειν, αἴκε ποτε δια τοις διαρρέειν οὐτασθει
τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο.

τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο
επιλάθλοις αὐτούς, κακά τε φρεσι θυσιούς οὐτασθει
σύχεο ταῦτα θεοῖσι τελεστασιεπατόμβας
ρέξειν, αἴκε ποτε δια τοις διαρρέειν οὐτασθει
τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο.

τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο
επιλάθλοις αὐτούς, κακά τε φρεσι θυσιούς οὐτασθει
σύχεο ταῦτα θεοῖσι τελεστασιεπατόμβας
ρέξειν, αἴκε ποτε δια τοις διαρρέειν οὐτασθει
τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο.

τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο
επιλάθλοις αὐτούς, κακά τε φρεσι θυσιούς οὐτασθει
σύχεο ταῦτα θεοῖσι τελεστασιεπατόμβας
ρέξειν, αἴκε ποτε δια τοις διαρρέειν οὐτασθει
τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο.

τοις δια τοις διαρρέειν οὐτασθει γε περέθοντο
επιλάθλοις αὐτούς, κακά τε φρεσι θυσιούς οὐτα

εἰδέ κ' ἐγὼ τόποισι φόνοι Οὐ κῆρα φυτόνος,
διὸ τότε μοι χάρισοντι φίρεψη πᾶθες πάνωκαταχάρισμα.

Ως εἰπώμ, φένινοψ ταλαιπώριψ ἄγρος δύναοκορο.
εἴτε πάρεπτέροις ἔποντο πλόματα τούτας τούτας,
χλαῖναν μὲν πατέθυντο κατὰ πλισμός τε θρόνος τοῦ
δύνατος πάσημίνθες βαύτες ἕρξεστες λάσσαντο.
τότε δὲ ὥδη δύναμεν πλοῖον, οὐ χρήσαντες εἰλαίας,
ἀκριφίδης ἀρσενάς τολμαὶ βάλοντες κατέβορο.
χερνίβας δὲ ἀκριφίπολες περιχώρας ἐπέχθες φέροντες,
καλην, χρυσέν, ὑπέρθρυντος λέβητος
τούτας τοῦτον ἔρισιν ἐτάνασσε τράπεζαν.
στοὺς δὲ αἰδοῖς τακτίν προσέκει φέροντες,
πλισμόν πόλλον πλισμόν, χαριζομένη προσέντωρι
μάτηρ δὲ αἰτίου τοῦτον πράξανθιμόν μεγάροιο,
πλισμῷ κεκλιμένη, λέπτη πλάκατα τρωφῶστε.
οἱ δὲ ἐπειδὴ δύναται πλοκάμινα χερνάς ἵελλορο
εἴτε πάρεπτέροις πόσον Οὐ διητάτο δύναμον γύντο,
τοῖσιν μύθῳ δέρχεται προφέρωμα πλισμότεια,
Τελέμαχος, ποιος εὐώνυμος ὑπερώδης εἰσαναβάσσει
λέξιμας εἰς δύνατον μηδενότεια τέτυκτε,
εἰς δέλπρυσθεὶς τοφερούμενος δύνατος
ἄχεδος ἀμέντος οὐδενὶ τούτῳ λιοντί^{τούτῳ} μετέλει
προτείνειν μνηστῆρας ἀγύλωρας εἰς τόδε δῶμα,
νόσορος στόχοτρός σπάφεται πέμπτην τούτον τούτον.

Τέλος δὲ αὖτε πλεμαχος πεπινυμένος αὐτοῖς ηὔλα,
ποιγάρειών τοις μάτηρις ἀλιθέων καταλέξω.
ἄχοκεδος ἐτετέλευτη κέισορα ποιμάνα λαῶν.
πλεξάμενος δέκαντον ἐπειδὴν δύναμοισι,
φύλακτος ἐφίλει, πάσει τε πατέρες έδην
ἐλθέντας χρόνον νέον ἀλλοθύν, ὃς εἶπε καίνον
γνόντικες τούτοις στάσις κυδαλίμοισι.
εἴτε δὲ οὐδενὸν πλαστίφρον οὐδέποτε ἐφασκε
Ζωτὸς δέδει θανόντος οὐδὲν χθονίων μηδέλαυρον
ἀλλά μὲν ἀτρεπτόντας μηρικλυτὸν μηνέλαυρον
πεποιηστεράντες οὐδέμαστον κολαντοῖσιν.
εἴτε δέ ιδοις ἀργύρεων ἀλγύσιον, τοιενεκατά πολλά
ἀργύριοι τρόπες τε θεῶντιστι μόγισσαν.
ἔργον δὲ αὐτίκεπτειτα βούλων ἀγαθὸς μηνέλαυρος
δῆθιν κερθίωντας ἀκόμη λακεδαιμονίαν.
εἴτε δέ εὐώνυμος πατέρας ἀλιθέων κατέλεξε.
Οὐ πότοι, μέλας δὲ πρατόροφρονος αὐτοῖς δύνατον
πλισμόν δινηθεῖσαν αὐτέλκισθεν αὐτοῖς τούτοις.
τότε δὲ ὅποτε γένεται οὐδέχωρος πλευροῖς λεοντός
πετρός κοιμάσθετε νευγένεις γαλαθίων,
πινγίνας δέρθεντος ήγέκει ποιηντας
Βοσκορεύην, δόλος δέπειπται εἰς τούτην θύτην,
ἀποπροιστεῖ τοῖσιν ἀσκίσια πότημον ἐφῆκεν.
Ἄς οὐδενὸν κένοντας ἀσκίσια πότημον ἐφῆκεν.
αἴ γαρ ζεῦς τε πατέρης Αἴθιαντης Αἴτολος,
ποιητοῦ δέκαντος τοῦτον ἐπτελεσθεντας,
μηδὲ δέκαλες κρατορῶς, πεχάροντες παύτες εχομένοις
τοῖς δέκαλοις μηκιστῆροι δύματασθεν οὐδενός εἴη.

παύτες

σιν εἰσειδεμενος μετομέτραντο,
τυπει μετανομαστοι ποιησαντο.

Sic loquuntur, hospitem miserum dixit in domum,
at postquam peruenirent ad domos bene habitatas,
mebet quidem deposituerant in lectiū sedibusq;
in quod solia ingressi bene polita lauatis sunt,
hos autem postquam famula lauari et uncinne oleo,
circumque hos vestes preciosas iecerunt et interulas,
ex folio egressi in sedibus sedentent.

20 aquam autem serua guttunio infusis portans,
pulchro, aureo, super argenteo lebete,
ad lauandum: iuxta autem politam extendit mensam.
panem autem uerenda prona apposuit portans,
cibos multos imponens, gratificant de presentibus.
mater autem contraria sedit ad parietem domus,
sellā incumbens, tennes lanas uertens,
bi autem in cibos promptos appositos manus deceruit.
et postquam potius et cibi desiderium ciecerant,
huius uerbis incepit prudens Penelope.

20 Telemache, equidem cunctaculo consenseris
cubabo in lectum qui mibi misericordia est,
semper lacrymis meis irritatus, ex quo Ulysses
iuuit cum Atridis ad Iliam: neque mibi sustinuisti
antequam uenirent proci superbi in banc domum,
reditum tuu patrio aperte dicere si cubi audiui.

Hanc autem rursus Telemachus contra allocutus est: Telemachus:
tibi uero ego tibi mater ueritatem narrabo:
iunimus in quod Pylum et Nestorem pastorem populorum.
matri de
sue nati
tione.

30 amanissimè trochanter, tanquam pater suum filium
retulisse longo post tempore recens aliunde sic me ille
sudiciose curante cum filio gloriofis.

at Ulysses miserum nunquam dixit
mūnum neque mortuum ex terrestrium illo audinisse,
sed me ad Acridem lancea inctyrum Menelaum
equis dimisit et curribus conglutinatis.
ille uidi Argivam Helenam, cuius gratia multo
Argivi Troianique Deorum uoluntate laborauerunt
interrogauit autem statim posse haec bonis Menelaus

40 quo indigens uenisset Lacedemonem diuinam.
at ego huic omnem ueritatem dixi.
et tunc me uerbis respondens allocutus est:

Papa, utique ualde fonda nira in lecto
uoluerunt dormire in uerberi operis.
sicut quando in salienta foris leonis
binulis cubilis positis innenibus latenteribus,
colles inquieti et uales herbosas
pascentis, hic autem posse illius ingrediens in cubile,
ambobusque illius tantum mortem inferat:
sic Ulysses illius tamē mortem inferat.

Aīnam enim de Jupiter pater, et Minerva et Apollo,
talis ens qualis olim bene adificata in Lesbo
ex prouocatione cum Philomelida ludatur est surgens
deiecitusque fortiter, gauiis sunt autem omnes Achij*s*
talis ens cum procis uersaretur Ulysses.

omnes

Penelope
Telemacho.

omnes brevis et si ficerent et amararum nuptiarum.
hac autem que me interrogas et precaris, non ego
alia praefer uerum dicam declinando, neq; decipiam.
sed quae quidem mibi dixit senex marinus uerax,
borum nullum tibi ego occultabo uerbum neq; abscondam.
dixit ipsum hic in insula uidi se duros dolores habetem,
Nymphae in domibus Calypsus, que ipsum ui
tenet: hic a. non potest suam in patriam terram uenire.
non enim ei ad sunt naues remigabiles, et socii
qui et ipsum mittant in lata dorsa maris.

Sic dixit Atrides lancea inclitus Menelaus.
bis perfectis redi: dederunt autem mihi uentum
immortales, qui me uelociter dilecti in patria miserunt.

Sic dixit. huic autem animum in peccoribus mouit.

bis autem et locutus est Theoclymenus diximus:

Theocly. ô uxor uenerabilis Laertiada Vlyssis,
menus uati iste quidem non aperte scit: meum autem attende uerbum:
c in natura. uere enim tibi uascinabor, neq; occultabo:
Penelope de sciat nunc Jupiter primum deorum, hospitalisq; mensa,

Vlysse. domusq; Vlyssis strenui quam adueni,

quod equidem Vlysses iam in patria terra

sedens uel serpens, hanc audiens mala opera,

est, at procul malum omnibus molitur.

uale augurium ego bene tabulata in nau;

sedens obseruaui, et Telemacho clamaui.

Penelope. Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope:
utinam hoc hospes uerbum perfectum sit:
nec cito cognosceres amicitiamq; multaq; dona
ex me, ut aliquis te occurrente beatum ferret.

Sic hi quidem talia inter se loquebantur:
proci autem ante Vlyssis domum
discis delellabantur et iaculis iaculantes
in facto paumento, ubi antea conuolum exercebant.
sed quando iam coenandi tempus erat, et uenerunt uoes
undiq; ex agris, hi autem duxerunt qui antea,
tunc ipsis dixit Medon, (hic enim maxime
placebat praeconum, et ipsis aderat conuiuio)

Medon ad iuvenes, postq; iam omnes delellati estis mente certamini-
procos. ite ad domos, ut paremus conuiuio. (bus,

non enim malum est suo tempore coenam capere.

Sic dixit. bis autem iuergentes iuerunt domum quisq;
at postquam iuerunt domos bene habitatas,
uestes quidem deposuerunt in sedibus thronisq;
bi autem sacrificauerunt uoes magnas et pingue capras:
sacrificauerunt aut sues pingue et bouem armatalem,
conuiuio parantes. hi autem ex agro ad urbem
contendebant Vlysses, ire et diuinus Subulcus.

bis autem uerbis incepit Subulcus princeps uirorum:

Hospes, quoniam postea ad urbem ire cupis

bodie, sicut iussit dominus mens, certe te ego

Vlysses et hic uellem praedij custodem fieri:
Eumeus ad sed ueroe et timeo ne me possea
urbem ma- obiurget, difficiles autem dominorum sunt mina.
turant iter. sed age nunc eamus, iam enim processit maxime
dies, et cito aduersera frigidius erit.

tauutes κ' ὁκύμοροί τε γέροιστο πλεόγαμοί τε.
τῶν τε δ' αἱ μὲν εἰρωτᾶς καὶ λίσται, δὲν αὐτὴν γε
ἄλλα πρότεροι πράκτοι μόνοι, οὐδὲν ἀπατητοί.
ἄλλα τὰ μὲν μοι εἴπετε γέρων ἄλιθοι τημέντοι,
ἄλλα δὲ γέρων καὶ νέοντας εἰπεῖν οὐδὲν σώσεται.
φῦ μηδὲν δὲν εἴπεται πράκτοις Καλυψώς, οὐ μηδέντοι
εἴχεται δέντοις θύματα τὰ μὲν πάτερες εἴκεδποι.
οὐδὲν δέντοις πάτερες εἴκεδποι, καὶ εἴ τε πάτερες
οἱ καὶ μηδέποτε εἴπεται πάτερες εἴκεδποι.

Ως ἐφαστὸς ἀπρέσις μερικαλυπτὸς Μηνέλαος.
τῶν τε πελευτῶντος νεόμηνος εἰδοσαν δὲ μοι δέρον
ἀθανατοί, οἱ μὲν ὄντα φίλων δὲ πάτερες εἴπεινται.

Ως φάτο. τῷ δὲ ἀρέα θυμόμενον γνὲ σύνθετοις ὅρινε.
τροπή καὶ μετέπειτα Θεοκλύμενος θεοειδῆς,
ἄγαλμα αὐτοῦ οὐ παρτικέλειον οὐδὲν τοῦ θεοῦ,
η τοι δέντοις σέφα οἰδηγοῦ εἴκεσθο ἡ σώματος μένθος.
ἀπρεκέως γάρ τοι μαντίσσημα, δέντοις πάντοτε.
ἴσωντις Ζεὺς πάτερες θεῶν, ξένιν τε τράπεζα,
το εἴσιν το οὐλοῦ θεούς άλιμον οὐδὲν εἴκειναν,
άντοτοι οὐδὲν τοῦ πάτερος πάτερες εἴκειναν
ημένος ηρέπτων, τέλεις πανθόμενος κακὰ δρύα,
δέντοις, ἀπέρι μητηρος πακόυ παντοτοις φυτῶν.
οἵουμενοι εἴδη μετανόητοι εὔσολα μέντην νησούς
ημένος ηρέπτων πακόυ παντοτοις φυτῶν.

Τὸν δὲ αὐτεπολέμειπε πορίφρων πλεοπάτερα
αἱ γάρ τοῦ ξενεποτελεσμένοι εἴπειν.
τῶν καὶ τάχα γνοίντας φιλότητά τε πολλά τε πλεοπάτερα
δέντοις, οὐδὲν τοις σεσωματόμενοι μακαρίζονται.
Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πάθες ἀλλάδες εὐόρβουροι
μηντεμόρες ἡ πάροισθαι οὐλοστοῦ μεγάροιο.
δίσκοισιν τοῦ πνυτοῦ καὶ αἰγανεισιν ιγνέσθε
δὲ τυκτῷ δαπέδῳ, οὐδὲ πόρος πάτερες εὔεστοροι.
ἄλλος οὖτις διεπινεσός τις, καὶ εἴπαλυτε μηδέ
πάντοτε διεπινεσός τις, καὶ εἴγαγον οἱ ποτάρες πόροι,
καὶ τότε διεπινεσός τις σφιμετέπειτα μηδέ
πάντας κακέων, καὶ σφιμετέπειτα μηδέ
καρδοί, επειδή τωντοις εἴστορφητε φρεγοῦ εἴσθλων,
δρυεδε πάθες δάμασθοι, οὐ γύτια μετεθεδαίτε.

Ως εφαστὸς. οἱ δὲ αὐταντες εἴσαντες οἰκόντες ἔκαστοι.
αὐτάρες εἴπειτο πλόμες εὐναετάκοντας,
χλαίνεται μὲν πατέθητο πατέπλισμός τε θρόνος τοι,
οἱ δὲ εἴρησθοι οὐδὲ μεγάλους καὶ πάντας αἰγαίς.
εἴρησθοι γάρ σταύλοις καὶ βελύτησιν,
πλάτερας γύτια μετεθεθεδαίτε
πάτερες οὐλοστοῦ οὐλοστοῦ οὐλοστοῦ οὐλοστοῦ.
τοιούς γάρ μένθων προχειρεῖσθαις οὐλοστοῦ
πάτερες, αἴτιοι τάχα τοι ποτίτεσθαι δρυιούσια.

Hunc autem respondens allocutus est pridens Vlysses:
cognosco, mente teneo: hæc intelligenti iubes:
sed eamus: tu deinde planè duc.
da autem mihi sicubi baculum incisum est,
ad initiumq; quoniam dicitis ualde difficile esse viam.
dixit, et circum humeros turpem posuit per am
multis locis laceram: cui tortum inerat lorum.
Eumeus autem ei baculum gratum dedit.
ibi inerunt, prædiū autem canes et pastores uiri
custodiebant a tergo manetes. hic a. in urbe duxit regem
pauperi tristis similem et seni,
innicentem: illaq; tristia circu corpus uessimeta induit
sed quando iam euntes viam per asperans (erat.
urbem prope erant, et ad fontem peruenierant
factum, pulchre fluentem, unde aquabantur ciues,
quem fecerat Ithacus et Neritus et Polyelor:
circum autem alnorum aquaticarum erat nemus
undi, rotundum, frigida autem defuebat aqua
alte ex petra: ara autem de super facta erat
Nympharum, ubi omnes sacrificabant viatores:
illic ipsos inuenit filius Dolij Melantheus,
capras dicens que omnibus antecellebant gregibus,
cenam procis: duo autem simul sequebantur pastores,
hos uisos obiurgauit, uerbumq; dixit, denominavitq;
terribiliter et indecenter: (mouit autem animum Vlyssis)
nunc quidem omnino malus malum ducit:
ut semper similem ducit Deus ad similem.
quo iam hunc deuoratorem ducis magne Subulce,
mendicum molestem, conuiuiorum perniciem?
qui multis liminibus atlans franget humeros,
petens frusta, non enses neq; lebetes.
bunc si mihi dares stabulorum custodem fieri,
gregisq; speculatorum esse, nutrimentuq; hædis portare,
equidem serum bibens, magnum femur consequetur.
sed quoniam opera mala didicit, non uoles
opus adire, sed timens in populo
uult petens pascere suum uentre insatiabilem.
Sed edico hoc, et perfectum erit:
si inuerit ad domos Vlyssis diuinis,
multa ei circum caput scabella uiorum ex manibus
latera excruciant per domum percusso.
Sic dixit: et præteriens calce irruit insipientia
coxæ: neq; ipsum extra viam excusit,
sed manu firmè cogitauit autem Vlysses,
an irruens baculo animum auferret,
an ad terram deuiceret caput, ad solum extollens,
sed durauit, animumq; cobibuit, illum autem Subulcus
increpuit cōtra intuitus: ualde a. precatus est manus at
Nympha fontane, filia louisi: si unquam Vlysses (tollens
nobis femora combussit cooperiens pinguis adipe
agnorum et hæderum, hoc mihi perficie notum,
ueniat ille uir, ducatq; ipsum deus;
ne tibi latitias dissiparet omnes,
quas nunc proterviens fers, errans semper
per urbem, at pecora male corrupti pastores.

Vlysses ius
greditur
mendicis
urbem.

Melanibig
iurgia in
Vlyssene.

Melātbīm
vlyſē cal,
es ſtrī.

Hunc autem rursum alloc. est Melanibius custos caprarum:
papa, quid dixit canis asturias sciens,
bunc aliquando ego in naui bene tabulata nigra
agam loge ab Ithaca, ut mihi uicium multum inuenias.
utinam enim Telemachus interficiat argentei arcus Apollo
bodie in domibus, uel a procis interficiatur,
nam Vlysseus quidem procul perire reditus dies.

Sic loquutus, bos quidem liquit illuc placide euntes:
et ipse iuit: ualde autem celeriter domos peruenit regis.
statim autem introuit, cum autem procis sedis
contra Eurymacbum: hunc enim amabat maxime:
buic quidem carnium parte apposuerunt qui laborabant:
panem autem ueneranda proma apposuit ferens,
ad comedendum. propè autem Ulysses et diuinus Subulcus
steterunt uenientes. circum autem ipsos uenit sonitus
citharae concavae: et illis caput canere
Phemius. at ille manu capiens allocutus est Subulcum:
Exmece, utiq; be sunt ades pulchrae Ulysseis,
faciles autem sunt cogniti etiam inter multas uisus.
ex alijs alia sunt: ornatum est autem eis atrium
muro et septis: quam autem bene munire sunt
bisores: non aliquis ipsam uir expugnaret.
cognosco autem quod multis in ipsa coniuria facinre
uisi: quoniam nidor quidem ascendit, ac cibara
sonat, quam conuincio Dei fecerunt sociam.

Hunc autem respondes allocutus es Eumae subulce:
facile nosti; siquidem ne carera quidem es bardus.
Sed age iam consilium quomodo erunt hac opera.
uel tu primus ingredere domos bene habitas,
accede autem procos, ego autem remanebo hic:
fin mis, remane, ego autem hadam antc.
neq; tu tarda, ne quis te extra conspicatus
uel percussat, vel pellat: hac te consilare inbeo.

*H*uic autem respondit postea prudens *Vlysses*:
*S*cio, teneo: bac intelligentis iubes:
*S*ed uade ante, ego autem remanebo hic:
*N*on sum enim plagerum inscius, neq; illum.
*A*udens mihi animus, quoniam mala multa passus fueram
*U*ndia er: in bello: cum etiam hoc illis fiat.

Veterum mulcentrem autem bandquam est abscondere cupidum torum malorum, perditum, qui multa mala hominibus dat. rum causa: cuius gratia et naves bene transstrate armantur parcum in indomitum, mala inimicis portantes.

Vlysses ab Sic bi quidem talia inter se dicebant:
Argo cane canis autem capnq; ex aures iacens eleuanit
agnoscitur. Argus Vlyssis calamitosi, quem quondam ipse
mistras, neq; frustis erat: ante autem in Ilium sacrum
iuerat. hunc autem ante ducebant iuvenes uiri
capras in sylvestres, ex cervos, ex leporibus.
tunc iacebat abiectus absente Vlysse,
in mundo stercore, quod eius ante iannus,
uulorunq; boumq; affatim fusum erat: donec duxerent
serui Vlyssis nemus magnum stercorantes.
illuc canis iacebat Argus plenus muscarum.
is tunc ut agnoscit Vlyssem propè entem,

Τόῳ δ' αὐτῷ πεθέσθη Μελάνθιος αὐτόλος αἰγῶν,
αὶ πόποι, οἷον ἔπει τύκων ὀλεφάϊκ εἰδὼς,
τόῳ ποτ' ἐγών μὲν ἦν τὸς ἐύστελμον κελαῖνος
ἄξει πᾶλ' Ἰθάκης, ἵνα μοι βίστον πολὺν ἄλφοι.
αἱ γαῖρ τικλέμαχον βάλοι ἀργυρόποδες ΘΑΡΠΟΛΛΟΥ
σάμιδον γνὲ μεγάροις, ή τῶν μυκηνῆρος μαμέτη,
ώς ΟΔΥΣΣΕΙΟΥ τηλότητά πάλιν νόσιμον πίμαρ.
Ως ἐπτάρη, αὐτὸν μὲν λίπην αὐτόθι πάκιοντας·
αὐτάρη ὁ βῆν· μάλα δ' ἄκα δόμιστις ἵκανην ἀνακτΘ.
10 αὐτίκα δὲ ἔστω γν, μετὰ δὲ μυκηνῆρος κάβεζην
αὐτίον Εὔρυμάχον· τῷν γαρ φίλεστοι μάλισται.
Τοῦ προτάττοντος μὲν κρεῶν μοιραν δέσμουν οἱ πονέοντα·
στῆσκον δὲ αὐτὸν τακτίνην πρέπεικε φέρεσσος,
ἔδικτον. ἀγχίμολον δ' Οδυσσεὺς καὶ μίσος ὑφορβός
εἴτιας ἐχομένω. ποδὲ δὲ σφεας ἥλυθ' ίων· (λειψ
φόρμιγγος γλαφυρῆς· αὐτὸν δὲ σφιστούμενος τάχει-αἰγάλ
Φίμιος ΘΑΡΠΟΛΛΟΣ· αὐτάρη ὁ χειρός ἐλάκην πεθέσθη τε συνέτησ,
Εὔμαρη, μάλα δὲ ταῦτα μίσος μάκατα κάτελ· Οδυσσῆς ΘΑΡΠΟΛΛΟΣ·
ρέπει δὲ ἀρίγνωτ· τοὺς καὶ γνὲ πολλοῖσι μὲν εδακε.

20 οὐκέτι φέρει τοῦτον· ἐπάντοπα μὲν οἱ αὐλὴ
τούχων καὶ θεοσκοῖς, θύραις δὲ θυεργέσιν εἰσὶ^ν
δικλίδια· τὰ δὲ τοις μητραῖς πρόπτερον λιανίσαντα.
γιγνώσκω δὲ οὐτε πολλοὶ γίνεται πατέρων τοις
αὐλήσις· ἐπεὶ κνίσιν ἢ αὐλῶνθην, γάρ δὲ τὸ φόρμιγξ
πάπειν, μηδέποτε διατί θεοῖς πείσαντες ἔτοιμοι.

Τὸν δὲ ἀπαμβόλινος παθόφηντος Εὔκαλπον συνέβαται,
ὅτε γυναῖς· ἐπεὶ τούτοις ταῦτα τὸν πόρον έχοντας αὐλόνικα ψηφία
ἀλλὰ γεγονότι φραγώμενος ὅπως ἵσται ταῦτα δρύγα.
πάντα σὺ πρώτης οὐτε λίμνας εὐναυεπάντοπας,

30 πάντοτε μηνικῆρας, γένων δὲ πατολέψιομαι αὐτῷ.
εἰ δέ εἰδειται, ἐπίκεινον, γένων δὲ εἴμι παπτάροιθε,
μηδὲ σὺ μηνιαύει, μηδὲ τοις σερπιτοῖς νόσοις
αβάλλῃ, μηδέλασθαι ταῦτα σε φραγώμενα αὖγα.

Τὸν δὲ ἀκέπτον πολύτλας μίος οὐδεὶς
γεγνώσκει, φρονέω τὰ γε δὲ φρονέοντι κελεύεις
ἀλλ' δῆχθι πεπάρθονται, ὡς δὲ ἔσσολέντομαι αὐτῷ.
Ἐγάρ τι πλευρῶν ἀδιάκινου, δεδὴ Βολάεω.
πολικεῖς μοι δυμὸς, επεὶ κακὰ πολλὰ τέπονθα
κύματος καὶ πολέμων μετά καὶ τόδε τοῖσι γῆραδε.

τὸν γενέσασιν σπάσεις τοῦ αποκρύψαμεναν
τὸ λογοθέασιν, ἀ πολλὰ κακά τοῦ θερόποιοι δίδωσι.
Ἐπὶ γῆτεκ γη τὴν οὐρανὸν εὑρίσκεις οὐ πλίσασται
πόντοις ἐπ' ἀτρεύγεροι, κακά δυσμάνιασται φέρεσται.
Ως οἱ μὲν τοιαῦται πέφτεις ἀλλήλοις ἀγάπεσθαι.

αὐτὸν καὶ φαλιώ τε καὶ διαπάντας θεοὺς
Αἴρει οὐδὲν παλαιόν φρονος, ὅμηρος ποτε αὐτὸς
θεοὺς μὲν, τὸν δὲ πόντον τὸν πάτερα οὐδὲν εἰπείς
ἄλλος. Τούτῳ τῷ πάρεστιν ἀγένεσιν τοις αὐτοῖς δεῖσθαι
αἴγας επί τοι προτέρας, οὐδὲ τρόκος, οὐδὲ λαγωσί.
50 Μή τότε κατέταιπεν οὐτοῖς οὐδὲν ποτε,
οὐδὲ πολλὴν κόπηρα, οὐδὲ πολλὰ φρίβεις θυράσωμ,
λιμόνωμ τε βοῶμ τε ἀλιτεύχητε. οὐφρέαν αὖτις
δικῶσθαι οὐδὲν ποτε πέμψος μέγα κοπεῖσθαι.
διθανάτου κατέταιπεν Αἴρει γε τοπλατεῖαν ποτε,
μή τότε γένεσθαι οὐδὲν ποτε οὐγένεσθαι,

ἀρῆ μὲν δέ οὐ^τ εσκειν, καὶ τὰ κάθετα ἀμφί·
ἄλογον δέ τοι επειπει πινακότεο οἰο ἀνακτό·
ἐλθεῖσιν. αὐτάρ δέ νόσφιψι ίδην ἀπομόρφεστο δάκρυ,
ρέει λαθάνη Εὔκαιρον ἄφεστον δέ τρείσιν τρούμα,
Εὔρας, πι μάλα θεᾶμα, κύνων θύει κέτη γνή κόπρω,
καλὸς μὲν δέκατος δέκιμος, αὐτάρ τοδέ γ' επίστρεψεισι
εἰ δέκατη στηχός εστε θεῖσιν ἀδι τελεῖ τῷδέ,
η αὐτῶς, οἷοι τε τρεπτεῖσιν καί μν αὐτόρων
γίγνονται, αὐτούσις δέ γνήσιν κομίσουται ἀνακτό.

Τόγδι οὐκαπαθόμενος προσέφυς Εὔμαιος συνέωται,
καὶ λίσα αὐτὸς γε κύνῳ οὐδὲ τῷλε δανόντθ.·
εἰ τοιόδη ἄποιη μὲν δίκαιος ποδὲ καὶ δρυγά·
οισόρ μιν τροιώμενοι κατέλεπτον οδυνατεύς,
αὐτὸς καὶ θάνατοι οὐδὲν παχυτῆτε καὶ ἀλκιώ.
ὁ μὲν γάρ τι φύγεσκε βαθεῖς βρύθεσκοι ψήλις
κυάσιταλού δι, τῇ μοιστοῖς καὶ ἔγριοις γαρ ηπειρόπι·
τιν δι οὐχ εποιει κακότητα, αὐτοῖς δὲ οἱ ἄλλοις πάτεροι
εἰλέσθησαν· τὸν δὲ μαῖακον ἀκποδέσθησαν κομισθοι.
δικαΐον δι οὐτ' αὖ μικρότερον πάτερον αἴσκατθοι,
ἄποιητος οὐτ' επειταντοι φύσισκανεγαγέδηται
πάτερον γέροντος ἀποδέντοι πατείθησαντα ζεῦς
αὐτοῖςθ, ειντ' αὖ μιν κατέπιπον δύλιοι μάρτιον.

Ως ἐπ' ἀριθμῷ, ἐπὶ μὲν δέ τοι πάντας τὸν ναυαγόν τοις·
Βῆδος οὐδὲ μεγάροιο μετά μηνιστῆρας ἄγανθός.
Αἴρυσθαι δὲ αὐτὸν κατέπιεῖται μηνιστήρας ἀγανθός,
αὐτοῖς δὲ μηνίστηρας οὐδὲ μηνιστήρας γίνεται τῷ.
Τόντον δὲ πολὺν πρωτότοτον ἔδει τηλέμαχον θεοειδῆς
ἀρχόμενον κατέπιεῖται μηνίστηρας συνβάτης· αὐτὰς δὲ ἐπειτα
νοῦντος αὐτοῦ οὐ καλέσταις. ὁ δὲ, πατέρινας ἐλεύθερον
καί μενον, γίνεται δὲ πλαιστρὸς ἐφίξεσκην πρέπει πολλὰ
διασώμενον θεον μηνιστήρας δόμουρον κατέπιεῖται διαυγένειον.
Τόντον κατέθεται φέρων πάθει τηλέμαχον πρᾶπε γίνεται
αὐτοῖς· γίνεται δὲ αὖτος ἐφίξεσκην. Τοῦ δὲ ἀρετὴν γίνεται
μηνιστήρας ἐλάτην ἐτίθεται, κανέντας τὸν σῖτον ἀπέργεται.
Ἀγγείοισιν δὲ μετ' αὐτῷ τὸν εἰδίνοντα πλάνην τοις· Οὐδεις
πάντως λανγανεῖται γίνεται γίνεσκην· οὐδὲ γέροντες, (σεύς,
σπουδόμενος) πάντας δὲ τὸν λυχνάπορον χροῖ εἰμιστηκέντος.
Ἔτε δὲ αὐτὸν μελίσσηδόν γίνεται δυράσσων,
καλινάρινθον ταῦθιμον κυπαρισσίνων, οὗ ποτε τέκτων
γένεσθαι ἀποταμένως, χρεῖαν αὐτὸν ταῦθιμον γίνεται.
Τηλέμαχος δὲ αὐτὸν οὐ καλέσταις παθούσεπτε συνβάτης,
πέπρατο δὲ δέλειπτον πορικαλλέσκην· ἐπὶ κανέναιοι,
καὶ κρέας, ὡς οὐ χειρόν ἔχανθι μαρού ἀκφίβαλόντες,
πλὸς τοῦτον γίνεται πάθει φέρων· αὐτὸν τε κέλευθον
αὐτοῖς εἰπεῖται μέλει πανταχεῖς ποιοχόμενοι μηνιστῆρες.
Οὐδεὶς δὲ τοῦτον αὐτοῖς ταῦθιμον αὐτοῖς τοιεῖται.

Ως φέτος, βλήγει συφορθέος επί τῷ τόπῳ μένθου ἀκεσσόν.
ἄγχος δὲ ιστάμενος ἐπεια πέρού της πεστρύματα,
Ταῦλινακός τοι ἔγινε μίσος ταύτης, καὶ σε κελδίει
αὐτῆς εἰρ μάλα των τατες ἐπιστρέψαντο μνηστήρες,
αἰδώς δὲ τὴν ἄγνωστην φροντίδα μηδεὶς πειστε.

Τὸν δὲ ἀπαμβούμενος πεθέφη πολύτιμος οὐδεσ
ζεῖ ἄντα, τυλέμασχόν μοι γὰρ ἀνθεῖται ποὺ ὅλοις φέτι,
καὶ οἱ πάντας γέρων ὁσας φρεσὶ πάντας μενούσται.

cauda quidem hic adulatus est, et antea deiecit ambas:
prope autem non item potuit sumum dominum
uenire. at ille eo procul uiso abstergit lacrymam,
facile latens Eum: statim autem interrogavit uerbo:
Eum, certè mirum est, canis hic iacet in fimo:
pulcher quidem corpore est; at hoc non manifestè scio
an eisam uelox fuerit ad currendum in specie hac,
an secus, quales mensarij canes nitorum
sunt, latitiae autem gratia nutririunt reges.

10 Hunc autem respondes allocutus es Eumae subulce:
et sancte niri canis hic longè mortuus.
si talis esset et corpore et operibus
qualem ipsum ad Troiam iens reliquit Vlysses,
statim admirareris uidens uelocitatem et fortitudinem:
non enim fugiebat profunda in profunditatibus sylue
fera quamcumq; uiderat: et uestigij enim sciebat:
nunc aut tenetur malo, dominus aut eius extra patriam
periret: bunc autem mulieres negligentes non curant.
serui autem quando non amplius imperant domino,
20 non amplius postea uolunt officium facere.

dismidium enim virtutis auffert latè sonans Imperator
urit, quando ipsum seruus dñs occupat.
Sic locutus, ingressus est domos bene habitatas:
iuit autem rectâ domum ad procos superbos.
Argum autem rursus parca accepit nigra mortis,
statim uiuidit Ulysses nigerfum in anno.
primus autem uidit Telemachus dinunius
euntem in domum Subulcum: celeriterq; deinde
annuit ad se vocas. at q; ille cum circu; spexisset cepit sedē
iacentem, ibi coquus sedebat carnes multas
incidentis procis in domo conuuantibus.
banc depositus portans ad Telemachi mensam
contra: hic autem ipse sedet. huic autem præco
pariem capiens posuit, ex canistroq; panem sublatum
propè autem post ipsum intrauit domos Ulysses,
pauperi tristis similis et seni,
innixus: illaq; tristia circum corpus uestimenta induens
sedet autem in fraxineo limine intra ianas, (erat.
innixus limini cyparisseo, quod faber
40 polinerat scienter, et ad perpendiculum direxerat.
Telemachus autem ad se vocatum allocutus est subulcum,
paneq; toto sumpto per pulchro ex canistro,
et carnib. quantu; eius manus capiebant cōprehēdentes:
de hospiti bæc ferens: ipsumq; iube
mendicare prorsus omnes adeuentem procos.
pudor autem non est bonus indigentis uiro adesse.

Sic dixit iuis aut subulcus postquam uerbum audire:
prop̄ autem flans uerba uelocia allocutus est:
Telemachus tibi bospes dat huc, et te iubet
50 mendicare prorsus omnes aduentum procos.
pudorem autem non bonum dicit esse niro mendico.

Hunc autem respondens allocutus est prudēs *Vlyssen*
Iupiter rex, Telemachus mibi in uiris beatus sit,
et ei omnia fiant quaecumq; mentibus suis cogitat.
dixit, et ambabat suscepit, et depositis

Ingenium
seruitutē
perit.

**Pádor mea
deco inuti-
lis**

*illit, pedes ante, indecenti in pera:
comedit autem sic quando cantor in domibus canebat,
quando hic cœnauerat, ille cessauit diuinus cantor,
procis autem tumultuabantur in domibus. as Minerua
prope astans Laeris iaden Vlyssen
commouit ut panes à procis congreget,
cognoscereq; quisnam essent iusti quiq; iniusti.
sed neq; sic aliquem exemplurus erat malo.*

Vlysses mē institit autem ire petiturus commōdē à uiro quoq;
dicatum a- undiq manum porrigenſ, tanquā olim mendicus fuisset.
dit procos. bi autem miserantes dabant, et admirabantur ipsum:
mutuō autem interrogabant quis esset et unde uenisset,
bis autem dixit Melanthius custos capraruū:

*Audite me proci inclytæ reginæ
hoc de hospite: certè enim antea ipsum uidi.
equidem bunc buc subulcus duxit,
ipsum autem non apertè scio unde genus dicat esse.*

*Sic dixit. Antinous aut̄ uerbis obiurgauit subulcum:
alde cognite subulce, cur tu hunc ad urbem
xisti? an non satis nobis errantes sunt alij
uperes tristes, conuiuorum destructores?
te pœnitet quod uicam edunt regis
congregati? tu autem et hunc vocasti?*

Hunc autem respondes allocutus es Eumaei jubulce:
Antinoe, non quidem bona licet bonus dicas.
quis enim hospitem uocat aliunde ipse adortus
alium nisi eorum qui opifices sunt?
uitem, uel medicum malorum, uel fabrum lignorum,
uel et magnum cantorem, qui dilectet canens?
bi enim incliti hominum in infinita terra.
at mendicum nemo uocauerit ueraturum seipsum.
sed semper molestus super omnes es procos.
Serius Vlyssis, pricipac autem mibi: at ego
non curio, donec mibi prudens Penelope
uiuit in domibus et Telemachus diuinus.

*Huic a. rursus Telemachus prudēs cōtra locutus est:
rāte, ne mibi huic responde multum nerbis.*

*Antinous autem consuevit male contendere semper
verbis molestis, quin incitat etiam alios.*

dixit, ex Antinoum uerba uelocius allocutus est:
Telemach. Antinoe, certè me bene pater ut curas filium,
insolèti An qui hospitem iussisti à domo exire
timos. uerbo neceffario: non hoc Deus perficiat.
da ei capiens: non iniudeo: iudeo enim equidem.
neq; quid matrem meam uerere in hoc, neq; aliquè alium
seruorum qui in dominibus Vlyssis dūnisi.
sed non tibi talis in pectoribus cogitatio.
ipse enim comedere multo manis quam dare alijs.

*Huic autem rursum Antinous respondit locutusq; est:
Telemache altiloque, us irrente, quid dixisti?
si ei tanquam omnes dicens procis,
cum uel tres menses longe domus detineret.*

*Sic dixit, et scabellum capiens ostendit mensam
iacens, quo tenebat magnos pedes conusimans.
et autem aly omnes dederunt, implueruntque per am-*

κυρχή ποιει από μας λαζαρέττικον ως ο πινόκη
ωτριών ὡς αὖ πάρνακα τὰ μυκητῆρας ἀγύεροι,
γνοίν δ' οἵ τινες εἰσιν φύλαξιμοι οἱ τ' ἀθέμιτοι.
ἄλλ' οὐδὲ ὡς τιν' ἔμελον ἀπαλεῖσθαι κακότητα θ.
βῆ δ' ἵμεν αἰτίσθιμη γνῶσθεντια φῶστη ἐκαστού,
ταῦτος οὐχὶ δρέγειν, ὁσεὶ πτῶχος ταῦλας εἴη.
οἱ δὲ, ἐλειφόντες δὲ οἰσταν, καὶ ἐβάμβιοι αὐτούμνοι
ἀλλήλας τ' ἔρονται εἰς εἴη καὶ πάθην ἐλθοι,
τοῖσι τὸ καὶ μετέπειπε Μελανθίῳ αἰτόλος αἰγάλη,

Κεκλυτέ μόνι μηνιστῆρεν ἀγαπεῖταις βασιλέως
Ὥδε τε εἰς ξένοντά γέρει μηνιν πρόδημον ὅπωπτα.
πτονιμίαιοι δ' αὐτῷ συνέβαται πάγεμόνθειν,
αὐτούμδ' εἰς στάχασιν απέβην γενέσθειται.

ΩΣ ΕΦΑΤ'. ΑΝΤΙΝΟΟΣ ΔΙ' ΕΠΙΣΤΩΝ ΣΥΝΕΚΕΙΑ ΣΥΒΩΤΗΝ,
ΩΣ ΔΙΓΥΨΑΤΩ ΣΥΒΩΤΑ, ΤΙΝ ΗΣ ΣΥ ΤΟΥΝΔΕ ΠΟΛΙΝΔΙΣ
ΧΙΓΑΥΕΣ; Η ΔΧ ΆΛΙΣ ΉΜΙΨ ΆΛΙΜΟΝΙΣ ΕΙΣΙ ΚΩΔΑΝΑΛΟΣ
ΠΤΩΧΟΙ ΑΙΓΑΙΡΟΙ, ΔΙΑΣΤΗΝ ΑΠΟΛΥΜΑΝΤΙΡΟΒΟΣ;

πόνοςα στι τοι Βιοτου κατέδηση ανάκτθ
εγίθαδ' ἀγερόμενοι; συντράπει τὸν δὲ τακλειασε;

Τόη δὲ ἐπαμβόκινος πεφέφης Εὔμαιε συνέπε,
Αντίνο', μὲν κατὰ τὴν ἐθλὸς ἐώφητο γορδύεις.

τίς γάρ διὰ ξενού παλεῖ ἄλλοθιν αὐτὸς ἐπελθώμ
ἄλλογγ' εἰ μὲν τὴν οἱ Δικαιοσεργοὶ ἔστιν;
καί τινι, πᾶντάς πακῶμ, πά τέκτονα σέργωμ,
πά καὶ θέστωμις άσιστὸμ, οὐ κανό τοπήστημις άσιστῶμ;

ὅτιον γαρ καὶ τοῖς γε θεοῖς ἐπ' ἀπέστολα γάλαν.
πῶλον δὲ ὃν ἂν τις καλέσει τρύζοντα ξωτόν.
ἄλλος εἰς χαλκόν τις τέρεταντα εἰς μητέραν
θεμετεῖ οὐκανός, τέρετο δὲ αὐτὸς εἰς αὐτὰρ ἔγαγε
ἐπ' ἀλέγω, εἴως μετέχεσθαι τιναλόπτεια
ῥώειν μεγάροις καὶ τιλεμαχοῖς Θεοῖσιδίν.

Τόγδε σὲ Τιλέμαχος πεπνυμένος αὐτίου πύρα,
σίγα, μή με τῶν γάμεινο πόλλ' ἐπέεσθι.

Αὐτίον ο δέ παθε κακός εργούμενος αἰσθάνεται χαλεποῖσην, εποτελεῖται δὲ καὶ ἀλλα.

πᾶν ἁγίαν Αὐτήν οὐκ ἐπεις πέραν τὰ περισσότερα,
Αὐτήν, ἣ μονάχαλά, ταπετήρως κίνδυνα ὑπέρ,
ὅς τοι φένονται ωραῖος ἀπό μεγάρου πλεώποι
μίθων αἰνεγύκαιών μητέρα Σεός τελέσει.

μός οἱ ἐλάχι ὃ τοι φθονεῖς· κελομαὶ γαρ ἔγειρε.
μήτ' ἐν μητῷ· εὐλαβέσθαι τούτη, μήτε τιν' ἄλλον
διμάωμι οἱ κατὰ σώματα· Οὐδενασπέθεο.
ἄλλον ὃ τοι παῖστον γίνεται νόμιμον.

εκτος γαρ φαγεμεν πολυ βλεπει ή σομεν αλλα.
Τούτοι δι' αυτόν Αντινοος ἀπαρχίζεινος προσέστη,
Τηλέμαχος ὑπάγορες, μὲν Θ-αχετε, ποιοι εἰπειν;
εἴ οἱ πόλων ἀπαντει δρέπειναι μηκιστροι,

καὶ τὴν μητριὰν μικρὰς ἀποπλεύσης οὐκ θεραπεύει.

σιτσηδὲκρέωμ. τάχα δὴ καὶ ἔμελον οὐδυνατές
αὐτιστήποτε δίλοιριών ποικίλος γενισεῖται ἀχειρῶν.
εἴ τοι δέ τοι Αὐτίνοομ, καὶ μηδὲ πᾶς μῆνον ἔπειται,
διὸς φίλος δέ μηδεκεῖται οὐκέπιστος ἀχειρῶν
ἔμενες, ἀλλ' ὥρισθε, επειδεὶς βασιλῆς ἐόντας.
τοῦ στρατηγοῦ δὲ αὐτοῦ λώιον τε πόρον ἔλλοι
σιτσαὶ τούτῳ δὲ αὐτοῦ στρατηγοῦ πόρον τοῦτον
καὶ γέρεντον ποτε οἰκους γένεται θεώποιστην γάταν
ὅλεισθε αὐτοῖς, καὶ πολλάκις πόστοντον ἄλλην
τοιῷ δότοντος, καὶ στόσον κεχρυψάνθελλοι·
πόσταν δέ μηδὲν μάλα πειράσοι, ἀλλὰ τε πολλά
οἰστιγέτεντος εὖ τῷρος καὶ αὐτοῖς καλέοντας·
ἀλλὰ ζεὺς ἀλλάπτεις Κρονίωμ, (ἴθετε γάρ τοι)
ὅς με ἀμαλλάζει πολυπλάγκτοισιν αὐτοῖς
Αἴγυπτοις δὲ ἤρνατοι δολιχῶν ὁδοῖς, ἔφεροντο
σηπτοὺς δὲ γένεται Αἴγυπτῶν ποταμῷ νεας ἀμφιελίστες,
γένθεντοι μὲν τούτῳ κελόμενοι ερίνγες ἐτούργες
αὐτοῦ ταξιρύνεσι μένειν, καὶ τητας ερυδας·
οπτηρέας δὲ κατὰ σκοπιὰς ἀτραπανειδα.
οἱ δὲ υπερεις εἴσαντο διετοῦ, πολιτούμενοι μέντοι σφῶν,
αἰτιαμάλλοντος Λίγυπτίων αὐτοῖς ἀποκαλεῖταις ἀγρός
πορθεούντος· εἰ τοῦτο γενέταις ἄγονοι καὶ νήπια τέκνα,
αὐτός τοι δέ εκτενορ. τάχα δὲ διετοῦ πολιψικετος ἀγένη.
οἱ δέ, Βοΐοις ἀπόντοι, ἀλλ' οἵτινες φανορόλυκοι
πλάθοντο. πλῆτον δέ των τε διετοῦ πολιψικετοντος
χαλκότετεροπήντες γένεται ζεὺς τοῦτον καὶ πτωμα,
φύγαντειοῖς ἐταρόντοις κακοῖς βάλλει διετοῦ τοῦτον
εἰώντας γνωματίσιον. πολὺ γάρ κακά των τοῦτον εἰσι.
γένθεντοι πολλάς μὲν ἀπεκτανούσθεντος ἔτεντος
τοῦτο δὲ ἀναγονούσι τῷρος σφίσιντος ἀπέκτεντος αὐτούς.
αὐταρτεῖτο τοῦτον κύπελλον ξείνω μόσταν αὐτοῖς σαντι-
διμήτοραί τοισθίν, ὃς κυπρεῖσθε αὐτοστρ.
φύγοντο δὲ τοῦτον διετοῦ τοῦτον ἵκανοι μάτατα πάσχοντο.

Τόη δ' αὖτ' Αὐτίνοος ἀπαμέιβε π, φάνησεν τε,
τις δαιμωνικός τόδε τῶν μακροσήγαγε, διατὸς αἰνίως;
Σκόδε δὲ ταῦτα δύνατον, εὑπῆς ἀπανθύνει τραπέζης,
καὶ τάχα πικρίων Αἴγυπτου καὶ Κύπρου ἴδιαν.
Ως τις θεραπελέθερος αὐτοῖς τοις πείκητης.
ἔξειγες ταῦτα οι πρίσασαι· οἱ δὲ διδάσσονται
μαντίσιων· ἐπειδὴ ταῦτα πάρεστις δύναται λέγεται
ἀλλορίων χαρίσταται· ἐπειδὴ πάρα πολλὰ ἔκαστω. (σεùς,

Τόη δ' αὐταχωρίστας περιστέφει πολύμητις οὐδυσ-
τὸς πόποι, ὅπερα στύγος εἶδει τοις φρυγίες πόσαν·
ὅς σύ γ' αὖ δέ οἰκτος σὺ τὰς απόδεις ἀλλα δοίες,
ὅσνιαν ἀλλοτρίοισι πένθειν θείαν· ταῦτα μοις ἔτλις
σιτά τὸ ποτε λαλῶν δύσκολαν· ταῦτα δὲ πολλὰ πάρειται.
Ως ἔφεται· Αὐτίνοος δὲ εχολώσας κιρόθι μᾶλλον,
καί μιν ἡ πόδις φαίδηλη ἦπεις πέροσύντα πεθοκύδας,

νιας δὴ σκέπτεται πολλούς εἰς μεγάροις γένοισι
ἀναχωρήσει, ὅπερ δὲ καὶ οὐδείς θεος βάζεις.

Ως ἦρε εφεύρε θρίαμβον ἐλάῳ βέλε μετειόμωμον,
ωρυμνοστατοῦ κατανεύσεμ. οὐδὲ τεσάκην κύπεων τρεψ
επιπεδοῖο· δούλορα μη σφῆλην βέλος Αἰτινόοιο,
αλλ' ἀπειών κίνησε κάρην, κακὰ βιοσοδοικούσθαι μ. (εργ
οὐδὲ μὲν αἴρε πάρισιν ἴσιαν κατέπλειστον μὲν πάντα

pane & carnibus. cito etiam erat *Vlysses*
rursus ad limen iens mendicus gustacurus Achiuos.
stetit autem apud Antinoum, & ipsum allocutus est:
da amicis: non mihi uideris pessimus Achiuorum
esse, sed optimus, quoniam regi similis es.
ideo te oportet dare & melius quam alij
panis: ego autem te laudabo per infinitam terram.
etenim ego aliquando domum in hominibus habitans
beatus diuitem, & sape dedi erratori
10 tali qualis cunq; esset, & qui cuius cunq; indigēs ueniret
erant autem serui ualde multi, aliaq; multa
quibusq; bene uiuunt & diuisit uocantur:
sed Iupuer destruxit Saturnius, (uoluit enim sic)
qui me cum latronibus mulierum errantibus misit
in Aegyptum ire longam uiam, at perirent.
statim autem in Aegypto fluvio nauis uerstiles:
tunc quidem ego iussi amabiles socios
illuc apud nauis manere, & nauis trahere:
speculatores autem ad speculas iussi ire.
20 bi q. incontinentis cedētes, sequentes foris iudicēnam,
statim ualde Aegyptiorum uirorum per pulchros agros
populabantur: exq; mulieres ducebant & infantes filios,
ipsosq; interficiebant, cito autem in urbem iuit clamor:
illi autem clamorem audientes, simul aurora apparente
uenerunt, impletus est a. omnis caput pedestrium et equo-
arisiq; splendore: ac Iupiter gaudens fulmine (rum
fugam meis socijs malam iniicit: neq; aliquis ausus est
stare contra. circum enim mala undiq; stabant.
tunc nostrum multos quidem interfecerunt acuto ate,
30 alios abduxerunt uimos ipsis operentos hi.
at me Cyprum hospiti dederunt occurrentis
Dmetoris lasidae, qui Cypro forister imperabat:
hinc nunc gratuīto huc uenio mala passus.
Huic autem rursus Antinous respondit, fatusq; est;
quis deus hoc nocimentū adduxit, conuiuū tristiciam?
sta sit in medio, mea procul à mensa,
ne citō amaram Aegyptum & Cyprum uideas.
nam quidam audax & impudens es mendicus.
deinceps omnibus asta: hi autem dant (cordia
40 ne quisquam: quandoquidē nulla parfimonia neq; miseri-
trahibet de alieno largiri. si quidem adsunt multa cuius-

prout uel ac alieno largiri, nquamcumq; auxiliis multa erit.
Hunc autem recedens allocutus est prudens Ulysses:
pape, non tibi in forma etiam mentes sunt:
non tu ex domo tua instantemq; salem dares,
qui nunc alienis assidens, non aliquid mibi suslinueris
panis sumptum dare: cum multa adfint.
Sic dixit. Ante nos autem iratus est animo magis,
et ipsum corue misdens herba volucris allocutus est:
nunc iam te non amplius bene ex domo puto
50 recessurum, quando etiam opprobria dicis.

Sic dixit: et scabello capto percusso dexterū bumeris
ultimum in dorsum. ille autem stetit tanquam rupeſ
firmiter: neq; ipsum commonit telum Antinoi,
ſed tacite mouit caput, mala profundè cogitans.
tutus autem ad limen iens deſedit, peram autem
depofuit

Vlysses que audire me procic per inclita regine,
ritus pro- ut dicam quae me animus in pectoribus inbet,
cis iniuria non quidem nego dolor est in mentibus, neq; in animis,
quando noster pro scie pugnans possessionibus
percussus, vel de bobus, vel bene nueris omnibus:
at deo Anomous percussu nentris gratia mali,
perdidit, qui multa mala hominibus dat;
sed sicuti mendicorum Dei et Erimnyes sunt;
Anomous ante nuprias finis mortis opprimat.

*Hunc autem Antimonum allocutus est Epiphisi filius:
comede racines bofpes sedens, ne ab aliis:
ne te iumentes per domos trahant, (qui sic loquaris)
uel pede vel et manu, lacerentq; totum.*

Sic dixit. bi autem omnes supra modum succēderant
sic autem aliquis dixit iunenum elatorum:
Antinoe, non quidē bene percussisti infelicē erratores.
perditæ, siquidem forsitan aliquis coelestis Deus est?
et sanc̄ dei hospitiis similes peregrinie,
venerabimod̄ entes, peragrand̄ urbes,
bonum in iuriam et arietatem inspicientes.

Sic dixerunt preci. ille autem non curvavit herba.
Telemachus a. in corde quidē magnum luctum angebar
percussit. neq; lacrymam humam iecit ex palpebris.
sed tacitus monit caput. mala profundē cogitans.
bant autem postquam audiret prudens Penelope
percassum in domo. ancillis dixit:
utinam sic ipsum te percussat in chrysus arcu Apollo.

*Hanc autem rursum Eury nome proma allocuta est:
si enim in prece ssionibus filia nostris situm esset,
non aliquis horum ad bona sedis aurorum pertiniret*

Hanc autem rursus allocuta est prudens Penelope:
nuntix, strinxi quidem orationes, quoniam mala ex cogitatis
Antinous autem maximè nigra mortis similitus est.
bosques quidam in felix mendicat in domos;
nubros rogans: (egressas enim iubet)
hic alij quidem omnes impleneruntq; dederantq;
hic autem scabello ultimum percussit dextrum bimaculatum.
Hoc quidem sic dixit sernis mulieribus,
sedens in thalamo. et canabat autem dominus V lyses,
illo ad se vocatum allocuta est diuinum Subulatum:
macte diuinum Eume: iens hospitem iube
nentire, ut ipsum salutem, et interrogans
scibui V lyses miserum uel audiuit,
uel uidit oculis. mulierum errantium enim similitus est.

Hanc autem respondens allocutus es Eumei fabule:
utinam quidem tibi regina tacerent Achini
qualia hic loquitur, mulceret tibi dilectum cor;
tres enim iam ipsum noctes habui, tres autem dies detinui
in tugurio, (primum enim tibi uenire a fugiens)
sed nondum calamitatem explicuit suam dicens.
sic ut autem quando canorem mir aspicie qui a deis
canit doctus uerba suavia hominibus,
quem insatiabiliter cupiant audire quando canit:
sic me ille mulier aspiciens in dominibus.

Ὥητεγνὲ τὸ πλάνω. ματαῖος μέντος οὐ τεκτόν,
πέπλυντε μὲν μεταπῆδε στραγγαλεῖσθε βασιλέως,
ὅφε τοτε ταῦτα μεθυμός φύει σάνθιστα κελεύει.
ὑπαντὸν δὲ ἄλλο θέτει μεταπήδεισθε τε πονθέ,
όπιστεν αὐτῷ πολὺ οἶστι μαχεόμενος πεπέποιτο
βλάπτεται, οὐ πολὺ βασίμη, οὐ δέργαντος δέσμοις
κατέρρει αὐτὸν θάλλει γαστέρα πειναστηνός;
Ἐπειδὴν δὲ Αἰγαίον θάλαττα γενεράτορας δίδωσιν,
ἐπειδὴν δὲ πολλὰ πάτερα αὐθανάπτοιτο δίδωσιν,
καὶ πάτερ πάτερα γε θεοὶ πάτερες ἐριστύσονται πάσιν,
οὐ Αἰγαίονα πάτερα γάμου τέλος δακτύλιον καχεῖ.

Τόρδοντας οὐτέ Αὐτίνοθεν πιθανόν Εύπεπλεθερόν τοι,
τὸν δὲ ἐκπλοὸν ξένην παθίμητον, καὶ πισθὲντος
μάτι τοῖς οἷς μάλιστας ἔργονται, (οἱ ἀγοραῖς)
καὶ ποδὸς ἡ καὶ χειρὸς, ἀποδρυνθεῖσι ταῦτα.

Ως ἔφαθ', οἱ δὲ ἄρτα ταῦτας ὑπῆρχασταί
ἔνθετοις ἀπεισκενέντων ὑπορκεστούσι, (σαν
Αὐτίνος, οὐ μὴ καλὸν ἔβαλεν μίστακον ἀλλάτω.
ἀλόριος, οὐδὲν τοις ἐπεργάσιν θέος δῖ;
καὶ τὸν διοίξαντον τοικότεντον ἀλλοδαποῖστ,
τοι τακτοῖσι τελέθνονταν, ἀπροσφέτος πόλικες,
αἰθρέστητον ὑδρψει τοι δικαιώματος εφορεύονταν.

τις ἔργοις εφαν μητισῆρε. οὐδὲ τίκτεπται; Στρατόθεαγ.
Τιλέμαχος οὐδὲ γῆρας πραδήις μεγα τωγήθεις
Βλησθείσα, οὐδὲ δέξει στάκευ χαμαὶ θάλγην εἰς Βλεφά-
ραλλ' ἐπειν κίτησε κάρην, πατέτη θυσοδομεύσαμη, (εοίη)
Τιλέμαχος δινάκυστη πορίφρονη πίστειλόπεια
Βλησθείση μεγάρων, πετετάρας διμενοτημητην,
αὐτὸς δὲ τως αὐτούς σε βάλλοι κλυτοτέρεις Α' πόλεων.
Τιλέμαχος αὐτὸς ένουσιόν ταπιά πέθεις μηθοι τεταγκε.

Τὴν δὲ ἀπαρχόμενος πεθόφεις εὐμάλισθαι;
εἰ γάρ τι θασίλεα σικκάστεαι ἔχειοι
οἱ ὅγει μιθεῖται, διέλγονται τοι τοι φίλοι αὐτῷ.
τρεῖς γάρ δέ μηνάκτας ἔχει, τρίτη δὲ ἡ μάτη⁵⁰ δρῆσαι
γὰρ κλιστή, (πρῶτην γάρ τις ἐν Κρήτῃ τούτη ἀποδέεις)
ἄλλη τρίτη πακότυττα δείπνουσιν ἢ γεγονόνεια.
Ἄνθη δὲ τοῦ φοιτίου αὐτὸρ ποτιδερχεῖται δε τα θεῖαν ἴρη.
ἀκάλειτοιτεῖται τοι τοι φορόγνωται βροτούσιοι,
Τοῦτον μεμάσσου αἰσθάνεις διπότης ἔστι.
Ἄνθη τοῦτον μελιτηνούτον τοι τοι μηγάροιοι.

φησί δούλων θεού· ταπεινώθησαν,
κρίνεται να επέλθει αὐτός, οὗτος οι μάρτυρες τοῦ Ιησοῦ.
γιθένθησαν οἱ θεοὶ τοῖς ἀνθρώποις ταῦτα
πεποιηκαντεῖν δύναμιν· εἰδούσαι δὲ τὸν θεόν τοις
ἀγαγόντες τοὺς πονηρούς τοὺς τούτους
ζωὴν πολλὰ δὲ ἀγαγέκεινται σύντομον διάστημα.

dicit autem Vlysse amicum patrem esse se, in Creta habitantem, ubi Minois genus est. binc nunc merit mala patients, prouidetur: affirmat autem Vlyssem audireisse propè Tebes protorum uirorum in pingui populo uiuum multa autem ducit preciosam suam dominum

*Hunc autem rursum allocuta est prudens Penelope:
nude, bux noca, ut coram ipse dicat.*

bi autem vel in ianuis sedentes deficiuntur,

uel illic in domibus: postquam ipsis animos latet eff.
ipsorum quidem enim possessiones intatle iacent in domo,
panis et uinum dulce: que quidem domus loci concedunt
ut ipsis in nostro uersantes, dies dantur
boves sacrificantes et oves et pinguis capras,
comuniantur, bibuntque nigrum uinum
incaustum: hac autem multa pessima uir, non enim adegit nisi
qualis Vlysses erat qui nocturnum a domo expellat.
si autem Vlysses ueniret et applicaret in patriam terram,
statim cum suo filio uiolentias puniret uirorum.

Sic dixit. T elem. autē alē sternit anūt. circumq; domus
terribiliter resonat. risus autem Penelopē:
statim autem Euaneum uerba uelocia allocutus est:
uade mihi, hospitem corāt huc voca.
non uides quod mihi filius sternit om̄ib; uerbis?
ideo et non irrita mors procis fiet
om̄ibus ualde, neq; quisquam morīt et fatum uirabō.
aliud autem tibi dico, tu autem in mentib; pone rati,
si ipsum cognouero uera om̄ia loquuntur,
induam ipsum lanamq; tunicamq; ne flumenia pulchra.
Sic dixit. iuit aut̄ Subulcus postquam uerbum audiret;
prop̄ autem flans uerba uelocia allocutus est:
hospes pater, uocat te prudens Penelope,
mater T elemachib; inquirere aliquid ipsam animatus
circa maritum iubet, quamvis dolores passa.
si autem te cognouerit uera om̄ia loquuntur,
induet te lanamq; tunicamq; quorum in maximē
indiges. panem autem et petens in populo,
uentrem pascer, dabit autem tibi om̄icuna uoluerit.

Huc autem rursus allocutus est mulca passus dix. Vlysses
Eumeus, statim ego uene omnia dicam
filia Icarij perprudenti Penelope.
scio enim bene de illo, simul autem tulimus etrumnam.
sed procorum difficultiam timeo multitudinem,
quorum superbiaq; uisq; fidereum celum iussit.
etenim nunc quando me hic uixi per domum euntem
non aliquid malum faciente percutiens doloribus dedit,
neq; aliquid Telem. hoc prohibuit, neq; aliquis alius.
ideo nunc Penelope in dominibus iube
manere, festinantem licet, in Solem occidentem.
et tunc me interroget mariti de reditus die,
propius sedens apud ignem. uestimenta enim
mala babeo. scis et ipse, quoniam te prius orauis.

Sic dixit. iust ante subiecto, postquam uerbo audire.
bunc aeneum super linem exirem allocuta est Penelope:
non tu dicas Eume? quid animis habet gresso?

Τὸν δὲ αὐτεπιθεσέαποιητὴν πρίν φέρειν γίγνεται
δρῦξα, διὸντο καλεομένην αὐτούμνου τὸν γῆνακ.
ὅτι δὲ θύρων καθίκεντες εἰσικάθαιμι,

πάντα τούτα δύναται επειδή σφίσι θυμός εύφρεψη,
αντὶ τὴν μὲν γέρεαν κτίσασται ακάρπωτα καὶ τὸ γένος τούτου,
από τοῦ κατεύθυνθός τούτου μέσον εἴδεσθαι.

οἱ δὲ εἰσὶ ἀμετόρους παντούς, οἵματα πάντα
βρέσθαινον τὸν τοῦδε οἴς καὶ πιονες λέγειν,

Ως φάσε. Τι λέμαχος Ἰάκων επίταρφον. άκμαθε ἡ δημοκρατία
συμβρόλαλεον τὸ καναχνον. γέλασοντες ἡ Γάιων ποτεών.
αἴτα δ' ἄρδε Εύμαιον επεικ πέρι βρόσυντε πλευρίδα,
τρέχοντοι, τῷ γε διανοψίᾳ αντίσιον οὐδὲ παλέοντο.
ἄλλος σας ὁ μοι γέρος επεπίταρφε τὰ σημεῖα
τοῦτον τὸν επεικέντρον αὐτοῖς μεταπήρος γέροντο
τῶντοι μάλιστας, οὐδὲν καὶ τις διάναστον καὶ κῆρας ἀλλέγον.
ἄλλος δέ τοι ερέω, σὺ δ' γένει φρεσὶ βάλλεο σπόντι,
αἷς κ' αὐτὸν γνώσω τημερέας τῶντος γένεποντα,
τοσον μηχαλέαν τε χιτῶνά τε, εἰμαστα καλέσ.

Ως φάστο. Βλ. Ἰουφόρβεος ἐπὶ τὸ μῆνον ἀπεισόμενον
ἀγχῶδεῖς ἵσταμεν. Επικαιπορέωντα πεθανόμενα,
ἔστιν τάπορ, καλέσεις πορίφεων Γίγαντούς τε,
μέταπορ Τιλεμάχοιο μετακλητάσαι τί εἰ θυμός
ἄνθριψι πόσει κύλεται, καὶ ποιότες πορ τε παθύει,
εἴ δὲ καὶ σε γνοίντια δρέπεις ταῦτα γνώσπουται,
ἔστιν τοι χλαινοῖ τε λιτώνται τε, τὴν σὺν μάκισι
χρυσήσις. στῆτος δὲ καὶ αὐτίζωμα κατέται δῆμοι,
γνεστέρα βοσκήσεις, πάσιν δὲ τούτοις καὶ θάλαπτον.

Τόμος οὐκέτι περισσόπεπτον τολμάτας δίος οδυνατεύεται
Εὔπομπος, αὐτὸν καὶ εὐώθυμοντεστωταντός γρύποντα
αγένη τοπερίσιον πορίφρονι γίγανταντόν.
οὐδὲ γαρ εἰ πολὺ καίνος, δύναμις δὲ ανθεμέγυμνος οἴγιαν.
ἀλλὰ μητιέρων χαλεπῶν ἀνθεμέγυμνος οἴγιαν,
τοῦτον τε βίον τε σπλέρχεται κρανού ἵκει
καὶ γαρ νιᾶς ὅτε μὲν διατρέψεται κατέται διαμετανότε
ὅτε πεπονήσεται τοπερίσιον δύναμις οὐδὲν τοπερίσιον,
ὅτε τε τελέμαχος τούτος ἐπάρκεσθαι, ὅτε τε τοῦ ἄλλο.
τοῦτον τινὰ γίγανταντόν μεγάροντα μάχεσθαι
μένειν, ἐπειγομένων τοῦτον δὲ πέλειον καταπλάκητε.
καὶ τότε μὲν διέβαλε πόστον πέρι τούτου μορφῆς πάντα,
αὐτοτορθών καδίσποστον πάντα τοιράννων μάστη γέρας τοι
λαγύρης εχειν. οὐδὲν τούτος, ἐπει τοιράννων δέκατον στολή.

Τόμος Επέρεθδος Βαντικώνδης Γιαννέσης;

an aliquem timens misquam? an aliter
uerecundatur in domo? malus est uerecundus peregrinus.

Hunc autem respondens alloctus es Eumae subulce:
loquuntur recte, que putaret etiam aliis,
petulantiam uirandam esse mirorum poterit.
sed te manere iussit in solem occidentem.
et uero tibi sic ipsi multo melius, o regina,
solam ad bositem loqui uerbum, et audire.

Hinc autem rursus alloctus est prudens Penelope:
non insipiens bosper putes, sicut est.
non enim ulli sic mortalium hominum
uiri petulantia iniusta cogitant.
illa quidem sic dixit. uit autem dicitur Subulus
procurum in curum, postquam dixit omnia.
statim autem Telemachum herba uolucris alloctus est,
proprie tenens caput, ut non audirent alii:

O dilecte, ego quidem abeo. sues ex illa cunctodictynus,
enim et meum nesciunt ibi autem hic omnia circa finit.
ipsum quidem te primum serua, et confidera animo
ne quid patiaris. tuus autem mala cogitant Achinorū: zo
quos Iupiter perdas ante quam nobis malum fiat.

Hinc autem rursus Telemachus prudens cōtra alloctus est:
erit sic pater: in autem uide uimens:
mane autem ueni et duc uillimas pulchras.
at mihi haec omnia et immortalibus cōtra erunt.

Sic dixit. ipse autem rursus sedet bene polita in sede,
impletus uisem animum cibis et potis,
perrexit ire ad suos: liquit autem sepius domumque
plena conuinarum. hi autem salu et canti
delectabantur: iam enim aduenierat pomeridianus dies.

ODYSSEAE HOMERI XVIII.

R A P S O D I A

argumentum.

*Vulgus et Irupugna fuit. Apparet autem et Penelope Procul, et
ab ipsis dona accipit. Tu et quadam colloccio deinceps Ulysses cum
Euryalico.*

ODYSSEAE HOMERI X.

R A P S O D I A.

*Eigma autem contentionem Iriglorium Ulyssis,
donaregum.*

ENIT autem pauper popularis, qui in 40
ube

mendicabat Ilacæ, excellebat autem uen
tre edaci

conuenter comedere et bibere: neq; ei erat uis,
neq; robur: forma autem ualde magnus erat uisu.
Arneus autem nomine erat: hoc n; imposuerat alma mater
ex nativitate: hunc autem iuuenes uocabant omnes,
quoniam renunciatum ibat quando aliquis iubebat:
qui ueniens Ulyssem expellebat sua domo,
et ipsum obiurgans herba uolucris alloctus est:

Ulysses recede senez uestibulo, ne ciò et pede traharis.
trahere in- non audis quod mibi innunnt omnes;

tefit. trahere autem inuent? ego autem uerecundor tamen.

sed si surge, ne ciò nobis consentio et manibus fiat.

hunc autem iuste inspiciens alloctus est auctus Ulysses:

Miser,

et tunc uis mleotus ñzaiotou; ne kai ñmlos
uileontou kai kai mleotou; kai kai ñmlos ñzaiotou.

Tom dñ ñspau ñbomios pñsotus Eñmou sñbñtak,
uifhtat kai kai mleotou; ñzaiotou ñzaiotou.
ñzaiotou ñzaiotou ñzaiotou ñzaiotou.
ñzaiotou ñzaiotou ñzaiotou ñzaiotou.
ñzaiotou ñzaiotou ñzaiotou ñzaiotou.
ñzaiotou ñzaiotou ñzaiotou ñzaiotou.

Tom dñ ñzaiotou pñsotus pñsotus pñsotus

ñzaiotou ñzaiotou ñzaiotou ñzaiotou.

Δαιμόνιον, οὐτέ τι σε βέβαιον κακὸν, οὐτέ ἀγροδίον,
οὐτέ τινα φθονεύοντας καὶ πόλιν αἰτάντα.

Ἄλλος δὲ ἀκμφοτορχος ὅδη χεισταις· οὐδὲ τι σε χρῆ
ἀλλοτρίων φθονεύοντας δὲ μοι τὴν ἀλλήτην,

ῶστα δρέγουν· ὄλεσον γέθεοι μέλασμα ὑπάξειν.
χροτοὶ δὲ μάτι λίσση πυκκαλέσονται, μάτι μεχολώσης,

μάτι σε, γέρων πορτιών, εὐθύτης καὶ χάλτες φύρσων
αἴματος· πόσυχον δὲ αὖτε μοι καὶ μᾶλλον τὸν εἴη
πύριον. οὐ μὲν γάρ τι σε πέποντες φειδωτοί εἰναι

αὐτοῖς εἶσθα μέγκρου λατρεῖσθε οὐδὲ στῆθος.

τὸν δὲ χολωστόμελον πυκκαλέσονται Ιρθρός ἀλλήτης,

οὐ πόποι, οὐδὲ ὁ μολοθρός ἀλλήτροχόστης ἀγροδίον,
γρῦπον καμποῖον ἵσθος· αὖτε πακάμπτισαίμην,

καπτῶν ἀκμφοτορχον, χαμαὶ δὲ τὸν παντας ὁδόντας
γναθιμῶν δέσελάσσαμεν, σὺν δὲ λιβότερον.

Ζώσαντον, οὐ πάντας τὸν γνωστὸν καὶ οἰδεις
μερεγκαμένος, τῶν δὲ αὖτε πανταρέων αὐδρὶ μάχοιο;

οὐδὲ οἱ μὲν πεπτάροις θυράσων ὑπὲν πλάκων
ζεῖσθαι δέσποτανθυμαθόν δέρισσαντα.

τοιούντες δὲ ξεινοί ιρθρός ποντοῖς θυράσων,
αἷδι δὲ αὐτοὺς ἐκελέσθησαν μαθεῖσιν

χροτοὶ μαχεσασθανταί τοιούτοις.

Ως εφασθεῖσιν δέ τοιούτοις αὐτοῖς οὐ γελώντες,
ἐμφί δὲ αὔρα πλάκης κακούσκοντες πήγεθεντο.

τοιούτην δὲ Αὐτίνον πετέφει πεύπειθε οὐδέ,
πεπλυντές μεν μητραπέσθαι γέλωντες, ἔφερταις εἴπω.

γατέρες αὖτε αὐγῶν κατέτηνται τοιούτοις δὲ οὐδὲ πόπων
κατθεμένται κνίσσονται τοιούτοις αἴστεθε οὐκ πλίσαντες·
δέπτροθρός δὲ κενικόν τοιούτοις αἴστεθε οὐκ πλίσαντες·

τάχαρι μὲν καὶ δέσποτον ματαστάσιον αὐτοῖς εἰλέσθω·
αἷδι δὲ αὐδρὶ ματαστάσιον, δέπτε τοιούτοις αἴστεθε.

Ως εφασθεῖσιν δέ τοιούτοις αὐτοῖς μητραπέσθαι,
ποιεῖ δὲ οὐραφρονέων μετέφει πολύμελον οὐδὲστιν,

οὐ φίλοι, οὐτέ πάντας τοιούτοις αἴστεθε μαχεσασθανταί
οὐδὲ τοιούτοις ματραπέσθαι τοιούτοις αἴστεθε μαχεσασθανταί.

Ἐπλέκεται τοιούτοις αἴστεθε ματραπέσθαι τοιούτοις
αἴστεθε ματραπέσθαι τοιούτοις αἴστεθε ματραπέσθαι.

Ως εφασθεῖσιν δέ τοιούτοις αἴστεθε ματραπέσθαι,
τοιούτοις αἴστεθε ματραπέσθαι τοιούτοις αἴστεθε ματραπέσθαι.

Ξεῖνον, οὐ σε πέτρωνει κραδίνην θύμος στύλων,
ποιεῖ δέ τοιούτοις αἴστεθε ματραπέσθαι τοιούτοις αἴστεθε.

Ξεινούλον δὲ μεν τοιούτοις αἴστεθε ματραπέσθαι
τοιούτοις αἴστεθε ματραπέσθαι τοιούτοις αἴστεθε.

Ως εφασθεῖσιν δέ τοιούτοις αἴστεθε ματραπέσθαι,
τοιούτοις αἴστεθε ματραπέσθαι τοιούτοις αἴστεθε.

Ξεινούλον δὲ μεν τοιούτοις αἴστεθε ματραπέσθαι
τοιούτοις αἴστεθε ματραπέσθαι τοιούτοις αἴστεθε.

Ως εφασθεῖσιν δέ τοιούτοις αἴστεθε ματραπέσθαι,
τοιούτοις αἴστεθε ματραπέσθαι τοιούτοις αἴστεθε.

μητραπέσθαι

Miser, neq; aliquid tibi facio malum, neq; dico,
neq; aliquem iniudeo dare et multa accipiemem.
paumentum autem ambo hos capiet: neq; te oportet
alienis iniudere, nideris autem mibi esse erro,
sicut ego. opulentiam autem Dei suppeditaturi sumus.
manibus autem ne ualde pronova, ne me irasci facias,
ne tibi, licet senex sis, peccus et labra fudem
sanguine: quies autem mibi et magis adhuc erit
cras, non enim te renescitur puto.

10 iterum intra domum Laertiadae Vlysses.
bunc autem iratus allocutus est Irus erro:

Papa, ut balatro succinete dicit,
metule fornacina familiis: quem male nam puniam,
percuriens ambabus, in terram autem omnes dentes
maxillis expellam, porci sicut segetem pastenam.
accingere iam, ut omnes cognoscant et bi
ruggances, quomodo autem tu in iuniori nito pugnabis?
sic bi quidem ante iunioris alias

panimento in polito raro animo litigabant.

20 bos autem intellexit sacram robur Antimoni,
suntiter autem ridens allocutus est procos:

O amici, non quidem aliquid entra tale factum est:
qualem delegationem Deus duxit in banc domum:
bosqueq; et Irus contendunt mutuo
manibus pugnare, sed committantur citio.

Sic dixit, bi autem omnes surrexerunt et ridentes,
circum autem mendicos pannos congregatis sunt.
bi autem Antimoni locutus est Eupithecius:

audite me procos egregij, ne aliqd dicam.

uentreis bi caputatis isoceno in signe: bos autem in cena victori cer
depositum pinguendis et sanguine impletas: tamini
ut et ancam imitetur potestioris eris,
barum quam uoluerit surges ipse eligat:
semper autem tuus nobiscum coniungitur, neq; aliquem alium flitatur.
mendicatum inquis misericordia mea mendicaturum.

Sic dixit Antimonus, bi autem placuit sermo.

bos autem alius eius allocutus est prudens Vlysses:

οἱ amici, nequaquam est iuniori nito pugnare

uirum senem dolore lassum: sed me uenter

40 mouet maleficus ut plaga domet.

sed age nunc mibi omnes irate forte iuramentum,
ne quis Iro gratificans me manu fortis

percussat improbe, hoc autem me fortiter domet.

sic dixit, bi autem ambo iuraverunt sicut iurarent.

bos autem tuus alius eius sacra uia Telemachib;

Hopres, si te mouet cor et animus fortis,

istum proselato: reliquorum quidē nemini Achinorum

time. quotiam plumbibus pugnabit qui te pulsabit.

bosque quidē ego laudant autem reges.

50 Eurytachusq; et Antimonus, prudentes ambo.

sic dixit, bi autem omnes laudauerunt, at Vlysses

cinxit quidē pannis circū genitalia, ostendit autem femora

pulchraq; magnaq; apparuerunt autem ei lati humeri,

pellorad, fortiaq; brachia: at Minerua

propè astans membra auxit pastori popliforme.

procos

Vlysses pro
uocat Irum
in certam.

*procius autem omnes vehementissime admiratis sunt:
sic autem aliquis dixit intuens propinquum alium:
cerie cito Irus non Iris contractum malum babebit.
qualem ex vestimentis senex coxam ostendit.*

Vlysses Irū Sic dixerant, Iro autem male motus est animus,
vincit. sed tamen famuli duxerunt cingentes ui,
sonuentem, carnes autem circum tremebant membra.
Animous autē dixit, uerbūd locutus est, atq; nominant:

Nunc quidem neq; essem iactator, neq; natus essem,
si quidem bunc tremis et times graniter,
narrum senem, miseria pessundatum que ipsum inuasit.
sed tibi edico hoc, et perfectum erit,
si te hic vincet potentior q; erit,
mittam te in Epirum coniugiamq; in naui nigra,
ad Echetur regem hominum pessimum omnium.

*Echetus ad Echetum regem, hominum pestem omnium,
rex. qui narem abscedet et anres sanos ere,
genitaliaq; detrafla, dabit canibus cruda comedenda.*

*Sic dixit. huic ac abhuc magis tremor subiun̄t m̄bra.
in mediū aut̄ duxerūt: illi aut̄ ambas manus eleuauerūt.
tunc cogitans malum tolerans diuinus Vlysses,
an percereret ne ipsum anima linqueret illic lapsum,
an ipsum remissius percereret, extenderetq; in terram.
sic autem ei cōgitantii n̄ sum est melius esse,
quietè percutere, ut non ipsum animaduerteret Achili.
tunc eleuati, hic quidem percussit dextrum humerum
Irus, ille autem cernicē percussit sub aure, offa autē intus
fregit: statim autem uenit in os ruber sanguis,
decidit autem in pulueribus protensus, collisiq; dentes,
calcitrans pedibus terram. at proci superbi
manus eleuantes risu emori. at Vlysses
traxit ex uestibulo, prebensum pede: quo usq; iuit ad atrium
porticusq; iannas. & ipsum ad septum atrij
statuit reclinans: baculum autem eius imposuit manu,
& ipsum alloquens uerba uolucris allocutus est:*

Hic nunc sede canesq; suesq; arcens,
neq; tu hospitum et pauperum dominus sis,
malus ens: ne forte aliquod malum et maius accipias.
dixit, et circum humeros sordidam iecit peram,
multis locis laceram: cui tortum inerat lorum.
sierū aut hic in pavimentū iēs resedit. hi aut iuerū intr
suauiter ridentes, et allocutis sunt herbis:
Iupiter tibi det hospes et immortales Dei alij
quodcumq; maximē uia, et tibi dilectum est animo,
qui hunc insatiabilem à mendicando cobibuisse
in populo. citō enī ipsum ducemus in Epirum
ad Echetum regem, hominum perniciem omnium.

Vlysses ob Sic dixerūt. gauisus est autem gloria diuinus Vlysses.
uictoriam Antinous autem ei magnum uentre apposuit
Laudatus plenum pinguedine & ex sanguine. Amphinomus herod
**dona acci- panes ex canistro duos apposuit sublatos,
pit à pro- et pocrino aureo præbibiis, dixitq.
ci.**

*Salve pacier ò bosques: fiat tibi sicut ante
opulentia, at nunc quidem malis teneris multis.
Hunc autē respondens allocutus est prudens Vlysses:
Ambo in nomine certi valde mihi videris prudens esse.*

μηνικῆσιν δὲ ἔρεταντες ὑποφίαλως ἀγάσκεται;
ῶδε δὲ τις ἐπεισκεψθεὶς ὁ μὲν δὲ πλησίου ἄλλου,
ἡ τέχνη ή ψευτική η πιστασού κακόν εἶναι.
οἷς εἰς ῥάκεσσιν οὐ γέρεων μηγνιστὰ φαίνεται.

Ως ἄρε τέ φαν. Ι εώ γέ κακῶς ὁρίνεται θυμός.
Αλλας καὶ ᾧς πληγήσθεις ἔγους ζώσατεις αὐτάκη,
πλειστά στέρκετεις γέ πολιτεούσθετο μέλεοισι.
Αγκίστεος δὲ σακάκησκον ἔπει τέ φατοί εἰπον ἀνίστατο.

Νῦν μὲν μάτ' ἔσθιε, μέτε γέροιο;
10 εἰ δὲ τὸ τόπῳ γε τρομεῖσι καὶ δίδιαις αἰνῶις,
ἄνθρωποι γέροντα, οὐκέτι ἀρημένους πάντας,
ἀλλ' ἐπ τοι ἑρταί τόδιε, Καὶ τε πειλεισμένοις ἕτασσι,
αἴ καγ' οὐ στρατιώτας περικέρεισσαρι τε γένυσται,
πειλατοσ οὐ πειρόνδε βαλανῷ γνήνει μελαίνη,
εἰς Εὔροι βασιλῆα, βροτοῦν διγλάμονες παῖταρι,
ὅσ κ' ἀπό βίναι τέμποι καὶ δεσπα υπλέι χαλκῶι,
μάδει τούτης γένυσταις, οὐλάχ κυστίν ὀμάδας δέσποτας.

ΩΣ φάει. τὸ δὲ ἐτι μᾶλλον οὐσύρομος ἀλυθε γῆς
διε μέσον δὲ ἀναγουρ. τὸ δὲ ἀμφω χεῖρας ανεχεκυ.
20 δὲ τὸτε μορμόνει πολυτλας διε. Ο διαστιν,
ἢ ἐλάσσα ὡς μανιτη λίποι αιδή τοτε σύντο.

πέπιον εἰς τὸ μὲν φυγὴν πολεῖς αὐτὸν ἀδεστρατεύει,
πέμψει δὲ τὸν ἀλλάσσει, ταῦν στεγάνη τ' ἔχει γάσπι.
ἄλλος δέ οἱ φρονεῖσθαι τὸ σώματος κέρδοιον ἔχει,
πεπίον εἰς τὸν μὲν φρασταίσιν ἀχρεοῖ.

εἰν τὸν αὐτοχρόνιον, οὐ μὴ πλαστὸν εἴσιον ὑπομονῆ
ΙΩΘ., ὁ δὲ αὐχνῶν ἐλασσογένης πάτερ, ὃς εἰς δὲ ἔστο
ἐθλασσογένων τικαὶ μὲν θεοὶ πλεῖστοι αὐτὸι σόματα φοίνιον αἴμα,
καὶ δὲ ἐπειδὴν κονίον μακάριον, σῶι δὲ πλαστὸν ὅδιόν
λαστήριον ποσὶ γαλλαῖον. Κατέρρευσεν ἀγανάκτης (ταῦτα,
30 χειρας αὐτοχρόνους γέλω ἐκθανον. αὐτῷ τῷ Οὐρανοῦ
εἴλητε διὰ ἐπιθύμου, λαβὼν ποδὸς ὄφροντες τοῖς
αἰθέροις τε θύραις καὶ μηποτί ερκιον μὲλῆς (λίγη
ἔσσην αὐτεκλίνεται σπάντηρον δέ οἱ εμβαλετε χειρὶ
καὶ μηφ φωνήσας ἐπειδὴ πίθορόν τε πεσκύδα,

Εγνωσθεις την ποσκωμα τη συνας τη απορύκωμι;
απλεστη γε ξενωμι ο πιστωχωμα κοιραν θει,
λυγρός τελών μη τω την ακού ο μείζον επαύρων.
τη φα, κατάκινφ αιμοτοιχη θεωκεια βάλλειο την πλησια,
των κυναρωγαλέων γη τρόφοι η πηγη αρρενος.
40 αποτελεστη ου επιστρέψει ιδιων κατη ορθη η ζειση. Τοι δι' ισαν αστε
ηδιν γηλωσοντας, και ει διεκαθιστητη επεισοδη,
Ζεύς τοι ποιοι ξενη ηγετη αντοι θεοι αλλοι
ο, ηι μάλις ιδιελεις, και τοι φιλοη επιτερη δυμη,
οις η του την αναλητην αλιτροντην επιπτωσης
ην πίκω, ταχη γαρ μηι αναβούσθη πειρόνδει
εις εχερη βασιληα, βροτην δηλημονη τωντων.

Ως ἄρει φαν, χαίροντες κλειδόνι θέος οὐ μνασθέται
Αἴτιος δὲ ἄρα οἱ μεγάλως πόλεις γαστέρα θηκεῖν
εμπλέκειν τοις τε καὶ αἰματοθ. Αἴματοι θ. δὲ
τοις ἀργετοῖς κανοίοι δύναται θηκεῖν αἵρετα,
καὶ διτταῖς χυνούσαι μεσίσκοις, φώνησέ τε,

Χαῖρε ταῖς τῷ ξενῷ γένοις τοι ἀστὸρ ὁ πτωτῶν
ὅλος, καὶ τῷ λητῷ γε κακοῖς ἔχεις πολέμους. (σύν,
Τὸν δὲ ἀπαμβόλυνος πενθέφη πολύμηκτον οὐδεν
διμοίριον, τὸ μέλλον διάκειται πενθεύματι. — τε.

Ως φάγω καὶ απέστης ἐπὶ τῷ μελισσοῖς οἴνῳ.
Ἄντι μὲν γὰρ στριψίν εὐθυκεία πατακοσμία τορύλασθαι.
ἄνταξέ δὲ βῆσσαί μὲν θάνατος, φίλου μετεικαλίθιος,
d. Συμέσ. Βιβλίον τοῦ Καποδιστρίου οὐδὲν
ἀλλ' οὐδὲν ὡς φύγει κῆρας πειθώντες ἡγούμενοι τοῦ Αἴγαλον
Τηλεμάχος τὸν χρόνον τοῦτον εὔχεται φίλα μεταπονταί.
Ἄντι μὲν απτικαττός αὐτοῦ εἰς τὸν θρόνον γένθην αὐτεῖκον.

Τὴ δὲ ἄρετι φρεσὶ θῆκε θεά γλαυκῶπις Αἴθιος
κάρην Γκαρέσιοι πορφύρων πίστειονέν
μνησήσεος φανῶσαι, ὅπως τετάσῃς μάλιστα
Θυμόρι μνησήσωμ, ιδὲ τιμήσεος χάροιστο
μάλιστοι πόθοι πόσιος τε καὶ οὐ πάρεθεν.
ἀλλοῖοι δὲ ἐγέλασον ἐπος τοῦ φαστοῦ, ἐκ τοῦ ὀνόμαζον,
Εὔρωμόν, θυμός μοι εἰλέται, στοιχάρεθεν γε,
μνησήσεος φανῶσαι, ἀπειχθομένοις πορφύρης.
ποιεῖ δὲ καὶ ἐποιεῖ τὸ κεκέρδιον εἰν,
μὴ τῶν ταῦτα μνησῆσην πορφυρίατοι οὐ μιλεῖν,
οὐτὸν τοῦ μὲν βάζεσθαι, κακῶς δὲ ὅπισθην φρονέσσιν.

Τῶι δὲ αὐτῷ Εὐρωπόμη τεμίσ πεδίον μύθοι εἴπησ,
ναὶ δὲ ταῦτα γε ταῦτα τέκοσ κατὰ μοῖραν εἴπεις.
ἄλλοι θέλουσι δὲ παιδίς ἐπος φάσο, μηδὲ επικοινωθε,
χρῶτ' ἀπονιψαμένην, καὶ μηχιστοποιήσας.
μηδὲ δὲ τὸ διακρύσσοις τεφυγμένην ἀμφὶ τρόπον πα-
ρῆχθεν, ἐπεὶ κάκιον τρωθίκμηναι ἀκριτούντοι αὖτις.
πᾶς δὲ μὲν γέρ τοι πάτης τηλίκων, ὃς σὺ μάλιστα
πρῶτον ἀθανάτοις γνείσαντα τὸ δέδωκε.

Τίνι δ' αὐτε περιέπει πρίφρω γίνεται,
Εύρωσόμην, μή ταῦτα πράσσεις καὶ μοιλύπορος,
χωτὸς ἀπνίπτειδε, καὶ τὴν χρέωδας ἀλειφῆ.
κυλαῖσθα γέρεις θεοῖς τοῖς ὄλυμπον ἔχοται
ἄλεσται.

*talis enim es patris: si quidem gloria bonam audiui,
Nisi Dulichium bonum esse dimitimq;
ex hoc te dicunt natum esse. prudenti autem uiro similis es.
propter hoc tibi dico: tu autem intellige, et me audi:
nihil imbecillus terra nutrit hominem
omnium quecumque in terra spirantq; et serpunt.
non enim unquam dicit malum se passurum esse in futurum,
quousque virtutem praebeat deus et genua mouentur:
sed quando et mala dei beatitudo perficiunt,
et hac sufficiunt nolens patienti animo.
talibus enim mens est terrestrium hominum,
qualem diem adducit pater uirorumq; Deorumq;.
etenim ego quondam scilicet in uiris beatus eram,
multa autem iniusta feci, ut et robori obediens,
patribusq; meo confidens et meis fratribus,
quocirca non aliquis omnino uir iniustus sit,
sed hic silentio dona Deorum habeat, quodcumq; dent.
qualia uides procos iniusta machinantes,
possessiones consumentes, et in honorantes uxorem
uiri quem non amplius dico amicis et patria terra
dum ab fore: nulde autem propè, sed te deus
domum subducat, ne occurras illi,
quando redibit dilectam in patriam terram.
non enim sine cruento decreturos puto
procos et illatos, postquam in ades uenerit.*

Sic dixit: et ubi libauit bibit dulce nimum.
iterum autem in manibus posnit poculum refectori populorum.
at ille iuit per domum, dilectum cruciatus cor,
quasiens caput: etenim malum augurabatur animus.
30 sed neque fugit mortem: irretiniebat autem et hunc Miner.
Telemachus a manibus et hasta fortiter ut domaretur.
rursus autem uerum sed in sede unde surrexerat.

In mentibus autem posuit dea cælia Minerva
filia Icary prudenter Penelopæ
procis apparere, ut extenderet maximè
animum procorum, & honorata fieret
magis à viroq; & filio quam antea erat.
Inusitatè autem rite: uerbumq; dixit, denominauitq;
Eurynoma, animus mihi caput, non antea,
40 procis apparere, inusit liceat tamen.
filio autem dicam uerbum quod uile erit,
ne omnino procorum superbiorum familiaritate utiat
qui bene quidem dicunt, male autem retro cogitant.

Hanc autem rursus Eury nome proma allo quia est: Eury nome
na ista quidem omnia filia ritè dixisti.
Penclopè
sed uad, et tuo filio uerbum dic, neq; occulta,
ministra.
corpo re loto, et uictis genis.
neq; sic lachrymis fædata circum faciem
uade. quoniam malum perpetuò lugere semper.
50 iam quidem enim tibi filius tantus, quem tu maxime
supplicabas Deis barbatum uidere.

*Hanc autem rarsus alloquita est prudens Penelope:
Eurynoma, ne illibet loquere dolens licet,
corpusq; lamare, & ungulamento.
splendorem enim mibi Dei qui Olympum habuitate
perdidit.*

perdiderunt, ex quo ille iuit concavis in uasibus.
sed mibi Auroq[ue] et Hippodamiam iube
uenire, ut mihi aslent in domibus.
Sola autem non illuc uado ad uiro: uerecundor enim.
Sic dixit. metula autem è domo exiuit,
nunciatura mulieribus, et incitatura ad eundum.
tunc rur[s]us alia cogitauit Dea eccl[esi]a Minerua:
filiae Icarij dulcem somnum infudit.
dormiuit a reclinata: soluta sunt autem ei membra omnia
illuc in letto. tunc igitur diuina dearum
immortalia dona dedit, ut ipsam admirarentur Achiu[m].
pulchritudine quidem ei primò nulusq[ue] bene purgauit
immortali, qualib[et] bene coronata Venus
iungitur quando in chorū in amabilem Gratiarum.
et ipsam longiorem et crassiorem fecit uideri:
albiorem autem ipsam fecit setio elephante.
sic bis factis abiuit diuina dearum.
uenerunt autem famulæ albinalæ ex domo,
cum strepitu uenientes. hanc aut dulcis somnus dimisi,
et absterrit manibus genas, dixiique:
certe me ualde grauia patiente[m] mollis somnus coopernit.
utinam sic mihi mollem mortem daret Diana casta
statim nunc, ut non amplius lugens in animo
euum corrumperem, mariti desiderans dilecti
omnem uirtutem. quoniam eximius erat Achiuorum.

*Sic loquens descendit de cænaculo stupendo,
non sola simul hanc & famulæ duæ sequebantur.
hæc autem quædo ad procos peruenit diuina mulierum,
stetit in limine domus ornatè factæ,
contra genas tenens subtilis uela.
famula autem ei prudens uirinq; astitit.*

Proci mirā borum a. illie soluebātur genua, amore a. animū domiti
tur Penelo omnes a. precati sunt apud in leēlis dormire. (sunt:
pē pulchri bac antē rursus Telemacbum allocuta est suum filium:
Eudinem. Telemache non amplius tibi mētes firmā, neq; cogita-
Penelope puer adhuc etiā magis mēte prudētia uersabas: (tio.
increpat nunc a. quando iā magnus es, et ad pubertatis mensurā
Telemachū ita ut aliquis dicat filium esse beati uiri, (peruenisti,
ob c̄esum in magnitudinem & pulchritudinē intuens alienus uir,
hosptitem. non amplius tibi mentes sunt iusta, neq; cogitatio,
quale iam hoc opus in domibus factum est,
qui hosptitem suilli iniuria affici sicc;
quomodo nunc? si quis hosptes in nostris domibus
sedens, sic pateretur uexatione ex dira,
tibi dedecus nocturnumq; hominibus esset.

Hanc a. ruisus Telemachus prudēs cōtra allocutus est:
mater mea, illud quidē non tibi indignor quod irasceris:
at ego animo intelligo et scio singula,
bonaq; et peiora: (antea autem adhuc infans eram:)
sed non possum prudentia omnia intelligere.
nam me perterrētent, assidentes aliunde alius,
hi mala cogitantes: mihi autem non sunt auxiliatores:
non tamen hospitiis et Iri pugna facta est
procorum consilio: fortitudine autem hic potentior fuit:
utinam enim Iupiterque pater et Minerva et Apollo,

ὅτῳ τινὶ μητέροις γνῶμετόροισι δέμοισι
νούσοισι κεφαλαῖς μεθυμάνοι, οἱ μὲν γὰρ αὐλῆι,
οἱ δὲ γῆτεδε δέμοιοι, λέλυτο ἡ γῆσα ἐκάστη·
ἀνταῦ Ιρθρέτειν ἐπ' αὐλήν τοι δύρεσσι¹
άσαιεν διεσάλων κεφαλὴν, μεθύοντι τοικάδε,
τὸ δὲ οὐρανὸς διώκεται εἰλίαι ποτὶ ποτὶ, δέδεται τοικάδε
οἴκαστος ὄπιοι νόσοι· ἐπεὶ φίλα γῆσα λέλυτο ταῖς.

Ως οἱ μὲν τοικάδε πέθεις ἀπάλλαξ ἀγύρεσιν.
Εὐρύμαχος δὲ ἐπέεστι πεθεόματος πλανελόπεια,
κάρη τοι παρείοι πορίφρωμα Γίλιαλόπεια,
εἰ ταῦτας σε δέμοισι γὰρ ἵασσον Αργούς αὐχεῖσι,
πλέοντες καὶ μητέροις γνῶμετόροισι δέμοισι τῷ
πάθειν πλαινόνται. ἐπεὶ πορείας γιαπεικῶν
ἄλλος τε μεγεθός τε, οὐδὲ φερναὶς γνῶμοι ἀστέσι.

Τὸν δὲ ἡμέραντος ἐπειτα πορίφρωμα Γίλιαλόπεια,
Εὐρύμαχος, τοιούτοις ἀρετῶν ἀλλούς τε δέμας τε
αὐλεσσαι αὐδαίσαι, στέτιοις εἰσενεβαῖνοι
ἀργεῖσι· μετά τοιούτοις δέμοις πόσις πάγιος οὐδὲν δύει.
Ἐκεῖνός γε ἐλθὼν τοιούτου μέρη βίοις ἀμφιπολέσιν,
μεζόνικε κλέψει τοιούτου καὶ κάλλιον δέτω. (μωρ. 20)
τοῦ δὲ ἄχομαι· τόσοις γάρ μοι ἐπέεσσιν κακὰ δάλλη
μὲν δῆτε τοτὲ τοιούτου μέρη κατά πατρίδα γιαπεικῶν,
μετειπορίων ἀλλού παρπάντων ἐλάμων ἐπεις χαρηκούμενοι,
οὐ γάρ, το γάρ διώτερον μέτρον δέμοις αὐχεῖσις
ἐκ Τροίης εἰ ταῦτας ἀπάλλακτας ἀπονεεδατα.
οὐδὲ γάρ Τρωας φασὶ μαχητὰς εἰμεναι ἀνδρες,
οὐ μὲν ἀκοντιστὰς ἀλλὲ γύναιρας διειώμ,
ἐππαυτοὺς ἀκυπόδιαιρης ἀπέκτορας, οἵ τε πάχια
ἐκριναν μεγαλεῖνος ὁμοίς πολέμοιο.
ζεῖ δὲ οὐδὲ ἐκεῖνος μὲν αὐτεστέρος, τοιούτου
αὐτῷ γάρ τοι Τροίης στοιχοὶ γνῶμετος ταῦτα τελόνται.
μετειπορίων πατρός καὶ μητέρος γνῶμοις μεγεροῖσι,
ἀντινεῖσι, τοιούτου μέρη γένεσις διεπέντε.
αὐτοὶ τοῦτοι αὐτοὶ ἄχος αὐτοῖς καὶ διαμούρικανέ.
μητέρων γάρ διέλθει διέκη ποτάροις τέτυκτο,
οὐτοὶ γάρ εἰσι τοιούτους καὶ αὐτοῖς τοιούτους
μητέρων γένεσις διέλθεισι, καὶ αὐτοῖς τοιούτους
αὐτοὶ τοιούτους γένεσις διέλθεισι, τοιούτους
πόρησις διέλθεισι, τοιούτους γένεσις διέλθεισι.
αὐτοὶ τοιούτους γένεσις διέλθεισι.

Ως φάτο. γίνεσθαι ἡ πολύτλας Δίος οὐδὲν τοιούτους,
τοιούτους μὲν διώρας πρέπει τοιούτους, διέλγεται ἡ θυμῷ
μειλιχίοις ἐπέεστι, νόος δὲ οἱ ἄλλα μηνοίναι.

Τίλων δὲ αὐτὸς Αὐτίνοος πεθερόφρενος ήτο,
πορί τοι παρείοι πορίφρωμα Γίλιαλόπεια,
διώρα μὲν διέλησι τοιούτους αὐτοῖς διέλησι,
διέλησι. διέλησι τοιούτους αὐτοῖς διέλησι.
τοιούτους αὐτοῖς διέλησι τοιούτους αὐτοῖς διέλησι.
τοιούτους αὐτοῖς διέλησι τοιούτους αὐτοῖς διέλησι.

Ως ἔφατο Αὐτίνοος. τοιούτους αὐτοῖς διέλησι τοιούτους αὐτοῖς.

sic nunc procī in nostris domībus
nūlarent capita domīti, bi quidem in atrio,
bi autem intra domum, solutaq; essent membra cuiusq;
ficut nunc Irus ille in atriensibus ianuis
sedet nutans capite, ebrio similis,
neq; relīsus potest stare pedibus, neq; reuerti
(sunt.
domū quo ei reditus est: quoniā ei dilecta mēbra soluta
Sic bi quidem talia inter se loquebantur.

Eurymacbus autem herbis allocutus est Penelope:

io filia Icarij prudens Penelope,
si omnes te uiderent in salubri Argo Achini,
plures procī in nostris domībus
mane conuiuarentur. quoniā praeflas mulieribus
specieq; magnitudineq; et mentibus intus et equabilibus.

Hinc autem respondit postea prudens Penelope:

Eurymacbe, certe meam uirentem speciemq; corpusq;

perdiderunt immortales, quando Ilium inerunt

Argius: cum his autem meus maritus erat Vlysses.

filiae ueniens hanc meam uitam gubernaret,

maior gloria effet mea et melior sic.

nunc autē tristor: tot enim mibi constauit mala fortuna.

equidem quando iacuit relinquens pastiam terram,

dextra in palma capiens me manu allocutus est:

δ mulier, non puto bellicosos Achinius

ex Troia bene omnes illas rediuros.

etenim Troianos dicunt pugnaces esse uiros;

et iaculatores et exilatores sagittarum,

equorumq; uelocij pedibus equitatores, qui uelociissime

discernunt magnam contentionem gravis belli.

50 ideo nescio si me remittet Deus, an capiar

illuc ad Troiam. tibi autem hic omnia cura sint.

recordari patris et matris in domībus;

sicut nunc, uel etiam magis me absente.

at postquam iam filium barbatum uidebis,

nudivo cui uoles, euam domum relinquentis.

ille sic dixit: quia nunc omnia perficiuntur.

nos autem erit quando odiosae nuptiae uenient

perdi: et mei, cuius Iupiter beatitudinem abstulit:

sed hic grauis dolor cor et animum cepit.

40 procorum non hic mos olim fuit,

qui: bonamq; mulierem et duxit filiam

capere uxorem uellent, et inter se contendenter.

ipſi adducunt boues et pingues oves,

sponsa coniugium amicis, et splendida dona dant:

sed non alienum uictum impune edunt.

Sic dixit. latatus est autē pertolerans diuinus Vlysses,

quoniā horū quidē dona attrahebantur, mulcebatq; an-

tuib; uerbis, mens autem eius alia cogitabat. (mū

Hanc a rursus Antinous allocutus est Eupitheci filius:

50 filie Icarij prudens Penelope,

dona quidē quicunq; uoluerit Achiniorum hoc ferre,

suscipe. non enim bonum renuere dationem est.

nos autem neq; in opera antē imus, neq; aliō,

antequam in alicui nubas Achiniorum quicq; optimus.

Sic dixit Antinous, his autem placuit sermo:

dona

Procurum dona autem portatum miserunt praconem quisq.
quisq; do, Aniino quidē portauit magnum per pulchrum peplum
num adfert usum: intus autem erant fibulae duodecim. omnes
Penelope. aurea, iuncturis bene flexilibus congruentes.
monile autem Eurymacho peruanum statim portauit
aureum, electris fulgens, Solcū sicuti.

inaures autem Eurydamanti duo serui portauerunt,
perspectabiles, laboratas: gratia autem splendebat multa.
ex autem Risandro Polyctoride rege
monile portauit seruus per pulchrum ornamentum.
aliud autem aliis donum Achiniorum pulchrum dedit.
hęc quidem postea ascēdit cenaculum diuina mulierū:
huc autem simul famula portabat per pulchra dona.
bi autem in saltationem et suauem cantum
versi delectabantur: manebantq; donec uesper ueniret.
hic autem se delectantibus niger uesper uenit:
statim lampades tres statuerunt in domibus,
ut lucerent: circum autem ligna arida posuerunt
ficca pridem, ualde dura, nuper scissa ferro:
et lampades miscuerunt, per uices autem pralucebant
famula Vlyssis calamitosi. at illis
ipse generosus locutus est prudens Vlysses:

Famula Vlyssis diu absentis regis,
ite ad domos, ubi ueneranda regina.
hanc autem apud lanas uertite: delectate autem ipsam
sedentes in domo, uel lanas aptate manibus.
at ego bis lumen omnibus prabebo.
si enim uoluerint bona sedis Auroram expectare,
non me uincent. perpatiens autem ualde sum.

Sic dixit. bā aut̄ riserunt, inter se autem aspiciens.
cumq; turpiter allocuta est Melantho pulchra genis,
hanc Dolius quidem genuit, nutriuit autem Penelope,
filiam autem tanquam nutriuit: dabant autē ludos animo,
sed neq; si tenuit dolorem in mentibus Penelopes.
sed hæc cum Eurymacho rem habebat, et amabat:
hæc Vlyssem allocuta est contumeliosis uerbis:

Melanbo lacebit Vlyssem. Hospes miser, tu aliquis mente captus es,
neq; uis dormire aream in domum ueniens,
uel alicubi in commune dimisiorum: sed hic multadicio
confidenter multos inter uiros. neq; quid animo
times. certè tuam uinum habet mentem, uel tibi semper
ratis mens est, qui et uana nugaris:
an exultas quod Irum uicisti? erronem.
ne quis tibi citò Iro melior alius surgat,
qui te in capite percutiens manibus fortibus,
domo emittat, fædatum sanguine multo.

Hanc tunc aspiciens allocutus est prudens Vlysses:
cerè citò Telemacho dicam canis qualia dicas,
illuc profectus, ne te illic membras incidas.

Sic fatus, uerbis perterruit mulieres.
perrexerūt aīre per domū: soluta sunt a membra eiusq;
timore. dixerunt enim ipsum uera dicere.
at hic apud lampades pralucens accensas
flabat omnes aspiciens: alia autem eius animus
cogitabat mentibus, qua sanè non irrita fuerat.

procas

λέπεις δ' ἀρ̄ οἰστέμνας πρόεσσαν κύρυκα ἔπαις Θ.
Ἄντηνό ω μὲν τὸν εὔεις μέγαν ποδικαλίας τε πλου
ποικίλου· δύνδ' ἀρ̄ εστεν πρόναος δυοκάϊδεκα τῶν τοι
χύσεις, κλιεῖσθε τούγραμπτοι· ὁραρ̄ης,
οφραδὸς δ' Εὐρυμάχω πολυδαίδελον αὐτίκ' εὔεις
χύσεις, ἀλεπτροῖσι τερπιλίου, πέλειον ἄσ.
ἔρματα δ' Εὐρυπλάκαντι δύναθερέποντες γῆδαν,
τριγύλισας, μορόντας χέρις δ' ἀπελέκυτο πολλά.
ἐκ δ' ἀρ̄ πετανίδεοι πολυκτερόδεοι ἀνακτοῦ.
10 ἴδιμοι λίγεις δερέπαιοι ποδικαλίες σύγεια.
ἄλλο δ' ἀρ̄ ἄλλο· διώροφος ἀχειῶν παλλὸν ἐμάκρι.
ἡ μὲν ἐπειτα αὐτέβαινος ὑπόρωτος διαγειαῖς.
τὴν δ' ἀρ̄ ἀμφίπολεις εφεροῦ ποδικαλίας μάρρος.
οἱ δ' εἰς ὅρχις ἡ τε καὶ οἱ μερόστατοι ἀστὸι ἦν
τρεψάμενοι τῷ ποντοῖ· μένον δ' ἀδιέσπερον ἐλθεῖν.
τοῖσι δὲ τῷ πομπάσιοι μέλας ἀδιέσπερον ἐλθεῖν.
αὐτίκα λαμπτήρας τρεῖς ἐστοσαν γὰρ μεγάροισι,
ὅφρα φαίνονται· ποδὲ δὲ γύλας κάγκανα δηκαν
αἴσατάλαι, πορίκιλα, νυοῦ κακασμένα χελκῶ.
20 καὶ οἰστός μετέμιστος, ἀμοιβιδίς δ' αὐτέφαινοι
διωσάς οὐδιότερος μετέφρενος. αὐτέρος τῷσι
αὐτὸς διωρέως μετέφρενος πολυκτητις οὐδιότερος,
Διωσαῖς οὐδιότερος· διών οἰχομένοιο ἀνακτοῦ,
ορχεῖς ποθειάλιας, ἢν αὐδοῖς βασίλεως.
τῇ δὲ πᾶσῃ πλάκατα τροφαλίετε. τῷρπετε δ' αὐτίκα
πλιντεῖ φυγάρω, ἢν εἴριε τάκετε χερσί.
αὐτέρος ἐγὼ τάσσοις φάσι τῶν τεσσαροῖς πρέξω.
λίγηρ γάρ καὶ διέλασθε τύθεοντα μῶμονεα,
στοι μετακόστοις πολυτάπιοι τὸ μέλλει.
πέντε εφαδ'. αἱ δ' εγέλασον, οὐκ ἀπλόκας ἤ ἀλογό.
τοὺς δὲ αἰσχράς γύγνιπτε μελανθώ παλλιπάρετο,
τάλια δόλια· μέλλεται τε, κούμιοις ἤ γίλια πότερε,
πάσιδες ἢ ὡς ἀτίτελλε· μίδιδος δ' ἀρ̄ ἀβύρματα τυμῶ,
ἄλλος δὲ ὡς χεῖθε τρύθετο· γάρ φεροῖ πλιελόπετος.
ἄλλος δὲ ἐνρυμάχω μισγεῖσκός τε φιλέεσκε.
πέντε δὲ οὐδιότερος τύθεοντας τούτους ἀλάτης.

Ξανθεῖς τάλαιν, σὺ γέλασον τοπιπαταγράνος
δοῦλος διέλασθε τῷ μεταλλίῳ τὸν πόλον ἐλθεῖν, (ἰστι,
μὲν τοις δύο λέχισι ἄλλος γένεσθε πόλις ἀγοράνεις
40 δερπελέως πολλοῖσι μετ' αὐδηράσιν. δοῦλος τοι διδυμῶ
ταρπεῖς, πέντε δὲ σε οὐδιότερος φεροῖς, μὲν τοι αὖτις
τούτος οὐδεὶς δέσποτης τούτους ἀλάτης.
μητις τοι τάχατε τούτους ἀμείνων ἄλλος αὐτεῖ,
δεσπότης οὐδιότερος κεκοπτὸς χερσίσιβαρης,
διώματος εκπιεψιν, φορούχας αἴματι πολλῶ.

Τίλω δ' ἀρ̄ οὐδέποτε ιδίων πεντέφη πολύμητος οὐ
πέτχε τηλιμάχω τρέπε πάνοιος ἀγοράνεις, (δυοτεύς,
καὶ τοῦ λέθου, μέντος αὐτοῦ διαμελεῖται τέμποι.
50 οὐ εἴπωμεν, εἰπεισοις διεπέσσοντο μηταῖκας.
Βανδὸν δὲ ἄμινας οὐδεὶς πλακατολύθω δὲ οὐδέποτε οὐδέποτε
περβοστάτης. φανταγάρεις μὲν τοις πλιελόπετοι
αὐτέρος τῷ πλακτήρας φεροῖς αὐδηράσιν ποτε
εἰσκειτε τοις τάλαις δύθεοντα μῶμοντο· ἄλλος δὲ αἴπερ
ἀρματεῖ φεροῖ μῆστη, πέντε δὲ τάχατε τούτους.

p 2 μηταῖκας

μητιπρας δι' ἡ τάκταν ἀγύλωρας ἐπ Αἴθιον
λάθεσ τρέπεται θυμαλγέθ, ὅφε τι μάλλον
λίγα ἄχθε πρασίνω τ λαρτιαδειον οδυσσῆθ.
ποτηρι δε Εύρυμαχος πολύθ πάτες πήρε ἀγυροβίον,
καρπεμέων οδυσσῆς γέλων δι' επέροισην τ επιβή.

Κεκλυτέ μεν μητερέσθιον ἀγαπλαντῆς Βασιλέως,
ὅφελόπιτω τῷ μεθυμός γίνεται σύνθετοι κελάδει.
Ἐπί ἀθετὸν δὲ αὐτῷ οἱ Μυστήριοι δύναμοι ἔικεν,
ἔμπτης μοι διοκεῖται πλεῖστοι ωρὶ σέλης ἔμμυδας αὐτῷ
καὶ κεφαλῆς ἐπὶ τῷ σει γῆν τρέχουσα δύναμι.
Ἐπί δέ, ἀμα τε πεθόντεπτγν οἱ δυναταὶ πολιτορθοροί[·]
ζεῖνε, ἢ ἄρα καὶ θεάτροις θεάτροις εἰδεῖν, εἰ σ' αὐτοῖς ιώσις,
ἀγρεψ ἐπί ἐρχατην, (μιδός δέ τοι ἄρκει Θεοῖς)
αἴματοισάς τε λέγων, καὶ οἰνόθρευτα μακρὰ φυτὸν θεοῦ;
γῆθα δέ ἐγὼ στίστηκα μὲν ἐπιτεταύομι πρέξεισι,
τίματην τὸν ἀμφίτεατον, ποτίσθι τὸν ἄποδηματαί μοίσιν.
Ἄλλος ἐπί τοι δὲν δίνει δρυακάκι τίμαθεν, ἐπί θεάτροις
δρυοιρέπτιχεθεις ἀλλὰ πτώσειν κατέπιπτοι
βαλλεσσι, ὅφελόν τοι ἔχεις βόσκειν στίλγαστερόν τοι ἀνταλτην.

Τὸν δὲ ἀπαμβούμενος πεσέφη πολύμηλος οὐδινός
Βύρυμαχ, εἰ γράνθαι δρῖς δρύοιο γένοιτο (σεὺς,
ἄρει γὰρ εἰσιν), ὅπε τὸν μαστικερὸν τελευταί,
γὰρ ποίησε πανός μὲν ἐγών μίκαπτένεχοις,
καὶ τὸν ἁγανέαν τελευταί, ἵνα πειρουτάμενα δρύς
τίνειν ἄχρι μᾶλα κνέφα (τοι), ποίητο πρέπει.
Εἰ δέ αὖτις βόστης εἴηντε λαμπτήριον οὔπωρον ἀριστοί,
αὐθιώντων, μεγάλοι, ἀμφω κεκορύότε ποίηται,
πλεκτοί, ἴστροφοι, τὴν τε ἀδρόν τον ἀλαπαλνόν,
πετράγυνον δέ εἴναι, εἴκος δέ τὸν βῶλος ἀρρότρον,
τοῦτο καὶ μὲν ίδοις εἰ ὠλκαστὸν εἰσεκτενεῖται πετρακοίλια.
Εἰ δέ αὖτις πόλεμόν ποθεν ὄρμάσει Κρονίῳ
σπιλορού, αὐτῷ τόπος είμι σπέκη (τοι) εἴκονδινον δῆρε,
καὶ κινέει πάγκαλον (τοι) ἀπίκρητοις ἀρράγησε.
Τοῦτο μὲν ίδοις περιποιητὴν τοντούτοις μηδύνητε,
εἰ δέ αὖτις τὸν γαστέρα διεισδίζων αὐγορδόντοις.
ἀλλακάλι οὐδερίζεις, καὶ τοι νόος δικιαζεῖται.
καὶ τοτεῖς πλακτεῖς μέγας ἔμψηναι, καὶ τε πρεπολός,
δικασταὶ πλακτοίσι οὐδὲ τὸν πάγκαλον οὐδιλέστε.
Εἰ δέ οὐδινεῖς οὐδεινοι οὐδὲ τὸν πάγκαλον οὐδιλέστε
αὐτοῖς τοι τὸν δύρετρον, καὶ δύρετε πρὶς μᾶλα τοντούτοις
φύγοντας εἴνοντα δέ τοι πελέντοις θύρας.

Ως ἔφει. Εὐρύμαχος δὲ ἔχολωσας κηρύσθι μᾶλλον,
καὶ μιψ ἀπόδεσε ἵσταται, επεια πέρογύτα πεθούνδε,
ἢ θλέλ, ἢ τάχα τοι τελεών κακόμ, οἵ τι γορδεῖνεις
Θερσάλεως πολλοῖσι μετ' αὐδίρρεσι. οὐδὲ τι θυμῷ
παρθέν. οὐδὲ σε οἰν Θέλει φρύνας, οὐ νύτοι αἷε
πειστ Θέρνη, οὐδὲ μεταμώλια βάζεις.
οὐ θελνεις οὐτε Ιρον γνίκηστας τοὺς αλητῶν.

Ως ἄρα φωνήσεις, σφέλαστεῖλεθ. αὐτάρ Οδυσσεύς
Αἴμφινόμι πέθει γεννα καθέδε? Γρο Δαλιχῶθ,
Ενέργυμαχού δέσποις. οὐδὲ ὁ ἄρρενονος βάλε τηρετ
Μετειτέλεις· τραχόθε· ἐχαμαι τόμβησε πεισθώσε.
αὐτάρ οὐδὲ οἰκισθεῖται σεισμοῦ πτίσθε· εὐ κονίσιο.
μηντῆρδεις δὲ οὐ μάδισται αὐτὰ μεγαλε σκιούρηται.
εἴδει δὲ τις επιτεκνεύ μεταίρη διεπιπλουσίου ἀλλοι,

*procos autem non omnino superbos sinebat Minervae
contumelia abstinere dira, ut adhuc magis
ingredereetur dolor cor Laertiada Vlysseis.
bis autem Eurymachus Polybi filius incepit dicere,
notans Vlyssen: risum autem socijs fecit.*

*Audite me proci inclita regia,
ut dicam quae me animus in petitoribus iubet.
non sine Deo hic uir Ulysses in domum uenit,
tamen mihi uidetur facium splendor esse ipsius
etiam capitis: quoniam non ei sunt capilli neq; pauci.
dixit, simulq; allocutus est Ulyssem urbium destrutorum
bosches, nunquid uis seruire, si te suscipiam,
agri in extremitate, (merces autem tibi sufficiens erit)
sepesq; colligens, et arbores longas plantans?
illuc autem ego panem quidem assiduum dabo,
uestimentaq; circimdua, pedibusq; calciamenta dabo:
sed quoniam opera mala didicisti, non uoles
opus adire: sed trepidare in populo
mis, ut possis pascere tuum uentrem insatiabilem.*

20 Hunc autem respondens allocutus est prudens *Vlysses*:
Eurymache, siquidem nobis concordia operis esset
tempore in uerno, quando dies longi sunt,
in herba, falcem quidem ego bene flexam haberem,
tu quoque talem haberes, ut experiremur opus
iustini usq; ualde ad tenebras, herba autem adesset.
sin rursus et bones essent agendi qui optimi,
ardentes, magni, ambo saturati herba,
coquissimae qualiter portantes, quorum robur non minutum,
aratum autem esset, cederetq; gleba aratro,
30 tunc me uideres stylulum longum proscinderem.
sin rursus et bellum alicubi moueret Saturnius
bodie, et mibi scutum esset et due lanceae,
et galea tota area in temporibus congruens:
tunc me uideres primis in propugnatoribus mixtum,
neq; mibi uentrem improporians loquereris.
sed ualde iniuria afficis, et tibi mens crudelis:
et aliquo modo quidam uideris magnus esse, et fortis,
quoniam cum paucis et non bonis uersarie:
at si *Vlysses* uenerit et appelleret in patriam terram,
40 statim tibi portae, licet latissime,
fugientiis clarentur per uelubulum foras.

*Sic dixit. Eurymaebus ante iratus est animo magis,
et ipsum torue incuens, herba uolucris locutus est:
ab miser, certè citò sibi perficiam malum, qui sic loquare
confidenter multos inter uiros: neq; quid animo
times. utiq; aus uinū tuam habet mētem, aut tibi semper
talis mens est, qui et uana nugari:
aut exultes quod Irum uicissim scurrat.*

Sic uociferans scabellum cepit at Vlysses

50 *Ampbinomis ad genua sedit Dulichij,*
Erymachum timēs. hic a pincernam percussit in m-
dextram: gneurnum autem buntum sonuit cadens.
at ille plorans cecidit resupinus in palueribus.
procī autem inmultuatis sunt in domibus umbrofis.
hic autem aliamis dixit efficiens probinacium alium

utimam hospes errans alibi periret,
antequam ueniret: quo non tantum strepitum fecisset.
nunc autem de mendico contendimus: neq; aliqua coniunctio
boni est uoluptas, quoniam peiora nesciunt.
illis autem dixit uis Telemachi:

Miseri, in sanctis, et non iam occulatis animo
cibum, neq; potum. Deorum aliquis nos concitat.
sed bene coniuncti dormite domum profecti,
quando animus iubet: cogo autem neminem ego.

Sic dixit. illi autem omnes mordicus labris prebebis, 10
Telemachum admirabantur qui audacter locutus esset:
illis Amphionomus fatus est et dixit,
Nisi illustris filius Aretiade regis:
domici, non aliquis in dictum iustum
contrarijs herbis carpens saniet.
neq; hospitem uerberate, neq; aliquem alium
famulorum qui sunt in domibus Vlyssis diuini.
sed agite, pincerna incipiat poculis,
ut postquam libauerimus cubiti eamus domum profecti:
hospitem autem finamus in domibus Vlyssis
Telemacho cura esse. bnius n. dilecta peruenit domum.

Sic dixit. illi autem omnibus placitum herbum dixit:
bis craterem miseric Muliis heros,
praece Dulichius: famulus autem erat Amphionomi.
distribuit autem omnibus scite: hi autem, Deis
libato beatis, biberunt dulce uitum.
et postquam libarunt biberuntque quantum uoluit animus,
perrexerunt ire cubiti suas ad aedes quisque.

ODYSSEAE HOMERI XIX.

RAPSODIAE

argumentum.

Cum Telemacho depromit arma Vlysses, et ad Penelopen ex
Creesse esse fingit. Fit autem ipsius per cicatricem agnitus ad Eu-
rykleam, pedes ipsius lauantem. Et per digressionem postea patet
quo pactio in Parnaso vulneratus fuit ab auro.

ODYSSEAE HOMERI T.

RAPSODIA.

Tat autem, agnoscit ex cicatrice uultile
Vlyssem.

 T IN domo remansit diuinus Vlysses,
procis cædem cum Mimeria cogitans.
Statim autem Telemachum herbis uolueri-
bus allocutus est:

Vlysses Te Telemache, oportet arma martialia deponere in te
lemacho in omnia prorsus: at procos mollibus herbis
bet ut arma alloquere, quando a te inquirent cupientes:
depromat. ex fumo depositis: quoniam non his similia sunt
qualia quondam ad Troiæ proficisciens reliquit Vlysses,
sed consumpta sunt quantum ignis attigit afflatus.
ad huc a. mibi et hoc maius in metibus posuit Saturnius,
ne inebriati, contentio excitata in uobis,
inter nos uulneris, deturpetisque coniunctionem,
et sponsalia, ipsum enim attrahit uirum ferrum.

Sic dixit. Telemachus autem dilectio obedivit patri.
exira autem uocans alloquentus est nutricem Eurykleam:

nutrix,

alioq; q; φάστρος ὁ βανθρός ἀλώμενος ἄλιος ὁ λέδας,
τῷρη ἐλθεῖ τῷ καὶ διτι πόσημα κελαδημα μεθίκεν.
ταῦτα ποδιαὶ ποδιαὶ θειαὶ μελανοφύλλα· ὅδε τις οὐατὸς
ἴδειν τοις ἔσται πόδιοι, ἐπεὶ τὰ χερεύοντα νικᾶται.
τοισταῦτα καὶ μετέστητος ἵρης τοις Τηλεμάχοις,

Δαμόνιοι, μαίνεται, καὶ σκέτη πονήτε θυμῷ
θρωταῖς, ὃδε τοποτά. Θεῶν γάρ τις ὑμένος ὁροθάνε,
ἄλλος ἐν δαστύμενοι πατεκένετο οἰκαδός ίόντος,
ἐππότε θυμὸς ἀναγεῖ· διότῳ δὲ στιτῶν εγωγέ· (τες,

Ως ἔφαδος, οἱ δὲ ἄρεται πάντες ὅδητες χαλεποί.

Τηλεμάχοις θάμνοις ὁ δαρπαλέως ἀγρόβιοι.

τοιστοις δὲ Αὐτοίνοις θεορέστε ποιητέστην,

Νίστρος φαίδημοις· οὗτος Αὐτοίνος αὐτοκτός,

οὐ φίλος ἂν εἴη ποτε οὐκέτης θυμαῖος

αὐτοῖσις ἐπέεσται παθαπτόμενος χαλεπαῖνοι.

μάτε τις τὸν βενερούντα συφελίζετε, μάτε τινά ἄλλους

μηδόμους οἵ κατά πλάνας οὐδεῖνος θέσιοι.

ἄλλος ἀγετός, οὐνοχός· οὐδὲ εἰπύργαδος Λεπτότερος,

οὐρανούστης οὐνοχός· οὐδὲ εἰπύργαδος οἰνοχός·

τοιστοις δὲ οὐνοχός· οὐδὲ εἰπύργαδος οἰνοχός.

Ος φάτο, τοισταῦτα πάσιν μεθοῦειπε.

τοιστοις δὲ κρηπτῆς κεράσαστο Μάλιθος ήρωες,

κῆρυξ Δαλιχεύς· θεόπλευρος δὲ οὐλίθος Αὐτοίνομοιο.

κάλυπτος δὲ ἄρεται πάντας αὐτούς εἰσιστε

απέσαντος μακάρεσσι, πίστη μελισθεοῖσινοι.

αὐτάρ επεὶ απέσαντος τούτοις διστάται τοιστοις Παραστῶντας πάντας.

Βαῖν δὲ ιδεινοις κεινοῖσιν τοιστοις πάντας σάμαδος οἰκασθεῖσι.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ ΤΗΣ Τ.

ΡΑΥΩΔΙΑΣ

τάσθεσις.

Σιδε Τηλεμάχοις ιδεισιν ποτέτης θεού οὐδενός, η πρὸς πα-
πούπλων οὐτοις θεούπλωνται. γίγνεται δὲ αὐτὸς διετοῖς αὐτοῖς
γυναικοῖς πρὸς ποτέτης θεούπλωνται. η πρὸς ποτέτης θεούπλωνται
γυναικοῖς ποτέτης θεούπλωνται. η πρὸς ποτέτης θεούπλωνται.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ Η' Τ.

ΡΑΥΩΔΙΑ

Ταῦτα δὲ αἰναγματίσθαι διέτελε οὐδενός.

ΥΤΑΡΩ δὲ γάρ μεγάρων ὑπελέπερθρον διέστησε

οὐδενός,

μηντηρότοις φένομον σὺν Αὐθίλην μεριπρί-

ζω.

αἴτια δὲ Τηλεμάχοις ἐπειτα πίθερόντες πεσκούδα,
Τηλεμάχες, χρήτοις ζερέιας πατερόντες εἴσοδο
πάντας μάλλον αὐτάρες μηντηρότοις επέεσται
προφάστροι, δέ τοις οὐκέτης μεταλλώσιμοι ποθέοντες
εἰκαπτνοῖς κατέθηκαν· επεὶ δικέται τοιστοις οὐκέται
οἴκαποτε τροίωνδε κιάρης κατέλειπται οὐδενός,
ἀλλὰ κατέκινασι οὖσαν παρθένοντες εὔτην. (μωρό,
πτέρως δὲ τούτοις τόδε μετέσθητος φρεσίν εύβαλε διά-
μηπως οἰνωθρόντες, δρψικήσταντες γάρ οὐκέται,
ἀλλά πλευτερά τρέψαστε, κατεπιχώκητε δέ αἴστα,
εἰ μηντηρό. αὐτός γαρ εἰφελκεται μηδέρα σιδηρόθεος.)

Ως φάτο. Τηλεμάχοις δέ φίλωπεπειθέρω πατερό-

τεις ικαλεσάμενος πεσκοφόρον τροφόν Εὐρύκλεαν,

Ρ 3 μᾶς,

καῖ, ἔγειρό μοὶ ἐρυζοῦν διῆ μεγάροιστον γενέσκει,
οὐρανὸν δὲ θέλαμον καταθεσμονα δύτει πατρούς
καλα, τέ μει κατά οἰκου ἀποβίται καπνὸς ἀμέροις,
πατρούς ἐπιποχομένοιο. ἐγειρόμενος πάτερ α.
τοῦ δὲ θέλω καταθέμαται, τὸ πυρὸς γένεται ἀστρικόν.

Τὸν δὲ αὐτὸν περισσότερον φίλη βούργαλον;
αἱ γαρ οὖτε τέκναν μὴ φροντιώτες αὐτοῖς;
οὕτοις καὶ διδομεῖ, καὶ κτείνεται παστότα φυλάσσεται.
ἀλλὰ τούτης τοι ἐπειτα μετασχημάτιν φαῦθιστον;
διμοσίες δὲ δικαιασίας περιβολωστικάντε, τὸν καὶ ἀφαιρεῖν.

Τὰ μὲν δὲ αὖ τηλέμεχος πεπτυκτίνος αὐτοῖς καὶ δια,
ξεῖνον οὖν. ὃ γαρ ἀπεγόμενον εἴδεμεν ὃς καὶ γένεται γε
χοίνικον ἀπήντας, καὶ τηλόθυνον ἐλπιλυθέας.

Ως ἄρε τέ φάνταγη, τῷ δὲ αὐτῆρος ἐπὶ τῷ μῦθῳ
κλήσσονται δύρις μεγάρων εὐταξίαντων.
Τῷ δὲ αὐτῷ αὐτῷ οὐδεποτέ πάντα φαίνεται ψός
ἔσφρότερον πάρεντες τε καὶ ἀστίδες ὁμοφαλεσσας,
εὐχετεῖ δέσμονται. τάξοις δὲ τακτάς Αἴγας,
χρυσούς λύχνους ἔχοντας, φάσι πολυκαλλεῖς ἐποίει
διὰ τόπους τελείωμαχος ποθεφάντηρος δημιατόρος σείσας,
οὐ τακτός, οὐδὲ γε διάμικτα τόδι οὐ φθελμοίσιηρούμενοι·
ἔμπτυς μιας τοιχοὶ μεγάρων, καλέσι τε μεσόδημοις,
στάλτανται τε πλοκοι, καὶ πιονδοὶ ὑπέροχοι ἔχοντες
φαίνονται σφθελμοῖς ὡσεὶ παντρός αἰθερείοις,
ημάλικται τε θεὸς γῆποι, οἱ σπειρομένοις θυρεοῖς ἔχοσι.

Τὸν δὲ ἀπαμβούμενος πεθέφη πολύμητος οδυσ
στύα, μὴ κατέστη σὸν νόον ἔχασε, μαρτίερειτο. (σεύς,
αὐτὸς τοι δίκαιος θέτειν οἱ σλαμαρικοὶ ἔχοσι.
ἀλλὰ σὺ μὲν κατέλεξε: οὐ γάρ δέ πολλέντες αὐτῷ,
ἔφερες καὶ τι διμωγέσκει μητρά σωτῆρας θέραζε.
πόλεις δέ μηδεμίνη εἰρόνεται ἀνέσθιος ἔκαστος.

τῆς πρώτης ἡ κλισίσις των οἰκτίθεοσαν, τὸ γένθισμόν εφίσιον,
διηνωτῶν ἐλέφαντι καὶ ἀργυρῷ· ὃν ποτε τέκτονι
ποίοντο ἵκμαλίθον, καὶ τὸν δεῖπνον ποσὶν ἔχει,
πεθανόντες· τὸν δὲ αὐτὸν δοῦλον μέγαν βάλλουσαν.
γύναις παρέβεται· ἐπειτα περίφερεν πίστεις εἰς
τὸν θεόν· Λιμναῖα λόγοι καλλίγονοι ἐπὶ μεγάροισι
αἵδη ἀπὸ μὲν στήνης πολιών ἔργον ἔχει τραπέζας,
καὶ δίπτα γύναις ἀρχαὶ στρεμμῶν περιβλύεσσες ἐπινοοῦν.
παῦρος δὲ ἀπὸ λαρυπήρων χαμάδης βάλλουσαν, ἄλλα δὲ
τίθεσσαν δύναται πολλὰ· φόντον τελεῖς ἢ δέξεται. (επὶ αὐτῷ
ἡδὲ· Οὐδισσῆς γύναιπτερος Μελανθώνος δύνατορος αὐτίς,
ξεῖνος, ἐπικανεναις γύναιδος· αὐτίστεις δέ τοι ταχα
διηνόναις κατέπισσοικον; ὅπιστοντες ἡ μαῖακας;
ἄλλο· ἕψιλον δύναται πέλανον, καὶ διετος οὐκον.
ἴστητον διελατεῖσθαι μέντος ἐπιδεινόντες. (μητέπομ

Τέλος δὲ τὸν θεόντα μεταποιεῖ τούτην τὴν πολύμηκτην οὐρανογορίαν.

*natrix, age mibi contine domi fæminis,
donec in thalamum reponam arma patris
bona; qua mibi in domo negletta fumus desigat;
patre absente. ego autem adhuc patulus eram:
nunc autem uolo deponere ut non ignis ear flatus.*

Hunc autem rufus alveo*n*ta est dilecta nutrix Enyceles;
utinam uero tandem fili prudenter suscipi*m*,
dotum curandi, et res omnes fernandi.
sed age, que tibi posse adiens lumen portabit?
familias autem non finis adire, que praluecant.

Hanc a. rursum Telemachus prudēs contra locutus est:
hospe bic, non enim ociosum tolerabo quis meum
medium attingit, licet et procul ueneries.

Sic autem dixit illi auctem impennatum fuit herbum: clausit autem ianuas domorum bene habitatarum: hinc fuit illa via quae illi erat sic

*bi autem festinantes Vlysses et illustris filium
intro portaverunt galeasque et scena ambulacra,
lanceasque acetas. ante autem Pallas Minerva,
auream lucernam tenuens, lumen purpureum faciebat.*

tunc Telemachus allocutus est suum patrem Iacim:
ð pater; certè magnum miraculum hoc oculis video:
enim uero mibi parietes domorum; pulchraq; sedes,
obscenaq; trahens ex columna elevandinem habentes

*abiegnq; trades, & columnis circumferentiales videres
lucens oculis tanquam igne ardente.
omnino aliquis Deus intus est, qui cælū latum habitat.*

*Hunc autem respondes allocutus est prudens Vlysses:
tace, et tuam mentem rectime, neq; interroga.*

*bis tibi mos est Deorum qui olympum habitant.
sed tu quidem dormi: ego autem remanebo hic,
ut adhuc famulas et matrem tuam irritem,
huc me dolens interrogabit de singulis.*

Sic dixit. Telemachus autem ex domo discessit
cubicularis in cubiculum, lampadibus lucentibus;
ubi ante dormiebat quædo ipsu dulcis somnus capiebat:
illic igitur et runc cubuit, et Auroram expectabat.
at in domo relatus est diuinus Vlysse,

*procis cadem cum Mimerua cogitans.
ipso autem ibat ex thalamo prudens Penelope,*

*Diana similis uel aurea Veneri.
hunc ac ut quidē sedem ignē deposuerūt, illic a se debat,
rotundum ebore et argento: quam quondam faber
fecerat Icmalius, et sub scabellum pedibus misit,
aptum ex ipsa, ubi magnam iniecit pellem.
illuc fūlīo: S. ambulans. P. m. l. t.*

*illuc sedat postea prudens Penelope:
nenerunt autem famulae albaulinis ex domo:
bæ a longè quidē panē muleum asportaverūt et mēſac,
et pocula unde uiri superbi bibebant.*

ignem a. à faculis ad terram iecerunt, alia a. supra ipsas congregarunt ligna, ut lumen esset et calefacerent.

*spila autem & lyssum carpfit Melansdo secundo ratyfus:
hospes, adhuc et nunc hic molestus eris per nossem
obuersans in domo? spicis autem mulieres?
Si lumi fer, non si sit, ut exanimis, dum ven-*

*Sed ex foras miser, et conuictus sumare:
aut citio ex torre percussus ibis foras.
Hanc a iure et fibris alias enim est prouidens V lyses:*

wife

**Domus Tē
lemacho in
stet arden-
tis flammis
adparet.**

Melanthe
minatur
Vlyssi uer-
bera nisi ea
beat domo.

bisfera, cur in me sic insueberis irato animo? (sum?)
num quod tibi sordeo? malaque corpori nestimata inuidus
mendico autem in populo? necessitas enim urget.
rales mendaci et errores vari sunt.

et enim ego quandam domum in hominibus habitabam
bene dicitem, et sc̄epe dedi erroris
rati qualis esset, et chinisq; indigens ueniret,
erant autem serui nulde multi, aliaque multa
quibus bene minuit et dinites vocantur:

sed Inipicet destruxit Saturnius: uoluit emita.
ideo nunc ne aliquando est in mulier longe omne perdes
lericianam qui nunc inter ancillas ornata es,
ne tibi aliquo modo domina irata seniat,
uel Ulysses ueniat. ab hac enim et sperare fas est:
fin ille quidem omnino periret et non amplius rediutorus est,
at iam filius talis Apollinis consilio
Telemachus: hunc autem nulla in dominibus mulierum
laret improbe agens: quoniam non amplius ea cruce est.

Sic dixit. hunc autem audire prudens Penelope:
ancillam aut̄ allocutus est, herbamq; dixie, denominauitq;:
omnino audax: canis intrepida non me latet
faciens magnum opus, quod tuo capiti infringes.
omnis enim bene scis, quoniam a me audiisti ipsa,
quod hospitem eram in dominis meis
de marito interrogatura: quoniam frequenter tristior
dixit, et Eurynomen promam alloquia est:
Eurynomae, porta sedem et pelle super ipsa,
ut sedens dicas herbum et audias
bosques me. uolo autem ipsum interrogare.

Sic dixit. illa nulde festinante depositis portans
sedem bene policam, et super ipsa pelle iecit:
ille sedis postea mulcere solentem dicitur Ulysses.
bis autem uerbis incepit prudens Penelope:

Penelopes bosques, de hoc quidem te primum ego interrogabo ipsa,
et Ulyssis quis? unde es nitorum? ubi tibi urbs et parentes?
signoti col- Hanc autem respondens allocutus est prudens Ulysses:
loquuntur. Et mulier, non alius te hominum in infinita terra
uis imperauerit: certe enim tua gloria cum laici peruenit:
sicut alicuius regis strenuus, qui Deum colens
uiris in multis et fortibus regnauit,
sure reddit: fuit autem terra nigra
triticum et hordeum, granantur autem arbores fructu:
pariunt autem firma pecora: mare autem praebet pisces
ex felicitate: nimirum exercunt autem populi sub ipso:
ideo me nunc alia quidem inquire tua in domo:
ne meum interrogagenus et patriam terram,
ne mibi magis aratum impleas doloribus
recordaris: nulde aut̄ sum arundine: neq; aliquid me detest
domo in aliena lugentemq; flentemq;
sedere. quoniam malum est lugere nulde semper.
ne aliqua mibi ancillarum trasferatur, uel tu ipsa:
dicat a lacrymas spargere granatum me tenuibus uero.

Huc autem respondit postea prudens Penelope:
bosques, certe quidem meam uirtutem speciemq; corporeo-
perdidere immortales, quando luum profecti sunt.

stacuonem, si uel ab eo ep̄tēxeris uiciorum dūmū;
et osti t̄ p̄t̄ dūmū; p̄t̄ eūmū; et p̄t̄ eūmū;
p̄t̄ eūmū; dūmū; et p̄t̄ eūmū; et p̄t̄ eūmū;

et p̄t̄ eūmū; et p̄t̄ eūmū; et p̄t̄ eūmū; et p̄t̄ eūmū;
et p̄t̄ eūmū; et p̄t̄ eūmū; et p̄t̄ eūmū; et p̄t̄ eūmū;
et p̄t̄ eūmū; et p̄t̄ eūmū; et p̄t̄ eūmū; et p̄t̄ eūmū;

et p̄t̄ eūmū; et p̄t̄ eūmū; et p̄t̄ eūmū; et p̄t̄ eūmū;
et p̄t̄ eūmū; et p̄t̄ eūmū; et p̄t̄ eūmū; et p̄t̄ eūmū;
et p̄t̄ eūmū; et p̄t̄ eūmū; et p̄t̄ eūmū; et p̄t̄ eūmū;

et p̄t̄ eūmū; et p̄t̄ eūmū; et p̄t̄ eūmū; et p̄t̄ eūmū;
et p̄t̄ eūmū; et p̄t̄ eūmū; et p̄t̄ eūmū; et p̄t̄ eūmū;
et p̄t̄ eūmū; et p̄t̄ eūmū; et p̄t̄ eūmū; et p̄t̄ eūmū;

et p̄t̄ eūmū; et p̄t̄ eūmū; et p̄t̄ eūmū; et p̄t̄ eūmū;

Tūp̄ dūmū; et p̄t̄ eūmū; et p̄t̄ eūmū; et p̄t̄ eūmū;

et p̄t̄ eūmū; et p̄t̄ eūmū; et p̄t̄ eūmū; et p̄t̄ eūmū;

et p̄t̄ eūmū; et p̄t̄ eūmū; et p̄t̄ eūmū; et p̄t̄ eūmū;

et p̄t̄ eūmū; et p̄t̄ eūmū; et p̄t̄ eūmū; et p̄t̄ eūmū;

Tūp̄ dūmū; et p̄t̄ eūmū; et p̄t̄ eūmū; et p̄t̄ eūmū;

ἀργέσοι μετά τοῖς δ' ἀμός πόστος ἦν οὐδυνός.
εἰ κανός γ' εἰλθὼν τῷ μὲν βίον ἀμφιπολένοι,
μετόγη πεκλέθεται ἐπὶ μέμφικαν πάλιον δύω.

εἰλανταρετοῦ δ' ἄχομαι τόσον γάρ μοι ἐπέκλωσεν κακὰ δαέ-
δοσι γάρ νησισιμοῦ ἀπρόκτοτον ἄριστον, (μην)
Δυλιχίο τε Σάμης τε καὶ ὑπέρητι Ζακιώθη,
οἱ τ' αὐτῶν ἡ βάσις θνάτου ἀμφιπολένοι τοῖς,
οἱ μὲν ἀκαβούσιαν μετέποιησαν, τρύχησεν ἡ οἰκη.
Τοῦ δέ τε βίου μέμφικαν, οὐδὲ ικετάωμ,
τάτε τε κηρύκαν, οἱ Δικιοδρυοί ταῖσι.
ἄλλος οὐδεσπόστος, φίλοι κατατάκομαι δέ τοι.
οἱ δὲ γάμοι απόδημοι γάρ δέ δόλος τολυτόν.
φέρεθε μὲν μοι προτερονέπεντον φρεσὶ δάμανοι
εὐπειλόντες μέγαν ισόν γάρ μεγάροισιν ὑφάνειν,
λεπτὸν καὶ πορίμετρον. οὐδέ τοις μετέφητον,
καροιέμοι μητρόδαν, ἐπεὶ θαντοὶ δι. οὐδὲ οὐδούσις,
μίκρες ἐπειγόμενοι τῷ μὲν γάμοι γάμοις εἰσόκε φέρεθε
ἐκτελέσω, (μή μοι μετεμάλιαν νήματα ὅλη τα)
λαίρητον πρώτη ταφέσιον, εἰσότε καὶ μικρού
μαρτρὸν καθέλικον ταυτεγένεθεν θανάτοια.
μήτις μοι κατά μέμφικαν ἀχειρίσθιαν τημέσιον,
αὐτὴν δέ τοις απέρτη κατέτοι, πολλὰ κτατίσσεις.

εἰς ἐφάμιλοτοῖς δὲ ἐπέπεθεν βινός ἀγάνωρ,
γνήσια καὶ μητέρων μὲν ὑφάνεσκον μέγαν ισόν,
νήκτας δὲ ἀλλισκούνταί δέ αἰδος προσθείλισσα.
Ἄς τρίτην μὲν ἐλιθοῦ γάρ καὶ ἐπειθοῦ ἀχειρέσ.
ἄλλος δέ τοις τετρατοῦ ἀλθοῦ έτεθε, καὶ ἐπίλιθον ἔραι,
μελανῷ φεινόντα καὶ, ποδὶ δὲ μητέρας πολλά ἐπελέθι,
καὶ τότε δέ με, σῆμα μητέρας κινέας ἐπὶ ἀλεγύσσει,
ἄλλον ἐπελέθοντας, καὶ μόκλησαντ' ἐπέεσσι.
Ἄς τοι μὲν δέ τε τελεστακή γάρ δόλος τοῦτον αἰδάκην.
τινὸς δὲ τοῦτον μητέραν γάμοι, δέ τοις ἄλλου
μητρόφιλοισκον. μέλας δὲ δέ τριών τοκεῖν
γάμαδες. ἀχαλάσσας δέ τοις βίοισι κατεπλόντων,
εἰλανταρετοῦ γιγνώσκων μὲν γάρ αὐτὸς τοις τε
οἴκοις καὶ δεδομέναις, τῷ τε Ζεὺς καὶ δέ πάτερ.
ἄλλα καὶ οὐδὲ μοι εἰπεὶ τοὺς γέρους, οὐ ποθεντοὶ τοῖς.
δέ γάρ ἀπὸ μητρός τοῖς ταλαιφότερος, δέ τοις τετράρη.

Τηνὸς δὲ ἀπαυξένομος περσέφη πολύμυλος οὐδυστ
οὐ γάμαι αἰδοῖον λαορτιάσθεν οὐδυστός, (σὺν, 40 δέ τοις τετράρης τῷ μὲν γάμοι γόνον δέ τερεσσός
ἄλλος δὲ τοῖς ἕρεστοις μὲν μὲν ἀχειρέσι γε μέλοσις
πλέοντι μὲν ἄχομαι. οὐδὲ δέκα, οὐ πότε τοτέρες
ἢ ἀπέτοιησι αὐτὸς τοῖς τρόποις χρόνον διστοργάνω,
πολλὰ βροτοῦν ἀδιάτετας ἀλόγην θεού, ἀλγετα ταῦχον.
ἄλλα καὶ οὐδὲ τοῖς ἕρεστοις μὲν μέταλλος.
Κρήτη τοις γαῖας δέ τοις μέσω διέλιστο τοντού,
καθέλικας πιεῖσθαι, πορίρρηστος οὐδὲ οὐδεποτε
πολλοῖς, ἀπειρέσοις, καὶ γύναικον τοτε τολμόν.
ἄλλος δὲ ἀλλού γλωττα μεγαλύτερος. γνήσιος δέ ἀχειρέσ.
γνήσιος δὲ τούτοις μεγαλέστορες, γνήσιος καὶ Κύδωνος,
Δωρίδεως τε τερψίκειδες, Διοί τε πελασγοί.
τοῖς δὲ γνήσιοις Κρωαστὸς μεγάλη τάσσις, γνήσια τε Μίνως
γνήσιος δέ τοις Βασιλέως Διοῖς μεγάλη δαρείσις,
τατράς τοις ταττόρες μεγαλύτερος Δονκαλέων.

Δεύκα-

Argius, cum bis autem meus maritus esset Ulysses,
si ille memens banc meam vitam gubernaret,
maior gloria esset mea et melior fides.
nunc autem doleo: tot enim mihi neatis mala fortuna.
quicunq; enim insulæ dominatur opini, Dulichioq; Samæq; et filiosq; Zacyntheo,
quiq; ipsam Ithacam temperatam tenent,
bi me nolentem perirem exortem, nexansq; domum.
ideo neq; hostrisq; vero, neq; supplicantibus,

neq; praecones, qui publici operarij sunt:
sed Ulysses desiderans, dilectio intabesco animo.

illis autem nuptias festinant: ego autem dolos cogito. Penelope
nestem quidem mihi primum inspiravit mortibus Deus narrabo-
stacea magna tela in domibus texere, spiti Ulysses
geniem est immensam. statim autem ipsi dixi: ut procos
innenes mei procii, quoniam moriens est dominus Ulysses, fellerit.
expellare festinantes meas nuptias: donec nestem
perficiam, (ne mihi iuna filia pereant)
Laerti berei funebrem, quando ipsius

parca perniciofa capiet nubile dormientis mortis.
ne aliqua mihi in populo Grecorum irascatur,
si sine nestre iacet, mulie qui possiderit.

Sic dixi: his autem persuasus est animus superbus.
tunc interdiu quidem texebam magnam telam,
noctes autem resoluebam postquam lampades apposueram.
sic triennium quidem lacui ego et persuadebam Achiniens
sed quando quartus uenit annus, et nenerunt bore,
mortibus intercessibus, circuim a. dies multi perfeci sunt,
tunc me per famulas canes non curantes,
deprebenderunt ingressi, et obiurgantem herbis.
sic eam perfeci et non nolens perire:
nisi cuius neq; effugere possum nuptias, neq; aliquid aliud
confilium inuenio. malde autem incitant parentes
nubere. agrefert autem filius nictum edentibus,
cognoscens: iam enim vir est tantus tamq; magnus ut
domum curet, hicq; Iupiter gloriam prebeat.
sed et sic mihi dic tuum genus unde sis.
non enim à queru es antiqua, neq; à petra.

Hanc autem respondens allocutus est prudens Ulysses: Penelope
non amplius cessabis meum genus interrogans:

sed age tibi dicam: certè quidem me doloribus dabitis
pluribus quem teneor. sic enim solet, quando patria
sua abest vir tanto tempore quanto ego nunc,
multas hominum ad urbes errans, dolores patiens.

sed tamen dicam quodcumq; me interrogas et inquiris.

Creta quædam terra est medio in nigro ponto,
pulchra et pinguis, circumflua: in hac autem homines
multi, infiniti, et nonaginta urbes.

50 alia autem aliorum lingua mixta sunt quidem Achini,

sunt et Theocretes magnanimi, sunt et Lydones,

Dorensesq; et Trichaices, dimidiq; Pelafygi.

his est Gnosos magna urbs, ubi Minos

pouennis regnauit Iouis magni familiaris,

patris mei pater magnanimi Deucalionis.

querit ex
hostite ge-
nus.

Descriptio

Crete, un-

de Ulysses
singulæ se
oriundæ.

Denca-

Deucalion autem me genuit, et Idomeneum regem:
sed hic quidem in nauibus rostratis Ilium ad
iust simus cum Aetidis: mihi a nomen intulicum Eton,
junior natus: hic autem prior et melior.
sic Vytsem ego nidi, et hospitalia dedi.
etenim bunc ad Cretam deduxit uis uenti,
euntem ad Troiam, percutiens Maleas.
statim autem in Amnis, ubi spelunca Lycina,
in portibus difficultibus: mix autem ei sunt procellas.
Statim autem Idomeneum interrogabat ad urbē profectus:
hos pitem n. ipsum dicebat dilectum q̄ esse reverendum q̄.
bunc autem iam decima uel undecima erat aurora
eniti cum nauibus rostratis Ilium intro.
bunc quidem ego ad domos dicens bene excepī,
per amantem iratans, abundantē domo.
et ei, alijsq̄ socijs qui simul ipsum sequebantur,
et populo farinas dedi et nigrum uimum congregans,
et bones mactandos: ut impleret animum.
illuc duodecim quidem manserunt dies diuini Achini:
(habebat enim Borea uentus magnus, neq; in terra
sinebat stare: scimus autem aliquis mouerat deus)
ipsa autem tertiadecima die hec cecidit: illi a soluerunt.

*Simulabat mendacia multa dicens ueris similia.
illius audientis fluebant lacrymae, tabebatq; corpus.
sicut autem nix liquefuit in altis montibus,
quam Eurus liquefecit postquam zephyrus defusus est,
liquefcenteq; ea fluuij implentur fluentes,
sic busus liquefiebant pulchra genæ lacrymantia,
flentis sum uirum assidentem. at *Vlysses*
animo quidem lugentem suam miserabatur uxorem,
oculi autem tanquam cornua stabant, uel ferrum,
ratis in palpebris. dolo autem hic lacrymas occultabat.
illa igitur postquam satiata multarum lacrymarū luctu,
sterum ipsum uerbis respondens allocuta est:
nunc te hospes puto tentatum iri
an uere illuc cum diuinis socijs
excepere in domibus meum maritum, sicut dicas.
dic mihi qualia que circa corpus uestimenta induit
ipse qualis erat, et socios qui ipsum sequebantur. (rat,*

Hanc autem respondens allocutus est prudēs Ulysses
d̄ mulier, difficile tanto tempore seorsum absenciam
discere. iam enim ei uigesimus annus est
ex quo illinc iuit, et mea abiit patria.
at ego dicam sicut mihi uidetur animo:
uestem purpuream subtilem habebat diuinus Ulysses,
duplēcēt: at ei fibula auro facta erat
calamus duplicitibus: ante autem uaria erant:
in prioribus pedibus canis habebat uarium bimnulum
tremētū uidens: hoc autem admirabantur omnes,
ut illi aurei, hic quidem uidebat bimnulum suffocans,
at ille effugere cupiens palpitabat pedibus.
inserulam autem animaduerti circa corpus stupendam,
quālis est cepa membrana sub tegmine.
sic quidem erat molliis, splendida autem erat sol siccus.
equidem multa ipsam admirabantur mulieres,

αλλοδέ τοι ἔρεω, σὺ δὲ φρεσὶ βάλλειο σῆσιν·
τὸν οὐδὲν εἰ τάχει ἵσται πολὺ χροὶ οἴκος· οὐδὲνος,
πάτερ επάρειν δῶντις ἀδί νησίς ιόντι,
πάτερ τοι καὶ ξεῖνος· επεὶ πολλοῖσιν οὐδὲνος
τοικε φίλος· ταῦτοι γάρ ἀχειρῶνται δοκοῖσι.
καὶ οἱ ἐγώ χάλκεον καὶ τὸν δίπλακα δῶνται
καλλιώ, πυρφορέω, καὶ τορμίσσωνται χιτῶναι,
αἰσθοῖσις δὲ ἀπέπειρηποντεύσαται δῶνται.
καὶ μὲν οἱ κακοὶ δύλιγον πελμάτονται δῶνται.
εἰπεὶ Κροκόπετοι τοι μυθίσσουμενοι· οὐδὲν τοι.

γυρὸς ἐλεύθεροι μελανόχροοι, δλοκάρεισι·
Εὐρυβάτης δὲ οὐδὲν· εἶτα, τίνος δὲ μητρὸς οὐδὲν
οὐρέταρειν οὐδὲνος, στοιχεῖον φρεστοῖς δῶνται.

Ως φάτο, τῷ δὲ εἰτι μάλιστρον υφὶ μετερον δῶσε γόνιοι,
σήματες αὐταγνόστη ταῖς οἰκιπεδίαις τοι φραδί· Οδυσσεὺς δὲ επεὶ διατάρειν πολυδάκρυτοις γόνιοι, (σεύς,
καὶ τότε μητροῖσιν αὐτοῖς μελέτη περιστέπει,
νιᾶς μὲν δίνει μοι ξεῖνε, τάχει· πορτεῖσθαι τοι εἰλεεινὸς
διὰ μεγάροισιν οὐδεῖσιν, φίλος τοι εἰσιν αἰδοῖος τοι.
αὐτὴν γάρ ταῖς εἰμαστές ἐγὼ τάροιοι οἵ τοι γορδοῖς,
πίναξας· εἰς θαλάσσαν πόροντα τοι εἰπεινακα φασανίω,
καίνων γάγαλον· εἰν. τοῦ δὲ διχόνων δόμοις αὐτοῖς
οἰκαδενοσκούσαν ταφίλων διν τατρίστα γαῖαν.
τοι δέ τοι τοιούτοις κακοῖσιν δῶνται οὐδὲνος οὐδὲνος
αὐχεῖται· εἰπούμενοι κακοῖσιν δῶνται.

Τὸν δὲ ἀπαμβόλευον περιστέψαντα πολύμηλον οδυσσεῖ
οὐδὲν αὐτοῖς λαδρτιάδες οὐδὲνος· (σεύς,
μηκετεινοῦ χόσα παλέον γνάιρειο, μηδετεινοῦ θυμόν
τῆκε, πόστη μαρσαπονετε. νεκροσῶματοι γέ μην δῆμον·
καὶ γάρ τιστ' ἀλλοῖον δούλευται αὐτὸς δὲ δέλεστασε
καρρέιοι, τοι δέ τέκνα τέκνη φιλότητι μεγάσση,
ποτὸν δέντην, δέ τοι φαστρεῖοις γναλεύκηιοι εἰν.

αἱ μῆνες. ἀπλάκ γόνος μὲν ταῦτα, τιμέοντες σωθεοτε μήθων.
τημετέτως γάρ τοι μυθίσσουμεν, τὸν δὲ μάλιστρο,
διὰ δέδινον οὐδὲνος· ἐγὼ πολὺ νόσον ἀπεστέλλει
ἀγχθετεωραθήνεις αὐτοῖς μηδὲν γάντιον δίνεια
ζωῆς. αὐτὸρ τοι γεγενεμέλια πολλὰ καὶ τοδιλά,
αὐτοῖς αὐτὰς μηδὲν μηδὲντερείριρας ἐπούρεις.
ἀλλετε καὶ νῆα γλαφυρών γάντιον πόντω,
Θεινάκινος ἀπὸ νήσου τοι γάρ αὐτῶ
Ζόλις τε καὶ Ηλεί· τοι γάρ βόας ἔκταντο εἰσεριπτο.
οἱ μὲν ταῦτες ὅλεντα πολυκλύτων γάντιον πόντω·
τοι δὲ ἀρέτητοροι νέος· εἰκελεκῦμενοι δέ τοι
Φαινόντων διν γαῖαν, οἱ αὐγήθεοι γεγάσσοι.
οἱ δὲ μητροῖσιν ποδεῖ καὶ τοι διέρηστο ταμποσαντο,
καὶ οἱ πολλὰ δόσαντο, τεμπεψεῖ τοι μητρελευτοντο
οἰκαδεπτημαντον. καὶ ποντον τάλαι γνάδει· οὐδὲνος
χαλκίας· ἀλλ' ἀρέα οἱ τοι γε κερδεῖοι εἰσπετο θυμοῖ, (σεύς
χρίματες· αὐγυρτάζειν πολλῶν δῶνται γαῖαν ιόντι.
οἱ ποδεῖ κερδεῖα πολλὰ κατατευνθήνει αὐθρώπων
οἰδεν· οὐδὲνος δέδινον τοι εἰρίσεις βροτός δὲλθεῖ,
οἱ μοι Θεατρωθήνεις βασιλεὺς μυθίσσοντο φέδων.
οὐκοντειρόδαι, μηδὲ πρότερος εἰμιλένετορες
οἱ δίνει μητρεψοι φίλων διν τατρίστα γαῖαν.

αλλ'

αλιδαντει τοι διατει, τοι αυτει in mentibus pone tuis:
νεστον si hæc induit fnerit circa corpus domi Vlysses,
an aliquis sociorum dederit uelociam nauim eunum,
an aliquis alioībi bosper. quoniam multis Vlysses
fuit amicus. pauci enim Achinorum erant similes.
et ei ego etrem ensem et dupliscem dedi
pulchram, purpuream, et talarem tunicam.
honoratè autem dimisi benetabulata in nauis.
et quidem ei præco paulo grandior ipso
sequebatur: et bune tibi dicam qualis erat.
gibbosus in humeris, magni corporis, crispo capite:
Eurybates a, nomen fuit. honorabat a. ipsum pre ceteris Eurybates
suis socijs Vlysses, quod menibus aequalia sciebat. preco Vlyssis.
Sic dixit. hic a. abduc magis desiderium monit lucilius,

signa agnoscendi que ei certa dixit Vlysses.
hec igitur postquam satra est multū lacrymabili luctu,
tunc ipsum uerbis respondens allocutus est:
nunc quidem mihi bosper, antea miscrabilis
in domibus meis, amicusq; eris honorabilisq;
20 ipsa euim illa uestimenta ego præbui: qualia dicis,
plicans ex cubiculo: fibulamq; imposui lucidam,
illi ornatum est. hinc autem non suscipiam rursum
domum reuersum dilectam in patriam terram.
ideo mala parca concava in nauis Vlysses
iuit inspecturus malam Troiam non nominabilem.

Hanc autem respondens allocutus est prudens Vlysses:
duorū ueneranda Laertiada Vlyssis,
non amplius nunc corpus pulchrum destrue, neq; animū
tabefac uirum lugens, reprehendo quidem nibil.
30 etenim aliqua alienum luget uirum quem perdidit
iumentem, cui filios peperit amore mixta,
quanto magis Vlyssem, quem dicunt Dei similem esse.
sed luctu quidem cessa, mei autem intellige herba.
uerè enim tibi loquar, neq; occultabo,
quod iam Vlyssis ego de reditu audiui
prope Thebæ protos populos in pinguis populo
uiui. at ducit thesauros multos et bonos,
petens in populo. sed amabiles facios
perdidit et nauem concavam in nigro ponto,

40 Thrimacria ab insula ueniens, irati sunt enim ipsi
Iupiterq; et Sol. buius enim boues interfecerunt socij.
illi quidem omnes perierunt undoso in ponto:
hunc autem in carna nauis iniecit unda in continentem.
Pbaacum in terram, qui deorum proximi sunt.
qui quidem eum ex animo seu deum honorarunt,
et ei multa dederunt, mittereq; ipsum uolebant ipse
domum illasum. et iam diu hic Vlysses
uenisset: sed ei hoc uilius uisum est animo,
res congregare multam in terram eundo.

50 sic astutias multas pre mortalibus hominibus
nouit Vlysses: neq; aliquis contendere homo aliis,
sic mihi Thebæ protorum rex locutus est Phidion.
iurauit autem ad me ipsum libans in domo,
nauem detrauisse, et paratos esse socios.
bi autem ipsum missent dilectam in patriam terram.
sed

sed me prius misit: contigit enim uenientis nautis
niorum T hec prorum in Dulichium multi frumenti.
et ubi res ostendit quascunq; congregauerat V lyses:
et quidem in decimum genus alterum adhuc pascerent
quascunq; ei in eisdibus opes iacent regis.
bunc anecto in Dodoneum dicebat ire, ut Dei
ex queru alia Iouis consilium audiret,
quomodo rediret dilectam in patriam terram,
iam diu absens, uel manifeste uel clam.
sic quidem hic est saluus, et ueniet iam
brouis omnino: nec amplius loge ab amicis et patria terra
diu aberit. tamen tibi iuramenta dabo:
scias nunc Iupiter primum deorum eximius et optimus,
domusq; V lyses boni, quam perueni;
cerere tibi haec omnia perficiuntur sicut dico,
huc ipso anno ueniet huc V lyses,
intra finem huius mensis, et initum sequentis.
Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope:
utram iustus istud quidem hospes uerbum perficiatur.
eguidem cuius cognoscere amicitiamq; multaq; dona
ex me; ut aliquis te occurrentis beatum dicat.
sed mihi sic in animo putatur sicut erit:
neq; V lyses amplius domum ueniet, neq; iure reductionem
assequeris: quandoquidem no tibi rectores sunt in domo,
qualis V lyses fuit inter uiros, (si esset quidem)
hospites uenerandos dimittere et excipere.
Sed ipsum famula lauate, et ponite lectum,
stramenta et lacas et lodices suspendos,
ut bene calefactus ante sedis auroram peruenias:
mane autem ualde mane lauate ungiteq;
ui intus apud T elemachum cena curetur
sedens in domo. quod si ei granus qui illorum
hic molestus fuerit, neq; tantillum
hic iam proficeret, male quamvis iratus graniter.
quomodo enim me tu hospes scies ecquid mulieres
alias supero mente et prudenti consilio,
si ueste carens male inducus in domibus
conuiseria? homines autem parum durantes sunt.
qui quidem scimus ipse est et crudeliter affectus,
hunc imprecantur omnes homines dolores ante
mimo; et mortuo maledicunt omnes:
qui autem bonus ipse est et bene affectus,
hunc quidem gloriam latam hospites ferunt
omnes in homines, multiq; ipsum bonum dicunt.
Hanc autem respondens allocutus est prudens V lyses:
dixit ueneranda Laertiana V lyses,
cerere mihi indumenta et lodices suspendos
odio feciunt, quando primum Cretae montes nivales
reliquis in nauis proficiens longos remos habent.
cuboque sicut antea insomnes noctes iacebam:
multas enim noctes sordida in domo
dormimi, et expectans bona sedis auroram disuam.
neq; mihi pelvis pedum amabilis in animo

εἰ μὲν τις γροῦς θέτι παλαιεῖ, καὶ δέν' εἰλῆπε,
ητις τέστακηγράσσα φρεσίκι δασά τ' ἐγώ πορ.
τάλας δέ αὐτὸν τὸ φθονεῖσιν ποσθῶν ἀνθεκόμενος

Τόμος ἀντεποδοτικού πορίφρων γίγαντού πειστήρα,
ξένη φίλοι, όχι γάρ των τις αντίτιτου μηδέ τον
ξένων τηλεμαχοῦ φιλίσσει οὐδὲ τούτοις δύναται,
ώς σὺ μάλισταν φρασθεὶς τοπικούς ταῖς ἀγοραῖς-
ζεις οὐδὲ μοι γρήγορος τουκινὸς φρεστοῦ μέσθος ἔχεσσε, (εἰς
τὸν δύναμιν τοῦτον φρεστοῦ μέσθος ἀπίσταλγον,
δέξαμεν καὶ χέργον ὅπερ μηδὲ τορβάτη τέκε μητήρ,
ὅτε ποδὸς ενίψει, δόλιο γυγκελέσσον πορευπινού,
ἄλλον ἄγε νιῶν αὐτεστον πορίφρων βύρυκλεσσα,
νήκους στοιχοῖς ἀνακτούμενοι λικαττοῖς πόλυστοις
πόδις ποιόσδε δέξαι ποδαρισταί, ποιούμενοι τε χέργας.
Δεκτούς γάρ γνωσκότεροι θεοστοι καταγραφεσκοτού.

Ως αὕτη εφη. Ἰρούσ ἡ κατέχει χρόσι τωρόσωπα,
δλάκρυα δι' ἐκβαλεθερμά. ἐπος δ' ὀλεφυσινὸν τε-
ώμοιστεγώ σέο τέκνου, φέρηχανος οὐ σε ποθεὶ Ζεὺς (πρη,
αὐθρώπων γῆθυμος θεοθέα θυμοῦ ἔχοντα.
Ἐγ γάρ τω τις τόσα Βροτῶν Διὸς τερπικεράντω
πίστια μηρί, ἐκκαθίστησε κατόμβασ,
δοσα σύ τε ἐδίλισθ, ἀρρώμενος οὐτος ἕποιο
γῆρας τε λιπήσθη, θρέψατο τε φαύδιμογ γόμη.
ιναὶ δὲ τοιίσι τακτικαν ἀφέλειον νόσιμον πίκαρο.
ὅτι τα τακτένων ἐφεύσιον το γυναικεῖον
ξένιων τηλεστακῆμη, ὅτε τοι κλυτή δ' ἀματτ' ἵκοισ,
ὅς σέβην αἱ καύσιδες καθεψιόων τα πτασα,
ταίημναὶ λαβέσσα τε καὶ αἴχνα τόπον ἀλεύνων,
τηκέας νίζειν· τικέ δ' ὅπκατεκταν αἰώγει
πάρεν ικαρίοιο πορίφρων γίλιελόπεπτο.
Τοῦτο πόδιας νίντω, ἀμα τ' αἴθι γίλιελοπάνις
καὶ σέβην εἶνεν· ἐπει μοι δρώρεται γύδονος θυμός
καὶ διστημ. ἀλλ' ἄγε ναὶ βιωτείς ἐπος δ, Πτικηνοὶ ἐπω,
πολλοὶ δὲ ξενοι ταλαπέριοι γύθασιν ἔκοντα,
ἀλλ' ὅπω τινά φημιτειούστε ὀδοῖς οὐδὲν
ὅς σύ μενας φωνώ τε πόδιας τ' οὐδινοῖς τοικας.
Τινὰ δ' ἀπαμβόλμηνος πεσέφη πολύμηνος οὐδινο
θηγενῆ, ὅτι φασιν δοσι ἴσιον δριβαλμοῖσι (στήν,
μετασ ακμφοτερος, μάλα ἱκέλω ἀλλήλοισι
ἔμμηναι· ὃς σύ πορ αὐτὴν ἀλφρονέστος ἀγοροβίεις.

Ως ἄρε τοι. γράπε οὐτέ τίς θέλει τα μαρτυρίων τα
το πόδιας δέκατην γένους, υδρώμενος γνώμην από την
ψυχή σου επιφύτη την θεραπείαν την φυσικήν την οινοποίησην
την επιφύτη την θεραπείαν την φυσικήν την οινοποίησην
αντίκα γαρ κατέ θυμού σίστη μήτε λαθούσαι
τολμώ ακμφρέσσαστο, μή ακμφρέσσα γέγονα γεννώσαι.
οὐτέ δέ άρε απόστολος τον ανακρίθηκόν τον αυτεικα δέ τον
τολμώ τών ποτέ μηψ τον πλαστήν κακών θελόντι
παρηνούσην δέ λέβοντα μετ' αὐτόλυκού την κοιλίας,
μητρός εἰς ταπετόρον έπλασμα, δις αὐθηρώποτος έκεκαστο
κλεπτοσωμάτιον δέ άρκει τον θεόν δέ οι αὐτὸς έπλωκεν
Ερμέιας. τῷ γορτού κεχαριτούμενοι μηδείς κατέγνω
άρενωρος δέ τρίφων. δέ οι αρρόφρεων οἵμην δέ οι οἴδης.
Αὐτόλυκος δέ τον θάκην επλέωμα δέ πλευρα θηλώμον,
πανδιάνειον γεννώσαται κυνόποτος θυμοποτός δέ οις.

*nisi aliqua hercula est antiqua prudentia sciens,
qua tolerauerit tot mente quot ego:
buic non inuidero pedes tangere meos.*

Hunc autem rursus allocutus est prudens Penelope:
bosque dilecte, non enim quis vir prudens sic
hospitū peregrinorum amabilium meam peruenie domum,
sicut in ualde scitè prudentia omnia dicas.
est autem mihi anus prudenter mente consilia habens,
qua illum infelicem bene nutriuit et educavit,
suscepit manibus quando ipsum primū peperit māter,
qua tibi pedes lauabit, parva licet.
sed age nunc surgens prudens Euryklea,
lana cui regis coruum: et foris Vlysses
iam talis pedes, et talis manus.
Statim enim in malo homines senescunt.

*Accerfius
Euryclea
ut hospitis
corpus la-
uet.*

*Sic dixit, uerula autem operuit manibus uultum,
lacrymas autem emisit calidas: uerbumque inclusum dixit:
bei mihi fili, improbus certe te supra lupiter
homines odit diuum animum habentem.*

20 non enim aliquis tot hominum Ioni fulminatori
pinguis femora combusit, neq; electas Hec asombas,
quot in hinc dedisti, precans quo pertinetives
ad senectutem maturato, nutritresq; illustrem filium:
nunc autem sic tibi omnino abstulit redeundi diem.
sic alicubi illi illudunt mulieres
hosptiu peregrinorū, quādo ad inclitas domos peruenit,
ut tibi senex canes ha illudunt omnes,
quarū nunc conumelia ēr turpidines multas fugiēs,
non sinis lauare: me autem non inuisam iubet
20 filia Icarū prudens Penelope.

*ideo tibi pedes lauabo, simulq; ipsius Penelopes
et tua gratia: quoniam mibi inuenitur intus animus
doloribus, sed age nunc intellige uerbum quod dicam:
multi sanè hospites miseri huic peruererunt,
sed nondum aliquem disco similem sic uidiisse
sicut tu corpore uoceque pedibusque Vlyssi similis es.*

*Hanc respondens allocutus est prudens Vlysses:
d uetula, sic dicunt quicunq; viserunt oculis
nos ambo, malde similes inter nos
40 esse: sicut tu ipso prudens dixis.*

Sic dixit. uerba autem lebrem accepit splendidum
quo pedes lauabat, aquam autem infudit multam
frigidam: postea autem calidam exhaustus. at Ulysses
sedit in foco, ad autem tenebras uersus est statim.
subito enim in animo cogitauit ne ipsum accipiens
cicatricem animaduerteret, et manifesta res fierent.
lauabat autem proprieiens regē suum: statim autem cognouit
cicatricem quem aliquando aper inflixerat albo dente
in Parnassum profectum ad Autolicumq; et filios,
50 matris sue ad patrem bonum, qui homines superabat
astigmo iuramentoq;. Deus autem ei ipse dederat
Mercurius, huic enim grata femora comburebat
agnorum et hædorū. bica. promptius simul sequibatur.
Autolicus autem libace ueniens in pingue populum,
filium recens natum inuernit filie sue:

Vlysses a/
gnoscitur
ab Eury-
clea ex cice
trice.

De Antoly
en Vlysses
dno.

bune eius Euryelea dilectis in genibus posuit
sufficienti ceram: herbumq; dixit, denominavitq;
Ariolyce, ipse nunc nomen iuueni quod ponas
filia filio, optatisissimus auctor tibi est.

Hic autem rursus Autolycus respondit, dixitq;:

Vnde no- gener natus filiusq; ponite nomen quodcumq; dicam.
men Vtysi multis enim ego inuisus hic ueni
indiderit uiris et mulieribus supra terram multascentem:
auis. huc Vtyses nomen sit cognomen. at ego,
quando pubescens maternam in magnam domum
ueneris Parnassum, ubi mihi res sunt,
batum ei ego dabo, et ipsum gaudientem dimicem.
boru gratis uenit Vtyses, ne ei praberet splendida dona,
hunc quidem Autolycusq; et filij Autolyci
manibusq; salutauerunt, herbisq; suaribus.
mater autem Amphibiae matris complexa Vtyssem,
osculata est ipsum caputq; et ambo lumina pulebra.
Autolycus autem filiis iussit gloriose,
caenam parare. be autem monentem audiuerunt.
Statim autem induxerunt bouem masculum quinqueuenem:
quem degluberunt cureruntq; et ipsum fuderunt omni^e
uiniuimq; inciderunt scienter, fixeruntq; uerbis,
affueruntque perire, diuiseruntque partes.
sic tunc quidem toto die ad Solem occubentem
conuocabantur. neq; animus indigebat coniunctio aequalis
quando autem Sol descendit, et tenebra uenerunt,
tunc dormierunt, et somni donum acceperunt.

Descriptio quando autem manegenita apparuit rosa Aurora,
uenationis. perrexerunt ire in uenationem et canes et ipsi
filii Autolyci: cum his autem diuinus Vlysses
init. altum autem montem ascenderunt in duxum sylua
Parnassii: citò autem peruerterunt in recessus ueniosos.
Sol quidem postea recens percussit arua,
ex sacitate fluenti profundi fluo Oceano.
in uallenam autem peruerterunt uenatores: ante autem ipsis
uestigia scrutantes canes ibant. at retro
filii Autolyci: cum his autem diuinus Vlysses
ibat prope canes, uibrans longam bastam.
hic in sylua densa iacebat magnus aper:
qua quidam neq; nectorum penetrabat uis humida spirantia;
neq; ipsam Sol lucens radijs percutebat,
neq; imber penetrabat prorsus: sic densa
erat, at foliorum intererat fusio ualde multa.
hunc autem mirorumq; canumq; sonus circumueniebat pedum,
ut inuidentes aderant. hic autem contrarius ex sylua
borrens bene ceruicem, igne autem oculis aspiciens,
stetit ipsis prope. ipse autem primus Vlysses
init elevans longam lanceam manu forti,
Vlysses ad uulnerare cupiens. ille a ipsum praevenientis percussis aper
buc adole- genu super: multum autem extraxit carnis dente
scens ab e- oblique ruens, neq; os peruenit uiri.
pro ualne- bunc Vlysses uulnerauit in dextero armo,
ram. transadactaq; est lucida lancea eiusp;.
eccedit autem in pulueribus protensus: auolansq; animus.
bunc quidem Autolyci filii dilecti curabant.

Τόγδ' αὐτε περιέπε πορίφρων Εύρυκλαν,
τάκνονταίσι, ποιῶν σε ἐπθε- φύγην ἔρχες ὀδόντων;
οἰδα μὲν οἴονταίσι μὲν θεοῖς ἐμπειδεῖν, σὺν ἀλεκτῷ.
ἔρχω δὲ ἀς ὅπεται τερπει λίθῳ, περὶ σιδήρῳ.
ἄλλο δὲ τοι ἐρέω, σὺν δὲ γῆι φρεσὶ βάλλεο σπόν.
εἰ χάσσω σοι γε δεὸς μακάση μνησῆρες ἀγανά,
οὐκ τόπε τοι καταλέξω γῆι μεγάροισι γυμναῖς
αὐτές σ' ατιμαζόσι καὶ εὐλογεῖσι. (σύν,

Τὴν δὲ ἀπαμφόρινος περίφη πολύμηλος Οδυσσεῖα, τίνι δὲ σὺ τὰς μυθίσταις; οὐδὲ τι σε χάνειν τὸν καὶ αὐτὸς ἔγω φρέσκουμαι καὶ εἴσομ' ἐκάστιν. Τὸν δὲ τοῦ στρατοῦ μιθόν, επίτετραφορά δὲ θεοτοπού.

Ως ἀρέεψι. Κρίνεται διά την μεγάροιο βίβλου, οιστηλών ποδανιπέσα, τὰ γαρ περότερον ἐκχύθω ταν-
αύταρεπτενίνικυν τε καὶ ἄλλεντον λίτ' ἐλαῖω, (πα.)
αὐτοις ἀρέποστορα πυρὸς ἔλκειν σίφρον οδυνετον
θεροθελινον, ὅλως ἢ κατάρρακτεστον κάλυψε.
τοῖσι τούτοισι μέρη πορφυρῷ γίγνεται πεπονι,
ξεῖνον, τὸ μὲν στεντον ἡγάπει φρέσκομενον αὐτόν.
καὶ γαρ μὲν κατέστητο τὸ πάχος τοῦ πορφυροῦ

multus autem *Vlyssis* optimi diuinis
ligauerant scienter: invocatione autem sanguinem nigrum *Vulnera* im-
plicaverunt: statim autem iurerunt dilecti ad domos patris. cantariso-
bunc quidem *Autolycus* & filij *Autolyci*
bene sanatum, et splendidis donis prebitis,
Nam gaudentem dilectam gaudentes miserunt
in *Ithacam*. eo quidem pater & veneranda mater
gauius sum reverso, et interrogauerunt singula,
cicatricem quod accepisset: hic autem ipfis bene narrauit.
sic ipsum uenantem percuisset aper albo dentis
Parnassum profectum cum filijs *Autolyci*.
hoc anus manibus pronis accipiens,
agnouit extergens: pedem autem fuisse ferri.
in autem lebete cecidit sura, sonuit autem es. (est aqua-
rursum u. in parte altera inclinata est: at in terram effusa
huius a. simul gaudiu& & dolor inuasit me&: eius u. oculi
lachrymis impleti sunt: dulcis uero ipsi hasit nox:
contingens autem mentum *Vlyssem* allocuta est:
certe *Vlysses* es, chare fili: neq; euidem te
prius agnoui quem totum regem meum contrectans.
dixit, et *Penelopem* inspexit oculis,
indicare uolens dilectum marieum inuisus esse.
at illa neq; uidere potuit contra, neq; animaduertere:
buic enim *Minerva* mentem uerit. at *Vlysses*
manu prehensum guttur cepit dextra:
altera propria se traxit, dixit q:.
nutrix, cur me uis perdere? tu autem me nutriuisti ipsa
ipso tuo in ubere. nunc autem dolores multos perpeccus,
ueni uigesimo anno in patriam terram.
sed postquam intellexisti & tibi Deus iniecit animo,
rare, ne quis aliis in domo discat.
sic enim disco, id quod & perfectum erit;
si mibi Deus domuerit Procos superbos,
neq; a nutrice te abstinebo, quando alias
famulas in domibus meis interficiam mulieres.
Hanc autem rursus allocuta est prudens *Euryklea*:
fili mi, quale tibi uerbum fugit sepium dentium?
scis quidem qualis mea fortitudo firma, neq; inconsans
tenebo uero sicut aliquis durus lapis, vel ferrum.
aliquid autem tibi dicam, tu autem menibus pone mias
si tibi Deus domuerit Procos superbos;
tunc tibi narrabo in domibus mulieres
qua te in honorant & qua peccantes sunt.

Hanc autem respondes allocutus est prudens Ulysses
nutrix, cur tu eas indices? nihil te oportet:
bene et ipse ego intelligam et cognoscam quamque
sed tene silentio uerbum, committedq; Deis.
Sic dixit. anus autem per domum exiuit,
portans lanacra. priora enim effuderat omnia.
50 sed postquam lauitq; et unxit pinguis oleo,
iterum prope ignem traxit sedem Ulysses
calefaciendus, cicatricem autem pannis cooperauit.
bis autem uerbis incepit prudens Penelope:
hosper, hoc quidem te adhuc paulum interrogabo ipsa
etenim iam cubatus citio dulcis erit hora.

quem somnus caput dulcis licet dolentem:
sed mihi et dolorem magnum praebuit fortuna.
dies quidem enim delector lamentans, lugens,
in mea opera inspiciens et ancillarum, in domo:
at postquam nox uenit, cepitque somnus omnes,
iaceo in lecto, dense autem mihi circa ualde cor
acuta cogitationes lugentem lassissimunt.
sicut autem quando Pandarei filia cblores luscina
bene canit, uete recens orto,
arborum in folijs sedens densis,
que frequenter uerrens fundit personam uocem,
filium lugens Itulum dilectum, quem quondam ferro
interfecit per insanias, filium Zebi regis:
sic et mihi bifariam animus mouetur buc et illuc,
utrum maneam apud filium, et firma omnia seruem,
possessionem meam, famulasque et aliam magnam domum,
leclumque reverens mariti, populique famam:
an iam simul sequar Achiuorum qui optimus
procit in domibus, praebens infinitas dotes.
filius a meus, donec quidem fuit adhuc insfans et ignarus,
nubere non me sinebat, mariti domum derelinquentem:
nunc autem quando iam magnus est et ad pubertatis measuram
et iam me precatur iterum ire ex domo, (peruenit,
possessione iratus quam ei consumunt Achii.

Penelope sed age mihi somnium dijudica, et audi:
narrat V- anseres mihi in domo uiginti tricuum edunt
lypsi suum ex aqua, et ipsis lacte inspiciens:
somnium ueniens autem ex monte magna aquila aduncro rostro
conieclan, omnibus in cernices ruit, et interfecit. hi autem fusi sunt
dum. congregatis in domib. illa a. in aethera dimidio elevata est.
at ego flebam et lugebam in somnio.
circu autem me congregata sunt pulchra crinibus Achine,
misericorditer lugere q. mibi aquila interfecisset anseres.
rufus autem ueniens desedit in prominenti domo:
uoce autem mortali detinuit, dixitq.:
confide Icarij filia ualde incliti:
non somnium, sed uera res, quae perficitur.
anseres quidem proci: ego autem auis
fui antea, nunc rufus eius maritus ueni,
qui omnibus procis fædam mortem immitam.

*Sic dixit, at me dulcis somnus dimisit.
aspiciens autem, ansereis in domibus intellexi
triticum comedentes apud scyphum, ubi antea.*

*Hanc autem respondens allocurus est prudens Vlysses:
¶ mulier, ne quaque nam licet declarare somnium
alio reclinantem. quandoquidem tibi ipse Vlysses
dixit quomodo perficiet: procul autem appareret cades
omnibus prouersus: neq; aliquis mortem et fatum fugiet.*

*Hunc aurem rursum allocuta est prudens Penelope:
hospes, certè quidem somnia difficilia inexplanabilia
sunt, neq; omnia perficiuntur hominibus.*

Somni por *dua enim porta debilium sunt somniorum:*
Ie. *una quidem enim cornibus facta sunt, aliea aut e bore:
borum qui quidem egessi fuerint per setulum ebura,
bile duntur uerba irrita poreantes:*

ΩΣ ἔφατ[·]. αὐτῷ τὸν οὐκείσθιαν πάντας οὐκέποιεν οὐδὲ τούτους
ταπείνωσεν· χλιδαῖς γὰρ μεγάλοισι τόποις
τυρόψι τε πεποιημένοις πῆκαν τανελευ, καὶ ταχέως πήρε.
Τώλ^δ ἀπαμβούμενος πολεύπολις Οδυσσεῖ
ῶ γύναι, ὅπως δέξῃ γάστριν καθεῖσαν οὐερον (σεύς,
ἄλλος ἀποκλίναντ[·]. ἐπειδὴ τοι αὐτὸς οὐδισσεὺς
τεφρασθ[·] ὅπως τελεῖς μνησθοτ[·] φαίνετ[·] ὅλεθρο[·]
τακτικάλ[·]· οὐδὲ κατιτις θανάτου καὶ κῆρας ἀλύξει.
Τῷρ^δ αὖτε πεσόειπε τερρίφρωμ γίγνεται,
50 ξεῖν, ἥτε μὲν οὐεροι ἀμπτχανοι ἀκριτόμιθοις
γίνοντ[·], δοδεκάτης ταῦτα τελέεταις αὐθρώποισι.
δοιάτη υἱὸς τε τούτοις ἀμελισσῶν εἰσὶν ἐνέργωμ[·]
αἱ μὲν γάρ κεράσαι τετράγχεται, αἱ δὲ ἐλίφαντ[·]
τὸν οἱ μὲν καὶ ἐλθωστ[·] μέτα τριστ[·] ἐλέφαντ[·],
οἱ δὲ ἐλεφάντοις ἐπειδή πράσαι τα φέροντ[·]

οἱ δὲ μάξιστης κεράωμ ἐλθωσι θύραῖς,
οἱ δὲ επιμέτροι πραίνοντο, βροτὸν δὲ τε καὶ τις οἶδεν τα.
ἄλλος εἰσι σκηνὴς διαδυν δίομοι αὐτὸν ὄνειρον
ἐλθέντος· καὶ ἀστατόμενοι καὶ παιδεῖ γέροιστο.
ἄλλος δὲ τοι εἰρῶν, σὺ δὲ γνὲ φρεσὶ βάλλεο σῆστη·
ἴσης δὲ τοῦ εἰρῶν εἰσι στρατόν μεταπέμπειν
δίκτες ἀποχάσειν· νῦν γάρ κατατίθεσθαι τοῖς θεοῖς,
εὖτε πελέκεις εἰσεκαίνει· φέρε μεγάροισι τοῖς θεοῖς
ἴσαρχος ἔξεις, δρυόχος ὁρέ, διόδικος τοῖς θεοῖς,
σὰς δὲ δύο πολλῷ ἀνδισθεῖσι, μεράριπτοσκηνὸν δέσσον·
νῦν δὲ μητερέασι τοῖς θεοῖς γέροντος.
ἔτι δὲ κεράντες γύρτανίστην βίον γὰρ πελάμικον,
καὶ διοισι δύσην πελέκεις μηνοκαίστηκα τούτην,
τοῦτον καὶ ἐποίεισθαι, νοσφιστεύειν τὸ δέ σῶμα
κερίδιον, μέλες καλὸν, ψήπλειον βιότοιο.
Τοτε μεμυόνται δίομοι γάρ πορ ἐνάρω.

Τὰ δὲ ἀπαμβόλειος πελέκη πολύμηλος οδηνος
οὐ γάρδε αἰδοῖο λαζαρτικέλαιον οὐδιστηρόν, (στύς,
μηκετινοῦ αὐτούσιας δόμοις γνὲ τοῦρον τοῖς θεοῖς,
περὶ γάρ ποι πολύμηλος εἰλίσσει) γύρτελλον οδηνοτεύς
περὶ τοτας, τόδης πόδες εὔξουν ἀμφαράντες,
νεύρων τούτων τοῖς θεοῖς εἰλίσσειν τοῖς θεοῖς.

Τὸν δὲ αὐτές πελέκη περίφρεμη γίνεται πόλησι,
εἰ καὶ θέλοις μοι γένει πρόγκυλον· γάρ μεγάροισι
πορφραῖ, διὰ μοι ὑπνόν· ἀλλὰ βλεφάροισι χιθέντο.
ἄλλος δὲ γάρ ποι πολύμηλος δέσσοντος τοῖς θεοῖς
αὐθρώπων· ἀλλὰ γάρ τοι ἐκέντει μοῖραν τοῦπαν
ἀθανάτοις θυντοῖσιν ἀλλὰ γένεις θρόνορον ἀρχαν.
ἄλλος δὲ τοι μὲν γάρ μέντοις περιπάτησι,
λέγονται εἰς θυντῶν μοι εονότατα τέτυκται,
αὐτοὶ μάκρον σύμμοισι πεφυρμένοι, δέξαντος οὐδιστηρόν
φέρετε επομβόλειον· κακοῖλον τοῦρον τοῖς θεοῖς.
γάρ δέ τοι μεγάμελον σὺν δέ λέγειον δέ γνὲ οἴκων,
περικαμέσθις πορέσθε, καὶ τοι κατέπειστον τοῖς θεοῖς.

Οὐ εἰπόστοις αὐτοῖς αὐτοῖς ὑπέρβασις πογκλόρηται,
δικοῖον ἀμετέπι γε καὶ φίπποις κάποιοι ἀλλα.
Δύνατον δὲ ὑπόρων αὐτοῖς ποιεῖσθαι γυαλέντοις
ἄλλαιντος· οὐδὲ φίλοις πόσην ὄφρες οἱ ὑπνοι
άλλων ἀλλὰ βλεφάροισι βάλε γλωκάτης Αἴθιον.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ ΤΗΣ Υ. 40 ΡΑΥΩΔΙΑΣ

Ταῦθεντος.

Βαλεῖσθαι τοῖς θεοῖς προστάταις τοῖς μηνούσιοι διηρε
πανιδας, πρὸ μητρούσι, Λιά τῷρες γένει πρὸς Εὐμάρον πρὸς Φιλοτίην
πανιδας. οὐδὲ τοῖς μητέροις γίνεται άριστος.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ Η. Υ. ΡΑΥΩΔΙΑ.

Τοι προταῖς γένει δέροντος οὐδιστηρόν, γένει
οχιδέακοντος.

 ΥΤΑΡ δέ γνὲ πελέκη μελώντων δέσσοντος οὐδιστηρόν·
δινοσδίστος.
καμμένης δέσσοντος βούτης σόρεστος, καὶ πέρι
ὑπόρθετος πόλης δίομοις εἰσβάσκοντος ἀχέρεοις·
Εὐρωπόντος δὲ δέσσοντος βάλε κοιμηθεῖται.
γνὲ δέ οὐδιστηρός μηνεπερογκακά φρονέων γνὲ θυμόν,

κατέτη.

qui autem per polia cornua ruit foras,
bi uera perficunt, hominum quando aliquis uidet.
at mibi non hinc puto graue somnium
uenisse: certe iucundum mibi et filio esset.
aliud autem tibi dico, tu autem in mentibus pone tuis:
buc iam Aurora ueniet in famis, que me Ulysses
domo separabit. nunc enim deponam certamen,
securis quas ille in domibus suis
stanebat ordine, annulos ut, duodecim ornatio,
20 stans ille mulier longe, iaciebat sagittam:
nunc autem procius certamen hoc immittam.
qui autem faciliter extenderit arcum in manibus,
et iaculabatur per securis duodecim omnes,
bunc sequar, limquens banc domum
maribalem, per pulchram, plenam uictoria:
cuius aliquando recordarunt me prius salte in somnio.

Hanc autem respondens allocutus est prudens Ulysses:
οὐ μητε ueneranda Laertia dea Ulyssis,
non amplius nunc differ in domibus hoc certamen.
autem enim prudens ueniet buc Ulysses
quād illi unquam arcum bene politum trallantes,
nequum extendant iaculenturque per ferrum.

Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope:
μηδεὶς τοι μετέσθιτος αἴσιδες in domibus
delectare, non mihi somnus in palpebris fundetur:
sed nequādam licet insomnes esse semper
homines: cuique enim parcam posuerunt
immortales mortalibus supra fertilem terram.
sed ego quidem cænaculo consenso,
30 cubabo in lectum qui mihi lamentabilis factus est,
semper lacrymis irrigatus, ex quo Ulysses
iustus si uetus malum Ilium neq; nominandum,
illuc dormiam: tu autem dormi bac in domo;
uel hunc scribens, uel tibi lectos ponant.

Sic dicens ascendit in cænaculum stupendum,
non sole: cum ea et famulæ ibant aliae:
in cænaculoque consenso cum ancillis mulieribus,
flebat postea Ulysses dilectū maritū: donec ei somnus
dulcem in palpebris iecit cæsia Minerva.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η. Υ. 40 ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η. Υ.

RAPSODIA

argumentum.

Volens interficere Ulysses mixtos procis ancillas, et murice
sententia, exinde cum Eumeo et Philacis colloquuntur. In quo et
Procorum fæ collocutio.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η. Υ.

RAPSODIA.

Υψηλον οντισιbus Iupicer audacem fecit Ulysses,
et tenet Achinos.

 ΤΙΠΣΕ in: uestibulo dormiuit diuinus
Ulysses:
subter quidem crudam boninam stravit, sed
desuper
pelles multas onium quas sacrificauerant Achini:
Euryntoma autem super indumentum iniecit dormienti.
illuc Ulysses procis mala cogitans in animo,
incessus

*iacet uigilans ex domo autem mulieres
inserunt quae procis coibant antea,
mutuò risum et latitiam præbentes.
huius autem monebatur animus in pectoribus dilectis:
vlysses uia via noctu se cu uersans.
multa autem cogitabat mente et in animo,
an irruens mortem conflaret cuique,
an fineret cum procis superbis coire
extremò et ultimò. cor autem ei intus latrabat.
sicut autem canis teneros tunc catus iens,
uirum ignorans latrat, cupitq; pugnare:
sic hunc intus latrabat irati ob mala opera.
pellus autem percutiens, cor incrépuis herbo:
tolera utiq; cor: et peius aliud aliquando tolerasti;
die illo quando tibi robore inuictus comedit Cyclops
fortes socios: tu autem ausus es, quousq; te prudentia
eduxit ex antro, prope mortuum.
Sic dixit, in pectoribus mortuis dilectum cor.
buic ualde in passione cor manebat tolerans
indefinenter: at ipse uertebatur buc et illuc.
sicut autem quando uentrem uir multo igne ardenti
plenum pinguedineq; et sanguine hinc et illuc
mouet, ualde autem citò cupit assare:
sic ille buc et illuc uertebatur, cogitans
quomodo iam procis impudentibus manus iniaceret,
solus multis. prope autem ipsum uenit Mimerua,
cælitus descendens: corpore aut assimilata erat mulieri.
Stetit igitur super capite, et ipsum allocuta est:
cur rursus uigilas omnes supra infortunate uiros?
domus quidem tibi hac est, uxori autem tibi hac in domo,
et filius qualem alianis cuderet esse filium.*

Miner. V- Hanc autem respondens allocutus est prudens **Vlysses**:
lyssem animi, eisdem ista omnia Dea recte dixisti.
mat in pro sed quid mihi hoc animus in mentibus cogitat,
corum ca- quomodo iam procis impudentibus manus iniiciam
dem. solus: hi autem semper congregati intus sunt.
præterea et hoc maius in mentibus cogito,
siquidem enim interficiam Iouemque teque volente,
quò subterfugiam? hoc autem consultare iubeo.

*Hunc autem rursum allocuta est dea cæsia Minerua:
misericordia, et quidem aliquis peiori confudit socio,
qui mortalis est et non tot consilii viserit.
at ego Dea sum prorsus, que te custodio
in omnibus laboribus: dicam autem tibi clarè:
siquidè quinquaginta agmina diuersilinguum bominum
nos circumstarent, interficere cupientes Marte,
et horum abigeres boves et pingues oves.
sed capiat te et somnus. molestum est etiam excubere
sota nocte vigilante: malis autem recedes iam.*

Sic dixit: et ei somnum in palpebris fudit.
ipsa autem retro in olympum abiuit deus a deorum,
quando hunc somnus cepit soluens curas animi,
soluens membra. uxor autem surrexit prudentia sciens:
slebat autem in leclis sedens mollibus.
at postquam flens satiata est suo in animo,
Diana primum supplicauit deusina feminarum:

ΩΣ ΦΑΣ^τ ΚΥΡΙΟΙ οι ὑπνος ὁδοί ΒΛΕΦΑΡΟΙΣ ιψιν ἔχειν.
αὐτή δὲ ἀντί της ὁλυμπίου ἀφίκεται σταθεῖσιν,
εἰπε τὸν ὑπνόν Θεού μαρτύριον λέγειν
λυσιμελέσ. ἀλλοθι δὲ ἀρρενοκίδην εἶδε γε
κλαῖει δὲ ἀρρενοκίδην λεκτροῖσι καθεζομένην μαλακοῖσιν.
αὐτῷ ἐπεικλαύσας πορέαστο δικαστὰ θυμού,
Αἴρειαιδίς πρωτίστορον επιβίεται μάτι γυναικῶν,

ODYSSEÆ V.

Ἴλος οὐδὲ κλαεύσως ἐπάσια σώθεται οὐδὲ οὐδεμίαν
μερικήν τινα εἰπειτα, πλόκον δέ οι κατά θυμὸν
πολληγενάσκοντα πρέσεαμέναι κεφαλῆφι.
χλαΐνων μὲν σωτελῷ τι κάνει τοῖσι γῆραις,
ἄλλο μέγαρον κατέβικεν ἀπὸ Θρόνου· εἰκὸν δέ Βοέων
Θάνατος θύρας φέρων. Διέστη δὲ χρήστας αὐτοχθόνη,
Ζεῦς πάτερ, εἴ μ' εἰλεγοτες ἀδείαν φέρειν τε καὶ θυράν
πηγήν τε εἰλικρίνην γαῖαν, ἐπέι μ' ἐπειώσετε λίσις,
φύρικλις τίς μοι φάσσων τε γειρομένων αὐθράκτων
γῆνθοσθεν, εἰκονάδην τινὰς ἄλλο φαντάτω.

Ως ἔφατ' θύχομεν④, τὸ δὲ εἰλυε μυτέετα Ζόδις⁴
αὐτίκα δὲ οὐράνιον γένεται πάντας οὐρανούς
εὐθέως εἰς νεφέλην γεννήσεται οὐρανούς.
φύμεν δὲ μὴ οὐκοῦ μηδὲ πεθερῷ αἰλοτεῖς
πλεσίου, γάρ δὲ οἱ μύλαι εἴσατο ποιμάνει λαῶν
τῆν δὲ οὐράνιαν τάσσεται ἐπεξέργων τοῦ υψηλοῦ καθεδρᾶ,
αἰλοφίτη τούτῳ γένεται καὶ μὲν αἰλοτεῖς ποιμάνει λαῶν.
αὐτὸν μὲν δέ αἰλον εὔσθητο, ἐπειδὴ πρᾶτος ωνδρός αἰλοταν.
καὶ δέ μιν δηπτὸν ταῦτα, ἐφαυροτέττη δὲ εἰσέτυκτο
ἡρακλεῖδης εἰσποτοῦ, ἐπειδὴ φάτο, σῆμας αἰνεκτή,
Ζόδην τάσσετο, ὃς τε θεοῖσι τῷ αὐτορέπτοισι μένεσει,
μεγάλον οὐράνιον γένεται πάντας οὐρανούς οὐρανούς,
εὖδέ μὲν ποθείη φέρεται τόπος οὐρανούς, φαίνεται
εὐθέως γεννήσεται οὐρανούς.

Diana, ueneranda dea, filia Iomis, uisnam mibi iam sagittam in pectoribus iaciens extra animam capias flatum nunc, ne postea me discerpens procella eae portans in obscuras uias,
in ostijs autem iaciat retrogradis Oceanis.

*ficut quisando Pandari filias suscepserunt procella, Pandari
quib. parētes quidē perdiderant Dei, ha aut relicta sunt filie.
orphanæ in domibus, nutritiebat autem ducine Venus
celsa et melle dulci et suavi viva.*

10. Iuno autem ipsis pre omnibus dedit mulieribus
specie et prudetia, magnitudine a. prebus Diana casta;
opera autem Minerua docuit inclita operari:
quando Venus divina adiicit altum olympum
puellis petiuta finem dulcissime propiciatur,
ad Iose gaudienti fulmine: (bic enim bene nouit omnia;
fortunamq; inforuniumq; in mortalibus hominibus)
interim autem puellas harpyiae arripuerunt,
et dederunt odiosis Eritrybus servire:
sic me destruant olympicas domos habentes,

20 uel me pulchra crinitus percuciat Diana, ut Vlyssens
misera, et terram sub odiosam abeam,
ne' ne peiori niro latifissim' mente.
sed hoc quidem et tolerabile babes malum, quando aliqua
dies quidem slet frequenter dolens cor,
noctes aut somnus babes: (bic n. oblinisci facit oes boies
bonorum et malorum, postquam palpebras amplexus est)
at mihi et insomnia immisit mala deus.
bac enim me nocte apud dorminuit similis ipse,
talis existens qualis iuriis cuor exercitum; at meum cor
30 latatum est, quoniā nō pucabā somniū esse, sed uerū iam,
Sic dixit. Statim autem aurea sede uenit Aurora,

buīus autem flentis nocem audirem diuimus Vlysses:
cogitauit autem postea, quis ageret ei in animo
iam cognoscens astare capiti.
ueste quidē simul capiens et pellens quibus indormiebat,
in domum depositis in sede: extra autem bouimam
posuit foras portans, Ioni a. precatus est manus extollens:
Iupiter pater, si me nolentes siccamq; et humidam
duxisti meā in terram, postquam mibi malefecisti malde,
40 uocem aliquis mihi dicat excitatorum bonum
intus, extra autem Ioni monstrum aliud apparet.

Sic dixit precatus. huc a. audiunt cœfiliarius Iupiter:
statim autem sonuit à splendido olympo
ab alto ex nebulis. latutus est autem diuinus Vtyses.
nocem autem è domo mulier præmisit molestrinaria
propè, ubi mola erant pastori populorum:
bis autem duodecim omnino irruerant mulieres,
farinas facientes & oleum, medullam nitorum.
et quidē alia dormiebant, postquam triticū moluerant:
50 hac autem una nondum cessarat, debilissime autem erat:
hac igitur molam statuens, verbum dixit, signum regis:
Iupiter pater, qui Deis et hominibus imperas,
cerè valde intonuisse à caelo stellato,
neg, usq; nubes est: monstrum utiq; aliscui hoc ostenderet:
perfice nunc et mihi misere verbum quod dicam:

*Penelope
Dianā pre-
catur.*

Pandari
filie.

**Ulysses to
men orat.**

Dat signū
cælo Impi-
us.

*Famula
prodigiū
comiectriz.*

*procipit postremoq; ex extremo die hoc
in domibus Klyssis capiani coniunctionem desiderabilem:
qui iam mibi labore tristi genua soluerunt
farmas facient, nunc ultimè cœnent.*

Sic dixit letatus eis autem uoce diuisus *Vlysses*,
donisque tonitru: dixit enim uelurum fontes.
alii autem famulae in domos pulchras *Vlyssis*
congregatae accendebat in foco magnum ignem.
Telemachus autem e letto surrexit diuinus uir,
uestes induitus: circum autem ensim posuit humerum.
pedibus autem sub fortibus ligarii pulchra calciameta,
acepit autem fortem lanceam aciam acuto ferro:
stetit autem in pavimentum iens, ad autem *Eurykleam* dixit:

Telemach. Nutrix dilecta, hunc hospitem honoratis in domo
monet Eu, lessō ex cibō an sic iacer neglegit?
ryclean ne talis enim mibi mater prudens,
hospitē ne admirabiliter alterum honorat diuersiflingū hominum
gligat. mindrem, hunc autem meliorēm in honoratum dimittit.

Hunc autem rursus allocuta est prudens Euryclea:
non ipsam nunc filii insontem accusat.
autem enim bibit sedens, donec molitus ipse:
cibo autem non amplius dixit e furire; interrogavit n. ipsum.
sed quando iam lecti et somni meminit,
bac quidem lectos iusset subterrare ancillis:
at hic, tamquam aliquis omnino erinosus et infortunatus,
noluit in lectis et in lodicibus dormire,
sed in cruda bonica et pellibus ouium
dormiuit in uestibulo: lacnam autem iniecimus nos:

*Sic dixit. Telemachus autem ex domo transiuit,
læcæ habet: simul huc canes pedib. ueloci sequebæ
perrexit autem ire in concionem ad fortis Achinos.
rursus autem ancillis iusfit diuis mulierum,
Euryklea Obris filia Pisenorida:*

*Infruitur agere, partim quidem domum ornate festinantes,
domus ad aspergiteq; inq; sedibus benefacitis tapetes
uentui praiacite purpureos, partim autem spongiosas
corum. omnes aspergite, purgate autem crateras,
et pocula rotunda facta: partim autem ad aquam
ire ad fontem, et porrete cito enutes.
non enim iam proci aberunt domo,
sed ualde mane uenient, quoniam et omnib; conuinuum.*

Sic dixit. ille eam omnino audierunt et obedierunt.
nigriti quidem ierunt ad fontem nigra aqua:
reliqua illuc in domo scienter laborabant.
intro autem uenerunt proci superbi. bi quidem postea
bene et scienter scimdebant ligna: aliae autem mulieres
uenerunt a fonte. post autem ipsas uenit Subulcas,
tres procos adducens qui erant inter omnes optimi:
et hos quidem frustis in septis bene pascere,
ipse autem rursus Vlyssem allocutus est suanibus:
hosque, nunquid igitur te magis Achius inspiciunt,
an te in bonorant in edibus, sicut ante?

*Hunc autem respondens allocutus est prudens Vlysses:
utinam quidem Eumae Dei purgant hanc consumeliam,
quam hi perulant, fadè perpetrant*

μνησῆσθε τούτον τὸν ὑστερὴν πατέρα τῶν δικαιούσων οὐδὲν μεγάθεοις οὐδὲν σπέρατο μάτιον τραχεῖλον· εἰδὼς μοι κακόντων θυμαλγεῖ γένεσται ἐλυτροί αλφίτα τελεχόστην, νῦν ὑστερὴν πυρσούς.

Ως ἔτειχαίρε ἐκλεισθόνι μήθε οὐδέποτε,
ζηλός τε θεοντῆ φάτο γαρ τίστελπε ἀλάτες.
αἱ δὲ ἄλλαι μιναὶ κατὰ δύμαστε καλέονται
ἀγρούμεναι αἴτιοι εἰπεῖν εὐθέατε σκάματον τῷρον.
Τηλέμαχος δὲ δύναται καίστετο ισθε φῶς,

ιο. εἰκαστα ξεσάμινθός ποδεὶ ἐγίρθη δέξιν δέστη μικρόν
ποσιδόνιον ὑπάει λεπροῖσιν εἰδότε τον καλλά τοιδίλλοι
εὐλόγοι δέ οἱ Αἴγαιοις ἔγχθει αποκακυλίου δέξιον γαστρί.
εἴη δέ τοπος σύλλογοι ιερού, πατέος δέ Εὐρύκλαδαι τεπτών,

Μάιας φίλη, τὸν ξενογέτιμόπεδον γῆσικώ
διηρήκατε τοῦ; Η αὐτωνομούσα παρέλαβε;
πεισθήτη χαράκου μήτηρ πινυτή πορέσσα,
ευπλήγεισθε ἐπορύου γε τίς μερόπων αὐθερόπων.
νέοντο τὸν δέ τ' ἔρειλον ὑπειλέστερον ἀποτέλεστε

Τότε δὲ αὐτῷ στέσσειπτε προίφεων Εὐρύκλετον,
τοῦ δὲ ἀνδρὸς τέκνου αὐτοῖς τούτοις.
οὗνος μὲν γάρ τινες καθίμενοι, ὁ φέρεται δέ τότε
σιταὶ δὲ διετοῦ εφη τεινόμεναι. ἔρετο γένεται μητρί.
ἄλλος δέ τε μὴ κοίται καὶ ὑπάντη μημένος τοιούτον
καὶ μὲν οἰκεῖος ἄνωγχον ταῦτα φέρεται οἰκεῖον τοιούτον.
αὐτὰρ δέ, ὡς τις τάκτη παῖδες γένεται καὶ ἀποτιμώνται,
τοῦ ἐθελούντος γάρ λέκτροντος καὶ γάρ γένεται καθόδοντει,
ἄλλος δέ τοιούτῳ βοσκεῖ καὶ καθεστηκεὶ οἰκεῖον
τοῦ γένεται περισσότερον καὶ λατέντα δὲ πᾶντας τοιούτους.

ΩΣ φάσ. Τηλέμαχος ἥ δι' ἐκ μεγάροιο Βεβίκει,
30 οὐχος ἔχων ἀμαθεῖ γε κινύστη πόδισταργοι εἰποντο
βῆ δι' ἑτοῦ ἀς ἀγορίω μετ' ἔκκρικοισισταχεῖσσος.
ἡ δι' αὐτὸς μωμοῖκικεκλιθομίκηγακικού,
Εὐρύκλει οὐ ποδηγάστηρ πεσοκορίδας,
ἀγρέοδ, αἱ μὲν μέλαικα ποροποτε ποινότοσα,
φασατε τ' φί δι' θρόνοιστην ποινότοσα τάπετας
Βαλλετε πορφυρεῖς αἱ διασύγοιστηραπτέρειας
πάσσας ἀμφιμασσαδε, καθίρατε δι' κρητηρας,
κή διπα ακμηκύπελλα τετύμελά τοι δι' μεθ ὕδωρ
οργεδικριώιαδ, κή σιστε δάσοντο ισσας.

40 οὐ γαρ διὰ μυντῆρον ἀπέτεστο ταῖς μεγάροις,
ἀλλὰ μάλιστὶ νίονται, ἐπεὶ καὶ τῶν στρατηγῶν.
Ως ἔφασθε. αἱ δὲ ἄρχα τὸ μάλιστρον κλένουσθε ἐπίθεσ-
ται μὴν ἕπεσθε βοσκεῖν ἀδικήσων μελάνθρωπον.
αἱ δὲ αὐτῷ πετεῖται μέμναται ταῦτα φύεσθαι πονίσαται.
Ἐτούτοις δὲ ἀλθοῦ μυντῆρον ἀγύιναθεστε, οἱ μὲν ἐπειπτε
εἰναὶ ὑπειπτεῖσθαι μέλνονται κατασταθεῖντες, οἱ δὲ σφιστοὶ
πληθυντοὶ πολεμοῦνται. ἀδικία σφιστοῖς πληθεῖσιν διεπειπτεῖται;
Τρέψεις στόλους καταγύεται οὐτοῖς τοῖς στρατηγοῖς
Εἴ τοι μάλιστρον ἔπειται καθεῖται, ἔργον κατέλαβε νόμεστο,
50 αὐτὸς δὲ αὐτὸν αὐτὸν Οδυσσῆα περιστύλλει μελιγύειον,
ξεῖν, ἢ ἄρχα τοῖς μάλιστροι τούτοις παρθένοις,
αἵστιοις ταῦτα μεγάρα, οὐτοπάρθενοις πάρθενοις:

Τόγδ' ἀπαμβόλειος πεσέφη πολύμηνος οὐδε
αἱ γῆρας δὲ βύματα θεῖαι πιστάλοι λάβειν, (σεύς,
ἥν εἰδί^τ νέει μογόθε, πεπίκη μυαρόσων τε

οῖκω γν̄ ἀλιστρίω, σδ̄ αἰδ̄ς μοῖραν ἔχοσιν.
Ως οἱ μὲν τοιαῦτη πέθε ἀλιάλες ἀγόρευον·
ἀγχιμολεψὶ δὲ σφ̄ ἥλθε τελανθί· Θεοπόλεσ αὐγῶν,
αἴγας ἄγωντι ταῖσι μετέπερπου ἀπολοίσι,
μετέπεντον μνησίρεοι· Μύνω δὲ ἀκμὴ ἐποντονομῆσι,
μήτες μὲν κατέλιγοντες ὑπ’ αἰθέραν ἐριθίσπω,
αὖτες δὲ αὖτε· Οὐδὲντα πλεσκανδειροποιίοισι,
ξεῖν· ἐτικενιναὶ γύβασιν αἰνίστεις κατὰ δῆμα
αὐτέρας αὔτιζων; ἀτάρε δὲ ἐξαιδαθύραζε;
ταῦτας δὲκειται νοῖσι πλακεντεδόντες δίδω
πορίν χειρῶν γενίστας· επεὶ σὺ πόρος κατάκοσμον
αὔτιζεις εἰσιν οἵ τοις ἀλλαὶ ματεῖσιν ἀχρεῶν.

εἰς φάσι. τὸ δὲ οὐτι περίσσει φησι πολύμηκες οἰδηστένες,
ἄλλος ἀκεωρ κίνησις κάρη, κακὰ βυνοσθομόνια.
ποιος δὲ αὖτις τρίτος ἡλθε φιλοίτιος πρᾶχας αὐτὸρῶν,
βῆται σέργον μητηρὶ τῷ ἄγαν καὶ πίοντας αὔγας.
(πορθμῆς δὲ ἄρα τόσος γε δίκηγαν, οἵτε καὶ ἄλλοι
αὐθρώποις φέμιται, οἵτις σφίς εἰσεφίκηται)
καὶ τοῦ μὲν εὐ κατέδηπον ὑπὸ αὐθέντος ἐριστεποτός
αὐτὸς δὲ αὐτὸς ἔρειεν συνέστις ἄγχι πρᾶξας,
τις δὲ οὐδὲ τοῖν θεοῖς οὐτοις ἐλπίλαθε συνέστη
καὶ μετροῦ πέθει δῶμα; τέλου μὲν δηδύχεται εἴναι
αὐτὸρῶν; ταῦτα γένοι οἱ γρηγοροὶ καὶ πατερίς ἀρχότες;
οὐνόμορφοι, οὐτε εὐκαίστες βασιλῆς ἀνάκτοι.
ἄλλοι θεοὶ δινοιστοι πολυπλάκυτοι αὐθρώποι,
ὅποτε καὶ βασιλεύοντες πληκτούσιν τοις οἴξιν·
ποτε καὶ διεγράψι μειδίσικοι χερὶ πρᾶξας·
κακοῖς φωνήσοις ἐπειεν περιστρόψαται περιγνήσι.

*domo in aliena, neq; pudore prædicti sunt.
Sic hi quidem talia mutuò loquebantur:
prope autem ipsos uenit Melanchius custos caprarum,
capras dicens quæ omnes inter excellebant greges,
etenam procis; duo autem simul sequebantur pastores,
et hæc quidem religauit sub porticu halde sonanti;
ipse autem rursus *Vlyssem* allocutus est conuictijs:
bos pes, adhuc et nunc hic tristia afficit in domo
uirorum noscentium non exi foras?*

to omnino non amplius nos disremptumiri puto
antequam manus conseruerimus. quandoquidē in nō rite
petis; sūnt autem ēst alia coniuncti Achinorum.

Sic dixit. huc a. nō aliquid alloc. est prudens Vlysses,
sed tacitus monit caput, mala profundè cogitans.
hos autem post tertius uenit Philætius princeps uirorum,
bouem sterilem procis ducens et pinguis capras.
(portatores autem hos duxerunt, qui et alios
homines mitiunt, qui ipsos accedit)
et haec quidem religauerunt sub portu resonanti:

20. ipse autem rursus interrogavit Subulcum propt̄ astans:
quis iam hic hospes nuper uenit Subulce
nostram ad domum? ex quibus se dicit esse
uiris? ubi ei genus & patria terra?
infelix, certè familiis es corpore regi imperanti.
sed Dēi summi gunt multum errantes homines,
quando regibus nent cruxnam.
dixit, et dextram porrexit manum astans:
et ipsum vociferans uerba uelocia allocutus est:

*Salve pater ô hospes, fiat tibi ut antea
opulentia: at nunc quidem malis teneris multis.
Iupiter pater, nullus te Deorum perditior alius:
non misereris viros, postquam generasti ipse,
miseri malo et doloribus tristibus.
propriè ut intellexi, lachrymantur mihi oculi
recordanti Vlyssem: quoniam et illum puto
tales nestes habentem inter homines errare,
sicubi adhuc uinit, et uidet lumen Solis.
si autem iam mortuus est, et in inferni domibus,
hei mihi hosce. Vlyssem bonum qui me bibus*

per misericordiam tuam, quia me debitis
40 praecepit adhuc parvulum Capitallorum in populo.
nunc autem haec quidem sunt immensa, neque aliter
uero fataficer boum genus latarum frontium:
has autem alij me iubent ducere sibi ipsis
edere: neque filium in eisdem curant,
neque curam timent Deorum. cupiunt enim iam
res comedere diu absens regis:
at mihi hoc animus in pectoribus dilectis
multum uoluit: ualde quidem malo, filio ente,
aliorum populum ire, euntem cum ipsis bobus
50 uiros in alienos: hoc autem peius est, hic manentem
bobus alienis praeceps dolores pati.
Et iam diu aliud superborum regum
discessi fugiens: (quoniam non iam tolerabili sunt)
sed adhuc illum infelicem puto, si cunde uenient
uiororum proorum transmigrationem domi fariet.

**Melætbius
insolens ad
Vlyssen.**

Pbilactis
Eumaeo ♂
Vlysi.

**Doletpre-
parberian
fretum.**

*Hanc autem respondes allocutus est prudens Ulysses:
Ulysses Pto bubulce, quoniā neq; malo neq; insipientiū iuro similis es,
dæctio. cognosco autē ipse quod tibi prudentia in mentes uenit,
ides tibi dico, et magnum iuramentum iuro:
sciat nunc Iupiter primum Deorum, hospitialisq; mēsa,
domusq; Ulyssis boni quam perueni,
cerit te hic ente uenier domum Ulysses:
quis autem oculis uidebis, si uolueris,
interfici procos qui hic dominantur.*

Hunc autem rursus allocutus est bonum bubulcus mir:
utinam quidē illuc hospes herbū perficiat Saturnino:
cognoscere qualis mea potētia et manus sequerentur.
sic similiter Eumeus supplicabat omnibus Deis
redire Vlyssēm cordarum suam domum.
sic hī quidem talia inter se confabulabantur.

proci autem Telemachus intersumq; mortemq;
parabant. at illis finistra uenit avis,
aquila altuolans, tenebat autem timidam columbam.
bie autem Amphionomus locutus est & dixit:
O amici, non nobis perficietur hoc consilium,
Telemachi cædes; sed recordemur conuinq;.

Sic dixit Amphionomus. his autem placuit herbum.
uenientes autem in domos Vlysseis diuini,
pallia quidem deposuerunt in lecticisq; sedibusq;
ipſi autem sacrificabant oves magnas et pingues capras;
sacrificabant et porcos et boves indomitam:
viscera autem affantes distribuebant: et uinum
erateris miscebant. pocula autem distribuebat Subulcas.
panē autē ipſis distribuebat Philætius eximus uxororum
pulchris in canistris: potū uero ministrabat Melæthius;
ipſi in cibos paratos appositos manus mittebant.
Telemachus autē Vlysses sedere fecit astutias cogitās,
intra bene ordinatam domū, apud lapideū paucimērum:
fede sordida apposita, paruaq; mensa:
apud autem posuit uiscerum partes, infudit autē uinum
in poculo aureo, et ipſum allocutus est:
hic nunc sede cum uiris uinum bibens:
conuicia autem tibi ipſe ego et manus arcebo
omnium procorum. quoniam non popularis est
domus hac. sed Vlysseis mihi autem adſificauit ille.

Telem. pro uos autem proci continete animum coniitio
et ne hospit manus, ut non aliqua lis et contentio oriatur.
Eccl. 11. 16. Sic dixit illi autem omnes mordicus labra tenebant

Sic auct*er*, cui autem omnes moras*ci* lab*er* tenentes
Telemachum admirab*er* quod audat*er* locutus eff*et*:
bis autem Antinous locutus est Emp*er*ori filius:
licet molestum feramus herbum Achini*s*
Telemachi*hi* halde autem nobis minans locutus est;
non enim Iup*it*er s*ui*st Saturnius: ideo ip*s*um iam
sed amissus in domibus, canorum licet concionatore*m*.

Sic dixit Antinous, ipse autem non curauit herbum, precones autem per ciuitatem sacram hecatomben duxerunt, ipsi autem congregati sunt comiti Achini nemore sub umbroso longè iaculantis Apollinis, at postquam assauerunt carnes superiores et traxerunt, partibus divisis connivabantur gloriosum conuiuim.

Τόγδιον παραβούμενος πεθώντας οὐδέποτε θάνατος
επείστηκε πάλιον τὸν φρεσονικὸν θάνατον, στονούντος
γινώσκων ὅτι παντού φρεσονικός
τονεκτός τοι εἴρει, καὶ μὲν μέγαν ὄργον οὐδέποτε.
ἴσων τούτων ζεῦς περιττά θεῶν, γνώντες τὰ τραπέα,
εἰπεν τῷ θεῷ θεοῖς οὐδέποτε παραβούμενον,
παρέθηκεν δέ τοι τούτοις οὐδέποτε παραβούμενον.

Τόπῳ δὲ αὐτῷ περισσεῖται βοῶντι μῆτρά τοις αὐτοῖς
αἱ γυνὴς τῶν οὐρανῶν ἐπιτελέσει Κρονίου·
γνωσθεῖσαν οὐκέτι μηδέποτε εἰπούσα.
Ἄλλος δὲ αὐτών Εὔμακος θεός εἰπεν τοῖς θεοῖς
νοσηταῖς οὐδὲν πολύ φροντα ἀνθεῖται μάκρον δέ.
Ἄλλος εἰδὼν τὰ πάθη ἀλλήλων ἀγύρων διεγένετο.
Μηνεύρης δὲ ἄρτιος Τελεμάχος θεοῖς αὐτοῖς τε μόροι τε
ἀρτυσομένος αὐτῷ τὸ ποιητικὸν ἀριστερὸν πληυρὴν ὅρνις,
αἰεῖτος ὑψηλή τε καὶ ἔχει τρίποδα πάλεαν.
Τοῖσιν δὲ Αἴσθιον οὐδὲν οὐδεποτε μηδὲ μετέπειταν.

20 Ω φέλει, σχάμψω σωσθεύσετος πόλει γε Βαλή,
Τηλευταγούσοι φόνοι· ἀλλὰ μυτσώμεθα δ' αιτός.

Ως ἐφαθ. οἱ δὲ ἄρεταί τις οὐδὲν γένεσι φύσις
Τοιλέμαχον Θάιμαζον ὁ θαρστείων ἀγύρδην.
ποιησι δὲ Αὐτίνος Θεοτήτη φυτεύπεις ηρός,
καὶ χαλεπόν πορτώντα μελέκωμέθα μήνθον ἀχρεού
Τοιλέμαχος μάλα δὲ πάκιμη ἀπειλήσσεις ἀγύρδην.
ἢ γαρ ζεὺς ἔπος Κρονίου· Τοῦτο καὶ μηδὲν
ταυτισθεῖν μεγάρεοις, λιγών πρὸ τούτῳ ἀγύρδην.
Ως ἐφαθ Αὐτίνος. οἱ δὲ ἄρεταί τις Μάνθων
κῆρυκος δὲ αὐτὸς θεῶν ἀρέβιος ἐκατόμενος
πηγαὶ ποτίδει μάγεροντα καρεκούμενταν ἀχρεού
ἄλσος οὔτον σκιερόν ἐκατηβόλια Α' πόλιων ηρός.
οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ πηγαὶ προτερότατος τοῦ εριγαντοῦ,
μοιραῖς διασάριστοι οἰάντωντος ἐρικυδίας δὲ ἀετοί.

αἰσθάνεται, πάρα δὲ οὐδὲν αἰσθάνεται τοῖς φύσεις τοῖς
τοῖς λόγοις αὐτοῖς πορέλαχθανομ. ὡς γὰρ αὐτὸις
τηλέμαχος φίλος οὐδὲν οὐδὲν αἰσθάνεται.
μηνιστῆρας δὲ πάντας αὐτοὺς φέντα Αἴθιού
λέγεται ἵκεν μεταπλεύει οὐδὲν τοῖς μάθητοις
μήντος κρασίνια λαβερτιασθεῖς οὐδὲν αἰσθάνεται,
λέγεται δὲ τοῖς μηνιστῶν αὐτοῖς ἀπειράντεις εἰσὶν.

α. πάγος (Κτήσιοπός δ' ὄνειρ' εἰσκε, Σάκης δ' γῆς οἰκίσκει τραί-
δες δ' οὐκτείστεος τετραθέλιος παῖδες ἔστοι. (ωμ)
μάκεσκετ' Ο' μναστῆς δὲ τὸ οἰχομέλινοιο μάκεστρον
ἔσται τὸ τε μητροπολιτοῦ ὑπερφύσιον μετρηθεῖσα,

Κέκλυτε μοι μηπτηρόν σύγιώρες, ὅφρα τι ἔπειθε
μοῖραν μὲν δὲ ξένῳ θέκει πάλαι, ὃς ἐπεικήν,
ἴστις, ἐ γαρ καλὸν ἀτέμβει ψόδες μίκησαν
ξένους τηλεμάχος, ὃς καὶ ταῦτα μάκρας ἐκπέπλω
άλλος ἦτορ οὐκέτι εὔπλωτος ξένιοιο ὄφρες οὐδὲ αὐτὸς
αὐτοεποκόνδια μάστιγές τε, οὐδὲ ταῦτα
μάκρους οὐκετέ μάστιγες. Οὐδὲνος τοι.

εἰς ἀπόλοντα, τεργίψει βοὸς πόδα χερὶ τωχέας,
κάμβηνον ἐκ κανεοιο λαβών, οὐδὲ ἀλόγονον οὐδισσεύς,
ἀκα πρόαιλίνας κεφαλήν· μάσην τὸ θυμῷ
σπερμαῖνον μάλα τοιοῦ, οὐδὲ δύναμινθυ βάλε τοῖχον.
Κτίσις ποὺ δὲ ἔστι τηλέμαχος ὑπίπαπε μύθω,
Κτίσις ππ., ἡ μάλα τοι τόδε κέρδιον ἔπλεον θυμῷ.
Ἐπὶ ἔβαλον τὸν ἔβανον, ἀλόγονον γαρ βέλος αὐτός.
ἡ γέρκην σεμισθυ βάλει τοῦχον ὅμοιόν τι,
εἰς τοι αὐτὴν γάμοιο ταττόρ τέφουν ἀμφεπονεῖτο
εὐθάδη, τὸν μάτιον μοι πάντας οὐδὲ δίκαιον
φαινέτω. οὐδὲν γαρ νοίω καὶ οὐδὲντα εἴκεται,
ἐδίλλετε καὶ τε χερεας ταρθεούτε τινάτθετο.
ἄλλον μπτις τάδε μὲν τοι τετλαφεν επορόωντας,
μόλινον σφαζομένων, οἶνοιο τε πινομένοιο,
μὴ σίτα χαλεπόν γαρ ἐνυπακέειν γῆτε πολλά.
ἄλλον μὲν μηκέτι μοι πακὰ φέρετε μησμενούτος.
εἰ δὲ πόλιν μὲν αὐτὸν κτεῖναι μηταύτε τε χαλκῶ,
καὶ τοῦ βελούδου, καὶ κρητικέρδιον τοῦ
τεθνάμενον τάδε αὖτε ἀκεκάθεργον δράσασθαι,
ἔνινος τε ευφελούμενός, Λιμνᾶς τε ψυχάκες
ὕνισάλοντες ἀκελίως κατὰ μάστικα καλέσ-

· οις ἐφαδ'. οἱ δὲ ἄρε ταῦτα ἀκίνη ἐγένονται ποιηταὶ
· ὅτι ἡ μή μετέπειτα Δαμασκορίδης Αὐγελάθ,
· ἢ φίλοι, ὅτι αὖτις μὲν τοις ὑπὲρ ὑπερνότι μικράν
· ἀντιβίοις ἐπέτειοις καθαπτόμενοι χαλεπαῖσιν
· μήτ' ἔτι σύμμενοι συφελίζονται, μήτ' τινας ἄλλους
· μικρών οὐκατέδώμαστο οἱ μνονοὶ θέσιοι.

Τηλεμάχω δέ ετε μήθερε γυνή μιτορέ φαίλε
πάπιον, ού σφαῖρη πρασίνη αδειός αὔμφοτροισιν.
ὅφεται μὲν οὐκέτι θυμός σὺν εἰδέσιν ἐώλπει
νοσῆσαι οὐδυστικός πολύφρονας ὅντει δύομοντει,
τόφρος τοις νέκεσις μένει μέντος τοῦ λιγέφελναί τε
μηνιητῆρας κατέται δύοματ'. (ἐπειδεικέρδητοι πάγιοι,
οὐ νόσοι οὐδυστικοὶ οὐδέτροπος ἵκε δέλλατα)
νιῶν δέ ἀδιτόδει δηλούμενος ὅτε ἔκειται νόσιμος θεῖος.
ἀλλ' ἄγε σηνή πάσις μητρεῖ πρειόμενος κατέπλεξον,
γηγεμόνηςτις πέρισσος αὐτῷ τοὺς πλεῖστα πέρισσου,

apud autem *Vlyssen* partem posuerunt qui ministrabant,
et qualem sicut ipsi fortis sunt. sic enim inferat
Telemachus dilectus filius *Vlyssi* domini.
procos autem non omnino superbos sunt *Mimerae*.
contumelia abstinere tristitiae ut adhuc magis
intraret dolor in corde *Laertiadem* *Vlyssem*.
erat autem quidam in procis vir iniusta sciens,
(Cesippus autem nomen erat, in *Saxo domū habitanus*)
qui possessionibus fratre patris suis
o perebat *Vlyssi* diu absentiis uxorem:
qui tunc procos superbos allocatus est:

*Audite me proci strenni, ut quid dicam.
partem quidem iam hospes habet dudum, sicut deceat,
æqualem, non enim bonum est priuare neq; iustum
hospites Telemachi, quicunq; ad hæc domos permaneant
sed age ei et ego dabo hospitium: ut et ipse
uel balneariori det manus, uel alicui alijs
famulorum qui sunt in dominibus Vlyssiis diuinis.*

Sic locutus, proiecit bonis pedem manus fortis,
Iacentem ex canistro capiens. ipse autem erit annus Vlysses
placide inclinans caput: subfricit autem animo
Sardaniū omnino rālē. ille bene adificatū perenfuit mu-
Cesippum autem Telemachus increpuit herbo: (rum.
Cesippus enim) cuius cibis et uilium fuit minima

Ciehippe, certe omnino tibi hoc utilius fuit animo.
non percussisti hospitem, curavit enim telum ipse.
certe enim te medium percussisse lancea acuta,
et tibi pro nuptijs pater sepulcram curasse
bile. quare ne quis mibi iniuriantes in domo
ostendat: iam enim intelligo et scio queq;
bonaque est peiora: antea autem infans eram.
sed tamen bac quidem toleramus insufficienes,
dum ones ingulantur, nimumque bibent,
et panis difficile enim coibere unum multos.
sed agite non amplius mala facite hostiliter:
si iam me ipsum interficere cupitis ferro,
et hoc uellem, et multo utilius esset
mori quam bac semper iniqua opera uidere,
hospites uerberari, famulasque mulieres
uiolari turpiter in domibus bonis.

40 Sic dixit. illi autem omnes quieti facti sunt silentio:
tandem locutus est Damastorides Agelanus:
ô amici, non iam aliquis in indicium insum
contrarijs verbis carpens fœciat.
neq; amplius hospitem uerberate, neq; aliquem alium
seruorum qui sunt in domibus Vlysxis dinisi.

Telemacho autem uerbum ego & matris dicam
mitte, si ipsis corde placeat ambo bus.
quandiu quidem uobis animus in peccoribus sperabat
rediturum *Vlyssem* per prudentem suam domum,
50 tamdiu nihil prohibebat manere quod tenerique
procos in domibus: (quoniam hoc utilius erat,
si redijisset *Vlysses* & redux uenisset domum)
nunc a. i. a. hoc manifestum quod non amplius reuerfur us est.
sed age tunc hac matris assidens narra,
nubat quicunq; optimus vir & plurima prabat,

Telen. Cœ
sippem mē-
nit abundans
obiuscat.

*Agelae
procis at
nuptias mea
tuerit.*

*ne tu quidem gaudens paterna omnia possideas,
edens et bibens: illa uero alterius domum curet.*

*Hunc autem Telem. prudens contra allocutus est:
non per Iouem Agelae et dolores patris mei,
qui alicubi longè Ithaca uel mortuus est uel errat,
non remoror matris nuptias: sed in beo
nubere cuiuscum uelit, quin et plurima dona do-
ern beisco autem nolentem à domo amouere
eratione uiolenta, non hoc Deus perficiat.*

Mimer. pro Sic dixit Telemachus. procis autem Pallas Mimer
cos demens inextinctum risum mouit; errare fecit autem mentem,
res reddit. illi autem iam maxillia ridebant alienis:

ercentes autem carnes comedebant: oculiq; ipsorum
lachrymis impleti erant: lugubrisq; cogitabat animus.
bis autem et locutus est Ibeoclymenus dñinus:

*Dura por, ab miseri quid malum hoc patimini? nocte quidē nostra
tēta in pro cooperiuntur capitaq; faciesq; infraq; genua;
eos. mulatus autem dūsus est, lacrymantur autem gena:
sanguine auctem flunt parietes pulchraq; media.
simulacris uero plenū est uestibulū, plena uero et aula,
cunctibus Erebusq; sub ienebris. Sol auctem
ex caelo periret, malaq; incessit caligo.*

*Sic dixit. illi autem omnes de eo suauiter riserunt.
bis autem Eurymachus Polybi filius incepit dicere:
despit hostes nuper aliunde hic profectus.
Sed ipsum statim iuvenes domo emitistis foras
in forum ire: quoniam haec nocti assimilat.*

*Hunc a. rursus allocutus est T. i. eoclymenus dñmns:
Eurymache non te iubeo mihi comites dare,
sunt mibi oculiq; et aures et pedes ambo;
et mens in peccoribus facta neq; miqua:
bis exibo foras, quoniam intelligo malum uobis
imminens, quod non aliquis subterfugiet neq; evitabit
procorum, quis domo in diuinis V. lybis
nitos iniuria afficientes iniusta operamini.*

Sic locutus, excusis domibus bene habitatū.
uit autem ad Piraeum, qui ipsum alacris suscepit.
proci autem omnes inter se aspicientes,
Telemachum irriabant, de hospitibus ridentes.
sic autem aliquis dixit iuuenium superborum;
Telemache, non te peior hospitator aliis:
qui talem istum laberas famelicum erronem;
panis et nini indigentem: neq; operum
Scientem, neq; foris studinis, sed ne quicquam pondus terret
alius autem rursus aliquis hic surrexit diuinarum,
sed si quid obtemperes, quod multo utilius esset:
hospites in naui multileda collocatos
in Siculos mittamus, unde ibi praeium inueniatur.

*Sic dixerunt proci. ille autem non curauit uerba:
sed tacite patrem aspiciebat, expectans semper
quando procis impudentibus manus iniijceret.
è regione cubiculi posita pulchra sella
filia Icarij prudens Penelope,
mirorum in domibus uniuscimq; uerbum audiebat.
genitissimum enim ridentes parabant*

„Φρες σὺ μὲν χαίρωμι ταπερώια τῶν πέντε παιδίων,
εἰδὼμεν γὰρ πίνωμον· καὶ δέ ἀλλοι διώμαστοι κομίζουν,

Τόπῳ δὲ αὐτῷ ταλέμαχος τε πυνηλύνος αὐτίον καὶ δεῖ,
ἢ μάζην Ἀ' γέλασε καὶ ἀλγετα πατρὸς ἐμοῖο,
ὅς τοστὴλ ι' θάκης ἡ ἐφθιτικὴ ἀλάλκητας,
ὅτι μάτρισθαι μητρὸς γάμορ ἀλλὰ κελσῶν
γάμαδος ἄκενθελική ποτιδὲ δ' αἴστεσσα δ' ὥρατ δίδωμι, εἰδίδωσι
αἴστεσσα δ' αἴσκεσσαν ἀπό μηγάροιο δίδωμε
μήθειαν αὐτούς τοι. μηδέποτε θεός πελάσειν.

ΩΣ φέτο τηλεσχος. μνησῆρος ἡ πατέρας Αὐθίνη
ἄστειον γέρεον ὄφει, πρέπει λαγύειν ἡ νόμιμα.
εἰ δὲ ἔτι γενεθλίουστα τελέσαι τὸν οὐλατούσαντο.

ετος πολιον γνωμονας γενικων αποτελουσιν
αλιμοφόρους τα ή δη πάρεται ποδιοι· σαστε δη αξια σφίων
Διακρυσθήσιν πικαπλαντο· γύρου δη αί Γρε θυμός.

ποιοι γένους μεταξειπε Θεοκλυμάν^Θ Θεοειδής,
αὶ λειλοί τί κακοῦ σθένε πρόχειρον; νυκτί μὲν ὑμέωρ
ἀλύκτως πεφαλαί τε πρόσσωπά τε νέρθε τε γυναι-

οίμων γέ τε δέσμων, δέσμων τα τέ πρεσά.
αἴματος δέ τε δέσμων του χριστού καλά τε μεσόδημα
πλάνων γέ τηλεοι ωρόθυροι, πλέκεντες αὐλή,

ἰεμένων δρεόσδε τῶν γόφον. Νέλιθος δὲ
δραγὸς θεαπόλωλε, κακοὶ δὲ πατέρων μεχλύσ.
Ωρέας δέ, οἱ δὲ ἔπειτα τοῖς αὐτοῖς δίεις εἰς τὰ πατέρα.

Τόη δὲ αὐτε ποσέπε Θεοκλύμενος θεοειδῆς

Εύρουσαχ^{της τι σ'} ἀνωγε^{έμοι πομπῆς} ὅπαζειν.
εἰς μοι ὁ φίλαλμοι τα^{καὶ} στατή^{πόδες} ἀμφω,
καὶ νό^{τι} σὺ οὐκέται τετυρκει^{θά} ω^{το} ακεκίν^{ος}.

τοῖς ἔξεικι θύραις, ἐπεὶ νοέω κακόν γίγνεται
ἐρχόμενον, τὸ κρυπτὸν ὑπερεκφύγοι· τὸ δὲ ἀλίευσθαι
μητήρων, οἱ μῆτις κατ' αὐτὸν δέξεται θυγατρα.

Ως επ' αὐτῷ, οὐδὲν δέ μου εἴη ναυτικόντων.

περ ουτούς φέρειν, ο μηδενόφθαλμος εκτός
μηδενός δέ πάρα πάντες θελήσουσι σόροντανος
τηλέμαχον τρέθειν, ὅπερ είναι οι γελώντες.

πολειστης επεικενειων υπολιαρχοντων, η
τηλεμαχη, της σειρακοξεινωτηρος αλλο,
οιου μετα τηνα περη χεισι επιμαχον αλλοτιν,

στίσσακόν εἰναι κεραμεύον· σδίτε δρυώμ
ειπαπανού, σδίτε βίντος, ἀλλ' αὐτως ἔχει θεόν· ἀρρέφεντος·
ἄλλοθι δὲ αὐτέτις στρατού ανέση μαντούς τοις.

ἀλλ' ἐδίκτι ποθειο, τὸ καν πολὺ κέρδιον ἔγινε
αὐτὸς ξένος γένεται πολυκληῖδι βασιλόντα
Ἄργος στερεάς πείμαντος αὐτοῦ, ὅπου καὶ ταῦτα ἔποιαν ὡς πολε-

εἰς ἕφασταν μητρόες. ὁ δὲ ἔπι τούτῳ θεωρεῖται.

οπλοτεσιμηγηρουμαναιε ετο χερας εφησε.
καταγητην θεμιτην πεικαλλεα διφορ
κρητικηριον περιφρωμι γίνεται,

άδν' τέττι μελλακές, ἵππα μάλις τόπον ήρβυσαν·
μόρτος δ' ὅποις πας ἀχαρίστορος ἄλλο γέμοιστο,
οἷος δ' οὐ τούτος θεῖς καὶ πρεστός αὐτῷ
θυσέμεναι. πρόστοροι γαρ ἐκεῖτα μηχανόντων.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ ΤΗΣ Φ.

ῥάψῳδίας ζωόθεσος.

Πεπιλόντη τὸ τάπουσι τὸ τέλον ὑπογένεται τοῦ γέμορος. Οὐδενὸς
ἢ Εὔραιος ηθοποίησις οὐτε πλεονεκτήτης τὸν πόλεμον ἀσφαλέσσει, κατίστη
ἀριστοτέλεος διὰ τὸ πλάνην, ἀλλα τόπον τὸ τέλον μὲν παταδίνετο.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ Η' Φ.

ΡΑΤΩΔΙΑ.

οἱ δὲ βίοι προτίθεσιν ἀπλούς πάντας.

Η. Δι' ἄρ' ἦδι φρεσὶ θεῖς θάκε γλαυκῶ
πεις Αὐλίων
πάρηταρειο περίφρονι Γίλιελπέα,
τοξού μητειρέος θείφελο πολίσυ τε σι-

μπρού
δικέγαροις οὐδιστού, καὶ θιλασ, καὶ φόντα ἀρχήσ.
κλίμακα δὲ ὑπερολίω πεσεύσαστο οὐ λέμοιο·
εἰλθούς κλιπόθελον πακαπτείχερι πατεχές
αχρωτόν, καλίων, τὸ χαλκέων, καπτόν δὲ εἰλεφαντοῦ οὐτῆν.
εἰδούς δὲ πάντας θάλαττονού, πολές φαρέτει
εἰδότο, πολοὶ δὲ γένεσαν σονόντον δισοῖ·
δέρρετοι οἱ ξένοι· λακεδαιμονοὶ δὲ καὶ τυχόντες
Γερίτο· Εὐρυτίδης, ἀπάκελος ἀθανάτοισι.
τὸ δὲ πεισώσαντας λέπτεις ἀλλάλοιψ,
οἴκων δὲ οὐρτιλόχιοι θαύμαρον· πάτη οὐδιστεύει
αλλειπετάχει· τὸ δέ οἱ πᾶς θάμνοι· τὸ δέ φελλον
μῆλα γαρ θέλιθας θάσκης μεστώνοισιν θερόντον
τηνιστοι πολυκλάσισ τεινόστο, λόδη νομίσει.
τὴν γένεκτον πολαίων δέδηκτην θάλην οὐδιστεύει
πασινδέστερην. πόθον δὲ πατεῖραν ἀλλοιοτε γένεστε.
Γερίτο· αὐτὸς ἵππος μικρόλεπτος αὖοιστο,
οἰκεῖαν θάλειαν, τὸν δὲ πάνιοντα πελασφει,
αἵδη οἱ καὶ επειτα φόντοις καὶ μοῖρα γένεστο,
ἐπειδὴν διός γός ἀφίκετο καρποθέμυοι
φόδος· οὐρανῆς, μεγάλων ἀπίστορα δρύων,
οἳ μικρέντοις οὐντας κατέκταντο φύεισιν·
χετελιότο, δολίεθεν ὅπηρος θεοτοκος, δολίετελον
τὸν λίνοις προέβικεν· ἐπειτα δὲ τοφει τοιούτον·
ἔπιπτος δὲ αὐτὸς εὗρε πρεστονυχας γνωμέγαροισι,
τὰς ερέων οὐδιστούς σωτερούς· διότι τοφετος
τὸ φει μέν δέ εφόρος μεγας Εὐρύτος, αὐτάρος πατέλη
καλλιπέπτοποντοκαμηνού δέ μάκαρην θέλοισι.
τορδός δὲ οὐδιστούς ξένος δέκατην καὶ ἀλκημονούς γέγοντο,
περικλέαντας πειστικότο· δολίετελον
γνάτην τὸν πατέλην. περὶ διός δέ τοιούτον
Γερίτομην Εὐρυτίδην, ἀπάκελον ἀθανάτοισι,
οἵσιος τούτον Εὐρύτον. τὸ δὲ πόπον διέθετο· οὐδιστούς
ζεγόμενον· πόλεμόντει μελανέων γένεται νησί·
μετέτοιτο, αὐτὸς μητηρας ξένοντο φίλοιο

αἴσκητος

μναίτερος εὐπλασία, σκινιδεμηλταντεν;
σκινιδεμηλταντεν; αυτονομηλταντεν;
καὶ τὸν πότερον ποτεροντεν;

ODYSSEAE HOMERI XXL

Rapsodie argumentum.

Penelope tendenti arcum pollicetur sui coniugium. Ulysses ex-
tem Eumeo et Philoctetis mandans de ianuarum custodia, ipse miti-
tis sagittam per annulos, alio tendere arcum non uideat.

ODYSSEAE HOMERI L.

Rapsodie.

Psi autem in mentibus posuit Dea casua Mi-
nerua
filia Icarii prudenti Penelope,
arcum procius ponere albumque fero-
rum

in domibus Ulyssis, ceramina, et cedri principiam.
20 scalam autem altam ascendit sua domus:
accepit autem cladem bene flexam manu crassa
pulchram, et rēam, manubrium autem eboris inerat:
perrexit autem ire ad tabernaculum cum ancillis mulierib,
ultimum. illuc autem ei tēbesauri iacebant regis,
asq; aurumque multis laborisque ferrum.

ib; arcus iacebat reflexus, et pharetra
sagittifera, multa autem incrassata lethifera sagitta:
dona que ei hospes Lacedamone dederat congregatus
Iphitus Eurytides, similis immortalibus.

30 hi autem in Messene occurrerunt innicem,
domo in Ortiochii cordatis. ceterum Ulysses
iunxit ad debitum quod ei omnis populus debebat:
ones enim ex Ithaca Messenij uiri exculerant
nauibus multis edis trecentas, et pastores.
borum gratia legationem multam niam uenit Ulysses
parvulus. misit enim pater alijs senes.

Iphitus rufus equas querens que ei perdita erant,
duodecim feminas, post autem multa patientes operatas;
qua eis est postea cedes et fatum facta sunt,

40 postquam ad Iouis filium peruenit magnanimum
uirum Herculem, magnorum autorem operatum,

qui ipsum hospitem interfecit domo sua:
improbus, neq; Deorum uocem generatio, neq; mensam proditor
illam quam ei apposuit: postea autem occidit et ipsum:
equas quemque ipsum fortis ungibus in domibus.

quaes quærens Ulysses recurrat: dedit autem arcum,
quæ antea quidem portabat magnus Eurytus, at hic filius
relinquit moriens in domibus altis.

hunc Ulyssesensem acutum et fortis lanceam dedit,
50 principium hospitalitatis calamitosa, neq; in mensa
cogniti sunt inter se. ante enim Iouis filius interfecit
Iphitum Eurytudem, similem immortalibus,
qui ei arcum dedit. hunc autem nunquam donum Ulysses
eius ad bellum nigra in nauibus

κενταύ

De arcu
Ulyssis.Iphitus Eu-
rytides.

Hercules

improbus.

tenus in domibus: gestabat autem sua in terra.
ipsa e. quando iam thalamum peruenit diuina mulierum,
pavimentumque querum ascendit, quod quondam faber
poliuerat scite, et ad normam direxerat,
in autem limina aperauerat, ianuas a. imposuerat splendidas:
statim baculum uelociter absoluuit annulo,
inque clavem misit, ianuarum autem superimcidit seras
contra obseruans, hec autem resonuerunt uelut taurus
pascens prato: tantum sonnerunt pulchrae porte
percussa clavis, aperiueque sunt ei citio.

ipsa in alia tabulata iuist, illuc autem capsa
stabant, in quibus odorifera uestes iacebant.
hinc extensa a clavo accepit arcum
cum ipsa uagina, que ei adiacebat lucida.
sedens autem illuc dilectis genibus eo impostris,
stebat ualde stridulè: exceptit autem arcum regis.
ac postquam satiata est multarum lacrymarum lucis,
perrexit ire domum ad procos superbos,
arcum tenens in manu curvum, et pharetram
sagittiferam: multe autem inerant lethiferam sagitte.
ei autem simul ancille portabant arcum, ubi ferrum
iacebat multum et as, certamina regis.
quando autem iam ad procos peruenit diuina mulierum,
stetit apud limen domus benefacte,
contra genas tenues calanticas:
ancilla autem ei utring assit.

Penelope
depromit
Vlyssis ar-
ma certami-
ni proco-
rum.

Slatus autem procis locuta est, et dixit uerbum:
audito procis superbis, qui hac domo
uiri mihi comedendo et bibendo assidue semper
uiro absente multo tempore, neq; aliquam aliam
herbi facere continentiam potueris,
sed me cupientes ducere facereque uxorem.
sed agite procis, quoniam hoc apparet certamen.
ponam enim magnum arcum Vlyssis diuini:
quicunq; autem facilium extendet arcum in manibus,
et iacula tur per annulos duodecim omnes,
hunc simul sequar, linquens banc domum
maritalem, pulchram, plenam uictu, cuius aliquid recordarunt me puto uel in somnio.

Sic dixit: et Eumeus iussit diuinum subulatum
arcum procis ponere albumque ferrum.
lacrymans autem Eumeus suscepit, et depositus.
fleuit autem bubulus alibi, postquam uidit arcum regis.
Antinous autem increpauit, herbi q; dixit, denominauitque:
Stulti rustici, caduca cogitantes,
ab miseri, cur lacrymas funditis, et mulieri
animum in peccoribus monetis? cui alioquin
iacet in dolorib. animus, postq; dilectu perdidit maritum.
sed tacite comedisse sedentes, uel foras
flete istib; egressi, arcus linquentes,

Arcus V. Procis certamen difficile, non enim puto
lybis. facile hinc arcum politum tendi.
non enim aliquis adeat talia uir in his omnibus
qualis Vlysses fuit. ego autem eum ipse uidi:
(etenim memor sum) puer autem parvus eram.

πάντες γὰρ μυάροισι φόρει δέ μηρής ἀδί γαῖας.
ἀδί δέ τε οὐδὲ θάλασσαι τὸν ἄφικτον διεγωνακῶμ,
ἀδί δέ τον ἀρνίνον πεσεύσαστο, τὸν ποτε τέκτων
ἔσασθν ἀντιστρέψας, καὶ ἀδί στέμματα θειαγρά,
γὰρ ἐσθιεῖς ἄρσε, θύρας δέ ἐπειθητε φαενάς·
αὐτίκινος ἄρδεν γάρ ιμάντα θεώς ἀπέλυσε τοντον,
γὰρ ἐκλιποῖς ἄπει, θυρέων δέ αἰτεποτέν όχημας
ἄντα τιτυρούμενόν τοντον, τόξον τοντον
αὐτὸν γωνιεῖται, οὐδὲ οἱ πορίκετο φαενός.
ἴσουλόν τοντον, κατά τοντον φίλοις ἀδί γάνκον θεώς,
πλαῖται μέλατη λιγέως· εἰ δέ ἄρει τόξον αἴνακτο.
ἀδί δέ τοντον περφεύτη πολυδιάκρυτον γόνοιο,
βῆρος ἰμλας μεγαρόνδεις μετά μυντηρέας ἀγαθάς,
τόξον τοντον χειρί ταπλίντονον, ἀδί φαρετρέων
τοντον οὐδόν πολούς δέ γάντσαν σορόγντον δίσοι.
τοντον δέ ἄρδε μέμφιτολοι φέροντο γάκιον, γάντσα στίδηρο.
αὐτίκιας ἡ μυντηρέας μετινδέα, καὶ φάτο μῦθον,
πέντεται μέλι μυντηρέας ἀγάλματον, οὐ τόδε μέλιται
ἐχάστε τοντον καὶ πνέμενται μύθονται αἰεί
αὐτίκιας ἀποιχομένοι πολιών χρόνον, τόδε τοντον ἄλλω
μήθη πονέσσαται πάνταχτον ἐσθιατε,
ἄλλον τοντον οὐδέποτε τε γαῖανται.
ἄλλον ἀγέτε μυντηρέας, επειδή τόδε φαίνεται ἀθέλον.
Θάσος γάρ μέγε τόξον οὐδειστοντον τοντον.
ὅς δέ περ φύτας τοντον τοντον βιόν γάρ ταπλάκησι,
καὶ διοισθντον τελέκειαν δυοκαθεικα ταντάκη,
τοντον καὶ ἄρδε μέμφιτον, νοσφιστεύτη τόδε δέ μάκα
καρδίου, μάλιτη παλόν, γάπτιον βιότοιο,
τοντον μεμνόσσαδε δίσοιαι γάπτηρ διέρρω.

40 Οὐ φάτο· καὶ δέ Εὔμαλοι αὐλόγει θέλοι γάπτηρον
τόξον μυντηρέας θέλοι πολιόν τε σιδηρον.
πλακρύστε δέ Εὔμαλοι δέξατο, καὶ κατέβηγον.
πλαῖται τοντον οὐδέποτε, επειδή τόξον αἴνακτο.
Αὐτίκιος δέ γάντσαν τοντον, επειδή τοντον ἔφαται, εἰ τοντον
νότιοις ἀγροῖσι τοντον, εφιμέριας φρονέοντον,
εἰ δειλοί, τοντον πλακρούς κατέβησαν, ἀδί γάντσαι
θυμόν τοντον δρίνερον; οὐ τοντον ἄλλως
πέντεται τοντον οὐδέποτε τοντον, επειδή φίλοι τοντον
ἄλλον αἴτεμον διαίναδει καθάπλονται, οὐ δύραζε
τοντον θέλον θέλονται, κατά τοντον τόξα λιπόνται,
μυντηρέας τοντον θέλον θέλονται, δέ γάρ δίσοι
γάπτηροι τοντον τόξον τοντον διέρρωται.
δέ γάρ τοντον μετά τοντον αἴνακτο γάπτηροι τοντον τοντον
οὐδέ οὐδειστον τοντον, εγώ δέ μην αἴτεμον διποτακε
τοντον γάρ μυντηρέας εἰμι, τοντον δέ τοντον τοντον τοντον.

Ως φάστο. Κεί δὲ ἄρα θυμός τοι εἰς θεοτοπούς
νομίζεις γνῶτανύσειμ, μνοῖσθεντει τε σιδήρος.
Ἵπποι διέστη γε τῷ πάτερι γενεᾶς εἶμελην
ἐκ χειρῶν οὐδεποτέ αἴματον, οὐδὲ τότε ἀτίμα
πάλιν τοῦ μεγάρω, ἀλλὰ δὲ ἀργυρού ταῦτας ἐποίρος.
τοῖσι τούτοις μετέστηφεν ἕρην ἵστηλε μάχοιο,
οἱ ποποι, ἡ μάλιστη μετέστηφεν ἕρηλε Κρονίων.
μάτηρ μὲν μοι φυσίς φίλη, παντάποτε ἐστι,
ἄλλων ἀμ' ἐψευδατε, νοσφιστικέλιν τόδε δῆματα
αὐτέρε γε γελώντη τοῦτο ματέρεντον θυμῷ.
ἄλλος ἄγετε μνησθῆσθε, ἐπεὶ τόδε φαίνεται ἀεβλευ,
οἵνις γε τοι εἰς γεννήτας ἀχειδαγαῖαν,
ὅτε πύλα διεργάσθη Ἀργείῳ, στέκεται μυκλώσις,
ὅτε αὐτὸν ἴθάκης, ὅτε οὐ πέροιο μηλαίνης.
καὶ δὲ αὐτοῖς τόδε γε γεννήτας χρήματορι οὖν;
ἄλλος ἄγε μη μάστιγος πρέπετε, μηδέτε πρέπει
διηρόντες τετραγωπάδει τανυσίου, ἀφρειδολιμού.
καὶ μὲν καὶ αὐτοῖς ἔγω τοῦτο τελεισταί μεν·
εἰδέ περι γνῶτανύσιο, μνοῖσθεντει τε σιδήρος,
οὐκέτι μοι ἀχυρωμένω πάδει μιώματα πότνια μάτηρ
λέπτοις ἀμ' ἄλλων ἔστι, ὅτε γε γαστρόποδες λιποίμια,
οἵσις τούτοις τοῖς τοῖς ταττέοις αεβλιακάλαντα.
η, καὶ ἀπ' ὁμοιῆσι χλαῖναι δέσποτοι φοινικότεαν,
ορθός αὐταῖς· ἀπὸ τοῦ ξίφου δέξιον δέσποτον ἀκοσφ.
τριῶντοι μὲν τελέκαιας εἶναι γε, μέτα τοῦφρον δρυΐας
ταῖσι μίαν μακρίων, καὶ μὴ τάσθιμα τοῦ θεοῦ.
ἀμφιέγαδεν γναῖξε. τοῖς φοστοῖς ἐλε τακταῖς, οὐδόντας
ἢ δικούσμως εἶναι. τάχρι δὲ τοῦ πότετον πάντα.
εἴ δὲ ἄρετε ποδοῖσιν ἰώμην, καὶ τόδε τελείτητι γε.
τριεῖ μὲν μητρὶ τελέμειγεν, ἐργάζεσθαι μητράνειμη,
τριεῖ τοῦ μεθύκει βίης, μητελπόμενον τούτος θυμῷ,
νομίζεις γνῶτανύσειμ, μνοῖσθεντει τε σιδήρος.
Εἰναὶ μὲν δέ τοι εἴταινοις βίης τοῦτο ταττοῦ αὐτέλκωμ,
ἄλλος οὐδεποτέ αὐγίδει, καὶ τοῦτο γε μηνόμην ποτε.
ποῖς δὲ αὐτοῖς μετέστηφεν ἕρην ἵστηλε μάχοιο,
οἱ ποποι, τὸν δὲ εἴταιτακακότοτε εἰσμακάτακινος,
πεντεώταρος ἀμι, καὶ τοῦ ποτε χρόνοι τετέται
αὐτὸν ἀπαμιώδητον, ὅτε τοις τῷ πάτερι γενεᾶς εἶμελην
ἄλλος ἄγετε, οὐποτερέμενον βίης τοποὺ φέρταροι εἰσι,
τοῦτο τελείτηται μητράνειμη, καὶ τοῦτο τελείτηται μητράνειμη.

Ως εἰπώμενος οὐδέποτε τούτοις συνέβησεν,
κλίνας κολλητήσας εὗρεται σανίδεασιν.
αὐτὸς δὲ ὡκὺ βέλος καλὴ πάθεκλινεκορώνη.
ἄντοι δὲ αὐτοῖς κατέστηται θράνγονθν αὐτοῖς.
τοσιπού δὲ Αὐτίνος μετέφηεν πάθεας ψός,
σχενναδὲ ξένης αὐτούλεια ταῦτα δέ ταῦτα,
περιξάμενος τὸν κώνηρα θέμην τὰ πόρασινορθόνει.
Ως τούτοις τοσιπού δὲ αὐτούλειας μῆδος,
λειώδης δὲ πρῶτος οὐδέποτε τούτοις ψός,
δέσφι θυσιακός οὐδέποτε τούτοις ψός,
τούτοις μυχούτας οὐδέποτε τούτοις ψός
εὐθράστησαν, ταῦτα δὲ νεμέοσαν μητηράσαν.
Ως δέ τούτοις πρῶτοις λάθει καὶ βέλος ἀκνόντων
εἴπει δὲ αὐτὸς εἶπεν δόμηματοι, καὶ τόδε τοις πειράτης γν.
ἀπέδειμεν γνωταίνοντες πρῶτον γῆρας αὐτούλειαν,
απετέπειρος,

Sic dixit, huic autem animus in pectoribus sperabat
arcum tendere, periaculariq; ferrum.
et quidem sagittam primus gustatus erat
ex manibus Vlyssis boni, quem tunc in honorabat
sedens in domo, incitabat q; omnes socios.
bis autem et dixit sacra uis Telemachi:
O amici, certe ualde me Iupiter demete fecit Saturnini:
mater quidem mihi dicit dilecta, prudens licet,
alium simul sequuerunt, linquens hanc domum:
at ego rideo et delector insano animo,
sed agite proci, quoniam hoc apparet certamen,
qualis nunc non est mulier in Achaea terra,
neq; Pyli sacra, neq; Argi, neq; Mycena,
neq; ipsius Ithaca, neq; Epiri nigra;
et quidem ipse hoc scitis: quid me oportet matre landare?
sed agite non excusationes trahite, neq; arcus
diu auersamini tensionem, ut sciamus.
et quidem ipse ego hunc arcum experiar:
si autem tendam, periacula borgi ferrum,
non mihi dolentibus domos ueneranda mater
linquet cum alio iens, cum ego retro relinquenter,
ualent iam patris certamina pulchra obtinere.
dixit, et ab humeris pallium posuit purpureum,
reclus surgens: ab auro ensem acutum posuit humerū. Telemach.
prius quidem annulos statuit, fossa ducta
omnibus una longa, et ad amissim directa:
circum a terrā induxit. Rupor autē cepit omnes, uidentes exca.
ut bene ornatae statuit. antea autem nungquam uiderat.
stetit autem in panimentum iens, et arcum tenet.
ter quidem ipsum admouit, trahere cupiens,
ter remisit uires, sperans hoc animo;
nernum tendere, periaculariq; ferrum.
et sanè rendisset uia quartō attrahens,
sed Vlysses abnuit, et tenuit cupientem licet.
his autem rufus locutus est magna uis Telemachis:
O amici, uel postea malusq; ero et ignarus,
uel iunior sum, et nondum manibus confido
uirum propulsare, quando aliquis prior molestus fuerit:
sed agite, qui me uia multo potentiores esitis,
arcum tentate, et perficiamus certamen.
Sic locutus, arcum quidem à se posuit humum,
acclimans conglutinatis politis tabulis:
illic autem eium telum pulcro acclimatit annulo.
retro autem iterum defecit in sede unde surrexerat.
his autem Antinous locutus est Eupitheci filius:
mouemini ordinatum decenter omnes socij,
incipientes à loco unde uimum ministratur.
Sic dicit Antinous, illis autem placuit sermo.
Liodes autem primus surrexit Oenopis filius,
qui ipsis uates erat, apud autem crateram pulchrem
sedebat semotissimus semper. improbitates autem ei soli
inimice erant, omnibus autem succensebat procis.
qui tunc primus arcum accepit et telum uelox: Liodes ar-
steuit a in panimentum iens, et arcum tenet.
neq; ipsum intedid: prius n. fatiguit manus sursum tra- re nequit.
insueo

*insuetas, teneras, procisq; dixit:
O amici, nō quidē ego intēdo: capiat autem et alius.
multos enim hic arcus optimos priuabit
animo et anima. quoniam multo melius est
mori, quam vivos non id assequi cuius gratia semper
hic uersamur expectantes dies omnes.
nunc quidem aliquis et sperat in mentibus et cogitat
dilectorum Penelopen Vlyssis uxorem:
et postquam arcum tentauerit, et uiderit,
aliam iam aliquam posse ea Græcarum bene indutayum
prociat doribus querens: hæc autem posse ea
nubat qui plurima det et fatalis ueniat.*

*Sic dixit, et a se arcum posuit,
acclimans conglutinatis poliiis tabulis,
illuc autem citam sagittam pulchro acclimatuit annulo:
retro autem iterum defecit in sede unde surrexerat.
Antinous autem increpuit, uerbisq; dixit, denominatioq;
Liodes, quale te uerbum fugit septum dentium,
grauisq; molestumq; irascor autem tibi audiens,
si hic arcus optimos priuabit
animo et anima: quoniam non potes tu intendere.
non enim se tales genuit alma mater
ut extensor arcusq; essem et sagitarum:
sed alij tendent forte proci inclivis.*

Sic dixit: et insit Melanibium custodem caprarum:
age ignem accende in domibus Melanibie,
apud autem pone sedemq; magnam et pelles in ipsa,
effer autem ad eis magnum orbem intus entis,
ut iuuenes caleficientes, ungentes pinguis,
arcum tentemus, et perficiamus ceriamen.

*Sie dixit, ille astatii accedit Melæthius magnū igne,
apud autem portans sedem posuit et pellem super ipsam,
et adipis exulit magnum orbem intus entis,
ideo iuuenes calefaciendo tentarunt: neq; poterant
tendere, multum enim fortitudinis expertes erant.
Antinous a. abhuc abstinebat et Enyimachus diuinus,
principes procorum: virtute autem erant facile optimi.*

*Illi autem ex domo iuerunt simul ambo
bulbulcus et subulcus Vlyssis diuini:
ipse autem post hos domo exiuit diuus Vlysses,
sed quando extra iannas erant et atrium,
loquens ipsos uerbis allocutus est suaribus:
bulbulce et in subulce, uerbum aliquod dicam,
an celum? dicere autem me animus iubet.
quales effetis ad Vlyssi auxiliandum, sic unde uenias
sic ualde repenti, et aliquis Deus ipsum afferat?
num procul auxiliaremini, an Vlyssi?
dicite quomodo nos cor animusque iubet.*

Hunc autem rursum allocutus est boum bubulcus uir:
Iupiter pater, utinam quidem hoc perficias uotum,
utinam ueniat quidem ille uir, ducatque eum deus,
cognoscere qualis mea potentia est manus sequentiarum
similiter Eumeus supplicauit omnibus Deis
redire Vlyssem prudentem suam domum.
et postquam horum mentem heram cognouis;

ἀπέστης, ἀπαλές, μετὸν ἢ μυτῆρον ἔειπεν,
Ω φίλοι, οὐ μὲν εὐώ ταῦτα λαβεῖτω ἢ οὐδὲν.
πολλάς γαρ πόλεις πόλεις αἰτεῖσθαι κεκαθησαί
θυμάριαν τυχῆς. ἐπειδὴ πολὺ φερτορόν δι
τεθνάκειν, οὐ κώστας ἀμαρτεῖν διδύειν αὐτὸν
διθνάσκοντας οὐκέτι ποτὶδε γέγονοι οὐκέτι ταῖς ταῖς
νῦν μὲν ταῖς ήττας φρεσοῖς ποτὲ μελουνταῖς
γῆμαι πίκαλοπτην οὐδιασθεῖσα πράξακοιτιφ·

αὐτῷ εἰπεῖσθαι τόξον πειρώσεται, οὐδὲ οὐκέται,
οὐδὲ αὐτὸν εἰπεῖσθαι σχεῖσθαι τὸν πειρῶμα
μνάδων εἰδίσοισθαι μήδημεν Θ. οὐδὲ καὶ εἰπεῖσθαι
γίγνεσθαι ὃς καν πλένει πόροι καὶ μόρσιμον Θ. εἴθε.

Ως ἀρὲ ἐφώνησαν, καὶ ἀπὸ ἑτοῖς φυγεῖσι,
πλίνεις κολλητῆσιν τύφεις σαιδεσικ,
αὐτῷ δὲ ὁκὺ Βέλος καλὴ ποσέκλιτη κορώνη
ἀτὶ δὲ αὐτοῖς κατ’ ἀρὲ ἔγειται θρόνος γῆραν αἵτινα.
Αὐτίνοος δὲ γῆράντιχν, επος τοῦ φωτός, εἰς τὸ ὄντομαζε,
λειῶθεν, ποιῶν σε ἐπος φύγειν ἐρκεθεὶς
θειάντι τὸν ἀργαλέον τε, νεκεστῶμασι δὲ τὸν ἀκέσων,
το εἰδεῖς τὸ γε τόξον ἀριστᾶς κεκαθόλισε

Θυμέσιον ψυχής· ἐπεὶ δὲ μάσσαι σὺ ταῦτα
ἢ γέρος τούτου γε τοῖον εὔποντα πότνια μάτηρ
οἵον τε ῥυτῆρα θεοῦ τοῦ εὐκλείας καὶ διεσώμη.
Ἄλλοι ταῦτα τέλην μνησθήσονται ἀγνῶστοι. (γάμοι)

Ως φέστοκαί ῥ' ἐκέλθοις μελανθίου αἰπόλογον αἴ-
ττυρες τῷρδην κείμενον μεγάροις μελανθίου,
τῷρδην τίθεις πίφρού τε μεγαν καὶ κῶσες ἐπ' αὐτῷ,
ικτίσεως γνώκε μέγαν τροχὸν γῆδοι έόντως,
οὐφρατίοι δάλπονταν, ἀλλαχίονταν ἀλειφῆ,
τοῦτο τειρώμεθα. Εἰ ἐκτελεσθώμενον αἴθολον. (πῦρ)

Τὸν δὲ οἶκον βίωσαν ὁμαρτίνοσαν διὰ τὸν ἄποφε
Βακόλος ἀδελφὸν φορέος οὐ μνασθεῖται θέοιο·
40 ἐκ δέ αὐτῶν μετὰ τὸν δῆμόν τοῦ πληνθεὶς διά τοι οὐ μνασθεῖς·
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν ἔκποτε θυρέων ἕσταν ἀδελφοί,
φθεγξάμενος σφι ἐπέειπε ποθοκύδια μειλιχίοισι,
Βακόλει καὶ σὺ συφορέει, ἐπεισ τοι καὶ μυθογαῖμάνι,
ἢ αὐτὸς καβύθω; φρεστεῖς δέ με θυμός αἰώνει;
ποιοίσιν ἀτταί οὐδ' υστοῖς ἀμεινόνει, εἴ ποθεν ἐλθοις
ἄστε μάκελλον πατίνης, κατέ τις θέσσος αὐτοῦ γένεται;
ἴκεν μητριαρχεοτοιρία μεινάοιτο, ἢ οὐδ' υστοῖς;
ἄπιστος ὅπερις ὑμένες κραδίον θυμός τε κελούει;

Τόγδ' αὐτε πεθέσθαι βοῶντας τὸν θεόν,
ζοντάντων, αὐτοῖς τοῦτο τελεστόν σεις εἶλθεν,
καὶ ἐλθούσι μὲν καίνος αὐτῷ, ἀγγεῖοι δέ εἰσιν αἷμασι,
γυναις χ' οὐταντικαὶ μάσησις καὶ χεῖρας ἐπονταί.
καὶ δέ αὐτοῖς Εὔμαιος ἐπιβίχει τὰς θεοῖς
νοσῆσαι οἷς λιποταπελύφρονται οὐδὲ μίσουσι.
αὐταρέπεισθαι τῷ γε νόσου τημόρτει αἰνέγυνα.

Σχάστις σφ' ἐπέτειοι πάμβούλην Θεόσεις πρι,
χίλιοι μὲν δι' ὅδον αὐτὸς ἔγωγε κακὰ ποτὰ μογήσει,
πλυνθού ἀκοσῶ ἐπεὶ δει τατρίδ' αγαῖαν.

γεγνώσκω δὲ ὡς σφῶι προβλέπομένοισην ἐκάλεσσι
οἰοῖσθαι μάρτυραν· τὴν δὲ ἀλλαγὴν τὸν ἄκαπτον
ζήτειμεν δὲ εἰς αὐτὸν οὐστόπουρον οἴκαδιν ἵνεπειτε
σφῶι προβλέψων τούτην τὴν ἀλλαγὴν κατατελέσω.
αλλ᾽ ὑπὲρ τούτου γε θεός οὐκατάσκυ μνηστῆρας ἀγαπᾷς,
ἄξομαι ἀμφοτέροις ἀλόχοις, ήτις πτίματερ ὅπατασσω,
οἵκια τε γεγνέσθαι τετυγμένα καὶ μοι ἔπειτε

Τηλεμάχιος ταίρω τε καστυνότω τε εσθόντο.
εἰ δὲ ἄγε μὴ καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ἀλλότιος εἴξω,
(օφρά με εὖ γνῶστον, πιστωθῆσθαι τ' ἐνίθυμῳ)
ἀλλα τώπιον με σῦν λαλεῖν οὐδέποτε,
Γαρυνούσνδι' ἐλθόν τασσών ζάσην Αὔτολύκοιο.

Ως ἐπίθημ, ῥάκεια μεγάλης ἀπτέρευγαθηνὸλῆς.
Τῷ δὲ ἐπει τοῦτον, εὐτὸν τοῖς φρέσοσαν τοῦκασα,
κλαυθοῖς, καὶ μὲν οὐ σπάσιλαί φρονα χειρεῖται βαλόντε,
καὶ κακίων χαπταζόμενοι κεφαλής τε Καίμας
ἀνδρὸς αὐτῶν οὐδενεὶς κεφαλὰς Καίμας ἔκνοε.
καὶ νύκτι οὐδενομελόντοις μὲν φάγοις πελειοι,
εἰ μὲν οὐδενεὶς αὐτὸς ἐρύκακε, φάνησθι τε,
ταῦτα δοὺς κλαυθυμοῖο γόσιό τε μήτις ιδεῖται
ἄχειθώμινος μεγάροιο, ἀτάρ ἐπικοι καὶ οὐσιο.

αλλὰ πολὺν οὐνόν τε οὐτέ λύθετε, μηδὲ ἄμα ταῦτα
πρωθεῖτε, μετὰ δὲ ὑπῆρχε. Κατάρρει τὸδε σηματεύ-
αττος ἢ χαρτῶν τε οὐσία μηνήρες εὔγαιοι. (θεωρ.

Ἐκ τέσσαρις ἐμοὶ δύονται βιόις ἀδείᾳ φρέστερω.
ἀλλὰ σὺ δι' Εὔμακος φέρεων αὐτὸν μάκαρα τόξον,
γν̄ χείροτοντι ἐμοὶ τὸ δύονται ἀπέτηπε τε γυναικί¹
κληπταῖς μεγάροιο θύρας τωντινῶν ἀφεργύας.
τὴν δὲ τις ἡ σοναχῆς ἡ πτύπτη γν̄δοις ἀκούσει
αὐτὸν τῷ πιεστόροιστι γν̄ ἔρκεσθαι τι θύραζε
πεθελάσκειν, ἀλλ' αὐτῷ ἀκινθεὶν τοιαῦτα πέτρα δρύγω.
σοι δὲ φιλέστεις δεῖ θύρας ἀπότελλομαι αὐτῆς
κληπταῖς κληπτήδεσσον δι' αὐτὸν δὲ τεταμόντα ἔπλοα.

Ως ἐπ' αὐτ., εἰσῆλθε δόμας εὐναστάντες.
Ἐγένετο περι τὸν θεόν τούτον
τὸν δὲ δέρα καὶ τὸν μήματα τούτων θέστος οὐδὲν οὐκέτι.
Εὐρύμαχος δὲ οὐδὲν τόξον μετὰ χερσὶν ἀνέβασε,
θάλπων γῆθα τοῦτα σέλα συρρόεις ἀλλά μικρὸν
ἀντανύσσεις μάκρα. μεγαλεῖται καὶ λίμονος πῆρε
οὐκέπιστος δὲ δέρα ἐπηγνύει, ἐποιεῖ τὸν εφαγότα, ἐπ τὸν οὐδέποτε,
οὐ πόποι, οὐ μοιάζει πορέ τούτῳ καὶ ποὺς πανταχού.
ἔπειτα νόμικα τελετὴν ἀποτίναγει, συνιασθεὶς πάρα.

τοι για με τους στρατούς ουνόματα, αχνύματας πορ-
(επίσης καὶ ἄλλαι πολλάκις σχεῖται δια, αἱ μὲν γὰρ αὐτῆς
ἀκμαφιέλλων θύάκην, πᾶς δὲ ἄλληστη πολέμου)γ
ἄλλον εἰ δὲ τοσόνδε βίνται διάστιστον εἴμιτο
Αὐτιθέας οὐ μυστήριος, ὅτι δὲ μικρόμεծα ταῦτα σα-
πένται, ἐγενέσθαι τούτοις ἀποτελέσθαι περιθέμα.

Τὸν δὲ αὐτὸν Αὐτίνον πρωτεψήν Εὔπεπλόν τοις,
Εὐρύμαχον δὲ τὸν εἶσαι νότες ἐγένετο καὶ τόδος.
νιῶν μὲν γάρ κατὰ μήκους ἔορτη τοῖο θεοῖο
ἔγνη· τίς δὲ οὐκέτι πάνυ οὐτ; ἀλλὰ ἔκλεψε
πάτετο· μάτιρας τελέκειος γε Κέλευθος ἀπαντᾷς
εἰσάγειν.

iterum ipsos uerbis respondens allocutus est:
intus quidem iam hic ipse ego: mala multa passus;
ueni uigesimo anno in patriam terram:
cognosco autem quod uobis cupientibus ueni
solis seruorum: aliorum autem aliquem non audemus
precantem me iterum reducem domum uenire.
uobis autem sicut erit, ueritatem dicam:
si mihi Deus domuerit procos superbos,
dabo ambobus uxores, et res praebeo,
domosq; prope me adificatas: et mihi postea

*Telemachus socij fratresq; eritis.
age uero et signum manifestum aliud ostendam,
(ut me bene cognoscatis, credatisq; esse in animo)
cicatricem quam quondam mihi sus inflixit albo dente,
ad Parnasum profectum cum filiis Autolyci.*

*Sic locutus, pannos magna separavit à cicatrice. vlysses se
bi a postquam inspercerunt, beneq; cognoverunt singula, seruis me-
fleuerunt circa Vlyssem prudensem manus mitentes, niseflat.
et osculari sunt amplectentes caputq; et humeros:
eodem modo Vlysses capita et manus oscularius est,
et sane lugentibus occidisset lumen solis,
nisi Vlysses ipse prohibuisset, locutusq; fuisset:
cessate fletu luctuq; ne quis uideat
egressus domo, at dicat intus.*

sed parati intrate, neq; simul omnes:
primus ego, post autem uos. at hoc signum fiat:
alijs enim omnes quiscumq; proci superbi,
non sinent mihi dari arcum et pharetram:
sed tu diuine Eumae portans per domos arcum,
in manibus mibi dato: dicito q; mulieribus
claudant domus ianuas firmiter factas.
Si autem aliquis uel gemitum uel strepitum intus audiat
uirorum nostris in septis, non foras
exeant, sed illinc quiete sint ad opus.

*tibi autem Philætie diuine fores mando atrij
claudas clavis; ciò autem ligamen apponas.
Sic dicens, intrauit domos bene habitatas.
sed it postea in sede iens unde surrexerat.
tum etiam famuli in ore sibi sunt diuini Vlvbie*

Eurymachus autem iam arcum in manibus movebat,
pale faciēs bīnc et hīnc splēdore ignis: sed ipsum neq; sic
tendere potuit. nālde autem suspirauit gloriōsum cor:
suspiransq; locutus est, herbumq; dixit, denominauitq;
cheu, certe mihi dolor de me ipso et de omnibus.
non nuptias tantum lugeo tristis:
(sunt et alia multa Achiae, parium in ipsa
circum mare Ithaca, et alijs urbibus)
sed si tantum fortitudinis inferiores sumus
diuo Vlyse, ut non possimus tendere

○ arcum. turpe est et posteris audiu.
Huc a. rufus Antinous allocutus est Eupitheci filius:
Eurymache, non sic erit: intelligis autem et ipse.
nunc quidem enim in populo festum Dei
purum: quis arcus tendat? sed quieti
deponite, et secureret et tacete sinamus omnes

Pbilatio
mandatur
iennue cu-
fladi.

Eurymerus
clus arcui
imper do-
let.

*flare, non quidem enim aliquem obrenurum puto,
uenientem in domum Laertiade *V*lysis.
sed age: p*an*cerna quidem incipiat poculis,
ut libantes deponamus curuos arcus:
mane autem iubete Melanthium custodem caprarum
capras ducere que in omnib. excellētissimā sunt gregib.
ut femoribus impositis Apollinis inclyto arch,
arcum tentemus, & perficiamus ceriamen.*

*Sic dixit Antinous, illis autem placuit sermo.
eis autem praecones quidem aquam in manus fuderunt,
iunenes autem crateras coronaerunt potu:
diuiserunt autem omnibus incipientes poculis.
bīa, postquam libarūt, biberūtq; quantum uoluit animus;
eos callidē allocutus est prudens Vlysses:*

vlysses pe. audite me proci inclita regina,
nisi experiri ut dicam que me animus in pectoribus iubet.
uires arcis *Eurymacium autem maximè et Antimoum regem*
oro, quoniām et hoc uerbum rile dixit:
mane autem Deus dabit fortitudinem cui uoluerit;
sed age mibi date arcum bene pollicum, ut cum uobis
manus et robur experiar, si mibi adhuc est
uis qualis antea fuit in flexibilibus membris;
an iam mibi perdiderit errorq; incultus q.

*Sic dixit, illi autem omnes ualde irati sunt,
simentes ne arcum bene politum renderet.
Antinous autem increpauit, uerbumque dixit, denominatio
ab miser hospitium, insunt tibi mentes neq; tantula.
non boni consulis quod quietus in mensis cum nobis
conuiuari? neq; conuiuio priuatis, at audis
uerba nostra et locutionem? neq; aliquis alius
uerba nostra bosbes est pauper audet.*

Vinum im*per* uinum te laedit dulce, quod et alios
modicū ma*ter* laedit, quicūq*ue* ipsum abūdanter cap*ut*, neq*ue* decēter bibit:
lorū causa: uinum et centaurum ualde incluyum Eurysteionem
laſit in domo magnanimi Pirithoi,
ad Lapithas profectum. hic a. quoniā mentes laſit minor
insaniens malē fecit domo in Pirithoi.
heroas autem dolor cepit, ex uestibulo autem foras
iraxerunt iu*n*surgentēs, auribus fano aere
naribusq*ue* demēbis. hic autem mentibus suis lasus;
iussi suum malum portans iu*n*sano animo;
ex quo centauris et uiris contentio facta est,
sibi q*uod* ipsi primo malum inuenit uino grauius:
sic et tibi magnum malum dico. si hunc arcum
tendes. non enim ullum cibum obiuebis
nōstro in populo. statim autem te nauis nigra
ad Echetum regem, hominum p̄f̄st̄m omnium,
mittemus: binc autem non euades, sed quiētus
bibe q*uod*, neq*ue* contendē cum uiris iuniorib*us*.

Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope:
Antinoe, non quidem bonum lacerare neq; iustum
hospītes Telemachi, quicunq; has domos peruenit.
exstimas, si hos̄pes Ulyssis magnum arcum
tendet, manibusq; iuxta lata fretus,
domum me duellurum, et suam facturum uxorem?

η ἡδί μοι ὀλεσχώ ἀλιγ' ἀκομισιν πι. (σαν,
Ως ἔφαθ'. οἱ δὲ ἄρτι τῶντες ὑπρφιάλως νεμέσυ-
δέστατεν μὴ τέξοι τύχοντα γνωτανυστεγνα
Αὐτίνοος δὲ γνεντήγνη, επος τ' ἔφατ', εἰ τ' ὀνόμαζε,
αὶ διελεξίνωμ, γνίτοι φεγύσθε δόμ' ἀβαιά.
τοκαγαπτέος δοῦ ἐκγλος ὑπορφιάλειστμεδ' ἡμῖν
διανυσατε; δοδέ τι διατρός αἰμερδεσε, αὐτάρε ἀκόσεις
μινθαψημετόρωμην δέσιθησε, δοδέ τις ἀλιθη-
κμετόρωμηνθαψημετόρωμην δέσιθησε.
οἴνος στρέψει μελιπολές, οἴστη καὶ ἄλλας
βλάπτει, οἵ τινι μηχανδρέλαι, μηδὲ αἴσημα πίνει
οἴνοθηκειταρομάγακλυτορεύεντιώνα
ἄσσην γνήμεγάρω μεγαθύμετρειθόσιο,
δεινοπτίατειλέθοντ'. ο διεπειροφράντες ἀσσην οἴνω,
μανύμενος κάκοδρέξε δόμομ κατατεμεριθόσιο.
ηρωας διτηθηειλε, διτηθηειπεθένετρέθηε
ελκουμανκέσαντθε, διπτηθηειπεθένετρέθηε
4.0 ρίνας τ' ἀκμησαντθε. ο διηροφράντησημαδει,
πένην λητάτισθεώμετρονιθυμα,
θετηκηγταύροιστκαὶ ανδρέστινεκθηετύχη,
οι τ' αὐτῶν πρόστων κακόμετροσθεοίνεθαρειω.
ως καὶ στομεγατηνημαπιφανόκρατε. αὶ κετοτέξερο
γνωτανώσης. δηγάρετον διδιπτηθηειπεθένετρέθηε
κμετόρωμην δημιω, ἀφαρδηλε σενητημελάνη
εις εχθημβασιλα, βροτηθηειπεθένετρέθηε
πεμπομενηθηη δηστιστασα. ἀλλά εκβλος
πινετε, μηδὲ πρέπαιτη μετ' αδηράσκηροτροσιο.

50 Τόπῳ δὲ αὐτῷ περισσέως πορίφρεψιν θάλασσαν
Αὐτίνος, ὃ μὲν καλὸν ἀπέμενεν τόδε δίκαιον
ἔνεστι τοι λεμάχος, ὃς κανὸν ταῦδε οὐδέποτε
ἐπιτελεῖ, αὐτὸν δέ τινες οὐδινοῦται μέγα τόδεν
γνωτανούσιν, χρονίην τε βίκριτην ιψίας πεπάστε,
οἰκαδές μὲν ἄκενθη, καὶ ἐών θάλασσαν ἀκούοντες;

Ἐπεὶ δὲ τὸν πόλεμον τοῦτον οὐκέτι οὐδὲν
τοποθετεῖσθαι μπορεῖ, ἀλλὰ τοῦτον τὸν πόλεμον
τοποθετεῖσθαι μπορεῖ, τούτον τὸν πόλεμον τοποθετεῖσθαι μπορεῖ.

Τίποιστε Εὐγένικας πολὺς πάτεσ αὐτίσιον αὐ-
κόρην ταρίσιον περιφρεμήντα λόπτειε, (δια,
ὅτι σε τὸν δὲ ἄξεστα σύστημα· ἀστεῖ εἰσικρή·
ἄλλοι αἰχμαλώπλειοι φάτιψαν δέραιν πολέμην κακῶν,
μή ποτέ τις ἐπιποτακάντος ἄλλος αἰχμαλώπλειος,
ἢ πολὺ χείρονας ἀνθίσας ἀκύνησος αὐτὸρες ἀκοιτψ
μινῶντες· ὅτις δέ τις τοῦτον εὐθυνὴν γῆταν αὐτούσιν,
ἄλλος τις πτώχεος αὐτῷ αἰλαλίμενος ἐλθών,
ρημίσιος τατάνοντες βίσσον, οἷα δὲ μήκε σοδίπρος.
Ἄστερεσ· καὶ μήτε ἐλεγχεῖς ταῦτα γένοιτο.

Τόμ δ^ο αὐτὸν περισσεῖτε πορίφρωρι γίγαντοπεια,
Εύρυμαχ^ό, ὅπως δέκη εὔκλετας κατέπι θλῆμαρ
ἔμπλεναι, οἱ δὲ οἰκου ἀττικάζοντες ἔδισπι
αὐθίρος ἀριστῆ^θ. τι δὲ ἐλεγχεῖται τοῦτο τὸ θέμα;
ὅτε δέ ^ἐγένεται^θ, μάλα οὐδὲν μεγαλεῖται δέ
αὐθίρος δὲ διὰ ἀγαθὸς γρύ^θ σύχεται εἴμιναι ψός.
ἄλλος ἄγε οἱ οἰδότες τούτου εὐθύνουν αἴρεσθαι
ῶδεις γαρ δέξεται, τὸ δέ πάντα τε τελεσθεὶνόν εἰσαι
εἰ καὶ μηρύτανύσθι, διώκει δὲ οἱ εὐχό^θ τοπλῶν,
ἴσοις μηρύχλαιναις τε χτισμέναις, εἴμαστα καλά.
διώσω δὲ δέξιλλον τας κινητὰς ἀλκητῆρες ή αὐθίροις,
Ἑρίφ^θ ἀκινητες· διώσω δὲ τὸν ποσις πεδίλα.
αλκητίναι. τούτους δὲ ὅπητι μηρύχλαιναις θυμός τε τὸ κελεύσει,

Ως φέσσαν. κύτταρό θάνατος φέρειν αὐτῷ γνή χάρω, 50
πλέοντες, έντεκα πολλοὶ ομόκλειοι γνή μεγάροιος.
Τηλέμοχος δὲ ἐπόρθωθν απειλήστες τεγευάντες,
πῆται, προσώπω φέρει τόξα (πάχ' ὅπειν πάσσοντες)
μίστε, καὶ οὐ πόλον τόξος πορεύειν, περιφέρει δίκαια
βάλλων χρηματίσιοι. Βίσκοι ἢ φετερός θύμι.

neq; ipse hoc in pectoribus existimat;
neq; aliquis uestrum huius gratia animo dolens **g.**
bis conuictetur. quoniam neq; quidem decet. *ius est:*

Hanc. a. rurſus Enrymacbus Polybi filium cōtra locum-
ſilia Icarij prudens Penelope,
non te hunc dulcium putamus: neq; decet:
ſed uerentes famam uitrorum et mulierum,
ne aliquando aliquis dicat peior alius Achæus:
certe multo peiores uiri strenui uiri uxorem
procipiunt: quod neq; arcum politum tendant,
ſed alius quidam mendicus uir errans uenient,
facile tendit arcum, per autem mifit ferrum.
ſic dicit: nobis autem probra hac fuerint.

Hunc autem rursum allocuta est prudens Penelope:
Eurydice, neq; unquam est inclivior in populo
esse, qui domum in bonorantes edunt
uris opism;. cur autem probra ista ducitis?
ipse aut hospes, valde quidem magnus et bene cōpabilis,
uiri autem ex boni genere gloria uer effe filius:
sed age ei date arcum politum: ut videamus.
sic enim ediscā, idq; perfectum erit:
si ipsum renderit, dabitq; ei gloriam Apollo,
induam ipsum lanamq; tunicamq; uelimenta pulchra:
dabo. a. acriū iaculum canū propulsatorem et uirorum,
et ensem ancipitem: dabo aut sub pedibus calciamēta:
mittamq; quo ipsum eorū animasq; iubebis.

Hanc. a. r. y. s. Telemachus prædæs cōtra alloctonus est: Telemach.
mater mea, arcum quidem Achiuorum nullus me matri.
potentior cui uolo dare q̄ et negare,
neq; quicunq; opera Itaca dominantur,
neq; quicunq; habitant in Elide equos pascente:
borum nullus me iniurium coget, si nolueris
et omnino hospiti dare hos arcus ferre.
sed in domum iens ipsa cuius ipsius opera cura,
telamq; columq; et ancillis iube
opus adire: sermo autem uiris cura erit
omnib; maximè a. mihi. mea enim potencia est in domib;
illa quidem stupefacta, iterum domum iuit:
filij enim uerbum prudens imposuit animo.
+ ing; caenaculum ascendens cum ancillis mulieribus,
slebas possea Vyssen dilectū mariū: quoniamq; ei somnum
dulcem in palpebris iecit casia Minerna.
at arcum capiens portabat curuum dūrus subulcus.
proci autem omnes increpabant in domib;
sic autem aliquis dixit iñuenum fortium:
quò iam curuum arcum portas uaste subulce,
erro? foriè apud fnes canes ueloces edens
solum ab hominibus, quos nutriuisti, siquidem Apollo
nobis propitius erit et immortales dei alii.
+ Sic dixerunt, at ille posuit ferens ipso in loco,
timens, quoniam multi minabarunt in domib;
Telemachus autem ex altera parte minatus clamabat:
heus, ulterius porta arcū (cū nō bene omnib; obedies)
ne te, iunior licet, in agrum expellam
percutientis saxis, ut autem fortior sum.

*minim enim omnibus tanto quicunq; in domibus sunt,
procis manibus usq; fortior esse:
næ citò fæde aliquem ego mitterem ire
nostra ex domo: quoniam mala operantur.*

*Sic dixit illi autem omnes de ipso dulciter riserant
proci: et iam cessarunt graui ira*

Affertur Telemachus, arcum autem ferens in domum subulcus
Vlyssitan, in manibus Vlyssi prudenti posuit astans.
dem atra. euocataque allocutus est nutricem Eurycleam:
clande domus iannas fortiter compatias:
si auarem aliquis uel geminum uel sonum intus audias
istorum nostris in sepius, non foras
eant, sed illuc racire sunt apud opus.

Sic dixit. illi autem impennatum fuit uerbum:
clausus autem ianuas domorum bene habitatarum.
vacite autem ex domo Philætius saluit foras,
clausus autem postea ianuas septi aulae.
iacebat autem sub porticu lignum nauis circummagitabilis
byblinam, quo obseruauit ianuas, introiuit autem ipse,
sedie postea in sede iens unde surrexerat,
inspiciens Ulyssem. hic autem iam arcum mouebat,
undique uersans, tentans hinc atq; hinc
ne cornua uermes edissent abente rege.
sic accens aliquis dixit uidens in propinquum alium,
certe aliquis admirator et raptor furit arcum.
nimur tales et ipsi domi iacent,
uel molunt facere. sic in manibus
mouet buc et illuc malorum sciens erro:
alius autem rufus dicebat iuuenium superborum:
utinam enim ianum utilitatis adsit,
ne iste bunc poterit tendere.

*Sic dixerunt proci, at prudens Vlysses,
statim postquam magnum arcum portauit, et uidit undique
ficut quando vir cithara peritus et cantus
facile extendit novo clavo chordam,
rangens attingit bene torum intestinum ouis;
Vlysses tenet sic sine nixu rendit magnum arcum Vlysses.
dit arcum. dixerat autem manu capiens tentauit neruum,*

bic autem bene sonuit, birundini similis uoce,
procis autem dolor factus est magnus, omnisq; color
miseratus est: Iupiter autem ualde sonuit signa ostendens.
latatus est postea per iolerans diuus Ulysses
quod ei monstrum misisset Saturni filius uersuti.
aceperita uelocem sagittam, qua ei apud iacebat mēsam
nuda: alia autem concavam intra pharetram
iacebant, quas mox erant Achini experiri.
hanc in brachio capiens, traxit neruum crenasq;
illuc ex sede sedens: misit autem sagittam
contra collineans: securim autem non errauit omnium
primo foramine, transiuit autem penitus foras
sagitta are grauius. ipse autē Telemachum allocuus est:

*Telemache, non te hic hospes in domibus dedecorat
sedens: neq; scopo aberrans, neq; arcum
diutaborans tendens: adhuc mihi robur firmum est,
non sicut me proci inbonorantes hisuperabant.*

αὶ γέρ τῶντων πόσον ὅσδι κατέπλάκατο^γ εἰσι,
μητρῷαν χερσίν τε Βίκφι τε φέροντες·
τοῦτο καὶ πάχα συνεργώστιν^γ ἔγαν τε μνήματαν νέεσθαι
πειστόρες δέ οἴκος· επεικακά μηκανόωνται.

Ως εφατ'. οι δὲ ἄραι τῶν τετέλεστον καὶ τῷ πόδι γέλασ-
μηστηρίῳ μὴ μεθίση χαλεποῖο κόλοιο (ταῦ-
τη λεμάχω. ταῦτα τὸν φερούμενον λόμαστης
γὰρ χείρος οὐδὲν σπῆδε φέρειν θήκε πρασάς.
ἐκ τοῦ χαλεπαῖμνος περίσσι τροφόμενος Εὐρυτλεῖαν,

εο κλιστας μεγάροιο θύρας αυκνιώς ἀραιόμενος·
πηδίε τις ἡ σοναχῆς μέκτυπτο γνησίου ἀκεστη
αὐθιρῶντα μετρόοισιν ἢ ἐρκεσι, μάτι θύραζε
πεθέλωσκεν, ἀλλ' αὐτὸν ἀκίνης ἐμλας πῆσα δρύω.

περὶ ἐφωνησγν. τῇ δὲ ἀπόβρος ἐπλέω μιθῷ
κλίσγν ἡ θύρας μεγάρωμ εἰναιεπάντωμ.
στηνὸν δὲ σοίκοι φιλεῖται οὐκέπαλπος θύρας,
κλίσγν δὲ ἀρέτηνας θύρας θύρας οὐκέπαλπος.
καὶ πολὺ ὑπ' αἰθόση σπλομ νεός ἀκμφιελίσας

Βιβλίοναρ, ὃ ἐπεδίκησε θύρας, δὲ δὲ κάηκε τός.
 20 οὐτετέπειταν ἀλλὰ δίφρου ἵωρ γῆθεν πορείας,
 εἰσορόσθη ὁ Δυσκῆας ὁ δὲ κάηκε τόξον γῆθεν,
 πανταγε ταναστροφέων, τειχώμενος Θεῖον καὶ γῆθεν
 μέχριος ἐπειταντοιον ἀποινομένοιο ανέκειτο.

οὐδὲ περὶ τούτων εἰπεῖσθαι μέτανοι τίς τοι
πάλιν οὐδὲ τις εἰπεῖσθαι μέτανοι τίς τοι πάλιν,
πάλιν διατηρεῖ καὶ εἰπεῖσθαι πάλιν τοι πάλιν
πάλιν τοι πάλιν τοι πάλιν τοι πάλιν τοι πάλιν.

Ως ἄρειφαν μυκτῆσε, ἀπέρ πολύμηλε θεμνασίες,
αὐτέας ἐπει μέγα τόξου ιέβασσε, καὶ οὐδὲ πωτά,
Ἄς ὅτι αὐτὸς φρονιγγίθησαί μελνθεῖσι
ἔνιδιώς ἵττανοντα νέων οὐδὲ κόμοπι χαροπίσι,
ἄνθεας ἀκυποτορθεῖσιν εὔστρεφες γῆτρον οἴος,
Ἄς ἄρειτορ παραδῆτανοντα μέγα τόξου ο' θυνασίες.
Μεξιτοφήν δὲ ἄραχε καρδίη λαβὼν πειρίσσοτο νιθρέης.
Ἔτοι τόπον καλέουν ἄστρον, νηλεύοντι εἰκὲ ληπανίην.

40 μητινέσι μ' ἄρετὸς γένεσιν μὲγα, τὰς δὲ ἀρταχρῶν
ἐπράπετο Ζεὺς ἡ μεγάλη ἐκτυπε σόματα φαινομήν.
γεννησθεντες δέ τοι επιπλατα πολύτλας μίσος οὐδ' οὐσιών
ἔστιν ρέσι οἱ πόροις πάκε Κρόνος πάντες ἀγανθολογίτεω.
αὐλέσοι δέ σοι καὶ διέσοι, οἵς οἱ πρόεκτοι τραπέζην
γυμνός τοι δέ αἴλοι ποιλις γύναδε φαρετέρης
καταστο, τὴν πάχην μετελουσθεσίοι τειρόσθιδα.
πάντες δέ αὐτοῖς πάχην έλαθον, ἔλαχον οὐδεὶς λαγυνόμετος τον
αὐτόθιγνον δίφροιο καβύπλιν. Φέρετο δέ διέσοι
ἄντε τεττυποτόμενος πτωλέκεων δέ στοκηδροτε πτων
το πρώτης εγλεῖτο, σῆμα δέ ἀκπτρέος ήλθε θύρατος (τοιού
τος χαλκοβαρεῖτο, οὐ δέ τι λέματον πτωσεσπει).

Τιλάμαχ^ο, ούτε ἐξιν^θ-γίνει μεγάροισι κλέγχει
πιληρος τοπει το σκοπό πλευροσμ, οδίτε τι πόροι
οίκη εκαμεν τανύωμ, ετι μοι μενός εμπειδόμ^θ διέκι,
το^θ ως κι μυρνησθεταισθεντες ονορται.

υπὸ δὲ ἀριθμῷ δέρπει τὸ χρεῖσθαι πεπονιδας
γὰς φάσι, αὐτὸς ἐπειτα καὶ ἄλλως εὐθύνειαν
μολπῆνης φόρμην γγητει. τὸ γάρ τοι αὐτὸν μετεπίστησε.
π. οὐτοῦ σφραγίσθησαν. δέ τοι ἀκριβεῖτε τὸ πέρι
ταλαιπωρίας, φίλος οὐσίας θεοῖς οὐσίοις.
εἰκότει τὸ χρεῖσθαι φίλων βάλλει τὸ χρεῖσθαι· τούτοις δέ τοι αὐτῷ
ταχεῖ θεραπεύεται κακορυθμένοις αὐθόπει τοιχείων.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ ΤΗΣ Χ.
ΡΑΥΩΔΙΑΣ

સાહેબ.

Τὰ πορί τινα μεντυροφοιοις ιργασθήσεις οἱ αιωνίες παρόντες
Αἴλιναι, τι τοῖς ξένοις τὰς διαβολακίας διά τηλιμάχος φέρεται σινέιν
πολάζει, ἥπα Μιλαζόδης ορ.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ Η^η Χ.

P A Y Ω Δ I A.

୩୮୫

ΥΤΑΡ ὁ γυμνωθεὶςκέωφ πολύμητες
Οἰδοσδύς·
ἄλτοι δὲ ἐπί μέγαν θόμον, ἔχων βιόν μὲν φρεστέρως
ἐνώπιον πλείσιον ταχέες δὲ ἐκθύεσται οἰστές
αὐτῷ πρόσθιε ποδῶν μετά τὸ μητρόστηρον τεττυγή,
ἔτι δὲ διὰ διεθλος ἀπατᾷ Θεοὺς ἐκτελεσμα·
υιῦ αὐτῷ σκοπούς ἄλλου, διὸ τὸ ποτε τις βάλγει αὐτῷ,
έσσομαι αὐτὸν τύχοιμι, πόρκι μὲν μοι εὐχος, Αἴ πόλλων.
Ἄντει δέ τοι Αἴτιον θέμισθος πικρὸν οὔσον.
Ἄποι δὲ καλὸι ἀλεισοῦ αὐτορίστεις ειπεῖτε
χρύσον, ἄμφω τοι· μὴ δέ μετάχρονον γνῶμε,
οφρά πιοι οἴνοιο· φόνος δέ οἱ ἐκ γῆς θυμῷ
μεμβλέψης τις καὶ οἴνοι μετ' αὐτῷ γένεται αὐτομόνεος,
μένοντι γάρ πλεόντοις, καὶ εἰ μέλλει παρεπόρος εἴη,
οἱ ταῦτα διανείπει τε κακοῦ καὶ κῆρας μέλανταν;
Ἔτι δέ Οἰδοτοὺς κατὰ λαμπρὸν ἀπίσχεται βάλγει εὖ,
αὐτοκρὺς δὲ ἀπαλεῖος δέ αὐχνώς πλυνθεὶς ακακή.
ἐπειλίνθι δέ ἐσφωστ, δέπας δέ οἱ ἐπειτε χειρός
βληγμένος· αὐτίκα δὲ αὐλός αὐτὸν γίνεται παχύς πλεύνη
αἷματος δὲ αὐτομοίοιο. Θοῖσι δέ ἀπό οἴος τραπεζαν
αἵματος ποδοῖς πλήξεις, απόν δὲ ἔματα χρύσην δράζε·
σιτός τε πρέστη τὸ πέτρα φοριώθη. τοι δέ ὅμαδισταν
μητρόδην καταδιώμει, ὅπως οἱδοι μὲν δρα τεσσάτης,
ἐκ τοῦ θερόντος αὐτὸρυταν θρίνθητη δυνατεῖται
πάντας παπταίνοντα διεγένεται ποτε τούτος·
δεδούτε ποτε διεστις ἐλεύθερος, δεδούτε Αἴ λακτοις εὐχος ἐλεύθεροι.
τεκέσιον δέ οἰδοσδύς γολωτούσιν ἐπεισομένη,

Ξένος, κακῶς αὐτόρεμψος ἔγινε· τὸν δὲ οὐκέτι ἀσθετικόν
ἀλλαχού αὐτούς σε εἰς τὴν τοις σωῖς αἰπὺς ὅλεθρον.
καὶ γάρ θλίψιν ωφέλειαν φέρει πατέντας ἂν δε μέγιστης
καρδιώματις· τοῦτο δέ τοι σύνθετον γε γυπτόν τοι
ἔσται οὐκέτας· αὐτοῦ, ἐπειδὴ φέρεσσαν δὲ καὶ θελεύτη
αὐτόρεμψον πατέντας τοῦτο γένοντος δὲ καὶ γύνοντος
ἄντος δὲ τοφήν τοις οὐλέθροις ταίσαντας· εφῆτο· (τούτος,
φέρει δὲ τοφήν τοις οὐλέθροις ιδείσθε φέρει πολύτιμον αὐτὸν
οὐκιώτες, τοῦτο δέ τοι σύνθετον γε γυπτόν τοι
δημόσιον ἀποτελεῖται, οὗτοι μοις πατέντας σέργετε οἴκους· (θεα
αὐτὸς τοις ζωοτοποῖς οὐτικαὶ μέρη γε γυπτάται,

nunc autem hora et cœnam Achilius preparare
in luce, et postea et alioquin deletari
canit et cibara. haec enim donaria sunt convivij.
dixit, et supercilij annuit. ipse a. circu posuit ensem ac
Telemachus, dilectus filius *Vlyssis* dimisi. (cum
circum u. manum dilectam posuit lanceā: propeq; ipsum
apud sedem stetit armatus splendido ære.

ODYSSEAE HOMERI XXII.

Rhapsodie

argumentum.

Ducorum eadem cum peregrisset Vbiſſes praefato Mēnōia, exinde ancillas per Tēlemachion et familiares puni, cum Adelantbo.

ODYSSEAE HOMERI X.

Rhapsodia.

Chi *Vlysses Procos absulutſeua
ferro.*

SE D ipse exutus est pannis prudens V-
lysses:
infiluit autem magnolimini, habet arcum
et pbareram

*sagittis plenam: celeres uero effudit sagittas
ibi ante pedes: procisq; dixit:
hoc quidem iam certamen difficile perfectum est:
nuc rursum scabu alii que nondu aliquis percuisset vir-*

nil turris cupit aut, que non ait aliquis percepit vir,
videbo an consequar, præbatq; mihi gloriam Apollo.
dixit: et in Antinoum direxit amaram sagittam.
ille quidem pulchrum poculum eleuare notebas
aureum, ut ringq; an satum: et iam manibus mouebas,
ut biberet unum: cædes autem ei non in animo
cogitabatur. quis præfasset inter ueros conuinas,
solum in pluribus, eis fulde fortis esset,
sibi illaturum cædem malam et mortem nigram?

bunc autem *Vlysses* in gessu decurrentem percussit sagitta, *Vlysses* autem trans autem teneram per cernicem iuit cubitus. *tinorum sagittam interficit.*
declinatus est autem alioz, poculum ei excidit manus percusso. Scetim autem fistula ad nares crassa venit sanguinis uirilis. ciuò autem à se mensam impulit pedib. percussi, longò a cibos fudis ad terram: panisq; caroq; assata fœdata est. *Strupescunt eum truci in domo ut videntes viuum sedentem*

*proscin domo, ut usus est unum cadentem.
exq; sedibus surrexerunt turbati in domo,
undiq; aspicientes bene incisos ad parietes:
neq; alicubi scutum erat, neq; fortis lancea ad capiendum
increpabant autem Vlyssem iratis herbis: (bus*

Hospes, male in viros iacularis: nō amplius certamini
alijs intereris: nunc tibi adest altus interitus.
et enim nunc virum interfecisti qui longè optimus
iuvenum in Libacis: ideo te hic uulneres edent.
simulabat quisq; vir, si quidem puerabant non uolentem
virum interfecisse: hoc autem futili non cognoverunt
quidam ipsi & omnibus mortis fines aderant.
eos autem cornu aspiciens allocuens est prudens Vlysses:

Canes, nō me amplius existimabatis redeūtē domū uē. Vlysses pro
populo à Troianorū, q̄ mihi cōsumebatis domū, (carū cis se mani
ipsiusq̄ uinenis prociebatis uxorem, : festat.

ancil-

*ancillas autem mulieres apud dormiebatis uiolenter,
neq; Deos rimentes qui cælum latum habitant,
neq; aliquam hominum indignationē in posterum fore:
nunc uobis et omnibus mortis fines adsunt.*

Sic dixit, illos autem omnes pallidus timor cepit: aspiciebat autem quisq. quo fugeret altam mortem.

Eurymachus si quidem Ulysses Ithacensis uenisti,
superplex Antiochus bac quidem decenter dixisti, que cung fecerunt Achius,
nootat omnia multa quidem in domibus iniusta, multa autem in agro.
sed hic quidem iam iacet qui causa fuit omnium,

*Antinous hic enim conflauit hæc opéra,
non nuptiarum tantum indigens neq; cupiens,
sed alia cogitans, quæ ei non perfecit Saturnius:
ne libacq; in populo bene ædificatae regnaret
ipse, at tuum filium interficeret insidians. (pulorum
nūc a. hic qdē in parca imperfectus est: tu a. miserere po-
norum. at nos in futurum resarcientes in populo,
quæcumq; tibi eibita sunt et comesta in domibus,
precium separatim ducentes uiginti boues quisq;
et q; aurum q; reddemus, donec tuum cor
læcum fuerit: antè autem non indignum est irasci.*

Hunc a, torue uidens allocutus est prudens Vlysses:
Eury�ache, neq; si mibi paterna omnia redderetis,
quae unq; et nunc nobis sunt, et sic unde alia adderetis,
neq; sic adhuc manus meas cohiberem a cede,
antequam omne proci delictum luant.
nunc nobis propositum est contra uel pugnare,
uel fugere, qui mortem et parcam evitauerit.
sed aliquem non fugiarum puto altam moriem.

Sic dixit. illorum autem ibi soluta sunt genua.

Eurymachus allocutus est secundò rursus:
d'amici, non abstinebit vir hic manus intallas:
thui pro*cis.* sed postquam accepit arcum politum et pharetram,
panimento à polito iaculabitur, donec omnes
nos interficerit: sed recordemur pugnæ:
ensesq; trabite, et contra tenete mensas
 sagittas i. loces. contra autem ipsum omnes simus
congregati, si ipsum limine expellamus et ianuis.
eamusq; in urbem, clamorq; citissimè fiet:
et ideo citò hic vir nunc ultimò iaculetur,

Sic locutus, traxit ensem acutum,
et cum, utring acutum: saltanit autem in ipsum
terribiliter sonans. at ipse simul diuus Ulysses
sagittam emisit, percussit autem peccus apud mammam,
in q̄ ei hecate fixit uelox telum: ex q̄ manu
ensem misit humum, impactus q̄ mensa
decidit uolucris: aquasq; fudit humum,
et poculū circum ansatū. ipse a terrā uerberauit fronte,
animo dolens: pedibus autem sedile ambobus
calcitrans concussit. in oculis autem fusa est caligo.
Amphinomus autem Ulysse inuit gloriose
contrarius ruens: traxit autem ensem acutum,
si quo modo sibi cederet ianuis: sed ipsum præueni,
Telemachus à tergo percussiens area lancea.

Μιμωντον ἡ γυναιξί τῇδε οὐκέπειτε βιαίως,
ὅτε θεός μείσαντον οἱ δραυὸι μύρων ἔχοστη,
ἢ τοι' αὐθέρνων μηδεσὶ κατέπισθη τοῖσιντα· αἰδοῖσι
νῦν διατάξῃ πάσην ὀλεθρεύει φροπτῆς. (ληφθεὶς)

Ως φάσθ. αὐτὸς δὲ ἄρα πάντας οὐτὸν χλωρόν μίσος εἴ-
πασπίλην γνήσιον ἐκεῖνον θόπην φύγοι αἰπεῖν ὅλεθρον.
Εὐχόμαχος δέ μιν οἶος ἀμεβόμενος ποθεῖται,
εἰ μὲν δὲ οὐδὲν τούτος ιθακίτης θέλει ποθεῖται,
τοῦτο πάντα μὲν αἴσικα πάπιστον, οὐτοῦ δέ τοισκού ἀχειροῖ,
10 πολλὰ δὲ γῆς μεγάλουσιν ἀπάθαλλα, πολλὰ δὲ ἐπ' ἀ-
λλ' ἔνδικα καὶ οὐδὲν οὐδὲν αἴτιος επιλέγει πάντα τῷ,
Αὐτίνοιο. οὐτοῦ γαρ ἐπίσηλην πάσῃ δρυγα,
οὐτι γάμεις τόσους κεχρυπλέοντας χατιζῶν,
ἀλλ' ἄπαντα φρονεῖσθαι, τοῖς δὲ δικτέλεστε Κρονίαρι
οὐφρέσιον θέλειν κατέπιεν μῆμαρτι τοιμίνος βασιλεύνειν
αὐτὸς, ἀπέτρεψεν σὸν παῖδας κατεκτείνειν λοχήσος.
ναῦς δὲ οὐ μόνον φοίβον πέφαται· σὺ δὲ φειδεῖο λαπάρη
σωμῆν, ἀπέτρεψεν αἰματος οὐπιδην ἀρεταῖμενοι κατὰ μῆμαρτι,
δοξά τοι εἰπέποται καὶ οὐδὲν ποτε τοιούτοις φοίβοισιν,
20 τιμώντες αὐτοῖς ἄγοντες οὐκοστάσοιον ἐκεῖνος.

τοι τιμών ἀκμής ἁγυεστού εἰκοσίτοιρος ἔκλετος,
χαλκόν τε χρυσόν τ' ἀποδιάσπασμαν, ἐσόντε σφι καὶ προ-
βανθήν· τοι μὲν δὲ τὸν νεκρεστόν τον Κοχολῶδην. (δύναται εὖ,
Τὸρ δὲ τῷ οὐτόλιγα διὰ τὴν περισσὴν παθεῖμεν οὐ·
Εὐρύμαχον, τὸν δὲ μοι ταττόντα ταντὸν ἀποδοῖς·
ὅσα τε νῦν ὑμῖν δένται εἰς ποθηγοὺς ἄλλοι παθεῖτε,
ὅτικόν τοι δέ τι χειραςτέματα λέγεται φόνοιο.
προὶ γε τὰς αυτὰς μηνιηράς ὑπέβασιν ἀπότισας
νῦν ὑμῖν πρόσκειται γνωτίου μὲν μάχεσθαι,
ἡ φύση γε μόνος καὶ διάκτονος καὶ πάρας ἀλυξτός.
τοι ἀλλά τιν' ὅφελεσθαι δύομαι αἴπεις οὐλεθρού.

Ως φέτο. Τὴν δὲ αὐτὴν λύτο γεννατεῖται ἡγειρόμενος
ποτίου δὲ Εὐρύμαχος πελεφάντες μετέπορον αὐτιστής
ὁ φίλοι, καὶ γαρ οἵτινες τοῦτο οὐδὲ λέγεται ἀπόλλεσ.
Αλλ' επειδὴ οὐλαβοὶ σέργουν οὐδὲ φαρετερίων,
θελότεροὶ δὲ τοῦτον τοιούτον, εἰσόκε τούτος
ἄμμενα παταγάτεντον ἀλλὰ μηντώμενοι λέγομεν.
Φάσγυ αὐτὸν τοτε πατάσαδε. Καὶ αὐτοὶ χρειάτηκαν
ἴων τοκυμόρων, ὅποι δέ αὐτῷ τοιούτῳ τοιούτῳ
ἀθέρζοι, εἴ τε μηδὲ δύστητος οὐσούμενος οὐδὲ θυράων.
40 οἱ οἰλιθούροι δέ αὐτὸν τοιούτον, Βούλον δέ τοιούτον
τοκυμόρων δέ τοιούτον, εἴ τε μηδὲ δύστητος οὐσούμενος.

Ωτάρα φωνήσεις, ἔργοντα φάσγανοι δέν,
χάλκεοι, ἀμφοτορθώθη ἀκαγκινοὶ ἀλλόδιοι επί αὐτῷ
σιμορδιαλεῖται χωμόδιοι διάφοροι οὐδεις εύεις
ἴσιοι ἀποπεψίεις, τὸ βάλει δὲ εἰπεῖθε πρᾶξι μαζόν,
διὸ δέ οἱ πατει πῆγε θοόμβοι βέλος ἐκ διὸ ἀράχειρος
φάσγανοι πάκχαμάτε, ποθερόνδης ἡ τεταρτην
καππητε σινιδέες ἀπό δὲ εἰδατα χθνῶν δράχες,
εἰ δέπτας ἀμφικύπελλοι. οὐ δὲ λύθει τούτη μετώπω,
σοι θυρῶν αὐτίζων ποσὶ ἡ θρόνους ἀμφοτορθοῖσοι
λακτίσιν ἕτιναξεις κατ' ὄφειλαμιδι διὸ ἔχντ' ἀχλύδη
Α' μφινοι Θεοὶ οὐδεις εἴσοτο κυδιαλίμοιο
αντίθετος· ερυτο ἡ φάσγανοι δέν,
ἄπως οι εἴσει θυράων ἀλλά ἀράξι μιν φέν
Τηλεκαυθετοπολιθούντας γενεράτεροι διερ

ω̄μαν μεταπογύς, σήμερον εἴθεσφιν ἐλασσε.
Δέ πησεν ἡ τεσσάρων χθόνας δὲ κλάσει ταντί μετάποθο
Τηλέμαχος δέ απόρροτε λεπτῷ μολυχόσκιον εὐχώ
αὐτῷ γένεται οὐδὲ μία μέτρης ἀχαΐην
εὐχώ αὐτελκόμενον μολυχόσκιον ἐλάσσει
φασγανώ αἵξεις, ητο περὶ τῶν τάσσα.
Ενī ἡ θεῶν μάκλα δὲ ἀκα φέλει πεταστόρ' αἰσθαντον,
αὐχώς δέ ισάμενος ἐπεια πέδρόν τα περισσύδε,
οὐ ταῦτα, καὶ τοι στέκοντας οὐδὲ μόνο μέτρε,
εἰ καὶ τέλειον υγείαλκον ἀπειράφοις ἀρετῆν,
αὐτός τε ἀμφιβαλβόμειοι ἵων μάστιν ἐσβάσα
καὶ τελεῖον βιζόλων ἄλλα πετσινούς μόνους γαρ ἀκεινον.

Τόμος δ' ἀπαριθμόμενος περιστήφη πολύμελης οδυσσείας θεωρητικής, εἰς τούς, μέν μ' ἀποκτινόντων θυγάτερων μανδύαις έσται.

Ως φάτο. Τυλέμαχος Ἰφίλωπεπέθει το πατρό^ν.
Βῆ δὲ ίμεναι δάλακρού οὗτοι κλυτά τούχα καὶ το.
γίθηγι τέσσαρα μὲν στάκε^ς ἔξι λε, δύρατα δὲ οκτώ,
καὶ πίσυρας κινέας χαλκηρεας ἵππος^δ ασένας.
Βῆ ἡ φέρωμ, μάλα δὲ ὥκα φίλου ταπερ^β ἐστεφίκα-
σσαρος ἡ περίτισα πολὺ χροὶ διμέστη χαλκού^ν. (υψ.
ώς δὲ αὐτῶς τὰ δικάε δινέθλια τούχα καλὰ,
τεσαν δὲ ἀμφ' οὐδυσσαν δαΐφρεον ποικλομήτην,
αὐτῷ δὲ, οὐδεμὲν αὐτῷ ἀμισθόδοι εσαν ιοι,
τοφρε μνιγκάρωμ ἔνα γ' αἰεὶ ὡς γένει οἰκια
βάλλε τιτυσκόμεν^θ, τοι δὲ αγχιστὸν επιπίον.
αὐτῷ επεὶ λίποι οἱ δισδύοντα ανακτα,
τόξοι μὲν πέθεις ταθμέμενοι εύσαθδε^θ μεγάροιο
ἐκλινγνέαμεναι πέθεις γνῶπια ταμφανώντα^ν
αὐτὸς δὲ ἀμφ' ὕμιοισι στάκ^η δέ τοι περιθετελυμνομ.
κρατεῖ δὲ επ' ἴφθιμω κινέιωντυκτριψικηγιν
πιπνειμι, θεινοῦ δὲ λόφ^θ καθένπερθιν γνῶσιν.
ειλ^θρο δὲ ἄλλιμαδ δρειδένων κεκορυθειμέα χαλκῶ.
δροσύρην δὲ τις εσκέψη εὔδιμάτω γνί τοιχω.
ἄκροταποι ἡ πλεύ^θ διλόκη εύσαθδε^θ μεγάροιο
ἴωνδρος δὲ λαύρια, σανίδη δὲ δέ εχοι εν ἀραιρῆσαι.
τὰ δὲ οὐδυσσεις φράζειδας αὐλώνει διοι διφορθόδυ
εισατό^τ ἄγγι^θ αὐτοί^θ μία δὲ οἴκη γένεται φορμή.
τοις δὲ Ανιελασσος επτετενεις παταμάτην

Ω φίλοι, ἐκ αὐτοῦ τις ἀν' ὁρσοθύρων αναβάειν,
καὶ εἴποι λαοῖστ; Βοῶνδ' ἀκιστα γέμοιστο;
Τερψιχόρη δὲ τὸν πόλεαν ὑστερεῖσαν
τελείωσεν τὸν πόλεαν τοῦτον.

Ως επ' αὐτὸν οὐδὲντες μελανθίσαντες αὐτόλειπον αὐγῆμ
ζού θαλάσσης οὔμυσον· αὐτὰρ ἔργα ταῦτα μεγάροιο.
Ἐνθητὴ μάλιστα μὲν στάκες ἐξελεῖ, τόσας δέ γρα,
καὶ τόσας κακίας χαλκίηρεας ἐπιποδίασθεισες·
Επιδίμεναι, μάλα δέ ὅπκα φέρωμεν τινα ποτε μελανή.
καὶ τέττας οὔμυσον· λύτρο γεννηταῖς φίλοι πάντες.

*humorum medio, per autem pectora penetravit.
Senuit autem cadens, terram autem percussit fronte.
Telemachus autem ruit linquens longam lanceam
illuc in Amphimomo: ualde n. timebat ne quis Achimoru
lanceam trahentem longam uel transadigeret
enferuens, uel casim feriens.
iust autem currens: ualde autem cito dilectum patrem peruenie,
propere autem stans uerba uelocia allocutus est:
ô pater, iam ibi scutum portabo et duas lanceas,
et galeam bene aream in temporibus apicam,
ipseq̄ induariens: dabo autem subulco
et bubulco alia armari enim melius.*

*Hunc autem respondens allocutus est prudens Ulysses:
porta currēs, quādiū mīhi ad propugnādū adīsunt sagittae
ne me amoueant ianuis solum entem.* (129)

*Sic dixit. Telemachus autem dilecto obedivit patris
perrexit a.ire in thalamū ubi ei inclita arma iacebant.
hinc quatuor quidem scuta cepit, lanceas autem octo,
& quatuor galeas xreas densas.*

20 uenit autē ferēs, ualde autē cito dilectum patrē peruenit:
ipse autem primum circa corpus induitū est as:
eodemq̄ modo famuli induiti sunt arma pulchra,
steterunt autem circum *Vlyssēm* prudentē marij consiliū.
at hic, quandiu quidem ad propugnādum erant sagittæ,
randiu procorum unum semper in domo
feriebat collineans, atq; illi densi eadebant:
at postquam liquerunt sagittæ iaculancem regem,
arcum quidem ad limen bene firmæ domus
inclinauit stare ad parietes splendidos:

30 *ipse autem circum humeros scutum posuit quadruplex.*
capite autem in forte galeam bene factam posuit
cum equina cauda, graniter ante crista desuper nubes.
cepit autem fortis lanceas duas armatas are.
ianua autem quadam erat bene adscitato in pariete:
ultimum autem apud pavimentum bene stantis domus
erat uia in ambulacrum, tabula autem erant bene congruae:
banc autem Vlysses custodire iussit diuimum subulatum
stantem prope ipsam: una autem sola erat uia.
bis autem Acelaus dixit uerbum omnibus nuncians:

40 O amici, nullus ne in superiorē ianuā ascēndet,
et dicēt populi? clamor q̄ ciuiissimē fīat?
idec ciui hic vir nunc postremo iaculetur.

Huc a. rursus allocutus est Melæbius custos caprarū:
nullo modo licet Agelae diuine. propè enim graniter
au... pulchrae fore, & difficile os ambulacri.
ucl unius omnes prohibebit uir qui fortis sit.
sed age uobis arma portabo armari
ex thalamo. illic enim (puto) neq. aliò
arma deposuerunt Vlysses & illustris filiius.

50 Sic locutus ascendit Melanthius custos caprarium
in thalamum Vlyssis supra scalas domus.

*ubi duodecim quidem scuta exceptit, totidemq; lanceas,
et tot galeas æreas crinitas:
perrexit autem ire, nulde autem citò portas procis dedit.
et tunc Vlysia soluta sunt genna et dilectum cor,*

*postquam effidientes vidit arma, manib. aut lanceas
longas quatuor: magnum autem ipsi videbatur opus.
Racim ante Telemachum uerbis uolucribus allocutus est:
Telemache, certe omnino aliqua in domibus malorum
nobis parat bellum malum, vel Melanibius.*

Hunc a. rursus Telemaclius prudēs cōtra allocutus est:
8 pacet, ipse ego hoc peccavi, (neq; aliquis alius
causa est) qui thalami ianuam spissę congruam
reliqui inclinans: horum autem specularorū fuit melior.
sed nade diuine Eunice ianuam clande thalami,
et obserua figura est mulierum que huc faciat,
enī filius Dolyl Melanthius, quem ego puto.
sic bi quidem talia inter se loquuntur.

in aiternum in thalamum Melæthras custos caprakum,
portatus arma pulchra. animaduertitque diuinus subul-
latim extem Vlyssem allocutus est propè extem: (cui,
dixisse Laertiade prudens Vlysses,
ille rufus exitiosus vir quem putamus ipsi,
et in thalamum: tu autem mihi herum doc,
an eum inserviam, si potentior ero:
an tibi huc ducam, ut delicta soluat
multe, quecumq; hic patravit tua in domo.

*Hunc autem respondens allocutus est prudens Vlysses:
ego quidem et Telemachus procos superbos
retinebimus intra domos, licet percupidos:
nos autem auerientes pedes et manus de super,
in rhalanum iacite, scabulas autem ligate a tergo:
catbenam autem pliataam ex ipso penetrantes,
colonnam in altam trahite, admoneteq; trahibus,
ne diu nimis, graves dolores patiantur. (uerant,*

Sic dixit. Mihi abire malde quidē audiuerunt, et obediē
perrexerunt aīre in thalamū: fefellerum a. ipsum intus
et ille quidē in thalamī cibelani arma quarebat: (enī.
Ibi autem stercerunt utring apud limina manentes:
quando limes transfibat Melanthius custos caprarius,
altera quidem manu ferens pulchram galeam,
altera aut̄ scurum latum antiquū, inquinatum siccitate;
Lacrie berois, quod iuuenis portabat:
tum quidem iacebat, suturāq̄ solute erant lororum.
Elli immunes corporibus transcurserunt ēlīsum īmpro-

surserantes cuperunt, et aeternis apud eum intro-
misi; in paupero et in terram iecerunt dolentes cor-
pedes autem manusque colligaverunt tristis vinculo,
bene auersas proffus, sic ut iussit
filius Laertis pertolerans diuus Vlysses;
cachenam autem plicaram ex ipso penetrantibus;
columnam in aliam traxerunt, admonueruntq. tribibus.

Hunc autem obiungans allocutus es Eumae subulce:
nuc quidē iam ualde omnino Melāthie nocte excubabū
lelio in molli dormiens, sicut decet:
neq; te aurora ab Oceani fluctibus
latebit nemens astris edis, quando addates
capras procis donum ad conniūcum parandum.
¶ hic quidē illuc relīctus est extēsus pñciōsō iñ nincu-
bilo aures armis indatis, ostioq; obserato lucido, (lo:
pnum ad Vlyssen trudensēt, uersūnum.

እኔ በዚህ የሚከተሉት ነው፡ ይህንን ስምምነት ተረጋግጧል፡፡

Τάχις δὲ αὐτῷ Τιμολέκας πειπνυμένος αὐτόσιον κύριον
ων πάτερα, αὐτὸς τεγμένος εἰς γῆμαν βροτούν, (ζεῦς τε καὶ ἄλλος
απτιθετούσ) διεσπαρμόνιον θύεις παντικαῖς ἀρρεφῆσαι
κακόντων πολεμούντων τὴν τοῦ σκοτειός πόλην ἀμείνων.

το ἀλλ' οὐδὲ δῆ. Εὑμαρεῖς γέλων ἐπίθεσιν θαλάκουοι,
εἴ φράσσεις τοις ἄρδες θέντι γυναικῶν ἡ τάξις εἰργέσει;
ἢ γός Δολέοις Μελανθεύς, τόπῳ παρ' οἴσιον.

Ἴσοι μὲν ταῦτα πάθεις ἀλλάλος σύγεροι οὐκοῦ.
Βῆδ' αὖτε δέλειμόνθε Μελανίνιος αἴποτες σύγειαι

οὐσιών τε πεπλανηθείσιν μετανοεῖς αἰγαῖοι,
οἵσις αὐτὸν τούτοις τελέσει. οὐκοῦν ἡ διάθεσις οὐρανοῖς,
αἰγαῖοι. Οὐδὲν τούτοις πεπλανηθείσιν εγγύς εόντες,

διογέτες λαβότικόλη πολυμάχων οὐ μνασθῆ,
κανθάροις αὖτε αἰδηνλος αὐτῷ οὐ δύσκειδος αὐτοῖς,

ερχεται διν θαλασσον· συ δε μοι την προτερην γνωσθει,
επει και μη αποκτεινω, αλλα και κρεισσων γε γνωμαται.
πει τις ανθελληνον· στην ιν δη μηδεβασιας αποτελεται

περιγράψεως γύμνη την προσωπικήν απότομην
πολλαῖς, δοκεῖς στὸ θέμα ποτέ την σώματον εἰκάσῃ. (στίχος,

Τού μὲν ἀπαυξέσθιον περιφύ πολύτιμον οδυσ-
τήσις εὐτὸν τηλέμαχος μνηστῆρας ἀγωνίς
οχισσυμένος τοῦ τελόντος μεγάρου, μάλα πορ μεματίτερος
σφῶν δὲ ἀπορεῖται τε πόδιας καὶ χειρας ὑπορθεῖς;
ἢ θάλασσον βαλέτειν, σανίδης δὲ ἐκοινώσαι ὅποδας;
σεβίων τοι πλεκτήν μὲν τοι τερψίωντας,
κιόν τοι ἐν φυλίσσεις ἔρισας, ταπείσαι τε δικοῖσης,
τοῦ ὕπερ καὶ μηδὲ τοιόντος, χαλέπ' ἄλγεα τάσσειν.

Ως εφαθ'. οι δ' ἄρα τὸ μᾶλλον ἡ κλύνουσί τις επίθετος
βέβαιοις ιδεῖσιν θάλασσαν πλαθεῖστη μὲν μηδέ τις θύμονται.
πάτερ ο μὲν δασκαλίου μυχὴν κατέτα τούτην εργάζεται.

τῶι δὲ οὐκέπερθε πρᾶτος αὐτοῖσι μηδέν αὐτε·
εῦδι, ὑπέρδολερ τούτου μελανθί· φασι πόλεως αὐγάκη,
τῆς τορβής μὲν χαρεὶ φέρεται καλὺν τρυφάλειαν,

τῆς δὲ ἐνθρόνησκος βασιλέως, γέρου, πεπαντελευμάνοις αὖτις,
λαζίργεται πρώτοι, οἱ καρεῖσιν φορεύεσκε.

εἰποτε γένοικετο, ραφαι τὸ λελισθ ἴμαντην.
4. Τὸ δὲ ἀριστεράνων ἐλέγεις, δρυσαί τι μη ἔσαι
καοῖς· οὐδεποτέ θεῶν τὴν πατέρα βέλοις ἀντύπθειν καθο.

σω ἡ τόδες χρέος τὸν θυμαλγέα μεσημῶν,
εὐκάλποντας σύμπτορες, ὃς ἐκέλει γρ

ἔνος λαζαρίτου πολυτάξεως διώκετος οἱ μάναις σύν.

Τόμος δέ αὐτοῦ καρπού μετασχήψεως Βίκιαν συνθέτει·
γῶν ἐπί τοις μέλαις πάντην μελαίνην γύρκην φυλάσσει

τον δέ οὐ περιγράψεις τούτου τοῦ θεοῦ οὐδὲν
παρατείνει τοις αἰτοῦσιν, τοις δέ περιγράψεις
τοῦ θεοῦ οὐδὲν παρατείνει τοις αἰτοῦσιν.

λέσσει περιφρούμενό χρυσόθρανθλό, λείπει αγνώστης
εἴγεται πρωτάριος ο πόλεμος κατά τα δυνατά πράγματα.

περισσότερον διαφέρει την προκαταβολήν.

percussit, alius autem ianuam dense congruam:
alius autem in parietem fraxinus cecidit are grauis,
at postquam iam lanceas emisauerunt proorum,
bis nerbis incepit per tolerans diuus *V*lisses:

*O amici, iam quidem ego dixerim et nobis
Procorum in turbam iacularis, qui cipiunt
nos interficere prater priora mala.*

Sic dixit. hi autem omnes iaculati sunt acutas lanceas,
contra collineantes. Demoptoleum quidem Ulysses,
Euryadem autem Telemachus, Elatum autem Subulc.
Pisandrum autem interfecit bonum bubulcus vir:
bi quidem postea simul oes mordicus ceperunt magnu paui
procii autem iuerunt domus intimum: (mentum
bis autem truerunt, mortuis autem ex lanceas ceperunt.
rursus autem procii iaculati sunt acutas lanceas,
cupientes: multasq iricas reddit Minerua.
borum alius quidem limen bene firmata domus
percurrit, alius autem ianuam spissę congruam:
alius autem in pariete fraxinus cecidit cre granis.

*Amphimedon autem Telem. percussit manum in palma
in superficie, extremam autem pellem laefit as.
Cleippus autem Eumenius super scutum lancea longa
bumerum extra retigit; illa autem super holauis, ctecidit auct
bi autem rursus circu Vlyssem prudentem uersitum (bumus.
procorum in turbam iaculati sunt acutas lanceas. (ses,
tunc rursus Eurydamata percussit urbium populator Vlyss
Amphimedon autem Telemachus, Polybus autem Subulcus;
Cleippum autem postea boum bubulcus uir
percussit in pectus; iactans autem allocinus est;*

*¶ Poly! hercide amator conusiorum, nunquam omnium
omittens præstabilitia magniloquentiam, sed Deis
verbuno committit: quoniam multo potentiores sunt,
boc tibi pro pede hospitale donum est, quem dedisti
diu Vlysi domi mendicanti.*

*dixit bōnum nigrarum bubulcus. at Vlysses
vulnerauit Damastoridem cominus lancea longa.
Telemachus autem Euenoridem Leocrisnam percussit
lancea medio ventre, penitus autem as transadegit:
eccidit autē pronus, terram autem percussit tota fronte:
tunc Minerua corruptrix bomium Aegida sustulit
alto ex fastigio; illorum autem mentes expauerunt.*

*Cōparatio. per itaq; fugerunt domum, boves tanquam gregarie,
quas quidem marius cōstrus irrūens agitauit
tempore in uero, quando dies longæ sunt.*

*bi autem sicut unlinres curue ungibus uncis chelis
ex montibus uenientes in aues ruunt,
bae quidem in campo nebulas timentes eunt,
illi autem bas perdunt insilentes, neq; aliqua fortisudo
sit neq; fuga, gaudent auzem uiri preda:*

sic hi procos irruentes in domum (indecens,
uerberabant promiscue horum autē suspitū mouebatur

Liodes sup Liodes autem *Vlyssis* irruiens cepit genua, (bacra,
plex orat et ipsum precans herba uelutina allocutus est:
Vlyssen. ex te *Vlysser*: tu autem me ueneris, et mei misericordie.

Βεβλίκει, ἄλλος δὲ θύρων πυκνισθεῖς ἀρρεφέας·
ἄλλος δὲ γὰρ τούχω μελιγώ πέστη χαλκοβάσεις,
αὐτὸς δὲ πεποιημένος δέρκας ἀλδίσαντο μηνιστήρων,
τοῖς ἄρρενις μένθηις πέρχε πολύτλας δίθιστός δὲ μηνοτέρων;
οὐ φίλος, καὶ μηδὲ μελύ καὶ γεγώνει πόσιμοι καὶ αἴματα
μηνιστήρων δὲ σύμιλον ἀκοντίσαι, οἱ μεμάστοιρ
τοῦτος δέργηστερά εἰσιν αὖτις περιστροφοῖς κακοῖσι.

ως ἐφατ· οἱ δὲ ἄρεται τῶν τε ἀκόντισται ὅρεα δῆρες
ἄντη τιτυσκόμενοι, Δημοπόλεις μὲν οὐδινούς,
Εὐθυνάδηλοι δέ ἄρεται λίμεναχθο· Εἰ λαζηγὸς τοῦ συβάτης,
πεσανδροῦ δέ ἄρετε φυε βοῶντας βασιόλες αὐτῷ·
οἱ δὲ πετεῖαι ἀματαντάτες οὐδὲν ἔλεγονται θεοὶ·
μητικῆρος δέ τις ἄρετε χρήστοις μεγάροις μυχόντοις.
τοῖς δέ ἄρετε πήξαντες, νεκύώματος δέ τοις εὐχεῖτε εἰλοντα.
αντίτοις δὲ μητικῆροις ἀκόντισται ὅρεα δῆρες,
ἴμβοντοι τοις δέ τοις πολλὰ τετωπισθεῖσιν Αἴθιοι.
τὴν δὲ ἀλλαχθεῖσαν τοις δέ τοις πολλὰ τετωπισθεῖσαν·
θεοῖς λίμενοι μὲν ταῦθιστα δημιουροῖς μεγάροις
θεοῖς λίμενοι μὲν ταῦθιστα δημιουροῖς μεγάροις.

μέμον ἐπέγραψεν τὸ δὲ ὑπέρπτετο, πιστὸν δὲ βράχεον
ζεῖ διὸ αὐτὸν ἀκρονότερον ποικιλομόντων
μητέρων δὲ ὄμιλον ἀκόντισσαν δέεται μέρος. (σὺν τούτῳ
γνῶθι αὐτὸν Εὐρυδάκτυλον τὰ βάλτα πολεμοῦσός οὗ διαστάση
Αἴμαφις διέστη ἡ Τηλέμαχος, πόλιν δέ τοι τὴν συνάπτην
Κτίσις ποτε δέ ἦρε ἐπειτα βοῶν ἀπόβολος αὐτῷ
Βεβλίκει πόλις τῆν θεοῦ ἐπιστρέψας αὐτὸν
οὐ πολυθεοῖς καὶ φιλοκέρτομεν, μήποτε ταῦτα πανταχού
ἔισιν ἀφραδίκης, μεγαλεπίδης, ἀλλὰ θεοῖσιν
μήθουν ἀπότρεψας· ἐπειτα πολὺ φέρτοροι εἰστοντες.
Τότε τοι αὐτές ποδές ξεινήσουν, οὐ ποτε τελωνας
αὐτιθίων οὐδενοῦτες, δόμοντες κατ' ἀλητερίους.
Ἐπειτα βοῶν ἔλικων ἀπόβολος αὐτῷρες οὐδενεὶς
διπλακασορίδησιν αὐτοχθονοῦ εὔχεται μακρῶν.
Τελέμαχος δὲ Εὐλώροιδησιν λειτουργίαν τηνίκα
δορις μέσον γένεται, στρεψθεὶς δὲ χαλκόν τελεοτύπων
προτετέλεσθαι πάντας, χθόνας δέ τοι λαστινοῖς μετάποτας,
οὐδὲ τότε Αἴθια καὶ τελεοτύπων προσιμένος αἰγαίοις αὖτερον
ἔνθετον δέ τοι δροφῆς τελεῖται τοιούτην τελεοτύπων.

οι δὲ τοῖς φίλοις τοιαστὴ μεγαροφ, Βόδιν ὁς ἀγελαῖος,
τὸς μὲν τοῦ αἰσθέσαις οἰστροῦ ἐφορμικεῖς εἰδόντων
ἄριγχον εἰσπινθῆ, ὅτε τοῦ πηκάτη μακρῷ πελοντας.
οἱ δὲ, ὡστὸς αἰγυπτίοις γε μνήσκους ἀγκυλοχεῖλοι
ἢ δρέπων ἐλθόντες ἐπὶ σφριθεοῖς θεραπεύονται,
τὰς μὲν τοῦ πελονίαν φέρας πλώσασσαι ἴγνται,
οἱ δὲ τε τὰς δλεκχούρης πάρεμονοι διδέταις ἀλλι
γίνεται ψᾶδε φυγῆ, χάρρος δὲ τοῦ αὐτοῦ δέρμα
ῶς ἄρτα τοιμητῆρες ἐπεισούμενοι κατά διώμε
τυπῶν ἀπορροφάσιμη. ἦτορ σόνος ἀρετῆς ἀρκεῖς, (βύρω,
κρέτων τυπτομένων· δέποιτοι δὲ ἀπαν αἴματο
λειώδης δέ) οὐδετοῖς επεισούμενος λάβε γύνων,
καὶ μη λιοσόμενος ἐπειπλόρογντα πεστίδας,
κακηπαίεται οὐδιστεῖν· τοι δὲ μη αἰδεσοκαίτιον εἰπεῖν.

ζ γάρ τὸν τινὰ φεύγειν γινόμενῶν μεγάλοισι
εἰπεν γέλεται ἔξαιτα πάθαλον ἀλλὰ καὶ ἄλλος
τῶν: σκομματικῆς, ὅτις τοιαῦτα γένεσι.
ἄλλοι δὲ τάνακτον κακῶν ἀπὸ χειρῶν εχεδωκοί·
τοῦτον καὶ πάθαλον ποτικόν, οὐδὲν ἐσγένεται,
αὐτάρ εὔωμετά τοισθυσκόν, οὐδὲν ἐσγένεται,
κάποιαν. ὃντος εἰς χάρεις μετάποια δύσρητον.

Τόη δέ ἀργεῖον τραῖα μετά περιπλόκους οὐ
τὸν δικαίωτα τοῖσθυσκόν δύχεται, (μηδετέρα,
πολλάκις τὸ μέλλον ἀρνήμενα δύνεται μεγάροισι,
τηλεῖς εὖοις νόσοι τέλος γλυκεροῦ γέρεος,
οὐδὲν δέ ἀλλοχόρη τε φίλων αὐτοῖς καὶ τέκνα τεκέδαιος·
τοῦτον αὖτε θανάτον γένεται πεφύγοιδα.

Ως ἄρα φωνήσεις, ξίφος εἰλέθος χειρὶ ταχέων
καί μνημον, οὗτος οὐδέποτε χαμαζεῖ
πτενόμηλος. Τοῦτον γένεταις αὐχενία μεσοσοῦ ἐλασσα,
φθεγγομέλος δέ ἀρρεῖς γε κάρην κοινοῦ εμίχθιον.
Τρέπαδης δέ τοις άστοις ἀλύσκαλε καὶ μελανον
φύει, οὗτος δέ τοις οὐδὲν τοις μηδετέροις αὐτογκή.
Ἐτοι δέ γάρ χειρεστιν ἔχων φόρμην γυαλίγενον
αὔγχος, προσθύρειν δίχα τοις φεροῖς μεριμνήσην,
πέντε δέ μεγάροις, διός μεγάλη ποτε βακτροῦ
ἔρκεταις μετατετυγμένοις, γάρδος ἄρα πολλὰ
πλεύτης οὐδυσθέντες τοις μηδετέροις εἰς τοις
τοις γεννώνταις περιστέρας οὐδυσθέντες.
Ἄλλος δέ οις φρονέοντις μοκάσατο περιθερόντος εἰς,
γάνωμα ἀνταπειποντας λαβρτιάδες οὐδυσθέντες.
Ἴτοι δέ φόρμην γυαλίγενην κατέβινε καματεῖ
μεσηγήν τοις μηδετέροις ιδεῖς θρόνον ἀργυρονέλα.
αὐτὸς δέ αὐτὸς οὐδυσθέντες δέ μοι γάρ φρεστὴν οἶκας
καί μην λιοσόμηνος ἐπειποντας πέροντας περισθέντες,
γεννώματος οὐδυσθέντες δέ μεταπέπειποντας,
αὐτῷ τοις μετόπιτας ἄχος εστετατε, εἴ καν αὐτοῖς δέ
τοις φυγῆς οὐτε δεοῖσι καὶ αὐθεώποισι μετάδιπλα.
αὐτοῖς δέ μετόπιτας οὐδεὶς δέ μοι γάρ φρεστὴν οἶκας
ταυτοῖας γίνεται σημεῖον. Εοικα δέ τοι πράξα εἰδεῖν
οὐτε δεῖπον δέ μεταπέπειποντας.
καί καν τοιλέμαχος τοῦτο γάρ τοις φίλοις γένεται,
μηδέ γάρ διέκαψε σὸν μόνον, οὐδὲ κατέκαψε,
τωλεύμηνα μηνικῆρης αἰσθάνετος μετάδιπλας,
ἄλλα πολὺ πλεόντες δέ μεταπέπειποντας γένεται.

Ως φάστος οὐδεὶς οὐκέτος οὐδεὶς τοις τοιλέμαχοι,
αὐτὸς δέ οὐδεὶς τατόρα περιφάνειαν γένεται,
αὐτὸς δέ οὐδεὶς τοις τοιλέμαχοι τοις τοιλέμαχοι.
καὶ πρέπει μέδοντας σπεσσούλην, οὐτε μηδεὶς
οἰκαγόνη μεταπέπειποντας ποιεῖται οὐτε τοις τοιλέμαχοι·
αὐτὸς μηδεὶς τοις τοιλέμαχοι τοις τοιλέμαχοι,
πέποιται τε βόλησθαι δρινομέλια κατάδιπλα.

Ως φάστος οὐδεὶς οὐκέτος οὐδεὶς τοις τοιλέμαχοι,
τοις τοιλέμαχοι γαρέτειτο οὐδεὶς θρόνον, αὐτὸς δέ οὐδεὶς
τοις τοιλέμαχοι τοις τοιλέμαχοι τοις τοιλέμαχοι.
αὐτὸς δέ οὐδεὶς τοις τοιλέμαχοι, θρόνος δέ οὐδεὶς τοις τοιλέμαχοι
τοιλέμαχος δέ οὐδεὶς τοις τοιλέμαχοι τοις τοιλέμαχοι,
καί μην λιοσόμηνος οὐδεὶς τοις τοιλέμαχοι τοις τοιλέμαχοι.

Ως φίλος γάρ μηδεὶς οὐδεὶς σὺ δέ οὐκέτος οὐδεὶς τοις τοιλέμαχοι,

nunquam enim alicui dieo me misserum in domibus
dixisse neq; aliquid fecisse minussum: sed et alios
sedabam procos, quicunq; talia faceret.
sed mibi non obedierunt ut malis manus abstinerent:
ideo ob improbiatem fædum lethum obierunt.
at ego cum his iates, nullo patrato,
iacebo, sic non est gratia in posterum benefactorum.

Hunc autem toruē uisdes allocutus est prudens Vlyss.
siquidem iam cum hic uatem dicitis esse te,
10 sāpe nimis oratī in domibus,
longe mihi reditus finem dulcis fieri,
te autem uxoretq; dilectam sequi et filios parere:
ideo non mortem grauem effugies.

Sic locutus, ensem cepit manū fortī
iacentem, quem Agelaus abiecterat humum
interfectus: quo bunc in cericem medium percussit.
loquentis autem huius caput pulueribus mixtum est.
Terpiades queem cantor declinabat mortem nigrā
Phemius, qui canebat cum procis per uim.

20 Stabat autem in manibus tenens citharam stridulam
propter apud saperiore ianuā: bifariā autē mētib. cogitabat,
an egressus domo, Louis magni ad aram
auia secederet, fabiam, ubi multa
Laertes Vlyssesq; boum femora combufferat:
an genibus precaretur aggressus Vlyssē.
sic autem ei cogitantis uisum est melius esse,
genua prehendere Laertiadē Vlyssis.
atq; hic citharam concavam depositis humis
inter crateram et sedile argenteis clavis:

30 ipse autem rursus Vlyssis aggressus prehendit genua,
et ipsum precans uerba uelocia allocutus est:
oro te Vlysses: tu autem me uerere, et mei miserere.
ipstis tibi in futurum dolor erit, si cantorem
interfeceris qui Deis et hominibus cano.

Phemius
musicus
Vlyssi.

ipse per me doctus sum: Dens autē mētib in mētibus cātēle
omnes produxit. uideor autem tibi accinere
tanquam Deo: ideo ne me cupias decollare.
et Telemachus hæc dicit eius dilectus filius,
quod ego non uoluntarius in tuam domum, neq; indigēs,
40 ueni procis cantaturus ad coniuia,
sed multo plures et potentiores duxerunt per uim.

Sic dixit, bunc autē audiret sacra his Telemachis,
statim autem suum patrem allocutus est prop̄ enemē:
abstine, neq; item bunc insonem percute ferro.
et praconem Medontem scriuēt, qui mei semper
domo in nostra curam habuit pueri entis:
si iam non ipsum interfecit Philætius, vel Subulcus,
uel tibi occurrit ruens in domo.

Sic dixit, bunc autē audiret Medon prudentia sc̄iēs:
50 lapsus enim iacebat sub sede, circum autem pellem
indutus erat bouis recentem, fugiens mortem nigrā.
statim autem à sedili surrexit, citò autem exiit bouimans:
Telemachum autem postea aggressus cepit genua,
et ipsum precans uerba uelocia allocutus est:

O amice, ego quidē bic sum: tu cōrime te, dñe aūs patrō
me

*Phemius et e^o ne me superans ledat acuto ferro,
Mledon à miris procis iratus, qui ei toronderunt
Telemach^o res in domibus, te autem stulti non honorauerunt.
seruantur. Hunc autem subridens allocutus est prudens Vixiss.*

Hunc autem iubridens allocutus est prudens Viyffes:
fide, quoniam te hic liberauit et seruauit,
ut noscas in animo, at dicas et alij,
quod malefacto benefactum est longe melius.
sed egressi domibus sedete foris
ex eade in atrium, tuq; et celeberrimus cantor,
ut ego in domo laborem quod me oportet.

Sic dixit. illi autem exierunt domo euntes.
federunt autem illi Iouis magni ad aleare,
undiq; aspicientes, cædem expectantes semper.
circumspiciebat a. V lyses ad suā domū, si quis adhuc nō
uiuus sublateret, fugiens mortem migrat. (rorum
illos autem nidi prorsus oēs in sanguine & pulueribus
collapsos multos: ac sicut pisces quos pescatores
concauum in littus album extra mare
reti extraxerunt maculoso: hi autem omnes
undas maris cupientes in arenis fusi sunt,
borum quidem Sol lucens abstulit animam.
sic tunc proci crebri fusi erant.

tunc Telemachum allocutus est prudens *Vlysses*:
Vlysses Eu- Telemache, eia age mibi uoca nutricem *Eurykleam*,
rycleam ac ut herbum dicam quod mibi in animo est:
cerfiri in- Sie dixit. Telemachus autem dilecto obedivit patri:
bet.

*Sic dixit. Telemachus autem dilecto obedivit patri:
motoq; ostio, allocutus est nutricem Eurykleam:
etia mouere annus antiqua, que mulierum
familiarum speculatrix es in domibus nostris:
veni, vocat te pater meus, ut aliquid dicat.*

*Sic locutus est. hunc autem impennatum fuit herbum:
aperuit autem ianus domorum bene habitatarum:
perrexit autem ire: at Telemachus ante praebat.
inuenit postea Vlysses cum interfecitis mortuis,
sanguine et puluere inquinatum: tanquam leonem,
qui comes boe uenit armentali,
omne autem ei peccusq; genetq; utring;
eruentia sunt: grauisq; est in ultum asperitu.
sic Vlysses inquinatus erat dedes et manus defuter.*

illa autem postquam mortuosque et magnū inspexit sanguinem
aggressa est ululare, quoniam magnum uidit opus:
sed Vlysses prohibuit, et tenuit cupientem licet:
et ipsam loquens herbis uelotibus allocutus est:
in animo anus gaude, et abstine, neq; ulula.
non pieras est interfelix in uiris orare.
bos autem Parca domini Deorum, et impia opera:
non aliquem enim honorabant terrestrium hominum,
non malum, neq; quidē bonum, qui ad ipsos peruenisset:
ideo et peccatio fædum mortem affectus sunt,
at age mibi tu mulieres in domibus enumera
qua me iñhonorant et qua peccantes sunt.

Hunc autem rursus allocuta est dilecta nutritrix Euryclea:
tibi enim ego tibi fili ueritatem dicam;
quinquaginta tibi sunt in domibus mulieres
familia, has quidem opera docimus operari.

μὴ με ποιεῖσθαι δέξεις καλῶς,
αὐτῷ δὲ μητικρών κεχθεωμένῳ, οἱ δὲ ἐκείρου
πτύματ' γνίνεται τοις, σὲ δὲ τὸ πάσιον δέγνης εἰσιν.

Τοὺς δὲ ἄπιμούντας περίφη πολύμηνος οὐδεσ-
θάξει, ἐπειδὴ σ' ὅτου τερνάστηκε ἐπέσσωγν, (σεύς,
ὅφει γνῶς πατέρα θυμόρον, ἀτάχει πεπιθεῖ καὶ ἄλλων,
ὦς πακοδρύντες θειεργίστη μεγέθημένων.

ἀλλ' οὐτε λύσαντες μεγάρων ἔξαδε δύρας
ἐκ φόντοις αὐλίαι, σύ τε θεοὶ πολύφυτοι οἰδησέ,
εἰ δέρε αὐτοὺς κατὰ θλῶμα πονήσουμεν οἴτε μεχρέ.

Ως φάστο. τώλεί τε βίττια μεγάροιο κιόντε.
ἔγινε δέ β' ἄρα τώρε Διός μεγάλα πτεῖ βωμόθι,
ταῦτα τοσα παπίλαινοντε, φόνου ποτιδεγμάτινα αἰτεῖ.
παπίλαινον δ' οὐδινεύς καθ' ἐμόν μόνον, εἴτε έτ' αὐ-
τῷδες θεοκλεπτέοιτο, ἀλλ' οὐκέπει κηρυξμάτινα φαντάζει.
παπίλαιντες πολλάς δέ τε ἡγεμόνας τούτοις ἀλιπήδε
κισσοὶ γένει αὔγιασθού πολιεῖς ἐποδομέθαλάσσες
δικτύων δέργερυσσαν πολυνωπῶν οἱ δέ τε ταῦτας

τὸ κύμαδ' ἀλέος πεθεστὸν ἄλι Φαινόντος κέχωτο,
τὴν μὲν τὸ πέλιθοφ φαίνειν θέλειτο δυμόρ.
Ἄς τότε ἄρτα μηνεπήρων ἐπ' ἀλάπλοιστο κέχωτο.
Δικτόπει ταλέμαχοφ πεσέφη πολύμητις Οἰνοατεύε,
Τελέμαχο, εἴ δέ αὔγε μοι κάλεσμον βοσφόμ Εύρυκλαν,
ὅφρα εἴπειτο ποιει τὸ μοι κατακύμιον δῖνε.

Ως φάτο. Τελέιμαχος Ἰφίλω ἐπεπένθετο ωστρεός
κινήσας ἡ Θύρα, πεσόντι τροφόν Εὐρύκλεαν,
Ιδίνηρο μὲν ὅρον γενού ψαλαμύνεις, ἀπε γυναικῶν
διμωάρη σκοποτος εἰσι κατὰ μεγαρῆ μετατράψων.
Ἐδ δῆγε, κικλάσκει στο ωστρεόνδες, ὅφελτι ἐπη.

Ως ἄρεψάντο γε. τῷ δὲ ἀπόλετῷ ἐπλέθε μῆθος;
αἴτιον γέ θύρας μεγάρων εὐταῖτοντων·
Βασιλεὺς αὐτὸς τελεμάχος πρόδημός οὗτος,
εὐρὺν ἔπειτο· οὐδεποτε κταμένοιστον νέκυστον,
αἷματος καὶ λύθρων πειπταλαγμένου· ὡς τε λέοντα,
ὅς ἦτε βεβρωκὼς θεός σρχεται ἀγραύλοιο,
τῶν δὲ ἄρα οἱ σκόλοι τε προνείατο· αἱ φοτορέθησαν
αἷματοντα τε τέλειον· εἰνὸς δὲ τοῦ ὥπα ιδεόματα.
Ἄς οὐδεποτε πειπταλασκο πόδιας οὐ κέρας ὑπέβησα
40 πόδι· ἃς δὴ τέκναντας τε καὶ ἄστρους ἔσπειρν αἷμα,
ιθυσαντέ· ὅλοι λύγειαι, ἐπειδή μέγα κατοίκησαν δρυοι·
ἄλλος οὐδεποτε κατόφυκε, καὶ ἐρεθύνει μελίσσων πόρον·
καὶ μηδ φωνήσας ἔπειτα πέροντα πεθανόμει,
εὖ θυμῷ γρῦν χαῖρε, καὶ ἔργον, μηδὲ ὅλόλυξε·
τοχόστιν κταμένοισιν ἐπ' αὐτοφάσιν θυχετάσθια.
Ταῦτα δὲ μοιοῖς ἀδίκαστοι θεῶν, καὶ δέστησε ἔργα.
Ἐπιναντίον τε σκοποῦ μηχανών με αὐθεάπων,
τοι κακού, οὐδὲ μηδὲ λάθος, ὅτι σφέας εἰσαφίκοστος·
τοι καὶ ἀταδαλίστιν αὐτοῖς πότιμον ἐπέστησε.
50 ἄλλος ἀγεμοὶ σὺ γυλαῖκες φύει μεγάρους καταλέξει
αὶ τέ μη ἀτιμάζεις καὶ αὐτοῦ τετέλεσται.

Τὸν δ' αὐτὸν περιστέψας φίλον τροφός Εὐρύκλεας
ποιεῖται ἐγώ τοι τέκνου ἀλιθέως καταλέξω.
πάντα καὶ τὰ τοιάδε εἰσὶν μηδέ τι άρρενος γυναικεία
μηδενί, τὰς μὲν τούτης γυναικείας εὔρεται τούτης,

ερία τέ γάγγειν, καὶ μελεσώντας αὐτοῖς εἰδοτας·
τέλων μάθεικα ταῖσσαι αναδέικνει πεποντας,
ὅτε ἐμὲ τίσσαι τοτε αὐτῶν γίνεται λόπειαν.
Τηλέμαχος δέ γάρ οὐ μὴ ἀπέξεται, δοῦλος ἐν μητρῷ
σημανεῖν εἴσοντι τῷ δικαιοῖστι γυμναῖσιν.
Ἄλλος δέ γάρ οὐκοῦν αὐτοῖσας ὑπερβολαῖσι συγαλόγηται,
ἄπει τῷ δὲ ἀλόχῳ, τῷ τοις θεοῖς ὑπονομῇ επέφερε. (Οεὺς,
Τὸν δὲ ἀπαμφόμενος πενθέφει πολύμενος Οδυσσεὺς
μήπω τάλιν δὲ ἐπίγειρος σὺ δὲ γύνακες εἰπεῖ γυμναῖσι
ἐλθεῖσιν αὖτοι περιθεράποδην αὔκειται μηχανόσατο.

ως ἔρεψε φη, γρηγόριος δὲ μεγάροιο βεβίκει,
αὐγελέσσοις γυμναῖς, καὶ ὀπριώδοσι νεύδου.
αὐτῷ δὲ τηλέμαχον καὶ βυθολόγον πολέμονα,
τὸς εἰ καλεοτάκιδι θ., ἐπεις πόροντα πεστίδα,
περιχετε νεῦταις φρεσειν, καὶ αὐτοῖς γυμναῖς
αὐτῷ ἐπειτα θρόνος ποδικαλλίας πολέμονας
ὑδατεῖ καὶ αἴρουσιν πολυτρόποιοι καθάρευεν.
αὐτῷ ἐπιλιθίῳ ταῦτα δόμοις κατακοπιστοῦντες,
θιμωτας θάγαγκόντες εὔσαδε θ., μεγάροιο,
μεσηγήν τε θόλος καὶ ἀμύμονθ., ἐρκεθ., αὐλῆς
αὐλῶν θεοτεμναὶ ξίφεσιν ταυτίκεσιν, εἰσόκετ ταῦτα
ψυχὰς θάρψειοντες, τοι εἰλελάθοντας Α' φροδίστης
τοις δέρνοντας μητρόποιον ἔχον, μίσγουσι τε λάθρη.
ως ἔφασθ., αἱ δὲ γυμναῖς σολῆες κλιθοῦ ἀπασαε,
αὐτὸν ὀλεφυρόμεναι, θαλερόμην κατὰ δάκρυ χειροσα,
ταρῶπα μὲν δινεκυας φόρεον κατατεθνεῶτας,
καθιδιδούσι οὐτού τιθεσαν δινερκεθ., αὐλῆς,
αὐλήληκοι ερέμοισσαι σημανε δούσινοτεύεται
αὐτῷς ἀπατερχωματού δε εκφόρεον καὶ αἴρευε.
αὐτῷ δὲ επειτα θρόνος ποδικαλλίας πολέμονας
ὑδατεῖ καὶ αἴρουσιν πολυτρόποιοι καθάρευον.
αὐτῷ τηλέμαχθ., καὶ βυθολόγον πολέμονα
λίστροισι μάζαεδομοι τωνκα ποιητοῖο δόμοιο
ξύνονται δούσιφόρεον μηματε, τιθεσαν δὲ θύραζε.
αὐτῷ δὲ επεισθιν ταῦτα μεγαρού μηκοσμησαντο,
θιμωτας θάγαγκόντες εὔσαδε θ., μεγάροιο,
μεσηγήν τε θόλος καὶ ἀμύμονθ., ἐρκεθ., αὐλῆς,
εἰλεομοντειν, θέμην ὅπως πονοὶ αὐλήεας.

Τοιστὸν τὴν πατρικὴν τε καὶ τὴν οἰκουμένην, τοιστὸν δὲ τὴν πατρικὴν τε καὶ τὴν οἰκουμένην, τοιστὸν δὲ τὴν πατρικὴν τε καὶ τὴν οἰκουμένην, τοιστὸν δὲ τὴν πατρικὴν τε καὶ τὴν οἰκουμένην,

Ως ἀρ̄ος ἐφη καὶ πεῖσμα νεώς κνανοπράγωσι
κίον^Θ. Ήδαντας μηγάλης, πορθεταλλέ δόλοιο,
ἐντόσιος ἐπυγτανύσεις, μάτις ποσιμή σῆλας ἡμίτην.
Ἄντις δὲ ὅτι αὐτὸν κιχλατανοπτήροις οὐτε τέλεια
ἔρκει γίνεται πλήνεστο, τόδε δὲ εἴπειν γίνεται θάσινω,
αὐτοὶ τετεμνανεις, συγερός δὲ ὑπερδιέστο κοιτ^Θ.
Ἄντις αὖτις ἔρειν κεφαλὰς ἔχουν, ἀμφὶ δὲ τάσσεις
δὲ ειρῆσθαι βρέχοι πᾶσαν, ὅπως οἰκτισα δανοιψ.
Παταρογύρη ποδεισιαί μίνισθά πορθεταλλέ δίλισ.
Ἐκ δὲ τελανθίσια πηγού αὐτὸν πρόσθινόν τε καὶ αὐλίν.
Ἐπί δὲ από μὲν γίνεται τε καὶ σετεις γκλέι χαλκῶ
τάσμινον· μίδιεις τοις δέξευσαν κυσιμή θυμάς δέσπειδας,
χειρός τοις δέ ποδεις κόπτογκεκούσιότι δυμά.

*lanasq; extendere, et servitatem tolerare:
barum duodecim omnes impudentias inuenire,
neq; me honorantes neq; ipsam Penelopen.
Telem. autem nuper quidem austus est, neq; ipsam mater
imperare fuit in famulis mulieribus,
sed age ego ascendens coenaculum stupendum,
dicam tunc uxori, cui aliquis Deus somnum iniecit.*

Sic dixit. anus autem per domum existit,
nunciatura mulieribus, et motura ad eundum.
at ipse Telemachum et Bubulcum et Subulcum
ad se uocans, herba ueloxia allocutus est:
incipite nunc mortuos portare, et iubete mulieres;
at postea sedilia pulchra et mensas
aqua et spongis multis foramibus purgare.
at postquam uolam domum ornaueritis,
familias eduentes stabili domo,
o inter tholum et bonum sepium atrium
ferite enibus longis, donec omnium
animas auferatis, et obliuiscantur Veneris
quam a procis habebant, coibantq; clam.

Sic dixit. mulieres autem congregatae uenerunt oēs,
grauiiter lugentes, teneram lachrymam fundentes.
primum quidem mortuos portauerunt inter fellos,
sub iō porticu deposuerunt bene septi atrij,
ad muicem innitentes. imperabat autem *Vlysses*
ipse iens: illae autem exportabant etiam per uitium:
at postea sedilia pulchra et mensas
aqua et spongijs multis foraminibus purgarunt.
at Telemachus et Bubulus et Subulus
scopis pavimentum prudenter factæ domus
uerrebant: exportabant autem famulæ, posuerunt autem for-
at postquam omnem domum ornauerunt,
famulas educentes stabili domo,
inter tholum et bonum septum atrij,
cogebant in angusto, unde nequaquam licebat effugere.

*His autem Telemachus prudens incepit dicere:
non quidcm iam pura morte animam auferam
harum quæ meo capiti opprobria fuderunt,
matrig meæ, apudq procos dormiebant.*

Sic dixit: et funem nauis nigrae
columna ex suspendens, magna circumiecti thalo,
alte extensis, ne qua pedibus solum tangeret.
sicut autem quædo uel turdella extensa alis uel columba
septo impingunt, quod stat in luco,
aulam intrantes, odiosum autem suscipit cubile:
sic haec ordine capita babebant, circum autem omnibus
collis laquei erant, ut miserrimè morerentur.
palpitabant autem pedibus paululum non ualde dum.
eduxerunt autem Melanthium in vestibulumque et atrium
eique nares et aures fæno ferro
inciderunt: genitaliaque extraxerunt canibus cruda comedde
manusque et pedes inciderunt irato animo. (d)

bi quidem postea ablaci manusq; pedesq;, ad Vlyssem domum iuerunt: perfectum est autem opus. at hic allocutus est dilectam nutricem Eurycleam: porta sulfur anus malorum medela, porta aut mibi igne, ut suffiam domum. in autem Penelopen uenire huc iube cum ancillis mulieribus: omnes autem tunc famulas per domum uenire.

*Hunc aut rursus allocuta est dilecta nutrix Enryclea:
ceriè iam hæc fili mi rectè dixisti,
sed age lanaq' tunicamq' uestimenta porcabo.
neq' hic pannis rectius latos humeros
lla in domibus indignum autem esset.*

Hanc autem rursus allocutus est prudens Vyfses: ignis nunc mibi primum in domibus fiat.

Igne lustrā portauit autem ignem & sulfur: at *Vlysses*
tur ad eum. bene adoleuit domum amplam & domum & aulam.
anus autem rursus ascendit per domos pulchras *Vlyssis*,
nunciatura mulieribus, & monitura ad eundum.
ille autem iuerunt ex domo, sedas in manibus tenentes.
ille quidē igitur circūfundebātur & salutabat *Vlyssem*,
& osculabantur amplectentes caputq; & humeros,
manusq; capientes. bunc autem dulce desiderium cepit
fletus & suspiri: non erat autem mentibus omnes.

ODYSSEAE HOMERI XXIII.

R E P S O D I A E

argumentum.

*Sagittio Vlyssis apud uxorem, & erroris narrationum summa;
Vlyssis & Telemachus cum domestis exiit.*

ODYSSEAE HOMERI.

RAPSODIA.

*Psi autem agnoscit maritum suum
eandem Penelope.*

ANY S autem in cœnaculum ascēdit eacchin
nans,
bere dicturæ dilectum maritum intus es-
se.

Eucyclea Surge Penelope, dilecta filia, ut nideas
nunciat Pe oculis suis que cupis dies omnes.
penlope V- uenit Vlysses, ex domum applicuit sero licet ueniens:
lyssem rei procorauem interfecit superbos, qui suam domum
dissesse. destruebant, et res comedebant, violabant filium.

Hanc autem rursum allocutus est prudens Penelope:
Penelope nutritrix dilecta, infantam te Dei fecerunt: qui possunt
Vlyssem re insipientem facere, et prudentem ualde entem,
dixisse non erit. et insipientem prudentiam inire fecerunt:
quae te inserunt: ante a autem mensibus bona eras:
cur me lades perdoneant animum habentem,
hac dicens? et ex somno suscitata
dicit, qui me ligauit dilectas palpebras complectens?
nunquam enim sic dormiui, ex quo Vlysses
in ieiunis malum Ilium non nominandum.
sed age nunc descendit, et retro uade domum.

οι μὲν ἐπειτὴ πότερον. Ταῦτα μόνα χαρέσσει πόδις τε,
εἰς οἷς οὐκούνται λέμενοι δε πίοις πετελεῖσον δρύοις.
καὶ ταῦτα δύο περισσότερη φίλων τροφοῦ Εὐρυκλίαν,
οἷσιν θεοῖς γρῦπι κακῶν αἴσθετο, οἷστε μὲν μοι τῷρ,
ὅφεται θεοῖς αὐτῷ μέγα πρόμ. σὺ δὲ πίστειον
ἐλθεῖν γένεσθε ἀνωχθεῖσιν ἀμφιπόλεισι γυναιξίν.
ώσκετε μὲν δύτριους δύμας κατὰ δύμας νεισθαί.

Τόιο δ' αὐτές περιέπις φίλη βοφός Βιργίλεως,
ναὶ δὲ ταῦτα γε τέκνου μὲν κατὰ μοῖραν ἔσπει.
ιο ἀλλ' ἄγε τὸς χλαῖναν τε χριτῶντες εἴμαστε γνέκτων.
μηδὲ δὲ τῷ φάκεισι τε πυκασμένῳ δύναται οὐκέτε.
ἴσαδ' οὐδὲ μεγάροισι, νεμεσοτήριον δὲ καὶ εἰκ. (σεύς)

Τὴν δὲ ἀπαμβούλευσ περίφη πολύτιμης οὖσα
τὴν τοῦ μοι πρώτου γὰρ μεγάροισι γένεται.

Ως ἐφεδός δὲ ἀπίθνος φίλη τροφός Εὐρύκλαφε,
ἴωνται δέ τις καὶ θάνατον αὐτῷ οὐ μυστεῖς
τὸν μίσθεόντα μεγάρον καὶ σῶμα καὶ αὐλήν.
χρῆστος δὲ αὐτὸν οὐδὲ μάστιχα καλέσει,
αὐγελεῖσθαι γυναιξὶ, καὶ οὐτε ποιεῖσθαι νεανίδα.
αἱ δὲ ισταντες γέροντος, μάστιχας τοιούτου,
αἱ μὲν ἄρδεις μεφεχεούση καὶ μασάζοντες οὐδὲν ποιεῖσθαι,
καὶ πινάκων αὔγασταζόμεναι κεφαλίων τε καὶ ἄκρων,
χειράς τ' αἰχνύμεναι. τὸν δὲ γλυκὺν ίμερον ἔρει
πλακυθεῖς επονταχτῆγινοσκε δέ τις φροντίσει τάσσεται.

ΩΑΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ ΤΗΣ

THE GREEK OF
P A T Ω Δ I A S

సంకీర్ణ.

**Αναγνωρισμὸς Οδυσσέως πρὸς τὴν γυναικαν, ἡ τὸ πλάνον διπλωμάτην
Την ἀπειπούσαν σινην, οὐ Οδυσσέως καὶ Ταπειμάχον μετὰ τὸ εἰρήνην ἔξιεν.**

Ο ΟΑΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ Η' ρ.

P A Y Ω Δ I A

Τι δ' αὐτογένη πέπιψε τοι
πλευράσσει.

Ρηύς δ' εἰς ὑπόρω¹ αὐτοῖς σατον καγχαλέω
σα,
Δειποίνη ιξένουσα φίλοι πόσιμον δῆμον
έντα.

γύνεται δὲ ἐρχόμενον, πόλις δὲ ὑπάρχει τάκτος
εἰς δὲ ὑπέρ κεφαλῆς, καὶ μη ποθεὶς μήθεον ἔσπειρε;
40 Εἴ τροπίων λόπων, φ. λογίτης, ὅφεις οἰδηκας
ὅφειλμοισι τεοῖσι τὰ τὸ ἐλατεῖαι πατεῖται ταῦτα.
Ἄλλος οὐδινεύς, καὶ οἴκου ἵκαντας δὴ τῷ ἐλάθει
μυητῆρας δὲ ἐκτεγνύεται σύγχώρεσας, οἰδεῖς οἴκου
κάθιτον ψεύτητος τοῦτον. Βιάζεται — — — θεοί

Τώλ δ' αὐτε πθοέσθπε πορίφρεψη γίνεται λόπει,
μάκι φίλη, μέργυλη σε θεούδεσταν· οἵτε μίωνται
έφρονα ποιεῖσθαι, καὶ ἐπίφρονα πορ μέλ' ἔργα,
καὶ τὸ χαλιφρούντα σκοφροσύνης ἐπέβησαν.
οἱ σὲ πορ ἐβλαψαν· τῷ μὲν φροντίσασιν πᾶσαι
50 τοπτέ με λαβεῖντες πολυπυρδεσθικόρ τὴν στασιν·
τοῦτο τὸ πρεξερέστετο; καὶ δὲ ὑπνού μὲν εὔερεις
· πάλιος, ὃς μὲν επειδύσει φίλα βρεφαράκι φικαλίνης;
ἢ γάρ τω τούτοντε κατέσθρεθορ, δῆ δὲ οὐδυσσεῖς
σύχεται ποντόβιος κακοῖς λοιπὸν ὄνοματι.
αλλαγής γένεται τοιούτης, οὐ διά τοις μετανοοῦσι.

εἰ γάρ τις μ' ἄλλη γένεσαικανύ αἱ μοι ταῖς,
τοῦτ' ἐλθότ' ἦγει λε, καὶ δῆ ὑπνοι μ' αἴγειρε,
τῷδε ταχα συγράψι μηγέωθι ἀπίπεμφτα νεῖδα
πάτεις εσω μεγέρωμ· σὲ δὲ τότε γε γῆρας ὅνησε.

Τὸν δὲ αὐτὸν περσέπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
ὅτι σε λαβέσθια τέκνου φίλευ· αλλ' ἔτυμόν τοι
πλαδίον οὐδενεσ, καὶ οὐκομ ἵκανεται, ὡς ἀγορένιο.
οἶξανθ, τοῦτον ταῦταν ἀστιμων γέμεγάροισ·
τηλεμαχος δὲ ἀρε μη ταύλαιον δέλον γένεται.
ἀλλὰ σοφροσιώνοτονιατα τατρός ἐκσύνη,
οφρέ αὐλεῖσθι τίσαιτο βίλαν υπόριωρέοντωμ.

Ως ἐφατ', δέ δέ τέλερη, καὶ ἀπὸ λειφοιο θερότε
μηνι ποθεπλέχθη, βλεφάρων δέ ἀπὸ μάκρυνον πέκε,
καὶ μη φωνησεσ, ἐπεια πόροντα πεσσύδια,
εἰ δέ σχεδίοι μοι μαῖα φίλη νημοτρέτες γίνεται,
εἰ τεοι δέ οὐκομ ἵκανεται, ὡς ἀγορένιο,
ὅππως δέ μηνινηρουν ανασθίστερχερας ἐφίκε
μηνθ, τῷροι δέ αὖτις αὐλαῖσθι ἀπὸ μηνιμον.

Τίλι δέ αὐτὸν περσέπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
αλλαγον δέ μηνι, δέ ταῦθιμοι. ἀλλὰ σύνομοιον τὸ ἄκρον
κτενομένωμ· μήπεις ἐμχωραλέμαυμ· εὔπικτωμ
ημεδίον ἀτυχόμιλαι, σανιδίσιον δέ τέλερη γένεται.
τηρηγέντε δέ μηνι μεσός γένος ἀπὸ μεγέροιο κάλεσε
τηλεμαχοθ. τοῦτο γάρ ἥτις πετρη πετρηκε καλεσα.
εὐρηρον ἐπειτ' οὐδενησα μετά κτενομένοιον νέκυοι
ἐσαόδη· οἱ δέ μηνι μηφίπτεται πολὺ δέσσες ἔχοντες,
κέκτητος ἀπὸ αλλάλειση, δέσσες κεθυμέριοισθιν
αίκατι καὶ λύθω τεπαλαγμένοι, ἀπὸ λεοντα.
νιῶσι μηδέ δέ μη ταῦτας ἐπ' αὐλέκοισθινησι
ἀθρόοι· αὐτὰρ δέ μηκα θεσσίσται πορικαλλε,
τηνρηγέντε καίσμηνος, σὲ δέ μη πετρηκε καλεσα,
ἀλλ' ἐπειν, σφραγίη τεφροσιώνης ἀπότητο
πεμφοτρόπω φίλοιον ποτρ. ἐπεικακα πολλας τεποδη,
γιῶσι δέ δέσσες μηκρόν ἀπόλον ἀρέτετέλεσα.
πλειτελον αὐτὸς ζωὸς ἐφειτθ, ενρη ἢ καὶ σὲ
επασσεληνη μηγέροιση κακῶσι δέ αἰτερη μηνι δρεζού
μηνηρουν, σὲ ταῦτας ἐτισσετο γένοιση.

Τίλι δέ αὐτὸν περσέπε περιφρων γίλελόπεια,
μαῖα φίλη, μη τω μεγέντε πολύχειο καγχαλόωσε.
οιδα γαρ οὐκέταισος γένος μηγέροιση φανείη
ταῦτα, μαλισαδέμοιο τηνη γένος τηνη τεκομεδε.
ἀλλ' ὅπλον δέ μηνιθ έτητυμθ, ὡς ἀγορένιο.
ἀλλά τις ἀθανάτωμ κτενει μηνηρας ἀγκασ,
ὑπέρημ ἀγκασάμηθ θυμελέα κακα δρύγα,
τητινα γαρ τετοκομ ἀπόχθονιον μηθρώπων,
ἢ κακού δέ μηδέ μηδέλον, στις σφεας εἰσεφίκοιτο.
τῷδε δέ επαδαλαίσης εἰσεθομ κακομ. αὐτάρες δέ μηνησε
αλεσε τηλετηνησον ακεσθίθ, ἀλέρες δέ αὐτός.

Τίλι δέ μηνεθετετεπτε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
τέκνου μηνη, ποιόν σεπτθ φύγητερθ, δέδόντωμ;
δέ πόση γένοιο θέντε πρέπει τέλερη, ποτοτέφρωμ
οικαδέλενησθαι, θυμούσιον δέ τοι αὖτις πτισθ.
ἀλλ' ἄγε τοι γένος στηματερηφραδές ἀλότητεπω
ἔλιστ, τίλι ποτε μη συντηλαστε ληκαδέδόντη,
τίλι απονηθετε φρασημεια. εθελούμενον εισιαύτη
επειδη.

sienim aliqua me alia mulierum que mihi sunt,
hac ueniens nunciasset, et ex sonno excitasset,
profecto citio odiosè ipsam ego remissim ire
rursum intra domos; te autem in hoc quidem senectus innat.

Hac autem rursum allocuta est dilecta nutrix Euryclea:
non te laedo filia dilecta; sed uerè sibi
uenit Vlysses, et domum peruenisti, sicut dico.
hoepes, quem omnes in bonorabant in domibus:
Telemachus quidem eum diu cognovit intus entem,
sed prudentius cogitationes patris occultabat,
ut uirorum puniret uiolentiam superborum.

Euryclea
Penelope.

Sic dixit. illa autem latata est, et lecto salans
anum complexa est, a palpebris autem lacrymas misere
et ipsam loquens verbis uelocibus allocuta est:
eia age iam mihi nutrix dilecta uerum dñe,
si uerè iam domum uenit, ut dicas,
quonodo iam procis impudentibus manus immisit
solus ens, hi autem semper uniuersi intus manebant.

Penelope
nutrix.

Hanc autem rursum allocuta est dilecta nutrix Euryclea:
20 non uidi, non audii, sed suspirium solum audii. Euryclea
in felicitate: nos autem in secessu thalamorum benefactorum Penelope
selebamus timentes, tabulae autem tenebant bene cogruas:
antea quando me tuus filius a domo uocauit
Telemachus: bunc enim pater premisit uocare.
inueni postea Vlyssem inter interfertos mortuos
flatiē: hi a ipsiū circu lapidib. Stratū pavimentū tenetē,
iacabant densi, tu uidens autem animum exhilarabis
sanguine et cruento fædatum, tanquam leonem.
nunc bi quidem iam oves in atris suis ianuis
30 congregati: at hic domum suffit per pulchram,
ignem magnum accendens, te autem me mibi uocare.
sed sequere, ut uos latitia afficiatis
ambō dilectum cor, quoniam mala multa passi es.
nunc autem iam longum desiderium perfectum est.
uenit quidem ipse uetus domesticus, inuenit autem et te
et filium in domibus: male autem qui ei faciebant
procis, eos omnes puniuit sua in domo.

Penelope
Euryclea.

Hanc autem rursum allocuta est prudens Penelope:
nutrix dilecta, nondum ualde contra glorieris ridens.
40 scis enim quod gratus in domo appaveret
omnibus, maximè autem mibi et filio quem genuimus.
sed non est hoc uerbum uerum, sicut dicas:
sed aliquis immortalium interfecit procos superbos,
iniuriam indignatus tristem et mala opera.
non aliquem enim honorabant terrestrium hominum,
nō malum neq; quidē bonum, quisq; ipsos aduenierat:
ideo ob iniustiam passi sunt malum. at Vlysses
perdidit longè rediuntu Achaias, perij autem ipse.

Hic autem postea respondit dilecta nutrix Euryclea:
filia mea, quale te uerbum fugit septum dentium?
qua maritum intus entem in foco, nunquam dicas
domū esse uenturū? animus autem tibi semper incredulus,
sed age tibi et signum permanescit aliud dicam:
cicatricem, quam quondam ei suis inflixit albo dente,
hanc ablinens agnoui, molebam autem ubi ipsa
dicca.

*Dicere: sed me ille capiens in ore manibus,
non sinit dicere prudenter mentis.
sed sequere: at ego me dedam ipsam,
si te decepero, interficiendam me miserrima morte.*

*Huc autem respondit possea prudens Penelope:
natrix dilecta, difficile se est Deorum immortalium
confilia trahere, malde licet scientem.
sed tamen causis ad filium, ut nideam
uiros procos interfellos, et qui interfecit.*

Penelope Sic dicens, descendit de canculo: multa autem ei cor
subdubius monebat, an enimus dilectum maritum interrogaret,
accedit V- an atlans oscularetur caput et manus capiens.
tysem. hunc et palauum inserviret in favore lantidou herimontem

bac a postquam ingressa est et transiit lapideum pavimentum,
sed sit posita Vlysses contra in ignis splendore,
parietis alterius: ille autem ad columnam longam
sedebat deorsum videns; expectans si ipsum alloqueretur
foris uxor, postquam uidet oculis.
bac autem tacita dū sedis, stupor autem ei cor cepit.
spectu autem aliquando ipsum in os aspiciebas,
aliquando autem ignorabas mala corpori uel similitudine habet.
T elemachus a locuus est, herbūq; dixit, denominansq;
mater mea, mala mater, sciam animum habens;
cur sic patre separari, neq; upud ipsum?
sedens uerbis interrogas neq; scrutaris?
non quidem alia sic mulier tolerabili animo
nō uero abstineret, qui ei multa mala perpessus
uenisset usquefimo anno in patriam terram.
tibi autem semper cor durius est lapide.

Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope:
fili mi, animatus mibi in pectoribus stupefactus est.
neq; dicere possum verbis, neq; interrogare,
neq; in nullum videre contra. si uerè iam
est Ulysses, et domum uenit, certè profsus nos
cognoscemur inter nos et melius. sunt enim nobis
signa que iaceo et nobis abscondita scimus ab alijs.

Sic dixi. risit auctem percolerens diuinus Vlysses,
statim auctem Telemachum herba uelocia allocauit. est:
Telemache, certe matrem in domibus dimicte
renicare me: forsan auctem agnoscer et uelime.
nunc a. p. sordeos, mala a. corpori uestimenta induitum sum
ideo imbonorat me, et nondum facient hunc esse
uos auctem consultemus ut planè optima fiant.
ecenam aliquis uno uiro interficio in populo,
cui non multi sunt adiuatores retro,
fugie affinisque relinquens et patram terram:
nos autem civitatis interfecimus, qui erant longè optimi
innuum in Itabca: ideo consulere iubeo.

Huc aetates Telemachus prudens cōtra locutus est:
ipse bēc nideas pater dilecte. iūm enim optimū
consilium in hominib⁹ dicunt esse, neq; aliquis tibi
alius vir contendat mortalium hominum.
nos autem prompti sumū sequemur, negoq;
fortitudinē desideratarem. quanta quidē potestis adē.

Hanc autem respondes allocutus est multo sensu Virgili.
sibi enim ego dicam ut mihi videatur esse opinium.

ἀπέμεν· ἀλλὰ μὲν κανος ἐλεύθη μελισσα χρυσίν,
ὅτι τὸ απεμένει, πολυίδρειον νόοιο.
ἀλλ' ἐπειδὴν αὐτῷ τὴν ἡγεμονίαν προΐδωσσιν αὐτῷ
αἱ καγές σὺν θεσπιάφω, πτενάντες μὲν οἰκτρέων διέβρω.

Τίνω δ' ἀμέβεται επειδή πορίφρων γίνεται πεπειδός,
καὶ αὐτὸν χαλεπόν τοι θέτειν μέτρησταν
Πύγα προνοτά, μάλιστα πορ πολυίδριψενταν.
Αλλ' οὐπις τοῦτο μετά ποιεῖ εἰμοί, σφραγίδα μοι καὶ
πανθράσ μυντάρας τεθυνότας, καὶ οὐδὲ επειδόν.

Ως φανείν, κατέβαινεν ὑπότρωχος πολλά δὲ σίκηρά
ἄφενταν, οὐ πάντα διεβιβλεῖσθαι τὸν πόλεμον μὴ εργάζεσθαι,
η̄ πρεσβυτερούσας καθέπιν καὶ χθερεὶ λαβόσσας.

άλια ἐπεὶ εἰσῆλθεν καὶ ὑπέρεβο λάτινοι οἱ ἀδόμην,
ἔτετο εἰπεῖν· Οὐλυσσῆς φίλαντιον γὰρ περὶ τούτου αὐγῆν,
τοσχός τοι εἴσοργκος· οὐδὲ ἄρα πέτερον πάντας
τίσο κάτω θρόνον, ποτισθείγεντας· οὐτέ τι μητέ ποτε
ἐφίμενος πράκτοντις, εἰπεὶ ιδεῖν διάθλατοισιν.

εἰδί αὐτοὶ οἱ λέπιοι, τὰ φρεστά δὲ οἱ εἰπορεῖναι γε,
οἵτε δὲ ἀποτελεῖν μηδένων πολιῶν τούτων σκῆνας,
αὐτοὶ δὲ ἀγωνισταὶ πάντα χρόνια ματαίοις.
Τολμαχος δὲ ὑπέστη τὸν επονταντόν, επονταντόν τοις φρεστάς, επονταντόν τοις δυόμοις.

ανθρός αφετάσιν, ος οι κακά ποδάρια μούσικες
ἄλλως έπεισεν ἔτεις δια πατρίδα γαῖαν.
σοι δὲ αὐτές καρδινα σφριτσήρη τὸν λίθον.

Τόμος αὐτεπιθεστέρων πορίφρων Γίγαντοπετών
πάντοις ἀσθενεῖς, θυμός μοι γοῦν εἰδέσθαι τέλιπτον.
Ἐπεὶ τοις περιστάμενοι δικαίωσις ἐποιεῖσθαι,
τοῦτο εἰς ἄποτα μὲν καθητεῖσθαι, εἰ δὲ ἐπειδή τούτο
ἐστι οὐδενός, καὶ οὐκ επιφύλακτος, οὐ μάλα τοῦτο
γνωσθεῖσθαι ἀπολέλυθεν λέγοντα. Εἰς δὲ γέροντας
σύμμαχος ἔσται οὐδὲν πειρατεῖσθαι μεταξύ τούτων ἀπό τοῦτο.

Ως φάστο. καὶ διεγένετο ἐπολύτλας θίως σὸν μνοσεύει
αὐτός ἡ τιλεμαχοῦ επικαπτόροντα πεθοτέλας,
τιλεμαχοῦ, ὃς τοι μητέρα φύει μεγάροισι ταῖσιν
πειράζειν ψεύθην τάχει τοῦ φραστοῦ καὶ ἀρεού.
Οὐδὲ δὲ ὅτι δύποτε, κακαὶ ἢ χρεῖαι ματαῖς εἴησι,
τάντικας ἀτιμάκεις μηδὲν ὅπει φοιτεῖ τῷ μὲν
αἰκατοῦ ἡ φραζώμεθας ὅπεις οὖχ ἀρεια γένονται,
Θυάρεις τις δὲ γῆρας φάστα πατεπτάντας φύει δύμαρ,
αὶ μὲν πολοῖς εισηγόσαντες πότισιν,
φοιτύει, πάντας τοῦ πειράτην καὶ πειράτην γένεται
πάμφιος δὲ ἴρμας πόλιν φέρει πειράτην, οὐ μέγε ἀρεια
εκβαίνεις Γέρακης· τοῦτο σε φεράτε μάνεγα.

Τὸν δὲ καὶ Τιλέμαχος πεπυριώνος αὐτίσιν εἶδε,
αὐτὸς τῶν ταχείων τοῦτο φύλε. σὺν γῇ ἀριστῷ
μετιψήσθε πάντας φάσ' εἰμινας, ὅτε καὶ τὰς τε
ἄλλας εὐχαριστίας πατεῖνται αὐθεόπων.

πρῶτη μὲν ἡρ λόσιοις, καὶ ἀκρισίοις χιτῶνες,
δικαῖος τὸν μηχανοῦντα πάγεται εἰπεῖν οὐτέ
αὐτῷ δέ θεοὶ αἱρεῖσθαι εἷναι φέρει γα λιγάνιον
πάπι πυγμῶν φιλοπαγυμονθερχιβούσιον,
ὡς καὶ τις φαινεῖται μενονταί τοις ἀκάρην,
παῖς δὲ ὄδοις σείχειν, καὶ οὐ ποθεναπεπιστημένη.
μητρόδημε κλιθερὸν φόντα κατέπιεν γῆν τοι
αὐτοῦ μητρόν φέρειν, τερψίν γ' ἀμιταίς οὐδεὶς μέλει εἴσοι
αὔρομέν τε μητροῦ πολυσθύνειον· γῆν δὲ οὐ πεπιτε
φέρειοντα δέ, οὐδὲ περιβοστοῖς οὐ γυναλίξει.

Ως ἐφεβ. οἱ δὲ ἄρταὶ μέλα ρήμανος ἐπίθεσθαι.
τῶν τὰ μὲν ἐν λόγοις τοῖς ἀκούεσθαι, οἱ δὲ σφίσαντο χιτῶνας
οὐ πλιθρόν ἔχουσι τὸν πόλεμον, οἱ δὲ εἰλέσθαι φίλοις
φύρμηγα γυλαφυέσθαι, οἱ δὲ σφίσιν ἵψερον ὅρσεν
μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ τούτου μονοῦ δόρχιθμοιο.
τοῖς τούτοις μέγα δῶματα ποθεισονταί τοις περιστατικοῖς
ανθρώπων πολέμοντα ων καλλίζοντα τε γυμναστηρίου.
Ἄλλοι δὲ τοὺς εἰπεσκε δόμων ἐκποδῷσθαι ακόντων,
ἢ μέλα δή τις ἔγινε πολυμάντις Βασιλεαν.
Ἄλλοι δὲ δέ τοις ποστοῖς δέ καρποῖσιο
εἰρυθάνει μέγα δῶματα διαμπορεῖσθαι αὐτοῖς τοις
Ἄλλοι δέ τις εἰπεσκε τοῖς δέ σκηναῖς ἐπέτυκτο.
αὐτοῖς δέ τοις ποστοῖς μεγάλησθαι τοις δέ γύναικας
Εὐρωπαῖς ταῦτα λόγουν, καὶ χρείσθαι τοις
ἄκριβεις μηδὲ μέτρον ποστοῖς ποστοῖς τοις
αὐτοῖς ταῦτα κακκεφαλῆς θεοῦ γε πολὺ κάτιθεντο
μέλοντά τοις ποστοῖς καὶ ταῦτα σονταί τοις μέλοντα
τοῖς ποστοῖς κόμματα ὑπακονθίνων αὐτοῖς ὄμοιας.
Ἄλλοι δέ ὅτε τις χρυσὸν πορίχθυνται ἀργύρῳ αὐτῷ
ἴδεισθαι, οὗτοι οἱ φαιστοῖς οἰδηταῖς καὶ ταῦτας Αἴθιοι
τεχνῶν ταυτεῖσι, χαρίσανται ἐδρύας πελάσει,
αἵ τοις τοῦ πορίχθυντος κάρπην πεφαλὴ τε καὶ φίλη.
ἴτιν δέ ἀστερίνθητοι οὐδὲ μετατοπιστοῖς οὐδεῖσθαι
ἄλλοι δέ αὐτοῖς κατέπέπειται δέ τοις ποστοῖς
αὐτοῖς δέ ἀλλόχτονοι καὶ μηδὲ ποστοῖς μῆθον τετελεῖ.

Δαιμονίν, ποδίσσι γε γυναικῶν θηλυτόφρεων
καὶ ράτσοφρεμνογ εὐηκαν ὀλύμπια δώδεκα^τ ἔχοκτεσ.
ἢ μὲν κ' ἄλλα γένη δε γυναικεταλθότι θυμῷ
εἰληταίν, αὐτὸς τὸ περιστέλλει μογύνοτες
ἔλθος ἐγκοσῷ ἐτεῖ θει τατρίλα γαῖαν.
ἄλλ' ἄγε μοι μαῖα σόρεσομ λεχθε,^Θ ὅφρεικὲν αὐτὸς
αιδέρωντο λεξομαι,^Θ γαῖρ τηγε τοιδηρε,^Θ γν φετοι θυμός.
φροῖσι δέρο. Ταῦτη μὲν αὐτὴ τούτους τοιδέρωντον πίνακα δέσποιν.

Ταῦτα δὲ αὐτῷ προσέειπε πρόφρεων Γλυκελάπακος
μαζίον; ὅτι ἄρτι μεγαλίζουμε, τὸ δὲ ἀπορεῖσθαι;
Ἐδικτύως ἀγύρματα μάλα δὲ εἰν οἷσιν εἴσοδοι
δέ τις Εὐάντιος μέτρη τούς εἰσαγόμενοι.
Ἄλλος δὲ εἰς σόροτους τυπικούς λέχει. Εὐρύκλεας
εἰπεν εὔσαδε. Θαλάσσα, τόν φαίνεται εποίει.
γῆς εἰς εἰσεῖσαι τυπικούς λέχει, εἰμιστάτης τὸ δύσκολον,
πάντας καὶ χλαίνας καὶ δύργαστος επικελόρυτα:

primum quidem lauantini et induimini vestigia
famulasq; in domibus subere vestimenta caperes
at diuinus cantor tenens citharam stridulans
nobis praecat amatricem ludorum saltationem,
ut aliquis dicat nuptias esse, extra audiens,
uel per viam iens, vel qui circumhabitant:
ne antea fama lata cedis in urbe fac
mirorum procorum, quam nos excensus extra
agrum in nostrum arboriferum: illic autem posles
consultabimus quod utile Olympius praebebit.

Singular
in edib. ne
ptic pro-
pter tunul
tum.

Sic dixit. bi a. bunc nulde quidē audierūs et obedi-
primum iugum loss fuit, et induit fuit uellet. fuit
parate sunt autē mulieres. ipse autē cepit dianas cancas
cibaram concubinam, ipsiusq; desideriam amoenis
cantusque duliois ex bonis salutationibus
bis autem magna domus fitre pebas pedibus
mirorum ludentium pudicitiaZ onerataque uulnora.
sic autem aliquis discobas domos extra auiditatem
nimurum aliquis discidit uerem malois peruersis regit.
20 improba, non uolentia, manuibus primis
custodire magnam domum perpetua, domos uiriles.
sic igitur aliquis dicit; hoc tue nō cognovisti sicut facta
est V!lysscm magnanimum sua in domo. (Giant.
Eurynome gubernatrix lanit, et uacuas oleas
circum autem ipsum pallium pulchrum iecit et ueluta
post h.c in capite fudit mulier pulchritudine Minores,
maiorumq; aspecta et crassiorem in autem capite
tenues misit comas violaceo florifimiles.
sicut autē quando aliquis autem circumfudit ergo uir
30 sciens, quem V!lterius docuit et Flattus Minores
arem omnigemina elegantiq; auctus opera perficit,
sic quidē huic citemus fudit gratiam capitiq; et bumeris
et balneo autem exiuit corpore immortalibus simili:
iterum autem rursus resedit in sede unde surrexerat,
contra suam uxorem: et ipsum allocutus est:

*Felix, pte tibi mulieribus famineis
cor durum fecerant olympias domos habuantes.
non quidem alio sic mulier toterabilis animo
niro absineros, qui et mala multa perpeffas
40 uenisset usque anno in partium terram.
sed age nibi uerix sterni letum, ut er' ipse
dormiam. nō hunc quidē ferreus impeltoribus animus.
Hunc autem rufus ille queat et prandere Pericope
felix, neq; magnifico, neq; parvifacio,
neq; ualde amator ualde autem bene scio quidē era
ex libata id natis ens longa remis.
sed age ei sterni subtilem letum Eurycles
intr' stabilem thalamum, quem quidens ipsi foris.
ubi ei expafco subtili cubili, in ycclis letum,
50 pelles et lassas et ladires suspendas;*

*Sic dixit maricume sencane. ac h[ab]et his
iratus uxori mallocurus est prudenter
o malis, corde valde hoc verbum nigris dicitur.
quis autem malius habet paluit letitiam difficile
er valde fiscus, nisi Domini p[ro]missione
facile*

facile uolens poneret alio in loco.

uirorum autem non quis uetus homo, neque ualde puber,
facile moueret, quoniam magnam signum factum est

Vlysses le*te*, in lectica laborata: id autem ego feci, neque aliquis aliis,
etum suum arbustula erat extensa folijs oliue lepidum intra:
cōingalem florens, uirescens: crassa autem erat tanquam columna:
describit. huic autem ego ieci thalamum meum, donec perfeci

densis lapidibus, et bene de super texi:

compactas autem imposui ianuas spissae factas:

et iunc poslea incidunt comam frondosam oliue:

truncum autem ex radice incidentem, circum polini ense

bene et scienter, et ad amissim direxi,

fulcrum faciens: cerebra autem omnia cerebro.

ab autem hoc incipiens lettucam polini, quoniam perfecti,

uarians auroque et argento et ebore,

extra autem extendens pellem bonis purpura splendidae,

sic tibi hoc signum dico: neque scio

si mibi abhinc firmum est mulier cubile, an aliquis iam

uirorum alibi posuerit succiso fundo oliue.

Penelope Sic dixit, eius illuc soluta sunt genua et dilectum cor,
Vlyssen et signa recognoscens que ei firma dixerat Vlysses.

Gnoscit. lacrymans autem poslea recta cucurrit, circum autem manus
collum iecit Vlyssi, caput autem osculata est: et dixit:
ne mibi Vlysses irascere, quoniam in aliis maxime
homimum prudens fuisti: Dei autem dederunt et uirtutem,
qui nobis inuidenter una manentes
inuenientia delebari, et senectutis limen peruenire.
as non nunc mibi hoc irascere neque aegre fer,
quod te non primum postquam uidi, sic amplexa sum.
semper enim mibi animus in pectoribus dilectis
borrebat ne me quis hominum deciperet herbis
ueniens. multi enim malas astutias cogitanti.

neque Argiva Helena Ione nata

uero cum altero mixta esset amore et letto;

si sciusset quod ipsam iterum bellicosum filium Achiuorum
dulciter domum dilectam in patriam essent.

banc autem facere Deus monuit opus faedium:
hoc autem monumentum ante non suo imposuit animo
grane, ex quo primum et ad nos uenit dolor.

nunc autem postquam iam signa ualde manifesta dixisti
letri nostri, quem non homo aliis uidebat,

sed soli tuus egoque, et ancilla una sola

Actoris, (quam mibi dedit pater iam huc uenientis,
que nobis custodiebat ianuas subtilis cubiculi)
persuades iam meum animum secum licet ualde.

Sic dixit. huic a. abhinc magis desiderium monuit lucius:
slebar autem habebus uxorem incundam, prudentia scientem,
sicut autem quando libenter terra natantisbus appetet,
quoniam Nepiunus benefactam nauem in ponto
corripit impulsam uento et uanda nigra,
pauci autem effugiant album mare in terram
natantes, multa autem circa corpus basic salugo;
lati autem adseruerunt terram, malum fugientes:
sic illi gratus erat maritus insipienti.

uollo autem nondum omnino remouebat brachia alba:

ρυμίως ἐθέλωμενάλλη γνή χώρη.

αὐθιρῶν δύο σκάνδαλα τοῖς βροτοῖς, οὐδὲ μάλα ἀσθεῖ,

ρέναι μετοχλίσσειν. εἰπεις μεγαστέτυκται

γνή λέχει ασπιγάτη τὸ δέ γεω κάπουρ, οὐδὲ τοῖς αλλοῖ.

Θάμνος ἔφυταν ψυλλοφέλαικες γνήσ, σ

ἀκριβῶς θαλάτθωροι πάχεις τὸ δέ λινοῦτεκίωρ.

Τῷ δέ γεω ἀμφιβαλλόμενοι τούτοις, οὐδὲ εἰπειστοις αλλοῖς,

τυκινῆς λιβάσσειν, οὐδὲ καθύπεδον οὐδεψα.

(οὐδὲ κολπάτας δέ επειθητανυψατούσις αρραγίας.

10 εἰπειστοις απέκοντα κόμιστανυψατούσελαίνς.

κορμόν δέ τοι γένης ποταμών, ἀμφιέξετεχαλκών

τοῦ καὶ αὐτανθέων, καὶ ἄλλη σάβυλη θεια,

έριν ἀσκινότες τέτρωστα τούτα τορετρω.

ἐκ δέ τοι αρχούμενος λεχθετούσιον, οὐδὲ εἰπεισα,

διαδέλλωμαχρυσοῦτον καὶ αργύρων πλούτον ελέφαντι,

ἐκ δέ τοι ανυνοσαὶ μαντανατούσιον φαινούντοι.

ὅταν τοι τόδε σπικα πτφάσκομαι, οὐδὲ τοιοίσια

εἴ μοι εἴπειπεδόμην δέλεχθετο, οὐδὲ τοιούτοις

αὐθράπωματονυψατούσιον, οὐδὲ τοιούτοις ελαίγος.

20 οὐδὲ φάστο, δέλεχθετούσιον φίλου πτοε,

σπικατούσιον τοιούτοις τοφραδόμηνος.

πλοκρύσσετο δέ τοφτα ιθύς δέραμεν, ἀμφιέξετεχαλκών

διέφενταλον οὐδενοῦ, καρπον δέ τονυστούσιον,

μάλιστοι οὐδενοῦ σκύζειν, εἰπειστοις πορφύρα μάλιστοις

αὐθράπωματονυψατούσιον, οὐδὲ τοιούτοις

οὐδὲ γένη μοι θυμός γνή σίνθεσι φίλοις πτοε

εργίγει μάτιτοις μετρούσιον απάφοιτο επεισοίρη

ελέφαντο. πολλοὶ γάρ κακάπερθεστεβολόντοσι.

ἔδεικτον Αργείον Ελάχνη Διός εἰκονεγαμα

αὐθράπωματονυψατούσιον φίλοτυτοις οὐδενοῦ,

εἴδην οὐδενοῦ αὐτοῖς αρέσιοις οὐδενοῦ αχαληπού

αξεμφύλαιοικόνδιε φίλων οὐδενοῦ τατερούσιον

τίλια τοιούτων φίλων οὐδενοῦ αρρογρού δρυγού σεικήτοις

τίλια δέ τοιούτων φίλων οὐδενοῦ εύκατεθετούσιον

λυγρίων, οὐδὲ τοφτα καὶ ημέτερας οὐδενοῦ φρύγοις

τίλια δέ τοιούτων φίλων οὐδενοῦ τατερούσιον

θύνης οὐδενοῦ πτοε, τίλια δέ βροτούσιον αλλοφύρωποις

αλλοφύρωποις σύτεγματοις πολλοῖς μάτιτοις

Αρκτογίδει, (λινοῦ διώκει τατερούσιον οὐδενοῦ)

πάντην ερυτοθύρατοις τυκινῆς θαλάτθων)

τάθεις δέ μοι θυμόδιοι τατερούσιοι πορφύρα μάλιστοις

οὐδὲ φάστο, δέλεχθετούσιον φίλου πτοε,

αλλοφύρωποις τοφτα καὶ ημέτερας οὐδενοῦ

έπειστοις αὐτοῖς απεισαστοις γνή ποντούσιοις

ποταμούσιοις τοφτα καὶ ημέτερας οὐδενοῦ

έπειστοις αὐτοῖς απεισαστοις γνή ποντούσιοις

ποταμούσιοις τοφτα καὶ ημέτερας οὐδενοῦ

έπειστοις αὐτοῖς απεισαστοις γνή ποντούσιοις

ποταμούσιοις τοφτα καὶ ημέτερας οὐδενοῦ

έπειστοις αὐτοῖς απεισαστοις γνή ποντούσιοις

ποταμούσιοις τοφτα καὶ ημέτερας οὐδενοῦ

έπειστοις αὐτοῖς απεισαστοις γνή ποντούσιοις

ποταμούσιοις τοφτα καὶ ημέτερας οὐδενοῦ

έπειστοις αὐτοῖς απεισαστοις γνή ποντούσιοις

ποταμούσιοις τοφτα καὶ ημέτερας οὐδενοῦ

έπειστοις αὐτοῖς απεισαστοις γνή ποντούσιοις

ποταμούσιοις τοφτα καὶ ημέτερας οὐδενοῦ

έπειστοις αὐτοῖς απεισαστοις γνή ποντούσιοις

ποταμούσιοις τοφτα καὶ ημέτερας οὐδενοῦ

έπειστοις αὐτοῖς απεισαστοις γνή ποντούσιοις

ποταμούσιοις τοφτα καὶ ημέτερας οὐδενοῦ

ηδὲ τὸν κὐδιμορφιδέστερον φαῖνε δύσλοδάκτυλος πάσι,
εἰ μὴ ἄρδε ἀλλ' γύνονται θεάς γλαυκῶπις Αἴθιάγρη.
τούτης μὲν γὰρ πόρατος μολιχίων γένεθλιον, τὸν δὲ αὖτε
γύνονται ἐπ' οὐκεανῷ χρυσούθερον οὐ, διδοῦνται ἐπὶ πρώτης
ζεύγην δὲ ὡκύποδας φύγουσανθράκους φύεσσι τε
λάμπου καὶ φαέθεονται, οἵτινες πάντα λεπτά γένονται.
καὶ τότε ἄρδε πᾶν ἀλεχοῦ περιστρέψας πολύμηλος οἰδητεῖν,
οὐ γάρ τις γάρ τοι πάντας εἴπει τοιούτους ἀλλὰ τοιούτους
πλευρούς, ἀλλ' εἴ τοι πάλιν ἀμετρητούς πόνθούς είσαι
πολλός καὶ χαλεπός, τοὺς ἔμετροι γάρ τις πελέονται.
ὡς γάρ μοι Φύχιον μυθίστατο Τειρεσία
πίματι Ζεφύτε διὰ κατέβησανδρούς καὶ διῆγε, εἴσω,
νέσου ἐπιστροῖσιν διῆγαλον θεοῖς ἐνοιεῖσιν τοῖς τοῖς.
ἀλλ' σφῆς διατάξεων διὸ ιούλιον γάρ τοι
ἐπηρεάζειν γλυκερῶν περιπόμενος ποιητικόν.

Τόνδι' αὖτε περιέπει τοῖς φρεμαῖς γίγνεται,
δύναται μὲν οὐσία γε τότε εἰσετελεῖσθαι
σῶν οὐθελάτων. ἐπειδὴ τὸ θεῖον ποιηταν
οἴκοιον ὑπεκτίμενον καὶ σὺν δύο πατερεσίδι καὶ γαστρι.
Ἀλλ' ἐπειδὴ φρέσιν, καὶ τοι θεός εὑμετελεῖσθαι,
ἐπειδὴ γε τοὺς πατερεσίδια λαμβάνεις
παντούς μετατίθεις δὲ τὴν πατερεσίαν παραπομμένην.

Τόμ δ' αὐτε πεσόπτε πάριφωμ Γίγενεται,
εὶ μὲν δὴ γῆρας γε θεοὶ τελέσουμ φέρεσθαι,
ἐπιτρέπει τοι ἐσεπτακακῶμ ὑπάλληλον τοιόδα.

αντιούσιον την πάθειαν απόλυτης αγύρωστης,
τέλος δὲ οὐδέποτε θεοφόρος γάντινος θίνηκε
εἰδῆται μαλακής, μακρίστοις καὶ σοληνώδεσσι.
αὐτῷ δέ περ εἰσόρεσταν τουτοῖς λιχθεῖσιν εὔκονισσαι,
γρυπὸς μὲν κατέσπει, πάλιψι οἰκόνδιε Βεβηκεῖ.
ποῖσιν δὲ Εὐρώπην θαλασσιπόλος ἡγεμόνισην
ἐρχομένοισι λέχοδοις, οἷας δέ μετὰ τὴν Χόρσην ἔχοστε·
διὸ θάλασσαν δὲ ἀγαγόσσει, πάλιψι πάρη, οἱ μὲν ἐπειποῦσι

*et sanè lugentibus apparuerit rosa Aurora,
nisi alia cogitasset Dea cæsia Minerva.
nolite quidē in transum longā tenetis, Aurorā aut rursum
cuſodinat in Oceano aurea sedis, neq; sinebat equos
coniungi ueloces pedibus lumen hominibus portantes
Lampum et Phætona, qui auroram pulsi ducunt.* Lampus et
Phæton e-
tunc igitur suam uxorem allocutus est prudens Ulysses: Phæton e-
*O mulier, nondum enim omnium in fines certamen⁹ qui aurora
uenimus, sed adhuc in futurum immensus labor est
multus et difficilis, quem me oporeet omnem perficere.
sic enim mibi anima dixit Tiresias
die illo quando descendit domum inferni intrare,
reditum socijs quaerens et mibi ipsi.
sed ueni, ad lectum camus uxor, ut et iam
sonno sub dulci delectemur dormientes.*
*Hanc autem rursum allocutus est prudens Penelope:
leitus quidem tibi nunc erit quando animo
tuo uolueris, postquam te Dei fecerunt uenire
domum bene adificatam et tuam in patriam terram.
sed quoniam cognoscisti, et tibi Deus incepit animo,
dic age mibi certamen, quoniam et in futurum (proto)
audiam: statim autem est /cire non petius.*

*Hanc autem respondens allocutus est prudens Vt ysses:
felix, cur igitur me malde portans iubes
dicere? at ego dicam, neq; celabo.
non quidem tibi animus letabitur: neq; enim ipse
lector, quoniam ualde multas hominum in urbes iubebat
uenire, in manibus habentem apium remum:
donec hos aduenirem qui nesciunt mare
uiros, neq; salibus mixtum cibum edunt,
neq; sciunt names purpureas rostris,
neq; apicos remos, qui a lae nauibus sunt.
signum autem mibi hoc dixit permanestu: (neq; te celabo)
quando iam mibi occurrentis alius viator
apparebit furcam tenere in illustri humero,
tunc me in terra fixo iubet remo,
sacrificantem sacra bona Nepentio regi,
agnum, taurenumq; porcasq; incensum uerrem,
domumq; abire, facereq; sacras Hecatombas
40 immortalibus Deis qui caelum lacum habitant,
omnibus prorsus ordine. mors autem mibi ex mari ipse
ignava omnino talis ueniet, que me interficies
senectute sub matura labefactum: circum autem popula
beatis erunt, haec mibi dixit omnia per felidum iri.*

*Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope:
si quidem iam scelerum Dei perficiunt meliorem,
spes tibi postea malorum fugam fore.*

Sic h̄i quidem talia inter se dicebant,
interim autem Eurynome q̄ er nutrix parabat lectum
50 ueste molli, tædis subſplendentibus.
at postquam strauerunt ſubilem lectum festinantes,
anus quidem iens, iterum domum init.
bis autem Eurynome cubicularia præbat
euntibus ad lectum, tadem in manibus tenens:
in ſbalatum aurē illis duellis, iterum abiisse, illi deinde
lati

at Telemachus et Bubulcus et Subulcus (res:
cessare fecerunt salutiōe pedes, cessare fecerunt et mulie-
bri autem cubuerunt in edibus umbrosis.
illi autem postquam amore delectati sunt desiderato,
delectati sunt herbis mutuo alloquentes;
illa quidē quecunq; in domib; tolerauit dīuisa mulier,
visorum procorum inspiciens exiūsam multitudinem,
qui sui gratia multas bōnes et pingue ones
ingulabat, multum autem doliorum hauriebatur vīnd:
at dimis Vlysses, quo scunq; dolores posuisset
hominibus, quascunq; ipse ærumnas passus fuisset;
omnia dixit. hoc autem delectata est audiēs, neq; ei somnus
eccecidit in palpebris antequam narrasset omnia.
incepit autem quomodo primum Ciconas domuit, et posset
venire Lophagorum visorū pingue terram:
et quecunq; Cyclops fecit, et quomodo luit pēnas
forisim sociorum, quos comedit, neq; miserrus est.
et quomodo Aeolus iuit, qui ipsum prōmptius suscepit,
et misit. neq; Parca dilectam in patriam ire
fuerit, sed ipsum rursus rapiens procella
ponit in piscesum tulit nālde suspirantem.
et quomodo longam portis Lastrygoniam adiuit,
qui naues perdidērunt et fortes socios
omnes: Vlysses autem saluus aufugit nauem nigra.
et Circes narrauit dolum calliditatemq;.
et quomodo Ditis donum iuit latam,
animam interrogaturus Tebani Tiresias
nāi multiseda, et inspexit omnes socios,
matremq; que ipsum peperit et nutrit parvulum.
et quomodo Sirenum frequentium vocem audivit.
quomodoq; iuit errantes petras, grametq; Charybdis,
Scyllamq; quam nunquam indemnes usi effugerant.
et quomodo solis bōnes interficerunt socij:
et quomodo nauem uelocem percussit ardenti fulmine
Iupiter altionans: longe autem corrupti sunt boni soci
omnes simul, ipse autem malum leibum subterfugit.
quomodoq; iuit Ogygiam insulam, nymphamq; Calypso,
qua ipsum detinuit, cupiens mariū esse,
in speluncis concavis, et aluit, et dixit
fauluram immortalem et non senescentem dies omnes:
sed huic nunquam animum in pectoribus persuaserit.
et quomodo in Phaeaces peruenit multa passus,
qui ipsum ex animo Deum tanquam honorauerunt,
et miserunt cum nāi dilectam in patriam terram,
et aurumq; sufficienter uestemq; dantes.
hoc igitur ultimum dixit herbu, quando ei dulcis somnus
soluens membrorum irruit, soluens curas animi.
rurus autem alia cogitauit dea casia Minerua:
quando Vlysses putabat suo in animo
lelio sua uxoris delectatum esse ac et somno,
statim ab Oceano auribronam matutinam
monit, ut hominib; lumen portaret. surrexit autem Vlysses
lelio ex molli, uxori autem uerbum mandauit:

ἀμφοτέρων τὸν μὲν γίγηδον ἀμόρ πολυκαλέσεντον
πλάνος· αὐτὸς δὲ Ζεὺς ἄλγεστ καὶ θνοῖ ἄλλοι
ἴειν νομοθεσταῖσιν σκόπον πατρίδον· αἵγε.
τινῶν δὲ περὶ ἀμφοτέρων πολυνύχαστον ἴκομόνδεν τὸν,
κτήματα μὲν τὰ μοι δένται κομιζέμενον γὰρ μεγάροισι·
μῆλα δὲ αἱ μοι μηνινέρες ὑπόρφιαλοι κατέκειναν,
πολλὰ μὲν αὐτὸς ἐγὼ λατισσαὶ, ἄλλα δὲ ἀχειροῖ
διώσαστε, εἰσόκε ταῦτας γνώσπληστοι πέποιτο·
ἄλλοι δέ τοι μὲν ἐγὼ πολυλεγόντεον ἀγρῷον ἐπεινεῖ,
διώσαντος πατρὸν ἐδίλοι, οἱ μοι τουτοῖς ἀκάχηται. ¹⁰
οοὶ δὲ μηδέ τέλον ἀπέτελω πινυτὴ πόρος τοσοῦ·
αὐτίκα γαρ φέτις ἐσπέμπει τὸν μὲλίσθιον
αὐτὸρῶν μηνινέρεων, οὗ ἔκταυον γὰρ μεγάροισι·
εἰς ὑπόρῳ αὐτοβάσιον σῶν ἀμφιπλειστηγαναξίην,
πέντε, μηδὲ τίνα πεθίσσει, μηδὲ γένεται·
πέρα, καὶ αὐτῷ ἀμοῖστη ἐθύνοται τὸ τύχεα καλέσει·
ἄρρεν δὲ Τελείμαχον καὶ Βεύκολον καὶ δέ συνέστηε,
ταῦτας δὲ γνήτε αὐτογνήτης αὐτοῖς αὐτοῖς.
οἱ δέ εἰς δικαίωσιν· οὐδεπόσοντο τὸν γαλακτῶν
αἴγαν τὸν θύραν, τὸν δέ πορτην τὸν δίπολον τὸν οὐδεποτε
διανατένει. ²⁰ μὴ μὲν φάσθαι τὸν μὲλίσθιον αὐτὸν οὐδὲν
τυκτὶ κατεκένθασι, θάσος μὲν γένεται πόλιν.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ ΤΗΣ Ω
ΡΑΤΩΔΙΑΣ
Ἀπόθεσις.

Τὰς τὸ μεντόρην ψυχὰς Εἰρήνης τὸν φέλειαν πάτερν· καὶ αὐτογνηροῦσί²⁰
Οδυσσεὺς γίνεται πρὸς τὸν πατέρα Λειρίων. καὶ ταραχὴ τοῖς ίτα
ποιεῖ γνησημένην τὸν τὴν μεντόρην πάτερνον Αἴγανα διαποτέλεσα.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ Η' Ω.
ΡΑΤΩΔΙΑ.
Ωδὸν δινούσεον πατρὶ πρέψει μάκιτ
ἀκατέ.

Ρημές δὲ Φυχᾶς Κυλλίων Θύγατελέ-
το
αὐτὸρῶν μηνινέρεων· ἐχε δὲ βάθειον με-
τέχοσιν
απλίων, χρυσέων, τὸν τὸν αὐτὸρῶν διμάστη τὸν γε
ἔνθελε, τὸν δὲ αὐτὸν καὶ ὑπνωστας τὸν γέρεα,
τὴν δὲ γένεται καὶ τοῦ τοῦ τριῶντας ἐποντα.
ῶς δὲ διε τυκτορίστε μυχῶν ἀντρεθεστοιο
τριῶντας ποτέντας, ἐπεὶ τοις ἀποπέσθησι
θρησκεῖται τὸν τετράντα, αὐτὸν τὸν αὐλανόντοι
ῶς αὐτοτριγύρασθαι τοῖσιν, πρέπει δὲ σφι
Ερμέας ακάκητος κατέθησεν τὸν γένεται
πατέρα τὸν ισαν οὐκεντέτερον καὶ πλεκάτη τοῖσιν,
πλεκάτη τοῖσιν τούτοις καὶ δημονούσιν
ποτέντας· αὐτὸς δὲ ἐκοντόπατερ ἀσφοδελόπατερ
γένεται τὸν γένεται τοῦ Φυχᾶς, εἴδολος πατερόντοι.
τὸν δὲ Φυχᾶς πατέρα τὸν Αἴγαλλον,
καὶ Γατεροκλέον, καὶ ἀμύνον Αἴγαλοχοι,
Αἴγαλος δέ, δεξιός τοις έλας ἐσδός τοις δέ
την ἄλλον διανεμητον τὸν μέντοντα πατερόντοι.
ῶς οἱ μὲν ποδεὶ κένοντα διέλειτον· αὐχένοιον δὲ
πλευρῶν τοῦ Φυχᾶς Αἴγαλον τὸν τρέμετο·
αὐχνυμένην ποδεὶ δὲ ἄλλας ἀγκύραστος σατανῆμεν τὸν τρέμενον
οὐκαντίν Αἴγαλον τὸν μέντοντα πατερόντοι.

30

ambo: tu quidem hic meum multarum curierum redireas
fleus: at me Iupiter doloribus et Dei alij
desiderantem impediuerunt mea à patria terra.
nunc autē postquam ambo per desideratum uenimus lectum,
res qua mihi sunt cuncta in domibus:
ones autem quas mihi proci superbi consumperunt,
multas quidem ipse ego predabor, alias autem Achinē
dabunt, donec omnia impletent stabula:
sed equidem in arboris agrum uado,
misurus patrem bonum, qui mihi frequenter dolet.
tibi autem uxor hoc mando prudenti licet:
statim enim fama ibit simul Sole ascensione
uirorum procorum, quos interfecit in domibus:
uade in cœnaculum ascendens cum ancillis mulieribus,
ac sedeo, neq; aliquem affice, neq; interrogata.
dixit, et circum humeros induitus est arma pulchra:
monit autem Telemachum et Babulcum et Subulcum,
omnes autem arma in his bellicosis manibus capere.
bi autem ei non mobeduntur: armati sunt autem ferro,
²⁰ apertegetūt aut iannas, et eximuntur, praediti autē Vysses,
iam quidem lumen erat in terram: hos autem Minerva
obscuritate cooperios, circō eduxit urbe.

ODYSSEAE HOMERI ΞΧΙΠΠ.

R A T O D I A S

argumentum.

Procorum animas Mercurius ad inferos ducit: Et recognitio
Vyssis fit ad patrem Laertium. Et turbam lebaccisibus faclam ob-
procorum cedem Minervam impedit.

ODYSSEAB HOMERI Α.

R A T O D I A S
Omega autem Vysses cum patre et filio
pugnat Achinē.

Ercutus autem animas Cyllenius enocet
uis
uirorum procorum: tenebat autem uirgā in
manibus

pulchram, anteū, bac hominum oculos malces
quorum uult, hos autem rufus et dormientes sufficit.
hac ducebat mouens: illa autem stridentes sequebantur
fusca autem quando neptiliones cessu atrī ingensis

⁴⁰ stridentes volant, postquam aliqua excidit
multitudine a petra, interā se se barent:

sic bā stridentes simul ibant, praebat autem ipsius

Mercurius soporator ad latas uicas.

apud autem ibant Oceanī fluxus et albam petram,

et apud Solis iannas et populum somniorum

ibant: statim autem peruenierunt in herbosum pratum,

ubi habitant anima, simulacra laborantium.

iuuenient autem animam Pelida Achilli,

et Patrocli, et boni Antilochi,

⁵⁰ Aiacisq; qui optimus erat specie corporeq;

aliorum Danaorum, post bonam Pelionem.

sic illi quidem circa illum uerbabantur: propè autem

iuuit postea anima Agamemnonis Atride

dolēs: circum autē alia cōgregata sunt quatūq; cum ipso

dome in Egisiī morem erant et fānum obmerente.

hunc

Mercurius
procorum
animas ad
inferos de-
ducit.

Danaū
anime.

*Achille hunc prior anima allocuta est Pelionis:
umbra. At ride supra quidē te dicebamus Ioui gaudēti fulmine
uiros beroas dilectum esse diebus omnibus,
quoniam multisq; et fortibus imperabas
populo in Trojanorum, ubi passi sumus dolores Achisi.
ergo ne te primum adortura erat
Parca pernicioſa, quam nullus fugie, quicunq; natus est.
utimam fuſſes bonore functus quo imperabas,
populo in Trojanorum mortem et facinus obijſſes.
nam tibi sepulchrum quidem feciſſent omnes Achini,
et tuo quoq; filio magna gloriam conciliasseſ in futurū:
nunc te miserrima morte fatale erat capi.*

Hunc autem rursus anima allocuta est Atride:
ma Achilli beati Pelei fili, Dei similis Achilles,
de cuius fuc qui mortuus es in Troia longè Argo, circum autē te alij
se. interfecit sunt Troianorum et Achinorum filij optimi,
pugnantes circum te: tu autem in globo pulueris
iacetas magnus, oblitus equitatum.
nos autem toto die pugnabamus: neq; omnimo
cessaremus à bello, nisi Iupiter turbine sedasset.
at postquam te ad naues portauimus ex bello,
depositum in lefftis purgantes corpus pulchrum
aquaq; calida et unguento, mulcas autem te circum
lacrymas calidas fundebat Danae, totonderuntq; crimes.
mater autem ex mari uenit cum immortalibus marinis,
nuncium audiens: nox autem in mare ruerat
magna, cepit autem tremor omnes Achinos:
et ruentes iuissent concavas in naues,
nisi vir decimisset antiquaq; multaq; sciens,
Nestor, cuius et ante optimum apparuit consilium,
qui ipsis bene prudens concionatus est et dixit:
fistite Argiū, ne fugite filij Achinorum.
mater ex mari bae cum Deabus marmis
uenit, suo filio mortuo occurrura.

uenuit, no[n] fuit mortua uero, fura.
Sic dixit. cobibueruntq[ue] timore magnanimi Achiu[m].
Achilli e[st] circum autem te steterunt filii marini senis, (rur-
xequie. miserabiliter lugentes, circu[m] a[re] immortales uestes indue-
mus[et] autem nouem omnes, alternis uoce pulchra,
lamentabantur, bic nullum illacrymem uidisse
Argivorum: tale enim monerat musa stridula.
septem et decem quidem te simul noctesq[ue] et dies
stetimur immortalesq[ue] Di[us] mortalesq[ue] homines:
octana et decima aut dedimus igni, multas autem in ipso
ones iugulansinus malde pingues et nigras boues.
cremebaris autem in ueste deorum, et unguento multo,
et melle dulci, multi autem heros Achiu[m]
armis irruerunt pyram circum ardentes,
pedestresq[ue] equestresq[ue] multus autem strepitus ortus est.
at postquam te flamma confecit Vulcani,
mane tibi collegimus alba ossa Achilles
uino in puro et unguento, dedidit autem mater
auream amphoram: Bacchi autem donum
discobat esse, opus autem inclyti Vulcani.
in hac tibi iacent alba ossa illustris Achilles,
mixtum autem Patroclis Menetiade mortui:

χωρίς δ', Αὐτιλόχοιο, τὸν ἔξοχα τίδες ἀπάντων
τὴν ἄλλην ἐπάρσου μετὰ Γαστροκλέου γεθαύεντα.
ἀμφ' αὐτοῖς δ' ἐπειπτε μέγαν καὶ ἀμύκοντες μετερ
χαλκίνην ἀργεῖαν οἰεστος στρατος αὔχηταισι
ἀπὸν ἀδι τεργοτοσην ἀδι πλατεῖς Εὐλυστόντα.
οἵτης τηλεφανής εἰς ποντόφιψιν αὐλαράσιην
τοῖς οἴνιοι γεγάσσι οἴδε οἱ μετόπαδην θεούς τοι,
μάντην δ' αὐτοποσης θεὸς ποθεπαλέος ἀεθλα.
θηκε μέσω δι' ἀγωνι ἀριστεος ιψιν ἀχρεών.
πόλιν μὲν πολέων ταῦφων αὐλαράσιην τελεόντων
λαρών, ὅτε καὶ πτοτε αὐτοφθιμένη Βασιλῆς
ζώνηντοι τε νέοι καὶ ἐπηρτώνται ἀεθλα.
αλλά καὶ κανένα μάλιστα ίδιῳ τε θησαος θυμῷ,
οἱ δὲ οὐδεὶς κατέβινε θεαὶ πορικαλέος ἀεθλα
ἀργυρόπιζα θετίτις μέλλαταρ φίλος ἀδεια θεοῖπι.
αὐτὸν μὲν δὲ θανῶν σονού ἀλεσσα, αλλά τοι αὖτε
ταῦτας επ' αὐθώπτος κλέος έσαστε θελόν Αχιλλέος
αὐταρέμοι τούτοις ἀδος επει πόλεμοι τελύποντο;
δι' νέσοι γάρ μοι ζεὺς μέσατο λυγρὸν ὀλεύσου
Αιγαίων ωστὸν χροσι καὶ διλαμπεῖς αλόχοιο.

Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πόλες αλλήλας ἀγόρευον·
αγγικολεμδέστηκατρος Αργειαφόντης,
ψυχᾶς μηνίρων κατέγων οδυσσεΐαμέντων.
τῷ δὲ ἄρτα θαυμάσαντες ιθυκίον, αὐτοὶ τοιαῦτα
εγιώτερον Αγαμεμνονος ἀτρέθαο
πάσσα μελανθόντες αγαλμάτοις Αμφιμεδεντα
ξενίθε γάρ οἱ εἰλοι, Ράβαντες οἰκίαν ναιών.
τοῦ πετροῦ τοῦ πετροφόνευτον ἀτρέθαο,
Αμφιμεδονος, τοιαῦτον τὸν ἐρεμοντούσιαν εἶδοντες
ταῦτας κεκριμένοις ὁμίλοις; δομὲνοι δὲ καὶ άλλοι
κρατάμενοι τοιαῦτα πόλιντον αὐλαράσιεστοι.
ηὐαὶ δὲ οὐδέποτε ποσεθάσιοι εἰδάμασσοι,
εργαστας ἀργαλέος αὐτεμος καὶ κύματα μειρά;
ηποτε αὐτοῖς οὐδέποτε μηλίνοις ἀδι καὶ πάντα;
ηποτε πόλιντον μαχάριμοι οὐδὲ γυαλικῶν;
εἰπε μοι εἰρομένων; ξενίθε δὲ τοι οὐχομαί εἴδη.
ηδὲ μέμνηστε κατέλιθους ὑμέτερον δῶν,
θετρωίαν οδυσσεΐασσαν αὐτιδέων μηρελάτων
Ιλιοι εἰς ἄμεινης επειδηστούσιανελμαρημένην;
μησι δὲ ἄρτων ταῦτα πορίσαμεν Κύρρεις πόντους,
καὶ μὲν πρόπετιθόντες οδυσσεΐασσανεπερθού.

Τοῦ δὲ αὐτοῦ τοῦ πετροφόνευτον Αμφιμεδεντα,
Ατρέθαον κύδισε αὐτοῖς αὐλαράσιοι Αγαμεμνονοι,
μεμνηματικά τοῦτο ταῦτα διοτρεφεστάς ἀγοράσσεις;
οοῖ δέ γε οὐδέποτε μάλιστα ταῦτα Κατρέθεως πατελέξω,
ημετόρθος θανάτουοι κακού τέλοντο οἴδητε;
μνώμεθ' οδυσσεΐασσαν οἰχομένοιο δέσμαρτε
ηδὲ δέ μηνεστο συγερόμενοι, δοτεπειλόντα,
ημιτροφαζομένοι θανάτουοι καὶ κηρα μέλαναν.
αλλά μόλικοι τοῦ δὲ αλλού διάτι φρεστοι μεριμνέοι
εισαμένην μέγαν ισόρην μεγάροισιν ψήσαι
λεπτόντο μηρεμέτερον αφαρ δέ ημιτροφαζε
καροι εκοι μηδεπέρθον, επειθανε διοι οδυσσεΐα,
μίμητες τε πειγόμενοι τομέμον γάμον, εισόκε φαρε
βατελέσω, (μέμοι μεταμέλισσην μετεπέλισται)

separatim a. Antilocbi, quē eximiē honorabas omnium
aliorum sociorum post Patroclum mortuum.
circum ipsa a. postea magnum et excellens sepulchrum
fudimus Argivorum facer exercitus bellicosorum
littore in excelsō in lato Helleponio.
ut longe manifestus ex ponto uiris esset
bis qui nunt sunt et qui in futurum erunt.
mater autem oratis dīs per pulchra certamina,
posuit medio in certamine optimis Achinorum.
10 iam quidem muleorum sepulchro uirorum interfus
beroum, quando aliquando mortui regis
cingunturq; iuuenes et parant certamina:
sed illa maximē uidens miratus fuisses animo,
qualia de te posuit Dea per pulchra certamina
argentea pedibus Thetis. ualde enim amicus eres Deis.
sic tu qdē neq; mortuus nomen perdidisti, sed tibi semper
omnes in homines gloria erit bona Achilles:
at mihi que hac utilitas quod bellum gesisti?
in reuictu enim mibi Iupiter consuauit malam morem
20 Egit hī à manibus et perdite uxoris.
Sic hi quidem talia inter se loquebantur:
prope autem iplos uenii internuncius Argineator,
animas procorum deducens Vlyssis domitorum.
illigī: ut stuprificati restat iuerunt, postquam uiderunt,
cognovit autem anima Agamemnonis Atridae
filium Melantibj per inclitum Amphimedonem:
hospes enim erat, Itaca in aedes habitans.
hunc prior anima allocuta est Atridae:
Amphimedō, quid accidit ut tenebrosam terrā neneritis Agameno-
nis anima
30 omnes elebūt et coeui? neq; aliter
discernens elegisset in urbe uiros optimos.
num nos in nauibus Neptunus domuit,
mouens molestos uentos et undas longas?
an iniusti uiri laeserunt in terra
boves circa incrfellos et ouium greges pulchros?
an pro urbe pugnantes et mulieribus?
dic mihi interrogantis: hospitem autem tibi me dico esse.
an non recordaris quando illuc ueni in uestram domum,
incitaturus Vlyssem cum diuo Menelao
40 Ilium ad simile sequi bene transfratus in nauibus?
mense autem toto omnem transuimus latum penitus,
felicitanter persuaso Vlysse urbium populatore.

Hunc autem rursus anima allocuta est Amphimedonem
Atrides optime rex uirorum Agamemnonem,
memini hanc omnia à Ione nutritae sicut dicit:
tibi autem ego bene prorsus omnia et uere narrabo,
nolle mortis malum finem qualis factus sit.
ambiebamus Vlyssis diu absentiis uxorem:
haec neq; negabat odiosas nuptias, neq; perficiebat,
50 nobis machinans mortem et parcam nigram.
sed dolum hunc alium in mentibus cogitavit:
statuens magnam telam in domibus texebat
tenuum et rotundam: statim autem nobis dixit:
iuuenes mei proci, quoniam mortuus est diuinus Vlysses,
manete festinantes meas nuptias, donec neDEM
perficiam, (ne mibi uana filia pereant)

Amphimed
donis pro
ei anima
Atride in
teritum fid
bistorian
narrat.

*Lacri beroi sepulchralem, in quando ipsam
Parca pernicioſa ſuſtulerit longè dormientia mortis:
ne aliqua in populo Graciarum culpet,
ſi ſine neſte iacebit qui multa poſſederit.*

Sic dixit: nobis autem persuasus est animus superbus.
tunc diurna quidem texebat magnam telam,
noctibus autem dissoluebat, lampadibus appositis.
sic triennio latuit dolo, et persuasit Achinius.
sed quando quartus uenit annus, et uenerunt tempora,
mensibus deficientibus, multiq; dies præterierunt,
tunc aliqua dixit mulierum qua manifeste sciebat,
et hanc dissoluentem inuenimus illum telam,
sic hanc perfecit et non uolens, per uim.
beneq; que uestem ostendit, texta magna tela,
lota, suli simili nel luna.
tunc Vlysses mala aliunde duxit forena
agri in extremitate, ubi domos babiabantur subulcus.
illic uenit dilectus filius Vlyssis diuini,
ex Pylo arenosa reuersus cum natis nigra.
bi autem procia mortem malam parantes,
uenerunt ad urbem ualde inclamat: et Vlysses
posterior, et Telemachus ante præcessit.
bunc a subulcus duxit mala corpore uestimenta habente,
pampers tristis similem et seni,
inuidentem: malas a circum corpus nesses induitus erat,
neq; aliquis nostrum potuit cognoscere bunc esse,
repente apparentem, neq; qui maiores natu erant:
sed uerbis malis incessimus et percussionibus.
at hic quidem diu tolerauit in eadibus suis
percussus et iniuria affellus, tolerantis animo:
sed quando iam ipsum suscitauit Iouis mens Aegiocbi,
cum quidem Telemacho per pulchra arma sublata,
in thalamum deposita, et clausit seras:
at hic suam uxorem multis astutis iussit
arcum procia ponere albumq; ferrum,
nobis infortunatis certamina et cedis principium.
neq; aliquis nostrum potuit fortis arcus
mernum tendere, longeque aberamus:
sed quando in manus peruenit Vlyssis magnus arcus,
tunc nos quidem omnes increpabamus uerbis
arcum non dari, neq; si ualde multa diceret:
Telemachus autem ei solus incitans iussit.
at ipse cepit manu perpatiens diuinus Vlysses,
facile autem tendit arcum, perq; misit ferrum.
stetit autem in pavimentum iens, uelocesq; effudie sagittas,
graniter circumspiciens: percussit autem Antinoum regem.
at postea alijs immisit tela letibifera,
contra collineans: bi autem simul denique cadebant.
cognitum a. erat quod aliquis ipsis Deorum adiutor esset.
statim n. in eadibus sequentes fortitudine ipsorum (fædus,
interficiebat promiscuè: illorum autem gemitus excubabatur
capitibus percussis, pavimento a. omne sanguine fluebat.
sic nos Agamemnon periremus, quorum adhuc nunc
corpora neglecta iacent in domibus Vlyssis.
nondum enim sciunt amici in domibus cuiusq;
quis abito nigro sanguine ex vulneribus,

λατέρτη ώριψ ταφήσιον, έπειτα καὶ μη
μοιρά ὀλεῖ καδελυθείσης τανκλεγέ. Θεαντεύοις
μήτις μοι κατά διημου ἀχαιαῖδας αὐτούς σήσε,
αὐτοῦ ἀπό την εργα κατατα πολλὰ κτεατίσας.

Ως ἐφαζόμενος δ' αὐτὸν ἐπιπάθειον θυμός ἀγύιων,
γνθάνει καὶ πατέσθη μὲν ὑφαινεσκον μέγαν ισόμη,
νυκτας δ' ἀλλύνεσκον, ἐπίων δ' αἰσθατὸς πῆσειτο.
Ἄς τριτες μὲν ἔλιπε δόλων, οὐ ἐπιειγυν ἀχαιός,
ἄλλος ὅτε τέτρατον ἀλβηγέτε. Οὐδὲ ἐπίλυνθον ἄρας,
τοι μισῶν φύιοντα μη, ποδὶ δὲ ἀματε πόλιν ἐπελεῖσθη,
καὶ τότε δάσις ἐπει γιανακῆν πέφαται μητη,
καὶ τάλιγρον ἀλλύνσαν ἐφεύρομεν ἀγλαδη ισόμη,
ἄλλο μὲν ἔξετέλεσθαι μὲν ἐπίθελος, οὐ πάντακεν
εὐθὺς ἡ φᾶρος θελεσκον, ὑφάνσασι μέγαν ισόμη,
πλιώσασι, πελίωνανελέγκιον μὲν σελιών.
Ως τότε μίνος δ' οὐδὲ σπασκακός πεθεὶ πάγκε μισῶν
ἀγράς ἐπί τηρατίνης, οὗτοι μιθαστα γαῖς συβάτης. Διαχειτίνης
εὐθὺς ἀλβηγέ φίλες ίόδες οὐδὲ μινατη θεοίο,
ἐκ πύλας πάμαθόδητος οὐδὲ στὴν την μελάνην.

20 ταῦτα μικνά προτυθεντατομην κακού ἀρτώσαντε,
ἴκοντο πετιτασιν ποδικλυτόν· ἔπει οὐδινατεύε,
ὑπερθε, αὐτάρ τηλέμαχος θερόδη πυγμόνδην
τῷρη τη συβάτης πήγε κακά χρονίειατες τηρούται,
πτωχῶ λιγυαλίωνελέγκιον μὲν γέροντε,
σκηπτόμενον πάντα λυράπα ποδει χροι εισαστα τέσσα,
ἄλλος της ήμερων μιώσατο γνάνατον την έποντα,
θύματην πεφανγέτος, οὐδὲ οὐ πεγμηνετεροι πόστην
ἄλλος ἐπεσίν τε κακοῖσιν γνίπομεν μὲν δολησην.
αὐτάρ δέ τέως μὲν ἐπόλιμας μὲν γέφροισι μέσος

30 βαλόμενος οὐδὲ γνιασόμενος, πετλιότι θυμῷ
ἄλλος μὲν μηρούς διός νόος οὐγιόχοιο,
στὸ μὲν τηλέμαχω πορικαλίες τηνήτες ἀεράσει,
δύνταλεμον κατέβικε, καὶ τελείστην δῆκαστος
αὐτάρ δὲ ἡρῷον πολυκερδηστηματην αναγετε
τέξου μικνά προτυθεντατομην θεμένη πολιόν τε σοδηρού,
τοι μηδενομαροισιν ἀεθλιας οὐ φόνταρχλιο.
θύμος της πάμεων μιώσατο κρατερούς βιού
νηρών γντανύσας, πολλάρη δὲ πολιθίστησεν πέμπει
ἄλλος ὅτε χειρας ηκανη οὐδινατη θεοίο μέγατον τέσσα,
οὐδὲ δύος μὲν ταντὸν διοκλέομεν επεσίσι
τέξου μηδενομαροισιν δέ μέλλει πόλις ἀγυρδόνοις.
Τηλέμαχος δὲ μηρούς οὐδὲ ποτερώνωρεπελόσησην.
αὐτάρ δέ διέφατο χειρί πολύτηλας μίνος οὐδινατεύε,
ρησίσισις δὲ τανυσεις βιού, οὐδὲ δὲ ποιηρά.
εἰδος δέρητος δέδημον ίσην, περίστασις δὲ τηχδηνάτο διεσόδη,
δὲ εινού παπταίνων βάλλειτο. Αντινοούρ βασιλῆς.
αὐτάρ επειτας ἀλλοιος εφίει βέλεσα σανόντα,
ἄντα τητινσκόμενος. τοι δέ ἀγχιστῖνοι επιπτούρ.
γνωστὸν δὲ λισθράτης τησφιθεάμη ποταρρόθετο πάγκον.
30 αὐτίκα γαρ κατά διώματας ποτασόμενοι μενεις σφι
κτενούν ποτροφάδηις. Τηνήτης εόν θερντας ἀετας,
κράτωμητη ποτομάνων, δέπειδηιος δὲ ἀπαν αίματην
ἄλλος Αγάμεμνος ἀπωλόμεν, οὐδὲ την θεαί.
σώματας ἀκαθίτης κατά διώματας επέκαστη,
θερντας ποτομάνωνες μελανη ποτροφάδης οὐδινατη.
οὐδὲ την θεαίς ποτομάνωνες μελανη ποτροφάδης οὐδινατη.

κατθέμενοι γούραιγ. ὁ γαρ μέρες δὲ θάνοντων
Τὸν δὲ αὐτές τυχόν πεισθάντες ἀτρέματο,
ὅλεις λαέρτου τῷσι πολυμήχαν' Οἶνοντας,
ἡ ἄρα σώη μεγάλῃ ἀρετῇ εἰκτάσσεταιο.

- πόρη ή παρέσ, ὡς εἰν μέμνητ' Οὐδεσῆς,
αὐτήριος καριμία. Τεροὶ κλέφτης ποτ' ὀλέται
ης ἀρετή· τι δύναται δὲ ἀλυθωνίστηκειν
ἀθάνατοι καρέτοις εἰχέφρονι Γίγαντειν.
δικαίως Τιμολαρίδης κόρη πακά μίστητο δρύα,

καριδίοις κτείνασσε πόσιμ· συγβρήτ δέ άσιδην
“εἰς τὸν” αὐθόπειρον χαλεπάνη μέν τε φύμιψ ὅπασε
θελυτρόν γυναιξί, οὐδὲ μὲν εὔρεγχος ἐπιστη.

Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πέθε ἀλλήλους ἀγόρευον,
ἔσαστ' εἴη ἀίδησον μόνοις ὅτῳ κεύθεσο γάιν.
οἱ δὲ ἐπεὶ ἐκ πόλεων κατέβαινον, τάχα δὲ ἀγροφύκοντο
καλὸν λαζαρτοπετυγμένον, οὐράνιον ποτε αὐτοῖς
λαζαρτούς κτεάτισαν, ἐπεὶ μάλα πολὺ ἐμόγυπον.
γίγνεται οἰκοῦ ἐλών, πολεῖ ἡ πλίσιον θέες τῶντον,
γὰρ τοτε στέσκοντο καὶ οὐκανοῦ πέδει ἵσιον
θιμῶσθεν αὐτοκαέσι, τοιοὶ οἱ φίλα τρυγάζοντο.
γὰρ ἡ γυνὴ σικελὴν γρήνιον τελέψαν, ἥρα γέροντα
γῆδον πέτειον κομειεῖσκην ἐπ' ἀγρῷ νότφιοι πόλινθοι·
γῆδος οὐδετεῦσιν μηδέποτε καὶ μῆνον γένεται,
ὑμεῖς μὲν νῦν ἐλθεῖτε τύπτιμονοι πολιεύθεοι·
διέπινον δὲ χίφα συνῶντες οὔτις ἄριστοι·
αὐταρτὸς ἐγὼ πατέτεος τειρκοποιαὶ μητέροιο,
αἵ τε εὖ ἀγνοεῖν καὶ φράσαεται ὁ φθαλμοῖσιν,
πέκηνται γυνοῖσιν, πολιῶν χρόνον ἀκμφίς ἔοντα.

ପ୍ରକାଶକ

ODYSSEÆ Ω.

deponentes lugerent. hic enim honor est mortuorum.

*Hanc autem rursus anima allocnia est Atridae:
beare Laerte fili prudens Vlysses,
nimis cum magna uirtute possediti uxorem:
ut bona mentes erant bona Penelope,
filie Icarij, ut bene recordata est Vlyssis,
uiri genialis. ideo ei gloria nunquam peribit
sua uirtutis: facient autem terrestribus canitatem
immortales uenustam prudenti Penelope.*

*io non sic Tyndaris filia mala consultauit opera,
genialem interficiens marium: odiosa autem cantilena
erit in homines: difficilem autem famam præbuit
fæmineis mulieribus, et qua benefica erit.*

Sic hi quidem talia iniucem loquebantur,
stantes in Ditis domibus sub obscuritatibus terra.
illi a. postquam ex ciuitate ierunt, citò in agru peruenierunt vlysses ad
pulchrum Laertis factum, quem quondam ipse patrè cona
Lacrites comparauit, postquam ualde multum laborauit: tendit,
illic ei domus erat, circumstante mansione undiq;
20 in qua comedebant et sedebant et dormiebant
famuli necessarij, qui ei amica operabantur:
in autem mulier Sicula anus erat, quæ senem
diligenter curabat in agro longè ab urbe:
tunc Vlysses pastoribus et filio sermonem dixit:
uos quidem nunc iie bene adificatum oppidum:
caenam a. statim porcorum sacrificatae quiscumq; optimus;
at ego patrem tentabo nostrum;
si me agnoscat et animaduertat oculis,
an ignoret, multo tempore absenteem.

30 Sic locutus, seruis bellicosis arma dedit.
bi quidem postea domum uelociter iuenerunt: at *Vlysses*
propius iuit multum fructibus uiridarium tentaturus:
neq; iuuenit Dolium magnum uiridariū in descendens,
neq; aliquem seruorum, neq; filiorum: sed hi
sepes collecturi, quae uiridarij essent septum;
abiuerant: at eis senex uiam praebat.
solum autem patrem iuuenit benefacto in uiridario,
purgatiem plantam, sordidam aut indutus erat tunicam
pannosam, fædam: circum autem tibias bubulas
40 ocreas pannosas ligauerat, lacerationes euitans:
digitaliaq; in manibus, ruborum gratia: at desuper
caprinum pileum capite habebat, dolorem augens.
bunc autem postquam agnouit perpatiens diuus *Vlysses*
senectute consumptū, magnū a. memb. dolorē habētenu;
stans sub alto pyro lacrymam effudit.
cogitabat autem postea in mente et in animo,
oscultari et amplecti suum patrem, et singula
dicere, quomodo uenisset et peruenisset in patriæ terram:
an prius interroget, singulaq; tenteet.
50 sic autem ei cogitanti uisum est melius esse,
primum obiurgatorijs uerbis tentare.
haec cogitans relā iuit ad eum diuus *Vlysses*:
et ille quidem demissō capite, stirpem circum fodiebas:
bunc autem assans allocutus est illustris *Vlysses*:

O senex, non imperitia te tenet gubernare

mirada

Vlysses p[er] uiridarium: sed bene tibi cura habet, neq[ue] omnino
trem com- non p[er] arcta, non fucus, non uria, non quidem oliua,
pellat. non pyrus, non sulcus sine cura in horio.
aliud aut[em] tibi dicam, in autem non iram impone animo:
ipsum te non bona cura tener, sed simus senectuem
molestia habes, squales q[ui] male, et indecenter indutus es.
non quidem pigritia dominus gratia te curat,
neq[ue] te seruit debet uideri
forma et magnitudine: regi enim uiro similis es.
tali autem similis es, postquam lotus est comedisti
dormit molliter. hic enim mos est senum.
sed age mibi hoc dic et uerè narras,
cuius seruus es uirorum? cuius autem horium gubernas?
et mibi hoc dic uerè, ut bene sciam,
si uerè Ithacam banc ueni, sicut mibi dixi
hic mir nunc obuiam factus buc uenienti,
non satis prudens: quoniam non ausus es singula
dicere, et audire meum uerbum, sicut interrogabam
de amico meo, sicut uisit es est,
an iam mortuus es, et in diis domibus.
nam tibi dicam, tu autem intellige, et me audi:
uirum aliquando hospitio excepti dilecta in patria terra,
nostram domum ueniente: et nondū aliquis homo alius
hospitū peregrinorum amicorū meam uenerat domum.
dicebat autem ex Ithaca genus esse, et dicebat
Laerem Arcisadem patrem esse suum.
hunc quidem ego ad domum ducēs bene hospitio excepti
per amantem traxi, multis in domo entibus,
et ei dona prabis hospititia qualia decebat:
auri quidem ei dedi benefacti septem talenta,
debi autem ei pacem totam argenteam floridam,
duodecim autem simplices uestes, et q[ui] tapetas,
tot autem pallia pulchra, tot autem insuper interulas:
separatis autem rursum mulieres eximias opera scientes
quatuor speciosas, quas uoluist ipse eligere.

Huit autem respondit postea pater lacrymas fundens:
bosper, equidem terram peruenisti quam interrogas,
in iuriu autem ipsam et iniusti uiri habent.
dona autem uana bac donasti multa prabens.
si enim ipsum uiuum inueniesses Ithacae in populo,
equidem te bene donis remuneratus dimisisses,
et hospitalitate bona, hoc enim ius est, quicunq[ue] spernit.
sed age mibi hoc dic et uerè narras,
quotus iam annus es quando exceptisti illum
tuum amicum infelitem, meum filium? siquidem effet:
infortunatum, quem longè ab amicis et patria terra,
uel in pontio comedenter pisces, vel in terra
feris et anib[us] laniamentū factus es: neq[ue] ipsum mater
flebit cooperiens, paterq[ue] qui ipsum genuimus:
neq[ue] uxor multum dotata prudens Penelope
plorauit in lectis dilectum maritum, sicut decebat,
oculos claudens. hic enim est bonos mortuorum.
et mibi hoc dic uerè, ut bene sciam,
quis, genit[us] es uirorum? ubi tibi uirbs et parentes?
ubi autem natus fletis uelox, que te duxit huc,

ορχατομ 'ἄλλον' εὐ τοι κομιδία ἔχει, οὐδὲ τι πάμπαν
ἢ φυτόν, οὐ συκήν, οὐ ἀμπελός, οὐ μήλη ἐλαῖν,
οὐ σύγχυν, οὐ προτοί τοι ἄνδρι κομιδῆς πατέται καπνόν.
ἄλλο δέ τοι ἕρεων, σὺ δὲ μηχάλευ γύθεος θυμαῖ·
οὐτόν οὐδὲ συκαβί κομιδή ἔχει, άλλον ἀμαρυπόρες
λυγρόν ἔχεις, αὐχμένης τοι πακῶν, καὶ ἀστείας ἔσται.
οὐ μήλη ἀδρυίνης γε ἄνδρες γύνεις οὐ τοι κομιδές,
οὐδὲ τι τοι δέλειον ὑπτρίπτεις ἀντράπαδος
εἰδούς καὶ μεγεθός· βασιλεῖ γάρ αὐδρεῖς τοικας.
10 τοιστοι δὲ τοικας, ἐπεὶ λόγων φάγος τε,
εὐδέμηναις μελακώς, οὐ γάρ δίκην δέδι γεροντων,
ἄλλον αὔγε μοι τόδε εἰπεὶ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
τοι δικώς εἰς αὐδρῶν; τούτῳ δὲ ορχατομ ἀμφιπολεῖν
καὶ μοι τοῦτο αὐγόρεισθον εἴτε τυμορ, οὐφρεῖ εὐ εἰδούς, (εἰς;
εἰ τεύχον γ' ιθάκην τώλειον ἰκόμεθ, οὐδὲ μοι τοι τοι
δέδητος αὐδροῦ νῦν δὲν εὐμελημένος γύθεσθαι ἔσται,
τοτὶ μᾶλλον ἀρτίφρων· ἐπεὶ δὲ τόλμησθαι ἵπατα
εἰπεῖν, οὐδὲ επακόστα τῷδερον ἔπος, οὐδὲ ἔρευνον
ἀμφὶ γείνων ἀμφὶ εἰπεῖν τοι δέδι,
20 οὐδὲ τέθυνκε, καὶ εὖ διέλασθαι πόμοιστη.
οὐ γέροντος ἕρεων, σὺ δὲ στάθμεος, καὶ μεσθινοῖς ἄκανθοιν
αὐδρός ποτε θέσινος φίλησθαι, πολλῶν κατάσικον τούτων,
καὶ οἱ διώρατοι πόμοι εὐενίασσι τοικας.
30 χειροῦ μὲν οἱ δάκρυκοι διέδητοι τοι πάλαιτα,
διάκατα δὲ οἱ κρητηνοί πολεῖς γυροφοροί αὐθειόργυται,
διάδικα δὲ ἀπλοίσθαις χλαίνας, πόσσας δὲ τοι πάτηται,
πόσσας δὲ φάρεα καλὰ, πόσσας δὲ οὐδὲ τοι πατητῶν.
χωρίς δὲ αὐτοῖς γυαῖκας αὐτούμονας δρύγεις εἰδίκειας
πόσσας εἰδαλίκας, οὐδὲ πεθελγησθεῖσις οὐδὲδέπται.

Τούτοι δὲ πάντες τοι πάτητο πατέται πάτητοι εἴ-
δεν, οὐτοι μὲν γάλαιοι ικανοί εἰσιν, (Εωψ,
νέρεισαι δὲ αὐτοῖς οὐ πάτητοι αὐδρόθεοι εἴχοσι.
διάφορα δὲ τοι πάτητοι πάτητοι χαρίζονται μυριές διπάτητοι.
40 εἰ γάρ μὲν ζωόρον τοι πάτητοι εἴδενται πάτητοι,
τοι καὶ δὲ εὐδέμηναις μελακών οὐ πάτητοι, εἴπειτο
καὶ εὐνίτις αὐγόρευς. οὐ γάρ θεμιτός οὐτοις οὐ πάτητοι.
ἄλλον αὔγε μοι τόδε εἰπεὶ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
πόσσας δὲ τοῦτο δέδητοι πόσσας εἴδενται
σόροι εἴνενται πάτητοι, εἴδομεν πάτητοι, εἴ ποτε εἴλισται
διάστοροι, οὐ πάτητοι φίλων καὶ πάτητοι αἴσιοι,
οὐ πάτητοι πάτητοι φάρεα εἴλισται, οὐδὲ πάτητοι
θύροι οὐδὲ πάτητοι φάρεα εἴλισται. οὐδὲ πάτητοι
κλαχτοί πάτητοι πάτητοι, πάτητοι δέ, οἱ μη πάτητοι
50 δέδητοι πολύσιλωροι εἴχορφοι πάτητοι πάτητοι
κάκουσι δὲν λεπτεοῖς φίλων πάτητοι, οὐδὲ πάτητοι
διφθελιότοις καθαίτελσται. τοι γάρ, μέρεται δέδητοι πάτητοι.
καὶ μοι τοῦτο αὐγόρεισθον εἴτε τυμορ, οὐφρεῖ εὐ εἰδούς,
τοις πόσσας εἰς αὐδρῶν; πόσσας τοι πάτητοι οὐδὲ τοικας;
τοσὶ δὲ τοι πάτητοι πάτητοι, οὐδὲ πάτητοι πάτητοι,

αντιθέσις δ' ἐπέργεις; ή μήπερ οὐ αἰλάδοις
ηκός επ' ἀλισσίν, οἱ δὲ ἱεράσαντες εἶνοσαν; (σεύς
Τῷ δὲ ἀπαμβόλινος πεσέφι πολύμηλος οὐδέ
τειχάρις εἴναι τοῦ τοῦ πατέλλαρις ἀπεργίας καὶ πελέφω.
εἰκόναρις δὲ Αὐλίβαντος, οὗτοι κλυτά δύνασται νάισ,
ὅς Αὐφέδαντος πολυπικονίδιος ἀνακτος.
αὐτάρις εισούγει σονούς δέδινος Επίνοιτος ἀλλὰ μετασέμενοι
πλάγες ἀπὸ Σικανίνας μεταβολῆς ἐλθεῖμεν διὰ ἡθελοντας
νῦν δὲ μοι εἴη γενέσταις ἀγρού νόσῳ πόλιν Θ.
αὐτοῖς οὖν οὐδεὶς διητείμητον ἔτιθε δέδινος
δέδινος καὶ θεραπεύειν, καὶ εὔπινος ἀπεληλυθειώσατεις,
μέντης μορθος· οὐ τοις ἐπιλογοῖς ἐσαν ὄρνιθες ιόνται
θεραπεύειν, οις χάρισματι μὲν εὐώνυμος ἀπεπειρηστος ἐκεῖνοι,
χαῖρε δὲ καὶ θεραπεύειν· θυμός δὲ ἐπινοσίην ἐώλπειν
μιένεινται ξύνειν, οὐδὲ ἀγαλακτίωσαν μετασχηματίζειν.

Ως φαστο. ών δ' ἀχεος νεφελην ἐκάλυψε μέλαινα
ἀμφιτορησι γέχροις ἐλώμακόνιραίθαλότασαν
χδύατο κακκεφαλῆς πολιτης, ἀδινόν τεναχίζωμ.
Τὸν δὲ ὡρίνθο θυμόδ, αὐτὰς γίνεται δέ οι νόμιν
δριειν μάλιν Θερετούντε, φίλους πατερῶν εἰσορόωνται,
κύνος δὲ μιμη ποθεφύντες ἀπάλιμνος, ἀδὲ πεσούνδας,
κενονεράκι τεισθεὶς αὐτὸς ἔγω, πάτερ, οὐ σὺ μετέπειτας
ἄλυθαν ἐκοσῶ ἐπει τεν πατερίστα γαῖαν.
Ἄλλ' ἔχεον κλαυθμοίο γόδιο τε διεκρίνονται.
ἴκιγάρτεις τέων (μάλιστα γέχρηστοι μέλιτες εὔπιποι)
μηνηρέας πατέπειφνοις δημετοροισι πόλιοισι,
λάβεισι τιννύμενοι θυμαλγέας κακά τεργα.

Τῷ δὲ αὐτῷ τετράπτυχον πολύμηλον οὐδέν
εἰ μὲν οὐδὲν σύνει γε ἐκεῖς τὰς γῆθας ἵκανες,
σπιτά τι μοινιῶ εἰπεὶ ἀριφραδεῖς, ὁφρα ταπείω.
Τῷ δὲ ἀπαμβόλεινος περιέφη πολύμηλος οὐδέν
ἐλεῖ καὶ ταραχήτωντες φράσαι ὄφθαλμοισι (σὺς,
τὸν γένευνος μὲν ἔλασγη σὺν λεπικῷ ὅδιόντες
οὐδέμινον· σὺν δέ με περιέτι καὶ ποτνια μήτηρ
ἢ τατόρ) Αὐτόλυκον μηρὸς φίλον, ὁφρα αὖ ἐλειμένω
διῆρε τὰ διέδυρο μολάρι μοι ὑπέρχρον κατένοισεν.
Εἰ δέ τοι καὶ μηδέπειρε ἐκτιμένως κατ' ἀλκήν
εἴπως μοι πᾶς τε ἐδώκας, ἐγὼ δέ τοιόν σε ἔκεισα,
πατερνός εἴσωμεν κατέκαπην ἀπόμελος σῆμα δέ αὐτῷ
ἴκνουμιεδα, σὺ δέ ἀνόματος καὶ εἴπεις ἔκεισα.
ὕγινος μοι δῶκας τρεσκαΐδεκα, Καὶ δέκα μιλάτες,
συκέας τεσαράκοντες· ὅρχος δέ μοι ὡδὸς ὀνόμανας
διώσειν ταργητικούτα, μετρέσυγιθεὶς ἔκεισα
τὴν γῆθα δέ αὐτὸς ταφυλαῖ ταυτοῖαι ἔστη,
ὅππότε μηδὲ διός φρεσιν ἀποστειλεῖτο.

Ως φάστο, τὸ δὲ αὐτὸν λύτρον γόνατεκινή φίλον μάρτυρα,
σήματος αὐτογνόνοιος τοῦ οἰεμπειδειας τεφραστοῦ Οδυσσεύ-
φιού τοιούτοιο φίλων θάλεως πάχης τούτο γένθισις (σενέ,
εἴπειν ἀποφύγοντα πολύτακες μίσος οὐδεναισθίσις.
αὐτῷ τέπειρός ἐστιν αὔπιντο, μὴ δύναμεν φερεῖνας θυμός αγνόειν,
δέσμωτος μίθοισιν μεμβόλιον ηπειρόντες.

Ζεὺς πάτερ, ἦρα τέ εἰς θεός καὶ μακρῷ οὐλυπταί,
εἰ τέ τοὺς μηνῶν τὸ τάξιδαλεμ γέρων τεσσαρά.
τυῦ δὲ αἴνως δύσιν αἰσκατά φρυγία μὲν τάχα πεπάντες
εὑρεῖται τοιάδε τοιούτους θεούς τούς τε τούς τε

*diuinosq; socios? an mercator nensis?
nauis in aliena, illi autem te exposito discesserunt?*
Hunc autem respondens allocutus est prudens *Vlyss;*
tibi equidem omnia prorsus uerè narrabo.
sum enim ex Alybante, ubi inclytas domos habito,
filius Aphidantis Polypemonida regis.
at mibi nomen est Eperitus: sed me fortuna
errare fecit à Sicania buc uenire nolentem:
nauis autem mibi illa stat in agro longè ab urbe:
*at *Vlyssi* hic iam quintus annus est*
ex quo illinc iuit, et à mea discessit patria,
infelix: certè ei bona erant ares eunii
dextre, quibus gaudens quidem ego dimisi illum,
gaudebat ille iens: animus autem nobis adhuc sperabat
miscendos hospitalitate, et splendida dona daturos.

*Sic dixit. bunc aniē doloris nebula cooperuit nigra.
ambabus autem manib⁹ capiens puluerem ardentes
fudit in caput canum; grauiter fūspirans.
illius autem motus est animus, per nares autem ei iam
acer spiritus prorupit, dilectum patrem inspicientis.
osculatus est a. ipsum amplectens saltas, et allocutus est:
ille quidem hic ipse ego, pater, quem tu inquiris,
nēni uigesimo anno in patriam terram.
sed abstine sic: uoluq; lacrymoso.
ecenim tibi dicam: (valde autem oportet festinare tamē)
procos interfeci in nostris domibus,
nocumentum ulciscens dirum & mala opera.*

*Huic autem rursus Laertes respondit, dixitq;:
si quidem Vlysses meus filius hic uenisti,
signum aliquod mihi nūc dic manifestū, ne persuadear.
Hanc aut̄ respondens allocutus est prudentis Vlysses:
cicatricem quidem primum hanc animaduerte oculis
quam in Parnaso mihi inflixit sus albo dente
cum iuisset: tu autem me miseris & honoranda mater
ad patrem Autolycum matris dilectum, ut caperem
dona quā bū profectus mihi promiserat & annuerat.
eia age tibi & arbores bene culto in miridario (gulæ,
dicā quas mihi aliquando dedisti, ego a. perebā à te fin-
puer in horto sequens: per autem ipsas
ibamus, tu autem nominabis & dixilis singulas.
piros mihi dedisti tredecim, & decem malos,
ficos quadraginta: sulcos autem mibi sic nominabis
daturum quinquaginta, frugifer autem quisq;
erat: illic uic̄ omnigenia sunt;
anando iam Iouis temdora incumbunt desider.*

Sic dixit. illius aibi soluta sunt genua et dilectum cor
signa recognoscens que ei certa dixerat Ulysses.
circum autem filium dilectum iecit brachia: eum autem ad se
cepit exanimatum perolerans diuinus Ulysses. (tus est,
at postquam respiramit, et in præcordia animus congrega
iterum uerbis respondens allocutus est:

*Iupiter pater, certe adhuc estis dei i magno Olympo,
si uere proci improbam procacitatem luerunt.
nunc autem graniter timeo in mente ne ciso omnes
huc irruant libaenses, nuncios amato*

omnino immittant Cephalenorum cintatibus.

*Hanc autem respondens allocutus est prudens Vlysses:
confide, non tibi ista in mentibus tuis curae sint:
sed eamus ad domum que uiridarium prope iacet.
illuc autem Telemachus et bubulcum & Subuleum
præmisit, ut cœnam pararent citissime.*

*Sic locuti iuerunt ad domos pulchras.
bi autem quando peruererunt domos bene habitatas,
inuenierunt Telemachum et babulcum et subulcam
incidentes carnes bonas, micerentesque nigrum uinum.
interim autem Laertem magnanimum sua in domo
famula Sicula lauit, et unxit oleo:
circum autem uestem pulchram iecit. at Minerua
propè assans auxit membra pastori populorum,
maiorem quam ante et crassiorum fecit uideri.
ex balneo iuicit, admiratus est autem ipsum dilectus filius;
postquam uidit immortalibus deis similem aspectum
et ipsum loquens herbis uelocibus allocutus est:
O pater, certe omnino aliquis te deditum semper in eorum
formam, magnitudinemque bonum fecit uideri.*

Hunc autem rursus Laertes prudens contra allocutus est:
utinam enim Iupiterque pater et Minerva et Apollo,
qualis Nericum cepi bene edificaram urbem,
litus terra, Cephallenibus imperans,
talis ens besternus in nostris domibus,
arma habens humeris adfuisse et propulsasse
niros protos: quo ipsorum genua soluisse
multorum in domibus, tu autem mentes intra lacus fuisses.
sic bi quidem talia innicem acceperant.
bi a. postquam cessarunt a labore, paraueruntque coniunctum,
ordine sederunt in lectisq. sedibusq.

tunc hi quidem cœnam aggrediebantur: mox autem
Dolius uenit senex Dolius, simul autem huius filij senis
senex. ex operibus fatigatis, siquidem ante ueniens uocavit
mater anus Sicula, que ipsos nutritit: et senem
accurate curauit, postquam senellus cepit.
hi autem ut Vlysses uiderunt, agnoveruntq; animo,
steerunt in domibus stupefacti, at Vlysses
dulcibus uerbis norans dixit:

*O senex, sede ad cœnam, obliuiscimini anie fluporis.
diu enim cibum aggrediendi capidi-
manebamus in domibus, uos expectantes semper.*

*Sic dixit. Dolius autem repletus iussit manus extendens
ambas. Vlysseus autem capiēs osculatus est manus in palma,
et ipsum fons uerbis uelocibus allocutus est:
Domine, quoniam rediisti cupientibus ualde nobis,
neq; putantibus; dei autem te duxerunt;
salueq; et ualde gaude, dei autem tibi felicitates dent,
et mihi hoc die uerum, ut bene sciam,
an iam aperiē scit prudens Penelope
reuersum te hic, an nuncium mittamus.*

Hunc aut̄ respondens allocutus est prudens Ulysses:
Ulysses ô senex, iam sc̄i: quid te oportet h̄c laborare?
Dolio. sic dixit, ille autem rursus sedit bene polita in sede.

codem modo filij Dolij inclytum circa V byfem

interior

water.

παντὶ ἐπορεύεσθαι Κεφαλλίνῳ πόλεσσι. (πεντά-

Τὸν δὲ ἀπαγόρευμαν πιθανόν πολύτελες οὐδεῖς
θέραπει, μη τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σύντοιχοι εἰλόντωμ,
ἀλλ' ἵστο πεπτι σίκου διάρχατος εγγύει καὶ ταῦτα,
εὑθα ἢ Τιλέμαχον καὶ Βεκόδον διδεῖ συνώτελον
πρότερον, ὃς αὖ δὲ πινομένοις πολιτισμοῖς τάχισα.

Ως ἔρε φωνήσαι τε Βάττιον πέδη μάκατον καλέσαι
οι δ' ὅτε δύνεται οἰκογένεια μάρτυς εὐναντίοντας,
εὐροῦ τηλεμαχοῦ μὲν Βαττέλον πόλες σύνθιτην
ταπεινούντας κρέα πολλὰ, περιώντας τὸ αἴθουσα οἰκορύ
τόφρα τὸ λατερτίων μεγαλύτορας φύει οἶκον
καιφίπολος Σικελίη λασθν, καὶ χρυσον έλασι
ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν καλίων Βάττην. αὐταρές Αὐλίαν
ἄγγειον ισταμένον μετέπειτα λαμπεῖ ποικίλη λασθν,
μετέρον δὲ πέτερον τάξει πάσοντα θάλκην ιδεῖσθαι.
Ἐκ δὲ ποταμίνθος βρύθαν μαρτίδει μηρόφλεγος,
ὅς ιδεῖ φύει θαυμάτων θεοῖς γῆναλίγιον αὔτην.
καὶ μηρόφλεγος ἐπειτα πέρογντε πεθανόντας,
ῶς τάπορ, ἡ μάλα ταῦτα στεφάνης μαρτίδος
εἰδός τε μηρέος της αἰμάτου θάλκην ιδεῖσθαι.

Τέλη δὲ αὖτε οὐκέτης τοπεπικάλειν Θεόν τούτουν καὶ στόματα
αἱ γαῖρες ζεῦται τὰ πάτερα Εἰ Αἴθιον μὲν ή Αἴτολον,
οἱ δὲ Νίφιοι εἰλούριοι εὔκτιμονοι πολύτεχνοι,
ἀκτίων πτερύγοι, Κεφαλλίνεστιν αὐτάσσονται,
τοιούτους τοιχίζοντες καὶ μετεπόροις δάκτυλοι,
τοῦτον ἔχωντας ὁμοιοτέρους εφετάκιδαναι καὶ ἀκματεύεν
αὐτὸν τεκμητάς. Τούτος καὶ σφίσιν γόνατος ἐλυτε
πολλῶν δὲ μεγάροις, σὺν ἡφαίστως γῆδοι μὲν ιανθίνεις,
ἄλλοι δὲ τοιαῦται πόλεις ἀλληλοις ἀγύρδοις.

οι δὲ ἐπεὶ διὰ ταῦτα πάντα, τετύκοντα τε πλᾶτα,
ἔφεντες ἐροῦσαν κατὰ πλισμός τε θρόνος τε.
Οὐδὲ οἱ μὲν διάπνωτεχέρεον· ἀγχίσιον δὲ
ἀλλοθι διέρωμα δούλῳ Θ., στὸν δὲ φέας τοῦ γερόντου Θ.
Διῆς ἐρυῳδούσοντο διη, ἐπεὶ πάθοις πάθεστον καλέσαν
κατηγορεῖν τοὺς Σικελίης, ποστέας βέβερε καὶ διεγέρονται
γνῶντες κομιστούν· επεὶ κατὰ γῆρας ἔμαρτζον,
οἱ δὲ ὡς διὸ οἱ Διονυσίοις, φράσσοντα τε θυμῷ,
ἴσαντι μεγάροισι τεθηπότες, αὐτῷ τοιούτῳ οἰνού
μελιχίοις ἐπέσσονται παθεπόμενοι πάσσοντες,
οἱ γερόντοι δὲ πάντοι, ἀπεικλελαθεδεῖται διάπειν
διηρόντες τοῖς πολιχένοσιν μεμεκότες (68v.
μικρούμενοι δὲ μεγάροις, ὑπέστησαν πατερεῖς γελοῦσι αὖτε.

ὤς ἀρχέφην. Δολίθος δὲ ιδύς καὶ χειράς τε πάσας
ἀμφοτέρας. Οὐ μυστής δὲ λαβὼν καὶ χεῖρας πάσας
καὶ μηρόφωνας ἐπειπορέειται ποιητὴ ποιητικός, (πῶς
οὐ φίλος, ἐπειδὴ νόσησται εἰληφθεῖσις μετ' αὐτῷ,
ὅτι τὸ διορθώσις, θεοὶ δὲ σε πατεῖσον αὐτοῖς,
οὐλέ τε καὶ μέγα χειρεῖ, θεοὶ δὲ τοι ὅλοισι πλοῦσι
καὶ μοι τοι ἀγόρανον εἰσήτησιν, ἀφρόντος
ἡ μῆδικοφράς διδειπορίφων πάνιελόπεια
νοσόσαντες σε μετρέπου, πάγγελον τοτεις ωρέον. (σεις,

Τόμῳ δὲ ἀπαρχούσινος πωθεῖσθαι παλύμητες οἱ μυστικοὶ γέρους; Καὶ μὴ οὐδὲ τοῖς στέχει τοῦτο ταῖς ταῖς φύσεσι;

Ἄλλος φάσθ. ὁ δὲ αὐτὸς ἀρέτης εὐφρέσσας οὐδὲ μίσοργος.

Ἄλλος δὲ αὐτὸς πατέσθ. διδάσκαλον τῷ θεῷ οὐδὲ μοναχός.

πλειστάνωντ' ἐπένειος, καὶ δὲ χαρέος φύουται.
ἔργος δὲ ἔσονται πάλιν αἱ Δασίοις ταῖς σφῶν.
Ἄς οἱ μὲν ποδὶ μάκρην γῆς μεγάροις πενοῦται,
ὅσα δὲ ἄρδεννας ὡκα κατὰ πόλιν ἀχεῖ τῶνται.
μετικρών τυγχάνονται καὶ καὶ διεποτασσεῖσθαι.
οἱ δὲ ἄρδεννοι τοισταῖσιν εἴροιται ἀλλοθνήσι.
μηχιμῶς τε εὐπαχῆ τε εἰδόμαντι πτωτάροις οὐδὲν τοιοῦτο
εἴτε νέκυς αἰκανοφέρειν, καὶ δάστην ἕκαστον.

ταῖς πομάγεις ἀλίσσοις, θοῖς ἢ δὲ τηνὸις τιθύντοις.
αὐτοὶ δὲ εἰς τοὺς καὶ αὐτοὺς, ἀχνύμενοι τῷροι,
αὐτὰρ ἐπέκαιροι γένοις διαδρόμοις τοῖς γένοντο,
πάντας δὲ τοὺς αὐτοὺς τοὺς φρεσὶ τωγύθοις ἔκεισθαι
Αἰγαίων, τοὺς αρχαῖς τοὺς διάφοροι οὐδὲν οὐδὲν
τοῦ σταθμοῦ τοῦ, αὐτοὺς τοὺς καὶ μετέπειται,
Ωφίλει, καὶ μεγαλοφύους αὐτοὺς οὐδὲ μίστεται τὸ χρέος·
τοῦ μὲν τοῦ κατεργατοῦ αὐτοῦ πρόλεστο τε καὶ ἀδιλος,
ἄλιτος μὲν τοῦς γυλαφυράς, ἀπό τοῦ δὲ ἀλιτρού λεῖσθαι
τοῦ δὲ ἐλθαίη, ἐκτείνεις τε φατλαίνων δὲ κρίσις·
αλλ’ αὖτε, τορικόνδρην δὲ πύλον ακονισθεῖσα,
καὶ διὰ τοῦ πύλου ακονισθεῖσα, τοῦ πύλου ακονισθεῖσα,
τοῦ πύλου καὶ ἐπειτα κατηφέδης οὐδὲν μένει· αὐτός·
λέπικη γαρ τάσσει γένει καὶ οὐδομένων τονθέματα.
εἰ δὲ μηδὲν αὐτῷ τε κατογύνεται τε φονῆς
τισσόμενος, δικαῖος εἴησι τοῖς φρεσὶ μὴδὲν γένοντο
ζωέμενος ἀλλὰ τούτης τανακών φειβαλένοις μετέπειται,
αλλ’ οὐδὲ μηδὲν αὐτοῖς προσαποθνήτος ἔκεινος.

Ως φάσεισπενχέων σοίκος δὲ έλεται τὰς πάχεις.
ἄγχημολεψίας σφ' ἀλλεῖ μέδουσι θεός-έποιος
ἔκμεγάρωκ οἴδυσπήθε, επει σφίξεις ὑπέθεται πάπορον.
ἴσαι δὲ γάρ μετοιοιτούτας φοιτούντες οὐδέρεισκεται,
τοῖς δὲ καὶ μετέπειτα μέσων πεπτυμένοις οὐδὲ,

Κεκλυτε μήνιαι μηδ ι' θακάσοις· ωντας Οδυσσεύς
ἀθανατῶν φένεται θεῖαι πάδεμάνος δρύκα.
Ι.Ο. Δυνώθε αὐτος εγών εἰδούν θεούν αἴματοστούς τόν οδύσσεα
εγγυθέν εἰσάκει, καὶ μηδεποτε πάντα ταύτα εἴπεια.
ἀθανατός οὐδείς ποτὲ μήν πεπάρθει· οδύσσεα
φαινότας θεοτοκών, ποτὲ μητηράς δρύων
θεῖας κατεμεγαρούν· ταῦτα δέ γε αγγειοῖσιν επιπτούν.

οις φάσ. σύνθ' αρα παντας οὐσίαχλωρόμηδεσ ποιεῖ ήγεια μετέπειτα γέρων πρώτων Αἰδιερότης (ερ.
Μακεδόνις ὁ γάρ οἱ Θεοὶ δρόσεις πρόσωπα καὶ οπίστας
πεποιηκαντες την τάξιν την πατεροποιηκαὶ μετέπειτα

Κέκλυτε δὲ νῦν οὐδὲ τὸν πόλεμον τοῦτον μετεπειπτεῖν,
μητὸρ διακόπτετε, φίλοι, τὰς δέ δρυγας γέρωντο.
Ἐγαύετε τελείων, τὸν γάρ τοι ποιηθεὶς λαζαί,
μητὸρς ταῦτας καταπαύειν ἀφράσιατάν.
πλ. ιρίων οὐ μέγα δρυγούς τὸ δρύεαν ἀπεδαλέσθαι κακοῖς,
πτίματα καρόντα, οὐ ἀτικάζεσθαι σκοτιώ
αὐδρός αὔτιστον, τούτοις ὅτι φαύτοντα
κρένειν ὁδονταί, γέρωντο, πίθεοις μοιάς ἀγοράσθαι
μηδιόμεν, μη τας τις ἀπασχόντα κακούν εὑρεῖ.

Ἄντες ἐφασθεῖσιν μεγάλω αἰλαγτοῖς
καὶ μέσον τούτων τοῦτον εἴρηται μένειν.

interrogaruntque herbis, et manus prehenderunt:
ordine autem federunt apud Dolium patrem suum. --
sic bi quidem circa caenam in domibus laborabans.
mox autem nuncia citò per urbem iussi ubiq.
procorum odiosam mortem et parcam dicens.

illi autem simul audientes iuerunt aliunde alius
strepituq; suspirioq; ades ante Vlyssis:
ex a morewas adib; portauerunt, et sepelierunt singuli.
qui autem erant ex aliis urbibus domum quisq;
miserrunt ducēdō tristiorib; uelociib; in nauib; ponēsse.

ipſi autem in concionem iuerunt congregati, dolentes cor.
at postquam coiverunt congregati faciliſſimi ſunt,
bis Eupithebes ſurrexerit et locutus eſt:
filij enim ei intolerabilis in mentibus dolor iacebat

*Antinoi, quem primum interfeceras diuus Vlysses:
ob eum ille lacrymans, concionatus est et dixit: (vis.
O amici, certè magnū opus nūr bic operatus est Achī Eupithe
illos quidem cum nauibus ducens multosq; et bonos, cū Achaeis
perdidit quidem naues concauas, perdidit autē populos: cōspirat in
20 alios a menies interfecit Cephalenorum facilē optimos. Vlyssis
sed agit, antequam bic uel in Pylum ciōd eat,
uel in Heliadem diuinam, ubi dominatur Epeis,
camus: aut postea tristes erimus semper.
pudor enim hæc sunt et futuris audiens
si non filiorumq; fratrumq; homicidas
puniemus, non mihi in mentibus dulce fuerit
uiuere: sed cīrissimē moriens cum defunctis ero.
sed camus ne preueniant transcurrentes illi.*

Sic dixit lacrymans: dolor autem cepit omnes Achinos.
30 apud autem ipsos menit Medon ex diuinis cantor
ex domibus Ulyssis, postquam ipsos sonans reliquit.
sternerit autem in medijs: stupor autem cepit uirum quenq-
bis autem et locutus est Medon prudentia sciens:

*Audite nunc me Itbacenses: non enim Vlysses
immortalibus in uitio Dei: bac operatus est opera.
ipse ego uidi Denum immortalem, qui Vlyssem
prope stabat, et Mentor omnia similiis erat.
immortalis autem Deus aliquando quidem ante Vlyssem
apparebat audaciam iniiciens, aliquando procosciens
et ruerbat per domum: illi autem densi cadebant.*

*Sic dixit. illos autem amnes pallidus iumor cepit.
illis autem dixit senex beros Alithenses*

*Meliorides: hic enim solus videbat anime et pone:
qui ipsi bene sapiens concionatus est et dixit:
Audite nunc me Iebacenses quodcumq; dicam.
uestro iusto amici, huc opera facta sunt.
non enim mibi parebas, non Melioris pastori populorū,
ut uestros filios cobiberec; ab amentia;
qui magnum opus fecerunt iniusticys malis,
50 res consumentes, et in honorantes uxorem
miri optimatis. quem non amplius dicebant reditum.
et nunc sic fac, obtemperate mibi sicut dico:
ne eamus, ne anima coactum malum inniciat.*

Sic dixit. hi autem igitur irruerunt magno clamore, dimidius plures illi autem universi illic transire.

**Exoritur
tumultus
ob cedem
procorum.**

non enim ipsis placebat uerbū in mētibus, sed Eupitheci
parebant. statim autem postea in arma ruerunt.
sed postquam induit sunt circum corpus splendido aere,
uniuersi coierunt ante urbem amplam.
bis autem Eupitheci dux erat Multicīs.

dixit autem hic ulturum filij cādem: neq; faciale eras
retro redire, sed illuc mortem obire.

at Minerua Iōnem Saturnium allocuta est:

Minerua à Opater noster Saturnide summe dominantium,
Ioue rei e- dic mibi interroganti, quid tibi mens intus occultat?
uentum sci nunquid prius bellumq; malum et pugnam grauem
scitatur. facies? an amicitiam cum ambobus conciliabis?

Hac a. respondēs allocutus est nebularū cōgregator In
filia mea, cur me hæc interrogas et inquiris? (puer:
non' ne enim hanc quidem consultasti mentem ipsa,
ne illos quidem Vlysses puniret ueniens?
fac ut uie: dicam autem tibi sicut decet.
postquam iam procos panūt diuus Vlysses,
fæderibus fidis percussis, hic quidem regnet semper,
nos autem rursum filiorum fratrumq; cādis
oblivionem faciamus. illi autem inter se diligant
sicut antea: diuinitate autem et pax abundē fit.

Sic dicens mouit antea cupidam Mineruam:
uenit autem ab olympi cacuminibus ruens.
bi autem postquam cibi dulcis desiderium ciecerunt,
illæ igitur uerbis incepit pertolerans diuus Vlysses:
egressus aliquis uideat ne propè sint uenientes.

Nunciatur Sic dixit. extra autem filius Dolij iūi sicut in his:
Vlyssi bo- stetit aut ad limen progressus, illos q; propè uidit omnes.
stii aduen- statim autem Vlyssem uerba uelocia allocutus est:
tum. illi quidem propè sunt, sed armemur cīd.

Sic dixit. bi autem moti sunt, et arma induerunt,
quatuor circum Vlyssem, sex autem filij Dolij:
atq; Laertes Doliusq; arma induerunt,
cani licet entes, uerissimi bellatores.
at postquam induit sunt circum corpus splendido ferro,
operuerunt portas, extra a. iuerunt, dux erat aut Vlysses.
bis autem mox filia Iouis uenit Minerua,
Mentori similis et corpore et noce.

Hanc a. uidentes latatus est pertolerans diuus Vlysses: 40
statim a. Telemachū allocutus est suum dilectū filium:
Telemache, iam quidem hoc uidebris ipse aggressus,
uiris pugnantibus, ubi discernuntur optimi;
ne quid dedecores maiorum genus, qui antea
fortitudine uirilitateq; excelluit omnem in terram.

Huc a. risus Telemachus prudēs cōtra allocutus est:
uidebis, si uolueris, pater dilecti? certe ualde gaudeo:
filiusq; neposq; de uirtute litem habent.

Hunc autem astans allocuta est cæsia Minerua:
Arcepsade omnium multo dilectissime sociorum,
pugna cum uotis factis filia cæsia et Ioni patri,
Vlysse. statim omnino uibratam iace longam lanceam.

ε γάρ σφι φέδμα μήθε φύι φρεσίη, ἀλλ' Εὐπέντε
τελοντ. αἰγαῖοι ἐπετούσι τὸν χειστοντοντες.
αὐτῷ δὲ πάντες ἔσται τοδε χρονιαντα χαλκοῦ,
ἀθεόσιον γερεβοντο πόλεις οὐδεὶς οὐρανόροιο.

τοισι δέ Εὐπέντες ἡγένεστο τητικοίσι.
φῦ δέ θυτοισθαι πατείσος φόνου δολοῦ ἀρέτην
αἴτιον απονοίσει, ἀλλ' αὐτῷ τότε μοι εφέται.
αὐτῷ δέ Αὐλίαντι ζωῆς Κρονίωνα πεσενδα,

ε τάχτηρον μέτετορες Κρονίων, ὑπατει κρεονταρι,
το επέκαιροι εὔροι, τί νύ τοι νοεῖ φύλοις κανθάροι;
ε ποτορόν πολεμόν τε πατέρον καὶ φύλοτην αἰνίδιον
τούτοις; ε φιλότητα μεταφέροισι τοισι διός οὐρανότα;

Τηλού δέ απαμεβόμενοι ποσέφητε φύλογερεστε
τεκναντιμόδιο, τί με ταῦτα διέργασαι πόλει μετατέλεσι;
ε γαρ δέ πάντερη μηδὲ εξόλον στενόν αὐτῷ,
εστι τοι κάντης οὐδεστέρας εποτίσται τοι ελθώμι;
εργον δέ πάντας εδέλεις. ἐρέω δέ τοι αὐτός επέσικην.
επειδὴ μητεράς επιτέλεστο διός οὐρανότα,
ερκια πιστά τε μόνταν, οὐ μὲν βασιλεύετω αὖτις,
εο μέτι δέ αὐτῷ παίδιων τε σαστυγήτων τε φόνοιο
επλοιη τὸ θεομάν. τοι δέ αλλήλος φιλεόντων
εος τοπάρεις πλεύταις ἤ καὶ εἰρίσι αλιτέεσσι.

Ως πάντη ἀτρωιανταίρος μεμάζων Αὐλίαν.
Εν δέ κατ' ἀλύμπιον καρπώναμη αἴγαστε.
οι δέ επέτην στοιο μελιφρον Θεού δρόμον γένετο,
τοις ἄρα μήθων ἥρχε πολύτλας διός οὐρανότα;
εγένετο τοις εδέλοις μηδὲ πάντας καίσιοντα.

εστι εφατ'. εκ δέ ύπος δολές πάντας επελθόντων
επέδειρης ἀμφ' Τούρνοπι, εξ δέ ύψεως δολέοιο.
επέδειρης πάντας δολές Θεού τοι τελέθειον,
επέδειρης πάντας δολές θυγάτηρας διός ελθώμι Αὐλίαν,
επέδειρης πάλαιστρης δολές δεμάς πόλεις καὶ αὐλίων.

Τηλού μηδὲ δέποτε γένθων πολύτλας διός οὐρανότα,
επέδειρης πάλαιστρης δολές θυγάτηρας διός ελθώμι,
Τηλέμαχος, μηδὲ τοῦτο γένεται αὐτοῖς επελθόμι,
επέδειρης πάλαιστρης δολές δεμάς πόλεις,
μηδὲ πατέρος τοῦτο γένεται αὐτοῖς, επέδειρης πάλαιστρης δολές δεμάς πόλεις καὶ αὐλίων.

Τούρνος δέ αὐτῷ πάλαιστρης δολές θυγάτηρας διός ελθώμι,
επέδειρης πάλαιστρης δολές θυγάτηρας διός ελθώμι,
επέδειρης πάλαιστρης δολές θυγάτηρας διός ελθώμι,
επέδειρης πάλαιστρης δολές θυγάτηρας διός ελθώμι.

Ως φάτο. πάλαιστρης δολές θυγάτηρας διός ελθώμι,
τοις νύ μοιάμερηδε, θεοί φίλοι, μηδέτεροι,
έργος δέ ύψεως τοῦτο γένεται αὐτοῖς.

Τούρνος δέ πάλαιστρης δολές θυγάτηρας διός ελθώμι,
επέδειρης πάλαιστρης δολές θυγάτηρας διός ελθώμι,
επέδειρης πάλαιστρης δολές θυγάτηρας διός ελθώμι,
επέδειρης πάλαιστρης δολές θυγάτηρας διός ελθώμι.

Ι. Ιακελο- οῦς καὶ αὐταιμωτά γε τὸ μέρεινθέτε πάχισα.
οῦτι
Ως φάτ' Αὐθηάκιν. σῶς ἡ χλωρόη μὲν θεῖλε·
τὴν δὲ ἀρεβιδιστῶν ἐκ χειρῶν ἔπειτα τὸ δύχεια,
πάντα δὲ ὥδη χθονί πάπιτε, θάνατος ὅπα φωνησεσθε;
πᾶς δὲ πόλιψ τρωπῶντο, λιανούμενοι βιότοιο.
συμβρδούμενοι δὲ ἐβόνοτο πολύτλας μήνος οὐδεοτεν,
οἴμεσγνα δὲ ἀλεῖσ, φέτος αἰετὸς ὑγιεινήσιες.
καὶ τότε δὲ Κρονίδης ἀφίει θολόνητα κεραυνόμ,
πάσιδι δὲ ἐπειδὴν πρόδην γλαυκώπιδος δέρμιμπά-
κυ τότε Οδυσσεῖα πεθέσθη γλαυκῶπις Αθήνα, (βιβ.,
Διογέτες λαερτιάσεις γολυκόχαν' οὐδεοτεν,
ἔχει, πάντες ἡγεινούμενοι πολέμειο,
μητρῶς τοις Κρονίδης πειχολάσσεται δύρυστα ζεύς.
Ως φάτ' Αὐθηάκιν, οὐδὲ ἐπέιθε, καὶ τρέψθυμο.
δρκιας δὲ αὐτὸποδε μετ' ἀμφοτρόποισι φίλης
Γαλλάς Αὐθηάκιν, κάρη Διός αὔγιόχοιο,
Μωτρεῖς δέρμιμην πάπιλον δέματας καὶ τετραπλόκαμπον.

T'WES GI O'NÍNG O'DÍLWÉÁGS.

О МИРОВЫХ АТЛАСО- МУОМАХИА.

ΜΟΥ ποτὲ μιναλέος, γαλέως κίνδυνων ἀλήφας,
πλησίου δὲ λίμνην ἀπαλόν πεφύκεις γέρων,
ὑδατεῖς τερπομένος μελισσίς· οὐχὶ ἡ κατάδη
λιμνόχερις πολύφιμος; ἐπος δὲ ἡρδεγέστο τοῖς,
Ξένος τοῖς δὲ πόθεν ἀλβις ἐπ' ἕρνα; τοῖς δὲ σ' ὁ φύσες;
ταῦτα δὲ ἀλλίθιστα μὲν φυσιόντανόν σε νοστοί,
εἰ γέρε σε γνοίσαι φίλου ἄξιοι, διὸ μόνον ἄξιο,
μῶρα δὲ τοις μέσω βεναῖς πολλὰ κοῦ ἀλλά.
αἷς δὲ γὰρ βασιλεὺς φυσιγνώσος, διὸ κατέλιμψε
ταῦτα, βατράχου τούτου δὲ ματτα ταῦτα
καὶ μὲ ταῦτα ταῦτα γένεται, γέρων εἰδότο.

July 1893

Sic dixit. et inspirauit robur magnū Pallas Mīmerua,
igitur uotis factis deinde Louis filie magni,
statim omnino uibratam iecit longam lanceam,
et percuſſit Euphēm galeam per aſream. Euphēm
illa u. non lanceā probibuit, quim trans adūtū eſt ferrū. Laertecc.,
sonuit aurē cadens, resonuerunt autem arma super ipſo. ciftus.
in autem ruerunt pugnatores Vlyſſes et illuſtris filii:
uerberabant autem enfibusq; et lanceis utriq; acutis.
et sanè omnes perdidit et feciſſent rediūs experies,
20 nisi Mīmerua filia Louis Aegioſchi
clamaſſet uoce, detinuiffet q; populum omenem:
abſtineat à bello Itbacenses difficultiſ,
ut ſine cruore ſeparemiſſi cuiuſiūd. Mīmerua d;
timit bellū.

*Sic dixit Minerua. illos autem pallidus timor cepit:
eorumque timentium ex manibus holauerunt arma,
omnia autem in terram ceciderunt. Dea hoc ferat
ad autem urbem reuersi sunt, cupientes vita:
terribiliter autem clamanit per tollens dicens Vlysses,
ruit autem saltans, sicut aquila altinolans.*

20 et tunc *Saturnides* misit ardens fulmen,
decidit autem ante *Cæsiam* fortipatrem.
ac tunc *Vlyssem* allocuta est *cæsia* *Minerva*:

*Ioue nate Lacertiade prudens Vlysses,
ablime, sed autem contentione aqualis bello,
ne Saturnides tibi irascatur lacsonans Iupiter.*

Sic dixit Minerva ille a. obediuit, gavisus est a. anime.
faedera autem rursum in futurum cum ambobus fecit
Pallas Minerva, filia Iouis & giobi,
Mentori similiq[ue] corpore et noce.

3

Ennis Odysseae Homeris.

HOMERI BATRACHO-
МОМЛЧИА.

*quem nuper in libellis meis super genua posui
et licet immensam, tumuluousum opus Martis,
supplicans hominibus in arres omnibus mittere:
quomodo mures in ranas egregie pugnantes iuerant,
terrigenum mirorum imitantes opera gigantum,
sic sermo inter mortales erat: tale autem habuit principium.*

*Mus aliquando fitibundus, felis periculum emitans,
prope in lacum teneram apposuit barbam,
aqua deleflatus dulci: bunc autem uidit
Lionem, qui id fuisse nolens ante alios. G. 1.*

Lamnocharis obstrepera, verbum autem locuta est tale: *Lamnocha-
rie*, bocce
O hospes, quis es? unde uenisti ad littus? quis a. quis te
omnia a. merè dic: ne mendacē te intellexero. (genus? palude gan-
si enim te nouero amicum dignum, ad domum ducam,
dona autem tibi dabo hospitalia multa et bona.
sum autem ego rex *Phygnathus*, qui per lacum
color, ranarum dux dies omnes:
et me natus Polcus alim aperte. *Hydrymeduse*.

**Hydrochloric
mixture**

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

**Εριτσήμι ίσως δόξει τις πολυπραγμο-
νεῖς πολὺ όμηρος, ποίουν τε λίγη γνώσην, καὶ
ποθέν επέκλιθεν αὐτὸς κατέστησεν εἰπεῖν τὰ
πολὺ αὐτῷ, ἀλλ' οὐτως εγκριτῶς ἐργάνη, ὃς μηδὲ τῇ ἀρ-
χῃ τοῦ ονόματος ἀπιμωβάων εἰπεὶ τὸν πόθος εἰσπε-
γωγήν τὴν ἀρχαιότερην πατεῖ θεάσαι χρήσιμον· καὶ πο-
λυπάρητος, προφασούμενος εἰπεῖν οὐσαί εἰρηταί τοις πά-
λαι πολὺ αὐτῷ.**

Εφόρος ἢ ἐν ὑκυμαιοῖς γνῶσθαίγεται τὸ ἀλ-
γραφομένω αὐτοχωρίω, κυμαῖον αὐτὸν ἀπολεκνί-
ναι τειράκιλον Θ., φιστὶν ἀπελαῖς, καὶ μαίαρη, καὶ
δι-Θ-αδελφοί, κυμαῖοι τὸ γρύ-Θ-ῶν μίσθιον
χεῖται μετώκησην δὲ ἀσκορίων κώμισι θεού Βοιωτίας,
κακεῖ γύμνας τὴν τυπικοῦδισι, ἐγρύνθησαν ποιοδορ.
ἀπελλαῖς ἡ τελείτηνος γνῶσθαι κυμαῖ, κατέλει-
πε θυγατρίας κριβίδας απόνομα, πλευράκιλον αὐ-
τῆς τὸ αδελφόν μαίανα, ὃς Δισκορδίστης τῇ πλευρά
τικαὶ τὰς ἀπὸ τὸ πολεῖτην ἀδελφήν γεγονότι μέσοτε
κατέγυνθοι, ἐδιωκεν αὐτῇ πλευράσιον φυμίω σμυρ-
ναίων διδασκάλων γραμμάτων. Φοιτῶσι δὲ αὐτῷ
ἄδει τὸν πλιανόν, οἵτον πρὸς τῷ μελπονί, ἀπεκάγοσι τὸ
δρυκοροφίαν ἀδει τὸν ποταμόν, καὶ μίσθιον μελπογύρην
ἐκλιπθει, μετωνομάσαντο τὸ δικρόθ., ἐπειδὴ τὰς ὄψεις
ἐπιτρώθη. ὅτῳ δὲ ἐπέκλεψεν οἵτε κυμαῖοι, καὶ οἱ Ιωνοί
αὐτὰς ὄψεις τειράκιλον, πρὸς τὸ μελπονί τὸ δικρό-
ρονόντων, ὃ διεγνησμένων, ταῦτα μὲν ἔφοροθ.

Δρισοτέλες δὲ ἐν τρίτῳ ποθεὶ ποιηταῖς, οὐδὲ
φυσιτῆνόσω, καθ' οὓς κοινῷ μπλεύς ὁ κόμδρος τὸν ἔω-
νικῆς ἀποκίας ήγειτο, κόδια λινὰ τὴν ἀλχαρίαν γέρο-
μένην ἄπο τινος μαλέμονος τῆς συγχορδίας τὴν μάστις
ἴγκυμονα, αἰδήμεντος τὸ συμβαν σῆμα τὸν δύκου τὴν
γαστρὸς, ἐλθεῖν εἰς τιχαρίομ, τὸ καλλιμενοῦ αὔγιναν,
εἰς δὲ καταπλεξάντας λικάς αὐδερπεδίσατε τὰς
πεθερημένην, ηγάγαγόντας εἰς σμύρναν ὅσαν ἄπο
λινδοῖς τόποι, τῷ βασταλέῃ τῷ λυδῶν ὅντι φίλω τὸνο-
μα καίσον χαρίσαδι. τὸ δὲ ἀγαπατόσατε τὰς κόρην
σῆμα τὸν κάλλος γῆματε, μὴ ματρίεσσαν πρὸ τῷ μελυ-
τικῷ συζεύεσσαν ἄπο τὴν ἀδηνόθ., ἐπιχρυσάποκυ-
σας τὸν ὅμηρον ἀδηνόθελη ποταμῶν δικαίαλεθῶν δι-
αμένων ἰδοὺ οὐτερεφε, τὸ κριθνόθ. μετά τὰς κύκοις
διέθεως τελεστηκόσσης, χρόνος ἐπολλόμειλεθύντος,
ηγάγος τετελεύτησε, τὸ δὲ λυδῶν καταπονούμενων
ἄπο τὴν ἀσπέων, καὶ κρινάντων καταπλεῖν τὰς τὰς
σμύρναν, καὶ κηρυξάντων τὴν ἡγεμόνων ψῆφον βελό-
μενον ἀκολούθειν, ἀρχιγάναι τὸν τόπον, ἐπι τὸν περιθ. ὅμηροθ.
ἔφη καὶ αὐτὸς βόλεσσα δικρέμην. οὕτων αὐτέοντος
μελιστηγεῖς, δικρέμητε πεθερημόρδεύθ.

Γρυούμενοί οἱ τὸν ἀλεκτίον, μῆδόσαν ἀδίποιτικον
κεκτημένοί οἱ δη, ἐπικράτει τῷ φεόν, τίνουν τε εἴναι
γνέσιον καὶ πόθεν ὁ δίαιταις λεγεῖται.

·Εσιν ιΘ- υπόσθι μητρὸς τωντρίς, ἡ σε θαύματα
δίεξεται, ἀλλὰ νέων αὐθικῶν αἰνίγματα φύλαξε.
Φέρεται καὶ ἐποίηται τελετὴ ποιῆσθαι.

92

PLUTARCHI DE HOME

RIVISTA

Superiuacaneum fortasse chipia videatur,
nimis anxium esse, ac querere, ex quibus
pareribus, et unde Homerus sit ortus: pra-
serit cum nec ipse istorum quicquam at-
tingere dignatus sit, immo uero adeo modestus fuerit, ut Homeri
neq; originem nominis sui prodiderit. Quoniam uero ad modestia
instructionem eorum, qui erudiri incipiunt, multarum re-
rum experientia utilis est, conabimur ea in medium affer-
re, que veteres bistorici de illo prodiderunt.

Ephorus igitur Cumanus in ea historia, cui titulus fe
cit De rebus patriis, eū Cumānū fuisse probare nō iur,
dicens: Atellem, Maonē, & Dium genere Cumānos, fra
tres exiūsse: quorum Dium quidem obārasū, in Ascram Homerū
Bœotia uicum cōmigrasse, & illuc duclā in uxorem Pyri patria secū
mede, Hesiodum genuisse: Atellem uero in patria Cuana dum Epbo
mortuum, filiam nomine Critheidem reliquisse, cui cum rum.
Maonem tutorē dedisset, atq. is ob uitium uirginis factū
hereretur ne ciues sui pœnam ab ipso expeterent, eā Phe
mio, Smyrnēsi ludimagistro nupius dedit. Caterum dum
ipsa ad lauacra cōmearet, qua iuxta Meleteren erant, Ho
merum apud fluminum peperit, eamq. ob causam Melefige
nes est appellatus. Coznaminatus est autem Homerus, eo
quod cæcus fuerit factus. Sic enim et Cumani, & Iones
luminibus captos nivisupant, eo quod nōa duotoribus o
pus habeant. Hec Ephorus.

Aristoteles autem in tertio libro de Poetica, In Iō dicit insula (quo tempore Neleus Codri filius Ionicam coloniam deduxit) puellam quandam indigenā à dāmone rūs sit ap- quodam Mu/arum familiari imprægnatam, & cum eam pellatum. facti puderet, propter uerum, quē gerebat, in regione nomine Eginam concessit. In quam dum latrones irruptionem fecissent, eam in seruitute egerrūt, & cum Smyrnam (qua cum sub Lydorum potestate erat, duxisset, regi eorundem, nomine Maoni, amico suo donarunt. Porrò cum rex puellę ob formā elegantiā dilexisset, ac in matrimonium accepisset, dum illa apud Meletem uersaretur, & partus doloribus laboraret, forte fortuna Homericum iuxta flumē peperit. Quem sublatum Maon pro suo educabat, nepote Critheide mox post partum extinctus. Tempore autem non multo transacto, & ipse è uita migravit. Porrò cum Lydi ab Aeolibus premerentur, & Smyrnam relinqueret statuissent, principes quę per praeconem edixissent, ut quicunque ipsos sequi uellet, urbe egredieretur, ibi sum Homerus admodum adhuc puer ait, & se uelle homerein, id est sequi. unde pro Melesigene Homerus est vocatus.

*Grandius scelus autem factus, et nonnihil glorie ob rur.
poenitentia scanditum iam consecutus, deum consulebas, tum
ex quibus parentibus, tum ex qua patria oriundus esset.
Ita ita huiusmodi oraculum edidit.*

*Insula Ios paria est matris, tumuloq; subibis.
Ilibic ac eam et moneo scirpos impenitus.*

Ferunt autem et alio praecepto sic ei refutantur.

et ceteris quicunx ex alio oratione sic est responsum:

Fortunate,

Deotū orā
सूर्यो रात्रे

*Fortunate miser (nam sorte es natus utraq.)
De patria quæris materna est, non patris illa
Metropolis, quam continent insula non procul, ampla
A Creta distans, prope nec Minoris ab aula:
In qua fatale est te uita attingere finem;
Quando quod pueri perplexo carmine dictum
Extulerim lingua tu conieclare nequibus.
Duplex namq. manet te fors, quarum altera tollet
Lumina chara, sed altera dijs similem faciet te.
Viens & moriens celebrabere, sed moriens plus.*

*Non ita multò post ad Ienseis nauigans; ad Saturnalia
(certamen autem hoc Musicum apud illos habebatur) ad
Ium uenit. Ibi cùm in saxo cōsideret, pīscatores littori ap-
pellenteis interrogabat, nunquid haberent. Illi autem
quòd nibil cepissent, sed propter pīscium penuriam, pedi-
culos quererent, ita responderunt,*

*Quæ nunc cepimus hac finimus, non capta tenemus.
Ænigmate significantes, quod pediculos captos et occi-
sos deseruissent, quos herò non cepissent, in uestimētis ge-
strarēt. Quod cum Homerus coießando asequi nō posset,
præ animi dolore mortuus est. Quæ ubi Ienses magnificè
sepelijsseret, eiusmodi distichon sepulchro inscriperunt:*

Epitaphium. *Continet hic tumulus natum cognomine Homerum,
Qui cecinit laudes Herorum, & fortia gesta.*

unt autem qui ex Colophoniū fuisse maxima coniectura, et evidenti argumento probare nitanur, quippe illius statua talis sit inscripta elegia:

Maconides decus es cunctis ex gloria Graecis;
Principē at decoras tu Colopona tuam.
Namq; duas natas dinina mente creasti,
Semideum celebras dum benefacta ducum.
Alterā enim errores magni describit Vlyssis,
Alacri Tropaeorum in bellis illūc malum.

*Hand indignum uidetur et Antipatri per quam lepidum
epigramma hoc adscribere, quod sic habet:*

Antipatri epigrana. *Hic te Maonides aium Colophasis alumnus.*
Ast alijs Smyrna, de in alijs esse Chij.

*Dein alij Clara Salaminio, lig per ampla.
Deniq Thessalie, que peperit Lapithas.
Quum uariam uarij assignent patriam tibi Homer
Varidico dicam carmine uera tibi:
Cælum ingens patria est tibi, nec tu matre creatus*

Quidam flo-
ruerit. **Mortali**, sed enim Calliope peperit.
Eum autem namcum esse ipso tempore Troiani belli, qui-
dam authores sunt. **Quidam** uero centum annis post, alij
uero centum et quinquaginta. **Caeferum** duo poemata
Duo Ho- scripsit, Iliada et Odysseam. Nam qui tradunt eum bel-
meri opera lum ranarum et murium, et Margitem, exercitij et lu-
Troiani sus gratia conscripsisse, falluntur. **Troiani** autem belli oc-
belli occa-
sionem quidam hanc fuisse perhibent; quod Alexander de trib. deabus, Innone, Minetus, et Venere, de for-
ficio.
ma elegamia inter se contendentibus, sententiam dixer-
at, sic enim poetam canere:

*Condemnasse Deas referunt, quando ipsum adserit;
Collandas se sed banc, quæ tristia suavia donat.*

Seal

Ολεῖς, καὶ μίσθισμαρι (εφυρ γέρεπον ἀμφοτέροισι) πατρεῖδα δίζηναι, μητρὸς δὲ τοι, στωτρός δὲ
μητρόπολεις γνώστων απόντας δύρεσιν,
μεντο-γάλης στο χερόμου, στον από τηλό.
γνή τη, ση μοιρόδει τελεστῆσαι βιόστοι,
εντ' αὐτὸν γλάστης παίσιλαρι μη γνῶστε πακόστες
δινοξεῖν θεοῦ σκολιοῖσι λόγοις εἰρημένοις ὑμνοῦ.
δοιας γαρ γνῶστης μοίρας λάχθει, μη μὲν ἀμαραν
πελίδωμαρι δοσαρι, μη δὲ ἀθανάτεις ἴστομοιρομ. (ρωσ.
καὶ γάρ, καὶ φθίμενος, φθίμενος δὲ ἔτι πολλῷ αγή-
λετ' οὐδὲ πολλὰ χρόνον πλέωνοι δὲ θύειας ἄνθι τὰ κρό-
ια (ἄγων) ἤστερος αγετατο ποτὲ αὐτοῖς μησικός γένηθεν
τὸ ίον, γένθα ἄνθι πετρεσ πανεζόμενος, ἐθέαστο πά-
νεις ποσταλεοντας, ἥπι επιαθανθο εἴ τι ἔχοισν. οὐ
τέ, μη τῷ θηρέσσαι μὲν μισθον, φθειρίζειδας δὲ, μέ-
τις ἀπορίαν δὲ δύρεσ, στοις απεκρίναντο.

Οοα^τ ἐλούμεν, λιπόμεδα^{στ} δο^τ σκ^η ἐλούμεν φερόμεδα.
ἐνισούμενοι ως ἄρεταις ἡ^τ ἐλαθού τ^η φθερώμ, ἀποκτέ^τ
αντον κατέλιπον, ο^τ δ^η σκ^η ἐλαθού, γ^ν τ^η ἐδάπτη^τ φ^έ
οισην. ὅπη^τ δικιθείσι συμβαλεῖ^τ δ^η μηρος^τ σή^τ τ^η α-
κικιαν^τ επελαθίστησ. θεταντον^τ εώ^τ αὐτού^τ ο^τ μητα^τ με
αλαπρεπῶς, τοιόνδε^τ επεγραψαν αὐ^τ τ^η τάφω^τ.
Ε^νθεάδε^τ τ^η ιεραν^τ κεφαλι^τ κατά γ^αια καλύπτε^τ,

αὐτοῖς φαμι πρωτῷ κοσμητορεύειν οἱ μηροί.
ἰστι δὲ τοῖς Στολοφάνιοι αὐτὸς πόδες ἔκνυται, μεγίστῳ
τεκμηρέω χρήματοι πεθεὶς ἀπόδειξεν, τῷ αὖτις τοῦ αὐ-
τοῦ κατέτριψεν γεγραμμένων ἐλεγεῖν. ἔχει δὲ στατικόν·
γιε μέλιτος ὄμηρος, σὺ γάρ εἰλέσθης ἐλάσσονι τάσσει,

καὶ κολφάνι τάτερ θάκας δὲ αἰδίου.
καὶ τὰς δὲ αὐτισθέων ψυχὴν γρυνόποκόρφας
διστάσημιδέων γραψάμενος σελίδας.
ἔμενε δὲ καὶ μόνος οὐδενὸς πολύπλαγκτος
καὶ τῷ ἀλισκόν δερθανίδην πόλεμον.

Εἰούς δὲ μηδὲ ποτέ τοῦ αὐτιπάτερον γραφήν ἐπί-
ραμμα πρᾶσαι πεμψόν, ἔχον τοκάστημάν τους. ἔχει δὲ ταύτας
οἱ μηδὲ σὸν κολοφῶνα τεθίσσειραν ὅμαρτο,
οἱ δὲ καλαντούσιν τούτων τοῖς οὐρανοῖς.

οιδί^ν ίογ, οιδί^ν έσσεσσαν έγκλησσου σπλασμάν.
οιδί^ν ενταῦ λαπτίθα μεταρά τεσσαλίαν,
ἄλλοι δύ^ν ἄλλο μέλαθρον αὐτίσχον. Εἰδίτε με φοίβα
χρή λέξα πηνταύ ἀμφαδά μαντοσσών,
τατρά τοι τελέθει μέγας ὅρανός, εἰ^ν ἡ γυναικός

δὲ θνατᾶς, μητρὸς δοῦ ἐπλει κακλιόπας.
Γνέδω τὸν φασι τοῖς χρόνοις, οἱ δὲ κατὰ τὴν
εἰκόνη πόλεμον, δὲ τὸν πόλεμον γρύνεδων. οἱ δὲ μητρὲς
καταθῆσθαι τὸ πολέμον· ὅλοις δὲ μετά τῶν τακτονυτῶν
ἴκατον. ἔργα τέ τοιά μεταπέμπονται, Γλαύκη, διὸ οὐ
νοσεῖν. οὐδὲ τινὸν ἐπὶ ἀλιθῶν λέγοντες, γυμνα-
σίας καὶ παιδιῶν γένεσα, μὲν βαττραχομονικήσεων πο-
δεῖς, διὰ μαργύριών. Τὸ δὲ τρωϊκὸν πολέμονα καθ' ὅμη-
ρον τινὲς φασιν ἀρχήν ἐν τῷ τὸ Θεῶν κρίσιμη, προτερα,
ἢ ἀβίωτος; καὶ ἀφροδίστης ποθεὶ κάλλος ἢ π' Αἰλεῖσι
Ιριθούμοις; λέγουν γαρ τὴν ποιητήν,

Οσ νέκεος θεάς στε οι μέσος αυλευτόντο,
τών δ' ἡγεας ποι τόρε μαχλεσσώνη ἀλεγεινήν.

Α' Η' ἐς τὸ πρότυπον ἀπολαμβάνειν διὰ θεῶν τὸν αὐθέων
παρακρίνεσθαι, σὺν τῷ δὲ ὄμηρῳ οὐδὲ ἄλλῳ πρώταν τὴν
ποταμού τοῦ λεγούντος ἀπόλεξανθρός ὁ προάσπις πάντας
ἀνθρακούς ἔλασσον· καὶ Βίον μαθέσῃ ἀγωγήν, ἐπλούσιον εἰς
απάρτια, Καὶ μῆτρας θεῖς ἑλούσι μὲν ελάσσατε τὸ οἰ-
κον ὅπου τοσούς, αὐτὸν εἰσθεντὸν ἀπολαβεῖν. ἐλθὼν δὲ εἰς
τὴν κραναίων καλαθημένων τηνοσυνίει γάρ την πρώτην τὴν γυ-
ναικί, κακένθην πλευράς σῇσα σιδῶν Θ., Καὶ φοινίκες,
ἴκκων διπλοῖον, μὲν γυνόντιν δὲ δὲ εἰς πολὺν ἀγαμέμνονα προ-
μπλέασομεν τὸ περιεχούμενομ, σρατιάν τηρούσαν διὰ τὸν αὐ-
λίδιον πολεμοῦντες θεοι τοισιασ, γύναις τηνοσυνίειν αὐτῷ, Μηρά-
κων μὲν δὲ πλησίον αὐτούς θεούς μηδέρας, σρατεῖ τεοσο-
στὸς ὀκτωδιέφθειρον, οἵσις μάτητος γυναικῶν συγκατέ-
λεκτο. Εὐλύνει δὲ τὸ σπηλεῖον, ὃτι γύναις ἔτε πολεμά-
σαντας ἔλασσον, θεούς μηκάτω αἰρεσθαι τηνὶς ἔλιοιν.

Ηνίκα ἐπλύσαντε, ἐπέβησαν τὸ τροίας μετόπε
πρώτου συμβολῶι, καθ' ἣν αὐγήθη πρωτόπολος,
μενέλαιόν τε καὶ ὁδονοτά τρέσσεται ἀπέστηλας,
τοῦ Λαζαρίου προτείνει τὸ πόλει, οἱ δὲ στρατηγοί^{των}
συμβολῶι ἐποιῆστο πόλεις, οὐ τοικρατήσαντες,
αὐτὸν δὲ τοῖς προτείνει τὸ πόλει, οἱ δὲ στρατηγοί^{των}
τοῦ Αχιλλέως, τὰς πολεμικάς πόλεις ἐποιήσαντο, συμ-
παχίας ἀφαιρέσμενοι αὐτὸν τρόπαιος, οὐδὲν μέσον ἔλοντες
χρυσαν, γερασαν ἐδίσαντο ἀγαμέμνονος χρυσούδια χρύσου
ερεών ἀποτέλλωνος θυνταρέαδος δὲ ελθάνει τὸ ναυσαθ-
μον, οὐτε λυρώσαντο τὰς πάσιν, οὐδὲριδεῖς τὸν ἄγα-
μένονον, μῆντος τῷ ἀπόλλωνι, πολασσαντες ἐλλικας.
Ἐπαπόστεις δὲ τὸ δικῆνος οὐδέτος, λειπούμενον τοιούτοις.
Οἱ τότε ἀχιλλέως προανίσαντες ἀποδέναντο τὸ χρυσόν
δικαία, ἀγαμέμνονος ὄργιαδέστηκαν πάτεληστρη ἀφαιρεσθέντα
τὸ ἀχιλλέως γέρας βεισπίδησ. οἱ δὲ τῶν μιτοφραδίτων
ἐπέφερον αὐτόν τοις προτείνει τὸ δικαίον τὴν ελάσσονα φέρεντες,
ταῦτα, πατέρος τρόπαιος τὸν νεισορθόν, οἰκετού-
σον ἀχιλλέα δινεῖ καὶ ἐπ' οὐδίγον τῶν πανοπλέων
αὐτῶν, οὐτε τρέψαντο τὸν νεισορθόν. οὐδὲτολθάνει τὸ
πατέρος, οὐ γροναίως ἀριστούσας, μετὰ τὸ πολὺν αὐτὸν
ρεθίκη, χαλεπήνας δὲ ὁ ἀχιλλέυς, ἐπάνστα μὲν τὸ πῆδι
ἀγαμέμνονα τετράστις, λαβών μὲν ἡραιστόντοντον τὰ
νοπλίαν, ἀλλάς τε πολλάς, οἱ πελοπταῖοι μὲν ελαχίστη
πορειῶν μὲν τὸν τάξις τὸν προγυμνάστων δέκαντον αὐτούς. οἱ δὲ
ποιητῆς ἀπό τὸ δινάστερες πρέστεντο, ἐπεὶ τὸ πῆδι
ἀχιλλέως μιάνιδος ιών ἀπεντόρα, οὐ πράξεις τοκεχον-
τα πακράς, δοθεῖται πατέρος. συμμαχεῖστος γαρ διπλε-
σμοῦ ἀχιλλέως δοθεῖ ποτε τρόπων πῆδος παλάμη μαρδα
τιμήσου οἰχυθοκού. κάνει γαρ διπλαῖσι ταῦθιμον ἔν
χρόνῳ. Ταρσούσαντες δὲ τότε ἀποσάντθροπον πεντελίθον,
καὶ τὴν μάχην ιόντος γρονιέντος, πολυπρόσωποί τε, οὐ
σωτηρίης τὴν πρώτων ἀραιούσαν κατέσκοπον.

Ομηρού τὸν ποιητὴν, χρόνω μὲν τὴν πλάταινην, διὸ σανάμενον ταῦτα μηδὲπι γέροντας οὐκέτι εἰσίν, εἰσθτας αὐτοῖς οὐδὲποτε προστηνεῖν, ἀφελεῖσθαι τὸ μέγιστα, ἃς τε τῇ φωνῇσι, καὶ τὰς διανοίαν, καὶ τὰς ταραχγυμάτιτας παλιπερισσαν. λέγωμεν ἡ πολὺ θεότητα ποιάσσεις πρότοις μηναδῶν σῆμα βραχήων τὸ γένος αὐτῆς.

Sed profecto indecorum esset suspicari, Deos ab hominibus iudicari, præsertim cum nusquam alibi Homer. id esse ras. Quo sit, ut prædicti versus merito reieci sunt. Satius itaq; est, ut credamus Alexandru Priami filiu, inuisendo rū Græcanicoru morū causa, Spart. nauigasse. Et cum benigne ab Helena (absente iū Menelao) hospitio suscep- pius esset, illi perlausisse, ut se sequeretur. Cum uero in sua lam nomine Crana attigisset, ibi cum ea primum concus buisse. Et dum illinc soluisse, per Sidonem et Phoenici- am Ilium redisse. Quod facinus ubi Agamēnon & Me- nelaus rescinerunt, exercitū in Aulide Bœotia urbe coe- gerunt, ubi cum Diis sacrificarent, Draco propinquā ar borem concendens, otto passus pullos unā cum matre interfecit, quod portendebat fore, ut Graci nouem ar- nis belligerarentur, ac decimo demam Ilium caperent.

Cum itaq. ex Aulide solvissent, Troia attigerunt, et Return ad post primū conflictum (in quo Proteus occubuit) Me Troiam ge nelaum, et Ulysses, legatos ad Helenam reposendam starum se miserunt. Troianis autem renuentibus, rursus praeium ries. conoscerunt, in quo superiores falli, exercitum in duas partes diisserunt, unam quidem ad Troie obfitionem re limquætes, alteram uero ad proximas urbes uastandas du ce Achille dimiserunt, ut sociorum auxilio Troianos nudarent. Ex quibus una Chrysa capta, Chryseidem Chryse sacerdotis Apollinis filiam, Agamemnoni dono dede runt. Is autem ad nauium stationem profectus, ut filiam suam redimeret, contumeliosè ab Agamemnone tractatus, Apollinem precatus est, ut ipsum de Græcis ulcise recur. Quod uorum ubi Deus exaudisset, pestem eis inam sit. Ibi iū Achille suadente ut Chryseis redderetur, Ag amemnon id indignè ferens, interminatus est, se Bryse dem Achilli donatam crepitum. Ille autem matri The ri di persuasit, ut à lione postularet, ut Græci in pugna in seiores redderentur. Quo impremito, Patroclus Nestoria auspicio Achilli supplicauit, ut sibi saltem ad breue tem pus armaturam suam usui daret, uti Troianos à nauibus pelleret. In pugnam itaq. egressus Patroclus, generose ac fortiter se gerens, nō ita multo post imperfectus est. Quand rem Achilles moleste ferens, Agamemnoni reconcilia tus est; sumptuq. armatura à Vulcano fabrefacta, cum alios multos, tum tandem Heftorem interemit. Hic igit inkrorum apud Ilium gestarum ordo est. Ceterum Poete à nono anno ideo exorsus est, quod ea que ante Achilli iram contigerunt, admodum leuia, nec illa magnanima facta utrinq. sint gesta. Si quidem Achilles Græcis opem ferret, Dardanida portis se continuere recluis, Pelias storiam exorsus siquidē illis basia timore, sed eo à pugna abstine sue fat te illi sumpta audacia pdierūt: ac dū aequo Marte pugna recur. uaria er continuua Heroum bene gesta edita sunt.

Ceterum iure optimo Flomerū legimus, quod tempore
ris quidē diuturnitate quam plurimos, ingenij aut viribus
oēs excellat. Etenim maximā ex eo utilitatē capere posse
mus, siue dicendi artificiū, siue sententiarum pondus, si-
ue multiplicē rerum scientiā specties. Dicamus itaq; de
ipsis poësib; ubi genus ipsius panis repetuerimus.

Homerum Pandarus et Chium, et Smyrnum fuisse tradit. Simonides Chium: Antimachus et Nicander, Cophonium. Aristoteles autem philosophus, Iensem. Ephorus historicus, Cumanum. Nec quosdam piguit eum Salaminium, à Cypro oppido appellare. Quidam uero Argium fuisse afferunt. Aristarchus autem et Dionysius ille Thrax, Aibeniensem. Ceterum ab alijs filius Mao-nis nuncupatur et Critheidis, ab alijs uero Meletis flunyj.

*Porro quemadmodum de genere ipsius, sic & de tempore de quo uiguit ambigitur. Siqđe Aristarchus refert, eum circiter Ionum duclamcoloniam (qua post Heraclidarum redditu annis sexaginta cōtigī) floruisse. Heraclidarum aut res gestae octoginta annis post Troiae excidium extiterunt. Crates nero ante Heraclidarū redditum, illum fuisse tradit, ita ut nō totis octoginta annis Homeri seculum à Troiano excidio absuerit. Quim ex à plerisq; credi-
sus est, centū annis post Trojanas res esse natus, nō mul-
to ante Olympicorum certamen in institutionem, ex qua
& tempus secundum Olpmpiares supputatur.*

Sunt autem illius poemata duo, *Ilias* & *Odyssaea*: quo 20
rum utrumq. iuxta numerum elementorum alphabeti, in
uiginti quatuor libros digestum est, non quidem ab ipso
poeta, sed ab Aristarcho Gramatico. Ceterum in *Iliade*
haec duo continentur, primum Graecorum & Barbaro-
rum gesta ad Ilium, idq. propter Helenae rapuum. et pra-
cipue Achillis strenua opera, in hoc bello nauata. In *O-
dyssaea* autem *Vlyssis* reditus in patriam ex Troiano bel-
lo, et quacunq. per errores in redeundo perpetus est, de-
scribuntur. Ad haec quomodo de procis domui ipsius insi-
diantibus pœnas expetinerit. Vnde constat Hometum 30
nobis in *Iliade* quidem corporis robur expressisse, in *O-
dyssaea* uero animi generositatem.

Quòd uero nō solum virtutes, sed et animi uitia (ut sunt tristitia, gaudiū, metus, et cupiditas) in hisce poematib. prosequitur poeta, non est accusandus, imo uero et comodi mores, et incommodi excerpendi sunt, eo quòd fine his admiranda facta non constent: qua dum quis audit, optima queq. inde eligenda sunt. Nam quòd Deos cum hominibus commercium habeteis introducit, non solum delectationis et admirationis causa ab illo factum est, sed etiam ut per hoc innueret, quòd Diū homines adiuuent, et illorum minime negligentes sint.

Et ut summatum dicā, admirabilis est fabulosa rerum narratione ideo uisitetur, quod sedulitate, et admirationem belloribus incutiat, et auditore suspensum reddat. Quod fit, ut quedam præter decorum dixisse videatur. Etenim probabilitas semper ex admirandis ac eximijs rebus propositis sequitur. Quapropter non solum res, sed etiam uerba extollit, et a communis consuetudine transfert. Quod uero noua est non omnibus obvia semper admirationi; sint, et auditorem demulcent, nemini obscurū est. Præterea ex fabulosis istis orationibus (si quis nō oscitanter, sed accurate singula dicta perpendat) patebit quantus in omni scientiarum et artiū genere Homer. fuerit, quamq; multas occasiones, et tanquā semina quedā iū uerbōrū,

Ομηρού τοίνυν πίνδαρες ή εφιχθόη τε, καὶ σκυρ
νάσου γράπεται. Σιμωνέδης δὲ χροι, αὐτίκαρχος δὲ οὐ
γικανθρός, κολεφώνικος, ἀριστερέλις ἢ ὁ φιλόσσοφος
ἴντις· εφορεῖται δὲ οἰσορικὸς κυνικός. ὃν ἄκρωτον
δὲ τινες στελεμίνικον αὐτῷ τοῦ εἰπεῖν, ἀπέτιον κύπρος, τινὲς
ἔτι ἀργεῖον. ἀρισταρχοῦ δὲ, καὶ μιονύστου οὐ θράξες ἀλη
ντασκού. γόνος δὲ οὐ πάπαρις αὐτοῦ λέγεται μάλιστος, οὐκριθύ-
δος, τῶσδε δὲ τιναρικούλητος τοπακιδός.

Ως πορ ἡ τὰ Φεγγάρια κύτων οὐκορεῖται, οὐτων ιδὲ
τὰ περὶ τὸ χρόνωμα, καθ' ἃς ἐγένετο. Καὶ οἱ μὲν πρίαρισαρ
χόν φασιν αὐτὸν γενέσθαι κατὰ τῶν ίώνων ἀποκίσιαν, π
λευτὸν δὲ τὸν οὐρακλόδημον καθέδειλον εἰπειν ξένικοντα.
Τὰ δὲ περὶ αὐτὸν οὐρακλόδημα λέπτεται τὸ τρωϊκῶν επε-
σιμού οὐρακλόκοντα. οὐδὲ τὸ περὶ κράτητα, μὲν πολὺ δὲ τὸ οὐρα-
κλειδόλημα καθέδειλον λέγονται αὐτὸν γενέσθαι, μᾶς δολίες θάλα-
ττην οὐρακλόκοντα καπέλειρη τὸ τρωϊκῶμ. ἀλλὰ πρὶν αὐτοῖς
πλειστοῖς πεπίσθιται μετά τὴν έκαστον τὸ τρωϊκῶμ
γεγονόντα, διπολὺ πολὺ δὲ θεοῖς εἰσεωται τὸ οὐρακλό-
κοντα.

Εἰσὶ δὲ αὐτῶν ποιότες οἵδεις, ἵλιας καὶ ὄδηνος εἴτε μίκρης
ρυμάτιν ἐκαπόρθα εἰς τὸ ἀριθμόν τῆς σοιχέωφι, δικ' αὐτῷ
ἢ αὐτῷ ποιητῇ, ἀλλ' ἂντον τὸ γραμματικῶν, τὴν πόλιν ἀρέ-
σαρχού, ἥντις μὲν ἕλιας ἔχει τὰς γῆν ἐλίων ἀράξεις ἐλλή-
νων τε Κιβυρεῖρων μέρετιν ἐλάφιν ἀρπαγηνόν, καὶ μά-
λιστι τὸν ἀχιλλείων γῆν τῷ πολέμῳ στότῳ μεσολειχθε-
σαν ἀληκύνης δὲ διδόνοσει τὸν ὄδηνος εώς αὐτοκομι-
δίων δὲ τὸν πατρίσιαν ἀπὸ τοῦ τρωϊκοῦ πολέμου, καὶ
ὅσα πλανώμενος γῆν τῷ νόσῳ ὑπέμεινε, καὶ ὅπως αὖτε
πλέοντιν τοις ἴσχεις οἰκου αὐτῷ ἐτιμωρήστε, διότι ἁμ-
μηλός τοι προΐστας, μέρα μὲν τῇ ἕλιασθος, αὐτορίζαν σώ-
ματος, μέρα δὲ ὅμηνος εἶται, φυγῆς γνωναστητα.

Εἰ δὲ μὴ μόνον ἀρετᾶς, ἀλλὰ τοικακίας θυχῆς γὰρ ταῖς ποιησεο πρότιστοι, λύπας τε, Σχαράς, καὶ φόβους, μὴ ἀπίθυμιας, τὸ χρήματα ταῦτα ποιητὰς, πρόνοτα τοῦ μικρέματος μονού τῷ κρεστάνθη, ἀλλὰ τὰ φῶτα. ἀνδρὶ γάρ τότε τῷ πρόσδοξοι τραφέεις τὸ σωματικὸν ἀπόστοτα γίνεται δέρεται τὰ βελτίω. τοιούτοις καὶ δέ τοις οὐδὲ τοῖς αὐθέρωποις ὅμιλοι αὖτε, διὰ μόνου Φυχαγγώγιας καὶ ἐκπλήγεως χέριν, ἀλλ' ἵνα καὶ γὰρ τότε τῷ πρόσδοκον, ὅτι κάνοντας, καὶ τοικακέλπος τοῦ αὐθέρωποι οἱ θεοί.

Καὶ τὸ μὲν ὄλευ, πρὸς αὐτῷ δίκηνοις τῇ πράγματι
τῷ μηδέποτε, καὶ μεθώδης κατεσκεύασας, ὑπὲρ
τὴν πληρὸν ἀγωνίας καὶ θάνατος εὖλον τυχαῖον-
ται, καὶ ἐκπλικτικῶν τὰς ἀκρόστην καθίσαντα. οὗτοι
δικαιοτινὰ πρᾶξαν εἰκὸς εἰρηκόνται. Καὶ γαρ αὐτὸν πι-
θανόν ἐπιτελεῖ, γνῶντα πρᾶξαν εἰρηκόντα. Καὶ ἐπιφυλάξομεν πρό-
κειται. διὸ τὸ μόνον τὰ πράγματα μετεῳτεῖται, οὐ
ἴκτερόν εί τοι σιωπήσεις, ἀλλὰ καὶ τοῦ λόγου. οὕτως ἡ αὐτὴ
τὰ κοινὰ μὲν ἐξω τὸ πολεμεῖται θαυμάζεται, καὶ τὸν ἀ-
κροτεῖται ἐπάγει, παντις ἀπῆλουν. πλιὼν Καὶ γνῶντες
θεότητον τούτους λόγους, εἴτε μη πρέργως, ἀλλ' ἀκριβῶς
ἐκπαίσας τὴν φυλάκιον ἀπολέγοιτο, φανεῖται πάσης λογίας
καὶ τῶν εἰπομένων καὶ τέχνης γνῶστος γνωμένου, καὶ πολ-
λάς τις φρονήσεις καὶ σοὶ νοεῖται πάντα λόγοιν καὶ

περίειων παντού μένει μετ' αὐτὸν πρέσβυτος,
καὶ τὸν ποιηταῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς τελεῖσιν λόγοιν
συνθέτας, ἐπορεικῶν τε, καὶ θεωρηματικῶν. ἔθιμον
γέρων ποτέρου τῆς τοῦ λέξεως αὐτῆς πολυφωνίαν, επει-
τα καὶ τῇ γένει τῷ πραγματείᾳ πολυμάθεαν. πάσον δὲ
διν ποιητα, παρέει τινί τοῦ λέξεως συντιθεμένῳ, ρύθ-
μῳ καὶ μέτρῳ πορείαν. ἐπειδὴ τὸ λέξιν ιγνεπτεῖς, συμ-
βούνται πάντες οἱ διάφοροι, οἵτινες τορπεῖς τὸ πο-
στέλειν ἐπιτρέπεται. διὸν συμβαίνει κατὰ τὸ αὐτὸν, μὴ
μόνευτον ἐπεκπλισθεσι καὶ θελγαστον τοῦ πειθατον, ἀλλὰ καὶ τοῖς πάθεις ἀρεταῖς ὡφελεῖσθαι ταύτης μάθεις.

Ταῦτα δὲ ὁμόηρος ἐπινέοντες πελφότατον ἔχουσι τρού, το-
τέσι τοῦ ἑράκλειτον, οὐκαὶ ἡρώιν καλέσται. ἑράκλειτον
μὲν, ὅτι εἰς ἕκας Θεός σίχος ἔχει πεπόλας ἐγίνεται, μὲν ὁ μὲν ἐ-
πικέντηνον συλλαβεῖν μακρῷν απονθεῖται παλαιόν με-
νος ὁ Ἰητός, ἐπειδὴ μιᾶς μὲν μακρᾶς, μένον δὲ Βραχὺδωρος,
ὅς λέγεται Μάκτυλος. μὴ εἴτινι ἀλλήλοις ἴστρονοι· αἱ
γαρ οὖν Βραχύναις μιᾶς μακρᾶς χρόνον ἐπέχεσσι, σ-
τοι δὲ προστίθενται ἀλλήλοις σωτιστέμνοι, πληρῶσι τὸ ἑρά-
κλειτοφύλακτον. μέρωνος μὲν λέγεται, ὅτι μέστη τάσσεται
τὸν ἡρώιν περάσεις διηγεῖται.

Λεξή² ποικίλη κεχεημένος, σύν από τασσεις μελέτης
της ἐμβλώσιμων χαρακτηρες εγκατέμειχη, οὗ ὡψ δη-
λός θει τασσεις μὲν αὐτοις επελθάνει, οὐ ταῦ έθνος.

Καὶ σ' ὁρίειν τὸν ποταμόν τοῦ Βρεχυλούπιας ἐλέγει
Φει κέχηνθ, γὰρ δῶματα λέγω μὲν δῶ· αὐταῖς δέ οἱ δῶσσα-
φυνεῖσθαι τοιεῖν· εἰς τὸ δέδειν τοῦ Εκταντήλιας. Καὶ
τὸ ὄπιστω, ἀντί, μετεπεβλήσθαι τὸν πόλιν οὗτον τὸ στοά-
περ τὸ στοάπερ συγγενέας αὐτοῖς μηδὲ ἀλλοτε ἀλλοτε
γέρας μετὰ τὸν ἀλλοτε τετράνωτον ἐφετικὸν, μηδὲ τοιαῦτα.
Αὐτὸις δέ καὶ τὰ μέση σωτηριών λέγειν· τοῦ ὅ-
μοτριχας καὶ ὄκοστεν, ὅτριχας καὶ οἰστεν, καὶ τὸν
ὅμοπατριον ὅπατριον, καὶ τὸ τρέμεντον τρέμην, καὶ τὸ
τικαῦτιον. Τὴν αὖτις δέ διακρίνεται τὸν πρεσβύτερον τοῦ
εοικεῖα, ὃς γένος κάρτισον, αὐτὶς τῷ κράτισον.

Ιώνων ἡδιού ἐχεῖται αὐτὸς χρῆσθαι τοῖς πολεμοῖς τοῦτον τὸν οὐρανόν.

tium duplicationē alij Dorienſib. alij Æolib. tribuunt. C

*Ionom autem proprietate obseruat, dum apbarefia prae-
hoc est, iuit; et doken, i. dedit. Si quidem in more habent, prae-*

tum rerum omnigenarum, posteris suppeditauerit, idq;
nō solum ligata, sed ex soluta oratione uentib. Scripto-
rib. ut sunt historici, oratores, & Philosophi. Videamus
igitur in eo primum multiplicem dictionis usum, deinde
multiūgā quoq; rerum cognitionem. Omnis igitur poësis
quada dictionum serie inter se coniunctarum, rythmo uī
delicet ac metro cōficiunt. Quandoquidem si id, quod pta
num & blandum est, grauitate & suauitate simul cōdia-
iur, lectors delectādo attentos reddit. Quo sit, ut ob ean-
dem causam animi illorum nō solum extra se rapiantur,
& aures demulcentur, uerū etiam facilius persuade-
antur ijs rebus, qua ad uirtutem conferunt.

Caterū Homer. uersus perfectissimo metro constat, Quo gene-
hoc est hexametro, quod et Heroicū appellatur. Et hexa- re carminū
metrū quidē dicitur, quod unusquisq; uersus sex pedes cō nfus sit.
plectitur: quorū unus ex duab. lōgis syllabis, nomine spō
deus, cōstat: alter uero ex tribus, priore qdem lōga, poste-
riorib. uero duab. brevib. qui dactylus uocatur. Parib. a.
inter se temporib. uerq; est: due nāq; breues syllabæ uni
lōga æquipollent. Atq; bi duo pedes inuicem positi, hexa-
metrum uersum cōstituunt. Heroicum a. ideo appellatur,
quād hoc carminis genero Herorum facta celebrantur.

*Varia autem ditliōe usus, ex omni Gracorum dialectō
loquēdi formas suis poematis interfseruit. Vnde et cōstas
q̄ totā Graciā, et cunctis illius nationes peragraverit.*

Nam Doriensium defectu (qui perquam familiaris est Dorica et breuitatis studentibus) usus est, pro uerbo doma (id est do pocope. mus) dicens, do: ut, Statim autem ei domus magnifica obtingit. Et pro boti (id est, quod, hoc: ut, Quod aquila misib; anseres interfecit. Et pro opiso (id est, retro) aps, o qdem in α, π uero ε σ, in cognatam ipsis literā, nempe μ, μα iando. Deniq; pro allote (id est alibi) allo: ut,

Iam alibi præcepta tua hæc fecere modestum.
et huiusmodi. Adeundem modum et medias cōcidendo
noces, aut pro homotrichas. i. eiusdem capilli, horribas.
Et pro homoœtes. i. coœui, oœteas. Et pro homopatrion. i.
ciusdem patris, bopatrion. pro tremere, id est tremere,
trem. pro timo, id est, persoluo, si. Eorundem Dorien-
sum est, et literas transponere, ut quium dicitunt pro cras
tis lo (id est, optimi) cartistoi.

*Aeolum uero syncopa in compositis uenit, eadtraibe
ten dicens, pro catedrabeten, id est dormierunt. Et hyb
bailein, pro hypoballein, id est subiecere. Deinde tertias
imperfecti personas apud alios in ei diphthongum des-
inentes, Acole per ufferunt, ut quum pro epilei, id est
amabat, epbilu: et pro enoei, id est cogitabat, enou di-
cunt. Quem morem et Homerus secutus ait, Teneria us
gult: si uinciebat: pro edei, id est ligabat. Et,*

Humida quoq; neq; permeat illa potentia venti.

*Ad hanc quum mutant σ in δ, ac dicunt odμν, pro οfμν,
id est odor; et idmen, pro ilmen, id est nouimus. Præ-
rea plconasmo in quibusdam uocibus: ut quum pro hec-
los, id est tranquillus, eucllos: et pro atar, id est sed, au-
tar dicunt. Et quum secunde uerborum persona iba per
ticulam adiçiunt, pro ephns, id est fatus es, ephnus ha: et
pro ēgens, id est dixersi, eiendam dicentes. Porro cōsonā-*

usmodi illud est. Corripuit mors atra: et. Vix ista opere.

et auferre et in hoc h[ab]ere. i. sacerdos et iux. i. accipiter.
Præterea tertius subiunctus modi ph[on]onis ut addatur, ut quin
pro elib[et]i. uenerit, eleb[et]i. et p[ro] l[ac]t[er]i. i. acceperit, l[ac]t[er]i
ut dicatur. Quis pertinet et datus adiicitur, Σύροι, ὑλη
i. iannis, hylis dicentes. Ad hanc dum taunoma. i. nomē,
et nouson, pro τὸ σουσα, et τὴν νόσου. i. morbi, κενοὺς
proxynovos id est, iacuū, et meilā pro melā, hoc est nigrū,
efferrū, deniq[ue] et cum p[ro]ductū fucrit, in μιτάτ, pro ἄ-
γε. i. Iuno, ἥρα, et pro ἀθλωτ. i. Minerua, ἀθλίτη, effe-
rentes. Et accidit, ut econtra γ in α mutantes, dicant pro λε-
λυσμένῳ. i. oblitus, λελασμένῳ. Insuper et circūflexe
κα ita p[ro] diacritum efferrū, pro φρονῶν. i. intelligēs, φρον-
ῶν, et pro νοῶν. i. cogitās, νοέων dicentes. Eodem modo et
genit. singulareis in us desinētes, p[ro]ferunt, ut Diomedeos,
Sapphoos. i. Diomedis, et Sapphus. Et circūflexos genit.
pluraleis, ut Poleorū, Perseorū. Deniq[ue] et pluratiuos no-
minū neutrius generis rebus in desinēteis, ut pellora, mē-
bra. Atq[ue] idem de eiusdem numeri gentiliis iudiciis. Cate-
rū hoc eis propriū est, ut τετράφαστε, et similia dicant.

Maxime uero Attica dialeto usus est, idq; propter ueritatem. nam quoadmodum Attici p. laos. i. populus, laos dicitur, sic et ipse Peleus, et x̄eos. i. debitum. Est a eis familiare, contractionib. nōnūq; uti, et pro duabus una syllabā facere, ut p. τόπος. i. uerbū. τόπος: et p. τόποι ueritatem, doicūlq;. Quib. illud Homericū affine est, Troiani a. inclinauerūt frequentes. Et illud. Cāpos lotū ferēteis. Ad hāc n ex bususmodi opt. collūt, δοκούσ. i. uidearis, δοκούσ. τιμῶν honores, τιμῶς. est atticissimus, secundū quem dictū est illud. Caterius, discernamini celeriter. Et quū dicunt, Plures deteriores, pauci uero patrem meliores. Quandoquidem ī cōmuni lingua dicimus κακούς, etc. Solent quoq; huiusmodi accusatimōs nō per dis- resū efferre, bones, pisces, βός uidelicet pro Bōas circūflecentes, ut quū Homer. dicit, Πίστες αὐτοῖς. Et illud Atticē dictū est, Νέρης ipsum robore rūpit flūctes. Sic iūgit, iurat. Præterea et breues uocales Att. ex uerbis abiciunt, ut: lauantur, existimo. Ad quē modū et pro ἐνέργεια. i. soluebatur, λύσο dicunt, Eorundē est dicere, uidebā, et profisi, ita ut p. præter necessitatē addat. unde est etiā, Κινύ ī fundebat. I quoq; ī huiusmodi uerbis cōtrahit, ut pro μόνον. i. littora, nōvēs, et pro Νηρηΐδεs Nereides, Νηρῆδεs dicat. Sic et illud habet, Βός a. duo admodum uolebatis, deniq; ī dat. in p. purū definētib. quorū penult. & obtinet, idem fit: ut cornu, senectutis, iubari. Est et hoc Att. ubi dicitur, sint, et sequuntur. Eiusdē cōsuetudinis est, q; optat. pro præt. indicat. usurpat, qua & Hom. identidē utitur. Præterea quū nominib. fēm. articulos, participia, et adjecta. masc. coniungunt, ut manus, mulieres: id q; & Plat. familiare est, ut quū dicit, agētes, et ferentes: sapiens, ac iūsus mulier. sic igitur & Hom. de lun. ac Min. loquens ait, Nequaquam nostris currib. percussi fuerint. Et, Sane Miner. in iūsus erat. Et, Inclitus Hippodameia. Porro quū dialekti multam quoq; ī constructionibus proprietatem habeant, quando poeta dicit, Άγε diuinis iaculis pete tu Menelai. Attic. cōstructionem refert. Et quādo ait, Acceptit sibi sceptrū, et Themidi pulchrigre ne accepserat paternā. Quo pacto iuruit omniū Græcorū n

Ἐπὶ τῷ ὑφασμάτῳ εἰς τὸν τρίτον, οὐκέτι οὐκέτι περιστερώναι τοῖς βόστοις περιστούσοις τὸν παντακτικῶν τὸ στοιχεῖον διατίθεται, οὐχὶ τὸ λάθεντο, οὐταντὸς δοκιμάσεις, θύειν τούτην, οὐλητή. Εἰπεὶ τὸ λεγόμενον δύναμα καὶ γνῶσμα, τὸ οὐνοματεῖον τῆς νόσου· οὐκέτι πεινόμενον οὐκέτι πάσχανταν αὐτὸν τὴν κρυψίαν, οὐτε λανθανόμενον μεταβάλλειν τὸ αὐτόν, εἰπειδὴν ἐκτέτανται. Εἰς τὸν πάπιον, οὐδὲ τὸν γάταν τίσι, τὸν πάπιον τὸ αὐτόν, οὐδὲ τὸ λελογισμένον, αὐτὸν τὸ λελασμένον. Οὐκέτι διατίθεται πάπιος τὰ ποδιά τῷ ψεύτῳ ωμολικά τὸν γένος ληγύστας, οὐδὲ τὸ σιαμένον θρόνος. Οὐκέτι τὰς ποδιάς τῷ ψεύτῳ ληγύστας, οὐδὲ τὸ σιαμένον τοποφόρος. Οὐκέτι τὰς ποδιάς τῷ ψεύτῳ ληγύστας τὸ πληθύσιον τικάνη, οὐδὲ τὸ πωλεῖσθαι πορσέων. Καὶ τὴν δύνατον τοῦ πληθυσμοῦ τὰς πληθυστικάς δύνατον τὰς εἴς τὸν ληγύστας, οὐδὲ τὸ σίθεα, μέλεα, οὐδὲ τὰς γλυκικάς αἱ τὸ δόμοιος, ιδίως δὲ λεγόσιν καὶ τοτεράφαται, καὶ τὰ στοιχεῖα.

Μάλιστα ἡ πᾶν αὐτοῖς στρατεύη κέχερη, οὐ γάρ ἐπί τις
κλεῖσιν, καὶ επειδὴ λέγει πρὸς τοὺς αὐτοῖς λεωφόρον, οὐτε
κατέταυτή τοῖς συνίθεται εἰς τῆς αὐτῶν πηγῆς πηγῆς,
οὐ τὸ χρέων, εἰς τὸ αὐτὸν σωμήθεται τὸ σωματεῖφεν
φύσιοτε, οὐτε δύναται πειθεῖ μίαν συλλαβῆν, τὸ ἐπιθυ-
τόπος, τὸ ιμάτιον θοιμάτιον. οὐδὲ διπλὸν ὄμοιον τρῶσθε
τῷ πρόσκυνταν αἰολίσθητον τοῦτο λατθάνεται, αὐτεῖ τὸ
λατθάνοντα. Καὶ τὸ ὑφασμάτων τὸ διπλάκητον τὸ τοιά
τομῷ, πλοκοῖς πλοκοῖς, τιμάντος, τιμῶντος "εἰς τὸ αὐτοῖς
ἄπολλόθεας ἔργον", ἀλλοι δὲ μέχρειντε τάχιστα. ὁμοίως
δὲ καὶ τὸ αὐτοῖς αὐτοῖς, οἱ πλεονες κακίστοις, παῦροι δὲ τα-
περίστοις αὐτοῖς ὅλεγομεν κακίστοις, οὐ κακίστοις. οὐ τὰς
αυτιατικὰς τὸ πειστώματα διατρέψει, τὰς βρές, οὐτε ιχ-
θύς, βρές ποιεῖ μνομολόγους. Καὶ ιχθύς, ορνιθάς τε. κα-
κεῖτο δὲ εἴσοντα αὐτοῖς ὅδε τέ μηδενὶ εἴρηντο φέ-
οντας, ὡς διδύνυντο, διμνυστο. Καὶ τὸ διπλαρέμα τὰ βράσα
χεῖτο τὸ αὐτοῖς. λέπται λεπται, οἰσταοικαστα. δύτως οὐ
διν τὸ λῦτο αὐτοῖς τὸ λύτο. τὸ αὐτὸν καὶ τὸ ἐώρωμα μῆ-
έωνησάμενοι, ἐκ πριστὸς πεσείθεντων τὸ εὔθρην διπλα-
τὸ έωνοχέα. Καὶ τὸ συναρτέμα τὸ διπλατίστωμα ποιεῖσθαι
νες, ηγενήδεις, δύτως, Καὶ τὸ σφράγις μελέτειδην. Καὶ
ἄλλο τὸ εἰς τακτικόρεψη ληγύστην διοίκης πρατελίστων
τοῦ τοπού, καρέας, γέρας, σελαῖς, εἰς τὸ καὶ τὸ αὐτοῖς αὐτοῖς, τὸ
λεγειντὸν εἰσαριθμού, καὶ επέιδειδωμα, αὐτοῖς τὸ εἰσωσαν, Καὶ επει-
δωσαν. διπλατίστηκεν τὸ διπλατίστηκεν κρηποτος αὐτοῖς τὸ παρε-
ληλυθότωμα τὸ δριτεκάπηλον αὐτοῖς τοιαυθίστας, οὐ καὶ ο-
μηροθεῖται σωμαχῶς, Καὶ τοῖς δικλυκοῖς αρσηνικά
αρθροῖς, οὐ μεροχάτες, οὐ επιθετικά σωματάσεις, οὐ τὸ χει-
ρε, τὸ γυναικεῖον παραπλάντων τὸ γυναικεῖον παραπλά-
νοντε. Καὶ οὐ σφράγις γυναικεῖον, Καὶ οὐ μέντης. δύτως διν Καὶ
ομηροθεῖται πρᾶτος. Καὶ αὐτίστης εφεύρηκεν αὐτοῖς οὐ μετέ-
ρειν διχέων πληγήμετε κεραυνῶν. Καὶ, οὐτοις αὐτίστης αὐ-
τοῖς οὐτοις, Καὶ αὐτίστης οὐ ποδαρέμεια.

Καὶ πάθει τῇ σωτηρίᾳ ἐπολλὰ ιδεῖσθαι ταῦχον
τὸ μεγάλεστον, ὅταν εἰπεῖς ποιητής, ἀλλ' αὐτὸς δὲ
συμμελεῖσθαι καὶ μέλοιο, ἀπῆκειν δέκανυστε τῇ σωτηρίᾳ
θέαν. ὅταν δὲ εἴπη, μέρας δὲ σκηνῆτερον· καὶ δεκατιστὶ
καλλιπαρεῖν μὲν τὸ δέπας, γνῶτε τούτοις διορίζει. ὅπως
μὲν τὰς παῖτας ἐλλιώσων φωνὰς ἀθροίσῃς, ποιή-
λει καὶ πορθεῖται τὸ λόγον, οὐχὶ ταῖς ποτὲ μὲν ταῖς

Ἐγνάεις, ὁτιπέρ εἰσπι αἱ πολεμημέναι πότε ἦταν οἱ τοῦς ἀρχάσας, ὃς ὅταν λέγει ἄσοι, καὶ στίχος ποτὲ ἐταῖς κονταῖς, καὶ δικιάθεματι, ὃς ὅταν λέγει Εἴφος, καὶ ἀστιθλα, δικλούν, καὶ θαυμάσσεται οὐς, οὐκ εἰπονατ λέξεις πρᾶς αὐτῷ σώζεται τὸ σεμνὸν τὸ λόγον ἐπειδὴ ὁ ἔγκαττά σκευεος λόγος φιλεῖται τὸ σωμάτος ἔχαλκαγεις, ὑφ' οὗ ἐναργετερῷ, ἡ σεμνότερῷ, ἡ πάντα τορπυνότερῷ γέγονεται τοῦ μὲν τὸ λέξεις ἐκτροπῆι καλεῖται τρόπῳ, ἡ δὲ τὸ σωμάτειον, χῆματα καὶ οὕτα εἰσὶ τὰ εἴδη τοῦ ταυροῦ τὴν τεχνολογίαν αὐτογεγραμμένα· θεασώμεθε τὶ τοτειν ὅμιλοι πρᾶξαλέλεπται, καὶ τι ἐτορούντων τοι μετ' αὐτῷ μετρηται, οὐκέτειν τοι εἰπει τῷ πρῶτῳ.

Τῷ μὲν τούτῳ βόπωμι ὄνομα τε ποτίσαις, οὐ ταῦτα σωήσεις ζεῖται αὐτῷ, εἰδέντες γὰρ καὶ τὸν παλαιάν αὔχλωτὸν ὄνοματωμ, οὐδὲ οἱ πρώτοι τὰς πράξεις ἀντιθέτουσιν περιγράφοντες, οὐδὲ τὰς αὐτέρθιες φωνὰς ζεῖται εὑραμμάτων εἰς οὐπωραν. οὐτὸς τὸ φυσικόν, οὐτὸς περίειη, οὐ μυκάδης, οὐτὸς Βεονταῖος, οὐτὰς τὰς τρίτιες ὄμοια. οὐδέποτε οὐκανόντες λαντανόμενα τυπώσεις, οὐδεὶς τὸν πλέοντα ποταμὸν, οὐτὸς οὐρανόν, οὐτὸς βόμβον, οὐτὸς ἔρχεται, οὐτὸς αὐτέργυχε, οὐτὸς σῆμα, καὶ τὰς τοιαῦτας, διὸ τοις εὐρούσι τις θυσικότερος, καὶ τὰς πάλιν ἀλλατσάς λέγεις ἐπ' αὐτοῖς πράξεις μάτων κεφαλίνας ἐπ' αὐτοῖς πράξεις μετατέθηκεν. εἴόντες δὲ τοῦτο, φλέγεις μάκαροὶ φρέσσοι, οὐ σημαίνει τὴν κατὰ τὸ φλέγεις γένεργειαν. οὐτὸς τὸν περιφύμονα, αὐτὸς τὸν πυρόν. οὐδὲ ὄμοιόν διέκρινε τὸ χελκοτύπος ἀτεταλλάς. Βόλετες γαρ εἰπεῖν τὰς τῶν τὴν χελκὴν πετυπωμένας, οὐδὲν πολλῆν τὴν κατεύνότην κατέχει ταῖς μετά πολλῆς φίλοις στίασις, τὰς μὲν ἡμέραλέσσοντα παρὰ τὴν σωήσειαν, τὰς δὲ τηλευταῖς καθίσας γένεται τὸ παλμόν τοις μέρεσι τοποιεῖν τοῖς λόγοις.

Πολλὴ δὲ δῖκη αὐτῷ οὐ πᾶς θεταρχὸς θυπορίσα-
πορ οἰκέως οὐ ποσφυῶς τοῖς ὑποκειμένοις πόροις
μίσα, μίσαμιν ἵστηει τοῖς κυρίοις ὄνομασην, οὐ-
τῷ δὲ θεῶν ἐκάστῳ ιδίᾳ τινὰ ποσθυκορίαν πεσεῖθη
σι, τῷ δέ μητρὶ τῷ, ὃν Φιλέμετών, καὶ τῷ πάλιον
ὑπορίσσει, καὶ τῷ πατέρι λαναρφοῖσιν καλῶμεν. μετά τοι
τὸν ὄνοματοποίησιν θωματεῖς τοῦ δηλούτος τρόπους.

Κατάγενοις ἢ δὲ (πόπος πότος κυρίως διηλαμέ
νο μεταφέρει τὸν χρυσόν, καὶ ἐπὶ τέτερον ὅτι ἔχον σόνο
μα κύριον) εἰς πᾶσαν ποικιλήν, ὅταν λέγεται σφράγιον χρυ-
σείλιον σειρὰ γαρ κυρίως ἀδιπότονόν τοις ταῖς τοις· καὶ
ὅταν ἐπὶ τοῦ αὐγείου καιώνειν, ἢ γαρ ποιεικεφαλαῖσι
κέκλιται καιώνει πρὸς αὐτῶν, ἐπειδὴ δέρματα κυ-
ρίος γενέσθαι αὐτῶν εἴηται, ἵνα γνωσθεῖται δὲ καὶ τὸν οὐρανὸν
αὐγὸς διέργυματα γινομένηα καλέι.

Μεταφορά]^τ (πή πή δέιμ από τη κυρίως μηλογύν
πράγματος εφ' επερού με γνωνευμένη, μετά τὸ ἀμφοῖν
αὐτούς χρόνοιστη^θ) οὐ πολλὴ δέιματος ποικίλη ταχέη^τ
αὐτῷ, εἰσὶ δέιματα. Ήγειράπερ δέξας κορυφών ὄρεος με
γάλοιον γέννησος τῇ προπόντες ἀπέριστος εἰσφάνω).
Οὐ γάρ λογοῦ ἔχει κορυφή πέδος ἀμφιωποῦ, τῶν μη καὶ
πακρώεις πέδος τῷ φρέσκῷ δὲ δέει φάντα^θ πέδος τῶν
οὐ παδικετούς τὸ αὐτὸν θάλασσας πέδος γῆστι. Αλλὰ τὸ

peregrinis, ut sunt prædictæ: aliquid herc priscis, ne
quum dicit, ensit, scutum: nonnunquam herc communis
bus et affuetis, ut quando ait, gladius, clypeus. Patet et
admiratione dignum est, quod vulgares voces apud eum
orationis grauitatem retinent. Ceterum quoniam orna-
ta oratio à communi consuetudine dilceditur, unde et cui-
denter, grauior, ac modis omnibus incundior fit, atq; ver-
borum immutatio, tropus: sententiarum gutem, schema
vocalitur, horum deniq; species in arte dicendi prescribitur
sunt: videamus num borum aliquid ab Homero preter-
missum sit; num' ue aliud quiddam à posterio inuentum
sit, quod ille non prius dixerit.

Animas,
Inter tropos igitur Onomatopœia admodum illi familiari est. Nouerat enim priscæ nominum originem, quod etor in sebi, qui primitus nomina rebus indiderat, pleraq; ab eis quæntibus tu appellasset, et particulatas voces in scripta retulisset, multa ex sent, ut cum dicerent, inflare, secare, mugire, sonare; et Græco trans his familia. Vnde et ipse quedam nomina prius non extantia, ita fixit, ut conformia essent rebus per ipsa significationis modi est, quoniam ait sonum, strepitum, bombum, fictio. et intonabat, et resonabat, et bulli, aliaq; istiusmodi, Fictio quib; nemo significantiora inuenierit. Et rursus ubi alias Homeri voces ad alias res pertinenteis, alijs tribuit, ut quum dicuerba. cit, Malum incendium ferens, efficaciam in conflagrando significans. Et dum febrem pro igne ponit. Quibus et hoc affine est, Vulnera ferro percussa, fetro namq; inflatta significare uult. Denique ut summatim omnia complectar, multa uerborum nouitate, multa cum licentia usus est, alia quidem præter consuetudinem immutata; alia uero eam ob causam insigniora reddens, ut orationi decus et magnificentiam adderet.

Præterea epithetorum copia illi est, quæ propriæ; ex
suo loco subiectis accommodata, uim proprijs nominibus
aquipollentem habent: ut quum singulis Dijs, singulas
appellationes attribuit, Iouem consulim, altitonantem,
et Solem sublimem, et Apollinem splendidum vocans.
Iæ absurta Onomatopœia, alios quoq; tropos uideamus.
Abusio quidem (quæ usum ex eo, in quo aliquid pro- Catachre:
priæ significatur, in aliud, proprium nomen non habens, sis.
transfert: apud poetam est, ubi ait, catenæ auream. Se ira
nanque funiculum propriæ denotat. Et ubi dicit, capri-
nam galeam: siquidem galea ideo apud eum canina ap-
pellatur, quod ea olim ex canina pelle conficeretur. Ibi
uerò et eam galeam caninam uocat, quæ ex caprina pelle
facta erat.

*Translatio autem (que inde nomen sortita est; quod Metapho-
rem à propria significatione in aliam, cum conueniente et quid.
utriusq; rei similitudine transferat) et multa, et varia
apud illum est, ut illud:*

*Centulit hic fratre se magni uertice montis. Et:
Insula, quam pontus circumluit, atq; coronat.*

*Quam enim rationem uertex in homine, eam
et cacumen in monte: et quam corona ad eum cui
imponitur, eandem et mare ad insulam habet. Porro*

affinibus, pro propriis nominibus utens, orationem non solum speciosorem, uerum etiam evidentiorem facit.

Sunt autem marie apud cum metaphora, quodam ab animatis ad animata, ut: Canale nauis sic est auriga locutus. Pro eo quod est, nauita. Item: Iuit ad Aeridem post florim mox populorum.

Pes mortis Pro eo quod est, regem. Aliæ aut ab animatis ad mani-
mata, ut: Sub extremum Ida pedē, hoc est, radices. Item:
ubertas agri, id est, fertilitas. Aliæ è contra ab inanima-
tis ad animata, ueluti ferreū profecto peccus, id est, durū.
Postremò ab inanimatis ad inanimata, ut semē ignis ser-
uans, hoc est naturalem origimē. Porrò sicut in nominū, ita
et herborum translationes apud eum sunt, ut:

Littora nanaq boant, feriente salo, atq; procellis.

*Pro sonant. Alius deinde tropus (qua transumptio no-
catur) si quādo per cognominationem res diuersa signi-
ficiatur, ut: Inde uelocibus insulis immisit abunde.*

Insulas enim, quæ proprie appellatur magnifica, significare null. Eiusdem namque significatio utraque vox Græcis est. Acutum namque illis non solum velocitatem motus significat, sed etiam id cuius forma tendit in tenuitatem. Ibiusmodi et hoc est: Ego autem festimans asticu.

*Alius tropus Intellectio vocatur, quādo ex eo p̄ pro
priē significatur, aliud quiddā eiusdem generis intelligi-
tur. Est q̄ simili modo varius, aut enim ex toto parte intel-
ligimus, ut: ad murū bene strūtū bones torridos. Boum
nang appellatione, corium, ex quo scura fierē solēt, innue-
re uult. Aut ex parte totū, ut: huiusmodi aut caput desi-
dero. Sigdē uoce capiūs, totū hominē significat. Et quā-
do p̄ pulchra, candidis ulnis prædiā, et p̄ bene armatis,
bene ocreatos dicit. Aut ab uno multa, ut quādo ita de so-
lo Vlysse dicit, Postquā sacrū Troia oppidū deuastauit.
Neq; enim ille solus, sed unā cū alijs Gracis Troia ener-
rit. E cōtra ex multis unū, ut Pectora iucūda, pro pectus.
Præterea ex specie genus, ut marmore aspero iacto. Mar-
mor nāq; saxis species ē. Aut e cōtra ex genere species, ut:*

*No/cere aues, & idonea dicere multa roganis.
Siquidem non quasuis, sed auguraleis tantum aues dicte sunt. Ad hanc ex aliis tuis effectum rei, ut:*

Pandarus, huic dono dedit arcum Phœbus Apollo.
Arcus enim nomine iaculandi peritiam notat. et: Sed eis
dealabant aquæ. & Alij. u. tota die iugum monebant.
Ex accidenti nang. in priori exemplo, remigabant, in po-
steriori autem, currebant, intelligi debet. Insuper ex præce-
denti conseqüens, ut: Virginea soluit zonam, ex eo namque seq-
tur, quod uti tauerit. E contra ex conseqüentia præcedens, ne
quando pro occidere dicit, exarmare, id est, spoliare:

*Est autem et alius tropus Denominatio, que fit, quando
vox de alia re posita, aliud quiddam secundum relationem
significat, ut est apud eundem,*

*Ast iuuenes terra Cererem concredere pergit.
Triticum namq[ue] fructum designat, quem sic ab iuuentu-
te Ceres dociminius erit. Et ubi citius*

*Vulcanum superat transfixa tenabant.
Vulcani mæsa vocè ianæ declarat. Porrè affine iam diffie-*

χρήσιμων τοῖς ὁμοίοις αὐτίτη κυρίῳ ὀνόμασιν θεοῖς
πλειστούς, Εἰ γάρ εγένετορος ποιεῖ τὸν λόγον.

Εἰσὶ δὲ πρώτῳ μεταφορᾷ ποικίλαι, αἱ μὲν
ἀπὸ ἐμψύχων ἀπὸ ἐμψύχων οἱον, Φθέγγετο δὲ καὶ
χρυσός κανοπρόσωποι, αὐτὶς τὸν ναύτην. καὶ βῆδε
μετ' ἀπρέσιλια ἀγαπητονα ποιητά λαθοῦ, αὐτὶς τὸν
Βαστέα. αἱ δὲ, ἀπὸ ἐμψύχων ἀπὸ ἐμψύχων, οἵοις ὑπακε
πόδα νευεπι τὸν τοῦ, τὰς ὑπάρξειαν. καὶ σύντοπος
τὸ γόνυμον, ἀπὸ δὲ ἀψύχων ἀπὸ ἐμψύχων, οἵοις συντόποι
ρειοντο τοις πτυχοῖς, αὐτὶς τὸ σκληρόν. ἀπὸ δὲ ἀψύχων
ἀπὸ ἀψύχων, οἵοις ποτέρως στῶψις τῷ ψυχοῦ, αὐτὶς τὸ γόνυ-
μον ἀπεχθῆ. ὃς ποτὲ δὲ ὄνοματα γε, τοτε πάλιν ἔργατον
εἰσὶ πρώτῳ μεταφορᾷ, οἵοις πάλιν βοσκεστηρέσι-
γονεύς ἀλλός ἔξω, αὐτὶς τὸ μήχανημα.

Επορειστρότος δένη καλεμάνη μετάλλιψις, κατέστησιαν σημαίνοντα πραγματίσθιορομ. ούοι, γάνθι θηρίον δ' αὐτόν ουσίαι τῷ πρώτῳ θεοῖσι. Βόλεις) γέρα σημειώνεις δέξιας λεγομένης εὐθέτης. ἐπειδή συντηγεῖ τὸ θεόμητρον δέξιον. δέξιον δὲ τὸ μάνον τὸ κακτόνιον οὐ παχύ δένη, ἀλλα μήτοι κατέχει μεταποιηθείσιν οὐτούς λεπτούς τοις. Απόστολος δένη οὐτούς, εγὼ μὲν θεώσις προσαπέστη.

Αλλος τρόπος σωματικὸν λεγομένην από τὸ κυρίως
σημαντικόν εἶτο δύο τις τὸν τὸν αὐτὸν γάμον συνταχεῖσθαι
προτίσσει. Καὶ εἰς οὐρανὸν ὁ τρόπος τοσού ποικίλος ἐκ-
πλεγμένος γαρ τὸν από τὸν θεόν μέρος, περὶ οὐρανοῦ τοῦ
χρονίου μητρὸν βόας αὐτας. ἀπὸ γὰρ τοῦ βοῶντος τὸν βύρσας,
ἢ τὴν ἀστρίδες, μηλοῦν θύλακον. ἀπὸ μεριζόντων ὅλου,
οὐρανοῦ, τούτου δὲ αὐτὸν κεφαλήν ποθέω. ἀπὸ γάρ τοῦ κεφα-
λῆς τὸν αὐτὸν σημαντεῖ. καὶ σταύρον λέγει λοικάλην τοῦ
τὴν καλλίσ, οὐ δικυκλίμιστας αὐτὸν δύσπλαξ. ἀπὸ ἑνὸς
τὸν πολλὰ, ὡς σταύρον αὐτὸν διδιναστέας· τοῦτο τοῖς
ἔργοις πολιόρκησμα πορθεῖν. τὸ γαρ μόνον, ἀλλὰ στῶν τοῖς
ἄλλοις ἔλασι τὴν τροιάν πορθεῖν. ἀπὸ δὲ τὴν πολ-
λῶν τῷ ιών, οὐρανοῦ σύνθετον διεργόντα. ταπέστι τὸ εὐθεῖον,
ἀπὸ δὲ εἴδης, γάμος, μαρμαρίου ὄπερυθρητὸς βαλλωμ. εὐ-
θεῖος γὰρ λίθος ὁ μάρμαρος, ἀπὸ δὲ γάμος, τὸ εἰδος. οὐρανοῦ,
Οργισθεῖς γυναικεῖ, οὐ δὲ αὔστης αὐθίκταμη. καὶ τὸ γάρ τοῦ
ταῦτας, ἀλλὰ τοῦ μαντικὸς δρυιθεας ἀπὸ αὐτοῦ θύλακον.
ἀπὸ δὲ τῆς πρεπημένης ψυχῆς, τὴν πρᾶξιν, οὐρανοῦ. ταῦτα μάρπες,
ῳ τοῦ τοῦτον ἀπόλλωμαν τὸν εἰδωλον. ἀπὸ γάρ τοῦ τοῦτον
τὴν πρᾶξιν τὸ τερψικοῦν μητροῦ. Εἰ, γόμφινοι λαοί
κακουούντων, οὐ οἱ δὲ ταῦτα μετειστεῖσι στοὺς τρυγόν. ἀπὸ
γάρ τοῦ συμβαίνοντος. ἀλλὰ μὲν τὸ περιττόν τοῦ πλασ-
μοῦ, ἀλλὰ δὲ τὸ μὲν τοῦτο τὸ τρέχον μητροῦ, ἀπὸ δὲ τοῦ
περιγράμματος, τὸ ἀκόλυθον, λυστὸν προθύμων γάνων
πεποιηθεῖ γαρ τὸ τοῦτο τὸ διεκόπευτον. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀκο-
λαζόντος περιγράμματος, ὡς σταύρον γιαρεῖσιν λέγει τὸ φο-
νεῖσιν. αὗται τοῦ σκυλακίου.

Εἰς ἡς ἀλλοι τρόποις καὶ μετανυκτά, λέγει εἶπ' ἄλλοι
κυρίως αἱμέναι, ἄλλο ἢ κατὰ σύναφορον σημαίνουσι.
οἷοι δὲ ποτὲ αὐτῷ θυμος ὅτι αἴροις Δικιντόρα θεωρεῖ
μετανιστή γηρ πύρινον καρπόν Δικιντή, ἀπὸ τοῦ εὐρεσθαι
Δικιντόρος ὄνομά στε τὸ διανεγκατεστημένης, ἀπλαγχυναῖς δὲ ἀρ-
ιμπερατής, ὑπέρερχον ἡ φαίσοιο γηρ τῷ τῆς φαίσε-
σούμεττι, τὸ πᾶν λέγει. ομοιος δὲ δέδη τοῖς εἰρημένοις

Ἐπὶ φράσεως κόσμοι, δύλιληρ. Ἐπὶ ἡδοίας χάριτος
ἐγενέκαται οὐ πρακτομασία, ὅταν πάντα τὸ πθεκεμένον
ἴστορον ὄνομα εὐμερεῖς τεθῆνταί τοι σύμμετρον
διάτεσμα, οἷόν τοι θέτειν. Οὐδὲ γέγοντες μέρουσιν τοῖς,
καρτορός λυκόδρυος. Εἰ γάρ αλλα. Τῶν μὲν πρόθοος
θεούς πήγε μόνον σε σχετικόν. Εἰ τέλος πειρυμένα μέτι κατέλ-
πλεονασμόν, ή κατέληντα ποιαν πλάσιη χρηματίζει. Αλλα τέλος
αλλα τέλος γέλειαν λέξεως, οὗτον μέτι καλληφόλην ελ-
λεψής, ὅταν ηγένεται τὸ ἐρθίωντα ήντα λέξιν εἰς τὸ πθε-
κεμένον οὐδὲν οὐδενίσι φαεινταί, οἷόν τοι. Δώδεκα τέλος
σώματος πόλεις ἀλλαπτεῖς αὐθεώπων, τεῖχος δέ γν-
δεκα φυῖς. Λέπτει γαρ τὸ ἀλλαπάξαι, νοστητού τέλος
τὸ πθεκεμένον. κακάντο γέλειταν κατέλεψή τοι.
Εἰς οὐρώς ἀριστος ἀμιλλεῖς ποδὶ πάτρης γέμει γαρ
τὸ εἰς τοῦ, οπόποι, οἵ μοι τέχος μεγαληφόρος αἰνέασθαι.
Λέπτει γαρ τὸ πάτρειν, η συμβείσκων, ήδει τοισθέντοι.
ποιητόν τοι θέτειν. Εἰ τὸ ἀσωμάτων, ὅπόταν μέλερον τοις οὐ-
σιώδεσμοι οἱ σωμάτευτες τὰς φράσις, ὅπερ δὲ μάνοι
τάχας, ἀλλα τοὺς ἐμφάσεως παθητικῆς χάριν γένε-
ται, οἷόν τοι οὐτός. Ιούλιον ὃς ἐπελθεῖς αὐτὸς πριμά
φαεινται οὐδενίσι, Εὔρεσθαι δὲ βίνοτος τετυγμέ-
να δώματα πίρκας. Εἴ τοι τοις γαρ οὐκεί σωμάτε-
υσθαι μέλερον τοι, γαρ τάχιστον τρόπον θεία παγγελίας
γεγενέσθαι τέλεονται.

Εσιμήν θείς χήμαστο, καὶ τὸ καλέσθων ἀσώπακθη, δ
εἰ μοίσιωσι καλέσῃ, εἰ πρόμαλον ἐσωνίθης τάξεις ἀλοισε
γρήγορε, Στέσι ποικίλη, γνηκατζή κόσμουν ἡ χάρις εἰς
ποιεῖμην θείς λόγοις τὸ μὲν συνιθέσθαι τέλεως τὸ πλοκάσην ἀ-
πολογεῖμ, ἀλιτεῖ τὴν ιδιούν αὐτοφορεῖς ἐργάσεσ τὸ καλέσθιαν.

Συμβάνει ἡ πολιτικῶν ἀπὸ τὰ γρῦν τὸ ὄνοματόν αὐτοῦ
γνωσταίσιν αὐτοῖς μὲν, οἷος δέ τοι πληθυνόμεναι,
αὐτὶ τῷ κλυτῷ καὶ διῆλιν τέρσον, αὐτὶ τῷ διέλεισα. σωκό^{τη}
θεού γαρ τῷ τοις πληθυνόμενοις χρήματα τοῖς αὔριον πικούς καὶ
αὐτὶ τῷ θηλυκῷ, ὃς πρεσβύτος, ή δικαιοτάτορος εἰσι. ἐπειδὴ
ἀμετρεώτας μὲν τοι, δοῦλος ἀλλόγως, ἀλλ᾽ ὅταν μὲν χρηματο-
δόνιματι μᾶλλον τούτοις οὐτι τὸ σῶματος ποθεῖται τὸ δέσμον
ὅλογον. ἐκένον μὲν γαρ δέ τοι ποθεῖται τὸ σῶμα, ὁ μὲν γαστής, ἡ
μεγάλη, ὁ καλός, ἡ καλή, η τὰ τοιαῦτα. ἐκτὸς δέ, οἷον
γύναιον, διτυχίας. Καὶ τοῦτα πάντα μίζει σωθεῖσιν ἐπαγ-
φοτορίζει, γαρ καθολικῶν πάντα τὰ σωθεῖσα ποιεῖ.
νά δέ τοι ἐκαπόρτη γένεσις, Σότας κοινῶς αἵρεσιν εἰκὼν καὶ
θηλυκῷ ὄνοματι μῆλον φέρειται δῶματος, πλευρᾷ δὲ αἴρε-
θειντού τοι πάντα τὰ στρατιώτα.

παρθενικά τι, Σι κίθεοι ἀπέταξα φρονίσατο.
Τινὰ δὲ οὐ πρᾶγμα τὸ μέχλευτων ιδίοτηταν τῆς
πότε σωμάτειαν λέγει Μαρφόρως, οὗτον δὲν μ. Εχει δὲ
τακίονας αὐτὸς μακρές. Γολοκάνις δὲ οὐ μετρηχά-
ριψ γύναιλάσσει τὴν γυναικῶν τάστων, Διώρού τοι καὶ
εγὼ τέκνου φίλε εἰσαγάγω μίσθιμα, τὸ μὲν γαρ τέκνου ψ-
όδετρον οὐδομά, επίτιττον δὲ φίλε, πήδε
τὸ πρόσωπον ἀποτάνεις τῷ λόγῳ. Ομοιόμυθος οὐ τὸ
ἄποδον δὲ μάνης πέφει τὸν ἀφροδιτίων εἰρηθείον.

Τέτλαθι τέκνον ἐμόν, οὐδὲν ἀσχετικὸν οὐδὲν περ.
Φίλη αὐτὴν λαγύας κακένος εὔεπει,

Ηλθε ὡς οὐχί θεοῖς τρέσασ, σκηπτοι γέγονε.

*nemini obscurum est. Porro eandem gratiam et Agno
imitatio habet, quando præter nomine quo agitur, aliud
ei simile statim modico spacio subiungitur, ut est:*

*Non siquidem hoc natus validus rex ille Lycurgus.
Et in alio, Quies Prohibens celer imperitabat. Ceterum Transito-
praedicta aut per pleonasimum, aut per aliud quempiam
schematis mū signatae dicuntur: alia nero per verbi defec- Eclipsi.
tum. quorum ē numero et hac figura est, qui Defectus
appellatur, quando eisam omissa aliqua voce sensus ex
praedictis patet, ut est:*

Excidiq̄ hominum duodenas nauibus urbes;

Vndeas autem affirmo cum Marte pedestri.

Deest enim, ut sit esse intelligitur antē ex predictis. Illud etiam per defectum dicitur,

Optima autem charam patriam defendere ferro.

Deest enim uerbum, est. ex,

Eben magnanimi dolor Aeneæ mibi certe,

*Subauditur enim, adeo si, seu accidit, aut simile quiddam.
Huiusmodi est et dissolutio, quando coniunctiones locu-
tionem coniungentes colluntur. Quod non solum celeri-
tatis, sed etiam emphaticos affectus plena gratia sit, quem-
admodum illud: Eiusdem usus.*

Per querceta tuo in su penetramus Vlysses,

Ædicularis Circe deprehendimus hic fabrefactas.

In his enim, Et coniunctio sublata est, dum is qui dicite, breuissimum enunciationis modum querit.

Est inter schemata etiā id, quod incongruū, seu Variatio appellatur, & sit dum consuetas structura mutatur, & naria redditur, ut oratio à vulgari constructione discedat & ad maiorem gratiam at elegatiā babeat: ita tamē ut illius ordo quoddam proprium babeat, ad quod referatur.

Contingit a. se penumero, ut nominū genera cōmuni-
tur, ut est illud: Inclitus Hippodamia, p. inclita. Et, fœ-
minea ros, pro fæmineus. Veneribus nāq; familiare fuit,
mascul. pro fœm. tanquā potioribus et nebemētioribus
uti. Nec uero in concinna, citraq; rationē hoc fecerunt.
sed quādo adiectiō nominē utendū fuit, quod extra cor-
pus erat: de quo mentio fiebat. illa namq; circa corporis
dotes merfancor, magnus magna, pulcher pulchra, et isti
usmodi. Hac a. ad animi bona priment, at glorioſus, for-
tunatus. Atq; hæc etiā in cōpositione ambigua sunt. Et c. Conceptio-
nū in uniuersum omnia cōposita utriq; generi cōmuniā generum.
Sunt: Ad hæc quādo simul mascl. et fæmin. nominis uerbū
sunt participiū in infernum ibi vñ mafcl. trahentes: ut in hæc

jeu participiū in seruit, ut in mag. prauacit; ut in doce
Virgineū decū, ac iuuuenes puerilia amātes. Quādā e-
tīē prae ter dialektorū proprie tāē, seu morē in cōsuetum;
aliter ab eo dicūtur: ist ēst, Ipse habet egregios malde, lō-
gosq̄ colūnas. Sā penumero aut̄ et metri causa genera
cōmutat: sicuti in hoc, Dono tibi hoc donū, mi q̄ charis-
fime nate. Siquidē r̄ exrov. i. fili, nomē neutrius generis
est, cui adiectiuū mascul. chare, ineuicit, dū uocē ad perso-
nā refert. Simile est et illud, quod à Dione ad Venerē
dicūtur, Nata fer, atq̄ animo duro tolerato dolores. Ea
iudē autem proportionis et illud est, Tiresia aduenia
Tebani uatis imago, Sceptra tenens.

Participium namque ex operis, id est tenes, non ad umbra sed ad genus corporis, hoc est, ad ipsum Tiresiam, accommodauit.
Sepe enim non ad uoce, sed ad sensum respicit, ut in hoc:

*Sepe enim non ad uocē, sed ad sensum respicit, ut in hoc:
Omnibus est animus motus, moxq; Phalanges,
Neaciden cupinunt, qui naues desider altas.*

Non enim phalanges, sed uiri, unde illae constant, Achilem desiderabant. Præterea & secundum aliam mutationem, genera permixtæ, ut quum dicit:

Carula contexit nebula hunc, immobile perstans.

*Quum enim nebula et nubes eiusdem significantia sint, ut
et modo de nebula locutus esset, v. φ. Θ., φ neutrius gene-
ris apud Gra. ē, intulit. Similia a. huic et illa carm. sunt.*

Vt uolucrum istarum uolitanc examina multa,

(*Strymonia* q̄ *grues*, *anfer*, *collo* q̄ *superbus*

Albus olor) gaudent. alis hinc inde uolant quum.

Etenim quū generale axium nomē in neutro genere p̄mis
fisſet, ac deinde illarū ſpecies in masculo ſubiuſiſſet, rur
ſus neutraliter inferi, nēpe cū ſtrepiſtu deſidiētiū: reddēſ

*uidelicet id, quod generali animum nomini familiare est.
Non solum autem genus, sed et numerum poeta sape
commutat, dicens: Turba rates Graecas adeunt, perma-*

gna frequēsq. Singulari enim supposito, plurale appositorum subdidit, dum uidelicet sensum magis quam uocem respicit. Siquidem uox multitudo, appellatione quidem singularis numeri est, multos autem in se complectituro.

*Simile autem à cōtrario est, quando suppositio plurāe
in singulare appositum infertur, ut in hoc:*

Et habentes pectora magna

Quisq uolat prorsum. Quisq .n. uoce quidē singularis numeri est, dum a. ad multitudinē refertur, idem pollet quod Omnes. Eandem schematis formam et illud habet:

Hi Pylon attingunt, Neleia mœnia clara,

Hi maris ad lictus rem diuinam faciebant.

*Pyli näq; intelliguntur. Fit apud eum et casuum mutationis
ut quin nominatus et vocatus in talibus conveantur:*

At Thyesta Agamemnoni gestandum relinquist. Et,

Nubium congregator Iupiter. Et, Damihicbarus, et hanc deterrimus inter Achios. Genitius a. et datus in huicmodi mutatur, Prima acie certat Phrygibus Paris optimus ille. Pro eo quod est, Phrygū. Et è 4 contra, Hæc extensio iacet iuxta spelæa cauata. Pro circa speluncam. Atq; mutationis istius causa est, quod nominatus, accusatus, et uocatus quandam inter se cognitionem habere uideantur, propterea quod noīa nem trius generis, et pleraq; masculina, ac fœminina, tres ictus similes casus habeat. Similiter a. et genit. cum dato quando affinitate habet, idq; in duali oīm uocum numero deprehēditur. Quo fit, ut et Homer. casus haud immēritò prater consuetudinem mutet. Nonnunquam u. et rationes est inuenire istius mutationis, ut in hoc: Scientes campi. et, Pertransibant campū, pīnde nāq; est, ac si diceret, transibant per campū. Belle. a. et casū pīmutatio apud illū habet, in utriusq; poematis exordio, in qbus accus. preposito, rectū inculit, dices: Irā pande Dea, etc.

Magnorum fuetas quae causa dolorum.

τὸν γαρ ἔχων, τὸ πέδον τῇ Τυχίᾳ, ἀλλὰ πέδον τὸ γῆνος τὸ
σώματος, τὴν εἰς πέδον τῷ φρεσίαν. ἡγοοσε. πολλάκις
γαρ τὸ πέδον τὸ λόγον, ἀλλὰ πέδον τὸ σημανύθει ποιεῖ
ταῦτα τὸν απάνθισμόν τον τόπον. Γάρ τοι ὅριον θνήτου,
ἐκπίνθετο φάλαγγες, Βλαπτικοὶ πάντα ναῦφις ἀκού
μονατωφλειωνατε. Τὸ γαρ ἐλπόμενοι τούτον φίλαγγες,
ἀλλὰ οἱ αὐτοὶ φρέσοι, διότι ἡμεῖς σωτηρίαν.

Καὶ κατ' ἄλλου ἡ πρότοι τὰ γένη θεαλλάσσει· ὡς
ὅταν εἴπῃ, Νεφέλη δὲ μιμάκι φεύγει καὶ αὖθις, τὸ
Μέγα ποτε ρόθις ἐπεὶ γαρ σωσθεῖται λέγει οὐ φέλει,
καὶ οὐδὲ φέρει, πεποιημένη τὸν οὐ φέλειν, ἐπίτιμος γένεται τὸ
δέ εποροφήτης. ὅμοια δὲ τοῖς τάττοι κακάνεις τὰς επιγυ

^{τοις} Εξ της γνωστίας μετέβη τὸ ὅμοιον, ἐπρόσθιαν προτείχην
τοις της πληθυστικῆς τὸ ἐνικόν τε προνεχθὲν, ὡς γνήσια.

Πόρι ἡ τάξις πάντας γίνεται ἀλλοίωσις πρὸ αὐτῷ,
διθέας μὲν κυκλικῆς γιγαντομορφίας, γύν τοις τοιά-
τοις· Αὐτάρ δὲ αὗτα θνήτες ἀγαμέμνονι λέπτε φορη-
ται. Καὶ, νεφεληγερέπτε ρόλις. Καὶ, δέος φίλος, οὐ-

γέρει μοι δοκεῖσιν ὁ κακός θ. ἀχαριψ. γρυπής ἡ καὶ δο-
τικῆς γύναις τείχεις, τρεσσι ἢ πολιάρχηγν αἰτεῖσαι
θρ. Θεοειδεῖς. αὐτί τε τρέωμ. καὶ εἰς τὸ γνωστό,
Ηδὲ καὶ τετάντο πολὺν αἰσθεῖσος γλαφυροῖο, αὐτὶ τε
τὸ πολὺν αἴτιον. καὶ τρέωμ. μὲν δέ τοι γάρ αἰτία εὑτη, ὅτε
συγγρύζεις οὐνάδαν ὑπόκρητον τοῦτος ἀπλήλας, ἥτε δύ-
θεῖα, τοι αἰτιατική, τοι αλητική οὐδὲν γάρ τοις δύσιτεν
ροις εἰσὶν αὖ τούτοις, οὐδὲν πολλοῖς τοῦ ἀρρενικῆμαρκού θυ-
λυκῶμ, ἥτε δύθεῖα, οὐδὲν αἰτιατική, τοι αλητικὴ οὐδὲν
τούτοις. ἐμοίσις γάρ τοι γρυπητὸν τοῦτον οὐλικαῖν τούτοις
συγγρύζειαν. τοῦτα μὲν γάρ τοῖς Μύκοις ἀρρενικοῖς ἀδι-
τατωμ. τοῦ ὄνοματωμ εὑρέστε. ὅθηγεντος πρᾶξ
τῶν σωμάτειαν τὰς πτώσεις γναλάσσεις. γνιστεὶς ἡ τοῦ
λόγους δέκτην εὑρέψῃ θεοκαλητυῆς, τοι γάρ τῷ, αἰτιατι-
κοῖς πεποίησο, οὐδὲ, πιεπερναοῦ πεποίησο, οὐδὲ τῷ επί-
ρουσιν οὐδὲ τῷ επιδίζει, εἰς τὸν τούτοις πρᾶξιν αἴτιον
μεταβολὴν οὐδὲ ἀρρενικατορθοῦ τοποτοστοι, οὐδὲ αἵτιον
θεοῖς τῶν αἰτιατικῶν ἐπιτίνεις τῶν δύθειαν, ἀπόλιτον

ମୁଖ୍ୟ ଅଳ୍ପ ଦେଖି ମୁହଁ ଅଛେବେ କଲୁଗେ ଥିଲା

καὶ, ἀνδραὶ μὲν γίνεται μάστις πολύτροπον, ὃς μᾶλλον
πολλὰ πλάγυθη. Εἰς δὲ τὴν γῆραική τῇ δύνεσαι αὐτὸν
φέρει. ὡς γὰρ τότε, Τῶν οἰνων θρονίοις εἰσι. πολλὰ δὲ
εἰς τῷρας χηματίζει. ὡς γὰρ τῷ φυσικῷ καθανατοῦ
σαι ὑποβιώντας περισσόν, Ηματίζει, ὅτε τυνσιγί τοπος
ἀκυπτόροισι τεταυροῦ Αργεῖοι, βάσιοις φόνουν καὶ προσε-
φέροντες. Αἱ στράπται τῷ μὲν δέξι, γνάσιμα σηματεῖς
φαίνωνται. τότε δὲ θύμοισι δύναται κακεῖνον· Οὐδὲ ἀγλαΐη-
φιτεποιθώς, Ρίμφας ἐγένετο φέρει, ηγεταῖς δέ τοι
νεγκεκατάτιναις ἀρχαίκισταις οὐδέποτε. Καὶ δέ τοι ταῖς ταῖς
ἀλογογένεσι. Εἴ γάρ τις τὰς μετρχαῖς αὐταλύσεις εἴσι φύμα-
ται, εὔροισται τὸ ἀκόλαθον. Τὸ γαρ δέ στράπται τῷ ίστοι δύνα-
ται προστείτε. Καὶ τὸ τεποιθώς τῷ ἐπειδή πεποιθετό-
ται δύναται κακεῖνα προσπλήσσει, οἱ δὲ μύοι σκόπελοι, δέ
ἡ δρανόντες θύραι ἵκανει. Καὶ τῷ δέ στραγγινθότε, δέ
ἡ μετέλαψη ἀχρεῶμεν· οὐδὲ εἰς βάσιν οὐδαμοί πάντες.
Καὶ τὰ διώτατά τοι ἀλογογένει τοι μελοντα τῷ μενοῖ μνοῖ
τινῶν λεγειν, πεποιθεῖσι τὰ δύνεσαι πτῶσιν, οὐδὲ τὸ
κοινόν τοι τῷ έκατορτῷ φυλάξεινται, ἀπρήγαγέτες τοι
νῦν τὸ λόγον. Εἴτε μὲν τοι κοινόν τὸ λόγος χάρειν πολλῶς
τῷ φαίνει, πρόσθιτον. Εἴτε μὲν δὲ τοι τὰ δύνεσαι πτῶ-
σιν πεποιθεῖς, τοι ποθεὶς εἰνὸς τῷ φύρος λόγοις, ὡς γὰρ τότε,

Αιμφα δὲ ἐξομένων γεραράστορ οὐκέτι δύναται διαβαθμίας.
Καὶ τὸ ἄλιτρον τὸ ἀνομάτων μὴ αἰτάσσει, πολλάκις
ἡ τὸ συγχριτικόν τιθεῖσι αὐτοῖς τὸ ἀπλόν τοντορέο-
λητος. Τὸ σπάστορος ὁς καὶ νέαντος ποτὲ τὸν πρθετε
καὶ οὐδείς εἰς αὐτοῖς τὸ ἀπλόν τοντορέολητος καὶ ταῦ
ρων γένεται τὸ μὲν αἰτάστην μὲν αἰτάστην γένεται
ἔργαστο γίνεται. Εξαλλαγή, τὸ μὲν εγκλιστικῶν, ὡς ὅταν τὸ
ἀπλόντεμα φαῖται τὸ πθεσαντικὸν κατατελειφθῆντον οἶον,
θεραπεῖται τὸν μείοντας αὐτὸν βάσιον τοῦ μάζαντος αὐτοῦ τὸ μάζα
καὶ τὸ δρισικόν αὐτοῖς τὸ δυκτικόν οἶον, πληντεῖ δὲ διὰ
αὐτὸν μετάστημα, διδούς ὀνομάνων, αὐτοῖς τὸ μεθυστικόν
καὶ ὀνομάταις, καὶ εἰ τὸ γναντίον δυκτικόν αὐτοῖς δρισι-
κός, οἷον τὸν καὶ τὸν αἴτεον αἴτεον, αὐτοῖς τὸ ἀπάλεον
τῶν τὸ χρόνων μέσταιον ἔχειται αὐτοῖς τὸ μελλοντόν το-

Ταῦχι χρονικῶν σταυρὸν γένεσις αὐτὶ τῷ μελλοντικῷ
θηῆντος φύτεύσαι τῷ τόπῳ· ταῦλος δὲ ἐγώ τοι λύσω ταῖς μηχανήσι
γηρασεῖς ἐπεισημαντίᾳ τοι. οὐδὲν δὲ τοι πάρα πολὺ τοι
χρήσιμόν τοι, γάρ οὐκτικόν τοι πλαστικόν τοι ἐπικεντανοί, πολὺ⁴⁰
δὲ ὑπερβολὴ τοι τοι περιπλέκεται, αὐτὶ τῷ εργάτῃ. οὐδὲν δὲ τοι
αὐτὶ τῷ γένεσιν οὐτούτῳ, οἱ μὲν δυσοφελέστεροι τοι, οἱ
δὲ αἰσιόντες. οὐδὲν δὲ τῷ πρωτοχριστῷ, Δασίω μηδὲ
τοι αὐτὸν θεάσθαι νημερτέας εἴτε αὐτὶ τῷ είτε.

Καὶ οὐδεποτέ ἔγιναμέσονται πρὸς αὐτῷ πολλά-
κις, καὶ τίθεται αὐτὸι γύρουντικαὶ παθητικαὶ, οὐ μόνον
οὐδὲν, οὐδὲν δὲ ἐκκολεούμενα φίσιφθοι, αὐτὸι τοῦ
ἄλκες. καὶ οὐδεπάμενος αἴτιος, αὐτὸι τοῦ οὔρου. Στό-
ναντιόν τοῦ γύρουντικοῦ αὐτὸι τοῦ παθητικοῦ διωρέ-
σσω τρίποδα χρυσάστοι, αὐτὸι τοῦ διωρέοντος,

Εσιδὲ ιδεῖμ όπως καὶ τὰ ἀριθμοὺς γνωστάσιοι, το
τῷ πληθωρικῷ αὐτὸι οὐκέτι εἰναι τιθημένοις πολλά-
κις ων τὴν συνείσει, εἴ τις πρόμετων λέγειν, οἶσιν.

Τῶν ἀμόθην γε θεὰ θύγατορ διὸς ἐπέκαιρη τοῦ πολέμου,
αὐτὶ τῷ εἰκοσιγενεῖ ταῖς ἡπτάντα πεντεκατοίκοις πόλεσσι
παμετέχοντας· οὐκέτι μὲν τρόπους ἔχει.

*Et, Dic mihi Musa virum uestrum, qui multa per orbem
Erravit. Est etiam quando genitivo rellum infert, Nominati-
ut in hoc: Horum nunc homines qui sunt. Multa de uis genii,
hinc et alio modo figurare dicit, quemadmodum est hoc: uo illatus.*

*Prædictissimæ louem affirmo, dicoq; nuisse,
Hocce die naues scandebant quando marinæ
Argus, exitium Troicæ, fatumq; ferentes,
Fulgura disiliens felicia, prospera signa.*

Hunc autem nec illud est dissimile: Et fretus nobilitate
Festinäter cum portat sua genua. Atq; hec secundum
uetarem consuetudinem exulit, idq; non sine ratione. Si
enim quis participia in herba dissoluat, rationem depre-
henderit. Siquidē fulgorans idem pollet qd; fulgorabat:
et fretus, idem quod, cū fretus esset. His er illa sunt affi-
nia: Hęc dñe rupes, quarum una polum atigie alcum.
Et: Hi duo discreti, quorum alter adibat Achinos,

Alter at in turbam Phrygiam ueniebat.
*Non n.ratione caret, si quis de duobus aliquibus dictis-
rus, nominatum casum preponat, et eo qd' utriq. ipso-
rum commune est obscurato, nouum orationis genus effe-
ciat. Quod autem nouitas orationis multum graiae habeat,
nemini obscurum est. Deniq. est ex ubi casu communi
preposito, sermonem de uno infert, sicut in hoc:*

Ambo sedentes uenerabilior erat Vlysses.
*Nominū a. species immutat, dum sapientumero cōparati- Nomina
uum pro absoluto ponit, quemadmodū hoc per superlatio mutatio.
nem: Sanior ut redeas. Nonnunq; uero superlatiuūm
itidem pro positiō, sicuti hoc: Iustissimus Centaurorum.
Huiusmodi quidem nominum mutatio est. Ceterūm mo
di uerborum sic uariantur, ut infinitissimis pro imperatiō
accipiatur, ueluti: Tydides alacris Troias pugnare fe
roces, pro impugna. Aus indicatiūm pro operatiō, ut:*

Nibil de plebe loquar multa, nec eam recitabo. pro
Dixerim et nominauerim multitudinem. Et è contra,
optatius pro indicatio, veluti : Mauors hic pereat, pro
perijset. Temporum deinde variatio fit, quando pre Temporū
sens pro futuro ponitur, ut in hoc: Hanc ego nō dimittā, mutatio:
quin prius ipsa senescit. pro Senescet. Aut pro prate
rito, scilicet: Isthic sunt egdem bona balnea, fonsq; perennis

*Profluit. Pro eo quod est, profluebit
aut futurum pro praesenti, ut:
Accubitus di scelere et dolo latus*

Учебник для 10-го

*Metuo ne dea dicat omnia uera. pro dixerit.
Dispositiones quoq; sapientis apud eum mutantur, et paf-
fusus aut media pro affinis ponuntur ueluti;*

Trixii è uscita magnum gladium.

*pro traxit. et Videns Ajax, pro uidens. Ei è contra
actuum pro passiño, ut: Donabo tripodem, cui anreum
manubrium, pro donabo. Est etiam cernere, quo par-
e lo numeros immutans, pluralem pro singulari ponit, id
quod sepe usu uenit, dum quis de se loquitur, uelut:*

Nata Iouis ea, quando uolet bac dicito nobis. Numerum
Pro mibi. Fit autem apud illum et personarum mucatio, tatio.
id est uno quidem modo sis:

Sie fatus, nebulas cogit, pulsatq; tridente
Tum mare, commouit Zephyris exinde procellas,
Tellus ut simul et pontus tegerentur opacis
Nubibus, ingravetq; polo nox undig, cæca.
Gracile autem, tum rerum materia pusillum, tum et di-
stione extenuatum est, cuiusmodi est hoc:
Sic fatus, puerum amplexurus strenuus Hector:
Asi te retro abiit, gremiumq; petuit amate
Nutricis clamans, faciem fugiebat et huius,
Dam stupet ob galeam atriam, cristamq; nimacem.
Medium autem inter utrumq; istorum, gractile nidelicit
Et grande ueratur, ut:

*Vestibus exiit lacris consultus Vlysses,
Insilit inq/solum, retinens iacula atq, pharetrum
Confertam iaculie, iacula et uelocia fudit
Ante pedes, faturq, proctis deim talia cunctio.
Quod autem et floridum dicendi genus (quod uenustate
et gratiam ad delectandum, ac uoluptate afficiendum,
instar floris habet) frequens apud poetas fit, non est quod
quis dicat, siquidem poesis talis apparatus plena est. Atq,
dicendi quidem forma ralem apud Homerum uariatio-
nem habent; qualem ostendimus, paucis adductis exem-
plis, ex quibus et reliqua deprehendere licet.*

Quoniam uero omnis oratio, in qua homines se exercant, aut historica, aut civilis est, age nideamus num et barum initia apud istum finit.

Historica equidem oratio est, quæ rerū gestarum narrationē continet. Omnis e. narrationis occasiones sunt, persona, causa, locus, tempus, instrumentū, actio, affectio, modus, neq; illa historica narratio est, quin aliquid istorum complectatur. Ad hunc modum et apud poetam res se habet, dum multas res tanquam gestas, aut tanquam gerantur, narrat. Non unquam uero est in singulis horū narrationes inuenire licet. Personæ quidē, ut ē bus in modis:

*Dardanidas inter fuit ille Dares, locuples vir
Integer, aq. dei Vulcani mystra, cui duo
Filioli, Phegeus, Idens, uerq. peritus
Omnioene duxne.*

Ei dum formas quoniam describit, ut in Theseris:

*Sistrus erat, claudusq; pedem, ex gibbosus, acuto
Vertice, cesaries deflornit undia turpis.*

Et alia multa, in quibus autem speciem, aut mores, aut actionem, aut fortunam sede proscenit, sic ut in his:

Dardanum altitanum genuit *Saturnia proles*, &c.
Loci autem apud eum narratio est, qualem de insula Cyclo-
pum regioni vicinia, commemoratis in quibus locis specie, di-
versitate, insulae qualitate, que in illa, et que iuxta illam
sunt, et dum ea que Calypso entro adiacent, describit:

*Speluncam circumdeederat nemus undiq; pulchrum.
Quippe alnus fragilis, elebra, et fragr̄s cyparissus.
Ei: accessus hisius modo innumeris Temporis abe: melius:*

Iamque nomine magni Ionis anni præterieruntur. Et: Hellenus appellavit, quoniam naves Aulida Graecæ, Pernicitem Priamo magnam, populoq[ue] ferentes. Causa vero, in quib[us] obediit, quapropter aliquid fuit, aut

ἔχου ἀκόσσες, οὐάρι βίην· ίδιος ἀπάλη, συνάγει τε φέ-
λας, ἐπάρσει δὲ πόντοι, χροσὶ τρισεναν ἐλάμη, τα-
σσεις δὲ ὄρθιων ἀελλὰς παντοῖων ανέτιση, σὺν δὲ
τριφέοις καλύνει γάλαν ἐπὶ καὶ πόντοι, ὅρθροι δὲ
βραυούσθινε.

Ιχνούς δέ τὸ καὶ τὴν ὑλὴν πραγμάτων μικρόφι,
καὶ τὴν λέξειν καστιχρωματίνου. οὐδὲ γένεται τοῦτο· οὐτε ἀπώλει,
ἢ παῖδες ὅρθεστο φαέδιμοι· ἐκτῷρες δὲ τοῦτο οὐ πάσαις
πέθεις κόλπου εὑρίσκονται τιθίνεις ἐκλόνθιάσκου, πα-
τοῦσαί φίλους διψήστηκες, περβόστες χαλκού τ' ἄλλο
αὐλόφοροι πατοχέατε.

Οτι ζει το ανθρωπον αιδος τη λογων διν πολυ πραξει
την ποιηση, και λαθει εχου, και χαριτι θε το τορπεψην
και ειν αισπερ ανθρος, τι αν τις Σε λεγοις; μεταν γαρ οικια
το ποιησει τη ποιησην και τη σκοτων. ή μηδε μη τη φρεσ
στως ιδεις, τοι αιτησεις εχει ποικιλιαν πρατη σημειωσα,
οιαν διειλθομει, διλογικ πρασιλεγματικ θεμελος, η
ηγ διν κριτη την ηλιαν και πανοιη.

ΕΠΕΙ οὐ ταυτὸς τὸ ἀσκεμένον πρὸ αὐθεάποιει λόγος,
οὐ μὲν τις δὲν εἰσορικός, οὐδὲ πολιτικός, φίρει θεωρών
μετα τὴν τάστων εἰ σιν αἱ ἀσχεταὶ πρὸ αὐτῶν.

Ο Δήμος οισορικός δἰ, ο ὁ γεγονότων τέλεα γυμνάτων
ἔχων διάγυνοις. τάκος ἡ διάγυνος αἱ φορμαὶ γίνονται,
ταῦτα, τρέσσωπτα, αὐτία, τόπος, χρόνος, ὥρη γενεθλίου, πρᾶττος
εἰς, τάθος, βότος, οἱ διάγυνοι τόπων τέλεων οἱ οισορίζονται
χρήστοι μικροὶ διάγυνοι, οἱ τοις δίπλανοις ποιεῖται πολλὰ
πράγματα ὡς γεγονότα, οἱ διάγυνοι διαγυγμένοι, οἱ διά-
γυνοί εἰλέκτων τόπων διαγύνονται εύρεμα δίπλα.
ποθεσών
πατέρων, οἱ τοιόντες ήν διάγυνοι τρέπονται διάφοροι ἀφ-
νείοις, ἀκύμαντοι, ιρηνὸις καθάποτεσσοι, οἷς δὲ οἱ οἴτη ποσαν-
φυγεῖς ιδιαιτέρων, μάχης εἰναι ἀδίπτον τάσσονται. Καὶ γάρ
οἵσις ἄλλη τινῶν διαγραφεῖς, οἵσις ἀδίπτον τρόποτες φολο-
κοὺς εἴποντες, καθαλός δὲ ἐπερομονούσις αἱ σημειαὶ κυρταῖ,
ἀδίπτον συνοντωτές, αὐτάρες οὐκέτεις οὐδεὶς εἴλισται

ο φαλιώ, φεδνή δέ επηρεώθε λάχη, οί αλλα πολλά,
δινοί οις ή ειδος, ή βόστη, ή προφέψη, ή τύχων πεθού
καθιερώσι πολλάκις, ως διν τατοις· δέρσιασον οιρ
πρωτεύου τέκνον γενεληγορίτης; Εύ, καὶ τοι εἶπε.

Τόποις δὲ οἷς πρὸ αὐτῶν μίσγουσες, ὁποῖαν πολὺ τὴν
νήσον θεὶ γενινώσις τῆς τὴν κυκλωπῶν λέγει. οὐδὲ
τὸ εἶδόν τοι τὸ τόπος μέμαρτρά φει, καθὼς τὰ τηλίκου, καὶ τὰ
δηπαύει αὐτῷ, οὐδὲ τὰ γη αὐτῷ, οὐδὲ τὰ πρὸ αὐτῷ, οὐδὲ
τοῦδε τοῦ προκαταβούσων τοῦτον ἀνθρώποινα καλεῖν φέτος. Υλε
δὲ αὐτοῖς ἀμφιποτύφνης τετλεθώσει, κλείθρη τ', αἰ-
δειρός τε, οὐδὲ μνάστης κυπάρισσος, οὐ τεξτος. Καὶ
μηδούσι δέ μη τηλίκου.

χρόνις δούλων τοιαυτά.
Χρόνις δούλων τοιαυτά.
Εγνώσθη οι θεοί Βιβλίους στην περιοχή της
από την αρχή της περιόδου, όταν οι θεοί ήταν οι μεγάλοι θεοί της
χρονικής περιόδου τους, κατά την ιερά μάντη της θεού της φύσης
επέτιασαν στην οικογένεια της θεού της φύσης, επέτιασαν στην οικογένεια της θεού της φύσης.

Et etiam quando à minimis similitudinem trahit, nō ad corporis magnitudinē, sed ad unius cuiusq; naturā respiciens, quo sit ut improbitatē musca comparet: *Inspirauit buis Pallas musca improbitatem.* Et aſſiduitatē eidem uirū uimenti compareuit. *Haud secus ac muscularū examina multa frequentat.* Globum a. et ingentem multitudinē ordine incedentē, apib. Sicut apum fuerint examina cerebra uolantū. Ad hunc modū et irā, et persecutionem ostendit, dicens: *Vespis in uia agentib. simileis.* Atq; his subiungit: *Quas pueri irritare solent: ut eo magis genuinum uestrū furorē per puerorū irritationem concitatiū, exaggraret.* De cōimua a. moe ait: *Boni sunt locustis similes.* Loquacissimū namq; animal, et in hac parte inquietum. Eos a. qui noxes in cōimū permixtas efferrūt, sic cōparauit: *Haud secus atq; gruñ clangor ferit aether summum.* Ordinata uero multitudinē auibus cōfidentib. assimilat: Cum clangore cōfidentiū. *V̄sus a. et facti acrimoniam non unquam accipitri cōfert: Perfumisq; palubineco, quā perceler instat.* Nonnūquā u. aquila, quam etiā in alto uolantem lepus pedib. celer non fecellerit. *V̄sus nang* 20 *acutē in eo ostendit, quod eā procul sit uidere, celeritatiē uero, quod pernicioſissimum animal capit.* Hostis autem aspectū obſtupescit ei comparat qui draconem uides, ita ut nō puduerit eū uel à repulib. excēpla sumere. *Haud secus atq; draconē aliquis uiso rediit mox.* Ab illis u. anīmālib. similitatis quidē à lepore, et à ceruo itidē sumit:

*Cur adeò stupefacti estia uelut hinnulus omnes?
A canibus autem, quando fortitudinem commendat:
Aceres ut caenii mordent aprum, lacerantq.
Quando autem amorem erga liberos:
Vi canis egregio catulos propugnat, amatq.
Quando uero anissi promptitudinem ad custodiendum
Vt canis est promptus, fiduusq; ad auxilia custos.
Raptu a. qui et fabulose, et andalcer fit, lupis cōparat
solet: Agnos ut lupus inuadit, raptatq; renellos. Fortit.
dinē u. et constans per sues sylue strebris, pardos, et leo.
nes ostendit: dum unicuiq; quod natura sue proprium ef.
tribuit. A suisbus imperium (quem hoc genus animanti
ad pugnam inuisitum habet) mutuatur:*

*I domenem a pro familiis propugnat ubiq.
A pardis pertinacem audaciam:
Nec penetrante bute templo, pugnare remittit.
A leonib. u. primū cunctationē, deinde ex generofitiae:
Canda utring latu, lumbos, ac illa uerrit.
Rursum a. hominis generofi cursū equo saturo cōparat:
Sicut equus saturo iuxta præsepe moratus. Et cōtra
zardū incessum, ac in tolerando insuperabilē, sic ostēdit:
Cen pueros per agros uadens propulsat asellus.
Regium uero habitum, ac prestantiam hisce expressit:
Equus et ruminans uelutī bas dñe obit et ambi*

*Emissit armento uelutis bos praefat et omnis.
Neq. u. marinorū animatiū similitudines omisit, polypū
quidē perseveratiā, et quā difficulter à saxis auellatur:
Extrabitur uelutis polypus si quando cauernia.
Delphini a. principatu, ac præstantiā inter alios pisces:
Vt pisces alios superet delphinus in undia.*

τέλιον της οὐρανού πάντα τοῦ θεοῦ, τοῦ θεοῦ τοῦ αἰώνος, ποτέ
μήτι εἰρηνή πάντα μόνον. Οὐκέτι φασιοφόνων, ὃς τοῦ αἰώνος
ποτέ πετείων ποτέ τοῦ αἰώνος, ὅμητος τοῦ αἰώνος εύτελος
ποτέ αἰσχύνης τοῦ εἰλαθε πάντων πρήσταση ύψος τοῦ αἰώνος προ-
κειμένην τοῦ ποτέρωθνον οὐδὲν. τοῦ τοῦχος γὰρ τῶν ποτέ
πρέστατον γένους εἰλαθη. τὸ δὲ εἰκπλαγήν των πρώτων οὐτι προ-
λεγόν, μάρτυρος θράματος πεσόντων πεσόντων, τὸ δὲ δικύον
οὐρανού από την ἐρπετήν προσθέγματα λαβεῖν, οὐτι
οὐτε τίς πράκτορες οὐλών παλίνορθος απέστι.

Τῶν μὲν συνώρχοντων (περὶ τοῦ πόθες μάχης αὐτῷ
40 πόσαν) ποιῶν. οὐδὲ μηνές δὲ αὐτῷ γένεται πολεμάντος σὺν
άκελος ἀλλίων. τὸ δὲ παραστάτελεν τὸ πάπαντος τὸ τόλ
μας. ἀλλὰ τε τοῦ ποθεν μηδεὶς πεπαρημένος ὡς ἀπολήγει.
λεόντων δὲ τὸ μέλλον μὲν, εἰς τέλος δὲ γέννησιν, διέπει
παλαιράς τε καὶ ἱεράς ἀμφοτεράθεν μαστίτοις.

Γάλιψ ἡ ταρεβάλλεις θρόμοις αὐτὸν γνησίαν, ἵπ
πιοφῆς κεκοπισθεῖσα. ὡσδι' ὅτε οἱ σαῦδες ἐπὶ πα-
τέρων σπέρματος ὥστι φέττυν. Καὶ τὸν αὐτὸν βραχὺν πο-
ρεύειν ἀπῆγεν δὲ τὸν καρτορέμην, πάτως εἰδεῖγνως ὅτε
ὅνος ταρεβάρδου ἐσθίεισσα πάντας. Οὐ μαζή βα-
σιούσιον μέτρον τούτων οὐδὲ τούτων. Βασι-
τεύειν φιλέγειν εἴδοχος επιπλέονταν τῷ πατέρῳ. ὁ κατέλιπτος
ἔδει τὸ βαλανοῖσιν γένους ὄμοιότερος. πολύπολος ἢ
τὸ ταρεβάλλομον, συστεκτόνασκον τὴν ταρεβάλλομ· ὡσ-
δι' ὅτε ταλλίποσθετα λέπτας δέρματισιον. Μελ-
φίνη δὲ τὸ πάγκλασικόν, τοῦτο κορτιστισμένη τὸ ἄλλον

ώς δ' ἡτού μὲν φίνθη μεγακότες οὐκέτι τοιούτοις
πολλάκις ἐστὶ τὸν αὐθεόπων ωραῖον οὐδὲν αἴτιον
όμοιός τοις πρόσφατοις, παῖς τοποῦ γάρ τοτε τοιούτοις
τὸν αὐτοῦ μηδὲν αντίστοιτο, αὐτὸν λέγειον, τὸν γάρ τοιούτοις,
καρποῖσιν στεκεῖν τῷ μηδέποτε. Τοιούτοις δὲ καὶ γυναικῶν οἰκεῖον
οὐτε τοιούτοις μετὰ γάργυρος οὐδειώστες·

Τίπκε δέ εδάκρυσαν παθόκλεις πάντες κάρην ηπιγία.
Επόλμησε μὲν καὶ τοῖς τοιχίοις προσβαλλεῖν πράξεις
ανθεύωστιντες. ὃς γὰρ τότε οὐτε ἐφατ', ἀργεῖσοι ἔμεγ¹⁰
ἴσχουν ἢ τὸ κῦμα πάσηποτε ἐφ' ὑψηλῇ, ὅτε κυνόσει νό-
τος ἐλθὼν πεθελῆται σκοπέλῳ. τῷδε διὸ πότε κύματα
τὰ λέπτα παντούμιαν αἰνεῖσθαι, σταύρον γάρ, οὐ γάρθα γέ-
ννωνται. γάρ οὖς σῆμάλος θεοὺς καὶ οὐδέποτε
καρχηδόνας. οὐ γαρ οὐκεῖσθαι κύματα οὐ πάχω τῶν πρω-
γύλων ἀπεικάσσαι, αλλὰ τὸ περιφερομέλειαν ἀποτελεῖ ἐφ' ὑ-
ψηλῇ, ὅπερ μετεωρίζεισθαινού τὸ κῦμα μέλισσα πάχον
ἀποτελεῖ, οὐ δέχεται πλευράκυμα, αλλὰ τὸ κινηθεῖν ἀπό τού-
των, τὸ μάλιστα τὸ υγρὰ πινθετό, οὐδὲ ἀλλιστα σκοπέλῳ
πεθελῆται, ἀλλὰ ανασταθμένων ἡστὸν πελεγύνα οὐ ποθε-
κλυζομένων ὑπὸ αὐτοῦ. οὐτοί οὖν οὐδὲποτε πάχει τὸ κλύ²⁰
δώνται, ὅποτε οὖν πεθετοπίσθαιοι οἱ πάντοτες αἴγαμοι.
ποιῶνται μὲν διὰ τὸ θεῖον γάρ τὸ διατηγόδοντα πλευράκοσίας
ποτέ αὐτῶν, ἀπόροι γάρ εἰσι οὐδὲ τὸν ποταμὸν πατεύοντα
ἐκ τούτης ὁλίγων προσθειται γένεται.

Σκεψάμεθα ἡγετὸν τοπέαν τὸ λόγων, εἴτε πρᾶτον
τῷ ὁμέρῳ πρώτῳ, εἴ τες γύνοις αὐτὴν λαβόντι, καὶ
γνωργῶς κατασκονάσαντι, ὁμοίως ὀλίγα πρᾶτον εύ-
ρατα προστεθεῖσα, ηγετὸν τοπέαν τὸ πρασκονάσα.

Οδὲ θεωρητικὸς λόγος ἐσίναι πολεμεῖν τὰ παλά
μενα θεωρήμαστε, ἀπόρ δέ τι γνῶσις σῇ ἀληθείᾳ, γινο-
μένη μετα τέχνης. ἀφ' ἣν δέ τὸν φύσην θῆν ὄντων
Θεών τε καὶ αὐθεωπίνων πραγμάτων καταπονεῖν·
καὶ τὰς ποδιὰς ἡθελόντες καὶ κακίας δικαιοῦν·
καὶ εἰ τινι τέχνῃ λεγούκην πεπορχθεῖσαν τὴν ἀληθείαν
παθοτίκα, μανθάνειν. τούτη μὲν μεταχειρίσαντο οἱ
δύο φιλοσοφίας θεωρήματα, ἃς δέ τις μεριπτὸν φυσ-
τόν, καὶ οὐκέπον, καὶ θελεκτικόν, γένεται πάσι τοῖς
τὰς ἀρχὰς, καὶ τὰ παθέματα γνῶσιστε διμηρού ἐ^π
πατεμέθοιμοι, τῶς δὲ αὖτις ἐπὶ πᾶν πάντων θεωρή-
ματας ἔχει; ἐπὶ μὲν δὲ αἰνιγμάτων, καὶ μυθικῶν λό-
γων τινῶν ἐμφανέστα τὰ τοίνυτε, εἰ λοιπὸν δο-
ξεῖν καὶ οὐδὲν. τούτοις γαρ αἴτιοι ποιητικῆς, καὶ θῆν ἀρ-
χέων ἡθελόντες, ὅπως οἱ μὲν φιλομαθῶντες μετα τινος
δύνασις τελευταῖς ψυχαγωγύμενοι, ἕρχονται τε, μὲν εὐρί-
σκωστὰς ἀληθείαν· οἱ δὲ ἀμαθεῖς, μὴ κατεφεροντα-
το τοῖς, ὡς εἰ μάνατοι συνιγνόμενοι γαρ εἰς ταῦς,
τὸ μὲν δὲ τάσσονται σημανούμενον σύγετον, τὸ δὲ φα-
τερῶν λεγόμενον διπλεῖς.

Αρχώμενα τοίνυν ἀπὸ τὸ παντὸς ἀρχῆς, οὐ γένεται
σταθεῖν, πᾶν διαλῆπτός ὁ μικρότερος τὸν τὸν τοῦ μετατοποιητοῦ στοιχείου
αὐτοφέρει^{τι} διεσοδώμενα, εἰς τρόπον δὲ σύμπρος τοῦ διατάξεως
λεῖψαν εἰπώμενος, οὐ κεκανέσθι δέ σπερμα γένεται τούτοις τούτοις
τέτυκται, μετ' ἐπενομῷ ἔγραφαντες ὁ κατεργάτης οὐ φέ-
σαίμενος τὰς τρόποντας ἀρχὰς τὴν τὸν μέσορα, τοῦ τοῦ γένεται,
τοικεταπέσσαται τὸν ἀρχομένων τάντα, εἰς τὸ διατοποιητόν

*Sapenumero autem ea que ab hominibus sunt, alijs simili-
ter factis confert, ut in hoc:*

*Messores ueluti certant frumenta metendo.
Resistendi nimis, et tolerantiam nivorum demonstrans,
molliter autem ploranti, futilicudine perficua expre-
bat:*

Cum teneræ in morem lachrymas Patrocle puella.

Ansus est autem ex elementis humana facta conferre, ut in illo:

Argolici uocem tollebant, fluitus ut altis

Litteribus resonat, scopuloq; immurmurat, Auster

Quem petat omnigenis zephyris agitata procelle

*Nunquam intermittens, marij dum partibus afflavit.
In quibus cōstat cum ex hyperbola, et amplificatione au-
sum esse. Non enim contentus fuit, procella sono clamore
rem comparasse, sed fluctuum, qui in alcum littus illidetur,
ubi dum fluctus exaltatur, maiore sonum edit. Ne-
que simplicem procellam, sed ab Austro (qui humida res
ximē mouet) concitaram, in scopulum eminenteam, ac in
pelagus prominentem, illisam esse dicit, ex qui ab ea al-
lueretur, quia assidue tēpestati obnoxius esset, undecim
tandem ventorum flatus irrueret. Itiusmodi apud eum
sunt, que ad diligētiā in narrādo pertinent, quorū
multa ex pāncis exemplis deprehendere licet.*

Perpetdamus autem et reliquias orationis species, nonne apud Homerum ita sunt, ut ipse eas primum et excogitassem, et illustrasse videatur. Quia de re pannis itidem exemplis adductis, et reliqua coniuncti possunt.

Ceterum contemplativa oratio est, que speculatio-
nes (que sic vocantur) complectitur, que habet veritatem
cognitionem, que arte constat. Unde et rerum divina-
rum et humanarum naturam cognoscere licet, virtutes
et vicia, que in moribus sunt, secessere: denique non cona-
ri oporteat, aliqua rationali arte veritatem discere. Hac
autem est qui in philosophia versati sunt, tractaverunt: cuius
partes sunt, naturalis, moralis, et dissertiva. Quod fe-
borum omnium principia, et semina Homerum suspe-
ditasse cognoverimus, quo pacto non per omnibus admis-
ratione dignus fuerit? Quod autem per enigmata, et fa-
bulosas quasdam orationes animi sensa ostendit, non mi-
rum videri debet. Poetica namque in causa est, et priscorum
consuetudo, ut et disciplinarum studiorum, ingenij ac ani-
mi quadam delectatione definiti, veritatem facilius et
inquirant, et inueniant: et ut idiotae illa non contem-
nent, que intelligere nequeunt. Etenim est quoddam mo-
do id quod figurata significatur, iucundum: quod heros a-
perie dicitur, nilescit.

Exordiamur itaq; à totius varuerfi principio, ac generatione, quam Thales Milesius ad aque substantiam refert, et videamus num Homerus primus hoc inuenierit, dicens:

Oceanus qui cuncta creat, gignitq; creat.

Post illum uero Xenobanes Colophonius, aquam et terram inter prima initia constitens, eam occasionem ab Homeritico illis sumptuose videatur.

Sed nos et tellus omnes fratris et unda.

Significat n. resolutionē in genitalia elementa uniuersitatis. Opiniāt a. maxime nerax, quatuor elementa constitutae: ignē, acri, aquā, et terrā. Hec a. et Homerum sciuisse apparet; dum in modis uniuscuiusq. istorum mentis suem facit. Qua autem serie ea constituta essent, nouit-

Nam quod terra omnium infusa sit, videamus. Orbicularis namq. eum sit mundus, cælum, quod omnia contingit, superioris locum retinere, haud immeritò dici queat. Terra autem in medio collocata undiqueq. inferior aere est. hoc sancta Poeta in his maxime declarat, in quibus Iupiter ait, se de olympo talena suspensa, terram ex mare renubifurum, ut omnia in sublimis tollerentur:

Ast ego si cupiam, nos nunc detruxero tantos,

Firma cum sellare simul, ponteque prealto,

Vertice de celi suspensa rite catena,

Aeg. bac ruris ego in sublime reduxero cuncte.

Praterea aere super terram collocato, atbera excelsiore esse adhuc modum dicit: Cōscendit pinum, quæ flans in vertice motis Aera per liquidum sursum penetrabas

Esbere autem cælum superius

Sic illi pugnant, ut ferrens inde tumultus

In cælum resone

: præterea in illo:

*Aeria ascendit cælum, atq; petinuit olympum:
Quam enim supra aeris pars purior sit, et maximè à
terra, eiusq; exhalationibus distet, ideo olympum, quasi
totum splendidum appellari dicunt. In quibus nero poe-
ta ait: *Innonem cum lione consuetudinem babere* (quam
raven illius soror esset) per allegoriam hæc significare ui-
detur, quod per *Innonem* aer intelligatur, quippe bimac-
ula substantia. *Propterea* etiam dicit:*

Atra fundebat Intra Lusina profundum.

**Per longum autem aeris, hoc est, ignea substantia, ex cui
hinc efflentia immixtum.**

Ata Ioni cælum in nebulis, ac æthere cessit.

Frates igitur proper coniunctionem, et quandam similiudinem nisi sunt, eo quod neergo leuis ac mobilis sit. **Familiares** herò, et consuges, quod ex istis coeuntibus omnia generentur. **Quapropter** et in Ida congregantur, ac terra eis herbas auctiores gignit.

Eiusdem herò rationis sunt & illa, in quibus Iupiter ait: Iunonem pendere, & duas incudes (hoc est, mare & terram) illius pedibus appendi. In ijs autem elementorū rationem maximè habet, in quibus Neptunus lous dicit:

Tres signidem fratres sumus, ex Rhea genitice,

Jupiter, atq. ego, certius infera regna tenet qui-

*Omnia tripliciter diuisa, tenetq; sua omnia. Preser-
vum in universi distributione, Iupiter ignis, Nepi-
us aquæ, Plutus aeris essentiâ sortitus sit. Hunc n. aeria
liginem idem vocat, quod lucem proprium non habet;
de sole, luna, et reliquis astris lumen mutuatur.*

Terra autem quarta ex communis pars, et ob causam
relictia est, quod trium elementorum essentia assidue mon-
eat, terra a sola immobilis est, cui ex Olympum addidit.

τότεων· Αλλ' ὑμεῖς μὲν ταῦτας ὑπέλαρκύγαῖς γένοιτε.
Ωτε σημαίνετε γάρ τις αὐτέλυσην εἰς τὰς γραμμητικὰς σοι-
χαῖς τὸ παντός. οὐτέ μάλιστα ἀλιθέως δοκεῖ, πέντε παραπο-
χαῖς στοιχεῖσι, τούτῳ, ἀπόρετος, ὑπέλαρκός γενιτος τοῦτο τὸ Σε-
μιρός· ἐπίλειψ φαίνεται, μηδέ μονον τῷ πεπλῷ αὐ-
τῆς εἰπάσσον. Τοῦτο τοῦτο μὲν εἴπει τὸ πέντε κατέμασθεν.

ΟΤΙ ΜΗΔὲ γάρ οὐ κατωτάτω ταῦται φένται, θεοί
σώμενα σφαιροειδές γάρ οὖτις Φόροι μηδὲ πε-
ρικλεψαν τὰ ταῦτα δραντοί, τῷ δὲ τόπῳ επεγένετο
κότες λέγοιτο ἄνθες ἡ γῆ μετωπὸν ταυτοχόθεν,
κατωτόρθως τοιδειχοντός δέντος. Τέτοιοι δέντοι ποιητὴς γένεται
τύποις μάλιστα σκιλεῖ, γνῶσις φυσική γένεται, ἀπὸ δὲ διάλυμα
περιφερεῖται αὐτοῖς Φόροις, τὰν γεννᾷ καὶ τὰν θάλασ-
σαν αὐτοπατέσσει, ὃς ταῦτα μετενθράξ γένεται, Αλλά
ὅτε καὶ νοῦς ἐγένεται τρισθόρφων ιδεῖται μετανοεῖσθαι, σειρὶς μὲν
καὶ γαύλης εἰσται μετατητοῦ τοιδειχοντοῦ, σειρὶς μὲν
καὶ επειτε ποιεῖται γένεται μετανοεῖσθαι μηδὲ σαρκίς, τὰ δέ
καὶ αὐτοῖς μετενθράξ ταῦτα γένεται.

γηράς γῆς ὅντος θεοῦ τοῦ αὐτοῦ, τὸν αἰδήσαντα φέλοτε-
ρον τῶν τοιούτων φυσικῶν. οἷς ἐλάττων αὐταῖς πολιμήκει
τοι, καὶ τότε γὰρ τῷ αἰδήσαντι τοι φυσικά, διὸ πέριος αἰ-
δήσεις ἴκανε. Τὸν δὲ αἰδήσαντα αὐτοτοῦ τοῦ φρανθόμ· ὡς
οἱ μὲν μάργανοι, σιτίζεται δὲ δρυγυμαδός χάλκεοι
φρανθόντες δὲ αἰδήσεις αἰτριγύεστοι. καὶ τέτοιοι τόσοι
τοι. τούτοις δὲ αἰδήσεις μέγαν φρανθόμ, τὸν λυμπού τοι. τὸ
γάρ καθεάσατοροι Τὸν αἰδήσεος, αὐτοτάτων οὓς, καὶ τὸ μά-
ργανον αἴτερον οὐ γῆς, καὶ τὴν θεὸν αὐτὸν αἰνθυμιάσσεις,
ὅτι ὁλογενεῖς φασιν οὐλυμπιους πεσμαγορούδατα,
γὰρ φίλοι διεισιδεῖσι φοιτηὶς σωσικέψ τῷ μητρὶ τῆς γῆς ἕραν
σταν αἰδειλφών, διόκει τοῦτα ἀλλαγορεῖσθαι, ὅτι ἔρα
μὲν νοεῖται ὁ ἀπέρι πάπιε διειποτέρη φύρα δύσια. διὸ καὶ λέγεται
πάπιε δὲ ἔρη πίττας πρόσθιτος φαθεῖσαν. Σὺν δὲ ὁ αἰδειλφός
τοτέσιρην πονράδην καὶ γύνερμαθεούσιος. Σὺν δὲ
τοιχού φρανθόντες δύσιαν γὰρ αἰδήσεις καὶ φέλοτοι. αἰδειλ-
φοι μὲν οὖν εἰδοῖσαν μὴ τίς σωσικέσιαν, καὶ τίς κα-
τέται δικοιότατα, ὅτι ἀμφοι καῦθοι καὶ κινθημοὶ σύν-
τοικοι δὲ καὶ κοινόμολικτροι, ὅτι δὲ αὐτὴν σωσιόντων
γέρνατα τὰ τακτά, μισθόντες τῷ ιδίῳ σωσιέχοντας;
Ως καὶ γῆ αὐτοῖς φύεται τὰς πότες, καὶ τὰς αἴθι.

Τό δέ αὐτὸς λόγος ἔχεται τάκενα, γὰρ οὗτοι φυσιγ
ζύντε πρεμάντα τῶν πόρων, οὐδὲ σπλήνειδες τὴν ποδῶν
αὐθὶ αἰκινοῖς δύνονται, τατέσι τῶν γῆν, καὶ τῶν δεῖλασ
σαν. μᾶλιστα δὲ γάρ εἰκόνοις ὑπεργάτεσσι τὸν πόδιν εο
χέων λόγουν, ήτιν ὁ ποσειδώνικ λέγει αὐτῷ. Τρέψ
γάρ τε κρόνον γῆμεν ἀδελφεοῖς, οὓς τεκε ρέα, ζεύς, καὶ
τητα, τρίτατος δὲ αἵδης γῆραισιν εὐχόσωμον. ιγ., τρε-
χθεὶς δὲ τῶν τατα δειλισταν, οἷας δέ εἴκοση τιμῆς.
Οὕτοις γάρ τοι ταῦτα τοιμήν ζεὺς μὲν ἐλαχεῖ τῶν τα-
ρούς τοισιν, ποσειδώνιον δὲ τῶν τοῦ θεότητος, ἀδελφούς δὲ
τῶν τοῦ θεοῦ τοῦ θεοῦ γαρ δέ γέγονται, ἐπει-
δε φωτεινοῖς τοῖς τοῖς, ἀλλά τῶν τοῖς, καὶ σειλεύκος,
καὶ τὴν δέλταν αὔρων καταπλέκεται.

Τετάρτη ἡ κατελέθθική κοινή πάντων ή γῆ. ἡ
γηγενής τηρίαιη σοιχύων δύσικηνέπαλε, μόνη ἡ
κάμπη τος ή γῆ μάνε, η κατάση ολυμπογο πλεσθεισα.

Τέταρτη συμφωνίαν καὶ γῆστιν τὴν σοιχάσκη, φελλάν πεθούγερβόπες νῦν θεραπεύει τὸν γῆνατιστικόν.

Πρὸ δὲ τοτε ὁμικρῷ τὸν φιλίαν, καὶ τὸ νέκρῳ
αἰνίσσεται, ὃς οὐ φησὶ πέρι αὐτῶν. Εἴπει γαρ δὲ
Φεομένη πολυφόρον τούτον γάντις, ὡκεανόν τε
Θεῶν γῆμέσιν, καὶ μιτοράτηνισιν. Καὶ εἰ δικομέλη,
καὶ σφ' αὔξεται νέκταρανσε.

Τοιστού δὲ γε καὶ τὴν ἀφροδίτην, καὶ τὸν ἄργυρον
ἔμνθισται, οὐ μὲν ταῦτα μωκέτις, ὁ πα-
ραβεβαῖται μεταπλεύεις ἐν φιλίᾳ, τὸ δὲ ὅπερ ἐκεῖνον τὸν εὐ-
πό. οὗθιν ποτὲ μὲν σωμάτιον ἀλλήλοις, ποτὲ δὲ θλι-
λύνονται. ἐλέγχει δὲ αὐτὸς ἡ πόλις, καὶ δειπνοῖ μὲν
αὐτὸς ἦφασος, λύει δὲ ποσειδῶν. γνώσις δὲ τούτου θεοῦ
στι τὸν θεόμητρον, καὶ οὐκέτι δύναται, οὐδὲ ταῦτα γνωστά,
οὐ ψυχάτε, καὶ οὐχὶ ποτὲ μὲν σωμάτιον τὰ πάντα.

Ακολαθεῖ ἡ τόποις οὐ τὸ πῦρ τοῖς ἄλλοις ποιεῖται
φύσιμον, ὅτι ἐκ τῆλέρεος καὶ ἀφροδίτης σωροῖς
ἔργονται σωματεκχνη, δὲ γνωτίσιμη βαρεῖσιν τε, καὶ ὁ
Ξειρός, κινητικόν τοις ἀλλοῖς αὐτούς. ἐπειδὴ ἡ αὐτή
κεντρικὴ ἀλλοίσι τὰς φύντας φύσεως τετυχικό^{τε}
τε, αἰνίζεται τοικρυό ποιεῖται καὶ ὃν τὸ πῦρταξεῖ
τὸ θεῖον, γνὲν τοπούμενον μὲν τοῖς ἔλασισ, τῶν δὲ τοῖς
βραστοῖς θειώδεσι· ἀλλογορικῶς ἐμφάσενται τὰς μικρές
μητέρας τοῦ πῦρος τῷ ποσθιλῶντι αὐτοῖς πάσῃ,
τὸ θερμόν καὶ ξηρόν, τῷ ύγρῷ καὶ φυγεῖσι. τὰς δὲ
ἀθημαντικές τοῦ ἀρετῆς τοτέσι τὸ
ἀγαθόν τοῦ πατέρος τὰς μὲν ἥραν τὴν ἀρτίκαμιδην τοῦ ἀν-
δραπτοσλιών, καὶ ὅτι ὁ μὲν ταῦθιρός, μὴ δὲ πολυκίνη-
τος. τοὺς μὲν ἔργοις τὴν λιποῦ ὅτι ὁ μὲν λόγος τοῦ αἰεί
τε καὶ μέμνηται, μὴ δὲ λόγον τόπον διηγεῖται. τὸ
μὲν φαεσμόν τῷ ποταμῷ, κατὰ τὸν τόπον λόγον παῖδες
θυγατρὶς ποιοῦντες τοτέσι. τοτέσι μὲν δὲ τὸ μάχιμον τὸν
πατέρον θεόν, καὶ ὡς τόπον γεγνηθότες.

Ἐκ δὲ τῆς περιφύλακτῆς ἀμάτης, καὶ τῶν ἄστρων
ὅμηρος φαίνεται, οὐδὲ ὅτι εἴς δύναντα κόσμον. Εἰ τοπεῖ
φασκεῖν. εἰ γάρ ἀπεργέτης, ἵνα τὸν αὐτὸν τοῦ θεοῦ μικρὸν τούτο
φας ἔχοντα πειράστω. καὶ γάρ τοι ὁνόμαστι συμβάνει
τὸ σωπανόν. ὃς καὶ γάρ ἀλλοι πολλοῖς χρήστης ἀντέ
τον ἐντακτοῖς τοῦτον πειράστω.

Si enim mons est, ut partem terre: sive tertiis splendidissi-
mam et purissimam partem intelligas, tum hoc quae
essentia inter elementa fuerit, id quod quidam illustres
philosophi senserunt. Quocirca haec abs te somnantes
esse censuit, terram uidelicet infinitam propter granditatem
et olympum supremum, proprietatem levitatem. Quoniam in-
ista natura interiecta, partim deorsum, partim inservium
feruntur. Porro quum elementorum natura ex contrarijs
sit constituta, uidelicet siccoce et humiditate, calore ac
frigore: et quum per competentiam et temperaturam
(quae inicem habent) cuncta fabricantur, et ea perma-
nente mutationes particulares faciat; et contra illa debi-
nente omnia solvantur; Empedocles cuncta ad hunc nos. Empedo-/
dum consolare inquit:

Est ubi convenienter in amore bene, est ubi rorsos trans-

Singula discordant, litem, pugnant, capeffunt.

Vbi elementorum concordiam et unitatem, antichismus discordiam autem, contentione appellatur.

Ance bunc autem Hesiodus concordem et discordia

is obscure ostendit, in quibus Iustus apud eum erit.

Vado videre feracis cuncta latibula terrae

Oceanumq; patrem dinorum, Testibydag; ipsam
Magnas inter eos ualeam an componere liceat.
Talia etiā Veneria et Martis fabula sub uerborum inua Fabule de
lucis ostendit. Quorum illa quidem idem pollet, quod a- Veneris et
pud Empedoclem amicitia, hic autem idem quod apud il Martis et
lam inimicitia. Unde fit, ut aliquando inter se coeant, dulcerio
aliquando autem dissoluantur. Indicat autem eos sibi mytholo-
Vulcanus uincit, solvit Neptunus. Unde constat, quod gie. Ody-
calida et secca essentia, et his coniuria, frigida et hu-
mida, nonnunquam omnia coagulant, nonnunquam
uero dissoluent.

Quibus & hoc consentaneum, quod apud alios poe- Aliac in sic
tas dictum est, quod ex Martis & Veneris conformativè, fabule ex-
concentus ex contrarijs, granibus uidelicet ex acutis corde plicatio.
Sicut, dum in eis sece aquabiliter temperantur. Quo patitur
autem ea, que contrariam naturam fertur sunt, fibi in reis
cem opponuntur, poeta per anigma significasse nideatur,
presertim in acie deorum: in qua fingit, alios quidè Grae-
cis, alios autem Troianis auxilium ferre, allegoricè unius-
cuiusque nimirum ostendens. Atq. Probus quidem Neptuno
in acie opponit, calidum & siccum, humido & frigido.
Mineruam autem Marti, rationale irrationali, hoc est bo-
num malo. Iunonem uero Diana, hoc est, aeternam Lunam,
eo quod ille stabilis, hoc uero instabilis sit. Mercurium
autem Latone, eo quod sermo ussedine querit, ac memori-
nie, obliuio autem his contraria est. Vulcanum denique flue-
nlio, eadem ratione qua solem mari. Pugna autem specta-
torem deum primarium, et sacerdos hac letantem finivit.

*Ex predictis autem simul et hoc ostendere Homerius
nideatur, quod est unus, et finitus sit mundus. Si enim in-
finitus esset, nequaquam dividenderet in numerum ba-
benrem terminum. Ipso enim nomine terminum signifi-
cat, quippe cum in alijs multis pluratio pro singulari a-
reant.*

Clarus autem eandem rem declarat, dum inquit: *Fines terra.* & rursus in quibus ait: *Vltima non equidem quamvis adeat loca terra, Et maris.* *Præterea in hoc:*

*Summo uertice multijugi uestitus Olympi. Vbi n:
summit, illic et terminus est. Quid aut de sole sentiat,
non est obscurum, quia quum orbicularem circumferen-
tiam him obtineat, aliquando super terram apparet, non-
nunquam rursus subter terram abit, idq ad hunc modum
declarat: O socij, nescimus ubi caligo sit orta, Auro-
reg domus, radijq Hyperionis unde. Quo ue meentur
sus subeuntes infima terra. Quodq semper supra nos
gradiens sol, ideoq Hyperio, hoc est supergrediens ab i-
psa poeta appellatus, ex aqua (qua terram complectitur)
hoc est, ex Oceano oriatur, et in eum occidat, poeta per-
spicue ostendit. ortum quidem in his: Oceanus stagna al-
ta sinens, exortus erat sol, Aethera concidens, superis
lux esset ut alma. Occasum uero, Irruit Oceano lam-
pas Phœbas, facitq Ingenteis homini tenebras, no-
tumq profundam. Ostendit autem et eius formam:*

Splendidus autem erat ut sol. Et magnitudinem:

Nam bene lucescens Phœbus terra eminet omni. Et
ad bac magis in hoc: Sol quando illustris medium pene
erat olympum. Et uim: Sol qui cuncta uidet, nec
non audire potest qui. Et quod sit animatus, et sua spon-
Vis. te mouetur, in quibus minatur: Lux ero funestis, sub-
iens Plutonis in adeis. Propterea quoq; Iupiter eum
abhortatur: Phœbe tuum fuerit post bac mortalibus,
atq; Dijs superis lucem cunctis perferre benignam.
Vnde constat, quod sol nō sit ignis, sed alia quamquam po-
tior substantia, id quod ex Aristoteles sensit. Siquidem
ignis in altum fertur, inanimatus, facile cessans, et cor-
ruptibilis est. Sol uero in orbē fertur, animatus, aeternus,
et incorruptibilis. Quod uero nec aliorum astrorum ins-
perius fuerit Homerus, ex ijs qua finxit palam est:

*V*ergilius, sūculas, nec non magnum Oriona.
*A*d hanc uysam describit, quo paflo subinde iuxta polum
*A*quilonare nobis semper apparentem ueretur, et pro-
pter sublimitatē horizonte non attingat, eo quod aqua-
li tempore, et minimus circulus (in quo ursa est) et ma-
ximus (in quo Orion) in mundi circūferentia ueretur.
*P*raterea et Bootē tardē occidentē, qā diuturnū faciens
occasum, eiusmodi sitū babet, ut rectius deferatur, et una
cum quatuor signis occidat, quae sunt ex cunctis illis sex,
que toti nocti attribuuntur. Quod u. non omnia, que ad
siderū cōtemplationē pertinet (ut Aratus, seu alius quis-
piā) pfectus est, nemini uideatur mirū, neq. n. hoc ipse
institutum fuit. Nec accidentium causas, que circa ele-
menta uerantur, ignorauit, ueluti terræmotuum, ac deli-
quiorū. Qum n. tota terra in se ignis, aeris, et aquæ par-
tem (à quibus et continetur) habeat, uero cōsentaneum
est, quod uapores spiritu pleni in eius profunditate con-
sistant. Qui quando foras feruntur, aerem (ut aiunt) mo-

**Aqua ter
remotūs** uent Coerciti autē intumescent, ac uī foras erumpunt.
Quod uero spiritus intra terrā concluditur, mare in cau-
sa efficit ut aqua nō inveniatur, maximum exire obseruit.

ληλοῖ γν̄ τῷ ἐπεῖμ, περιβάτα γαῖς. Οὐ πάλιμ γένει
φυσικόν. Οὐδὲ εἰ καὶ τὰ νεκτὰ τῶν αἴρεται Γαῖα,
καὶ πόνοιο. Καὶ γάρ τῷ, ἀκροτάπικορυφῇ πολυυδή-
ράδιος ὀλύμπιον. ὅπερ γάρ δύνη ἀκρότης, ἐπεικὴ πε-
ρας. ὅπως ἡ Σεπτεμβρία γινώσκει, διὸ καὶ μεγάλου, στικοῦ
κλεφορικοῦ ἔχων μηδαμιμ, ποτὲ μὲν ὑπὲρ γαῖας
φάνεται, αὐθιστέοντος γαῖας ἀπόφοινή τοις διῆλθεν πεινεῖ,
λεγομένῳ· ὁ φίλοι, οὐ γάρ τοι δίδυμον ὅπην ζόφον, διὸ ὁ
ποὺ πάσι, διὸ δὲ πελειος φαεσιμβρούς εἰσ' ὑπὸ γαῖας
ο αν, διὸ ὅπην αὐτοῖς καὶ ὅπερ διῆκαστοισιν, καὶ
διέσπειρον περιποιεῖσθαι οὐδεὶς οὐδὲ τὸν
ποιητή, τίνι τε αὐτοτολίῳ ἐπειδήχοντα τούτην γαῖαν
ὑλίτατον, τοτέσι τοῦ ὠκεανοῦ, ποιεῖται, καὶ εἰς αὐτὸν
πεδίνεται, θελοῖσι σπεφόει τίνι λόγῳ αὐτοτολίῳ καὶ τὸ
ζεῖσι, οὐδεὶς δέ αὐτόρες τοι, λιπαρῷ ποθεικατέστα λόμνην,
ἀραιόμην δέ τοι πολύχαλκον, οὐδὲ βανάστοισι φαέντες τίνι
ἔδινον, γν̄ δέ επεισοῦ ὠκεανῷ λαμπεῖν φάσος πελέοιο
ἔλκων νυκταῖς μέλαναν ἦδι τελείωρον ἀργραν.

Επει γρὴ καὶ γῆ σύμπασσι μετέχειν ἐστιν οὐκον τε,
• Καὶ πυρὸς, καὶ υδατός, καὶ φύσης πριν εἰσεται, κατὰ τὸ εὖ
κός γνῶντες αὐτός, σωματισαν ἀπομονώσας,
τότες φασί τις ἔνω μὲν φρεσομένας κινεῖν τὸ στέρα, εἰρ-
χθεῖν τας ἡ αὐτοιδιάλεγμα, εἰς τὸ ἔνω βιαζομένας. Τὸ δὲ αὐτὸ-
λαβάς τὸ πνεῦμα εἴνος τὸ γῆς, τῇ θάλασσαν αἰτίαν εἴν-
νομένοις, εὑρεσθεντοις τοιοῖς ταῖς τοῖς τὸ ἔνω διέδυνται.

Ἐπειδὴ δὲ τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν πατέρα ποιεῖ τὸ γῆς
τινὰ μέρη. οὐ τόσον ὅμοιος θεοῖς, τὸν αὐτὸν τὸν
στισμῶντα ποσειδῶν αὐτοτίθετο, γαιόχορον τε αὐ-
τόμ, καὶ φύσισθεντα ποιεῖ τὸ σπεῖρον.

ΕΠΙΤΑΓὴ τῶν δικαίων γῆρας θεοῦ γῆς καθεύρυνισ-
θερη, νηλεψία συμβάντος, καὶ χόφοι, μὲν αἰμαρώσεις
ἢ πλάτος, σκεψάμενος εἰς τὸν τοπὸν σωτηρίας. πεποιηκεὶ δὲ
γάρ τὸν ποσφλῶνα σέοντα τὸν γῆραν, μετὰ τὸν ἀχιλ-
λεώς ἔροισον ἀδί τὸν μάχην. πινεράκει δὲ τῷ θεῷ
πετράκας, ὄποια λίθος ἐξ ἀτροφείας. ἀδί δὲ
τοπερπολέοντος, ταῦτα δὲ ἀδί τὸν ὀλονύτανοντας
κρατερῆν οὐσίαν, μέτωπον ἀδί τὸν πατρόκλον, ὃδε
ποτε πελοιού σόδαυ τεμαχίνων, ὅπερε σελήνην, πέρι γάρ κα-
τέχοντο; Εἰ μετ' ὀλίγον ὁ αἴτος οὐχι; Καὶ τότερον ἀλ-
λασὺ ῥῦσαι ὑπὸ πέριος ὑπεισεῖσθαι, ποιούσον δὲ αἴ-
θελα, μός δὲ ὁ φεβαλμοῖσιν ιδεῖσθαι. μετὰ δὲ τὴν σφιμορ-
θὴν οὐδενί μαστος ἔψει καππειανήτος, σφιδροὶ γίνονται
ἄνεμοι, οὗτοι ἡραὶ φυσικοί. Αὐτὰρ εγὼ τε φύροιο τὸν ἀρ-
γετοκονόβιον Εἴσομαι δέ τὸν ἀλόθρυν καλεπίλινον ὁρέονται βύ-
ετταν. ἐπειδὴ τὸν εραταῖαν αὐτὸν οὐκέτι ἀδί τὸν
ραύν τὸν πατρόκλον πρᾶσκαλεῖ. οὐδὲ δέοντος Πνοιῆς τὸν
λιγυρῆν τε φεια κλενέοντες ὅπαδην. ὅπειστε δὲ τὸν εκο-
λεγκτικὸν πλάτον φυσικῶς γενομένων, ὅταν δὲ σελήνη
γίνεται πέριος αὐτὸν σωμότων κατὰ κάθετον ὑπαλθύσον αὐτὸν
σκοτίαν, οὐδὲ τοις φανεῖ. πλοῦπλον γάρ δὲ ἐλύσει δὲ
διδυναστέν, τὸν δὲ φεβίνοντος μιωδός, τὸν δὲ ισαμένος, τὸν
εἰςιγόντες ἀμα πάνετον καὶ ἀρχεται, ὁ μικρὸς σωμάτος τῶν
πλάτων δὲ σελήνης, ἀμα τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν φυσικὸν μακ-
ριζεις πέτραν μυντῆρας, ἀπειλούστε κακοὺς τόδε τὰς
ερεῖς; γύντι μὲν οὐκέταις κεφαλαί τε, πρόσωπα
πάτε, νέρθετε γῆντα, οὐδὲ ἀλλοιος δὲ πλέον προσθυροῦ,
πλεύτης οὐκέταις τεμένων, ερεβός δὲ τὸν γέροντόφοι, πελαθ-
τὸν δὲ ὄπολιστε, κακοὺς δὲ αὐτὸν μετρομένοις ἀχλότες.

Καὶ αὐτοις ἡ φύσις ἀκριβῶς κατγνωσθή, ὅμη τὸν
λόγοντον ἐκ τῆς γράμμης τοῦτον· τὸ μὲν γένος οὐδετέρος μεταβο-
λῆς, εἰς ἄλλον γίνεται οὐδὲ αὐτομοτικός εἶναι ἀπὸ τούτου. τοῦτο
ζῆ, γὰρ ταῦτας πολλοῖς ἐμφανεῖν, καὶ γάρ οὐδεὶς φυσικός,
αὐτομοτικός οὐδέποτε γίνεται. τὸν δὲ ταῦτα αὐτῷ, ὃς εἴ-
χει διέθηκε· σωματικὸν εὑρόσει τὸν τοπεῖον, γέφυ-
ρος τε θυσίας, τὴν βορείαν αἰθρίην γένεταις, μεγαλύματα
καὶ λίνονδωμα. τὸ τοπεῖον γένος ὁ μὲν απὸ αὐτοτολῆς ὄρμαται,
ὅτι ἀπὸ μικρού μερίας, ὃ δὲ ἀπὸ μίστης, ὃ δὲ ἀπὸ ἀρ-
ιττας. καὶ ὁ μὲν ἀπὸ πλιάτης γέρος ἔμεται, μεταβάλλεται εἰς
νόσον φερόμενον ὄντα, ὃ δὲ νόσος λεπτίων οὐδέποτε, εἰς βο-
ρείαν ἀποκαθαίρεται, διὸ δώσει ὁδὸν κρατητὸν βορείων,
ταῦτας εκμάτατα ἔχειν. Εἰ τοῦτον τοπεῖον τὸν τοποθετητικὸν
δικτύοντα· Αλλοτέρη μὲν τὸν τοπεῖον βορείων τοποθετητικόν
εἶναι. Αλλοτέρη δὲ αὖτις οὐδέποτε εἴσασται διάκειν.

Η πίστος δὲ κακένος ὅτι Βόρδος ἀσέλευτός εἴη τοιούτος.

Η πίστος δὲ κακένος ὅτι Βόρδος ἀσέλευτός εἴη γῆπ
τοι μετέωρος, ὡς καθ' ἡμᾶς σῶς φύει τῷ κλίμακι τοστο
κατοικοῦντας, δὲ νότιος ἐκ Φίνωντος Βαθύς. ὅθεν
ἄπλιτον Βορέαν φυσί· καὶ Βορέας αὐθεντήμενος
μέγκυκαμα κυλίνδων. Τράνσισθον ἐπίπλοσαν φο
ρῶν τὸ αὐτοκίτιον φαίνεται. τὸ δὲ ἄθετο, τὸν ἀπὸ τοῦ κοι
λεοῦ ποταμοῦ ποταμοῦ οὖν αὐτὸν Βίσσον.

*Quando a. illud recedit, quas dā terra partēs subvertitō
Homer⁹ itaq. hoc nō ignorās, terramotū cām Nēptūnō
attribuit, dū eū terrā cōtinēt̄, et terramotore appellat.*

*Quum uero flatibus intra terram conclusis, uenit spire
rare cessent, atq; hinc caligo et obscuritas solis orietur,
perpendamus num et hoc uiderit. Siquidem singit ter-
ram à Neptuno moueri, posteaquam Achilles in præliū nascatur.
exierat. Predixerat autem in prius pugna, qualis effec-
teris conditio. De Sarpedone quidem, Iupiter in pugnā
tenebras immisit opacas. Et rursus de Pætroclo:*

Integer esse potest, nec clara Diana,

*Aere nang tenentur. Et paulo post Aiac rogar,
Iuppiter bunc crassum tolle aera que sumus omnes,
Fac sereniferum, quo oculis specclare queamus.*

**Ceterum post terrae motus, spiritu iam fortis constitutis,
validi oboriantur aenti, unde Iuno ait:**

Ipsa proficisci car Zepbyriq notiq ruentis

Ex hacte ponto rapidam motura procellam:

*Postera deinceps die Iris uetus ad Patrocli pyram aduocat
Hisq; fragore ruunt, nubes cogendo retrorsum.*

Ad hunc modum et solis defecum (qui naturaliter fit, quando luna ei coniuncta, perpendiculariter eum subierit, ac obscurauerit) non esse uidetur. Praefatus namq; quod Ulysses uenturus esset, mense deficiente et extincte: hoc est, quando mensis simul et in exitu est, simul et incipit, quippe luna cum sole coenante, cum uates ad processus aere, cum uenturum esse,

Quid monstri video? caput, & facies aliena

Omnibus est nobis, poples, totumq; repletum

Vestibulum est spectris, sunt atria plena tumultus:

Cimmeria subiit tenebrae, solisq; labores

Cœlitus offendunt sese caligine cœci.

*Ventorum præterea naturam accuratè perpendit, horumque
uidelicet ortum ex humidis esse. Aquæ namque cōmiciatio
in aere transit. Porro ventus est aer fluens. Hoc u. quum
in alijs multis ostendit, tum in quibus ait, Ventorū uim
causa est
ortus.*

neclam spirantum. Serie autem horum, ut habet, dispositus:
Ventus Eurysig, Notbusq; ruunt, Zephyrusq; procellas Ordo.

*Excitat, et Boreas fluctus ad sidera tollit.
Horum namq; alius ab oris, alius à meridie, alius ab occa-
su; alius à septentrione spirat. Et subsolanus quidem bu-
midus, in Austrum calidū mutatur, Auster autem rarefēt;
in Faonium, Faonius adhuc magis rarefiens, in Aqui-
lonem facta expurgatione ueritur. Hinc est quod ait,*

Impulit in celerem Boream, monitq; procellas;

Eorundem uero contentionem naturaliter explicuit,

Est quando Boreas Austrum superabat, et Eurus:

Est quando cessit zephyro, primasq; reliquit.

uit præterea ille quod Aquilonaris polus sup

Aithriæna ex Boreis volvunt ad littora flumina

Autorigena & Boreas nocturnus ad littora flincunt.
Innuere uento impetuoso à submerso

Innuens hunc imperium e Imperio stracere. quod autem dicit; Pellebat, indicat vim ex depressione parte niscentem in arduum. Quod autem ex

Que sit pluuiarum generatio ex humida euaporatione fiat,
Pluuiarum cōmonstrauit dicens, Aethere demisit rorē mox
causa efficiens. sanguinolentum. Et, Arq; effudit humi consper-
tas sanguine guttas. Prædixerat enim, Sangui-
ne cōmaculat Xanthū Mauors truculentus. Ast
anima Plutonis in atri regna subibant. Vnde cō-
stat, quòd huiusmodi humores (qui ex aquis terre-
stribus exhalant) quū aqua permixti fuerint, è su-
pernis deorsum feruntur. Eiusdem rationis & illud
est, Autumni tempus uehemēs, quo funditur im-
ber. Tum enim sol proper terræ siccitatē, ex
profunditate humores extrahens, turbida & ter-
rea refert: turbida autem præ pondere disrūpuntur.
Humide itaq; exhalationes, imbræ procreant: sic-
cæ uētōs. Quando uerò in nube uentus receptus fue-
rit, ac deinde nubem ruperit, conirua & fulgura
creat. Sin uerò fulgor excidat, fulmen emitit.
Quod noscens Poeta, talia dicit: Horrendum in-
tonuit conicō fulgere. Et in alijs, Iupiter in-
tonuit, fulmen ratibusq; trifalcum Intulit. Deos
esse, quotquot rectè sentiunt, arbitrantur, & impri-
mis Homerus. subinde nang; deorum meminit, di-
cens: Felices superi uitam duxere beatam, Per-
petuam, facilemq; simul, quòd sanguine, nec non
Carne uacant, ideoq; cibum, nec suavis Iacchi

*Carne uacant, ideoq; cibum, nec suauis Iacchi
Munera degustant, mortalia pectora sicut.
Porro quum poesis opus haberet Dijs minimè oco-
sis, ut sententiam eorum sensibilitate contingentium
rerū exponeret, eis corpora attribuir. Quum uero
nulla alia corporis forma, praeterquā hominis, sci-
tia & orationis capax sit, facta uniuscuiusq; deo-
rum similitudine, cum ornatu, magnitudine, ac
elegātia: simileq; hoc subindicauit, quo pacto ima-
gines & statua deorum, ad hominum effigiem a-
deò accuratè fabrefactæ ponerentur, ut specimē de-
se darent minus prudentibus, quod essent Dijs. Cœ-
rū cum præstati simi quig; philosophorū primariū
illū Deum, ducem & principem omnīū, incorporeū
esse, ac cogitatione dunt taxat comprehensibilem ar-
bitrentur, Homerus quoq; haec credere uidetur, a-
pud quē Iupiter appellatur Pater hominūq; deūm-
q;. Iupiter ô noster pater optime, summe regentum.
Imo & ipse Iupiter inquit: Quātū ego Dijs super-
vis præsto, mortalibus arq;. Minerva deniq; ad eū:*

*Nos bene callemus, quām sit tua magna potestas.
Si uero est hoc querere oportet, an Deū intelligi-
bile esse scinerit, non diserē quidē (ut pote in poesi,
quā multa fabulosa admixta haber^e) accamē ex iūs
colligere licet, in quibus ait: Inuenitq; Iouem, qui
solus fortē sedebat. Et in quibus ipse ait: Ast ego
parte sedens cœli, delector abundē. Illa nāq; soli-
tudo, est quod alijs Dijs se nō cōiungeret, sed semet-
ipsum oblectaret, cōmodo ocio frueretur, ac semper
omnia dispensaret, intelligibilis Dei naturam p̄re-
fert. Nouit præterea quod Deus mens est, quæ cū-
Et a scit, est cūcta gubernat. Neptunus nāq; inquit,*

Deus nihil parte sedens cœli, delector abunde. Illa nang; soli-
aliud quā rudo, & quod alijs Dijs se nō cōiungeret, sed semper
incens. ipsum oblectarer, cōmodo oīcō frueretur, ac semper

διμόργονθεὶς τὸ πατέρην, ἀλλὰ γένεσις πρότοφον γένεσιν, οὐ πλάνοντα εἴδη. καὶ τοῦτο τολμαῖς, γῆδ' ἀλλ' αὐτὸν σύνοπτον τῶν δυοῖς σπουδαίων. οὐτις ἂν μήτε μάνος εἴη;

Τέο. Μὲ τῷ θεῷ μένοις ἔχει καὶ ἡ πρόνοια, καὶ
ώμαρμάλη, ποὺν ὡμὴ ἐρεπτ? λόγοι πολλοὶ πῆσαν τὸν
φιλοσόφον. τὸτε μὲ παύλην τὰς ἀφορμὰς ὅμηροθ. πῆσερε. καὶ τὰ μὲν τὴν πτυχοίς τὴν θεᾶκ τι αὖ καὶ λέ-
γοι τίς; ὅποι δέ πασιν τὴν ποιητικὴν τὸ μόνον πέδη
ἀλλήλους οὐτε τὴν αὐθεωπικὴν μετέγενται, αλλὰ καὶ
κατεκβάντος ἀπὸ τῶν γενῶν, τῆς αὐθεωπίοις ὅμιλοσιν. ὁλίγης δὲ πραξίαν μετατρέψεις θεασώματα, σὺν οἷς
ὅτικρος ὁ Γεὺς λέγειν πέλει τὸ μόνιμον φόρο. Ἑγνωτας γνῦνοσί γατε
ἔμεινεν γνῖς σύθισις βελλίν, ἥπα γνεκεις ἑωαλγειρα. μέλσοις
μοις ὀλλήματοις περ. καὶ γνῖς ἄλλοις, ἢ πάποις, ἢ φίλους
αὐτῆρα πικαρμάτενον ποὺν τεῦχοθ. ὁφθαλμοῖσιν όξει-
ματα, εἰσὶ μὲν δὲ ὀλοφύρει) πτρο.

ΕΤΙΔὲ θε βασιλικὸν ἀξίωμα, καὶ θε φιλαθηθεωπε
Ἄθετο εὐφράντη πόλη, Γῶς αὖτε τὸν οἰνοπόθεν
Θείου λαθοῖμεν, ὃς ποδὲ μὲν τύρον δὲν θεοτήν, ποὺ
Δὲ ίρα τειστικράτειρας μὲν θώκε, τοι διανούμενον
Ἐχεστιμ. ων οἵς ὁρῶν δέντιμ, ὅτι τε πίνεται τὸν αὐλοφατεῖ-
τον μὲν τελικόν ἔχειρ, μαντόρον δὲ μὲν τελικόν
Θεάτρον. τῶς δὲ αὐτοῖς τοῖς αὐθεωποιος ὄμηλεντας καὶ συμ-
πονεύντας ποιεῖσθεν δεῖται, ότι τολμοῖς λέγει καταμαθένει.
Ἔτι πρότι τὸν ἀθεωπόν, ποτὲ μὲν τελικόν ἀχιλλέα, αἷς δὲ τῷ
οἰνοπόθεν, τοι δέ τερπικῶν πριαμικόν, καὶ αὖτις πάλιν τελικόν
οἰνοπόθεν, καθόλας δὲ τὰς τοῦ θεῶν τοῖς αὐθεωποιοις προ-
ετετηρούσινται. φησὶ γέρον

Καὶ τέ θεοὶ μὲν εἰκότες ἀλοδαπῆσι πανθίσι τε-
λεύοντες ἀδιστροφῶσι πόλιν αὐτ., αὐθεώπωρος ὑβερη τε
καὶ δυνομέων εφορῶντες. Οἱ δὲ πονοῖσις τὴν θεῖαν,
ἴλιον δέ τοι βέλεσθαι μίκην τὸν αὐθεώπωρος βίδη.
Εἰ τό φησι μὲν ποιητὴς γνάχεργος απατη. οὐ γὰρ χετλια
ἔργον θεοὶ μαλισσέσθι φιλεσσοι μ. ἀλλὰ μίκην τις σικκή
αἰσιαν ἔργον αὐθεώπωρος. οὐ, τὸν δέ τοι τὸν αὐθεώπωρον
κοποσάμενον χαλεπώντι οὐ βίη γὰρ αὐγοῦ σκολιὰς
κείνων τέμεισας. ὡς πορ ναὶ τὸν θεὸν πονευμένος
τὴν αὐθεώπωρον εἰσάγει, ἐπειδὴ τὸν αὐθεώπωρον μεμνη-
μένος αὐτὸν γνά ταξιρύχη. οὐ δὲ μὲν θηριοῦρον μερι-
τηγὸς φησιμόν· Ελασσομενούρος δέ τοι τὸν αλοδοπόν·
το θεοῖσιν διέλειταιν γνάθηνδεις λιώσας λιγεστιφορέστες.
οἱ δὲ λινοδιασθέματα, τὸν τάκτορον ἀλλὰ σὺν γνόσαι τοι' αὐτοῖς
ρρογνάτας αὔχασσον. καὶ τάλιμον δὲ μὲν κλένεταις ἵπποιδια
τόνον δέ αὐθεώπωροι θεοὶ μεμνασσόδεις ἐπλακαν. οἱ δὲ θεού-
σκαρ, φρεστέοις μὲν μέροις τοι τοι θεῶν μεντούματα γένουματα,
πόλιν τὸν ἄλλοθην, οἱ ἐκ τοῦ αὐγοφλέων δέ τοι πόλιγματα
ἐκένον τοισικάν;

Τὸ δὲ γῆς μὲν ἐν τῷ κόσμῳ, συμπολιτεύεται δὲ
ἡ αὐτῶν θεὸς καὶ αὐθρώπος μικαστιῶν μετέχον-
τας φησί. καὶ γὰρ ὅταν ἐπεκτείνεται δὲ θεῖμος ἐκελόντος;
Θεὸς αὐγοῦσθι μὲν καλέονται, τί πτ̄ αὐτὸν ἀργυρέαντι
θεὸς ἀγοράνθι μὲν καλέονται, οὐ τι ποδὲ πρώτων οὐ κακῶν
μορφαρίζεις; τὸ ἄλλο ἵπποδίκηνυσι μ., οὐ στονομα τό-
λειως ὁ κόσμος μικασται; καὶ ποβεβλόντονται οἱ
θεοὶ δέλεγονται τῷ θεῷ τοι καὶ αὐθρώπων πατέρος;

HOMERI VITA.

*Est patria, est aequalis genus fratriq; mibiq;, Imp-
piter at prior est genitus me, pluraq; nouit. Aique
hoc sepe, Cogitat hic aliud rursum: hoc innuens, quod
semper cogite. Ceterum ad Dei mentem providentia
& fatum pertinet, de quibus philosophi multa uer-
ba fecerunt. Horum autem omnium Homerus occasione
suppeditauit. Ac de providentia quidem Deorum quid De pro-
videntia dicere? Quando per omne poesim non tantum in-
dicia der-
ter/else de hominibus differunt, uerum etiam in terram rum.*

descendentes cū hominibus uersantur. Sed paucæ exēpli gracia contèplemur, in quibus Iupiter ad fratre inquit: Sic Neptunus deos cur nostra palatia coelè Nunc teneant cunctos? cur et mihi sunt pereantes. Ecce in aliis: Eheu, certè hominem fugientem moenia circum Percharum video peccatumq; meū cruciatur. Ad hæc regiā dignitatē, ac morū facilitatē innuit dicens: Non ego diuini post hac oblitus Ulyssis Esse queam, qui mente homines precellit, & aris Dī vorum pecudes incendit, pinguisia sacra. In quibus cernere licet, quod uirū illius primò à mēritū perspicuitate, deinde à pietate erga deos collaudat. Ceterū quo pacto cū ipsis hominibus deos uersantur ac laborantes fingat, in multis est perdiscere. Ut quū Mēneruā aliquando Achilli, semper aut Ulyssi, & Mercuriū Priamo, atq; in uniuersum deos hominibus semper ad se parat. atq; nāq;: Dī superi ex aequo tractant homines peregrinos, Indigenasq; simul, uastans & moenia celsa, iusticiam spectant humana, ac impia facta. Diuina autem prouidetia peculiare est, uelle ut homines iuste uiuant. At istud Poeta clarissimè inquit: Improba facta hominū superauerantur, honestos Eximiosq; uiros preciosus dignatur habere. Et: Quandocunq; nocet succēsens Iuppiter illis, Qui uiolenter agit, ius figunt atq; regunt. Porro quemadmodum deos hominibus prop̄spicienteis, ita & homines istorū memores in qua uis fortuna, inducit. Atq; dux quidē prosperè aeges, inquit: Spes me magna tenet, uotumq; Ioui, superuq; Cunctis nunc facio, quod propulsabo carnes hinc. Periclitans uero, Iuppiter at rogitō, seruabis ab aere Græcos. Et rursus ī qui interfeccerat: Quandoquidem hunc hominem domui uirtute deorum. Moriēs uero: Prospice ne mea mors conflecti tibi numinis iram. Vnde igitur potius aliquid Stoicorum placitum, quam ex predictis orationibus habet?

*Denique unum esse mundum, atque in eo deos & homines (qui natura iusticie participes sunt) rempublicam simul administrare. Etenim quando inquit: *Diu a Themis superos iussu Iouis ante coegit, Cur tu rufus eos cogis, qui fulmine splendes, Nunquid sollicitus de Teucris, nunquid Achius? Quid aliud invenit, quam quod mundus cunctibus legibus administretur? atque id praeconsultent, praesidente deorum & hominum patre?**

Defato. Ceterum opinionem de fato, in illis ostendit perspicue: Fata sua effugiet non quisquam siue malus sit. Siue bonus, primum quum lucem aspicerit alma. At inter alia, in quibus fati potentiam confirmat, ipse quoque arbitratur sicut et probatissimi philosophorum qui post eum uigerunt, Plato, Aristoteles, ac Theophrastus) quod non omnia fato carent, sed aliquid etiam in hominibus sit situ, ut quibus libera sit uoluntas. Huic autem necessitatem quodammodo coniungi, dum aliquis hoc quod uult, acto, in id quod non uult, incidit. Atque haec perspicue in multis declarauit, ne in utriusque poematis exordio. In Iliade dicens, Achillis iram Graijs exitij causam suisse, atque tum Iouis uoluntatem completa esse. In Odyssaea uero, Vlyssis socios propter temeritatem in perniciem incidisse. Deliquerant enim, dum sacras Phœbi boues attigerant, cum ab eis abstinere licuisse. Ad hunc enim modum prædictum erat: Has modo si uaccas dimiseris ire quiete, In patriam reditum, quāvis iactatus, habebis: Lædere sis tenetes, me prædicente per bis. Sic non violare, in ipsis situ: perire autem, quum uiolassent, ex fato conseruens erat. Possimus autem et alio modo fortuita euitare per prouidentiam, id quod in illo monstrat:

Hic Laertia des præter fatum perijset, Cesia ni
Pallas dea suggestisset, utraq; Palma corriperet fa-
xum cupide, idq; teneret, Donec spumosum, tumi-
dumq; quiesceret æquor. Hic enim è contrario
periclitans, quantum ad fortunam, interierat, per
providentiam autem seruatus est. Quicadmodum 30
uerò de diuinis rebus multi & uarij philosophi plu-
rimas occasiones acceperunt, sic & de humanis.
Inter quas primò de anima periculum faciamus.
Inter placitas anè Pythagore & Platonis, cele-
berrimum est, quòd sentiunt animam immortalem
esse: cbi & alas Plato (ut ferūt) attribuit. Quis er-
go istud pronunciauit? Homerus, qui inter alia &
hec dicit: Ast anima ex membris uolitat Plu-
tonis in ædeis. In obscurum inquam, & in conspicuum
locum, siue quis hunc aereum, siue subterraneum 40
existimet. Atq; in Iliade quidem Patrocli animam
dormienti Achilli assistere fingit,

*Vmbra Menœtiadæ adiye miserabilis illum.
Sermocinationem quoq; ei affingit, in qua inter
alia hoc dicit, Me prohibent alij manes transmit-
tere flumen. In Odyssæa uero quid aliud in toto
descensu ad inferos demonstrat, quam quod animæ
post mortem superstites sint, et quum de sanguine
liberint, loquantur? Norat enim quod sanguis,
pastus & cibus sit spiritus: Spiritus uero ipsa ani- 50
ma, seu animæ uehiculum.*

Evidenter autem illud ostendit, quod existimet hominem nihil aliud esse quam animum, in quibus ait:

*Tiresiae Thebani animus dein uenerat ad me,
Aurea sceptra tenens.*

Τών δὲ ποδί τι εἰμαρμένης μόξαι, λέκκυντιμοι γν
ἐκείνοις στεφάνωις μούραν μὲν των φυμα τεφγριδούρ
ἔμμεναι· αὐτὸν δὲ καὶ τὸν καπόν, σθεν μὲν ἐδλόν, ἐπίλιν τὰ
πρῶτα γένηται. οὐ γάρ οἵς ἀλλοις λεπτωτάφ τὰς θνάτων
μητραὶ εἰμαρμένης. γένεται μὲν τοις καὶ αὐτοῖς, ὡς πρ
καὶ μετ' αὐτοῖς οἱ λοκιμώτατες φιλόσσοφαρ, τολά-
των καὶ αρίστοτελης καὶ θεόφραστος, τὸν δέντα καὶ
εἰμαρμένης παραγίνεται, αλλὰ τις καὶ ἄλλη τοῖς αὐ-
θρώποις εἴναι, ἣν οὐτασχεδὴ τὸ ξεκόμιμον. τότε δὲ πας
σωκόπειρ τὸ κατίλιναγκασμόν, διπαρ τις πράξεις
διβάλεται, εἰς δὲ μὲν δύλεται ἐμπέσει. καὶ ταῦτα σαφῶς
γάρ πολλοῖς μεμόλωκην· ὡς τε ηγέρταις αρχαῖς ἐπε-
τόρας τι παιστεως, γάρ μὲν τῷ πλαδί λεγομεν τὰς ὁρ-
γικὰς τοι αχιλλέως αἰτιαν τι ἀπωλείας τὴν ἐλαΐνων
γένηται, καὶ τὸ τε τὰς θνάτων βάλγυντι ἐκτελεῖται.
γάρ δὲ τῇ διμυασίᾳ σὺν ἐταίροις τῷ ὀδυσσείων σῆμα τὰς
αὐτὴν αἰβολίαν ὀλεύθερον ποριπεσεῖν. θέρμαρτον γέρ-
άντα μένοις τῇν ιερῷν τῷ νήλιτ Βοσρή, οὔδεν ἀρχεῖται
αὐτῇν. καὶ γέρανη πολεμητικού, τὰς εὖ μὲν καὶ αστινέας
ἐκποιει, νόσος δὲ μείκηαι, λαίκην τετέλειται ιδαῖκη, κακὰς
πορ τοσαχεντούς, ἵκοιδε. εἰδέτε σίνηας, τότε τοι
τεκμαίρομεν ὀλεύθερον. οὐτως τὸ μὲν μητραὶ ποτε
ἐπ' αὐτοῖς, τὸ δὲ ἀδικηθεντας ἀχλέοτα, ἐκ τῆς
εἰμαρμένης ακόλουθον τῷ. φέσι δὲ καὶ τὸ ἀλλως
συμβαίνοντος ἐκ πεντίκας σῆμαργυρεύη, ο πορ γάρ τέτοια
τοσερίκοτιμοι.

Ενθα δὲ καὶ οὐδέποτε μόροι ὥλετ' οὐδέποτε
στενός, ἐμὲν ἀδί φρεστι θάπε θεᾶς γλαυκῶπις αἴθιών.
ἄμφοτροις δὲ χροσίγενησιν μηδέ πετρέσ,
οὐδὲ ἔχοι σγύναχων τινῶν μέγατίν μα ταρπῆλθον. ἐν-
ταῦθα γνωμή εἰπειν τὸν οὐρανὸν καὶ οὐρανὸν τούτους α-
πολέλαβε, ἐκ πεντεστίας ἐσάθιν.

Καθάπορ δὲ ποὺς τῷ θέωμ ωλλοὶ καὶ τοικίλοι
πρὸς τῆς φιλοσόφους τὰς ωλεῖσας αὐθορμὰς ὃς ὁμέρος
λαβεῖσιν, ὅτε καὶ ποὺς τὸ αὐθωρεῖσιν πραγμάτων,
ῶν πρωτογράμμην τὸ Φυχῆς τειρασώμεθα. τὸ μὲν δὲ
τῷ θέωματων, τυθαγόρεις καὶ τλάτων Θεοντασ-
ταστὸν δὲ, τὸ εὖ τὸ Φυχὴν αἰθανάτορ, οὐ καὶ τοῖρα
τοῦ λόγω πτωτιδησιν ὁ πλάτων. τὸς σὺ δὲ πρωτο-
ανεψώνησιν; ὅμηρος, ἀπὸ ποὺς ἀλλάτε, τὸ ταῦτα Φυ-
χὴν μὲν ἐκ ρέθεωμ ωτακείν, αἴσιος δὲ βεβήκει, εἰς τόμ
αποδεῖ καὶ αὔρατον, εἴτε αὔραται τοῖς, εἴτε νόσογειού
τόποιοι. καὶ εὗρε μὲν τῇ ιλιάδει ποιῶμ τῶν τοι πατέρων
Φυχὴν ἐφισταμένην Ιονικούρων τοῦ ἀχιλλέαν· οὐδὲ
δὴ ἄδι Φυχὴν τατρακοπῆθε μῆλοι, καὶ λόγος αὐτῷ
ποιεῖθενοι, ἐμοὶς καὶ δέρ λέγει. τοῦτο μετρυσος
Φυχᾶν, ἐλαωλας κακόντων. εὑρ δὲ τῇ ὁδοσεις δι-
στηγῇ τῇ νέκυισσας τὸ ἄλλο, οὐ τὰς Φυχὰς Μέκυνσις μετά-
θανάτου μεμνεῖσθε, οὐδὲ φεγγομένιας ἀματ τοῦ πιέμ
τοι αἴματος; οὐδὲ γωνίας τοῦδε. οὐτοι τὸ αἷμα νομίνησε
τροφοῦ δὲ τοι τωνδύματος. τὸ δὲ πνεύμα, εἰς αὐτὸν
η Φυχὴν οὐδεμία τὸ Φυγῆς.

Ἐναργέστερος κακῶν ἀπέφλωγ, ὅτι τὸν αἴθρω-
πον ὁδῷ ἀλλοῖς τυχεῖ τοιίς; οὐδὲ λέγει· πλὴ-
δὸν ἀλλὰ τυχεῖ θηραῖσας τερπνίαιο, γεύσεοι σκηνῆσθοι

έχων. ἐπίτεκνος γάρ ἀπὸ τῷ Φιλούχῳ ὄνοματι Θεός τὸ
αρρένικὸν μετέβαλγε, ἵνα μείξῃ, ὅτι οὐ Φυχὴν ὁ τε-
ρεστιας. καὶ γάρ τοις εἴης ταῦλαις τὸνδε μέτ' αὐτοῦ σφι
Βίσια πρακτηγένειαν ἔδιωλοι, αὐτὸς δὲ μετ' ἀδελφίας
θεοῖσι. καὶ γὰρ τὸ τρίτον ταῦλαιψ έδιηλοσφη, ὅτι τὸ μὲν
ἔδιωλοι, ὥπερ δὲ ἀπέτελασμανορ τῷ σώματι Θεός, σκέπτε
θιέκεντα ὑλης ἐφελκόμενοι ἐφαντάζετο. Τὸ δὲ καθε-
ρῶτα τοῦ Φιλούχου ἀπελθόν, αὐτὸς δὲ οὐ πρακτῆς.

Οθρη Κάκεντο μοκει τοις φιλοσόφους, εἴναι ωστι σώμα
πρόποντα τινα ότι Φυχῆς οἰστικαίσιον καὶ τοῦτο δὲ ὅμη-
ρω προδρομεῖται λαοῖς. τὸ μὲν γέροντας τὸν θάντοντας οἱ μέμας
περιχορεῖται, ὡς γὰρ τοτεοις ἐπέλεμας. ὃ δὲ φυλίν. καὶ
μέμας δὲ πίνκιον χωραῖς. καὶ, πτοι εἰμίνα φρεστήν, ἐδόσ-
τε, μέμας τοι. τὸ δὲ αὐτοῦ βεβλητός τὸν Φυχῆν, ὃ δὴν
ἄλλο οὐ σώμα κατέλει, ὡς γὰρ τοτεοις σώματα δὲ ὑπερβούντα
μόριαντας ταλλιμ. καὶ, σώματας ἀκυδίας καὶ γῆς γῆς με-
γαλοῖς ὁ μυστρός. καὶ, σώματα γηράτης καὶ γῆς μεγαλε-
κτετελέπομοις ἡμῖν. τὸ γέροντας τὸν θάντοντας μὲν τοῦτον
θρώπας οἰστικαίσιον καὶ Φυχῆς τελεστύσαντος δὲ, ὡς
πρὸς σώματα πεπλέπεται.

Τέταρτη ἐπειδὴ καὶ τοῦρον πλόγυμα τῷ αὐθαγέρος,
ἢ μεταβάνειρ τὰς ψυχὰς τὸν τελοντησάντων εἰς
τὸντρι σωματιών τῶν. αλλ' οὐδὲ τῶν οὐ μάρτυρις οὐκ
ψυχὰς ἔκποτε δύνει. ὁ γάρ τοι εὔσταχτον εἰποιεῖς
μεταλεγόμενον, καὶ τῷ αὐτίλοχον, καὶ αὐτῷ τῷ αὐ-
χιλλεα, καὶ μὲν ὅτι μεταλεγόμενον, αλλὰ καὶ αἰσθάντα,
καὶ τῷ λιώνα πᾶς τὸν αὐθεώπων καὶ τὸν οἰκειωματι-
γινόσκοντα τὸν ὄδυναστα, τί αλλοὶ τῶν θεοντωνίων
τῷ λόγῳ, καὶ συγγένειαν τῇ ψυχῇς τὸν αὐθεώπων,
καὶ τὴν ἀνθρώπου ταρίχην; οὐδὲ οἱ τὰς βρέες τῷ πλίντι
καταφραγόντες, καὶ εἰκότερων ὀλίθρων πολυπεσόντες,
ἐλέγχουσι. οὐτοὶ δὲ μόνοι Βόστη, αλλὰ καὶ τάντα τὰ ἄλλα
ζῶντας τῇ αὐτῆς φύσεως ζωτικῆς μετέχοντα, τημά-
ται τὸντὸν θεῶν. καὶ τὸ μεταβαθμεῖν δὲ τούτοις εἴρεται
τῷ ὄδυναστας εἰς σύνας, καὶ ταῦτα τῶν, τῶν αἰνιητ-
τῶν, οὗτοὶ τὸν αὐτούντον πλέωπων αἱ ψυχαὶ, μετεκλ-
λαλήσατε τῷ εἴδῃ σωματιών θεοερθῶν, εἰπεισθεῖσαι
εἰς τὸν τῷ σωματὶσ ἐγκύλιον πολυφροῖσιν, ἥν κέρκη
πεθαγορόδην. καὶ οὐδὲ τὸ εἴκοσι πλίντισ ταῦτα
αἰσθαντες τὸν αἰσθάνειν τὴν τάνταν. ταῦτα δὲ ἀπὸ τῶν
αἰσθαντες τὸν αὐθεώπων τὸν θανάτον τελεσθεῖσαν.

Οδέ εμφρεωμ αὐτὸς αὐτὸς ὁ ὀλυμπίας ἥκει πάθε τὴν
φριάτην μεταβολὴν πρὸς τὸ θρησκευτικόν, τοτέσι τῷ λόγῳ,
τὸ ἀπαρδεῖται λαβεῖν. αὐτὸς δὲ οὐτισθεὶς καὶ εἰς ἄδειαν κατ-
τεστη (ἄστηρ εἰ ἐλεγεῖ χωρίσαι τὴν Φυχὴν ἀπὸ τὸ
σώματος) καὶ θεατὴς Φυχῆμ φέντε τοῦ σγαθῶμ καὶ
φέύλωμ γιγνομένων. αὐτὸς δὲ τὴν Φυχὴν οἱ σωτῆρες
ὅρίζονται πανδίκα συμφυτοί, καὶ αὐτούς μητροποιούντες
τηλεῖν, αὐτοπλεύρων ἀπὸ τὴν φύσιν σώματος ὑγρόμην, ὅμορφος
αἰκαλουνθύσαντες λέγοντες· εἴσοδον ἀγτημάτων εἰς τηλεῖν
μέλιν. καὶ ταῖς λιμένι.

Ψυχὴ δὲ οὐχὶ χθονὸς, πότε τε καπνός· γάρ οἶς τὸ μὲν ἡσ-
τικὸν τωνδιῆς ἀπέ τε γῆν καὶ οὐκέτι εἰδίσθι, τὸ δὲ τοπίον
τιμόνεον οὐδὲν, καπνῷ δὲ πεπλαγές. καὶ αὐτῷ δὲ τῷ
προστάτῃ

De industria nang; à fœminino anime nomine, ès
masculinum ἔχει, id est, habens transfirat ut ostendo
deret quod Tiresias esset animus. Atq; in sequentiis
bus rursus: Post hunc Amphitryoniadē aduertī
simulachrum. Ipus enim in superis agitat conui-
nia leta. Etenim in his rursus declarauit, quod sim-
ulacrum à corpore liberum, non iam ab anime
materia trahi conspiciebatur: anime uero purissi-
ma pars quæ discesserat, erat ipse Hercules. Vnde Corpus
et illud philosophus uideretur, quod corpus anime nime car-
quodammodo ergastulum sit. Atq; hoc Homerus cer.
primus declarauit. Siquidem corpus uiuētum sub-
inde demas (quod à uinciendo nomen habet) nus-
cupat. ut in illis: Nec corpore nec indeole. Item: Cor-
pore autem referebat fœminam. Et: Virtutemq;
meam, speciemq; et corpus. Ceterū id quod a-
nimam exuit, non aliter quam soma, id est corpus,
appellat. ut in his: Soma meū Priamo reddas, He-
cubaq; parenti. Et: Aedibus in Circes nos soma
relinquimus omnes. Idem nanque corpus, dum uo-
ueret homo, anime uiuclum erat: eo autem defun-
cto, perinde ut monumenum relinquitur. Huic
uero et aliud Pythagoræ dogma consentaneū est,
quod scilicet defunctorum anime in alias corporū
species transeant. Id quod nec Homeri latuit. Dum De anima
anim Hectorem, Antilochum, et Achille equis ra.
colloquentem (imò non tatum colloquente, sed etiā
auscultatē) deniq; Ulysses prius a cano quam ab
hominibus, adeoq; familiaribus agnitiū finxit, quid
aliud quam rationis commercium, et anime cognos-
tionē inter homines ac reliqua animantia insinuat?
Ad hec, qui Solis uaccas deuorauerat, et sibi exi-
tiū accersuerant, argumēto sunt, quod nō tantum
boves, uerū etiam reliqua animantia (quippe eandē
uiuendi naturam habētia) à Diis in precio habeantur.
Mutatio autē sociorum Ulyssis in suis, et eius-
modi animantia, sub uerborū inuolucro significat,
quod imprudentium hominum anime, in belvino-
rum corporū species mutentur, quā in uniuersi or-
biculare circumferentiam (quam Circen appellat)
inciderint. Vnde et merito filiā Solis in Aces in-
sula habitantē ponit: atq; hanc ex eo sic nuncupat,
quod homines mortis causa lamententur ac lugeat.

At ille ipse prudens vir Ulysses, istiusmodi mutationē nō est passus, quod à Mercurio, id est ratione, immutabilitatē sumpsisser. Is autem ipse etiam ad inferos commeat, (tangam diceret, animā à corpore separari) ideoq; animarum cum bonarum, cum pruarum spectator fit. Ceterū Stoici ipsam animās definiētes, esse spiritum cognati & sensibile exhalationē, quæ ex humani corporis humiditate emergat. Homerius vestigij insistunt, cum inquit: Donec halitus in vectore manserit. Et rursus: Ast animus subter terram cœ fumus abiuit. In quibus niuacem spiritum ueluti uigentem facit: eum autem qui iam extinguitur, fumo cōparat. Atq; illo ipso

πῶς τὸ γαχιλλέα μάχεται. Βέλτοντο μὲν τὸν εὐρύ-
νελαννέμενον, ὅπερι τάχιστα σπίλουμεν ὡς ποτοφόρῳ λιγνῷ
λύμπιῳ στήχει τρέψει. Εἴτε αὐτοχωρεῖ τηλικούμνον γε-
νομένον τὸ γαχιλλέα. Τεκέρεα δ' αἱ γυναικοστὴν, ἐλεύθομον,
οὐδὲ γῆρά τε τηλικούμνον μετέμεινεν, οπίστη μὲν τηλικούμνον
βῆν μὲν φοβηθεῖσι.

Εσι δὲ οὐκέτενο δῆλορ, ὅτι τὰ ταῦθα ποὺν τὰς καρδίας σωματικού, ὁργής μὲν ἔτεις· λεπτίαν δὲ τὸ μέχρις ὀδυσσόμενον, καὶ ἀχθόνων στίλβεις τοῖς μέσαις λεπτίαν. τὸ δὲ φόβορ· λεπτίαν δὲ μοι εἶναι τηνίτερον εκθρώσκι, προμέτρον δὲ τὸ φάσματα γύναι. κατὰ τοῦ αὐτοῦ δὲ λόγου πατέρος τῷ φόβορ, τὰ τοῦ τὸ θάρσος ποὺν λεπτίαν ἀγράφαινε. λεπτίαν ἀλληλούφων τολεμίζειν, καὶ δὲ μάχεσσαι. ἐκ δὲ τῆς εἰρημένης ἑδοξε τοῖς σωματοῖς, τὸ πηγεμονικόν ἔτι ποδεῖ λεπτίαν. τὸ δὲ ταῦθα μητρικόν ὅπεις ποδεῖ γετέρος τῷ τολμοῖς στατεφεῖ, καὶ τῷ τόποις· αλλατ με γενινε, ὀτρύνει κακοοργύος. οὐ, γετέρα δὲ τὸ πως διέκιμπετερούται μεταπίπτειν. καὶ τὰς αὔτιας δὲ τὴν ποδεῖ τὸ θυμοκόρ μετρεῖται φυγῆς, φύσει συμβανέσσεις κατεῖθεν τὰς μὲν ὁργής ταῦτα λύπτεις ἐγγινομέναις, τεστιν δὲ τινα τὸ αἷματο, καὶ τὸ ἐμπάτωτανδόματο· τοσαῦτη μετρίαν, ὡς εὑτόποις ἀχνύμενοι, μετρεῖται μετρεῖται φρεγίτιν ἀκμικέλασσας τάμπλαντ, ἔστι δὲ εἰς ταυρὶ λαπτικτάνοντις εἰκῆς. μετρεῖται γέροντος τὸ πανδύματο πολεύορδενεύτην τοικε, τῶν δὲ ἐγγίνεσθαι καὶ φλέγεσθαι ἄδι τῆς θυμοταλάνης οὐκταχε. τάλαιρον δὲ αὐτὸν τὸ φόβοντος· πανδύματα συγχρόμενον καὶ κατατυχόμενον, τὰς φρίκας καὶ τῶν τρόμος τοιεῖ, καὶ τὰς ἀγριόστις τῷ τοῖς σώμασσι. ταῦτα γάρ ταῦτα συμβανταὶ ταῦτα τὸ φύγεων, οὐ μὲν ὥροτος, ὅτι τῷ θρηματοστιχοῖς τοῖς μετρίαις, τὸ ἐρεθίσθαι ἀχλάπτει τὰς ἄδι φαλαγίαν. ὃ ἡ τρέμοντος, ὅτι τὸ σωματόδυμον τὸ πανδύματα αρθροστοῖ σῶματος οὐ ἡ φρίκη, ὅτι τηγανυμένα τοῦ υγροῦ, αἱ τρέχοντες τοιερόμενας αντίστανται. ταῦτα δημοτικά σαφῶς σημαίνει ὅμηρος. φυσί τοι τοῦ χλωροῦ ἵππου δίεστος. καὶ, χλωροφόρος δέ θεός ἦρες. καὶ, Τρομετεῖ ταῦτα φαινόμενα γύναι. καὶ, ὡς φάτο, σῶμα δὲ γεροντοῖς οὐδὲ χύτη, δέσμοις δὲ αἰνῶς. ὄρθιὰ δὲ τρέχοντες εἰνὶ γναμπτίσι τι μέλεσσιν.

Κατά ταῦτα ἡμὲν τὸ ἐφοβέσθι, φίγωστε λέγει, καὶ
τὸ μέρος τοῦ κρυπτοῦ πεποιησθεῖται. εἰ δὲ τοῖς ἑναυτίσι,
Θελ πορέων τὸ θαλεῖσθαι, καὶ τὰς αὐγαῖς ἐλπίσατε, τὸ
μήδον φαῦλας τὸ σύνθημα μακρεῖται τὸ τρόπον.

Γάλιψ δὲ τὴν ποδὶ αρίστοτέλην ἀείσα πάθηκή γενεῖ.
μελάνως τὸν νέμεσιν, καὶ τῷρ εἰλευμῷ (τὸ γέροντός αὐτοῦ δὲ
δύσκοντας οὐδὲ τοῖς πλησίοις, εἰς ταφὴν ἀξίων βαντυχθεῖσι,
νέμεσις καθλεῖται· τὸ δὲ λυπτεῖσθι, εἰς ταφὴν ἀξίων δυ-
συχθεῖσιν, εἰλευθερεύεται) ταῦτα καὶ διηγεῖται περισσό-
τεροι τοῖς αὐτοῖς νομίζειν, ὅπου καὶ τοῦτο διῆται θεοῖς
αὐτῶν. τοιοῖς γὰρ ἀλλα τε, καὶ ταῦτα· Αἴνινθε δι'
εἰλευτες μάχην τελεμανιάσασι· Ρέυς γάρ οἱ νέμε-
σις, ὁτικαὶν ονομασθεῖσιν φωτικοῖς. καὶ τούτοις ταῦτα
οικτέρεις τὸ αὐτὸν τρόπον μυστικάλιον ποιεῖ τεχθεῖ.

*Est satius multò ut Pelidæ congregiamur, Et nō
deamus utrum faciet uictoria clarum. Deinde re-
cedit, ubi Achilles propius accesserat: Hector
cum sensit, rapuit metus, ut fugeret mox, Linque-
ret ut post se portas, & mænia Troiæ. Manifestū
uerò & illud est, quid animi perturbationes circa
cor constituant, iram quidem ad hunc modum. Cor
aurem ei intrus larrabat. Aegritudinem uerò: Lu-
gens, arg; dolens, laceras cur pectora chara? Metū
uerò: Excideratq; mihi cor charo pectore lugens,*

Subq; tremunt membra. Porrò quia ratione metum, eadem & audacia iuxta cor esse declarat: Cor furit in seum fine incurvare Marte. Ceterū quādo inter predicta Stoicis videtur, rationē tanquam principe in corde, cupiditatē uero circa p̄cordia esse sitam, Homerus id cūm in alijs multis, sum in his perspicuum facit: Sed me uerter stimulat maleficus. Et: Haudquam uentrem licet occultare uolenti. Præterea & causas eorum quæ penes animosam animæ partem sunt, & à natura cōtingunt, pernudit. Quippe ira ex agritudine nasci, & sanguinis ac spiritus (qui in eo est) feruore quendam esse demonstrat: ut, Aegrefert adeo, ut p̄cordia sanguine plena, Utq; micent oculi subiord uelut ignea lampas. Pro spiritu namq; pluio, id est iram ponere uiderur, eumq; in irascētibus nasci & incendi existimat. Porrò quāis rursus in metuentibus perturbatur ac refrigeratur, horrore, tremore, & palliditatē in corporib. generat, siquidē omnia hæc ex frigore oriuntur, ac Pallor quidē quando calor in media se confert, ac Rubor superficiem deservit: Tremor uero, quia dum spiritus intus constrinxitur, corpus tremefacit: Horror, quia concrecente humore, pili dum premuntur, rigescunt. Omnia igitur haec Homerus clare innuit, cum inquit, Pallidi p̄ meu. Et: Pallidus meus corripiebat. Et: Membra tremunt mihi, fortia claraq; quondam. Et: Sic fatus simulatq; senimēns fusa timore.

Oblīstupuit, steteruntq; come, & uix mēbra le-
uabat. Ad eū igitur modum & pro timuit, frigide
ait: et metū gelidum appellat. Ecōtrā autē, pro auda-
cia, & bona spe, confidentia, que Grēcis à calefa-
ciendo, seu feruendo dicitur, usurpat. Atq; ad hūc
modum uiiosos affectus discernit. Cæerum quū De bondi-
Aristoteles indignationē ac misericordiā pro lau. affectibus
dabilibus affectibus habeat (dum nāq; boni uiri
uruntur, quando alios præter meritum feliciter a-
gere uident, indignatio uocatur: dum autem illis do-
let, si quis præter dignitatem infeliciter agat, misé-
ricordia dicitur) Homerūs quoq; hæc ex bonorum
uirorum officio esse putat. ubi etiam Iou ea, tum a-
lia tribuit. Facie enim & alia & hæc: Cum Telam-
ones atq; pugnā detractat inire Iuppiter: hocq;
facit, superetur quo minus iste. Et in alijs:

Rursus miseratur eundē fugientē, mœnia circū.

Porrò

De animi. Porro quod nam Poeta de animi uirtute & ultio senti-
uirtute et at in multis ostendit. Cum enim una illius pars intelli-
 uitio. genet & rationalis sit, altera uero rationis expers, et af-
fectui obnoxia, atq; ob id homo mediū quiddam inter
Deum & beluanum natus sit, summam quod uirtutem diuinam,
summam autem uitium beluini (ut & Aristoteles post
eum) existimat, atq; haec per similitudines declarat.
Semper enim bonos viros dicens similes, & Ioui consi-
liu par appellat. Inter malos uero, timidos fugacib:
ceruis, ouib: custode carensibus, & leporib: fugientib: 10
cōparat. De ijs autem qui proclinet & incogitante
ira afficiuntur, ait: Pardi tanta fuit nunquam, non
ira leonis, Apri, nonq; capri fuit unquam pernicio-
si, Dum furit, ostentatq; suum per peccora robur.
Quanta tenet pueros Panthi, quibus hasta decora,
Imperit autem dolentiū luctus, luscinia querelis cō-
parat, Inuolucres cuius pullos prædatus aracat.
Quum igitur Stoici uirtutem in indolentia ponunt,
ea sectari uidentur, in quibus Homerus omnē affect
Etum collit, ut quum de egritudine ait: Quin sepe 20
liris eam, quem non renocaro potestis Ex Erebō;
quamuis lachrymas fundatis acerbas. Et: Cur
lachrymare Parrotla miser, cœs mœstia puella?
De ira uero, Litus utinam sublata foret nobis, superis-
que. Decimore autem: Ne fundeto merum, nam
persuadere nequibus. Et: Ictus, percussusq;, ui-
dens fatumq;, necemq;, Magnanime occumbat fer-
ro. Ad huc modum & ijs qui ad singulare certa-
men prouocabantur, intrepide morem gerunt, ita
plures pro uno assurgunt. Atq; uulneratus haud 30
minorem perseverandi cōfidentiam habet, ut alibi
inquit: Quid iactas, quod planta pedis perstricata
sit a te? Deniq; omnis generosus cōparatur leoni,
apro, torri, aut turbini. Porro quum Peripateticī
existiment, homini impossibile, ut perturbatio-
nibus uacet: medioq; quodā inuenio, uirtutē medi-
critate finiat, que illarū excessū tollat: Homerus ce-
tiā optimos quoq; nec prorsus imperit, nec intre-
pidos, nec dolore uacates inducit, ut in hoc à malis
differat, quod affectibus non nimis teneat. Ait 40
enim: Muratur color ignavi, mens atq; monetur.
Sede sua, nusat, nec perslat in ordine certo. In-
tus cor crepitat multum formidine mortis, Den-
tes atq; crepant, striduntq; timore, metuq;. At for-
ti color est idem, nec peccora terror Immodicus
pulsat. Perspicuum nanq; est, q; cum uehemētiore
merū bono viro adimatur, mediocrem ei relinquat. I-
dem & de similibus affectibus, dolore uidelicet ac
ira, sentiendum, cuiusmodi illud est: Membra
Phrygum subiit uehemens tremor, Hectoris atq; 50
Magnanimū quamuis crepitat cor, pectore læto.
agnū in- Alij nanq; uel uidendo conteremiscebant: hic uero
er timētes quamuis in periculo cōstitutus, tamē fortis erat, &
discrimen. dūtaxat esuabat. Vnde aliter quidē Dolonē ac Ly-
caonem timenter finxit: aliter uero Aiacem & Mene

φασπόρ ἀπωταινέεις τελευτής. ὁ σάυτες δὲ
καὶ λυπουμένων οὐχιφοράς ἀδιδέειντο, καὶ οὐ-
μένων ὅμοίως. ὁ σπόρος μὲν ὁδηγούμεν-
ος ὃν τρέπουσαν κύκλωπας ἐζητάτησαν, ἔφε-
μοὶ δὲ γένεσαν φίλῳ καὶ. οἱ δὲ μητῆρες πεσόν-
τα τὸν πρωχόμντος ιδεῖντες, χαῖρες αὐτοσχόμενοι γέλα-
σινθυνοῦ. φαινότας δὲ γὰρ κατεταρθοῖς οὐ τοις μετρίοις
οὐχιφορά. καὶ οὐ μὲν ὁδηγούμενος τῆς ἑστέτησακός
εἶναι, καὶ εἰλαίσσων ἐπ' αὐτῷ ὄρθη, φίρες· Οφ-
θελμοὶ δὲ δισεκέρατοισαν, μεσίθηροι· τῶν δὲ 10
μητῆρεμ φαίνονται αὐτοῖς δράντειν τῷ τετραστιλίῳ μαώ-
τῇ γάντῳ γουσίατ', φέροντες δὲ ἄρτας βυσμούνθελγον. παῖ-
τες δὲ ποικίλαντα τετράπλευρα λειχίεσσι κλιδίωσαν. ποιαῖς
ταῦτα μὲν δέ τοι τὰ πρᾶγματα τοιαυτὴ ποθεὶ θυνχῆς μηνάμε-
νη, καὶ ταθῶμ.

ποὺν ἡ ἀγαθῶμικὴ θελαικούνες πολλῷ εἰρημένω
πρᾶξα τοῖς φιλοσόφοις, τὸ μὲν τὸν ἀρετὸν δὲ ψυχῆς
μεγίστουν δὲν τῷν ἀγαθῶμι κατέπλαστα σωμάτην.
Ἐπλοὶ δὲ τοις τὸν ἀρετὸν αὐτέρην ἡγουντο) πᾶς
ζεῦθεν αεικονίαν, λεβόντες τὸ γνήδιοντο μὲν τὸ οὐκρικῶν 20
τάτου, εὖ δὲ τὸν σοφῶτα τοῦ μὲν φρονιμῶ τατοῦ τοι-
ποίνην, ὑπέρ δικλείσας πόνον ταταφρονεῖτε, καὶ δέ
δινεῖς ὑπερρρώντα. τὸ μὲν πρότερον ὅτιος· ΑΛλ’
οῖοι τὸ δὲ δράστε, καὶ ἔτλα καρτορὸς αὐτῷ, αὐτοὺς μὲν
τολκυθοῦν ἀπεκτείνοσι δικιάσας, ταῦτας καὶ τὰ ἄμφα
δύοισι: Βελάῳ, οἰκητῇ τοικαὶς, αὐτῷδη μητρικήν εἴ-
νεται διηπόλιμον. τὸ δεύτερον δὲ ὅτιος· οὐδὲν αὐτὸς·
δρύκενθελυν τῷ δικαίῳ μέτρῳ, ὃς δὲ αὐτῶς, κίρκην εἰ-
σερήτυνεν γνηγάροισιν αἰαίν, θελόεσσα. λιλασ-
μένην ποσὶ μὲν διέπει, ἀλλ’ ἐμόμενη πότε τοικαὶς γνὶς εἰδεσ- 30
σιν εἰσειδεῖν.

Μέλισα δὲ γὰρ τάχοις τὸν θηραῖον μέγαν σωμάτιον
στηρί, γάρ οὐτὶς ὁ μήτηρ αὐτοῦ ποιεῖ τὸ μονούν αὐθόστηρον, ἀλλὰ τὴν καλλισου τοντοῖος, οὐ ποδωκίσαστον, καὶ διῆγε-
ντας τὸν θηραῖον, καὶ ταφέσθι θηριφανῆς, καὶ τῶσδε τούτῳ γέγονεν
τοντοῖον Βοκτέρμενον· τὸ οὖτον οὐσία σωμάτην μετέ,
εἰς τερπόδιον τὴν Φυλῆν, τὰ δὲ αἴτια διχά οὐκοίστα τύχην καὶ
τυγχανίαν, πλικίας τε τὴν ὄψιν εὔχεται, οὐ γονιασμῷ οὐ
παντὶ οὐνομαστῶν, οὐ ταπερίδι οὐδέξι, οὐ πατεχθό-
μενοι εἰς τὸν θηραῖον μήτηρν ἐκάλυψαν τὸν δικτυαῖον, 40
τὸν δὲ τὸν πατέρα τὸν πατεχθόμενον.

Οι δὲ οὐκ οὐ πάντες τούτων τρέψαντες μέμνησαν τὸν Φυ-
χῆς ἀγαθὸν νομίζουσιν, οἷον φρόνησιν, αἰδοῖσιν, σωφρε-
σιν, μητρικούσιν. Διὸν δραπέτης τὸν τοῦτον τὸν σώματος,
οἷον ὑγίειχε, ἡρώιον, καὶ λλοιον. τάχεος. Ήτταὶ τὸν τεκνός, οἷον
δινδυμίαρχη, διν ψυχήν, πλεύσιον επιτάνετον λόγῳ τούτῳ, οὐτί
θαυματεῖσθαι τὸ γένος ἀλγυδόνα, ηγένοσθαι, ηγένεσθαι, ηγένοσθαι
φορέας ἀβελλατούσι, χρημάτης τὴν αἴρεται τὸν Φυχῆς αὐτεχούν
στις τοῖς κακοῖσι, τούτων τούτων αἱρέτων, οὐδὲ ταπειάσιον.

Τόδι ἡγαθοῖς νοῦν ἔχει, τοῖς δὲ σκληταῖς. 50
ζεῖ. γάρ τὸν κτῆσιμον λαζαρέτης, οὐκτὸν τὸν
χρυσόν τὸν τὸν ἐνεγεγαγόντα καλόν. ταῦτα δὴ
καὶ οὐκοῦ θεοί εἰσιν αὐτοὺς. τὸν μὲν γάρ θεόν,
οὐκέπειτα ποτῆρας ἔχειν, πουτέστι τῷ μὲν ἀγαθῷ, οὐκέ
πούχονται

perinde ut leones, qui à stabulo repulsi sunt. Eodem modo & dolentium discrimina monstrat, & gaudientiū similiter. Sic Ulysses cōmemorans, quo pacto Cyclopi bus imposuerit, ait: Corde sinuq; meo risi, dum talia dicunt. Proci uero conspecto mendico humi prostrato, Sublati manibus risu penè emoriuntur Porro & inferioribus rebus medicori- tatis differentia appetet: ut dum Ulysses, tametsi uxore suam dēligeret, atq; eam propter ipsum plorā tem uideret, nihilominus tamē se contineat: Lumi na cōstiterant cū cornea ferrea siue. Procorū au- tem, qui candē amabant, & suspiciebant, Genua labascunt, mulcēturq; cupidine cæco, Coniuge Pe- nelope capit atq; potirer omnū. Talia quidē apud poetā sunt de anime uiribus, & affectibus. Cete rum multis à philosophis de bonorū finibus & feli De summo citate dictū, de hoc inter illos per omnia conuenit, bono. quod animae virtus bonorū sit maximū. At Stoici virtutē per seū ad felicitē sufficere putant, ansa ni mirū ex Homericis illis sumpta, in quib. sapientissi mū et prudentissimū virū glorie causa laboris pa- rientē, ac voluptatis cōtemnentē finxit. Ac de prio ri quidem sic: Quāsiū est quod gesit fortis uir, sustinuitq; Verberibus sāuis domuit, plagiisq; sei- sum, Inq; humeros uili iniecta quū force lacernas Vrbē inimicorū ingreditur seruo assimilatus. De posteriori aut̄ ad huc modū: Sic itidem Circe reti- nebar in ædib. altis, Coningj tēdas cuperet dū, meq; maritū: Ast animū potuit nequaquam flectere no- strū. Quid autē de virtute sentias, ex his intelligere possumus, in quib. Achillē facit non solū fortē, ue- ruetiam pulcherrima forma, pedib. perniciſsimis ge- uerosissimū, ex illustri patria oriundum, deniq; cui deorū maximus opem ferret. Ulysse uero prudētē, ac animo tolerantē, at in reliquis non perinde fortis natū, statuta et uultu reliquijsq; dorib. non respon- dentibus, & quod haud ex illustrib. parentib. et pa- tria obscura ortus esset: deniq; quod Deū post Iouē secundū, infensum haberet. Quæ tamē omnia cum nihil prohibebat, quo minus propter animi virtutē, nominis celebritatē assequeretur. Ceterū Peripate- tici, animae bonis (ut sunt prudētia, fortitudo, cōpe- rantia, iusticia) primas tribuunt. Corporis aut̄ bonis (ut est salubritas, robur, pulchritudo, celeritas) secun- das. Externis autē (ut est bona existimatio, nobili- tas, et opulētia) tertias. Laude namq; et admiratiōe dignū existimat, si quis virtutis presidio munitus, dolorib. morb. cœlestati, perplexis calamitatib. alijs- que malis resistat: at nec optabile, nec beatū. Si quis autē bonus sapiēter fruatur, eum reuera beatū exi- stimant. Neq; enim solā virtutis possessionē, uerū etiam usum et efficaciā esse bonum quiddam. Quæ sāne & Homerū perspicue ostēdit. Subinde nāq; deos bonorū datores fingit, quæ & homines sibi à

dys prestari (ut pote ipsis haud inutilia, neque in-
differentia, sed ad felicitatem conducibilia) exo-
prant: Quæ nam ergo bona ab hominibus expe-
tantur, & ob quæ beati uocentur, in multis decla-
rat. ac de Mercurio quidem simul uniuersa: Cor-
poris admiranda tua est species, sapientia que Mente
similis, satus es maiorum stemmate claro. Testi-
monium nang; ei de corporis pulchritudine, pru-
dencia, & generositate perhibet. Hac uero singu-
latim: Huic superi formam dederant, & fortis ut
esset. Et: Magnificas & opes dederat Saturnius:
Donum.n. & hoc Dei est: Iuppiter id tribuit mor-
talibus. Non nunquam uero & honore inter bona
recenset: Outinæ colerer, colitur ceu Pallas Apos-
to. Non nunquam uero prolixi felicitatem: Estq; bo-
num pueros moriendo relinquere iustos. Aliquan-
do autem, si quis familiaribus suis fruatur: Vos
libate dys, genio indulgere frequenter, Hospitem
abire sinatis, ob id quod cuncta peracta. Quæ mens
nostra cupit, deductio, charaq; dona, Quæ mihi
fortunent superi precor, obsecro cuncti. Vrjq; do-
mi inueniam saluos cum coniuge amicos. Vos iti-
dem teneras uxores, atque puerulos. Delectate domi:
precor autem Diu superi ut dent. Vobis cuncta bo-
na, ut mala nec uos publica uexent. Quod uero in
bonorum comparatione uires diuitijs praestens, in
his declarat: Diues erat, sed enim bellum ceu uir-
go perieuit. Auro nec potuit seuam depellere mor-
tem. Et: Gaudia nulla ferunt mihi quamuis pre-
dia lata. Deniq; quod prudentia egregie forme
antecellat: Inferior forma est alius uir, sed Deus
istam Eloquio suani decorat. Ex predictis ergo ap-
parat, quod Homerus & corporis & fortune a doles
inter bona recenset. Quod autem absq; his uirtus ipsa
per se ad felicitatem non sufficiat, in illis declarat, in
quibus duos uiros uirtutis summu consecutus ponens,
Nestorem & Ulyssem, ab alijs quide hominib. differ-
rente finxit, inter sece aut (quantu ad prudentiam,
foritudinem et dicendi facultatem attinet) similes.
in fortune autem dotib. non itidem: propterea quod diu
Nestorem abunde felicem reddiderat, siue dum na-
sceretur, siue in coniugio uersaretur, quodq; illi dede-
rant summa cum opulentia magnificis in ædib. se-
nescere: deniq;, Prudentes natos, et eos de Marte
potentes. Ulyssem uero (quoniam consulens, so-
lens ac prudens esset) infelicem se numero appelle-
bat. Et hoc ideo, quod illo celeri & cura navigatioe, hic
uero diuturnis errorib. laborib. et periculis innume-
ris ex ætatis, in patriam redierit. Adeo optabile ac
beatum est, si quando fortuna uirent auxilio, non ob-
staculo fuerit. Ceterum quo pacto uiri uiris possessio
nihil proficit, nisi & agendo efficax sit, ex his patet,
in quibus Patroclus Achillem obiurgando ait:
Quem fructum ex uirtute tua cepisse minores
Dicent, quum Danais non tanta pericula pulsese

μέχονται οι ανθρώποι παρεχειν αὐτοῖς αὐτὸς, τὰς
αὐτοφελῆ θηλεύοντα ὄντα αὐτοῖς, τὸ δὲ αἰδίσφορος,
αἷλα πόθε δυσδικούσιαν χρησία.

Τίνασιν δέ τὰ ἀγαθά, ὃντε φίσηται οἱ ἀνθρώποι,
καὶ δὲ ἐξ αἰσχαρίσης, γὰρ πολλοῖς σῆστασι, ἀμα
μὲν παῖς ταῦτα ἄγε τοῖς εἴδεσθε. Οἶτε δὲ σὺ δίκαιος, καὶ
εἰδὼς ἀγνότος. πεπυνθανεὶς δέ τοι, μακάρεων δὲ τοῖς εσ-
σι τοκίων. μαρτυρεῖς γαρ οὐτῷ καλῷ θεού σώματος,
καὶ φρόνισιν, οὐ διηγήσαν, τὰ δὲ κατέκατε μέρες. τῷ
οὖτε θεοὶ καλῷ τε, καὶ πίνορθιν δραστευεις ἀπ-
σαν. καὶ, θεωρήσοις πλεῖστον κατέχεις κρονίων.
Δῶρον γαρ δέ τοι καὶ πᾶν τὸ θεῖον. Καὶ δέ δι' αὐτοὺς τέκει
δικύμπολον αἰθρίαποστολήν.

Ποτέ δὲ καὶ τὸν πυλὸν ἔγειται καθόδῳ. Τοῖς μὲν
οὐ μέτρον αὐθικαίγενοι, καὶ αὐτολημφάπως δὲ τὸν δύ-
πασδίαν, ὡς ἀγαθὸν καὶ παῖδες κατεκφθιμένοιο λε-
πέαδες. πῶς δὲ τὸν τὸν οἰκεῖων αὐτοῦ στριψί· πέμπει
τέ με απέσαντες αὐτόν μοναχόν, χάρετε δὲ μάταιοι. οὐδὲν
γάρ τε τελείσαι ἀκοι φίλος πέβετε θυμός, πομπή, τὸ
φίλαρθρον, τὰ μοι θεοῖς ἐρευνώντες οὐδεις ποιοῦσαν,
αὐτόν μοναχόν οἰκος ἀκοιτημένοντας ἔνροιμι, σὺν ἀρ-
τεμετεστοι φίλοισιν. ὑμεῖς δὲ καθεὶς μελέοντες ἔνφρον
νοίτε γυναικες καρπούσιες, καὶ τέκνα, θεοί δὲ αὔτε τὰ
ὑπάρχοντα παῖς πάντες, καὶ μή τι κακόν μεταδῆμοιο εἴη.

Ο το δέ γνήσιο τῷ ἀγαθῷ συγκρίσει, τὸ πλέον
πρέσοντος διὰ τοῦ τὸ μάρτυρος, δηλοῖ οὐδὲ τούτῳ μόνῳ
καὶ χειρού ἔχων πόλεμόν τοις, οὐτε κούρῃ, οὐ ποσὶ,
διὸ τοῖς τοῦ διεπιφύκεσε λυγροῖς οὐλεθροῖς. καὶ, ὡς τὰ
τοι χαίρων τοῖς δεκτεῖταις αὐτοῖσι. καὶ οὐτὸς τὸ
φρονεῖν Φακελοῦ ἔδοντας ἀμενογ. ἀλλα Θυμῷ γρά-
τε διδοὺς αἰκισθότορθο πέλειντο, ἀλλὰ θεοὶ μορ-
φῶις ἐπεισεῖσθι.

Δῆλοψ ἢ οὐ, διποὺς τὰ ποδεῖ σῶμα καὶ ἐκτὸς
θυτυχούμενα, ἀγαθὸν νομίζει. ὅτι δὲ αὖθις τούτων
τὸ κέιμενον αὐτάρκης ἐστιν μόνη πόλις θυματουργία,
γνῶντες δέ. μόνον γαρ αὐτοῖς εἰς τέλος ἀρετὴς μόνον.
τας οὐσιώδειμαν Θ., τὸν νέσορα, καὶ τὸν ὄδυσσεα, καὶ
τῶν μὲν ἄτλων στρατιώντας, ἀλλὰ λοιποὶ ἐν οὐρανοῖς φρο-
νήσαντες αὐτοῖς, καὶ λόγῳν μηδεμάκια, ἐκεῖτο οὐρανοίς
γνῶντες τοῦτον πεποίκηγναντα, τῷ μὲν νέσορι τοῦτο
θεός ὅλορος ἀδικιλῶσσαι, γαμέοντί τε, γενομένην τοῦτο,
αὐτὸν ἢ λιπαρῶν γηρασκίμενον μεγάροισιν, ψέσσος
αὐτὸν τούτος τε, οὐ εγχόμενον ἀρίστος. τούτῳ δὲ ὁδονο-
σία καὶ πορφυρίκη πολυμητηρία ὄντα, οὐ ἀγχίνοορ, οὐ ἐχε-
φρονα, ἀποκαλεῖ δύσιλωον πολλάκις. οὐ γαρ τὸν δύο
τῶν αὐτοκομιδίων πλεῖστα παχέως, οὐ ἀσφαλῶς
τούτῳ δὲ πλανηθῶσα χρόνῳ πολλῶν, οὐ πόνους οὐ καὶ
διώγματα οὐσιώδειμαν μηρίσσει. οὕτως αἰρετούμενος οὐ μα-
κάριού δεῖται, διταν τὴν ἀρετὴν συναπεριβλέπει, οὐ μητι-
πατεράσσεσσαν τύχην πάντα.

Γάες οὐκέτι κτῆσις φίλαρετης εὐδίγνετος ὅφελος, αὐτὸν καὶ γνέρει, φανερόμενον τούτων ὅπερά μὲν πάτρος κλος ἦτι πλήνος αὐτῷ (εἰ) ἀχιλλέα, λέγει· αὐταρεῖται, τὸν στολὴν δικτυόντος ἐπέζησεν πᾶς, αὐτὸν μηδέγει εἴσοιστι

Ἐπ τοῖναί οἱ σωτῆροι φίλες θεῶν αὐτὸν ἀγαθὸς ἀνδρας ἀποφάνοντες, τῷ δὲ ὅμιλος μηδέποτε ἐλαχεῖν, λέγοντος ἂντι τοῦ ἀμφικράτεος ὃν ποδὶ καὶ φίλες βενῖσσας γίνονται, καὶ ἀπολαμψαν. καὶ ἂντι τοῦ δίδυστον, χαῖρε δὲ ἀθλωτέον πεπνυμένων αὐτῷ δικαιώματος. ἔτι δὲ τῷ αὐτῷ φιλοσόφῳ μηδέμα, μηδὲ διδακτήν τὴν ἀρετὴν, ἔχοσταν μὲν ἄξιον τὴν δύναμιν, δικαιόσης φησιν τοις γαρ ταῖς οὐσίαις, δικαιόσης τοις πεπνυμέναις βαζεῖσαν. Καὶ δὲ πατεῖται, εἰς τὸ πέλαγος πεπχομένης.

Εσι γαρ αξεπτης άθισκη το ορθως βισητητέσιμη,
ώμοντας εν βιωσομένης πράσσειν προσάκειη ταῦτη
γνήσια παρ' ὄμηροι. λέγει γαρ· Νήπιοι δηλού
όμοιοις πολέμοιο, έστιν αγροτῶν. ικανοὶ εἰν αἵλαις· δῆλοί
με θυμὸς ἀνωγεῖν, ἐπεὶ μαθητὴν εἴμιναν εἰδέλος. ικανοὶ δὲ
φονικὲ φροντίρι οὐδὲ τὸν αχιλλέως· τὸνεκά με πεύσειν
διδακτοκείμεναν τάσει πάντα, μέντην γένητην εἴμιναν,
περιττηρά τε σφραγω.

Ἐπεὶ γάρ ὁ Βίος ἐκ πρᾶξεων εἰ λόγῳ φωτίσηται,
τότε τῷ φυσικῷ θεμάτην αὐτὸν τὸν κανονικὸν γέγο-
νγάνει. εἰκῇ τὴν εὐρημένην μηλεύοντι πάσαν αρετὴν ἀ-
ποφάνει θεμάτισθαι. τότε μὲν δὲν πρώτη οὐκέτι
γίγνεται ηδίκοις καὶ φυσικοῖς φιλοσοφεῖ.

Ελεται δέ τι αὐθί θεωρίας, καὶ αἱ θυμητική, καὶ
μαστική, ἃς καὶ πυνθαγόρας σύσφιξεν τως ἐπίμυγδην.
Ἐδωμὲνοι δέ, εἰ καὶ τοῦτων δέντε παρὰ τοῖς ποικιλούσι
γενεταὶ μὴ μὴ πλείσος. οὐδίγα δέ εἰ πολλῷ προστε-
θεῖται οὐκαρέσσα.

Ο γάρ πυθαγόρεας τὸν αριθμὸν μηγίσκω μακάριμον
ἔχει προνόμιον Θ., καὶ πάντα εἰς αριθμὸν αὐτοφέ-
ρου, τῷ τε ἀριθμῷ τὰς πορίσματας, καὶ τῷ τῶν ἡών τὰς
γρήγορες, δύο τὰς αὐταπέτω αρχὰς ἐλάσσιναις· τὰς
μὲν ἀριθμούσις, μονάδα, τὰς δὲ ἀριθμὸν, δυάδαν
καλῶν, τὰς μὲν ἀγεθῶν, τὰς δὲ κακῶν στασιαρχίαις.
· μὲν γάρ δὲ μονάδα θύρας ἐγγραφέων τε· ἢ
πρᾶττοντι δικρατίαιν, Φυχᾶς δὲ αρετῶν: σώματον δὲ
νύεισιν, πόλεων δὲ καὶ οἰκοις εἰρήνην καὶ διάνοιαν
πρέπει. παῦ γάρ ἀγαθόν, συμφωνίας οἰκείου δέκαν. δὲ
δὲ δυάδες, παῦ τὸν κατίσικ, πίει χειμῶνα, Φυχᾶς

HOMERI VITA.

Sic n. cum alloquitur, qui uirtutem inertia sua ini-
tem reddebat. Ipse quoq; Achilles hanc inertiam
deplorans, ait: Sed sedeo ad naues, telluris inutile
pondus: Talus ego, qualis non ullus uiuit Achiuus.
Dolet, quod uirtute preditus, ea non effet usus: sed
Græcis indignando, Concilium clarum nunquam
decoraret Achiuum, Atq; manens inibi, cor dile-
ctum maceraret, Prælia sua precans Danais, sæ-
numq; tumultum. Phœnix namque ad hunc mo-
dum illum erudierat: Ut bene dicendi gnarus fie-
ret, bene agendi. Vnde & uita funētus inertia illa
offenditur, dicens: Maluerim in terris tenui ser-
uire colono, Quām cunctis umbris sub terris im-
peritare. Et causam subiungit: Sole carens ete-
nim nunc, non sum talis, ut olim, Mœnia dux
Phœbi uastaret Achiuia iuentus. Præterea Stoi-
ci dicentes, bonos viros dīs amicos esse, ab Homero
id mutuatis sunt, qui super Amphiaraō inquit:

*Iuppiter ex animo hunc dilexit, Apolloq; Phœbus. Et de Vlysse: Gaudetq; Minerva uiro iusto, sapienti. Est autem eorundem philosophorum & hoc placitum, uirtutem esse docibilem, quæ pro initio generositate habeat (quod & Homerus sen- sit, dum inquit: *Est talis genitor tibi, nam prudenter dicitis*) & per disciplinas ad summū deducatur. *Virtus do-*
cari petej.
Est enim uirtus scientia recte uiuend: id est, earum re-
*rum quæ ad recte uiuendum faciendæ sint. Hec igitur apud Homerum quoque sunt. dicit enim:**

Dum puer ignarus linguae, belliq; cruentis. Et in alijs: Non animus iussit, didici quia strenuus esse.

Et Phœnix de Achille inquit: Idcirco me misit, ut hæc te cuncta docerem, Ut bene dicendi gressus fieres, bene apendi. Nam quum uita ex dictis

et factis constet, ideo se preceptorem adolescentis in illis fuisse ait. Atque ita ex iam dictis nimis patet, quod quamlibet virtutem doceri posse ostendat. Adhunc igitur modum Homerus tum in moralibus, tum naturalibus, philosophatur.

Ceterum eiusdem contemplationis Arithmetica
ta & Musica est, quas & Pythagoras pre alijs co- De Arithme-
tuit. Videamus ergo, num & harum metrio apud po- tica.
etia sit. immo uero plurima. Paucia autem ex multis exē
plus adducta sufficiet. Quis igitur Pythagoras exi-
stimaret, numeros maximam uim obtinere, omniaq;
ad numeros referret, tu sederū meatus, tu animatus
generaciones, duo suprema principia ponebat: unū
finitū, quod unitatē: alterū infinitū, quod dualitatē
appellabat: ita ut illa bonoru, hæc autem malorum ini-
tiū efficeret. Unitatis enim natura, cælo (quod omo-
nia complectitur) insita, temperiem, animis ui-
tutem, corpori sanitatem, urbibus & domibus pa-
cem & concordiam suppeditat. Quicquid enim bonū
est, cū cōcordia familiaritatē habet. Dualitatis om-
nia contraria sunt. Aer inang; tempestatē, animab.

*vitiositate, corporibus morbos, urbibus et domibus
seditiones ac inimicitias procreat. Omne namque; ma-
tū ex discordia & disilio nascitur. Vnde et sequē-
tiū numerorū parem inopem ac imperfectū, imparē
uerò & plenum & absolutū demonstrat: propriea-
quod & dum parim scetur, semper uim suam re-
tinet, impari hic quoque; superante: & sibi additus,
parem numerū generat. Fœcundus namque; est, ori-
ginis que; uim haber, ac diuisionem non recipit, unira-
te semper in ipso restante. Par autem sibi additus,
imparem nec producit unquam, nec indivisibilis est.*

Ergo & Homerius unitatis naturā in boni conditione, ac dualitatis in malū, ponere uidetur, sāpe bonum virum, & bonitatem ab unitate appellans, afflictionē uero à dualitate, cū inquir: Conuenit haud multos regnare, sed unus erit rex. Et: Eifariā bello nec pace loquuntur Achini, Vna sed hū sit mens, ac consultant sapienter. Subinde autem impari numero, tanquam præstantiore uicitur. Et enim totum mundum quinque partibus constare fingens, tres harum in medio positas diuidit:

Tripliciter sunt secta, data & sua portio cuique;
eam ob causam Aristoteles quinq; elemēta posuit,
ut pote impari ac pleno numero ubiq; dominante.
Præterea & Dijs cœlestibus imparia distribuit;
Nestor enim & Neptuno nouies nouem tauros sa-
crificat. Et Tiresias Vlyssen immolare iubet arie-
tem, taurumq; & porcarum inicorem nerrem. At
Achilles in Patroclie exequijs nō nisi paria immo-
lat, nempe quatuor equos, deodecim strenuos ma-
gnanimorum Troianorum filios, ac nouem canes,
quorum duos in pyram inyicit, ut se ptem sibi relin-
queret. Ad hæc, in multis ternario, quinario, et se-
prenario uititur præcipue autē nouenario. Sic iur-
gans senior, surgensq; uiri inde noueni. Et: Noue-
nales enim si. Et: Nouem cubitorū latitudo erat,
longitudeq; nouem ulnarum. Et: Perq; nouem so-
les grastatur pestis iniqua. Et: Nouem diebus ho-
spitaliter tractauit, nouemq; boues sacrificauit.

Cūnam ergo nouenarius numerus perfectissimus est: quia a primo impari quadratus est, & impariter impar, dū in tres terniones diuiditur, quorum singuli rursus in tres unitates secantur. Non solum autem numerorum vim, sed & compendiariam computandi uiam demonstravit. ut quum in nauium catalogo inquit, Horum quidem quinquaginta naues ibant; in quarum singulis centeni & uigeni Bœotij erant. Et rursus, Quinquaginta erant uiri. Vnde ratiocinandi occasionem praebet, quod cum omnes naues fermè mille ducentæ forent, ac centeni in singulis essent, uniusquis numerus centum uiginti milium surgat. Rursus autem, dum de Troianis locutus, inquit: Mille autem pyræ in campo ardebant, ac iuxta singulas quinquageni erant uiri, calculandi occasionem dat, quod quinque decem millia prætersocios

κακίαν· σώμαστε, νόσος· πάλιν δὲ καὶ οἰκίας, σάσσος
καὶ ἔχθρος ἐγγύηντος. τῶν γὰρ πεικὸν ἐκ μικρασιας ἡ
μέλαφρος γίνεται. θόρην καὶ τὴν ἐφεξῆς αριθμῶν, τῷ γ
μὲν ἀρτιομ γύνεται καὶ ἀπελῆ, τῷ δὲ πολυτοσὸν πλάγη
τε καὶ πέλειον απέφρινε· ὅτι μηγ γνῦμεθες τε πάθεις τὸν
ἀρτιομ, αἷς τὸν ἑαυτὸν μιώσαμεν μέστωζεν, τῷ πολυτο-
σὸν καὶ γύνεται τὸ πρατατιθέμενον, ἑαυτῷ τε σωτι-
ζεμένον γίνεται τῷ γένειον. γόνιμον γάρ δέι, καὶ ἔχει
δύναμιν τὸν ἀρχῆν, καὶ μιαρέσσιμον τὸν μητέρεται, αἷς τῇ
μονάδι θεοῖς αὐτῷ ποιεῖσθαι. ὁ δὲ ἀρτιθέμη, στεγανός
τοπε τὸν πολυτοσὸν σωτιθέμενον ἑαυτόν, τῷ δέντρῳ
αἰδιαίρετο.

Καὶ ὅμηρος φίνων τὴν τοῦ ἐνὸς φύσιμην τῆς ἡγεμονίας μοιρά, καὶ τῇ τῆς Δικαιολογίας γράπτην τοῦ πατρὸς τοῖς φαίνεται τολμακίς, γνέντα τῷ ἀγαθῷ λέγων τολμακίς, καὶ γνέντα τὸν τριάντα διαβεστήρα, Δικαῖον δὲ τὸν λακωνίαν. Καὶ ὅτι τὸν ἀγαθὸν τολμακόρανίαν, εἰς λακωνίαν θέτει. καὶ μή τε γένη τολμέμοις μάχας βάσεων, μήδεν ἐνὶ Βολῇ, ἀλλ' ἣντα ἔχοντας νόσου, καὶ ἐπίφρονα Βολαῖ. αὐτὸν δὲ τοῦ ποθεαστοῦ αριθμῶν γράπτης ὁ κρέσοντος, καὶ τῷ τοῦ σύμπαντα λόσιον πρώτη μοίρας ἔχοντα τοιωθερόν, τὰς τρεῖς τέσσαρας *Cas* μεταξεῖ. τριχθάδε τοι τοῦ δέδεσαι, ἔκαστος δὲ τοῦ εὔμορφοῦ τιμῆς. Μέτοχος τούτου τοῦ τοιχεῖαν γνόμονα, ὃς τῷ ποθεαστῷ καὶ τελέσι, γένη ταντὶ τῷ κρεβατῳ ἔχοντος. καὶ τοῖς μὲν ἀρνίοις μάζησι τῷ ποθεαστῷ ἀπονέμεται. ὅτε γάρ τε σώματον διένει προτελείας, ἐννέα ταύρων. καὶ τῷ ὁδηγούσι τὸν λειλόντα ὁ τερποτίας αργεῖνθε, ταῦρον τε, συνδρυπτὸν βασικόπεδον, ὃ δὲ ἀχειλέτος τῷ ταξιδόκλῳ ἐναγγίζει τανταὶ αἴρταις, ἵππος δὲ τοιαύτης, μάζησι τῷ τοιχεῖαν μεγαθύμων οὐτεῖς ἐδιλέπει. ήγένεται λειαῖμον ὅτιων, τοὺς δύο ἑμίβαττοὺς τὴν ταύρον, ἵνα τῶν ἐπτά ταυτοῦ ἀπλίπηται. καὶ τῷ πολλοῖς τοῦ τοι τοιχεῖαν, καὶ τούτην, καὶ τούτην, καὶ ἐπτά αριθμῶν γράπται, μάζησι δὲ τοῦ τοι τοιχεῖαν. ὃς νέκειος ὁ γέρων, τοῖς δὲ ἐννέα τανταῖς αντέστη. καὶ τοι τοιχεῖαν τοῖς γε, ηγένεται πέχεσθεν πότερον σῆρος, αὐτῷ μηκός γε γραπτῶν ἐννέαργυροι. καὶ, ἐννημαρτυρίᾳ αὐτοῖς προστούτῳ, ὥχεται λιπαρός θεοί. καὶ, ἐννημαρτυρίᾳ τοῖς, καὶ τοι τοιχεῖαν πέρισσοις.

Τί δέ τον θύμονί μόνην ἐντελεχίθιμος τελεότατος; οὐτε εἰσιν ὡς τοι πρώτο πονεῖσθαι τεράγωνος, καὶ ποριστάκις ταρπιάσος, εἰς τρεῖς διαιρούμενος τριωδίας, ὥρᾳ ἑκατησυ ταῦλινος εἰς τρεῖς διαιρεῖται. τὸ μάνον δὲ τὴν δύναμιν τοῦ ἀριθμοῦ, αἷς καὶ τὰς λογιστικὰς μεθοδοὺς ἀπεδείχθη, γνῷ μὲν τοῦ καταπλόγου τοιούτος· τὸν μὲν τριγωνοντα τείχος λειφά, ἐμὲ δὲ ἑκατησυ λειφάτοις βοιωτῶν ταῖστρον καὶ εἴκοσι βαῖνον. καὶ ταῦλινος τριγωνοντα τοσαν αὖθις. οὗτος ὧδη λογιζεται ταῖστροι, οὐτε τὴν νεῳρι τασσοῦ δοσῶν ἔγγὺς χιλίων δισκοσίων, καὶ ἔχοστων οὗτοῖς ταῖστρον μέσον, δισυμπτωτικούς δισεπτωτικούς δισεπτωτικούς τον μυνελεκτων γίνεται. ταῦλινος δὲ οὗτος τὸν τριάντα φύσεις χίλιοι ἕξ εἴη τετράκις τυρφά λειφάτοις, πατέρα ἑταῖρον τριγωνοντα τοσαν αὖθις ταῖστρον ταῖστρον λογιζεται, οὐτε ποτε τριγωνάκις μύριοι, αὖθις τὸν

πεποιησαντας τον αυτον
ειλικρινα πρατταντος,
μηπετες ουδεις εμε-
σαλικριν δανδυτος ιχθ-
ων ρος οντικατην
· πεποιησαντας τον αυ-
δην την δρα.

Ἐπίσι δὲ γὰρ τάχτις καὶ πυκνεύεσθε ἐμημονοῦσί τε
μέν, ὡς μάλιστα πρόσθιην ἐξεμνήσις, καὶ τὸ σι-
γῆμ, οὐ μὴ γρήλεγεν θεωτῷ μετεστέλλεται. Οὐδὲν γένεται ταῦτα
ἔχει τῶν γνώμων. ἐπί τε γέροντος ταραχονομάτων ἔφη, 40
καὶ τι εἴπερ πρόσθιην, ὅπερ τὸ αὔριον μᾶκρον. Μὴ τῷ
Θεροῖταν πλάγῃ. Θροῖτος τοιεστόμυθε, λυγὺς πορ-
έων ἀγορεύεις, ἵδρεος. καὶ τοι ἴδομενος καθαπτόμε-
νος ὁ αἰεῖς, λέγειν αἵτινα μύθους λαβερόντας, θάλετοι τοι
χοῦ λαβεραγόρδην ἔμνας. καὶ τῷ σρατονμάτων εἰς
μαχήσαν σωιστῶν· τρῶν μὲν ἕλαχυν τὸ γνόπην τὸ
ἴσαν σρνιθόν ὡς, οἷδε ἀρεῖ τοσαν σιγῆν μίλεα τωνέοντός
αχασι. Βαρεβαρεικῶν γνὲς οἰραμψη, ἐλάνικῶν δὲ οἰωπῆ. Διὸ γένεται τὸ φρονιμωτάτος εἰκρατεσμότος
γλώσσης ταπεικη, οὐ τὸ δίλυστετα τῷ νιῶθε μάκελον-
μένον. Εἰτέορ γένεσθε οἰρα, οἰροὶ δὲ σεγένιαν μάγτυρ,
μή τε τι λαερτος ίσω πόδε, μάγτε συβάσσεις, μή τε τις
οἰκεῖωμ, μή τ' αὐτὴ τῶνελόπεισε. καὶ τοιαληματῶν
πάντας οἰστα, μὴ κατά σὸν νόον ἰσχανε, μή δὲ ἐρείπειν.

ΤΟΙΧΩΣΑ

H O M E R I V I T A.
socios fuerit. Cæterū Musicā animæ familiarisfī- De Musica
mā (eo quòd harmonia ex diuersis initij tēperata
est) & quòd cātibus ac rhythmis animos ipsorū dis-
solutos intenderet, eorundemq; uehemētiā remis-
teret, & Pythagorici studiose coluerunt, & Ho-
merus ante ipsos Laudibus nang; eam (ubi de Sire-
nibus agit) prosequitur, quibus & hoc epilogi uice
addit: Delēctatus abit, multa atq; celebria noscēs.
Alibi uero in cōuijjs citharā recipit, ut apud Pro-
cos: Nam superi cœnis citharam fecere sodalem.
Et apud Alcinou citharædus egregiū carmē medi-
tabatur. Præterea in nuptijs tibiæ citharæq; sona-
bāt. Ac inter uindemiæ operas puer sonora citha-
ra iucundū quiddā cithariq; abat, egregiūq; Lini car-
mē succinebat. Insuper in bello tibiarū fistularumq;
sonū audiri narrat. Nihilo secius & ad luctus Mu-
sicam recipit, ubi lamentationū præludenteis can-
tores fingit, utpote quod modorū facilitate animi
difficultatem prouocet. Porrò nec obscurum quod
duplex melodia est, una quidem in uoce, altera ue-
rò in instrumentis consiliens, quæ partim inflantur,
partim intenduntur. Sonorū autē in ea unus grauis,
alter acutus est. Quorum differentias & Homerus
calluit, dum mulieres, pueros, & senes, acuta uoce,
propter spiritus tenuitatem, fingit: uiros autē graui
uoce cum in alijs, tum in his, Aslilit afflito gra-
uiter genitrix ueneranda, Filioliq; caput prendēs,
ululabat acutè. Et rursus: Sicq; gemens grauiter,
cunctos affatur Achiuos. Senes autem cicadis si-
miles, animantibus acuta uoce præditis, cōparātur.
Iam quæcumq; chordæ in instrumentis tenues sunt,
& asidiuè mouentur, aerem facilius secat, unde &
acutum sonū efficiunt. Crassæ uero lentum haben-
tes morum, grauius sonat. Quamo brem etiam Ho-
merus flagellū acutum appellauit, quod tenue cum
sit, acutū edat sonū. Hactenus de Musica Homerii.

Porrò quum inter hæc & Pythagoræ mentio-
nem fecerimus (cui taciturnitas, et ea silere quæ di-
cere nefas est, maximè placuit) uideamus num &
Homerus ita senserit. Nam deuino lenus ait:

Verbiū aliquod dixit, melius tacuisse quod esset.
Et Theristem obiurorat Vlysseis:

*Contineas linguam, quamvis uideare diserteus
Orator sine iudicio anum curcta loquari.*

Et Ajax Idomeneus taxando dicit: Semper procastiter loqueris, neq; procaste concionatorem te esse conuenis. Ad hæc, inter exercitus pugnā incuntes, Troes clangore ac clamore auium instar ibant. Achium uero cū silentio, animi robur spirantes. Clamor autē Barbarorum, silentiu uero Græcorū est. Quapropter & prudentissimos quosq; lingua cōtinencissima finxit, ut dum Vlysses filiū adhortatur:

*Si meus es uere, peperitq; mibi tua mater,
Nesciat hocce pater Laertes, néue subulcus,
Neu quis seruorum, nec coniunx Penelopea.*

Et rursus eum admonet, Ne percuntator, tacita hoc sed mente tenet.

Atq;

Atq; huismodi quidem placita illustrium philosophorum sunt, que ab Homero originem habent. Sin uero etiam horum meminisse oportet, qui proprias quasi am seetas sibi elegerunt, inuenimus illos occasionem ab Homero accepisse. Democritus enim imagines fingens, ex illis mutuatus esse uidetur: Aeneas at vacuum fecit Phœbus simulachrum. Alios inueniemus ijs decepros, que ille non approbans, sed temporis seruies, quibusdam attribuit. Dum enim Ulysses apud Alcinoum voluptate ac delicijs diffidente derinereatur, in illius gratia defferens ait:

*Gratius esse nihil duco, quam cunctus abunde
Dum populus lætatur, in edibus arq; canoriis
Auditur fidicen, mense dapibusq; struuntur,
Vinaq; dum patet fundit pincerna fidelis,
Hæc mea mens equidè pulcherrima iudicat esse.*

ⁱⁱ Epicurus adductus (summum bonū in voluptate).

Epicuripla His Epicurus addu^ctus, summum bonū in uoluptrā-
citum. Ad h̄ec ille ipse Ulysses nonnunquā pre-
ciosa & tenera ueste in duebat, nonnunquam ue-
rō pannis & pera. Et nunc apud Calypso ocium a-
gebat, nunc ab Iro et Melanthio cōrumelij afficie-
batur. Hac uite & imagine assumpca, Aristippus nō
solum cum paupertate & laboribus ualide confli-
ctatus est, sed etiam uoluptatibus affarim studuit.

Sicut dicitur. Ceterum has quoque sapientie Homerice notas
deprehendere licet, quod multa & egregia sapien-
tum virorum apophthegmata primus enucleauit, ut:
Sequere Deum. Qui diuus parent, hos audidere uocati-
tes. Et: Ne quid nimis. Alium quidem odi, qui uel
nimium amauerit, uel oderit. Meliora sunt medio-
cra cuncta. Et: Sponde, noxa adest. Promiserunt
miserum est spondere. Denique illud Pythagorae,
ad eum qui interrogabat, quis sit amicus? Alter e-
go, Par capiti meo. Adeandem apophthegmatum spe-
cie & sententia (que sic uocatur) pertinet. Estque u-
niuersaliter & succincte de rebus humanae uite enun-
ciatio. Porro quoniam poetae, philosophi et oratores oes-
ea sint usi, atque in editis quibusdam sententiosis se ex-

De sententijs. *Etat. Porro quia poeta, phisio, optici, oratores, &c. ea sint usi, atq; in edicis quibusdam sententiosis se exercuerint. Homerus primus multas et bonas sententias per totam poematis primam prorulit, non nunquam demonstrando cuiusmodi hoc est, et quod ostendere uellet. ut quamodo dicit: Rex enim superat succens, inferiori. Non nunquam uero quid factum opus sit. ut: Principis est totam nequaquam sternerem noctem. Ceterum haud parum multi ex posteris, multas sententias ac bonas admonitiones, quas Homerus edit, alijs uerbis expresserunt. Quoru[m] quedam exempla adducere, haud in tempestiu[m] fuerit, ueluti est illud Homeri:*

*Stultum est, insipidumq; Ioui, contendere summo.
Nunquid adhuc illum compescere quimus, eentes
In coelum proprius, iurgantes, uiq; tenentes?
Aet sedet excelsus, conamnia talia ridens,
Namq; putat praesbare diis se robore cunctis:
Omnia ab hoc pendet mala, suntq; immissa cuiq;
Qui illud Pythagoricum affine est:*

Τοιαῦτα μὲν δὴ τὴν φύσιόν εἰμι φιλοσόφων, τὰ δὲ
ὅμηρα τὰς αρχὰς ἔχει μόγυματα. εἰ δὲ δεῖ τὴν οἰκίαν
τινὰς αἴρεσσις ἐλοιμένων μητρικούς σας, εὐρεῖμεν αἱ
ἴακεννες ταρφούς ὁμόρρετος τὰς αἴφορμάς λαβεύντας. Δικ-
μόκευτον δή, τὰ ἄδικα τοιούταντα δέ τοι εἰναι, Αὐ-
τῷρ δὲ εἰδοτοις τοῖντος αργυρότονος ἀπόλλημα ἔλευ-
θεν τῷρ μαρτυρίου τοιούτου ιατρὸν ἀρμοζόμενον, ποσει-
θηκεν. εἰ πεί γαρ δὲ ὁ ὀδυνοτέρος ταρφὸς ἀλινόνων κατεχό-
μενον, οὐδὲν παθεῖσθαι καὶ βίαφης θεραπεύειν, πάθεις χαλ-
εψιαντος μητρεγόμενον ἔφεστο. Οὐ γαρ ἔγωγε τοι φιλε-
τέλος χαριτεώρου μην, οὐδὲ τῷρ μηφροστῶν μὲν ἔχει
κατέστησις σῆματα. διατυμόνος δὲ αὐτὸς δια-
ματ' αἰσθάνοντος αἰσθέσθαι μηδεσὶ ἔξεγος, ταρφὸς δὲ ταλά-
θεσσος βαλτεῖσαν σύστη, καὶ λεπρῶν, μίθισ οὐδὲν καρυτη-
ρος αἴτιον μηρούχον φρεσκόν, καὶ ἔγκειτο μη-
παθεῖσι. τῷτο τοι μετοικεῖσθαι μηδὲν τοιούτον.
τάτοις ταρφαχθεῖσι καὶ ἐπίκρετος, τὰς μητρονύμια τέλος
δὲ μητρικούς φύσιμοις. καὶ ἐπειδὴ αὐτὸς οὐτοῦ δὲ ὁ ὀδυνο-
τέρος τοιούτοις μὲν στλεῖ καὶ ἀπαλῆ χλανίδις καππίδης,
τοιούτος δὲ ῥάσκοντος καὶ πύρεας. καὶ τῶν μὲν τῆς μητρονύμιος
οικαντοπάντοτε, τῶν δὲ τῶντος ἕρσος καὶ μητρονύμιος πορει-
τερίδης. ταύτης εἰκόνα τοι βίος πρεσλαβεῖσθαι αρίστη-
πος, καὶ τονίσας καὶ τόνοντος σωλατεχθεῖσθαι μητρικόν, καὶ
μητρονύμιον αἴφορμάς ἔχοντα.

Εἰς δὲ τὸν ἄλλον οὐδὲ τὸ ἀπόφθεμά του πάλιν πα-
λαιών γνώμην, ἀπέρι δειγμάτων τούτων πολὺ^{τό}
τὸν κατά τὸ βίον, λόγον συμπέμψει, πάλιν τότε δὲ γρα-
μμήν την ταῦτα μεταπειπούσην φίλον σόφων, καὶ λογο-
γραφῶν καὶ γνωμικῶν τινας ἀπεφάνεται πατεῖσθαι
σάντας, πρότοις ὅμηρος τοῖς μᾶς τὸν ἀγαθὸν γνώμην
δέσπουτε πολὺ ὁλῆς τὴν ποιήσεων, τῶν δὲ ἀπεφανεύμενος
οἶστρος θεοῦ δεῖλε^{τό} προτείνονται, ὡς ὅταν ἀπὸν κρίσιον
γέρηται θεοῖς ὅτε χάστεται αὐτῷ λέγεται. τῶν δὲ τοι
δέοντος προστασίαν τοι.

Οὐ γένεται νῦν χιονὸς οὐδὲ πάρα βροχής φόρος μηδέποτε.

Πολλὰς δὲ γνωμας καὶ πραγμάτων αὐτοῖς οὐδέποτε
θεωρεγκάντις, πρόφρασαν ὅτι ὁ λόγος τὸν μητρὸν αὐτὸν,
ὅτι τινα πράξεις ματα τὸν ἀκαρόν διεπαραβίασα.
οἷος δέ το διάφορος νύπτιος οἱ γυναι μετανιεύειν, ἀφρο-
νεούτες, καὶ τιμη μέμεναι καταπασθέας πάσου ιόν
τεν, οὐ ἐπια, οὐδὲ βίν; ὅδι' ἀφρόδιτος τὸν αἰλυρίζει,
ἕδος διετρέψασθαν, ωραῖος διατρέπει τοις λαρναῖς, περιποτε,
διγνής τε σεκερελογοῦ εἴη πάρεις. Τοι δέ τοι, οὐ πίκη
νῦμι πεκόρω πειπτοσιρι ἕκαστον. παρὰ τοῦτο μὲν δέ
πανθεγκάντος.

αλγεῖ ἔχεσιν. ὡρ αὖ μοῖραν ἔχεις πράκτως φέρε, μόδιον
αγανάκτῃ. ήδη τότες, τὸ διεπιπόλον τοις πράκτο-
μασιν γαρ σχίται θυμοδακτύλιον κράμη, μελλεῖ γαρ αὐτοῖς σέβει,
αλλ' ὁ τυγχανώντας πράξιμος, δρθῶς αὖ τιθεὶς πράκτο-
ματας. ταῦτα μηδέποτε μὲν φυσικά τέκνονται εὔμορφοι, τίο-
μενοις ὀδυνηρούμενοι, οὐ τοσσόντας, στοὺς εἰδικαὶ κραδίτεις;
οὐδὲ των θαυμάτων φαίνεται λίωνται, μηδεὶς μητερινο-
βορεύσθαι. έτι διμήρες εἰπόντες, γενέθηκαν νέοι τοις
χρονίαις αἰθρεώπαυ, οιούμενοι τημαχεῖσθαι τωτηρεαν-
δρῶμα τε, θεῶμα τε.

Αρχιλοχός τάπε ἀλλα αὐτῷ μιμένεθ, καὶ τότε
μὲν παρεφεσσογενεῖ πάρω. Τοῖς αὐτρωποισι θυμὸς
γλαικικε λεπτίνεω πᾶς, γίνεται θυτοῖς, ὅποις γενεύς
ἔφημέρια σῆγμα. καὶ γὰρ ἀλλοι οὐμέροι εἰπόντι, ἀλλα
μὲν γαρ έδικτε θεός ωλεμένια ἔργα, ἀλλα δὲ ἐμ σύ-
θεοις τιθεῖνόσι περιγράψεις εἰδολοῦ, το δέ τε ωλ-
λοὶ επανδρικοῦτελθραποι, καὶ τε πόλες ἐσάστε,
μάλιστα δὲ αὐτὸς ανέγνω.

Εὐεπίδιτος πρὸς τὸν ἐπόνοτε. γυνώμας γαρ ἀν-
θρῶς δῆ μὲν οἰκόντης τὸν φύσεων, δῆ δὲ οἴκου, τοῖς δὲ αὖ τῷ
λεμονῷ ιαχεῖ μέγενος σοφὸν γαρ ἐμ βολθεντικα, τὰς πολ-
λὰς χειρας τηντα. σιώ οχ λω δὲ ἵκενθια πλεῖστον κα-
κοῦ. αἱ δὲ πράκτει λαδινόντενον τῷ εἰταίρῳ τὸν οἰκινέα πε-
ποιηκεν. Οἱ πέπονοι, εἰ μὲν πόλεμον ποθεὶ τὸν δε φυ-
γόντες, εἰς δὲ μὲλιοισιν ἀγράρωτε αἴθανάτω τε τοις μέσοις,
ὅτε λιγοις αὐτὸς ἐν τῷ πρώτοισι μαχοίμενοι, διτελεῖσε εἰλ-
λοιμις εὐάχειν ἔντεκτον τοῦ δὲ ἐμπηνοῦ γέρεις οἰκέσθε
ἔφεσταις θανάτῳ μερίσαι, οἷς τοι εἴτε φυγήνει βροτούρ,
ἢ δὲ ἔνταλνέασι οἰομένοι, ηὔτε δὲ δικαίου ὁρεξούμενοι, ηέτις
ηὕτη. Αἰχμάλωτοι μὲν πολντροῖς λεγομένοι, στοις ἐφη.
Αλλὰ τοι τολμα τραχύτερος ἐμ τερνοις λαβώμενοι θνήσκει-
τις, εἰ μὲν τορμητοστέροις οἰοσι, διτελεῖσθαι τοι τοις ηὔμενοις
παρεσία, φονήγει τοι μάλλον τὸ πεπρωμένον μόρον.
Ἐν δὲ τῷ πολέμῳ δικαιοδόγην τοι τοις Πέρσαις μὲν γέρεις
ἐπασιμοις αὐθεντώσοις τοι βίον θάνατος, λέντιον εροικόνοις
τοι αὐτὸν καθένεργες τηντη. μὲν δὲ τούτοις αὐγαθοῖς αὐθεντασι
ἔχερεν μὲν ἀπασιμοις τοις καλοῖσι, φέρειν δὲ δέ, τοι αὖ δέ
θεος δίστολο, γρυναίως. Παλαιρι δὲ τοι διμήρος, διτοι από-
βλεψίς λέντιον επικυνέα δῶρον, σοφοκλῆς πρέφεσσον
εἰπώμενος τοι μάρτυρον, γρηγορίον δέσσει, οὐδὲ
εἰπερ γλωσσης μέλιτον γλυκίων φέρειν αὐδίσσει, θεόκετ-
τον εἶπεν· θυντάσιοι γλυκὺν μάστιχαν τοι τοις σόμαστος χέε-
ντες ταρέτοις τοις δέ καὶ ἀρρετοῖς πρέφεραστε, τοι μὲν δικαίωλοι
αὐτομορός δέται λοτοβάρης ὀκεανοῦ, εἰπώμενος τοι τοις λευκανοῖς
τοι εφιλασσειν δέται ὀκεανοῦ. τοι δέ τοι διμήρος γέρεις τοι
θνήσκοι φέρονται, εἰπώμενος δέ τοι δικαίωλοις τοι τοις
θερύνεις. μὲν πολέμοις μὲν τοτεωρούνται.

Ο δὲ τολιτικὸς λόγος ἐσιν γν̄ν τῇ ἑταρεῖαι τέχνῃ,
ἢ γν̄τὸς ὅμηρος πρῶτος γέγονην, ὡς φάνεν). Εἰ γαλε
δεῖη καὶ ἑταρεῖαι μίσθιμος τῷ πιθανῷ λέγει, τίς μᾶλ
λον οὐκέτι γν̄ν τῇ μίσθιμῃ ταύτη κατέτεκν; Οὐ τῇ τε
μεγαλοφωνίᾳ ταύτας ἵτα δράσεις, γν̄τε τοῖς μίσθιοις
εἰς τὴν ἴσλιν τοῖς λόγοις ἴσχεις αἱθίσεινται;

*Si male te uexent hominum consueta, ferest tibi
Aequo animo sortem, non indignabere cuiquam.
Præterea et illud Euripidis: Rebus malis decet nec
indignarier. Prodest enim parum: sed in fortunis
Aequo ferens animo, beatam uitam agit. Atq; Ho-
merus quidem rursus ait: Quir lacrymas fundis mihi
quam charissime nate, Atq; tuum maceras animū,
quò parcere possum. Ad hanc Homero dicete: Ta-
bis mens hominū est, lucē Saturnius almus Qualem
illis dederit, natus qui quassat olympū. Archiloch. Archilo-
cum alia illius imitans, tum hoc paraphrastice di-
cibus.*

*illis dederit, natus qui quassat olympos. Archiloch. Archilo-
cūm alia illius punitans, cum hoc paraphrastice di-
xit: Eiusmodi mens est hominis, quale diem Glass
ci dedit Iouis voluntas maximi. Et in alijs, Homer-
o dicente: Namq; aly Deus, ut cure sint Martis
facta. Ast aly dedit ut sapiat, sit prouidus, atque
Ium sibi turequis, ac oppida seruet ab hoste. At-
que hac ipse tenet in primis optime ductor. Euripi-
des ad huius imitationem finxit: Vrbs et domus
uiris uiger sagacibus, Res bellicasq; uir peritus or-
dinat, Vnus quidem sagax necat manum hostium,
Turba imperita sed malum est uel maximum. In
Euripides.*

quibus autem Idomeneus fingeatur amicū adhortari:
Quod si uitætes hæc prælia, nulla senectus Immineat
nobis, nec mors incumberet atra, Non ego primis
acie pugnarim, nec quoq; pugnam Ut caperes un-
quam fiasurus sim tibi amice. Clotho sed ex æquo
uoluat quum stamina cuiq;, Atropos aitq; ea rescin-
dat nullo prohibente, Quæ so alios superemus eun-
tes, aut superemur. Achylus post eum dicens, sic Aeschylus
ait: Nec mortem obit, quicunq; uulnus accipit Le-
tale, uita ni sit huius terminus. Nec in domo sedes,
nec emittauerit Vnquam magis, certum est enim
fatū omniū. In soluta aut oratione Dem. si. sic ait:
Mors cunctū mortalib. uita terminus est, eti. si quis
eam in cellula conclusam seruet. Bonos autem uiros
debet semper egregia quæq; conari, ac generoso ani-
mo ferre, quicquid deus dederit. Rursus autem illud
Hom. Splendida dona deus quæcūq; dedit retinēda.

40 Sophoc. alijs uerbis extulit: Donū Dei est, proinde nec cōtempseris: Quicquid deus donarit, hoc nec re-
spuas. Secundum illud uero: Huius ab ore fluēs uox uicerit Attica mella, Theoc. dixit: Musa ideo de-
dit huic dulcem sermone liquorem. Quo modo autē
Aratus hoc quidē paraphrastice expressit: So-
la autē Oceani nō tingitur illa lauacro dices. Vrse
cærulo uitātes aquore tingi. Illud autē. Animūq; à
morte lucrātur, dicens: Parvus nāq; gradus mor-
tem prohibebat acerbam. Arg; de his quidem fati-
50 Cæterū ciuilis oratio in Rhetorica arte consistit,
quā Homer. primus tenuisse uidetur. Si nāq; Rhe-
torica uī est probabiliter dicēdi, quis maiore quā
Homerus. in hac facultate operā posuit? Quippe qui
non solum magniloquentia omneis excellat, uerum
etiam sentētijs & equale uerborum pondus adhibeat.

Porro præcipua artus pars dispositio est, quam per eotam poesim ostendit, maxime in rerum initijs. Non enim exordio longè petito in Iliade usus est, sed ab eo tempore quo efficaciora ac celebriora facinora sunt edita. His autem ineriora, & quæ prius acciderant, in alijs locis succinere ac obiter recensuit. Atque idem in Odyssea fecit, ubi à nonnullis erroribus Ulyssis orsus est, in quibus occasionem habebat inducendi Telemachi, ac declariandi consumeliam procorum. Quæcumque uero autem Ulyssi erranti contigerant, ipsum enarrantem inducit: ut non tantum uehementiora, uerum etiam probabiliora uiderentur, quum ab ipso qui passus erat, dicerentur.

*Porrò quum omnes oratores subinde exordijs
stantur, ut auditorem attentum aut benevolum*

faciant: poeta quoque ijs potissimum exordijs sus est, que auditorem mouerent, & attensum redderent. ut dum in Iliade praefatur, se discitrum quanta mala Gratus ob Achillis iram:

*& Agamemnonis contumeliam acciderint: Et in
Odyssaea, quor labores & pericula perpessus V' yf-
ficiet.*

ses, cuncta animi prudentia & tolerans uicerit.
Denique in utriusque poematis exordio Musam
ideo invocat, ut ea quae dicerentur, angustiora,
maiorisq; exultationis essent. Potrò quum nul-
tas personas, uerba ad familiareis, amicos, aut
populum facienteis introducat, unicuique deco-
rum in dicendo tribuit. Ut ab initio, ubi Chrysam
in oratione ad Græcos fingit commodissimo exor-
dio usum esse. Optat enim ipsis, ut hostibus su-
periores facti, deum redant, ut benivolentiam

ab eis capter, deinde filiant postular. Achilles autem ob Agamemnonis minas indignans, orationem mixtam tum pro se, tum pro Grecis habet,

ut et illos auditores benigniores faceret. Omnes namque in bello amandatos fuisse, non priuatarum

alicuius inimicitarum causa, sed in Agamemnonis ex fratri eius gratiam. Ad hæc, ob multa egre-

*gia facta, seminus non ab ipsis, sed ex communione
Græcorum consensu accepisse. Quibus ex aduerso*

Agamemnon respondens, non curat ipse quoque quibus multitudinem demulceat. Quum enim Achilleus dicitur, in primis iudicium esse ab

chilles dixisset se in patriam redditurum esse, ob
consumeliam qua erat affectus: non dixit Abi,
Ed Euseb: ut hoc quod simpliciter dictum erat

*sed Fuge: ut hoc, quod simpliciter dictum erat,
probro ei daret. Denique non, Obsecro, inquit, te
et meas: ad sunt enim ali omoque qui me in pre-*

Præterea Nestor orator introducitur, quem s

*Præterea negotior orator introuanciur, quem
suauiloquum, & cinnulum concionatorem ap-
pellar;*

*Cuius ab ore fluens vox uicerit Atticamella.
Quo elogio Rhetori nullum maius obtigerit. Quid*

*autem is orando tractat? Orditur ab exordio, quo
dissen-*

Καὶ ἀδί τόπις εἰσῆγε τὸν τέταρτον ὁ νέστωρ, ὃν καὶ οὐτ-
πή μὲν λιγὺς ἀγορεύτων προσεῖπεν· τῷ μὲν ἀκέραιον
μέλιτι Θεοῦ γαλυκιών δέ τοι αὐτῷ, οὐν μέλισθον μάμαρι τὸν
αὖλον γρύνοιτο βρέφειον· τί δὲ οὖν τοῦ σταπεδίου; Καὶ λό-
γος; πρέπειτας μὲν ἀκέραιον πειράσεις, μὲν οὐν μετάγνωσις
οὐποτεῖη.

εμποιεῖν παρεγέται τοῖς οἰκεῖοις αἵρεσιν τοῖς,
χωνοῦσθαι μάλιστα παρασκευάζειν, ὅτι μαχόμενοι παρί-
τσιπι αὐθορμιλα χαρᾶς τοῖς πολεμοῖς πρόσων δὲ το-
ῦτον ἐκάτερον, καὶ πάθειας ταῦτα, ὡς προσθυτοφοι,
παρειῶν· καὶ γὰρ τῷ σωφρονίσει τὸν ἔτορον, κε-
χαεισμένα τοῦτον ἔτορον λέγει. Τοῦτο μὲν γέροντος
τοι πορειῶν, μὴ αὐτοῖς μάλιστα πλούτοι τοῦτο
κακοποίηται γέρεσ. Τοῦτο δὲ ἀχίλλεα, μὴ ἐργάζειν τοῦτον
βασιλέων ποθκενομένων. καὶ πρότοντα ἐκεῖτο τοι πα-
τοῦ, τοῦτο μὲν ὡς πατείνων βασιλεύοντι, τοῦτο δὲ ὡς
πατέσσι μοχύοντι, τότεν τοῦτον πρεσβύτερον μάλιστα
αὐτοῖς.

Τί δέ, σχὶ καὶ γὰρ τοῖς ἐξῆς, ὅπότε εἶδε τὸ σκάφον ὁ
ἀγαμέμνων, ἐλπίδας ἀγαθᾶς αὐτῷ φέροντα πρᾶξαν
διὸς, καὶ ὅπλιζε μὲν τὸν ἄλλων προκελσὸν οὐκ. Ἕν-
τελκὴν γένεται τέχνη, τὸν ναυτίον οἰς βάλεται πέδης τῶν
τολμῶν λέγουμενον τοῦ ὄρμης αὐτῷ λαβθεῖ, καὶ
μὴ ἐπαγγέλλεις οὐ, τολμαῖμενον αὐτογκαλλῶμενον τούτον
αλλ᾽ αὐτὸς μὲν πέδης καλεῖται λέγει, ἀλλ᾽ οὐ τοις περ τούτῳ
θειρὶ αὐτὸς μιαραμδύων περβέπει μιδίνει, οὐδὲ τούτῳ τῷ
ἀλυδέστῳ βασιλέως θέλεντος Θ. καὶ γὰρ γὰρ οἵς δι-
μηγορεῖς, ἐμφαίνεις τοι τὸν ναυτίον βάλεται. ὃ δὲ μετέχομε-
νοθεῖσθαι λέγεται τὸ τέταρτον ἐν τῷ ὀδυσσεῖον, τῷ πρόργονοι τῷ
πρεπόστῳ γράμμῳ Θ. καὶ τοῦτο μὲν αρίστας λόγοις πο-
σιώνται ταῖθων, τοῦτο δὲ τὸ οἰδεῖτερός καταπληκτι-
κός τοι ακόστην τοῖς λεπτοῖσιν αὐτογκαλλῶμενον. καὶ τὸ ἀ-
τακτοῦ καὶ θορυβῶδες τὸν τολμῶν καταπαύσας, ἀ-
μαρτιντας τὸν πάθη λόγοις ἐμφροσι, μετρίως μὲν ὁνε-
λίσκεις, μιότισκετε τελεστηρία τοι τούτον, καὶ ἀμαρτι-
γνώμης ἀξιώσας, στιτολων γρόνον ἀπρακτοῖς μιλόνον-
τας, τῷ φιλτάτων γένερισμα. προκαλύσσει δέ, καὶ ἐλπίδα
τὴν τοι μαντεῖσθαι, συμπάθειων μιλέσιν.

Ομοίως δὲ καὶ ὁ νεῖς ἀρέ λόγος θεῖ γιλαγμήνας μὲν,
εἰς ταχὺ δὲ τένοντες ποιά μέν Θ., καὶ ταλάνοι ταχ-
ρησίας πέπονται πάλι μεμαλαγμήνας γάρ μέν Θ., ταῦτα
τὸ πλῆθος καὶ τὰ αὐτίαν φίλοι γιγαντεῖς, εἰς ὅλην τας
πάσας μαδηγήνας αἴσιος αὐτεφέρων, πάσας τολλάς γάρ τρέπει.
περισύβησι δὲ καὶ ἀπειλώντες ἀπειθέστοι, καὶ διεθέσας
συμβεβλεψάς τε Βασιλέα, ὅπως γάρ καππαλέγειν τα-
ταρτικῶντα τάχιματα.

παλλιψ δὲ γὰρ ταῖς οὐτῇ τούτῃ τῷ πόλεμῳ πρωτεῖσθαι τὸν εἰλέτον
τομη, τὰ μὲν δὲ τυχοστολήσωμ, τὰ δὲ πταιστολήσωμ, καὶ
οὗ φόβου κατεστολήσωμ, ὃ μὲν οἰσκέδηγος, ἀλλα τὸ εἰκότι
νεότητος θεραπεία, καὶ τοῦτο εἰκότι τοῦτον αὐτοῦ στολήσωμ
ἔχωμ, περὶ τοῦ αἵλιον εἴσαδη τὴν αὐτοκατάστασιν, τικτῆς
εἰώσας τὸ πρόστιον τοσσολέως ὄντεισθαι, τότε αἵλιον πλόσ-
οδοφέροντα γαμεμένοντι, ὡς τῶν αἰνιανθρίας συμβεσθεῖν οὐ-
τι φούγαμ. Φυσὶ γάρ αἰτρέσθαι, σοὶ πρῶτα μαχέσσο-
μαι ἀφροστίοντι. Λέπιμος δὲν μέντοις αὐγοφέροντι, σὺ δὲ μέντοι
χολωθήσ. Οὐδὲν δέ με μέτροντερον αὐτῷ μάχεσθαι, οἷς
δὲ τὴν ταρφάντιοντος ταρφατεῖτο. Καὶ τὰ μὲν φύξι-
νοντα μέτεπράχθασσατο, αὐτοπαχθέος τοσσολέως
στολήγωμ, ταῦτα δὲ τατατατούσασθαι αὐτῷ μέτρον
τοιούτοντος.

HOMERI VITA.

dissidētibus optimatibus pœnitudinem incurit, & cogitandi ansam dat, quod dum interf se disceperet, hostibus lœticiae occasione prebituri essent. Primo autem utrumque admonet, & ut ipsi taquæ seniori obsecundet adhortatur. Atq; dum alterum modestie commone facit, alteri gratificatur. Sequitur Agamemnonem hortatur, nemunus ei daru, qui multum laboris exhauserat, eriperet, Achille uero, ne cum summo rege contendere. Denique newerum sua laude frustratur, dum illum pluribus imperare, huc uero plus fortitudinis habere dicit. Atq; hunc impudicum eos mitigare annuitur. Nonne uero & in sequentibus (quando Agamemnon somnium videbat, quod bonam ei spem Iouis iussu faciebat, atq; ut Graecos armaret iubebat) Rhetorica usus est arte? dum coneraria ipsæ sentiebat, ad multititudinem dicit, ut de illorum voluntate periculum faceret, néue oratio. molestus esset, quod eos pro seipso belligerare cogere. Atq; ipse quidem plebi grata dicit. Alius autem quidam eorum, qui persuadendi facultatem habebat, ad persenerandum hortatur, ut quæ ipsissima regis sententia esset, dum enim oratione ad plebem habet, declarat quod contrarium, quam præse ferebat, uellet. Vlysses autem illius uerba excipiens, ac decorum in dicendo libertate uires, optimatibus mitibus bortato-dictis persuaderet: inferiores autem additis minis, se ria. Vlyssis de- præstantioribus auscultare cogit. Turba denique multitudinis et tumultus edato, simul omnibus prudenteribus dictis persuaderet, modestè illis exprobratis, quod pollicitis non starent: simulq; eos uenia dignatur, quod multo tempore oculum agentes, charissimis destituti essent. Ac tandem consolatione & spe illis ex uaticinio facta, ut maneant persuaderet. Ad eundem modum & Nestor uerba quidem non nihil Nestoris immutata, sed in idem tendentia faciens, ac maiori ratio, in die lib. 2. Iliad. in dicendo libertate aduersus desidia marcescentes utens, multitudini persuaderet: & negligenter causam in paucos referens, multos rubores suffundit. Addit autem & inobedientibus minas, atq; regi statim consulit, quo pacto militares copiae centuriandæ sint. Rursus autem quum in bello Graeci partim rem bene gessissent, partim offendissent, & in metu essent, Diomedes (quippe à insuertute cōfidentiam, & ex strenuitate dicendi libertatem habens) Diomedis donec animi sui magnitudinem commōstrasset, regis probrum silentio prætereūdum putauit: in uerè Agamemnonem obiurgat, ut qui pre ignavia fugam consuleret, ait enim:

*Tecum rex mihi disceptatio perperam agente,
Legibus atq; licere puto, proin ne stomacheris.
In quibus simul eum admonere conatur, simul et
iram ab eo deprecatur. At rum demum antea ita
sua gesta sine inuidia commemorat, dicens:*

Cuncta hec facta sciunt inuenesq; senesq; Pe-
lassoi.

*In ijs augem quæ sequuntur, Græcos adhortatur,
collaudando eos artificiose. Vsq; adeò Dolopes
ignavos esse putasti, Infelix, ueluti modò cunctis
co/uluisti. Deniq; ipsum Agamemnonem placat,
liberum ei faciens, si uelit abire: alios enim suffe-
cturos. Imò & si omnes fugæ se mandauerint, ea-
men se cum socio permansurum esse, ac pugnaturū,
dicens: Vterq; nostrū, ego & Shtenelus pugnabi-
mus. Nestor uero hunc ob egregia quidem consilia
& facta commendat. Sub finem autem consilij
ait, se (quippe nata maiorem) dignum esse qui ad-
moneat. Ac tandem oratione prosequitur, quo pa-*

*Vlyssis sua Eto legati ad Achillem mittendi sint. Porro in
soria ad A- illi ipsa legatione, oratores uarijs artibus utifacie-
chillem. Vlysses nang; orationem exordiens, non statim di-*

Vixesse namque orationem exoriente, non sicut in aliis
cit, Agamēnonem pœnituit quod Briseidē rapuit,
puellam restituere uult. Et: *Dona quædam nunc mit-
terit, quædam uero in posterum pollicetur se daturū;*
(ne que enim commodum erat illa commemorare,
*turgente etiamnum illius animo) sed prīmo Achil-
leum ad commiscrandum Græcorum uices prouo-
cat: *Leinde ait, eum post hanc calamitatibus illius fru-
stra medelam adhibeturum, quum non amplius po-
terit.* Deinceps & Pelei monita illi in memoriam
reuocat, dum inuidiam à se amoliens, sermonem
personæ patris attribuit, utpote quæ ipsum magis
flectere posset. Demum quando iam mitior factus
esse uidetur, sum donorum Agamemnonis men-
tionem facit, ac rursus sermonem ad supplicandum
pro Græcis trāsfert: *Esto quod Agamemnoni iure
sis infensus, atamen illos te seruare decet, quin nihil
in te peccauerunt.* Conueniebat enim I pilogum (in
quo præcipua orationis capita refricantur) eius mo-
di rebus instructū esse, quæ auditorem nihil offen-
derent. Postremū autem exhortatio aculeum quen-
dam habet, qui aduersus hostem ipsum contemne-
reis incitaret. Nūc enim, inquit, Hectorem inter-
feceris, si scribi opposuerit, quandoquidem nullum*

De Phœniciis ad Achilem oratione.

Gr̄ecorum sibi & qualem esse dicit. Phoenic autem
uerius, ne preces per se non satis efficaces essent, la-
crys profundit. ac primum quidē eius consilio
assentitur dicens; se non derelinquendum, si Achil-
les nauibus istinc soluturus esset: hoc enim illi gra-
tū erat. Huiusq; rei causam esse dicit, quod Peleus
eum a thuc infantem ipse educandum commiserit,
ac dignum putauerit quicquid dicendi & faciendi
magister esset. Obiter autem & peccata eius in iu-
uencute comissa narrat declarans huiusmodi etia-
rem rerum imperitam esse. Atque orando pergens
nihil eorum omittit, quo ad exhortationem fa-
ciunt, cunctis Rhetorū preceptis summarim utens.
Primò quod honestū sit, cū applicante, dona mirre-
te, et nō solū optimos quosq; legatos, sed ex illis pre-
statiissimos amīdāte, in oratiā redire. Deinde quod

Et ipse dignus sit qui exaudiatur, quippe illius & educator, & praeceptor. Deniq; futurum esse, ut pœnitentia ducatur, si presentē occasionem amiserit. Atq; ad hoc probandum Meleagri exemplo uicitur, qui dum à fami-

Καὶ γὰρ αὐτῷ δὲ τῇ προσέβενται, τοικίλας τέχναις
τοῖς κραυγάσις τὸν ἔρωτας. οἱ μὲν γαρ ὁδὸνος εἰρ-
χόμενοι τοι λόγοι, οἱ δὲ τοῖς ἐφι ὅπε ταχαμένων
μετεγνωκάς ἀδι τὴν θεοῦ βελοποιῶντας αὐτούς, ταῖς
τε καρκίνας ἀρθρίσισται, οὐδὲντος τὸ μὲν ταραντίναι
τείμπη, τὸ δὲ ὕερον ἐπαγγελτατα. σὺν τῷ γράφο-
μορ, οἰδίποτε τοῖς θυμῷ, ταῦτα ταντομετανύσκειν.
οἰδίποτε πρώτην οἰδελησην ἐμβαλεῖν τὸν αὐτοῦ ταχίλειαν εἴρε-
σινθεραπεύειν τοικίνων αὐτούς τοῖς συμφοράς, διότε
διαγόντες μετά ταῦτα τὴν τοπλέων προσανέσεων αὐ-
τούς προσδοκεῖντο τὸν ἡρεφαρξῶν τὸν ἐπαγγέλτον, τοῦτο γέ μαλ-
λον οἰοῦ δέπτειν οἰωνίαν τὸ ποστόπλατον τοῦ τοι ταρθού. *Fortis.*
ποδεμένις τοι λόγοι. καὶ διότε ἐδόκει προστόφορον αὐτὸν τα λεγενδι-
ᾶν, τότε καὶ τὴν αὐτούς τοῖς προσανέσεων θεούς εἰμινημόνους τοῖς τριάντα
καὶ τοιλιγίαις τοῖς ιστέοις τὴν εἰλικρίνην μετέπειταναναντί.
Βαλεῖν τὸν λόγον, διτείκου δικαίων αὐτούς τοῖς προσανέσεων μετέπειταναναντί.
σφεταῖς, καθλόν γοῦν σῶσαι τοῦ μισθοῦ εἰς αὐτὸν διεργάτην
μαρτινότας. ἔργων γαρ καὶ τοῦ ἐπίλογον μηδεὶς τὴν
λυποώτων ἔχειν τὸ αἰσκόντα, εἰτε καὶ μακλισαμηνυ-
μονδινέται τὰ τέλυται λόγων. οὐ δέ τελονταῖς πρά-
κλησις ἔχει τί καὶ διεγρήτικον ἀδι τὸν τολεμίνος, ὡς
καὶ αὐτῷ καταφρονοῦσι ταῖς νιν γαρ αὖ, φιστρι, ἐλοις
τὸν ἄκρον, εἰ στοκτηνατόρυσαίν, επειδιδούσται εἰλι-
γνωμονταῖς φοινίκην διμοιον. οὐδὲ φοινίξ μεσοικώς
μη γίνεται φοροῦ, προσπῆκτε, χρῆται διέσοει, μεικρυτα
πολεῖται, οὐ πρῶτον μὲν τὴν ὄρμην αὐτῷ σαττίεται, φέ-
σσεις μη ἀκριτεψθεῖσις αὐτῷ, εἰ ἀρπλέοις. τοῦτο γαρ
μη αὐτῷ ικανοποιόντος. καὶ τῶν αἰτίων λέγει, ὅπεις
τρίφειν αὐτὸν ἀδιτούδιν πρὸς τοι πυλέως, νύπτου πρὸς
λαβωμόν, οὐδὲ μισθωτούς τοι εργαμηνού λόγων εἰν τοῖς

Παραδιγμάται δέ οὐ τὰς ἀδίπλωτης ἀμφι-
τίκες αὐτοῖς, εὐφαίνων ως οὐδὲ λογικής αὐτοῖς
κινήσια, οὐδὲ πολεῖαν σὸν τὴν εἰς πλευραῖς παραλείπει,
παῦσι ψρίς λεψαλαῖσις ῥυτοεικής χρώμενης, ὅτι με-
μπλαχθαῖς καλὸν τελείωνται, καὶ μέρα πειπον-
τε, καὶ πρέσβεις τῶν αρίστων, λατέρων πιμιωτάτων ἀ-
πεισαλκότε, οὐδὲ ὅτι οὐδὲ σύμμαχος δύνη απειδῆ-
ται, προφθῆτε ἡδύ, οὐδὲ μετασκαλοῦ. οὐδὲ ὅτι με-
ταγνώστεται πειπόλινος τὸ πρόσωπον καιρόρ. καὶ παρα-

C d'isquam
rum esse, ut pauci-
uerit, qui dum à
fami-

δέ γε ματις χρῆτος οὐδὲ μελέαρχος δικυόματι, ὅτε
πάκενθε πράκεκλεμένθε τὸν τοῖκαρην Βούλεαν τῷ
πατρίδι, εἰ συγκατέβεβητο τὸν τοῦ αὐτοκτονοῦ πατέρα
πατέρανσυμπτῶν τόλιμον συμφορῶν, ἦτι τὸν αἴματον εἰ-
πράπτω.

Αἴτε δέ, εἰτοσ μὲν καὶ ικανίκες ὁδεῖρε ἐπείθει, παρ-
ρησίᾳ δὲ χρηστοῦ, παθεῖται τὸ φρόνημα τῷ α-
χιτεως διεγνω, τὰ μὲν δύναμες ἀδιπλάσιαν, τὰ
τὸ δύναμες πράκεκλων, ἵνα μὴ τελέως παροξύνηται το-
μὴ προσέξει τοῦ παρεπτού πετεληρότι.

πόλεων δὲ τοταρηνέπεσεν οὐ αὐτοὺς ὁ πρεσβύτερος μελένθε,
περιθεναῖορ αἷμα καὶ αἴπλων ἐμφάνει. τοῖς μὲν γαρ
ἄλοις ἐλεγκτικῶς ἄστε, καὶ μεγαλοφρόνος αὐτοί λέ-
γει, αὐτίκες δύλογος τοῦ δρυῆς παρεισάσ, αλαντί δὲ ἀρ-
παγεῖται. καὶ οὖν οὐ μὲν ἐφι τοπλούσεδε τῇ οὐσίᾳ,
καὶ πάπεδον δὲ πασι ταῖς φοίνικας διέστοι,
βολεύεινδια φυσις ποδὶ τῷ αἴπολατρίκινθεις ἡ τοῦ
τοῦ κανθάρου πράκεκλεσις, θύμοιο λογεῖται τῶν δι μέλι
ποιούσει, ὅτι τὸ πρόπορον ἔξεστι ὥστε τῷ πολεμού,
πριν αὐτὸν ἀπέκλωτος ὥστε τὰς σκληρὰς αὐτοῖς, καὶ τὰς ναῦς
ἀφίκεται, τὸν πολλὸν τὸν ελλιώνην πάπεδον. οὐδεις
φυσις, ὅτι καὶ πορτικούς μαχόμενον τῷ εὐρετρῷ
πάντεδει τοιμίζει. καὶ γὰρ ποιειρημένον πρόδρον
τοῦτο τὸ οὖνοτας, ποδὶ τοῦ πράκεκλεσις τῷ δρυῖτῷ τῷ εὐρετρῷ
αὐτούς.

Εψ δὲ τοῖς τοῦ φοίνικας λόγοις λακέντιο πρίσνοι,
ὅτι τέχνη διειποτερηνός ἐγένετο. φροτὶ γένειον αὐτοῦ διότι
πράκεκλεσις σε τῷ πιον τῷ πιον εἰσίσθιον ὁμοία τολέ-
μοιο, διὸ αὔγορίσθι, ἵνα τὸν αἴπολατρον πράκεκλεσιν τε-
λεθεσι. τάνεται με πεντεκαδικαστικέμεναι τὰ διε-
πολάτα, μένθων τῷ πρόπορῷ ἔμβλατο, πρυγκπόρῳ τῷ τρέ-
γων. γνοὶς καὶ τῷ πράκεκλεσιν, ὅτι ποτὲ λόγων οὐ-
ταῖς μελισταῖς αὐτοῖς δικαστεῖς αἴποργάζεται.

Εσι δὲ γένειον αὐτοῖς τῷ ποιούσεως τόποις τοῦ
ρέματος τοῦ πράκεκλεσις τέχνης ἐχομένος. καὶ πετι-
γορίας, καὶ ἀρπαγίας ἵνα οὐδέποτε τοῦ ποτε εἴλοις,
καὶ οὐδὲν οἰτος ἀπέκλωπται τοῦ αἴπολατροῦ, οὐδὲ
δίστοις αὐτῷ πειλίαι, καὶ αἰκονασίαι, καὶ οὐτε τοιστοις
τῷ ποτε πρόδρον αἴπολατρον, οὐδὲν αἴτιος τακτηρ
τοῖς οἰκέοις εἰρήνη. καὶ διαλέξανθροτελεύτη τὸν θυ-
μόν τῳ αἴπολατρῳ, μικροῖς πλιτωλύσας εἰς συγκρατεί-
θειμένον, γένειον τοῦ ποτε πράκεκλεσις πολλαὶ
αἴλιαν πράκεκλεσιν τῷ εὐχαριστεῖ τοῖς πειλίαις.

Καὶ ὅτι μὲν τεχνίτης λόγων ὅμηρος, πᾶς τις αὖ-
τοις διαφορῶν. μηλαγένη καὶ τὰ ἀλλαδέστερά τοῦ αὐτο-
γνώσιας. οὐκέπελγεν δὲ διεκέκλεψε τὸν πράκεκλεσιν τῷ πρά-
κεκλεσι. τὸ μὲν γένος ποτε τοῖς αἴπολατροῖς αἴπολατροῖς
προσέσθι. τὸ δὲ μηλαγένην πράκεκλεμόνον. ταῦ-
τα γένος μνεῖ τὸ τοῖς προστιθέντος αἴπολατροῖς παρτυ-
ρεῖ. αἴλιας αὐτὸν ὑπόπτει πράκεκλεμόντος αἴπολατροῦ
τοῖς ποτε.

Καὶ ταύτας τὰς οἰλέκτρας τῷ λόγων ὅμηρος πρίσ-
τηματάς, γνοὶς ποιούσεως μηλαγένης αἴπολατροῦ. οὐδὲ δὲ καὶ
τοῦ

familiarib. obsecraretur, ut suppetias patricie ferret,
illis more non gerebat, donec pre necessitate cala-
mitatum urbe innadētū, ad hostiū uim propulsan-
dam uersus est. Ac Ajax neq; commiseratione, De Achille
decreuit: partim quidē cum opportunè obiurgans,
partim uero generose obsecrās, ne cum tandem ir-
ritaret. Sic enim ei conueniebat, qui eadem uirtute
pollebat. Horum autem unicuique Achille respon-
dēt, mores generosos et simplices p̄f se ferat. Alijs De Achille
arguit simul et magnificè contradicit, dum eos respon-
probabileis ire sue causas adducit. Aiaci autem se fione.
purgat. Ac Vlyssi quidem ait, se postera die nauigio
in patriam remeaturum. Quum autē precibus Phœ-
niciis non nihil flētteretur, ait se de classe in patriā
reducēdā consiliū capere. Aiach uero libertate mo-
rus, ingenuus facetus quicquid facturus erat: quod
scilicet non ante in praliū descensurus esset, quām
Hector ad tētoria ipsius et naues, malum Greco-
rum necari, peruenisset. Vbi etiam dicit, se Hecto-
rē quantumvis in pugna ferocem, sedaturum esse.
Atq; hoc illi Vlysis dictō opposuit, quo cū adhor-
ratus erat, ut Hectoris impetum reprimere.

In Phœnicis autem oratione et illud exhibet,
quod Rhetorica sit ars. dicit enim Achilli: Idcir-
co puerum te, nec graue Martis onus, nec Concio
quid posset gnarū, accepi erudiendum. Namq; fo-
rum celebrat multos, redditq; beatos. Idcirco in-
quam misit, ut hec te cuncta docerem, Ut dicen-
do fores clarus, bellisq; gerēdis. In quibus et hoc
innuit, quod dicēdi facultas potissimum viros illu-
streis faciat. Est autē et in alijs multis poeseos il-
lius locū inuenire orationes rhetoricas sapientes.
Accusationis namq; et purgationis modum cum in
alijs cōmonstrat, cum in quibus Hector germanum
taxat, timiditatem et incontinentiam ei exprobrans:
Et quod, quum talis esset, tamē homines procul dis-
sistos iniuria affecisset, unde suis malorum autor exti-
risset. Alexander uero germani excandescitiam
in hoc frangit, quod se iure optimo reprehēdi ab il-
lo facetur: Et timiditatis crūmē amolitur, dum pol-
licetur se singulari certamine cum Menelao con-
gressurum. Homerum itaq; dicendi artificem esse,
nemo recte sentiē negauerit. Quippe cū et aliae
evidētissima exempla ex eo adduci possint. non ne-
glexit autem quin singulas singulis oratoribus di-
cendi formas attribueret: Nestorem suanem, et au-
dioribus gratum: Menelaum uero breuitati stu-
dentem, et propositi sequentem: Vlyssen uero
multa et densa uerborum suppelleētīlī intēntem.
Hec enim Antenor de duobus Heroibus istis te-
statur, quod eos audiriisset, quando legatione fun-
gentes Ilium peruenierant.

Atq; has dicēdi species Homerū ipse passim in
sua poesi insinuās, exhibet. Nouit autē et orationis
contenta

De contracontentione. *contentionem, qua semper in omni negotio contradictione. ria ponuntur, ut per probabilem dicendi facultatem idem & probent, & improbent. Ait enim:*

*Flexibilis quanquā sit lingua hominū, nariusq;
Sermo hinc exoriatur, & omnigena regione
Huc illuc uoliter multus: constat tamen illud,
Qualia uerba faciū, quod ralia mox tibi fiuent.*

**De summa-
ria narrati-
one.** *Nouit autem eadē & copiosius dicere, & breuius
repetere, id quod Recapitulatio vocatur, et apud O-
ratores in usu est, quando negotium postular rem
pluribus dictam breui compendio in memoriam re-
vocare. Que enim Ulysses apud Phaeacēsis in qua-
tuor rhapsodiis narrauerat, ea denuò breuius in hi-
scē perstringit: Cœperat ut primum Ciconas domi-
tauerit, atq; Deinde. Et reliqua.*

De legibus *lauerit, utq; Deinat. Et regnum.* Cæterum quā ciuilis oratio & legis peritiam cō-
pleteatur, neque Homerum istius imperitum de-
prehenderimus. An uero legis nomine illius seculo in
usu fuerit, liquidò pronunciare nequeo. Alij enim
constare dicunt, quod legis nomen tenuerit: idq; ex
eo quod dixit, Hominum iniuriam & aequitatem
spectantes. Aristarchus uero Graijs aequitatem à
bene distribuendo dictam esse putat. Atqui & lex
hinc appellata uidetur, quod aequa cunctis, seu pro
merito unicuiq; tribuat. Quod autem legum uim te-
nuerit (et si id non ex scriptis, sed ex hominū con-
silijs colligi queat) in multis ostēdit. Achille nang;
de scepro differentem facit: Nunc id Achina in-
uentus Causidici in manibus gestant, qui iura re-
seruant. A lione dictata.

Iura enim & priscæ illæ consuetudines, legum uice sunt: quarum Iouem autorem esse tradunt. Cum quo & Minoem illum Cretensem regem colloqui ait: colloquium aurem (ut & Plato restatur) olim legum disciplina erat. Perspicuè uero & in illis declarat, quod legibus obsequendum, & quod ab iniuria abstinendum sit, Quocirca penitus uir nungquam sū sceleratus: Consulat at bene dona deūm, que cung; recepit. Primus itaq; Homerus rem po-

**De republī liticā in species diuisit. In clypeo nang; (que Vul- 4
ca. canus, hoc est, spiritualis illa uis, ad rotius mundi
imitationem fabrefecit) duas urbeis cōtineri finxit,
unam quidem pace & lēticia fruentem, alterā ue-
xō belligerantem. Et utrāq; ideo suis conditioni-**

*bus descriptis, quod per unam ciuitatem, per alteram
uerò militaris uita insinuatur. Præterea nec rusti-
cana uita silentio præteriit, sed et hæc evidentib. ac
uenustis uerbu illustrauit. Ceterū id quod in omni
arbe lege sanctum est, ut senatus concilium fiat, ex
Homericis illis ortum habet:*

Magnanimumq; uocat cœtum, sanctumq; se-
natum. Agamemnon enim senatores cogit, ut cū eis
de multititudine armada consulteret.

**Et quid oporteat principem praedictis omnium sat
lurem curare, in eadem persona docet, quam ex
commaneficis:**

τὸν αὐτούς θνήσιμον τὸν λόγων, οἷς τὸν ἐναντίου μὴ των-
τος πραγματεύειναι, καὶ ως αὐτὸν καταπονεῖνε-
ζόντινον καὶ αἰναρέσσων σῆμα τὸν πορθέαν δὲ λογικῆς
ἔξεως. Φρονίσι γάρ Σπεριπτὸν δὲ γλωσσῶν θρησκευμάτων, τω-
λεοντος δὲ εἰς μῆδος, τωντρίων δὲ πολὺς νομός ἐνθα-
καὶ γείθεα ὅπποιον δὲ σπηλαῖπος, τοῖοι δὲ ἐπακόσιοι.

Επίσταται ἡ τῶν παντὸς οὐκέτι πολλῷ λέγειν, καὶ οὐδὲ
οὐλίγων ἐπαναλαμβάνειν, ὅπορη καλεῖται αὐτοκρα-
τούσις· Καὶ ἐσιφέρει τοῦτο τοῖς ρήτοροις, ὅπόταν
δεκτὸς τολμᾶ πρωτεύειν τοῖς εἰρηνικοῖς αὐτοκρατορο-
μασι. ἀλλὰ γνωμὴν τοῦ διδυμοτείχου ταραχῆς φαίται
ἐγώ τέ πλευροῖς ἔργα φαίνειν, τάντα τοις φαίται
διεξεῖσθαι ἐγώ τότεοις· πέρι τοῦ δὲ ὡς πρῶτην κακονας
θαλασσοῦ, αὐτάρεις ἐπειτα, καὶ τὰς ἐπιθέσις.

Τῇ Ἰωλίτικῇ λόγου ἔχεται καὶ ἡ θῶν νόμων ἀδι-
σθένη, καὶ σὲ ταῦτας ἐκτὸς τοῦ ὄμηρου εὐρούμεναι αἱ.
εἰ μὲν δὴ καὶ τὸ δύναμις τὸν νόμον πῦρ κεῖται αὐτὸν ἐμ̄ ρρή-
σθ, σπάει σαφῶς διορίσας. οἱ μὲν δὴ φασὶ μήλου
αὐτὸν εἶναι, ἀλλότα τούτοις τῷ νόμῳ, ἐμ̄ τοῦ εἰπεῖν
αὐθεώπων υἱούμενοι, καὶ δυνομίαις ἐφορῶντες. αρίσταρ-
χος δὲ ἀνθεκτὸν τὰς δυνομίαν εἰρῆσθαι, παρὰ τὸ δύνα-
μενον. Ιερὸι τοις καὶ ὁ νόμος τοῦ λέγεται ἐοικηγέντες τοι νέ-
μενον τὰ ἴστα πατούμενον, καὶ τὸ κατ' αξίαν ἐκάστω. ὅτι δὲ
διώλαμψε τὸν νόμων οὐδὲν, εἰ μὴ τὸ γραφῆν, ἀλλ' ἐψ
ταῖς γνώμαις τοῦ αὐθεώπων φυλακοσομείσι, ἐμ̄ πολ-
λοῖς πρύτεισι. τὸ γαρ ἀχίλλεα ποιεῖ ἵστερ τοι σκόπτει
λεγοντας· τυῶν αὖτε μηρὺν τοις ἀχαϊῶν ἐμ̄ παλάμαις
φορίσσοι μηκαπασόλοι, οἵτε θέμιτας πόλεις διὸς εἰρύκ-
ται. θέμιτας γαρ, καὶ θεούμοι, οἱ νόμοι, ὡμ̄ τοις εἰσπ-
υκτιῶν παραδίδοσιν· ὡκὺ τοις μίνωας τὸν Κρητικὸν
Βασιλέα φοντὶς ὄμιλεῖν. καὶ δὲ ὄμιλοίς, νόμων μᾶθησις
πῦρ, ὡς καὶ πλαττώμενοι μαρτυρεῖ. σαφῶς δὲ καὶ ἐμ̄ ἐκά-
στοις μήλοις, ὅτι γὰρ νόμοις ἐπειδότες, καὶ μὴ ἀσκεῖν· τοι
αὐτοῖς ποτε παλμπαρεῖν πολλοῖς αὐτοῖς θεοῖς διηστοῖν.

Πρῶτος χίνια θύμηθε τὰ δὲ πολετέας μεῖλγεν.
ἡνὶ γέροντι τῷ αὐτοῖσι, ἃν τῷ κόσμῳ τωντὸς μίμημα πε-
τεσκοπήσασθαι φάσεις Θ., τάχει δέ τοι τωνδινατίκην μιώσε-
ις, ἐμποδειχομένης ἐπάρσης μήνος ὡλεῖς, τὰν μὲν
ἡνὶ ἐργασίαι καὶ θυμφροσύνῃ μιωγγοσαν, τὰν δὲ γὰρ τω-
λέμια χολάζοσαν. οὐδὲ ταραχεῖς τὰ ἐκτορέα πρόσ-
δορε, ταρίγουσι δέ τοι δὲ μὲν τολιτικός δὲ βίος Θ., δὲ
ρατιωτίκος.

Οὐ παρεῖσθε δὲ ζῶτε τὸ τέρτιον, τὸ γεωργικὸν· ἀλλὰ
γὰν τοῦτο μὲν εἴδετε, ἐνάργεναι ἡμεῖς καὶ λαβόντες πολὺ^{τόπον}
οἵς λόγοις. οὐδὲ ἐμοὶ ταῦτα πόλεις ηγούμοδείτηται τὸ
τοῦ σωτήριου βασίτης, καὶ τοῦ πολεοβασινέματος πόλεις
τοῦ δικαιορυθμοῦ σωτηρίας, πρόδηλοις ὅτι ἔσιψε εἰκὼν ὁμοιο-
δώμητος τοῖς τάραχοις· βασιλεὺς δὲ πρῶτης μεγαθύμων ἴστι γε-
όντων. σωτήρεις γάρ αὐτοῖς μεμνώντες γέροντας, καὶ
κέπετες μετ' αὐτῶν, ὅπως ὁ πλοίος τὸ ταλανθό-
τες τὴν μάχην. οὐδὲ τοῖς ιδεῖς τὸ ἀρχοντικόν τοῖς τοῖς λαῷ
οργεντίζειν τῷ ταντωρικῷ τοῖς θεοῖς, εἴ τοι αὐτῷ πο-
λιπτωτοῖς εἰσιστέσκει, ὃ καὶ πολλοῖς·

Οὐ γὰρ τῶν οὐχιορ εὑμεῖν βολεφόρου αὔδρα. ἡ
ὅτι δέ τις πάγουσκλινῶ τείθειν τὸν ιπποτεπαγμήθει,
καὶ ὅπως ἐκατεποσφέρει τὸ πεπεπαγμένον, ὁ
δύνασιν τὸνοδέκεντος, τὸν μὲν γντίμιας λόγοις
πεπεικαίσαι τείθωμ, τοῖς δὲ ἐκ τοῦ ὅχλος τικρότερον
ἄλλη πλήρασμα. ἀλλὰ καὶ τὸντανίσαδη τοῖς αμείνοντος
πῆγα ταῦτα νηρόμισατ, οὐκέτι τοῖς θεοῖς τοιειστιμένοι
τοῦ θεού. Οὐδέ τις ἔτηκε μεντει επερχόμενον, ἀλλ'
αντίοι εἴσαν ἀπαντόν. νόμοθεπῆγα τοῖς ταλέσιοις τοῦ
προτετεύπατρυ λέγειν. ὁ δὲ Διομέδης τὸν αὐτόγενον
τοῦ ταολέμεσ πρωτεύει τοῦργοντες λέγειν, συγνωσός εἰν
αξιοῖ. ἡ μὲν Κότωναγκάσσαδε, συνεκείσιν γρηγορίειν
ταῦτα ειπει μετ' ὑπάρ.

Κακένο δὲ παρὰ πᾶσιν γόμισαι, τὸ ιολάχεδον
τὰ ἐκόσια σύμπαντα, τὰ δὲ ἀκόσια συγγράμματα
τυγχάνειν. τῶν τὰληγείναντι τοικτής, γενοῖς
φυσικοῖς λόγοις ταχράντων Καλλιγράφος ταῦθε γ'
εἴποι σὸς φίλον υἱός, ὡς ἔγώ στε ἐκὼν θεσπεῖον μόνον,
θεδὲ χατίζων πωλούμενον μηνῆστρον αἰειόμενον θετικόν
ταῦτας. ἀλλὰ πολὺ πλέονδες καὶ κρέοτανονδες ἄγομεν
αὐτάκι. Τελιμὴ δὲ σῶδι πολιτεῶμεν πόλες δικαιοσύνης
καὶ δικαιοίαν, βασιλεῖας τε οὐρανοκρατίας, καὶ Δη-
μοκρατίας, καὶ ταύταις πωληματικειμένων τελιμήρων
πόλες αἰδησίαν καὶ πρανομίαν, τυραννίδαν θετικόν,
χίας, ὁλοκρατίας, θεδὲ ταῦτας διμηρούθεντι γονοῖν έστι-
κε, τίς μὲν Βασιλέαν δι' ὄλης της ποιήσεως ἀνομά-
ζων καὶ ἐγκατιάζων, ὡς γε τόποις θυμὸς ἐγένετο
δὲν πλοβεφέων βασιλέων. τιμή δὲ της διός δὲν, φε-
λειδετετέτετερον δὲν της βασιλείας θεφάδος οὐκέτεν
λαδεῖ δὲ σίσηρι αὐτονε, τατιρὸς δὲν ἀνε-
πιθητην. καὶ δέ τιναρέξες θεάσιον, δέ τι εἰπωμένον
γενοῖμοντεν δὲν δίκην θεών βασιλέων. τίς δὲ αἰεισ-
κρατίαν, γενοῖς βοιοτίην βασιλείας πάντα πατειθεῖται
καὶ πράττεται σφάλξει. πλάστενον γέροντεν δίκαιον αἰειπρε-
πέοντας βασιλέοντας αρχοὶ κείνοσι, τρισκαιδεκάτη
δὲν ἔγώ πάντος. Δικαιοκρατίας δὲ εἰκόνα γνάργυρος γε
τῆ πατακοκούντηταισίδιθε δεικνύει, γενοῖς μόνον τοιούτη
τούς τόλεις, τίς εἰτρεμον δημοκρατεῖταιδαι φυσι, με-
δηνὸς ἄγουνθην, ταντωμῷ πόλες τίς ειπεῖν βι-
λησιμούτην νομος Βιστρῶν, γενοῖς καὶ δημερέοντο εἰσά-
γει. καὶ γενοῖς εἰκόνι γε τίς μηδικρατίαν πρέσησι, γε-
οῖς φυσι. Δημούρον τασσοιδέας, δὲν γενοῖς ξεχολωσατο
λίσια, στενεκελογίσηροι τῷ παύμενον θεφίοισι, γε-
χε δεσπρωτός, οἷδεν ήτιμη αἰειθεμοιονσαν. τῷ μὲν Βισέως
καὶ πρανούσας αρχοντα, τύραννον μὲν τηνελεῖ, τεω-
τορομην τὸ σονομας οἷος δὲ τῆς ἔργοντο γίνεται, δεικνύ-
σιμον γε τόποις εἰς εὔχρονον βασιλεῖα, βεστήν δηλύισ-
τα ταντωμῷ, ὃς δὲ αρχοὶ γίνεται τάξιοι, καὶ δέ ταπειλέει
χαλκῷ. καὶ τῷ αὐγοδορῳ ἐτυραννικὸν ἔχραφαίνει, δε-
αρχοῖς εἰνατετράμηνονα, ἔκρατετράμηνονα. καὶ
δέ διπότε αὐγεδην φυσι, δέ τι εκαὶ ἔτυχε ταφῆς, εἴ-
περ μενίλας τῇ πλειστην. τῶν ταχράντων μηδινό-
μισαι. τέλος δὲ θανάτου γενοῖς ἀδι γαῖαν ἔχοντα,

Principis est totam nequaquam tertiere nocte. Et De subdi
quod oporteat subditos imperatori parere: & quo torum ob-
modo prefectorus se ad unius cuiusq; ingenium accom- dientia,
modare debeat; Vlysses commonistrat. Optimatibus
namq; mollibus uerbis persuader. plebeios uero acer-
bius castigat. Quineii præsterioribus assurgere, a-
pud omnes lege caratum est. Quod & ipsi dy erga Io-
uem faciunt: Nullus sustinuit tunc Expectare Io-
uem. sed cuncti assurgere coträ. Præterea lex apud
oplerosq; est, ut dicendi partes senioribus mandetur.
eam ob causam Diomedes pro belli necessitate pri-
mum dicere ausus, uenia se dignum putat: - Ne mi-
hi succensere uelitis, Quod minimus natu uestrum torum pa-
modò dicere conor. Quin & illud apud omnes lege na-
sancitum est, ut qui sponte peccauerunt, suppicio af-
ficiantur: qui uero inuiti ueniam mereatur. Id quod
Poeta rursus ostendit, in quib. cator apud eum inquit:

Dixerit hæc tua Telemachus charissima proles,
Quod non sponte domum ingressus sum, uel rogatus
• quid, Pro mercede procis solitus cantare perulcis:
Sed dum multa trahit pars me, potiorq; coactu. Ce-
terum triplex cum sit politia, ad iusticiam et aequitatem
exequendam, regnum, aristocracia, et democratis: atq;
huius quum rursum oppositæ sint, ad iniustiam ac ini-
quitatem exercendam, tyrannis, oligarchia, et och-
locratia: neq; has Homerus ignorare uidetur, quip-
pe qui regnum per omnem poesim nominet, ac celebrete
ut in his: Est Ioue nutritio regi iracudiam magna, Il-
lius atq; honor à Ioue, quod perdiligit ipsum. Ad
• hec, quale debeat esse regem perspicuum facit, Cen-
mitis pater hic populo imperitare solebat, Lædere
ut neq; factio, nec uerbo tenus ullum, Quum tamen
hic sit mos regum, diuis qui similes sunt. Aristocratiæ
uerò, in quibus Bacotum quing; reges enumerat. Et
apud Phœacas: Ter deni in populo regesq; ducesq;
celebres, Dicunt iura, quibus decimus nunc certius
addor. Democratiæ uerò imaginem in clypei fabri-
ea euidenter ostendit, in quo duabus fictis urbibus,
alteram à populo gubernari dicit, nemine imperante,
• sed cum Echeto pro arbitrio suo secundum leges uiuentibus. Vbi et forum iudiciale introducit. Atq; in illa
democratiam exhibit, dum ait: Sed uerius populu,
si siquidem stomachatus abunde, Quod seclando ma-
los, funestos atque latrones, Thesprotis aberat, quæ
nobis semper amici. Violenter uerò ac iniquè impe-
rantem, tyrannum quidem non appellat (recentius e-
nī illud nomen) qualia uerò eius gesta sint, in his o-
stendit: Regi Echeto daberis, quo non crudelior ab-
ter, Qui gladio nares, auresq; recidat acuto. Pre-
terea et Aegisthum tyrannicum declarat, qui inter
empto Agamemnone, Mycenæis dominabatur. Et
quum elatus esset, inquit: Non sortitus fuisset sepul-
turam, si Menelaus adfasset, hoc enim sub tyrannis lege
cautum est: Huic ergo nō solnis est sua iusta propinquæ.

χειρὶς ἐκ χειρας ὅτε βέβαιος, οὐδὲ τοι εἴπεις των κινόμηντος,
οὐδὲ τε καναίεις αιμάντημα τύπλας τε Καίμαστα δια-
κρινόμενος. οὐδὲ τωλειλόπητα, τῶν γοῦν
λαῷ μυημονδίεις, φάσισθες ὅποτε θέμενος· τῶν δὲ οὐδὲ
τοι καὶ μὲν σφιθίσος, πάκτυν ἀλών εἰσθε τοῖς θεοῖς σοίδε
γνήσας δε ταῦτα μελόντα. μετηνῆσθε περὶ δικῆς μητέ-
ρος· γὰρ μεγάρεοισι μὲν νεῖται, οὐδὲ τε μαθητοῦ, μεσθίστη
νόσφιριώντων. αἱ τάρπειτες δὲ πάντας γρυπέσσαντες
ἔδησαν, γύμνασθε δὲ καὶ θεληματα, τούτης δὲ μητρὸς λι-
παντος. οὐδὲ τοιούτους δέσποτους· Καί οἱ ίακ γνήτηντις,
πατέρερην σοίκου ἀπαντακ, πάθειαν τε γέροντι, Καί
εἴπεις δε ταῦτα φυλάξοσει.

Τὰ δὲ ἀδι τοῖς θανάτοις τῶν οἰκείων παγῆναι, ὅτε
παιστρα ἔναις ἀξίοις, (ἀγρυπνές γαρ τόποι) ὅπε ταυτολόγη
ἐπικεκόφθωσι εἰς (ἀδινάσιν γαρ τὸ ἀπταῖς ἀδι αὐθεό-
πωμ.) οὗθιν λέγει τὰ τοιάστα. Αλλ' ἦτιν εἰκάσις τοι
ὁδυρόμενος μεθέπειρν. τλιπτὸν γορ ποιεῖται θυμῷ
θεσαν αὐθεόπτωσιν. γύναιοις δὲ φυσικοῦ ἀλλὰ χρή-
ζου μὲν κατεργάτηει, ὅσκεθαντος γηλέας θυμῷ
ἔχοντας, εἰπόντες διακρύσαντας. Ἕγρη δὲ κακεῖ-
να, καὶ τοιαῦτον τὰς τεφαῖς νομίζει, γύναιοις, τοι
γύναιοις. γύναιοις περγάσσοντας οὐγυνικοῖς τε έτοιτε,
τύμβων τε, εἰλικτε, το γορ γέρες θεοὺς θανόντων. ήγε σίσ
τοι αὐθεόπτωσιν φυσικοῦ εἰς τοὺς ἐκτορούς τέκνων γυναιρέ-
παιμένωνος αἰόλαις θνητοῖς εἰδοῖς, ἐπάπεικών δικορέ-
στων] γυναιρέ, ἀπτάρ ποιεῖματο γύναιοις σειτόν]]
λειπτέας τε, ήγε καρίγυντα, πετυγιμένος χρεός ικανεκῶν.
αλλ' ἤτοι ταῦτα πατεροφλέξων πυρί ηκλέων.
ζεθγύνοντο γύναιοις οφελούσι, ἐπτάπτεκέγκεισαν αὐθεόποιον, ἀλλὰ
πειθετρώντων κατεργάτων αὐθεόπτωσιν εἰς λατέρητη πόρωις
τεφαῖς. ήγε ταῦτα μὲν μέτρων. το δέ, ποριστά τόπων
θεούς αἴλλας τε καὶ αὐθεόπτωσιν ποιεῖται τὸ ἀχιλλέος
εἶναι τὸ παρθεόκλατον πυρός, τοι πανταῦλον λέγει. ήγε σίσ
φων. κακά δὲ φοβεῖ μηδέποτε δργα.

Καὶ τέ πολυναθέεια ωρῶστος ἡγεμ. Τύμβοι
δὲ ἐκ τωδίσ γῆς χθόνιους θέγγαγόντες. Εἴ τούτη
ταφέσσις ἀγῶνας εἰσεγένεται ωρῶστος. τοῦτα μὲν κοινά τοι
πείνεται, εἴ τινι πολέμῳ καθεῖται σάτου.

Τώι δὲ ποδὶ αὐτῷ πολέμους ἐμπειρίαν, ἥν καὶ ταῦται
τικῶν τινῶν καλοῦσθη, καὶ ποιότης ως ποικιλμάνη ἡ
πεζομαχίας, τεχνομαχίας, ἀνθυαμαχίας, πύρετό-
ῦσθη, μονομαχίας· πολλὰ δὲ καὶ σραστηγικὰ πορί-
χουστε, ὡρὴ δὲ γέγονη πραγμάτων δύναται σφειροῦ.

Εγ γαρ ταῦς περιστάξαις αὶς ληνί πλοπάχθαι
ἢ ἐπιπούμ, καὶ ἐπειδὴν τὸ πεζόν. καὶ τῶν δὲ μέ-
κυντινών.

Ιππᾶς ἢ ωρῶτα σώι ποιοι, οὐ όχι φερεῖν τοι
ζεῖσθαι δέ σχόπιθην εἴκοτες πολύτες τε, καὶ οὐδὲ λόγος. καὶ τὸ
εὖ τοις συστινάταις ἀγεμόνας κατὰ ταξίδιον ἐπῆλας
δέ ἄρα ἀγεμόνδε φυλάσσωμ, ἐκατὸν δὲ ἐκάστῳ κούροι
ἄλιμον εἰσεγομένοις μάλιστρον ἔγραψεν οὐδὲν.

*Non enim moriens mihi dextram ingere tenias,
Nec monitis oneras viduam prudentibus ullis,
Quæ meminisse iunet noctesq; diesq; dolentem.
Penelope nero mandatorū Vlysse mentionē facit, que
dixerat, quando in expeditionem ibat:*

*Hand scio num reducem Deus, an ne nescit perisse
Pergama apud Troiae, quapropter sic tibi cura
Noster nosterq; parens, nescit hancenam atq; magis nunc,
Quando ego digredior, linquens cibarissima queq;
Videris autem ubi Telemachus barbam cecidisse
Primam, nube uiro coniunctu cnicunq; uoles, sed
Exibus in nostris regnabit filius idem.*

Non ita & procuratorum rationem:

*Nunc abiens, procura ut domus omnis adesse
Ad nutum senioris, & ut rata cuncta manerent.*

Luctus n. in familiarib. nec immoderatos (illiberale nāq; hoc est) probat, neg. pr̄fus ē medio tolli (eo q; homines istū affectū exuere nequeāt) pmitit. unde talia dicit: Sed tamē is luciu fanchus requieuit ad insū, Nāq; homini mentem tolerantē fata dedere. In alijs herō aut; Sed mandandus humo quī facis fanchus obinuit,

Postquam tota dies lacrymas exbanit acerbas.

Nousi autem illa, que etiam nū in sepulcruis legitima puncetur, idq; cūm in alijs, tum in his:

**Ornabunt inibi tumulum, statuerintq; columnam
Fratres, ac socij precium quod manibus amplum.**

*Es qualia Andromacha ad nudum ac iacens Hectoris ca-
dauer inquit:*

vermes te comedent harij, canibus saturatio,

*Ædibus at nostris tibi vestimenta reposita
Filo pertenni que texerant mulieres.*

*Ast hæc cuncta dabo flaminis non ut tibi profint,
Quandoquidem non hic eheu miserrime iacebit.*

*Quanquam non sic eis miseratur Iacebie.
Verum ut Troiani laudent et Troiades me.
Ad huc modum et Penelope funebre Laerti heroi ueste ad
ornat. Atq; hec quidem moderata sunt. Quod uero dicit, A-
chille superacarea quedam istarum rerum cum alia animaetia,
cum homines in Patrocli pyra cibarere, non collaudat. Pro-
peerea et acclamat: Facta sed is mala mente noluerat.*

Tumulos quoq; primus excitauit:

*Omnibus è campo ductum struimus monumentum.
Funebra quoq; certamina prim; mōstrant. Atq; bæc ho
minib; tum in pace, tñ in bello cōstientis cōmunitia sunt. De remi-
Caterum rei bellica (quam ex militare quidam uocant) litari.
peritiae poesis illa (ut pote pedestri pugna, murali, navalii,
acie ex singulari certamine harie gata) multa quoq; impe
ratoria complectiuntur, quorum pauca in medium adduce-
re, baud indignum uidetur.*

*In acie namq; conuenit equitatum sc̄mper praeordinari,
peditatum uero sequi, s; d quod ad hunc modum ostendit:*

Prima acie ponit currus, equitesq; ualentes,

Postrema pedites multos locat, egregiosque.

Et ut militem duces in singulis ordinibus sint:

Septem aderantque duces nigrum, iunenesque cuique

*Centum aderant, manibus gestantes spicula longa.
Denique ad duos que Cilium inter trinitatem pugnare, que Cilium*

dā uero in extrema acie reliquos ad pugnādā exhortari decet: *Arma rapit, quicq; situs iuxta Idomeo-
nes, Idomeneus sed a pro simili, qui robore magno,
Prima acie pugnat, postremas excitat autem Merio-
nes illi ualida uirtute phalanges.* Præterea quū ui-
ribus præstantes in exterioribus partib. castrameta
ri conuenias, ut reliquis tanquam muris circumie-
cti sint, regis uero tabernaculū in medio, hoc est, tu-
zīsmo figi: ad hūc modū id ostendit, cum generosissi-
mos, Achille & Aiace, in extremis nauium partib.
*Agamemnonē uero et reliquos optimates in medio
recedisse ait. Et quū hostiis inter castrametandum
aggerem agere soleat, fossas in latum et profundum
ducere, easq; palū per circuitum ita intersepire, ut
nullus eas propter latitudinem transfilire, neq; pro-
pter altitudinem in eas descendere possit, idem et a-
pud Homerum fit: — Fossa etenim fuit illa timori,
Lata nec ut alias, nec sit penetrabilis ulli. Nanque
ab utroq; labro stetit ingens aggere uallum. Desu-
per at compacta fuit fundibus præacutis, Quos Das-
nai crassos, magnosq; prius statuere, Effugium ut
fierent aduersum hostiliatela. Porrò qui isthac se-
ctantur, generosam mortem oppetunt. Non studio
sine, non inglorius interiturus: Ast aliquid facies,
quo lauder posteritate. Et rursus: *Vulneribus qui-
cunq; necem sibi sentit adesse, Mortem obeat, sic
pro patria est occumbere clarum.* Atq; præstanti-
bus quidem uiris ob res bene gestas præmia distri-
buuntur: Munera dat præstantibus, egregijs duci-
busq;. Aciei uero desertoribus cōminatur: Quem-
cunq; à ratibus longe deprendo uolentem, Isthic
atra manet mors hunc. In pugnis autem, quemad-
modum, quam differenter, & quam uarie Heroas
& uulnerare & uulnerari faciat, quid dicere atti-
net? Illud uero admonitu dignū est, quod eos qui ad-
uersa uulnra acceperunt, illustriores existimamus,
ut pote qui persistendo ac perseverando animi prom-
ptitudinem declarent. Altergo autem, & ad dorso
ictos, ignominiosiores, quippe qui hoc inter fugien-
dum perpeſi sint. Quorum uerunq; apud Homerum
est: *Vulnera ne tergo capias, cerviceq; nulla, Ven-
tre sed aduerso, sed pectore fixa sagitta Cōdecorer,*
primaq; uelis decernere pugna. Et rursus: Nunquam
mi scapulis figes hastam fugienti, Sed cupio adver-
so ferias me pectore prometum.*

Commodè autem in hostium fuga admonet, ne circa spolia occupati sint, ne ue hostibus effugiendi occasiōnem dent, sed eis immineant, ac persequantur:

*Exuuijs inhians nullus post terga maneto, Ut
spolia ampla queat naues perferre Pelasgas. Hosti-
bus occisis, tum demum incumbite præde, Exuuias
hominum campo passim leptote.*

Sunt deniq; apud eum omnis etatis recte facta, aquibus unusquisq; animari poterit: in ipso quidem etatis flore existens ab Achille, Aiace, et Didimede: iunior

λεπτομέθες πέθε τών μάχων. Οΐδ' αὐτῷ ἴδομενης
διεῖφρονα θωράκοντα. ἴδομενες μὲν ἐν πομάχοις
συὶ ἔπειλθε ἀλκή, μικρόντι δὲ ἄρειοι οἱ τυματτας
ἀπέιπε φάλαγγας.

Καὶ ὅτι δὲ τὸ πλινθεῖσα τοῖς ἔξω
τραπεζίσιν, ἀπόρ τεχθῆναι λοιπῷ πολιθί-
βληκτίνῃ, τὸν δὲ βασιλέα γὰρ θεῷ αὐτούς εἰσάγει,
τοῖς δέ μονακτάτῳ καπακώνιοι, δέκανοι γράμματα
θεῷ μὲν γραμματέτους, πράχηδεις καὶ τὸ πάντα
οὗτοῖς εὐχάριτοι μέριστοι τὴν νεώμην καπεκοκκινώνια, οἷς
δὲ ἀγαμέμνονα καὶ τὸν ἄλλον αρίστα γνῶθεν μεσον.
καὶ τὸ γνῶθεν σραλεπιδίθητα καρπακάλε τε ποιειβάλ-
λεις, καὶ ταφρας ἀρσκάπτειρ εἰς σύρθη καὶ βαθθοῦ,
καὶ σκολόψι λεύκων σραλεμβαθεῖν, ὡς μάτε ἴστρο-
πιδῶν τινας σῆσταλάτθη, μάτε σῆσταλθοῦ κατιέναι
διώκεις, γίνεται τοῦτοις τολέμοις τοις ταρθρόμορφοι.
ταῦτα γνῶθεν πλειστά ταφροῦ συρρεῖστοις αὐτοῖς ταρθρο-
φέδην χρειόμενοι πέμπονται γρυπίσιν. Κρητικοὶ γνῶθεν πηρε-
φεῖς ποὺς ταῦτα τεσσαραν ἀμφορτράθηγν, περπρήνην δὲ
σκολόποντιν δέξιοι πέρηροι, ταῦτα τεσσαράκοντας ἀχαΐδην
τυπχήσεις καὶ μεγαλεῖς, Αιγαῖων αὐτοῦδικοὺς αἱεναρεῖς. καὶ
μαχέρινοι θυγάτιοι γρυπαίων οἱ τότοις ἐπόμπονοι.
Μέν μανίας ταρθρές γε, καὶ αἱ λειδιῶνταριόνικες, αἱλάς
μεγαλεῖσις τι καὶ τονθομένοις τυπεῖσθαι. καὶ ταλαιπ-
ός δὲ λευκόν μέρισμα βλέψιλοῦ, καὶ τυπεῖς, θάνατον καὶ
πότημον ἐπίστη, τεθνάτω, σε αἱ στάκες εμμισομένω
ποὺς ταῦτας τεθνομένους. καὶ τοῖς μὲν αρίστοις γέρεσ
τέμεταις αἱλάς δὲ ἀερισθεῖσι μίδισιν γέρα, καὶ βασι-
λοῦσι. τοῖς δὲ λειποτάκταις ἀπειλεῖ· οἱ δὲ αἱ ἐγώμη
ἀπωνθίστε νεώμην θελοντανούσων, αὐτοῖς οἱ θάνατοι
μητίσομε.

Εγ δὲ ταῖς μαχαις ὅμιλον τρόπον καὶ ὅπως μίαφό-
ρως καὶ ποικίλως τὸν πέρας ποιεῖ τιμώσκοντας, καὶ
τιμώσκομένσι, τί δέλι λέγει; ἐκεῖνο δὲ οὐδεμίησας
ἄξιον, ὅτι τὸν μὴν πρόσθιαν τεῖμα μήνας, ωδὴ οἴστρος
καὶ σύμμαχα, ἀπε τῶν ἐκ τοῦ σωτεῖαν αὐτοῦ πράσινον
πλευρικὸν μετεννίσουσας. τὸν δὲ τὸν ὑπέρ, οὐτὸν μετά-
φρονον πεπλαγότας, ἀπτιμωτόρισ, ὡς γνῶντες φύσιγγειν
τῶν πεπονθότας. Εἰ ταῦτα δημόσιατοριαὶ δέσι ταφρό-
μάραι· εἰ πορταὶ τοῦ Βλαστοπονθύμελοῦ, καὶ τυπέις,
ἢ αὐτὸν ἐπὶ αὐχῇ δημιετέσσοις βέλοις, σὺντὸντινοι τοῖς,
ἀλλὰ θεοῦ τοῖς σερονιμῷ, οὐκονθύμοντισσει πρόσωσιν ι-
μάντοι μετά περιμαχῶν ὄστεισιν, καὶ ταθλιψὶ σιλάν-
μεταφρένωντι μεταφρένων γνήσιον πεπονθότας, αλλὰ διῆς
μεμακάστι μίαν εὐθύδινοφυηρέλασον. χρονίμως δὲ καὶ γν-
τῆ τροπῆ τὴν πολεμιών πράσινην μη ποθεῖ τὰ σκύλα
γίνεσθαι, μηδὲ γνωστόναι ταιριόν φυγῆς, αλλὰ ἐγκείας,
εἰ διωκόμη. μη τις νωὶ ἐναθρῷ αποβαλλόμενος μετα-
πιδηγού μιμνέτω, ὡς θεοῦ πλεῖστα φέρων ἀλλὰ νηᾶς ἱκνεῖ.
αλλὰ ἀνθροῖς κτίσιν αὐτῷ, ἐπίκτα δὲ οὐκτὸν τὰ ἔκγλοι τε-
κέος ἀπτεσίον συλλόγεται πεντελίτας.

*Εσί δέ παρ' αὐτῶν ταῖς οὐλικίαις κατεργοῦμετε,
ὑφ' ἄρη πάες ὁς τις οὐρή επαρθείη, δὲ μὴ ἀκμασθῶμε,
τῷδε τῷ γύμνων λακούσιον τὸ λακούσιον.*

νεώτεροι Θ., ταῦτα τοῖς αὐτιτέλοχας, καὶ τῷ μηχανόντι· ὁ δὲ μηχανικόπολις, ταῦτα τῷ ὀδομηλητῶν, καὶ τῷ ὀδηνοστέων. ὁ δὲ γέρεων, ταῦτα τῷ νεαροῦ· καὶ τῷ πᾶσι Βασιλεὺς ταῦτα πούτων ἀπάντων, καὶ τῷ ἀγαμέμνονος. τοιῶν ταῦτα μὲν τῷ πολιτικῷ λόγῳ καὶ πράξεωι δια προσθέσαι τὰ λόγια πατέα.

Θεασώμενα δὲ λεπτοὶ θῶν ἵαζεικῶν, ἐκαὶ τότεων
μὲν εἰχόντες ἀπέργων ὄμηρον· καὶ οὗτοι μὲν πολλῷ αὖταις
τὸν τεχνικὸν υπερλαμβάνει, δῆλον ἐκ τότε. Ιησός
γάρ αὐτῷ πολλῷ καὶ τέξιος ἀλλων. Λοκεῖ δὲ οὐαὶ τοῖς
καὶ ἀδίσκυμοις νοσερῷν καὶ ύγιεινῷν, ἀπόρει τού-
τῳραν τις μαθεῖσι, διὰ τὴν ἀπόστολον. Ιησός δὲ ἀπεστασ
ἀδισκήμενος πολὺ τάσσεται. οὗτοι δὲ ύγιεινῷν νοσε-
ρῷν· φαρμακεία τοιαῦτα μὲν ἀδισκήμενοι πολλά
δὲ λυγρά σημεῖα τότεων ἐκάπορον ἔστι μὲν διὰ ἕκτην
καὶ θεωρητικὸν μὲν, τὸ δέ τὸν καθεδικόν λόγων, καὶ
οἷς μεθόδοις ἐπάγουν ἀδι τὸν θῶν ιησοῦντον γνάσιν.
τότε τὸ ἁῖδι μέρος, τὸ μὲν σπινειωτικόν, τὸ δὲ αἰτιολο-
γικόν. πρακτικὸν ἂν, τὸ δέ τὸν γνωργεῖσαντί Βασι-
λεῖον. τότε τὸ ἡμέρων, τὸ μὲν σπινειωτικόν τὸ δὲ χειρογρυ-
κόν, τὸ δὲ φραγμακονικόν. πάθη τὸν ἐκατοντά τότεων ὄμη-
ρον ἀδιβεβλητάν; οὗτοι μὲν γάρ θεωρητικόν τε εἴναι ἐπί-
στατοι. γνωτοί τότεων αἵνιοις τοι. τοῖς διοῖς θυγατηρέχει φέρ-
μακα μητιόγντα. μητιόγντα γάρ λέγει δηλονότει ιησοῦ
τεχνικὸν θεωρητικὸν δικονόχομέντα.

Τὸ ἡ συμετοτικὸν αἴτιοντος οὐδοῦ, δῆταί αἱ μάλισται.
μαθητὴς γέρων ἦν καὶ φίλος τοῦ προφήτου, προφήτης τῶν αἰτίων τῆς
κατακόρυστης τούτης ἀπόλλωνός θεῖος, οὐαὶ μὲν αὐτῷ
ὅτι τὰ αἰτιώματα νοσθίατα εἰπεῖν απόλλωνός θεῖος,
ὅς γε δοκεῖ εἶναι αὐτὸς θεῖος καὶ οὐδέποτε, οὐαὶ δέ τοι τὰς ἄρτιες
τοῦ θεοῦ εἴπαλγες αὐτῷ οὐτούτῳ αὐτῷ διανυκρατεῖς δημο-
καρπίλικαι, νοσθίατος αἰτίων κατίσαιται καὶ γῆρας τοῦ
ἔλου, τάλις τε σωτερίζειν, καὶ τὸ οἰλεθροῦ, τὴν μὲν αὐτοῦ
μάρτυρα τῶν απόλλωντι, τὴν δὲ γυναικῶν, τὴν αρτέμια δὲ,
φυτέειν θεῖος καὶ τὴν σελιάνην αὐτοῖς τρέφεται
μὲν αὐτὸς τοισθιμῷ σῇσι τὰν τὴν αἰγάλεων βολιῶν· ταῦτα
δὲ μιορχίων τὸ ἄρρεν, καὶ τὸ θῆλυν, ἐπεὶ καὶ θεριά-
τοροι φύσις τὸ ἄρρεν γένεται. δῆταί ταῦτα γοῦν φυσικά, τὸ
μὲν τυλεμαχοῦ τηλικούτου τοῦ εἴναι απόλλωντος γε εἰκό-
τε τὰς δὲ τιμωδίας λουρίας ταῦτα αρτέμιδες δημο-
καρπίλικαι. τὰν δὲ θανάτους αὐτοῖς αὐτοῖς διητοῦν, γὰρ τε ἀλ-
λοις τολμοῖς, καὶ γὰρ οἷς λιαρέται. τούτη μὲν απόλλωντος
τοῖς φυγαῖς αὐτὸν αργυροῖο Βιοῦ χαόμενον τοιόθι, τὰς
δὲ ἄρτεμις ιοχέαιρα. ὅπτα δὲ καὶ τῷ λιανὸς ἀδητο-
λίων διηγεῖται, σημειούνται αὐτοῖς τοῦτο εἴκησίστεος,
καὶ νόσων τοις πρόστατος μὲν οὗ δέσι πανόρμολε τε ση-
μικαὶ πέτυκται, καὶ τε φρέσι τολμοῖς πυρετῷ πειλοῖσις
Βροτοῖσιν. αὐτοιλογεῖται δὲ γάρ οἷς λέγεται ποδεῖ τὸ θεῶν,
οὐ γέροντος ἔλεος, οὐ πίνακος αἰδοπατεῖνος, τονεκ
αναιμονίες εἰσι καὶ αἴθαλνατοι λιανίσαις ἡγεμονοφίη,
πᾶτες ξυράται οὐρανούς αἰμάτος δέσι γυναικίνοις τοῦτο δὲ τρε-
φει μὲν τὸ σῶμα, ταλαιπωρεύεται δέ τοι μέσαφθαρεψίν, νό-
σους αὐτοῖς γίνεται.

Τὸ δὲ πρακτικὸν μέρος τῇ ιατρικῇ, στατικῇ εἰσερχονται;

autem ab Antilocho, & Diomede: semicanus uero ab Idomeneo, & Ulysse: senex à Nestore: atq; qui uis rex à cunis istis regibus, præsertim Agamemnonne. Huic modi quidem exempla & dictorum, & factorum ciuilium, apud Homerum sunt. Ceterum uideamus & de medicina, num & huius peritiam De medicina Homerus habuerit. ac quod eam multifecerit, ex illo cina-
costat: Vir medicus multos alios superauerit unus. Videtur autem medicina esse scientia morbidorum, & salubrium, id quod ex hisce aliquis coniecerit. Primum quod suæ scientia: Præcunctis scius est me decus mortalibus aptus. Deinde quod salubrium, & insalubrium: Hic bona multa insunt medicamina, noxiæ multa. Quo uersu utrumq; istorum innuit. Estq; medicina pars contemplativa, que per universales rationes, & per compendium in particularium cognitionem inducit. Cuius rursum partes sunt signorum obseruatio, et causarum morbos continentium noticia. Practica uero que eiusdem effectu tractat. Cuius partes sunt, uictus ratio, chirurgia, et medicamentaria. Quo igitur pactio unumquodque; istorum Homerus attrigit? Quod enim contemplatiuum quiddam esse intelligat, in illo innuit: Talia pharmaca habet consulta, lounianata. Consulta enim ideo uocat, quod secundum artem contemplatiuum instructa essent. Signorum autem obseruationem per Achillem palam facit. Qui menim Chironis discipulus esset, primus morbi (qui Gra-
cos inuaserat) causam deprehendit. Norat enim comunes agrotationes ab Apolline (qui id est esse cum sole uideretur) ortum habere. Is namq; anni tempora inducit, que si intemperata fuerint, morborum causas præbent. Nam in uniuersum uirorum salutem et exitium, Apollini, mulierum Dianæ, hoc est, Sol & Luna, acceptum fert, quos iaculatores quidem ob rediorum iactum finit. In mare uero & feminam ideo secat, quod masculinum genus natura calidius sit. Quapropter & Telemachum Apollinis ductus in tantum uiuere easisse inquit: Tyndaria autem filia Diana beneficio adoleuit. Præterea & mortes illas attribuit, idq; cum in alijs multis, tum in quibus fecerint: Arcitenens iaculis hos Phœbus Apollo necauit, Dum Niobe successet, & has phœnætra-
ta Diana. Adhuc ubi canis exortum recenset, sanguinem, & causam ipsam & flus ac morborum: Splen didus est quidem, sed pessima queq; minatur, Ac generat febres miseris mortalibus idem. Morborum autem causas reddit, in quibus de di-
git:

*Nec comedunt fruges, nec vina nigrantia pos-
tant,*

*Sanguine ob jaq; carent, immortalesq; vocantur.
Cibus nang; siue humidus, siue siccus, sanguinem ge-
nerat, atq; is corpus nutrit. Numius autem, vel coro-
ruptus, morborum causa est.*

Practicam autem medicinæ partem sub qua et sic

*Ctus ratio continetur) accuratè tenet. Siquidè diu-
turnos & acutos morbos primus novit, ut quando
dicit: Quænam te domuit diræ inclemensia mortis?
Num longus morbus? num te iaculata Diana Telis
seua suis iaculisq; peremit acutus? Constat autem eum
quoq; frugale diætam salubrem existimare. Finxit
nang; Heroes ajsis uesci carnis, ad tollendum cir-
ca edulia, luxum. Porro quum uenter ajsida saturam
tione opus habeat (quando prioribus cibis concoctus,
id quod corpori affine est, in cor ac uenas digesserit,
ac excrementsa per secessum eiecerit) talia inquit: Sed
cœnare prius quamquam sinitore dolentem, Non e-
tenim peius quicquam uentre imperioso, Qui meo-
minisse sui cogit. Et rursus: Mandere me iubet
hic, nec non potare frequenter, Ex animo tollit ma-
la cuncta, replereq; mandat. Nouis preterea et ui-
ni in utendo discrimina, quod immodice quidem sum
prum noceat, modice uero, profit. Illud quidem ad
hunc modum: Vinum mellifluum, quod multos læ-
dit inepios Si quis potet id immodice, ac se inguri-
tet isto. Hoc autem sic: Corpora fessa iuuat, refi-
citeq; suavis Iacchus. Et quod uires corroboret: Sed
quicq; satur fuerit usnoq; ciboq; Perdius esse po-
test pugnando contra inimicos, Pectore confidens
ut sit, nec membra labascant, Quin prius in pugna
cunctos deuicerit hosteis. Et dulce quidem ad hilari-
tatem conciliandam facere putat: Dixit Ponto-
nous se dulcia fundere uina. Acre autem & capi-
ti noxiuim Vlysses Cyclopi aponit. Obstipatum
uero medelæ adhibet. id enim Pramnum est, quod
Machaon fauicio dat.*

De corporis exercitu. Quod autem gymnaslicae operam dare præcipiat, ex multis constat. Semper enim labori intencos facit, idque partim pro cuiusque officio, partim exercitijs causa. Quippe qui Pheacias uolupati operam danteis, et procos quantumvis luxu diffluentes, tamen ipsos se exercere introducat. Et labores quidem ad sanitatem conservandam sufficere putar, Somnum autem corpori defatigato mederi. Vlyssis namque ex marinis laboribus fello, somnum obrepississe inquit:

*Naturam anq; expertis, ut corpus labore dejectum,
requiescar. Et in quo parum calor is est, huic (quia
nō potest undiquaq; penetrare) in imo minere. Quo
autem pæcto corpus requiescir? quia anima & consti-
tutio remittitur, & membra solvuntur. Id quod per
spicue dixit: Omnia sunt somno recubantis mem-
bra soluta. Perrò quemadmodum immodeslia in
alijs omnibus noxia est, sic & immoderato somno
Homerus sentit, dum aliquando ait: Molestus est et
multus somnus. non nunquam uero: Molesta est &
pernox vigiliarum custodia.*

Nouit præterea et aeris temperiem ad sanitatem conferre, in quibus ait:

Elysium

γν̄ ἀ δὲ οὐδὲ μιστοῖςκόμ. πρῶτη μὲν γέροντις τε
χρόνια τὸ νοσημάτων, οὐδὲ τὰ δέξια ὡς ὅταν λέγην. Τις
νῦν σε λιπρὸνδιαλικασθεταντελεγεθεῖστονάπτοι; καὶ μολιχίη
νῦσθ, η ἀρτεμις ἰρχέαμετα σεις ἀγανοῖς βελτεστιρ
ἐποιειομένη κατέπιφνην;

Φανόρος δὲ δέι καὶ τὸν λιτὸν διάτονον ὑγιεῖν τὸν
καπολαιμβανώμ. πεποίκη γε τὸν πρωτός ὅπερις λιρέας
χρωμάτις, ποδειλῶμ τὸν ποδὲ τὰ βράχιατα ποδειρ-
γιαν. καὶ ἐπεὶ οὐ γεστῷ αἱ δέστας τολμωσίες, ὅταν
τὰ πρόστορα συτία καταπεφύγηται, τὸ μὲν οἰκεῖον τοῦ
σώματος, εἰς κερδίαν καὶ τὰς φλέβας αὐτοπέμψῃ, τὸ
δὲ πονεισθὲν ἐκβολή, τοιαῦτα φυσικόν. Αλλ' εἴ τοι μὲν
πλορπόσαι εἴσπεται, ἀκολόμενόν πορ. σὸν τοι συγχρῆ-
νθῇ γεστεῖοι λιώτοροι ἀλλο ἐπλεύσης, οὐτ' ἐκίλσισην ἔχ-
μενοισθεατανάγκην. οὐ τάλιμον δέ μαλ' αἱ δέδεμβλιναι
κελεγαῖς καὶ τοινέμιν, ἐκ δέ με ταῦτα πολὺ λιθαντι,
οὐτ' ἐπαύσομ, καὶ γνώτω λιθαντος αὐτῷ.

Οἰδὲ δὲ καὶ οἵντα χρύσεως μάρφοράς, ὅτι δὲ μὲν πολὺς
ποθεῖς, Βλαβέρος, ὁ δὲ μετριός, ἀφίλιμός. τῷ μὲν
ΖΩΤΩΝ Οἴνος τῷ μελισθίνῃ, ὃς τὸ καὶ αἷλας Βλάπται,
ὅς αὖτις χανδόλης ἐλεῖ, μέντος αἰσικατάνη. τῷ δὲ, ἐκεί-
νως αὐτῷ ἡ Κεκυρώτι μὲν τοῦ μέγατος οἶνος οὐδὲξε.
καὶ ὅτι διαστάμετως ποιητικός. ὃς δέ τις ἀνὴρ οἴνοιο λο-
ρεστάμενός, καὶ οὐδείς τις. αὐτῷ δοτεῖσθαι πλούτον εἰσαι
πανηγυρεύοντος τολεμείῳ. Θαρρούστης τούτῳ τῷ πόρῳ ἐν
φρεστήρι, διέτετι γῆνια πρίν καμνεῖ, πριν ταῦντας ἐρῶ-
σαι τολεμειού. καὶ τοῦτο μὲν ἀδιά, εἰς τὰς φιλοφροσύ-
νας παρακλαμβάνεις ὡς φάστρ, ποντόνιον δὲ μελι-
φρονα σίνου ἔκιρνα. τῷ μὲν σφαδζόρῳ, καὶ Κεχρατικῷ,
οὗτοῖς διάκλαπτοι δύσιστεντι τίθυσι. τῷ δὲ σύροντα πόρῳ
ἴστοις. οὐτούτῳ γάρ οὐκέπει πραμνεῖ, ὅμοιος μαχαλού
πετρωμάνῳ δίδωσιν.

Οπως δὲ καὶ γυμνασίοις ξενάθηται φέρεται, Φα-
νόρομέκτωλλῶν. αἱ δὲ γυναικεῖς τοισι, τὸ μὲν δὲ
τῆς πνοσύνησσιν ἔργοις, τὸ δὲ διὰ ἀδίστητον μάτιον,
ὅπουτε καὶ τὸ μάλιστα τὴν ὑδυπαδεῖαν λεγομένην
φαίνεται, καὶ τὸν αἰσθάτον μητηράς, γυμναζομένης
εἰσαγγεῖλανται. καὶ τόντο μὲν τὸν αὐταρκεῖσι αὐτοῖς ὑγείας
ἔτι τοιοῦται. τὸ δὲ καταβαῖσθντων τὸ σώμα καμά-
40 των ἵκμα τὸ ὑπνοφέν. φυσι γάρ τῷ ὀδυνεῖται πο-
κότι ἀπὸ τὸ θαλαλόσκης ὑπνου επελθεῖν.

Ιντι μηρι τωνώσθε τάχισα διαπεργεγε^Θ. η ουαδ^{Φ10.}
η γρή φύσις αποτελεῖ τὸ λειτουργὸν σῶμας αὐτοῦ αὐτοῦ.
καὶ γένι ὀλόγεγον τὸ θρύμβον ταῦτα χρήσει. οὐτοὶ εἰπεῖσθαι
ταῦτα μάντη μήπικνειδει, γένι τεί βάθεια μηδεμι. ταῦτα δὲ
αὐτοπλεγματικά σῶματα; οὐτοὶ σύστασις τὸ φυγῆς αὐτοῦ,
καὶ τὰ μέλη τοῦ σώματος Θ λύτα, καὶ τοῦ φραγμογόδη
επηγ. εὐδέλιον αὐτοῖς λύθησε, λύθησε οἱ σύγχρονοι πάν-
τα. τὸ δὲ γένι τοῖς ἄλλοις ἀπαστριψαμένοι, οὐκ οὐράφε-
λιμοι, καὶ μὴ τοῦ ὑπνοῦ ἀφφαίνεται. ποτὲ μὲν εἰπώμε-
νοι καὶ τολνὸν ὑπνον^Θ. ποτὲ δὲ, αὐτοὶ καὶ τὸ φυλάσ-
σομα ταῦτα υποχρεούνται.

Ἐπίσαται δὲ καὶ αὐτῷ φύγεις στολὴ προσκόντασμι, ἐπισφρουτεῖς τὸν οὐλόσιον

πεδίον, καὶ τέρατα γαῖας ἀθάνατοι τέμφεσι, οἵ
ξανθεῖς φαεδαμανθεῖς, τῷ πόρῳ ἔκισυ θεοτήν τελεῖ αὐ-
θεώποιοισι. οὐ νιφεῖς, οὐτ' αἱ χειρῶν τολύς, σὸλε
τοτ' ὄμβρος, ἀλλ' αἰσὶ λεφύροι λιγὺν τονίους τε
αὔτας ἀκανθαίς αὐγίσιψι αναψυχὴν αὐθεώποις. γοὶ οἰς
θύοι ταῦτα μαλισαὶ φρέσις δικυρωκὰς φαίνεται, οὗτοι τε
οἱ αἴρχηται αὐτοῖς αἴρεται οὐρανῷ γίνεται, καὶ οὗτοὶ τὸ
έμφυτο τοῦ ὕπερθρομορφὸν δέντρον ανατύεσσι.

καὶ ιδιασταὶ δὲ ταῦτα μάστιχοι οἰδεῖς· λόποθυμίας ἡ
αὐταύγειψι, ὅπορι καὶ ὥδι τὸ σαρπηδόνιον τοῖσι. Αὐτοῖς
δὲ ἀπτυνιάθη, πολὺ δὲ τονοῖς βορείοις λίγρεις ἀποπνέ-
σσει κεκάκις λεπερφύτα θυμόρ. Φύξεως ἡ δέρματος,
οἷς ὥδι τοι διανοσίες λεχειμαστούντος γίνεται θάμνων λεπ-
πίτερη, γύψει καὶ αὐτοῖς ηὔλη φρέσις οὐκ οὐκέπιτο, καὶ
τοῦ πρόσθιον ὑληνισθελύπτεται. καὶ ὅπος δὲ λεπταὶ καὶ λεπ-
ματα, οἷς ὥδι τοι θειούμδας, καὶ τοι διανοσίες, εἰς τὴν
τυπεύθροιας αὐτοκομιδήνταροι. καὶ τοῦ οἴνου αὐτοῖς θανάτοις
ἔχει τὰ λεπτά, οἷς τότε μαλισαὶ θηλοῖς. θυμηροὺς
λεπροστοὺς οὐτὶ κρατέος τε, καὶ ὄμωμαρ. φανεροὶ οὖν,
ὅτι γίνεται έχοντα τὸν αρχιλίτην τὸν θερμότατον
αἴπερ αὐτῷ, καὶ τὸν ιατρὸν τὸν ιόποτον λαμβάνει. αὕτη ἡ
θειὴ οὐδέ τοι θεραπευθῆσαι καὶ οὐρανθλῶσαι· ἐγκα-
νθίσαις γαρ οἱ ιόποι.

λοιπόν διετοπέμπει, ὅποις καὶ τὰ τοῖς χειροργίασ-
κοτργόνοισι. τῷ μὲν δὲ μενέλαιορ, ὁ μαχαῖρων ιατρας,
πρωτηρικόνομος αὐτοῖς τὸ βέλος, ἐπειτα σκεψι-
μοῦντο τὸ ελκότητον, οὐκέπιτερος τὸ αἷμα, οὐδὲ τοι φρε-
ματος ἀποτελεῖται. τῷ δὲ διερύπυντοι οὐτὶ τοι μηροῦ
τεφωμόνου, τακτοκλότητος πρώτη μὲν τοῦ διπτοροῦ.
θεγόντει μαχαίρων στραχείριζε. ἐπειτα ἀρνίτας, οὐδετε
λικρῶν, οἷς αὐτοῖς οὐπόροι γένονται, τίσαις τὸν Βαλλο-
πολλαῖον ταντάχην πόσια ιατρῷ εἰκαρτοντας φρε-
ματοντας. τῷ μὲν μαχαῖρον τρωθεύτας μεγά-
λως. οὐδὲ λειχεορ ταλκυλίσις επιτρέπει οὐδεις, εἰκότως αφύ-
λακτοτρόφα διατίτη τοιοῖς χράμενοι. ιστοις καὶ τὸν τέ-
χνην αὐτῷ λέκκυντοι. οὐ γὰρ τὰ αἷλας οὐτοις δια-
τάσιμοι, οὐτοις μὲν οὐδὲ τοιοῖς.

Κακέντον δὲ θετικαστοῖσι ταρφὸν αὐτῷ, ὅτι δικαί-
γονοι τῷ ιατρικῷ φρεματικῷ τῷ μὲν ἐπίπλαστα καὶ
ἐπίπαστα. οἷς ὅταν ἀπτη, ἐπ' αἱ ἡπτα φρεματικοῖς
παλαιοῖς τὰ δὲ ποτά, ὅποις οὐλέρητοι κρατητοί μίστει
φρεματικοῖς ιηπγνθεῖς τὸ ἄχολόν τε, κακόμη ἐπιλυθεῖ
ἀπαντῶν. τῷ μὲν τῷ δὲ τρόποι τῇ τὸ θηλητηρίον
φρεματικῷ τῷ μὲν ἐπίχειρα οὐδὲν, οἷς τὸ φύτρος·
φρεματικοῦ αὐτοφούοντος διγύμνοντος, οὐφρεσ οἱ εἴη ιστε
χρέαδις χαλκύρεχος. τὰ δὲ ποτά γίνεται ιηπγνθεῖς τὸ Βαλλο-
πρηπτεινή οὐτοῖς παντας οὐεστοῖς. ταῦτα μὲν τὸ πόδε
τὸν τῷ οὐρῷ ιατρικόμην.

Ωφελόντος δὲ οἱ αὐθεώποι, ὁ πατρὸς ἀπὸ τῆς ιηπγνθεῖς
ιστοῦ

Elysium in campum mittētū, & ultima terre Acc-
spicio diuū, retinet loca que Rhadamanthus. Et
qua parte homini solet esse facilissima uita: Nulla
inibi nec nix, nec grandis hyems, pluiaeque; Non ul-
læ, Oceanus mituit sed leniter auras Spirantem &
ephysi, quicis felices recreentur. In quibus haec duo
potissimum recte pernouisse uideatur, primū quod
ueni ex humore nascantur: deinde, quod quum ca-
lor animati insicuus sit, refrigerio opus habeat. Pre-
De affecti-
oterea & passionum medelas nouit. In Sarpedone num teme-
nanq; facit exanimatis refrigerationem conducere: dijs.
Respiravit, ubi flatus Boreæ recreabat Exanimem,
aspirans animo, qui liquerat illum. Calorem autem
frigoris remedium esse, in Vlysse tempestatibus a Etō
demonstrat: dum cum arbustis et materia illuc obuias
ita coniectum scribat, ut a ventorum & pluviarum
ui protegeretur. Verum enim uero ubi lauacra, &
upouenta? nimirum in Diomede, & Vlysse, qui per
ea ex nocturnis uigiliis curari sunt. Etenim qualiter
commodatatem lauacra habeant, in his potissimum
declarat: Grata lauacra caput, humerosq; lauando
refudit. Constat igitur, quum nerui hinc originem
habeant, quod & laboris medelam ab illis sumi con-
sentaneum sit. Ea autem calefaciendo & humectan-
do sit. Labores enim a refaciunt. Reliquum est ut
consideremus, quo pacto & chirurgicam partem te-
nuerit. Menelao quidem Machaon ita medetur, ut
primò iaculum eximat, deinde hulcus dispiciat, san-
guinem exprimat, ac siccā medicamenta inspergat.
Idq; artificiose ab eo fieri, per quam manifestum est.
Euryptylum uero Patroclus primū culicello qui ade-
rat pertractat: deinde aqua calida eluit, ac ut dolor
mitigaretur, radicem adhibet. multæ namq; pastina
ad hulcerū medelam proueniunt. Nouit præterea,
quod medicamenta amara ad siccādum idonea sint,
& quod hulcerā siccatione opus habeant. Quin &
Patroclus cum sanatus non statim abiit, sed assi-
debat, ac sermonibus oblectabat. Dolenti namq; con-
solatione erat opus. Machaonem uero in humero no-
magnā nec letali plaga uulneratū, negligētiore dīcta
uti meritò facit, ac fortasse illius artem ostendit. Qui
negligentior alioqui in uictus ratione erat, se-
ipsum sanare poterat. Illud uero etiā apud eum ani-
matuertendum est, quod nō ignoret, medicorū phar-
macorum quedam emplastrata & inspersiva esse.
ut quādo ait, Lenia sanè pharmaca inspergebat: quæ
dam uero poculenta, ubi Helena pharmacum crate-
ri immiscet: Nepenthes adimens iram, mala cun-
ctaq; tollens. Adeundem modū et uenenatorū phar-
macorum alia illinitiū esse nouit, ut in illis: Phar-
macon interimēs homines selettatur, ut illo Inficiat
iaculum eratum. Alia uero poculenta, ut in illis:
Crateri iniiciens ut cunctos perdere positis.
Tantum de re medica Homerī.

Porrò quādmodū medicina hominib[us] cōducit:
sic

PLUTARCHI HOMERI VITA.

*de diuina sic et divinitate. Cuius nam quidem partem Stoici artifice
tione. cialem esse dicunt (ut est armipicium, augurium, oracu-
lum, sortes, et signa, que in universum artificialem ab illis
appellantur) alteram uero mortalia, et que non do-
cetur, ut sunt somnia et naticationes. Neque isthac Ho-
mers ignorauit: immo uero uates, sacerdotes, et somnio-
rum interpres nouit. Præterea et augures, et quædam
in Iebaca sapientem;*

*Augurium norit, nec non quis commoda dicat.
Et Vlysses uotum faciens ait:*

*Somno aliquis dicat intus mibi fata solutus,
At foris ostentum mitteat mibi Iupiter.*

Sternutatio quoque apud eum boni omnis est. Proximis autem diebus diuinus assistit, qui numinis afflatus fuerat significat. Quandoquidem uero Helenus se diuinam vocis auditorem fuisse prædictit:

(Auribus hisce meis uocem haui nang deorum)

Credendi occasionem præbet, quod ex Socrates ab illius demonij uoce uaticinabatur.

*Quæ præterea rationalis ars, aut scientia reliqua fuit?
Imò uero ex Tragœdia (quæ ex rerum, et uerborum ma-
gnificentia gaudet) ab Homero originem summis. Omnes
namq; Tragœdie species apud eum sunt, facta magnifica
et admiranda, deorum apparitiones, orationes fastu tur-
gidae, ac omnigenorum morum imitatrixes. Et ut summa-
sim dicā, poemata eius nihil aliud sunt, quam actus gra-
nes et sublimes, sine dictōnem, sine res ac sententias spe-
ctes. Nec impiorum facinorū demonstrationes (ut sunt
nuptiæ illegitime, liberorum aut parentū cades, aut alia
portenta, quæ à recēsiōri Tragœdia funguntur) continet.*

Imò uero quum eiusmodi quispiam cōmeminist, delictum
magis extenuare, quam exprobrare conatur. Vt in Clyta-
mnestra fecit. sit namq; eam bona mente prædicam fu-
sc; quandiu phislophū, hoc est præceptorem quendā ab
Agapemnone cōstitutum secum habebat, qui ei opima
præcipiebat. Illo autem ē medio sublato, tum demum ab
Ægisto ad peccandum ille clam ēsse. Ad huc quid Ore-
sles patrem iurē ultus sit, Ægisto necato, quum interim

matris interemptionem obticuerit. Hac atq; alia istiusmo
di multa apud poetam, scribebant Tragediam grauem
& non inhumanam uidere licet.

Nihilominus autem et comœdia indebet alicundè
occasione caput. Deprehendit namque in eo (quam-
vis grania & sublimia narret) quod introductiones qua-
dam sint, risum monentes. Eam ob causam *Vulcanus*
quidem in *Iliade* claudicans, & dñs uina infundens in-
ducit.

Exigit immensum risum cœlestibus ille.

Excellat ammenium rhamnus cerasus mure.
Thersites autem corpore turpisissimus, et animo scelestissi-
mus, ob tumultum, maledicentiam, et insolentiam, ab
Vlysses pulsatus, omnibus ridendi materiam precebat:

Et quamvis tristes, riserunt suamiter omnes.

In Odyssaea uero Demodocus apud Phaeacenses uoluptatis operam dancis, Martis et Venerei adulterium canit; qui in ipso

δέ τοις ἐιψότει καὶ πόθι μάνικαις. τάντης δὲ οὐδὲ μή τεχνικόμενοι φασιν εἰς οἱ σωκότες, οἷον, θεραπονίαι, οἷς οἰωνές, καὶ τὸ πολὺ φάματος, οὐ κλιπόνεις, καὶ σύμβολος, αὐτῷ συλλαβθεὶς τεχνικὸς πειθούργοντας· τὸ δὲ ἄπεχνον, οὐ καὶ οὐκέτι, τατέτην γινόντων, γινθετεῖσθαις. δῆλον ταῦτα δὲ οὐκεῖται μή γυνόντων, αὐτὸν οὖν οὐδὲ μάνικος, καὶ οὐδέ τις, καὶ οὐνειροπόλευς, εἴλετο καὶ οἰωνεῖσας, καὶ ίππας ψιδάκης σοφόμην, Ορνιθεῖς γυναις, καὶ μαστικαῖς μαθίστεοι. καὶ οὐδὲν μηδὲ ποτε θύμονται

Ως γαρ ἐγών σπέρακοτε θεῶν μεθιδωτάσιμον· πα-
ρόλις τοι δύναμιν οὖν καὶ σωκρέτην αἴτιον Φίλος διαμονής
φωνῆς εμαυτοῦ Ερ.

Τις ἔνεκπεπτα λογικά τέχνη, οὐ μίσκη;
20 ἀλλὰ μή τι οὐρανοῦ πάντας ἀλαζόνης θέσης
ρωτεῖς σύγκριτοι πραγμάτων καὶ λογικῶν ἐπιδείξεων. τοι
γέροντος αὐτῷ τῶν εἰδῶν θραυσμάτων, δρυγών μηγάλων,
καὶ παραδόξων, καὶ θεῶν τῆς φαντασίας, καὶ λόγων φρε-
νικαστός μεσοί, καὶ τὸν ταντούως μεγαλύκοι. συνε-
λόντες δὲ τὴν ἐπιθυμίαν τὸν ἄλλον δὲ τὸν δραματικὸν τόπον
τοὺς τὰ ποιμαντά, σεμνὰ μὲν, καὶ επιφρενίαν τὸν λέγει,
καὶ τὴν διανοίαν, καὶ τοὺς πραγμάτους τὸν ἔχοντα τὸν αἴσιον
σίδημον δρυγών τὸν δίστηρον, γάμους ἀνθεμάτων, τὸν παιδὸν
τὸν γονιερού σφραγίδαν, τὸν εἶσον τοῦτον τὸν πραγμάτων
τραπατόντα. ἀλλὰ καὶ δταν βιώσταν θνήτος ὡς μηνιδῆ,
ἀπικάπτειν μᾶλλον, οὐ διειδίζειν περιβάτες τὸν ἀμφέ-
πικον, οὐδὲ τὸν κλυτόν τε καὶ τρεπέαν πεποίκιλον. φυσικὸν
οὐδὲ φρεστὸν περιχρεπτόν ἀγαθόντος τὸν πρότερον, τοις προστα-
τέχει τὸν σώματόν τοντούς τούτους διδόσκαλόν τοντούς τούτους τούτους
μέμνοντας τὸν τασθεντήτα, ὅπως αὐτῷ τὰ πρίσια παρα-
νῆ. τούτου δὲ τὸν ποδὸν ὁ αἴγιλος θύμητος, περί-
πειστρον αὐτῷ τὸν μέγαραστανταν. καὶ ὅτι δὲ δρεπεις δὲ
καίωνται μαρνόποτον τοντούς πατρός, τὸν αἴγιλον ἀποκτέ-
νεις, τούτος δὲ τὸν μηρός τοντούς πατερούς πατερούς, τούτον
40 πολλὰ τοιαῦτα ιδεῖν δια τῶν παρατελεσθεντῶν ποιητῶν, τραγού-
δίων συνιψίων, οὐδὲ τὸν παθητικόν ποιητῶν.

Οὐδεὶς δὲ ἐλασσον οὐκέτι καμάδης ἀνθρώπος πολὺ¹
ἐλαστε τὸν ἄφορον. εὗρε χρήστης μῆδας τοῦτον
νόστητα καὶ οὐκέτι πεπτερόν γεγράψας, ἐπεισόδια τοι-
να δὲ τούτου εἰλιττα κινουμένη. διὸ ἐν τῷ ἀλιττῷ, θεῖοι πολύ-
φαισος χωλόντων, εἰσῆγε οἰνοχόον τοῖς θεοῖς· ἀσθε-
σος δὲ ἀρέναιρτο γέλως μεκάρεσσι θεοῖσιν. ὁ δὲ θεός
στην τοῦτον σώματι αἴχισε, καὶ τῇ ψυχῇ πάκε-
τον, ἐκ τοῦ θορυβοῦ, καὶ πακολογεῖν, καὶ αὐχέψει, ἥψει
οἱς τυπόμενος ἀστότος ὁδονοσέως, παῖτας γαλαῖ-
προσκούσας οἱ δικύρχνύμενοι πορεῖται αὐτῷ ἀλιττῷ
γέλασαν. εἰ δὲ τῷ ὁδονοσέα τὸ πρᾶγμα τοῖς ἀλιττοῖς
φαιτίξει οὐ πιστόν ὅτος αὖτις τὸν ἄφορον τοῦτον
μοιχεύειν, καὶ σπῶτας εἰπεισόδια τοις τοῖς φαιτί-

in ipso facto deprehensi, reliquis dīs risum monerint, ita
ut incundis inter se salibus inserint. Quin et apud Pro-
cos luxu diffluentis Irus mendicus cum generosissimo V-
lyse lucta decertans, et in ipso facto ridiculus apparens
introduceatur. In uniuersum namq. hominis naturae fami-
liare est, ut non solum intendatur, sed etiam remittatur,
nisi ad labores in uita sustinendos par sit. Eiusmodi qui-
dem animi oblectatio apud Poetā inuenitur. Porro quā
hi, qui post ipsum Comædiām inuexerunt, herbis turpi-
bus et apertis ad risum ciendum usi sint, nemo illos me-
lius quiddam inuenisse dixerit. Homerus enim amatoria
rum affectionum, et orationū modisē commemoravit, ut
quando Lupicer ait,

*Nunquam animū cepit Veneris mīhi filius imum.
et cetera. Et de Helena,*

*Non mirum est Phrygios, aeratos atq; Pelasgos,
Pro tali muliere diu decernere ferrò.*

et bis similia. Alij uero Poetae, homines hoc affectu incontinentius ac immodestius capi finixerunt. Atq; bac quidem battenus,

Habent autem et epigrammata iunctam orationis
speciem, quae in statu, ac deinde in monumentis inueni-
tur, succincte cum denotat, qui aliquo eorum honoratus fu-
erit. Atqui et istud Homeri est, ubi ait:

*Continet hocce sepulchrum hominem, quem strenue
agentem*

Magnanimus quondam occidit Priameius Hector.

Et rur sus:

*Hectoris est coniunx, equites qui fortia gesit
Trojanae inter, tunc ante Ilion altum.*

Cæterum si quis dicat Homerum picturæ magistrum, ne

quaquam errauerit. **Q**uem enim quispiam eis sapientibus dixerit, poetica esse loquenter picturam, et picturam esse racens poema, quis primus, aut quis plus quam Homerus, deos, homines, loca, et uaria gesta, sensuum imaginatione, aut uerborum lenocinio ornauit? Effinxit autem et per dicendi materiam animantia omnifaria, et ualidissima queque, leones, fuses, pardos: quoru*m* impetus et affectiones describens, ac humanis rebus comparans, utrabeque proprietates ostendit. **A**usus est autem et diuis hominem formas tribuere. Porro vulcanus clypeum Achilli fabrefaciens, ac terram, cælum, mare auro insculpens: præterea solis magnitudinem, lunæ uenustatem, et siderum (que totum cælum ornant) multitudinem, ac urbis uarijs moribus ac fortuna utenteis, denique animalia, que mouentur, et loquuntur, quo tandem huiusmodi artis opifice non uidetur artificiosior?

*Videamus autem et in alio uno è multis exemplo, quod
poemata ijs magis conformia sint, que uisu, quam que au-
diui percipiuntur. Qualia sunt hæc, in quibus vlysse ci-
catricem narrans, ea que ab Euryklea fiunt inducit:*

Hanc anus arripiens manibus pronisq; fonsensq;

Agnouit, reiicitq; pedem, qui lapsus in undam

Cum sonitu, effudit lympham, totumq. lebetem.

Laticia

Leticia atq; dolor simul hanc cum cæperat ingens,
Et lacrymis maduere genæ, & uox faucibus hæsit.
Postea sed mulcens barbam, compellat Ulyssem:
Hand dubium, quin sis soboles mea, charus Ulysses,
At te non prius agnoui, quam uulnus herile
Attigeram. hæc dicens, affixit Penelopeam,
Significare uolens, &c.

Hic enim, etiam ijs quæ in picta tabula monstrantur, et ob oculos ponuntur, apparent plura, que non uisu, sed sola cogitatione comprehendiqueunt: ut est pedis præstupore dimissio, erei lebetis sonitus, aqua effusa, anicule cum trifolia gaudium, eiusdem ad Ulyssem uerba, deniq; que ad Penelopen respliens, dicere conata est.

Multa præterea & aliæ graphicæ apud poetam demonstrantur, que in ipsa lectione spectare licet.

Hic tempus est ut orationem finiam, quam uelut Peroratio. ti coronam è florido & uariegato contextam prato, Musis de dicamus. Nec nobis curæ fuerit, si quis reprehendat, quod quum Homeri poemata rerum malorum argumentum contineat, ei rationes physicas, ciuiles, moraleis, & uarias scientias attribuam. Nec essum enim poeta fuerat, gebla admiranda et perurbationes, & mores diuersos ponere. Quandoquidem bona per se simplicia, uniusmodi, ac omnibus obuias sunt. Que autem malis intermixta, multas habent mutationes, & omnimodas dispositiones, ex quibus rerum materia conflatur: in qua deterioribus adiectis, meliorum cognitio & electio facilior fit. Et in summa, istiusmodi argumentum, Poeta occasionem mouendi omnis generis sermones suppeditauit: idq; partim sub sua, partim sub aliena persona, ita ut lectoribus per hæc multum commodauerit. Quo autem parato non omnem virtutem Homero acceptam feremus? cum in ea quibus ipse non multum opera posuit, posteri in eius poematis perpendat: dum uidelicet quidam aduaticinium, eius uersibus, tanquam oraculis divinis uentur: quidam uero eos transpositos & confutos, alijs sibi argumentis propositis assunt.

λαρ. τὸν δὲ ἄμα χαρπετ, καὶ ἀλυθέλε φρύξα, τῷ δὲ οἴσσε. δικρυόφιμ πληδεῖν. θαλερὴ δὲ οἱ ἐχέω φωνὴ. ἀταμίκη ἡ γρυει, ὁδινοσῆν πλοσιεπῶν ἀμάλ' ὁδινοσῆς ἔστι φίλοι τέκος, διλέ σὲ τοῦτο γε πρήγνωμ, πρὶν πάντα μάκτη μόρι ἀμφαφάσασι. οὐ καὶ τοινελοπειανέστερον ὄφθαλμοισι, τεφραδίσκη τεβλοῖσι. καὶ τὰ ἑψη.

Ενταῦθα γέ καὶ τὸν τοῖνακι γραπτὸν λεδειγματωρ τὸν ταῦτα πρὸ ὄφθαλμοι τεσεῖν οἰωνιδίων, εἰς φάνετος πλεῖστον τὸ μικρὸν τὸ ὄφθαλμον καταληπτά, ἀλλαζόν τούτο μόνη. Λέγε δέ τὸν εἰπληξέντος αὔριον τὸν ποδὸς, οὐδὲ ὁ φόρος τὸ χαλκόν, οὐ τὸ ἐκχεόμνιον ὕδωρ, οὐ τὸ γράσος λύπη τε οἷμα καὶ χαρὰ, καὶ τὰ ῥηθέντα πέδη τὸν οὐδιαστα, οὐδὲ πέδη τὸν τοινελόπιλον ἀχθετικὸν εἰπεῖν έμειλυσε.

Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα γραφικὰ πρᾶξα τοιητῶν λεδειγματωρ, ἀπόροιν αὐτῆς τῆς αἰγαγνώσκεται οὐτειν.

Ενταῦθα διαρρέοντα καταπάνειρ τὸ λόγον, οὐδὲ ωσπρές σέφανον ἐκ λειμῶν Θεοπολιανθός οὐ τοικιλος πλεξαντες, ταῦς μέσσαις αὐτοῖς θεμένην. καὶ δὲ αὐτὸν φροντίσαιμεν εἰ τις ἀντιμέστην, ὅτι πονηρῶν πραγμάτων τούτων ἐχοσῶν τὸν ὄμηρον ποιήσια, πλεστόβιλον αὐτῷ λόγον φυσικὸς, πολιτικὸς καὶ ἀδικὸς, καὶ ἀντίμιας τοικιλαῖς. αὐτέγκυ μὲν γορτῷ τῷ τοιητῶν πραγμάτοις, καὶ πάθει, οὐδὲ μικροφορα τοσθέδωτο εἰπεῖ τὰ μὲν ἀγαθὰ καθ' εαυτὰς ἀπλάδαι, καὶ μονοειδῆ, καὶ ἀναπτασκόντα τὰ δὲ τοῖς κακοῖς αἰτιαιμιγμάτα, τοιλάδες ἔχει τὸ τρόπος, καὶ πανθίσεις σήρεσις, οὐδὲ ὅπην ὑλὴ τὸν πραγμάτων σωμάτατα. οὐδὲ πρατιθεμένων τὸν χειρόνων, οὐδὲ ἀμενόνων γυνώσις καὶ αἵρετις ἔσθιαν καθίσαται. καὶ τὸ οἶλον, οὐ τιμῆτη τούτων πρεξεῖν ἀφορμὰς τοιητῶν πανθεῖσαν παντοῖς τοιητῶν πάντας λόγος, τὸν μὲν ἀπ' αὐτῷ, τὸν δὲ τὸν αἴστηγομένων πλοσπάπων, οὐ τε τὸν ἀπ' τοιητῶν ὀφέλειαν, τοῖς γύντυρχάντοις πραχτέμ, οὐδὲ δὲ δικαὶον αἴρεται τὸν αὐτοῖς θεμέρων; οὐ ποτὲ καὶ ὅστις αὐτὸς μητέπετύδιστος, τοῦτο οἱ ἀπλυνόμενοι τοῖς ποιήμασιν αὐτὸν κατγνόσαν, καὶ γράντι μὲν τινες πόσι μαντεῖαν τοῖς ἐπεσιρι αὐτῷ, καθίσπερ τοῖς χρυσοῖς τοιητῶν. ἀλλος δὲ εἰσφερες τοιητῶν ποθεμένοις, ἀρμόλουσιρ εἰς τὸν αὐτὸν τὰ ἐπιτίθεντας, καὶ σωμέροντες.

BASILEÆ, EX OFFICINA
HÆREDVM NICOLAI BRÝLINGERI,
Anno Salutis M. D. LXVII.
Mense Martio.